THUCYDIDIS
DE BELLO PELOPONNESIACO
LIBRI OCTO.

DE ARTE HUIUS SCRIPTORIS HISTORICA EXPOSUIT; EIUS VITAS A VETERIBUS GRAMMATICIS CONSCRIPTAS ADDIDIT; CODICUM RATIONEM ATQUE AUCTORITATEM EXAMINAVIT; GRAECA EX IIS EMENDAVIT; SCRIPTURAE DIVERSITATES OMNES, COMMENTARIOS RERUM GEOGRAPHICARUM, SCHOLIA GRAECA ET NOTAS TUM DUKERI OMNES ATQUE ALIORUM SELECTAS TUM SUAS; DENIQUE INDICES RERUM ET VERBORUM LOCUPLETISSIMOS

SUBIECIT

ERNESTUS FRIDERICUS POPPO

GUBENENSIS.

PARS II.

CONTEXTUS VERBORUM CUM SCHOLIIS ET SCRIPTURAE DISCREPANTIIS.

VOLUMEN III.

THUCYDIDIS LIBER IV. et V.

LIPSIAE, APUD GERHARDUM FLEISCHERUM.

MDCCCXXVII.

AV

LECTORI BENEVOLO S.

In censura primorum historiae Thucydidis a nobis editae voluminum, quae inserta est Bibliothecae criticae novae Vol. II. p. 225. sqq., quum humanissime promisisset censor eruditissimus, *I. Bake*, si gratum nobis fore intellexisset, se collationem codicis ms. Lugdunensis a Wyttenbachio Selecta historica edente aliquoties inspecti absoluturum et ad nos missurum esse, virum praestantissimum, ut id faceret, vehementer rogavimus. Quibus precibus ille officiosissime satisfaciens permovit B. A. *Nauttam*, iuvenem ornatissimum, ut codicis excutiendi molestiam susciperet. Ita igitur, quarto libro typis modo exscripto, ad nos pervenit collatio et huius et sequentium omnium librorum, pro qua tam iuveni doctissimo, a quo prudentissime et strenuissime confecta est, quam viro praeclaro, cuius auctoritati atque officio singulari hoc munus debemus, gratias agimus maximas.

De codice ipso haec scripsit Bake l. d. p. 243. „Volumen est chartaceum forma quadrata sed oblonga, continens Marcellini de vita Thucydidis commentarium, tum octo libros historiarum, postremo Dionysii Halic. locum *περὶ τῶν Θουκυδίδου ἰδιωμάτων*. Scriptura ea est, quam seculo XIV. tribuere solent. Praeterea summa librarii diligentia, cuius errores eos, quales ab ignorantia linguae proficiscuntur, perquam raro deprehendas; quo accedit diligens correctio, sive ea in ipsis versibus, sive in margine apposita et ab alia manu profecta. Scholia habet margo, neque omnia, et subinde nova, eadem, sed minutiori scriptura quam ipse contextus. Satis constanter servat haec: *Πελοπόνησος*, iota subscriptum neglectum, *ἐπικλεῖστον*, *οὐχήκιστα*, *ἐξόχου* similiaque una

voce, τε, Ἀκαρνᾶνες, πλόϊμος, στρατιά pro στρατεία, ἄλλό τι, nunc κρατύναι et παροξύναι, nunc δεικνῦναι, Ποτιδαιᾶται, Θουριᾶται, λελύσθαι, alibi λελῦσθαι, μή δέ pro μηδέ, Ὀλυμπιᾶσιν, ἀκηρυκτεί, Πλαταιέων."

De natura et pretio libri in disputatione de artis criticae apud Thucydidem exercendae ratione et subsidiis p. 50. sq. ex paucis scripturae exemplis, quae Wyttenbachius dederat, nihil certi affirmare potuimus. Nunc adnotamus eum proxime cum F., saepe etiam cum Mosqu., rarius cum Gr. conspirare, et ita pessimum primi generis codicem cum optimo quarti et secundo tertii generis (de Art. crit. p. 62.) nectere. Cum solo F. enim consentit IV, 58. in omisso τί, 61. in ἐπίασι pro ἀπίασι, 65. in πυθόμενοι pro πειθόμενοι, 67. in omisso εἰδέναι, 72. in ἄρξασθαι pro ἄρξαι, 79. in τοιούτῳ pro τούτῳ τῷ, 85. in male repetito articulo τοῦ ἐκεῖ τοῦ πολέμου, 87. in πλείονας pro πλείους, 99. in σφῶν βίᾳ pro βίᾳ σφῶν, 102. in μεταπέμψαντες pro πέμψαντες, 122. in καὶ ὅτι pro solo ὅτι. Cf. V, 31. (μέχρι μέν.) 32. (ἔδωκαν.) 39. (μή pro μήτε.) VI, 82. 34. 54. al. Cum uno Mosqu. legit ἐκέλευσε pro ἐκέλευε IV, 11., ἐπί pro ἐς 12., ἀρκοῦσι pro ἀρκῶσι 17., τοῦ μέσου pro μέσου τοῦ 96., αὐτοὺς ἀξιωτάτους pro ἀξιωτάτους αὐτοὺς 120. Cf. V, 36. (om. γάρ.) 41. (ἔξειν s. ἔξιν.) 56. al. Solos F. et Mosqu. sectatur IV, 31. in articulo ante θαλάσσης addito, 40. in τεθνηκότες pro τεθνεῶτες, 54. in ὁπλίτ. Μιλησ. pro Μιλησ. ὁπλίτ., 91. in ἦσαν οἱ Ἀθηναῖοι pro οἱ Ἀθην. ἦσαν. Cf. V, 42. (αἰχμαλ. collocat.) 74. (ξυμμαχ. Βοιωτῶν.) VI, 31. 58. (φέρειν pro ὑπολαβεῖν.) Cum solo Gr. IV, 48. στέγος praebet pro τέγος, V, 70. μέγιστα pro μεγάλα, 80. φρουρικόν pro φρούριον; cum Gr. et Mosqu. addit πάντας VI, 67.; cum Gr. F. et Reg. V, 16. inserit οἱ ἐν ante ἑκατέρᾳ et εἰπεῖν ante θεωροῖς. Rarissime et plerumque in rebus tenuissimis uni Reg. adstipulatur, ut in πειρασθείς VI, 54. Cf. IV, 2. 4. Ex his igitur apparet non satis recte Bakium l. l. affirmare „eum raro deteriorem exhibere lectionem, plerumque cum optimis libris conspirantem, neque uno loco novum quid afferentem, quod minime spernendum sit." Imo mediocris est pretii, fere Regio et Graeviano aequandus, quorum auctoritatem praeterquam quod V, 16 et 80. aliquantum confirmavit, in quarto et quinto libro

non multum utilitatis attulit, novi certe, quod probaremus, nihil exhibuit.

Sequitur collatio libri IV. ad exemplum maius à Bekkero editum, cuius Bekkeri dissentiens scriptura a nobis ubique adnotata est, sic instituta, ut, ubicunque nihil discrepantiae memoratum est, codex conspirare putandus sit. Nostro exemplo accuratius accommodare noluimus, quoniam collator aliquoties, ubi Bekkerus ex solis It. Vat. H. aliter legit, et Lugdunensem ab his diversissimum consentire nequaquam verisimile est, tacet. Sic IV, 35. 36. 41. 79. cf. infra p. XIII. Quod silentium ut erroris convincere noluimus, ita, ne quis eo ad Bekkeri scripturam confirmandam magnopere utatur, cavendum est. Omittimus autem partim interpretationes vel inter versus vel ad marginem scriptas, de quibus infra dicendi locus erit, partim multas ex iis rebus minutis, quas in farraginem discrepantis scripturae congessimus.

Cap. I. §. 1. *Συρακοσίων.* Lugd. *Συῤῥακοσίων.*
Λοκρίδες. Lugd. *Λοκρίδων.*
§. 3. *Καὶ μᾶλλον.* Lugd. *μᾶλλον καί.*
\- II. §. 3. *Παρεκεκελεύκεσαν.* Lugd. *παρακεκλ.*
\- III. §. 2. *Ξυνεκπλεῦσαι.* Lugd. *ξυνέπλευσε.*
Αὐτό τε. Lugd. *αὐτὸ τότε.*
\- IV. §. 1. *Ταξιάρχοις.* Lugd. *ταξιάρχαις.*
§. 2. *Ξυμβαίνοι.* Lugd. *ξυμβαίνειν.*
Μέλλοι. Lugd. *μέλλει.*
Ἀποπίπτοι. Lugd. *ἀποπίπτῃ.*
§. 3. *Ἐξεργασάμενοι.* Lugd. *ἐξειργασάμενοι.*
Οὐδέν. Lugd. *οὐδενί,* sed superscr. *ἥκιστα.*
\- V. §. 1. *Καί τι καί.* Lugd. *καίτοι.*
\- VII. *Χαλκιδέων.* Lugd. *Χαλκιδαίων.*
\- VIII. §. 1. *Στρατείας.* Lugd. *στρατιᾶς.*
§. 4. *Ἀνθρώπων.* Lugd., ut videtur, *αὐγῶν.*
§. 5. *Τῆς Ζακύνθου* etiam Lugd.
§. 7. *Κλήσειν.* Lugd. *βλήσειν,* sed *κ* superscr.
Ἐς αὐτήν. *Ἐς* etiam Lugd., qui contra aliquoties *εἰς.*
§. 8. *Κατειλημμένου.* Lugd. *προκατειλημμένον.*
\- X. §. 1. *Μᾶλλον δέ.* Nec *δέ* nec *ἤ* agnoscit Lugd.
§. 2. *Κρείσσω.* Lugd. *κρεῖσσον.*

§. 3. Ὁ om. etiam Lugd.
§. 5. Ὑπομένοι. Lugd. ὑπομένει.
Cap. XI. §. 3. Προσχεῖν etiam Lugd.
§. 4. Βρασίδας. Lugd. ὁ Βρασίδας.
Καταγνύναι. Lugd. καταγνῶναι.
Ἐκέλευε. Lugd. ἐκέλευσε.
XII. §. 1. Ἐλειποψύχησε. Lugd. ἐλιποψύχησε.
Ἐς τὴν θάλασσαν. Lugd. ἐπὶ pro ἐς.
XIII. §. 1. Τῇ τρίτῃ. Τῇ om. Lugd. At vid. Engelh. ad Plat. Menex. p. 242.
§. 2. Τέσσαρες. Lugd. τέσσαρες νῆες, ex interpr.
§. 3. Ἢν μὲν, Lugd. εἰ μὲν.
XV. §. 2. Ἢ ante κρατηθῆναι in Lugd. ab al. man. est.
XVI. §. 1. Τῶν στρατηγῶν τὸν λόγον. Lugd. τὸν λόγον τῶν στρατηγῶν.
Μακραί. Lugd. μακραί, sed α s. ε.
§. 2. Μέχρι. Lugd. μέχρις.
XVII. §. 1. Μέλλῃ. Lugd. μέλλη.
§. 2. Ἀρκῶσι. Lugd. ἀρκοῦσι.
§. 4. Πλέονος. Lugd. πλείονος.
§. 5. Ὑμέτερα. Lugd. ἡμέτ.
Προσείη. Lugd. προσήει.
XVIII. §. 1. Κυριώτεροι νομίζοντες. Lugd. νομίζοντες κυριώτεροι.
§. 3. Μεθ' ὑμῶν. Lugd. μεθ' ἡμῶν.
§. 4. Εὐξυνετώτερον. Lugd. ἀξυνετώτερον.
Βούληται. Lugd. βούλεται.
Τῷ ὀρθουμένῳ αὐτοῦ. Pro αὐτοῦ Lugd. αὐτούς.
§. 5. Ἡμᾶς. Lugd. ὑμᾶς.
XX. §. 4. Τό γε. Lugd. τόσε.
XXI. §. 1. Δέχεσθαι. Lugd. δέξασθαι.
XXII. §. 3. Εἴ τι καί. Etiam Lugd. εἴτε καί, sed superscr. καίπερ.
XXIII. §. 1. Τὸ τῶν νεῶν om. Lugd.
§. 2. Δυοῖν. Lugd. δυοῖν νεοῖν. Idem mox αἰεί.
XXIV. §. 1. Συρακόσιοι. Lugd. Συῤῥακούσιοι.
§. 5. Ἡ θάλασσα om. Lugd.
XXV. §. 3. Μετὰ δὲ τοῦτο οἱ μὲν Λοκροί. Lugd. οἱ δὲ Λοκροὶ μετὰ τοῦτο μέν.

Κάγαθοί. Lugd. καὶ ἀγαθοί.
Ἂν ἄξιον. Lugd. ἄξιον ἄν.
Cap. XLI. §. 3. Ἔνδηλοι. Lugd. εὔδηλοι.
- XLII. §. 2. Χερσονήσου. Lugd. Χεῤῥονήσου, ut ubique.
Σολύγεια. Lugd. Σολύγια, sed c. 43. Σολύγεια.
- XLIII. §. 4. Ἐπιβοηθήσας. Lugd. ἐπιβοήσας.
- XLIV. §. 2. Αὐτῶν ἀπέθανον. Lugd. ἀπέθανον αὐτῶν.
- XLVI. §. 3. Μέχρι. Lugd. rursus μέχρις.
- XLVII. §. 1. Παρεδέδοντο. Lugd. παρεδίδοντο.
§. 3. Παρατεταγμένων. Lugd. προστεταγμένων.
Κεντουμένους. Lugd. κεντωμένους.
- XLVIII. §. 1. Διαφθείραντες. Lugd. διαφθείροντες.
§. 2. Τέγος. Lugd. στέγος.
§. 3. Ἠδύναντο. Lugd. ἐδύν.
Διέφθειρον. Lugd. διέφθειραν.
Ἀναλοῦντες. Lugd. ἀναδσοῦντες.
- LI. §. 2. Σαφές. Lugd. σαφῶς.
Ἀντεξορμῆσαι etiam Lugd.
- LII. §. 2. Ῥοίτειον. Lugd. Ῥοίτιον.
Οὐδέν. Lugd. μηδέν.
§. 3. Παρασκευῇ. Lugd. σκευῇ.
- LIII. §. 2. Αὐτοῖς. Lugd. αὐτῆς, sed οις superscr.
- LIV. §. 1. Μιλησίων ὁπλίταις. Lugd. ὁπλίταις Μιλησίων.
§. 3. Γὰρ ἄν. Ἂν om. Lugd.
§. 4. Κυθήρων. Lugd. Κυθηρίων.
- LV. §. 1. Νεώτερόν τι. Lugd. τὶ νεώτερον.
Ἐπί. Lugd. ἐν, sed gl. int. vers. ἐπί.
- LVI. §. 2. (qui numerus excidit p. 104. ab init.) Κυνουρίας etiam Lugd.
- LVII. §. 1. Μάλιστα δέκα. Lugd. δέκα μάλιστα.
- LVIII. §. 1. Πρῶτον de. Lugd.
- LIX. §. 2. Αὐτίκα τι. Τί de. Lugd.
- LX. §. 1. Ἡμῶν τηροῦσιν. Lugd. τηροῦσιν ἡμῶν.
§. 2. Ἐπαγομένων. Lugd. ἐπαγαμένων, sed ο superscr.

Cap. LXI. §. 1. Φθείρειν. Lugd. φθεῖραι.
§. 7. Αὐτῶν etiam Lugd.
§. 8. Ἀπίασι. Lugd. ἐπίασι, sed αx superscr.
LXIV. §. 1. Μᾶλλον ἤ. Ἤ om. Lugd.
LXV. §. 1. Πειθόμενοι. Lugd. πυθόμενοι.
§. 4. Τῇ τε παρούσῃ etiam Lugd.
Παρὰ λόγον τῶν πλειόνων. Lugd. τῶν πλειόνων παρὰ λόγον.
LXVII. §. 1. Ἐπλίνθευον. Lugd. ἐπλινθεύοντο.
§. 2. Τὸν Ἐνυάλιον Lugd., sed cum gl. τοῦ Ἄρεος ναόν. Antea idem ἐνύδρευσαν.
Εἰδέναι om. Lugd., quocum si praeter F. alii conspirarent, suspectum fieret.
§. 4. Κατὰ τὰς πύλας etiam Lugd.
LXVIII. §. 1. Χωρεῖ. Lugd. ἐχώρει.
Ἠμύνοντο. Lugd. ἠμύναντο.
§. 3. Ἀνέμενον. Lugd. ἀνέμειναν.
§. 5. Αὐτοῖς μᾶλλον. Lugd. μᾶλλον αὐτοῖς.
Παρῆσαν. Lugd. ἦσαν.
§. 6. Καὶ οὐκ. Καί om. Lugd.
Εἴ τε μὴ πείσεται. Lugd. ἢν μὴ πείσηται.
Ἀλλά plene etiam Lugd.
LXIX. §. 2. Εἴ πη. Lugd. εἴ που.
§. 3. Τῇ δέ. Δέ plene etiam Lugd.
Οὐ νομίζοντες. Οὐ de., sed in marg. additum μή.
LXX. §. 1. Πελοποννησίοις. Lugd. Λακεδαιμονίοις.
Γερανίᾳ etiam Lugd.
Ἑαυτοῦ etiam Lugd.
LXXII. §. 2. Ἔλασσον. Lugd. ἔλαττον.
Περί τε τήν etiam Lugd.
Ἄρξαι. Lugd. ἄρξασθαι.
Τὴν νίκην δικαίως ἄν. Lugd. δικαίως ἂν τὴν νίκην.
LXXV. §. 1. Ἐσπεπλεύκει. Lugd. ἐκπεπλεύκει.
LXXVI. §. 4. Κινούμενα. Lugd. κινούμενοι.
LXXVIII. §. 5. Ξυστῆναι. Lugd. ξυστῆσαι.
§. 6. Οἱ μὲν Θεσσαλῶν, sine τῶν, Lugd.
LXXIX. §. 1. Τούτῳ τῷ. Lugd. τοιουτῷ.
Καὶ ἐς. Ἐς om. Lugd.
§. 3. Παρόντι. Lugd. παραυτίκα.

Cap. LXXX. §. 1. Τρέφων τε. Τὲ om. Lugd.
'Επὶ ἀποστάσει. Lugd. ἐπὶ τῇ ἀποστ.
§. 3. Καθεστήκει. Lugd. καθειστήκει.
- LXXXI. §. 2. Χρόνῳ. Lugd. χρόνον, sed marg. χρόνῳ.
- LXXXIII. §. 3. Ἑαυτῶν. Lugd. αὐτῶν.
- LXXXV. §. 2. Τοῦ ἐκεῖ πολέμου. Lugd. τοῦ ἐκεῖ τοῦ πολέμου.
§. 4. Ἀνεῤῥίψαμεν. Lugd. ἀπεῤῥίψαμεν.
§. 6. Ἐδέξασθε. Lugd. δέξεσθε.
- LXXXVI. §. 6. Τοῖς γε. Lugd. τοῖς τε.
- LXXXVII. §. 1. Λόγων. Lugd. ἀλόγων, sed lineola sub ᾱ.
§. 2. Τούτοις καί. Καὶ om. Lugd.
§. 4. Οὐδ' αὖ. Αὖ om. Lugd.
Πλείους. Lugd. πλείονες.
- LXXXIX. §. 1. Ἐς ἅς. Ἐς om. Lugd.
- XC. §. 2. Ἀνέβαλλον. Lugd. ἀνέβαλον.
Παρακαταπηγνύντες. Lugd. καταπηγνύντες.
Ἐςέβαλλον. Lugd. ἐςέβαλον.
- XCI. Οἱ Ἀθηναῖοι ἦσαν. Lugd. ἦσαν οἱ Ἀθην.
- XCII. §. 1. Ἐς. Etiam Lugd. εἰς.
§. 2. Ἐπίῃ. Lugd. ἐπίοι.
- XCIII. §. 1. Καὶ ἐπειδή. Lugd. καὶ ἐπεὶ δέ.
Ἱππῆς. Lugd. ἱππεῖς, et ita constanter.
- XCIV. §. 2. Καὶ ἤδη. Lugd. ἤδη καί.
- XCVI. §. 1. Μέσον τοῦ. Lugd. τοῦ μέσου.
§. 2. Ἦλθεν. Lugd. ἦλθον, ε superscr.
§. 6. Καθειστήκει. Lugd. καθεστήκει.
§. 8. Οἱ ἱππῆς οἵ τε αὐτῶν. Lugd. οἵ τε ἱππεῖς αὐτῶν.
- XCVII. §. 2. Ἐπὶ Ἀθηναίους. Lugd. ἐπὶ τοὺς Ἀθην.
- XCVIII. §. 6. Ἀκουσίων. Lugd. ἑκουσίων, in marg. ἀεκουσίων.
§. 7. Τὰ μὴ πρέποντα. Μὴ om. Lugd.
- XCIX. Βίᾳ σφῶν. Lugd. σφῶν βίᾳ.
- C. §. 5. Ἐςβὰν ἀπεκομίσθη. Lugd. ἐμβάντες ἀπεκομίσθησαν.
- CI. §. 5. Τοῖς ἐπί. Lugd. in marg. τάς.
- CII. §. 2. Πέμψαντες. Lugd. μεταπέμψαντες.
- CIII. §. 3. Καὶ ἄλλοι. Lugd. καὶ οἱ ἄλλοι.

§. 4. *Ἐπειδή.* Lugd. ἐπεὶ δέ.
Πρόσω etiam Lugd.

Cap. CIV. §. 4. *Ἡμίσεος* (seu ἡμισέος) etiam Lugd.
- CV. §. 1. *Χρυσείων.* Lugd. χρυσίων.
- CVI. §. 1. *Ὑπελάμβανον* etiam Lugd.
§. 2. *Βρασίδας.* Lugd. ὁ Βρασ.
- CVII. §. 2. *Ἀμφοτέρωθεν.* Lugd. ἀμφοτέρων.
- CVIII. §. 1. *Ἦν αὐτοῖς* etiam Lugd., qui mox ναυπηγισίμων.
Προελθεῖν. Lugd. προςελθεῖν.
§. 3. *Ἐς τό.* Lugd. εἰς τό.
- CX. §. 1. *Διοσκούρειον.* Lugd. Διοσκουρίον.
§. 2. *Προςελθόντες* etiam Lugd.
- CXI. §. 2. *Ἐςεκόμισαν.* Lugd. ἐξεκόμισαν, sed superscr. ἐς.
- CXII. §. 2. *Οἰκοδομουμένῳ.* Lugd. οἰκοδομουμένων, quod etiam interpretatio adscripta explicat.
- CXIII. §. 2. *Διαφθείρονται.* Lugd. διεφθείροντο.
- CXIV. §. 1. *Προςπέμψας.* Lugd. προπέμψας.
- CXVI. §. 2. *Λήκυθον.* Lugd. Λήκυθον.
- CXVII. §. 2. *Εὐτύχει.* Lugd. ἀτυχεῖ, in marg. γρ. εὐτυχεῖ, καὶ τοῦτο ἄμεινον.
- CXVIII. §. 1. *Περὶ μέν.* Μέν de. Lugd.
§. 2. *Τοῖς ξυμμάχοις τοῖς παροῦσι.* Lugd. τοῖς παροῦσι ξυμμάχοις.
§. 3. *Καὶ ὑμεῖς καὶ ἡμεῖς* etiam Lugd., sed Bekk. καὶ ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς, sane non male. Cf. mox §. 7.
§. 4. *Ἔδοξε.* Lugd. τάδε ἔδοξε.
Τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις etiam Lugd.
Παρὰ τοῦ Νίσου. Lugd. ἀπὸ τοῦ Νισαίου.
§. 5. *Μέτρα.* Lugd. μέτρον.
§. 7. *Μήτε ὑμᾶς μήτε ἡμᾶς* etiam Lugd., sed Bekk. μήτε ἡμᾶς μήτε ὑμᾶς. cf. §. 3.
§. 9. *Λέγητε.* Lugd. λέγηται.
- CXIX. §. 1. *Λακεδαιμόνιοι καὶ ὤμοσαν.* Lugd. καὶ ὤμοσαν Λακεδαιμόνιοι.
§. 2. *Αἰνέας.* Lugd. Ἐνέας.
Εὐφαμίδας. Lugd. Ἀφαμίδας.
- CXX. §. 1. *Πρός.* Lugd. ἐς.
§. 2. *Προπλεούσῃ.* Lugd. προςπλεούσῃ.

'Αμύνοι. Lugd. ἀμύνῃ.
Τρέψεσθαι. Lugd. τρέψασθαι.
§. 3. Ἀξιωτάτους αὐτούς. Lugd. αὐτοὺς ἀξιωτάτους. Ita etiam Mosqu.
Τῶν Ἀθηναίων. Τῶν om. Lugd.

Cap. CXXI. §. 1. Σκιωναῖοι. Lugd. Σκύων.
§. 2. Καί τι αὐτῷ καί. Lugd. καί τι καὶ αὐτῷ.

- CXXII. §. 3. Ὅτι. Lugd. καὶ ὅτι.
§. 5. Ἤδη. Lugd. ἔνδον, in marg. γρ. ἤδη.

- CXXIII. §. 1. Ἐρετριέων etiam Lugd.

- CXXV. §. 1. Ὅτι καί etiam Lugd.
Ἀνθρώπων μαχίμων. Lugd. μαχίμων ἀνθρώπων.

- CXXVI. §. 3. Εἰκάζων etiam Lugd.
§. 6. Ἐνδείκνυνται. Lugd. ἐπιδείκνυνται.

- CXXVII. §. 2. Ἔκτεινον. Lugd. ἔκτειναν.

- CXXVIII. §. 1. Ἕκαστος. Lugd. ὡς ἕκαστος.
§. 2. Ἤδη στρατιά. Lugd. ἡδίστη στρατία, cum gl. ἑκουσία, ἱλαρή (sic!)
§. 3. Νυκτερινῇ. Lugd. νυκτί.

- CXXIX. §. 4. Δυςπροςβάτῳ. Lugd. δυςβάτῳ.

- CXXX. §. 2. Προϊών. Lugd. προςιών.
§. 4. Ἐπισπασθέντος. Lugd. ἐπισπασθέντος τε.
§. 6. Ἐπικαθίσαντο. Codicis scriptura non est adnotata; videtur igitur ἐπεκαθίσαντο habere. Quod saltem non ideo reiiciendum erat, quia aoristus verbi καθίζομαι esset ἐκαθεζόμην. Hoc enim ut intransitive ponitur, ita vi transitiva non solum ἐκάθισα, sed etiam ἐκαθισάμην (ut ἐστησάμην, ἐτρεψάμην) dici ostendunt Lycurg. c. Leocr. c. 36. init. et Demosth. c. Aphob. II. §. 15. atque c. Apatur. §. 14.

- CXXXI. §. 2. Ἐπόντας. Lugd. ἐπιόντας.
§. 3. Διαφυγόντες. Lugd. διαφευγοντες.

- CXXXII. §. 3. Ἐντυχοῦσιν. Lugd. εὐτυχοῦσιν.
Τὸν Ἡγησάνδρου. Τόν om. Lugd.

- CXXXIII. §. 1. Ἀπολώλει. Lugd. διεφθάρῃ, sed supra scr. γρ. ἀπολώλει.
§. 3. Φλιοῦντα. Lugd. Φιλιοῦντα.

- CXXXV. §. 2. Ἔνατον. Lugd. ἔννατον.

Libro quinto codicis scriptura a vulgata dissentiens ubi clare a collatore erat adnotata, sicut eius generis copiae reliquorum manuscriptorum, sub Thucydideis legitur. Nunc vero, ne quid desit, proferimus locos, in quibus Lugd. *tacite* Bekkero (et sic plerumque etiam nobis) suffragatur. V, 1. Φαρνάκου pro Φαρνάκους. 3. ἐπισπόμενος pro ἐπισπώμενος. 6. ὥς pro ὅς. 7. περιέμενεν pro περιέμεινεν et τῇ Θράκῃ pro τὴν Θράκην. 8. in collocatione verborum νομίζων αὐτοὺς ὁμοίως. 10. φθήσεσθαι pro ὀφθήσεσθαι. 14. ἐπὶ τῷ pro ἐπί τε τῷ. 16. ξυμβαίνοι pro ξυμβαίνει, φόβῳ τῷ pro φόβῳ τῶν et ἔτει pro ἔτι. 18. βούλωνται pro βούλονται et καὶ Ἀθηναῖοι pro καὶ οἱ Ἀθηναῖοι. 19. Ἄντιππος pro Ἄνθιππος et Τέλλις pro Τέλλης. 20. ἡ ἐς pro solo ἐς. 22. ἐποιοῦντο pro ἐποιήσαντο. 23. in omisso ταῦτα. 26. ἐγένοντο pro ἐγένετο. 27. τοὺς λόγους pro solo λόγους. 29. πλέον τέ τι pro πλέον τι. 30. Σόλλειον pro Σόλιον. 35. ὑπετόπευον pro ὑπώπτευον et (quod nequaquam probabile in cod. legi) Μεσσηνίους γε pro Μεσσηνίους τε. 36. παραδῶσι (quod rursus minime probabile est ibi exstare) pro παραδώσουσι vel παραδώσωσι. 41. ἢ ἰδιώτην pro ἢ ἐς ἰδιώτην, προκαλεσ. pro προςκαλεσ. et (quod non credimus ibi reperiri) φίλιον pro φίλον. 42. Ἀνδρομίδης pro Ἀνδρομένης. 44. οἱ Ἠλεῖοι pro solo Ἠλεῖοι. 47. ἦν pro καὶ ἦν, πάσαις pro ἁπάσαις, κατὰ ἱερῶν pro κατὰ τῶν ἱερῶν, denique βουλευομέναις pro βουλευσαμέναις. 49. πώ pro ποτέ. 57. Τεγεᾶται καί pro Τεγεᾶταί τε καί. 58. κάθηντο pro ἐκάθηντο. 59. εἴργον τῆς pro εἰργ. ἀπὸ τῆς. 61. δοῦναι Μαντινεῦσι pro δοῦναι καὶ Μαντινεῦσι. 64. οἷα οὔπω pro ὡς οὔπω. 66. πεντηκοντῆρσιν pro πεντηκοντατῆρσιν et γάρ τι pro γάρ τοι. 67. αὐτοὺς pro αὐτοῖς. 71. πολὺ τῷ κέρᾳ pro τῷ κέρᾳ πολύ. 75. ἀπέστρεψαν pro ἀπέτρεψαν. 77. αἰ pro ἄν et δόμεν pro δῶμεν, bis (item c. 79.) εἶμεν pro ἦμεν. 79. κοινανεόντων (quod tamen in cod. inveniri non credimus) pro κοινᾶν ἐόντων. 83. ὑπεδέχοντο pro ἀπεδέχοντο. 86. περιγενομένοις pro περιγιγνομένοις. 90. ἐντός pro ἐκτός. 97. ναυκρατόρων pro ναυτοκρατόρων. 98. τυγχάνει pro τυγχάνοι. 99. ποιήσονται pro ποιήσωνται. 103. βούλεσθε pro βούλησθε. 106. βουλήσεσθαι pro βούλεσθαι. 111. ὑποτελεῖς pro ὑποτελῆ. 115. Φλιασίων pro τῶν Φλιασίων.

Pergimus ad interpretationes codici modo inter versus modo in margine adscriptas, maxima ex parte Graecas, nonnunquam tamen etiam Latinas. Quarum longe plurimae

aut inutiles sunt aut falsae atque adeo absurdissimae et summam interpretis inscitiam prodentes, praeterea lingua tam barbara scriptae, ut ἑνῇ pro μιᾷ, καταλάβησο pro κατελήπτο et alii errores foedissimi deprehendantur. Nihilominus vel ex his ineptis explicationibus quae novi aliquid continerent, atque ipsa falsitate notabiles essent, si Graece exaratae erant, codicis ms., unde ductae essent, nota adscripta scholiis l. v. inserere eo minus dubitavimus, quo plura falsa jam illis contineri memineramus; omisimus vero plane inutiles interpretationes, ut si sexcenties pronominibus superscripta erant nomina, quo referrentur. Libri quarti glossemata insigniora nondum edita nunc sequantur ita, ut, quae in margine leguntur, literam *m.* additam habeant; reliqua inter versus exstare existimanda sunt. Orationes hic interpres, sive quod nimis difficiles sive quod inutiles judicabat, nugis suis plerumque non inquinavit.

Cap. I. §. 3. *Ἀμύνεσθαι.* Gl. *τιμωρεῖσθαι.* Ibid. *Ἧι.* Gl. *διό.* — Cap. II. §. 3. *Κατασχήσειν.* Gl. *τελειώσειν.* — Cap. III. §. 3. *Οἰκείους ὄντας αὐτῷ.* Gl. m. *οἰκοῦντας αὐτό.* — Cap. IV. §. 1. *Ὑπὸ ἀπλοίας.* Gl. m. *μὴ ὄντος χρόνου τοῦ πλεῖν.* — §. 3. *Τὰ ἐπιμαχώτατα.* Gl. m. *τὰ ἀσθενῆ.* — Cap. V. §. 1. *Ἐν ταῖς Ἀθήναις.* Gl. m. *ἀντὶ παρά.* — Cap. VI. §. 1. *Οἰκεῖον σφίσι τὸ περὶ τὴν Πύλον.* Gl. m. *ἴδιον σφίσι[ν] εἶναι τὸ προσῆκον τῇ Πύλῳ.* Ibid. *Ἐσβαλόντες.* Gl. *τὴν Ἀττικήν*, et sic §. 2. ad *ἀναχωρῆσαι* Gl. *ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς* atque ad *ἐσβολήν* rursus *εἰς τὴν Ἀττικήν.* — Cap. VIII. §. 5. *Προσδεχόμενοι.* Gl. m. *φοβούμενοι.* — §. 6. *Ἀτριβής.* Gl. m. *δύσοδος.* — §. 7. *Βύζην.* Praeter *ἀθρόως* adscriptum m. *ἀλλεπαλλήλως.* — Cap. IX. §. 2. *Ἐπισπάσασθαι.* Gl. m. *καταμαχεῖν* (!) *τὸ τεῖχος δή.* — §. 3. *Βιαζομένοις τὴν ἀπόβασιν.* Gl. m. *κρατοῦσι τῇ ἀποβάσει.* — Cap. XI. §. 3. *Ἐν τῷ μέρει.* Gl. m., ut videtur, *ἐναλλάξ.* — Cap. XII. §. 1. *Ἀποβάθραν.* Gl. *γέφυραν.* — Cap. XV. §. 2. *Σπονδάς.* Gl. m. teste collatore *τὴν ἀναγοκω* vel simile aliquid, haud dubie igitur *τὴν ἀνακωχήν.* — *Τοὺς ἄνδρας.* Gl. *αἰχμαλώτους.* — *Κομίσασθαι.* Gl. *ἀναλαμβάνειν*, ut videtur. — Cap. XVI. §. 1. *Κομίσαντας.* Gl. *ἀναγόντας* (*ἀναγαγόντας*). — *Ἀποβαίνοντας.* Gl. *ἀπελθεῖν, ἀποφυγεῖν.* (!) — §. 2. *Ὁτιοῦν.* Gl. *ὀλίγον τι.* — Cap. XXI. §. 3. *Ἐν τῷ τότε.* Gl. m. *ὅταν κομισθῶσι τοὺς ἄνδρας Ἀθήναζε δή*, ut videtur. (!!) — *Δεομένων.* Gl. m. *χρείαν σχόντων* (? *ἐχόντων*). — Paulo post Gl. *λοιβεῖν*, quod non *λοιβῶν* ad *σπονδῶν* pertinens,

sed λαβεῖν ad κομίσασθαι referendum designare censemus. — §. 3. *Μὴ οἷόν τε εἶναι* (?) Gl. m. ἀντὶ μὴ ἐξεῖναι. τὸ ἑξῆς, οὔτε οἷόν τε εἶναι σφίσι[ν] ἐν πλήθει εἰπεῖν; μὴ εἰς τοὺς συμμάχους διαβληθῶσι; καίπερ ἐδόκει ξυγχωρεῖν αὐτοῖς τοῖς Ἀθηναίοις ἀπὸ τῆς συμφορᾶς. — Cap. XXIII. §. 2. *Περιώρμουν.* Gl. περιηπύλιζον. (!) — Cap. XXV. §. 11. *Κεκακωμένην.* Gl. m. ἀσθενῆ γενομένην. — Cap. XXVI. §. 2. *Κάχληκα.* Gl. λίθον. — §. 4. *Ὁ χρόνος.* Gl. μακρός. — §. 7. *Ὅσοι δὲ γαλήνῃ κινδυνεύσειαν, ἡλίσκοντο.* Gl. m. πάντες, φησί, ὅσοι μὴ τηροῦντες ἄνεμον ἐν γαλήνῃ κινδυνεύοντες ἔπλεον, ὑπὸ τῶν πολεμίων ἡλίσκοντο. — Cap. XXVII. §. 1. *Ἀλιμένων.* Gl. m. ἄνευ λιμένων. — *Αὐτοῖς.* Gl. τοῖς πολιορκοῦσι (!), τοῖς Ἀθηναίοις δή, τοὺς πολιορκουμένους. — §. 3. *Ἀφιγμένων.* Gl. ἐκεῖθεν. — Cap. XXVIII. §. 1. *Ὅτι.* Gl. διά τι. Legit igitur ὅ τι. Cf. verba Plutarchi adscripta. — *Τὸ ἐπὶ σφᾶς.* Gl. m. ἤγουν τὸ αὐτοῦ ἔργον, τουτέστι τῶν στρατηγῶν αὐτοῦ. — *Ἐπιχειρεῖν.* Gl. λαμβάνειν, ut videtur. — §. 2. *Οἰόμενος.* Gl. τὸ πρῶτον δή. — Cap. XXX. §. 2. *Τοῖς ἐσχάτοις.* Gl. τόποις τῆς νήσου. — *Ἀριστοποιεῖσθαι.* Gl. m. ἄριστον ἐφεῖσθαι (? ἕψεσθαι ?). — *Προφυλακῆς.* Gl. m. προφυλακή, πρώτη φυλακή (!) τέσσαρες γάρ εἰσι ἐνῆς (!!) νυκτός. — §. 3. *Εὐαποβατωτέραν οὖσαν.* Gl. m. δὴ ὑπονοῶν. — *Τὴν ἐπιχείρησιν.* Gl. m. ἤγουν αὐτοὺς (? αὐτοῖς) δὴ ἐπιχειρεῖν. — §. 4. *Περὶ τοῦ πλέονος.* Gl. m. δὴ περὶ τοῦ ὅλου. — Cap. XXXI. §. 2. *Αὐτ.* (*αὐτοῦ? αὐτῶν?*) Gl. m. δὴ τῶν ὁπλιτῶν [τῶν]. — Cap. XXXII. §. 2. *Ἐσκευασμένοι.* Gl. ἦσαν. — §. 4. *Ἐκ πολλοῦ ἔχοντες ἀλκήν.* Gl. οὐκ ἐκ τοῦ ἐγγὺς μαχούμενοι (? μαχόμενοι), ἀλλὰ μακράν. — Cap. XXXIV. §. 1. *Οὐκ εὐθὺς ἄξια* —. Gl. m. τὸ ἑξῆς· οὐκ εὐθὺς [οὐκ] ἄξια τῆς προσδοκίας ἐπεπόνθεσαν, ὥσπερ δεδουλωμένοι τῇ γνώμῃ, ὅτε τὸ πρῶτον ἀπέβαινον, ἤτοι ἐν ἀρχῇ τῆς ἀποβάσεως. — *Ὡς ἐπὶ Λακεδαιμονίους.* Gl. ἀποβαίνοντες δή. — §. 3. *Παραγγελλόμενα.* Gl. παρὰ τῶν στρατηγῶν. — Cap. XXXV. §. 3. *Ἐπισπόμενοι.* Gl. διώκοντες. — Cap. XXXVI. §. 1. *Εὕρῃ.* Gl. m. τὸ ἑξῆς, εὕρῃ τὴν ἔφοδον. — Cap. XXXVIII. §. 3. *Οὐδένα.* Gl. κήρυκα. — Cap. XXXIX. §. 2. *Ἐσιτοδοτοῦντο.* Gl. σῖτον (? σῖτος) ἐδόθη. — *Ἡ πρὸς τὴν ἐξουσίαν.* Gl. τῆς εὐπορίας. — Cap. XL. §. 2. *Δι' ἀχθηδόνα.* Gl. δι' ὕβριν. (!) — *Ὁ ἐντυγχάνων.* Gl. πᾶς τις ἀντιῶν (sic!) — Cap. XLI. §. 2. *Ὁμόφωνοι ὄντες.* Gl. τοῖς Λακεδαιμονίοις, et mox ad *αὐτομολούντων* Gl. εἰς τοὺς Μεσσ. — Cap. XLVI. §. 4. *Τοὺς ἐλθόντας.* Gl. m. τοὺς ὑποσπόνδους τούτους,

ἐλθόντας Ἀθήνας (sic!) δηλονότι. — Cap. XLVII. §. 3. Στοίχοιν. Gl. ταξίοιν (? ταξέοιν). — Cap. LII. §. 1. Ἐσεισε. Gl. m. σεισμὸς ἐγένετο. — Cap. LV. §. 2. Ξυνεστῶτες. Gl. m. συνηγμένοι. (!) τὸ ἑξῆς, συνεστῶτες ναυτικῷ ἀγῶνι. — Τῆς παρασκευῆς. Gl. πεζικῆς. — Cap. LVI. §. 1. Ἐν τῷ τοιούτῳ. Gl. ἐν τῷ νῦν. (!) Gl. m. τῷ ἀπονῆναι (ἀπορῆσαι? κατὰ γῆν?) δή, οὐ μόνον ἐν τῷ ναυτικῷ. — Cap. LVIII. Ἐλασσοῦσθαι. Gl. δὴ τῇ γνώμῃ. — Ἐς τὸ κοινόν. Gl. ἀγαθόν δή. (!) — Cap. LXVII. §. 3. Ἕως. Gl. m. τὸ φῶς. — Ἀμφηρικόν. Gl. ἐπισκοπόν. (? ἐπίκωπον?) — §. 5. Περίπολοι. Gl. m. περίοικοι. (!) — Βεβαίους. Gl. m. ἀσφαλεῖς. — Cap. LXVIII. §. 3. Κοινῇ. Gl. ἑκατέροις. — §. 5. Ξυνέκειτο. Gl. m. ὡμολογεῖτο (? ὡμολόγητο). — §. 6. Μᾶλλον. Gl. ἢ νῦν δή. — Αὐτοῦ. Gl. ἐκεῖ. — Cap. LXIX. Λιθουργοί. Gl. m. *tectores*, ut Valla. — Cap. LXXII. §. 2. Ἐν γὰρ τῷ πρὸ τοῦ —. Gl. m. τὸ αἴτιον τοῦ τοὺς ψιλοὺς ἐσκεδασμένους καὶ ἀπροςδοκήτους εἶναι. — §. 4. Τὸν ἵππαρχον. Gl. m. τὸν ἄρχοντα τῶν ἱππέων. — Ἀπεκρίθησαν. Gl. m. διεχώρησαν. — Cap. LXXIII. §. 2. Δικαίως. Gl. m. εἰκότως. — Βουληθέντας. Gl. δὴ βούλεσθαι. (!) — Περιγενέσθαι αὐτοῖς. Gl. m. τυχεῖν. — §. 4. Ὡς (post οἱ γὰρ Μεγ.) Gl. καθάπερ. (!) — Καὶ αὐτοί. Gl. m. δὴ Μεγαρεῖς ἡσύχαζον, καθάπερ οἱ Ἀθηναῖοι· δὶς γὰρ ὑπονοεῖται τὸ ἡσύχαζον. — Ἐπιόντων. Gl. m. τῶν Ἀθηναίων ἢ τῶν Πελοποννησίων. — Cap. LXXIV. §. 4. Γενομένη agnoscit etiam Gl. m. ordinem verborum indicans. — Cap. LXXV. §. 2. Πέραν. Gl. m. τῆς θαλάσσης δή. — Cap. LXXVI. §. 3. Ξυντελεῖ. Gl. m. ὅμορός ἐστι. (!) — Cap. LXXVII. §. 2. Προςποιησάμενος. Gl. ὑποκρίνας. (!!) — Cap. LXXVIII. §. 1. Διάγειν. Gl. m. ὁδηγεῖν. — §. 4. Ἀξιοῦν. Gl. δεῖσθαι. — Cap. LXXIX. §. 2. Παραστήσασθαι. Gl. m. ἀνάστατον ποιεῖν. (!) — Cap. LXXX. §. 2. Τῶν Εἱλώτων. Gl. m. ἐκ τῶν Εἱλώτων δή. — §. 3. Τὴν νεότητα. Gl. m. τὴν ἥβην. — Τῆς φυλακῆς πέρι. Gl. m. ἤγουν μάλιστα ἐφύλασσον τοῦτο τῶν Εἱλώτων. (!) — Ἐν τοῖς πολεμίοις. Gl. ἐν τῷ πολέμῳ. — Κρίνεσθαι. Gl. m. τῆς διανοίας αὐτῶν δή. (!) Gl. m. τουτέστιν ἐκλέγειν πάντας ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἀρίστους γεγενημένους. — Cap. LXXXIII. §. 3. Ὑπεξ. (ὑπεξελθεῖν an ὑπεξελεῖν?) Gl. m. τουτέστιν μὴ ὑπομένειν τὰ δεινὰ χάριν τοῦ Περδίκκου. — Προθυμοτέρῳ. Gl. τῷ Βρασίδᾳ. (!!) — Cap. LXXXIX. §. 2. Παρελύπει. Gl. m. ἔβλαπτε. — Cap. XC. §. 4. Ἐχώρουν. Gl. m. οἴχοντο. (? ᾤχοντο.) — Cap. XCIII. §. 4. Ἐπ' ἀσπίδας. Gl. m. ἐπ' ἀσπιδώτους. (sic!) — Cap. CIII. §. 3. Τοὺς ἐμ-

πολιτεύοντας. Gl. m. τοὺς ἐντελῆ (ἐν τέλει? ἐντελεῖς?) — §. 5. Πλέον τῆς διαβάσεως. Gl. m. ἀντὶ προφορέστερα τῆς διαβάσεως τῆς γεφύρας. — Καθεῖτο. Gl. ἐθεμελιώθη. — Cap. CVI. §. 1. Ἔν τε τῷ ἴσῳ οὐ στεριςκόμενοι. Gl. m. ἀντὶ οὐκ ἀφελόμενοι τῆς ἰσονομίας τῆς πόλεως. (!) — §. 2. Τῷ Βρασίδᾳ. Gl. σὺν τῷ Βρασ. (!) (Sic versus 110, 2. οἱ πράσσοντες αὐτῷ explicatur σύν.) — §. 3. Ἐγένετο. Gl. τῷ Βρασίδᾳ. — Εἴχετο. Gl. ὁ Βρασίδας. (!!) — Cap. CVII. §. 1. Τὸ ἔπειτα ἀσφαλῶς ἕξει. Gl. οἷός τ' ᾖ δέχεσθαι ἀσφαλῶς. (!) — Ἐπιχωρῆσαι. Gl. προσελθεῖν. — §. 2. Κατά τε τὸν ποταμόν. Gl. m. κατὰ ῥοῦν τοῦ ποταμοῦ. — Ἐξηρτύετο. Gl. διοικεῖ (? διώκει) ὁ Βρασίδας. Gl. m. νοστήσας δὴ εἰς αὐτὴν ἀπὸ τῆς Ἠϊόνος. — Cap. CVIII. §. 4. Αὐτοκράτορι διωθεῖσθαι. Gl. ἡγεμόνι (!) ἀφοσιοῦσθαι. — §. 5. Ἐφολκά. Gl. m. θελκτήρια. — §. 7. Ἐξ ὀλίγου. Gl. m. διαστήματος. (!) — §. 8. Τούς τε ἄνδρας τοὺς ἐκ τῆς νήσου. Gl. m. τοὺς ἑαλωκότας λέγει ἐν τῇ νήσῳ. — Κομίσασθαι. Gl. ἀναλαβεῖν. — Cap. CXI. §. 2. Διῄρητο. Gl. m. κατειλάβητο. (!!) — Cap. CXII. §. 2. Οἰκοδομουμένῳ (ita enim legit pro οἰκοδομουμένῳ). Gl. m. τὸ ἑξῆς, πρὸς ἀνάλωμα λίθων οἰκοδομουμένων. ἡ διάνοια· αἱ δοκοὶ προσέκειντο τῷ τείχει πεπτωκότι αἱ κατεσκευασμέναι πρὸς τὸ ἦρσαι (sic!) τοὺς λίθους οἰκοδομουμένους τῷ τείχει δὴ τῷ πεπτωκότι. — §. 3. Κατ' ἄκρας. Gl. ἀπὸ τοῦ ἄκρου. — Cap. CXIII. §. 3. Ἐπιτήδειοι. Gl. m. σπουδαῖοι δή. — Cap. CXIV. §. 2. Ἐκρατύνατο. Gl. m. ἰσχυρίζετο. — §. 3. Ξύλλογον. Gl. m. σύνοδον. — Τοῖς ἐν τῇ Ἀκάνθῳ παραπλήσια. Gl. m. δηλονότι παραπλήσια τοῖς λεχθεῖσιν ἐν τῷ (sic!) Ἀκάνθῳ, τουτέστι[ν] ἃ Βρασίδας αὐτὸς ἔλεξε τοὺς Ἀκανθιεῦσι (sic!). — Cap. CXV. Παραθαρσύνας. Gl. περὶ ἐληλυθότων. (!) — Cap. CXVI. §. 3. Ἅ τε. Gl. m. ἅτινά τε. — Cap. CXVII. §. 1. Τὰ πλείω. Gl. m. ἐπὶ μακρότερα. — §. 2. Ὡς. Gl. ὅτι. — Cap. CXX. §. 1. Τοὺς πρώτους. Gl. παλαιούς. — Cap. CXXI. §. 1. Ἐταινίουν. Gl. m. ταινίαις ἐστεφάνουν. — Cap. CXXIII. §. 2. Ἐμέλλησαν. Gl. ἐβράδυναν. — Cap. CXXV. §. 1. Πολλαπλασίους. Gl. τοῦ Ἀῤῥιβαίου. (!!) — Cap. CXXVII. §. 2. Αὐτοῖς ἐπακολουθοῦν προςβάλλειν. Gl. m. μέρος τὸ ἐπακολουθοῦν αὐτοῖς ὥςτε προςβαλεῖν. — Cap. CXXVIII. §. 1. Εἶλον. Gl. τοὺς βαρβάρους δή. (!) — §. 4. Οἰκείωσιν. Gl. κτῆσιν. — §. 5. Ξυμφ. διαναστάς. Ad ξυμφ. etiam Gl. supplet ἕνεκα et ad διαν. Gl. ἀπὸ τῆς Πελοπ. — Cap. CXXIX. §. 2. Τοῖς ἐν τῇ Λύγκῳ. Gl. βοηθοί. (!!) — §. 3. Οἱ δὲ αὐτοί. Gl. m. Πελοποννήσιοι. (!!) — §. 4. Ἐς ὀλίγον. Gl. ὀλί-

γου δεῖν. — Cap. CXXX. §. 4. Ἐπί τε Πελοποννησίους. Gl. κατὰ Πελοπόννησον (Πελοποννησίων?) — §. 5. Προσπεσόντες. Gl. Πελοποννήσιοι. (!!) — Cap. CXXXII. §. 2. Πορεύσειν. Gl. προσάγειν. — Cap. CXXXIII. §. 1. [illegible] Gl. περιελεῖν. — Cap. CXXXIV. §. 1. Ξυνέβαλον. Gl. ἐν μάχῃ. — §. 2. Ἐπηυλίσαντο. Gl. m. ἐστρατοπεδεύσαν.

Praeterea idem liber mss. in margine interpretationes nigriore atramento scriptas et literis alphabeti notatas continet, quae ex Scholiis editis excerptae sunt, sed tantum a l. IV. c. 21—26. fin. videntur pertinere, saltem postea non amplius a collatore memoratae sunt.

Haec de Lugdunensi sufficiant. Praeterea monemus, quum l. IV. Parisini C. F. saepe cum Reg. conveniant (vid. de Art. crit. p. 37.), l. V. autem Parisinus C. ad D. I. descisсat (vid. ibid. p. 83.), et F. per Lugd. cum Gr. et Reg., per C. cum D. I. atque sic iterum cum Gr. cohaereat, ordinem, quo singuli codices mss. in scripturae discrepantia recensentur, sic esse mutatum, ut F. et C. Palatino, Italo, Vaticano et Parisino H. postponerentur, et l. V. C. juxta D. I. collocaretur, qualem ordinem ob exiguam librorum C. et F. auctoritatem iam prius secuti essemus, si eos a primo codicum genere ibi commode potuissemus divellere.

Postremo ne id quidem lectores fugere volumus, si qui ante editas nostras adnotationes, quid de multis locis libri IV. et V., maxime ubi a Goellero dissidemus, sentimus et cur hanc vel illam scripturam probaverimus, cognoscere velint, eos in censura exemplorum Goellerianorum quam Ephemeridibus Halensibus mens. Octobr. no. 242. sqq. inserendam curavimus, sententias nostras expositas invenire.

Scrib. Francofurti ad Viadr. mense Novembri a. MDCCCXXVII.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Δ.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ
ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Δ.

ΔΙΑΘΕΣΙΣ.

VII. Ἕβδομον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. α΄ — να΄.

A. Θέρος. Κεφ. α΄ — μθ΄.

1) Μεσσήνην μὲν Συρακόσιοι καὶ Λοκροὶ ἀφιστᾶσιν Ἀθηναίων, τὴν Ῥηγίνων δὲ οἱ Λοκροὶ δῃοῦσι. α΄.

2) Πελοποννήσιοι μὲν ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐςβάλλουσιν, Ἀθηναῖοι δὲ ἐς Σικελίαν πλέοντες Πύλον τειχίζουσιν. β΄ — ς΄.

3) Ἠιόνα, Μενδαίων ἀποικίαν, Σιμωνίδης Ἀθηναῖος αἱρεῖ μὲν, ἐκκρούεται δὲ πάλιν. ζ΄.

4) Λακεδαιμόνιοι Πύλῳ προςβαλόντες ἀποκρούονται, καὶ οἱ ἐς Σφακτηρίαν διαβάντες αὐτῶν ἀπολαμβάνονται. η΄ — ιδ΄.

Λόγος Δημοσθένους. ι΄.

5) Ἐκεχειρία γίγνεται περὶ Πύλον καὶ λόγοι ἄπρακτοι περὶ εἰρήνης. ιε΄ — κβ΄.

Scripturae discrepantia.

In inscriptione constituenda cum Bekk. secuti sumus Cass. (nisi quod hic σύγγρ. habet.) Sed Θουκ. ξυγγρ. τέταρτον Reg., Θουκ. ξυγγρ. τὸ τέταρτον Cl., Θουκ. ξυγγραφῆς τετάρτης Ald. Bas., Θουκ. ξυγγραφὴ τετάρτη Flor., Θουκ. Ὀλόρου (vel τοῦ Ὀλ.) ξυγγρ. τὸ δεύτερον reliqui editi ante Bekk. *Liber quartus* Gr. Titulo caret Chr. Ex Parr. Vind. Dan. aliisque nihil enotatum.

Αἱ περὶ Πύλον σπονδαί. ιϛ΄.

Λόγος Λακεδαιμονίων. ιζ΄ — κ΄.

6) *Αἱ σπονδαὶ διαλύονται. ἀδικία Ἀθηναίων. περὶ Πύλον κατὰ κράτος πολεμεῖται. κγ΄.*

7) *Τὰ ἐν Σικελίᾳ πραχθέντα. κδ΄. κε΄.*

8) *Ἡ Σφακτηρία μετὰ ἐπίπονον πολιορκίαν ὑπὸ Κλέωνος καὶ Δημοσθένους βίᾳ αἱρεῖται. κϛ΄ — λθ΄.*

9) *Τὰ ἐκ τῆς Πύλου αἱρέσεως γενόμενα. μ΄. μα΄.*

10) *Ἀθηναίων στρατεία ἐς τὴν Κορινθίαν Νικίου ἡγουμένου. μβ΄ — με΄.*

11) *Ἐν Κερκύρᾳ λῆψις καὶ φόνος τῶν Ἰστώνην κατεχόντων φυγάδων. μϛ΄ — μη΄.*

12) *Ἀνακτόριον αἱρεῖται ὑπὸ Ἀθηναίων καὶ Ἀκαρνάνων. μθ΄.*

B. Χειμών. ν΄. να΄.

1) *Ἀρταφέρνην μετὰ γραμμάτων βασιλέως ἐς Λακεδαίμονα πορευόμενον Ἀθηναῖοι ξυλλαμβάνουσι. θάνατος Ἀρταξέρξου. ν΄.*

2) *Χῖοι τὸ τεῖχος περιαιροῦσι. να΄.*

VIII. Ὄγδοον ἔτος τοῦ πολέμου. *Κεφ. νβ΄ — ριϛ΄.*

A. Θέρος. *Κεφ. νβ΄ — πη΄.*

1) *Οἱ Μυτιληναίων φυγάδες πρῶτον μὲν Ῥοίτειον, ἔπειτα δὲ Ἄντανδρον αἱροῦσιν. νβ΄.*

2) *Ἀθηναίων στρατεία ἐπὶ Κύθηρα. νγ΄. νδ΄.*

3) *Λακεδαιμονίων παρασκευαὶ καὶ ἔκπληξις. νε΄.*

4) *Ἀθηναίων ἐπὶ Θυρέαν καὶ τοὺς ἐνταῦθα Αἰγινήτας στρατεία. νϛ΄. νζ΄.*

5) *Σικελιῶται ὁμολογίαν ποιοῦνται, καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἀποπέμπουσι. νη΄ — ξε΄.*

Λόγος Ἑρμοκράτους. νθ΄ — ξδ΄.

6) *Ἀθηναίων στρατεία ἐπὶ Μεγαρέας, ἐν ᾗ Νίσαιαν μὲν καὶ τὰ μακρὰ τείχη αἱροῦσιν, αὐτὰ δὲ τὰ Μέγαρα Βρασίδας σώζει. ξϛ΄ — οδ΄.*

7) Ἄντανδρος ὑπὸ Ἀθηναίων ἁλίσκεται. Λαμάχου ξυμφορὰ ἐν τῷ Πόντῳ. οε΄.

8) Ἱπποκράτει καὶ Δημοσθένει τὰ Βοιωτῶν πράγματα ἀπό τινων δημοκρατεῖσθαι βουλομένων πράσσεται. ος΄. οζ΄.

9) Βρασίδου πορεία ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης οη΄ — πβ΄., οἳ ἀφικόμενος πρῶτον μὲν ἐπὶ Ἀῤῥιβαῖον (πγ΄), ἔπειτα ἐς Ἄκανθον στρατεύει. πδ΄ — πη΄.

Δημηγορία Βρασίδου ἐν Ἀκάνθῳ. πε΄ — πζ΄.

B. Χειμών.

1) Μάχη ἐν Δηλίῳ καὶ Δηλίου ἅλωσις. πθ΄ — ρα΄.

Παρακέλευσις Παγώνδου. ϟβ΄.

Παρακέλευσις Ἱπποκράτους. ϟε΄.

2) Βρασίδας στρατεύει ἐς Ἀμφίπολιν, ἣν αἱρεῖ, Ἠϊόνος δὲ διὰ Θουκυδίδην ἀποτυγχάνει. ρβ΄ — ρη΄.

3) Μεγαρῆς τὰ μακρὰ τείχη κατασκάπτουσι, καὶ Βρασίδας, ἐπὶ τὴν Ἀκτὴν στρατεύσας, τὰ πλεῖστα αὐτῆς πολίσματα προςποιεῖται. ρθ΄.

4) Βρασίδας, ἐπὶ Τορώνην στρατεύσας, τήν τε πόλιν καὶ τὴν Λήκυθον τὸ φρούριον αἱρεῖ. ρι΄ — ρις΄.

IX. Ἔνατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. ριζ΄ — ρλε΄.

A. Θέρος. Κεφ. ριζ΄ — ρλγ΄.

1) Ἐκεχειρία ἐνιαύσιος Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων. ριζ΄ — ριθ΄.

2) Σκιώνη ἀφίσταται πρὸς Βρασίδαν, καὶ περὶ αὐτῆς οἱ Λακεδαιμόνιοι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διαφέρονται. ρκ΄ — ρκβ΄.

3) Καὶ Μένδη δὲ ἀφίσταται. παρασκευαὶ ἑκατέρων. ρκγ΄.

4) Βρασίδου καὶ Περδίκκου ἐπὶ Ἀῤῥιβαῖον στρατεία δευτέρα, ἐν ᾗ Βρασίδας μεγίστῳ κινδύνῳ περιπίπτει. ρκδ΄ — ρκη΄.

5) Ἀθηναῖοι Μένδην μὲν ἀναλαμβάνουσι, Σκιώνην δὲ περικάθηνται. ρκθ΄ — ρλα΄.

6) *Περδίκκου ξύμβασις πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. Ἰσχαγόρας οὐ δύναται ἐπικουρίαν προσάγειν Βρασίδᾳ.* ρλβ΄.

7) *Θηβαῖοι Θεσπιέων τεῖχος περιαιροῦσιν. ὁ νεὼς τῆς Ἥρας ἐν Ἄργει κατακαίεται.* ρλγ΄.

B. Χειμών. *Κεφ.* ρλδ΄. ρλε΄.

1) *Μαντινέων καὶ Τεγεατῶν ξυμβολὴ ἐν Λαοδικίῳ.* ρλδ΄.

2) *Βρασίδας Ποτιδαίας ὑποπειρᾷ.* ρλε΄.

VII. Ἕβδομον ἔτος τοῦ πολέμου. — Κεφ. α΄ — να΄.

Α. Θέρος. — Κεφ. μθ΄.

(1. Μεσσήνην μὲν Συρακόσιοι καὶ Λοκροὶ ἀφιστᾶσιν Ἀθηναίων, τὴν Ῥηγίνων δὲ οἱ Λοκροὶ δῃοῦσι.)

238. α΄. ΤΟΥ Δ' ΕΠΙΓΙΓΝΟΜΕΝΟΥ ΘΕΡΟΥΣ, περὶ σίτου ἐκβολὴν, Συρακοσίων δέκα νῆες πλεύσασαι καὶ Λοκρίδες ἴσαι Μεσσήνην τὴν ἐν Σικελίᾳ κατέλαβον, αὐτῶν ἐπαγαγομένων· καὶ ἀπέστη Μεσσήνη Ἀθηναίων. 2. Ἔπραξαν 5 δὲ τοῦτο μάλιστα οἱ μὲν Συρακόσιοι, ὁρῶντες προσβο- 239. λὴν ἔχον τὸ χωρίον τῆς Σικελίας, καὶ φοβούμενοι τοὺς

Ol. πή. ἔτ. γ΄., πρὸ Χρ. υκέ. Ἀπριλ. τελευτ.

α΄. 1. Περὶ σίτου ἐκβολήν] σίτου ἐκβολὴν τὴν τῶν σταχύων ἐκ τῶν καλύκων γένεσιν. ἐπιφέρει γὰρ „ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ ἦρος.“ ἦρος δὲ στάχυες ἐκφύονται. [ἤγουν, ὅτε ὁ στάχυς δημιουργεῖται, καὶ ἤδη προβάλλεται, ἔχων τὸν κόκκον τοῦ σίτου διατετυπωμένον, οὔπω δὲ εἰς ἀκμὴν προαχθέντα. (λ. Αὐγ.)]. — 3. Αὐτῶν] ἤγουν τῶν Μεσσηνίων. (λ. Αὐγ.) — 5. Προσβολήν] [ἤγουν τόπον ἐπικαιρότατον, ἀφ' οὗ ἔστιν ἐξορμᾷν κατὰ τῆς Σικελίας. Ἡ προσβολὴν (λ. Αὐγ.)] ἀντὶ τοῦ προσόρμισιν καὶ ἔφοδον τῆς Σικελίας, ἢ πρὸς τὴν Σικελίαν. — 6. Τὸ χωρίον] ἤγουν τὴν Μεσσήνην. (λ. Αὐγ.)

Κεφ. β΄.

Cap. I. Ἐπιγιγνομένου. C. ἐπιγενομ.

Σίτου ἐκβολήν. Grammaticorum huc respicientium locos vid. in adnot.

Συρακοσίων m. Bekk. Goell. et haud dubie plures. Vid. script. discr. ad III, 86. Ita mox F. m. Bekk. Συρακόσιοι, quam scripturam in F. et Συῤῥακούσιοι in E. constanter exstare, nec amplius se memoraturum scribit Gail.

Πλεύσασαι. H. ἐσπλεύσασαι. Marg. Steph. ἐπιπλεύσ. ex interpr.

Λοκρίδες. Pal. Λοκρίδες, et ita semper hic cod., ut iam vidimus. D. m. Λοκρίδος.

Μεσσήνην. Gr. I. m. Ar. Chr. Μεσήνην et mox cum Mosqu. Μεσήνη. Ita I. constanter, quod se postea praetermissurum scribit Gail. Cf. nos I. 2. p. 631. et Bekk. ad I, 101.

Σικελίᾳ. D. in Σι. decurtat.

Ἐπαγαγομένων. D. E. Vind. marg. Steph. ἐπαγομένων.

Ἀθηναίους, μὴ, ἐξ αὐτοῦ ὁρμώμενοί ποτε, σφίσι μείζονι παρασκευῇ ἐπέλθωσιν· οἱ δὲ Λοκροὶ, κατὰ ἔχθος τὸ Ῥηγίνων, βουλόμενοι ἀμφοτέρωθεν αὐτοὺς καταπολεμεῖν. 3. καὶ ἐσεβεβλήκεσαν ἅμα ἐς τὴν Ῥηγίνων οἱ Λοκροὶ πανστρατιᾷ, ἵνα μὴ ἐπιβοηθῶσι τοῖς Μεσσηνίοις, ἅμα δὲ καὶ ξυνεπαγόντων Ῥηγίνων φυγάδων, οἳ ἦσαν παρ' αὐτοῖς. τὸ γὰρ Ῥήγιον ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐστασίαζε, καὶ ἀδύνατα ἦν ἐν τῷ παρόντι τοὺς Λοκροὺς ἀμύνεσθαι· ᾗ καὶ μᾶλλον ἐπετίθεντο. 4. δῃώσαντες δὲ οἱ μὲν Λοκροὶ τῷ πεζῷ ἀπεχώρησαν, αἱ δὲ νῆες Μεσσήνην ἐφρούρουν· καὶ ἄλλαι αἱ πληρούμεναι ἔμελλον, αὐτόσε ἐγκαθορμισάμεναι, τὸν πόλεμον ἐντεῦθεν ποιήσεσθαι.

1. Ἐξ αὐτοῦ ὁρμώμενοι] ἤγουν ὡς ὁρμητηρίῳ χρώμενοι. (λ. Αὐγ.) — Σφίσι] τοῖς Συρακουσίοις. (λ. Αὐγ.) — 3. Βουλόμενοι ἀμφοτέρωθεν — κατ.] θέλοντες οἱ Λοκροὶ ἀμφοτέρωθεν καταπολεμεῖν. ἀμφοτέρωθεν δὲ λέγει, ἔκ τε τῆς γῆς ἑαυτῶν, τῆς Λοκρίδος, καὶ ἐκ θαλάσσης. — 5. Ἵνα μὴ ἐπιβοηθῶσιν] οἱ Ῥηγῖνοι δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 9. Καὶ ἐπετίθεντο] οἱ Λοκροὶ τοῖς Ῥηγίνοις, διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην, ὅτι ἐστασίαζον. (λ. Αὐγ.) — Δῃώσαντες δέ] τὴν γῆν τῶν Ῥηγίνων, (λ. Αὐγ.) — 12. Ἐντεῦθεν] ἀπὸ τῆς Μεσσήνης.

2, Αὐτοῦ, E, αὐτῶν.
Ποτέ om. m.
Τὸ Ῥηγίνων. Gr. τῶν Ῥηγίνων. Sed nostrum in hac formula frequens. Vid. Ind. in ἔχθος.
3. Ἐσεβεβλήκεσαν. F. C. ἐσβεβλήκεσαν, ne id quidem male. Vid. I. 1. p. 228. Cf. c. 24.
Πανστρατιᾷ. Syllaba σαν in E. s. v. al. man.
Ἀδύνατα. Reg. (G.) ἀδύνατον. Vid. adnot. ad I, 1.
Τοὺς Λοκρούς. Τούς om. Ar. Chr. Dan.
Ἧι. F. οἱ.
Καὶ μᾶλλον Cass. Aug. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. Vall. Haack. Bekk. Goell. Vulgo μᾶλλον καί. Mosqu. καὶ μᾶλλον καί. At vid. I, 11. 25. 101. III, 13. IV, 103. al.
4. Τῷ πεζῷ. Ald. Flor. ed. Bas. Steph. 1. τῷ τε πεζῷ.
Ἄλλαι αἱ πληρούμεναι. Gr. male αἱ ἄλλαι πληρούμ.
Ἐγκαθορμισάμεναι. Vat. C. male ἐγκαθορμησάμεναι.

Πελοποννήσιοι μὲν ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβάλλουσιν, Ἀθηναῖοι δὲ ἐς Σικελίαν πλέοντες Πύλον τειχίζουσι. β' — ε'. Λακεδαιμονίων ἐσβολή. Ἀθηναῖοι στόλον μὲν ἐς Σικελίαν παρασκευάζονται, διανοοῦνται δὲ καὶ τῆς Κερκύρας καὶ τῆς Πελοποννήσου ἐπιβαίνειν.)

β'. Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ ἦρος, πρὶν τὸν σῖτον ἐν ἀκμῇ εἶναι, Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀττικήν· ἡγεῖτο δὲ Ἆγις ὁ Ἀρχιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς· καὶ ἐγκαθεζόμενοι ἐδῄουν τὴν γῆν. Μαΐου μην.

2. Ἀθηναῖοι δὲ τάς τε τεσσαράκοντα ναῦς ἐς Σικελίαν ἀπέστειλαν, ὥςπερ παρεσκευάζοντο, καὶ στρατηγοὺς τοὺς ὑπολοίπους, Εὐρυμέδοντα καὶ Σοφοκλέα· Πυθόδωρος γὰρ ὁ τρίτος αὐτῶν ἤδη προαφῖκτο ἐς Σικελίαν. 3. εἶπον δὲ τούτοις καὶ Κερκυραίων ἅμα παραπλέοντας τῶν ἐν τῇ πόλει ἐπιμεληθῆναι, οἳ ἐληστεύοντο ὑπὸ τῶν ἐν τῷ ὄρει φυγάδων· καὶ Πελοποννησίων αὐτόσε νῆες ἑξήκοντα παρεπεπλεύκεσαν τοῖς ἐν τῷ ὄρει τιμωροί, καί, λιμοῦ ὄντος μεγάλου ἐν τῇ πόλει, νομίζοντες κατασχήσειν ῥᾳδίως τὰ πράγματα. 4. Δημοσθένει δέ, ὄντι ἰδιώτῃ

Ἰδ. Βιβλ. γ'. κεφ. ριε'.

Ἰδ. Βιβλ. γ'. κεφ. πε'.

β'. 1. Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους] ἤγουν κατὰ τὸν αὐτὸν ἐαρινὸν χρόνον. (λ. Αὐγ.) — 10. Τούτοις] τοῖς στρατηγοῖς. (λ. Αὐγ.) — Καὶ Κερκυραίων ἅμα] περιττὸς ὁ καί. (λ. Κασσ.) — Παραπλέοντας] τὸ ἑξῆς ἦν, παραπλέουσιν· ἀλλὰ μεταβάσει ἐχρήσατο ἀπὸ δοτικῆς ἐπὶ αἰτιατικήν. — 13. Τιμωροί] οἱ Πελοποννήσιοι δηλονότι. — 15. Ὄντι ἰδιώτῃ] ἤγουν, ἔξω ὄντι ἀρχῆς. (λ. Αὐγ.)

Cap. II. Ἦρος. I. ἦρους, marg. al. mar. ἦρος.

Ἆγις. Vat. ὁ Ἆγις. Cf. script. discr. ad II, 19. et infra c. 58.

Ἐγκαθεζόμενοι. Marg. Steph. ἐγκαθορμιζόμενοι.

2. Τάς τε. Τάς om. Dan., τέ Cl. Ar. Dan.

Σικελίαν. C. τὴν Σικελ.

Ὥςπερ. Frustra Steph. ἅςπερ coniicit.

Παρεσκευάζοντο. Mosqu. παρεσκ.

Γάρ. Ar. δέ.

Προαφῖκτο. Cl. προαφίκετο. Pal. πρὸ ἀφίκτο. Gr. προςαφῖκτο.

3. Εἶπον. „Ex illis εἶπον δὲ — ἐπιμεληθῆναι usum verbi εἰπεῖν eum infinitivo ostendit Thom. Mag. in βούλομαι." DUK.

Καὶ Κερκυραίων. Καί om. D, I.

Ἐπιμεληθῆναι. Vind. ὑπομελ.

Παρεπεπλεύκεσαν. Reg. (G.) παραπεπλεύκεσαν, ut 1, 3. C. F. ἐσβεβλήκεσαν. Gr. παρεπλεύκεσαν.

Λιμοῦ. Reg. λοιμοῦ.

ἰδ. Βιβλ. μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τὴν ἐξ Ἀκαρνανίας, αὐτῷ δεηθέντι
γ. κεφ. ρίδ. εἶπον χρῆσθαι ταῖς ναυσὶ ταύταις, ἢν βούληται, περὶ
τὴν Πελοπόννησον.

(Δημοσθένης τὴν Πύλον τῆς Μεσσηνίας ἀξιοῖ τειχίζεσθαι, ᾧ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ ἀντιλέγουσι.)

γ'. Καὶ ὡς ἐγένοντο πλέοντες κατὰ τὴν Λακωνικὴν καὶ ἐπυνθάνοντο ὅτι αἱ νῆες ἐν Κερκύρᾳ ἤδη εἰσὶ τῶν Πελοποννησίων, ὁ μὲν Εὐρυμέδων καὶ Σοφοκλῆς ἠπείγοντο ἐς τὴν Κέρκυραν, ὁ δὲ Δημοσθένης ἐς τὴν Πύλον πρῶτον ἐκέλευε σχόντας αὐτοὺς, καὶ πράξαντας ἃ δεῖ, τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι. ἀντιλεγόντων δὲ, κατὰ τύχην χειμὼν ἐπιγενόμενος κατήνεγκε τὰς ναῦς ἐς τὴν Πύλον. 2. καὶ ὁ Δημοσθένης εὐθὺς ἠξίου τειχίζεσθαι τὸ χωρίον, (ἐπὶ * τούτῳ * γὰρ * ξυνεκπλεῦσαι *,) καὶ ἀπέφαινε πολ-

γ'. 4. Ἐγένοντο πλέοντες] ἤγουν παρεγένοντο οἱ Ἀθηναῖοι. (λ. Αὐγ.) — 9. Ἀντιλεγόντων δέ] τῶν στρατηγῶν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Κατὰ τύχην] κατά τι συμβεβηκὸς τυχηρόν. (λ. Αὐγ.) — 11. Τὸ χωρίον] τὸ περίμετρον τῆς Πύλου. (λ. Αὐγ.) — 12. Ἐπὶ τούτῳ γάρ] ἤγουν ἕνεκα τοῦ τειχισθῆναι. (λ. Αὐγ.)

4. Δεηθέντι. Gr. δηθέν τι.
Ταῖς ναυσί om. Cass. Cf. c. 23, 2.
Ἢν βούληται. Marg. Steph. εἰ βούλοιτο.
Cap. III. Καὶ Σοφοκλῆς. Vulgo καὶ ὁ Σοφ., sed ὁ om. Cass. Aug. Cl. It. Vat. H. F. C. cod. Bas. Gr. E., m. Ar. Dan. Bekk. Goell. Uncis inclusit Haack.
Ἠπείγοντο. Cl. Reg. (G.) ὑπήγοντο, „corrupte." WASS. Punctum post Κέρκ. in colon mutavit Haack., in comma Bekk.
Ἐς τὴν Πύλον. Dan. ἐπὶ τ. Π., nisi haec potius paucis versibus post adnotanda erant.
Ἐκέλευε s. v. G.
Αὐτούς. H. αὐτόν, et s. v. al. man. αὐτούς.
Τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι. F. ποιεῖσθαι τὸν πλοῦν.
Ἐς τὴν Πύλον. I. m. Ar. Chr. ἐπὶ τ. Π.
2. Τούτῳ. Pal. It. Vat. Gr. I. (hic alterutrum in marg. al. man.) Vind. m. τοῦτο, quod huic loco aptissimum iudicat Haack., qui ἐπὶ τούτῳ tantum *hac conditione*, non *hac de causa* significare posse perperam existimat. Tam ἐπὶ τοῦτο quam ἐπὶ τούτῳ hic recte dici in adnot. ad V, 87 videbimus. Cf. interea Ind. Xen. Cyr. et Anab. in ἐπί. Omnia autem verba ἐπὶ — ξυνεκπλ. puncto post ξυνεκπλ. in virgulam mutato Bekk. in parenthesim redegit. Haack. tantum puncto ante ἐπί colon substituerat.
Ξυνεκπλεῦσαι. Cass. Aug. Cl. It. Vat. D. I. Vind. m. Ar. Chr. Dan. ξυνέπλευσε. Reg. συνέπλευσε. (Sed prius σ ex corr. G.) Pal.

τὴν εὐπορίαν ξύλων τε καὶ λίθων, καὶ φύσει καρτερὸν ὂν καὶ ἔρημον αὐτό τε καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς χώρας· ἀπέχει γὰρ σταδίους μάλιστα ἡ Πύλος τῆς Σπάρτης τετρακοσίους, καὶ ἔστιν ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ ποτὲ οὔσῃ γῇ, καλοῦσι δὲ αὐτὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι Κορυφάσιον. 8. οἱ δὲ πολλὰς ἔφασαν εἶναι ἄκρας ἐρήμους τῆς Πελοποννήσου, ἣν βούληται καταλαμβάνων τὴν πόλιν δαπανᾶν. τῷ δὲ διάφορόν τι ἐδόκει εἶναι τοῦτο τὸ χωρίον ἑτέρου μᾶλλον, λιμένος τε προσόντος, καὶ τοὺς Μεσσηνίους, οἰκείους ὄν-

7. ** Δαπανᾶν] εἰς δαπάνην ἐμβάλλειν. (Αὐγ.) — Διάφορόν τι] ἐπιτήδειον, [κρεῖττον. (λ. Αὐγ.)] — 9. Καὶ τοὺς Μεσσηνίους οἰκείους ὄντας] ἔνιοι ἤκουσαν καὶ Μεσσηνίους οἰκείους ὄντας αὐτῷ τῷ Δημοσθένει· ἄμεινον δὲ, αὐτῷ τῷ χωρίῳ. οἱ γὰρ μετὰ τοῦ Δημοσθένους ἐληλυθότες ἐκ Ναυπάκτου Μεσσήνιοι, συγγενεῖς ὄντες τοῖς περὶ τὴν Πύλον οἰκοῦσι Μεσσηνίοις, καὶ ὁμόφωνοι τοῖς Λα-

ξυνέπλευσαν, et ἂν etiam in I. s. v. al. man. E. ξυνεκλεῦσαι. Ξυνέπλευσε probat Bened. At vid. Haack. in adnot. Vulgatam tuetur Vall.

Καὶ λίθων. Καὶ s. v. al. man. H., om. Vat.

Καρτερὸν. I. κρατερόν, ut D. III, 18., sed nunquam ita Thuc. Ar. καρτερικόν. Cf. ad c. 129.

Αὐτό. Cl. αὐτῷ. I. verba αὐτό τε in marg. ab al. man. habet.

Τέ. Cass. Aug. Cl. (hic τό τε) Pal. It. Vat. H. Mosqu. Ar. τότε, male repetita postrema syllaba praecedentis αὐτό. Reg. τε, sed super τε rec. man. adscr. το. (quod etiam in verborum serie scriptum fuerat, sed erasum est in G.)

Ἀπέχει etc. D. I. ἀπέχει γὰρ ἡ Πύλος. m. ἀπέχει γὰρ ἡ Πύλ. τῆς Σπάρτ. σταδ. μάλ. τετρακ. Ar. Chr. ἀπέχει δὲ ἡ Πύλ. σταδ. τῆς Σπάρτ. μάλ. τετρακ. Eodem ordine Dan., sed retinet γάρ et om. ἡ. „Ex depravv. libris Kistem. praeferebat δέ. — [Sed] γάρ h. l. spectat ad ἐρημίαν πολλὴν τῆς χώρας, quae decem ferme milliaria Germanica aberat ab urbe capitali et a firmo satis praesidio.“ HAACK. Qui nexus quo clarius pateat, cum Bekk. post χώρας colon pro puncto collocavimus. Cum eodem post γῇ punctum in comma mutatum.

Τετρακοσίους. Strabo p. 551. φησὶ δὲ Θουκυδίδης ναύσταθμον ὑπάρξαι τῶν Μεσσηνίων ταύτην τὴν Πύλον· διέχει δὲ Σπάρτης σταδίους τετρακοσίους.

Μεσσηνίᾳ. Gr. Ar. Chr. Μεσηνίᾳ, ille fere ubique. Cf. ad c. 1.

8. Δαπανᾶν. „Hoc est, inquit Suid. [si huc respexit et non ad VI, 47.] nostrum laudans, [Θουκυδίδης δὲ τὴν πόλιν δαπανᾶν φησὶν ἀντὶ τοῦ] εἰς ἀναλώματα μεγάλα ἐμβάλλειν.“ WASS. „Male; nam πόλιν est accusativus subiecti.“ GOELL. D. δαπανῶν.

Διάφορόν τι. C. διαφέροντι, E. διαφέρον τι, igitur διαφέρον τι, sed E. ō s. ā al. man.

Ἐδόκει εἶναι τοῦτο τὸ χωρίον. m. τοῦτο τὸ χωρ. ἐδόκ. εἶν.

Λιμένος τε. E. λιμένος δε.

ἐπετίθεσαν ὡς ἕκαστόν τι ξυμβαίνοι· καὶ τὸν πηλόν, εἴ που δέοι χρῆσθαι, ἀγγείων ἀπορίᾳ ἐπὶ τοῦ νώτου ἔφερον, ἐγκεκυφότες τε, ὡς μάλιστα μέλλοι ἐπιμένειν, καὶ τὼ χεῖρε ἐς τοὐπίσω ξυμπλέκοντες, ὅπως μὴ ἀποπίπτοι. 3. παντί τε τρόπῳ ἠπείγοντο φθῆναι τοὺς Λακεδαιμονίους τὰ ἐπιμαχώτατα ἐξεργασάμενοι πρὶν ἐπιβοηθῆσαι· τὸ γὰρ πλέον τοῦ χωρίου αὐτὸ καρτερὸν ὑπῆρχε, καὶ οὐδὲν ἔδει τείχους.

(Αἰτίαι τῆς ὀλιγωρίας τῶν Λακεδαιμονίων. οἱ Ἀθηναῖοι τειχίσαντες ταῖς πλείοσι ναυσὶν ἀποπλέουσιν.)

ε'. Οἱ δὲ ἑορτήν τινα ἔτυχον ἄγοντες, καὶ ἅμα πυνθανόμενοι ἐν ὀλιγωρίᾳ ἐποιοῦντο, ὡς, ὅτ' ἂν ἐξέλθωσιν, ἢ οὐχ ὑπομενοῦντας σφᾶς, ἢ ῥᾳδίως ληψόμενοι βίᾳ·

ἐπιτυχόντας ἤκουσαν· ἄμεινον δὲ τοὺς ἐπιλέκτους, ὡς καὶ ἄνδρας λογάδας. τειχοποιοῦντες γὰρ ἄνευ σιδηρίων οὐκ ἔμελλον τοὺς τυχόντας συνθήσειν λίθους, ὥστε ἀσθενὲς ἐργάσασθαι τὸ τεῖχος· ἀλλ' ἐπελέγοντο ὁμοίους τοῖς εἰργασμένοις, τουτέστι, τετραπέδους. — 1. Ὡς ἕκαστόν τι ξυμβαίνοι] ἔνιοι ἀντὶ τοῦ παραπίπτοι καὶ παρατυγχάνοι· ἄμεινον δὲ, ὡς ἕκαστα ἔμελλον συναρμόσεσθαι καὶ συμφωνήσειν πρὸς ἀλλήλους. — 2. Ἐπὶ τοῦ νώτου] τῶν καθ' ὑπερβολὴν ἐναργῶς εἰρημένων ἐστὶ τοῦτο. — 6. Τὰ ἐπιμαχώτατα] τὰ εὐεπιχείρητα τοῖς πολεμίοις.

ε'. 9. Οἱ δὲ] οἱ Λακεδαιμόνιοι. (λ. Αὐγ.) — 11. Οὐχ ὑπομενοῦντας σφᾶς] ἐνήλλακται, ἀντὶ τοῦ οὐχ ὑπομενούντων.

λέκτως, παρὰ Θουκυδίδῃ· σιδήρια λιθουργικὰ οὐκ ἔχοντες, λογάδην φέροντες τοὺς λίθους συνετίθεσαν, ὡς ἕκαστόν τι συμβαίνοι, quae repetit Phavor." GOELL. Dan. ἕκαστόν τε, Reg. (G.) ξυμβαίνειν.

Καὶ τὸν πηλὸν etc. Locum Themistii huc spectantem quaere in adnot.

Εἴ που. Pal. H. Vat. εἴ ποι.

Μέλλοι. Vind. Dan. μέλλει.

Ἀποπίπτοι. D. ἀποπίπτει. Ar. Chr. ὑποπίπτῃ.

3. Ἐπιμαχώτατα. B. ἐπιμαχώματα. Vind. ἐπιχώματα. Ante τὰ ἐπιμ. vulgo (et apud Haack.) pessime comma ponitur. Etiam post ἐξεργασ. virgula cum Goell. delenda erat, cum τοὺς Λακ. etiam ad ἐπιβοηθ. spectet.

Ἐξεργασάμενοι. Ar. Chr. Dan. ἐξειργασμένοι.

Οὐδέν. Reg. (G.) οὐδέ.

Ἔδει τείχους. Vind. ἐδεῖτο τοῦ τείχους.

Cap. V. Ἄγοντες. H. ἔχοντες, sed erasum et s. v. al. man. scriptum ἔχοντες.

Πυνθανόμενοι. Literae νθα B. s. v., sed ead. man.

Οὐχ. Vind. οὐχί.

Ὑπομενοῦντας. Vind. μενοῦντας.

VII. Ἕβδομον ἔτος τοῦ πολέμου. — Κεφ. α' — πά.

A. Θέρος. — Κεφ. μθ'.

(1. Μεσσήνην μὲν Συρακόσιοι καὶ Λοκροὶ ἀφιστᾶσιν Ἀθηναίων, τὴν Ἰτηρίνων δὲ οἱ Λοκροὶ δῃοῦσι.)

238. α'. ΤΟΥ Δ' ΕΠΙΓΙΓΝΟΜΕΝΟΥ ΘΕΡΟΥΣ, περὶ σίτου ἐκβολήν, Συρακοσίων δέκα νῆες πλεύσασαι καὶ Λοκρίδες ἴσαι Μεσσήνην τὴν ἐν Σικελίᾳ κατέλαβον, αὐτῶν ἐπαγαγομένων· καὶ ἀπέστη Μεσσήνη Ἀθηναίων. 2. ἔπραξαν 5 δὲ τοῦτο μάλιστα οἱ μὲν Συρακόσιοι, ὁρῶντες προςβο- 239. λὴν ἔχον τὸ χωρίον τῆς Σικελίας, καὶ φοβούμενοι τοὺς

Ol. πή. ἔτ. γ'., πρὸ Χρ. υκέ. Ἀπρίλ. τελευτ.

α'. 1. Περὶ σίτου ἐκβολήν] σίτου ἐκβολὴν τὴν τῶν σταχύων ἐκ τῶν καλύκων γένεσιν. ἐπιφέρει γὰρ „ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ ἦρος.“ ἦρος δὲ στάχυες ἐκφύονται. [ἤγουν, ὅτε ὁ στάχυς δημιουργεῖται, καὶ ἤδη προβάλλεται, ἔχων τὸν κόκκον τοῦ σίτου διατετυπωμένον, οὔπω δὲ εἰς ἀκμὴν προαχθέντα. (λ. Αὐγ.)]. — 3. Αὐτῶν] ἤγουν τῶν Μεσσηνίων. (λ. Αὐγ.) — 5. Προςβολήν] [ἤγουν τόπον ἐπικαιρότατον, ἀφ' οὗ ἔστιν ἐξορμᾶν κατὰ τῆς Σικελίας. Ἢ προςβολὴν (λ. Αὐγ.)] ἀντὶ τοῦ προςόρμισιν καὶ ἔφοδον τῆς Σικελίας, ἢ πρὸς τὴν Σικελίαν. — 6. Τὸ χωρίον] ἤγουν τὴν Μεσσήνην. (λ. Αὐγ.)

Κεφ. β'.

Cap. I. Ἐπιγιγνομένου. C. ἐπιγενομ.

Σίτου ἐκβολήν. Grammaticorum huc respicientium locos vid. in adnot.

Συρακοσίων m. Bekk. Goell. et haud dubie plures. Vid. script. discr. ad III, 86. Ita mox F. m. Bekk. Συρακόσιοι, quam scripturam in F. et Συῤῥακούσιοι in E. constanter exstare, nec amplius se memoraturum scribit Gail.

Πλεύσασαι. H. ἐςπλεύσασαι. Marg. Steph. ἐπιπλεύσ. ex interpr.

Λοκρίδες. Pal. Λοκρίδες, et ita semper hic cod., ut iam vidimus. D. m. Λοκρίδος.

Μεσσήνην. Gr. I. m. Ar. Chr. Μεσήνην et mox cum Mosqu. Μεσήνη. Ita I. constanter, quod se postea praetermissurum scribit Gail. Cf. nos I. 2. p. 531. et Bekk. ad I, 101.

Σικελίᾳ. D. in Σι. decurtat.

Ἐπαγαγομένων. D. E. Vind. marg. Steph. ἐπαγομένων.

Ἀθηναίους, μὴ, ἐξ αὐτοῦ ὁρμώμενοί ποτε, σφίσι μείζονι παρασκευῇ ἐπέλθωσιν· οἱ δὲ Λοκροὶ, κατὰ ἔχθος τὸ Ῥηγίνων, βουλόμενοι ἀμφοτέρωθεν αὐτοὺς καταπολεμεῖν. 3. καὶ ἐςεβεβλήκεσαν ἅμα ἐς τὴν Ῥηγίνων οἱ Λοκροὶ πανστρατιᾷ, ἵνα μὴ ἐπιβοηθῶσι τοῖς Μεσσηνίοις, ἅμα δὲ καὶ ξυνεπαγόντων Ῥηγίνων φυγάδων, οἳ ἦσαν παρ' αὐτοῖς. τὸ γὰρ Ῥήγιον ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐστασίαζε, καὶ ἀδύνατα ἦν ἐν τῷ παρόντι τοὺς Λοκροὺς ἀμύνεσθαι· ᾗ καὶ μᾶλλον ἐπετίθεντο. 4. δῃώσαντες δὲ οἱ μὲν Λοκροὶ τῷ πεζῷ ἀπεχώρησαν, αἱ δὲ νῆες Μεσσήνην ἐφρούρουν· καὶ ἄλλαι αἱ πληρούμεναι ἔμελλον, αὐτόσε ἐγκαθορμισάμεναι, τὸν πόλεμον ἐντεῦθεν ποιήσεσθαι.

1. Ἐξ αὐτοῦ ὁρμώμενοι] ἤγουν ὡς ὁρμητηρίῳ χρώμενοι. (λ. Αὐγ.) — Σφίσι] τοῖς Συρακουσίοις. (λ. Αὐγ.) — 3. Βουλόμενοι ἀμφοτέρωθεν — κατ.] θέλοντες οἱ Λοκροὶ ἀμφοτέρωθεν καταπολεμεῖν. ἀμφοτέρωθεν δὲ λέγει, ἔκ τε τῆς γῆς ἑαυτῶν, τῆς Λοκρίδος, καὶ ἐκ θαλάσσης. — 5. Ἵνα μὴ ἐπιβοηθῶσιν] οἱ Ῥηγῖνοι δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 9. Καὶ ἐπετίθεντο] οἱ Λοκροὶ τοῖς Ῥηγίνοις, διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην, ὅτι ἐστασίαζον. (λ. Αὐγ.) — Δηώσαντες δέ] τὴν γῆν τῶν Ῥηγίνων. (λ. Αὐγ.) — 12. Ἐντεῦθεν] ἀπὸ τῆς Μεσσήνης.

2. Αὐτοῦ. E. αὐτῶν.
Ποτέ om. m.
Τὸ Ῥηγίνων. Gr. τῶν Ῥηγίνων. Sed nostrum in hac formula frequens. Vid. Ind. in ἔχθος.
3. Ἐςεβεβλήκεσαν. F. C. ἐςβεβλήκεσαν, ne id quidem male. Vid. I. 1. p. 228. Cf. c. 24.
Πανστρατιᾷ. Syllaba αν in E. s. v. al. man.
Ἀδύνατα. Reg. (G.) ἀδύνατον. Vid. adnot. ad I, 1.
Τοὺς Λοκρούς. Τούς om. Ar. Chr. Dan.
Ἧι. F. οἱ.
Καὶ μᾶλλον Cass. Aug. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. Vall. Haack. Bekk. Goell. Vulgo μᾶλλον καί. Mosqu. καὶ μᾶλλον καί. At vid. I, 11. 25. 101. III, 13. IV, 103. al.
4. Τῷ πεζῷ. Ald. Flor. ed. Bas. Steph. 1. τῷ τε πεζῷ.
Ἄλλαι αἱ πληρούμεναι. Gr. male αἱ ἄλλαι πληρούμ.
Ἐγκαθορμισάμεναι. Vat. C. male ἐγκαθορμησάμεναι.

(2. Πελοποννήσιοι μὲν ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβάλλουσιν, Ἀθηναῖοι δὲ ἐς Σικελίαν πλέοντες Πύλον τειχίζουσι. β΄ — ϛ΄. Λακεδαιμονίων ἐσβολή. Ἀθηναῖοι στόλον μὲν ἐς Σικελίαν παρασκευάζονται, διανοοῦνται δὲ καὶ τῆς Κερκύρας καὶ τῆς Πελοποννήσου ἐπιβαίνειν.)

β΄. Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ ἦρος, πρὶν τὸν σῖτον ἐν ἀκμῇ εἶναι, Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀττικήν· ἡγεῖτο δὲ Ἆγις ὁ Ἀρχιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς· καὶ ἐγκαθεζόμενοι ἐδῄουν τὴν γῆν. [Μαΐου μην.]

2. Ἀθηναῖοι δὲ τάς τε τεσσαράκοντα ναῦς ἐς Σικελίαν ἀπέστειλαν, ὥσπερ παρεσκευάζοντο, καὶ στρατηγοὺς τοὺς ὑπολοίπους, Εὐρυμέδοντα καὶ Σοφοκλέα· Πυθόδωρος γὰρ ὁ τρίτος αὐτῶν ἤδη προαφῖκτο ἐς Σικελίαν. [Ἰδ. Βιβλ. γ΄. κεφ. ριε΄.] 3. εἶπον δὲ τούτοις καὶ Κερκυραίων ἅμα παραπλέοντας τῶν ἐν τῇ πόλει ἐπιμεληθῆναι, οἳ ἐλῃστεύοντο ὑπὸ τῶν ἐν τῷ ὄρει φυγάδων· καὶ Πελοποννησίων αὐτόσε νῆες ἑξήκοντα παρεπεπλεύκεσαν τοῖς ἐν τῷ ὄρει τιμωροὶ, καὶ, λιμοῦ ὄντος μεγάλου ἐν τῇ πόλει, νομίζοντες κατασχήσειν ῥᾳδίως τὰ πράγματα. [Ἰδ. Βιβλ. γ΄. κεφ. πε΄.] 4. Δημοσθένει δὲ, ὄντι ἰδιώτῃ

β΄. 1. Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους] ἤγουν κατὰ τὸν αὐτὸν ἐαρινὸν χρόνον. (λ. Αὐγ.) — 10. Τούτοις] τοῖς στρατηγοῖς. (λ. Αὐγ.) — Καὶ Κερκυραίων ἅμα] περιττὸς ὁ καί. (λ. Κασσ.) — Παραπλέοντας] τὸ ἑξῆς ἦν, παραπλέουσιν· ἀλλὰ μεταβάσει ἐχρήσατο ἀπὸ δοτικῆς ἐπὶ αἰτιατικήν. — 13. Τιμωροί] οἱ Πελοποννήσιοι δηλονότι. — 15. Ὄντι ἰδιώτῃ] ἤγουν, ἔξω ὄντι ἀρχῆς. (λ. Αὐγ.)

Cap. II. Ἦρος. I. ἤρους, marg. al. mar. ἦρος.
Ἆγις. Vat. ὁ Ἆγις. Cf. script. discr. ad II, 19. et infra c. 58.
Ἐγκαθεζόμενοι. Marg. Steph. ἐγκαθορμιζόμενοι.
2. Τάς τε. Τάς om. Dan., τέ Cl. Ar. Dan.
Σικελίαν. C. τὴν Σικελ.
Ὥσπερ. Frustra Steph. ὥσπερ coniicit.
Παρεσκευάζοντο. Mosqu. παρεσκ.
Γάρ. Ar. δέ.
Προαφῖκτο. Cl. προαφίκετο. Pal. πρὸ ἀφίκτο: Gr. προςαφῖκτο.
3. Εἶπον. „Ex illis εἶπον δὲ — ἐπιμεληθῆναι usum verbi εἰπεῖν cum infinitivo ostendit Thom. Mag. in βούλομαι.“ DUK.
Καὶ Κερκυραίων. Καί om. D, I.
Ἐπιμεληθῆναι. Vind. ὑπομελ.
Παρεπεπλεύκεσαν. Reg. (G.) παραπεπλεύκεσαν, ut 1, 3. C. F. ἐσβεβλήκεσαν. Gr. παρεπλεύκεσαν.
Λιμοῦ. Reg. λοιμοῦ.

Ιδ. Βιβλ. γ. κεφ. ριδ. μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τὴν ἐξ Ἀκαρνανίας, αὐτῷ δεηθέντι εἶπον χρῆσθαι ταῖς ναυσὶ ταύταις, ἢν βούληται, περὶ τὴν Πελοπόννησον.

(Δημοσθένης τὴν Πύλον τῆς Μεσσηνίας ἀξιοῖ τειχίζεσθαι, ᾧ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ ἀντιλέγουσι.)

γ΄. Καὶ ὡς ἐγένοντο πλέοντες κατὰ τὴν Λακωνικὴν, καὶ ἐπυνθάνοντο ὅτι αἱ νῆες ἐν Κερκύρᾳ ἤδη εἰσὶ τῶν Πελοποννησίων, ὁ μὲν Εὐρυμέδων καὶ Σοφοκλῆς ἠπείγοντο ἐς τὴν Κέρκυραν, ὁ δὲ Δημοσθένης ἐς τὴν Πύλον πρῶτον ἐκέλευε σχόντας αὐτοὺς, καὶ πράξαντας ἃ δεῖ, τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι. ἀντιλεγόντων δὲ, κατὰ τύχην χειμὼν ἐπιγενόμενος κατήνεγκε τὰς ναῦς ἐς τὴν Πύλον. 2. καὶ ὁ Δημοσθένης εὐθὺς ἠξίου τειχίζεσθαι τὸ χωρίον, (ἐπὶ * τούτῳ * γὰρ * ξυνεκπλεῦσαι *,) καὶ ἀπέφαινε πολ-

γ΄. 4. Ἐγένοντο πλέοντες] ἤγουν παρεγένοντο οἱ Ἀθηναῖοι. (λ. Αὐγ.) — 9. Ἀντιλεγόντων δέ] τῶν στρατηγῶν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Κατὰ τύχην] κατά τι συμβεβηκὸς τυχηρόν. (λ. Αὐγ.) — 11. Τὸ χωρίον] τὸ περίμετρον τῆς Πύλου. (λ. Αὐγ.) — 12. Ἐπὶ τούτῳ γάρ] ἤγουν ἕνεκα τοῦ τειχισθῆναι. (λ. Αὐγ.)

4. Δεηθέντι. Gr. δηθέν τι.
Ταῖς ναυσί om. Cass. Cf. c. 23, 2.
Ἢν βούληται. Marg. Steph. εἰ βούλοιτο.
Cap. III. Καὶ Σοφοκλῆς. Vulgo καὶ ὁ Σοφ., sed ὁ om. Cass. Aug. Cl. It. Vat. H. F. C. cod. Bas. Gr. E., m. Ar. Dan. Bekk. Goell. Uncis inclusit Haack.
Ἠπείγοντο. Cl. Reg. (G.) ὑπήγοντο, „corrupte.“ Wass. Punctum post Κέρκ. in colon mutavit Haack., in comma Bekk.
Ἐς τὴν Πύλον. Dan. ἐπὶ τ. Π., nisi haec potius paucis versibus post adnotanda erant.
Ἐκέλευε s. v. G.
Αὐτούς. H. αὐτόν, et s. v. al. man. αὐτούς.
Τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι. F. ποιεῖσθαι τὸν πλοῦν.
Ἐς τὴν Πύλον. L. m. Ar. Chr. ἐπὶ τ. Π.
2. Τούτῳ. Pal. It. Vat. Gr. I. (hic alterutrum in marg. al. man.) Vind. m. τοῦτο, quod huic loco aptissimum iudicat Haack., qui ἐπὶ τούτῳ tantum *hac conditione*, non *hac de causa* significare posse perperam existimat. Tam ἐπὶ τοῦτο quam ἐπὶ τούτῳ hic recte dici in adnot. ad V, 87 videbimus. Cf. interea Ind. Xen. Cyr. et Anab. in ἐπί. Omnia autem verba ἐπὶ — ξυνεκπλ. puncto post ξυνεκπλ. in virgulam mutato Bekk. in parenthesim redegit. Haack. tantum puncto apte ἐπί colon substituerat.
Ξυνεκπλεῦσαι. Cass. Aug. Cl. It. Vat. D. I. Vind. m. Ar. Chr. Dan. ξυνέπλευσε. Reg. συνέπλευσε. (Sed prius σ ex corr. G.) Pal.

λὴν εὐπορίαν ξύλων τε καὶ λίθων, καὶ φύσει καρτερὸν
ὂν καὶ ἐρῆμον αὐτό τε καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς χώρας· ἀπέχει
γὰρ σταδίους μάλιστα ἡ Πύλος τῆς Σπάρτης τετρακο-
σίους, καὶ ἔστιν ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ ποτὲ οὔσῃ γῇ, καλοῦσι
5 δὲ αὐτὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι Κορυφάσιον. 8. οἱ δὲ πολ-
λὰς ἔφασαν εἶναι ἄκρας ἐρήμους τῆς Πελοποννήσου, ἢν
10. βούληται καταλαμβάνων τὴν πόλιν δαπανᾶν. τῷ δὲ διά-
φορόν τι ἐδόκει εἶναι τοῦτο τὸ χωρίον ἑτέρου μᾶλλον,
λιμένος τε προσόντος, καὶ τοὺς Μεσσηνίους, οἰκείους ὄν-

7. ** Δαπανᾶν] εἰς δαπάνην ἐμβάλλειν. (Αὐγ.) — Διάφορόν τι] ἐπιτήδειον, [κρεῖττον. (λ. Αὐγ.)] — 9. Καὶ τοὺς Μεσσηνίους οἰκείους ὄντας] ἔνιοι ἤκουσαν καὶ Μεσσηνίους οἰκείους ὄντας αὐτῷ τῷ Δημοσθένει· ἄμεινον δὲ, αὐτῷ τῷ χωρίῳ. οἱ γὰρ μετὰ τοῦ Δημοσθένους ἐληλυθότες ἐκ Ναυπάκτου Μεσσήνιοι, συγγενεῖς ὄντες τοῖς περὶ τὴν Πύλον οἰκοῦσι Μεσσηνίοις, καὶ ὁμόφωνοι τοῖς Λα-

ξυνέπλευσαν, et ἂν etiam in I. s. v. al. man. E. ξυνεπλευσαι. Ξυνέπλευσε probat Bened. At vid. Haack. in adnot. Vulgatam tuetur Vall.

Καὶ λίθων. Καὶ s. v. al. man. H., om. Vat.

Καρτερὸν. I. κρατερόν, ut D. III, 18., sed nunquam ita Thuc. Ar. καρτερικόν. Cf. ad c. 129.

Αὐτό. Cl. αὐτῷ. I. verba αὐτό τε in marg. ab al. man. habet.

Τέ. Cass. Aug. Cl. (hic τό τε) Pal. It. Vat. H. Mosqu. Ar. τότε, male repetita postrema syllaba praecedentis αὐτό. Reg. τε, sed super τε rec. man. adscr. το. (quod etiam in verborum serie scriptum fuerat, sed erasum est in G.)

Ἀπέχει etc. D. I. ἀπέχει γὰρ ἡ Πύλος. m. ἀπέχει γὰρ ἡ Πύλ. τῆς Σπάρτ. σταδ. μάλ. τετρακ. Ar. Chr. ἀπέχει δὲ ἡ Πύλ. σταδ. τῆς Σπάρτ. μάλ. τετρακ. Eodem ordine Dan., sed retinet γάρ et om. ἡ. „Ex depravv. libris Kistem. praeferebat δέ. — [Sed] γάρ h. l. spectat ad ἐρῆμον πολλὴν τῆς χώρας, quae decem ferme milliaria Germanica aberat ab urbe capitali et a firmo satis praesidio." HAACK. Qui nexus quo clarius pateat, cum Bekk. post χώρας colon pro puncto collocavimus. Cum eodem post γῇ punctum in comma mutatum.

Τετρακοσίους. Strabo p. 551. φησὶ δὲ Θουκυδίδης ναύσταθμον ὑπάρξαι τῶν Μεσσηνίων ταύτην τὴν Πύλον· διέχει δὲ Σπάρτης σταδίους τετρακοσίους.

Μεσσηνίᾳ. Gr. Ar. Chr. Μεσηνίᾳ, ille fere ubique. Cf. ad c. 1.

8. Δαπανᾶν. „Hoc est, inquit Suid. [si huc respexit et non ad VI, 47.] nostrum laudans, [Θουκυδίδης δὲ τὴν πόλιν δαπανᾶν φησὶν ἀντὶ τοῦ] εἰς ἀναλώματα μεγάλα ἐμβάλλειν." WASS. „Male; nam πόλιν est accusativus subiecti." GOELL. D. δαπανῶν.

Διάφορόν τι. C. διαφεροντι, E. διαφερον τι, igitur διαφέρον τι, sed E. ό s. ά al. man.

Ἐδόκει εἶναι τοῦτο τὸ χωρίον. m. τοῦτο τὸ χωρ. ἐδόκ. εἶν.

Λιμένος τε. E. λιμένος δε.

τας αὐτῷ τὸ ἀρχαῖον καὶ ὁμοφώνους τοῖς Λακεδαιμονίοις, πλεῖστ' ἂν βλάπτειν ἐξ αὐτοῦ ὁρμωμένους, καὶ βεβαίους ἅμα τοῦ χωρίου φύλακας ἔσεσθαι.

(Ἀπλοίας οὔσης ἡ Πύλος ἐκτειχίζεται.)

δ'. Ὡς δὲ οὐκ ἔπειθεν οὔτε τοὺς στρατηγοὺς οὔτε τοὺς στρατιώτας, ὕστερον καὶ τοῖς ταξιάρχοις κοινώσας, ἡσύχαζεν, ὑπὸ ἀπλοίας μέχρι αὐτοῖς τοῖς στρατιώταις σχολάζουσιν ὁρμὴ * ἐπέπεσε * περιστᾶσιν ἐκτειχίσαι τὸ χωρίον. 2. καὶ ἐγχειρήσαντες εἰργάζοντο, σιδήρια μὲν λιθουργὰ οὐκ ἔχοντες, λογάδην δὲ φέροντες λίθους, καὶ

κεδαιμονίοις τυγχάνοντες, ἔμελλον, ὁρμώμενοι ἐκ τῆς Πύλου, πλεῖστα βλάπτειν τὴν Λακωνικὴν, οὐ διαγιγνωσκόμενοι διὰ τὴν ὁμοφωνίαν, εἴτε πολέμιοί εἰσιν εἴτε οἰκεῖοι.

δ'. 5. ** Κοινώσας] ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὐκ ἔπειθεν. (Αὐγ.) — 8. Ἐγχειρήσαντες] χεῖρας ἐνθέντες τῇ πράξει. (λ. Αὐγ.) — 9. Λιθουργά] λαξευτήρια. (λ. Αὐγ.) — Λογάδην δὲ φέροντες λίθους] ἐπιλέκτως, ἤγουν ἐκλελεγμένους λίθους (λ. Αὐγ.) οἱ μὲν τοὺς

Βλάπτειν. D. φ s, π al. man. Etiam I. in marg. βλάψειν al. man.

Ἔσεσθαι om. Mosqu.

Cap. IV. Ταξιάρχοις. D. E. Dan. ταξιάρχαις. At vid. I. 1. p. 229. et quos hic laudat Goell.

Ἡσύχαζεν. Comma, quod vulgo (Haack. Bekk.) post ἀπλοίας legitur, huc transponendum esse diximus in Obss. critt., et secutus est Goell., quanquam Haack. obnititur. Vid. adnot.

Μέχρι Cass. Aug. Pal. Gr. I. B. Mosqu. Haack. Bekk. Goell. Vulgo μέχρις. „Μέχρι lego, quomodo et Herodotus. vid. Eustath. et Thom. Mag.“ WASS. „Thomas scribit Thucydidem semper dicere μέχρι etiam sequente vocali, ceteros tantum sequente consonante. Phrynichus ubique μέχρι et ἄχρι dici iubet ac μέχρις et ἄχρις ἀδόκιμα pronunciat. Liber Cass. quam plurimis locis habet μέχρι sequente vocali.“ DUK. Cf. I. 1. p. 215.

Ἐπέπεσε. Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Cam. Gr. (nisi quod hic ν ephelc. addit,) Bekk. Goell. ἐσέπεσε. Quod recipere dubitavimus, quoniam ἐσπίπτειν cum dativo et de animi motibus a scriptore nostro non dicitur. Aut vulgata igitur servanda, aut ἐνέπεσε restituendum, quod frequentissimum est hac in re vocabulum. Cf. Ind. verb.

Περιστᾶσιν Cass. Steph. 2., quod a Reisk. Heilm. nobisque commendatum receperunt Haack. Bekk. Goell. Vulgo περὶ στάσιν. It. Vat. περίστασιν. I. in marg. al. man. περὶ στάσει. Cf. adnot.

2. Ἐγχειρήσαντες. Cl. F. Gr. ἐγχειρίσαντες.

Λιθουργά. „Sic mss. et Schol. Suidas λιθουργικά corrupte. Pollux etiam VII, 125. hinc emendandus ex C. A. Λιθουργική est ars ipsa. vid. Diodor. 817. c.“ WASS. „Locus Suidae est v. λογάδην.“ DUK. „Λογάδην, ἐπι-

ξυνετίθεσαν ὡς ἕκαστόν τι ξυμβαίνοι· καὶ τὸν πηλὸν, εἴ που δέοι χρῆσθαι, ἀγγείων ἀπορίᾳ ἐπὶ τοῦ νώτου ἔφερον, ἐγκεκυφότες τε, ὡς μάλιστα μέλλοι ἐπιμένειν, καὶ τὼ χεῖρε ἐς τοὐπίσω ξυμπλέκοντες, ὅπως μὴ ἀποπίπτοι. 3. παντί τε τρόπῳ ἠπείγοντο φθῆναι τοὺς Λακεδαιμονίους τὰ ἐπιμαχώτατα ἐξεργασάμενοι πρὶν ἐπιβοηθῆσαι· τὸ γὰρ πλέον τοῦ χωρίου αὐτὸ καρτερὸν ὑπῆρχε, καὶ οὐδὲν ἔδει τείχους.

(*Αἰτίαι τῆς ὀλιγωρίας τῶν Λακεδαιμονίων. οἱ Ἀθηναῖοι τειχίσαντες ταῖς πλείοσι ναυσὶν ἀποπλέουσιν.*)

ε'. Οἱ δὲ ἑορτήν τινα ἔτυχον ἄγοντες, καὶ ἅμα πυνθανόμενοι ἐν ὀλιγωρίᾳ ἐποιοῦντο, ὡς, ὅτ' ἂν ἐξέλθωσιν, ἢ οὐχ ὑπομενοῦντας σφᾶς, ἢ ῥᾳδίως ληψόμενοι βίᾳ·

ἐπιτυχόντας ἤκουσαν· ἄμεινον δὲ τοὺς ἐπιλέκτους, ὡς καὶ ἄνδρας λογάδας. τειχοποιοῦντες γὰρ ἄνευ σιδηρίων οὐκ ἔμελλον τοὺς τυχόντας συνθήσειν λίθους, ὥστε ἀσθενὲς ἐργάσασθαι τὸ τεῖχος· ἀλλ' ἐπελέγοντο ὁμοίους τοῖς εἰργασμένοις, τουτέστι, τετραπέδους. — 1. Ὡς ἕκαστόν τι ξυμβαίνοι] ἔνιοι ἀντὶ τοῦ παραπίπτοι καὶ παρατυγχάνοι. ἄμεινον δὲ, ὡς ἕκαστα ἔμελλον συναρμόσεσθαι καὶ συμφωνήσειν πρὸς ἀλλήλους. — 2. Ἐπὶ τοῦ νώτου] τῶν καθ' ὑπερβολὴν ἐναργῶς εἰρημένων ἐστὶ τοῦτο. — 6. Τὰ ἐπιμαχώτατα] τὰ εὐεπιχείρητα τοῖς πολεμίοις.

ε'. 9. Οἱ δέ] οἱ Λακεδαιμόνιοι. (λ. Αὐγ.) — 11. Οὐχ ὑπομενοῦντας σφᾶς] ἐνήλλακται, ἀντὶ τοῦ οὐχ ὑπομενούντων.

λέκτως, παρὰ Θουκυδίδῃ· σιδήρια λιθουργικὰ οὐκ ἔχοντες, λογάδην φέροντες τοὺς λίθους συνετίθεσαν, ὡς ἕκαστόν τι συμβαίνει, quae repetit Phavor." GOELL. Dan. ἕκαστόν τε, Reg. (G.) ξυμβαίνειν.

Καὶ τὸν πηλόν etc. Locum Themistii huc spectantem quaere in adnot.

Εἴ που. Pal. H. Vat. εἴ ποι.

Μέλλοι. Vind. Dan. μέλλει.

Ἀποπίπτοι. D. ἀποπίπτει. Ar. Chr. ὑποπίπτῃ.

3. *Ἐπιμαχώτατα*. B. ἐπιμαχώματα. Vind. ἐπιχώματα. Ante τὰ ἐπιμ. vulgo (et apud Haack.) pessime comma ponitur. Etiam post ἐξεργασ. virgula cum Goell. delenda erat, cum τοὺς Λακ. etiam ad ἐπιβοηθ. spectet.

Ἐξεργασάμενοι. Ar. Chr. Dan. ἐξειργασμένοι.

Οὐδέν. Reg. (G.) οὐδέ.

Ἔδει τείχους. Vind. ἐδεῖτο τοῦ τείχους.

CAP. V. *Ἄγοντες*. H. ἔχοντες, sed erasum et s. v. al. man. scriptum ἔχοντες.

Πυνθανόμενοι. Literae νθα B. s. v., sed ead. man.

Οὐχ. Vind. οὐχί.

Ὑπομενοῦντας. Vind. μενοῦντας.

καί τι καὶ αὐτοὺς ὁ στρατὸς ἔτι ἐν ταῖς Ἀθήναις ὢν ἐπέσχε. 2. τειχίσαντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τοῦ χωρίου τὰ πρὸς ἤπειρον καὶ ἃ μάλιστα ἔδει ἐν ἡμέραις ἕξ, τὸν μὲν Δημοσθένην μετὰ νεῶν πέντε αὐτοῦ φύλακα καταλείπουσι, ταῖς δὲ πλείοσι ναυσὶ τὸν ἐς τὴν Κέρκυραν πλοῦν καὶ Σικελίαν ἠπείγοντο.

(Οἱ Πελοποννήσιοι ἀναχωροῦσιν ἐκ τῆς Ἀττικῆς.)

ϛ'. Οἱ δ' ἐν τῇ Ἀττικῇ ὄντες Πελοποννήσιοι ὡς ἐπύθοντο τῆς Πύλου κατειλημμένης, ἀνεχώρουν κατὰ τάχος ἐπ' οἴκου, νομίζοντες μὲν οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἆγις ὁ βασιλεὺς οἰκεῖον σφίσι τὸ περὶ τὴν Πύλον· ἅμα δὲ, πρῷ ἐσβαλόντες, καὶ τοῦ σίτου ἔτι χλωροῦ ὄντος, ἐσπάνιζον τροφῆς τοῖς πολλοῖς· χειμών τε ἐπιγενόμενος μείζων παρὰ τὴν καθεστηκυῖαν ὥραν ἐπίεσε τὸ στράτευμα. 2. ὥστε πολλαχόθεν ξυνέβη ἀναχωρῆσαί τε θᾶσσον αὐτοὺς, καὶ βραχυτάτην γενέσθαι τὴν ἐσβολὴν ταύτην· ἡμέρας γὰρ πεντεκαίδεκα ἔμειναν ἐν τῇ Ἀττικῇ.

ϛ'. 7. Ὡς ἐπύθοντο τῆς Πύλου] λείπει ἡ περί. (λ. Αὐγ.) — 10. Τὸ περὶ τὴν Πύλον] πάθος δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Πρωῒ] πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ. — 11. Ἐσπάνιζον τῆς τροφῆς τοῖς πολλοῖς] τουτέστιν οἱ πολλοὶ αὐτῶν οὐχ ἱκανὴν εἶχον τροφήν, [εἶχον σπάνιν τροφῆς. (Κασσ.)] — 12. Περὶ τὴν καθεστηκυῖαν ὥραν] περὶ τὴν ἐνεστῶσαν. (λ. Αὐγ.) — 15. Βραχυτάτην] ἐν ὀλίγαις ἡμέραις. (λ. Αὐγ.)

Καί τι καί Cl. (ex quo Gottl. typothetae male *καί τε καί* afferunt, quam scripturam Bekk. peius etiam Cass. tribuit,) It. Vat. H. (cuius loco Bekkeri typothetae Cass. nominant,) Haack. Bekk. Goell., quae scriptura iam Wassio placebat. Cf. not. ad I, 107. et script. discr. ad IV, 121. Nec aliter Aug. (ex quo rursus vitiose *καί τε καί* citatur), nisi quod alterum *καί*, quod vulgo om., punctis notatum rec. man. Pro *καί τι* cod. Bas. Ar. *καίτοι*.

Αὐτοὺς ὁ στρατός. Gr. *ὁ στρατὸς αὐτούς*.

2. *Τοῦ χωρίου* om. F. C., et vulgo uncis inclusa legebantur, quos sustulit Haack.

Τὸν ἐς. D. I. *καὶ ἐς*.

Cap. VI. *Πρῴ*. Vulgo *πρωΐ*, sed ι Bekk. in minn. exempll. subscripsit. (Goell. *πρωί*. Buttm. ad Plat. Crit. init. veram scripturam putat *πρῴ*.) Pro *πρῷ ἐσβαλ*. Pal. *προεσβαλ*. „*Πρωῒ* — *πολλοῖς*. Thom. Mag.“ WASS.

Ἐσπάνιζον. Mosqu. *ἐσπανίζοντο*.

Χειμών τε. E. *χειμὼν δέ*.

Παρά. Schol. (excepto Aug.) et inde marg. Steph. *περί*.

2. *Αὐτούς*. Pal. *αὐτοῖς*.

(3. Ἠιόνα, Μενδαίων ἀποικίαν, Σιμωνίδης Ἀθηναῖος αἱρεῖ μέν, ἐκκρούεται δὲ πάλιν.)

ζ΄. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Σιμωνίδης Ἀθηναίων στρατηγὸς Ἠιόνα τὴν ἐπὶ Θρᾴκης, Μενδαίων ἀποικίαν, πολεμίαν δὲ οὖσαν, ξυλλέξας Ἀθηναίους τε ὀλίγους ἐκ τῶν φρουρίων, καὶ τῶν ἐκείνῃ ξυμμάχων πλῆθος, προδιδομένην κατέλαβε· καὶ παραχρῆμα ἐπιβοηθησάντων Χαλκιδέων καὶ Βοττιαίων, ἐξεκρούσθη τε, καὶ ἀπέβαλε πολλοὺς τῶν στρατιωτῶν.

(4. Λακεδαιμόνιοι Πύλῳ προσβαλόντες ἀποκρούονται, καὶ οἱ ἐς Σφακτηρίαν διαβάντες αὐτῶν ἀπολαμβάνονται. η΄ — ιδ΄. Πρῶτον μὲν οὖν παρασκευάζονται ὡς Πύλῳ προσβαλοῦντες κατά τε γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, καὶ ὁπλίτας διαβιβάζουσιν ἐς τὴν Σφακτηρίαν.)

η΄. Ἀναχωρησάντων δὲ τῶν ἐκ τῆς Ἀττικῆς Πελοποννησίων, οἱ Σπαρτιᾶται αὐτοὶ μὲν καὶ οἱ ἐγγύτατα

ζ. 4. *Καὶ τῶν ἐκείνῃ ξυμμάχων πλῆθος*] καὶ πολλοὺς τῶν ἐκεῖ ξυμμάχων.

Cap. VII. *Ἀθηναίων*. E. ὁ Ἀθην.

Ἠιόνα. Aug. It. Bekk. *Ἠιόνα* sine punctis diaereseos, quod nobis quoque placere iam I, 98. diximus. Et apud Harpocrat. in Ἠιών, πόλις Θρᾴκης, Μενδαίων ἀποικία, ὡς Θουκυδίδης, literarum ordo ι furtivum esse docet. Accedit, quod Cass. F. C. G. Ἠόνα exarant. Obstat tamen Eustath. ad Hom. Il. p. 179. Rom. ὅτι δὲ Ἠιὼν δισυλλάβως καὶ τόπος ἐστὶ Στρυμόνος καὶ Ἠϊὼν τρισυλλάβως πόλις ἐν Χεῤῥονήσῳ παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ ἄλλη πρὸς τῇ Πιερίᾳ.

Τὴν ἐπί. Aug. (cuius loco Bekkeri typothetae F. memorant,) Vat. τῆς ἐπί. In m. omisso ἐπί legitur τῆς Θρᾴκ., sed in marg. γρ. τὴν ἐπί.

Μενδαίων. E. Μεδαίων μέν. *Μέν* non opus esse docebunt adnot. ad I, 12.

Ἀποικίαν om. It.

Προδιδομένην κατέλαβε. Reg. κατέλ. προδιδ. (Proprie G. κατέλ. πλῆθος προδιδ., sed α΄ s. πλῆθ. et β΄ s. κατέλ.)

Χαλκιδέων. Reg. (G.) D. I. E. *Χαλκιδαίων*, I. tamen ε s. αι al. man.

Βοττιαίων. G. perperam *Βοτιαίων*.

Cap. VIII. *Τῶν ἐκ*. Τῶν om. D. I. At vid. I. 1. p. 176.

Σπαρτιᾶται. Ante Haack. *Σπαρτιάται*. Vid. de Art. crit. p. 148. sq.

Οἱ ἐγγύτατα. E. om. οἱ et habet ἐγγυτα cum ες s. ῡ et οι s. α̃. D. οἱ ἐγγύτατοι.

τῶν περιοίκων εὐθὺς ἐβοήθουν ἐπὶ τὴν Πύλον· τῶν δὲ ἄλλων Λακεδαιμονίων βραδυτέρα ἐγίγνετο ἡ ἔφοδος, ἄρτι ἀφιγμένων ἀφ' ἑτέρας στρατείας. 2. περιήγγελλον δὲ καὶ κατὰ τὴν Πελοπόννησον βοηθεῖν ὅτι τάχιστα ἐπὶ Πύλον, καὶ ἐπὶ τὰς ἐν τῇ Κερκύρᾳ ναῦς σφῶν τὰς ἑξήκοντα 5 ἔπεμψαν, αἳ ὑπερενεχθεῖσαι τὸν Λευκαδίων ἰσθμὸν, καὶ λαθοῦσαι τὰς ἐν Ζακύνθῳ Ἀττικὰς ναῦς, ἀφικνοῦνται ἐπὶ Πύλον· παρῆν δὲ ἤδη καὶ ὁ πεζὸς στρατός. 3. Δημοσθένης δὲ, προσπλεόντων ἔτι τῶν Πελοποννησίων, ὑπεκπέμπει φθάσας δύο ναῦς ἀγγεῖλαι Εὐρυμέδοντι καὶ 1 τοῖς ἐν ταῖς ναυσὶν ἐν Ζακύνθῳ Ἀθηναίοις παρεῖναι, ὡς τοῦ χωρίου κινδυνεύοντος. 4. καὶ αἱ μὲν νῆες κατὰ τάχος ἔπλεον κατὰ τὰ ἐπεσταλμένα ὑπὸ Δημοσθένους· οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι παρεσκευάζοντο ὡς τῷ τειχίσματι προσβαλοῦντες κατά τε γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, ἐλπίζοντες 1 ῥᾳδίως αἱρήσειν οἰκοδόμημα διὰ ταχέων εἰργασμένον, καὶ ἀνθρώπων ὀλίγων ἐνόντων. 5. προσδεχόμενοι δὲ καὶ τὴν ἀπὸ τῆς Ζακύνθου τῶν Ἀττικῶν νεῶν βοήθειαν, ἐν νῷ

Ιδ. κεφ. β΄.

Ιδ. κεφ. ε΄. καὶ ιγ΄.

η΄. 1. Τῶν περιοίκων] αὐτῶν τῶν περὶ τὴν πόλιν οἰκούντων. — 12. Τοῦ χωρίου] τῆς Πύλου. (λ. Ἀνγ.) — Καὶ αἱ μὲν νῆες] αἱ δύο. (λ. Ἀνγ.)

Περιοίκων. C. *παροίκων*. At vid. Duk. ad VIII, 22.

Λακεδαιμονίων. D. I. *Πελοποννησίων*, quod librarii *Σπαρτιάτας* et *Λακεδαιμονίους* nescierunt quomodo discernerent.

Ἡ ἔφοδος. Artic. om. ed. Bas.

Στρατείας. Libri mss. omnes et editi ante Haack. *στρατιᾶς*. „*Στρατείας* cum Aem. Porto rescripsi. Saepissime haec vocabula inter se permutantur. Cf. I, 10. 14.“ HAACK. Secuti sunt recentt.

2. *Περιήγγελλον*. D. E. *περιήγγελον*, de quo aoristo disputavimus ad Xen. Anab. III, 4, 14.

Δὲ καί. *Καί* ex Cass. Aug. Cl. Vat. H. D. I. E. Mosqu. primus inseruit Haack. Mox post *Πύλον* comma pro puncto primus collocavit Bekk.

Ἐν τῇ. *Τῇ* om. I. Ar. Chr.

Τὸν Λευκαδίων. Pal. *τῶν Λευκαδ.*, sed rec. man. correct. *τόν*.

4. *Ἔπλεον*. Cl. *ἐπέπλεον*. Vulgatam tuetur Thom. Mag. in *ἐπετειλάμην*, qui habet verba *κατὰ* — *Δημοσθ.*

Κατά τε γῆν. *Τέ* om. Mosqu.

Καὶ κατά. *Κατά* om. Gr.

Ταχέων. H. *ταγχέων*.

Ἀνθρώπων ὀλίγων. E. *ὀλίγ. ἀνθρ.*

5. *Προσδεχόμενοι δέ*. *Δέ* in marg. al. man. I.

Καὶ τήν. *Καί* (non, ut Bekk. scribit, *τήν*) om E.

Τῆς Ζακύνθου. *Τῆς* om. It. Vat. H. Bekk. Goell. Cf. quae de

εἶχον, ἣν ἄρα μὴ πρότερον ἕλωσι, καὶ τοὺς ἔσπλους τοῦ λιμένος ἐμφράξαι, ὅπως μὴ ᾖ τοῖς Ἀθηναίοις ἐφορμίσασθαι ἐς αὐτόν. 6. ἡ γὰρ νῆσος ἡ Σφακτηρία καλουμένη τόν τε λιμένα, παρατείνουσα καὶ ἐγγὺς ἐπικειμένη,
5 ἐχυρὸν ποιεῖ, καὶ τοὺς ἔσπλους στενούς, τῇ μὲν δυοῖν
12. νεοῖν διάπλουν, κατὰ τὸ τείχισμα τῶν Ἀθηναίων καὶ τὴν Πύλον, τῇ δὲ, πρὸς τὴν ἄλλην ἤπειρον, ὀκτὼ ἢ ἐννέα· ὑλώδης τε καὶ ἀτριβὴς πᾶσα ὑπ' ἐρημίας ἦν, καὶ μέγεθος περὶ πεντεκαίδεκα σταδίους μάλιστα. 7. τοὺς
10 μὲν οὖν ἔσπλους ταῖς ναυσὶν ἀντιπρώροις βύζην κλῄσειν

2. Ὅπως μὴ ᾖ] ὅπως μὴ δυνατὸν γίνηται. (λ. Αὐγ.) — 3. Ἡ γὰρ νῆσος ἡ Σφακτηρία — —] πρὸ τοῦ λιμένος τῆς Πύλου πρόκειται νῆσος Σφακτηρία ἐγγὺς, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὴν ἐπικειμένην λέγει. δύο δὲ διὰ τὴν νῆσον γίνεται στόματα τοῦ λιμένος, ἃ διέσπλους ὠνόμασεν. ὧν στομάτων τὸ μὲν ἐγγὺς αὐτῆς τῆς Πύλου στενόν ἐστιν, ὥστε μόλις δύο τριήρεις ἅμα εἰσπλεῖν, τὸ δ' ἕτερον πλατύτερον, ὥστε ὀκτὼ δύνασθαι τριήρεις ἅμα διαπλεῖν. — 4. Καὶ ἐγγὺς ἐπικειμένη] τῆς Πύλου παρακειμένη. — 10. Βύζην] ἀθρόως· οἷον βύσαντες ταῖς ναυσὶ τὸν ἔσπλουν. ** ἔστι ῥῆμα βύω τὸ ἀσφαλίζω καὶ βύω τὸ φράττω. (Βασ.) — ** Κλῄσειν]
Κλῇθρον, κατεκλῄθησαν Ἀττικῷ τρόπῳ.
Τζέτζου φρονῶν πᾶς τοῖς λόγοις πεπεισμένος

his libris disputavimus II. 1. p. 89. sqq. Caeterum I. Ζακύνθου.

Ἔσπλους. Vind. εὔπλους, idemque infra εὔπλους et εὔπλουν.

Ἐφορμίσασθαι. C. ἐφορμήσασθαι.

6. Παρατείνουσα. „Comma, quod post παρατ. erat, migrare iussi post λιμένα, ut illud participium, quod cum accus. hoc sensu coniungi nequit, absolute accipiatur intellecto ἑαυτήν.“ HAACK.

Ἔσπλους. Scholiastam διέσπλους scriptum iuvenisse suspicere.

Δυοῖν Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. G. Gr. E. Vind. Mosqu. Haack. Bekk. Goell. Vulgo δυεῖν. Vid. I. 1. p. 223. sqq.

Νεοῖν. E. m. Ar. Chr. νεῶν, in E. et m. tamen οιν s. ων. Pluralem quanquam ex istis libris nemo arripiet, Buttmannus tamen Gr. max. I. p. 282. in talibus non debebat prorsus damnare. Vid. adnot.

Καὶ τήν. Gr. κατὰ τήν.

7. Ἀντιπρώροις Cass. Aug. H. D. I. Mosqu. Ar. Chr. Dan. et a correct. m. Quod etiam Arriani imitatione munitum et iam Duk. probatum receperunt Haack. Bekk. Goell. Cf. Vall. In Pal. ἀντιπρώρεις. (?) It. Vat. ἀντίπρωρος. Vulgo ἀντιπρώρους. Vid. adnot.

Βύζην om. It. Vat. In I. scribitur βύζειν, et marg. al. man. βύσειν. D. βύσδειν, et marg. al. man. βύσειν καί. Dan. σβύζην. Vind. σβύζειν. Vulgatam satis tuentur Arrian. et lexicogrr. Vid. adnot.

Κλῄσειν. Pal. κλήσειν. It. Vat. συγκλῄσειν. F, Reg. (G.) cod. Bas.

ἔμελλον· τὴν δὲ νῆσον ταύτην φοβούμενοι, μὴ ἐξ αὐτῆς τὸν πόλεμον σφίσι ποιῶνται, ὁπλίτας διεβίβασαν ἐς αὐτὴν, καὶ παρὰ τὴν ἤπειρον ἄλλους ἔταξαν· 8. οὕτω γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις τήν τε νῆσον πολεμίαν ἔσεσθαι, τήν τε ἤπειρον, ἀπόβασιν οὐκ ἔχουσαν· τὰ γὰρ αὐτῆς τῆς Πύλου ἔξω τοῦ ἔσπλου πρὸς τὸ πέλαγος ἀλίμενα ὄντα, οὐχ ἕξειν ὅθεν ὁρμώμενοι ὠφελήσουσι τοὺς αὐτῶν· σφεῖς δὲ ἄνευ τε ναυμαχίας καὶ κινδύνου ἐκπολιορκήσειν τὸ χωρίον κατὰ τὸ εἰκὸς, σίτου τε οὐκ ἐνόντος, καὶ δι' ὀλί-

Δίφθογγον οὐ γράφειας, ἀλλ' ἦτα μόνον.
Τοὺς βουβάλους δ' ἔασον δυςμαθεστάτους
Ἁπανταχοῦ δίφθογγα ταυταὶ γράφειν,
Οἳ τὸ σκότος φῶς, ὡς τὸ φῶς φασὶ σκότος,
Κίρκης τραφέντες χοιρεῶσι τῆς νέας. (Παλ.)

1. ** Μὴ ἐξ αὐτῆς] ὁρμώμενοι οἱ Ἀθηναῖοι. (Αὐγ.) — 6. Ἀπόβασιν οὐκ ἔχουσαν] λείπει, οὔτε εἰς τὴν νῆσον οὔτε εἰς τὴν ἤπειρον. — Τὰ γὰρ αὐτῆς τῆς Πύλου —] τὰ γὰρ αὐτῆς τῆς Πύλου ἔξω, τὰ ἀλίμενα, τουτέστι, τὰ ἔξω τοῦ εἴςπλου, οὐ παρέξειν προςόρμισιν τοῖς Ἀθηναίοις. — 9. ** Καὶ δι' ὀλίγης —] οὐκ

I. E. Vind. et int. vers. Gr. κλείσειν. At vid. I. 1. p. 212. sq.

Διεβίβασαν. D. I. διεβίβασεν. Mosqu. διεβίβαζον.

Ἐς Cass. Aug. Pal. H. F. C. Reg. (G.) B. D. I. E. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Haack. Goell. Vulgo (et Bekk.) male εἰς. Cf. I. 1. p. 212.

Παρά Cass. Aug. Cl. Pal. It. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo male περί, quod in Reg. rec. man. super παρά scripserat.

Ἤπειρον. Dan. pergit ἀπόβασιν οὐκ ἔχουσαν (§. 8.) omissis intermediis.

8. Γάρ. D. καί.

Νῆσον πολεμίαν. Gr. νῆσον ταύτην φοβούμενοι πολεμίαν. „Ex interprete quodam." WASS. „Etiam suspicari quis possit a scriba esse, eumque, quum hic posuisset νῆσον, deinde oculos coniecisse in eandem vocem, quae est in tertio ante hunc versu, et quum coepisset scribere quae ibi leguntur ταύτην φοβούμενοι, mox animadverso errore ea non voluisse delere." DUK.

Τὰ γάρ. Vat. καὶ γάρ.

Τοῦ ἔσπλου. Τοῦ s. v. al. man. E.

Οὐχ ἕξειν. Pal. It. Vat. H. Ald. Flor. Bas. οὐκ ἐξῆν. De structura adi not.

Τοὺς αὐτῶν. Pro τούς D. τάς, E. ταῖς, m. τῆς. Αὐτῶν Cass. Aug. Pal. Reg. Gr. m. Ald. Flor. Bas. et haud dubie plures pro vulg. αὐτῶν. Cf. Farr. discr. script.

Σφεῖς. D. I. σφᾶς, quod commendant loci VI, 49. VII, 21. de quibus in Ephemm. Hall. a. 1826. p. 523. sq. disputantes comparavimus Buttm. Gr. med. §. 129. adnot. 1—3.

Ἄνευ τε. D. ἄνευ τῆς.

Κατὰ τὰ εἰκός. Ar. Chr. Dan. ὡς τὸ εἰκός, quod ὡς εἰκός dixisset Thuc.

Ἐνόντος, καί. Καί om. Dan.

γης παρασκευῆς κατειλημμένου. 9. ὡς δ' ἐδόκει αὐτοῖς ταῦτα, καὶ διεβίβαζον ἐς τὴν νῆσον τοὺς ὁπλίτας, ἀποκληρώσαντες ἀπὸ πάντων τῶν λόχων. καὶ διέβησαν μὲν καὶ ἄλλοι πρότερον κατὰ διαδοχήν· οἱ δὲ τελευταῖοι καὶ
5 ἐγκαταληφθέντες εἴκοσι καὶ τετρακόσιοι ἦσαν, καὶ Εἵλωτες οἱ περὶ αὐτούς· ἦρχε δὲ αὐτῶν Ἐπιτάδας ὁ Μολόβρου.

(Δημοσθένης ὁ ἐν Πύλῳ φρούραρχος ἀντιπαρασκευάζεται.)

θ΄. Δημοσθένης δὲ, ὁρῶν τοὺς Λακεδαιμονίους μέλλοντας προσβάλλειν ναυσί τε ἅμα καὶ πεζῷ, παρεσκευά-
10 ζετο καὶ αὐτὸς, καὶ τὰς τριήρεις, αἵπερ ἦσαν αὐτῷ ἀπὸ

ἐκ παρασκευῆς τῆς Πύλου καταληφθείσης ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων . . . ἔχειν ἐν τῷ τείχει τὰ πρὸς πολιορκίαν ἐπιτήδεια. ἔνιοι δὲ μετὰ ὀλίγης παρασκευῆς. (Αὐγ.) — 2. Καὶ διεβίβαζον] περιττὸς ὁ καί. (λ. Κασσ.) — 3. Λόχων] λόχοι Λακεδαιμονίων πέντε, αἰδώλιος, σίνης, σαρίνας, πλόας, μεσοάτης.

θ΄. 9. Προσβάλλειν] τῇ Πύλῳ δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Ναυσί τε ἅμα καὶ πεζῷ] ἤγουν ἀπό τε τῆς νήσου καὶ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς. (λ. Αὐγ.) — Παρεσκευάζετο] πολεμικῶς ἡτοιμάζετο. (λ. Αὐγ.) — 10. Αἵπερ ἦσαν αὐτῷ — —] ἃς εἶχε λοιπὰς, ἀνασπάσας ὑπὸ τὸ τείχισμα προσεσταύρωσε, τουτέστι νεωλκήσας ὀρθὰς πρὸ τοῦ τείχους προσέφραξεν. ἔνιοι δὲ, ὅτι ξύλοις ὀρθοῖς προσωχύρωσεν αὐτάς.

Κατειλημμένου. Frustra coniicitur *κατειλημμένον*. Vid. I. 1. p. 121. et not.

9. *Ὡς δ'*. Mosqu. *ὥς τ'*.

Πάντων. D. I. *στάντων*, sed in D. *στ* eras. et *π* s. *στ* al. man. atque etiam I. in marg. al. man. *πάντων*. Mox comma post *λόχων* in punctum primus mutavit Haack.

Μὲν καί. Καί om. Dan.

Ἐγκαταληφθέντες Cass. Aug. Pal. Quod in Obss. critt. a nobis hac ratione commendatum, quod relicti in insula per aliquod tempus etiam alii sunt, sed capti ii soli, qui postremi transierunt, receperunt Haack. et Bekk. spreta vulg. *ἐγκαταλειφθέντες*. „Praefert Krüg. ad Dion. p. 296. alterum per ē, quia c. 38. dicantur quadringenti viginti universi traiecti esse, eorum autem vivi capti esse trecenti nonaginta duo. Hos igitur dicit *ἐγκαταληφθῆναι*, illos *ἐγκαταλειφθῆναι*. Et vulgatam ait expressam esse a Valla. Quasi quorum corporibus potitus sis, etiamsi mortui sint, eos te cepisse dicere non possis. Thucydidem puto *καί* omissurum fuisse, si scripsisset *ἐγκαταλειφθ*." GOELL. m. *ἐγκαταλη*, cetera glires corroserunt.

Δέ plene Cass. Aug. Pal. H. F. C. Reg. (G.) Gr. B. E. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. et ex corr. m. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *δ'*. Cf. Parr. discr. script.

Μολόβρου. Cass. Aug. It. Vat. Ar. Chr. Dan. *Μολοβροῦ*. Nostrum ad proprium ab appellativo discernendum paulo aptius videtur.

τῶν καταλειφθεισῶν, ἀνασπάσας ὑπὸ τὸ τείχισμα, προσεσταύρωσε, καὶ τοὺς ναύτας ἐξ αὐτῶν ὥπλισεν ἀσπίσι τε φαύλαις καὶ οἰσυΐναις ταῖς πολλαῖς· οὐ γὰρ ἦν ὅπλα ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ πορίσασθαι, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐκ λῃστρικῆς Μεσσηνίων τριακοντόρου καὶ κέλητος ἔλαβον, οἳ ἔτυχον παραγενόμενοι· ὁπλῖταί τε τῶν Μεσσηνίων τούτων ὡς τεσσαράκοντα ἐγένοντο, οἷς ἐχρῆτο μετὰ τῶν ἄλλων. 2. τοὺς μὲν οὖν πολλοὺς τῶν τε ἀόπλων καὶ ὡπλισμένων ἐπὶ τὰ τετειχισμένα μάλιστα καὶ ἐχυρὰ τοῦ χωρίου πρὸς τὴν ἤπειρον ἔταξε, προειπὼν ἀμύνασθαι τὸν πεζὸν,

1. *Ἀνασπάσας*] ἀπὸ τῶν ἀγκυρῶν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — *Προσεσταύρωσεν*] ὀρθὰς ἔστησεν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 3. *Φαύλαις*] [ταῖς τυχούσαις (λ. Κασσ. Αὐγ.)] ταῖς ἐπιτυχούσαις καὶ εὐτελέσιν. — *Οὐ γὰρ ἦν ὅπλα*] οὐ γὰρ δυνατὸν ἦν ὅπλα, καὶ τὰ ἑξῆς. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 4. *Ἐκ λῃστρικῆς —*] ἁλούσης τριακοντόρου λῃστρικῆς καὶ κέλητος ὑπὸ Ἀθηναίων, τὰ ὅπλα τῶν λῃστῶν ἔλαβον οἱ παρόντες τῷ Δημοσθένει Μεσσήνιοι. [ἔστιν οὖν ὑπερβατόν· ἤγουν ἐκ λῃστρικῆς τριακοντόρου καὶ κέλητος ἔλαβον οἳ ἔτυχον παραγενόμενοι τῶν Μεσσηνίων. (λ. Κασσ.)] ἔστι δὲ τριακόντορος μὲν ἡ ὑπὸ τριάκοντα ἐρεσσομένη, κέλης δὲ ἔστι μικρὸν καὶ στενὸν πλοῖον. — 10. *Ἀμύνασθαι τὸν πεζὸν, ἢν προςβάλῃ*] ἤγουν ἀποδιώκειν τὸν ἀπὸ τῆς ξηρᾶς στρατὸν, ἢν προςβάλῃ τῷ τείχει. (λ. Αὐγ.)

CAP. IX. *Καταλειφθεισῶν*. Pal. It. H. male καταληφθ.

Ἀνασπάσας. „Distinctionem non post ἀνασπ., sed post τείχ. ponendam puto cum Valla.“ DUK. Paruit Haack.

Οἰσυΐναις. „Locum citat Poll. X, 176. Vid. et Suid. in οἰσυΐναις.“ WASS. „Γέῤῥα οἰσυΐνα Lucian. Dial. mort. p. 293. [XIV.] Adi Lips. III. de Milit. Rom. 2. et Cerd. ad Virg. VII. Aeneid. 632. Suidas omisso αὐτῶν habet ἐξώπλισε.“ DUK. G. οἰσυινες, al. man. αις s. ες.

Ταῖς πολλαῖς. E. τοὺς πολλούς. Mox punctum post πορίσ. in comma primus mutavit Haack.

Ἀλλὰ καί. *Καί* om. E.

Λῃστρικῆς. Ar. Dan. λῃστρικῶν. „Noster fere semper alias λῃστικῆς.“ WASS. „Vid. ad I, 4. et 13.“ DUK.

Τριακοντόρου. E. Vind. m. τριακοντούρου, in postremo tamen ο supra scr.

Κέλητος. Mosqu. κέλλητος.

Μεσσηνίων. Ar. Chr. Μεσηνίων, „ut et supra.“ HUDS. item Gr. Cf. ad c. 1.

Ὡς τεσσαράκοντα. *Ὡς* om. cod. Bas.

2. *Καὶ ὡπλισμένων*. Cod. Bas. Gr. καὶ τῶν ὡπλ. At vid. I. 1. p. 196.

Μάλιστα καί. Posterius om. D.

Ἐχυρά. Reg. (G.) ὀχυρά. Cf. not. ad I, 85.

Ἀμύνασθαι. D. ἀμύνεσθαι. Mosqu. ἀμήνασθαι.

ἢν προςβάλλῃ· αὐτὸς δὲ ἀπολεξάμενος ἐκ πάντων ἑξήκοντα ὁπλίτας καὶ τοξότας ὀλίγους, ἐχώρει ἔξω τοῦ τείχους ἐπὶ τὴν θάλασσαν, ᾗ μάλιστα ἐκείνους προςεδέχετο πειράσειν ἀποβαίνειν, ἐς χωρία μὲν χαλεπὰ καὶ πετρώδη
5 πρὸς τὸ πέλαγος τετραμμένα· σφίσι δὲ τοῦ τείχους ταύτῃ ἀσθενεστάτου ὄντος, ἐπισπάσασθαι αὐτοὺς ἡγεῖτο προθυμήσεσθαι· 3. οὔτε γὰρ αὐτοὶ ἐλπίζοντές ποτε ναυσὶ κρατηθήσεσθαι, οὐκ ἰσχυρὸν ἐτείχιζον, ἐκείνοις τε, βιαζομένοις τὴν ἀπόβασιν, ἁλώσιμον τὸ χωρίον γίγνεσθαι.
4. κατὰ τοῦτο οὖν πρὸς αὐτὴν τὴν θάλασσαν χωρήσας

1. Αὐτὸς δὲ ἀπολεξάμενος ἐκ πάντων] † ἀποκόψας † ἐκ τῶν προσόντων τῷ τείχει. — 4. ** Χαλεπά] δυςβατά. (Κασσ.) — 5. Τοῦ τείχους ταύτῃ —] τὴν κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἀσθένειαν τοῦ τείχους ἀφορμὴν παρέξειν τοῖς Λακεδαιμονίοις, ὥςτε ἐπ' αὐτὸ ὁρμῆσαι. περιττὸν δὲ τὸ προθυμήσεσθαι· ἤρκει γὰρ τὸ ἐπισπάσασθαι. ἔνιοι δὲ, ἐφελκύσεσθαι αὐτοὺς ἡγεῖτο εἰς προθυμίαν ἐκεῖνο τὸ μέρος. — 7. Αὐτοί] οἱ περὶ τὸν Δημοσθένην. (λ. Αὐγ.) — Ἐλπίζοντές ποτε ναυσὶ κρατήσεσθαι — —] οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἰσχυρῶς τὸ πρὸς θάλασσαν ἐτείχισαν τῆς Πύλου οὐχ ἡγούμενοι ἐντεῦθεν ἐπιθήσεσθαί τοὺς ἐναντίους, ἅτε δὴ θαλαττοκρατούντων Ἀθηναίων. — 8. Βιαζομένοις] βιαίως ποιοῦσιν. (λ. Αὐγ.) — 9. Ἁλώσιμον τὸ χωρίον γίγνεσθαι] ἐλπὶς ἦν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 10. Χωρήσας] τοὺς ὁπλίτας δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

Προςβάλλῃ Cass. Aug. Vat. H. Mosqu. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) προςβάλῃ.

Ἀπολεξάμενος. Vind. ἀποδεξάμενος.

Ἀποβαίνειν. „Punctum post ἀποβαίνειν mutavi in comma, ut iam suaserat Kistem. Pendent enim [proxima] a verbo ἐχώρει." HAACK. Imo ad ᾗ ἀποβαίνειν pertinent, unde Bekk. vel virgulam omisit. Mox D. χαλαιπά, sed ε s. αι ead. man.

Τετραμμένα. Pal. τετραμένα. Post hoc vocab. autem ob mutatam structuram colon pro virgula posuimus.

Ἐπισπάσασθαι. D. ἐπισπᾶσθαι. Reiskius ἐπισπᾶσθαι coniiciebat. Cf. adnot.

Προθυμήσεσθαι. Cod. Bas. προθυμήσασθαι. Schol. Aug. προθυμηθήσεσθαι.

3. Κρατηθήσεσθαι Cass. Aug. Pal. It. Vat. Reg. (in G. quidem κρατήσεσθαι, sed θη ead. man. superscr.) Bekk. Goell. In E., ut vulgo (et Haack.), κρατήσεσθαι, sed θη al. man. superscr. Nostrum facile quidem cum Haack. ab interpretibus profectum iudices (cf. I, 1. p. 192.), sed quum syllaba θη in libris negligentius scriptis facillime excidere potuerit, a melioribus non recedendum duximus.

4. Τὴν θάλασσαν. Τὴν om. Chr.

Χωρήσας Cass. (in quo supra rec. man. χωρίσας,) Aug. Cl. It. Vat. H. I. E. Mosqu. m. (in quo

ἔταξε τοὺς ὁπλίτας, ὡς εἴρξων, ἢν δύνηται· καὶ παρεκελεύσατο τοιάδε.

(Δημοσθένης τοῖς στρατιώταις παρακελεύεται.)

ι΄. „Ἄνδρες οἱ ξυναράμενοι τοῦδε τοῦ κινδύνου, μηδεὶς ὑμῶν ἐν τῇ τοιᾷδε ἀνάγκῃ ξυνετὸς βουλέσθω δοκεῖν εἶναι, ἐκλογιζόμενος ἅπαν τὸ περιεστὼς ἡμᾶς δεινόν, μᾶλλον δὲ ἀπερισκέπτως εὔελπις ὁμόσε χωρῆσαι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἐκ τούτων ἂν περιγενόμενος. ὅσα γὰρ ἐς ἀνάγ-

ι΄. 3. Ἄνδρες οἱ ξυναράμενοι] δημηγορία Δημοσθένους. τὸ προοίμιον ἐκ προσοχῆς. εἴρηται δὲ τῷ δυνατῷ μόνῳ. — Οἱ ξυναράμενοι] οἱ συνεφαψάμενοι. (λ. Αὐγ.) — Τοῦδε τοῦ κινδύνου] ἀντὶ τοῦ τόνδε τὸν κίνδυνον· ἡ δὲ διάνοια ἀντὶ τοῦ, μηδεὶς ἐν τοιούτῳ κινδύνῳ γενόμενος ὀξεῖ τε καὶ ἀναγκαίῳ, συνετὸς βουλέσθω δοκεῖν εἶναι, καὶ ἐξαριθμείτω τὰ περιεστηκότα δεινά, ἀλλὰ τοῖς ἐναντίοις θαρσαλέως ἀντιταττέσθω, καταφρονήσας τοῦ περιεστηκότος κινδύνου· μᾶλλον γὰρ ὁ τοιοῦτος κρατήσει τῶν πολεμίων. — 4. Ἐν τῇ τοιᾷδε ἀνάγκῃ] ἐν τῇ παρεστώσῃ. (λ. Αὐγ.) — 7. Ὅσα γὰρ ἐς ἀνάγκην ἀφῖκται] τοῦτο ἐξηγητικόν ἐστι τοῦ προτέρου· οἱ γὰρ ἀναγκαίως περιεστῶτες κίνδυνοι οὐ διαλογισμοῦ χρήζουσιν ἀκριβοῦς, ἀλλὰ τοῦ διακινδυνεύειν ἀόκνως καὶ ἀμελετήτως· τὸ δὲ ἥκιστα οὐκ ἐπὶ τοῦ ἧττον, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ οὐδ' ὅλως κεῖται. — Ἐς

pariter ῑ supra scr.) Vall. Haack. Bekk. Goell. Vulgo χωρίσας, quod qui interpretantur *secernens a ceteris*, non reputant et nimis nude positum fore, et ob alia argumenta ab Haack. exposita minus aptum esse.

Εἴρξων. Pal. Bekk. εἴρξων. Cf. de Art. crit. p. 152.

Δύνηται. D. δύνωνται, cum ῃ s. ῳ al. man.

Cap. X. Ἄνδρες — κινδύνου laudantur Bekk. Anecdd. I. p. 173. ubi συναρ. Imitatur Procop. Goth. p. 241. et 256. „Enallagen casus hic statuit Schol. [at vid. I. 1. p. 122.], ellipsin τοῦ μέρος Steph. Animadvv. ad Script. de Dial. p. 45." DUK. Cf. V, 28. et recordare structuram verbi συλλαμβάνειν. Accusativo scriptor usus est II, 71.

Τῇ τοιᾷδε. Τῇ om. C. At vid. adnot. ad II, 41. et Ind.

Βουλέσθω. Vind. βουλευέσθω.

Ἅπαν τό. Dan. ἅπαντα.

Περιεστώς, Pal. Gr. Bekk. Goell. περιεστός, ut nonnulli libri III, 9. ubi vid.

Μᾶλλον δέ. Vulgo (Bekk. Goell.) μᾶλλον ἤ, sed ἤ om. Cass. (in quo corr. adscr.) Aug. Cl. It. Vat. Gr. E., quos quum sequi haud liceat, atque vulg. et omni auctoritate careat, et μᾶλλον a ξυνετός nimis divellat, ex F. C. (in quo tamen ἤ s. v. adnot.) Reg. (G.) Mosqu. Ar. Chr. Dan. Schol. Haack. δέ recepimus.

Χωρῆσαι. Cl. F. H. G. I. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. male χωρήσας. Mox ὡς καί scriptum velis.

Περιγενόμενος. m. περιγιγνόμενος.

Ὅσα — προσδεῖται. „Stob. p. 360." WASS.

Ἐς ἀνάγκην. D. m. Ar. ἐπ' ἀν.

κην ἀφῖκται, ὥςπερ τάδε, λογισμὸν ἥκιστα ἐνδεχόμενα, κινδύνου τοῦ ταχίστου προςδεῖται. 2. ἐγὼ δὲ καὶ τὰ πλείω ὁρῶ πρὸς ἡμῶν ὄντα, ἤν ἐθέλωμέν τε μεῖναι, καὶ μὴ, τῷ πλήθει αὐτῶν καταπλαγέντες, τὰ ὑπάρχοντα ἡμῖν
5 κρείσσω καταπροδοῦναι. 3. τοῦ τε γὰρ χωρίου τὸ δυςέμβατον ἡμέτερον νομίζω, ([ὃ] μενόντων ἡμῶν ξύμμαχον † γίγνεται, ὑποχωρήσασι † δὲ, καίπερ χαλεπὸν ὂν

ἀνάγκην ἀφῖκται] ἤγουν ἀναγκαῖά εἰσι καὶ βίαια. (λ. Αὐγ.) — 1. Τάδε] τὰ περιεστῶτα. (λ. Αὐγ.) — Ἐνδεχόμενα] τὸ ἐνδέχεται ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς δέχεται. (Βασ.) — 2. ** Ἐγὼ δὲ καὶ —] σημείωσαι τὸ δυνατόν. (Αὐγ.) — 3. Πρὸς ἡμῶν ὄντα] ἡμῖν σύμμαχα καὶ ὠφέλιμα ὄντα. — 4. Αὐτῶν] τῶν ἐναντίων δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Τὰ ὑπάρχοντα ἡμῖν κρ.] τὰ παρόντα ἡμῖν πλεονεκτήματα. — 6. Ἡμέτερον] εἰς ἡμετέραν βοήθειαν. — 7. Ὑποχωρήσασι δὲ —], ὑποχωρησάντων δὲ, καίπερ δυςέμβατον ὂν, εὐεπίβατον γενήσεται τοῖς Λακεδαιμονίοις. — Χαλεπόν] εἰς ἐπίβασιν δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

Nostrum habet Stob. estque in m. supra scr.

Ἀφῖκται. Pal. ἀφίκται. D. ἀφιήκται, κ s. η al. man.

Τάδε. Gr. τοιάδε. Stob. τόδε.

Λογισμόν. Stob. edd. olim λογισμῶν, sed Gaisfordii libri λογισμόν. Schol. Aristid. p. 187. Θουκυδίδης λέγει ὅτε (l. ὅτι) αἱ ἀνάγκαι λογισμοῦ ἐλαχίστου δέονται.

Ἐνδεχόμενα. Stob. cod. A. ἐκδεχόμενα. Pro ταχίστου eiusdem ed. Trincav. αἰσχίστου.

2. Καὶ τὰ πλείω. Καί om. Mosqu.

Ἡμῶν. Gr. pessime ἡμᾶς.

Ἐθέλωμεν. D. E. Vind. θέλωμεν. At vid. I. 1. p. 211. Mosqu. ἐθέλομεν.

Καὶ μὴ — καταπλαγέντες Dion. Hal. p. 800.

Ἡμῖν. G. ἡμῶν, ι s. ω al. man.

3. Τοῦ τε γὰρ — ἔσται. „Dion. Hal. II. p. 135. [801.]" WASS.

Ὃ om. Cass. (in quo man. rec. adscr.) Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. C. (qui s. v. al. man. habet,) Reg. (G.) Gr. B. D. I. E. Ar. Chr. Dan. Bar. Ald. Flor. Bas., utque nos in Obss. critt. p. 24. suaseramus, delevit Haack. Varia tentarunt Censor libri nostri in Ephemm. Ienn. a. 1816: mens. Ian. no. 12. et Reisig. Coniectt. in Aristoph. I. p. 310. Vulgatam agnoscit Dion. Hal. et defendit Krüg. l. l. p. 233. Vid. not. Verba ὃ μενόντων — ἔσῳ ἤδη iam olim punctis post κωλύοντος et βιάζηται in minores distinctiones mutatis in parenthesim redigi iussimus, ut τοῦ τε γὰρ χωρίου τὸ δυςέμβατον — τό τε πλῆθος sibi respondeant. Obsecutus est Haack., non obsecuti sunt Bekk. et Goell. Sed etsi τε γάρ pro solo γάρ a Thuc. ob ea, quae Schaef. ad Dion. p. 409. disputavit, dictum putes, qua de re in adnot. ad IV, 52. disseremus, hic, ubi τὰ ὑπάρχοντα κρείσσω plurali numero praecesserunt, plura commoda sequantur necesse est.

Μενόντων. Dion. Hal. μενόντων μέν, quod temere probat Kistem.

Γίγνεται. Gr. D. γίγνεσθαι, illa cum τ s. α. Infinitivum si abiecto ὃ et parentheseos priore signo

εὔπορον ἔσται, μηδενὸς κωλύοντος· καὶ τὸν πολέμιον 24 δεινότερον ἕξομεν, μὴ * ῥᾳδίως * αὐτῷ πάλιν οὔσης τῆς ἀναχωρήσεως, ἢν καὶ ὑφ' ἡμῶν βιάζηται· ἐπὶ γὰρ ταῖς ναυσὶ ῥᾷστοί εἰσιν ἀμύνεσθαι, ἀποβάντες δὲ, ἐν τῷ ἴσῳ ἤδη·) 4. τό τε πλῆθος αὐτῶν οὐκ ἄγαν δεῖ φοβεῖσθαι· 5 κατ' ὀλίγον γὰρ μαχεῖται, καίπερ πολὺ ὄν, ἀπορίᾳ τῆς προσορμίσεως· καὶ οὐκ ἐν γῇ στρατός ἐστιν ἐκ τοῦ ὁμοίου μείζων, ἀλλ' ἀπὸ νεῶν, αἷς πολλὰ τὰ καίρια δεῖ

1. Εὔπορον] εὐεπίβατον. (λ. Αὐγ.) — Καὶ τὸν πολέμιον δεινότερον ἕξομεν] ἡ διάνοια τοιαύτη· οἱ πολέμιοι, φησὶν, ὑποχωρησάντων ἡμῶν, ἀποβάντες τῶν νεῶν, καὶ ἐπελθόντες τῷ τείχει, χαλεπώτεροι ἡμῖν ἔσονται. εἰδότες γὰρ ὅτι, ἂν μὴ κρατήσωσιν, οὐ ῥᾳδίως ἀποχωρῆσαι δυνήσονται ὀπίσω διὰ τὴν χαλεπότητα τοῦ χωρίου, μετὰ ἀπονοίας ἡμῖν μαχοῦνται, ἢ ἀπολέσθαι ζητοῦντες ἢ κρατῆσαι τοῦ χωρίου. ῥᾷστον γὰρ, φησὶν, ἐστὶν ἔτι αὐτοὺς ὄντας ἐπὶ τῶν νεῶν ἀμύνασθαι. — 4. Ἀποβάντες δὲ —] ἐκβάντες δὲ, φησὶ, τῶν νεῶν ἴσοι γίνονται ἡμῖν. κατασκευάζει δὲ διὰ τούτου, ὅτι οὐδ' ὅλως δεῖ αὐτοῖς συγχωρῆσαι κατελθεῖν εἰς τὴν γῆν. — Ἐν τῷ ἴσῳ ἤδη τότε] ἀπὸ κοινοῦ, ἡμῖν ἔσονται ἴσοι εἰς τὸν πόλεμον, διὰ τὸ ἀπορεῖν ποῦ χρὴ προσορμισθῆναι μετὰ ἀσφαλείας, διὰ τὸ δυσέμβατον. — 5. ** Φοβεῖσθαι] λείπει ἡμᾶς. (Αὐγ.) — 7. Καὶ οὐκ ἐν γῇ στρατός ἐστιν —] καὶ μείζων μέν ἐστιν ὁ στρατὸς αὐτῶν, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ γῆς ὁρμώμενος οὐδὲ ἐν γῇ παραταττόμενος, ὅπου πλεονεκτοῦσι Λακεδαιμόνιοι, ἀλλ' ἐν θαλάσσῃ, ὅπου πολλὰ γίνεται ἀπροσδόκητα καὶ ἀπὸ τοῦ κλυδωνίου καὶ ἀπὸ τῶν ἀνέμων καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν. — 8. Αἷς πολλὰ τὰ καίρια] αἷστισι [ναυσὶ] πολλῶν χρεία τῶν ἐπιτηδείων, οἷον εἰπεῖν, ἀνέμου καὶ χωρίων φιλανθρώπων καὶ εὐδίας εὐκαίρου, ἵνα δυνηθῶσιν ἀντιταχθῆναι τοῖς ἐν γῇ. (λ. Κασσ.) — Δεῖ] τὸ δεῖ ἀντὶ τοῦ εἴωθεν. (λ. Κασσ.)

non ante μενόντων, sed post γίγν. posito velis probare, criticae leges repugnant, et aliae oriuntur difficultates. Ita tamen Valla videtur legisse. Cf. adnot. Etiam in proximo ὑποχωρήσασι vetustum vitium residere credas. Vid. ibid.

Ἔσται. Cl. in marg. ἄτε. Vulgatam tuetur Dion. Hal.

Καὶ τὸν πολέμιον — ἀναχωρήσεως, „Dion. Hal. p. 184. [798.]" WASS.

Ῥᾳδίως Cass. (in quo postea ῥᾳδίας factum,) Aug. (ubi ᾱ supra scr. man. ant.) Cl. (qui ῥᾳδίας in marg. habet,) Vat. H. Gr. B. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Goell. Vid. I. 1. p. 169. et de Latinis 374. Vulgo (Haack. Bekk.) ῥᾳδίας.

Αὐτῷ πάλιν. Vat. Mosqu. πάλιν αὐτῷ. In D. αὐτῷ de. Ex I. et αὐτῷ πάλιν affert et αὐτῷ ibi deesse tradit Gail.

Ἀμύνεσθαι. Schol. ἀμύνασθαι, sed in Aug. ε super ᾱ scr.

Ἤδη. Post hoc vocab. ante Gottl. nulla omnino erat distinctio, quam addunt Cass. Reg. Chr. Punctum posuerunt Gottl. Bekk. Goell. Pro proximo τό τε ante Gottl. τότε.

4. Προσορμίσεως. D. I. Mosqu. προσορμήσεως. Proxima colon

ἐν τῇ θαλάσσῃ ξυμβῆναι. 5. ὥστε τὰς τούτων ἀπορίας ἀντιπάλους ἡγοῦμαι τῷ ἡμετέρῳ πλήθει· καὶ ἅμα ἀξιῶ ὑμᾶς, Ἀθηναίους ὄντας, καὶ ἐπισταμένους ἐμπειρίᾳ τὴν ναυτικὴν ἐπ' ἄλλους ἀπόβασιν, ὅτι, εἴ τις ὑπομένοι, 5 καὶ μὴ φόβῳ ῥοθίου καὶ νεῶν δεινότητος κατάπλου ὑποχωροίη, οὐκ ἄν ποτε βιάζοιτο, καὶ αὐτοὺς νῦν μεῖναί τε, καὶ ἀμυνομένους παρ' αὐτὴν τὴν ῥαχίαν, σώζειν ἡμᾶς τε αὐτοὺς καὶ τὸ χωρίον."

(Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔκ τε γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης προσβάλλουσι. Βρασίδας τοὺς ἄλλους ἐπισπέρχει.)

ια. Τοσαῦτα τοῦ Δημοσθένους παρακελευσαμένου,

1. Ὥστε τὰς τούτων ἀπορίας — —] ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ἐπειδὴ πλείονες ἡμῶν εἰσιν, ἡμεῖς δὲ ἐλάχιστοι, ὥσπερ ἐξισοῖ τὸ πλῆθος πρὸς τὸ ἡμέτερον τὸ πολὺ τῆς ἀπορίας, ἣν ἔχουσι. — 2. Τῷ ἡμετέρῳ πλήθει] ἔξεστι λέγειν τὸ πλῆθος καὶ ἐπὶ ὀλίγων. Ὅμηρος· Πλήθει τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας. — 3. Ἀθηναίους ὄντας] ὥσπερ διὰ τῆς προσηγορίας ἐνέφηνεν αὐτῶν τὸ ἀξίωμα τῆς κατὰ θάλασσαν ἐπιστήμης. — 4. Ἐπ' ἄλλους ἀπόβασιν —] τὴν ἀπόβασιν τὴν κατ' ἄλλων εἰδότας, ὅτι, ἐάν τις καρτερήσας προσδέχηται [θαῤῥῶν], καὶ μὴ φύγῃ καταπλαγεὶς τῷ φόβῳ τοῦ ῥοθίου καὶ τῷ φόβῳ τῆς δεινότητος τοῦ κατάπλου, πάντα κατορθοῖ. ῥόθιον δέ ἐστιν ὁ ἦχος τῆς εἰρεσίας. — **Ὅτι, εἴ τις ὑπομένοι — —] διὰ μέσου· οὐ γάρ, φησί, διάξονται· ἐπίστασθε γάρ, ἔμπειροι ὄντες τῆς ναυτικῆς ἀποβάσεως, ὅτι, εἴ τις ὑπομένοι ἐν θαλάσσῃ καὶ μὴ ὑποχωροίη ἐν γῇ μὴ † προβῆναι ἐῶ ... κείμενος †, οὐκ ἄν ποτε βιάζοιτο. (Παλ.) — 7. Τὴν ῥαχίαν] ὅτι ῥαχία ἐστὶ πετρώδης τόπος, περὶ ὃν περιῤῥήγνυται ἡ θάλασσα, καὶ ὁ κλύδων καὶ ἡ τῆς θαλάσσης ὁρμή· ὅθεν καὶ τὸ ὀστῶδες τὸ νώτιον ῥάχις καλεῖται, ὡς ἀπὸ τῆς ῥαχίας τῆς πέτρας.

pro puncto posuimus, quum secunda nunc afferatur causa, ob quam multitudo hostium non timenda sit.

5. Πλήθει. Huc respiciunt Suid. et Phav. Vid. adnot.

Ὑμᾶς. Gr. ἡμᾶς.

Ἅμα ἀξιῶ ὑμᾶς. H. ἀξιῶ ἅμα ὑμᾶς.

Ὑπομένοι. E. ὑπομένει. Verba ὅτι — βιάζοιτο ante Bekk. uncis includebantur.

Ῥοθίου. Huc respiciunt Harpocrat. Dio Cass. aliique. Vid. not.

Νεῶν δεινότητος. F. δεινότητος νεῶν. At vid. adnot. E. τῶν νεῶν δεινότ.

Ὑποχωροίη. E. ὑποχωροῖτο, ῃ s. το al. man.

Νῦν om. cod. Bas.

Ῥαχίαν. Huc respicere Phot. Lex. et Plutarch. de Glor. Athen. p. 618. videbimus in adnot.

Σώζειν. Pal. σῴζειν. Cf. de Art. crit. p. 150. Ar. Chr. Dan. καὶ σώζειν.

οἱ Ἀθηναῖοι ἐθάρσησάν τε μᾶλλον, καὶ ἐπικαταβάντες ἐτάξαντο παρ' αὐτὴν τὴν θάλασσαν. 2. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἄραντες, τῷ τε κατὰ γῆν στρατῷ προσέβαλλον τῷ τειχίσματι, καὶ ταῖς ναυσὶν ἅμα, οὔσαις τεσσαράκοντα καὶ τρισί· ναύαρχος δὲ αὐτῶν ἐπέπλει Θρασυμηλίδας ὁ Κρατησικλέους, Σπαρτιάτης. προσέβαλλε δὲ ᾗπερ ὁ Δημοσθένης προσεδέχετο. 3. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἀμφοτέρωθεν, ἔκ τε γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης, ἠμύνοντο. οἱ δὲ, κατ' ὀλίγας ναῦς διελόμενοι, διότι οὐκ ἦν πλείοσι προσχεῖν, καὶ ἀναπαύοντες ἐν τῷ μέρει, τοὺς ἐπίπλους ἐποιοῦντο, προθυμίᾳ τε πάσῃ χρώμενοι καὶ παρακελευσμῷ, εἴ πως ὠσάμενοι ἕλοιεν τὸ τείχισμα. 4. πάντων δὲ φανερώτατος Βρασίδας ἐγένετο. τριηραρχῶν γὰρ, καὶ

ια'. 2. Ἐτάξαντο] ἀντὶ τοῦ παρετάξαντο, ἢ ἐτάχθησαν, καὶ ηὐτρεπίσθησαν. — 4. Ταῖς ναυσίν] οὐ [λέγει] ταῖς τῶν πολεμίων, ἀλλὰ ταῖς ἑαυτῶν. — 6. Ἧπερ ὁ Δημοσθένης προσεδέχετο] κατὰ τὸ μέρος τὸ νεῦον ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπου καὶ προσεδόκα ὁ Δημοσθένης. — 9. Διότι οὐκ ἦν πλείοσι προσχεῖν] ἐπειδὴ οὐ δυνατὸν ἦν πλείοσι προσορμίσασθαι, διὰ τὸ πετρῶδες, διὰ τοῦτο ὀλίγαις ὥρμησαν ναυσὶ καὶ κατὰ διαδοχὴν, ἢ τὰς ναῦς ἀναπαύοντες ἢ αὐτοὶ ἀναπαυόμενοι. — 11. Παρακελευσμῷ] παρακινήσει. (λ. Αὐγ.) — 12. Ὠσάμενοι] τοὺς ἐναντίους δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Πάντων δὲ φανερώτατος —] σπουδαιότατος καὶ ἐπίδηλος ὑπὲρ πάντας ὁ Βρα-

Cap. XI. Ἐθάρσησαν. H. ἐθάῤῥησαν. At vid. I. 1. p. 209.
Παρ' αὐτήν. Pal. Vat. παρ' ἑαυτήν. H. παρὰ ἑαυτήν. I. om. αὐτήν, servato, ut videtur, παρ'. „Thom. Mag. in παρά e memoria vel vitio scribarum ἐτάξαντο παρὰ τὴν θάλ.“ DUK.
2. Ἄραντες om. D.
Προσέβαλλον. C. Reg. Gr. B. D. E. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. προσέβαλον. Mox de numero navium dubitari potest. Vid. not.
Θρασυμηλίδας. Ed. Bas. (sed non cod. Bas.) Θαρσυμηλ.
Προσέβαλλε. C. (in quo alterum λ s. v.) Gr. D. E. m. Ar. Chr. προσέβαλε.
3. Ἀμφοτέρωθεν om. F.
Ἔκ τε. Gr. ἔκ τε τῆς. „Recte.“ WASS. At vid. not. Mosqu. ἐκ τῆς.
Καὶ ἐκ. Ἐκ om. Mosqu., qui statim ἠμήνοντο scribit.
Προσχεῖν. Bekk. προσσχεῖν. Vid. adnot. ad I, 15. Mox comma, quod vulgo ante ἐν collocatur, post μέρει transposuimus. (Bekk. om.)
Προθυμίᾳ — παρακελευσμῷ. „Thom. Mag. in παρακέλευσις.“ DUK. Gr. προθυμίᾳ δέ, E. Dan. παρασκευασμῷ pro παρακελ.
Ὠσάμενοι. Ar. Chr. Dan. παρωσάμ.
4. Βρασίδας. Vulgo ὁ Βρασ., sed ὁ om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. Gr. D. E. m. Ar. Chr. Bekk. Goell., uncis inclusit Haack.
Γάρ om. D. Vall.: „inter quos

ὁρῶν, τοῦ χωρίου χαλεποῦ ὄντος, τοὺς τριηράρχους
καὶ κυβερνήτας, εἴ πη καὶ δοκοίη δυνατὸν εἶναι σχεῖν,
ἀποκνοῦντας, καὶ φυλασσομένους τῶν νεῶν, μὴ ξυντρί-
ψωσιν, ἐβόα, λέγων ὡς οὐκ εἰκὸς εἴη, ξύλων φειδομέ-
5 νους, τοὺς πολεμίους ἐν τῇ χώρᾳ περιϊδεῖν τεῖχος πε-
ποιημένους· ἀλλὰ τάς τε σφετέρας ναῦς, βιαζομένους
τὴν ἀπόβασιν, καταγνύναι ἐκέλευε, καὶ τοὺς ξυμμάχους
μὴ ἀποκνῆσαι ἀντὶ μεγάλων εὐεργεσιῶν τὰς ναῦς τοῖς
Λακεδαιμονίοις ἐν τῷ παρόντι ἐπιδοῦναι, ὀκείλαντας δὲ
10 καὶ παντὶ τρόπῳ ἀποβάντας, τῶν τε ἀνδρῶν καὶ τοῦ χω-
ρίου κρατῆσαι.

σίδας ἐγένετο ἐν ἐκείνῳ τῷ ἔργῳ εἰς προθυμίαν· καὶ ὁρῶν τοὺς τριηράρχους ὀκνοῦντας διὰ τὸ χαλεπὸν τοῦ χωρίου, περὶ τῶν νεῶν φυλασσομένους, ὅπως μὴ συντρίψωσιν αὐτάς. — 2. Σχεῖν] προσχεῖν. (Λ. Αὐγ.) — 3. Τῶν νεῶν] ἤγουν τινὰς τῶν νεῶν. (Λ. Αὐγ.) — 6. Βιαζομένους] σὺν βίᾳ ποιοῦντας. (Λ. Αὐγ.) — 8. Ἀντὶ μεγάλων εὐεργεσιῶν] ἐνταῦθα τιμῶν λέγει, ὧν μέλλουσιν ὕστερον εὐεργετηθῆναι αὐτοὶ οἱ σύμμαχοι καὶ τιμηθῆναι. §. Ἢ εὐεργεσιῶν, ὧν αὐτοὺς εὐεργέτησαν ἤδη οἱ Λακεδαιμόνιοι. — 9. Ὀκείλαντας] προσπελάσαντας καὶ προσεγγίσαντας [καὶ προστρίψαντας. (Αὐγ.)]

maxime exstabat Brasidas, unus e trierarchis: qui quum cerneret etc." Quem apparet puncto post ἐγέν. sublato καὶ ὁρῶν cum φανερώτατος ἐγένετο iunxisse. Aliquantum suspectum γάρ etiam eo fit, quod Reg. (G.) δέ pro eo habet, cui illud rec. man. superscr. Nec Schol. particulae valde favet. Sed Vallam si sequare, quum durior nexus efficiatur, et ὁρῶν γάρ potius quam καὶ ὁρῶν exspectari vere scribat Goell., a plerorumque librorum scriptura non est recedendum.

Εἴ πῃ Cass. Cl. Pal. It. Vat. H. Bekk. Goell., nisi quod Cass. Pal. Bekk. et fortasse It. Vat. πη (cf. de Art. crit. p. 149.) exarant. Vulgo (et Haack.) εἴ που.

Δυνατόν. F. C. Reg. (G.) χαλεπόν, quod pervertit sententiam.

Ἀποκνοῦντας. Pal. ἀπωκν.

Εἰκὸς εἴη. Gr. εἴη εἰκός.

Τεῖχος. H. τό om. dicitur, quod tamen nullus liber habet.

Πεποιημένους. Chr. ποιουμένους.

Ἀπόβασιν. E. ἐπίβασιν.

Καταγνύναι. Pal. καταγνῦναι, Reg. (?) Gr. Vind. Dan. καταγνῦναι.

Ἐκέλευε. Mosqu. ἐκέλευσε.

Ἐπιδοῦναι. E. Dan. ἀποδοῦναι, sed nostrum proprium verbum est de rebus, quae sponte civitati dantur.

(Τοῦ ἀνδρείου Βρασίδου μεγίστη ἀνδρεία. Λακεδαιμόνιοι ἠπειρῶται γίγνονται.)

ιβ'. Καὶ ὁ μὲν τούς τε ἄλλους τοιαῦτα ἐπέσπερχε, καὶ τὸν ἑαυτοῦ κυβερνήτην ἀναγκάσας ὀκεῖλαι τὴν ναῦν, ἐχώρει ἐπὶ τὴν ἀποβάθραν. καὶ πειρώμενος ἀποβαίνειν, ἀνεκόπη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων· καὶ τραυματισθεὶς πολλὰ, ἐλειποψύχησέ τε, καὶ πεσόντος αὐτοῦ ἐς τὴν παρεξειρεσίαν, ἡ ἀσπὶς περιεῤῥύη ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐξενεχθείσης αὐτῆς ἐς τὴν γῆν, οἱ Ἀθηναῖοι ἀνελόμενοι, ὕστερον πρὸς τὸ τροπαῖον ἐχρήσαντο ὃ ἔστησαν τῆς προσβολῆς ταύτης. 2. οἱ δ' ἄλλοι προὐθυμοῦντο μὲν, ἀδύνατοι δ' ἦσαν ἀποβῆναι, τῶν τε χωρίων χαλεπότητι, 5 10

ιβ'. 1. Ἐπέσπερχεν] ἐπεσπούδαζεν. — 2. Ὀκεῖλαι τὴν ναῦν] προσοκεῖλαι, ἐλλιμενίσαι. — 3. Ἐπὶ τὴν ἀποβάθραν] ἡ ἀπὸ τῆς νεὼς ἐπὶ τὴν γῆν ἔξοδος ἀποβάθρα καλεῖται. — 5. Ἐς τὴν παρεξειρεσίαν] παρεξειρεσία ἐστὶν ὁ ἔξω τῆς εἰρεσίας τῆς νεὼς τόπος, καθ' ὃ μέρος οὐκέτι κώπαις κέχρηνται. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἀκρότατον τῆς πρύμνης καὶ τῆς πρῴρας. §. ** Παρεξειρεσίαν λέγει τὸ ἄκρον τῆς νηὸς τὸ ἔξωθεν τῶν ἑδωλίων καὶ τῶν καθεδρῶν, ἐφ' αἷς καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες. (Βασ.) — 8. Πρὸς τὸ τροπαῖον ἐχρήσαντο] ἀντὶ τοῦ τροπαίου ἐχρήσαντο αὐτῇ, ἢ πρὸς τῷ τροπαίῳ· καὶ αὐτὴν ἔστησαν πλείονος ἕνεκα κόσμου καὶ δόξης. — Τῆς προσβολῆς] ἀντὶ τοῦ τῆς μάχης. — 9. Οἱ δ' ἄλλοι] Λακεδαιμόνιοι δηλονότι. (1. Ἀὐγ.)

Cap. XII. Ἐχώρει — παρεξειρεσίαν. „Vid. Demetr. Phaler. περὶ Ἑρμην. p. 47. ed. Oxon.“ HUDS. [„p. 32. Schneid.“ GOELL.]

Τραυματισθείς. Suid. τραυματισθῆναι ἀντὶ τοῦ τρωθῆναι· Θουκύδ. α'. ubi scribe δ'. nec minus apud Phot. et in Bekk. Anecdd. p. 114.

Ἐλειποψύχησε. Pal. Gr. (non Mosqu., ut Bekk. vult,) ἐλιποψύχησε. D, E. Vind. Ar. Dan. ἐλειποθύμησε. Chr. ἐλυποθύμησε. m. ἐλειποθυμ., cetera a gliribus corrosa, sed supra scr. γρ., quod fortasse indicabat scripturam ἐλειποψύχησε, quam solam veram esse docebit adnot.

Καὶ πεσόντος αὐτοῦ etc. Dion. p. 795. Πεσόντος δ' αὐτοῦ, φησίν· Εἰς τὴν παρεξειρεσίαν ἡ ἀσπὶς περιεῤῥύη εἰς θάλατταν, ubi corrige interpunctionem (φησὶν, εἰς).

Περιεῤῥύη. Ar. περιεῤῥύει. Chr. ἀπεῤῥύη.

Ἐς τήν. Ἐς pro vulg. εἰς Cass. Aug. F. H. Reg. (G.) Haack. et recentt. Cf. Farr. discr. script. Mosqu. ἐπί. Mox post θάλασσαν virgulam puncto substituit Bekk.

Οἱ Ἀθηναῖοι ἀνελόμενοι. E. ἀνελόμ. οἱ Ἀθην. In H. Ἀθηναῖοι (non οἱ) s. v., sed ead. man.

Ἐχρήσαντο ὃ de. Mosqu., sed spatio relicto et positis tribus notis " " ". Antea Pal. τρόπαιον. Cf. I. 1. p. 214.

2. Προὐθυμοῦντο. C. προθυμοῦντο.

καὶ τῶν Ἀθηναίων μενόντων, καὶ οὐδὲν ὑποχωρούντων.
3. ἐς τοῦτό τε περιέστη ἡ τύχη, ὥςτε Ἀθηναίους μὲν ἐκ
246. γῆς τε, καὶ ταύτης Λακωνικῆς, ἀμύνεσθαι ἐκείνους ἐπι-
πλέοντας, Λακεδαιμονίους δὲ ἐκ νεῶν τε καὶ ἐς τὴν ἑαυ-
5 τῶν, πολεμίαν οὖσαν, ἐπ' Ἀθηναίους ἀποβαίνειν· ἐπὶ
πολὺ γὰρ ἐποίει τῆς δόξης ἐν τῷ τότε τοῖς μὲν, ἠπει-
ρώταις μάλιστα εἶναι, καὶ τὰ πεζὰ κρατίστοις, τοῖς δὲ,
θαλασσίοις τε, καὶ ταῖς ναυσὶ πλεῖστον προέχειν.

(Ἐν ᾧ οἱ Λακεδαιμόνιοι μηχανὰς μέλλουσι πορίζεσθαι, αἱ ἐκ Ζα-
κύνθου Ἀθηναίων νῆες παραγίγνονται, καὶ παρασκευάζονται
ὡς ἐμβαλοῦντες τῷ τῶν Λακεδαιμονίων ναυτικῷ.)

ιγ'. Ταύτην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν καὶ τῆς ὑστεραίας
10 μέρος τι προςβολὰς ποιησάμενοι, ἐπέπαυντο. καὶ τῇ τρίτῃ
ἐπὶ ξύλα ἐς μηχανὰς παρέπεμψαν τῶν νεῶν τινὰς ἐς Ἀσί-

1. Καὶ τῶν Ἀθηναίων μενόντων] ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ἀμυνομέ-
νων πρὸ τοῦ φρουρίου, ὃ ἐποίησαν, καὶ μὴ ἐώντων μηδένα τῶν
Λακεδαιμονίων ἀποβῆναι ἀπὸ τῶν νεῶν ἐς τὴν γῆν· τὸ δὲ, καὶ οὐ-
δὲν ὑποχωρούντων, ἀντὶ τοῦ κατ' οὐδὲν ὑποχωρούντων. — 2. Ἐς
τοῦτό τε περιέστη ἡ τύχη — —] ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ἐς τοῦτο περιε-
στράφη ἡ τύχη Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις, ὥςτε Ἀθηναίους
μὲν ἐκ τῆς Λακωνικῆς ἀντιτάττεσθαι Λακεδαιμονίοις, Λακεδαιμο-
νίους δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἑαυτῶν ζητεῖν ἐκ νεῶν ἀποβαίνειν, καὶ
τοῦτο κωλύεσθαι. κατὰ πολὺ γὰρ ἐν τοῖς χρόνοις ἐκείνοις ἔῤῥεπε
τὰ τῆς δόξης, τοῖς μὲν Λακεδαιμονίοις, εἰς τὰ πεζὰ μεγίστοις οὖσιν
ἀεὶ, νῦν δοκεῖν ἐν τῇ ναυμαχίᾳ κρατίστοις εἶναι, τοῖς δὲ Ἀθη-
ναίοις, εἰς τὰ ναυτικὰ τεχνίταις οὖσιν ἀεὶ, νῦν δοκεῖν ἀρίστοις
εἶναι τὰ πεζά.

ιγ'. 11. Ἐπὶ ξύλα εἰς μηχ.] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ξύλα ἐπιτήδεια πρὸς
μηχανὰς, ποιηθησομένας πρὸς καθαίρεσιν τειχῶν. ἡ δὲ Ἀσίνη πό-
λις ἐστὶ Λακωνική.

3. Τοῦτό τε. F. C. Reg. (G.) τοῦτο τότε. D. τοῦτο δέ.
Ἀθηναίους μέν. Μέν om. Gr. Mox καὶ ταύτης bis habet G.
Ἐκ νεῶν. C. ἐκ τῶν ν.
Ἐς τήν F. H. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) εἰς τήν. Vid. ad §. 1.
Ἐποίει. „Ἐπῄει opinor scribendum, ut alias.“ WASS. Ita Ar. et marg. Steph., sed quanquam haec verba saepe confundi in adnot. ad II, 8. videbimus, nihil opus est mutatione. Cf. Schoemanni Observv. in Thucyd. locos quosdam p. 21.

Τῆς δόξης. Ex Schol. τὰ τῆς δόξης legendum esse male nonnulli coniecerunt. Vid. not.

Cap. XIII. Ἐπέπαυντο. Tempus plusquamperf. non valde placet. Vid. tamen ad V, 1. (διελ.)
Τρίτῃ marg. ab al. man. I.

νην, ἐλπίζοντες τὸ κατὰ τὸν λιμένα τεῖχος ὕψος μὲν ἔχειν, ἀποβάσεως δὲ μάλιστα οὔσης ἑλεῖν μηχαναῖς. 2. ἐν τούτῳ δὲ αἱ ἐκ τῆς Ζακύνθου νῆες τῶν Ἀθηναίων παραγίγνονται * πεντήκοντα *· προςεβοήθησαν γὰρ τῶν τε φρουρίδων τινὲς αὐτοῖς τῶν ἐκ Ναυπάκτου καὶ Χῖαι τέσσαρες. 3. ὡς δὲ εἶδον τήν τε ἤπειρον ὁπλιτῶν περίπλεων τήν τε νῆσον, ἔν τε τῷ λιμένι οὔσας τὰς ναῦς, καὶ οὐκ ἐκπλεούσας, ἀπορήσαντες ὅπῃ καθορμίσωνται, τότε μὲν ἐς Πρωτὴν τὴν νῆσον, ἣ οὐ πολὺ ἀπέχει, ἔρημος οὖσα, ἔπλευσαν, καὶ ηὐλίσαντο· τῇ δ' ὑστεραίᾳ παρασκευασάμενοι ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν, ἀνήγοντο, ἢν μὲν ἀντεκπλεῖν ἐθέλωσι σφίσιν ἐς τὴν εὐρυχωρίαν, — εἰ δὲ μὴ, ὡς αὐτοὶ ἐπεςπλευσούμενοι. 4. καὶ οἱ μὲν οὔτε ἀντανήγοντο, οὔτε ἃ διενοήθησαν, φράξαι τοὺς ἔςπλους, ἔτυχον ποιήσαν-

7. Τήν τε νῆσον] τὴν Σφακτηρίαν. (λ. Αὐγ.) — Τὰς ναῦς] τῶν Λακεδαιμονίων δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 11. Ἢν μὲν ἀντεκπλεῖν ἐθέλωσι σφίσι] τὸ σχῆμα ἀνανταπόδοτον. καὶ Ὅμηρος· Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας [μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ, Ἄρσαντες κατὰ θυμὸν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται· (λ. Κασσ.)] Εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι. — 13. Οἱ μέν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. (λ. Αὐγ.)

Ἔχειν. Vallam ἔχον legisse ex eius interpretatione *sperantes se murum, qui portum spectabat, altum quidem, sed egressioni praecipue opportunum, machinis expugnaturos* non recte colligit Steph.

2. *Πεντήκοντα.* Ita Cl., ut Ae. Portus scribendum coniecerat. Probat hanc scripturam Bredow. Vulgatam τεσσαράκοντα ab omnibus editoribus servatam defendere studet Haack., qui nobis non persuadet. Vid. not. *Sexaginta* naves nominat Valla.

Τέσσαρες. E. τεσσαρ να, quae Gailius τέσσαρες νᾶες significare vult.

3. *Τῷ λιμένι.* Τῷ om. Ar. Chr. Dan.

Ἐκπλεούσας. B. πλεούσας.

Ὅπῃ. Cass. Aug. Pal. et fortasse alii cum Bekk. ὅπῃ. Cf. de Art. crit. p. 149. Mosqu. ὅποι, idemque antea ἀποῤῥ.

Καθορμίσωνται. Vind. Mosqu. καθορμίσονται, quod quum καθορμιοῦνται scribendum esset, non debebamus bonum dicere I. 1. p. 137.

Πρωτήν Aug. Steph. Byz. Cf. I. 2. p. 191. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *Πρώτην.*

Ἢν μέν. Gr. εἰ μέν.

Ἀντεκπλεῖν. C. ἀντιπλεῖν. Post εὐρυχωρίαν autem lineolam, quae ἀνανταπόδοτον indicet, pro colo vel virgula posuimus. Cf. not.

Ἐπεςπλευσούμενοι. Cod. Bas. ἐςπλευσ.

4. *Ποιήσαντες.* H. ποιήσαντος. Antea et cap. 15. init. Vind. rursus εὔπλους et εὔπλουν pro ἔμπλ.

τες· ἡσυχάζοντες δ᾽ ἐν τῇ γῇ, τάς τε ναῦς ἐπλήρουν, καὶ παρεσκευάζοντο, ἢν ἐςπλέῃ τις, ὡς ἐν τῷ λιμένι, ὄντι οὐ † σμικρῷ †, ναυμαχήσοντες.

(Ἀθηναῖοι, ἐς τὸν λιμένα ἐςπλεύσαντες, νικῶσι Πελοποννησίους, καίπερ μεγίστην προθυμίαν δεικνύντας, καὶ τοὺς ἐν Σφακτηρίᾳ ἄνδρας ἀπολαμβάνουσιν.)

ιδ΄. Οἱ δ᾽ Ἀθηναῖοι, γνόντες, καθ᾽ ἑκάτερον τὸν 5 ἔςπλουν ὥρμησαν ἐπ᾽ αὐτούς· καὶ τὰς μὲν πλείους καὶ μετεώρους ἤδη τῶν νεῶν καὶ ἀντιπρώρους, προςπεσόντες, ἐς φυγὴν κατέστησαν, καὶ ἐπιδιώκοντες ὡς διὰ βραχέος, ἔτρωσαν μὲν πολλάς, πέντε δὲ ἔλαβον, καὶ μίαν τούτων αὐτοῖς ἀνδράσι, ταῖς δὲ λοιπαῖς ἐν τῇ γῇ κατα- 10 πεφευγυίαις ἐνέβαλλον· αἱ δὲ καί, πληρούμεναι ἔτι, πρὶν 17. ἀνάγεσθαι, ἐκόπτοντο· καί τινας καὶ ἀναδούμενοι, κενὰς εἷλκον, τῶν ἀνδρῶν ἐς φυγὴν ὡρμημένων. 2. ἃ ὁρῶντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ περιαλγοῦντες τῷ πάθει, ὅτι περ αὐτῶν οἱ ἄνδρες ἀπελαμβάνοντο ἐν τῇ νήσῳ, 15 παρεβοήθουν· καὶ ἐπεςβαίνοντες ἐς τὴν θάλασσαν ξὺν τοῖς ὅπλοις, ἀνθεῖλκον, ἐπιλαμβανόμενοι τῶν νεῶν.

ιδ΄. 4. Γνόντες] τὴν βουλὴν ἐκείνων δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Καθ᾽ ἑκάτερον τὸν ἔςπλουν] ἤγουν τόν τε στενὸν καὶ τὸν πλατύν. (λ. Αὐγ.)

Τάς τε. Τέ om. Cl.
Σμικρῷ. Cl. Gr. μικρῷ, quod damnat Wassii adnotatio; nobis tamen σμικρῷ nimio Atticistarum studio elegantiae bis in Thucydidem irrepsisse videbatur I. 1. p. 210. Μικρῷ igitur recepit Goell.
Ναυμαχήσοντες. C. I. ναυμαχήσαντες.
Cap. XIV. Ἀντιπρώρους. Pal. ἀντιπρῴρους, cui Hermannus ad Soph. Philoct. v. 480. patrocinatur, sed non alibi ita Thucydidis libri. Antea post αὐτούς pro vulg. puncto comma posuit Bekk.
Διὰ βραχέος. Aug. Pal. διαβραχέως. At vid. I. 1. p. 221. et Lob. ad Phryn. p. 247.
Πέντε δέ. Δέ plene pro vulg. (Haack. Bekk. Goell.) δ᾽ Cass. Pal. H. C. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Ar. Chr. et haud dubie plures.
Ἐνέβαλλον. Pal. E. Mosqu. ἐνέβαλον. Posterior insuper antea ἀνδράσι.
Δὲ καί. Καί om. F. C. Reg. (G.) Comma, quod vulgo ante καί legitur, aliique omittunt, nos post hanc partic. collocavimus.
Καί τινας — εἷλκον Thom. Mag. p. 50. Cf. quae in discr. script. II, 90. adnotavimus.
Ὡρμημένων. E. ὡρμωμένων.
2. Πέρ. Mosqu. Dan. παρ᾽.
Ἐπιλαμβανόμενοι Cass. (in quo man. rec. ἀντι superscr.) Aug. Cl. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.)

καὶ ἐν τούτῳ κεκωλῦσθαι ἐδόκει ἕκαστος, ᾧ μή † τινι † καὶ αὐτὸς ἔργῳ παρῆν. 3. ἐγένετό τε ὁ θόρυβος μέγας, καὶ ἀντηλλαγμένος τοῦ ἑκατέρων τρόπου περὶ τὰς ναῦς· οἵ τε γὰρ Λακεδαιμόνιοι ὑπὸ προθυμίας καὶ ἐκπλήξεως, ὡς εἰπεῖν, ἄλλο οὐδὲν ἢ ἐκ γῆς ἐναυμάχουν, οἵ τε Ἀθη- 5 ναῖοι, κρατοῦντες, καὶ βουλόμενοι τῇ παρούσῃ τύχῃ ὡς ἐπὶ πλεῖστον ἐπεξελθεῖν, ἀπὸ νεῶν ἐπεζομάχουν. 4. πολύν τε πόνον παρασχόντες ἀλλήλοις, καὶ τραυματίσαντες, διεκρίθησαν· καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰς κενὰς ναῦς, πλὴν τῶν τὸ πρῶτον ληφθεισῶν, διέσωσαν. 5. καταστάντες 10 δὲ ἑκάτεροι ἐς τὸ στρατόπεδον, οἱ μὲν τροπαῖόν τε ἔστησαν, καὶ νεκροὺς ἀπέδοσαν, καὶ ναυαγίων ἐκράτησαν, καὶ τὴν νῆσον εὐθὺς περιέπλεον, καὶ ἐν φυλακῇ εἶχον, ὡς τῶν ἀνδρῶν ἀπειλημμένων· οἱ δ' ἐν τῇ ἠπείρῳ Πε-

1. Καὶ ἐν τούτῳ κεκωλῦσθαι —] ἐν τούτῳ ἐδόκει κεκωλῦσθαι ἕκαστος τὰ πράγματα, ἐν ᾧ ἕκαστοι μὴ εὑρέθησαν. — 3. ** Ἀντηλλαγμένος] μετηλλαγμένος. (Αὐγ.) — 7. Ἐπεξελθεῖν] πλέον ἐργάσασθαι. (λ. Αὐγ.) — 13. Ἐν φυλακῇ εἶχον] τὴν νῆσον δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 14. Οἱ δ' ἐν τῇ ἠπείρῳ Πελοποννήσιοι —] οἵ τε ἐκ τῆς Πελοποννήσου, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ἄλλων ξυμμάχων αὐτοῖς προσελθόντες νῦν.

Cam. Gr. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Flor. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἀντιλαμβ.

Κεκωλῦσθαι Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) κεκωλύσθαι hic et II, 8.

Μή τινι. Malim μή τις. Ita II, 8. ἐν τούτῳ τε κεκωλῦσθαι ἐδόκει ἑκάστῳ τὰ πράγματα, ᾧ μή τις αὐτὸς παρέσται, ob quae verba ἑκάστῳ hic quoque scribendum esse male coniicit Haack. Vid. ibi not. Sed ᾧ μή τινι pro ᾧτινι μή nec per se placet, nec ὅςτις praecedente οὗτος a Thucydide videtur usurpari potuisse.

3. Ἑκατέρων. Reg. Gr. ἑκατέρου.

Ἐκ γῆς. I. E. ἐκ τῆς γῆς. Cf. adnot. ad c. 11.

Ἐναυμάχουν. Proxima ad πολύν om. E., sed in marg. al. man. suppl. Post ἐναυμ. ante Haack. punctum erat.

Ὡς ἐπὶ πλεῖστον. Quum ad vulg. ὡς ἐπιπλεῖστον ex Chr. ἐπὶ πλ. adnotetur, in eo ὡς deesse fortasse non recte coniicit Bekk.

4. Λακεδαιμόνιοι. Syllabae δαιμονιοι et proximae τὰς κε in G. s. v.

Κενάς. Vat. H. καινάς, qui error notus ex III, 30.

Τὸ πρῶτον. Ar. Chr. πρώτων.

Διέσωσαν. Pal. διέσφσαν. Cf. de Art. crit. p. 150.

5. Τροπαῖον. Pal. rursus τρόπαιον. Cf. I. 1. p. 214. Proximum τέ om. Ar. Chr.

Ναυαγίων. F. ναυγίων.

Οἱ δ'. Mosqu. οὐδ'.

λοποννήσιοι καὶ ἀπὸ πάντων ἤδη βεβοηθηκότες ἔμενον κατὰ χώραν ἐπὶ τῇ Πύλῳ.

(5. Ἐπιχειρία γίγνεται περὶ Πύλον καὶ λόγοι ἄπρακτοι περὶ εἰρήνης. ιε' — κβ'. Λακεδαιμονίοις δοκεῖ περί τε Πύλον ἐπιχειρίαν ποιήσασθαι, καὶ ἐς Ἀθήνας πρεσβεύσασθαι περὶ εἰρήνης.)

ιε'. Ἐς δὲ τὴν Σπάρτην ὡς ἠγγέλθη τὰ γεγενημένα περὶ Πύλον, ἔδοξεν αὐτοῖς, ὡς ἐπὶ ξυμφορᾷ μεγάλῃ, τὰ 5 τέλη καταβάντας ἐς τὸ στρατόπεδον βουλεύειν παραχρῆμα ὁρῶντας ὅ τι ἂν δοκῇ. 2. καὶ ὡς εἶδον ἀδύνατον ὂν τιμωρεῖν τοῖς ἀνδράσι, καὶ κινδυνεύειν οὐκ ἐβούλοντο ἢ ὑπὸ λιμοῦ τι παθεῖν αὐτοὺς ἢ ὑπὸ πλήθους βιασθέντας [, ἢ] κρατηθῆναι, ἔδοξεν αὐτοῖς πρὸς τοὺς στρατη-

ιε'. 4. Τὰ τέλη] τοὺς ἄρχοντας τῶν Σπαρτιατῶν. — 5. Πρὸς τὸ χρῆμα] πρὸς τὸ χρήσιμον καὶ τὸ κατεπεῖγον. δύο γάρ εἰσι λέξεις, τὸ † παρά † καὶ τὸ χρῆμα. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα γραφὴ δίχα τοῦ ῥ, πρόσχημα, ἵνα νοήσωμεν ὅ τι ἂν αὐτοῖς αρμόττον φαίνηται. (Αὐγ.) — 8. ** Ὑπὸ πλήθους] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. (Αὐγ.)

Βεβοηθηκότες. B. βεβοηκότ. Verba καὶ — βεβοηθ. quoniam virgulis vulgo includuntur, Reisk. καί impugnavit. Sed vid. Schol. Mox D. ἔμηνον, sed al. man. ε s. η eras.

Cap. XV. Σπάρτην om. Pal.

Πύλον. D. m. Ar. Chr. Dan. (sed minime, ut Bekk. vult, etiam C. E. F. G. H, I.) τὴν Π.

Ἐς τό. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. ἐπὶ τό.

Παραχρῆμα. Cass. (in cuius marg. rec. man. γρ. πρὸς τὸ χρ.) Aug. Cl. F. It. Vat. H. C. (in cujus marg. pariter πρὸς τὸ adnotat.) Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. E. Vind. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. Bekk. Vulgo πρὸς τὸ χρῆμα, quod quia exquisitius sit, servant Haack. Dind. (quem vide) Goell. Utrumque interpretatur Valla. Cf. adnot. et Schol.

2. Ἢ ὑπὸ λιμοῦ. Ἤ, quod vulgo dee., ex Cass. Aug. It. H. F. C. Reg. (G.) Gr. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. (qui λοιμοῦ habet,) Vall. inseruerunt Haack. Bekk. Goell.

Βιασθέντας. C. βιασθέντες.

Ἢ κρατηθῆναι Cass. (in cuius marg. γρ. κρατηθέντας,) Aug. Cl. It. Vat., quae scriptura non displicebat Hermanno. Interpretare ut aut fame aut a multitudine superati morerentur (παθεῖν τι) caperenturve. Κρατηθῆναι sine ἢ et sine virgula praecedenti F. C. Reg. (G., in quo tamen prima verbi κρατ. litera fuerat ἤ, quod in κ correct.) Cam. Gr. D. I. E. Vind. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. At vid. not. Valla interpretatur: *ut illi vel fame aliquid paterentur, vel a multitudine opprimerentur caperenturve*, quasi βιασθῆναι ἢ κρατηθῆναι legisset. Vulgo inepte ἢ κρατηθέντας, in quibus si libri conspirarent, interpretamentum eum Reisk. deprehenderemus.

Αὐτοῖς. F. C. Reg. (G.) αὐτούς.

γοὺς τῶν Ἀθηναίων, ἣν ἐθέλωσι, σπονδὰς ποιησαμ
νους τὰ περὶ Πύλον, ἀποστεῖλαι ἐς τὰς Ἀθήνας πρ
σβεις περὶ ξυμβάσεως, καὶ τοὺς ἄνδρας ὡς τάχιστα π
ρᾶσθαι κομίσασθαι.

(Αἱ περὶ Πύλον σπονδαί. οἱ πρέσβεις ἀποστέλλονται ἐς Ἀθήνα

ις'. Δεξαμένων δὲ τῶν στρατηγῶν τὸν λόγον, ἐ
γνοντο σπονδαὶ τοιαίδε, Λακεδαιμονίους μὲν τὰς ναῦ
ἐν αἷς ἐναυμάχησαν, καὶ τὰς ἐν τῇ Λακωνικῇ πάσ
ὅσαι ἦσαν μακραὶ, παραδοῦναι κομίσαντας ἐς Πύλ
Ἀθηναίοις, καὶ ὅπλα μὴ ἐπιφέρειν τῷ τειχίσματι μ
κατὰ γῆν μήτε κατὰ θάλασσαν· Ἀθηναίους δὲ τοῖς
τῇ νήσῳ ἀνδράσι σῖτον ἐᾶν τοὺς ἐν τῇ ἠπείρῳ Λακεδ
μονίους ἐκπέμπειν τακτὸν καὶ μεμαγμένον, δύο χοίνι
ἑκάστῳ Ἀττικὰς ἀλφίτων, καὶ δύο κοτύλας οἴνου, κ
κρέας, θεράποντι δὲ τούτων ἡμίσεα· ταῦτα δὲ ὁρώντ
τῶν Ἀθηναίων ἐσπέμπειν, καὶ πλοῖον μηδὲν ἐσπλεῖν λ
θρα· φυλάσσειν δὲ καὶ τὴν νῆσον Ἀθηναίους μηδὲν

2. Τὰ περὶ Πύλον] καλῶς ἡ προσθήκη· ἵνα νοήσωμεν, εἰ
κατὰ Πύλον μόνα.
ις'. 6. Σπονδαί] σημείωσαι ἐνταῦθα αἱ σπονδαί. (Λύγ.)
9. Ἐπιφέρειν] ἀντὶ τοῦ προσφέρειν καὶ ἄγειν. (Λ. Λύγ.) — Μ
κατὰ γῆν —] μήτε τοῖς ἐν τῇ Πύλῳ μήτε τοῖς ἐν τῇ Σφακτη

Ἐθέλωσι. D. E. m. Ar. Chr. Dan. θέλωσι. At vid. I. 1. p. 211.

Cap. XVI. Στρατηγῶν. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. Ar. Chr. Dan. στρατιωτῶν, sed in C. marg. recte στρατηγῶν, quae nomina etiam a Xenoph. librariis saepe confunduntur.

Τῇ Λακωνικῇ. Τῇ om. Cl.

Ὅσαι. Marg. Steph. ὁπόσαι.

Ὅπλα. Mosqu. τὰ ὅπλα.

Τοῖς ἐν. D. I. τοὺς ἐν, hic in marg. al. man. τοῖς ἐν.

Τῇ νήσῳ. Τῇ om. Mosqu.

Ἀνδράσι σῖτον. Pal. ἀνδρασῖτον, sed σι in marg. adscr.

Ἐᾶν τούς. Mosqu. in marg. αὐτοῖς. Pal. pro ἐᾶν exarat ἐ D. I. om. τούς.

Ἐκπέμπειν. Hinc ad δύο χ in E. lacuna in marg. al. m suppleta, sed negligenter; na ex seqq. illata sunt verba κ πλεῖον μηδὲν ἐσπλεῖν λάθρα.

Μεμαγμένον. „Descripsit hu locum Thom. Mag. in μάττω. DUK.

Ἀλφίτων. D. ἀλφίτου.

Κοτύλας. Reg. (G.) κοτίλας.

Ἐσπέμπειν. Mosqu. πέμπειν.

Πλοῖον. Gr. E. Vind. πλεῖον (non, ut Bekk. scribit, πλεῶν.) Mosqu. πλοῖον μέν, nescio utrum omisso an servato proxime μη δέν.

...ν, ὅσα μὴ ἀποβαίνοντας· καὶ ὅπλα μὴ ἐπιφέρειν τῷ Πελοποννησίων * στρατῷ μήτε κατὰ γῆν μήτε κατὰ ...λασσαν. 2. ὅ τι δ' ἂν τούτων παραβαίνωσιν ἑκάτε... καὶ ὁτιοῦν, τότε λελύσθαι τὰς σπονδάς. ἐσπεῖσθαι ... αὐτὰς μέχρι οὗ ἐπανέλθωσιν οἱ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν Λα...αιμονίων πρέσβεις. ἀποστεῖλαι δὲ αὐτοὺς τριήρει Ἀθη...ους, καὶ πάλιν κομίσαι· ἐλθόντων δὲ, τάς τε σπον... λελύσθαι ταύτας, καὶ τὰς ναῦς ἀποδοῦναι Ἀθηναίους ...ίας οἵασπερ ἂν παραλάβωσιν. 3. Αἱ μὲν σπονδαὶ ... τούτοις ἐγένοντο, καὶ αἱ νῆες παρεδόθησαν, οὖσαι ...ὶ ἑξήκοντα, καὶ οἱ πρέσβεις ἀπεστάλησαν· ἀφικόμε... δὲ ἐς τὰς Ἀθήνας, ἔλεξαν τοιάδε.

6. Αὐτούς] ἤγουν τοὺς πρέσβεις τῶν Λακεδαιμονίων (λ. Αὐγ.) 8. Ἀποδοῦναι Ἀθηναίους ὁμοίας —] ἤγουν ἀκαταλύτους ἀπο...ναι τοῖς Λακεδαιμονίοις. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

...σα μή. Μή om. Mosqu.

...λοποννησίων. Cass. Aug. It. Πελοποννησίῳ (nisi quod ... Aug. unum ν om.), qua de ...d VIII, 23. disputabitur.

...Ὅ τι. Ald. Flor. Bas. ὅτι, ... probato Krüger. ad Dion. ...74. deinde scribi vult δ', ἐάν, ...ticulam ὅτι ad infinit. refe...s, cui structurae hic non ...um esse reliquae apud Thu... foederum formulae abunde ...ent. D. I. Ar. Chr. Dan. ὅτε, ...od apodosi accommodatius vi...tur; quocirca placuit Abre...o et Benedicto; sed ita non ... δ' ἄν, verum ὅτ' ἂν δέ di...retur. Vulgata quam ma...me sana, quam Stephanus cor...ecta Vallae interpretatione *quicquid autem horum vel quantumlibet* transfert *quicquid autem horum vel tantillum.* Non multo aliter V, 18. εἰ δέ τι ἀμνημονοῦσιν ὁποτεροιοῦν καὶ ὅτου πέρι. Jam in apodosi quidem proprie scribendum erat τοῦτο λύειν τὰς σπονδάς, sed haec levis sententiae immutatio neminem paulo doctiorem offendet.

Μέχρι Cass. Aug. H. C. Gr. Mosqu. Haack. et recentt. pro μέχρις. Cf. I. 1. p. 215.

Οἱ ἐκ. Οἱ om. F. C. Reg. (G.) At vid. I. 1. p. 176.

Ἀθηνῶν. Pal. B. Ἀθηναίων.

Λακεδαιμονίων. Cod. Bas. Λακεδαιμόνιοι.

Τάς τε. Τέ om. Vat.

Ταύτας s. v. G.

Οἵασπερ ἄν. Ἄν om. C.

3. Οἱ πρέσβεις. Mosqu. οἱ μὲν πρ.

(Λόγος Λακεδαιμονίων περὶ εἰρήνης. ιζ΄ — κ΄.)

(Προοίμιον.)

ιζ΄. „Ἔπεμψαν ἡμᾶς Λακεδαιμόνιοι, ὦ Ἀθηναῖοι, περὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ ἀνδρῶν πράξοντας ὅ τι ἂν ὑμῖν τε ὠφέλιμον ὂν τὸ αὐτὸ πείθωμεν, καὶ ἡμῖν ἐς τὴν ξυμφορὰν, ὡς ἐκ τῶν παρόντων, κόσμον μάλιστα μέλλῃ οἴσειν. 2. τοὺς δὲ λόγους μακροτέρους οὐ παρὰ τὸ εἰωθὸς μηκυνοῦμεν, ἀλλ' ἐπιχώριον ὂν ἡμῖν, οὗ μὲν βραχεῖς ἀρκῶσι, μὴ πολλοῖς χρῆσθαι, πλείοσι δὲ, ἐν ᾧ ἂν καιρὸς ᾖ διδάσκοντάς τι τῶν προὔργου λόγοις τὸ δέον πράσσειν. 3. λάβετε δὲ αὐτοὺς μὴ πολεμίως, μηδ' ὡς ἀξύνετοι διδασκόμενοι, ὑπόμνησιν δὲ τοῦ καλῶς βουλεύσασθαι πρὸς εἰδότας ἡγησάμενοι.

ιζ΄. 1. Ἔπεμψαν ἡμᾶς Λακεδαιμόνιοι] ἡ δημηγορία αὕτη γενικῶς τῷ συμφέροντι κεφαλαίῳ τέμνεται. (Αὐγ.) ἔστι δ' ὅτε ἔχει καὶ τὸ δυνατὸν παραμιγνύμενον. §. τὸ προοίμιον ἐκ προσοχῆς καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος. — 2. Ὅ τι ἂν ὑμῖν τε ὠφέλιμον — —] καὶ ὃ ἂν ὑμῖν ὠφέλιμον ἐσόμενον ἐπιδείξωμεν καὶ ὁμοῦ ἡμῖν εὐπρεπὲς ἐν τῇ παρούσῃ συμφορᾷ. — 5. ** Οἴσειν] συμπέρασμα. (Αὐγ.) — Τοὺς δὲ λόγους μακροτέρους] περιττὸν τὸ μακροτέρους· ἤρκει γὰρ εἰπεῖν, τοὺς δὲ λόγους οὐ παρὰ τὸ εἰωθὸς μηκυνοῦμεν. (λ. Αὐγ.) — 8. Διδάσκοντάς τι — —] ὑπερβατόν· διδάσκοντας λόγοις τὸ δέον, τῶν προὔργου τι πράσσειν. ἵνα ᾖ τοιοῦτον, πείθοντας λόγῳ δεόντως διαπράττεσθαι τὰ προσήκοντα. παραίτησιν δὲ ἡ λέξις περιέχει τῆς ἐσομένης μακρολογίας, οὐκ ὄντος Λακωνικοῦ τοῦ μακρολογεῖν. — Τῶν προὔργου] τῶν σπουδαίων. (λ. Αὐγ.) — 9. Λάβετε δὲ αὐτοὺς — —] ἀκούσατε δὲ τῶν λόγων μήτε δυσμενῶς, ὡς πολεμίων ἀκούοντες, μήτε ἀσυνέτως· ἀλλ' οἷα δὴ συνετοί, ὑπομνήσεως μόνης ἕνεκεν αὐτοὺς νομίσατε λέγεσθαι πρὸς εἰδότας ὑμᾶς ἕκαστα. — Μὴ πολεμίως] ἤγουν μὴ διαθέσει πολεμικῇ. (λ. Αὐγ.)

Cap. XVII. Λακεδαιμόνιοι. Cl. οἱ Λακεδαιμ.

Πράξοντας. It. Vat. G. Mosqu. πράξαντας, sed G. cum ο s. α.

Ὑμῖν τε. E. ἡμῖν τε. In I. τέ s. v. ead. man.

Παρόντων. Vind. παραδόντων.

Κόσμον om. cod. Bas.

2. Λόγους ab al. man. H.

Ὂν om. Ar. Chr. Dan., quos male sequitur Kistem. Cf. Matth. Gr. §. 564.

Μέν. „Dissen. p. 19. μὲν ἄν." Bekk. Vid. tamen I. 1. p. 141.

Ἀρκῶσι. Mosqu. ἀρκοῦσι.

Ἂν καιρός. m. καιρὸς ἄν.

3. Πολεμίως. C. πολεμίους, al. man. ω s. ου.

Βουλεύσασθαι. H. βουλεύεσθαι.

(Ὅτι τοὺς ἐμπείρους τῶν πραγμάτων ἀπιστοτάτους ταῖς εὐπραγίαις εἶναι δεῖ.)

4. „Ὑμῖν γὰρ εὐτυχίαν τὴν παροῦσαν ἔξεστι καλῶς θέσθαι, ἔχουσι μὲν ὧν κρατεῖτε, προσλαβοῦσι δὲ τιμὴν καὶ δόξαν, καὶ μὴ παθεῖν ὅπερ οἱ ἀήθως τι ἀγαθὸν λαμβάνοντες τῶν ἀνθρώπων· ἀεὶ γὰρ τοῦ πλέονος ἐλπίδι
5 ὀρέγονται, διὰ τὸ καὶ τὰ παρόντα ἀδοκήτως εὐτυχῆσαι. 5. οἷς δὲ πλεῖσται μεταβολαὶ ἐπ᾽ ἀμφότερα ξυμβεβήκασι, δίκαιοί εἰσι καὶ ἀπιστότατοι εἶναι ταῖς εὐπραγίαις. ὃ τῇ τε ὑμετέρᾳ πόλει δι᾽ ἐμπειρίαν καὶ ἡμῖν μάλιστ᾽ ἂν ἐκ τοῦ εἰκότος προσείη."

10 ιη'. „Γνῶτε δὲ καὶ ἐς τὰς ἡμετέρας νῦν ξυμφορὰς ἀπιδόντες, οἵτινες ἀξίωμα μέγιστον τῶν Ἑλλήνων ἔχον-

1. Καλῶς θέσθαι] ἐπαινετῶς διοικῆσαι. — 3. Καὶ μὴ παθεῖν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔξεστι. τὸ δὲ ἀγαθόν τι λαμβάνοντες ἐπὶ τοῦ εὐπραγοῦντες κεῖται. — 4. Ἀεὶ γὰρ τοῦ πλέονος ἐλπίδι ὀρέγονται] ἀεὶ γὰρ ὀρέγονται τοῦ πλείονος, ἐλπίζοντες αὐτοῦ τεύξεσθαι. προσυπακοῦσαι δὲ δεῖ ἔξωθεν τὸ, καὶ διὰ τοῦτο ἐκπίπτουσι τῆς εὐτυχίας. — 5. Τὰ παρόντα — εὐτυχῆσαι] ἤγουν μετὰ εὐτυχίας λαβεῖν τὰ παρόντα. (λ. Αὐγ.) — 6. Οἷς δὲ πλεῖσται μεταβολαὶ —] οἵτισι δὲ ἐπ᾽ ἀμφότερα, ἐπί τε [δηλονότι] τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακά. — 7. Δίκαιοί εἰσι —] τούτους, φησὶ, μὴ πιστεύειν ταῖς εὐπραγίαις προσήκει. — Καὶ ἀπιστότατοι] περιττὸς ὁ καί. — Ὅ] τὸ μὴ πιστεύειν [δηλονότι] ταῖς εὐπραγίαις. — 8. Δι᾽ ἐμπειρίαν] τούτου τοῦ πράγματος. (λ. Αὐγ.)
ιη. 10. ** Γνῶτε δέ] κατανοήσατε δέ. (Αὐγ.)

4. Ἔξεστι — θέσθαι. „Usus est Thom. Mag. p. 165." GOELL.
Οἱ ἀήθως. Οἱ om. E. Pro ἀήθως Vat. H. ἀηθές.
Ἀεί. Pal., ut solet, αἰεί. Cf. I. 1. p. 211.
Τοῦ πλέονος. Vat. H. C. Reg. Ar. Chr. Schol. τοῦ πλείονος, non deterius. Vid. I. 1. p. 223. D. τοὺς πλέονας.
Εὐτυχῆσαι. It. εὐτυχεῖσθαι.
5. Εἶναι om. It.
Ὑμετέρᾳ. G. ἡμετ., sed al. man. s. v. υ.
Ἡμῖν. E. ὑμῖν.
Ἐκ τοῦ om. E., sed relicto vacuo spatio.

Εἰκότος. Vind. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. εἰκότως.
Προσείη. Gr. a correct. (nam fuerat προσείη) et Mosqu. προσήει.
Cap. XVIII. Γνῶτε — ἀπιδόντες om. Vat. H. Pro γνῶτε Vind. habet γνῶναι.
Ἡμετέρας om. Ar. Chr. Dan. In Mosqu. correct. ex ἡμέρας, a man. 1.
Νῦν om. Cass. Aug. Cl. Pal. It., est tamen aptissimum. Ante ἡμετέρας collocat Mosqu.
Ἀπιδόντες. D. ἀποδιδόντες, sed οδ linea signatum.

τες ἥκομεν παρ' ὑμᾶς, πρότερον αὐτοὶ κυριώτεροι νομίζοντες εἶναι δοῦναι ἐφ' ἃ νῦν ἀφιγμένοι ὑμᾶς αἰτούμεθα. 2. καίτοι οὔτε δυνάμεως ἐνδείᾳ ἐπάθομεν αὐτὸ, οὔτε μείζονος προσγενομένης ὑβρίσαντες, ἀπὸ δὲ τῶν ἀεὶ ὑπαρχόντων γνώμῃ σφαλέντες, ἐν ᾧ πᾶσι τὸ αὐτὸ ὁμοίως ὑπάρχει. 3. ὥστε οὐκ εἰκὸς ὑμᾶς διὰ τὴν παροῦσαν νῦν ῥώμην πόλεώς τε καὶ τῶν προσγεγενημένων καὶ τὸ τῆς τύχης οἴεσθαι ἀεὶ μεθ' ὑμῶν ἔσεσθαι. 4. σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν οἵτινες τἀγαθὰ ἐς ἀμφίβολον ἔθεντο,

1. Κυριώτεροι] δικαιότεροι. (λ. Αὐγ.) — 2. Ἐφ' ἃ νῦν] τὰς σπονδὰς λέγει. — 3. Οὔτε δυνάμεως ἐνδ.] ἤγουν ὡς ἀδύνατοι ὄντες. (λ. Αὐγ.) — Αὐτὸ] τὰς νῦν δηλονότι συμφοράς. — 4. Προσγενομένης] ἀπὸ κοινοῦ τὸ δυνάμεως. — Ἀπὸ δὲ τῶν ἀεὶ ὑπαρχόντων] τῆς συνήθους δυνάμεως, [τῶν ὄντων ἀεὶ τοῖς ἀνθρώποις. (λ. Αὐγ.)] — 5. Ἐν ᾧ] ἐν τῷ δύνασθαι γνώμῃ σφαλῆναι. — 8. ** Τὸ τῆς τύχης —] Ὅμηρος· ξυνὸς Ἐνυάλιος. (Αὐγ.) — Σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν — —] σώφρονές εἰσιν οἵτινες, ἀδήλου ὄντος τοῦ ἀποβησομένου, ἐκ τῆς παρούσης εὐπραγίας ἐπὶ ἀσφαλέστερον ῥέπουσι, καὶ οὐκ ἐξυβρίζουσιν, ὡς παραμενούσης αὐτοῖς ἀεὶ τῆς εὐπραγίας, ἀλλὰ συμβαίνουσι τοῖς ἐναντίοις.

Πρότερον. C. πρότεροι.

Αὐτοὶ — δοῦναι. „Thom. Mag. in βούλομαι." WASS.

Κυριώτεροι Reg. (G., ex quo κυριώτεροι Gailii operae dederunt,) κυριώτερον.

Δοῦναι om cod. Bas. Gr.

2. Προσγενομένης. Mosqu. προσγενημένης. (In Ar. προσγεγενημένης, quod mox ex eo adnotabimus, hic exstare falso tradit Bekk.)

Ἀεί. Pal. rursus αἰεί, ut modo cap. 17. et denuo §. 3.

Γνώμῃ. Vind. γνώμης, quae sane vulgaris structura est, ut alibi δόξης, ἐλπίδος σφάλλεσθαι (ψεύδεσθαι), sed etiam dativus cum levi sententiae immutatione verbo recte adiungitur. Vid. Ind. Ita ψευσθῆναι γνώμῃ Herodot. VII, 9. (Noli tamen comparare ψευσθεῖσα δώροις Soph. Ai. v. 176. ubi vid. Int.)

3. Ὥστε. Vat. οὔτε.

Ὑμᾶς om. F. G. Reg. (G.)

Προσγεγενημένων. Vind. Chr. προγεγενημένων. Ar. προσγεγενημένης.

Ἀεί om. F. G., s. v. al. man. habet G.

4. Σωφρόνων — προσφέροιντο „Stob. p. 74." WASS. Δὲ post σωφρ. in Gr. supra scr.

Οἵτινες om. I.

Ἐς ἀμφίβολον. Gr. ἐπ' ἀμφίβ.

Ἔθεντο. Post hoc verb. apud Bekk. et Goell. pessime colon collocatur. Proxima καὶ τοῖς — προσφέροιντο in parenthesin redegimus. Vid. de omni structura I. 1. p. 271. (cf. p. 141.) et p. 148. Ut tamen ex duabus rationibus ibi indicatis nunc praeferamus priorem eamque simpliciorem, maxime persuasit Schoemann Observv. p. 16., a quo Goell. non dissentit. Cf. Xen. Anab. II, 5, 21. Haackius fallitur. Vid. adnot.

(καὶ ταῖς ξυμφοραῖς οἱ αὐτοὶ εὐξυνετώτερον ἂν προςφέροιντο,) τόν τε πόλεμον νομίσωσι μή, καθ' ὅσον ἄν τις αὐτοῦ μέρος βούληται μεταχειρίζειν, τούτῳ ξυνεῖναι, ἀλλ' ὡς ἂν αἱ τύχαι † αὐτῶν † ἡγήσωνται· καὶ ἐλάχιστ' ἂν οἱ τοιοῦτοι πταίοντες, διὰ τὸ μὴ τῷ ὀρθουμένῳ αὐτοῦ πιστεύοντες ἐπαίρεσθαι, ἐν τῷ εὐτυχεῖν ἂν μάλιστα καταλύοιντο. 5. ὃ νῦν ὑμῖν, ὦ Ἀθηναῖοι,

1. Καὶ ταῖς ξυμφοραῖς οἱ αὐτοὶ — —] καὶ γὰρ τὰς συμφορὰς οὗτοι δεξιώτερον ἂν καὶ ὡς συνετοὶ προςδέχοιντό τε καὶ φέροιεν. — 2. Τόν τε πόλεμον νομίσωσιν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ, σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν οἵτινες ἂν, μετὰ τῶν ἄλλων· [καὶ τὰ ἑξῆς.] ἡ δὲ διάνοια, σώφρονές εἰσιν οἵτινες οἴονται τὰ ἐκ τῶν πολέμων μὴ κατὰ προαίρεσιν ἡμετέραν ἀποβαίνειν, ἀλλὰ κατὰ τύχην. ἔνιοι δὲ τόνδε τὸν τρόπον ἐξηγήσαντο· σώφρονές εἰσιν οἱ νομίζοντες τὸν πόλεμον, τουτέστι τὴν ἐκ τοῦ πολέμου νίκην, μὴ καθ' ὃ μέρος ἄν τις αὐτοῦ μεταχειρίζηται, οἷον ναυμαχῶν ἢ πεζομαχῶν, κατὰ τοῦτο συντυγχάνειν, ἀλλ' ὡς ἂν ἡ τύχη ἡγῆται τοῦ πολεμίου. — 4. Καὶ ἐλάχιστ' ἂν οἱ τοιοῦτοι πταίοντες — —] οἱ μὴ πιστεύοντες ταῖς κατὰ πόλεμον εὐπραγίαις. τὸ γὰρ ὀρθούμενον τὴν εὐπραγίαν λέγει. οὗτοι, φησὶν, ἐλάχιστα πταίοιεν ἂν οἱ τὸν πόλεμον ἐν τῷ εὐπραγεῖν αὐτοὶ κατατιθέμενοι. ἐξηγητικὸν δέ ἐστι τοῦτο τοῦ, σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν οἵτινες τὰ ἀγαθὰ ἐς ἀμφίβολον ἀσφαλῶς ἔθεντο. — 6. Ἐν τῷ εὐτυχεῖν] ἀντὶ τοῦ εἰ εὐτυχοῖεν. (λ. Αὐγ.) — 7. Καταλύοιντο] ἀναπαύοιντο. (λ. Αὐγ.) — Ὃ] ἐν εὐπραγίᾳ καταλύσασθαι καὶ ἀποθέσθαι τὸν πόλεμον.

Εὐξυνετώτερον. I. εὐξυνετώτεροι. Statim pro ἂν cod. Bas. αὖ.

Βούληται. Cass. Aug. It. Mosqu. male βούλεται.

Τούτῳ ξυνεῖναι om. It. Pro ξυνεῖναι D. habet ἐξεῖναι.

Ὡς ἄν. Ald. Flor. Bas. ὡςάν.

Αὐτῶν. Bredovius αὐτῷ (τῷ πολέμῳ) coniicit. Pluralis quidem aut ad ἄνδρας, qui subiectum orationis sunt, aut ad partes belli, quae insunt in collectivo ὅσον ἂν μέρος, referri potest. Firmamentum tamen aliquod Bredovii coniecturae inde oritur, quod mox αὐτοῦ rursus ad bellum spectat. Caeterum Scholiastam αὐτῷ vel αὐτοῦ legisse ex verbis eius certo colligere non ausim. Neque Valla sed *quatenus fortuita sua ducant* interpretatus aliter legisse videtur.

Διὰ — πιστεύεσθαι om. Cass. Aug., supplent tamen in marg.

Τῷ ὀρθουμένῳ. Τῷ om. cod. Bas. D. I. „Ὀρθουμένου alii libri. vid. Bauer. [Edit. Orat.] p. 138." GOTTL. Quinam sunt hi alii libri? nos non novimus ullum.

Αὐτοῦ. Pal. It. Vat. et in illo marginis supplemento Cass. Aug. αὐτούς.

Ἂν μάλιστα. F. C. Reg. (G.) μάλιστα ἄν.

Καταλύοιντο. Cod. Bas. ex emend. διαλύοιντο.

5. Ὑμῖν. Dan. ἡμῖν.

Ὦ de. Aug. (in quo superscr. man. 2.) C. Reg. (G.) Mox Pal. πρᾶξαι.

καλῶς ἔχει πρὸς ἡμᾶς πρᾶξαι, καὶ μήποτε ὕστερον, ἢν ἄρα μὴ πειθόμενοι σφαλῆτε, ἃ πολλὰ ἐνδέχεται, νομισθῆναι τύχῃ καὶ τὰ νῦν προχωρήσαντα κρατῆσαι, ἐξὸν ἀκίνδυνον δόκησιν ἰσχύος καὶ ξυνέσεως ἐς τὸ ἔπειτα καταλιπεῖν."

(Ὅτι ἀσφαλέστατόν ἐστι μετρίως ξυναλλαγῆναι.)

ιθ'. „Λακεδαιμόνιοι δὲ ὑμᾶς προκαλοῦνται ἐς σπονδὰς καὶ διάλυσιν πολέμου, διδόντες μὲν εἰρήνην καὶ ξυμμαχίαν, καὶ ἄλλην φιλίαν πολλὴν καὶ οἰκειότητα ἐς ἀλλήλους ὑπάρχειν, ἀνταιτοῦντες δὲ τοὺς ἐκ τῆς νήσου ἄνδρας, καὶ ἄμεινον ἡγούμενοι ἀμφοτέροις μὴ διακινδυνεύεσθαι, εἴτε βίᾳ διαφύγοιεν, παρατυχούσης τινὸς

1. Καὶ μήποτε ὕστερον — —] ἵνα μή, ἐάν ποτε σφαλῆτε ὕστερον, ἀπιθήσαντες ἡμῖν, (ἐνδέχεται δέ,) νομισθῆτε καὶ τὰ νῦν ἄλλως ἠτυχηκέναι καὶ χωρὶς συνέσεως, ἐξουσίας ὑμῖν οὔσης, εἰρήνης γενομένης, ἄνευ κινδύνων εὐβουλίας τε καὶ ἀνδρίας δόξαν τοῖς μετὰ ταῦτα ἀνθρώποις καταλιπεῖν, ἰσχύος μέν, διὰ τὸ μεῖναι ὑμῖν τὴν εὐτυχίαν καὶ μὴ μεταβληθῆναι, εὐβουλίας δέ, ὅτι ἐσπείσασθε ἐν τῷ εὐτυχεῖν, εἰδότες τὸ τῆς τύχης ἄστατον.

ιθ'. 6. Λακεδαιμόνιοι δὲ — —] κατὰ τὸ φρόνημα τῶν Λακεδαιμονίων τά τε ἄλλα καὶ μάλιστα τοῦτο εἴρηται· οὐ γὰρ κολακεύουσι τοὺς Ἀθηναίους, καίτοι γε πταίσαντες, ἀλλὰ μένουσιν ἐπὶ τοῦ φρονήματος· καὶ λέγουσιν ὅτι Λακεδαιμόνιοι ὑμῖν εἰρήνην διδόασιν, ὡς ὄντες τούτου κύριοι, ἀνταιτοῦντες δὲ τοὺς ἐν τῇ νήσῳ ἄνδρας δηλονότι. καὶ ἐντεῦθεν κύριοι νομίζουσιν εἶναι τοῦ ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην οἱ Λακεδαιμόνιοι, εἴ γε, ὡς αὐτοὶ διδόντες αὐτήν, ἀντ' αὐτῆς αἰτοῦσι τοὺς ἄνδρας. — 10. Ἄμεινον ἡγούμενοι ἀμφοτέροις] ἡμῖν καὶ ὑμῖν, ὡς Ἄντυλλός φησιν, ἵνα δοκῶσι Λακεδαιμόνιοι καὶ τοῦ τῶν Ἀθηναίων προνοεῖσθαι συμφέροντος. §. Ἢ * ἀμφοτέροις * λέγει ἐν ἀμφοτέροις, ἢ διαφυγεῖν τοὺς ἄνδρας ἢ ἐκπολιορκηθῆναι. ὃ καὶ μᾶλλον εἰκός ἐστιν. — ** Διακινδυνεύεσθαι] πολεμεῖν. (Ἀνγ.) — 11. Εἴτε βίᾳ διαφύγοιεν —] τὸ διακινδυνεύεσθαι ἐξηγεῖται, πῶς μέλλει διακινδυνεύεσθαι αὐτοῖς ἡ δόξα. εἴτε, φησί, βίᾳ διαφύγοιεν οἱ ἄνδρες, παραπεσούσης τινὸς διὰ τῆς τύχης σωτηρίας, καὶ γενησόμεθα πάλιν ἴσοι ὑμῖν, εἴτε καὶ ἐκπολιορκηθέντες παρ' ὑμῶν, τουτέστιν ἀπολόμενοι διὰ τῆς πολιορκίας, παρασκευάσουσιν ἡμᾶς καὶ ἐφελκύσονται πρὸς τῇ κοινῇ ἔχθρᾳ καὶ ἑτέραν ἔχειν ἰδίαν Λακεδαιμονίους καὶ Ἀθηναίους. — Παρα-

Σφαλῆτε. Vind. σφαλῆται. Προχωρήσαντα. F. προσχωρήσ. Cap. XIX. Προκαλοῦνται. D. I. προκαλοῦντες, alterum tamen al. man. adnotatum. G. προσκαλοῦνται.

Πολλὴν om. Ar. Chr. Dan. Ἀνταιτοῦντες δέ. Δέ om. I. Ἀμφοτέροις. Pal. H. ἀμφότεροι. Διακινδυνεύεσθαι. Gr. κινδυν. Παρατυχούσης. m. παρασχούσης, sed nostrum supra scr.

σωτηρίας, εἴτε καὶ, ἐκπολιορκηθέντες, μᾶλλον ἂν χειρωθεῖεν. 2. νομίζομέν τε τὰς μεγάλας ἔχθρας μάλιστ' ἂν διαλύεσθαι βεβαίως, οὐκ ἢν ἀνταμυνόμενός τις, καὶ ἐπικρατήσας τὰ πλέω τοῦ πολέμου, κατ' ἀνάγκην ὅρκοις 5 ἐγκαταλαμβάνων, μὴ ἀπὸ τοῦ ἴσου ξυμβῇ, ἀλλ' ἢν, παρὸν τὸ αὐτὸ δρᾶσαι, πρὸς τὸ ἐπιεικὲς καὶ ἀρετῇ αὐτὸ νικήσας, παρὰ ἃ προςεδέχετο, μετρίως ξυναλλαγῇ. 3. ὀφείλων γὰρ ἤδη ὁ ἐναντίος μὴ ἀνταμύνεσθαι ὡς βια-

τυχούσης] παρακεσούσης. (λ. Αὐγ.) — 2. Νομίζομέν τε — —] νομίζομέν τε τὰς μεγάλας ἔχθρας παύεσθαι βεβαίως, οὐκ ἐπειδὰν κατὰ πόλεμόν τις πλεονεκτήσας τῶν ἐναντίων ἀναγκάσῃ δι' ὅρκων αὐτοὺς ἄκοντας συμβῆναι, καὶ μὴ δικαίως, (τουτέστι συνθήκας ποιῆσαι πλεονεκτικὰς καὶ ἀδίκους καὶ ἀνίσους, καὶ ὡς ἂν συμφέρῃ τῷ νενικηκότι,) ἀλλ' ἐὰν δυνάμενος αὐτὰ [ταῦτα πεῖσαι τὸν ἡττηθέντα, τὰ ἄδικα καὶ πλεονεκτικὰ, συνθέσθαι, μηδὲν τούτων ἀπαιτήσῃ αὐτὸν, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἴσου διαλλαγῇ, καὶ τῇ φιλανθρωπίᾳ αὐτὸ τὸ πλεονεκτικὸν κατακρατήσῃ παρὰ τὴν ἐλπίδα τοῦ κεκρατημένου. δῆλον γὰρ ὅτι ὁ κεκρατημένος ἐλπίζει παρὰ τοῦ κρατήσαντος ἀδικεῖσθαι καὶ πλεονεκτεῖσθαι· οὐδεὶς γὰρ νικήσας ἀνέχεται ὁμοίως καὶ ἐν ἴσῃ τάξει σπένδεσθαι τῷ νενικημένῳ, ἀλλ' ἀεὶ τὸ πλέον ἐθέλει ἔχειν. (λ. Κασσ.)] — 6. Τὸ αὐτό] ἤγουν τὸ νικῆσαι. (λ. Αὐγ.) — 7. Μετρίως] μετὰ ταπεινοφροσύνης. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Ὀφείλων γὰρ ἤδη ὁ ἐναντίος —] ὁ γὰρ δι' ἐναντίας, ὡς ἂν μὴ βιασθεὶς, ἀλλ' ἐπιεικείᾳ πεισθεὶς, εἰδὼς ὅτι οὐκ ἀμύνεσθαι δίκαιον, ἀλλ' ἀμείβεσθαι τὴν ἀρετὴν, ἕτοιμός ἐστιν ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, αἰσχυνόμενός τι παραβῆναι. τῷ δὲ ἑτοιμότερος προςυπακουστέον τὸ ἐκείνου, ἤτοι τοῦ μὴ πεισθέντος, ἀλλὰ βιασθέντος σπείσασθαι.

2. Νομίζομεν. E. νομίζοντες.

Διαλύεσθαι. D. I. διαλύσασθαι. Mox Pal. ἦν.

Παρόν. Gr. παρά. Pro ἀλλ' ἢν Pal. ἄλλην.

Τὸ αὐτό. Exspectaveris τοῦτο vel ob Schol. αὐτὸ τοῦτο. Statim Pal. Mosqu. δράσαι. Virgula autem post δρᾶσαι ante Haack. male aberat. Contra Bekk. comma post ἐπιεικές delevit, ut πρὸς τὸ ἐπ. proxime ad νικ., non ad ξυναλλ. referantur.

Αὐτό Cass. (in quo ν̄ rec. man. adscript.) Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. Reg. (G.) E. Vind. Mosqu. m. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo αὐτός. H. Gr. D. I. αὐτόν. Αὐτό refer ad τὸ παρεῖναι τοῦτο δρᾶσαι, i. e. τὸ δύνασθαι μὴ ἀπὸ τοῦ ἴσου ξυμβῆναι. Valla: *victrix* (praecedit *pars altera*) *occasionis*. Fallitur Goeller. Cf. not.

Παρά. B. C. Bar. περί. Ante hoc vocabulum autem cum recentt. editt. comma posuimus, quum παρὰ — προςεδέχ. ad μετρ. ξυνα., non ad νικ. pertinere videantur. Cf. not.

3. Ὀφείλων — ἀρετήν. „Thom. Mag. in βούλομαι.“ WASS. Vind. ὠφείλων.

Ἤδη om. Mosqu.

Ἀνταμύνεσθαι. Vat. H. Thom. Mag. ἀνταμύνασθαι.

οὐδεὶς, ἀλλ' ἀνταποδοῦναι ἀρετὴν, ἑτοιμότερός ἐστιν αἰσχύνῃ ἐμμένειν οἷς ξυνέθετο. 4. καὶ μᾶλλον πρὸς τοὺς μειζόνως ἐχθροὺς τοῦτο δρῶσιν οἱ ἄνθρωποι, ἢ πρὸς τοὺς τὰ μέτρια διενεχθέντας· πεφύκασί τε τοῖς μὲν ἑκουσίως ἐνδοῦσιν ἀνθησσᾶσθαι μεθ' ἡδονῆς, πρὸς δὲ τὰ ὑπεραυχοῦντα καὶ παρὰ γνώμην διακινδυνεύειν."

("Οτι νῦν καιρὸς ἄριστος τῆς εἰρήνης, ἧς τὴν χάριν οἱ Ἕλληνες τοῖς Ἀθηναίοις προσθήσουσιν.)

κ'. „Ἡμῖν δὲ καλῶς, εἴπερ ποτὲ, ἔχει ἀμφοτέροις ἡ ξυναλλαγὴ, πρίν τι ἀνήκεστον διὰ μέσου γενόμενον ἡμᾶς καταλαβεῖν, ἐν ᾧ ἀνάγκη ἀΐδιον ὑμῖν ἔχθραν πρὸς τῇ κοινῇ καὶ ἰδίαν ἔχειν, ὑμᾶς δὲ στερηθῆναι ὧν νῦν

2. Καὶ μᾶλλον — —] καὶ μᾶλλον πρὸς τοὺς μειζόνως ἐχθροὺς τοῦτο δρῶσι, τὸ εὐγνωμονῆσαι ἤτοι προθύμως ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις· (ὡς γὰρ ἐκ μεγάλων ἐχθρῶν ἐκφυγόντες καὶ σωθέντες ἀσμένως φέρουσι τὸ ἡσυχάζειν, κέρδος νομίζοντες τὸ μὴ πάλιν κινδυνεύειν πρὸς μείζω μαχόμενοι·) ἤπερ πρὸς ἐκείνους τοὺς περὶ εὐτελῶν καὶ μετρίων αὐτοῖς διενεχθέντας. ἔστι δὲ ἀντίπτωσις· ἀντὶ γὰρ τοῦ περὶ μετρίων εἴρηκε τὰ μέτρια. — 4. Πεφύκασί τε — —] πεφύκασί τε οἱ ἄνθρωποι τοῖς μὲν εὐγνωμόνως συνθεμένοις μαλακώτεροι γίγνεσθαι πρὸς τὸ ἐκείνοις σπένδεσθαι, πρὸς δὲ τοὺς ἐναντιουμένους παρὰ προαίρεσιν διακινδυνεύειν.

κ'. 7. Ἡμῖν δὲ καλῶς, εἴπερ ποτὲ, ἔχει —] ἡμῖν δὲ καλῶς ἔχει, φησὶ, τὸ διαλλαγῆναι πρὸ τοῦ ἀνήκεστόν τι, παρ' ὁποτερωνοῦν γινόμενον, εἰς ἀνάγκην ἡμᾶς καταστῆσαι ἀΐδιον ἔχθρας. τὸ δὲ πρὸς τῇ κοινῇ καὶ ἰδίαν ἔχειν τοιοῦτον· νῦν μὲν κοινὴν ἔχομεν Πελοποννήσιοι πάντες πρὸς ὑμᾶς ἔχθραν· εἰ δὲ μὴ εἴξετε τοῖς λόγοις ἡμῶν, καὶ ἰδίᾳ Λακεδαιμόνιοι ἐχθροὶ ὑμῶν ἐσόμεθα. — 10. ** Ὧν]

Αἰσχύνῃ. D. I. *τις αἰσχ.*

Οἷς I. (cui antea *ἐμμένει* affingere videntur Gailii typothetae,) in marg. ab al. man. habet.

4. *Μειζόνως*. „*Ἀντὶ τοῦ μεῖζον· Θουκυδ. τετάρτῳ.*" Bekk. Anecdd. p. 107. Cf. not. et interea Elmsl. ad Eur. Heracl. 544. Mosqu. *μειζώνους ὡς*.

Τοὺς τὰ μέτρια. *Τούς* om. Dan., *τά* om. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. E. m., ex quibus D. *μετρίως* habet, ex interpr. Nam ita *τὰ μέτρια* explicandum esse et falsa comminisci Scholiastam, satis apparet.

Πεφύκασι — *ἡδονῆς* Bekk. Anecdd. p. 126. ubi *ἑκοῦσιν* pro *ἑκουσίως*· sed hoc probum esse vocabulum, quanquam non soni causa illud reiiciendum sit, docet Lob. ad Phryn. p. 6.

Ἀνθησσᾶσθαι. Mosqu. *ἀντίσασθαι*.

Ὑπεραυχοῦντα. C. *ὑπεραυχοῦντες*, *τα* s. *ες* al. man.

Cap. XX. *Καταλαβεῖν*. Cl. in marg. *καταλαμβάνειν*.

Ὑμᾶς Cass. (in quo tamen recens corrector fecit *ἡμ.*) Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. F. G. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Ar. Ch. Bar.

προκαλούμεθα. 2. ἔτι δ' ὄντων ἀκρίτων, καὶ ὑμῖν μὲν δόξης καὶ ἡμετέρας φιλίας προςγιγνομένης, ἡμῖν δὲ πρὸ αἰσχροῦ τινὸς ξυμφορᾶς μετρίως κατατιθεμένης, διαλλαγῶμεν, καὶ αὐτοί τε ἀντὶ πολέμου εἰρήνην ἑλώμεθα, καὶ 5 τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν ἀνάπαυσιν κακῶν ποιήσωμεν, οἳ καὶ ἐν τούτῳ ὑμᾶς αἰτιωτέρους ἡγήσονται. πολεμοῦνται μὲν γὰρ ἀσαφῶς ὁποτέρων ἀρξάντων· καταλύσεως δὲ * γενομένης, * ἧς νῦν ὑμεῖς τὸ πλέον κύριοί ἐστε, τὴν 51. χάριν ὑμῖν προςθήσουσιν. 3. ἤν τε γνῶτε, Λακεδαιμο-

τουτέστιν εἰρήνης. (Αὐγ.) — 2. Ἔτι δ' ὄντων ἀκρίτων — —] ἔτι δὲ ὄντων ἀδιακρίτων καὶ ἀμφιβόλων τῶν πραγμάτων τῶν κατὰ τὴν Σφακτηρίαν, εἴτε ἁλίσκονται οἱ ἄνδρες εἴτε διαφεύγουσι, καὶ ὑμῖν μὲν δόξης προσγινομένης καὶ φιλίας παρ' ἡμῶν, ἐὰν σπεισώμεθα ὥςπερ νῦν ἔχομεν, ἡμῖν δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις, πρὶν αἰσχροῦ τινὸς πειραθῆναι, (ἀντὶ τοῦ πρὶν ἁλῶναι τοὺς ἄνδρας,) τῆς συμφορᾶς μετρίως κατατιθεμένης, διαλλαγῶμεν. — 5. Οἳ καὶ ἐν τούτῳ — —] ἐν * αὐτῷ τῷ * γενέσθαι δηλονότι τὴν εἰρήνην, ὑμᾶς νομιοῦσιν αἰτιωτέρους, ἀντὶ τοῦ, πλέον τῶν Λακεδαιμονίων ὑμῖν τὴν χάριν τῆς εἰρήνης ὁμολογήσουσιν. ὁ δὲ καὶ σύνδεσμος οὐ περιττῶς κεῖται, ἀλλ' ἀναγκαίως. λέγει γὰρ ὅτι † τοῦ τε νομίσαι † ὑμᾶς νενικηκέναι καὶ τὴν χάριν τῆς εἰρήνης εἰς ὑμᾶς μέλλουσιν ἀνενεγκεῖν. (λ. Αὐγ.) — 6. Πολεμοῦνται μὲν γὰρ ἀσαφῶς — —] πολεμοῦνται γὰρ ἀδήλου ὄντος τοῦ πράγματος, τίς ἐστιν ὁ προκαταρξάμενος τοῦ πολέμου, εἴτε ὁ Λακεδαιμόνιος, εἴτε ὁ Ἀθηναῖος· καὶ τὰ ἑξῆς. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 9. Ἤν τε γνῶτε, Λακεδαιμονίοις — —] ἂν τε πεισθῆτε, ἔξεστιν ὑμῖν Λακεδαιμονίοις φίλους γενέσθαι, χάριν δοῦσιν μᾶλλον, ἤπερ βιασθεῖσιν ὑπ' αὐτῶν. (λ. Αὐγ.)

Ald. Flor. Bas. Vall. Haack. Goell. Male vulgo ἡμ.

2. Προςγιγνομένης. I. προγιγν. Ar. προςγεγενημ.

Πρό. Vind. πρός.

Κατατιθεμένης. D. I. διατιθ. Antea Pal. ξυμφοράς.

Ἀνάπαυσιν. B. ἀναπαυσιν.

Κακῶν. I. E. καλῶν.

Ποιήσωμεν. Cass. Aug. Pal. ποιήσομεν, sed in Aug. ω videtur erasum.

Ἡγήσονται. Vat. ἡγήσωνται.

Πολεμοῦνται. F. πολεμοῦντας. E. πολεμούντων.

Μὲν γάρ. Μέν ex Cass. Aug. It. Vat. F. C. Reg. (G.) D. E. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. addiderunt Haack. Bekk. Goell.

Ἀσαφῶς. Dan. σαφῶς.

Γενομένης. Cass. Aug. H. γινομένης, unde Bekk. et Goell. γιγνομ. effecerunt, sive ita scriptum legitur in It. Vat., sive hi quoque γινομένης habent. Nos a vulg. recedere non magis ausi sumus quam Haack.

Ὑμεῖς Cass. Aug. Cl. Reg. Gr. et plerique alii libri. Ante Bauer. mendose ἡμεῖς. Ad ea, quae sequuntur, respicere Aristid. in adnot. videbimus.

νίοις ἔξεστιν ὑμῖν φίλους γενέσθαι βεβαίως, αὐτῶν τε προκαλεσαμένων, χαρισαμένοις τε μᾶλλον ἢ βιασαμένοις. 4. καὶ ἐν τούτῳ τὰ ἐνόντα ἀγαθὰ σκοπεῖτε ὅσα εἰκὸς εἶναι· ἡμῶν γὰρ καὶ ὑμῶν ταὐτὰ λεγόντων, τό γε ἄλλο Ἑλληνικὸν ἴστε ὅτι, ὑποδεέστερον ὄν, τὰ μέγιστα τιμήσει."

('Αθηναῖοι, ἐπειδὴ εἰρήνην οὐκ ἀγαπῶντες, Κλέωνος ἐνάγοντος δεινὰ αἰτοῦσιν.)

κα'. Οἱ μὲν οὖν Λακεδαιμόνιοι τοσαῦτα εἶπον, νομίζοντες τοὺς Ἀθηναίους ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ σπονδῶν μὲν ἐπιθυμεῖν, σφῶν δὲ ἐναντιουμένων κωλύεσθαι, διδομένης δὲ εἰρήνης * ἀσμένους δέξεσθαί * τε, καὶ τοὺς ἄνδρας ἀποδώσειν. 2. οἱ δὲ τὰς μὲν σπονδάς, ἔχοντες

2. Προκαλεσαμένων] θελησάντων καὶ προτρεψάντων ὑμᾶς ἐπὶ ταῦτα. (λ. Αὐγ.) — 4. Εἶναι] ἀντὶ τοῦ συμβήσεσθαι. (λ. Αὐγ.) — Ἡμῶν γὰρ καὶ ὑμῶν ταὐτὰ λεγόντων —] ἡμῶν γὰρ καὶ ὑμῶν ταῦτα σπενδομένων καὶ ὁμονοούντων, τὸ ἄλλο Ἑλληνικόν, ὑπήκοον ὄν, μεγάλως ἡμᾶς τιμήσει. (λ. Αὐγ.)
κα'. 11. Τὰς μὲν σπονδάς] τὸ ἑξῆς, τὰς σπονδὰς ποιεῖσθαι.

3. Βεβαίως. Gr. βεβαίους, cum emend. supersor. βεβαίως.
Προκαλεσαμένων. Cod. Bas. προςκαλ.
4. Ἐνόντα. E. μὲν ὄντα.
Σκοπεῖτε. Flor. marg. Steph. προσκοπεῖτε.
Ταὐτά. Aug. ταῦτα.
Τό γε. It. H. Reg. (G.) D. I. Ar. Chr. τό τε, Dan. τότε, in H. tamen γέ s. v.
Ὅτι om. E.
Cap. XXI. Οὖν de. Ar. Chr. Dan. et sane leviter suspectum est. Cf. script. discr. ad c. 88.
Ἐν τῷ — σπονδῶν. Valla foederum pristinorum interpretatus Stephano τῶν ἐν — σπονδ. videtur legisse, sed potius nostra verba male intellexisse existimandus est.
Διδομένης δέ. Δέ om. D. I.
Ἀσμένους δέξεσθαί τε. Vulgo δέξεσθαί τε ἀσμένως, sed postremum vocab. ante δέξ. collocant Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. I. E. Vind. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. ed. Bas. Steph. 1. Haack. Bekk. Goell., praeterea in ἀσμένους mutari jubent Aug. Pal. F. C. (de quibus duobus fallitur, Bekk.) G. (si Gailio fides, nam de Reg. tacetur,) cod. Bas. Gr. I. Mosqu., quibus utpote exquisitiorem scripturam exhibentibus paruit Haack. Adverbium defendit Krüg. I. 1. p. 38., et revocarunt Bekk. et Goell. Sed ἄσμενος, non ἀσμένως (quanquam hoc Xenophon utitur,) alibi ita usurpat Thucyd. Vid. Ind. Pro δέξεσθαι autem Cass. Aug. Pal. cod. Bas. E. Mosqu. δέξασθαι, It. Vat. H. δέχεσθαι, et δέξασθαι recepit Haack., quod non potest improbari. Vid. I. 1. p. 275. et infra 24, 4.

τοὺς ἄνδρας ἐν τῇ νήσῳ, ἤδη σφίσιν ἐνόμιζον ἑτοίμους εἶναι ὁπότ᾽ ἂν βούλωνται ποιεῖσθαι πρὸς αὐτούς, τοῦ δὲ πλέονος ὠρέγοντο. 3. μάλιστα δὲ αὐτοὺς ἐνῆγε Κλέων ὁ Κλεαινέτου, ἀνὴρ δημαγωγὸς κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν χρόνον
5 ὢν, καὶ τῷ πλήθει πιθανώτατος· καὶ ἔπεισεν ἀποκρίνασθαι ὡς χρὴ τὰ μὲν ὅπλα καὶ σφᾶς αὐτοὺς τοὺς ἐν τῇ νήσῳ παραδόντας πρῶτον, κομισθῆναι Ἀθήναζε, ἐλθόντων δὲ, ἀποδόντας Λακεδαιμονίους Νίσαιαν, καὶ Πηγὰς, καὶ Τροιζῆνα, καὶ Ἀχαΐαν, ἃ οὐ πολέμῳ ἔλαβον,
10 ἀλλὰ ἀπὸ τῆς προτέρας ξυμβάσεως, Ἀθηναίων ξυγχωρησάντων κατὰ ξυμφορὰς, καὶ ἐν τῷ τότε δεομένων τι μᾶλλον σπονδῶν, κομίσασθαι τοὺς ἄνδρας, καὶ σπονδὰς ποιήσασθαι, ὁπόσον ἂν δοκῇ χρόνον ἀμφοτέροις.

Ib. Βιβλ. α. κεφ. ριέ.

3. Ἐνῆγε] κατέπειθεν. (L. Ἀόγ.) — 10. Ἀθηναίων ξυγχωρησάντων —] Ἀθηναίων τὰ προειρημένα χωρία Λακεδαιμονίοις ξυγχωρησάντων ἐν ταῖς προτέραις σπονδαῖς, διὰ τὸ ἐν συμφοραῖς εἶναι. πᾶν γὰρ τὸ ἐπιταττόμενον ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων συνεχώρουν. — 11. Δεομένων τι μᾶλλον] τῶν Λακεδαιμονίων. τὸ δὲ τὶ παρέλκει.

2. Ἑτοίμους nisi pro ἑτοίμας dictum putas, qua de re ad VIII, 26. disputabitur, aut in ἑτοίμας mutare vis, difficultas oritur ex πρὸς αὐτούς, quae ut verbis ὁπότ᾽ ἂν βούλωνται virgulas addi vetant, ita, licet in duobus libris transposita nec a Valla *at illi, quia hos habebant, arbitrantes, quoties vellent, secum* (σφίσι) *ad faciendum foedus paratos esse Lacedaemonios* (quod postremum nomen aliis literis scriptum) interpretato reddita sint, tamen sine magna levitate abiici nequeunt. Oratio igitur mente ita explenda erit: τὰς μὲν σπονδὰς (ποιεῖσθαι) — ἑτοίμους (αὐτοὺς, τοὺς Λακεδ.) εἶναι, ὁπότ᾽ ἂν (σφεῖς, οἱ Ἀθην.) βούλ. Quod vide, ne locis I. 1. p. 284. positis non satis probetur.

Βούλωνται. Cass. Aug. C. pessime βούλονται.

Ποιεῖσθαι πρὸς αὐτούς. H. m. πρὸς αὐτ. ποιεῖσθ.

3. Μάλιστα. Gr. μᾶλλον. Mox ἐνῆγε om. cod. Bas.

Κλεαινέτου. Dan. Κλεαινέτω.

Δημαγωγός. B. δημαγωγαγος.

Καὶ ἔπεισεν. Καὶ om. Mosqu., pro ἔπεισεν D. habet εἶπεν.

Μέν de. Flor. Mox Pal. scribit σφάς.

Πρῶτον om. D. I.

Νίσαιαν. Dan. Νίκαιαν. At vid. I, 115.

Τροιζῆνα. Cass. Aug. Cl. Pal. Gr. Ald. Flor. Bas. Τροίζηνα. (De Parr. tacet Gail.) „Cum edd. Isocrates, Suidas, alii." WASS. Cf. script. discr. ad I, 115.

Ἀλλὰ ἀπό Cass. Aug. H. F. C. Reg. (G.) Gr. et haud dubie plures pro vulg. ἀλλ᾽ ἀπό. Cf. I. 1. p. 217.

Ξυμφοράς. Ar. τὰς ξυμφ.

Καὶ σπονδάς. Καί in marg. al. man. I.

Ὁπόσον. Vind. ὁπόσων.

(Οἱ Λακεδαιμόνιοι, μάτην ξυνέδρους κελεύσαντες ἑλέσθαι, ἄπρακτοι ἀναχωροῦσιν)

κβ΄. Οἱ δὲ πρὸς μὲν τὴν ἀπόκρισιν οὐδὲν ἀντεῖπον, ξυνέδρους δὲ σφίσιν ἐκέλευον ἑλέσθαι, οἵτινες λέγοντες καὶ ἀκούοντες περὶ ἑκάστου, ξυμβήσονται κατὰ ἡσυχίαν, ὅ τι ἂν πείθωσιν ἀλλήλους. 2. Κλέων δὲ ἐνταῦθα δὴ πολὺς ἐνέκειτο, λέγων γιγνώσκειν μὲν καὶ πρότερον οὐδὲν ἐν νῷ ἔχοντας δίκαιον αὐτοὺς, σαφὲς δ᾽ εἶναι καὶ νῦν, οἵτινες τῷ μὲν πλήθει οὐδὲν ἐθέλουσιν εἰπεῖν, ὀλίγοις δὲ ἀνδράσι ξύνεδροι βούλονται γίγνεσθαι· ἀλλὰ εἴ τι ὑγιὲς διανοοῦνται, λέγειν ἐκέλευσεν ἅπασιν. 3. ὁρῶντες δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι οὔτε σφίσιν οἷόν τε ὂν ἐν πλήθει εἰπεῖν, εἴ τι καὶ ὑπὸ τῆς ξυμφορᾶς ἐδόκει αὐτοῖς ξυγχωρεῖν, μὴ ἐς τοὺς ξυμμάχους διαβληθῶσιν, εἰπόντες, καὶ οὐ τυχόντες, οὔτε τοὺς Ἀθη-

κβ΄, 2. Ξυνέδρους δέ] τοὺς διαλεξομένους περὶ τούτων καὶ συνδοκιμάσοντας. — 3. Ξυμβήσονται] φιλιωθήσονται. (l. Αὐγ.) — 4. ** Κλέων δέ —] πλαγία δημηγορία Κλέωνος. (Αὐγ.) — 12. Διαβληθῶσιν] ψεχθῶσι, μισηθῶσι. (l. Αὐγ.)

Cap. XXII. Ἐκέλευον om. It.
Πείθωσιν. Cod. Bas. πείσθωσιν.
2. Ἐνταῦθα δή. Pal. ἐνταῦθα δεῖ. D. δή om.
Πολὺς ἐνέκειτο. Imitari Dionem Cass. vidimus I. 1. p. 367. (add. Wyttenb. ad Plut. Mor. I. p. 267. Wess. ad Diod. XVI, 85.)
Μὲν καί. Καί om. Dan.
Οὐδέν. D. οὐδέ.
Ἐν νῷ om. E. In B. unum duntaxat ν de. Statim D. E. ἔχωντας.
Σαφές. D. σαφεῖς.
Ἐθέλουσιν Gr. ex emend., fuerat in eo ἐθέλωσιν.
3. Ὁρῶντες δέ. Δέ om. B.
Οἷόν τε ὄν. Cod. Bas. οὐδέν.
Εἴ τι. In libris inepte εἴτε, quum οὔτε — οὔτε sibi respondeant. Nostram emendationem receperunt Haack. Bekk. Goell. Vallam, quanquam *quid* addidit, tamen εἴ τε legisse, docet reliqua eius interpretationis natura; scribit enim: *illi cernentes neque sibi fas esse ad populum loqui, et si quid calamitate adducti concedendum illis putarent, apud socios invidiosum fore re orata et non exorata, neque* —. Invenit igitur haud dubie εἴ τε καί τι, ut D., quocum aliquoties consentit, habet.
Τῆς ξυμφορᾶς. Dan. τὰς ξυμφοράς.
Διαβληθῶσιν post εἰπόντες collocant F. G., post τυχόντες Reg. (G., sed D., quem Bekk. addit, non item. Ex Reg. quidem Duk. εἰπόντας καὶ οὐ τυχόντας attulerat, sed falsum eum esse docet Gail.) Pro τυχόντες D. τιχ.
Τοὺς Ἀθηναίους. Cod. Bas. τοῖς Ἀθηναίοις.

ναίους ἐπὶ μετρίοις ποιήσοντες ἃ προὐκαλοῦντο, ἀνεχώρησαν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἄπρακτοι.

(6. Αἱ σπονδαὶ διαλύονται. ἀδικία Ἀθηναίων. περὶ Πύλον κατὰ κράτος πολεμεῖται.)

κγ'. Ἀφικομένων δὲ αὐτῶν, διελύοντο εὐθὺς αἱ σπονδαὶ αἱ περὶ Πύλον· καὶ τὰς ναῦς οἱ Λακεδαιμόνιοι
5 ἀπῄτουν, καθάπερ ξυνέκειτο. οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ἐγκλήματα ἔχοντες ἐπιδρομήν τε τῷ τειχίσματι παράσπονδον καὶ ἄλλα οὐκ ἀξιόλογα δοκοῦντα εἶναι, οὐκ ἀπεδίδοσαν, ἰσχυριζόμενοι ὅτι δὴ εἴρητο, ἐὰν καὶ ὁτιοῦν παραβαθῇ, λελύσθαι τὰς σπονδάς. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἀντέλεγόν τε,
10 καὶ ἀδίκημα ἐπικαλέσαντες τὸ τῶν νεῶν, ἀπελθόντες,

κγ'. 5. Καθάπερ ξυνέκειτο] ἀντὶ τοῦ ὥσπερ ἐν ταῖς συνθήκαις ἦν δεδογμένον. — Ἐγκλήματα ἔχοντες] ἀντὶ τοῦ ἐγκλήματα ἐπιφέροντες κατὰ Λακεδαιμονίων. — 6. Παράσπονδον] παρὰ τὰ ἐν ταῖς σπονδαῖς συγκείμενα. — 7. Οὐκ ἀξιόλογα] εὐτελῆ τινὰ καὶ ψυχρά. — 8. Ἰσχυριζόμενοι] ἐπερειδόμενοι καὶ ὡς ἰσχυρὸν πάνυ προτείνοντες οἱ Ἀθηναῖοι. — 8. Ἐὰν καὶ ὁτιοῦν παραβαθῇ] ἐὰν βραχὺ ἀθετηθῇ. (λ. Αὐγ.) — 10. Καὶ ἀδίκημα ἐπικαλέσαντες] καὶ ἐγκαλοῦντες ἠδικῆσθαι διὰ τὸ τὰς ναῦς μὴ ἀπειληφέναι. — Ἀπελθόντες ἐς πόλεμον καθίσταντο] μετὰ τὴν ἀκρόασιν τὴν ἐλθοῦσαν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, ἀναχωρήσαντες ἐπὶ τὴν Σπάρτην, παρεσκευάζοντο ἐπὶ τὸν πόλεμον.

Ἐπὶ μετρίοις. D. I. ἐπιμετρίως. Quare Valla: *neque Athenienses moderate se gesturos.*

Ποιήσοντας. It. Vat. H. Dan. ed. Bas. (non cod. Bas.) ποιήσαντας, in H. tamen ον s. αν.

Προὐκαλοῦντο. I. προὐκαλοῦνται. D. προκαλοῦνται.

Ἀθηνῶν. I. Ἀθηναίων, nostrum tamen in marg. ab al. man.

Cap. XXIII. Διελύοντο. E. διεκελεύοντο.

Εὐθύς. Gr. εὐθέως, quod Thucydidi multo minus usitatum Cf. script. discr. c. 44.

Πύλον. Cl. τὴν Πύλον. Gr. τὸν Πύλον. Posterius contra morem Thucydidis. Vid. I. 1. p. 103.

Οὐκ ἀξιόλογα. F. Reg. (G.) οὐκ ὀλίγα. Unde Valla: *non exigua*, quem Stephanus ἀξιόλογα sine negatione legisse suspicabatur. Nostram scripturam sinceram esse docet ratio, qua Athenienses perfidiam suam excusarunt.

Ἀπεδίδοσαν, C. G. ἀπέδοσαν. Sed imperfectum refer ad ἀπῄτουν; *quoties Lacedaemonii repetebant, toties Athenienses negabant.* Vind. ἀπεδίδωσαν.

Ἐὰν καί. Καί om. D. I.

Παραβαθῇ. D. παραβασθῇ.

Ἀπελθόντες. Mosqu. ἐπελθόντες.

ἐς πόλεμον καθίσταντο. 2. καὶ τὰ περὶ Πύλον ὑπ' ἀμφοτέρων κατὰ κράτος ἐπολεμεῖτο, Ἀθηναῖοι μὲν δυοῖν ἐναντίαιν ἀεὶ τὴν νῆσον περιπλέοντες τῆς ἡμέρας, (τῆς δὲ νυκτὸς καὶ ἅπασαι περιώρμουν, πλὴν τὰ πρὸς τὸ πέλαγος, ὁπότε ἄνεμος εἴη· καὶ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν αὐτοῖς 5 εἴκοσι νῆες ἀφίκοντο ἐς τὴν φυλακήν, ὥςτε αἱ πᾶσαι ἑβδομήκοντα ἐγένοντο·) Πελοποννήσιοι δὲ ἔν τε τῇ ἠπείρῳ στρατοπεδευόμενοι, καὶ προςβολὰς ποιούμενοι τῷ τείχει, σκοποῦντες καιρόν, εἴ τις παραπέσοι, ὥςτε τοὺς ἄνδρας σῶσαι. 1

2. Ἀθηναῖοι μὲν δυοῖν — —] ἀντὶ τοῦ, Ἀθηναίων μὲν δύο ναυσὶν ἐναντίαις περιπλεόντων τὴν νῆσον. τοῦτο δὲ, ἵνα μὴ ἐν τῷ μέσῳ διὰ τὸ ἀπαντᾶν [, μὴ] ἐάσωσι τοὺς ἐν τῇ Σφακτηρίᾳ ἐξελθεῖν. — 8. Καὶ προςβολὰς ποιούμενοι τῷ τείχει] ἀπὸ κοινοῦ τὸ εἰς πόλεμον καθίσταντο. (λ. Κασσ.)

2. Ὑπ' ἀμφ. Vind. ἀπ' ἀμφ. Ἀμφοτέρων. F. C. Reg. (G.) ἀμφοτέροις.

Κατὰ κράτος om. F. Reg. (G.)

Ἀθηναῖοι μέν. G. Ἀθ. δέ, sed μέν s. δέ.

Δυοῖν. Chr. δυεῖν. At vid. I. 1. p. 228. sq. Post δυοῖν autem cum Cass. Aug. (in quo in marg. a man. 2. exstat,) Pal. H. (qui s. v. ab al. man. habet,) It. Vat. Bekk. Goell. omisimus νεοῖν, quod ad ἐναντίαιν subaudiendum esse ex περιπλέοντες satis manifestum est. G. νεοῖς cum ν s. ς habet.

Ἐναντίαιν. Vat. ἐναντίαν. Statim Pal. rursus αἰεί, hic cum Ald. Flor. Bas. Vid. I. 1. p. 211.

Τῆς δέ. Quum περιώρμουν non ad Ἀθηναῖοι, sed ad ἅπασαι pertineat, parenthesis prius signum hic, non ante καὶ ἐκ posuimus. Cf. I. 1. p. 109. Secuti sunt Haack. et Bekk.

Πλὴν τά. I. πλὴν τάς.

Πρός. Ar. Chr. Dan. περί.

Ἀθηνῶν. D. Ἀθηναίων, sed αι cum signo dubitatonis.

Ἔν τε. Τέ ex Cass. Aug. Cl. F. H. C. Reg. (G.) Gr. I. E. m. inseruimus cum Haack., quanquam non ad ἐν τῇ ἠπείρῳ pertinet, sed per hyperbaton ad στρατοπεδ. Cf. I. 1. p. 300. sq. Rursus expunxerunt Bekk. et Goell.

Στρατοπεδευόμενοι. F. στρατευόμενοι.

(7. Τὰ ἐν Σικελίᾳ πραχθέντα. κδ'. κέ. Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἐκ τῆς Μεσσήνης ὁρμώμενοι, ἐν τῷ πορθμῷ, ὅς διαγράφεται, ναυμαχίας ἀποπεῖραν ποιεῖσθαι διανοοῦνται)

κδ'. Ἐν τούτῳ δὲ οἱ ἐν τῇ Σικελίᾳ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, πρὸς ταῖς ἐν Μεσσήνῃ φρουρούσαις ναυσὶ τὸ ἄλλο ναυτικὸν, ὃ παρεσκευάζοντο, προσκομίσαντες, τὸν πόλεμον ἐποιοῦντο ἐκ τῆς Μεσσήνης. 2. καὶ μάλιστα ἐνῆγον οἱ Λοκροὶ, τῶν Ῥηγίνων κατὰ ἔχθραν· καὶ αὐτοὶ δὲ ἐσεβεβλήκεσαν πανδημεὶ ἐς τὴν γῆν αὐτῶν. 3. καὶ ναυμαχίας ἀποπειρᾶσθαι ἐβούλοντο, ὁρῶντες τοῖς Ἀθηναίοις τὰς μὲν παρούσας ὀλίγας ναῦς, ταῖς δὲ πλείοσι καὶ μελλούσαις ἥξειν πυνθανόμενοι τὴν νῆσον πολιορκεῖσθαι. 4. εἰ γὰρ κρατήσειαν τῷ ναυτικῷ, τὸ Ῥήγιον ἤλπιζον, πεζῇ τε καὶ ναυσὶν ἐφορμοῦντες, ῥᾳδίως χειρώσασθαι, καὶ ἤδη σφῶν ἰσχυρὰ τὰ πράγματα γίγνεσθαι· ξύνεγγυς γὰρ κειμένου τοῦ τε Ῥηγίου ἀκρωτηρίου τῆς Ἰταλίας τῆς τε Μεσσήνης τῆς Σικελίας, τοῖς

Ol. 88. 3. ante Chr. 425. [margin: Ὀλ. πη'. ἔτ. γ'. πρὸ Χρ. υκέ.]

κδ'. 6. Αὐτοὶ] οἱ Λοκροί. (1. Αὐγ.) — 9. Τὴν νῆσον] τὴν Σφακτηρίαν. — 10. Εἰ γὰρ κρατήσειαν] οἱ Λοκροὶ δηλονότι.

Cap. XXIV. Ἐν τῇ. Τῇ de. It. B. Συρακόσιοι m. („et sic in hoc libro constanter" GOELL.) et haud dubie plures etiam Bekk. et Goell. Cf. script. discr. ad III, 86. Vulgo (et Haack.) Συρακούσιοι. Quod valet etiam ubique in proximo cap., ubi m. aliquoties Συῤῥακόσιοι, D. I. Συῤῥακούσιοι.

Καὶ οἱ. Οἱ om. E.

Μεσσήνῃ. Gr. Ar. Chr. Μεσήνῃ hic et infra ac Gr. plerisque locis. At vid. I. 2. p. 531. et Bekk. ad I, 101. Mox C. ἄλλον.

Ἐκ om. It. Vat.

2. Ἐνῆγον. Ed. Bas. (non item cod. Bas.) ἀνῆγον.

Λοκροί. Pal., ut alibi, Λωκροί. Totam autem hanc sectionem non male in parenthesin redigas, quum §. 3. in ἐβούλοντο scriptor ad τοὺς Συρακοσ. καὶ ξυμμ. redeat.

Ἐσεβεβλήκεσαν Cass. Aug. Cl. Vat. H. Gr. m. Ar. Chr. Dan. Haack. In D. I. ἐσεβεβήκεσαν. Vulgo ἐσβεβλήκεσαν, quod Bekk. et Goell. servarunt, nec Haack. corruptum vocare debebat. Cf. I. 1. p. 228. Nostrum legimus c. 1. et III, 96. Statim Pal. πανδημεῖ.

4. Κρατήσειαν. D. κρατείσειαν.

Χειρώσασθαι Cass. Aug. F. It. Vat. H. (in quo α, pro quo ε cogitandum, s. ας scriptum esse dicitur,) D. I. E. Vind. Mosqu. Haack. Bekk. Goell. Cf. I. 1 p. 158. et infra c. 28 et 52. Vulgo χειρώσεσθαι. In C. litera ω dubia.

Σφῶν. Reg. (G.) σφίσιν. Antea C. ἴδη pro ἤδη.

Τοῦ τε. Τέ de. Ar.

Τῆς τε. Mosqu. καὶ τῆς. I. omnia ab τῆς — Σικελ. om., sed restit. in marg. al. man.

Ἀθηναίοις τε οὐκ ἂν εἶναι ἐφορμεῖν, καὶ τοῦ πορθμοῦ κρατεῖν. 5. ἔστι δὲ ὁ πορθμὸς ἡ μεταξὺ Ῥηγίου θάλασσα καὶ Μεσσήνης, ᾗπερ βραχύτατον Σικελία τῆς ἠπείρου ἀπέχει· καὶ ἔστιν ἡ Χάρυβδις κληθεῖσα τοῦτο, ᾗ Ὀδυσσεὺς λέγεται διαπλεῦσαι· διὰ στενότητα δὲ καὶ ἐκ μεγάλων πελαγῶν, τοῦ τε Τυρσηνικοῦ καὶ τοῦ Σικελικοῦ, ἐσπίπτουσα ἡ θάλασσα ἐς αὐτὸ, καὶ ῥοώδης οὖσα, εἰκότως χαλεπὴ ἐνομίσθη.

(Τρεῖς ναυμαχίαι, ὧν ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ οὐκ ἔλασσον ἔχουσιν οἱ Συρακόσιοι.)

κε΄. Ἐν τούτῳ οὖν τῷ μεταξὺ οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ναυσὶν ὀλίγῳ πλείοσιν ἢ τριάκοντα ἠναγκάσθησαν ὀψὲ τῆς ἡμέρας ναυμαχῆσαι περὶ πλοίου διαπλέοντος, ἀντεπαγόμενοι πρός τε Ἀθηναίων ναῦς ἑκκαίδεκα καὶ Ῥηγίνας ὀκτώ. 2. καὶ νικηθέντες ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, διὰ τάχους ἀπέπλευσαν, ὡς ἕκαστοι ἔτυχον, ἐς τὰ οἰκεῖα στρατόπεδα, τό τε ἐν τῇ Μεσσήνῃ καὶ ἐν

2. Ἡ μεταξὺ Ῥηγίου θάλασσα καὶ Μεσσήνης] ἡ ἐς τὸ μεταξὺ Ῥηγίου καὶ Μεσσήνης ποταμηδὸν ῥέουσα. — 4. Τοῦτο] τὸ μέρος τῆς θαλάσσης. (λ. Αὐγ.) — 8. Χαλεπή] εἰς τὸ πλεῦσαι δηλονότι.

Ἀθηναίους τε. Τέ om. Ar. Chr. Dan. At vid. I. 1. p. 300. sq.

Ἂν εἶναι Cass. Aug. Pal. It. Vat. Reg. Gr. m. Abrech. aliique, ut Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἀνεῖναι.

5. Βραχύτατον. Non in βραχύτατα mutandum esse adnotavimus I. 1. p. 92.

Δὲ καί. Καί om. Ald. Flor. Steph. 1. teste Huds., qui de ed. Bas. saltem fallitur.

Ἐκ. B. τῶν pro ἐκ habere innuere videtur Gail. Neutrum agnoscit ed. Bas.

Τοῦ τε. Τέ de. D.

Cap. XXV. Ἐν. Vind. καί. Mox Pal. τὸ μεταξύ.

Περί. Marg. Steph. παρά.

Πλοίου. E. Ar. Chr. Dan. πλοίου δέ.

Ἀντεπαγόμενοι Cass. Aug. Cl. H. (in quo αν al. man. additum,) It. Vat. Ar. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) ἀντεπαναγόμενοι, quod verbum si, ut videtur, non alia quam Thucydidis auctoritate nititur, ex lexicis eiiciendum est; nec apta videtur utraque praepositio, praesertim quum pugna non in alto mari, sed in freto commissa sit.

Ναῦς s. v. G.

Ἑκκαίδεκα. „Ὀκτωκαίδεκα legebat Valla.“ HUDS. Καί, quod sequitur, om. I.

Ῥηγίνας. Gr. Ῥηγίας. E. Ῥηγίνων.

2. Ὑπὸ τῶν. Τῶν om. Cl.

Ἐς B. (in quo εἰς s. v. ead. man.) E. Ar. Haack. Bekk. Goell. pro vulg. εἰς. Cf. I. 1. p. 212.

Τό τε. Olim τότε, commate post hanc particulam collocato

τῷ Ῥηγίῳ, μίαν ναῦν ἀπολέσαντες· καὶ νὺξ ἐπεγένετο τῷ ἔργῳ. 3. μετὰ δὲ τοῦτο οἱ μὲν Λοκροὶ ἀπῆλθον ἐκ τῆς Ῥηγίνων· ἐπὶ δὲ τὴν Πελωρίδα τῆς Μεσσήνης ξυλλεγεῖσαι αἱ τῶν Συρακοσίων καὶ ξυμμάχων νῆες ὥρμουν, 5 καὶ ὁ πεζὸς αὐτοῖς παρῆν. 4. προςπλεύσαντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Ῥηγῖνοι, ὁρῶντες τὰς ναῦς κενάς, ἐνέβαλον, καὶ χειρὶ σιδηρᾷ ἐπιβληθείσῃ μίαν ναῦν αὐτοὶ ἀπώλεσαν, τῶν ἀνδρῶν ἀποκολυμβησάντων. 5. καὶ μετὰ τοῦτο τῶν Συρακοσίων ἐςβάντων ἐς τὰς ναῦς, καὶ πα-10 ραπλεόντων ἀπὸ κάλω ἐς τὴν Μεσσήνην, αὖθις προς-

κέ. 1. Μίαν ναῦν † ἀπολέσαντες, †] οἱ Ἀθηναῖοι δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Καὶ νὺξ ἐπεγένετο τ. ἔ.] ἤγουν γενομένη γὰρ νὺξ ἐπέσχε τὸ ἔργον. — 3. Τὴν Πελωρίδα] Πελωρὶς ἀκρωτήριον Σικελίας τὸ βορειότατον. — 7. Καὶ χειρὶ σιδηρᾷ ἐπιβλ.] δηλονότι ὑπὸ τῶν Συρακουσίων ἐπιβληθείσῃ Ἀττικῇ νηΐ. μίαν οὖν ἀπώλεσαν οἱ Ἀθηναῖοι. — 10. Ἀπὸ κάλω] τῷ λεγομένῳ παρόλκῳ· οἱ γὰρ παρ' αὐτὴν τὴν γῆν πλέοντες οὐ δύνανται ἐρέττειν. — Προςβαλόντες] τοῖς Συρακουσίοις δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

Quod saltem ante eam cum Kist. transponendum erat. Sed potius τό τε disiunctim scribendum et altera virgula post Ῥηγίῳ figenda cum Reisk. Haack. Bekk. Goell. quem vid. ad h. l. Valla nec τότε nec τό τε expressit.

Ῥηγίῳ. Reg. (G.) Ῥηγίνῳ. Antea Chr. Μεσήνῃ, ut et infra, et Μεσήνιοι §. 7. Cf. ad 24, 1.

Νύξ. G. νῦν, sed alterum s. v.

Ἐπεγένετο. Chr. Dan. ἐγέν.

3. Μετὰ δέ. Δέ de. Chr. Mox Pal. rursus Λοκροί.

Τῆς Ῥηγίνων Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Gr. E. m. Ar. Chr. Dan. Ald. (?) Haack. Bekk. Goell. Τῶν Ῥηγίνων F. Reg. (G.) D. I. (de quibus quattuor lectores fallit Bekk.) ed. Bas. Vulgo τῆς τῶν Ῥηγ., sed τῶν uncis notatum erat.

Ξυλλεγεῖσαι. Libri tam scripti quam editi omnes συλλ. At vid. I. 1. p. 209. (In Farr. discr. script. hic locus excidit.) Mox de Συράκοσ. cf. ad 24, 1. Καί om. cod. Bas.

4. Αὐτοί Cl. (in quo αὐτοῖς in marg.) F. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. E. Schol. Vall. (*unam ex suis perdiderant.*) Haack. Goell. Vulgo (et Bekk.) αὐτοῖς. At vid. quae in not. ex Obss. critt. p. 63. transcribemus et inde hausit etiam Goell.

5. Τῶν Συρακοσίων. Τῶν om. D., καί pro eo habet I.

Ἐςβάντων Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. cod. Bas. Gr. I. E. Vind. Chr. Dan. marg. Steph. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἐμβάντων. „Sic III, 80. ἐμβῆναι et ἐςβῆναι." WASS. Cf. I, 18. et Xen. Anab. V, 7, 16. Proximum ἐς om. Gr., contra consuetudinem linguae.

Κάλω. Dan. κάλως. At vid. not.

Προςβαλόντες. Mosqu. προςβάλλοντες. [illegible]

βαλόντες οἱ Ἀθηναῖοι, ἀποσιμωσάντων ἐκείνων, καὶ προσεμβαλόντων, ἑτέραν ναῦν ἀπολλύουσι. 6. καὶ ἐν τῷ παράπλῳ καὶ τῇ ναυμαχίᾳ τοιουτοτρόπῳ γενομένῃ οὐκ ἔλασσον ἔχοντες οἱ Συρακόσιοι, παρεκομίσθησαν ἐς τὸν ἐν τῇ Μεσσήνῃ λιμένα.

(*Μεσσήνιοι μὲν Νάξῳ προσβαλόντες τρέπονται, Λεοντίνων δὲ ἐπ' αὐτοὺς στρατευσάντων, καλὴν ἐπιδρομὴν ποιοῦνται, τέλος γε μέντοι ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐς τὴν πόλιν διώκονται.*)

7. Καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, Καμαρίνης ἀγγελθείσης προδίδοσθαι Συρακοσίοις ὑπ' Ἀρχίου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ, ἔπλευσαν ἐκεῖσε· Μεσσήνιοι δ' ἐν τούτῳ πανδημεὶ κατὰ γῆν καὶ ταῖς ναυσὶν ἅμα ἐστράτευσαν ἐπὶ Νάξον τὴν Χαλκιδικὴν, ὅμορον οὖσαν. 8. καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τειχήρεις ποιήσαντες τοὺς Ναξίους, ἐδῄουν τὴν γῆν· τῇ δ' ὑστεραίᾳ ταῖς μὲν ναυσὶ περιπλεύσαντες κατὰ τὸν

1. *Ἀποσιμωσάντων*] ὑπαναχωρησάντων καὶ μετεωρισάντων τὰς ναῦς, ἵνα ἐκ πολλοῦ διαστήματος δυνηθῶσι μετὰ μείζονος ὁρμῆς ἐμβάλλειν τοῖς Ἀθηναίοις. — ** *Ἀποσημωσάντων*] τὰ σημεῖα τῆς ξυμμαχίας ἀραμένων καὶ ἀναδειξάντων. (*Βασ.*) — 2. *Προσεμβαλόντων*] τῶν Συρακουσίων πρὸ τῶν Ἀθηναίων δηλονότι ἐμβαλόντων. — 11. *Τειχήρεις ποιήσαντες*] ἐντὸς [δηλονότι] τῶν τειχῶν ποιήσαντες.

Οἱ Ἀθηναῖοι. *Οἱ* om. C. Reg. (G.) Post *Ἀθην.* Vind. pergit *ὑπαναχωρησάντων τὰς ναῦς, ἵνα ἐκ πολλοῦ διαστήματος δυνηθῶσι μετὰ μείζονος ὁρμῆς ἐμβάλλειν τοῖς Ἀθηναίοις, ἀποσιμωσάντων*, ex depravato Schol. postremi voc.

Ἀποσιμωσάντων. Respiciunt huc lexica vett. Vid. adnot. Cod. Bas. ex emend. *ἀποσημωσ.* D. *ἀποσημωσ.* Male Valla *dato signo*, unde *ἀποσημειωσάντων* eum legisse aut legendum putasse conjiciebat Steph. At vid. Schol.

Προσεμβαλόντων. D. I. *ἐμβαλόντων* aut *ἐμβαλόντων*. m. *προσεμβαλλόντων*.

Ἀπολλύουσι. Matthiae Gr. mai. I. p. 394. *ἀπολλύασι* legi vult. Vid. tamen quae contra Moer. Att. ad VII, 51. VIII, 10. et 42. disputanda sunt. Add. Zeun. ad Xen. Cyr. IV, 5, 20. Vind. Mosqu. *ἀπολύουσι.*

6. *Τῷ παράπλῳ καὶ* om. E. (de quo obscurius loquitur Bekk.)

Καὶ τῇ — τοιουτοτρόπῳ om. Cass. Aug. Dan., in Aug. tamen in marg. sunt a man. pr., in Cass. a sec. Ibi Aug. *τοιούτῳ τρόπῳ*, sicut Pal. Ar. et ex corr. E., in quo *τοιουτο τρόπως* fuerat. At *Τοιουτότροπον· Θουκυδ. τετάρτῳ* Bekk. Anecdd. p. 114. Cf. II, 13. et Schaef. ad Dion. p. 73.

Τῇ Μεσσήνῃ. *Τῇ* om. Mosqu.

8. *Ναυσί.* E. *τεσσαράκοντα ναυσί.* At erant ὀλίγῳ πλείους ἢ τριάκοντα §. 1. Antea pro *ταῖς* G. *τοῖς*.

* Ἀκεσίνην * ποταμὸν, τὴν γῆν ἐδῄουν, τῷ δὲ πεζῷ πρὸς τὴν πόλιν † ἐςέβαλλον †. 9. ἐν τούτῳ δὲ οἱ Σικελοὶ ὑπὲρ τῶν ἄκρων πολλοὶ κατέβαινον βοηθοῦντες ἐπὶ τοὺς Μεσσηνίους. καὶ οἱ Νάξιοι ὡς εἶδον, θαρσήσαντες, καὶ παρακελευόμενοι ἐν ἑαυτοῖς ὡς οἱ Λεοντῖνοι σφίσι καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ξύμμαχοι ἐς τιμωρίαν ἐπέρχονται, ἐκδραμόντες ἄφνω ἐκ τῆς πόλεως, προςπίπτουσι τοῖς Μεσσηνίοις, καὶ τρέψαντες, ἀπέκτεινάν τε ὑπὲρ χιλίους, καὶ οἱ λοιποὶ χαλεπῶς ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου· καὶ γὰρ οἱ βάρβαροι, ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐπιπεσόντες, τοὺς πλείστους διέφθειραν. 10. καὶ αἱ νῆες, σχοῦσαι ἐς τὴν Μεσσήνην, ὕστερον ἐπ' οἴκου ἕκασται διεκρίθησαν. Λεοντῖνοι δὲ εὐθὺς καὶ οἱ ξύμμαχοι μετὰ Ἀθηναίων ἐς

2. Πρὸς τὴν πόλιν] τὴν Νάξον. (λ. Αὐγ.) — 3. Ὑπὲρ τῶν ἄκρων] ἀντὶ τοῦ οἱ ἐπὶ τῶν ἄκρων ὄντες καὶ τῶν ὀρεινῶν, ὡς ἐκεῖ οἰκούντων αὐτῶν. — 4. Ἐπὶ τοὺς Μεσσηνίους] τοῖς Μεσσηνίοις ἢ κατὰ τῶν Μεσσηνίων. (λ. Αὐγ.) — 11. Αἱ νῆες] τῶν Συρακουσίων. (λ. Αὐγ.) — 12. Ἐπ' οἴκου ἕκασται διεκρίθησαν] ἀπέπλευσαν ἐπ' οἴκου διακριθεῖσαι. (λ. Αὐγ.)

Ἀκεσίνην. D. Ἀσεκίνην. Fluvius rectius Acesines an, ut apud Plinium, Asines vocetur, dubitat Cluver., quem vid. apud nos I. 2. p. 530.

Ἐςέβαλλον Cass. Aug. Pal. It. Vat. C. Gr. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) ἐςέβαλον. Sed sincera scriptura nondum restituta; nam ἐςβάλλειν Thucydidi nunquam significat *adoriri urbem*, sed *irruptionem facere in terram*, nec unquam cum πρός coniungitur. Vid. Ind. Scribe igitur προςέβαλλον, quae verba iam II, 79. in libris confusa vidimus.

9. Νάξιοι. D. ἄξιοι, s. v. al. man. να.

Ὡς in Mosqu. pallidius superscr.

Θαρσήσαντες. Cod. Bas. θαρσοῦντές τε.

Ἐν ἑαυτοῖς. Dan. ἐν αὐτοῖς. Corayum ad Heliod. p. 7. impugnare praepositionem, hanc tamen locutionibus παρακελεύσεις et παραινέσεις ποιεῖσθαι ἐν σφίσιν αὐτοῖς V, 69. et VIII, 76. excusari docet Goell. in Actt. Monac. II, 2. p. 250. et ad h. l.

Ἐς τιμωρίαν. Cod. Bas. πρὸς τιμωρ.

Ἐπέρχονται. H. ἐςέρχ., s. v. al. man. γρ. ἐπερ.

Ἐκδραμόντες. O. ἐςδραμ. Mox D. ἐς τῆς. Post Μεσσηνίοις punctum in comma mutavit Haack.

Ἕκασται om. It. Ἕκαστοι habet cod Bas. Virgula ante Haack. post ὕστερον collocabatur.

Λεοντῖνοι. B. Λατῖνοι.

Δὲ εὐθύς. „Εὐθύς Ar." Ita Huds., nescio an significaturus δέ in illo libro deesse.

Ἀθηναίων. Mosqu. τῶν Ἀθην.

τὴν Μεσσήνην, ὡς κεκακωμένην, ἐστράτευον· καὶ προςβάλλοντες οἱ μὲν Ἀθηναῖοι κατὰ τὸν λιμένα ταῖς ναυσὶν ἐπείρων, ὁ δὲ πεζὸς πρὸς τὴν πόλιν. 11. ἐπεκδρομὴν δὲ ποιησάμενοι οἱ Μεσσήνιοι καὶ Λοκρῶν τινὲς μετὰ τοῦ Δημοτέλους, οἳ μετὰ τὸ πάθος ἐγκατελείφθησαν φρουροί, ἐξαπιναίως προςπεσόντες, τρέπουσι τοῦ στρατεύματος τῶν Λεοντίνων τὸ πολὺ, καὶ ἀπέκτειναν πολλούς. ἰδόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ἀποβάντες ἀπὸ τῶν νεῶν, ἐβοήθουν, καὶ κατεδίωξαν τοὺς Μεσσηνίους πάλιν ἐς τὴν πόλιν, τεταραγμένοις ἐπιγενόμενοι· καὶ τροπαῖον στήσαντες, ἀνεχώρησαν ἐς τὸ Ῥήγιον. 12. μετὰ δὲ τοῦτο οἱ μὲν ἐν τῇ Σικελίᾳ Ἕλληνες ἄνευ τῶν Ἀθηναίων κατὰ γῆν ἐστράτευον ἐπ' ἀλλήλους.

(8. Ἡ Σφακτηρία μετὰ ἐπίπονον πολιορκίαν ὑπὸ Κλέωνος καὶ Δημοσθένους βίᾳ αἱρεῖται. κϛ' — λθ'. Ἀπορίαι τῶν Ἀθηναίων ἐν τῇ Σφακτηρίας φυλακῇ, ἐς ἣν οἱ Εἵλωτες σῖτον ἐςάγουσιν.)

κϛ'. Ἐν δὲ τῇ Πύλῳ ἔτι ἐπολιόρκουν τοὺς ἐν τῇ νήσῳ Λακεδαιμονίους οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὸ ἐν τῇ ἠπεί-

1. Κεκακωμένην] κακῶς πάσχουσαν, δεδυστυχηκυῖαν. (λ. Αὐγ.) — 3. Ἐπειρῶντο] γράφεται ἐπείρων. (λ. Κασσ. Αὐγ.) τὴν Μεσσήνην δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 9. Κατεδίωξαν] ἤγουν διώξαντες ἐνέβαλον. (λ. Αὐγ.) 10. Τεταραγμένοις] τοῖς Μεσσηνίοις. (λ. Αὐγ.) — Ἐπιγενόμενοι] ἐπιτεθέντες. (λ. Αὐγ.)

Κεκακωμένην. F. κεκακωμένοι, D. I. κεκαμένην, hic in marg. al. man. κεκλασμένην. Valla *conquassatam* dixit.

Ἐστράτευον. D. I. E. Chr. Dan. marg. Steph. ἐστράτευσαν, ut §. 6. et saepissime in hoc verbo in talibus locis, nec hic conferri potest §. 11. Imperfectum ἐστρατεύοντο tamen legimus I, 112.

Προςβάλλοντες. Cl. F. I. Mosqu. Ar. Chr. προςβαλόντες. Sic fuerat etiam in Gr., in quo emendatum.

Ἐπείρων Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. I. Vind. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. Tus. Haack. Bekk. Goell. „Qua forma etiam VII, 12. διανοοῦνται τῷ τε πεζῷ ἅμα τῶν τειχῶν πειρᾶν.“ DUK. Cf. ibi not. Gottl. ad I, 61. et Ind. verb. Vulgo ἐπειρῶντο. Utramque scripturam agnoscit Schol.

11. *Ἐπεκδρομήν*. G. ἀπεκδρ.

Πάθος. E. τέλος.

Ἐγκατελείφθησαν. D. I. ἐγκαταλείφθ.

Προςπεσόντες om. It.

Ἀνεχώρησαν. Cod. Bas. ἀνεχώρουν.

12. *Οἱ μέν*. Μέν om. E.

Ἀλλήλους. Mosqu. ἀλλήλοις.

ρῳ στρατόπεδον τῶν Πελοποννησίων, κατὰ χώραν ἔμενεν. 2. ἐπίπονος δ' ἦν τοῖς Ἀθηναίοις ἡ φυλακὴ σίτου τε ἀπορίᾳ καὶ ὕδατος· οὐ γὰρ ἦν κρήνη ὅτι μὴ μία ἐν αὐτῇ τῇ ἀκροπόλει τῆς Πύλου, καὶ αὕτη οὐ μεγάλη· ἀλλὰ 5 διαμώμενοι τὸν κάχληκα οἱ πλεῖστοι ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ, ἔπινον οἷον εἰκὸς ὕδωρ. 3. στενοχωρία τε ἐν ὀλίγῳ στρατοπεδευομένοις ἐγίγνετο· καὶ τῶν νεῶν οὐκ ἐχουσῶν ὅρμον, αἱ μὲν σῖτον ἐν τῇ γῇ ᾑροῦντο κατὰ μέρος, αἱ δὲ μετέωροι ὥρμουν. 4. ἀθυμίαν τε πλείστην ὁ χρό-10 νος παρεῖχε, παρὰ λόγον ἐπιγιγνόμενος, οὓς ᾤοντο ἡμερῶν ὀλίγων ἐκπολιορκήσειν ἐν νήσῳ τε ἐρήμῃ, καὶ ὕδατι ἁλμυρῷ χρωμένους. 5. αἴτιον δὲ ἦν οἱ Λακεδαιμόνιοι, προειπόντες ἐς τὴν νῆσον ἐςάγειν σῖτόν τε τὸν βουλό-

κϛ΄. 1. *Κατὰ χώραν ἔμενεν*] ἤγουν ἡσύχαζεν. (λ. Αὐγ.) — 3. *Ὅτι μὴ μία*] ἤγουν εἰ μὴ μία. (λ. Αὐγ.) — 5. *Διαμώμενοι*] ἀντὶ τοῦ διασκάπτοντες. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄμη, ὅ ἐστι σκαφεῖον πλατύ. βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι διαστέλλοντες τὸν κάχληκα, καὶ βόθρους ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ποιοῦντες, ηὕρισκον ὕδωρ, οἷον ἄν τις εἰς ἀνάγκην πίοι δι' ἄκραν δίψαν. — 6. *Ἐν ὀλίγῳ*] διαστήματι [δηλονότι τῆς γῆς]. — 8. *Κατὰ μέρος*] ἀντὶ τοῦ κατὰ διαδοχήν. — 9. *Μετέωροι*] ἤγουν ἐπ' ἀγκυρῶν. (λ. Αὐγ.) — 10. *Παρὰ λόγον ἐπιγιγνόμενος*] παρὰ προςδοκίαν συμβαίνων. — *Ἡμερῶν ὀλίγων*] ἐντὸς δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 11. *Ἐν νήσῳ τε ἐρήμῃ*] ὄντας δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

CAP. XXVI. 2. *Σῖτου τε.* Τὲ om. D. I.

Ἀπορίᾳ καὶ ὕδατος. E. καὶ ὕδατος ἀπορίᾳ. In Pal. ἀπορία exaratur.

Διαμώμενοι — ὕδωρ. „Laudat [omissis οἱ πλεῖστοι] Suid. v. διαμώμενος. [Cf. adnot.] Etymol. in κόχλος, κάχληκας. [Θουκυδίδης ἐν τῇ τετάρτῃ διὰ τοῦ ᾱ λέγει κάχλακας.] Cum nostro Iosephus." WASS.

3. *Ἐγίγνετο.* C. ἐγένετο.

Καὶ τῶν — ὥρμουν. „Suid. in σῖτος, qui om. κατὰ μέρος." WASS. Prorsus eadem leguntur apud Phot.

4. *Ὁ χρόνος.* Mosqu. Ar. Chr. καὶ ὁ χρόν.

Ἐρήμῃ. Mosqu, Ar. Chr. ἐρήμῳ. At vid. not.

Ὕδατι ἁλμυρῷ. m. ἁλμυρῷ ὕδατι, sed literis α et β indicatum verba secus ponenda esse.

5. *Αἴτιον δὲ ἦν οἱ Λακεδαιμόνιοι.* „Cass. et Gr. post ἦν distinctionem habent, recte. Sic III, 93. αἴτιον δὲ ἦν· οἵ τε Θεσσαλοί." DUK. At ibi sequitur verbum finitum, hic participium. Male Haackius ἦν suspectum reddere studet. Rectius Duk. iudicat ad VIII, 19. ubi vid. adnot. et hic Goell. *Οἱ* om. Gr.

Σιτόν τε etc. „Suid. in ἀληλεσμένον [et Phav.] immutato verborum ordine [σιτόν τε ἀληλεσμένον τὸν βουλ.] citat." WASS.

μενον * ἀληλεσμένον *, καὶ οἶνον, καὶ τυρὸν, καὶ εἴ τι ἄλλο βρῶμα, οἷον ἂν ἐς πολιορκίαν * ξυμφέρῃ *, τάξαντες ἀργυρίου πολλοῦ, καὶ τῶν Εἱλώτων τῷ ἐσαγαγόντι ἐλευθερίαν ὑπισχνούμενοι. 6. καὶ ἐσῆγον ἄλλοι τε παρακινδυνεύοντες, καὶ μάλιστα οἱ Εἵλωτες, ἀπαίροντες ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ὁπόθεν τύχοιεν, καὶ καταπλέοντες ἔτι νυκτὸς ἐς τὰ πρὸς τὸ πέλαγος τῆς νήσου. 7. μάλιστα δὲ ἐτήρουν ἀνέμῳ καταφέρεσθαι· ῥᾷον γὰρ τὴν φυλακὴν τῶν τριήρων ἐλάνθανον, ὁπότε πνεῦμα ἐκ πόντου εἴη· ἄπορον γὰρ ἐγίγνετο περιορμεῖν, τοῖς δὲ ἀφειδὴς ὁ κατάπλους καθεστήκει· ἐπώκελλον γὰρ τὰ πλοῖα

2. Τάξαντες] τὸ εἰσάγειν. (l. Αὐγ.) — 3. Ἀργυρίου] ἕνεκεν δηλονότι. (l. Αὐγ.) — 7. Ἐς τὰ πρὸς τὸ πέλαγος] ἐς τὰ ἀφορῶντα. (l. Αὐγ.) — 8. Καταφέρεσθαι] κατάγεσθαι. (l. Αὐγ.) — 10. Ἄπορον γὰρ ἐγίγνετο περιορμεῖν] [ἄπορον γὰρ ἦν, δηλονότι ταῖς ναυσὶ, περιορμεῖν (l. Κασσ.)] τὴν νῆσον. (l. Αὐγ.) — Ἀφειδὴς ὁ κατάπλους καθεστήκει] ἤγουν ἀφειδοῦντες ἑαυτῶν κατέπλεον. (l. Αὐγ.) — 11. Ἐπώκελλον γὰρ τὰ πλοῖα κ. τ. λ.] ἐξεδίδοσαν, φησὶ, τῇ πέτρᾳ τὰ πλοῖα ὠνηθέντα χρημάτων ὑπὸ Λακεδαιμονίων.

„Habet etiam ἀργυρίου πολλοῦ ὠνήσασθαι et alia omittit. Vid. Kust." DUK. Τὸ om. Gr., σῖτον, si Gailio, et τόν quoque, si eiusdem typothetis fides, I. Tum Aug. It. cod. Bas. Gr. ἀληλεμένον, quod receperunt Bekk. et Goell., nos recipere dubitavimus. Cf. Herodot. VII, 23. Buttm. Gr. max. §. 98. 4. et in Ind. verb. anom. et adnot. ad III, 54. Pal. ἀληλησμένον.

Οἷον om. D. Οἱ habet Vind.

Ξυμφέρῃ Cass. Aug. (sed in hoc ῃ a rec. man.) It. H. (in quo ι subscr. apud Gail. non comparet,) Bekk. Goell. Sed hoc an vulgatum (et Haack.) ξυμφέροι praestet, valde dubium est. Nam coniunctivum recte ita poni vidimus I. 1. p. 142., optativum (in quo conditionalis sententia εἴ τις ἐσαγάγοι supplenda) p. 154. Buttm. Gr. med. §. 126. 8. Matth. §. 127. adnot. 2. et nos in disp. de part. ἄν p. 35. sqq. et ad Xen. Cyr. I, 6, 19. atque in Ind. Anab. in ἄν. Pal. ξυμφέρει. E. ξυμφέρον.

Τάξαντες. D. τάξαντος.

Τῶν Εἱλώτων. Τῶν om. D. I. In Cass. Aug. Εἱλώτων et mox Εἵλωτες cum spir. leni. Cf. adnot. ad I, 101.

Ἐλευθερίαν. Syllabam θε om. B.

6. Ἀπὸ τῆς Πελοπ. Τῆς om. cod. Bas.

Ὁπόθεν. Chr. Dan. ὅθεν. Male Haack. post νήσου colon, post καταφέρ. punctum collocavit.

7. Τριήρων. Cass. Gr. τριηρῶν. At vid. adnot.

Εἴη. E. ἥει, quod ne in ᾔει quidem mutatum probaremus. Mox post περιορμεῖν cum Bekk. punctum in virgulam mutavimus.

Καθεστήκει. F. C. Reg. (G.) D. I. Mosqu. m. καθειστήκει, sane non deterius. Cf. I. 1. p. 228.

Ἐπώκελλον — χρημάτων. „Suidas τετιμημένοι legit [s. h. v.,

τετιμημένα χρημάτων, καὶ οἱ ὁπλῖται περὶ τὰς κατάρσεις τῆς νήσου ἐφύλασσον. ὅσοι δὲ γαλήνῃ κινδυνεύσειαν, ἡλίσκοντο. 8. ἐσένεον δὲ καὶ κατὰ τὸν λιμένα κολυμβηταὶ ὕφυδροι, καλωδίῳ ἐν ἀσκοῖς ἐφέλκοντες μήκωνα μεμελιτωμένην καὶ λίνου σπέρμα κεκομμένον· ὧν τὸ πρῶτον λανθανόντων φυλακαὶ ὕστερον ἐγένοντο. 9. παντί τε τρόπῳ ἑκάτεροι ἐτεχνῶντο, οἱ μὲν, ἐσπέμπειν τὰ σιτία, οἱ δὲ, μὴ λανθάνειν σφᾶς.

ὑπέσχοντο γὰρ τοῖς ναυκλήροις δώσειν τὰς τιμὰς, εἰ ἀπόληται τὰ [αὐτῶν] πλοῖα. — 1. Περὶ τὰς κατάρσεις] κατάρσεις λέγει τοὺς ἐπιτηδείους εἰς καταγωγὴν τόπους καὶ εἰς τὸ προσορμίζεσθαι. τὸ δὲ ἐφύλασσον ἀντὶ τοῦ φρουροὶ ἦσάν τινες τῶν πολιορκουμένων, ἵνα εὐθὺς ἀπολάβωσι τὰς τροφάς. — 3. Ἐσένεον] εἰσεκολύμβων, * εἰσενήχοντο *. — 4. Μήκωνα μεμελιτωμένην] εἶδος βοτάνης ἡ μήκων, ἧς ὁ μὲν ὀπὸς θανάσιμος, ὡς λέγεται, τὸ δὲ σῶμα γλυκύτατον. δύναται δὲ πείνης ἀπαλλάττειν μιγνυμένη μέλιτι. — 5. Λίνου σπέρμα κεκομμένον] τοῦτο δίψαν θεραπεύει πρὸς ὀλίγον τινὰ καιρόν, ὅθεν καὶ τοῖς πυρέττουσι προσάγεται παρὰ τῶν ἰατρῶν. [τὸ δὲ κεκομμένον, ἀληλεσμένον. (λ. Αὐγ.)]

quod tamen ex praec. gloss. natum videtur pro vulg. lect.] Hesychius τετιμημένοι [? τετισμένοι?], τετιμωρημένοι. Τίω vix alibi hoc significatu: mss. etiam constanter τετιμημένα: illud etiam poetarum tantum esse affirmat Eustathius." WASS. Verbi poetici τίειν aestimare, quod nemo hic reponet, perfectum τέτῖμαι. Pro ἐπώκελλον Mosqu. ἐπώκελον. I. om. syllabam επ.

Ὁπλῖται. Litera ὁ s. v. in G.

Ὅσοι. C. Reg. (G.) ὅση vel ὅσῃ, Reg. (G.) cum οι s. η al. man.

8. Ἐσένεον — κεκομμένον. „Suid. in ὕφυδρος [sed om. καὶ κατὰ τ. λιμ.]" WASS.

Ἐσένεον. Cl. in marg. ἐπένεον. D. ἐσένουν, sed εον s. ουν al. man. I. εσενον, sed sincerum in marg. al. man. Proximum δὲ om. Cass. (ubi a corr. adscript.) Aug. It. Vat. H.

Κολυμβηταί. Cass. Pal. It. Vat. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. E. κολυμβητοί, prave. Κολυμβητὰς ὑφύδρους hinc petiit Dio Cass. quibus ὑφάλους κολυμβητάς substituit Arrian. II, 27.

Καλωδίῳ. Suidam l. d. καλώδια habere cum Huds. scribit Bekk., apud Kust. tamen καλωδίῳ legitur.

Μήκωνα μεμελιτωμένην. „Laudat Eustath. ad Hom. Odyss. α'. p. 1390." WASS. Pro μεμελιτωμένην F. μεμεληtωμ., E. καταμεμελιττωμ.

9. Παντί τε. It. παντί γε. Gr. B. ed. Bas. (non cod. Bas.) παντί τε τῷ.

Ἐτεχνῶντο. Cl. in marg., Reg. (G.) Gr. E. ἐχρῶντο, in Reg. (G.) tamen nostrum rec. man. superscr.

Ἐσπέμπειν. I. ἐκπέμπειν.

(Τῶν ἐν τῇ πόλει Ἀθηναίων ὁμοίως ἀπορούντων, Κλέων τούς τε ἀγγέλλους τῶν πραγμάτων καὶ τοὺς στρατηγοὺς διαβάλλει, καὶ παραινεῖ στρατεύειν.)

κζ. Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις πυνθανόμενοι περὶ τῆς στρατιᾶς ὅτι ταλαιπωρεῖται, καὶ σῖτος τοῖς ἐν τῇ νήσῳ ὅτι ἐσπλεῖ, ἠπόρουν, καὶ ἐδεδοίκεσαν μὴ σφῶν χειμὼν τὴν φυλακὴν ἐπιλάβοι, ὁρῶντες τῶν τε ἐπιτηδείων τὴν περὶ τὴν Πελοπόννησον κομιδὴν ἀδύνατον ἐσομένην ἅμα ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ, καὶ οὐδ' ἐν θέρει οἷοί τε ὄντες ἱκανὰ περιπέμπειν, τόν τε ἔφορμον, χωρίων ἀλιμένων ὄντων, οὐκ ἐσόμενον, ἀλλ' ἢ, σφῶν ἀνέντων τὴν φυλακὴν, περιγενήσεσθαι τοὺς ἄνδρας, ἢ τοῖς πλοίοις, ἃ τὸν σῖτον αὐτοῖς ἦγε, χειμῶνα τηρήσαντας ἐκπλεύσεσθαι. 2. πάντων δὲ ἐφοβοῦντο μάλιστα τοὺς Λακεδαιμονίους, ὅτι ἔχοντάς τι ἰσχυρὸν αὐτοὺς ἐνόμιζον οὐκέτι σφίσιν ἐπικηρυκεύεσθαι· καὶ μετεμέλοντο τὰς σπονδὰς οὐ δεξάμενοι. 3. Κλέων δὲ, γνοὺς αὐτῶν τὴν ἐς αὐτὸν ὑπο-

κζ. 2. Ἐν τῇ νήσῳ] τῇ Σφακτηρίᾳ. (l. Αὐγ.) — 4. Ἐπιλάβῃ] κωλύσῃ. (l. Αὐγ.) — 9. Περιγενήσεσθαι] ἀντὶ τοῦ περισωθῆναι, [ζήσειν. (l. Αὐγ.)] — 12. Ἔχοντάς τι ἰσχυρόν] ἤγουν ἔχοντας πολλὴν δύναμιν. (l. Αὐγ.) — 13. Ἐπικηρυκεύεσθαι] [κήρυκα καὶ] πρεσβείαν πέμπειν [ἐπὶ ξυμμαχίᾳ καὶ φιλίᾳ.] (l. Αὐγ.)

CAP. XXVII. Ἐν δέ. Δέ om. Dan.

Ἐπιλάβοι. C. Reg. (G.) Schol. ἐπιλάβῃ, non deterius. Cf. I. 1. p. 142.

Περί de. Mosqu.

Τὴν Πελοπόννησον. Τήν de. D. E. Dan.

Ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ. „Scribere debebat ἐς χωρίον ἔρημον.“ GOELL. Cf. not.

Οἷοι. Vind. οἷον.

Ἔφορμον. „Thom. Mag. h. v. e memoria, ut videtur, τόν τε ἔφορμον οὐκ εἶχον, χωρίων ἀλιμένων ὄντων.“ DUK. Post ἐσόμενον ante Haack. male punctum erat.

Ἀνέντων. „Gr. mendose ἀφέντων, in marg. ἀνέντων. Ita noster alibi. Vid. Ind. Ἀνιέντα Hesychius interpretatur ἐνδόντα.“ WASS.

Περιγενήσεσθαι. G. περιγενέσθαι, in marg. γρ. περιγενήσεσθαι.

Πλοίοις. D. πλείοις.

Τὸν σῖτον. Τόν om. C.

Χειμῶνα. Ar. τὸν χειμ.

Τηρήσαντας. Reg. (G.) τηρήσαντες, sed ας s. ες al. man.

2. Πάντων δέ Cass. Aug. Cl. It. H. Mosqu. Ar. Chr. Haack. Bekk. Goell. pro πάντων τε. Post ἐπικηρ. ante Haack. rursus punctum erat.

Μετεμέλοντο. D. E. Vind. μετεμέλλοντο.

φίαν περὶ τῆς κωλύμης τῆς ξυμβάσεως, οὐ τἀληθῆ ἔφη λέγειν τοὺς ἐξαγγέλλοντας. παραινούντων δὲ τῶν ἀφιγμένων, εἰ μὴ σφίσι πιστεύουσι, κατασκόπους τινὰς πέμψαι, ᾑρέθη κατάσκοπος αὐτὸς μετὰ Θεαγένους ὑπὸ Ἀθηναίων. 4. καὶ γνοὺς ὅτι ἀναγκασθήσεται ἢ ταὐτὰ λέγειν οἷς διέβαλλεν, ἤ, τἀναντία εἰπών, ψευδὴς φανήσεσθαι, παρῄνει τοῖς Ἀθηναίοις, ὁρῶν αὐτοὺς καὶ ὡρμημένους τι τὸ πλέον τῇ γνώμῃ στρατεύειν, ὡς χρὴ κατασκόπους μὲν μὴ πέμπειν, μηδὲ διαμέλλειν καιρὸν παριέντας, εἰ δὲ δοκεῖ αὐτοῖς ἀληθῆ εἶναι τὰ ἀγγελλόμενα, πλεῖν ἐπὶ τοὺς ἄνδρας. 5. καὶ ἐς Νικίαν τὸν Νικηράτου, στρατηγὸν ὄντα, ἀπεσήμαινεν, ἐχθρὸς ὤν, καὶ ἐπιτιμῶν ῥᾴδιον εἶναι παρασκευῇ, εἰ ἄνδρες εἶεν οἱ στρατηγοί, πλεύσαντας λαβεῖν τοὺς ἐν τῇ νήσῳ, καὶ αὐτός γ' ἄν, εἰ ἦρχε, ποιῆσαι τοῦτο.

12. Ἀπεσήμαινεν] ἀποσκώπτων ἐδήλου. (l. Αὐγ.) — Ἐχθρὸς ὢν] τῷ Νικίᾳ δηλονότι. (l. Αὐγ.) — 13. Ἐπιτιμῶν] ἐγκαλῶν, ἐπιμεμφόμενος, [ὀνειδίζων. (l. Αὐγ.)]

3. Κωλύμης. Vind. κωλύμβης. Τῆς ξυμβάσεως. Τῆς om. B. K. Ald. Flor. Bas.
Θεαγένους F, C. Reg. (G.) D. m. Ar. Chr. marg. Steph. Haack. Vulgo (Bekk. Goell.) Θεογένους. Vid. not.
4. Διέβαλλεν. D. I. E. Mosqu. m. Ar. διέβαλεν.
Ἢ τἀναντία ab al. man. E.
Φανήσεσθαι. Vat. H. γενήσεσθαι, in hoc tamen s. v. al. man. γρ. φανήσ. Cf. Bornem. de gem. Cyrop. rec. p. 51. Frustra φανήσεται coniectum esse ex I. 1. p. 270. apparet.
Αὐτούς. E. καὶ αὐτ.
Τι τὸ πλέον. Marg. Steph. τὸ πλέον τι. It. τί om. „Redundare existimat Steph. Vid. Append. ad Script. de Dial. Att. p. 81." HUDS. Valet *aliqua ex parte, aliquantum.*
Τῇ γνώμῃ. Cl. Ar. τῆς γνώμης.
Διαμέλλειν. Mosqu. Ar. διαμέλειν. Marg. Steph. μέλλειν.
Παριέντας. Cod. Bas. παρέντας.
Δοκεῖ. Gr. δοκῇ.
5. Νικίαν τὸν Νικηράτου. Gr. τὸν Νικίαν Νικηράτου.
Ἀπεσήμαινεν. E. ἀπεσήμανεν. Dan. ἀποσήμενε, quod ante στρατηγόν ponit, sicut nostrum Chr.
Παρασκευῇ. D. παρασκευῆς, nisi nos fallit Gail.
Εἰ ἄνδρες. Gr. εἰ οἱ ἄνδρες. D. οἱ ἄνδρες sine εἰ.
Πλεύσαντας. Reg. (G.) I. Chr. Ald. Flor. Bas. πλεύσαντες, sed Reg. (G.) cum ας s. ες ead. man.

(Νικίας τῷ Κλέωνι παραχωρεῖ τῆς ἐπὶ Πύλῳ ἀρχῆς, ἣν οὗτος ἄκων ὑφίσταται, μεγαληγορεῖ γε μέντοι.)

κη΄. Ὁ δὲ Νικίας, τῶν τε Ἀθηναίων τι ὑποθορυβησάντων ἐς τὸν Κλέωνα, ὅτι οὐ καὶ νῦν πλεῖ, εἰ ῥᾴδιόν γε αὐτῷ φαίνεται, καὶ ἅμα ὁρῶν αὐτὸν ἐπιτιμῶντα, ἐκέλευεν ἥν τινα βούλεται δύναμιν λαβόντα τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι ἐπιχειρεῖν. 2. ὁ δὲ τὸ μὲν πρῶτον, οἰόμενος αὐτὸν λόγῳ μόνον ἀφιέναι, ἕτοιμος ἦν· γνοὺς δὲ τῷ ὄντι παραδωσείοντα, ἀνεχώρει, καὶ οὐκ ἔφη αὐτός, ἀλλ' ἐκεῖνον στρατηγεῖν, δεδιὼς ἤδη, καὶ οὐκ ἂν οἰόμενός οἱ αὐτὸν τολμῆσαι ὑποχωρῆσαι. 3. αὖθις δὲ ὁ Νικίας ἐκέλευε, καὶ ἐξίστατο τῆς ἐπὶ Πύλῳ ἀρχῆς, καὶ μάρτυρας τοὺς Ἀθηναίους ἐποιεῖτο. οἱ δέ, οἷον ὄχλος φιλεῖ ποιεῖν, ὅσῳ μᾶλλον ὁ Κλέων ὑπέφευγε τὸν πλοῦν, καὶ ἐξανε-

κη΄. 1. Ὑποθορυβησάντων] μετὰ θορύβου εἰπόντων. (λ. Δύγ.) — 4. Τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι ἐπιχειρεῖν] ἤτοι ἐπὶ τοὺς ἐν τῇ Σφακτηρίᾳ· ἢ μέρος τὸ ἐφ' ἑαυτῶν εἶναι· τὸ δ' εἶναι παρέλκει Ἀττικῶς· ἤ, ὡς Ἄντυλλος, ἐπὶ σφίσι, τοῖς στρατηγοῖς δηλονότι. — 7. Παραδωσείοντα] ἐφιέμενον παραδώσειν τὸν Νικίαν. (λ. Δύγ.) — Ἀνεχώρει] ἀντὶ τοῦ ἀνεδύετο. — Ἀλλ' ἐκεῖνον στρατηγεῖν] ἀλλ' ἐκεῖνον δεῖν στρατηγεῖν. — 10. Ἐξίστατο] παρεχώρει. (λ. Δύγ.) — 12. Ἐξανεχώρει] ἀντὶ τοῦ ἀνεδύετο ποιεῖν ἅπερ ὑπέσχετο, [ἀπέφευγεν. (λ. Δύγ.)]

Cap. XXVIII. Τὶ ὑποθορυβησάντων. E. ὑποθορυβησάντων τι. Pal. τὶ ὑπὸ θορυβ.

Πλεῖ Chr. Dan., quibus parendum, quanquam apud scriptores, qui sub imperatoribus Romanis vixerunt, vulgatum (Haack, Bekk. Goell.) πλέει non rarum est. Vid. Lob. ad Phryn. p. 220. et nos I. 1. p. 230. (Πλέετε tamen duo optimi Xen. libri Anab. VII, 6, 37.) Apud Plutarch. Nicias (c. 7.) Cleonem alloquitur verbis: τί δ' οὐχὶ καὶ νῦν αὐτὸς σὺ πλεῖς; D. πλέοι.

Εἰ ῥᾴδιόν γε. Γὲ om. D. m. Chr. Dan., sed referendum ad εἰ.

Αὐτόν. F. αὐτῷ, ὄν s. ῷ.

Ἐκέλευεν — ἐπὶ om. E. sed suppl. al. man.

Ἥντινα. Cass. Gr. ἥν τινα. Valla: *sumptis copiis, si quas vellet.*

Βούλεται δύναμιν λαβόντα. G. δύν. λαβ. βούλ., sed verus ordo literis indicatus.

2. Μόνον. E. (sed Cass., quem Bekk. addit, non item) μόνω (μόνῳ).

Τῷ ὄντι. Mosqu. ὅτι.

Αὐτός. I. male αὐτόν.

Οἰόμενός οἱ. Posterius om. E.

Ὑποχωρῆσαι. D. ἀποχωρ.

3. Ἐκέλευε. Mosqu. ἐκέλευσε.

Πύλῳ. Vat. H. Πύλου.

Ὅσῳ. Vat. ὅσα.

Ὑπέφευγε. Dan. (non Chr., quem Bekk. nominat,) ἐξέφ.

Ἐξανεχώρει τὰ εἰρημένα. „Tho-

χώρει τὰ εἰρημένα, τόσῳ ἐπεκελεύοντο τῷ Νικίᾳ παραδιδόναι τὴν ἀρχὴν, καὶ ἐκείνῳ ἐπεβόων πλεῖν. 4. ὥστε οὐκ ἔχων ὅπως τῶν εἰρημένων ἔτι ἐξαπαλλαγῇ, ὑφίσταται τὸν πλοῦν· καὶ παρελθὼν, οὔτε φοβεῖσθαι ἔφη Λακεδαιμονίους, πλεύσεσθαί τε λαβὼν ἐκ μὲν τῆς πόλεως οὐδένα, Λημνίους δὲ καὶ Ἰμβρίους τοὺς παρόντας, καὶ πελταστὰς οἳ ἦσαν ἔκ τε Αἴνου βεβοηθηκότες, καὶ ἄλλοθεν τοξότας τετρακοσίους. ταῦτα δὲ ἔχων, ἔφη, πρὸς τοῖς ἐν Πύλῳ στρατιώταις, ἐντὸς ἡμερῶν εἴκοσιν ἢ ἄξειν Λακεδαιμονίους ζῶντας, ἢ αὐτοῦ ἀποκτενεῖν. 5. τοῖς δὲ Ἀθηναίοις ἐνέπεσε μέν τι καὶ γέλωτος τῇ κουφολογίᾳ αὐτοῦ, ἀσμένοις δ' ὅμως ἐγίγνετο τοῖς σώφροσι τῶν ἀνθρώπων, λογιζομένοις δυοῖν ἀγαθοῖν τοῦ

mas Mag. [et Phav.] exponit παραιβάντι. Melius Scholiastes. Τὰ εἰρημένα sunt illa, de quibus est in fine cap. praec." DUK. Ob structuram comparanda verba ὑποχωρεῖν et ὑπεξέρχεσθαι I. 1. p. 132. Valet nunc prope μετατίθεσθαι.

Τόσῳ. D. I. E. m. Chr. Dan. marg. Steph. τόσον, non plane contra leges linguae, quanquam μᾶλλον cogitatione repetendum.

Τῷ Νικίᾳ. E. τὸν Νικίαν.

4. Ὥστε. C. ὥσπερ.

Ἔτι om. Reg. et C., nisi huius loco G. exarare volebant Gailii typothetae.

Ἐξαπαλλαγῇ. C. ἐκπαλλαγῇ, si Gailio fides. E. ὑπεξαλλαγῇ. Mosqu. ἐξαπαλλαγῇ.

Ἐκ μέν. Μέν om. Mosqu.

Ἰμβρίους. Dan. Ἐμβρίους.

Ἔκ τε. Chr. Dan. ἐκ τῆς. „Aut abundat τέ, aut addendum καί ante τοξότας." AEM. PORT. At vid. adnot.

Τοῖς — στρατιώταις Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. D. I. (qui duo ἐν τῇ Πύλῳ habent, et si Gailio fides, τοῖν pro τοῖς,) Mosqu. Ar. Chr. Dan. Flor., quae scriptura etiam a Valla inventa iam Dukero, cuius vid. not., placebat, et recepta est ab Haack. Bekk. Gail. Vulgo τοὺς — στρατιώτας. Proxima confirmant Aristid. et Schol. Aristoph. Vid. adnot.

Ἢ ἄξειν — ἀποκτενεῖν. Haec et ex praecedd. ταῦτα δὲ ἔχων habet Thom. M. in βούλομαι p. 166. Pro ἄξειν Vind. ἕξειν. In Mosqu. Ar. de. ζῶντας. Denique Valla *aut ibi mortem obiturum* interpretatus ἀποθανεῖν legisse existimatur. Cf. not.

5. Μέν τι. Μέν om. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. E. Pro τί F. habet τοί. Respiciunt huc nonnulli scriptores. Vid. adnot.

Ἀσμένοις. D. ἀσμένως.

Ἐγίγνετο. m. Chr. ἐγένετο.

Δυοῖν. Ex Chr. Wasse δυεῖν reposuerat. „Praeter unum librum in ceteris omnibus tam scriptis quam editis est δυοῖν, quod et alibi habet Thucydides, etsi scriptura plerumque variat." DUK. Δυεῖν postea inventum dicitur in Aug., de quo valde dubitamus. (De Vind. fallitur Bekk. Ex Parr. B. C. D. F. G. δυοῖν clare affert Gail., de reliquis ta-

ἑτέρου τεύξεσθαι, ἢ Κλέωνος ἀπαλλαγήσεσθαι, ὃ μᾶλλον ἤλπιζον, ἤ, σφαλεῖσι γνώμης, Λακεδαιμονίους σφίσι χειρώσασθαι.

(Κλέων Δημοσθένην στρατηγὸν προσαιρεῖται. διὰ τί οὗτος, καίπερ ἀπόβασιν διανοούμενος, μέχρι τούτου ἀνεβάλλετο αὐτήν.)

κθ΄. Καὶ πάντα διαπραξάμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ψηφισαμένων Ἀθηναίων αὐτῷ τὸν πλοῦν, τῶν τε ἐν Πύλῳ στρατηγῶν ἕνα προσελόμενος Δημοσθένην, τὴν ἀγωγὴν διὰ τάχους ἐποιεῖτο. 2. τὸν δὲ Δημοσθένην προσέλαβε, πυνθανόμενος* τὴν ἀπόβασιν αὐτὸν ἐς τὴν νῆσον διανοεῖσθαι. οἱ γὰρ στρατιῶται, κακοπαθοῦντες τοῦ χωρίου τῇ ἀπορίᾳ, καὶ μᾶλλον πολιορκούμενοι ἢ πολιορκοῦντες, ὥρμηντο διακινδυνεῦσαι. 3. καὶ αὐτῷ ἔτι ῥώμην καὶ ἡ νῆσος ἐμπρησθεῖσα παρέσχε. πρότερον μὲν γὰρ οὔσης αὐτῆς ὑλώδους ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ἀτριβοῦς διὰ τὴν ἀεὶ ἐρημίαν, ἐφοβεῖτο, καὶ πρὸς τῶν πο-

κθ΄. 9. Οἱ γὰρ στρατιῶται] τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.) — 10. ** Τῇ ἀπορίᾳ] τῇ ἐνδείᾳ τῶν ἀναγκαίων. (Κασσ.) — 11. Διακινδυνεῦσαι] παράβολόν τι διαπράξασθαι. — Αὐτῷ —] τῷ Δημοσθένει προθυμίαν ἐνεποίησεν, ἢ ἐπτέρωσεν. (? ἐπέῤῥωσεν. Αὐγ.)

cet.) Cf. I. 1. p. 224. Δυοῖν restituerunt Haack. Bekk. Goell.

Μᾶλλον. Vat. H. μάλιστα, posterior. s. v. al. man. γρ. μᾶλλον.

Χειρώσασθαι Cass. (hic tamen cum superscr. emend. rec. man. -σεσθαι,) Aug. F. It. Vat. D. Vind. Mosqu. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) χειρώσεσθαι. Cf. I. 1. p. 275. et supra c. 24.

Cap. XXIX. Διαπραξάμενος ἐν. Pal. διαπραξ. ὁ Κλέων ἐν.

Αὐτῷ. Errore typogr. in ed. Lips. et Gail. αὐτῷ.

Τῶν τε. Τέ de. Chr. Dan. Cf. adnot. ad III, 84.

Πύλῳ. D. τῇ Πύλῳ.

Ἀγωγήν Cass. Aug. Pal. It. Vat. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) ἀναγωγήν. „Cf. VI, 29.“ BEKK.

Τάχους. B. τάχος.

2. Αὐτόν om. B.

Τὴν νῆσον. Τήν om. C.

Ὥρμηντο διακινδυνεῦσαι. „Thom. Mag. p. 164.“ GOELL.

3. Αὐτῷ ἔτι. Vat. ἔτι τῷ ἔτι. Haack. ante καὶ αὐτῷ non bene colon posuit.

Παρέσχε Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. C. Reg. Gr. B. Ar. marg. Steph. Haack. Bekk. Goell. Vulgo παρεῖχε.

Πρότερον μέν. Μέν om. C.

Οὔσης αὐτῆς. It. Vat. H. αὐτῆς οὔσης, quibus Bekk. et Goell. paruerunt, nos non paremus. Vid. de his libris de Art. crit. p. 39. sqq. et p. 132.

Ἐπὶ τὸ πολύ. Chr. ἐπὶ πολύ.

Ἀτριβοῦς. B. διατριβοῦς.

Ἀεί H. s. v. al. man. In Pal. B. E. Mosqu. Ald. Flor. scribitur αἰεί. Cf. I. 1. p. 211.

Καὶ πρός. Καί om. It. Vat.

λεμίων τοῦτο ἐνόμιζε μᾶλλον εἶναι· πολλῷ γὰρ ἂν στρατοπέδῳ ἀποβάντι ἐξ ἀφανοῦς χωρίου προςβάλλοντας αὐτοὺς βλάπτειν· σφίσι μὲν γὰρ τὰς ἐκείνων ἁμαρτίας καὶ παρασκευὴν ὑπὸ τῆς ὕλης οὐκ ἂν ὁμοίως δῆλα εἶναι,
5 τοῦ δὲ αὐτῶν στρατοπέδου καταφανῆ ἂν εἶναι πάντα τὰ ἁμαρτήματα, ὥςτε προςπίπτειν ἂν αὐτοὺς ἀπροςδοκήτως, ᾗ βούλοιντο· ἐπ' ἐκείνοις γὰρ ἂν εἶναι τὴν ἐπιχείρησιν. 4. εἰ δ' αὖ ἐς δασὺ χωρίον βιάζοιτο ὁμόσε ἰέναι, τοὺς ἐλάσσους, ἐμπείρους δὲ τῆς χώρας, κρείσσους ἐνό-
10 μιζε τῶν πλεόνων ἀπείρων, λανθάνειν τε ἂν τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον, πολὺ ὄν, διαφθειρόμενον, οὐκ οὔσης τῆς † προςόψεως † ᾗ χρῆν ἀλλήλοις ἐπιβοηθεῖν.

2. *Αὐτοὺς βάλλειν*] τοὺς Λάκωνας δηλονότι. — 3. *Σφίσι*] τοῖς Ἀθηναίοις. — *Ἐκείνων*] τῶν Λακεδαιμονίων. — 5. *Αὐτῶν*] τῶν Ἀθηναίων. — 6. *Ὥςτε προςπίπτειν ἂν αὐτούς*] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι προςπίπτειν τοὺς Λακεδαιμονίους. (λ. Αὐγ.) — 7. *Ἐπ' ἐκείνοις [γὰρ εἶναι ἂν]* τοῖς Λακεδαιμονίοις. — 8. *Ὁμόσε ἰέναι*] ἀντὶ τοῦ εἰς χεῖρας, καὶ πλησίον, ὅ ἐστιν εἰς συστάδην μάχην. — 10. *Τῶν πλεόνων ἀπείρων*] τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.) — 11. *Τῆς προςόψεως*] τῆς θεωρίας. (λ. Αὐγ.)

Τοῦτο ἐνόμιζε μᾶλλον εἶναι. C. Reg. (G.) ἐνόμ. μᾶλλ. τοῦτο εἶναι. Chr. τοῦτο ἐνόμ. εἶν. μᾶλλ. Mox ter colis pro punctis usi sumus.

Ἀποβάντι. Pal. ἐξαποβάντι. D. I. ἀποβάντας. Antea pro πολλῷ Abresch. et Reisk. frustra πολλά coniiciebant. Dicit scriptor *etiamsi magnus exercitus descenderit.*

Προςβάλλοντας. Mosqu. m. Ar. Chr. προςβαλόντας, sed in m. correct. in βαλλ. E. προςβαλοῦντας.

Βλάπτειν. Marg. Steph. ex cap. Schol. βάλλειν.

Ὑπό. C. G. Mosqu. Ar. ἀπό.

Δῆλα εἶναι. D. E. m. Chr. Dan. εἶναι δῆλα. Δήλας non coniicies. Vid. Matth. Gr. §. 441. 1.

Αὐτῶν. Cod. Bas. αὐτοῦ.

Εἶναι πάντα. D. εἶναι καὶ δῆλα πάντα, sed καί s. v. al. man.

Προςπίπτειν. Aug. προσπ.

Ἂν αὐτούς. Ἄν male om. Gr.

Ἂν εἶναι. Hoc ordine Cass. Aug. F. It. Vat. H. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) εἶναι ἄν. Ἄν male om. Cl.

4. *Αὖ.* Gr. οὖν.

Βιάζοιτο. D. E. βιάζοιντο. Nostrum passive dictum, ut saepe apud Thuc. Vid. Ind. verb.

Κρείσσους E. Haack. Vulgo (Bekk. Goell.) κρείττους. Cf. I. 1. 210. cum Farr. discr. script.

Πλεόνων. Ar. πλειόνων, aeque bene, imo magis ex more Thuc. Vid. I. 1. p. 223.

Ἂν τό. B. ἂν αὐτό.

Ἑαυτῶν. It. ἑαυτόν. Chr. ἑαυτοῦ. Quo non opus. Vid. Schoem. Obss. in Thuc. p. 12.

Οὐκ οὔσης. Οὐκ om. B.

Προςόψεως. Imo προόψεως. Valla *prospectus.* Cf. script. discr. ad II, 89, 8.

Χρῆν. Chr. ἐχρῆν. At vid. script. discr. ad I, 89.

(Ἡ νῆσος ἐμπρησθεῖσα Δημοσθένει σπουδὴν παρέχει ἀποβάσεως §. 1 — 3. Κλέωνος ἀφικομένου μάτην λόγοι προσφέρονται τοῖς Λακεδαιμονίοις περὶ ὁμολογίας.)

10. Βιβλ. β' κεφ. λζ'. λη'.

λ'. Ἀπὸ δὲ τοῦ Αἰτωλικοῦ πάθους, ὃ διὰ τὴν ὕλην μέρος τι ἐγένετο, οὐχ ἥκιστα αὐτὸν ταῦτα ἐσῄει. 2. τῶν δὲ στρατιωτῶν ἀναγκασθέντων διὰ τὴν στενοχωρίαν τῆς νήσου τοῖς ἐσχάτοις προσίσχοντας ἀριστοποιεῖσθαι διὰ προφυλακῆς, καὶ ἐμπρήσαντός τινος κατὰ μικρὸν τῆς ὕλης ἄκοντος, καὶ ἀπὸ τούτου πνεύματος ἐπιγενομένου, τὸ πολὺ αὐτῆς ἔλαθε κατακαυθέν. 3. οὕτω δὴ τούς τε Λακεδαιμονίους μᾶλλον κατιδὼν πλείους ὄντας, ὑπονοῶν πρότερον ἐλάσσοσι τὸν σῖτον † αὐτοῦ † ἐσπέμπειν, τότε [δὲ] ὡς ἐπ' ἀξιόχρεων τοὺς Ἀθηναίους μᾶλλον σπουδὴν

λ'. 2. Μέρος] τοῦ πάθους δηλονότι. (l. Αὐγ.) — Τῶν δὲ στρατιωτῶν] τῶν Ἀθηναίων στρατιωτῶν. — 8. Κατιδών] ὁ Δημοσθένης [δηλαδή]. — 9. Αὐτοῦ] τὸ αὐτοῦ [καὶ] τοπικὸν ἐπίρρημα. καὶ Ὅμηρος· αὐτοῦ ἐρυκακέειν.

Cap. XXX. Male hinc novi cap. initium fit, cuius prima saltem sectio cum praec. iungenda.

2. *Νήσου*. Comma, quod vulgo post *νήσου* collocabatur, saltem cum Haack. post *στενοχωρί* ponendum. Vid. Goell.

Προσίσχοντας. Cass. Aug. Pal. It. Vat. *προΐσχοντας*, sed in Cass. Aug. recte man. rec. int. vers. *προς*. Contra m. vulgatam habet, sed corr. *προϊ*. Cl. *προΐσχοντες*, in marg. *προσχόντες*. „Non est mutandus casus participii. Vid. adnot. ad cap. 2." DUK. *προσῄσχοντας*.

Ἀριστοποιεῖσθαι. D. I. *ἀριστοποιήσασθαι*.

Προφυλακῆς. D. *φυλακῆς*.

Μικρόν. Cod. Bas. *σμικρόν*. At vid. I. 1. p. 210. Reiskius temere aut *τύχην* corrigi aut *κατά* deleri volebat.

Τῆς ὕλης. *Τῆς* om. D. E.

8. *Αὐτοῦ* si pro *αὐτόσε* poni posse neges, (nam nugae sunt reliquae, quas proposuerunt, explicationes, nec huc valent quae I. 1. p. 178. sq. disputavimus,) atque subiectum desideres, quod non videtur commode abesse posse, probaverim Baueri coniecturam *αὐτοὺς ἐσπέμπειν*. Nam lenior quidem nonnullis videatur medela, si restituatur *αὐτοὺς πέμπειν*, praesertim quum Gail. scribat: „*αὐτοῦ* (*ἐκ* per corr.) *πέμπειν* G."; sed compositum *ἐσπέμπειν* satis confirmatur c. 16. et 26.

Τότε δέ. *Δέ* vulgo de. Sed ita verba *τότε* — *ποιεῖσθαι* aperte nexu carent. Neque cum Bened. scribi licet *τότε τε*, ut haec cohaereant, *τούς τε Λακεδ. πλείους ὄντας* — *τότε τε τοὺς Ἀθην. σπουδὴν ποιεῖσθαι* — *τήν τε νῆσον εὐαποβατ. οὖσαν*, cui rationi vel infinit. *ποιεῖσθαι* satis obstat. Aliquanto melius Reiskius *τό τε* separatim exarari volebat. Sed verba *τούς τε Λακεδ. κατιδὼν*

ποιεῖσθαι, τήν τε νῆσον εὐαποβατωτέραν οὖσαν, τὴν ἐπιχείρησιν παρεσκευάζετο, στρατιάν τε μεταπέμπων ἐκ τῶν ἐγγὺς ξυμμάχων, καὶ τὰ ἄλλα ἑτοιμάζων.

4. Κλέων δὲ ἐκείνῳ τε προπέμψας ἄγγελον ὡς ἥξων, 5 καὶ ἔχων στρατιὰν ἣν ᾐτήσατο, ἀφικνεῖται ἐς Πύλον· καὶ ἅμα γενόμενοι, πέμπουσι πρῶτον ἐς τὸ ἐν τῇ ἠπείρῳ στρατόπεδον κήρυκα, προκαλούμενοι εἰ βούλοιντο ἄνευ κινδύνου τοὺς ἐν τῇ νήσῳ ἄνδρας σφίσι τά τε ὅπλα καὶ 8. σφᾶς αὐτοὺς κελεύειν παραδοῦναι, ἐφ' ᾧ φυλακῇ τῇ μετρίᾳ τηρήσονται, ἕως ἄν τι περὶ τοῦ πλέονος ξυμβαθῇ.

(Οἱ ὁπλῖται τῶν Ἀθηναίων ἀποβαίνουσι. τάξις τῶν Λακεδαιμονίων.)

λα'. Οὐ προςδεξαμένων δὲ αὐτῶν, μίαν μὲν ἡμέραν ἐπέσχον, τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀνηγάγοντο μὲν, νυκτὸς ἐπ' ὀλί-

4. Ἐκείνῳ] τῷ Δημοσθένει. (λ. Αὐγ.) — 6. Ἅμα γενόμενοι] ἤγουν συνελθόντες ὁ Κλέων καὶ ὁ Δημοσθένης. (λ. Αὐγ.) — Ἐς τὸ ἐν τῇ ἠπείρῳ στρατόπεδον] τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Αὐγ.) — 9. Ἐφ' ᾧ] ἀντὶ τοῦ οὗ χάριν. (λ. Αὐγ.) — Τῇ μετρίᾳ] ἤγουν φιλανθρώπῳ. (λ. Αὐγ.) — 10. Περὶ τοῦ πλέονος ξυμβαθῇ] ἤγουν περὶ σπονδῶν σύμβασις γένηται. §. ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, καὶ περὶ τῶν

πλείους ὄντας, τήν τε νῆσον εὐαποβατ. οὖσαν coniungenda esse, ποιεῖσθαι autem, ut ἐςπέμπειν, ex ὑπονοῶν sive, quod in eo inest, νομίζων pendere manifestum est. Quapropter δέ ex nostra coniectura inseruerunt Haack. et Goell. Caeterum μᾶλλον ἂν in libris exstare velis.

Τήν τε. Mosqu. τῇ τε.

Στρατιάν. H. στρατειαν.

Μεταπέμπων. Vat. μεταπεμπόντων.

4. Κλέων δέ. Hinc novum caput ordiri debebat.

Ἐς τό om. Gr.

Προκαλούμενοι. Reg. D. προκαλούμενον. Mox Pal. σφάς.

Ἐφ' ᾧ — τηρήσονται Zonar. p. 929. Cass. prave τηρήσωνται.

Ξυμβαθῇ. C. ξυμβασθῇ. D. ξυμβιβασθῇ.

Cap. XXXI. Προςδεξαμένων. Syllaba προς s. v. G.

Αὐτῶν, C. Reg. (G.) Gr. B. Mosqu. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. αὖ. „Quam lectionem qui probabat Benedictus, non debebat post δέ interpungere. Ubi enim supra narratum est Athenienses unum diem quievisse? At deditionem etiam antea Athenienses postulaverant, neque impetraverant tamen, cf. c. 21. 22, eoque respicere auctor putandus est, commate post αὖ fixo, si vera haec sit lectio, de quo adhuc dubito." HAACK. Supra cum legatis Athenas missis, hic cum exercitu agitur. Igitur servanda vulgata.

Ἐπέσχον. F. ὑπέσχον.

Ἀνηγάγοντο Cass. Aug. Cl. It. Vat. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr.

γας ναῦς τοὺς ὁπλίτας πάντας ἐπιβιβάσαντες· πρὸ δὲ τῆς ἕω ὀλίγον ἀπέβαινον τῆς νήσου ἑκατέρωθεν, ἔκ τε τοῦ πελάγους καὶ πρὸς τοῦ λιμένος, ὀκτακόσιοι μάλιστα ὄντες ὁπλῖται· καὶ ἐχώρουν δρόμῳ ἐπὶ τὸ πρῶτον φυλακτήριον τῆς νήσου. 2. ὧδε γὰρ διετετάχατο: ἐν ταύτῃ μὲν τῇ πρώτῃ φυλακῇ ὡς τριάκοντα ἦσαν ὁπλῖται· μέσον δὲ καὶ ὁμαλώτατόν τε καὶ περὶ τὸ [illegible] οἱ πλεῖστοι αὐτῶν καὶ Ἐπιτάδας ὁ ἄρχων εἶχε· μέρος [illegible] πολὺ * αὐτοῦ * τὸ ἔσχατον ἐφύλασσε τῆς

ἄλλων πραγμάτων· ἕως τέλειαι σπονδαί, γε πολέμου ἀπαλλαγή.

λα'. 4. Ἐχώρουν δρόμῳ] ἤγουν ἔτρεχον. τὸ πρῶτον φυλακτήριον] δραμόντες ἐπέθεντο αὐτ. (λ. Αὐγ.). — 5. Διετετάχατο] διατετα ἦσαν οἱ ἐν τῇ νήσῳ. (λ. Αὐγ.) — 6. Τῇ : φυλακήν φησιν αὐτοὺς τοὺς φύλακας. ἐπ γματα ἦν Λακεδαιμονίων τὰ φυλάττοντα τ ἄκρῳ τῆς νήσου τῷ πρὸς τὸ πέλαγος, ἕτ πρὸς τὸν λιμένα, ἕτερον δὲ ἐν τῷ μέσῳ τῇ πρώτην οὖν φυλακὴν λέγει τὴν πρὸς τὸ πέ.

B. D. E. ed. Bas. Steph. 2. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἀνήγαγον. „Sic et l. III. c. 16. accipiunt ἀναγαγόντες. Hic quum optimi mss. habeant ἀνηγάγοντο, eoque et Thucydides et alii omnes frequentius utantur, nulla causa est, cur id praeferri non debeat. Pollux, Suid. et Hesych. non habent ἀνάγειν hac significatione." DUK. „Ἀνήγαγον defendit Abresch. p. 404. contra Duk." GOTTL. „Exempla Abreschio allata omnia habent accusat., qui tamen et hic facile suppleatur." BAUER.

Τοὺς ὁπλίτας. E. αὐτοὺς ὁπλ.

Ἐπιβιβάσαντες. E. ἐπιβιβάσαντας.

Ἀπέβαινον. D. I. ἐπέβαινον, cum ἀ s. v. al. man. Antea Mosqu. ὀλίγων.

Τῆς νήσου. Chr. τὴν νῆσον.

Πρὸς Cass. Aug. Cl. (in cuius marg. πρό,) Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. Reisk.

Haack. [illegible] in m. πρ[illegible] videtur [illegible] νος. III. IV, 13[illegible] πρὸς Σκ[illegible] πρό mir[illegible] servatur[illegible] I, 62. r[illegible] Μάλισ[illegible] detur. S[illegible]
2. Εἶχ[illegible]
Αὐτοῦ. αὐτόθι, loco pu[illegible] plerisqu[illegible] dam ret[illegible] HAACK. F. αὐτῷ, unde αὐτό ex Baueri coniectura scripserunt Bekk. et Goell.

Τὸ ἔσχατον Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Haack. Bekk. „Sed malim τοὔσχατον, quod est III, 26." BEKK. Cf. I. 1. p. 215. Vulgo artic. de.

Τὸ πρός. Τὸ de. Gr. D. I.

Πύλου, ὃ ἦν ἔκ τε θαλάσσης ἀπόκρημνον, καὶ ἐκ τῆς γῆς ἥκιστα ἐπίμαχον· καὶ γάρ τι καὶ ἔρυμα αὐτόθι ἦν παλαιὸν, λίθων λογάδην πεποιημένον, ὃ ἐνόμιζον σφίσιν ὠφέλιμον ἂν εἶναι, εἰ καταλαμβάνοι ἀναχώρησις βιαιο-5 τέρα. οὕτω μὲν τεταγμένοι ἦσαν.

(Οἱ πρῶτοι φύλακες τῶν Λακεδαιμονίων διαφθείρονται. οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι ἀποβαίνουσι. καλὴ ἐπίνοια Δημοσθένους.)

λβ'. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τοὺς μὲν πρώτους φύλακας, ἐπέδραμον, εὐθὺς διαφθείρουσιν, ἔν τε ταῖς εὐναῖς ἀναλαμβάνοντας τὰ ὅπλα, καὶ λαθόντες τὴν ἀπόβα-

τε] ἔνθα, φησὶν, ἦν τὸ ὁμαλὸν καὶ ἰσόπεδον καὶ οὐκ ἐν ὕψει μενον τῆς νήσου μέρος. — 1. Ὃ ἦν — —] ὅπερ, φησὶ, μέρος ἔσχατον καὶ προέχον ἐπὶ τὴν Πύλον, τραχύ τι ἦν καὶ δύςβατον. 2. Ἔρυμα] φρούριον. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 3. Λογάδην] ἐπιλέκτως. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

λβ'. 7. Οἷς] ἤγουν καθ' ὧν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 8. Λαθόντες] ·θραίαν ποιήσαντες. (λ. Αὐγ.)

Ἔκ τε θαλάσσης. F. Mosqu. ἐκ τῆς θαλ. Quod noli propter τῆς γῆς probare. Xen. Hell. , 3, 26. μήτε ἐκ τῆς γῆς μήτε κατὰ θάλατταν. Cf. ibid. VI, 2, et adnot. supra ad IV, 11.

Ἐκ τῆς — ἐπίμαχον. „Vid. hom. Mag. h. v. Sic mox c. 5. et supra c. 4.“ DUK. Cf. oll. I, 171.

Τί καί. F. καί τι. Mosqu. om. .

Ἔρυμα in Cass. emend. ex ἔρημα.

Λίθων. Gr. λίθῳ. At vid. Matth. r. §. 375. 2.

Ὃ de. Chr. Dan. Tum C. ἐνόμιζον.

Ἂν εἶναι. Ἂν om. Mosqu.

Καταλαμβάνοι. F. C. Reg. (G.) Gr. E. καταλαμβάνει, sed in Gr. emend.

Βιαιοτέρα Cass. Aug. Cl. Vat. H. I. E. Vind. Mosqu. Ar. Chr. Haack. Bekk. Goell., et sic correctum in It. et int. vers. al. man. scriptum in Reg. (G.). Vulgo βεβαιοτέρα. C. βιβαιοτέρα. „Valla et Portus secuti sunt lectionem βιαιοτέρα, quorum sententiae accedo. Nam καταλαμβάνειν fere dicitur de malis et calamitatibus. II, 18. ὁπότε πόλεμος καταλάβοι. Ibid. 54. ἢν δέ γέ ποτε ἄλλος πόλεμος καταλάβῃ. IV, 20. πρίν τι ἀνήκεστον διὰ μέσου γενόμενον ἡμᾶς καταλαβεῖν.“ DUK. „Vid. Hemsterh. ad Lucian. Somn. t. I. p. 191. 192. [198. Lehm.]“ GOELL. „Res ipsa postulat legi βιαιοτέρα.“ BAUER.

Cap. XXXII. Ἔτι. Vulgo ante hoc vocab., apud Haack. post id virgula interpungitur, quam delevit Bekk. „Abreschius, Reisk. et Bau. καί excidisse putabant ante ἔτι. Melioris frugi est, quod Kistem. ἔτι iungit cum ἔν τε ταῖς εὐναῖς. Sed propter hoc τέ minus plene interpungendum est ante καὶ λαθόντ., ubi vulgo puncto distinguitur.“ HAACK.

Λαθόντες. D. λαθόντας.

γας ναῦς τοὺς ὁπλίτας πάντας ἐπιβιβάσαντες· πρὸ δὲ τῆς ἕω ὀλίγον ἀπέβαινον τῆς νήσου ἑκατέρωθεν, ἔκ τε τοῦ πελάγους καὶ πρὸς τοῦ λιμένος, ὀκτακόσιοι μάλιστα ὄντες ὁπλῖται· καὶ ἐχώρουν δρόμῳ ἐπὶ τὸ πρῶτον φυλακτήριον τῆς νήσου. 2. ὧδε γὰρ διετετάχατο: ἐν ταύτῃ μὲν τῇ πρώτῃ φυλακῇ ὡς τριάκοντα ἦσαν ὁπλῖται· μέσον δὲ καὶ ὁμαλώτατόν τε καὶ περὶ τὸ ὕδωρ οἱ πλεῖστοι αὐτῶν καὶ Ἐπιτάδας ὁ ἄρχων εἶχε· μέρος δέ τι οὐ πολὺ * αὐτοῦ * τὸ ἔσχατον ἐφύλασσε τῆς νήσου τὸ πρὸς τὴν

ἄλλων πραγμάτων· ἕως τέλειαι σπονδαὶ γένωνται καὶ παντὸς τοῦ πολέμου ἀπαλλαγή.

λα΄. 4. Ἐχώρουν δρόμῳ] ἤγουν ἔτρεχον. (1. Αὐγ.) — Ἐχώρουν — τὸ πρῶτον φυλακτήριον] δραμόντες ἐπέθεντο τοῖς πρώτοις φυλάσσουσιν. (λ. Αὐγ.). — 5. Διετετάχατο] διατεταγμένοι καὶ μεμερισμένοι ἦσαν οἱ ἐν τῇ νήσῳ. (λ. Αὐγ.) — 6. Τῇ πρώτῃ φυλακῇ] πρώτην φυλακήν φησιν αὐτοὺς τοὺς φύλακας. ἐπιφέρει γὰρ ὅτι τρία τάγματα ἦν Λακεδαιμονίων τὰ φυλάττοντα τὴν νῆσον, ἓν μὲν ἐν τῷ ἄκρῳ τῆς νήσου τῷ πρὸς τὸ πέλαγος, ἕτερον δὲ ἐν τῷ ἄκρῳ τῷ πρὸς τὸν λιμένα, ἕτερον δὲ ἐν τῷ μέσῳ τῆς νήσου, ὅπου τὸ ὕδωρ. πρώτην οὖν φυλακὴν λέγει τὴν πρὸς τὸ πέλαγος. — 7. Ὁμαλώτα-

B. D. E. ed. Bas. Steph. 2. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἀνήγαγον. „Sic et l. III. c. 16. accipiunt ἀναγαγόντες. Hic quum optimi mss. habeant ἀνηγάγοντο, eoque et Thucydides et alii omnes frequentius utantur, nulla causa est, cur id praeferri non debeat. Pollux, Suid. et Hesych. non habent ἀνάγειν hac significatione.“ DUK. „Ἀνήγαγον defendit Abresch. p. 404. contra Duk.“ GOTTL. „Exempla Abreschio allata omnia habent accusat., qui tamen et hic facile suppleatur.“ BAUER.

Τοὺς ὁπλίτας. E. αὐτοὺς ὁπλ.

Ἐπιβιβάσαντες. E. ἐπιβιβάσαντας.

Ἀπέβαινον. D. I. ἐπέβαινον, cum ἀ s. v. al. man. Antea Mosqu. ὀλίγων.

Τῆς νήσου. Chr. τὴν νῆσον.

Πρός Cass. Aug. Cl. (in cuius marg. πρό,) Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. Reisk. Haack. In K. ς al. man. additum, in m. πρός supra scr. „Probanda videtur scriptura πρὸς τοῦ λιμένος. III, 21. πρός τε Πλαταιῶν. IV, 130. περιπλεύσαντες ἐς τὸ πρὸς Σκιώνης.“ DUK. Vulgatum πρό mirum est a Bekk. et Goell. servatum esse. Nostrum etiam I, 62. restituimus.

Μάλιστα ὄντες E. omittere videtur. Statim Mosqu. ὁπλίται.

2. Εἶχε. D. E. Dan. ἦρχε.

Αὐτοῦ. „Benedictus accipit pro αὐτόθι, quod otiosum sane hoc loco puto. Melius igitur cum plerisque interpretibus ad Epitadam retuleris.“ HAACK. F. αὐτῷ, unde αὐτό ex Baueri coniectura scripserunt Bekk. et Goell.

Τὸ ἔσχατον Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Haack. Bekk. „Sed malim τοὔσχατον, quod est III, 86.“ BEKK. Cf. I. 1. p. 215. Vulgo artic. de.

Τὸ πρός. Τὸ de. Gr. D. I.

Πύλου, ὃ ἦν ἔκ τε θαλάσσης ἀπόκρημνον, καὶ ἐκ τῆς γῆς ἥκιστα ἐπίμαχον· καὶ γάρ τι καὶ ἔρυμα αὐτόθι ἦν παλαιὸν, λίθων λογάδην πεποιημένον, ὃ ἐνόμιζον σφίσιν ὠφέλιμον ἂν εἶναι, εἰ καταλαμβάνοι ἀναχώρησις βιαιο-5 τέρα. οὕτω μὲν τεταγμένοι ἦσαν.

(Οἱ πρῶτοι φύλακες τῶν Λακεδαιμονίων διαφθείρονται. οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι ἀποβαίνουσι. καλὴ ἐπίνοια Δημοσθένους.)

λβ'. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τοὺς μὲν πρώτους φύλακας, οἷς ἐπέδραμον, εὐθὺς διαφθείρουσιν, ἔν τε ταῖς εὐναῖς ἔτι ἀναλαμβάνοντας τὰ ὅπλα, καὶ λαθόντες τὴν ἀπόβα-

τόν τε] ἔνθα, φησὶν, ἦν τὸ ὁμαλὸν καὶ ἰσόπεδον καὶ οὐκ ἐν ὕψει κείμενον τῆς νήσου μέρος. — 1. Ὃ ἦν — —] ὅπερ, φησὶ, μέρος, τὸ ἔσχατον καὶ προέχον ἐπὶ τὴν Πύλον, τραχύ τι ἦν καὶ δύσβατον. — 2. Ἔρυμα] φρούριον. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 3. Λογάδην] ἐπιλέκτως. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

λβ'. 7. Οἷς] ἤγουν καθ' ὧν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 8. Λαθόντες] λαθραίαν ποιήσαντες. (λ. Αὐγ.)

Ἔκ τε θαλάσσης. F. Mosqu. ἔκ τε τῆς θαλ. Quod noli propter ἐκ τῆς γῆς probare. Xen. Hell. V, 3, 26. μήτε ἐκ τῆς γῆς μήτε κατὰ θάλατταν. Cf. ibid. VI, 2, 8. et adnot. supra ad IV, 11.

Ἐκ τῆς — ἐπίμαχον. „Vid. Thom. Mag. h. v. Sic mox c. 35. et supra c. 4." DUK. Cf. Poll. I, 171.

Τι καί. F. καί τι. Mosqu. om. καί.

Ἔρυμα in Cass. emend. ex ἔρημα.

Λίθων. Gr. λίθῳ. At vid. Matth. Gr. §. 375. 2.

Ὃ de. Chr. Dan. Tum C. ἐνόμιζον.

Ἂν εἶναι. Ἂν om. Mosqu.

Καταλαμβάνοι. F. C. Reg. (G.) Gr. E. καταλαμβάνει, sed in Gr. emend.

Βιαιοτέρα Cass. Aug. Cl. Vat. H. I. E. Vind. Mosqu. Ar. Chr. Haack. Bekk. Goell., et sic correctum in It. et int. vers. al. man. scriptum in Reg. (G.) Vulgo βεβαιοτέρα. C. βιβαιοτέρα. „Valla et Portus secuti sunt lectionem βιαιοτέρα, quorum sententiae accedo. Nam καταλαμβάνειν fere dicitur de malis et calamitatibus. II, 18. ὁπότε πόλεμος καταλάβοι. Ibid. 54. ἤν δέ γέ ποτε ἄλλος πόλεμος καταλάβῃ. IV, 20. πρίν τι ἀνήκεστον διὰ μέσου γενόμενον ἡμᾶς καταλαβεῖν." DUK. „Vid. Hemsterh. ad Lucian. Somn. t. I. p. 191. 192. [198. Lehm.]" GOELL. „Res ipsa postulat legi βιαιοτέρα." BAUER.

Cap. XXXII. Ἔτι. Vulgo ante hoc vocab., apud Haack. post id virgula interpungitur, quam delevit Bekk. „Abreschius, Reisk. et Bau. καί excidisse putabant ante ἔτι. Melioris frugi est, quod Kistem. ἔτι iungit cum ἔν τε ταῖς εὐναῖς. Sed propter hoc τέ minus plene interpungendum est ante καὶ λαθόντ., ubi vulgo puncto distinguitur." HAACK.

Λαθόντες. D. λαθόντας.

σιν, οἰομένων αὐτῶν τὰς ναῦς κατὰ τὸ ἔθος ἐς ἔφορμον τῆς νυκτὸς πλεῖν. 2. ἅμα δὲ ἕῳ γιγνομένῃ καὶ ὁ ἄλλος στρατὸς ἀπέβαινον, ἐκ μὲν νεῶν ἑβδομήκοντα καὶ ὀλίγῳ πλειόνων πάντες πλὴν θαλαμίων, ὡς ἕκαστοι ἐσκευασμένοι, τοξόται τε ὀκτακόσιοι, καὶ πελτασταὶ οὐκ ἐλάσσους τούτων, Μεσσηνίων τε οἱ βεβοηθηκότες, καὶ ἄλλοι ὅσοι περὶ Πύλον κατεῖχον πάντες, πλὴν τῶν ἐπὶ τοῦ τείχους φυλάκων. 3. Δημοσθένους δὲ τάξαντος, διέστησαν κατὰ διακοσίους τε καὶ πλείους, ἔστι δ' ᾗ ἐλάσσους, τῶν χωρίων τὰ μετεωρότατα λαβόντες, ὅπως ὅτι πλείστη ἀπορία ᾖ τοῖς πολεμίοις πανταχόθεν * κεκωλυμένοις *, καὶ

4. Ἐσκευασμένοι] ἤγουν ὡπλισμένοι. (λ. Αὐγ.) — 6. Οἱ βεβοηθηκότες] οἱ παραγενόμενοι τῷ Δημοσθένει ἐξ ἀρχῆς εἰς βοήθειαν. — 8. Διέστησαν] ἐτάχθησαν μεμερισμένως. (λ. Αὐγ.)

Ἐς Haack. et Bekk. Vulgo (et Goell.) εἰς, sicut praeter Dan., qui om., omnes libri. At vid. I. 1. p. 212.

Ἔφορμον. I. ἐφόρμιον. Mox ὁ ante ἄλλος om. Dan.

2. Ἀπέβαινον. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. F. C. G. Gr. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Ald. Bas. Steph. 1. ἐπέβαινον, quod a Valla *supervenit* translatum amplectitur Bened., quem refutat Haack. Cap. 31. οἱ ὁπλῖται πρὸ τῆς ἕω ὀλίγον ἀπέβαινον, nunc igitur ὁ ἄλλος στρατὸς ἀπέβαινον. Quocirca in fine cap. dicit scriptor τοιαύτῃ μὲν γνώμῃ ὁ Δημοσθένης τότε πρῶτον τὴν ἀπόβασιν ἐπενόει (§. 2.) καὶ ἐν τῷ ἔργῳ ἔταξεν. (§. 3.) D. ἐπέβαινεν. At vid. Matth. Gr. §. 301. et not. ad I, 106.

Νεῶν. Mosqu. τῶν νεῶν.

Ἑβδομήκοντα. D. I. E. Vind. Chr. Dan. ὀγδοήκοντα. At vid. 23, 2.

Ἕκαστοι ἐσκευασμένοι. D. I. ἕκαστος ἐσκευασμένος.

Ἐλάσσους. E. Chr. ἐλάττους. „Perperam. Noster [scriptor] semper cum σσ. Soph. Electr. 1004. [986. Herm.] ἔλαττον [iam pridem in ἔλασσον mutatum], sed raro. Aeschylus opinor nunquam; semel Agam. 1240. εὖ πράττειν. [Locum frustra quaesivimus.] Alexis bis terque." WASS. Cf. I. 1. p. 210. et 406. et Wass. ad I, 129. et IV, 72.

Τούτων de. Ar. Quod sequebatur punctum, Haack. in comma mutavit. Tum Chr. rursus Μεσηνίων. Cf. I. 2. p. 531. et Bekk. ad I. 101.

Ἄλλοι. Vulgo (et Haack.) οἱ ἄλλοι, sed οἱ om. Cass. Aug. F. Pal. It. Vat. H. Mosqu. Bekk. Goell., quod fieri potest, si post ἄλλοι non interpungimus.

3. Δημοσθένους δέ. Mosqu. Ar. Δημοσθ. τε.

Διακοσίους τε. Τέ om. Chr. Dan.

Ἔστι s. v. al. man. et ἔ eras. G.

Μετεωρότατα. Mosqu. μετέωρα. Dan. μετεωρότερα.

Ὅτι. F. C. Reg. (G.) ἔτι, Reg. (G.) cum superscr. emend. rec. man. ὅτι.

Πολεμίοις. D. Dan. ἐναντίοις. Cf. adnot. ad III, 48.

Κεκωλυμένοις Cass. Aug. Cl. Pal. C. Reg. (G.) Gr. B. Ald. Flor.

μὴ ἔχωσι πρὸς ὅ τι ἀντιτάξωνται, ἀλλ' ἀμφίβολοι γί-
γνωνται τῷ πλήθει, εἰ μὲν τοῖς πρόσθεν ἐπίοιεν, ὑπὸ
59. τῶν κατόπιν βαλλόμενοι, εἰ δὲ τοῖς πλαγίοις, ὑπὸ τῶν
ἑκατέρωθεν παρατεταγμένων. 4. κατὰ νώτου τε ἀεὶ ἔμελ-
5 λον αὐτοῖς, ᾗ χωρήσειαν, οἱ πολέμιοι ἔσεσθαι ψιλοὶ καὶ
οἱ ἀπορώτατοι, τοξεύμασι καὶ ἀκοντίοις καὶ λίθοις καὶ
σφενδόναις ἐκ πολλοῦ ἔχοντες ἀλκήν· οἷς μηδὲ ἐπελθεῖν

1. Ἀμφίβολοι] ἑκατέρωθεν βαλλόμενοι, [πανταχόθεν. (λ. Αὐγ.)] — 2. Τῷ πλήθει] ὑπὸ τοῦ πλήθους. (λ. Αὐγ.) — 6. Οἱ ἀπορώτατοι τοξεύμασιν] οἱ μὲν ἐξηγήσαντο, οἱ ἄποροι ὅπλων καὶ τοξεύμασι μόνοις χρώμενοι· οἱ δὲ λέγουσιν, οἱ εἰς ἀπορίαν καθιστάντες τοὺς ἀντιτεταγμένους ταῖς τοξεύμασιν. ἃ καὶ βέλτιον. καὶ γὰρ καὶ Ὅμηρος ἐχρήσατο τῇ τοιαύτῃ λέξει, χλωρὸν εἰπὼν δέος οὐκ αὐτὸ ἔχον τὴν χλωρότητα, ἀλλ' ἑτέροις [αὐτὴν] ἐμποιοῦν· καὶ τὸν Διόνυσόν φασι μαινόμενον οὐχ ὅτι αὐτὸς μαίνεται, ἀλλ' ὅτι ποιεῖ μαίνεσθαι. — 7. Ἐκ πολλοῦ ἔχοντες ἀλκήν] ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ἐκ πολλοῦ διαστήματος τὴν δύναμιν ἔχοντες. πόρρωθεν γὰρ τὸ τόξον ἰσχύει.

Bas. marg. Steph. Haack. In It. Vat. κεκωλυμένοις (superscr. κυκλ). Vulgo (Bekk. Goell.) κεκυκλωμένοις. Chr. Dan. κυκλουμ. Κεκωλυμένοις non improbandum dicit Wass., eiusque correctionem vulgatam esse vult Haack. Nobis licet vulgata magis placeat, librorum scriptura, quam defendi posse intelligimus (cf. Bened.), sensui nostro non posthabenda videbatur.

Ἔχωσι. Pal. It. Vat. H. F. C. G. cod. Bas. I. Vind. Mosqu. m. ἔχουσι. In Cass. corrector rec. sup. ω scripsit ου, et in Gr. in contextu ex ἔχωσι factum ἔχουσι. Sed participium a Bened. commendatum ob ἀλλά, quod sequitur, probari nequit.

Ὅ τι. I. solum ὅ.

Ἀντιτάξωνται. I. ἀντιτάξονται. Vid. I. 1. p. 137. Mosqu. τάξωνται.

Ἀμφίβολοι γίγνωνται. Scriptores haec imitantes vel eo respicientes vid. in adnot. Pro γίγνωνται Ar. γίνονται, F. C. G. γίγνοιντο (γίνοιντο Reg.)

Βαλλόμενοι. F. βουλόμ.

Εἰ δὲ — παρατετ. om. D.

4. Τε ἀεί. Mosqu. Ar. Chr. Dan. τε καὶ ἀεί. Pal. rursus αἰεί. Vid. I. 1. p. 211.

Ἧι. D. οἱ.

Ἔσεσθαι ψιλοί. Mosqu. ψιλοὶ ἔσεσθαι.

Ἀπορώτατοι. Virgulam, quae post ψιλοί erat, cum Kistem. primus huc transposuit Haack. et alteram post σφενδ. delevit. Male Bened. πορρώτατοι conicit, cui et ἐκ πολλοῦ obstant et usus Atticorum. De sententia vid. not.

Καὶ σφενδόναις. Haec ad ἐπελθεῖν ad infimam pag. ab al. man. Mosqu.

Ἐκ πολλοῦ. Ἐκ omittere videtur D., sed τὴν ἐκ πολλοῦ ἀλκήν habet etiam Dio Cass. Vid. nos I. 1. p. 365.

Ἔχοντες. F. ἔχοντος. Post ἀλκήν et ἣν Haack. dimidias distinctiones posuit, Bekk. priore loco plenam servavit.

σιμόν τε ἦν· φεύγοντές τε γὰρ ἐκράτουν, καὶ ἀναχωροῦσιν ἐπέκειντο. 5. τοιαύτῃ μὲν γνώμῃ ὁ Δημοσθένης τό τε πρῶτον τὴν ἀπόβασιν ἐπενόει, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ ἔταξεν.

(Τοῖς μὲν ὁπλίταις οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐ δύνανται προσμῖξαι, οἱ δὲ ψιλοὶ ἀνδρείως ἀμύνονται.)

λγ'. Οἱ δὲ περὶ τὸν Ἐπιτάδαν, καὶ ὅπερ ἦν πλεῖστον τῶν ἐν τῇ νήσῳ, ὡς εἶδον τό τε πρῶτον φυλακτήριον διεφθαρμένον, καὶ στρατὸν σφίσιν ἐπιόντα, ξυνετάξαντο, καὶ τοῖς ὁπλίταις τῶν Ἀθηναίων ἐπῄεσαν, βουλόμενοι ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· ἐξ ἐναντίας γὰρ οὗτοι καθεστήκεσαν, ἐκ πλαγίου δὲ οἱ ψιλοὶ καὶ κατὰ νώτου. 2. τοῖς μὲν οὖν ὁπλίταις οὐκ ἠδυνήθησαν προσμῖξαι, οὐδὲ τῇ σφετέρᾳ ἐμπειρίᾳ χρήσασθαι· οἱ γὰρ ψιλοὶ ἑκατέρωθεν βάλλοντες εἶργον, καὶ ἅμα ἐκεῖνοι οὐκ ἀντεπῄεσαν, ἀλλ' ἡσύχαζον· τοὺς δὲ ψιλούς, ᾗ μάλιστα αὐτοῖς προσθέοντες προσκέοιντο, ἔτρεπον, καὶ οἱ, ὑποστρέφοντες,

λγ'. 8. Ἐς χεῖρας ἐλθεῖν] συμπλακῆναι. (λ. Ἀύγ.) — Οὗτοι] οἱ Ἀθηναῖοι. (λ. Ἀύγ.) — 10. Τοῖς μὲν οὖν ὁπλίταις] τῶν Ἀθηναίων. (λ. Ἀύγ.) — 11. Τῇ σφετέρᾳ ἐμπ. χρήσ.] ἵνα λέγῃ τῷ πεζομαχεῖν, καθ' ὃ [μᾶλλον] ἔμπειροί εἰσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι. — Ἐμπειρίᾳ] τῇ ἐπιστήμῃ τῇ πολεμικῇ. (λ. Ἀύγ.) — 14. Καὶ οἱ ὑποστρέφοντες ἠμύνοντο] οἱ ψιλοὶ τοὺς Λακεδαιμονίους τῆς διώξεως ὑποστρέφοντες ἠμύνοντο.

Τε γάρ. Γάρ om. D. I. Mosqu.
Ἐκράτουν. Gr. ἐκρότουν in contextu et marg.
5. Τοιαύτῃ μὲν γνώμῃ. Ar. τοιαύτην μὲν γνώμην.
Τό τε. Vulgo coniunctim τότε, sed τό τε legendum esse viderunt Aem. Port. et Kistem., et primus exhibuit Haack.
Πρῶτον. Ar. πρώτην. Tum H. ἔταξεν.
Cap. XXXIII. Ὁπλίταις C. G. ὅπλοις, hic tamen cum ιταις s. v. al. man., nec, quod nonnunquam ὅπλα de ipsis hoplitis dicuntur, huc quisquam transferet.
Καθεστήκεσαν ἐκ. E. καθεστήκεσαν καὶ ἐκ.

Νώτου. Gr. νωτου sine accentu. Nostrum sincerum esse vidimus in script. discr. III, 107.
2. Χρήσασθαι. Male Bekk. et Goell. hic punctum, et tamen, post ἡσύχ. — colon posuerunt.
Οὐκ ἀντεπῄεσαν. Gr. οὐ κατεπῄεσαν. Antea Bekk., ut solet, εἷργον. Cf. de Art. crit. p. 152. et Buttm. Ind. verb. anom.
Ἧι μάλιστα. Cod. Bas. οἷ μάλ.
Προσθέοντες. F. D. I. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. ἐπιθέοντες, et ἐπι etiam in E. s. v. al. man. Placuit haec scriptura Wassio et Bened., sed a correctore ob sequens προσκέοιντο illata videtur.
Καὶ οἱ, ὑποστρέφοντες, „Vi-

ἠμύνοντο, ἄνθρωποι κούφως τε ἐσκευασμένοι καὶ προλαμβάνοντες ῥᾳδίως τῆς φυγῆς, χωρίων τε χαλεπότητι καὶ ὑπὸ τῆς πρὶν ἐρημίας τραχέων ὄντων, ἐν οἷς οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἠδύναντο διώκειν, ὅπλα ἔχοντες.

(Οἱ ψιλοὶ ἀθρόοι ὁρμῶσιν ἐπὶ τοὺς Λακεδαιμονίους. μεγίστη ἀπορία τούτων.)

5 λδ'. Χρόνον μὲν οὖν τινὰ ὀλίγον οὕτω πρὸς ἀλλήλους ἠκροβολίσαντο. τῶν δὲ Λακεδαιμονίων οὐκέτι ὀξέως ἐπεκθεῖν, ᾗ προσπίπτοιεν, δυναμένων, γνόντες αὐτοὺς οἱ ψιλοὶ βραδυτέρους ἤδη ὄντας τῷ ἀμύνασθαι, καὶ αὐτοὶ τῇ τε ὄψει τοῦ θαρσεῖν τὸ πλεῖστον εἰληφότες, πολ-
10 λαπλάσιοι φαινόμενοι, καὶ ξυνειθισμένοι μᾶλλον μηκέτι

1. Κούφως τε ἐσκευασμένοι] ψιλῇ ὁπλίσει ὡπλισμένοι. (λ. Αὐγ.) — Προλαμβάνοντες] φθάνοντες, ὥστε μὴ καταλαμβάνεσθαι.
λδ'. 6. Ἠκροβολίσαντο] οἱονεὶ πόῤῥωθεν ἔβαλον αὐτούς. — 7. Ἧι προσπίπτοιεν] οἱ ψιλοὶ δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 9. Τῇ τε ὄψει — —] ἐθάῤῥησαν τῇ ὄψει, ἰδόντες ἑαυτοὺς πολλαπλασίους τῶν ἐναντίων ὄντας· ἢ πολλαπλασίους ἑαυτοὺς δόξαντες τῶν κατὰ τὴν ἀλήθειαν ὄντων.

detur h. l. articulus loco pronominis [demonstrativi] esse; quare [cum It.] scripsi οἳ, ut infra cap. 68. καὶ οἳ, ξυστραφέντες, ἀθρόοι ἦλθον.“ HAACK. Est a singulari καὶ ὅς. Buttm. Gr. med. §. 113. 5. Non paruerunt tamen Bekk. et Goell. Artic. om. Gr. Pro ὑποστρέφοντες E. ὑποφεύγοντες, sed nostrum s. v. al. man.

Κούφως. D. κοῦφοι. Proximum τὲ om. Chr.

Προλαμβάνοντες. F. C. D. Dan. male προςλαμβάνοντες. De genit. vid. not. „Quia membra κούφως τε — χωρίων τε particulis τέ — τέ cohaerent, καί vero utrique loco non nisi explicationis causa adhaeret, commata post ἐσκευασμ. et χαλεπ. sustuli: Tum ipsi ob levem armaturam expeditiores ad fugam erant, tum difficultate loci hostes in persequendo impediebantur.“ HAACK. Virgulam post χαλεπ. Bekk. servavit.

Ἠδύναντο Aug. Pal. It. Vat. Gr. m. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) ἐδύν. Nihil refert. Vid. I. 1. p. 226.

Cap. XXXIV. Οὕτω. Hinc ad προςπίπτοιεν in H. lacuna, suppl. ead. man., primum s. v., deinde ad marg.

Ἠκροβολίσαντο. Pal. ἠκροβολογίσαντο.

Τῶν δὲ — ἐπ' αὐτούς. Dion. Hal. p. 872. 873. Δέ om. Mosqu.

Ἐπεκθεῖν. D. E. Mosqu. ἐπελθεῖν, quod etiam Dion. Hal. p. 873. scribere voluisse docebit Duk. adnot. et Krüg. p. 136.

Γνόντες αὐτούς. Cass. γνόντες δὲ αὐτούς.

Τῇ τε. Τέ temere om. qui locum mancum Dion. Hal. p. 872. explevit, ipse Dion. Hal. p. 873. agnoscit.

Πολλαπλάσιοι. B. [illegible]

δεινοὺς αὐτοὺς ὁμοίως σφίσι φαίνεσθαι, ὅτι οὐκ εὐθὺς ἄξια τῆς προςδοκίας ἐπεπόνθεσαν, ὥςπερ ὅτε πρῶτον ἀπέβαινον τῇ γνώμῃ δεδουλωμένοι ὡς ἐπὶ Λακεδαιμονίους, καταφρονήσαντες, καὶ ἐμβοήσαντες, ἀθρόοι ὥρμησαν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔβαλλον λίθοις τε καὶ τοξεύμασι καὶ ἀκοντίοις, ὡς ἕκαστός τι πρόχειρον εἶχε. 2. γενομένης δὲ τῆς βοῆς ἅμα τῇ ἐπιδρομῇ, ἔκπληξίς τε ἐνέπεσεν ἀνθρώποις ἀήθεσι τοιαύτης μάχης, καὶ ὁ κονιορτὸς τῆς ὕλης νεωστὶ κεκαυμένης ἐχώρει πολὺς ἄνω, ἄπορόν τε ἦν ἰδεῖν τὸ πρὸ αὐτοῦ ὑπὸ τῶν τοξευμάτων καὶ λίθων ἀπὸ πολλῶν ἀνθρώπων μετὰ τοῦ κονιορτοῦ ἅμα φερομένων. 3. τό τε ἔργον ἐνταῦθα χαλεπὸν τοῖς Λακεδαι-

1. Ὅτι οὐκ εὐθὺς ἄξια — —] ὅτι, φησίν, οὐκ ἔπαθον τοιαῦτα οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, οἷα προςεδόκων παθεῖν [ὑπ' αὐτῶν] ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς ὅτε ἐπέβησαν τῆς νήσου. — 2. Τῆς προςδοκίας] ἀντὶ τοῦ τῆς δειλίας. (λ. Αὐγ.) — 3. Τῇ γνώμῃ δεδουλωμένοι] ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, τεταπεινωμένοι φόβῳ ἕνεκα τῆς ὑπολήψεως τῶν Λακεδαιμονίων, ἣν εἶχον περὶ αὐτῶν, ὡς ὅτι σφόδρα εἰσὶ πεζομάχοι καὶ πολεμικοί.

Ὁμοίως. I. ὁμοίους, ὡς s. οὓς eras.

Ἐπεπόνθεσαν. Dan. ἐπεπόνθησαν.

Πρῶτον. F. Ar. τὸ πρῶτον.

Ἀπέβαινον. Dion. p. 874. et qui eum p. 873. supplevit ἐπέβαινον, quod temere probabat Reisk.

Τῇ γνώμῃ δεδουλωμένοι. „Observat Kuhnius ad Aelian. II. V. H. 14. imitari hoc Arrianum II. de Exped. Alex. 10. Καὶ ταύτῃ εὐθὺς δῆλος ἐγένετο (Darius) τοῖς ἀμφ' Ἀλέξανδρον τῇ γνώμῃ δεδουλωμένος.“ DUK. Cf. Krüg. I. l. p. 136.

Καταφρονήσαντες. „Dion. Hal. καταφρονήσαντες οὖν αὐτῶν καὶ legit, non male, sed ob sequens αὐτούς additamento minus necessario.“ WASS.

Καὶ ἐμβοήσαντες. D. I. καὶ ἐνβοήσαντες. B. Ar. Ald. Bas. καὶ ἐμβοηθήσαντες. Plane om. E. Ar. Chr., E. tamen vulgatam s. v. al. man. habet.

Ἀθρόοι om. Mosqu.

Ἔβαλλον. D. ἔβαλον. Punctum ante καὶ cum Bekk. et Goell. in comma mutavimus, in colon Haack. Sic etiam §. 2. post ἄνω et §. 3. post βαλλομένων.

Ἑκαστός τι. I. ἑκαστός τις.

Εἶχε. Bekk. in minn. exempll. cum Cass. Aug. Pal. Gr. εἶχεν. Cf. Farr. discr. script.

2. Ἔκπληξίς τε. E. ἔκπληξίς τις.

Πολύς. Chr. πολλῷ.

Ἦν s. v. al. man. I.

Αὐτοῦ Cass. Cl. Pal. Reg. Gr. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. et haud dubie plures cum Haack. Vulgo (Bekk. Goell.) αὑτοῦ. Cf. Farr. discr. script.

Τῶν τοξευμάτων. Τῶν om. E.

3. Τό τε. „Τότε legunt nonnulli.“ HUDS. Sic Mosqu.

Χαλεπὸν τοῖς Λακεδαιμονίοις.

μονίοις καθίστατο. οὔτε γὰρ οἱ πῖλοι ἔστεγον τὰ τοξεύματα, δοράτιά τε ἐναποκέκλαστο βαλλομένων, εἶχόν τε οὐδὲν σφίσιν αὐτοῖς χρήσασθαι, ἀποκεκλῃμένοι μὲν τῇ ὄψει τοῦ προορᾶν, ὑπὸ δὲ τῆς μείζονος βοῆς τῶν πολε-
5 μίων τὰ ἐν αὐτοῖς παραγγελλόμενα οὐκ ἐσακούοντες, κινδύνου τε πανταχόθεν περιεστῶτος, καὶ οὐκ ἔχοντες ἐλπίδα καθότι χρὴ ἀμυνομένους σωθῆναι.

(Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀναχωροῦσιν ἐς τὸ ἔσχατον ἔρυμα, ὅπου τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας ἀντέχουσι.)

λε΄. Τέλος δὲ, τραυματιζομένων ἤδη πολλῶν, διὰ τὸ ἀεὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀναστρέφεσθαι, ξυγκλῄσαντες, ἐχώρησαν
10 ἐς τὸ ἔσχατον ἔρυμα τῆς νήσου, ὃ οὐ πολὺ ἀπεῖχε, καὶ τοὺς ἑαυτῶν φύλακας. 2. ὡς δὲ ἐνέδοσαν, ἐνταῦθα ἤδη πολλῷ ἔτι πλέονι βοῇ τεθαρσηκότες οἱ ψιλοὶ ἐπέκειντο·

1. Οἱ πῖλοι] πῖλοί εἰσι τὰ ἐξ ἐρίου πηκτὰ ἐνδύματα, ὥσπερ θωράκιά τινα ὑπὸ τὰ στήθη, ἃ ἐνδυόμεθα, οἱ δὲ τὰ ἐπικείμενα ταῖς περικεφαλαίαις.

λε΄. 9. Ξυγκλῄσαντες] συνασπίσαντες, πυκνωθέντες, συναχθέντες. — 11. Ἐνέδοσαν] [ἐν]έκλιναν, ἐχαυνώθησαν. (Λ. Αὐγ.)

E. Λακεδαιμονίοις χαλεπόν, dubium num sine articulo.

Καθίστατο. B. καθίσταντο.

Τὰ τοξεύματα. Τά om. E., sed ante δοράτια addere videtur.

Ἐναποκέκλαστο. D. ἐναπεκέκλαστο. At vid. I. 1. p. 228.

Βαλλομένων. D. I. βαλομ.

Εἶχόν τε. Mosqu. εἶχον δέ. „Totum hoc usque ad ἀποκεκλ. in interpretatione sua omittit Valla.“ HUDS.

Ἀποκεκλῃμένοι. D. Mosqu. ἀποκεκλειμένοι. Cl. E. Vind. Ar. ἀποκεκλεισμένοι. At vid. I. 1. p. 212. sq. F. C. Reg. (G.) ἐναποκεκλῃμένοι.

Ἐν αὐτοῖς. C. ἑαυτοῖς. Cf. ad c. 25. Statim Mosqu. παραγγελόμ.

Ἐσακούοντες. Mosqu. Ar. Chr. ἐπακούσαντες. Post quod partic. male vulgo (et apud Haack.) colon.

Καὶ οὐκ. Καί non agnoscit Valla interpretatus: nullam undique circumsistente periculo spem habentes. Similiter Heilm.

Cap. XXXV. Ἀεί. Pal. rursus αἰεί. Cf. I. 1. p. 211.

Ἀναστρέφεσθαι. Vat. ἀναστρέφοντες.

Ξυγκλῄσαντες. D. I. E. Mosqu. ξυγκλείσαντες. At vid. 34, 3.

Ἐς τό. D. I. ἐπὶ τό.

2. Πλέονι Cass. Aug. Cl. It. F. C. Reg. (G.) Gr. B. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Vall. Haack. Bekk. Goell. Vulgo πλέον.

Τεθαρσηκότες. Cass. Aug. It. Vat. H. D. E. Mosqu. Ar. Chr. Dan. τεθαῤῥηκότες. At vid. I. 1. p. 209.

Ἐπέκειντο. E. Vind. (non Aug., quem Bekk. nominat,) ἐσέκειντο. Mosqu. Ar. Chr. Dan. ἐνέκειντο.

καὶ τῶν Λακεδαιμονίων ὅσοι μὲν ὑποχωροῦντες ἐγκατελαμβάνοντο, ἀπέθνησκον, οἱ δὲ πολλοὶ, διαφυγόντες ἐς τὸ ἔρυμα, μετὰ τῶν ταύτῃ φυλάκων ἐτάξαντο παρὰ πᾶν, ὡς ἀμυνούμενοι, ᾗπερ ἦν ἐπίμαχον. 3. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπισπόμενοι, περίοδον μὲν αὐτῶν καὶ κύκλωσιν χωρίου ἰσχύϊ οὐκ εἶχον, προσιόντες δὲ ἐξ ἐναντίας, ὤσασθαι ἐπειρῶντο. 4. καὶ χρόνον μὲν πολὺν καὶ τῆς ἡμέρας τὸ πλεῖστον ταλαιπωρούμενοι ἀμφότεροι ὑπό τε τῆς μάχης καὶ δίψους καὶ ἡλίου, ἀντεῖχον, πειρώμενοι οἱ μὲν ἐξελάσασθαι ἐκ τοῦ μετεώρου, οἱ δὲ μὴ ἐνδοῦναι. ῥᾷον δ' οἱ Λακεδαιμόνιοι * ἠμύναντο * ἢ ἐν τῇ πρὶν, οὐκ οὔσης σφῶν τῆς κυκλώσεως ἐς τὰ πλάγια.

3. Μετὰ τῶν ταύτῃ φυλάκων] ἐν τῷ ἐρύματι. (1. Αὐγ.) — Παρὰ πᾶν] παρὰ πᾶν μέρος τοῦ ἐρύματος, ὅσον ἦν μέρος ἐπίμαχον, τουτέστι καθ' ὃ ἐδύναντο οἱ Ἀθηναῖοι προσελθόντες μάχεσθαι. — 5. Καὶ κύκλωσιν] λείπει τὸ ποιήσασθαι. — 12. Ἐς τὰ πλάγια] ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν πλαγίων.

Post hoc verbum Haack. punctum posuit, Bekk. virgulam. Hic mox colon post ἀπέθνησκ. in comma mutavit.

Διαφυγόντες. D. I. ἀποφυγ.

Φυλάκων. Ar. Chr. φυλακῶν.

Ἀμυνούμενοι. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. Ar. Chr. male ἀμυνόμενοι. C. ἀμυνούμενον.

3. Ἐπισπόμενοι Cass. Aug. (in quibus ὀ man. rec. in ω mutat.) It. Vat. m. Vall. (*insecuti* interpretatus) Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἐπισπώμενοι, cui in Reg. (G.) ο supra scr. Idem vitium adfuit III, 43. et redit V, 3. ut apud Herodot. I, 191. III, 14.

Προσιόντες. Ar. Chr. πρόσιέντες. Dan. προσιέντας.

Ὤσασθαι. E. Vind. ὤσεσθαι. Nostrum confirmat Thom. Mag. p. 164. Statim D. ἐπειρῶντο.

4. Ἡμέρας. F. ἡμετέρας.

Ἀμφότεροι s. v. al. man. B.

Ὑπό τε. Τέ om. I. Dan.

Δίψους. Pal. D. I. marg. Steph δίψης, aeque bene. Vid. adno ad VII, 87.

Ἐξελάσασθαι. Dan. ἐξελάσ σθαι. De medio cf. I. 1. p. 18

Τοῦ μετεώρου. Τοῦ om. (Reg. (G.) cod. Bas. Gr. E. A Chr.

Ῥᾷον. C. G. ῥᾴδιον.

Ἠμύναντο Cass. Aug. F. I Vat. H. (in quo ον s. αν al. man Mosqu. Bekk. Goell. Vulgo ἠμύ νοντο, quod tempus servavi Haack., et nobis quoque aptiu videtur. Redit eadem scriptura inconstantia cap. 68. 115., se ἠμύνοντο adfuit cap. 11. V, 3. a

Ἐς τά. Chr. ὡς τά.

Ιεσσηνίων στρατηγοῦ κατὰ νώτου τῶν Λακεδαιμονίων φανέντος, οἱ Ἀθηναῖοι κρατοῦσι τῶν ἐφόδων.)

λϛ'. Ἐπειδὴ δὲ ἀπέραντον ἦν, προσελθὼν ὁ τῶν Μεσσηνίων στρατηγὸς Κλέωνι καὶ Δημοσθένει, ἄλλως ἔφη πονεῖν σφᾶς· εἰ δὲ βούλονται ἑαυτῷ δοῦναι τῶν τοξοτῶν μέρος τι καὶ τῶν ψιλῶν, περιϊέναι κατὰ νώτου αὐτοῖς ὁδῷ ᾗ ἂν αὐτὸς εὕρῃ, δοκεῖν βιάσασθαι τὴν ἔφοδον. 2. λαβὼν δὲ ἃ ᾐτήσατο, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ὁρμήσας, ὥστε μὴ ἰδεῖν ἐκείνους, κατὰ τὸ ἀεὶ παρεῖκον τοῦ κρημνώδους τῆς νήσου προ[ς]βαίνων, καὶ ᾗ οἱ Λακεδαιμόνιοι, χωρίου ἰσχύϊ πιστεύσαντες, οὐκ ἐφύλασσον, χαλεπῶς τε καὶ μόλις περιελθὼν ἔλαθε, καὶ ἐπὶ τοῦ μετεώρου ἐξαπίνης ἀναφανεὶς κατὰ νώτου αὐτῶν, τοὺς μὲν τῷ ἀδοκήτῳ ἐξέπληξε, τοὺς δὲ, ἃ προσεδέχοντο ἰδόντας, πολλῷ μᾶλλον ἐπέῤῥωσε. 3. καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι, βαλλόμενοί τε ἀμφοτέρωθεν ἤδη, καὶ γιγνόμενοι ἐν τῷ αὐτῷ ξυμπτώματι, ὡς μικρὸν μεγάλῳ εἰκάσαι, τῷ ἐν Θερμοπύλαις — ἐκεῖνοί τε γὰρ, τῇ ἀτραπῷ περιελθόντων τῶν

λϛ'. 1. Ἀπέραντον ἦν] τὸ ἔργον τοῦ πολέμου. (l. Αὐγ.) — 2. Ἄλλως] ματαίως. — 6. Ἐκ τοῦ ἀφανοῦς] [ἀντὶ τοῦ] ἐκ τοῦ μὴ βλεπομένου τοῖς Λακεδαιμονίοις. — 7. Ἐκείνους] ἤγουν τοὺς Λακεδαιμονίους. (λ. Αὐγ.) — Κατὰ τὸ ἀεὶ † παρῆκον †] [τουτέστι] κατὰ τὸ ἐνδιδοῦν καὶ ἀνάβασιν παρέχον. — 12. Τοὺς δέ] ἤγουν Ἀθηναίους.

Cap. XXXVI. Ἐπειδὴ δέ. Δέ om. Cass.

Ἀπέραντον. B. ἀπήρατον.

Μεσσηνίων. Ar. Chr. rursus Μεσηνίων. Vid. I. 2. p. 531.

Ἑαυτῷ. Pal. αὐτῷ.

Περιϊέναι. Cl. προϊέναι. Antea cod. Bas. om. τῶν ante ψιλ.

Αὐτοῖς — δοκεῖν om. E.

2. Κατά. Ar. Chr. Dan. καὶ κατά.

Ἀεί. Pal. rursus αἰεί. Cf. I. 1. p. 211.

Παρεῖκον Cass. Aug. Cl. It. (sed hic ex correct.) B. I. (in cuius marg. al. man. παρῆκον,) Vind. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Bas. Schol. Thuc. et Schol. Aristid. p. 5. (ubi tamen alii libri παρῆκον,) Reisk. Haack. Bekk. Goell. Vulgo παρῆκον. Vid. adnot.

Προσβαίνων. Vat. Reg. (G.) D. προβαίνων, quod iam Dukero, Abresch. p. 408. et Heilm. placebat, ac recte recepisse videntur Gottl. et Goell.

Ἧι de. Ar. Chr. Dan.

Ἰσχύϊ ad marg. relicit Mosqu.

Καὶ ἐπί. C. καὶ ἐκ. Antea puncto comma primus substituit Haack.

Θερμοπύλαις. Post hoc vocabulum lineolam posuimus, quae anacoluthon monstraret. Krü-

Περσῶν, διεφθάρησαν, οὗτοί τε, ἀμφίβολοι ἤδη ὄντες, οὐκέτι ἀντεῖχον, ἀλλὰ πολλοῖς τε ὀλίγοι μαχόμενοι, καὶ ἀσθενείᾳ σωμάτων διὰ τὴν σιτοδείαν, ὑπεχώρουν· καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκράτουν ἤδη τῶν ἐφόδων.

(*Κήρυγμα πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, εἰ βούλονται παραδοῦναι σφᾶς αὐτούς.*)

λζ'. Γνοὺς δὲ ὁ Κλέων καὶ ὁ Δημοσθένης ὅτι, εἰ καὶ ὁποσονοῦν μᾶλλον ἐνδώσουσι, διαφθαρησομένους αὐτοὺς ὑπὸ τῆς σφετέρας στρατιᾶς, ἔπαυσαν τὴν μάχην, καὶ τοὺς ἑαυτῶν ἀπεῖρξαν, βουλόμενοι ἀγαγεῖν αὐτοὺς Ἀθηναίοις ζῶντας, εἴ πως, τοῦ κηρύγματος ἀκούσαντες, ἐπικλασθεῖεν τῇ γνώμῃ τὰ ὅπλα παραδοῦναι, καὶ ἡσσηθεῖεν τοῦ παρόντος δεινοῦ, 2. ἐκήρυξάν τε, εἰ βούλοιντο τὰ ὅπλα παραδοῦναι καὶ σφᾶς αὐτοὺς Ἀθηναίοις, ὥστε βουλεῦσαι ὅ τι ἂν ἐκείνοις δοκῇ.

(*Γενομένων ἐπερωτήσεων τῶν ἐκ τῆς ἠπείρου Λακεδαιμονίων οἱ ἐν τῇ νήσῳ παραδιδόασι σφᾶς αὐτούς. ἀριθμὸς τῶν τε ἀποθανόντων καὶ τῶν ληφθέντων.*)

λη'. Οἱ δὲ, ἀκούσαντες, παρῆκαν τὰς ἀσπίδας οἱ πλεῖστοι, καὶ τὰς χεῖρας ἀνέσεισαν, δηλοῦντες προσίεσθαι

λζ'. 8. Ἀπεῖρξαν] τῆς μάχης δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 9. Ἀκούσαντες] οἱ Λακεδαιμόνιοι. (λ. Αὐγ.) — 10. Ἐπικλασθεῖεν] χαυνωθεῖεν. (λ. Αὐγ.)
λη'. 14. Παρῆκαν] ἀφῆκαν. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

gerus tamen l. L. p. 269. verba ἐκεῖνοί τε — οὗτοί τε in parenthesin redigit. At cf. adnot.
Ἤδη in marg. al. man. habet L., τέ ei substituit D.
Ἀλλά. I. ἀλλά πω.
Πολλοῖς τε. Τέ om. D. I.
Ὀλίγοι. Cass. ὀλίγα, et int. vers. man. rec. ὀλίγοι.
Ἐφόδων. Ar. Chr. Dan. ἐφοδίων.

Cap. XXXVII. Ὁποσονοῦν. Cass. Aug. ὁπόσον οὖν. B. ὁπόσο οὖν. Mosqu. ὁποσοῦν.

Ὑπὸ τῆς — ἀγαγεῖν αὐτούς ob repetitum αὐτ. om. B.
Ἀγαγεῖν αὐτούς. Mosqu. αὐτοὺς ἀγαγεῖν. In D. lacuna post ἀγαγεῖν αὐτούς ad τῇ γνώμῃ.
Ἐπικλασθεῖεν. Post hoc ad τοῦ παρόντος lacuna in I., suppl. in marg. al. man.
Τὰ ὅπλα. Chr. καὶ τὰ ὅπλα.
2. Καὶ σφᾶς αὐτοὺς Ἀθηναίοις ὥστε. Gr. καὶ σφᾶς Ἀθηναίοις ὡς αὐτούς τε.

Cap. XXXVIII. Παρῆκαν. D. παρεῖκαν.

τὰ κεκηρυγμένα. μετὰ δὲ ταῦτα γενομένης τῆς ἀνακωχῆς, ξυνῆλθον ἐς λόγους ὅ τε Κλέων καὶ ὁ Δημοσθένης, καὶ ἐκείνων Στύφων ὁ Φάρακος, τῶν πρότερον ἀρχόντων τοῦ μὲν πρώτου τεθνηκότος Ἐπιτάδου, τοῦ δὲ μετ' αὐτὸν Ἱππαγρέτου ἐφῃρημένου ἐν τοῖς νεκροῖς ἔτι ζῶντος κειμένου ὡς τεθνεῶτος, αὐτὸς τρίτος ἐφῃρημένος ἄρχειν κατὰ νόμον, εἴ τι ἐκεῖνοι πάσχοιεν. 2. ἔλεγε δὲ ὁ Στύφων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὅτι βούλονται διακηρυκεύσασθαι πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἠπείρῳ Λακεδαιμονίους, ὅ τι χρὴ σφᾶς ποιεῖν. 3. καὶ ἐκείνων μὲν οὐδένα ἀφέντων, αὐτῶν δὲ τῶν Ἀθηναίων καλούντων ἐκ τῆς ἠπείρου κήρυκας, καὶ γενομένων ἐπερωτήσεων δὶς ἢ τρίς, ὁ τελευταῖος διαπλεύσας αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς ἠπείρου Λακεδαιμονίων ἀνὴρ ἀπήγγειλεν ὅτι „οἱ Λακεδαιμόνιοι κελεύουσιν ὑμᾶς αὐτοὺς περὶ ὑμῶν αὐτῶν βουλεύεσθαι, μηδὲν αἰσχρὸν ποιοῦντας.“ οἱ δὲ, καθ' ἑαυτοὺς βουλευσάμενοι, τὰ ὅπλα

5. Ἐφῃρημένου] ἀντὶ τοῦ μετ' ἐκεῖνον ᾑρημένου καὶ χειροτονηθέντος. — 7. Εἴ τι ἐκεῖνοι πάσχοιεν] ἤγουν ἀποθάνοιεν. (λ. Αὐγ.) — 8. Διακηρυκεύσασθαι] ἐν ἴσῳ μέν πως ἐστὶ τῷ ἐπικηρυκεύσασθαι· εἰ μή τις εἴπῃ τὸ μὲν διακηρυκεύσασθαι πρὸς φίλους, τὸ δ' ἐπικηρυκεύεσθαι πρὸς πολεμίους. — 9. Ὅ τι χρὴ σφᾶς ποιεῖν] καίτοι εἶπεν ἄνω, ὅτι ἔδοξεν αὐτοῖς παραδοῦναι τὰ ὅπλα καὶ προςίεσθαι τὰ κεκηρυκευμένα. ἀλλὰ λέγομεν, ὅτι ἐκεῖ μὲν ἔλεγε περὶ τῶν στρατιωτῶν, ἐνταῦθα δὲ περὶ τοῦ αὐτῶν στρατηγοῦ. — 10. Ἐκείνων μὲν οὐδένα ἀφέντων] τῶν Λακεδαιμονίων τῶν ἐν τῇ Σφακτηρίᾳ. ἀφέντων δὲ λέγει, ὥςτε ἐξελθεῖν διακηρυκεύεσθαι πρὸς τοὺς ἐν τῇ Πύλῳ. — 15. Μηδὲν αἰσχρὸν ποιοῦντας] αἰνίττεται ὡς ὅτι μᾶλλον βέλτιόν ἐστι πεσεῖν, ἢ αἰχμαλώτους ληφθῆναι, ὡς νόμος Λακεδαιμονίοις. (λ. Αὐγ.)

Γενομένης. Mosqu. γινομ. De ἀνακωχῆς cf. I. 1. p. 240.

Φάρακος. Cod. Bas. Φάραγγος.

Ἐφῃρημένου. m. ὑφῃρημένου. Virgulam hic et in vicinia ter sustulit Haack.

Τεθνεῶτος. G. τεθνεόντος.

2. Λακεδαιμονίους. Dan. καὶ Λακεδ.

3. Γενομένων ἐπερωτήσεων Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. H. I. E. m. Chr. Bekk. Goell. In Mosqu. γενομένων ἐπερωτημάτων. Reg. (G.) Gr. Ar. Ald. Flor. Bas. γενομένων ἐπ' ἐρωτήσεως, quod cum Bened. recepit Haack., sed non est Graecum, imo ex confusa vulgata γενομένης ἐπερωτήσεως et nostra scriptura ortum, quod docent C. B. Dan., in quibus γενομένων ἐπερωτήσεως exaratur, et Reg. (G.), in quo ν s. ῶ al. man.

Αὐτῶν om. D.

Βουλεύεσθαι. C. Reg. (G.) βουλεύσεσθαι.

παρέδοσαν καὶ σφᾶς αὐτούς. 4. καὶ ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα ἐν φυλακῇ εἶχον αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι· τῇ δ᾽ ὑστεραίᾳ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, τροπαῖον στήσαντες ἐν τῇ νήσῳ, τὰ ἄλλα διεσκευάζοντο ὡς ἐς πλοῦν, καὶ τοὺς ἄνδρας τοῖς τριηράρχοις διεδίδοσαν ἐς φυλακήν· οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, κήρυκα πέμψαντες, τοὺς νεκροὺς διεκομίσαντο. 5. ἀπέθανον δ᾽ ἐν τῇ νήσῳ καὶ ζῶντες ἐλήφθησαν τοσοίδε· εἴκοσι μὲν ὁπλῖται διέβησαν καὶ τετρακόσιοι οἱ πάντες· τούτων ζῶντες ἐκομίσθησαν ὀκτὼ ἀποδέοντες τριακόσιοι, οἱ δὲ ἄλλοι ἀπέθανον· καὶ Σπαρτιᾶται τούτων ἦσαν τῶν ζώντων περὶ εἴκοσι καὶ ἑκατόν. Ἀθηναίων δὲ οὐ πολλοὶ διεφθάρησαν· ἡ γὰρ μάχη οὐ σταδία ἦν.

(Χρόνος τῆς πολιορκίας καὶ θρέψις τῶν πολιορκουμένων. §. 1—3. ἑκάτεροι ἀναχωροῦσιν ἐπ᾽ οἶκον.)

λθ'. Χρόνος δὲ ὁ ξύμπας ἐγένετο, ὅσον οἱ ἄνδρες οἱ ἐν τῇ νήσῳ ἐπολιορκήθησαν ἀπὸ τῆς ναυμαχίας μέχρι τῆς ἐν τῇ νήσῳ μάχης, ἑβδομήκοντα ἡμέραι καὶ δύο. 2. τούτων περὶ εἴκοσιν ἡμέρας, ἐν αἷς οἱ πρέσβεις περὶ

4. *Καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα* om. Gr.

Τροπαῖον. Pal. rursus *τρόπαιον*. Cf. I. 1. p. 214.

Τὰ ἄλλα. Gr. *τἄλλα*, fortasse recte. Cf. I. 1. p. 215. Haackio *τά τ᾽ ἄλλα* placet.

Ὡς s. v. al. man. I.

Τριηράρχοις. Reg. (G.) D. Vind. Ar. Chr. Dan. *τριηράρχαις*. At vid. I. 1. p. 220.

Διεδίδοσαν. Cl. cod. Bas. Gr. *διέδοσαν*. D. I. *ἐδίδοσαν*. Sequitur vulgo punctum, apud Bekk. comma.

Διεκομίσαντο. Cod. Bas. *ἐκομίσ*. Sed quanquam dicimus *ὑποσπόνδους κομίσασθαι τοὺς νεκρούς* (vid. Ind.), simplici cur hic compositum substitutum sit, apparet.

5. *Ἀπέθανον — διεφθάρησαν*. „Dion. Hal. II, 142. [841. R.]" WASS. Mosqu. *ὁπλῖται*.

Οἱ πάντες. *Οἱ* om. E. Mosqu. (At vid. Herm. ad Vig. p. 727.) *Οἱ πάντες — τριακόσιοι* ob praecedens *τετρακόσιοι* om. C. B., sed suppl. in marg.

Σπαρτιᾶται Haack. Bekk. Goell. Vulgo *Σπαρτιάται*.

Περὶ om. Dion. Hal. l. d.

Cap. XXXIX. *Ὁ ξύμπας*. *Ὁ* om. Gr.

Οἱ ἐν. *Οἱ* om. F. cod. Bas.

Τῆς ναυμαχίας. *Τῆς* om. Gr.

Ἡμέραι. F. *ἡμέρας*.

2. *Τούτων* I. in marg. al. man. ante *τῶν π.* habere mire adnotat Gail.

τῶν σπονδῶν ἀπήεσαν, ἐσιτοδοτοῦντο· τὰς δὲ ἄλλας τοῖς ἐςπλέουσι λάθρα διετρέφοντο. καὶ ἦν σῖτος ἐν τῇ νήσῳ, καὶ ἄλλα βρώματα ἐγκατελήφθη· ὁ γὰρ ἄρχων Ἐπιτάδας ἐνδεεστέρως ἑκάστῳ παρεῖχεν ἢ πρὸς τὴν ἐξουσίαν. 3. οἱ μὲν δὴ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Πελοποννήσιοι ἀνεχώρησαν τῷ στρατῷ ἐκ τῆς Πύλου ἑκάτεροι ἐπ' οἴκου, καὶ τοῦ Κλέωνος καίπερ μανιώδης οὖσα ἡ ὑπόσχεσις ἀπέβη· ἐντὸς γὰρ εἴκοσιν ἡμερῶν ἤγαγε τοὺς ἄνδρας, ὥςπερ ὑπέστη.

Ol. πή. ἔτ. δ'. πρὸ Χρ. υκέ. Ἰουλ. τελευτ. ἢ Αὐγ. ἀρχομ.

(9. Τὰ ἐκ τῆς Πύλου αἱρέσεως γενόμενα. μ'. μα'. Γνώμη τῶν Ἑλλήνων περὶ τῶν πεπραγμένων.)

μ'. Παρά γνώμην τε δὴ μάλιστα τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τοῦτο τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο. τοὺς γὰρ Λακεδαιμονίους οὔτε λιμῷ, οὔτ' ἀνάγκῃ οὐδεμιᾷ ἠξίουν τὰ ὅπλα

4. Ἢ πρὸς τὴν ἐξουσίαν] τὴν ἰδίαν δηλονότι. ἐξῆν γὰρ αὐτῷ καὶ πλείω παρέχειν, ὡς ἐγένετο δῆλον ἐκ τῶν εὑρεθέντων σιτίων. — 5. Ἀνεχώρησαν τῷ στρατῷ] σὺν παντὶ δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 7. Μανιώδης οὖσα ἡ ὑπόσχ.] ἀντὶ τοῦ [ἡ] περὶ τοῦ μέλλοντος προπετὴς † ἀπόφασις †. — 8. Ὥςπερ ὑπέστη] ὑπεσχέθη. (λ. Αὐγ.)
μ'. 9. Παρὰ γνώμην] ἀντὶ τοῦ παρὰ τὴν οἴησιν καὶ τὴν ὑπόνοιαν, καὶ παρὰ προςδοκίαν, διότι οὐδέποτε οὐδεὶς προςεδόκα οὐδεμιᾷ ἀνάγκῃ Λακεδαιμονίους εἴξαντας παραδοῦναι τὰ ὅπλα.

Ἐσιτοδοτοῦτο. Gr. B. D. I. E. m. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. 2. ἐσιτοδοῦντο.

Ἐςπλέουσι. Mosqu. ἐμπλέουσι. Ar. Chr. Dan. ἐμπλέουσιν.

Λάθρα. Pal. λάθρᾳ.

Ἄλλα. Cl. Gr. τὰ ἄλλα.

Ἐγκατελήφθη Cass. Aug. Cl. Pal. B. D. E. Vind. m. Reisk. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἐγκατελείφθη, cui in Gr. ῆ ab emend. superscr. „Haec saepe [cf. script. discr. cap. 8.] permutantur, sed ἐγκατελήφθη hic non deterius vulgato. Et sic Scholiastes quoque videtur legisse; nam paulo post interpretatur τὰ εὑρεθέντα σιτία.“ DUK. D. ἐγκαταλείφθη.

Ἄρχων Ἐπιτάδας. I. ἄρχων καὶ Ἐπιτ.

Ἑκάστῳ παρεῖχεν. D. I. E. παρεῖχεν ἑκάστῳ.

3. Ἐκ τῆς Πύλου ἑκάτεροι. Ci. Reg. (G.) ἑκάτεροι ἐκ τ. Π. Statim post οἴκου punctum in comma primus mutavit Haack.

Καίπερ — ἀπέβη. „Thom. Mag. in μαίνομαι.“ WASS. Ἡ (ante ὑπόσχ.) s. v. habet G.

Ἤγαγε — ὑπέστη Thom. Mag. in ὑφίσταμαι. Cf. Phav. et adnot.

Cap. XL. Γνώμην τε. Τέ de. Reg. (G.)

Δή de. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan.

Κατά. Chr. μετά.

Τοῦτο. Gr. τοῦτον.

Γάρ. D. I. μὲν γάρ.

Οὐδεμιᾷ. Ar. Chr. οὐδὲ μιᾷ, et οὐδέ etiam in Cass. fuerat, sed accentus deinde abrasus.

παραδοῦναι, ἀλλὰ ἔχοντας, καὶ μαχομένους ὡς ἐδύναντο, ἀποθνήσκειν. 2. ἀπιστοῦντές τε μὴ εἶναι τοὺς παραδόντας τοῖς τεθνεῶσιν ὁμοίους, καί τινος ἐρομένου ποτὲ ὕστερον τῶν Ἀθηναίων ξυμμάχων δι' ἀχθηδόνα ἕνα τῶν ἐκ τῆς νήσου αἰχμαλώτων, εἰ οἱ τεθνεῶτες αὐτῶν καλοὶ κἀγαθοί, ἀπεκρίνατο αὐτῷ πολλοῦ ἂν ἄξιον εἶναι τὸν ἄτρακτον, (λέγων τὸν οἰστὸν,) εἰ τοὺς ἀγαθοὺς διεγίγνωσκε· δήλωσιν ποιούμενος ὅτι ὁ ἐντυγχάνων τοῖς τε λίθοις καὶ τοξεύμασι διεφθείρετο.

(*Βούλευμα Ἀθηναίων περὶ τῶν αἰχμαλώτων. Πύλον αὐτοί τε καὶ οἱ Μεσσήνιοι φυλάσσουσιν. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι μάτην πρεσβεύονται παρ' αὐτούς.*)

μα'. Κομισθέντων δὲ τῶν ἀνδρῶν, οἱ Ἀθηναῖοι ἐβούλευσαν δεσμοῖς μὲν αὐτοὺς φυλάσσειν, μέχρι οὗ τι ξυμβῶσιν· ἢν δ' οἱ Πελοποννήσιοι πρὸ τούτου ἐς τὴν γῆν

1. Ὡς ἐδύναντο] ἤγουν ἕως δύναμις περιῆν αὐτοῖς. (λ. Αὐγ.) — 2. Ἀπιστοῦντές τε μὴ εἶναι] ἀπιστοῦντες, οἱ Ἀθηναῖοι· ἡ δ' ἀπόφασις περιττή. — Τοὺς παραδόντας] ἑαυτοὺς καὶ τὰ ὅπλα. — 4. Δι' ἀχθηδόνα] [διὰ λύπην. (λ. Αὐγ.)] ἡ διάνοια· Ἀθηναίων σύμμαχός τις ἀχθόμενος, ἤτοι τοῖς Ἀθηναίοις ὡς φορτικῶς ἄρχουσιν, ἢ ἀχθόμενος ἐπὶ τῇ τῶν Λακεδαιμονίων συμφορᾷ, ἤρετο ἕνα τῶν ἐκ τῆς νήσου. — 6. Αὐτῷ] τῷ ἐρωτήσαντι. (λ. Αὐγ.) — 8. Ὁ ἐντυγχάνων] ὁ τυχὼν, εἴτε * κακὸς * εἴτε ἀγαθός. (λ. Αὐγ.)

μα'. 10. Τῶν ἀνδρῶν] τῶν αἰχμαλώτων. (λ. Αὐγ.) — 12. Πρὸ τούτου] τοῦ συμβῆναι. (λ. Αὐγ.)

2. Ἀπιστοῦντες. D. I. ἀπιστουν. Ante hoc verbum Haack. et Goell. colon posuerunt; nos cum Bekk. punctum retinuimus, sed id, quod vulgo (Haack. Goell.) post ὁμοίους legitur, cum eodem Bekk. in comma mutavimus. Vid. not.

Ποτέ om. D. I.

Εἰ οἱ. C. οἱ εἰ. F. ἢ οἱ.

Τεθνεῶτες. F. Mosqu. τεθνηκότες. Utrumque habes cap. 38. I. τεθνεότες.

Καλοί om. It.

Κἀγαθοί. Cass. Aug. F. Mosqu. καὶ ἀγαθοί. Alterum redit VIII, 48.

Ἂν om. F. Mosqu. De ἄτρακτον, quod Pollux I, 137. agnoscit, vid. not.

Λέγων. D. λέγω.

Οἰστόν. Bekk. in minn. exempll. rursus οἰστόν. Cf. II, 75.

Cap. XLI. Δεσμοῖς μέν. Μέν om. D.

Μέχρι cum Cass. Aug. Pal. H. C. G. Gr. m. et fortasse pluribus Haack. Bekk. Goell. Vulgo μέχρις. Cf. I. 1. p. 215.

Οὔ τι. Cass. Gr. οὔτοι.

Ἢν. D. I. εἰ.

Οἱ Πελοποννήσιοι. Οἱ om. Mosqu.

ἐσβάλλωσιν, ἐξαγαγόντες ἀποκτεῖναι. 2. τῆς δὲ Πύλου φυλακὴν κατεστήσαντο· καὶ οἱ ἐκ τῆς Ναυπάκτου Μεσσήνιοι, ὡς ἐς πατρίδα ταύτην (ἔστι γὰρ ἡ Πύλος τῆς Μεσσηνίδος ποτὲ οὔσης γῆς) πέμψαντες σφῶν αὐτῶν τοὺς
5 ἐπιτηδειοτάτους, ἐλῄζόν τε τὴν Λακωνικὴν, καὶ πλεῖστα ἔβλαπτον, ὁμόφωνοι ὄντες. 3. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἀμαθεῖς ὄντες ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ λῃστείας καὶ τοιούτου πολέμου, τῶν τε Εἱλώτων αὐτομολούντων, καὶ φοβούμενοι μὴ καὶ ἐπὶ μακρότερον σφίσι τι νεωτερισθῇ τῶν κατὰ
10 τὴν χώραν, οὐ ῥᾳδίως ἔφερον, ἀλλὰ, καίπερ οὐ βουλόμενοι ἔνδηλοι εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις, ἐπρεσβεύοντο παρ᾽ αὐτοὺς, καὶ ἐπειρῶντο τήν τε Πύλον καὶ τοὺς ἄνδρας κομίζεσθαι. 4. οἱ δὲ μειζόνων τε ὠρέγοντο, καὶ πολλάκις φοιτώντων, αὐτοὺς ἀπράκτους ἀπέπεμπον. ταῦτα
15 μὲν τὰ περὶ Πύλον γενόμενα.

8. *Αὐτομολούντων*] εἰς τὴν Πύλον. (λ. Αὐγ.) — 13. *Πολλάκις φοιτώντων*] τῶν πρέσβεων. (λ. Αὐγ.)

Ἐσβάλλωσιν Cass. Aug. Pal. It. Vat. Vind. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) ἐσβάλωσιν. Cod. Bas. Ar. ἐμβάλωσιν.

Ἐξαγαγόντες. E. ἐξαγαγόντας.

2. *Μεσσήνιοι*. Ar. Chr. rursus *Μεσήνιοι* et infra *Μεσηνίδος*. Cf. I. 2. p. 531. et Bekk. ad I, 101. Pal. *Μεσσινίδος*.

Ὡς ἐς. Ἐς om. Ar. Chr. Dan.

Γῆς om. Pal.

Ἐλῄζόν τε. Cod. Bas. D. Dan. ἐληΐζοντό τε. „Vid. ad III, 85., ubi itidem quidam mss. ἐληΐζοντο." DUK. Mosqu. Ar. Chr. ἐλῄζον τότε. Aug. quidem ἐλῄζόντε, sed το add. man. 2.

Ὁμόφωνοι ὄντες om. Ar. Chr. Dan. „Possint videri a studioso quodam adscripta e cap. 3. huius libri. Sed non est recedendum a scriptura meliorum mss. consensu confirmata. Nam ipse Thucydides verba illa hic ob eandem causam repetere potuit, ob quam ea supra addiderat." DUK.

3. Ἀμαθεῖς. Marg. Steph. ἀπαθεῖς, quod praeter necessitatem commendat Heilmann.

Τοιούτου. Vulgo τοῦ τοιούτου, sed τοῦ om. Cass. (in quo tamen int. vers. script.) Aug. It. Vat. H. Bekk. Goell. Cf. not. ad II, 41.

Τῶν τε. Mosqu. τῶν γε.

Εἱλώτων. Cass. Aug. *Εἱλωτῶν*, et sic plerumque. Cf. adnot. ad I, 101.

Τῶν κατά. *Τῶν* om. C. I. E.

Τὴν χώραν. *Τήν* om. Mosqu.

Καίπερ οὐ. Pal. καίπερ οἱ.

Βουλόμενοι. F. βουλόμενον. E. βολόμενοι.

Ἔνδηλοι. Mosqu. ἔνδηλον, et ita Vallam, *quanquam id occultum esse volebant Atheniensibus* interpretatum, legisse videri adnotat Steph. F. εὔδηλον. Pal. εὔδηλοι.

Παρ᾽ αὐτούς. E. πρὸς αὐτούς.

4. Ὠρέγοντο. Literam γ B. om. videtur.

Πύλον. Reg. D. I. τὴν Π.

(Γίγνεται μάχη καρτερά.)

μγ'. Καὶ Βάττος μὲν ὁ ἕτερος τῶν στρατηγῶν, (δύο γὰρ ἦσαν ἐν τῇ μάχῃ οἱ παρόντες,) λαβὼν λόχον, ἦλθεν ἐπὶ τὴν Σολύγειαν κώμην, φυλάξων ἀτείχιστον οὖσαν· Λυκόφρων δὲ τοῖς ἄλλοις * ξυνέβαλε *. 2. καὶ πρῶτον μὲν τῷ δεξιῷ κέρᾳ τῶν Ἀθηναίων εὐθὺς ἀποβεβηκότι πρὸ τῆς Χερσονήσου οἱ Κορίνθιοι ἐπέκειντο, ἔπειτα δὲ καὶ τῷ ἄλλῳ στρατεύματι. καὶ ἦν ἡ μάχη καρτερὰ, καὶ ἐν χερσὶ πᾶσα. 3. καὶ τὸ μὲν δεξιὸν κέρας τῶν Ἀθηναίων καὶ Καρυστίων (οὗτοι γὰρ παρατεταγμένοι ἦσαν ἔσχατοι) ἐδέξαντό τε τοὺς Κορινθίους, καὶ ἐώσαντο μόλις· οἱ δὲ, ὑποχωρήσαντες πρὸς αἱμασιὰν, (ἦν γὰρ τὸ χωρίον πρόσαντες πᾶν,) βάλλοντες τοῖς λίθοις καθύπερ-

μγ'. 4. Τοῖς ἄλλοις] σὺν τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 7. Τῷ ἄλλῳ στρατεύματι] τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.) — 10. † Καὶ ἐώσαντο μόλις] τῶν Κορινθίων † δηλονότι. (λ. Αὐγ.) —

Cap. XLIII. Βάττος. D. Βάτος.

Σολύγειαν. C. Λοσύγειαν. Pal. Σολυγίαν. E. Σολύγειον.

Φυλάξων. G. φυλάσσων, cum ξ s. σσ.

Ξυνέβαλε. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. ξυνέβαλλεν, unde Bekk. in minn. exempll. ξυνέβαλεν scripsit. Sed etiam imperfectum defendi posse existimamus.

2. Πρῶτον Cass. Aug. It. Vat. C. Reg. Mosqu. Bekk. Goell. Vulgo πρῶτα, cui nostrum etiam Haackius praeferendum putabat.

Ἀθηναίων. Cl. Ἀθηναίων καὶ Καρυστίων, ex seqq.

Πρό. Ar. Chr. πρός.

Χερσονήσου Haack. Bekk. Goell. Vulgo Χεῤῥονήσου. Cass. Χερονήσου. Cf. c. 42, 2. Omnia verba autem πρὸ τῆς Χερσ. utrum, ut vulgo, ubi virgulae ante εὐθὺς et οἱ Κορ. leguntur, fit, cum ἀποβεβηκότι an cum ἐπέκειντο cohaereant, utique quaeritur. Saltem εὐθὺς non cum πρό sic iungendum, ut significet *recta*. Vid. ad VIII, 68.

3. Τὸ μὲν δεξιὸν κέρας. Μὲν s. v. al. man. habet K. Ex B. C. τῷ δεξιῷ κέρᾳ profert Gail., nisi haec ad §. 2. pertinent.

Παρατεταγμένοι. Ar. Chr. παρατεταμένοι.

Ἐδέξαντό τε. Τέ om. Mosqu.

Ἐώσαντο. Cl. ἐσώσαντο. Pal. ἐῴσαντο.

Ὑποχωρήσαντες Cass. Aug. Cl. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. B. D. I. E. Vind. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ὑπερχωρήσαντες. „Ὑπερχωρεῖν vix alibi invenitur. [Dele igitur in Lexic.]“ WASS. „Ὑποχωρήσαντες, quod habent melioris notae codices, confirmatur e cap. sequ. καὶ ὑπεχώρησαν πρὸς τὸν λόφον.“ DUK.

Πρός. D. ἐς.

θεν ὄντες, καὶ παιωνίσαντες, ἐπῄεσαν αὖθις. δεξαμένων δὲ τῶν Ἀθηναίων, ἐν χερσὶν ἦν πάλιν ἡ μάχη. 4. λόχος δέ τις τῶν Κορινθίων, ἐπιβοηθήσας τῷ εὐωνύμῳ κέρᾳ ἑαυτῶν, ἔτρεψε τῶν Ἀθηναίων τὸ δεξιὸν κέρας, 5 καὶ ἐπεδίωξεν ἐς τὴν θάλασσαν. πάλιν δὲ ἀπὸ τῶν νεῶν ἀνέστρεψαν οἵ τε Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Καρύστιοι. 5. τὸ δὲ ἄλλο στρατόπεδον ἀμφοτέρωθεν ἐμάχετο ξυνεχῶς, μάλιστα δὲ τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Κορινθίων, ἐφ' ᾧ ὁ Λυκόφρων ὢν κατὰ τὸ εὐώνυμον τῶν Ἀθηναίων ἠμύνετο· 10 ἤλπιζον γὰρ αὐτοὺς ἐπὶ τὴν Σολύγειαν κώμην πειράσειν.

1. *Παιωνίσαντες*] ἀλαλάζοντες. (*Κασσ.*) δύο παιᾶνες ἦσαν, Ἐνυάλιος, ὅτε ἦρχον, ὃς καὶ πρὸ τῆς μάχης ἐγίγνετο, καὶ ἕτερος, ὅτε ἐνίκων. — 3. ** *Τῷ εὐωνύμῳ*] οἱονεὶ τῷ ἡττημένῳ. (*Αὐγ.*) — 6. *Τὸ δὲ ἄλλο στρατόπεδον*] τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Κορινθίων καὶ τὸ εὐώνυμον τῶν Ἀθηναίων. — 10. *Ἤλπιζον γάρ*] οἱ Κορίνθιοι. (*λ. Αὐγ.*) — *Πειράσειν*] προσυπακουστέον τὸ ἐλθεῖν. (*λ. Αὐγ.*)

Παιωνίσαντες. Aug. cod. Bas. Ar. Chr. παιανίσαντες, sed Aug. ω mutato in α. „Vid. ad I, 50." DUK. et I. 1. p. 212. Mosqu. παιανίταις.

Ἐπῄεσαν. Pal. Ald. Flor. ed. Bas. (non cod. Bas.) Steph. 1. marg. Steph. 2. ἐπέβησαν. Post αὖθις vulgo punctum exstat, apud Bekk. comma.

Ἦν πάλιν Cass. Aug. F. It. Vat. Gr. D. E. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Haack. Bekk. Goell. Vulgo πάλιν ἦν, et nihilominus antea χερσίν (C. G. χερσί). Reg. teste Duk. πάλιν οὖν, sed potius πάλιν αὖ, ex G. testante Gail.

4. *Λόχος.* F. λόχιος. Pal. λόγος, corr. rec. man.

Ἐπιβοηθήσας. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. ἐπιβοήσας, atque etiam I, θη s. v. al. man. idemque in m. notatum. Sic I, 105. vulgo ἐκβοήσαντες pro vero ἐκβοηθήσαντες.

Κέρᾳ. I. in marg. al. man. κέρα.

Ἑαυτῶν. Aug. F. It. ἑαυτῷ. Pal. αὐτῷ.

Ἔτρεψε. Vind. ἔστρεψε.

Ἀνέστρεψαν. C. G. ἀνέστραψαν. H. Vat. ἀντέστρεψαν. D. ἀνέτρεψαν.

Οἱ Καρύστιοι. Οἱ om. Mosqu. Cf. adnot. ad I, 71.

5. *Ξυνεχῶς.* Libri tam scripti quam editi omnes συνεχῶς. At vid. I. 1. p. 209. cum Farr. discr. script. et Ind. in h. v.

Κέρας de. Ar. Chr. Dan.

Σολύγειαν. Cod. Bas. D. E. Σολύγειον, sicut E. iam. §. 1.

Πειράσειν. „Reisk. περάσειν, quod ita dici non credit πειρᾶν; nam construitur cum gen. [vid. not. ad I, 61. et VII, 12.]" GOTTL. „Expl. ut φυλάσσειν περὶ χώραν, i. e. φυλακὴν ποιεῖσθαι· ita hic πεῖραν ποιήσεσθαι." BAUER. Cf. I. 1. p. 293.

(Οἱ Ἀθηναῖοι νικῶσι μὲν, αἰσθόμενοι δὲ πλείους βοηθοῦντας, ἐς τὰς ἐγγὺς νήσους διαβαίνουσι.)

μδ'. Χρόνον μὲν οὖν πολὺν ἀντεῖχον, οὐκ ἐνδιδόντες ἀλλήλοις· ἔπειτα (ἦσαν γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις οἱ ἱππῆς ὠφέλιμοι ξυμμαχόμενοι, τῶν ἑτέρων οὐκ ἐχόντων ἵππους,) ἐτράποντο οἱ Κορίνθιοι, καὶ ὑπεχώρησαν πρὸς τὸν λόφον, καὶ ἔθεντο τὰ ὅπλα, καὶ οὐκέτι κατέβαινον, ἀλλ' ἡσύχαζον. 2. ἐν δὲ τῇ τροπῇ ταύτῃ κατὰ τὸ δεξιὸν κέρας οἱ πλεῖστοί τε αὐτῶν ἀπέθανον, καὶ Λυκόφρων ὁ στρατηγός. ἡ δὲ ἄλλη στρατιὰ τούτῳ τῷ τρόπῳ, οὐ κατὰ δίωξιν πολλὴν, οὐδὲ ταχείας φυγῆς γενομένης, ἐπεὶ ἐβιάσθη, ἐπαναχωρήσασα πρὸς τὰ μετέωρα ἱδρύθη. 3. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ὡς οὐκέτι αὐτοῖς ἐπῄεσαν ἐς μάχην, τούς τε νεκροὺς ἐσκύλευον, καὶ τοὺς ἑαυτῶν

μδ'. 3. Τῶν ἑτέρων] τῶν Κορινθίων. (λ. Αὐγ.) — 5. Ἔθεντο τὰ ὅπλα] ἀπέθεντο. (λ. Αὐγ.) — 7. Αὐτῶν] τῶν Κορινθίων. — 8. Ὁ στρατηγός] τῶν Κορινθίων δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Ἡ δὲ ἄλλη στρατιά] τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Ἀθηναίων καὶ τὸ ἀριστερὸν τῶν Κορινθίων. — Τούτῳ τῷ τρόπῳ] τῆς ἀναχωρήσεως δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 9. Οὐ κατὰ δίωξιν πολλὴν] οὐ φεύγοντες ταχέως, διωκόντων τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.)

Cap. XLIV. Ἐνδιδόντες. Mosqu. ἐνδόντες.

Ἦσαν γάρ. F. γὰρ ἦσαν.

Οἱ ἱππῆς. Οἱ om. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. At respicitur ad 42, 1. Ἱππῆς Pal. Bekk. Goell. Vulgo ἱππεῖς. Aug. ἱππῆς. Cf. I. 1. p. 221. cum Parr. discr. script.

Ὠφέλιμοι. Reg. (G.) ὠφελόμενοι.

Τὰ ὅπλα. Τὰ om. G. (?)

2. Αὐτῶν ἀπέθανον Cass. Aug. F. Pal. It. Vat. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. E. m. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἀπέθανον αὐτῶν. Mosqu. αὐτῶν om.

Τρόπῳ. Inepte post hoc nomen vulgo colon poni iam Abresch. sensit. Comma substituit Haack.; ne hoc quidem hic et post πολλὴν habent Bekk. et Goell. Verba τούτῳ τῷ τρόπῳ non transtulit Valla.

Πρός. C. Reg. (G.) ἐς.

Ἱδρύθη. Pal. ἱδρύνθη, ut 42, 2. ubi vid. I. ἱδρύσθη.

3. Ὡς de. Gr. Chr.

Ἐπῄεσαν. E. ἀπῄεσαν.

Τούς τε νεκρούς. Vulgo τούς τε ἀλλοτρίους νεκρούς, sed ἀλλοτρ. om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. F. C. Reg. (G.) Gr. B. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Haack. Bekk. Goell. „Abresch. supposititium habet ἀλλοτρίους. — Ita in sqq. [§. 5.] et V, 74. [τοὺς νεκροὺς ἐσκύλευον καὶ τοὺς αὑτῶν ἀνείλοντο· quanquam IV, 97. legimus τούς τε ἑαυτῶν ἀνελόμενοι νεκρούς, τούς τε τῶν πολεμίων σκυλεύσαντες.]" GOTTL.

Ἐσκύλευον. Ar. ἐσκύλευσαν.

ἀνῃροῦντο, τροπαῖόν τε εὐθέως ἔστησαν. 4. τοῖς δ' ἡμίσεσι τῶν Κορινθίων, οἳ ἐν τῇ Κεγχρειᾷ ἐκάθηντο φύλακες, μὴ ἐπὶ τὸν Κρομμυῶνα πλεύσωσι, τούτοις οὐ κατάδηλος ἡ μάχη ἦν ὑπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Ὀνείου· κονιορτὸν δὲ ὡς εἶδον, καὶ ὡς ἔγνωσαν, ἐβοήθουν εὐθύς.
ἐβοήθησαν δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως πρεσβύτεροι τῶν Κορινθίων, αἰσθόμενοι τὸ γεγενημένον. 5. ἰδόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ξύμπαντας [αὐτοὺς] ἐπιόντας, καὶ νομίσαντες τῶν ἐγγὺς ἀστυγειτόνων Πελοποννησίων βοήθειαν
10 ἐπιέναι, ἀνεχώρουν κατὰ τάχος ἐπὶ τὰς ναῦς, ἔχοντες τὰ σκυλεύματα καὶ τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς, πλὴν δυοῖν, οὓς ἐγκατέλιπον, οὐ δυνάμενοι εὑρεῖν. 6. καὶ ἀναβάντες ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπεραιώθησαν ἐς τὰς ἐπικειμένας νήσους· ἐκ δ' αὐτῶν ἐπικηρυκευσάμενοι, τοὺς νεκροὺς,
15 οὓς ἐγκατέλιπον, ὑποσπόνδους ἀνείλοντο· ἀπέθανον δὲ Κορινθίων μὲν ἐν τῇ μάχῃ δώδεκα καὶ διακόσιοι, Ἀθηναίων δὲ ὀλίγῳ ἐλάσσους πεντήκοντα.

5. Ἐβοήθουν] ἔτρεχον εἰς βοήθειαν. (l. Αὐγ.)

Τροπαῖόν τε. Pal. Gr. τρόπαιόν τε. Cf. I. 1. p. 214. Punctum ante haec cum Bekk. in comma mutavimus.

Εὐθέως. Gr. εὐθύς. Nostrum apud Thuc. rarissimum legitur tamen VIII, 74.

4. Κεγχρειᾷ. C. Κεγχρίᾳ. Pal. Κεγχρείᾳ. Cf. 42, 4.

Κρομμυῶνα. De accentu vid. ad 42, 4.

Ὡς ἔγνωσαν. Ὡς (non, ut Bekk. tradit, praecedens καί) om. F. D. E. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. „Cur repetiit ὡς? Nempe ne ἔγνωσαν referretur ad κονιορτόν, sed nova sententia inciperet [ubi pulverem conspexerunt, et rem cognoverunt STEPH.]" BAUER.

Εὐθύς. D. αὐτοῖς.

Ἐβοήθησαν. B. ἐβόησαν.

Οἱ ἐκ. Οἱ om. F.

5. Αὐτούς. om. Aug. Gr., et potest utique ei suspectum esse, qui, quoties temere inculcatum sit, meminerit.

Δυοῖν. „Δυεῖν [ex Aug. Ar. Chr. et fortasse E., de quo tacet Gail.] reposui pro δυοῖν." WASS. „Vid ad c. 47." DUK. Δυοῖν ex reliquis libris omnibus iure revocarunt Haack. Bekk. Goell. Cf. I. 1. p. 224.

Ἐγκατέλιπον. D. ἐγκατέλειπον.

Οὐ δυνάμενοι Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo μὴ δυνάμ.

6. Ἀπέθανον δέ. D. ἀπέθανον (nisi hic Gailii typothetarum error est) μέν.

(Οἱ Ἀθηναῖοι ἐς Κρομμυῶνα, ἐντεῦθεν δὲ ἐς Μεθώνην πλέουσιν, ὅπου τὸν ἰσθμὸν τειχίσαντες φρούριον καταλείπουσιν.)

με΄. Ἄραντες δὲ ἐκ τῶν νήσων οἱ Ἀθηναῖοι, ἔπλευσαν αὐθημερὸν ἐς Κρομμυῶνα τῆς Κορινθίας· (ἀπέχει δὲ τῆς πόλεως εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίους·) καὶ καθορμισάμενοι τήν τε γῆν ἐδῄωσαν, καὶ τὴν νύκτα ηὐλίσαντο. 2. τῇ δ' ὑστεραίᾳ παραπλεύσαντες ἐς τὴν Ἐπιδαυρίαν πρῶτον, καὶ ἀπόβασίν τινα ποιησάμενοι, ἀφίκοντο ἐς Μεθώνην τὴν μεταξὺ Ἐπιδαύρου καὶ Τροιζῆνος· καὶ ἀπολαβόντες τὸν τῆς Χερσονήσου ἰσθμὸν, ἐτείχισαν, ἐν ᾧ ἡ Μεθώνη ἐστὶ, καὶ φρούριον καταστησάμενοι, ἐλῄστευον τὸν ἔπειτα χρόνον τήν τε Τροιζηνίαν γῆν, καὶ Ἁλιάδα, καὶ Ἐπιδαυρίαν. ταῖς δὲ ναυσὶν, ἐπειδὴ ἐξετείχισαν τὸ χωρίον, ἀπέπλευσαν ἐπ' οἴκου.

(11. Ἐν Κερκύρᾳ λῆψις καὶ φόνος τῶν τὴν Ἰστώνην κατεχόντων φυγάδων. μς΄ — μη΄. Εὐρυμέδων καὶ Σοφοκλῆς Ἰστώνην αἱροῦσι. ξυνθῆκαι πρὸς τοὺς φυγάδας. τέχνασμα τῶν προστατῶν τῶν Κερκυραίων.)

μς΄. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον [,ὃν] ταῦτα ἐγίγνε-

με΄. 8. Ἀπολαβόντες] περικυκλώσαντες. (l. Ἀὐγ.) — 11. Ἐξετείχισαν τ. χ.] εἰς τέλος ἤγαγον τὸ τεῖχος τοῦ χωρίου. (l. Ἀὐγ.)

Cap. XLV. Ἄραντες. Pal. ἄραντες. Cf. de Art. crit. p. 50.

Αὐθημερόν. Mosqu. αὐθημερῶν.

Ἐς. E. m. Ar. Chr. Dan. ἐπί. Vind. ἐς ἐπί.

Κρομμυῶνα. De accentu vid. ad 42, 4. „Κρομμυῶνα Strabo IX. p. 390.“ Wass. Mox vulgo post Κορ. et σταδ. punctum, post σταδίους comma ponitur. Bekk. et Goell. ibi colon, post σταδ. punctum collocarunt. Nos cum Haack. utroque loco colon admisimus, qua re orta est parenthesis, cuius verba omnia om. Pal.

2. Παραπλεύσαντες. Mosqu. περιπλεύσ.

Μεθώνην. De urbis nomine cf. I. 2. p. 220.

Ἐπιδαύρου. D. Ἐπιδαυρίου.

Τροιζῆνος. Cass. a prim. man. (deinde Τροιζῆνος emendat.) Aug. Pal. Vat. Gr. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Τροίζηνος. Cf. script. discr. ad I, 115. Post hoc nomen autem punctum in comma mutavit Bekk., quod post ἐστί fecit etiam Haack.

Ἀπολαβόντες. C. ἀποβάντες.

Χερσονήσου Haack. Bekk. Goell. Vulgo Χεῤῥονήσου. Cass. F. Χερονήσου. Cf. 42, 2. 43, 2.

Ἁλιάδα. I. Ἀλίδα. At vid. II, 56. et I. 2. p. 221.

Cap. XLVI. Χρόνον, ὃν ταῦτα. Vulgo (et Haack.) χρόνον,

το, καὶ Εὐρυμέδων καὶ Σοφοκλῆς, ἐπειδὴ ἐκ τῆς Πύλου ἀπῆραν ἐς τὴν Σικελίαν ναυσὶν Ἀθηναίων, ἀφικόμενοι ἐς Κέρκυραν, ἐστράτευσαν μετὰ τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ τοὺς ἐν τῷ ὄρει τῆς Ἰστώνης Κερκυραίων κα-
5 θιδρυμένους, οἳ τότε μετὰ τὴν στάσιν διαβάντες ἐκράτουν τε τῆς γῆς, καὶ πολλὰ ἔβλαπτον. 2. προσβαλόντες δὲ, τὸ μὲν τείχισμα εἷλον· οἱ δὲ ἄνδρες καταπεφευγότες ἀθρόοι πρὸς μετέωρόν τι, ξυνέβησαν ὥστε τοὺς μὲν ἐπικούρους παραδοῦναι, περὶ δὲ σφῶν τὰ ὅπλα παρα-
10 δόντων τὸν Ἀθηναίων δῆμον διαγνῶναι. 3. καὶ αὐτοὺς ἐς τὴν νῆσον οἱ στρατηγοὶ τὴν Πτυχίαν ἐς φυλακὴν διεκόμισαν ὑποσπόνδους, μέχρι οὗ Ἀθήναζε πεμφθῶσιν, ὥστε, ἐάν τις ἁλῷ ἀποδιδράσκων, ἅπασι λελύσθαι τὰς σπονδάς. 4. οἱ δὲ τοῦ δήμου προστάται τῶν Κερκυ-

18. Βιβλ. δ'. κεφ. μς'.

μς'. 7. Τὸ μὲν τείχισμα] τὸ ἐπὶ τῆς Ἰστώνης. (Ι. Αὐγ.) — 8. Ξυνέβησαν] συνεβιβάσθησαν. (Ι. Αὐγ.)

καθ' ὃν ταῦτα, sed καθ' ὃν de. Cass. (ubi rec. man. in marg. scripsit,) Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Bekk. Quos quanquam sequi licet, (ut dicimus ἤδη ταῦτα ἐγένετο καί etc.) nos tamen abiecto κατά malimus retineri ὄν, quod propter ultimam syllabam voc. χρόνον facile potuit excidere; nam ita Thucydides loquitur κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον, ὃν αἱ νῆες ἔπλεον III, 17., κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὃν οἱ Λακεδαιμόνιοι περὶ τὸν ἰσθμὸν ἦσαν III, 18. cf. III, 94. et Matth. Gr. §. 595. extr. Ita igitur nos secutus edidit Goeller.

Εὐρυμέδων. B. Εὐρυμέων.

Ἰστώνης. G. Ἰστόνης. At vid. I. 2. p. 138.

Κερκυραίων. Gr. Κερκυρέων, ut etiam paulo post.

Ἐκράτουν τε. Τέ om. D., qui mox τὰ πολλά habet.

2. Προσβαλόντες. D. προσβάλλοντες.

Παραδοῦναι. Dimittendi fortasse verbum potius exspectes, sed ἀφεῖναι vel ἀφιέναι, quod Reiskius coniecit, reponere quis audeat!

Σφῶν om. B.

Τὸν Ἀθηναίων. It. Vat. Ar. τῶν Ἀθηναίων.

Δῆμον διαγνῶναι. Haec in H. correctionibus referta clare legi nequeunt.

3. Νῆσον οἱ. G. νῆσον εἰς, sed οἱ s. εἰς al. man.

Πτυχίαν. F. G. Πτυχείαν.

Ὑποσπόνδους. Mosqu. σπόνδους, sed in marg. ὑποσπ.

Μέχρι Cass. Aug. H. C. G. Gr. Mosqu. m. Haack. Bekk. Goell. Vulgo μέχρις. Cf. I. 1. p. 215. sq.

Ὥστε — σπονδάς om. Aug. It. Vat. H., sed Aug. et H. in marg. al. man. supplent.

Ἐάν D. Haack. Goell., quod leviter confirmat etiam Polyaen. VI, 21. Vulgo (et Bekk.) ἄν. Sed vid. I. 1. p. 280.

4. Τοῦ δήμου. Τοῦ de. Ar. Chr.

ραίων, δεδιότες μὴ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ἐλθόντας οὐκ ἀποκτείνωσι, μηχανῶνται τοιόνδε τι. 5. τῶν ἐν τῇ νήσῳ πείθουσί τινας ὀλίγους, ὑποπέμψαντες φίλους, καὶ διδάξαντες, ὡς κατ' εὔνοιαν δὴ, λέγειν ὅτι κράτιστον αὐτοῖς εἴη ὡς τάχιστα ἀποδρᾶναι, πλοῖον δέ τι αὐτοὶ ἑτοιμάσειν· μέλλειν γὰρ δὴ τοὺς στρατηγοὺς τῶν Ἀθηναίων παραδώσειν αὐτοὺς τῷ δήμῳ τῶν Κερκυραίων.

(Ἀπόδρασις ἐνίων τῶν φυγάδων καὶ τῶν πάντων ὠμοτάτη κόλασις.)

μζ. Ὡς δὲ ἔπεισαν, καὶ, μηχανησαμένων τὸ πλοῖον, ἐκπλέοντες ἐλήφθησαν, ἐλέλυντό τε αἱ σπονδαὶ, καὶ τοῖς Κερκυραίοις * παρεδέδοντο * οἱ πάντες. 2. ξυνελάβοντο

1. Οἱ Ἀθηναῖοι] οἱ ἐν ταῖς Ἀθήναις. (λ. Αὐγ.) — 2. Τῶν ἐν τῇ νήσῳ] τῇ Πτυχίᾳ. (λ. Αὐγ.) — 3. Καὶ διδάξαντες] [τοὺς ὑποπέμπτους. τὸ ἑξῆς, καὶ διδάξαντες] τοὺς ὑποπέμπτους λέγειν, ὡς δῆθεν ἀπὸ εὐνοίας.

μζ. 8. Μηχανησαμένων] αὐτῶν τῶν ἐν τῇ πόλει Κερκυραίων. μηχανησαμένων δὲ λέγει οἱονεὶ εὐτρεπισάντων. — 10. Ξυνελάβοντο δὲ — —] ἀντὶ τοῦ, συμμετέσχον [δὲ] οὐκ ὀλίγως τοῦ τοιούτου πράγματος, ὥστε πιθανὴν καὶ πιστὴν γενέσθαι τοῖς ἐν τῇ Πτυχίᾳ ἀνδράσι τὴν ἀπάτην, οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων. εἶτα τὴν αἰτίαν λέγει· ἐπειδή, φησίν, αὐτοὶ ἀπέπλεον ἐπὶ τὴν Σικελίαν, [ἀλλ'

Δεδιότες. Mosqu. δεδιώτες.

5. Ὀλίγους. Virgula vulgo ante hoc nomen legitur; post id auctoribus Duk. et Reiskio retraxerunt Bekk. et Goell., plane abesse vult Bredow. Cf. not.

Διδάξαντες. D. I. διατάξαντες aut potius διατάξαντες.

Δὴ Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Vind. m. (in quo δῆθεν ad marg.) Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) δῆθεν, quod ab interpretibus profectum est, qui δὴ hic *scilicet* valere indicare cupiebant. In C. δὴ in μὴ depravatum.

Ἀποδρᾶναι Cass. Aug. Cl. It. Vat. C. Reg. (G.) Gr. D. E. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. Polyaen. l. d. Haack. Bekk. Goell. Vulgo barbare ἀποδιδράναι, quod miramur non graviter improbari Buttmanno Gr. II. 1. p. 210. Cod. Bas. ἀποδράναι.

Δὴ. Cl. ἤδη. Vat. H. om.

Τῶν Κερκυραίων. Τῶν de. Ar. Chr.

Cap. XLVII. Ἐλέλυντό τε. Τὲ om. D.

Παρεδέδοντο Cass. (in quo tamen ead. man. super ε scriptum ι,) Aug. Pal. It. Vat. C. Reg. cod. Bas. Gr. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) παρεδίδοντο (B. παραδίδοντο), quod nobis sane magis placet, quanquam praecedit ἐλέλυντο („der Vergleich *war* damit aufgehoben und sie *wurden* übergeben.) Cf. tamen ad V, 1.

2. Ξυνελάβοντο δέ. Δὲ om. Gr.

δὲ τοῦ τοιούτου οὐχ ἥκιστα, ὥστε ἀκριβῆ τὴν πρόφασιν γενέσθαι, καὶ τοὺς τεχνησαμένους ἀδεέστερον ἐγχειρῆσαι, οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων, κατάδηλοι ὄντες τοὺς ἄνδρας μὴ ἂν βούλεσθαι, ὑπ' ἄλλων κομισθέντας, διότι αὐτοὶ ἐς Σικελίαν ἔπλεον, τὴν τιμὴν τοῖς ἄγουσι προσποιῆσαι. 3. παραλαβόντες δὲ αὐτοὺς οἱ Κερκυραῖοι, ἐς οἴκημα μέγα καθεῖρξαν· καὶ ὕστερον ἐξάγοντες κατὰ εἴκοσιν ἄνδρας, διῆγον διὰ δυοῖν στοίχοιν, ὁπλιτῶν ἑκατέρωθεν παρατεταγμένων, δεδεμένους τε πρὸς ἀλλή-10 λους, καὶ παιομένους καὶ κεντουμένους ὑπὸ τῶν παρατεταγμένων, εἴ πού τίς τινα ἴδοι ἐχθρὸν ἑαυτοῦ· μαστιγοφόροι τε παριόντες ἐπετάχυνον τῆς ὁδοῦ τοὺς σχολαίτερον προσιόντας.

οὐκ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, (Αὐγ.)] οὐκ ἐβούλοντο [δι'] ἄλλων τινῶν κομισάντων αὐτοὺς ἐς τὰς Ἀθήνας, [ἐκείνους] καρπώσασθαι τὴν δόξαν. — 2. ** Τοὺς τεχνησαμένους] αὐτοὺς τοὺς ὄντας ἐν τῇ Κερκύρᾳ, μηχανησαμένους τὸ πλοῖον. (Αὐγ.) — 8. Διῆγον] διεβίβαζον. (λ. Αὐγ.) — 10. Ὑπὸ τῶν παρατεταγμένων] ἑκατέρωθεν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 12. Τῆς ὁδοῦ] εἰς τὸ ἔμπροσθεν τῆς ὁδοῦ. (λ. Αὐγ.)

Τοῦ τοιούτου. Τοῦ om. It. Cf. adnot. ad II, 41. et Ind.

Τεχνησαμένους. Mosqu. τεχνισ.

Οἱ στρατηγοί. Ar. καὶ οἱ στρατ.

Ἄλλων. B. ἀλλήλων.

8. Δυοῖν. „Δυεῖν reposui [ex Aug. Ar. Chr.]; ante δυοῖν, quomodo Aretaeus. Herodotus fere δυῶν. Aeschylus Prom. δυεῖν, Lysias et Dion. Hal. ex nostro." WASS. Δυοῖν cum plerisque libris, (quanquam ex Parr. H. D. I. E. soli memorantur,) revocarunt Haack. Bekk. Goell. „Vid. cap. 44." DUK.

Στοίχοιν. Cod. Bas. E. Mosqu. στίχοιν.

Δεδεμένους τε. Mosqu. δεδεμένους δέ.

Ἴδοι. Mosqu. ἴδῃ.

Μαστιγοφόροι — προσιόντας. „Haec habet Suidas sine nomine auctoris in σχολαίτερον." DUK. Pro παριόντες Gr. παριέντες.

Ἐπετάχυνον. Vat. ἐπετάχυναν. Ar. Chr. Dan. ἐτάχυνον.

Τοὺς. Litera ς s. v. al. man. in I.

Σχολαίτερον. Cod. Bas. Gr. σχολαιότερον. „Supra II, 75. etiam quidam libri habent σχολαιότερον. [Item VII, 15.] Sed Thomas Mag. σχολαίτερον melius esse dicit." DUK. Σχολαιότερον Xen. Anab. I, 5, 9. ubi vid. not., sed nusquam Thuc. (Cf. tamen de παλαίτερος et παλαιότερος adnot. ad I, 4.)

Προσιόντας. „Fortassis aliquis malit προϊόντας· nam haec interdum permutantur. Vid. II, 21." DUK.

(*Φόνος δεινότατος τῶν φυγάδων, τελευτὴ τῆς στάσεως. οἱ Ἀθηναῖοι ἐς Σικελίαν ἀποπλέουσι.*)

μη'. Καὶ ἐς μὲν ἄνδρας ἑξήκοντα ἔλαθον τοὺς ἐν τῷ οἰκήματι τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐξαγαγόντες, καὶ διαφθείραντες· ᾤοντο γὰρ αὐτοὺς * μεταστήσοντάς * ποι ἄλλοσε ἄγειν. ὡς δὲ ᾔσθοντο, καί τις αὐτοῖς ἐδήλωσε, τούς τε Ἀθηναίους ἐπεκαλοῦντο, καὶ ἐκέλευον σφᾶς, εἰ βούλονται, αὐτοὺς διαφθείρειν, ἔκ τε τοῦ οἰκήματος οὐκέτι ἤθελον ἐξιέναι, οὐδ' ἐσιέναι ἔφασαν κατὰ δύναμιν περιόψεσθαι οὐδένα. 2. οἱ δὲ Κερκυραῖοι κατὰ μὲν τὰς θύρας οὐδ' αὐτοὶ διενοοῦντο βιάζεσθαι, ἀναβάντες δὲ ἐπὶ τὸ τέγος τοῦ οἰκήματος, καὶ διελόντες τὴν ὀροφὴν, ἔβαλλον τῷ κεράμῳ, καὶ ἐτόξευον κάτω. 3. οἱ δὲ

μη'. 3. *Αὐτούς*] τοὺς Κερκυραίους. (λ. Αὐγ.) — 9. *Βιάζεσθαι*] μετὰ βίας ἐξέρχεσθαι. (λ. Αὐγ.) — 11. *Οἱ δέ*] οἱ δὲ ἐν τῷ οἰκήματι. (λ. Αὐγ.)

CAP. XLVIII. *Διαφθείραντες.* Aug. It. Mosqu. male διαφθείροντες.

Μεταστήσοντας. Vulgo μεταστήσαντας. „In minore ed. Lipsiensi apud Tauchnitzium venali invenio μεταστήσοντας, quod non errore operarum ortum, sed editoris consilio expressum videtur, ut alia subinde tacite correcta. Placet correctio tam lenis, praesertim quum aoristo hic nullus locus esse videatur." HAACK. qui futurum recepit. Vulgatam, in qua plerumque etiam comma post ποί ponitur, interpretantur *existimabant enim eos ex carcere eductos alio traduci;* sed haec non insunt in Graecis. Caeterum verbis ᾤοντο γὰρ — ἄγειν Bekk. parenthesis notas circumdedit.

Ἄλλοσε ἄγειν. Pal. It. ἄλλοσ' ἐξάγειν. Vat. ἄλλο ἐξάγειν. Vind. B. Ald. Flor. Bas. ἄλλος ἐπάγειν, et ἐπάγειν etiam Cl. in marg. Ἄλλοσε om. Reg. (G.), sed rec. man. int. vers. adscr.

Ἐπεκαλοῦντο. Mosqu. ἀπεκαλοῦντο. Ar. Chr. ἐκαλοῦντο. Post διαφθείρειν cum Bekk. et Goell. punctum in comma mutavimus, quum τούς τε Ἀθην. ἐπεκαλ. et ἔκ τε τοῦ οἰκήμ. οὐκέτι ἤθελον cohaereant.

Ἔφασαν. Cl. ἔφασάν τε. Post οὐδένα ante Haack. male minus plene distinguebatur.

2. *Οἱ δέ.* F. οὐδέ.

Ἀναβάντες — κεράμῳ. „Haec [ad vocem τέγος Thucydidi vindicandam] laudat Eustath. in Odyss. α', p. 1421. omissis vocculis τοῦ οἰκήματος." WASS. „Male Gr. στέγος. Thom. Mag. στέγος dici iubet, τέγος autem poeticum esse pronunciat. Verius est quod addit, στέγος commune, τέγος Atticum esse. Nam τέγος dicunt omnes prosae scriptores Attici. Vid. Steph. Thes. Demosth. in Androt. p. 395. ἢ τέγος ὡς τοὺς γείτονας ὑπερβαίνοι. Ibi Ulpianus, τέγος τοῦ δώματος ὑπέρτερον μέρος." DUK. Xen. Cyr. VII, 5, 22. ἐπὶ τὰ τέγη ἀναβάντες.

Ἔβαλλον. Cass. F. Gr. Ar. Chr.

ἐφυλάσσοντό τε ὡς ἠδύναντο, καὶ ἅμα οὐ πολλοὶ σφᾶς αὐτοὺς διέφθειρον, οἰστούς τε, οὓς ἀφίεσαν ἐκεῖνοι, ἐς τὰς σφαγὰς καθιέντες, καὶ ἐκ κλινῶν τινῶν, αἳ ἔτυχον
5 αὐτοῖς ἐνοῦσαι, τοῖς σπάρτοις, καὶ ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες, ἀπαγχόμενοι, παντὶ † τρόπῳ τὸ

2. Ἐς τὰς σφαγάς] [ἤγουν εἰς τὸ μέρος τοῦ σώματος, ἔνθα σφάττονται τὰ ζῶα. (l. Αὐγ.)] σφαγὴν καλοῦσι τὸ κατὰ τὴν κλεῖδα τοῦ ἀνθρώπου μέρος, δι' οὗ καθιᾶσι τὰ σιδήρια οἱ θέλοντες ἑαυτοὺς ἀνελεῖν. — 4. Τοῖς σπάρτοις] ὡς ἀπὸ εὐθέος οὐδετέρου τὸ σπάρτον. (Αὐγ.) — Παραιρήματα ποιοῦντες] ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, τελαμῶνάς τινας ἀποσχίζοντες τῶν ἱματίων, ὥσπερ ζώνας ἐποίουν· καὶ πλέκοντες αὐτά, καὶ ποιοῦντες ὥσπερ σχοινία, οὕτως [αὐτοῖς] ἐχρῶντο πρὸς τὸ ἀπάγχεσθαι.

male ἔβαλον. Etiam in I. unum l s. v. al. man.

3. Ἐφυλάσσοντό τε. Ar. Chr. ἐφύλασσον τότε.

Διέφθειρον. F. Gr. D. E. διέφθειραν, sicut ex emendat. etiam Cass.; sed in D. ον s. αν. Vulgatam confirmant Suid. et Phav. in παραιρήσεται cum Schol. Demosth. ad Phil. II.

Οἰστούς τε etc. „Suidas voc. σφαγάς, Καὶ οἰστοὺς καθίεσαν ἐς τὰς σφαγάς, minus sincere." WASS. *Καὶ οἰστούς* omissis reliquis habet etiam Photius Hermanni, sed τοὺς οἰστοὺς Photius Porsonis. Atticum οἰστούς nunc Bekkerum reposuisse c. 40. vidimus. Οὓς om. It. Pro τέ cod. Bas. μέν, pro καθιέντες G. καθιέντας.

Καὶ ἐκ κλινῶν etc. „Apud Suidam in παραιρήσεται, ubi hic locus citatur, quum alia non recte leguntur, [παραιρήσεται· ἀφαιρήσεται. Θουκυδίδης· διέφθειρον σφᾶς αὐτούς, οἱ μὲν ἀπὸ κλινῶν σπάρτα, οἱ δ' ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες, τουτέστιν ἀφαιρήματα, ἀπήγχοντο,] tum pro τοῖς σπάρτοις male σπάρτα scribitur, ut ibi adnotat Kuster. In Schol. Demosth. ad Phil. II. p. 46. ed. Par. [et Phav.] eadem ad verbum leguntur quae in Suida, nisi quod ibi pro σπάρτα novo errore est σπάρτας, unde apparet alterum haec ex altero descripsisse. Si Suidas id, quod in Thucydide est τοῖς σπάρτοις, de industria mutavit in σπάρτα, eo errasse videtur, quod putavit casum huius nominis debere convenire cum sequenti παραιρήματα. Particulam ex hoc loco decerptam, ἐκ κλινῶν τοῖς σπάρτοις ἀπαγχόμενοι, in Onomasticon suum contulit Pollux X, 37." DUK. Sine quo Pollucis loco particip. ἀπαγχόμενοι ab interpretibus profectum videri possit.

Παραιρήματα. I. m. Ar. Chr. Dan. παραιωρήματα, in m. tamen supra scr. αιρη. Vind. παραρήματα. Παραιρήματα confirmant Moer. Att. p. 299. Bekk. Anecdd. p. 112. Suid. Phav. et Schol. Dem. l. l., παραιωρήματα tamen aliquantum commendat Piers. ad Moer., atque aut hoc aut, quod huc non pertinet, παραρτήματα reponi vult Reisk. Cf. not.

Ἀπαγχόμενοι. Mosqu. in marg. ἀγχόμενοι.

Παντὶ τρόπῳ. Coniicimus παν-

πολὺ τῆς νυκτὸς (ἐπεγένετο γὰρ νὺξ τῷ παθήματι) ἀνηλοῦντες σφᾶς αὐτοὺς, καὶ βαλλόμενοι ὑπὸ τῶν ἄνω διεφθάρησαν. 4. καὶ αὐτοὺς οἱ Κερκυραῖοι, ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο, φορμηδὸν ἐπὶ ἁμάξας ἐπιβαλόντες, ἀπήγαγον ἔξω τῆς πόλεως· τὰς δὲ γυναῖκας, ὅσαι ἐν τῷ τειχίσματι ἑάλωσαν, ἠνδραποδίσαντο. 5. τοιούτῳ μὲν τρόπῳ οἱ ἐκ τοῦ ὄρους Κερκυραῖοι ὑπὸ τοῦ δήμου διεφθάρησαν, καὶ ἡ στάσις, πολλὴ γενομένη, ἐτελεύτησεν ἐς τοῦτο, ὅσα γε κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε· οὐ γὰρ ἔτι ἦν ὑπόλοιπον τῶν ἑτέρων ὅ τι καὶ ἀξιόλογον. 6. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐς τὴν Σικελίαν, ἵνα περ τὸ πρῶτον ὥρμηντο, ἀποπλεύσαντες, μετὰ τῶν ἐκεῖ ξυμμάχων ἐπολέμουν.

1. Ἐπεγένετο γὰρ νὺξ τῷ παθήματι] ἐπειδὴ εἶπε τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς, ἵνα μή τις εἴπῃ, Καίτοι ἐν ἡμέρᾳ ταῦτα ἐγένετο, λέγει ἐν τῷ μέσῳ τὸ, ἐγένετο γὰρ νύξ. — 4. Φορμηδὸν] ὡς ἐάν τις πλέξῃ φορμοὺς, τοὺς καλουμένους ψιάθους, τοὺς μὲν κατὰ μῆκος αὐτῶν τιθέντες, ἄλλους δὲ πλαγίως ἐπιβάλλοντες κατ᾽ αὐτῶν. ἐμφαίνει δὲ τοῦτο τῶν Κερκυραίων τὴν ὠμότητα εἰς τοὺς ἀποθάνοντας, ὅτι οὐδὲ μετὰ [τὸν ἐκείνων] θάνατον τοῦ [πρὸς ἐκείνους] μίσους ἐπαύσαντο. — 6. Ἠνδραποδίσαντο] ὡς ἀνδραπόδοις ἐχρήσαντο. (λ. Αὐγ.)

τῷ τε τρόπῳ. Valla: *omni denique modo*. Haack colo post διέφθειρον posito vulgatam excusari posse credidit. Vid. etiam Reisig. Coniectt. ad Aristoph. p. 316., sed simul ad h. l. Goell. et nos in adnot.

Ἐπεγένετο. Syllaba ἐπ s. v. atramento rubro scripta in E.

Ἀναλοῦντες ex Heilmanni coniectura profectum, quam, ut nos in Obss. critt. suaseramus, receperunt Haack. Bekk. Goell. Valla: *sibi manus inferentes*. Vulgo ἀναδοθέντες. Mosqu. ἀναδούμενοι. Cf. not.

Ἄνω. Mosqu. ἄνωθεν, non ineleganter.

Διεφθάρησαν. Reg. (G.) ἐφθάρ.

4. *Ἐπειδὴ* It. Vat. H. F. C. G. B. D. I. E. Vind. m. Haack. Bekk. Goell. In Aug. ἐπειδὰν ἐπειδή. Vulgo ἐπειδάν, quod apud Scholiastas ferri posset, apud Thuc. soloecum est. Idem vitium vulgo redit c. 130. et 132.

Φορμηδὸν — πόλεως. „Suid. in φορμηδόν. Ἐφ᾽ ἁμαξῶν [φορμηδὸν ἐφ᾽ ἁμαξῶν ἐκφέρειν, ὥσπερ τοὺς Κερκυραίων νεκρούς] memoriae fisus Aristides t. III. p. 520. [II. p. 312.]“ WASS. „Add. supra II, 75.“ DUK. Cf. Schol. Aristid. p. 282. et 310. Vat. H. ἐφ᾽ ἁμάξαις. H. solus ἐπήγαγον.

5. *Διεφθάρησαν.* C. ἐφθάρ. Post hoc verbum ante Haack. punctum collocabatur.

Γενομένη. Ar. γινομ.

Τόνδε. F. τοῦτον. (Falsa tradit Bekk.)

Ὅ τι om. Ar. Chr. Dan.

6. *Ἵνα περ.* D. I. ἵνα πε, si menda carent Gaili verba.

(12. Ἀνακτόριον αἱρεῖται ὑπὸ Ἀθηναίων καὶ Ἀκαρνάνων.)

μθ'. Καὶ οἱ ἐν τῇ Ναυπάκτῳ Ἀθηναῖοι καὶ Ἀκαρνᾶνες, ἅμα τελευτῶντος τοῦ θέρους στρατευσάμενοι, Ἀνακτόριον Κορινθίων πόλιν, ἣ κεῖται ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Ἀμπρακικοῦ κόλπου, ἔλαβον προδοσίᾳ· καὶ ἐκπέμψαντες Κορινθίους αὐτοὶ Ἀκαρνᾶνες οἰκήτορες ἀπὸ πάντων ἔσχον τὸ χωρίον. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

Ol. πη'. ἔτ. δ'. πρὸ Χρ. υκε'. Σεπτεμβρ. μην.

(Β. Χειμών. ν'. να'.)

(1. Ἀρταφέρνην μετὰ γραμμάτων βασιλέως ἐς Λακεδαίμονα πορευόμενον Ἀθηναῖοι ξυλλαμβάνουσι. Θάνατος Ἀρταξέρξου.)

ν'. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Ἀριστείδης ὁ Ἀρχίππου, εἷς τῶν ἀργυρολόγων νεῶν Ἀθηναίων στρατηγός, αἳ ἐξεπέμφθησαν πρὸς τοὺς ξυμμάχους, Ἀρταφέρνην ἄνδρα Πέρσην, παρὰ βασιλέως πορευόμενον ἐς Λακεδαίμονα, ξυλλαμβάνει ἐν Ἠιόνι τῇ ἐπὶ Στρυμόνι.

ἀπὸ τῆς κα'. τοῦ Σεπτεμβρ. μην.

μθ'. 4. Καὶ ἐκπέμψαντες τ. Κ.] ἀντὶ τοῦ καὶ ἐκβαλόντες τοὺς ὄντας ἐκεῖ Κορινθίους. — 5. Αὐτοὶ Ἀκαρνᾶνες οἰκήτορας ἀπὸ πάντων] ἀφ' ἑκάστης γὰρ πόλεως Ἀκαρνανίας ἀπέστειλαν τοὺς οἰκήσοντας.

ν'. 11. ** Ἠιόνι] Λυκόφρων· τὸν μὲν γὰρ Ἠιὼν Στρυμόνος Βισαλτία. (Κασσ. Αὐγ.)

Cap. XLIX. Ἀκαρνᾶνες. Mosqu. Καρνᾶνες, sed Ἀ supra scr.

Θέρους. Post hoc nomen male vulgo (et apud Haack.) virgula collocatur, qua posita etiam post ἅμα distinguendum erat. I. om. verba ἅμα — αὐτοὺς Ἀκαρνᾶνες, sed in marg. suppl. al. man.

Ἀνακτόριον. Mosqu. male Ἀνακτώριον.

Τῷ στόματι. Τῷ om. G. (?)

Τοῦ Ἀμπρακικοῦ. Τοῦ om. Dan. (non Aug., ut Bekk. vult.) Pro Ἀμπρακικοῦ C. Ἀμπρακιωτικοῦ.

Οἰκήτορες Cass. Aug. F. It. H. I. Heilm. Haack. Bekk. Goell. Vulgo οἰκήτορας eum commate post πάντων. Mosqu. Ar. Chr. Dan. καὶ οἰκήτορας. „Aemil. Portus supplementum suum ἀποστείλαντες debet Scholiastae. Sed admodum dura et, ni fallor, insolens est illa ellipsis [male excusata ab Abresch.] Fr. Porti coniecturae [οἰκήτορες] favet liber Cass. Nec puto haec ita ordinari posse, καὶ ἐκπέμψαντες Κορινθίους οἰκήτορας." DUK.

Cap. L. Ἐπιγιγνομένου. Reg. ἐπιγενομένου, quod Gail. ex G. memorat, nisi G. scriptorus erat. Sic tamen rursus c. 52.

Ἐν. Gr. ἐπί, sed alterum suprascr.

Ἠιόνι. Bekk. Ἠιόνι, sine punctis diaereseos. E. Ἡόνι. Cf. script. discr. ad IV, 7.

Ἐπί. Mosqu. ἐπὶ τῷ.

Στρυμόνι. H. I. Ar. Chr. Στρυμόνι. Mosqu. Στρυμῶνι.

2. καὶ αὐτοῦ κομισθέντος, οἱ Ἀθηναῖοι τὰς μὲν ἐπιστολὰς μεταγραψάμενοι ἐκ τῶν Ἀσσυρίων γραμμάτων, ἀνέγνωσαν· ἐν αἷς, πολλῶν ἄλλων γεγραμμένων, κεφάλαιον ἦν πρὸς Λακεδαιμονίους, οὐ γιγνώσκειν ὅ τι βούλονται· πολλῶν γὰρ ἐλθόντων πρέσβεων, οὐδένα ταὐτὰ λέγειν· εἰ οὖν βούλονται σαφὲς λέγειν, πέμψαι μετὰ τοῦ Πέρσου ἄνδρας ὡς αὐτόν. 3. τὸν δὲ Ἀρταφέρνην ὕστερον οἱ Ἀθηναῖοι ἀποστέλλουσι τριήρει ἐς Ἔφεσον, καὶ πρέσβεις ἅμα· οἳ πυθόμενοι αὐτόθι βασιλέα Ἀρταξέρξην τὸν Ξέρξου νεωστὶ τεθνηκότα, (κατὰ γὰρ τοῦτον τὸν χρόνον ἐτελεύτησεν,) ἐπ' οἴκου ἀνεχώρησαν.

(2. Χῖοι τὸ τεῖχος περιαιροῦσι.)

Ὀλ. πη'. ἔτ. δ'. πρὸ Χρ. υκδ'. πρὸ τῆς κα'. τοῦ Μαρτ. μην.

να'. Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος καὶ Χῖοι τὸ τεῖχος περιεῖλον τὸ καινὸν, κελευσάντων Ἀθηναίων, καὶ ὑποπτευσάντων ἐς αὐτούς τι νεωτεριεῖν, ποιησάμενοι μέντοι

1. Κομισθέντος] ἀχθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀριστείδου. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 2. Μεταγραψάμενοι] [οἱονεὶ] μεθερμηνεύσαντες. να'. 12. Περιεῖλον] καθεῖλον. (λ. Αὐγ.)

2. Κομισθέντος. C. κομισθέντες.
Ἀσσυρίων. H. Ἀσυρίων.
Ὅ τι. m. ὅτι. Deinde D. βούλοντας.
Γάρ de. D. I. Mosqu., in quorum postremo etiam ν in πολλῶν superscr.
Ταὐτά. Pal. ταῦτα.
Οὖν βούλονται. Vulgo οὖν τι βούλονται, sed τί om. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Bekk. Goell. et probabiliter etiam Cl. Locum IV, 98. comparat Bekk., unde non multum proficimus. Post βούλ. C. repetit verba πολλῶν γὰρ ἐλθ. πρέσβ. οὐ, sed erasa.
Ἄνδρας. Cass. Aug. It. Vat. perperam ἀνδρός.
3. Οἱ Ἀθηναῖοι. Οἱ de. F. Ald. ed. Bas. (non cod. Bas.)
Οἵ. In exempll. Lips. errore typogr. οἱ.

Ἀρταξέρξην. C. Bekk. Goell. Ἀρτοξέρξην. Cf. script. discr. ad I, 104. et Intt. Herodot. VI, 43., ubi formam per ō recentioribus Graeculis tribuit Schweigh.
Τὸν Ξέρξου. C. τοῦ Ξέρξου. H. οὐ τοῦ Ξέρξου.
Τεθνηκότα. D. τεθνηκότος.
Ἐπ' οἴκου ἀνεχώρησαν. m. ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου.
Cap. LI. Χῖοι. Chr. οἱ Χῖοι.
Ἀθηναίων. Ar. Dan. τῶν Ἀθηναίων.
Ὑποπτευσάντων. Si Gailii operis fides est, in B. ὑποπλευσάντων legitur, et statim ἐς om.
Νεωτεριεῖν. D. νεωτερεῖν.
Αὐτούς. Gr. B. Mosqu. Ald. Flor. Bas. ἑαυτούς. Quare fortasse αὐτούς reponendum, saltem pronomen ad Athenienses referendum. Nam quod Goellerus ἐς αὐτούς ex ὑποπτεύω. pen

πρὸς Ἀθηναίους πίστεις καὶ βεβαιότητα ἐκ τῶν δυνατῶν, μηδὲν περὶ σφᾶς νεώτερον βουλεύσειν. 2. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα, καὶ ἕβδομον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψε.

VIII. Ὄγδοον ἔτος τοῦ πολέμου. — Κεφ. ριϛ'.

(Α. Θέρος. — Κεφ. κη'.)

(1. Οἱ Μυτιληναίων φυγάδες πρῶτον μὲν Ῥοίτειον, τοῦτο δὲ ἀποδόντες Ἄντανδρον αἱροῦσιν. ἡ αὐτῶν διάνοια.)

νβ'. ΤΟΥ Δ' ΕΠΙΓΙΓΝΟΜΕΝΟΥ ΘΕΡΟΥΣ εὐθὺς ἀπὸ τῆς κα'. τοῦ Μαρτ. μην. τοῦ τε ἡλίου ἐκλιπές τι ἐγένετο περὶ νουμηνίαν, καὶ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἱσταμένου ἔσεισε. 2. καὶ οἱ Μυτιληναίων φυγάδες καὶ τῶν ἄλλων Λεσβίων, ὁρμώμενοι οἱ πρὸ τῆς λ'. τοῦ Μαρτ. μην. πολλοὶ ἐκ τῆς ἠπείρου, καὶ μισθωσάμενοι ἔκ τε Πελοποννήσου ἐπικουρικὸν, καὶ αὐτόθεν ξυναγείραντες, αἱροῦσι Ῥοίτειον· καὶ λαβόντες δισχιλίους στατῆρας Φωκαΐτας, ἀπέδοσαν πάλιν, οὐδὲν ἀδικήσαντες. 3. καὶ

1. Ἐκ τῶν δυνατῶν] ἀντὶ τοῦ πάνυ καὶ ὡς ἐνεδέχετο.
νβ'. 10. Αὐτόθεν] ἀπὸ τῆς ἠπείρου. (λ. Αὐγ.)

dere vult et *sie hatten Verdacht gegen die Chier* interpretatur, ὑποπτεύειν ἔς τινα Graecum esse debebat demonstrare.

Ἐκ τῶν δυνατῶν. Haec commate ante ἐκ deleto ad antecc. recte retulerunt Bekk. et Goell.

Νεώτερον. Ar. Chr. Dan. νεωτερίζειν.

2. Καὶ ἕβδομον — ἐτελεύτα ob repetitum ἐτελεύτα om. Pal. Gr.

Τῷ πολέμῳ om. D. I.

Θουκυδίδης. Gr. ὁ Θουκ. Tum Bekker, ut solet in hac clausula, ξυνέγραψεν.

Cap. LII. Ἐπιγιγνομένου. C. et Reg. ἐπιγενομ. Cf. script. discr. ad c. 50.

Θέρους. B. θέρος.

Τοῦ τε. Τέ om. I. m. Ar. Chr. Dan.

Ἱσταμένου om. D. Statim ἔσεισεν Bekk. in minn. exempll. cum Cass. Aug. Pal. H. Gr. Ibidem punctum pro colo primus posuit Haack.

2. Μυτιληναίων hic cum Bekk. et Goell. praeter libros in script. discr. III, 2. memoratos etiam Cass. Aug. pro vulg. Μιτυλ.

Καὶ αὐτόθεν ξυναγείραντες s. v. al. man. E. Statim Pal. αἴρουσι. Male autem Haack. post αὐτόθεν Kistem. auctore comma posuit, quod non fecisset, si verba traiecta pro καὶ ἔκ τε Πελοπ. ἐπικουρ. μισθωσ. καὶ αὐτόθ. ξυναγ. cogitasset. Cf. I. 1. p. 300.

Ῥοίτειον Cass. It. Vat. H. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) Ῥοίτιον. At vid. I. 2. p. 438.

Φωκαΐτας s. v. al. man. E. At vid. Poll. IX, 93.

Οὐδέν Cass. Aug. Cl. It. Vat. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. I. (in hoc cum μή s. v. ead. man.) Mosqu. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) perperam μηδέν.

μετὰ τοῦτο ἐπὶ Ἄντανδρον στρατεύσαντες, προδοσίας γενομένης, λαμβάνουσι τὴν πόλιν. καὶ ἦν αὐτῶν ἡ διάνοια τάς τε ἄλλας πόλεις τὰς Ἀκταίας καλουμένας, ἃς, πρότερον Μυτιληναίων νεμομένων, Ἀθηναῖοι εἶχον, ἐλευθεροῦν, καὶ πάντων μάλιστα τὴν Ἄντανδρον· καὶ κρατυνάμενοι αὐτὴν, (ναῦς τε γὰρ εὐπορία ἦν ποιεῖσθαι αὐτόθεν, ξύλων ὑπαρχόντων, καὶ τῆς Ἴδης ἐπικειμένης, καὶ * τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ, *) ῥᾳδίως, ἀπ' αὐτῆς ὁρμώμενοι, τήν τε Λέσβον, ἐγγὺς οὖσαν, κακώσειν, καὶ τὰ ἐν τῇ ἠπείρῳ Αἰολικὰ πολίσματα χειρώσασθαι. 4. καὶ οἱ μὲν ταῦτα παρασκευάζεσθαι ἔμελλον.

(2. Ἀθηναίων στρατεία ἐπὶ Κύθηρα. νγ'. νδ'. περιήγησις τῆς νήσου.)

Ὀλ. πη'. ἔτ. δ'. πρὸ Χρ. υκδ'.

νγ'. Ἀθηναῖοι δὲ ἐν τῷ αὐτῷ θέρει ἑξήκοντα ναυσὶ, καὶ δισχιλίοις ὁπλίταις, ἱππεῦσί τε ὀλίγοις, καὶ τῶν ξυμμάχων Μιλησίους καὶ ἄλλους τινὰς ἀγαγόντες, ἐστράτευσαν ἐπὶ Κύθηρα· ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Νικίας ὁ Νικηράτου, καὶ Νικόστρατος ὁ Διοτρέφους, καὶ Αὐτοκλῆς

5. Πάντων μάλιστα] σημείωσαι ὅτι πάντων λέγει καὶ οὐ πασῶν. (1. Αὐγ.)

3. Ἄντανδρον. B. D. τὴν Ἄταδρον (?Ἄντανδρον?).

Ἅς, πρότερον. „Comma ponendum post ἅς, non post πρότερον. Tum enim, quum exsules Lesbii has urbes liberare vellent, illae in Atheniensium erant potestate, a superatis Mytilenensibus, quibus olim paruerant, receptae. Vid. III, 50.“ HAACK.

Κρατυνάμενοι. D. I. κρατησάμενοι.

Γάρ om. Vat. Pro praeced. τέ Pal. τί, sed corr. rec. man.

Ποιεῖσθαι. E. ποιεῖν.

Τῆς Ἴδης. G. τοῖς Ἴδης.

Παρασκευῇ. Cass. Aug. It. Vat. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. E. Vind. σκευῇ, quod non videtur probari posse. Quatuor autem vocabula καὶ τῇ — παρασκ. vulgo (et apud Bekk.) male ad seqq. referuntur, parenthesis signo post ἐπικειμένης posito et virgula post ῥᾳδίως omissa. Illud nos huc transponendum docuimus, et simul τὴν ἄλλην παρασκευὴν coniecimus. Pro quibus Haackio et Goell., qui in interpunctione nos secuti sunt, τῆς ἄλλης παρασκευῆς placet. Add. adnot.

Ἀπ' αὐτῆς. Mosqu. ἐπ' αὐτῆς.

Χειρώσασθαι Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Vind. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. Haack. Bekk. Goell. Vulgo χειρώσεσθαι. Cf. I. 1. p. 275. et supra c. 24.

Cap. LIII. Ὀλίγοις. D. ὀλίγαις.

Διοτρέφους Bekk. Goell. Vulgo cum libris Διοτρεφοῦς, Pal. Διετρεφοῦς. Cf. script. discr. ad III, 75.

ὁ Τολμαίου. 2. τὰ δὲ Κύθηρα νῆσός ἐστιν, ἐπίκειται δὲ τῇ Λακωνικῇ κατὰ Μαλέαν. Λακεδαιμόνιοι δ' εἰσὶ τῶν περιοίκων, καὶ Κυθηροδίκης ἀρχὴ ἐκ τῆς Σπάρτης διέβαινεν αὐτόσε κατὰ ἔτος, ὁπλιτῶν τε φρουρὰν διέπεμπον ἀεὶ, καὶ πολλὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο. 3. ἦν γὰρ αὐτοῖς τῶν τε ἀπ' Αἰγύπτου καὶ Λιβύης ὁλκάδων προςβολὴ, καὶ λῃσταὶ ἅμα τὴν Λακωνικὴν ἧσσον ἐλύπουν ἐκ θαλάσσης, ᾗπερ μόνον οἷόν τ' ἦν κακουργεῖσθαι· πᾶσα γὰρ ἀνέχει πρὸς τὸ Σικελικὸν καὶ Κρητικὸν πέλαγος.

(Τὴν νῆσον Ἀθηναῖοι αἱροῦσι, καὶ ξύμβασιν μετρίαν πρὸς τοὺς Κυθηρίους ποιησάμενοι, ἐς Ἀσίνην καὶ Ἕλος ἀποπλέουσι.)

νδ'. Κατασχόντες οὖν οἱ Ἀθηναῖοι τῷ στρατῷ, δέκα μὲν ναυσὶ καὶ δισχιλίοις Μιλησίων ὁπλίταις τὴν ἐπὶ θαλάσσῃ πόλιν, Σκάνδειαν καλουμένην, αἱροῦσι· τῷ δὲ ἄλλῳ στρατεύματι ἀποβάντες τῆς νήσου ἐς τὰ πρὸς Μαλέαν τετραμμένα, ἐχώρουν ἐπὶ τὴν ἐπὶ θαλάσσῃ πόλιν τῶν Κυθηρίων, καὶ εὗρον [εὐθὺς] αὐτοὺς ἐστρατοπε-

νγ'. 7. Προςβολή] [ἀντὶ τοῦ] προςόρμισις καὶ καταγωγή. [ἐπίθεσις (λ. Αὐγ.)] — Ἧσσον] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. — 8. Κακουργεῖσθαι] ἤγουν λῃστεύεσθαι. (λ. Αὐγ.) — 9. Ἀνέχει] ἀνατείνει καὶ ἀναπίπταται.

νδ'. 11. Κατασχόντες οὖν] ἀντὶ τοῦ προςορμίσαντες ἐν αὐτοῖς τοῖς Κυθήροις. ἰστέον δὲ ὅτι δύο πόλεις ἦσαν τῶν Κυθήρων, μία μὲν ὁμώνυμος, ἑτέρα δὲ, ἡ Σκάνδεια λέγεται, ἐν τῇ νήσῳ τῶν Κυθήρων παρὰ θάλασσαν κειμένη.

2. Κύθηρα. E. Κίθηρα. Μαλέαν. B. Μελέαν. Ἀεί. Pal. Reg. Gr. Mosqu. αἰεί. Cf. I. 1. p. 211. Ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο. E. ἐποιοῦντο ἐπιμέλειαν.
3. Αὐτοῖς. It. Vat., αὐτῆς. Τῶν τε. Hoc τέ (non, ut Bekk. scribit, quod §. 2. post ὁπλιτ. est,) om. Mosqu. Τ' ἦν. Τ' om. Pal. Πᾶσα γὰρ — πέλαγος Bekk. Anecdd. p. 400., ubi ὡς pro πρός (at vid. adnot. ad I, 50.) et Σικελ. καί om.

Cap. LIV. Μιλησίων ὁπλίταις. F. ὁπλίτ. Μιλησ., fortasse etiam Mosqu., ex quo nostrum sine causa affertur. Πόλιν. It. Vat. πόλει. Μαλέαν. m. Μαλλέαν. Ἐπὶ τήν. I. ἐς τήν. Κυθηρίων. Ar. Κυθήρων. Εὗρον. Cod. Bas. εὑρόντες ex emend. Εὐθὺς αὐτούς. C. αὐτοὺς εὐθύς. In D. I. αὐτούς de., in G. εὐθύς extra vers. est. Quod suspectum esse docet Krüg. ad Dion. p. 132.

δευμένους ἅπαντας. 2. καὶ μάχης γενομένης ὀλίγον μέν
τινα χρόνον ὑπέστησαν οἱ Κυθήριοι, ἔπειτα τραπόμενοι
κατέφυγον ἐς τὴν ἄνω πόλιν. καὶ ὕστερον ξυνέβησαν
πρὸς Νικίαν καὶ τοὺς ξυνάρχοντας Ἀθηναίοις ἐπιτρέψαι
περὶ σφῶν αὐτῶν πλὴν θανάτου. 3. ἦσαν δέ τινες καὶ
γενόμενοι τῷ Νικίᾳ λόγοι πρότερον πρός τινας τῶν Κυ-
θηρίων· διὸ καὶ θᾶσσον καὶ ἐπιτηδειότερον τό τε πα-
ραυτίκα καὶ τὸ ἔπειτα * τὰ * τῆς ὁμολογίας ἐπράχθη
αὐτοῖς. ἀνέστησαν γὰρ * ἂν * οἱ Ἀθηναῖοι Κυθηρίους
Λακεδαιμονίους τε ὄντας, καὶ ἐπὶ τῇ Λακωνικῇ τῆς νή-
σου οὕτως ἐπικειμένης. 4. μετὰ δὲ τὴν ξύμβασιν οἱ
Ἀθηναῖοι τήν τε Σκάνδειαν, τὸ ἐπὶ τῷ λιμένι πόλισμα,
παραλαβόντες, καὶ τῶν Κυθήρων φυλακὴν ποιησάμενοι,
ἔπλευσαν ἔς τε Ἀσίνην, καὶ Ἕλος, καὶ τὰ πλεῖστα τῶν

7. Ἐπιτηδειότερον] ἀντὶ τοῦ συμφερόντως τούτοις τοῖς Κυθηρίοις. — 9. Αὐτοῖς] τοῖς Κυθηρίοις. (λ. Αὐγ.) — Ἀνέστησαν] ἤγουν μετῴκισαν.

2. Καὶ μάχης. „Dionysius [p. 841.] haec usque ad θανάτου descripsit.“ Duk.

Γενομένης. „Γιγνομένης [ex Ar. et quodammodo Dan., in quo γινομ.] rescripsi. Antea γενομ., quomodo Dionys. Hal.“ WASS. „Et plerique mss. cum edd.“ DUK. Γενομένης igitur, quod etiam Aug. Pal. It. Vat., omnes Parr. praeter B., de quo tacetur, ac m. agnoscunt, revocarunt Haack. Bekk. Goell.

Χρόνον om. D., in marg. al. man. habet I.

Κυθήριοι. Dan. Κορίνθιοι. (Artic. non om., ut Bekk. innuit.)

Ἔπειτα. Syllaba τα in G. s. v. al. man. Tum F. τραπώμενοι.

Κατέφυγον. Pal. Reg. (G.) Gr. κατέφευγον. Mox post πόλιν pro vulg. puncto Bekk. comma posuit. Sic etiam §. 4. post θάλασσ.

3. Κυθηρίων. E. Ar. Κιθηρίων. Dan. Κυθήρων. In G. Κιθηνρίων fuerat, quo eraso alterum supra scr.

Καὶ ἐπιτηδειότερον. Καί om. Cass. Aug., in quorum hoc ersum videtur, ut in m. (καί ante θᾶσσον om. Cass. male affirmat Bekk.)

Τό τε de. Ar. Chr. Dan. Τότε scribunt Ald. Flor. Bas.

Τά om. Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. G. Gr. D. E. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Sed vid. adnot.

Ἄν, quod Heilmannus subaudiri voluit, nos inserendum censuimus, receperunt Haack. Bekk. Goell. Cf. adnot.

Οὕτως. C. Reg. (G.) οὕτω. Cf. I. 1. p. 215.

4. Κυθήρων. F. Κυθηρίων. Ar. Κιθήρων, ut passim.

Ἔπλευσαν. Mosqu. ἐπέπλευσαν.

Ἕλος. Gr. ἔλεος.

περὶ θάλασσαν· καὶ ἀποβάσεις ποιούμενοι, καὶ ἐναυλιζόμενοι τῶν χωρίων οὗ καιρὸς εἴη, ἐδῄουν τὴν γῆν ἡμέρας μάλιστα ἑπτά.

(3. Λακεδαιμονίων παρασκευαὶ καὶ ἔκπληξις.)

νεʹ. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἰδόντες μὲν τοὺς Ἀθηναίους τὰ Κύθηρα ἔχοντας, προσδεχόμενοι δὲ καὶ ἐς τὴν γῆν σφῶν ἀποβάσεις τοιαύτας ποιήσεσθαι, ἀθρόᾳ μὲν οὐδαμοῦ τῇ δυνάμει ἀντετάξαντο, κατὰ δὲ τὴν χώραν φρουρὰς διέπεμψαν, ὁπλιτῶν πλῆθος, ὡς ἑκασταχόσε ἔδει· καὶ τὰ ἄλλα ἐν φυλακῇ πολλῇ ἦσαν, φοβούμενοι μὴ σφίσι νεώτερόν τι γένηται τῶν περὶ τὴν κατάστασιν, γεγενημένου μὲν τοῦ ἐπὶ τῇ νήσῳ πάθους ἀνελπίστου καὶ μεγάλου, Πύλου δὲ ἐχομένης καὶ Κυθήρων, καὶ πανταχόθεν σφᾶς περιεστῶτος πολέμου ταχέος καὶ

νδʹ. 1. Ἐναυλιζόμενοι τῶν χωρίων οὗ καιρὸς εἴη] στρατοπεδευόμενοι εἰς τὸ ἐπικαιρότατον τῶν χωρίων. (λ. Αὐγ.) — ** Οὗ καιρὸς εἴη] ἀντὶ τοῦ, ὅσον δυνατὸν ἐφαίνετο αὐτοῖς καὶ χρήσιμον τῇ δυνάμει τῇ ἑαυτῶν δηλονότι. (Κασσ. Αὐγ.)

νεʹ. 6. Τοιαύτας] ἤγουν πολεμικάς. (λ. Αὐγ.) — 8. Διέπεμψαν] διαμερίσαντες ἔπεμψαν. (λ. Αὐγ.) — Ὡς ἑκασταχόσε ἔδει] εἰς τὰ ἐν ἑκάστοις τόποις φρούρια. (λ. Αὐγ.) — 10. Τῶν περὶ τὴν κατάστασιν] οἷον τῶν περὶ τὴν πολιτείαν αὐτῶν καὶ τὴν χώραν. — 13. Περιεστῶτος πολέμου τ. κ. ἀ.] προσπιπτόντων αἰφνίδιον πάντοθεν τῶν πολεμίων, καὶ ἄνευ τοῦ δύνασθαι προφυλάξασθαι.

Cap. LV. Ἔχοντας. D. ἔχοντες, sed α s. ε.
Γῆν al. man. H.
Τοιαύτας ποιήσεσθαι Cass. Aug. Pal. It. Vat. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. E. Bekk. Goell. In F. τοιαύτας ποιήσασθαι. Et ποιήσασθαι etiam Mosqu., qui τοιαύτ. om. Vulgo ποιήσεσθαι τοιαύτας.
Ἀθρόᾳ. Mosqu. ἀθρόως.
Φρουράς. F. Reg. (G.) E. Vind. φρουρούς. Mox Mosqu. ὁπλητῶν et φυλλακῇ.
Ἔδει. D. ἐδόκει. Pro vulg. puncto comma posuit Bekk.
Πολλῇ. F. πολλοί. Pal. om.
Ἐπί Cass. Aug. F. Pal. It. Vat. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) ἐν. Pro praec. τοῦ Mosqu. τῇ.
Καὶ πανταχόθεν. Ar. Chr. Dan. πανταχόθεν γε, om. καί, sed ne καὶ πανταχ. γε hic placeret.
Πολέμου. Vat. H. τοῦ πολ.
Ταχέος. Aug. (in quo ῶ in ο corr.) Pal. It. Vat. Gr. (in quo alterum adscr.) Ald. Flor. Bas. marg. Steph. ταχέως, de quo vitio cf. Lob. ad Phryn. p. 247.; nam adverbium quanquam cum adiectivo nonnunquam iungitur (cf. ad Xen. Anab. IV, 7, 23.), ταχέως in nostra scriptura ferri non posse apparet, et τοῦ πολέμου ταχέως si scribas, nemo haec vulgatis praeferat. Reisk. male

ἀπροφυλάκτου. 2. ὥστε παρὰ τὸ εἰωθὸς ἱππέας τετρακοσίους κατεστήσαντο καὶ τοξότας· ἔς τε τὰ πολεμικὰ εἴπερ ποτὲ, μάλιστα δὴ ὀκνηρότεροι ἐγένοντο, ξυνεστῶτες παρὰ τὴν ὑπάρχουσαν σφῶν ἰδέαν τῆς παρασκευῆς ναυτικῷ ἀγῶνι, καὶ τούτῳ πρὸς Ἀθηναίους, οἷς τὸ μὴ ἐπιχειρούμενον ἀεὶ ἐλλιπὲς ἦν τῆς δοκήσεώς τι πράξειν. 3. καὶ ἅμα τὰ τῆς τύχης, πολλὰ καὶ ἐν ὀλίγῳ ξυμβάντα παρὰ λόγον αὐτοῖς, ἔκπληξιν μεγίστην παρεῖχε, καὶ † ἐδεδίεσαν † μή ποτε αὖθις ξυμφορά τις αὐτοῖς περιτύχῃ, οἵα καὶ ἐν τῇ νήσῳ. 4. ἀτολμότεροι δὲ δι' αὐτὸ ἐς τὰς μάχας ἦσαν, καὶ πᾶν ὅ τι κινήσειαν ᾤοντο ἁμαρ-

νε'. 5. Οἷς τὸ μὴ ἐπιχειρούμενον — —] οἵςτισιν Ἀθηναίοις τὸ μὴ ἐπιχειρεῖν ἀεί τι πράττειν καινὸν ὑστέρησις ἐδόκει τῶν προςδοκηθέντων. — [** οἷς Ἀθηναίοις μόνον ἐκεῖνο ἄπρακτον ἦν τὸ μὴ ἐπιχειρούμενον, ὡς δῆλον ὄντας. . . . οὐκ ἦν αὐτοῖς ἄπρακτον μόνον θελήσασιν οὐδέν. (Βασ.)] — 10. Ἀτολμότεροι] ὀκνηρότεροι (λ. Αὐγ.) — 11. Κινήσειαν] ὑπὲρ ἑαυτῶν δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

τραχέος coniicit. Post ἀπροφυλ. autem Bekk. et Goell. comma posuerunt.

2. Τετρακοσίους. D. I. E. Ar. Chr. Dan. τριακοσίους. m. τετρακοσίους ad marg., ut in versu aliter habuisse videatur, quem glires deleverunt. Eadem vocabula iam I, 74. confusa vidimus.

Κατεστήσαντο. Ar. Chr. Dan. κατέστησαν, minus bene.

Μάλιστα δή. F. δὴ μάλ. Idem mox ξυνεστῶτος.

Σφῶν. Reg. (G.) σφῶιν.

Τούτῳ. Reg. τοῦτο, ne id quidem vitiose.

Ἀεί Aug. H. Gr. D. I. E. Mosqu. m. Ar. Chr. Haack. Bekk. Goell. Vulgo αἰεί. Cf. I. 1. p. 211.

Πράξειν. Reg. (G.) πρᾶξαι, sed ειν int. vers. Aoristi infinitivum male recepit Haack., quem refutavit Goeller. Ex Haackii mente πεπραχέναι requireretur.

3. Τὰ τῆς. Τά male om. Ar. Chr. Dan. Post τύχης autem virgulam, quae vulgo (et apud Haack.) post πολλά est, collocavimus; sententia enim est casus, qui multi et intra breve tempus acciderant.

Παρὰ λόγον. Aug. Gr. παρὰ λόγον. Cl. παράλογον. Post παρεῖχε cum Bekk. comma pro puncto posuimus.

Ἐδεδίεσαν. Imo ἐδέδισαν. Vid. Lob. ad Phryn. p. 181. Reddidi tamen nostrum V, 14. et in nonnullis libris IV, 117. Etiam ἐδεδοίκεσαν reponi posse, quod Xen. Anab. V, 6, 36. in nostrum d. pravatum sit, adnotat Dind.

Αὐτοῖς s. v. al. man. H., om. Vat.

Οἷα Aug. Reg. (G.) Haack. Bekk. Goell. Vulgo perperam οἷα.

4. Ἀτολμότεροι. Mosqu. ἀτολμώτεροι.

Ὅ τι. Gr. Ar. Chr. ὅτι.

ησθῆσθαι, διὰ τὸ τὴν γνώμην ἀνεχέγγυον γεγενῆσθαι ἐκ τῆς πρὶν ἀηθείας τοῦ κακοπραγεῖν.

(Μικρὰ μάχη περὶ Κοτύρταν.)

νς. Τοῖς δὲ Ἀθηναίοις τότε τὴν παραθαλάσσιον δῃοῦσι τὰ μὲν πολλὰ ἡσύχασαν ὡς καθ' ἑκάστην φρουρὰν γίγνοιτό τις ἀπόβασις, πλήθει τε ἐλάσσους ἕκαστοι ἡγούμενοι εἶναι, καὶ ἐν τῷ τοιούτῳ· μία δὲ φρουρά, ἥπερ καὶ ἠμύνατο περὶ Κοτύρταν καὶ Ἀφροδισίαν, τὸν μὲν ὄχλον τῶν ψιλῶν ἐσκεδασμένον ἐφόβησεν ἐπιδρομῇ, τῶν δὲ ὁπλιτῶν δεξαμένων ὑπεχώρησε πάλιν· καὶ ἄνδρες τέ τινες ἀπέθανον αὐτῶν ὀλίγοι, καὶ ὅπλα ἐλήφθη, τροπαῖόν τε στήσαντες οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέπλευσαν ἐς Κύθηρα.

νέ. 1. Διὰ τὸ — κακοπραγεῖν] διὰ τὸ μὴ πιστεύειν αὐτοὺς μηκέτι μηδενί. κακοπραγήσαντες γὰρ παρ' ἐλπίδα, οὐκ εἰωθότες ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ ἀστοχεῖν, οὐδεμίαν περὶ τῶν μελλόντων ἐλπίδα βεβαίαν εἶχον.

νς. 7. Τὸν μὲν ὄχλον] τὸ πλῆθος. (λ. Αὐγ.) — 8. Ἐφόβησεν] εἰς φυγὴν ἔβαλεν. (λ. Αὐγ.) — Ἐπιδρομῇ] [ἀντὶ τοῦ] ἐξ ἐπιδρομῆς, δι' αἰφνιδίας ἐφόδου.

Διὰ τό. Τό de. Gr.
Ἀνεχέγγυον in marg. ponit Mosqu. cum signo post γεγεν.
Cap. LVI. Δὲ Ἀθηναίοις Cass. Aug. F. Pal. Reg. (G.) Gr. et haud dubie plures pro vulg. δ' Ἀθην.
Παραθαλάσσιον. D. I. E. Vind. Ar. Chr. παραθαλασσίαν, ne id quidem vitiose, ut Herodotus VII, 109. docet, et πόλις ἐπιθαλασσία dixit Thuc. III, 105. Cf. Matth. Gr. §. 217. Sed ἡ παραθαλάσσιος adfuit II, 26.
Ἡσύχασαν. Comma post hoc verbum cum Goell. delevimus, ut dativus τοῖς Ἀθην. referatur ad γίγνοιτο ἀπόβασις.
Ἥπερ. Pal. ἧπερ. Mox Mosqu. ἠμήνατο.
Κοτύρταν Cass. Aug. Cl. It. Vat. H. (in quo s. v. γρ. Κοτύραν,) Reg. (G.) Gr. Mosqu. Haack. Bekk. Goell., ex correct. etiam m., in quo fuerat Κορτύταν, sicut vulgo. F. Κοττύρταν. Pal. Κότυραν. E. Κοττύραν. Cf. I. 2. p. 203. (Vall. inepte Corcyrae.)
Ἀφροδισίαν. Stephanus Byz. Ἀφροδιτίαν legisse videtur. Sed vid. I. 2. p. 203.
Ψιλῶν. Dan. δαψιλῶν.
Ἐσκεδασμένον ἐφόβησεν. F. ἠμύνατο καὶ ἐσκεδασμένον ὃν (ὂν?) ἐφόβ.
Ἄνδρες τε. Τέ om. Cl. E. Mox post ἐλήφθη punctum cum Bekk. in comma mutavimus.
Τροπαῖόν τε. Pal. Gr. τρόπαιόν τε. Cf. I. 1. p. 214.
Ἀπέπλευσαν. F. ἐπέπλ.
Κύθηρα. E. Κύθηραν. At vid. I. 2. p. 200.

(4. Ἀθηναίων ἐπὶ Θυρέαν καὶ τοὺς ἐνταῦθα Αἰγινήτας στρατεία. — κεφ. νζ.)

Ἐκ δὲ αὐτῶν περιέπλευσαν ἐς Ἐπίδαυρον τὴν Λιμηράν· καὶ δῃώσαντες μέρος τι τῆς γῆς, ἀφικνοῦνται ἐπὶ Θυρέαν, ἥ ἐστι μὲν τῆς Κυνουρίας γῆς καλουμένης, μεθορία δὲ τῆς Ἀργείας καὶ Λακωνικῆς· νεμόμενοι δὲ αὐτὴν ἔδοσαν Λακεδαιμόνιοι Αἰγινήταις ἐκπεσοῦσιν ἐνοικεῖν, διά τε τὰς ὑπὸ τὸν σεισμὸν σφίσι γενομένας καὶ τῶν Εἱλώτων τὴν ἐπανάστασιν εὐεργεσίας, καὶ ὅτι, Ἀθηναίων ὑπακούοντες, ὅμως πρὸς τὴν ἐκείνων γνώμην ἀεὶ ἕστασαν.

ἰδ. Βιβλ. β'. κεφ. κζ'. ἰδ. Βιβλ. α'. κεφ. ρα'.

νζ'. 1. Ἐς Ἐπίδαυρον] ἄλλη ἐστὶν Ἐπίδαυρος ἐν τῷ ἰσθμῷ. — Τὴν Λιμηράν] οὐκ ἀπὸ λιμοῦ [οὕτως] ὠνόμασται, ἀλλὰ διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν λιμένας, ἀντὶ τοῦ λιμενηράν. — 6. Σφίσι] τοῖς Λακεδαιμονίοις, ὑπὸ τῶν Αἰγινητῶν. (λ. Αὐγ.) — 8. Πρὸς τὴν ἐκείνων γνώμην ἀεὶ ἕστασαν] ὁμόφρονες καὶ φίλοι τοῖς Λακεδαιμονίοις ὄντες.

2. *Περιέπλευσαν.* Syllaba σαν in Mosqu. superscr.

Λιμηράν. Pal. *Λιμήραν*, sicut VI, 105. VII, 26. boni libri. Cf. I. 2. p. 204. Post hoc nomen punctum rursus in comma mutavit Bekk. Statim Mosqu. *διώσαντες.*

Ἀφικνοῦνται. D. I. *ἀφικνοῦντο.*

Ἐπί. H. I. m. Dan. *ἐς.*

Θυρέαν. Cass. Aug. Cl. F. Pal. H. Reg. (G.) cod. Bas. Mosqu. m. (de quibus omnibus tacet Bekk.) *Θυραίαν*, quod non multo minorem auctoritatem habet. Vid. I. 2. p. 206. Dan. *Θύρεαν*, sed alibi *Θυρέαν.*

Κυνουρίας. It. Vat. H. et in marg. Cl. et cod. Bas. *Κυνοσουρίας*, quod recepit Bekk., quem iure deseruit Goell. Vid. I. 2, p. 205. Repetunt tamen hanc scripturam It. Vat. V, 14. et It. Vat. H. V, 41. Ar. Chr. Dan. Flor. hic *Κυνουργίας*. Post *Λακων.* autem cum Haack. minus plene interpunximus, quum omnia, quae sequuntur, ad brevem degressionem de Thyrea pertineant.

Αἰγινήταις. D. *Αἰγινήτας*, cum αι s. α. E. *Αἰγινίτας.*

Τὸν σεισμόν. Reg. cod. Bas. *τῶν σεισμῶν.*

Εἱλώτων. Cass. Aug. *Ἑιλώτων*, ut saepe alibi. Cf. adnot. ad I, 101.

Ὑπακούοντες. Mosqu. *ὑπακούσαντες.*

Ἀεί F. H. Gr. D. E. m. Ar. Chr. Dan. Vulgo (cf. I. 1. p. 211.) *αἰεί*, quod C. Reg. (G.) marg. Steph. post *ἑστ.* collocant.

Ἕστασαν. Cass. (in quo tamen proprie *ἑστᾶσι*, et in marg. man. vet. γρ. *ἕστασαν*,) Aug. (in quo tamen *ἑστασι* sine acc., et in marg. man. ant. γρ. *ἕστασαν*,) Cl. It. Vat. H. F. C. Reg. (G., in quo et in C. *ἑστᾶσιν* ante *ἀεί*,) E. Mosqu. m. (in quo *ἕστασαν* superscr.) et in marg. etiam Gr. *ἑστᾶσι.* Sed sententiae generali et tempori, quum Thucydides haec scribebat, praesen-

(Ἀθηναῖοι τὴν Θυρέαν ἐκπορθοῦσι, καὶ τοὺς Αἰγινήτας, ἐς Ἀθήνας πεμφθέντας, ἀποκτείνουσι, Τάνταλον δὲ Λακεδαιμόνιον καὶ τῶν Κυθηρίων ἐνίους ἧσσον ἰσχυρῶς κολάζουσι.)

νζ'. Προςπλεόντων οὖν ἔτι τῶν Ἀθηναίων, οἱ Αἰγινῆται τὸ μὲν ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ, ὃ ἔτυχον οἰκοδομοῦντες, τεῖχος ἐκλείπουσιν, ἐς δὲ τὴν ἄνω πόλιν, ἐν ᾗ
5 ᾤκουν, ἀπεχώρησαν, ἀπέχουσαν σταδίους μάλιστα δέκα τῆς θαλάσσης. 2. καὶ αὐτοῖς τῶν Λακεδαιμονίων φρουρὰ μία τῶν περὶ τὴν χώραν, ἥπερ καὶ ξυνετείχιζε, ξυνεςελθεῖν μὲν ἐς τὸ τεῖχος οὐκ ἠθέλησαν, δεομένων τῶν Αἰγινητῶν, ἀλλ' αὐτοῖς κίνδυνος ἐφαίνετο ἐς τὸ τεῖχος
10 κατακλῄεσθαι· ἀναχωρήσαντες δὲ ἐπὶ τὰ μετέωρα, ὡς οὐκ ἐνόμιζον ἀξιόμαχοι εἶναι, ἡσύχαζον. 3. ἐν τούτῳ δὲ οἱ Ἀθηναῖοι κατασχόντες, καὶ χωρήσαντες εὐθὺς πάσῃ τῇ στρατιᾷ, αἱροῦσι τὴν Θυρέαν· καὶ τήν τε πόλιν κα-

νζ'. 2. Τὸ μὲν ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ] ἤγουν τὸ παραθαλάσσιον. (λ. Αὐγ.) — 6. Ξυνετείχιζε] συνελαμβάνετο τοῦ τειχίσματος. (λ. Αὐγ.) — 11. Κατασχόντες] ἀντὶ τοῦ προςορμίσαντες τῇ Θυρέᾳ· οὐ γὰρ λέγει κρατήσαντες.

ti adversari verba Ἀθηναίων ὑπακούοντες docet Haack. Ar. Chr. ἕστασι. Vind. ἐστᾶσαν. Gr. in contextu ἑστῶσι.

Cap. LVII. Αἰγινῆται. E. rursus Αἰγινῖται.

2. Αὐτοῖς. Dan. τῆς.

Ἧπερ. Pal. εἶπερ.

Ξυνεςελθεῖν. D. I. E. Vind. Ar. Chr. Dan. Flor. ξυνελθεῖν. Similis error in editt. irrepsit VI, 100.

Ἠθέλησαν Cass. Aug. It. Vat. H. C. Reg. Gr. B. D. I. E. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἠθέλησεν. „Non deterius est ἠθέλησαν. Sic mox alia numero plurali, nota in talibus figura." DUK. Cf. adnot. ad I, 106.

Δεομένων. Gr. δεομένων δέ.

Αὐτοῖς Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. D. I. Vind. Ar. Chr. Vall. Haack. Bekk. Goell. Vulgo αὐτούς. „Αὐτούς defendi quidem potest. [Imo non potest, quum non dicendum sit, *periculum videbatur, ne ii includerentur*, sed *periculosum iis videbatur includi*.] Sed praefero coniecturam Porti [αὐτοῖς] ab omnibus fere mss. confirmatam." DUK. Marg. Steph. αὐτός.

Κατακλῄεσθαι Pal. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) κατακλείεσθαι. At vid. I. 1. p. 212. sq. Statim colon posuimus pro puncto, ut infra post Θυρέαν.

Ἀξιόμαχοι. Reg. (G.) ἀξιόμαχον, οι s. v. al. man.

3. Ἐν τούτῳ — Ἀθήνας. „Dion. Hal. t. II. p. 142. [842.]" DUK.

Θυρέαν. Aug. Pal. H. m. et haud dubie plures Θυραίαν. Cass. Θύραιαν. Cf. 56, 2. Antea Pal. αἵρουσι.

Τήν τε. Τέ om. Dan. Post ἐξε-

τέλευσαν, καὶ τὰ ἐνόντα ἐξεπόρθησαν· τούς τε Αἰγινήτας, ὅσοι μὴ ἐν χερσὶ διεφθάρησαν, ἄγοντες ἀφίκοντο ἐς τὰς Ἀθήνας, καὶ τὸν ἄρχοντα ὃς παρ' αὐτοῖς ἦν τῶν Λακεδαιμονίων, Τάνταλον τὸν Πατροκλέους· ἐζωγρήθη γὰρ τετρωμένος. 4. ἦγον δέ τινας καὶ ἐκ τῶν Κυθήρων 5 ἄνδρας ὀλίγους, οὓς ἐδόκει ἀσφαλείας ἕνεκα μεταστῆσαι. καὶ τούτους μὲν οἱ Ἀθηναῖοι ἐβουλεύσαντο καταθέσθαι ἐς τὰς νήσους, καὶ τοὺς ἄλλους Κυθηρίους, οἰκοῦντας τὴν ἑαυτῶν, φόρον τέσσαρα τάλαντα φέρειν, Αἰγινήτας δὲ ἀποκτεῖναι πάντας, ὅσοι ἑάλωσαν, διὰ τὴν προτέραν 10 ἀεί ποτε ἔχθραν, Τάνταλον δὲ παρὰ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῇ νήσῳ Λακεδαιμονίους καταδῆσαι.

(5. Σικελιῶται ὁμολογίαν ποιοῦνται. Λόγος Ἑρμοκράτους νη' — ξε'. Καμαριναίων καὶ Γελῴων ἐκεχειρία. ξύλλογος τῶν Σικελιωτῶν ἐς Γέλαν.)

Ὀλ. πθ'. ἔτ. α'. πρὸ Χρ. υπδ'. μετὰ τὴν ιζ'. τοῦ Ἰουλ. μην.

νη'. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους ἐν Σικελίᾳ Καμαριναίοις καὶ Γελῴοις ἐκεχειρία γίγνεται πρῶτον πρὸς ἀλλήλους· εἶτα καὶ οἱ ἄλλοι Σικελιῶται ξυνελθόντες ἐς Γέλαν, ἀπὸ 15

νζ'. 6. Μεταστῆσαι] μετανάστας ποιῆσαι. (λ. Αὐγ.) — 11. Τοὺς ἐν τῇ νήσῳ] τῇ Σφακτηρίᾳ. (λ. Αὐγ.)
νη'. 14. Ἐκεχειρία] διάλειψις τοῦ πολέμου. (λ. Αὐγ.)

πόρθ. pro puncto comma posuit Bekk.
Πατροκλέους. Cl. Vat. H. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Παντοκλέους, sed in m. correctum. Pal. Reg. (G.) Gr. Πατοκλέους.
4. Τινὰς, καί. Καί om. I.
Καὶ τούτους. Dan. bis exhibet eum distinctione post prius τούτ.
Αἰγινήτας δέ. Chr. Αἰγινήτας τε. Pal. Αἰγινῆτας hic et antea, idemque antea Ἀθῆνας.
Ἀεί. Pal. rursus αἰεί.
Τάνταλον. I. Τάλαντον.
Παρά. B. (non ut Bekk. scribit, G.) περί. Ita etiam ed. Bas. (cod. Bas. non item.)
Τοὺς ἄλλους in marg. habet G.

Τοὺς ἐν τῇ νήσῳ. Lindav. Spicil. p. 7. coniicit τοὺς ἐκ τῆς νήσου. „Non male; quanquam etiam vulgata ferri potest.“ GOELL. Τούς perperam om. It.
Λακεδαιμονίους καταδῆσαι. F. ordinem invertit.
CAP. LVIII. Καμαριναίοις. Ar. Chr. Dan. καὶ Καμαρ.
Γελῴοις Pal. Bekk. Goell. et ita testibus editoribus ad VII, 58. Cass. Aug. semper et Mannerto Geogr. Gr. p. 346. auctore numi. Vulgo (et Haack.) Γελώοις. Cod. Bas. Ἀχελώοις. Statim Vind. ἐκκεχειρία.
Ξυνελθόντες. Mosqu. ἐξελθ.
Γέλαν. C. G. Γέλλαν. Post πρέσβεις virgulam addidit Bekk.

κασῶν τῶν πόλεων πρέσβεις, ἐς λόγους κατέστησαν ἀλλήλοις, εἴ πως ξυναλλαγεῖεν· καὶ ἄλλαι τε πολλαὶ γνῶμαι ἐλέγοντο ἐπ' ἀμφότερα, διαφερομένων, καὶ ἀξιούντων, ὡς ἕκαστοί τι ἐλασσοῦσθαι ἐνόμιζον, καὶ Ἑρμο-
5 κράτης ὁ Ἕρμωνος Συρακόσιος, ὅσπερ καὶ ἔπεισε μάλιστα αὐτοὺς, ἐς τὸ κοινὸν τοιούτους δὴ λόγους εἶπεν.

(Λόγος Ἑρμοκράτους. νθ' — ξδ'.)

(Μετὰ βραχὺ προοιμίον ὁ πόλεμος νῦν οὐκ εὔκαιρος εἶναι λέγεται.)

νθ'. „Οὔτε πόλεως ὢν ἐλαχίστης, ὦ Σικελιῶται, τοὺς λόγους ποιήσομαι, οὔτε πονουμένης μάλιστα τῷ

νη'. 2. ** Ξυναλλαγεῖεν] φιλιωθεῖεν. (Βασ.) — 3. Ἀξιούντων —] ἀντὶ τοῦ δηλούντων καὶ προσαγγελλόντων οἷα ἕκαστος παρὰ τοῦ ἑτέρου ἐπλεονεκτήθη.

νθ'. 7. Οὔτε πόλεως ὢν ἐλαχίστης — —] δημηγορία Ἑρμοκράτους Συρακουσίου. τὸ προοίμιον ἐκ συστάσεως τοῦ ἰδίου προσώπου. ** σημείωσαι [δὲ] τὸ παθητικόν. (Αὐγ.) Τέμνεται ἡ δημηγορία αὕτη τῷ δικαίῳ καὶ τῷ συμφέροντι καὶ τῷ δυνατῷ, οὕτω· δίκαιον μὲν γάρ, φησί, πρὸς τοὺς ὁμοφύλους συμβῆναι, καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους αἱρεῖσθαι πόλεμον· εἶτα δὲ καὶ συμφέρον μὴ ἐᾶν καταδουλωθῆναι Σικελίαν· τὸ δὲ δυνατὸν, ὅτι, ἐὰν ὁμονοήσωμεν, ῥᾳδίως τῶν ἐναντίων περιεσόμεθα. — Οὔτε πόλεως ὢν ἐλαχίστης, ὦ Σικελιῶται] οἱ περὶ καταλύσεως πολέμου παραινοῦντες ἀεὶ ὑποπτεύονται διὰ φόβον καὶ μαλακίαν τὸν πόλεμον φεύγοντες ταῦτα παραινεῖν. διὸ καὶ ὁ Ἑρμοκράτης τοῦτο ποιεῖ. ἅμα δὲ καὶ αὔξει τὸ ὄνομα τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, ἵνα συγγνώμην ἔχωσιν αὐτῷ οἱ λόγοι, μετὰ παῤῥησίας καὶ φρονήματος προσερχόμενοι. τὸ δὲ οὐ πονουμένης προσέθηκεν, ἵνα μή τις εἴπῃ ὡς ὅτι διὰ τοῦτο ἐρᾷ τῆς εἰρήνης, ὅτι ἡ πόλις αὐτοῦ νῦν καταπονεῖται. — 8. Οὔτε πονουμένης] κατ' ἀμ-

Κατέστησαν ἀλλήλοις. C. κατήστησαν ἀλλήλους.

Ἐλέγοντο. E. ἐλέγοντο δή.

Ἐπ' ἀμφότερα. Reg. (G.) ὑπ' ἀμφοτέρων. At vid. c. 88. et Ind. verb. I. ἐπ' ἀμφοτέροις.

Ἕκαστοί τι. Posterius om. C. Reg. (G.)

Ἑρμοκράτης. H. Vat. ὁ Ἑρμ. Cf. script. discr. ad II, 19. et IV, 2.

Συρακόσιος Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) Συρακούσιος. Cass. Συρακούσσιος, „et sic fere ubique." (DUK.) m. Συῤῥακούσιος. Cf. script. discr. III, 86.

Μάλιστα. D. I. μᾶλλον.

Ἐς τὸ κοινόν. Olim virgula post haec erat. „Videtur posse et ad seqq. referri." STEPH. et Fr. PORT. „Distinctionem Porti confirmat Cass. Thuc. III, 37. τῶν ἀεὶ λεγομένων ἐς τὸ κοινόν. et mox principio cap. sequ." DUK. Sic ἐς τὸ πλῆθος εἰπεῖν I, 72. et similia.

Τοιούτους δὴ λόγους. ℥ τοιούτοις δὴ λόγοις. Pro δή Gr. δέ.

πολέμῳ, ἐς κοινὸν δὲ τὴν δοκοῦσάν μοι βελτίστην γνώμην εἶναι ἀποφαινόμενος τῇ Σικελίᾳ πάσῃ."

2. „Καὶ περὶ μὲν τοῦ πολεμεῖν, ὡς χαλεπὸν, τί ἄν τις πᾶν τὸ ἐνὸν ἐκλέγων ἐν εἰδόσι μακρηγοροίη; οὐδεὶς γὰρ οὔτε ἀμαθίᾳ ἀναγκάζεται αὐτὸ δρᾷν, οὔτε φόβῳ, ἢν οἴηταί τι πλέον σχήσειν, ἀποτρέπεται· ξυμβαίνει δὲ τοῖς μὲν τὰ κέρδη μείζω φαίνεσθαι τῶν δεινῶν, οἱ δὲ τοὺς κινδύνους ἐθέλουσιν ὑφίστασθαι πρὸ τοῦ αὐτίκα τι ἐλασσοῦσθαι. 3. αὐτὰ δὲ ταῦτα εἰ μὴ [ἐν] και- 5 272.

φότερα συνιστᾷ ἑαυτὸν ὁ Ἑρμοκράτης, καὶ κατὰ τὸ εἶναι ἐνδόξου πόλεως, καὶ κατὰ τὸ μὴ πονεῖν τῷ πολέμῳ τὴν πόλιν αὐτοῦ· δι' ἃ μάλιστα εἰώθασιν ἀπιστεῖν πρὸς τοὺς λέγοντας. §. Διὰ δύο αἰτίας εἰώθαμεν ἀπιστεῖν τοῖς συμβουλεύουσιν, ἢ διὰ τὸ εἶναι ἄδοξον τὸ πρόσωπον, ἢ διὰ τὸ οἰκείων ἕνεκα χρειῶν λέγειν. τοῦ πρώτου παράδειγμα Ὅμηρος· [Δαιμόνι' ἀτρέμας ἧσο καὶ (l. Κασσ. Αὐγ.)] ἄλλων μῦθον ἄκουε, Οἳ σέο φέρτεροί εἰσιν. τοῦ δευτέρου· Σῷ οἴκῳ δῶρον ποτιδέγμενος, [αἴκε πόρῃσιν, (l. Κασσ. Αὐγ.)] καὶ τὰ ἑξῆς. ἅπερ ἀμφότερα μαρτυρεῖ ἑαυτῷ [ὁ] Ἑρμοκράτης μὴ ὑπάρχειν.

3. Καὶ περὶ μὲν τοῦ πολεμεῖν — —] συμπέρασμα. τὸ γὰρ προοίμιον ὁμολογούμενον. — ** Τοῦ πολεμεῖν] τὰ μετὰ ἄρθρου λεγόμενα ἀπαρέμφατα ὀνόματα μᾶλλόν εἰσιν ἢ ῥήματα. (Βασ.) — Τί ἄν τις πᾶν τὸ ἐνὸν ἐκλέγων — —] τὸ μὲν „πᾶν τὸ ἐνὸν ἐκλέγων" πάντα ὅσα ἔνεστι πολέμῳ κακὰ [, φησὶν,] ἐπιλεγόμενος. ἡ δὲ διάνοια· περιττὸν ἐν εἰδόσι διηγεῖσθαι ὡς χαλεπόν ἐστι πόλεμος· οὔτε γὰρ ἐφίεταί τις αὐτοῦ δι' ἄγνοιαν, οὔτε ἀποτρέπεται διὰ φόβον, ἄν γε δὴ σχήσειν πλέον ἐλπίσῃ. — 5. Οὔτε ἀμαθίᾳ] γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος. — 6. Ξυμβαίνει δὲ τοῖς μὲν — —] συμβαίνει δὲ τοῖς μὲν, ἐρῶσι τῶν χρημάτων, τὰ κέρδη ποιεῖν αὐτοὺς καταφρονεῖν τῶν δεινῶν τῶν ἐν τοῖς πολέμοις, τοῖς δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ πλεονεκτηθῆναι παρὰ τῶν ἄλλων καὶ δουλεῦσαί τινι. — 7. Οἱ δέ] οἱ πολεμησείοντες. ** Ὅμηρος· χρειοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε. (Αὐγ.) — ** Αὐτὰ δὲ ταῦτα] τὰ δύο ἅπερ εἶπεν. (Αὐγ.) — 9. Εἰ μὴ ἐν καιρῷ — —] εἰ δὲ μὴ ἐν καιρῷ ἑκάτεροι πολεμεῖν ἐθέλοιεν, οἵ τε τῶν ἐξ αὐτοῦ κερδῶν δηλονότι ἐφιέμενοι καὶ οἱ ἀγωνιζόμενοι μὴ ἐλασσοῦσθαι, ὠφελιμώτατα ἂν διαλλαγεῖεν. συνίστησι δὲ διὰ τούτων, ὅτι οὐ δεῖ τὸν περὶ εἰρήνης συμβουλεύοντα πολέμου κατηγορεῖν, (ἕωλον γάρ,) ἀλλὰ μᾶλλον τῆς κατ' αὐτὸν ἀκαιρίας.

Cap. LIX, 2. Μὲν τοῦ. Ar. τοῦ μέν.

Τί ἄν τις. I. τίς ἄν τις. Procop. Goth. p. 252. τί ἄν τις ἐν ὑμῖν μακρολογοίη. (Idem ἐν εἰδόσι p. 306.) Quare cave ne τί τις ἂν scribas ob praecepta Thomae Mag.

Οἴηταί τι. Vat. οἴηταί τις. Post ἀποτρέπεται autem male vulgo (Haack. Bekk.) plene, post ἐλασσοῦσθαι autem minus plene interpungebatur.

Μείζω s. v. al. man. E.

Αὐτίκα τι. Τί om. F.

3. Ἐν καιρῷ. Ἐν om. Cass. Aug. It. Vat. H. C. Reg. (G.) Gr. E. m. Ar. Chr. Dan. Bekk.

ρῷ τύχοιεν ἑκάτεροι πράσσοντες, αἱ παραινέσεις τῶν ξυναλλαγῶν ὠφέλιμοι."

(Γίγνεσθαι γὰρ αὐτὸν διὰ ἴδια διάφορα· νῦν δὲ περὶ τῶν κοινῶν σκεπτέον εἶναι, τῶν Ἀθηναίων πάσῃ τῇ Σικελίᾳ ἐπιβουλευόντων.)

4. „Ὃ καὶ ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι πειθομένοις πλείστου ἂν ἄξιον γένοιτο. τὰ γὰρ ἴδια ἕκαστοι εὖ βουλευ-
5 όμενοι δὴ θέσθαι, τό τε πρῶτον ἐπολεμήσαμεν, καὶ νῦν πρὸς ἀλλήλους δι' ἀντιλογιῶν πειρώμεθα καταλλαγῆναι, καὶ ἢν ἄρα μὴ προχωρήσῃ ἴσον ἑκάστῳ ἔχοντι ἀπελθεῖν, πάλιν πολεμήσομεν."

ξ'. „Καίτοι γνῶναι χρὴ ὅτι οὐ περὶ τῶν ἰδίων
10 μόνον, εἰ σωφρονοῦμεν, ἡ ξύνοδος ἔσται, ἀλλ' εἰ

νθ'. 1. Ἑκάτεροι] οἵ τε διὰ κέρδος ἴδιον πολεμοῦντες [δηλονότι] καὶ οἱ διὰ τὸ μὴ ἀφαιρεθῆναί [τι] τῶν ὑπαρχόντων [αὐτοῖς]. — 4. Τὰ γὰρ ἴδια —] τὸ ἑξῆς, τὰ ἴδια εὖ θέσθαι. — Ἕκαστοι] τῶν Σικελιωτῶν. (λ. Αὐγ.) — 5. Θέσθαι] οἰκονομῆσαι. (λ. Αὐγ.) — Νῦν πρὸς ἀλλήλους δι' ἀντιλ. — —] τὸ μὲν δι' ἀντιλογιῶν, δι' ἀντιῤῥήσεων καὶ λόγων· τὸ δὲ καταλλαγῆναι, διαλλαγῆναι· ἴσον δὲ τὸ προςῆκον ἑκάστῳ καὶ δίκαιον· τὸ δ' ὡς ἐγὼ κρίνω, ὡς ἐγὼ νομίζω. ἡ δὲ διάνοια· εἰ νῦν, φησὶν, μὴ προχωρήσει ἐκ τῆς ἐκκλησίας ταύτης τὸ νομίζειν ἕκαστον ἔχοντα τὸ ἴδιον ἀπελθεῖν, ἀλλὰ τοὐναντίον ἀδικεῖσθαι, ὕστερον πάλιν πολεμήσομεν, ἂν δόξῃ, μετὰ τὸ ἀπελθεῖν τοὺς Ἀθηναίους. τέως δὲ νῦν βέλτιόν ἐστι τὸ διαλλαγῆναι, ἐν ὅσῳ ἐπίκεινται ἡμῖν οἱ Ἀθηναῖοι. — 7. Ἴσον ἑκάστῳ ἔχοντι] Ὅμηρος· Μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.

ξ'. 10. Ἡ ξύνοδος] ἡ συναγωγὴ ἡ ἐνθάδε. (λ. Αὐγ.)

Goell. Sed *in tempore* (s. *opportune*) Graece usquam καιρῷ sine praepositione dici non meminimus, quanquam Latine *tempore* (*tempori*) et *loco* nonnunquam ita leguntur, et καιρόν in accusat. scripsit Soph. Ai. v. 34. Cf. Ind. in καιρός. Valla tamen et Stephan. hic aliter interpretantur. Vid. adnot.

4. Βουλευόμενοι. C. B. D. βουλόμενοι, quod non displicet.

Τό τε. Ante Haack. male τότε, quod „nimis indefinitum est."

Πρῶτον. Ar. Chr. Dan. πρότερον, Chr. tamen in marg. πρῶτον.

Ἀντιλογιῶν. Gr. ἀντιλογίαν. „Suid. in ἀντιλ. ad h. l. respexit." GOTTL. Et Bekk. Anecdd. p. 407.

Καταλλαγῆναι. Gr. διαλλαγ., sed in marg. καταλλαγ. „Καταλλ. φασὶ διαλλαγῆναι· Θουκυδ. τετάρτῳ δίς (vid. c. 61.)" Anecdd. Bekk. p. 102.

Πάλιν πολεμήσομεν. Scholiasta insuper ὡς ἐγὼ κρίνω invenisse existimandus est, quae nunc c. 60. leguntur.

Cap. LX. Τῶν ἰδίων. Gr. τὴν τῶν ἰδίων.

Μόνον. E. μόνων.

ἐπιβουλευομένην τὴν πᾶσαν Σικελίαν, ὡς ἐγὼ κρίνω, ὑπ' Ἀθηναίων δυνησόμεθα ἔτι διασῶσαι· καὶ διαλλακτὰς πολὺ τῶν ἐμῶν λόγων ἀναγκαιοτέρους περὶ τῶνδε Ἀθηναίους νομίσαι, οἳ, δύναμιν ἔχοντες μεγίστην τῶν Ἑλλήνων, τάς τε ἁμαρτίας ἡμῶν τηροῦσιν, ὀλίγαις ναυσὶ 5 παρόντες, καὶ ὀνόματι ἐννόμῳ ξυμμαχίας τὸ φύσει πολέμιον εὐπρεπῶς ἐς τὸ ξυμφέρον καθίστανται. 2. πόλεμον γὰρ αἰρομένων ἡμῶν, καὶ ἐπαγομένων αὐτοὺς, ἄνδρας οἳ καὶ τοὺς μὴ ἐπικαλουμένους αὐτοὶ ἐπιστρατεύ-

ξ. 2. Καὶ διαλλακτάς] λείπει τὸ χρή· [βούλεται γὰρ εἰπεῖν, ὅτι (λ. Κασσ. Αὐγ.)] καὶ χρὴ διαλλακτάς· ἀπὸ κοινοῦ δὲ ἀκουστέον τὸ ὡς ἐγὼ κρίνω. — 3. ** Περὶ τῶνδε] διαλλαγῶν. (Βασ.) — 4. Οἳ δύναμιν ἔχοντες μεγ.] ἤγουν δυνατώτατοι ὄντες. (λ. Αὐγ.) — 5. Ὀλίγαις ναυσὶ παρόντες] τινὰ τὰ ὀλίγαις ναυσὶν οὐκ ἔχουσι. — 6. Καὶ ὀνόματι ἐννόμῳ —] πρόσχημα μὲν ποιοῦνται τὴν πρὸς τοὺς Χαλκιδεῖς συμμαχίαν, ὡς διὰ συγγένειαν νομίμως αὐτοῖς ξυμμαχοῦντες· φύσει δὲ πολέμιοι πᾶσιν ὄντες Σικελιώταις, τὸ ἴδιον συμφέρον διὰ τῆς περὶ τὸ συμμαχεῖν εὐπρεπείας κατασκευάζονται, τουτέστι θηρῶνται. — 7. Εὐπρεπῶς] πιθανῶς. (λ. Αὐγ.) — Ἐς τὸ ξυμφέρον] εἰς τὸ ἑαυτοῖς ξυμφέρον. — 8. Τοὺς ἄνδρας] τοὺς Ἀθηναίους [δηλονότι].

Ἐπιβουλευομένην τὴν πᾶσαν. C. ἐπιβουλευομεν ην πᾶσ.

Δυνησόμεθα. I. δεησόμεθα, in marg. al. man. δυνησ.

Διασῶσαι. Pal. διασῶται. Cf. de Art. crit. p. 150.

Ὀλίγαις ναυσί. „Non agnoscunt quidam, inquit Schol. At nostri servant, idque, opinor, recte; nam paulo infra πλέονί ποτε στόλῳ ἐλθόντας αὐτούς huc spectant.“ WASS.

Τὸ φύσει πολέμιον exciderunt fortasse in I., quanquam certo ex Gail. adnot. cognosci nequit.

2. Αἰρομένων. Reg. Gr. αἱρομένων. I. αἱρουμένων, sicut Vallam legisse ex interpretatione *si bellum elegeritis* coniicit Steph. „Αἴρεσθαι πόλεμον est etiam I, 80. III, 39. et apud alios.“ DUK.

Αὐτούς Cass. (in quo rec. corrector fecit αὖ τούς,) Aug. (ubi circumfl. videtur eras.) Cl. Pal. Reg. Mosqu. m. Ar. Chr. Bekk. Goell. Cf. Krüg. ad Xen. Anab. II, 3, 14. Inepte vulgo (et Haack.) αὖ τούς sine virgula post τούς. Placeat fortasse cuipiam Reiskii coniectura αὐτῶν, *nobis ipsis, nostra sponte*.

Τοὺς — ἐπικαλουμένους Cass. Aug. Pal. It. Vat. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) τοῖς — ἐπικαλουμένοις. In Gr. ἐπικαλουμένοις erasa vetere scriptura factum. G. ἐπικαλουμένος et ι s. v. habet. In m. supra dat. script. γρ. τοὺς —ους. „Infra c. 92. Εἰώθασι — τὸν μὲν ἡσυχάζοντα — ἀδεέστερον ἐπιστρατεύειν. Et Stephanus aliique ex Euripide adferunt οἳ τήνδ' ἐπεστράτευσαν πόλιν.“ DUK., qui tamen, quod tunc accusat. ex solo Cass. enotatus erat, et alterum aliquanto usitatius sit, nihil novandum arbitrabatur. „Cf. Abresch. p. 429. Valck. ad Eur. Phoen. v. 292.

ουσι, κακῶς τε ἡμᾶς αὐτοὺς ποιούντων τέλεσι τοῖς οἰκείοις, καὶ τῆς ἀρχῆς ἅμα προκοπτόντων ἐκείνοις, εἰκός, ὅτ' ἂν γνῶσιν ἡμᾶς τετρυχωμένους, καὶ πλέονί ποτε στόλῳ ἐλθόντας αὐτοὺς, τάδε πάντα πειράσασθαι
5 ὑπὸ σφᾶς ποιεῖσθαι."

ξα΄. „Καίτοι τῇ ἑαυτῶν ἑκάστους, εἰ σωφρονοῦμεν, χρὴ τὰ μὴ προςήκοντα ἐπικτωμένους μᾶλλον, ἢ τὰ
273. ἕτοιμα βλάπτοντας, ξυμμάχους τε ἐπάγεσθαι, καὶ τοὺς κινδύνους προςλαμβάνειν· νομίσαι τε στάσιν μάλιστα
10 φθείρειν τὰς πόλεις καὶ τὴν Σικελίαν, ἧς γε οἱ ἔνοικοι

ξ. 1. Ποιούντων] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἡμῶν. — Τέλεσι] ταῖς δαπάναις. ὅθεν καὶ εὐτελὴς καὶ πολυτελής. — 2. Ἐκείνοις] τοῖς Ἀθηναίοις. τὸ δὲ προκοπτόντων, προρδοποιούντων, καὶ εὐτρεπιζόντων, [ἤγουν προκοπὴν καὶ ἐπίδοσιν ποιούντων ἡμῶν τῆς ἀρχῆς ἐκείνων. (l. Αὐγ.)] ἡ δὲ διάνοια· τῶν Σικελιωτῶν ἡμῶν αὐτῶν κακῶς αὐτοὺς διαθέντων τοῖς οἰκείοις δαπανήμασι, καὶ περιαιρούντων καὶ περικοπτόντων τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς πρὸς τὸ ἐκείνοις συμφέρον, εἰκὸς τοὺς Ἀθηναίους, ὅταν γνῶσιν ἡμᾶς ἐκτετρυχωμένους, ἐπελθόντας πλείονι στρατῷ καταδουλώσεσθαι τὰ ἐνταῦθα.

ξα΄. 6. Καίτοι τῇ ἑαυτῶν — —] ὁ νοῦς τῶν λεγομένων τοιοῦτος· χρὴ, εἰ σωφρονοῦμεν, ἑκάστους ἡμῶν τῶν Σικελιωτῶν τὰ ἀλλότρια ἐπικτωμένους, καὶ ἁρπάζοντας, μᾶλλον τοὺς συμμάχους ἐπάγεσθαι, ἤπερ τὰ ἕτοιμα βλάπτοντας· τουτέστιν, ὅταν, τῶν ἰδίων ἡμῶν καλῶς ἐχόντων, καὶ ἀδεῶς διακειμένων, βουλώμεθα κατὰ πλεονεξίαν ἀλλότρια ἐπικτήσασθαι, τότε δεῖ τοὺς συμμάχους ἐπάγεσθαι, καὶ τοὺς κινδύνους ὑφίστασθαι, καὶ μὴ ὅταν ὁ κίνδυνος περὶ τῶν οἰκείων ἡμῶν γίγνηται. — 7. Τὰ μὴ προςήκοντα] τὰ ἀλλότρια. — 9. Νομίσαι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρή. — 10. Τὰς πόλεις καὶ τὴν Σικελίαν] τὴν Σικελίαν πᾶσαν ὡς μίαν πόλιν ἔλαβε. καὶ φησὶν ὅτι, εἰ πόλεμον ἕξομεν, διαφθαρησόμεθα. ὅπερ ἐπὶ μιᾶς πόλεως ξυμβαίνει.

et ad Hippol. v. 526." GOTTL. Add. nos I. 1. p. 132.

Κακῶς — οἰκείοις. „Thom. Mag. v. τέλος." WASS. Κακῶς — ἐκείνοις Bekk. Anecdd. p. 169.

Ποιούντων τέλεσι. Dan. τελοῦσι, om. ποιούντ.

Οἰκείοις. D. I. ἰδίοις, ut VI, 16.

Προκοπτόντων ἐκείνοις. Ar. Chr. προςκοπτόντων, ἐκεῖνοι. Et ἐκεῖνοι etiam Dan. Προκοπτόντων ἐκείνων D. Vid. adnot.

Ἐλθόντας. Pal. ἐλθῶντας. Mosqu. ἐπελθόντας.

Πειράσασθαι Cass. (in quo rec. man. int. vers. πειράσεσθαι,) Aug. F. It. Vat. H. (in quo σ s. σα al. man.) Haack. Bekk. Goell. Vulgo πειράσεσθαι. Cf. I. 1. p. 158.

Cap. LXI. Προςλαμβάνειν. Aug. Ar. Chr. προλαμβ., sed Aug. eraso ς. Pro ἕτοιμα antea Bekk. ἑτοῖμα, ut passim vidimus.

Ἧς. D. οἷς.

Γέ om. D. I.

ξύμπαντες μὲν ἐπιβουλευόμεθα, κατὰ πόλεις δὲ διέσταμεν."

(Οὐ γὰρ ἐπὶ Χαλκιδέων βοηθείᾳ, ἀλλὰ διὰ πλεονεξίαν τοὺς Ἀθηναίους ἐς τὴν Σικελίαν ἐλθεῖν· ἀλλὰ γὰρ οὐ τοσοῦτον ἐκείνους, ὅσον τοὺς Σικελιώτας μεμπτέους εἶναι.)

2. „Ἃ χρὴ γνόντας καὶ ἰδιώτην ἰδιώτῃ καταλλαγῆναι καὶ πόλιν πόλει, καὶ πειρᾶσθαι κοινῇ σώζειν τὴν πᾶσαν Σικελίαν· παρεστάναι δὲ μηδενὶ ὡς οἱ μὲν Δωριῆς ἡμῶν πολέμιοι τοῖς Ἀθηναίοις, τὸ δὲ Χαλκιδικὸν τῇ Ἰάδι ξυγγενείᾳ ἀσφαλές. 3. οὐ γὰρ τοῖς ἔθνεσιν ὅτι δίχα πέφυκε, τοῦ ἑτέρου ἔχθει ἐπίασιν, ἀλλὰ τῶν ἐν τῇ Σικελίᾳ ἀγαθῶν ἐφιέμενοι, ἃ κοινῇ κεκτήμεθα. 4. ἐδή-

ξα'. 1. Ἐπιβουλευόμεθα] ἐξ ἐπιβουλῆς πάσχομεν. (λ. Αὐγ.) — Κατὰ πόλεις δὲ διέσταμεν] διῃρημένως κατοικοῦμεν. (λ. Αὐγ.) — 4. Κοινῇ] γνώμῃ δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 5. Παρεστάναι δὲ μηδενί] μὴ νομιζέτωσαν διὰ τὸ συγγενεῖς, φησίν, εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις οἱ Χαλκιδεῖς ἐν ἀσφαλείᾳ καθεστάναι. οὐ γὰρ διότι πολέμιόν ἐστι τὸ Δωρικὸν γένος τῷ Ἰωνικῷ, διὰ τοῦτο ἐχθροὶ ὄντες οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς Δωριεῦσιν ἐπίασιν, ἀλλ' ἐφιέμενοι τῶν ἐν τῇ Σικελίᾳ ἀγαθῶν. τὸ δὲ, αὐτοὶ τὸ δίκαιον μᾶλλον τῆς ξυνθήκης παρέσχοντο, ἀντὶ τοῦ, προθυμότερον ἤπερ ἐχρῆν κατὰ συμμαχίαν ἐβοήθησαν. — Παρεστάναι δέ] δόξαν ἐπέρχεσθαι. (λ. Αὐγ.) [** ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρή. Κασσ.] — 7. Τῇ Ἰάδι ξυγγενείᾳ] ὡς ἀναφέρον δηλονότι τὸ γένος εἰς τοὺς Ἴωνας. (λ. Αὐγ.) — Ἀσφαλές] εἰρηναῖον, ἐπιτήδειον, [ἀκίνδυνον. (λ. Αὐγ.)] — 8. Δίχα πέφυκεν] ἡ Σικελία δηλονότι. — Ἐπίασιν] οἱ Ἀθηναῖοι. (λ. Αὐγ.) — 9. Ἃ κοινῇ κεκτήμεθα] ἤγουν ὧν κοινὴν κεκτήμεθα τὴν ἀπόλαυσιν. (λ. Αὐγ.)

2. *Καταλλαγῆναι.* Alterum λ s. v. al. man. I.

Σώζειν. Pal. rursus σῴζειν, ut c. 60. διασῶσαι. Post Σικελ. autem ante Haack. male plene interpungebatur.

Οἱ μέν. Μέν de. Mosqu.

Δωριῆς Aug. Pal. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) Δωριεῖς, nonnulli libri Δωρῆς. Vid. I. 1. p. 221. et 471.

Ἰάδι. Cod. Bas. Gr. Vind. Chr. ἰδίᾳ, sed in Gr. marg. recte Ἰάδι.

3. *Τοῖς ἔθνεσιν.* Τοῖς om. Reg. (G.)

Τοῦ ἑτέρου. „Distinctionem post ἑτέρου tollendam esse censet Fr. Port. Eam vero post πέφυκε reponendam suadet Ae. Port. atque ita cod. Bar." HUDS. In Cass. Gr. et Aug. neque post ἑτέρου neque post πέφυκε distinctio est. „Etiam Steph. et alii coniungunt ὅτι δίχα πέφυκε τοῦ ἑτέρου, et vertunt, *quod alter ab altero dissidet.* Mihi Fr. Portus recte videtur distinctionem ponere post ἑτέρου, hac sententia, *quod diversi generis atque originis sint* [*sit Sicilia*]." DUK.

Ἐπίασιν. Dan. ἀπίασιν.

Τῇ Σικελίᾳ. Τῇ om. D. I.

Ἀγαθῶν. I. καλῶν.

λωσαν δὲ νῦν ἐν τῇ τοῦ Χαλκιδικοῦ γένους παρακλήσει: τοῖς γὰρ οὐδεπώποτε σφίσι κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν προσβοηθήσασιν αὐτοὶ τὸ δίκαιον μᾶλλον τῆς ξυνθήκης προθύμως παρέσχοντο. 5. καὶ τοὺς μὲν Ἀθηναίους ταῦτα πλεονεκτεῖν τε καὶ προνοεῖσθαι, πολλὴ ξυγγνώμη· καὶ οὐ τοῖς ἄρχειν βουλομένοις μέμφομαι, ἀλλὰ τοῖς ὑπακούειν ἑτοιμοτέροις οὖσι. πέφυκε γὰρ τὸ ἀνθρώπειον διὰ παντὸς ἄρχειν μὲν τοῦ εἴκοντος, φυλάσσεσθαι δὲ τὸ ἐπιόν. 6. ὅσοι δὲ, γιγνώσκοντες αὐτὰ, μὴ ὀρθῶς προσκοποῦμεν, μηδὲ τοῦτό τις πρεσβύτατον ἥκει κρίνας,

ξα'. 2. *Σφίσι*] τοῖς Ἀθηναίοις. (λ. Αὐγ.) — 3. *Προνοεῖσθαι*] ἀντὶ τοῦ προσκέπτεσθαι. (λ. Αὐγ.) — 7. Ἑτοιμοτέροις] ἀντὶ τοῦ ἑτοίμοις. (λ. Αὐγ.) — Πέφυκε] φύσιν ἔχει. (λ. Αὐγ.) — 9. Τὸ ἐπιόν] ἤγουν τὸ κρεῖττον. (λ. Αὐγ.) — Ὅσοι δὲ γιγνώσκοντες αὐτὰ — —] ὅσοι, φησὶν, γιγνώσκοντες αὐτὸ, ὅτι πέφυκεν ἄνθρωπος διὰ παντὸς ἄρχειν μὲν ἐθέλειν τοῦ εἴκοντος, φυλάττεσθαι δὲ τὸ ἐπιὸν, μὴ ὀρθῶς προνοοῦμεν καὶ προσκοποῦμεν; ἁμαρτάνομεν. — 10. *Πρεσβύτατον ἥκει κρίνας*] τὸ ἑξῆς, πρεσβύτατον εὖ θέσθαι: τουτέστιν, ἐν πρώτοις [τοῦτο] φυλάξασθαι καὶ εὖ διαθέσθαι. τουτέστι τὴν δούλωσιν.

4. *Τοῖς*. F. τοῖςδε.

Οὐδεπώποτε Cass. Aug. Cl. F. Pal. Vat. H. Cam. Gr. I. Vind. m. Ar. Chr. Haack. Bekk. Goell. (nisi quod ex Parr. οὐδε πωποτε et οὐδε πω ποτε divisim affertur.) Vulgo οὐδέποτε. „Plerique mss. οὐδεπώποτε, et sic legendum. Vid. Thom. Mag. p. 134. Xenoph. Mem. I, 711. Καίτοι γε οὐδεπώποτε ὑπέσχετο διδάσκαλος εἶναι τούτου. Ubi [I, 1, 13.] pro μέγιστον legendum μέγιστα φρονοῦντας, et infra [§. 14.] θείων οὐδέν. Firmat Euseb. Praep. XV, 62. eiusque cod. Ioannens. Denique [§. 11.] ἁπάντων, non πάντων, uti mss. Pithoei. Noster p. 318. [V, 45] illud alterum maluit [sed necessario]. Isocrates Paneg. 103, 42, divisim exhibet οὐδε πώποτ' ἐβίωσαν. Sic μηδὲ μίαν idem III, 48. et similia.“ WASS. Add. Lob. ad Phryn. p. 458.

5. *Πλεονεκτεῖν τέ*. Τέ om. D. I. In fine huius verborum ambitus Bekk. in minn. exempll. cum Gr. οὖσιν. Cf. Farr. discr. script. Pro ἄρχειν C. ἄρχοις.

Πέφυκε — τὸ ἐπιόν. „Stob. Serm. LII. p. 364.“ DUK.

Ἀνθρώπειον. D. ἀνθρώποιον.

Εἴκοντος. Gr. Dan. εἰκότος, sed in Gr. emend. ex εἴκοντος.

Φυλάσσεσθαι — τὸ ἐπιόν. Φυλάξασθαι τὸ ἐπιόν paulo alio modo habes Phalar. Epist. 115.

6. *Προσκοποῦμεν*. H. σκοποῦμεν, cum προ s. v. al. man. (Male idem σκοπ. ex Cass. affert Bekk.)

Μηδέ. Aug. Bar. Mosqu. μήδε. Gr. μήτε. m. Ar. Chr. μὴ δέ.

Πρεσβύτατον. F. C. Reg. (G.) πρεσβύτερον, sed Reg. (G.) supra rec. man. τατον.

τὸ κοινῶς φοβερὸν ἅπαντας εὖ θέσθαι, ἁμαρτάνομεν.“

(Τὰ μὲν τῆς ξυμβάσεως καὶ καθ' ὅλον τῆς εἰρήνης ἀγαθά, τὸ δὲ ἀστάθμητον τοῦ πολέμου.)

7. „Τάχιστα δ' ἂν ἀπαλλαγὴ αὐτοῦ γένοιτο, εἰ πρὸς ἀλλήλους ξυμβαίημεν· οὐ γὰρ ἀπὸ τῆς αὐτῶν ὁρμῶνται Ἀθηναῖοι, ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν ἐπικαλεσαμένων. 8. καὶ οὕτως οὐ πόλεμος πολέμῳ, εἰρήνη δὲ * διαφοραὶ *

ξα'. 1. Τὸ κοινῶς φοβερὸν ἅπαντας εὖ θέσθαι] κοινῶς φοβερὸν ἡ δούλωσις ἡ παρὰ τῶν Ἀθηναίων ἐπιβουλευομένη πᾶσιν ὁμοίως. [ὡς καὶ Ἱπποκράτης· δύο πόνων ἅμα γινομένων ὁ σφοδρότερος ἀμαυροῖ τὸν ἕτερον. (Κασσ. Αὐγ.)] — 3. Τάχιστα δ' ἂν ἀπαλλαγὴ — —] εἰ πρὸς ἀλλήλους εἰρηνεύσαιμεν, τάχιστα ἂν ἡ τῶν Ἀθηναίων ἐπιβουλὴ ἀδεεστέρα ἔσται. καὶ τὴν αἰτίαν ἐπιφέρει, διότι οὐχὶ ἀπὸ τῆς ἰδίας γῆς ὁρμῶνται πρὸς ἡμᾶς, (οὐ γάρ εἰσιν ἀστυγείτονες,) ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν ἐπικαλεσαμένων. καὶ εἰ τοῦτο ποιήσομεν οὕτως, οὐκέτι πόλεμος πόλεμον διαδέξεται, ἀλλ' εἰρήνη τὴν διαφοράν. σκόπει δὲ πῶς τὸν πόλεμον εὐφήμως διαφορὰν καλεῖ. — Αὐτοῦ] τοῦ κοινῶς φοβεροῦ [δηλαδή]. — 5. Τῶν ἐπικαλεσαμένων] ἤγουν τῶν Χαλκιδέων. (λ. Αὐγ.) — 6. Οὕτως] οὕτως, ὡς εἶπεν, ἤτοι εἰ πρὸς ἀλλήλους ξυμβαίημεν.

Κοινῶς. F. κοινόν.

Ἅπαντας. Marg. Steph. ἅπαντα. Et in m. ς eras.

7. Ἀπαλλαγὴ αὐτοῦ. C. Reg. (G.) αὐτοῦ ἀπαλλαγή.

Οὐ γὰρ etc. „Parentheseos signa, quibus [in Lips. ed.] haec verba usque ad ἐπικαλ. inclusa sunt, sustuli. Sententia enim non tam interiecta ceteris putanda est, quam pro [mali removendi facilitatis] argumento habenda.“ HAACK.

Αὑτῶν Cass. Aug. Cl. Pal. Gr. m. Ar. Chr. Bar. Ald. Flor. Bas. et haud dubie plures. Cf. Farr. discr. script. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) αὐτ.

Ἀθηναῖοι. Reg. (G.) οἱ Ἀθην.

8. Οὕτως οὐ. D. E. Vind. Chr. Dan. οὕτως ὁ. Ar. οὕτως οὐχ ὁ. Vind. οὐ ante πολέμῳ addit.

Διαφοραί Aug. F. It. Vat. H. D. I. m. (qui tam hic quam post πολ. puncto interpungit,) Ar. Chr. Bekk. Goell. In Vind. αἱ διαφοραί. Reg. διαφορᾷ. Vulgo διαφορά. „Neutrum pluralis cum Abresch. Gottleberus ad duo nomina pertinere falso opinatur; nam haec duo nomina particulis οὐ — δέ disiuncta sunt. Sed vera lectio est διάφορα, quam reposuit Schaeferus [et Haack. ipse.] Neutrum pluralis verbo plurali iungi, ubi scriptor aliud nomen masculini vel feminini generis in mente habet, docetur [I. 1. p. 98.] Thucydidis menti obversabatur nomen διαφοραί.“ HAACK. Haec nomina rursus confunduntur IV, 86. V, 40. 45.

ἀπραγμόνως παύονται, οἵ τ' ἐπίκλητοι, εὐπρεπῶς ἄδικοι ἐλθόντες, εὐλόγως ἄπρακτοι ἀπίασι."

ξβ'. „Καὶ τὸ μὲν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους τοσοῦτον ἀγαθὸν εὖ βουλευομένοις εὑρίσκεται. 2. τὴν δὲ ὑπὸ πάντων ὁμολογουμένην ἄριστον εἶναι εἰρήνην πῶς οὐ χρὴ καὶ ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ποιήσασθαι; ἢ δοκεῖτε, εἴ τῳ τι ἔστιν ἀγαθὸν, ἢ εἴ τῳ τὰ ἐναντία, οὐχ ἡσυχία μᾶλλον, ἢ πόλεμος, τὸ μὲν παῦσαι ἂν ἑκατέρῳ, τὸ δὲ ξυνδιασῶσαι, καὶ τὰς τιμὰς καὶ λαμπρότητας ἀκινδυνοτέρας ἔχειν τὴν εἰρήνην, ἄλλα τε ὅσα ἐν μήκει λόγων ἄν τις διέλθοι, ὥςπερ περὶ τοῦ πολεμεῖν; ἃ χρὴ σκεψαμένους

ξα'. 1. Οἵ τ' ἐπίκλητοι] οἱ Ἀθηναῖοι δηλονότι. — Εὐπρεπῶς ἄδικοι ἐλθόντες] οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ προφάσεως εὐπρεποῦς ἐλθόντες, ὡς δῆθεν συμμαχοῦντες τοῖς ἐνθάδε Χαλκιδεῦσιν, εὐλόγως ἄπρακτοι ἀπελεύσονται, διαλλαγέντων ἡμῶν. — **Ἄδικοι] Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος. (Κασσ. Αὐγ.) — 2. Εὐλόγως] εὐλόγως φησὶ διὰ τὸ ξυμβῆναι.

Παύονται. „Quod Stephanus scribit Vallam legisse παύσονται, id non aliunde suspicari potuit, quam quod hoc vertit *sedabitur*. Potuit Valla putare praesens παύονται hic habere significationem futuri, de quo usu praesentis quaedam adnotata sunt ad II, 44." DUK. Cf. I. 1. p. 159. et 274. Statim ante Haack. plene interpungebatur.

Οἵ τ' — ἐλθόντες. „Thom. Mag. in ἐπίκλητοι." WASS. Pro οἵ F. εἰ.

Ἀπίασι. F. ἐπίασι.

Cap. LXII. Τοσοῦτον ἀγαθόν. Haec vulgo (et apud Haack.) male virgulis includuntur, quanquam non appositionem efficiunt, sed ad praedicatum pertinent.

2. Τὴν δὲ — εἶναι εἰρήνην. Priscian. p. 1099. [p. 84. ed. Krehl.] tamquam ex l. I. Thucyd., ubi vulgo ἐπῄνει pro εἰρήνην, quod Putch. ex libris restituit.

Δοκεῖτε. In δοκεῖ τε nonnullos solvere docebunt adnotanda. Male Reisk. δοκεῖ γε, Gotteb. δοκεῖ δέ, Bauer. δοκεῖ τι coniiciebat. Ἢ εἴ τῳ. Gr. ἢ τῷ. D. ηη τῳ. Antea ἔστιν accentu retracto primus exhibuit Bekk. Deinde post τὸ μέν pessime vulgo virgula interpungebatur.

Παῦσαι — ξυνδιασῶσαι Heilm. (qui superius ὅτι inserturus erat,) Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) cum libris παῦσαι — ξυνδιασῶσαι. Cf. adnot. Pal., ut passim, ξυνδιασῶσαι. cf. c. 60.

Λαμπρότητας. Cl. Gr. τὰς λαμπροτ.

Ἀκινδυνοτέρας Aug. Reg. (G.) cod. Bas. Haak. Bekk. Goell. Vulgo ἀκινδυνωτέρας, cui in Pal. ο superscr. Idem vitium redit c. 92. Cf. Schaef. Mell. critt. p. 9. et Schneid. ad Xen. Anab. I, 9, 6. D. I. ἀκινδύνως.

Λόγων. Vat. λέγων.

Διέλθοι. Vat. H. διεξέλθοι.

μὴ τοὺς ἐμοὺς λόγους ὑπεριδεῖν, τὴν δὲ αὐτοῦ τινὰ σωτηρίαν μᾶλλον ἀπ' αὐτῶν προϊδεῖν. 3. καὶ εἴ τις βεβαίως τι ἢ τῷ δικαίῳ ἢ βίᾳ πράξειν οἴεται, τῷ παρ' ἐλπίδα μὴ χαλεπῶς σφαλλέσθω, γνοὺς ὅτι πλείους ἤδη καὶ τιμωρίαις μετιόντες τοὺς ἀδικοῦντας, καὶ ἐλπίσαντες ἕτεροι δυνάμει τινὶ πλεονεκτήσειν, οἱ μὲν οὐχ ὅσον οὐκ ἠμύναντο, ἀλλ' οὐδ' ἐσώθησαν, τοῖς δ', ἀντὶ τοῦ πλέον ἔχειν, προσκαταλιπεῖν τὰ αὐτῶν ξυνέβη. 4. τιμωρία γὰρ οὐκ εὐτυχεῖ δικαίως, ὅτι καὶ ἀδικεῖται· οὐ-

ξβ'. 2. Καὶ εἴ τις βεβαίως — —] ἡ διάνοια· εἴ τις βεβαίως τι καὶ πάντῃ πάντως οἴεται πράξειν, καὶ κρατήσειν τῶν ἐναντίων, ἤτοι διὰ τὸ δικαίως αὐτοῖς ἐπιέναι νομίζειν, ἢ διὰ τὸ ἰσχυρὸς οἴεσθαι τυγχάνειν, μὴ χαλεπαινέτω, εἰ παρὰ τὴν ἰδίαν γνῶσίν τε καὶ ἐλπίδα σφαλλόμενος ἐλέγχεται ὑπ' ἐμοῦ, ἐνθυμηθεὶς ὅτι πολλοὶ, δικαίως τιμωρήσασθαι τοὺς ἀδικήσαντας διανοηθέντες, οὐ μόνον οὐκ ἠμύναντο αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ προσαπώλοντο, καὶ ἕτεροι, δι' ἰσχὺν ἐλπίσαντες πλεονεκτήσειν τῶν πέλας, πρὸς τῷ μὴ σχεῖν πλέον, καὶ τὰ αὐτῶν προσαπώλεσαν. διὰ τούτων δὲ τὸ μὴ δεῖν αὐτοὺς ἐλεγχομένους χαλεπαίνειν συνάγεται. — 3. Βίᾳ] ἰσχύϊ. (λ. Αὐγ.) — 6. Οἱ μὲν] οἱ μετιόντες σὺν δίκῃ τοὺς ἀδικοῦντας. (λ. Αὐγ.) — Οὐχ ὅσον οὐκ ἠμύναντο] ἤγουν οὐ μόνον οὐκ ἠμύναντο. (λ. Αὐγ.) — 8. Προσκαταλιπεῖν] προσζημιωθῆναι. (λ. Αὐγ.) — Τιμωρία γὰρ οὐκ εὐτυχεῖ δικαίως —] οὐχ, ὅτι ἀδικεῖται, εὐτυχεῖ δικαίως· οὐ γὰρ, ἐπειδὴ ὁ τιμωρούμενος προηδίκηται, διὰ τοῦτο ἐπεξιὼν εὐτυχήσει. δίκαιον μὲν γὰρ τὸν ἀδικηθέντα εὐτυχῆσαι κατὰ τὴν εἴσπραξιν τῆς τιμωρίας, οὐ μὴν καὶ ἀποβαῖνον οὕτως. οὐδὲ ὁ ἰσχυρὸς, φησὶ, διὰ τὸ ἐλπίζειν ἐκ τῆς δυνάμεως κρατήσειν, διὰ τοῦτο καὶ τὸ βέβαιον ἔχει.

Αὐτοῦ Cass. Aug. Cl. Pal. Gr. Ar. Chr. Bar. Ald. Flor. Bas. et haud dubie plures pro vulg. (Haack. Bekk. Goell.) αὐτοῦ. Cf. Farr. discr. script.

3. Εἴ τις βεβαίως τι. Ar. Chr. Dan. εἴ τι βεβ. τις. Mox pro βίᾳ πράξειν F., si Gail. recte intelligimus, διὰ πρᾶξιν. Pro χαλεπ. σφαλλ. Scholiasten aliter legisse coniicit Goell. Etiam in καί post ἤδη fortasse haereas, vel virgulam ei praemittas. Sed vid. not.

Τινί. F. πολλῇ, sed τινί s. πολλ. ead. man. Idem πλεονεκτησαν, nisi fallunt Gail. typothetae.

Ἐσώθησαν. G. ἐσώσθησαν. Pal. rursus ἐσώθ.

Τοῖς. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. τούς, sed in m. correct.

Ἀντί. Mosqu. ἄν τί.

Προσκαταλιπεῖν. „Graev. προκατ. Caeteri et Schol. cum editis. Vid. Ind." WASS.

Αὐτῶν Cass. Aug. Cl. Pal. Gr. m. Ar. Chr. Bar. Ald. Flor. Bas. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) αὐτ. Cf. §. 2.

4. Εὐτυχεῖ. Quae sequuntur, imitatur Dio Cass. Vid. I. 1. p. 368.

δὲ ἰσχὺς βέβαιον, διότι καὶ εὔελπι. τὸ δὲ ἀστάθμητον τοῦ μέλλοντος ὡς ἐπὶ πλεῖστον κρατεῖ, πάντων τε σφαλερώτατον ὄν, ὅμως καὶ χρησιμώτατον φαίνεται· ἐξ ἴσου γὰρ δεδιότες, προμηθείᾳ μᾶλλον ἐπ' ἀλλήλους ἐρχόμεθα."

(Παραινέσεις ἐς σπονδάς, ὧν ἡ ὠφέλεια ἔτι βραχεῖ κεφαλαίῳ ἀποδείκνυται.)

ξγ'. „Καὶ νῦν τοῦ ἀφανοῦς τε τούτου διὰ τὸ ἀτέκμαρτον δέος, καὶ διὰ τὸ ἤδη φοβεροὺς παρόντας Ἀθηναίους, κατ' ἀμφότερα ἐκπλαγέντες, καὶ τὸ ἐλλιπὲς τῆς γνώμης ὧν ἕκαστός τι[ς] ᾠήθημεν πράξειν ταῖς κω-

ξβ'. 1. Τὸ δὲ ἀστάθμητον — —] τὸ δὲ ἄστατον τῆς τύχης καὶ τὸ ἄδηλον ὡς ἐπιτοπλεῖστον πέφυκε κρατεῖν. ἔστι γὰρ πολλάκις νικῆσαι καὶ ἀπὸ ἰδίας ἀρετῆς, ἐκτὸς τύχης. — 2. Κρατεῖ] τὴν ἰσχὺν ἔχει. (λ. Αὐγ.) — 4. Προμηθείᾳ] προγνώσει, σκέψει. (λ. Αὐγ.)

ξγ'. 6. Καὶ νῦν τοῦ ἀφανοῦς τε τούτου — —] ἡ διάνοια· καὶ νῦν τῆς μὲν πρὸς ἀλλήλους διαφορᾶς ἐπιλαθώμεθα δι' ἀμφότερα, διά τε [δηλαδὴ] τὸ ἄδηλον τυγχάνειν, εἰ πεισόμεθά τι ὑπ' ἀλλήλων, καὶ διὰ τὸ τοὺς Ἀθηναίους ἤδη φοβεροὺς ἡμῖν [εἶναι] παρόντας, ἱκανὰ νομίσαντες αἴτια τῆς ἀποτροπῆς ταῦτα. — 8. Καὶ τὸ ἐλλιπὲς τῆς γνώμης] καὶ τοῦτο, φησίν, ἐνθυμηθέντες, ὅτι ἃ

Διότι. Reg. (G.) ὅτι.

Εὔελπι. Cass. Aug. Pal. Mosqu. εὔελπις. Vulgatae Dio Cass. patrocinatur.

Ὡς om. Mosqu.

Πάντων τε. Chr. πάντων δέ. Tum C. σφαλλερώτ.

Ὅμως καί. Gr. καὶ ὅμως καί.

Φαίνεται. m. φαίνηται.

Προμηθείᾳ. Cass. Aug. Pal. It. Vat. et ex emend. Gr. προμηθίᾳ. Cf. de Art. crit. p. 154. (ubi Cass. et Aug. mentio, ut apud Bekk., excidit.)

Cap. LXIII. *Ἀφανοῦς τε*. Τέ om. D. I.

Ἀθηναίους. Post hoc vocabulum Bekk. et Goell. recte virgulam posuerunt, quum ἀμφότερα sint διὰ τὸ — καὶ διὰ τὸ —. De reliqua structura vid. I. 1. p. 150., ne cum Reisk. καὶ διὰ τοὺς coniicias.

Ὧν. H. ὡς, sed cum γρ. ὧν s. ὡς.

Ἕκαστός τις. Pro τίς Cass. Aug. Pal. Vat. H. D. I. Chr. Bar. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. Kistem. Bekk. Goell. τί. Nobis tamen paulo aptius dici videtur *consiliorum defectus in iis, quae nos executuros esse unusquisque sperabamus*, quam *in iis, quorum aliquid nos* etc.

Ὠιήθημεν. Cass. Aug. It. ᾠήθη μέν, sed μέν hic non aptum.

Πράξειν. m. πράξαι. Dan., πρᾶξαι. Alterutrum etiam E. In D. I. de. Post πράξειν virgula ante Haack. male aberat, quanquam ante ὧν ponebatur, ut hoc ex κωλύμαις penderet. Sed aut utrobique aut attractionis in τὸ ἐλλιπὲς τῆς γν. ὧν causa neutro loco interpungendum.

Ταῖς κωλύμαις. *Ταῖς* om. cod. Bas.

λύμαις ταύταις ἱκανῶς νομίσαντες εἰρχθῆναι, τοὺς ἐφεστῶτας πολεμίους ἐκ τῆς χώρας ἀποπέμπωμεν· καὶ αὐτοὶ μάλιστα μὲν ἐς ἀΐδιον ξυμβῶμεν, εἰ δὲ μή, χρόνον ὡς πλεῖστον σπεισάμενοι, τὰς ἰδίας διαφορὰς ἐς αὖθις ἀναβαλώμεθα. 2. τὸ ξύμπαν τε δὴ γνῶμεν, πειθόμενοι μὲν ἐμοί, πόλιν ἕξοντες ἕκαστος ἐλευθέραν, ἀφ' ἧς αὐτοκράτορες ὄντες, τὸν εὖ καὶ κακῶς δρῶντα ἐξ ἴσου ἀρετῇ ἀμυνούμεθα· ἢν δὲ ἀπιστήσαντες ἄλλοις ὑπακούσωμεν, οὐ περὶ τοῦ τιμωρήσασθαί τινα, ἀλλά, καὶ

προσεδοκήσαμεν πρᾶξαι (τουτέστι κρατῆσαι κατὰ τὸν πόλεμον) ἐλλιπῶς ἐγένετο, καὶ οὐ κατὰ τὰς ἡμετέρας γνώμας ἀπέβη· ταῦτα οὖν αὐτά, μὴ κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην γενόμενα, ἱκανὰ κωλύματα ἡμῶν καὶ ἐμπόδια γεγενῆσθαι νομίσωμεν, καὶ τούτοις εἰρχθέντες εἰς τὸ μὴ προβῆναι ἡμῖν τὰ πράγματα ὡς ἠβουλόμεθα, τοὺς ἐπικειμένους ἡμῖν πολεμίους ἀπράκτους ἀποπεμψώμεθα.

ξγ'. 5. Τὸ ξύμπαν τε δὴ γνῶμεν] τὸ σύνολον δὲ εἰδέναι, φησί, χρὴ ὅτι, πεισθέντες [μὲν] ἐμοί, τὰς πατρίδας ἐλευθέρας οἰκήσομεν, ἀφ' ὧν ὁρμώμενοι, καὶ τὰ ἑξῆς. — 6. Πόλιν ἕξοντες ἕκαστος] τὴν ἰδίαν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Αὐτοκράτορες] δεσπόται τῆς ἑαυτῶν πόλεως. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 8. Ἀμυνούμεθα] τὸ ἀμυνούμεθα ἐπὶ καλοῦ. ἐνταῦθα γὰρ ἐπὶ τῶν δύο σημασιῶν ἔλαβεν αὐτό, καὶ ἐπὶ καλοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ. — Ἀπιστήσαντες] τοῖς ἐμοῖς λόγοις δηλονότι. — 9. Οὐ περὶ τοῦ τιμωρήσασθαί τινα] λείπει τό,

Ταύταις om. Mosqu.

Νομίσαντες. Mosqu. νομίζοντες.

Εἰρχθῆναι. Bekk. et Goell. rursus, hic etiam Reg. et Gr. addicentibus, εἰρχθ. Cf. de Art. crit. p. 152. et Buttm. Ind. verb. anom.

Ἀποπέμπωμεν. Cass. F. Pal. It. Vat. D. male ἀποπέμπομεν.

Ἀναβαλώμεθα. E. ἀναβαλλώμεθα. D. ἀναλαβώμεθα, secundum ᾱ s. v.

2. Καὶ κακῶς. E. Mosqu. Ar. Chr. Dan. ἢ κακῶς. „At noster [scriptor] copula in hanc rem alibi usus est." WASS.

Κακῶς. H. καλῶς.

Ἀμυνούμεθα. Mosqu. ἀμυνόμεθα. Plenam interpunctionem hic non debebat servare Haack.

Δὲ ἀπιστήσαντες. Pal. διαπιστήσαντες. D. I. E. Ar. ἀποστήσαντες. Chr. Dan. et in marg. Ar. ἀποστάντες.

Ἄλλοις. Aug. Ar. ἀλλήλοις. Dan. ἀλλήλων. Reg. teste Duk. ἀλλήλοις, ἄλλους. Sed Gail. ex G. ἀλλοῖς affert, et initio ἀλλήλοις ἀκούσωμεν scriptum fuisse, deinde correctionibus ἀλλοῖς ὑπακούσ. effectum esse asseverat. Chr. ἀλλήλων, ἄλλους. Ar. in marg. ἀλλήλων, ἄλλοις, quam scripturam recepto ἀποστάντες commodissimam putabat Kistem. Verum non solum libri refragantur, sed praecedenti πειθόμ. nunc oppositum est ἀπιστής.

Τοῦ τιμωρήσασθαι. Τὸ τιμωρ. coniiciebat Heilm. See vid. I. 1. p. 194. et Buttm. Gr. §. 137. p. 440. ed. 10. Mox post ἀλλά comma posuit Haack., post καί ed. Lips. et Bened., neutro loco Bekk. et Goell.

ἄγαν εἰ τύχοιμεν, φίλοι μὲν ἂν τοῖς ἐχθίστοις, διάφοροι δὲ οἷς οὐ χρὴ, κατ' ἀνάγκην * γιγνοίμεθα *.

(Ὅτι οἱ Συρακόσιοι πρόθυμοί εἰσι ξυμβῆναι· τοὺς δὲ ἄλλους τὴν αὐτὴν προθυμίαν ἔχειν καλόν τε εἶναι καὶ ξύμφορον.)

ξδ'. „Καὶ ἐγὼ μὲν, ἅπερ καὶ ἀρχόμενος εἶπον, πόλιν τε μεγίστην παρεχόμενος, καὶ ἐπιὼν τῳ μᾶλλον ἢ ἀμυνούμενος, ἀξιῶ † προειδομένους † αὐτῶν ξυγχωρεῖν, καὶ μὴ τοὺς ἐναντίους οὕτω κακῶς δρᾶν, ὥστε † αὐτοὺς † τὰ πλείω βλάπτεσθαι, μηδὲ μωρίᾳ φιλονεικῶν ἡγεῖσθαι τῆς τε οἰκείας γνώμης ὁμοίως αὐτοκρά-

ὁ ἀγὼν ἡμῖν ἔσται, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλωθῆναι. τοῦτο γὰρ ἠθικῶς ἀποκέκοπται.

ξγ'. 1. *Εἰ τύχοιμεν*] ἀπὸ κοινοῦ τὸ τιμωρήσασθαί τινα. — *Τοῖς ἐχθίστοις*] τοῖς Ἀθηναίοις. (λ. Κασσ.) — 3. *Οἷς οὐ χρή*] τοῖς Σικελιώταις. (λ. Κασσ.)

ξδ'. 4. *Πόλιν τε μεγίστην παρεχόμενος*] ἀντὶ τοῦ ἐκ μεγίστης πόλεως ὁρμώμενος. — *Καὶ ἐπιὼν τῳ μᾶλλον*] καὶ δυνάμενος [δηλονότι] ἄλλῳ ἐπιέναι. δῆλον δὲ ὡς οὐχ ἁπλῶς περὶ ἑαυτοῦ μόνον λέγει τοῦτο, ἀλλὰ κοινῶς περὶ τῆς πόλεως τῶν Συρακουσίων. — ** *Ἐπιὼν τῳ*] Ὅμηρος· οὔτε σοὶ οὔτε τῳ ἄλλῳ. (Αὐγ.) — 5. *Προειδομένους αὐτῶν*] ἤτοι προγνόντες τὰ πράγματα, ἢ προνοοῦντες ἑαυτῶν, ἵνα ὁ νοῦς ᾖ τοιοῦτος, συμβῶμεν προνοήσαντες ἡμῶν αὐτῶν. — 7. *Μηδὲ μωρίᾳ φιλονεικῶν ἡγεῖσθαι — —*] οὐδὲ ἀξιῶ διὰ μωρίαν φιλονεικῶν ἡγεῖσθαι καὶ νομίζειν τῆς τε ἰδίας γνώμης αὐτοκράτωρ εἶναι καὶ αὐτεξούσιος, καὶ τῆς τύχης, ἧς τινος οὐκ ἄρχω ἄνθρωπος ὤν.

Διάφοροι. Dan. καὶ διάφοροι. Ar. Chr. καὶ διαφοροί.

Γιγνοίμεθα. Vulgo (et Haack.) male γιγνώμεθα. Vid. 1. 1. p. 138. sq. Ex Cass. Aug. F. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Gr. Vind. m. Ar. Chr. Bar. Ald. Flor. Bas. γιγνόμεθα recepit Bekk., quod tamen ob praeced. ἂν aeque vitiosum est. Vid. p. 135. Nam exceptionem, quam οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμι apud Thiersch. Gr. §. 334. 11. faciunt, huc pertinere haud facile existimaveris. Quocirca Goeller nobis auctoribus optativum reposuit.

Cap. LXIV. *Εἶπον* om. Mosqu.

Ἐπιὼν τῳ. Pal. ἐπιων τῷ. C. ἐπιών τε. D. I. ἐπιὼν τά.

Ἀμυνούμενος Cass. Aug. F. Pal. It. Vat. Gr. B. I. E. Bar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἀμυνόμενος.

Προειδομένους — αὐτούς. „Quidni προειδόμενος — αὐτός?" BEKK. Reiskii coniectura est, quam iure recepisse videtur Goell., quem vide. Cf. tamen adnot. *Προϊδ.* si desideres, (nam tacent de nostro grammaticae,) adi Luci. Toxar. 39. Aristid. I. p. 149. (s. apud Phot. II. p. 403.) sed etiam Schaef. Appar. ad Dem. II. p. 645.

Αὐτῶν. Reg. αὐτ.

Μωρίᾳ φιλονεικῶν. Valla: *contentionis insania*. „Legit φιλονεικιῶν." STEPH.

τωρ εἶναι, καὶ ἧς οὐκ ἄρχω τύχης, ἀλλ' ὅσον εἰκὸς ἡσσᾶσθαι. 2. καὶ τοὺς ἄλλους δικαιῶ ταὐτό μοι ποιῆσαι, ὑφ' ὑμῶν αὐτῶν καὶ μὴ ὑπὸ τῶν πολεμίων τοῦτο παθεῖν. 3. οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν οἰκείους οἰκείων ἡσσᾶσθαι, ἢ Δωριέα τινὰ Δωριέως, ἢ Χαλκιδέα τῶν ξυγγενῶν, τὸ δὲ ξύμπαν, γείτονας ὄντας, καὶ ξυνοίκους μιᾶς χώρας καὶ περιῤῥύτου, καὶ ὄνομα ἓν κεκλημένους Σικελιώτας· οἳ πολεμήσομέν τε, οἶμαι, ὅτ' ἂν ξυμβῇ, καὶ ξυγχωρησόμεθά γε πάλιν καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς, λόγοις κοινοῖς χρώμενοι· 4. τοὺς δὲ ἀλλοφύλους ἐπελθόντας ἀθρόοι ἀεὶ, ἢν σωφρονῶμεν, ἀμυνούμεθα, εἴπερ καὶ, καθ' ἑκάστους

ξδ'. 7. Καὶ περιῤῥύτου] τοῦτο οὐ παρέργως τέθεικεν, ἀλλ' ἐμφῆναι βουλόμενος ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν * εἰς * τοὺς ἄλλους κοινωνία, διὰ τὸ νησιώτας εἶναι. — 8. Ὅτ' ἂν ξυμβῇ] ὅταν καιρὸς γένηται. — Ξυγχωρησόμεθα] φιλιωθησόμεθα. (λ. Αὐγ.) — 9. Λόγοις κοινοῖς] λόγοις συμβατικοῖς. — 10. Τοὺς δὲ ἀλλοφύλους] τοὺς Ἀθηναίους. καὶ ἐν τῇ πρώτῃ „ἀλλοφύλους ἅμα ἡγησάμενοι." — 11. Εἴπερ καὶ καθ' ἑκάστους — —] εἴπερ καὶ, ὡντινωνοῦν βλαπτομένων ἐν Σικελίᾳ, τὸ πᾶν ἔθνος ἀσθενέστερον γινόμενον κινδυνεύει. (λ. Αὐγ.)

Κεφ. ϘΒ.

2. Ταὐτό, Reg. (G.) ταῦτα. (ταὐτά?) Mox vulgo (et apud Haack.) inepte post αὐτῶν, non post ποιῆσαι interpungebatur, et ὑφ' ὑμῶν αὐτ. vertebatur *sponte*, quod Graece est ἀφ' ὑμ. αὐτ. Correxit Bekk.

3. Οὐδέν, Reg. (G.) E. οὐδέ.

Οἰκείους οἰκείων. Gr. οἰκείων οἰκείους.

Τινά. Cl. Mosqu. τινός.

Μιᾶς χώρας καὶ περιῤῥ. „Demetr. §. 113. [p. 49. Schneid.] γῆς ὄντας μιᾶς καὶ περιῤῥύτου. ubi nostrum vocem Homericam usu sibi propriam fecisse ait. Mss. omnes χώρας. Puto respexisse [?] Herodotum, qui I, 174. ἐούσης τε πάσης τῆς Κνιδίης, πλὴν ὀλίγης, περιῤῥόου. Πάφον περιῤῥύταν Alcman [fr. 30. p. 50. Welk. GOELL.] dicit" WASS. Cf. I. 1. p. 255.

Ὄνομα ἓν κεκλημένους. Dio Cass. II. p. 1005. haec imitans ἓν ὄνομα καινὸν κεκτημένους dicit. Neque tamen κεκλημ. sollicitandum. Vid. Matth. Gr. §. 414. 2. b. Statim cum Haack. minus plene interpunximus. Idem fecimus post χρώμενοι, ut omnia futura, quae sequuntur, ad οἳ referantur.

Ξυγχωρησόμεθα. Vind. ξυγχωρησώμεθα.

Πάλιν. Ar. μᾶλλον, sed nostrum in marg.

4. Ἀεί, quod vulgo deest, inserunt Cass. Aug. Cl. Vat. F. D. I. E. Ar. Chr. Dan. Vall. Haack. Bekk. Goell. Αἰεί pro eo habent Pal. H. C. Reg. (G.) Gr. B. Ald. Flor. Bas. Cf. I. 1. p. 211. „Ἀε[ί] admittendum suadet sequens τ[ὸ] λοιπόν." WASS.

Ἢν σωφρονῶμεν. Cass. Au[g.] Pal. ἢν σωφρονοῦμεν. Gr. εἰ σω[φρονοῦμεν]... φρονοῦμεν, ut c. 60. et 61. a[c] III, 44. VI, 11., sed nostrum I, 8[...]

βλαπτόμενοι, ξύμπαντες κινδυνεύομεν· ξυμμάχους δὲ οὐδέποτε τὸ λοιπὸν ἐπαξόμεθα, οὐδὲ διαλλακτάς. 5. τάδε γὰρ ποιοῦντες, ἔν τε τῷ παρόντι δυοῖν ἀγαθοῖν οὐ στερήσομεν τὴν Σικελίαν, Ἀθηναίων τε ἀπαλλαγῆναι
5 καὶ οἰκείου πολέμου, καὶ ἐς τὸ ἔπειτα καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐλευθέραν νεμούμεθα καὶ ὑπὸ ἄλλων ἧσσον ἐπιβουλευομένην."

(Σπονδαὶ τῶν Σικελιωτῶν. οἱ τῶν Ἀθηναίων ἡγεμόνες ἀποπλέουσιν, ἐφ' ᾧ ὁ δῆμος μάλα ἀγανακτεῖ.)

ξε'. Τοιαῦτα τοῦ Ἑρμοκράτους εἰπόντος, πειθόμενοι οἱ Σικελιῶται αὐτοὶ μὲν κατὰ σφᾶς αὐτοὺς ξυνη-
10 νέχθησαν γνώμῃ, ὥστε ἀπαλλάσσεσθαι τοῦ πολέμου, ἔχοντες ἃ ἕκαστοι ἔχουσι, τοῖς δὲ Καμαριναίοις Μορ-
76. γαντίνην εἶναι, ἀργύριον τακτὸν τοῖς Συρακοσίοις ἀποδοῦσιν. 2. οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων ξύμμαχοι, παρακαλέ-

ξδ'. 5. Οἰκείου] συγγενικοῦ. (λ. Αὐγ.)

ξε'. 8. Πειθόμενοι] πεισθέντες. (λ. Αὐγ.) — 9. Αὐτοὶ μὲν κατὰ σφᾶς αὐτοὺς ξυνην.] ὡμονόησαν ἀλλήλοις καθ' ἑαυτούς, μὴ κοινολογησάμενοι τοὺς λόγους τοῖς Ἀθηναίοις. — 10. Γνώμῃ] σκέψει. (λ. Αὐγ.) — 11. Μοργαντίνην εἶναι] ἀντὶ τοῦ ἀποδοθῆναι· ἔστι δὲ Σικελικὸν πόλισμα. — 12. Τακτόν] ὡρισμένον. (λ. Αὐγ.)

Κινδυνεύομεν. Chr. κινδυνεύσομεν.

Οὐδέποτε. Cass. οὐδέπω τε.

4. Τάδε γάρ. Γάρ de. Mosqu.

Ποιοῦντες. Dan. ποθοῦντες.

Ἔν τε. Τέ om. D.

Δυοῖν. Ar. Chr. Dan. δυεῖν. At vid. I. 1. p. 224.

Στερήσομεν. E. στερησόμεθα. Mox post πολέμου ante Haack. pessime punctum erat.

Cap. LXV. Πειθόμενοι. F. πυθόμ.

Κατὰ σφᾶς. Mosqu. κατὰ τὸ σφᾶς.

Ξυνηνέχθησαν. D. I. ξυνήχθησαν.

Ἀπαλλάσσεσθαι. Mosqu. ἀπαλλάξεσθαι.

Ἃ ἕκαστοι. I. ἕκαστοι ἅ.

Μοργαντίνην. Prius ν in H. s. v. al. man., et I. sine correct. Μοργατίνην. Difficultatem in hoc nomine latentem I. 2. p. 508. indicavimus. Num Motucae seu Motychae agri, de quo Mannert Geogr. Sic. p. 342., nomen hic latet?

Συρακοσίοις m. Bekk. Goell. et haud dubie plures. Vid. script. discr. ad III, 86. Vulgo (et Haack.) Συρακουσ.

σαντες αὐτῶν τοὺς ἐν τέλει ὄντας, εἶπον ὅτι ξυμβήσον-
ται, καὶ αἱ σπονδαὶ ἔσονται κἀκείνοις κοιναί. ἐπαινε-
σάντων δὲ αὐτῶν, ἐποιοῦντο τὴν ὁμολογίαν· καὶ αἱ
νῆες τῶν Ἀθηναίων ἀπέπλευσαν μετὰ ταῦτα ἐκ Σικε-
λίας. 3. ἐλθόντας δὲ τοὺς στρατηγοὺς οἱ ἐν τῇ πόλει
Ἀθηναῖοι τοὺς μὲν φυγῇ ἐζημίωσαν, Πυθόδωρον καὶ
Σοφοκλέα, τὸν δὲ τρίτον, Εὐρυμέδοντα, χρήματα ἐπρά-
ξαντο, ὡς, ἐξὸν αὐτοῖς τὰ ἐν Σικελίᾳ καταστρέψασθαι,
δώροις πεισθέντες ἀποχωρήσειαν. 4. οὕτω, τῇ [τε] πα-
ρούσῃ εὐτυχίᾳ χρώμενοι, ἠξίουν σφίσι μηδὲν ἐναντιοῦ-
σθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ δυνατὰ ἐν ἴσῳ καὶ τὰ ἀπορώτερα
μεγάλῃ τε ὁμοίως καὶ ἐνδεεστέρᾳ παρασκευῇ κατεργάζε-
σθαι. αἰτία δ' ἦν ἡ παρὰ λόγον τῶν πλειόνων εὐπρα-
γία, αὐτοῖς ὑποτιθεῖσα ἰσχὺν τῆς ἐλπίδος.

ξε'. 1. *Αὐτῶν*] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. — *Τοὺς ἐν τέλει ὄν-
τας*] τοὺς περὶ Πυθόδωρον. — *Εἶπον ὅτι ξυμβήσονται*] ὡς ἂν εἰ
ἔλεγεν, ὅτι οὐδὲν δέονται αὐτῶν εἰς ξυμμαχίαν ἔτι, καθὸ
ἐσπείσαντο εἰς ἑαυτοὺς πάντες οἱ Σικελιῶται. τὸ δὲ παρακαλέσαν-
τες ἀντὶ τοῦ εἰς ἑαυτοὺς καλέσαντες. — 2. *Κἀκείνοις κοιναί*] οἷον
τοῖς Ἀθηναίοις, ἵνα, ἐάν τις βουληθῇ ἀπὸ Σικελίας πλεῦσαι κατ'
αὐτῶν, συμβαλλόμενος Πελοποννησίοις, κωλύωσιν αὐτόν. — *Κἀ-
κείνοις*] τοῖς συμμάχοις. (λ. Αὐγ.) — 3. *Αὐτῶν*] τῶν στρατηγῶν
τῶν Ἀθηναίων. — 8. *Καταστρέψασθαι*] δουλῶσαι. (λ. Αὐγ.) —
11. *Καὶ τὰ ἀπορώτερα*] ἀδύνατα. (λ. Αὐγ.) — 12. *Κατεργάζεσθαι*]
νικᾶν. (λ. Αὐγ.) — 13. *Αἰτία δ' ἦν — —*] αἰτία δ' ἦν τοῦ ταῦ-
τα νομίζειν ἡ ἐν τοῖς πλείστοις πράγμασιν εὐπραγία παρὰ προσ-

2. *Καὶ αἱ σπονδαὶ ἔσονται* om. B.

Μετὰ ταῦτα ἐκ. Cl. *μ. τ. ἀ-
πῆλθον ἐκ*, dubium utrum omis-
so an servato *ἀπέπλευσαν*.

3. *Εὐρυμέδοντα*. D. I. male
Εὐθυμέδοντα.

Ἐν Σικελίᾳ. Ar. Dan. *ἐν τῇ
Σικ*.

Πεισθέντες. D. *πεισθέντας*, ε̄
s. ᾱ.

Ἀποχωρήσειαν. D. *ἀπεχώρη-
σαν*.

4. *Τέ* inserunt Cass. Aug. Cl.
It. Vat. H. Gr. B. D. I. E. m. Ar.
Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph.
1. Haack. „Quum magno nu-
mero libri *τέ* inserant, haec par-
ticula non potest pro librario-
rum errore haberi, licet ea
omissa orationi nihil deesse vi-
deatur. Benedictus, ut assolet,
effinxit *γέ*. Sensus est: *ita, et
praesenti felicitate usi, postula-
bant*.“ HAACK. Sed Bekk. et
Goell. rursus eiecerunt, et nos
quoque abesse malimus.

Ἀπορώτερα. Ar. Chr. Dan.
marg. Steph. *ἀπορώτατα*.

Παρὰ λόγον. Cass. Aug. Pal. Gr.
παραλόγον. I. E. Ar. Chr. Dan.
παραλόγως. At vid. Krüg. ad
Dion. p. 267.

Τῶν πλειόνων om. E.

(6. Ἀθηναίων στρατεία ἐπὶ Μεγαρέας, ἐν ᾗ Νίσαιαν μὲν καὶ τὰ μακρὰ τείχη αἱροῦσιν, αὐτὰ δὲ τὰ Μέγαρα ὁ Βρασίδας σώζει. ξς' — οδ'. α) Τὰ πρὸ τῆς Βρασίδου ἀφίξεως πραχθέντα. — ο'. Μεγαρέων τινῶν κρύφιοι λόγοι πρὸς Ἀθηναίους. ξς'.)

ξς'. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους Μεγαρῆς οἱ ἐν τῇ πόλει, πιεζόμενοι ὑπό τε Ἀθηναίων τῷ πολέμῳ, ἀεὶ κατὰ ἔτος ἕκαστον δὶς ἐςβαλλόντων πανστρατιᾷ ἐς τὴν χώραν, καὶ ὑπὸ τῶν σφετέρων φυγάδων τῶν ἐκ Πηγῶν, 5 οἳ, στασιασάντων ἐκπεσόντες ὑπὸ τοῦ πλήθους, χαλεποὶ ἦσαν λῃστεύοντες, ἐποιοῦντο λόγους ἐν ἀλλήλοις ὡς χρὴ δεξαμένους τοὺς φεύγοντας μὴ ἀμφοτέρωθεν τὴν πόλιν φθείρειν. 2. οἱ δὲ φίλοι τῶν ἔξω, τὸν θροῦν

δοκίαν τοῖς Ἀθηναίοις, ἢ ἐλπίδας ἰσχυρὰς παρεῖχε τοῦ πάντα κατεργάζεσθαι δύνασθαι.

ξς'. 1. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους] μετάβασις. — 7. Ὡς χρὴ δεξαμένους τοὺς φεύγοντας — —] ὁ νοῦς τοιοῦτός ἐστιν· οἱ μὲν πλείονες τῶν Μεγαρέων ἐβούλοντο σπείσασθαι πρὸς τοὺς φυγάδας αὐτῶν· οἱ δὲ τοῦ δήμου προστάται, νομίζοντες ἀδύνατόν τι πρᾶγμα τοῦτο ἔσεσθαι, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι καρτερεῖν (ὅ ἐστι συμπολιτεύεσθαι) τοὺς δημοτικοὺς μετὰ τῶν φυγάδων διὰ τὰ κακὰ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι παρὰ τῶν φυγάδων, οὗτοι τοῦτο δείσαντες λόγους προςφέρουσιν. — 8. Τῶν ἔξω] τῶν φυγάδων. (λ. Αὐγ.) — Τὸν θροῦν] τὸν σύλλογον τὸν γιγνόμενον περὶ τῶν φυγάδων, τοῦ δεῖν δέξασθαι αὐτούς.

Cap. LXVI. *Μεγαρῆς* Pal. Bekk. Goell. In C. G. *Μεγαρῆς*. Reliqui *Μεγαρεῖς*. Cf. I. 1. p. 221. cum Farr. discr. script. Verba *οἱ ἐν τῇ πόλει* non expressit Valla.

Πιεζόμενοι post *ἀεί* demum ponit Cl.

Τῷ πολέμῳ. Ante Bauer. virgula male ante haec collocabatur. Statim Pal. *αἰεί*. Cf. I. 1. p. 211.

Ἐςβαλλόντων. „Sic reposui e Cl. et Gr. pro *ἐμβαλόντων*, quod antea legebatur. Cf. III, 80. 89. 105." WASS. „*Ἐςβαλλόντων* etiam Reg. et Cass." DUK. Nec aliter, si quid ex silentio recentiorum collatorum colligi potest, Aug. Pal. It. Vat. et plerique Parr. *Ἐμβαλόντων* unus B. et ed. Bas. habet, F. *ἐκβαλόντων*, cod. Bas. (Cam.) marg. Steph. *ἐςβαλόντων*, Ar. *ἐμβαλλόντων*, Chr. *ἐμβάντων*. *Ἐμβάλλειν* apud Thucyd. de irruptione in agrum hostilem non dicitur.

Ἐκπεσόντες. D. *ἐκπεσόντων*.

Λόγους. Reg. (G.) *λόγον*.

2. *Θροῦν*. Vind. *ῥοῦν*. „Lexicon ms. biblioth. Coislin. Montfauc. p. 483. [Bekk. Anecdd. p. 99.] sine interpretatione. Scholiastes editus hic exponit *ἄλογον*, corrupte, sine dubio. Cass. [et Aug.] melius *σύλλογον*, quae vox ut plurimum quidem circulos et coetus sermones inter se serentium, sed nonnunquam etiam ipsos sermones notat. Vid. Graev. ad Luci. Revivisc. p. 391. Rursus ita Thuc. V, 7. et 30.

αἰσθόμενοι, φανερῶς μᾶλλον ἢ πρότερον καὶ αὐτοὶ ἠξίουν τούτου τοῦ λόγου ἔχεσθαι. 3. γνόντες δὲ οἱ τοῦ δήμου προστάται οὐ δυνατὸν τὸν δῆμον ἐσόμενον ὑπὸ τῶν κακῶν μετὰ σφῶν καρτερεῖν, ποιοῦνται λόγους, δείσαντες, πρὸς τοὺς τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὺς, Ἱπ- 5 ποκράτην τε τὸν Ἀρίφρονος καὶ Δημοσθένην τὸν Ἀλκισθένους, βουλόμενοι ἐνδοῦναι τὴν πόλιν, καὶ νομίζοντες ἐλάσσω σφίσι τὸν κίνδυνον, ἢ τοὺς ἐκπεσόντας ὑπὸ σφῶν κατελθεῖν. 4. ξυνέβησάν τε πρῶτα μὲν τὰ μακρὰ τείχη ἑλεῖν Ἀθηναίους, (ἦν δὲ σταδίων μάλιστα 10 ὀκτὼ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν Νίσαιαν τὸν λιμένα αὐτῶν,) ὅπως μὴ ἐπιβοηθήσωσιν ἐκ τῆς Νισαίας οἱ Πελοποννήσιοι, ἐν ᾗ αὐτοὶ μόνοι ἐφρούρουν βεβαιότητος ἕνεκα τῶν Μεγάρων· ἔπειτα δὲ καὶ τὴν ἄνω πόλιν πειρᾶσθαι ἐνδοῦναι· ῥᾷον δ' ἤδη ἔμελλον προσχωρήσειν, 15 τούτου γεγενημένου.

(Ἱπποκράτης καὶ Δημοσθένης, ἐνέδραν ποιησάμενοι, δόλῳ τῶν προδοτῶν τὰ μακρὰ τείχη ἐσελθόντες αἱροῦσιν — ξη'. §. γ'.)

ξζ'. Οἱ οὖν Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ ἀπό τε τῶν ἔργων 27 καὶ τῶν λόγων παρεσκεύαστο ἀμφοτέροις, ὑπὸ νύκτα

ξς'. 7. Ἐνδοῦναι] αὐτοῖς δηλονότι. (l. Αὐγ.) — 13. Αὐτοὶ μόνοι] ἤτοι ἐκτὸς τῶν ἄλλων ξυμμάχων, ὧν εἶχον ἔξωθεν τῆς Πελοποννήσου. ἢ μόνοι λέγει [ἀντὶ τοῦ] ἐκτὸς [τῶν] Μεγαρέων. ἄνω δὲ πόλιν αὐτὰ τὰ Μέγαρα καλεῖ. — 14. Τὴν ἄνω πόλιν] τὴν ἀκρόπολιν. (l. Αὐγ.)

[et saepius.]" DUK. Bekk. in Schol. simplex λόγον reposuit.

Μᾶλλον. Mosqu. μάλιστα.

3. Δήμου. Reg. (G.) Μήδου, errore frequenti.

4. Πρῶτα. I. πρῶτον. Virgulam non, ut vulgo post μέν, sed saltem post τέ ponendam esse vidit Haack., verum rectius om.

Ὀκτώ. Secus Strabo. Vid. I. 2. p. 235. et 589.

Νίσαιαν. D. I. Νίσαιαν.

Αὐτοὶ μόνοι. C. Reg. (G.) μόνοι αὐτοί.

Μεγάρων. D. I. Μεγαρέων. Plenam interpunctionem primus sustulit Haack..

Ῥᾷον. Mosqu. ῥᾴδιον.

Προσχωρήσειν. C. Reg. (G.) παραχωρήσειν.

Cap. LXVII. Καὶ τῶν λόγων de. Dan.

πλεύσαντες ἐς Μίνωαν τὴν Μεγαρέων νῆσον ὁπλίταις ἑξακοσίοις, ὧν Ἱπποκράτης ἦρχεν, ἐν ὀρύγματι ἐκαθέζοντο ὅθεν * ἐπλίνθευον * τὰ τείχη, καὶ ἀπεῖχεν οὐ πολύ. 2. οἱ δὲ μετὰ τοῦ Δημοσθένους τοῦ ἑτέρου στρατη-
5 γοῦ, Πλαταιῆς τε ψιλοὶ καὶ ἕτεροι περίπολοι, ἐνήδρευσαν ἐς † τὸν Ἐνυάλιον †, ὅ ἐστιν ἔλασσον ἄπωθεν. καὶ ᾔσθετο οὐδείς, εἰ μὴ οἱ ἄνδρες οἷς ἐπιμελὲς ἦν εἰδέναι, τὴν νύκτα ταύτην. 3. καὶ ἐπειδὴ ἕως ἔμελλε γίγνεσθαι, οἱ προδιδόντες τῶν Μεγαρέων οὗτοι τοιόνδε

ξζ. 3. Ἐπλίνθευον τὰ τείχη] πλίνθους λαμβάνοντες ἐτείχιζον. (λ. Αὐγ.) — Ἀπεῖχεν οὐ πολὺ] οὐκ ἀπεῖχε, φησί, τῶν Μεγάρων ἡ Μίνωα, ἢ αὐτὸ τὸ ὄρυγμα τὸ ἐν τῇ Μινώᾳ. — 5. Περίπολοι] τῶν φυλάκων οἱ μὲν ἱδρυμένοι καλοῦνται, οἱ δὲ περίπολοι· ἱδρυμένοι μὲν [οὖν εἰσὶν] οἱ ἀεὶ παρακαθεζόμενοι καὶ πολιορκοῦντες, περίπολοι δὲ οἱ περιερχόμενοι καὶ περιπολοῦντες τὰ φρούρια ἐν τῷ φυλάττειν. — 6. Ἔλασσον ἄπωθεν] ἔλασσον ἀπέχοντες ἤπερ οἱ ἐν τῷ ὀρύγματι καθήμενοι. πρὸς τὸ ἀπεῖχεν οὐ πολὺ τὸ ἔλασσον ἄπωθεν. — 7. Ἤισθετο οὐδείς] τῶν Μεγαρέων δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 8. Ἕως] ἡμέρα. (λ. Αὐγ.) — 9. Οἱ προδιδόντες — —] οἱ προδιδόντες [δηλαδὴ] τοῖς Ἀθηναίοις τὰ Μέγαρα πλοῖον κατέφερον

Μίνωαν Cass. Aug. Reg. Gr. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) Μινώαν. Pal. Μινῴαν. Ald. Flor. Μινῷαν. (Ed. Vind. Μινῶαν.) Cf. I. 2. p. 235. et script. discr. ad III, 51. sed etiam Goettl. de Acc. p. 44.

Μεγαρέων. Gr. Μεγάρων, sed cum emend. superscr.

Ἐκαθέζοντο. C. ἐκαθέζετο.

Ἐπλίνθευον. Cass. Aug. (sed hic e corr.) F. Vind. Ar. Chr. Dan. ἐπλινθεύοντο, quod paulo alia vi legitur II, 78.

2. Τοῦ Δημοσθένους. Τοῦ om. Gr. At vid. Krüg. de Authent. Anab. p. 61. et nos ad Xen. Anab. VI, 4, 13. Affuerunt modo 66, 4. ἐπὶ τὴν Νίσαιαν τὸν λιμένα.

Πλαταιῆς Pal. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) Πλαταιῆς. Plerique libri Πλαταιεῖς. Vind. Πλατεεῖς. Vid. I. 1. p. 221. cum Varr. discr. script.

Περίπολοι. Gr. (non, ut Bekk. scribit, Dan.) πολλοί. At vid. adnot. Comma, quod vulgo (et apud Haack.) post ψιλ. est, huc transposuimus.

Τὸν Ἐνυάλιον. F. τὴν (?) Ἐνυάλιον. Mosqu. τὸ Ἐνάλιον. Cum Reisk. legendum videtur τὸ Ἐνυάλιον sive (cl. Lob. ad Phryn. p. 370.) Ἐνυαλιεῖον. Haackius τὸν Ἐνυαλίου aliquando coniiciebat. Vulgatam ex more veterum deum pro dei templo ponendi excusat Goell., quem cf. ad I, 128. Sed nisi dubia verba παρὰ τοῦ Νίσου IV, 118. huc referas, nusquam alibi ita loquitur Thuc., et hic saltem ὅς sequi debebat.

Ἄπωθεν. It. Vat. Vind. Mosqu. Bekk. Goell. ἄπεθεν, fortasse recte. Cf. Lob. ad Phryn. p. 9. et adnot. ad II, 81.

Εἰδέναι om. F. Εἰδῦναι habet B. Virgulam addidit Bekk.

3. Τῶν Μεγαρέων. Mosqu. οὗτοι τῶν Μεγ.

ἐποίησαν· ἀκάτιον ἀμφηρικὸν, ὡς λῃσταὶ, ἐκ πολλοῦ τεθεραπευκότες τὴν ἄνοιξιν τῶν πυλῶν, εἰώθεσαν ἐπὶ ἁμάξῃ, πείθοντες τὸν ἄρχοντα, διὰ τῆς τάφρου καταχομίζειν τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκπλεῖν· καὶ πρὶν ἡμέραν εἶναι, πάλιν αὐτὸ τῇ ἁμάξῃ κομίσαντες ἐς τὸ τεῖχος, κατὰ τὰς πύλας ἐσῆγον, ὅπως τοῖς ἐκ τῆς Μινώας Ἀθηναίοις ἀφανὴς δὴ εἴη ἡ φυλακὴ, μὴ ὄντος ἐν τῷ λιμένι πλοίου φανεροῦ μηδενός. 4. καὶ τότε πρὸς ταῖς πύλαις ἤδη ἦν ἡ ἅμαξα, καὶ ἀνοιχθει- 5

ἑκάστης νυκτὸς ἐπὶ θάλατταν, τεθεραπευκότες τὸν ἐπὶ τῶν πυλῶν ἄρχοντα, ὅπως αὐτοὺς μὴ κωλύῃ, ὡς δῆθεν ἐπὶ λῃστείας ἐκπλέοντας [τῶν] Ἀθηναίων τῶν ἐν [τῇ] Μινῴᾳ φυλαττόντων· καὶ αὖθις πρὸ ἡμέρας ἀνέφερον αὐτὸ εἰς τὸ τεῖχος, ὅπως ἀφανὲς δῆθεν ᾖ τοῖς Ἀθηναίοις, τί χρὴ φυλάττεσθαι. οὐ γὰρ ὄντος οὐδενὸς ἐν τῷ Μεγαρικῷ λιμένι πλοίου φανεροῦ, διὰ τὸ ἐντὸς τειχῶν μεθ' ἡμέραν κρύπτεσθαι τὸ ἀκάτιον, ἄπορον ἦν γνῶναι τοῖς Ἀθηναίοις, ὑφ' ὧντινων λῃστεύονται.

ξζ. 1. Ἀκάτιον ἀμφηρικόν] πλοιάριον ἑκατέρωθεν ἐρεσσόμενον, ἐν ᾧ ἕκαστος τῶν ἐλαυνόντων δικωπίᾳ ἐρέττει. — 9. Τότε] ὅτε προεδίδοντο τὰ Μέγαρα. (λ. Αὐγ.)

Ἀμφηρικόν. „Suidas h. v. ἀκάτιον — ἁμάξῃ, habet πυλῶν, ἐκόμιζον τὸ πλοῖον ἁμάξῃ. Posteriora sunt ipsius lexicographi verba. Huc spectant Poll. et Hesych. in ἀμφηρικόν.“ WASS. „Vide Bayfium de re navali p. 91. ed. Frob. an. 1541.“ HUDS.

Ἐκ πολλοῦ — πυλῶν. Haec difficiliora verba Valla non expressit. Aliquid in iis corruptum esse ex Schol. coniicias. Vid. tamen adnot.

Εἰώθεσαν. Ar. Chr. Ald. Flor. ἐνέθεσαν. Ed. Bas. ἀνέθεσαν. Dan. ἀνέθησαν. „Suid. in ἐωθώς, ἐώθεσαν.“ WASS. „Suidas ita in Thucydide esse dicit, sed numerum libri non addit.“ DUK. Vid. ad VI, 58. Sed falluntur grammatici.

Ἁμάξῃ. Mosqu. ἀμάξῃ. Cf. de Art. crit. p. 152., ubi in nostro loco haec forma non erat Pal. tribuenda, de quo saltem tacet collator. G. aut hic aut paulo post ἁμάξει, sed ῃ s. ει al. man.

Καταχομίζειν. D. I. κομίζειν.

Τὴν θάλασσαν. Τήν om. Reg. (de G. tamen tacet Gail.)

Ἐς τὸ τεῖχος. Aut ἐς hic valet *ad*, aut virgula ante haec transponenda.

Τὰς πύλας. Τάς om. C. G. cod. Bas. Gr. „Recte. Mox [§. 5.] τοὺς κατὰ πύλας φύλακας.“ WASS. Sed vel ibi incerta scriptura, et etiamsi articuli omissionem ferendam putes, paucis certe libris hic non obtemperandum.

Μινώας. Aug. Ald. Flor. Bas. Μινῴας. cf. §. 1.

Ἀθηναίοις om. D.

Ἀφανής. Cass. ἀφανεῖς.

Εἴη ἡ. Gr. ἤδη.

Ὄντος. Mosqu. ὄντως.

Πλοίου. B. πλείου.

Φανεροῦ. I. φανερός, in marg. al. man. φανερῶς.

4. Ἤδη ἦν Cass. Aug. It. Vat.

σῶν κατὰ τὸ εἰωθὸς ὡς τῷ ἀκατίῳ, οἱ Ἀθηναῖοι (ἐγίγνετο γὰρ ἀπὸ ξυνθήματος τὸ τοιοῦτον) ἰδόντες, ἔθεον δρόμῳ ἐκ τῆς ἐνέδρας, βουλόμενοι φθάσαι πρὶν ξυγκλῃσθῆναι πάλιν τὰς πύλας, καὶ ἕως ἔτι ἡ ἅμαξα ἐν 5 αὐταῖς ἦν, κώλυμα οὖσα προςθεῖναι· καὶ αὐτοῖς ἅμα καὶ οἱ ξυμπράσσοντες Μεγαρῆς τοὺς κατὰ τὰς πύλας φύλακας κτείνουσι. 5. καὶ πρῶτον μὲν οἱ περὶ τὸν Δημοσθένην Πλαταιῆς τε καὶ περίπολοι ἐςέδραμον, οὗ νῦν τὸ τροπαῖόν ἐστι, καὶ εὐθὺς ἐντὸς τῶν πυλῶν (ᾔσθοντο

ξζ. 1. Ὡς τῷ ἀκατίῳ] ὡς τοῦ ἀκατίου μέλλοντος εἰςκομίζεσθαι. — 2. Ἀπὸ ξυνθήματος] τῶν Μεγαρέων δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 5. Κώλυμα οὖσα προςθεῖναι] ἀντὶ τοῦ κωλύουσα συγκλεισθῆναι. — 9. Καὶ εὐθὺς ἐντὸς τῶν πυλῶν —] ὑπερβατόν. τὸ δὲ ἑξῆς, καὶ εὐθὺς ἐντὸς τῶν πυλῶν μαχόμενοι τοὺς προςβοηθοῦντας οἱ Πλαταιῆς ἐκράτησαν. τοὺς δὲ προςβοηθοῦντας λέγει περὶ ὧν ἔφη διὰ μέσου, ᾔσθοντο γὰρ οἱ ἐγγύτατα Πελοποννήσιοι.

H. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. E. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἦν ἤδη. Reiskius pro ἤδη conicit ἦδε. Sed ἤδη cohaeret cum proximo καί (cf. Bornem. ad Xen. Anab. IV, 2, 12.), unde post ἅμαξα punctum cum Bekk. in comma mutavimus.

Τῷ ἀκατίῳ: Vind. τὸ ἀκάτιον.

Ἐγίγνετο — ξυνθήματος. „Thom. Mag. in σύνθημα, et exponit ἀπὸ συμφωνίας.“ DUK.

Ξυγκλῃσθῆναι Pal. Cf. I. 1. p. 213. Vulgo ξυγκλεισθῆναι. Cass. ξυγκληθῆναι. Aug. quidem ξυγκλεισθ., sed man. rec. superscr. ξυγκληθῆναι. D. ξυγκλεισθεῖναι, cum η s. alt. ει. B. ξυγκεισθῆναι.

Πύλας. Vulgarem interpunctionem, ex qua hic colon, post προςθεῖναι autem comma ponitur, Haackius male retinuit, quanquam αὐτοῖς reposito καί, quod praecedit, in vulgari distinctione supervacaneum esset. Sed ob alias quoque causas Bekkeri interpunctio tenenda. Illud καί autem, quod ante ἕως est, uncis recte liberavit Haack.

Αὐτοῖς Cass. Aug. Cl. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. B. D. I. E. Vind. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. Vall. Haack. Bekk. Goell. Vulgo αὐτοί.

Μεγαρῆς rursus Pal. Bekk. Goel. In Aug. C. Reg. (G.) Μεγαρῆς. Reliqui Μεγαρεῖς. Cf. c. 56.

Τὰς πύλας. Articulum inserunt Cass. Aug. (sed hic a man. rec.) Cl. F. m. Ar. Chr. Dan. Haack. „Est enim necessarius, et ubique in hoc cap. vocabulo πύλαι apponitur.“ HAACK. Non secuti sunt Bekk. et Goell. Sed κατὰ πύλας aut *in singulis portis* significaret, aut (ut II, 4. V, 7.) *in aliqua porta.*

Κτείνουσι. Chr. ἀποκτείνουσι.

5. *Πλαταιῆς* hic et paulo post Pal. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) Πλαταιῆς. Plerique libri Πλαταιεῖς. Cf. 67, 2.

Περίπολοι. C. περίπολλοι.

Τροπαῖον. Gr. τρόπαιον. Cf. I. 1. p. 214.

το γὰρ οἱ ἐγγύτατα Πελοποννήσιοι) μαχόμενοι τοὺς προςβοηθοῦντας οἱ Πλαταιῆς ἐκράτησαν, καὶ τοῖς τῶν Ἀθηναίων ὁπλίταις ἐπιφερομένοις βεβαίους τὰς πύλας παρέσχον.

ξη'. Ἔπειτα δὲ καὶ τῶν Ἀθηναίων ἤδη ὁ ἀεὶ ἐντὸς γιγνόμενος χωρεῖ ἐπὶ τὸ τεῖχος. 2. καὶ οἱ Πελοποννήσιοι φρουροὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀντισχόντες ἠμύνοντο ὀλίγοι, καὶ ἀπέθανόν τινες αὐτῶν· οἱ δὲ πλείους ἐς φυγὴν κατέστησαν, φοβηθέντες, ἐν νυκτί τε πολεμίων προςπεπτωκότων, καὶ τῶν προδιδόντων Μεγαρέων ἀντιμαχομένων, νομίσαντες τοὺς ἅπαντας σφᾶς Μεγαρέας προδεδωκέναι. 3. ξυνέπεσε γὰρ καὶ τὸν τῶν Ἀθηναίων

ξζ'. 3. Ἐπιφερομένοις] τοῖς ἐπερχομένοις. (λ. Αὐγ.)
ξη'. 7. Ἀντισχόντες] ἤγουν ἀντιστάντες. (λ. Αὐγ.) — 11. Σφᾶς] ἤγουν τοὺς Πελοποννησίους. (λ. Αὐγ.) — 12. Ξυνέπεσε] συνέβη.

Ὁπλίταις om. Reg. (G.)

Βεβαίους. C. Reg. (G.) βεβαίως, quod male commendat Bauer; nam παρέχειν hic *faciendi* vim habere apparet.

Cap. LXVIII. Δέ s. v. habet G. Caeterum haec enunciatio perperam novum caput incipit, cuius optimum initium esset §. 4.

Ὁ ἀεί. Ὁ om. Dan.

Ἀεί Cass. Aug. F. H. Gr. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo αἰεί. Cf. I. 1. p. 211.

Χωρεῖ. Cl. F. D. I. Vind. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. ἐχώρει. m. ἐχωρεῖ. Imperfectum male praefert Kistem., quod idem tempus sequatur ac praecedat. Cf. I. 1. p. 274.

2. Φρουροί. D. I. οἱ φρουροί.

Ἠμύνοντο. F. It. Vat. H. m. ἠμύναντο, non omnino male, sed minus tamen commode. Cf. ad c. 115. Post αὐτῶν vulgo punctum, apud Bekk. comma.

Φοβηθέντες. Virgula post hoc participium ante Bauerum aberat, qui genitivos nostram interpunctionem requirere vidit, nisi cum Bekk. praecedentem quoque virgulam delere mavis.

Νομίσαντες. „Hoc participium pendet a φοβηθέντες. Timoris enim Peloponnesiorum duae causae memorantur, primum quod noctu hostes accesserint, tum quod ipsi, quum proditores ex Megarensibus contra pugnantes vidissent, omnes Megarenses in proditionem conspirasse arbitrati sint. Post καί igitur interpungatur necesse est, ut haec copula ad νομίσαντες referri possit. Similis locus est infra c. 69. [§. 3.]." HAACK. Non paruerunt Bekk. et Goell., ac genitivi consequentiae et nominativus participii an copulentur a Thucydide, dubium est. Vid. ad III, 84. Locum proximi capitis nihil probare apparet. Fortasse τέ post νυκτί hyperbaton facit, ut φοβηθ. τε — καὶ νομίσ. proprie cohaereant. Vid. I. 1. p. 300. sq.

3. Τὸν τῶν. Τόν om. Aug. (non Mosqu., ut Bekk. vult.)

κήρυκα ἀφ' ἑαυτοῦ γνώμης κηρῦξαι τὸν βουλόμενον ἰέναι Μεγαρέων μετὰ Ἀθηναίων θησόμενον τὰ ὅπλα. οἱ δ' ὡς ἤκουσαν, οὐκέτι ἀνέμενον, ἀλλὰ τῷ ὄντι νομίσαντες κοινῇ πολεμεῖσθαι, κατέφυγον ἐς τὴν Νίσαιαν.

(Οἱ προδόται καὶ τὴν πόλιν τῶν Μεγαρέων ἐπιχειροῦσιν ἐνδοῦναι, ὅπερ οὐκ ἀποβαίνει.)

5 4. Ἅμα δὲ ἕῳ, ἑαλωκότων ἤδη τῶν τειχῶν, καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει Μεγαρέων θορυβουμένων, οἱ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πράξαντες καὶ ἄλλοι μετ' αὐτῶν, πλῆθος ὃ ξυνῄδει, ἔφασαν χρῆναι ἀνοίγειν τὰς πύλας, καὶ ἐπεξιέναι ἐς μάχην. 5. ξυνέκειτο δὲ αὐτοῖς, τῶν πυλῶν 10 ἀνοιχθεισῶν, ἐσπίπτειν τοὺς Ἀθηναίους· αὐτοὶ δὲ διάδηλοι ἔμελλον ἔσεσθαι· λίπα γὰρ ἀλείψεσθαι, ὅπως μὴ ἀδικῶνται. ἀσφάλεια δὲ αὐτοῖς μᾶλλον ἐγίγνετο τῆς

ξη'. 2. Θησόμενον τὰ ὅπλα] ἤγουν ἀποθησόμενον. (l. Κασσ. Αὐγ.) — 3. Οἱ δ'] ἤγουν οἱ Πελοποννήσιοι. (l. Αὐγ.) — 6. Οἱ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πράξαντες] ἤγουν οἱ συνθέμενοι τοῖς Ἀθηναίοις. (l. Αὐγ.) — 9. Ξυνέκειτο δὲ αὐτοῖς] ἤγουν συμφωνία ἦν. (l. Αὐγ.) — 10. Ἐσπίπτειν] μετὰ βάρους εἰσέρχεσθαι. (l. Αὐγ.) — 11. Μὴ ἀδικῶνται] ἤγουν μὴ βλάπτωνται. (l. Αὐγ.) — 12. Ἀσφάλεια δὲ αὐτοῖς μᾶλλον ἐγίγνετο] ἀντὶ τοῦ, ἐν ἀσφαλείᾳ δὲ μᾶλλον ἔμελλον ἔσεσθαι ἀνοίξαντες τὰς πύλας.

Κηρῦξαι Bekk. Goell. Libri κηρύξαι. Cf. de Art. crit. p. 151.

4. Ἅμα. In C. ἅ eras. et μα om. Post ἕῳ virgulam addidit ed. Lips.

Οἱ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πράξαντες. „Suid. [et Phavor.] in πράξαντες· Θουκυδίδης· οἱ δὲ μετ' Ἀθηναίων πράξαντες (τουτέστι βουλευθέντες) ἔφασαν χρῆναι ἀνοίγειν τὰς πύλας. ἔμελλον δὲ ἀνοιχθεισῶν εἰσπίπτειν τοῖς Ἀθηναίοις. Portus ibi ex coniectura συνεισπίπτειν. Aliter mss." WASS. „Probat coniecturam Porti in notis ad Suid. Kusterus. Utrumque fugit, ubi apud Thucyd. legerentur quae ibi habet Suidas; quod si scivissent, facile vidissent haec male a Suida descripta, vel a librariis corrupta, nec locum coniecturae esse." DUK.

Ἄλλοι μετ' αὐτῶν, πλῆθος ὃ ξυνῄδει. Mosqu. ἄλλο et ξυνείδει. „Possunt haec intelligi et defendi, si per appositionem accipias. Tamen Abreschii [et Reisk.] coniectura ἄλλο μετ' αὐτῶν πλῆθος, ὃ ξυν. tam facilis et cuivis obvia est, ut, si vel uno et altero probato codice niteretur, non dubitarem eam recipere." HAAK.

Ἔφασαν. Dan. ἔφθασαν.

5. Λίπα — ἀδικῶνται Suid. in λίπα. Pal. λιπαρά. At vid. adnot. ad I, 6.

Ἀλείψεσθαι. m. Dan. ἀλείψασθαι.

ἀνοίξεως· καὶ γὰρ οἱ ἀπὸ τῆς Ἐλευσῖνος κατὰ τὸ ξυγκείμενον τετρακισχίλιοι ὁπλῖται τῶν Ἀθηναίων καὶ ἱππῆς ἑξακόσιοι [οἱ] τὴν νύκτα πορευόμενοι παρῆσαν. 6. ἀληλιμμένων δὲ αὐτῶν, καὶ ὄντων ἤδη περὶ τὰς πύλας, καταγορεύει τις ξυνειδὼς τοῖς ἑτέροις τὸ ἐπιβούλευμα· καὶ οἳ, ξυστραφέντες, ἀθρόοι ἦλθον, καὶ οὐκ ἔφασαν χρῆναι οὔτε ἐπεξιέναι, (οὐδὲ γὰρ πρότερόν πω τοῦτο, ἰσχύοντες μᾶλλον, τολμῆσαι,) † οὔτε † ἐς κίν-

ξη΄. 4. Ἀληλιμμένων δὲ αὐτῶν] ἤγουν τῶν προδοτῶν. (λ. Αὐγ.) — 5. Καταγορεύει] καταγγέλλει. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Τοῖς ἑτέροις] τοῖς μὴ εἰδόσι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 6. Ξυστραφέντες] συσπειραθέντες. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 7. Ἐπεξιέναι] κατὰ τῶν Ἀθηναίων. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Κατά. E. καὶ κατά. Statim Mosqu. ὁπλίται.

Ἱππῆς Pal. Bekk. Goell. In Aug. C. Reg. (G.) ἱππῆς. Vulgo (et Haack.) ἱππεῖς. Cf. I. 1. p. 221 et 475.

Οἱ τήν. *Οἱ* om. Cl. D. I. Ar. Chr. Dan. (de quibus falsissima narrat Bekk.) probante Reisk. Nec valde aptus videtur articulus, quo addito verba significant *ii equites, qui nocte iter faciebant, advenerant*, quum exspectemus *equites nocturno itinere advenerant.*

6. *Ἀληλιμμένων.* Pal. ἀληλειμμένων. Cf. Buttm. Gr. max. §. 85. 2. cum adnot. 3. B. ἀληλιμένων, atque etiam in I. unum μ s. v. al. man.

Ὄντων ἤδη. C. Reg. (G.) Chr. ἤδη ὄντων.

Περί. Chr. ἐπί.

Ἑτέροις. Pal. It. Vat. H. ἑταίροις, noto errore. cf. VIII, 48. al.

Καὶ οἳ, ξυστραφέντες, ἀθρόοι ἦλθον. Ita Haack. Vulgo deest comma post οἳ, quod qui addidit Bauer, οἱ male sine accentu scripsit. Vid. script. discr. c. 33. *Καὶ οἱ ξυστραφέντες ἀθρόοι ἦλθον* dant Bekk. et Goell.

Καὶ οὐκ. *Καί* om. Mosqu.

Οὔτε ἐπεξιέναι. Gr. οὐκέτι ἐπεξιέναι. G. Mosqu. οὔτε ἐπιξιέναι.

Οὔτε ἐς. Bekkerus commate post καταγ. collocato οὐδέ mavult pro οὔτε, et sane ἐπεξιέναι atque ἐς κίνδυνον καταγαγεῖν non videntur distinguenda, ut alterum sine altero cogitetur, sed hoc potius ex illo prodire eique adnectendum esse. Obstat tamen altera ex parte, quod εἴ τε — ἔσεσθαι non ex οὐκ ἔφασαν, sed ex solo ἔφασάν pendent, nec id post οὐκ ἔφασαν οὔτε ἐπεξ. ad alterum membrum sine negatione referri posse arbitramur; sed in tertio structura mutari recte potest. Praeterea interpositis οὐδὲ τολμῆσαι alterum οὐδέ minus apte cum ἐπεξ. iungeretur. Quare non id periculum intelligimus, quod ex ipsa eruptione oriatur, sed quod urbs, si Atheniensium amici invita altera factione eruptionem facturi sint, ex seditione subitura sit.

δυνον φανερὸν τὴν πόλιν καταγαγεῖν· εἴ τε μὴ πείσεταί τις, αὐτοῦ τὴν μάχην ἔσεσθαι. ἐδήλουν δὲ οὐδὲν ὅτι ἴσασι τὰ πρασσόμενα, ἀλλὰ ὡς τὰ βέλτιστα βουλεύοντες ἰσχυρίζοντο, καὶ ἅμα περὶ τὰς πύλας παρέμενον φυλάσ- 5 σοντες· ὥςτε οὐκ ἐγένετο τοῖς ἐπιβουλεύουσι πρᾶξαι ὃ ἔμελλον.

(Ἡ Νίσαια περιτειχισθεῖσα ὁμολογίᾳ παραδίδοται. τὰ μακρὰ τείχη ἀποῤῥήγνυται ἀπὸ τῶν Μεγάρων.)

ξθ'. Γνόντες δὲ οἱ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ ὅτι ἐναντίωμά τι ἐγένετο, καὶ τὴν πόλιν βίᾳ οὐχ οἷοί τε ἔσονται λαβεῖν, τὴν Νίσαιαν εὐθὺς περιετείχιζον, νο- 10 μίζοντες, εἰ, πρὶν ἐπιβοηθῆσαί τινας, ἐξέλοιεν, θᾶσσον ἂν καὶ τὰ Μέγαρα προσχωρῆσαι. 2. παρεγένετο δὲ σίδηρός τε ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ταχὺ, καὶ λιθουργοὶ, καὶ

ξη'. 1. Εἴ τε μὴ πείσεταί τις, αὐτοῦ τὴν μάχην ἔσεσθαι] εἴτε μὴ πείσονται οἱ ἀντιστασιῶται, τὴν μάχην ἔσεσθαι οὐ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ἀλλὰ πρὸς ἀλλήλους τοῖς Μεγαρεῦσιν. (λ. Κασσ.) — 2. Ἐδήλουν δὲ οὐδέν] ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὅλως ἐδήλουν. (λ. Κασσ.)

ξθ'. 7. Οἱ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοί] οἱ ἐκτὸς ἔτι ὄντες τῶν Μεγάρων καὶ μήπω εἰςελθόντες. — 11. Σίδηρός τε] λιθουργός. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Φανερόν. Ar. Chr. φανεράν.

Εἴ τε. Ante Haack., qui Abreschio paruit, male coniunctim εἴτε. Cf. Krüg. l. l. p. 268.

Πείσεται. D. I. πείθεται.

Οὐδέν. Pal. C. Reg. cod. Bas. Gr. οὐδέ. E. οὐχ, sed s. v. literis rubris. Librarii temere haeserunt in οὐδέν pro οὐ posito. Cf. Ind. Xen. Anab.

Ἴσασι. Gr. εἴσασι.

Ἀλλὰ ὡς plene Cass. Aug. H. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. et haud dubie plures pro vulg. (Haack. Bekk. Goell.) ἀλλ' ὡς. Cf. Farr. discr. script.

Ἰσχυρίζοντο — φυλάσσοντες om. Mosqu.

Περί. Reg. (G.) παρά, sed rec. man. emendatum in περί.

Mox Pal. πράξαι.

Cap. LXIX. Βίᾳ post ἔσονται collocant C. Reg. (G.)

Οἷοι. Vind. οἷον.

Νομίζοντες. G. νομίσαντες, cum ζōν̄ s. σαν̄ al. man.

Καὶ τά. Chr. Dan. καὶ κατά.

2. Παρεγένετο — ἐπιτήδεια. Hanc totam enunciationem Bekk. in parenthesim redegit.

Λιθουργοί. Valla *tectores*. „Videtur legisse πλινθουργοί." STEPH. Inde hoc in marg. Steph. venit, haud dubie temere. Infra V, 82. τέκτονες καὶ λιθουργοί memorantur. Moeris: Λιθουργοὺς Θουκυδίδης, λιθοκόπους Ἀντιφῶν. Cf. Hemsterhus. ad Luci. Somn. I. p. 202. Lehm.

τἆλλα ἐπιτήδεια. ἀρξάμενοι δ' ἀπὸ τοῦ τείχους ὃ εἶχον, καὶ διοικοδομήσαντες τὸ πρὸς Μεγαρέας, ἀπ' ἐκείνου ἑκατέρωθεν ἐς θάλασσαν τῆς Νισαίας, τάφρον τε καὶ τείχη διελομένη ἡ στρατιά, ἔκ τε τοῦ προαστείου λίθοις καὶ πλίνθοις χρώμενοι, καὶ κόπτοντες τὰ δένδρα καὶ ὕλην, ἀπεσταύρουν, εἴ πη δέοιτό τι· καὶ αἱ οἰκίαι τοῦ προαστείου, ἐπάλξεις λαμβάνουσαι, αὐταὶ ὑπῆρχον ἔρυμα. 3. καὶ ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν ὅλην εἰργάζοντο· τῇ δὲ ὑστεραίᾳ περὶ δείλην τὸ τεῖχος ὅσον οὐκ ἀπετετέλεστο, καὶ οἱ ἐν τῇ Νισαίᾳ, δείσαντες, σίτου τε ἀπο-

ξθ'. 6. Ὕλην] ἄλλην δηλονότι. (l. Κασσ. Αὐγ.) — Ἀπεσταύρουν] χαρακώματα ἐποίουν. (l. Κασσ. Αὐγ.) — 9. Ὅσον οὐκ ἀπετετέλεστο] ἀντὶ τοῦ παρὰ μικρὸν ἀπετελέσθη. — 10. Οἱ ἐν τῇ Νισαίᾳ] οἱ Πελοποννήσιοι δηλονότι. (l. Κασσ. Αὐγ.)

Τἆλλα. D. Ar. τὰ ἄλλα. At vid. I. 1. p. 215. Mosqu. τ' ἄλλα, et ita cap. extr. *Τἄλλα* Bekk.

Διοικοδομήσαντες. Gr. *οἰκοδομήσαντες*. Mosqu. *διοικομήσαντες*, sed δο superscr. man. 2.

Ἔκ τε. *Τέ* de. Ar. Dan.

Προαστείου. Cass. *προαστίου* hic et paulo post. Cf. script. discr. ad III, 102.

Λίθοις — *δέοιτό τι*. „Suidas in *ἀπεσταύρουν*.“ WASS. „Suidas habet *λίθοις δὲ καὶ πλίνθοις*, et *καὶ ὕλην ἐπιφέροντες*, *ἀπεσταύρουν*.“ DUK., quem vid. etiam in adnot., ubi aliquid vitii hic latere probabile esse videbimus. Fuitne *ὕλη*, quod ad *ἀπεσταύρουν* referatur? *Καὶ πλίνθοις* in E. omissa erant, verum restituta sunt. C. *ἀπεστραύρουν* scribit.

Εἴ πη. Cass. Aug. *εἴ πῃ*. Cf. de Art. crit. p. 149. G. Reg. (G.) *εἴ ποι*. F. E. *εἴ που*.

Αὐταί Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. Chr. Reisk. Haack. Bekk. Goell. Male vulgo *αὗται*. I. *αὐτάς*. Valla *hae ipsae*.

8. *Τῇ δέ* plene Cass. Aug. Pal. F. C. Reg. (G.) Gr. I. E. m. In D. *τῇ τε*. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *τῇ δ'*.

Περί. Chr. Dan. Flor. *παρά*.

Τὸ τεῖχος. Pal. B. Ald. Bas. Flor. *τοῦ τείχους τοσοῦτον*. „*Τὸ τεῖχος* nimis frigide [dictum] pro celeritate et magnitudine operis. Legendum potius cum vetuste excusis *τοῦ τείχους τοσοῦτον*. Isocrates, *εἰς τοσοῦτο μίσους κατέστησαν*. Aristophan. Nub. 830. *εἰς τοσοῦτο τῶν μανιῶν ἐλήλυθας*. Noster VII, 2. *παρὰ τοσοῦτον ἦλθον κινδύνου*, et alibi *παρὰ τὸ τοιοῦτον* et *ἐν τούτῳ τύχης εἰσίν*, et p. 35. [I, 49.] *ξυνέπεσον ἐς τοῦτο ἀνάγκης*, et 199. [III, 49.] *παρὰ τοσοῦτον ἡ Μ. ἦλθε τοῦ κινδύνου*.“ WASS. Haec exempla dissimilia esse et hic *τοσοῦτον* interpretibus sequenti *ὅσον* offensis deberi quis non videt! Caeterum post *τεῖχος* interpungunt Ar. Chr. *Τεῖχον* E., nisi fallit Gail.

Ὅσον οὐκ ἀπετετέλεστο. Agnoscunt Suid. et Phot. in *ὁσονούκ*, quod *σχεδόν* interpretantur. *Ὅσον οὔπω* pro *ὅσον οὐκ* habet E. (vid. ad I, 36.), *ἀποτετέλεστο*

ρίᾳ, (ἐφ' ἡμέραν γὰρ ἐκ τῆς ἄνω πόλεως ἐχρῶντο,) καὶ τοὺς Πελοποννησίους οὐ νομίζοντες ταχὺ ἐπιβοηθήσειν, τούς τε Μεγαρέας πολεμίους ἡγούμενοι, ξυνέβησαν τοῖς Ἀθηναίοις ῥητοῦ μὲν ἕκαστον ἀργυρίου ἀπο-
5 λυθῆναι, ὅπλα παραδόντας, τοῖς † τε † Λακεδαιμονίοις, τῷ τε ἄρχοντι καὶ εἴ τις ἄλλος ἐνῆν, χρῆσθαι Ἀθηναίους ὅ τι ἂν βούλωνται. 4. ἐπὶ τούτοις ὁμολογήσαντες ἐξῆλθον. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὰ μακρὰ τείχη ἀποῤῥήξαντες ἀπὸ τῆς τῶν Μεγαρέων πόλεως, καὶ τὴν Νίσαιαν
10 παραλαβόντες, τἄλλα παρεσκευάζοντο.

(β'. Ἡ Βρασίδου ἄφιξις τὰ τῶν Μεγαρέων ἐπανορθοῖ, ο' — οδ'. Βρασίδας τότε ἐπὶ Θρᾴκης στρατείαν παρασκευαζόμενος βοηθεῖ.)

ο'. Βρασίδας δὲ ὁ Τέλλιδος, Λακεδαιμόνιος, κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ἐτύγχανε περὶ Σικυῶνα καὶ Κόρινθον ὤν, ἐπὶ Θρᾴκης * στρατείαν * παρασκευαζόμενος.

ξθ'. 1. Ἐχρῶντο] σίτῳ δηλονότι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 6. Τῷ τε ἄρχοντι] ἤγουν τῷ ἄρχοντι τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Αὐγ.) — 7. Ὁμολογήσαντες] ἤγουν συμφωνήσαντες. (λ. Αὐγ.)

pro ἀπετετέλεστο Aug. Mosqu. Ar. Chr. Ald. Bas, (vid. I. 1. p. 228.), ἐτετέλεστο E.

Ἐκ in marg. al. man. I.

Ἐπιβοηθήσειν. Gr. ἐπιβοηθεῖν, quod temere optimum vocat Wass., quanquam, si maiorem auctoritatem haberet, excusari posset.

Ξυνέβησαν — παραδόντας. „Suidas: Ῥητὸν· ὡρισμένον, φανερόν. Θουκυδίδης· Συνέβησαν — παραδόντας." DUK. E. Dan. ἀργύριον. Reg. (G.) Gr. παραδόντες, sed in hac emendatum. D. παραδιδόντες, sed ᾱ s. ι̅ ead. man.

Τοῖς τε. Imo τοῖς δέ. Vid. I. 1. p. 277. Quod nobis placuit, tacite reposuit Bekk., quem secutus est Goell.

Τις ἄλλος ἐνῆν. Hinc in D. lacuna ad καὶ οἱ Ἀθην.

Ἂν s. v. G. Tum ed. Bas. βούλονται.

4. Τῶν Μεγαρέων. Τῶν om. Cl.

CAP. LXX. Βρασίδας δέ. I. Βρασίδας τε. Alterum ς in Βρασίδας Mosqu. a man. 2. habet.

Ὁ Τέλλιδος. Ὁ om. C. Mosqu. Pro Τέλλιδος D. I. Τέλλιος, Mosqu. Ἔλιδος. At vid. II, 25. al.

Ἐτύγχανε. I. ἐτύγχανε γάρ. Mox Pal. Σικύωνα.

Ἐπὶ Θρᾴκης. Ar. Chr. καὶ ἐπὶ Θ.

Στρατείαν. Vulgo στρατιάν. „Στρατείαν malit Ar. Portus, ut infra [c. 74.]" HUDS. Quum ἐπὶ Θρᾴκης, *Thraciam versus*, cum στρατιάν non bene congruat, et infra Thucydides aperte huc respiciens dicat τὴν ἐπὶ Θρᾴκης στρατείαν παρεσκευά-

καὶ ὡς ᾔσθετο τῶν τειχῶν τὴν ἅλωσιν, δείσας περί τε τοῖς ἐν τῇ Νισαίᾳ Πελοποννησίοις, καὶ μὴ τὰ Μέγαρα ληφθῇ, πέμπει ἔς τε τοὺς Βοιωτοὺς, κελεύων κατὰ τάχος στρατιᾷ ἀπαντῆσαι ἐπὶ Τριποδίσκον, (ἔστι δὲ κώμη τῆς Μεγαρίδος, ὄνομα τοῦτο ἔχουσα, ὑπὸ τῷ ὄρει τῇ 5 Γερανίᾳ,) καὶ αὐτὸς ἔχων ἦλθεν ἑπτακοσίους μὲν καὶ δισχιλίους Κορινθίων ὁπλίτας, Φλιασίων δὲ τετρακοσίους, Σικυωνίων δὲ ἑξακοσίους, καὶ τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ, ὅσοι ἤδη ξυνειλεγμένοι ἦσαν, οἰόμενος τὴν Νίσαιαν ἔτι καταλήψεσθαι ἀνάλωτον. 2. ὡς δὲ ἐπύθετο, 1 (ἔτυχε γὰρ νυκτὸς ἐπὶ τὸν Τριποδίσκον ἐξελθὼν,) ἀπολέξας τριακοσίους τοῦ στρατοῦ, πρὶν ἔκπυστος γενέσθαι, προσῆλθε τῇ τῶν Μεγαρέων πόλει, λαθὼν τοὺς Ἀθηναίους, ὄντας περὶ τὴν θάλασσαν, βουλόμενος μὲν τῷ λόγῳ, καὶ ἅμα, εἰ δύναιτο, ἔργῳ τῆς Νισαίας πειρᾶσαι, 1

σ'. 14. Τῷ λόγῳ] ἀντὶ τοῦ τῇ φήμῃ. (λ. Αὐγ.)

ξεν, ἵναπερ καὶ τὸ πρῶτον ὥρμητο, στρατείαν recepit Haack. Non paruerunt Bekk. et Goell.

Στρατιᾷ. „Forsan πανστρατιᾷ, ut infra. [c. 72.]" ABM. PORT. Hoc tantum abest ut verum sit, ut ille ipse locus Brasidam non omnes arcessivisse doceat. Antea Gr. Πελλοπόννησο.

Τριποδίσκον Cass. Aug. Cl. Pal. (qui Τριπόδισκον,) Vat. H. F. Reg. (G.) cod. Bas. I. Vind. m. Haack. Bekk. Goell. In Gr. τὸ Τριποδίσκον. Vulgo Τριποδίσκον. „Usitatius est ἐπὶ Τριποδίσκον, quod hic habent plerique iique optimi libri. Infra c. 77. ἡτοιμάζετο ὡς ἐπὶ τὰς Σίφας, ὅταν δέῃ, ἀπαντησόμενος. Sic ἀπαντᾷν ἐπὶ τὸ δικαστήριον et alia hujusmodi. Alibi cum εἰς dicit Thucydides. III, 95. ἀπαντῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις ἐς τὴν μεσόγειον." DUK. Cf. adnot. ad c. 89. et Ind. in ἀπαντ.

Γερανίᾳ Cass. Aug. F. Pal. Mosqu.. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) Γερανείᾳ. Cf. script. discr. ad I, 105. Virgulam post Μεγαρ. addidit Bauer.

Ἔχων ἦλθεν. F. ἦλθεν ἔχων.

Δισχιλίους. In C. δις s. v.

Σικυωνίων δὲ ἑξακοσίους om. D. I. E. Vind. Chr. Dan., E. tamen ead. man. supplet. Καὶ Σικυωνίων ἑξακ. praebet Ar.

Καὶ τούς. Καί om. Ar.

Ἑαυτοῦ Cass. Cl. F. C. Reg. (G.) D. I. E. m. Ar. Chr. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) αὐτοῦ, Mosqu. αὐτοῦ et antea μετ'.

2. Ἐπύθετο s. v. al. man. B.

Ἔτυχε. Cl. ἐτύγχανε.

Ἀπολέξας — στρατοῦ om. C. Reg.

Μεγαρέων. Gr. Μεγάρων.

Μὲν τῷ λόγῳ. Prisciani cod. Mon. apud Speng. p. 648. τῷ μὲν λόγῳ. C. δὲ τῷ λόγῳ. I. μὲν τῷ ἔργῳ in marg. al. man.

Πειρᾶσαι Pal. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) πειράσαι. Cf. script. discr. ad II, 77. „Πειρᾶ-

τὸ δὲ μέγιστον, τὴν τῶν Μεγαρέων πόλιν ἐςελθὼν βεβαιώσασθαι. καὶ ἠξίου δέξασθαι σφᾶς, λέγων ἐν ἐλπίδι εἶναι ἀναλαβεῖν Νίσαιαν.

(Οἱ Μεγαρῆς οὐ δέχονται αὐτὸν ἐς τὴν πόλιν.)

οα΄. Αἱ δὲ τῶν Μεγαρέων στάσεις φοβούμεναι, οἱ 5 μὲν, μὴ, τοὺς φεύγοντας σφίσιν ἐςαγαγὼν, αὐτοὺς ἐκβάλῃ, οἱ δὲ, μὴ αὐτὸ τοῦτο ὁ δῆμος δείσας ἐπίθηται σφίσι, καὶ ἡ πόλις, ἐν μάχῃ καθ᾽ αὑτὴν οὖσα, ἐγγὺς ἐφεδρευόντων Ἀθηναίων ἀπόληται, οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλ᾽ ἀμφοτέροις ἐδόκει ἡσυχάσασι τὸ μέλλον περιϊδεῖν. 2. ἤλπιζον γὰρ καὶ μάχην ἑκάτεροι ἔσεσθαι τῶν τε Ἀθηναίων καὶ τῶν προςβοηθησάντων, καὶ οὕτω σφίσιν ἀσφαλεστέρως ἔχειν, * οἷς * τις εἴη εὔνους; κρατήσασι

ο΄. 2. Σφᾶς] ἤγουν τοὺς περὶ αὐτόν. (λ. Αὐγ.)
οα΄. 4. Αἱ δὲ τῶν Μεγαρέων στάσεις] οἱ στασιάσαντες. (λ. Αὐγ.) — 7. Σφίσι] τοῖς Μεγαρεῦσιν. (λ. Αὐγ.) — 8. Οὐκ ἐδέξαντο] τὸν Βρασίδαν. (λ. Αὐγ.) — 9. Περιϊδεῖν] περισκοπῆσαι. — 11. Σφίσιν] τοῖς Μεγαρεῦσιν. (λ. Αὐγ.)

σθαι Priscian. l. XVIII. p. 1198, 30.“ WASS. Sic E. „Haec inter se permutantur. Vid. [script. discr. ad] IV, 25. Hic omnes libri [praeter unum] consentiunt [et apud Priscian. cod. πιραισαι in πειρᾶσαι mutavit Krehl.] Quod apud Priscian. corrupte editur κοινα τι δυνατι [cod. Mon. ἄνα τι δυναται] ex hoc loco emendandum est καὶ ἅμα, εἰ δύναιτο.“ DUK.

Ἐςελθών F. E. Haack. Goell. Vulgo (et Bekk.) εἰςελθών. Cf. I. 1. p. 212. cum Farr. discr. script.

Ἐν ἐλπίδι — Νίσαιαν. „Thom. Mag. in βούλομαι.“ WASS. „Quem exscripsit Phavor. in προςδοκίαν.“ GOELL.

Cap. LXXI. Μεγαρέων quum ex Mosqu. sine causa offeratur, in eo fortasse Μεγάρων legitur.

Ἐκβάλῃ. Mosqu. ἐκβαλεῖ. De hoc et de ἀπολεῖται cf. script. discr. ad I. 36. Antea in φεύγοντας syllabae οντας in E. al. man. scriptae.

Οἱ δέ. E. εἰ δέ.

Αὐτὸ τοῦτο. I. τὸ αὐτὸ τοῦτο.

Ἐπίθηται. Cass. Aug. Pal. Bekk. Goell. ἐπιθῆται. At vid. I. 1. p. 229. et Ephemm. Hall. a. 1826. p. 520.

Αὑτήν. Cl. ἑαυτήν.

Ἀπόληται. Cass. Pal. It. Vat. H. Mosqu. ἀπολεῖται, in H. tamen cum γρ. ῃ s. ει al. man. In E. ἀπόλληται. B. ἀπόλλυται.

Ἐδέξαντο. C. ἐπεδέξαντο.

Περιϊδεῖν. „Thom. Mag. [et Phav.] in περιορῶ, περιιδεῖν καὶ ἀντὶ τοῦ περισκοπῆσαι, et adfert ex hoc loco ἀλλ᾽ ἀμφοτέροις — περιιδεῖν.“ DUK. Cf. mox c. 73. et Ind. verb. Mosqu. μέλλοντι.

2. Οὕτω. Cass. Pal. H. D. Mosqu. οὕτως. Cf. I. 1. p. 216.

Οἷς τις Heilm. Bekk. Goell.

προςχωρῆσαι. 3. ὁ δὲ Βρασίδας ὡς οὐκ ἐπείθεν, ἀνεχώρησε πάλιν ἐς τὸ ἄλλο στράτευμα.

(Τὴν Βρασίδου δύναμιν οἱ Βοιωτοὶ αὐξάνουσιν. ἱπποµαχία.)

οβ'. Ἅμα δὲ τῇ ἕῳ οἱ Βοιωτοὶ παρῆσαν, διανενοημένοι μὲν, καὶ πρὶν Βρασίδαν πέμψαι, βοηθεῖν ἐπὶ τὰ Μέγαρα, ὡς οὐκ ἀλλοτρίου ὄντος τοῦ κινδύνου, καὶ ἤδη ὄντες πανστρατιᾷ Πλαταιᾶσιν· ἐπειδὴ δὲ καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος, πολλῷ μᾶλλον ἐῤῥώσθησαν· καὶ ἀποστείλαντες διακοσίους καὶ δισχιλίους ὁπλίτας καὶ ἱππέας ἑξακοσίους, τοῖς πλείοσιν ἀπῆλθον πάλιν. 2. παρόντος δὲ ἤδη ξύμπαντος τοῦ στρατεύματος ὁπλιτῶν οὐκ ἔλασσον

τοῦ κεφαλαίου τούτου τὰ σχόλια πάντα ἐν Αὐγ.

οβ'. 3. Διανενοημένοι] σκοπὸν ἔχοντες. — 4. Πέμψαι] ἀγγεῖλον δηλονότι. — 9. Ἀπῆλθον πάλιν] ἤγουν ἐπανέστρεψαν εἰς τὰς Θήβας.

ex vestigiis librorum D. I. E., ex quibus D. I. οἷς τι et deinde εὔνουν, E. οἷς τισιν cum ὅς s. οἷς et τίς s. v. Vulgo ὅςτις, in ed. Lips. cum hac distinctione ὅςτις εἴη εὔνους κρατήσασι, προςχωρῆσαι. Apud Duk. virgula plane deest, alii post εὔνους interpungebant, Bredow. (et Haack.) post εἴη, quem nos quoque eramus secuti I. 1. p. 92. Nunc tamen quum durior haec ratio visa sit, οἷς τις recepimus. Scripseris etiam (partim e Reisk. coniectura) ὅςτις εἴη εὔνους κρατήσαντι. Cf. adnot.

Προςχωρῆσαι. Ar. Chr. Dan. προχωρῆσαι. Colon pro puncto male posuerunt Bekk. et Goell.

Cap. LXXII. Μέγαρα. Dan. Μεγάρεα.

Πλαταιᾶσιν. It. Πλαταιάσιν. Vat. Πλαταίασιν. Cf. script. discr. ad I, 130. Aug. Mosqu. m. Ar. Πλαταιεῦσιν, sed in m. correctum Πλαταιάσιν. In Chr. Dan. de. Post Πλ. autem ant. Haack. male plene interpungebatur.

Structurae ratio ex I. 1. p. 273. apparet.

Ἐπειδή. C. ἐπεί.

Ἦλθεν. D. ἤδη ἦλθεν. Post ἐῤῥώσθ. vulgo punctum, apud Bekk. comma.

Διακοσίους καί. Gr. διακοσίους δὲ καί.

Δισχιλίους. D. I. Mosqu. δισχιλίους.

2. Ἔλασσον. „Hoc ex sententia Wass. receptum est, qui deleto ἔλαττον, quod in Hudsoni et aliis omnibus edd. est, pro eo in margine exemplaris sui substituerat ἔλασσον. Etsi autem hoc tantum unius [Chr.] cod. ms. [imo etiam Aug. et G., quanquam in hoc ττ s. σσ,] auctoritate nititur, tamen vel sine ea in contextum admitti potuisset, quum grammatici veteres testentur Thucydidem nunquam in talibus gemino τ usum fuisse, quod supra plus semel monitum est.“ DUK. Cf. script. discr. ad c. 32. cum Farr.

ἑξακισχιλίων, καὶ τῶν Ἀθηναίων τῶν μὲν ὁπλιτῶν περί [τε] τὴν Νίσαιαν ὄντων καὶ τὴν θάλασσαν ἐν τάξει, τῶν δὲ ψιλῶν ἀνὰ τὸ πεδίον ἐσκεδασμένων, οἱ ἱππῆς οἱ τῶν Βοιωτῶν, ἀπροςδοκήτοις ἐπιπεσόντες τοῖς ψι-
5 λοῖς, ἔτρεψαν ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ἐν γὰρ τῷ πρὸ τοῦ οὐδεμία βοήθειά πω τοῖς Μεγαρεῦσιν οὐδαμόθεν ἐπῆλθεν. 3. ἀντεπεξελάσαντες δὲ καὶ οἱ τῶν Ἀθηναίων ἐς χεῖρας ᾖεσαν· καὶ ἐγένετο ἱππομαχία ἐπὶ πολύ, ἐν ᾗ ἀξιοῦσιν ἑκάτεροι οὐχ ἥσσους γενέσθαι. 4. τὸν μὲν
10 γὰρ ἵππαρχον τῶν Βοιωτῶν, καὶ ἄλλους τινὰς οὐ πολλούς, πρὸς αὐτὴν τὴν Νίσαιαν προςελάσαντες οἱ Ἀθη-

οβ'. 3. Τῶν δὲ ψιλῶν] τῶν Ἀθηναίων. — 6. Οὐδαμόθεν] ἤγουν ἀπὸ οὐδενὸς τόπου. — 7. Ἀντεπεξελάσαντες] ἤγουν τοὺς ἵππους κινήσαντες. — Εἰς χεῖρας ᾖεσαν] συνεπλάκησαν. — 8. Ἐπὶ πολύ] διάστημα χρόνου δηλονότι.

Ἑξακισχιλίων. Syllabam ξι om. B.

Περί τε. Τέ om. It. Vat. C. Bekk. Goell., defendi tamen recte potest (vid. de Art. crit. p. 36.), etsi non valde placeat, quum Nisaea ad mare sita ab hoc ita nimis secernatur.

Πεδίον ἐσκεδασμένων. Pal. παιδίον ἐσκεδασμένον.

Ἱππῆς Pal. Bekk. Goell. Nonnulli alii ἱππῆς. Plerique cum vulg. ἱππεῖς. Cf. I. 1. p. 221. et 475.

Οἱ τῶν Βοιωτῶν. E. οἱ τε Βιωτῶν, sed οἱ post B. al. man.

Ἀπροςδοκήτοις. Mosqu. ἀπροςδοκήτως.

Ἐν γάρ. C. ἐν δέ.

Οὐδεμία. Cl. Gr. μηδεμία.

Πώ om. E. Ar. Chr.

Ἐπῆλθεν. Mosqu. ἀπῆλθεν.

3. Ἀντεπεξελάσαντες. Syllaba εξ in H. s. v. al. man.

4. Προςελάσαντες. Ae. Portus προςελάσαντας coniecit. „Stephanus quoque videtur probasse προςελάσαντας· nam adnotat ad marg. ed. 2. respondere accusativum *provectos* Graece accusativo προςελάσαντας, non nominativo προςελάσαντες. Si distinctio post Νίσαιαν ponatur, vulgata scriptura aliquanto tolerabilior erit. Nam et alibi πρός cum accusat. de loco dicit Thucydides pro *ad*, *apud*. Vid. III, 15. [fortasse 11 scripturus erat, qui locus tamen valde differt,] et 72. [ubi nunc correctum.]" DUK. Πρός ita dici nequit, nisi talis excusatio accedit, qualem de ἐπί animadvertemus c. 108. Porti autem coniecturae obstat proximum καί, quod delere coactus est. Sententia est, Athenienses prope Nisaeam, quam tenebant, consulto se recepisse, ut hostes eodem pellicerent. Accusativi aut ex ἀποκτείναντες eo modo, qui ad τὸ αὐτὸ ἕνα ἕκαστον παραγαγόντες καὶ ἐρωτῶντες III, 86. illustrabitur, aut, quod simplicius est, ex ἐσκύλευσαν pendent. Virgulae post Βοι. πολλ. Ἀθην. ἀποκτ. omnes cum Bekk. et Goell. deleri possunt. Post ἐσκύλ. autem

ναῖοι, καὶ ἀποκτείναντες, ἐσκύλευσαν, καὶ τῶν τε νεκρῶν τούτων κρατήσαντες, ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν, καὶ τροπαῖον ἔστησαν· οὐ μέντοι ἔν γε τῷ παντὶ ἔργῳ βεβαίως οὐδέτεροι τελευτήσαντες ἀπεκρίθησαν, ἀλλ' οἱ μὲν Βοιωτοὶ πρὸς τοὺς ἑαυτῶν, οἱ δὲ ἐπὶ τὴν Νίσαιαν.

(Οὔτε Βρασίδας οὔτε οἱ Ἀθηναῖοι τολμῶσι πρότεροι μάχης ἄρξαι. τῶν δὲ Ἀθηναίων ἀπελθόντων ὁ Βρασίδας ἐς τὰ Μέγαρα ἐςάγεται.)

ογ'. Μετὰ δὲ τοῦτο Βρασίδας καὶ τὸ στράτευμα ἐχώρουν ἐγγυτέρω τῆς θαλάσσης καὶ τῆς τῶν Μεγαρέων πόλεως, καὶ καταλαβόντες χωρίον ἐπιτήδειον, παραταξάμενοι, ἡσύχαζον, οἰόμενοι σφίσιν ἐπιέναι τοὺς Ἀθηναίους, καὶ τοὺς Μεγαρέας ἐπιστάμενοι περιορωμένους ὁποτέρων ἡ νίκη ἔσται. 2. καλῶς δὲ ἐνόμιζον σφίσιν

οβ'. 2. Ἀπέδοσαν] τοῖς Βοιωτοῖς. — 3. Τῷ παντὶ ἔργῳ] τῷ τῆς μάχης. — 5. Πρὸς τοὺς ἑαυτῶν] ἐχώρησαν δηλονότι.

ογ'. 10. Περιορωμένους] ἀντὶ τοῦ περιορῶντας. (λ. Αὐγ.) — 11. Ὁποτέρων ἡ νίκη ἔσται] εἴτε τῶν Ἀθηναίων εἴτε τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Αὐγ.) — ** Καλῶς δὲ ἐνόμιζον — —] θαυμαστή τις ἦν καὶ στρατηγικωτάτη ἡ τῶν Λακεδαιμονίων ἐπίνοια. ἰσχυρὸν γὰρ χωρίον καταλαβόντες ἡσύχαζον, ἵνα μήτε οἱ Ἀθηναῖοι αὐτοῖς διὰ τὴν τοῦ χωρίου ἰσχὺν ἐπίωσιν ἐπὶ πόλεμον, μήτε οἱ Μεγαρεῖς καταγνῶσιν αὐτῶν ὡς ἡττηθέντων, καὶ ἀποσταῖεν. ἐπεὶ δὲ ἑώρων τοὺς Μεγαρεῖς πρὸς τὴν τύχην ὁρῶντας, καὶ τῷ νικήσαντι † προςτεθῆναι †, οὐχ ἱκανοὺς ἑαυτοὺς πρὸς ἀπάντησιν τῶν Ἀθηναίων ὁρῶντες, καὶ δεδιότες τὸ μέλλον, ἡσύχαζον, προςποιούμενοι μὴ θέλειν πρῶτοι ἄρξαι τῆς μάχης, ἐκφοβοῦντες δὲ καὶ τοὺς Μεγαρεῖς μὴ προςχωρῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις. (Βασ.)

et ἔστησ. ante Bekk. male puncta collocabantur, quanquam τὸν μὲν — οὐ μέντοι opposita esse patet.

Τροπαῖον. Pal. τρόπαιον. Cf. l. 1. p. 214.

Παντί. E. παρόντι. Mox Vind. οὐδ' ἕτεροι.

Cap. LXXIII. Δὲ τοῦτο. Gr. τοῦτο δέ. Mox Pal. ἐγγυτέρῳ.

Παραταξάμενοι. E. καὶ παραταξάμενοι. Antea Mosqu. ἐπιτήδιον.

Ἡσύχαζον om. Ar. Chr. Dan.

Μεγαρέας. E. Μεγαρέους.

Περιορωμένους. „Vid. Suid. in περιορᾶσθαι [ubi καὶ τ. Μ. περιορωμένους τὸν πόλεμον.]" Wass. „Et Thom. Mag. in περιορῶ [καὶ τ. Μ. — ἔσται], qui hic περιορᾶσθαι recte interpretatur περισκοπεῖν. Kusterus apud Suid. Porti versionem horum verborum non bene incrustavit." Duk. Phot. καὶ τ. Μ. περιορωμένους (apud Herm. male περιοραμένους) ποτέρων (Herm. πότερον) ἔσται ἡ νίκη. Cum Thoma consentit Phav.

2. Καλῶς. Dan. καὶ ὡς.

ἀμφότερα ἔχειν, ἅμα μὲν τὸ μὴ ἐπιχειρεῖν προτέρους, μηδὲ μάχης καὶ κινδύνου ἑκόντας ἄρξαι, ἐπειδή γε ἐν φανερῷ ἔδειξαν ἕτοιμοι ὄντες ἀμύνεσθαι, καὶ αὐτοῖς ὥσπερ ἀκονιτὶ τὴν νίκην δικαίως ἂν τίθεσθαι· ἐν τῷ αὐτῷ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Μεγαρέας ὀρθῶς ξυμβαίνειν. 3. εἰ μὲν γὰρ μὴ ὤφθησαν ἐλθόντες, οὐκ ἂν ἐν τύχῃ γίγνεσθαι σφίσιν, ἀλλὰ σαφῶς ἄν, ὥσπερ ἡσσηθέντων, στερηθῆναι εὐθὺς τῆς πόλεως· νῦν δὲ κἂν τυχεῖν αὐτοὺς Ἀθηναίους μὴ βουληθέντας ἀγωνίζεσθαι, ὥστε ἀμαχεὶ ἂν περιγενέσθαι αὐτοῖς ὧν ἕνεκα ἦλθον. 4. ὅπερ

ογ'. 6. Εἰ μὲν γὰρ μὴ — —] εἰ μὲν γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀμελήσαντες Μεγαρέων, μὴ βοηθήσοντες παρεγένοντο, οὐκ ἂν ἔμελλον οἱ Μεγαρεῖς † ἐν τῇ τύχῃ † σκοπεῖν, καὶ τὸ μέλλον ἔσεσθαι περιμένειν, (ἤγουν, εἰ οἱ Λακεδαιμόνιοι παρόντες νικήσουσιν,) ἀλλ' εὐθὺς, ὡς σαφῶς Λακεδαιμονίων ἡσσηθέντων, Ἀθηναίοις ἔμελλον ἑαυτοὺς παραδώσειν· νῦν δὲ πρὸς τούτῳ καὶ Ἀθηναίους ἂν τυχεῖν πολεμήσειν μὴ βουληθέντας. — Οὐκ ἂν ἐν τύχῃ γίγνεσθαι σφίσιν — —] οὐκ ἂν ἐπὶ τῇ τύχῃ θέσθαι τοὺς Μεγαρεῖς τὸ μέλλον, καὶ περιμένειν ὁπότεροι κρατήσουσιν. ἡ δὲ διάνοια· εἰ μὴ ὤφθησαν οἱ Πελοποννήσιοι ὑπὸ τῶν Μεγαρέων ἐλθόντες, οὐκ ἂν οἱ Μεγαρεῖς ἐν ἐλπίδι τινὸς ἐγένοντο, ἀλλὰ, καθάπερ ἡττηθέντων Λακεδαιμονίων, καὶ διὰ τοῦτο μὴ παραγενομένων, ὡς οὐκ οὔσης αὐτοῖς βοηθείας, εὐθὺς ἂν τοῖς Ἀθηναίοις ὡς νενικηκόσι παρέδοσαν τὴν πόλιν· ὥστε σαφῶς στερηθῆναι τοὺς Λακεδαιμονίους τῶν Μεγάρων· νῦν δὲ ἐλθόντες οἱ Λακεδαι-

Ἔχειν om. E.

Τὸ μή. Μή s. v. al. man. E.

Ἄρξαι. F. Mosqu. ἄρξασθαι. At vid. Kust. de Verb. med. et Ind. verb. Post ἄρξαι ante Haack. inepte punctum erat. Vid. adnot.

Ἐπειδὴ — ἔδειξαν s. v. al. man. E., plane om. Vind. Ar. Chr. Dan.

Ἀκονιτί. F. Pal. ἀκονητί. Gr. Vind. ἀκονειτί. D. ἀκοντι, cum ι s. v. E. ἀνονητί, al. man. ἀκονιτί.

Τὴν νίκην δικαίως ἂν τίθεσθαι Cass. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Bekk. Goell., etiam Pal. et Mosqu., nisi quod pro ἂν τίθεσθαι scribunt ἀντιτίθεσθαι. Vulgo (et Haack.) δικ. ἂν τ. ν. τίθ. Post τίθ. apud Duk. punctum, apud Bekk. et Goell. comma. Cf. adnot.

3. Οὐκ ἂν de. Chr. Dan.

Ἡσσηθέντων. Noli cum Reisk. ἡσσηθέντας aut potius ἡσσηθέντες coniicere. Vid. I. 1. p. 120.

Ἀμαχεί Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Haack. Bekk. Goell., idemque in m. supra scr. Vulgo ἀμαχητί. „L. ἀμαχεί, quomodo Xenoph. Plut. Dion. Halic. saepe ἀμαχητί, et semel Ioseph. Noster utrumque adhibet. Vid. V, 7. VII, 14. VIII, 105.“ WASS. „Omnibus his locis, ut et I, 143., est ἀμαχεί.“ DUK.

4. Ὅπερ. I. ὥσπερ.

καὶ ἐγένετο. οἱ γὰρ Μεγαρῆς, ὡς οἱ Ἀθηναῖοι ἐτάξαντο μὲν παρὰ τὰ μακρὰ τείχη ἐξελθόντες, ἡσύχαζον δὲ καὶ αὐτοί, μὴ ἐπιόντων, λογιζόμενοι καὶ οἱ ἐκείνων στρατηγοὶ μὴ ἀντίπαλον εἶναι σφίσι τὸν κίνδυνον, ἐπειδὴ καὶ τὰ πλείω αὐτοῖς προεκεχωρήκει, ἄρξασι μάχης πρὸς πλείονας αὐτῶν ἢ λαβεῖν νικήσαντας Μέγαρα, ἢ σφαλέντας τῷ βελτίστῳ τοῦ ὁπλιτικοῦ βλαφθῆναι· (τοῖς δὲ ξυμπάσης τῆς δυνάμεως † καὶ † τῶν παρόντων μέ-

μόνιοι ἐν ἐλπίδι ἐγένοντο κρατήσειν τῶν Μεγάρων, εἰ οἱ Ἀθηναῖοι μὴ βούλοιντο διαγωνίζεσθαι.

ογ΄. 3. Μὴ ἐπιόντων] [λείπει] τῶν Λακεδαιμονίων. — Λογιζόμενοι κ. οἱ ἐκ. στρ.] ἐνήλλακται ἡ πτῶσις ἀντὶ τοῦ, λογιζομένων καὶ τῶν ἐκείνων στρατηγῶν, τουτέστι τῶν Ἀθηναίων. ἡ δὲ διάνοια· τῶν Ἀθηναίων οἱ στρατηγοὶ παρετάξαντο μὲν ὡς ἐς μάχην, ἡσύχαζον δὲ, λογιζόμενοι μὴ ἴσον εἶναι τὸν κίνδυνον αὐτοῖς τε καὶ τοῖς Πελοποννησίοις· ἀναλογιζόμενοι ὅτι νικήσαντες μὲν μικρὰ κερδαίνουσι, Μέγαρα λαβόντες, νικηθέντες δὲ τὸ κράτιστον τῆς πόλεως ἀπολέσουσι. τὸ γὰρ μαχιμώτατον καὶ κράτιστον ἦν αὐτόθι τῶν Ἀθηναίων. — Ἐκείνων] τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.) — 7. Τοῖς δὲ — —] οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, πολλὴν μὲν ἔχοντες δύναμιν αὐτόθι, ἀφ' ἑκάστης δὲ πόλεως αὐτοῖς ὀλίγου μέρους παρόντος, οὐκ ἐφοβοῦντο τὴν ἧτταν, νομίζοντες, εἰ καὶ κατὰ κράτος ἡττηθεῖεν, οὐ μεγάλως βλάψειν τὰς πατρίδας.

Μεγαρῆς Pal. Bekk. Goell. hic, infra ac c. 74. Vulgo his locis *Μεγαρῆς*, plerique libri *Μεγαρεῖς*. Cf. I. 1. p. 221. et 473.

Οἱ Ἀθηναῖοι. *Οἱ* om. cod. Bas.

Παρά. Cod. Bas. Ar. Chr. Dan. *περί*.

Μακρά. C. Reg. (G.) *μικρά*.

Οἱ στρατηγοί. *Οἱ* om. Mosqu.

Προεκεχωρήκει. E. *προεκεχωρήκοι*. Dan. *προκεχωρήκει*. Post hoc verbum Haack. comma posuit, quo recepto Bekk. et Goell. virgulam post *αὐτῶν* delerunt. Cf. adnot.

Ἄρξασι. D. I. *ἄρξασθαι*.

Αὐτῶν. Cass. Cl. Pal. Reg. Gr. m. Ar. Chr. et fortasse plures *αὑτῶν*, quod hic nimis ambiguum videtur. Cf. tamen Farr. discr. script.

Βελτίστῳ F. C. Reg. (G.) *πλείστῳ*. „Thom. Mag. in *βλαφθέντες* habet *τῷ μεγίστῳ*. Potuit ita invenisse in suo exemplari; nam et in Reg. alia scriptura est. Sed non est cur discedamus a vulg. Sic III, 89. in proelio adversus Aetolos dicit periisse Atheniensium CXX. *ὁπλίτας, βελτίστους ἄνδρας*." DUK.

Τοῖς δέ. Haec ad *τολμᾶν*, quae pariter ex *λογίζ*. pendent, in parenthesim redegimus, quo sequentium nexus clarius cognoscatur. Post *τολμ*. ante Haack. inepte punctum erat. Bekk. et Goell. ibi et post *βλαφθ*. comma posuerunt. Pro *τοῖς δέ* D. I. *τῆς δέ*.

Καὶ τῶν. Bened. *ἐκ τῶν* coniiciebat. Aliis ad 72, 2. *παρόντος ἤδη ξύμπαντος τοῦ στρατεύματος* respicientibus fortasse *καί* suspectum sit. Cf. adnot.

ρος † ἑκάστων † κινδυνεύειν εἰκότως ἐθέλειν τολμᾶν·) χρόνον δὲ ἐπισχόντες, καὶ ὡς οὐδὲν ἀφ' ἑκατέρων ἐπεχειρεῖτο, ἀπῆλθον πρότερον οἱ Ἀθηναῖοι ἐς τὴν Νίσαιαν, καὶ αὖθις οἱ Πελοποννήσιοι ὅθενπερ ὡρμήθησαν· οὕτω δὴ τῷ μὲν Βρασίδᾳ αὐτῷ καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν πόλεων ἄρχουσιν οἱ τῶν φευγόντων φίλοι Μεγαρῆς, ὡς ἐπικρατήσαντι, καὶ τῶν Ἀθηναίων οὐκέτι ἐθελησάντων μάχεσθαι, θαρσοῦντες μᾶλλον, ἀνοίγουσί τε τὰς πύλας, καὶ δεξάμενοι, καταπεπληγμένων ἤδη τῶν πρὸς [τοὺς] Ἀθηναίους πραξάντων, ἐς λόγους ἔρχονται.

(Βρασίδας ἐς Κόρινθον ἐπανέρχεται. οἱ τῶν Μεγαρέων φεύγοντες κατελθόντες ὀλιγαρχίαν καθιστᾶσι.)

οδ΄. Καὶ ὕστερον ὁ μέν, διαλυθέντων τῶν ξυμμάχων κατὰ πόλεις, ἐπανελθὼν καὶ αὐτὸς ἐς τὴν Κόριν-

ογ΄. 2. Ἐπισχόντες] ἑκάτεροι δηλονότι. (l. Κασσ. Αὐγ.) — 3. Πρότερον οἱ Ἀθηναῖοι] πρὸ τοῦ ἀπελθεῖν τοὺς Λακεδαιμονίους. (l. Κασσ. Αὐγ.) — 4. Ὡρμήθησαν] ἦλθον. (l. Κασσ. Αὐγ.) — 5. Τοῖς ἀπὸ τῶν πόλεων ἄρχουσιν] ἤγουν τοῖς συμμάχοις τοῦ Βρασίδου. (l. Αὐγ.) — 9. Δεξάμενοι] τὸν Βρασίδαν δηλονότι. (l. Αὐγ.) — Τῶν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πραξάντων] ἤγουν τῶν προδοτῶν. (l. Αὐγ.)

Ἑκάστων. Ita Goeller. Vulgo (Haack. Bekk.) ἕκαστον, quod sententiam depravat. Neque tamen nostrum satisfacit, sed si καὶ sollicitari possit, malimus ἑκάστοις cum Aristid. II. p. 142. τοῖς πολεμίοις μέρος ἑκάστοις ἐκινδύνευεν. Reisk ἐλάχιστον pro ἕκαστον suspicabatur legendum.
Κινδυνεύειν. Goeller κινδύνευον. Debebat saltem κινδυνεῦον. Sed non opus.
Οὐδὲν ἀφ' ἑκατέρων. D. I. οὐδὲν ἐφ' ἑκάτερον, cum nostro in marg. al. man. Praecedens καὶ iniuria nonnullis suspectum. Mutata constructione defendi vidit Kistem.
Πρότερον. F. προτεροι, ut §. 2., sed nunc αὖθις opponitur.

Ὅθενπερ ὡρμήθησαν. E. περ om., quod temere vulgo uncis includitur. Dan. ὅθεν περιορμήθησαν.
Οὕτω δή. Ab his, quae ad οἱ γὰρ Μεγαρῆς pertinent, inepte vulgo (Haack. Bekk.) non solum nova periodus, sed etiam novum caput incipit. Correxerunt Hellm. et Goell. Vid. adnot.
Ἐπικρατήσαντι. Aug. ἐπὶ κρατήσ.
Οὐκέτι. It. οὐκ sine ἔτι.
Καταπεπληγμένων. D. καταπληγμένων.
Τοὺς Ἀθηναίους. Τοὺς om. Cass. Cl. Gr. Ar. Chr. Quocirca uncis inclusit Haack., quos rursus sustulerunt Bekk. et Goell.

θον, τὴν ἐπὶ Θρᾴκης στρατείαν παρεσκεύαζεν, ἵνα καὶ τὸ πρῶτον ὥρμητο. 2. οἱ δὲ ἐν τῇ πόλει Μεγαρῆς ἀποχωρησάντων καὶ τῶν Ἀθηναίων ἐπ' οἴκου, ὅσοι μὲν τῶν πραγμάτων πρὸς τοὺς Ἀθηναίους μάλιστα μετέσχον, εἰδότες ὅτι ὤφθησαν, εὐθὺς ὑπεξῆλθον· οἱ δ' ἄλλοι, κοινολογησάμενοι τοῖς τῶν φευγόντων φίλοις κατάγουσι τοὺς ἐκ Πηγῶν, ὁρκώσαντες πίστεσι μεγάλαις μηδὲν μνησικακήσειν, βουλεύσειν δὲ τῇ πόλει τὰ ἄριστα. 3. οἱ δὲ ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἐγένοντο, καὶ ἐξέτασιν ὅπλων ἐποιήσαντο, διαστήσαντες τοὺς λόχους ἐξελέξαντο τῶν τε ἐχθρῶν καὶ οἳ ἐδόκουν μάλιστα ξυμπρᾶξαι τὰ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ἄνδρας ὡς ἑκατόν· καὶ τούτων πέρι ἀναγκάσαντες τὸν δῆμον ψῆφον φανερὰν διενεγκεῖν, ὡς κατεγνώσθησαν, ἔκτειναν· καὶ ἐς ὀλιγαρχίαν τὰ μάλιστα κατέστησαν τὴν πόλιν. 4. καὶ

οδ'. 5. Ὤφθησαν] ἐφωράθησαν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 7. Ὁρκώσαντες] εἰς ὅρκους ἐμβαλόντες. (λ. Αὐγ.) — 9. Οἱ δέ] οἱ φυγάδες. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἐγένοντο] ἀντὶ τοῦ ἐπειδὴ ἄρχειν ᾑρέθησαν.

Cap. LXXIV. Ὥρμητο. D. E. m. ὥρμηντο, primus cum ῃ s. ηυ al. man. Vind. ὥρμυντο. De Μεγαρῆς vid. ad 73, 4. Antea Valla *exercitum comparabat*, ac si στρατιὰν legisset. Cf. 70, 1.

2. Μετέσχον. E. ἔσχον cum μετ' s. v. al. man.

Ὑπεξῆλθον. Cl. ἐξῆλθον. „Non recte. Dicit Thucydides eos se clam subduxisse; hoc enim est ὑπεξελθεῖν. Vid. III, 34. Lucian. in Dial. Mar. p. 242. [II, 3.] ἔλαθεν ὑπεξελθών σε.“ DUK. Post hoc verbum autem ante Haack. male plene interpungebatur.

Οἱ δὲ — ἐκ Πηγῶν. Bekk. Anecdd. p. 153. Pro κατάγουσι τοὺς ἐκ Pal. κατὰ τοῦ σίτου ἐκ.

Ὁρκώσαντες. Mosqu. Ar. Chr. Dan. ὁρκίσαντες. „Thom. Mag. in βούλομαι, ὁρκώσαντες μηδὲν μνησικακήσειν.“ WASS. „Pro ἐν τῇ ἕκτῃ apud Thom. corrigendum est ἐν τῇ τετάρτῃ.“ DUK. De ὁρκώσ. et ὁρκίσ. cf. adnot. et Lob. ad Phryn. p. 361 sq.

Μεγάλαις. C. G. μεγάλοις.

Μνησικακήσειν. D. μνησικήσειν.

3. Λόχους. D. ὄχλους.

Τῶν τε. Τῶν om. Mosqu.

Τοὺς Ἀθηναίους. Τούς om. Reg. (G.)

Ψῆφον φανεράν. C. φανερὰν ψῆφον.

Ἔκτειναν. Cod. Bas. ἔκτεινον

πλεῖστον δὴ χρόνον αὕτη ὑπ' ἐλαχίστων γενομένη ἐκ στάσεως μετάστασις ξυνέμεινε.

(7. Ἄντανδρος ὑπ' Ἀθηναίων ἁλίσκεται. Λαμάχου ξυμφορὰ ἐν τῷ Πόντῳ.)

οε'. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους τῆς Ἀντάνδρου ὑπὸ τῶν Μυτιληναίων, ὥςπερ διενοοῦντο, μελλούσης κατασκευάζεσθαι, οἱ τῶν ἀργυρολόγων Ἀθηναίων στρατηγοὶ, Δημόδοκος καὶ Ἀριστείδης, ὄντες περὶ Ἑλλήςποντον, (ὁ γὰρ τρίτος αὐτῶν, Λάμαχος, δέκα ναυσὶν ἐς τὸν Πόντον ἐςεπεπλεύκει,) ὡς ᾐσθάνοντο τὴν παρασκευὴν τοῦ χωρίου, καὶ ἐδόκει αὐτοῖς δεινὸν εἶναι μὴ ὥςπερ τὰ Ἄναια ἐπὶ τῇ Σάμῳ γένηται, ἔνθα οἱ φεύγοντες τῶν Σαμίων καταστάντες τούς τε Πελοποννησίους ὠφέλουν

οε'. 3. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους] μετάβασις. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Αὕτη. Post hoc pronomen articulum ἡ excidisse I. 1. p. 196. suspicati sumus „Quem eo loco inseri etiam atque etiam vetamus. Neque enim relativo, sed coniunctione concessiva *quamvis* vel *licet* participium γενομένη oportet resolvi." BLUME. Animadvv. ad Popp. — indicia aliquot p. 2.

Γενομένη Cass. Aug. Cl. It. H. I. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. Haack. Bekk. Goell. In Aug. et Reg. (G.) tamen rec. man. superscr. νεμομένη, quae olim vulg. scriptura fuit. Marg. Steph. γενομένων. „Γενομένη, quod habent non contemnendi mss., intelligi potest. An νεμομένη μετάστασις commodo sensu exponi possint, videbunt alii. Ego non assequor." DUK. Kistemakero est *administrata s. confecta mutatio status*. At cf. Bened. In ξυνέμεινε ν̄ ephelc. addunt Cass. Aug. H. C. Gr. et in minn. exempll. Bekk.

Cap. LXXV. Θέρους. I. χρόνου, in marg. ead. man. θέρους. De Mytilenaeorum nomine cf. script. discr. ad III, 2.

Κατασκευάζεσθαι. Cl. παρασκευάζεσθαι. Cf. adnot. ad II, 85.

Ἀθηναίων. Pal. Ἀθηναῖοι.

Δημόδοκος. Ar. Δημόδηκος. Marg. Steph. Δημόδοτος. Aliter Diodoro dicitur. Vid. adnot.

Ἀριστείδης. Pal. Ῥιστίδης.

Λάμαχος. C. G. Λαμαχας, sed hic cum ος s. ας.

Ἐςεπεπλεύκει. Cod. Bas. ἐπεπλεύκει. D. ἐπεπεπλεύκει.

Δεινόν. E. δίκαιον. In Lips. ed. male colon post χωρ.

Τὰ Ἄναια. Mosqu. ἄνω. Bauer verba ὥςπερ τὰ Ἄναια virgulis inclusit, sed alterum comma saltem post Σάμῳ ponendum fuisse docet Haack. Proxima ἔνθα — ἐδέχοντο Bau. et Haack. in parenthesim redegerunt.

Τούς τε Πελοποννησίους. Τέ om. D. I. Post ἐδέχ. ante Bauer. punctum, quanquam ab οὕτω apodosis incipit.

θου, τὴν ἐπὶ Θράκης στρατείαν παρεσκεύαζεν, ἵναπερ καὶ τὸ πρῶτον ὥρμητο. 2. οἱ δὲ ἐν τῇ πόλει Μεγαρῆς, ἀποχωρησάντων καὶ τῶν Ἀθηναίων ἐπ' οἴκου, ὅσοι μὲν τῶν πραγμάτων πρὸς τοὺς Ἀθηναίους μάλιστα μετέσχον, εἰδότες ὅτι ὤφθησαν, εὐθὺς ὑπεξῆλθον· οἱ δὲ ἄλλοι, κοινολογησάμενοι τοῖς τῶν φευγόντων φίλοις, κατάγουσι τοὺς ἐκ Πηγῶν, ὁρκώσαντες πίστεσι μεγάλαις μηδὲν μνησικακήσειν, βουλεύσειν δὲ τῇ πόλει τὰ ἄριστα. 3. οἱ δὲ ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἐγένοντο, καὶ ἐξέτασιν ὅπλων ἐποιήσαντο, διαστήσαντες τοὺς λόχους, ἐξελέξαντο τῶν τε ἐχθρῶν καὶ οἳ ἐδόκουν μάλιστα ξυμπρᾶξαι τὰ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ἄνδρας ὡς ἑκατόν· καὶ τούτων πέρι ἀναγκάσαντες τὸν δῆμον ψῆφον φανερὰν διενεγκεῖν, ὡς κατεγνώσθησαν, ἔκτειναν· καὶ ἐς ὀλιγαρχίαν τὰ μάλιστα κατέστησαν τὴν πόλιν. 4. καὶ

οδ'. 5. Ὤφθησαν] ἐφωράθησαν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 7. Ὁρκώσαντες] εἰς ὅρκους ἐμβαλόντες. (λ. Αὐγ.) — 9. Οἱ δέ] οἱ φυγάδες. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἐγένοντο] ἀντὶ τοῦ ἐπειδὴ ἄρχειν ᾑρέθησαν.

Cap. LXXIV. Ὥρμητο. D. E. m. ὥρμηντο, primus cum ῃ s. ην al. man. Vind. ὥρμυτο. De Μεγαρῆς vid. ad 73, 4. Antea Valla *exercitum comparabat*, ac si στρατιάν legisset. Cf. 70, 1.

2. Μετέσχον. E. ἔσχον cum μετ' s. v. al. man.

Ὑπεξῆλθον. Cl. ἐξῆλθον. „Non recte. Dicit Thucydides eos se clam subduxisse; hoc enim est ὑπεξελθεῖν. Vid. III, 34. Lucian. in Dial. Mar. p. 242. [II, 3.] ἔλαθεν ὑπεξελθών σε." DUK. Post hoc verbum autem ante Haack. male plene interpungebatur.

Οἱ δὲ — ἐκ Πηγῶν. Bekk. Anecdd. p. 153. Pro κατάγουσι τοὺς ἐκ Pal. κατὰ τοῦ σίτου ἐκ.

Ὁρκώσαντες. Mosqu. Ar. Chr. Dan. ὁρκίσαντες. „Thom. Mag. in βούλομαι, ὁρκώσαντες μηδὲν μνησικακήσειν." WASS. „Pro ἐν τῇ ἕκτῃ apud Thom. corrigendum est ἐν τῇ τετάρτῃ." DUK. De ὁρκώσ. et ὁρκίσ. cf. adnot. et Lob. ad Phryn. p. 360 sq.

Μεγάλαις. C. G. μεγάλοις.

Μνησικακήσειν. D. μνησικήσειν.

3. Λόχους. D. ὄχλους.

Τῶν τε. Τῶν om. Mosqu.

Τοὺς Ἀθηναίους. Τούς om. Reg. (G.)

Ψῆφον φανεράν. C. φανερὰν ψῆφον.

Ἔκτειναν. Cod. Bas. ἔκτεινον

πλεῖστον δὴ χρόνον αὕτη ὑπ' ἐλαχίστων γενομένη ἐκ στάσεως μετάστασις ξυνέμεινε.

(7. Ἄντανδρος ὑπ' Ἀθηναίων ἁλίσκεται. Λαμάχου ξυμφορὰ ἐν τῷ Πόντῳ.)

οε'. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους τῆς Ἀντάνδρου ὑπὸ τῶν Μυτιληναίων, ὥςπερ διενοοῦντο, μελλούσης κατα-5 σκευάζεσθαι, οἱ τῶν ἀργυρολόγων Ἀθηναίων στρατηγοὶ, Δημόδοκος καὶ Ἀριστείδης, ὄντες περὶ Ἑλλήςποντον, (ὁ γὰρ τρίτος αὐτῶν, Λάμαχος, δέκα ναυσὶν ἐς τὸν Πόντον ἐςεπεπλεύκει,) ὡς ᾐσθάνοντο τὴν παρασκευὴν τοῦ χωρίου, καὶ ἐδόκει αὐτοῖς δεινὸν εἶναι μὴ ὥςπερ 10 τὰ Ἄναια ἐπὶ τῇ Σάμῳ γένηται, ἔνθα οἱ φεύγοντες τῶν Σαμίων καταστάντες τούς τε Πελοποννησίους ὠφέλουν

οε'. 3. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους] μετάβασις. (1. Κασσ. Αὐγ.)

Αὕτη. Post hoc pronomen articulum ἡ excidisse I. 1. p. 196. suspicati sumus „Quem eo loco inseri etiam atque etiam vetamus. Neque enim relativo, sed coniunctione concessiva *quamvis* vel *licet* participium γενομένη oportet resolvi." BLUME. Animadvv. ad Popp. — iudicia aliquot p. 2.

Γενομένη Cass. Aug. Cl. It. H. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. Haack. Bekk. Goell. In Aug. et Reg. (G.) tamen rec. man. superscr. νεμομένη, quae olim vulg. scriptura fuit. Marg. Steph. γενομένων. „Γενομένη, quod habent non contemnendi mss., intelligi potest. An νεμομένη μετάστασις commodo sensu exponi possint, videbunt alii. Ego non assequor." DUK. Kistemakero est *administrata s. confecta mutatio status*. At cf. Bened. In ξυνέμεινε ν ephelc. addunt Cass. Aug. H. C. Gr. et in minn. exempll. Bekk.

Cap. LXXV. Θέρους. I. χρόνου, in marg. ead. man. θέρους. De Mytilenaeorum nomine cf. script. discr. ad III, 2.

Κατασκευάζεσθαι. Cl. παρασκευάζεσθαι. Cf. adnot. ad II, 85.

Ἀθηναίων. Pal. Ἀθηναῖοι.

Δημόδοκος. Ar. Δημόδηκος. Marg. Steph. Δημόδοτος. Aliter Diodoro dicitur. Vid. adnot.

Ἀριστείδης. Pal. Ῥιστίδης.

Λάμαχος. C. G. Λαμαχας, sed hic cum ος s. ας.

Ἐςεπεπλεύκει. Cod. Bas. ἐπεπλεύκει. D. ἐπεπεπλεύκει.

Δεινόν. E. δίκαιον. In Lips. ed. male colon post χωρ.

Τὰ Ἄναια. Mosqu. ἄνω. Bauer verba ὥςπερ τὰ Ἄναια virgulis inclusit, sed alterum comma saltem post Σάμῳ ponendum fuisse docet Haack. Proxima ἔνθα — ἐδέχοντο Bau. et Haack. in parenthesim redegerunt.

Τούς τε Πελοποννησίους. Τέ om. D. I. Post ἐδέχ. ante Bauer. punctum, quanquam ab οὕτω apodosis incipit.

ἐς τὰ ναυτικὰ, κυβερνήτας πέμποντες, καὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει Σαμίους ἐς ταραχὴν καθίστασαν, καὶ τοὺς ἐξιόντας ἐδέχοντο· οὕτω δὴ ξυναγείραντες ἀπὸ τῶν ξυμμάχων στρατιὰν, καὶ πλεύσαντες, μάχῃ τε νικήσαντες τοὺς ἐκ τῆς Ἀντάνδρου ἐπεξελθόντας, ἀναλαμβάνουσι τὸ χωρίον πάλιν. 2. καὶ οὐ πολὺ ὕστερον, ἐς τὸν Πόντον ἐςπλεύσας Λάμαχος, ἐν τῇ Ἡρακλειώτιδι ὁρμήσας ἐς τὸν Κάληκα ποταμὸν, ἀπόλλυσι τὰς ναῦς, ὕδατος ἄνωθεν γενομένου, καὶ κατελθόντος αἰφνιδίου τοῦ ῥεύματος· αὐτός τε καὶ ἡ στρατιὰ πεζῇ διὰ Βιθυνῶν Θρακῶν, οἵ εἰσι πέραν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἀφικνεῖται ἐς † Χαλκηδόνα †, τὴν ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Πόντου, Μεγαρέων ἀποικίαν.

οε΄. 10. Βιθυνῶν Θρακῶν] σημείωσαι ὅτι καὶ οἱ Βιθυνοὶ Θρᾷκες. (λ. Κασσ.) — 12. Τὴν ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Πόντου] τὴν κατὰ τὸ Βυζάντιον· [ὅτι ἡ κατὰ [τὸ] Βυζάντιον Χαλκηδὼν Μεγαρέων ἐστὶν ἀποικία. (Κασσ. Αὐγ.)]

Ἀπὸ τῶν — πλεύσαντες ob praeced. ξυναγείραντες om. Aug. Pal. Vat. H., in Aug. tamen in marg. scripta. Pro στρατιάν E. στρατιάς.

Ἐπεξελθόντας. Vat. H. (non F., ut Bekk. ait,) ὑπεξελθόντας, sed in H. ε s. ῡ al. man. In D. ἐπελθόντας, cum εξ s. v. al. man. Nostrum aptissimum. Cf. Ind.

2. Ὕστερον. Hic interpungendum; nam Lamachum non paulo post captam Antandrum in Pontum navigasse, sed iam antea, ex initio capitis (ὁ γὰρ τρίτος etc.) manifestum est. Secuti sunt Haack. et Goell. Falsa interpunctio etiam Diod. XII, 72. in errorem induxit.

Τὸν Πόντον. Τόν om. D.

Ἐν τῇ. E. καὶ ἐν τῇ, quo non opus. Cf. Matth. Gr. §. 556. 2. (Falsa de F. narrat Bekk.)

Ὁρμήσας Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. H. Gr. D. I. Mosqu. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ὁρμίσας, quod cum sequenti τὰς ναῦς si iungas, sane defendas, praesertim quum praepositioni ἐς paulo convenientius sit quam ὁρμεῖν, *in statione esse*. Scriptura rursus fluctuatur VIII, 43.

Κάληκα. D. Κάλικα. Ar. Chr. Κάλυκα. At vid. I, 2. p. 432.

Καὶ κατελθόντος. Καί om. Mosqu. Ar. Chr. Dan.

Αἰφνιδίου. D. I. Mosqu. αἰφνηδίου, in Mosqu. tamen supra η 2. puncta. Post ῥεύμ. vulgo (Bekk. Goell.) punctum, apud Haack. comma.

Πέραν ἐν. C. πέραντες.

Χαλκηδόνα. G. Χαλκιδόνα. D. Καλχεδόνα, in quo latet verum Καλχηδόνα, de quo vid. I. 2. p. 434. et ad Xen. Anab. VI, 6, 38. Cf. Pass. ad Parthen. p. 61. (Aliter Goettl. ad Aristot. Polit. p. 323.)

Τὴν ἐπί. Τήν om. D.

(8. Ἱπποκράτει καὶ Δημοσθένει τὰ Βοιώτια πράγματα ἀπό τινων δημοκρατεῖσθαι βουλομένων πράσσεται. οϛ'. οζ'. τρόπος τῆς ἐπιβουλῆς.)

8. οϛ'. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει καὶ Δημοσθένης Ἀθηναίων στρατηγὸς τεσσαράκοντα ναυσὶν ἀφικνεῖται ἐς Ναύπακτον, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκ τῆς Μεγαρίδος ἀναχώρησιν. 2. τῷ γὰρ Ἱπποκράτει καὶ ἐκείνῳ τὰ Βοιώτια 5 πράγματα ἀπό τινων ἀνδρῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ἐπράσσετο, βουλομένων μεταστῆσαι τὸν κόσμον, καὶ ἐς δημοκρατίαν, ὥσπερ οἱ Ἀθηναῖοι, τρέψαι· καὶ Πτοιοδώρου μάλιστ' ἀνδρὸς φυγάδος ἐκ Θηβῶν ἐσηγουμένου, τάδε αὐτοῖς παρεσκευάσθη. 3. Σίφας μὲν ἔμελλόν τινες προ-10 δώσειν· αἱ δὲ Σίφαι εἰσὶ τῆς Θεσπικῆς γῆς ἐν τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ ἐπιθαλασσίδιοι· Χαιρώνειαν δὲ, ἣ ἐς Ὀρχομενὸν τὸν Μινύειον πρότερον καλούμενον, νῦν δὲ

οϛ'. 5. Ἐπράσσετο] ἀντὶ τοῦ προεδίδοτο. — 6. Τὸν κόσμον] [ἤτοι] τὴν πολιτείαν.

Cap. LXXVI. Τῷ αὐτῷ. Τῷ s. v. al. man. G.
Ἀθηναίων. Cam. marg. Steph. ὁ τῶν Ἀθηναίων.
2. Βοιώτια. H. Βοιώτεια.
Τὸν κόσμον. Gr. τὴν πολιτείαν. „Ex interpretamento. Vid. VI, 18. et 41. De statu pristino, sive *loco*, Hippocrates περὶ Γυναικ. uterus οὐκ ἐν κόσμῳ ἐστί. Noster Herodotum sequitur, qui I, 98. κόσμον τόνδε μεταστησάμενος eodem sensu dixerat. Κόσμον πολιτείας Aristot. et Isocr. Panath." WASS. „Thuc. VIII, 48. Ἡ ὅτῳ τρόπῳ, ἐκ τοῦ παρόντος κόσμου τὴν πόλιν μεταστήσας, ὑπὸ τῶν ἑταίρων παρακληθεὶς κάτεισι." DUK.
Πτοιοδώρου. Gr. Vind. Ποιοδώρου. Dan. Πτιοδώρου. Cf. adnot.
Φυγάδος ἐκ. Cod. Bas. φυγάδος καὶ ἐκ.
Παρεσκευάσθη. Dan. παρεσκευάσθη τι.
3. Προδώσειν. Cass. Aug. Cl. F. Pal. Vat. H. D. I. Bekk. Goell. Valla *per proditionem tradere*. Vulgo (et Haack.) παραδώσειν. Cf. 77, 1.
Αἱ δὲ Σίφαι. „[Steph. Byz.] Σίφαι ἐπίνειον τῆς Θεσπιακῆς. Etymologo Σιφή [?] et apud Hesych. Σίφα χωρία· sic etiam Phav. Τίφα Dorice scribitur apud Paus. [IX, 32, 3.] Aristot. Hist. Anim. p. 41. ἐν Σιφαῖς ἢ Λίμνῃ, et alibi numero plurium, sed Σίφαις. Vid. Plin. IV, 3. Ptolem. III, 15." WASS. Σῖφαι exarat Goettl. de Accent. p. 49. nescio cur. Add. I. 2. p. 290.
Τῆς Θεσπικῆς. Τῆς om. F. Verba αἱ δὲ — ἐπιθαλ. et infra ἣ δὲ Χαιρών. et proxima quodammodo parenthesim efficiunt, quod punctis aliquoties in cola mutatis innuimus.
Τὸν Μινύειον. Τὸν om. B. Pro Μινύειον Aug. It. Mosqu. Μινύϊον, Cass. Μινυΐον, Pal. Μύνϊον. At vid. I. 2. p. 291.

Βοιώτιον, ξυντελεῖ; ἄλλοι ἐξ Ὀρχομενοῦ ἐνεδίδοσαν, καὶ οἱ Ὀρχομενίων φυγάδες ξυνέπρασσον τὰ μάλιστα, καὶ ἄνδρας ἐμισθοῦντο ἐκ Πελοποννήσου· ἔστι δὲ ἡ Χαιρώνεια ἔσχατον τῆς Βοιωτίας, πρὸς τῇ Φανότιδι τῆς Φωκίδος, καὶ Φωκέων μετεῖχόν τινες. 4. τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἔδει Δήλιον καταλαβεῖν, τὸ ἐν τῇ Ταναγραίᾳ πρὸς Εὔβοιαν τετραμμένον Ἀπόλλωνος ἱερόν· ἅμα δὲ ταῦτα ἐν ἡμέρᾳ ῥητῇ γίγνεσθαι, ὅπως μὴ ξυμβοηθήσωσιν ἐπὶ τὸ Δήλιον οἱ Βοιωτοὶ ἀθρόοι, ἀλλ᾽ ἐπὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν ἕκαστοι κινούμενα. 5. καὶ εἰ κατορθοῖτο ἡ πεῖρα, καὶ τὸ Δήλιον τειχισθείη, ῥᾳδίως ἤλπιζον, εἰ καὶ μὴ παραυτίκα νεωτερίζοιτό τι τῶν κατὰ τὰς πολι-

ος'. 6. Τὸ ἐν τῇ Ταναγραίᾳ] ὂν δηλονότι. (λ. Κασσ.) — 9. Ἀθρόοι] ἤγουν πανδημεί. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 10. ** Κινούμενα] ἀντὶ τοῦ ταραττόμενα. (Αὐγ.) — Ἡ πεῖρα] ἤγουν ἡ πρᾶξις. (λ. Κασσ.)

Βοιώτιον Cass. Aug. F. Pal. It. Vat. H. Gr. E. Mosqu. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *Βοιώτειον*. Sed vid. §. 2. III, 87. et I, 2. p. 292.

Φανότιδι. Cass. Reg. *Φανώτιδι*. B. *Ἀφανώτιδι*. Vind. *Φότιδι*. „Vid. de hac Palmer. Graec. Ant. VI, 15." DUK. „*Φανότιδι* libri; alias suspicarer esse legendum *Φανοτεῖ*; infra enim [c. 89.] haec urbs *Φανοτεύς* dicitur, quod et testatur Steph. περὶ πόλεων, auctorem hunc nostrum citans." HUDS. Cf. I. 2. p. 299.

4. *Τὸ ἐν*. It. Vat. *τῶν ἐν*.

Ταναγραίᾳ. Vind. *Παναγραίᾳ*. Idem mox *Εὔοιαν*.

Γίγνεσθαι. C. *γενέσθαι*, sed *γιγνε* s. *γενε* ead. man.

Ἕκαστοι. Gr. *ἕκαστος*, quod Wassio non displicebat, quem noli sequi, quum non de singulis hominibus, sed de singulis civitatibus cogitandum sit.

Κινούμενα Cass. Aug. (cum Schol.) It. Vat. Reisk. Bekk. Goell. Vulgo *κινούμενοι*. „Quum verbum *βοηθήσωσιν* non minus pertineat ad *ἕκαστοι*, quam ad *ἀθρόοι* [cf. I. 1. p. 288.], *κινούμενα* causam continet, quam ob rem ad suam quisque urbem properaverit, quum Siphae, Chaeronea et Delium eodem tempore moverentur seu turbarentur. Accedit quod infra c. 89. de hac eadem re agens Thucydides dicit οἱ πράσσοντες οὐδὲν ἐκίνησαν τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν. Cui vulgata placeat, non multum lucretur loco V, 8. ὡς εἶδε κινουμένους τοὺς Ἀθηναίους." HAACK.

5. *Καὶ εἰ*. *Καὶ* om. It. Vat.

Εἰ κατορθοῖτο. F. C. G. *εἴ τι κατορθοῖτο*. Mox Mosqu. *τειχισθίη*.

Νεωτερίζοιτο Aug. Mosqu. Haack. Goell., Aug. tamen cum punctis super *το*. Vulgo (et Bekk.) *νεωτερίζοι*, cui in E. *το* s. v. al. man. additum. D. *νεωτερίζειν*, et in I. quoque *ν* s. *ει* ead. man. „Adnotat. Dion. Hal. t. II. p. 434. [t. VI. p. 796 sq.

τείας τοῖς Βοιωτοῖς, ἐχομένων τούτων τῶν χωρίων, καὶ λῃστευομένης τῆς γῆς, καὶ οὔσης ἑκάστοις διὰ βραχέος ἀποστροφῆς, οὐ μένειν κατὰ χώραν τὰ πράγματα, ἀλλὰ χρόνῳ, τῶν Ἀθηναίων μὲν προσιόντων τοῖς ἀφεστηκόσι, τοῖς δὲ οὐκ οὔσης ἀθρόας τῆς δυνάμεως, καταστήσειν αὐτὰ ἐς τὸ ἐπιτήδειον. 6. ἡ μὲν οὖν ἐπιβουλὴ τοιαύτη παρεσκευάζετο.

οϛ. 2. Καὶ οὔσης ἑκάστοις — —] καὶ οὔσης ἑκάστοις οὐκ ἀπὸ πολλοῦ διαστήματος καταφυγῆς τοῖς τῶν Ἀθηναίων λῃσταῖς, διὰ τὸ πλησίον εἶναι τὰ στρατεύματα τῶν Ἀθηναίων, καὶ δύνασθαι αὐτοῖς βοηθεῖν, ἄν τι πάθωσιν ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν. — 3. Κατὰ χώραν] [ἤτοι] κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν. — 5. Τοῖς δὲ] ἤγουν τοῖς Βοιωτοῖς. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Καταστήσειν αὐτά]· [οἱ Ἀθηναῖοι] τὴν δημοκρατίαν. (λ. Κασσ.) — 6. Ἐς τὸ ἐπιτήδειον] αὐτοῖς δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

R.] Thucydidem interdum uti activis pro passivis, ut κώλυει pro κωλύεται et ἐπιμιγνύντες pro ἐπιμιγνύμενοι. Si librorum scriptura hic sine vitio est, eodem referri debet νεωτερίζοι pro νεωτερίζοιτο; nam passivam significationem esse apertum est. Mihi tamen hoc suspectum est, ac nonnihil dubito an ultima syllaba verbi νεωτερίζοιτο exciderit propter affinitatem sequentis voculae τί. Cap. 42. huius libri φοβούμενοι μὴ σφίσι τι νεωτερισθῇ τῶν κατὰ τὴν χώραν." DUK. „Νεωτερίζοι qui defendit Bauerus, comparat Latinum *mutare*, *movere*, *vertere*, v. c. *odor nihil mutat*, *anno vertente*, *terra movit*, et intelligit ἑαυτό, sed verbi νεωτερίζειν nulla affert exempla." HAACK. Cf. I. 1. p. 179 sqq. et Ind. verb. Νεωτερίζοι τῶν sine τί cod. Bas.

Τούτων om. B.

Διὰ βραχέος. Aug. Pal. Ar. Ald., Flor. Bas. Steph. 1. διαβραχέως. Cf. I. 1. p. 221. et Lob. ad Phryn. p. 247.

Μενεῖν Aug. Pal. It. Reg. Gr. Dan. μένειν, quod ob I. 1. p. 275. aliquis defendat, nobis tamen non assentientibus. D. I. βαίνειν, sed D. cum μ s. β al. man. et I. cum μένειν in marg. al. man. Vicissim in m. supra scr. βαι.

Τοῖς δέ. D. Dan. τῆς δέ. H. ad τοῖς s. v. al. man. γρ.

Βοιωτοῖς. Mox Mosqu. ἐπιτήδιον.

6. Ἐπιβουλή. Cass. (non, ut Bekk. scribit, Aug.) ἐπιβολή, et supra rec. man. ἐπιβουλή. „Non recedendum arbitror a lectione recepta. Ferri tamen potest scriptura cod. Cass. ἐπιβολή· nam ἐπιβολή quum apud plerosque alios tum apud Thucydidem pro ratione rei aggrediendae ponitur. III, 45. Ὁ μὲν τὴν ἐπιβολὴν ἐκφροντίζων." DUK. Cf. ibi.

Παρεσκευάζετο D. I. omittere videntur.

(*Δημοσθένης ἐς Ναύπακτον προαποσταλεὶς τὰ περὶ ταύτην τὴν χώραν καθίσταται.*)

οζ΄. Ὁ δὲ Ἱπποκράτης αὐτὸς μὲν, ἐκ τῆς πόλεως δύναμιν ἔχων, ὁπότε καιρὸς εἴη, ἔμελλε στρατεύειν ἐς τοὺς Βοιωτούς· τὸν δὲ Δημοσθένην προαπέστειλε ταῖς τεσσαράκοντα ναυσὶν ἐς τὴν Ναύπακτον, ὅπως, ἐξ ἐκείνων τῶν χωρίων στρατὸν ξυλλέξας Ἀκαρνάνων τε καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων, πλέοι ἐπὶ τὰς Σίφας, ὡς προδοθησομένας. ἡμέρα δ' αὐτοῖς εἴρητο, ᾗ ἔδει ἅμα ταῦτα πράσσειν. 2. καὶ ὁ μὲν Δημοσθένης ἀφικόμενος, Οἰνιάδας † δὲ ὑπό τε † Ἀκαρνάνων πάντων κατηναγκασμένους καταλαβὼν ἐς τὴν Ἀθηναίων ξυμμαχίαν, καὶ αὐτὸς ἀναστήσας τὸ ξυμμαχικὸν τὸ ἐκείνῃ πᾶν, ἐπὶ Σαλύνθιον καὶ Ἀγραίους στρατεύσας πρῶτον, καὶ προςποιησάμενος,

οζ΄. 7. Εἴρητο] συνεπεφώνητο. (λ. Λόγ.)

Cap. LXXVII. *Αὐτὸς μέν*. Hic, non post *Ἱππ.*, virgulam posuimus, quam Bekk. om.

Στρατεύειν. Cod. Bas. non deterius *στρατεύσειν*.

Δημοσθένην. E. *Δημοσθένη*. Cf. adnot. ad III, 107.

Ταῖς τεσσαράκοντα. *Ταῖς* om. D. I., sed respicitur ad c. 77.

Τὴν Ναύπακτον. D. I. *τὸ Ναύπακτον*, ut in I. iam III, 102. erratum.

Σίφας. Reg. (G.) *Σέφας*. At vid. ad cap. praec.

Ὡς προδοθησομένας. Haec ad *ἐπὶ τὰς Σίφας* in fine cap. ob repetita *ἐπὶ τὰς Σίφ.* exciderunt Aug. Pal. H., in Aug. tamen man. 1., in Pal. man. rec. ad marg. scripta.

Ἅμα ταῦτα. Reg. (G.) *ταῦτα ἅμα*.

2. *Οἰνιάδας δέ*. E. *Οἰνιάδας τε*, quod malim deleto proximo *τέ*, cui tantum per duram traiectionem locus est. Mosqu. om. *δέ*, marg. Steph. praebet *δή*.

Κατηναγκασμένους. Pal. *ἠναγκασμένους*.

Αὐτός. In m. supra scr. γρ. *όν*, i. e. *αὐτόν*.

Ἐκείνῃ. Ar. Dan. *ἐκείνου*. Chr. *ἐκείνων*.

Σαλύνθιον. Reg. (G.) *Σαλύνθειον*. At vid. III, 111.

Ἀγραίους. C. Reg. (G.) Gr. *Ἀγραούς*. At vid. I. 2. p. 148. (ubi pro *Ἀγράους* v. 10. ab ult. lege *Ἀγραούς*.)

Προςποιησάμενος. Virgula vulgo male post *τἄλλα* legitur. Huc retrahendam esse vidit Heilm. cui Bauer. frustra obloquitur Haack. paruit. Nam quaenam sint *τἄλλα*, quibus Demosthenes potitus sit, quum, ex quo Ambraciotae victi erant, praeter Aetolos, qui non potuissent tam obiter significari, et Leucadios quos postea quoque Atheniensium hostes videmus, nemo praeter Oeniadas et Agraeos (cf. III, 111. 114.) in his regionibus superesset, qui Atheniensibus esset infestus. Caeterum *αὐτοὺ* ad *προςπ.* supplendum esse apparet.

τἆλλα ἡτοιμάζετο ὡς ἐπὶ τὰς Σίφας, ὅτ' ἂν δέῃ, ἀπαντησόμενος.

(9. *Βρασίδου πορεία ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης, οἷ ἀφικόμενος πρῶτον μὲν ἐπὶ Ἀῤῥιβαῖον, ἔπειτα ἐς Ἄκανθον στρατεύει. οη' — πη'. α) Ἡ πορεία αὐτὴ καὶ αἱ αὐτῆς αἰτίαι. οη' — πβ'. Ὑπὸ τῶν ἐπιτηδείων ἀχθεὶς, μόλις τὴν Θεσσαλίαν διαβὰς ἐς Δῖον ἔρχεται.*)

οη'. Βρασίδας δὲ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θέρους πορευόμενος ἑπτακοσίοις καὶ χιλίοις ὁπλίταις ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης, ἐπειδὴ ἐγένετο ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ ἐν Τραχῖνι, καὶ, προπέμψαντος αὐτοῦ ἄγγελον ἐς Φάρσαλον παρὰ τοὺς ἐπιτηδείους, ἀξιοῦντος διάγειν ἑαυτὸν καὶ τὴν στρατιὰν, ἦλθον ἐς Μελιτίαν τῆς Ἀχαΐας Πάναιρός τε καὶ Δῶρος, καὶ Ἱππολοχίδας, καὶ Τορύλαος, καὶ Στρόφακος πρόξενος ὢν Χαλκιδέων, τότε δὴ ἐπορεύετο. 2. ἦγον δὲ καὶ ἄλλοι Θεσσαλῶν αὐτὸν καὶ ἐκ Λαρίσης Νικονίδας, Περδίκκᾳ ἐπιτήδειος ὤν. τὴν γὰρ Θεσσαλίαν ἄλλως τε οὐκ εὔπορον ἦν διϊέναι ἄνευ ἀγωγοῦ,

οη'. 3. *Βρασίδας δὲ — —*] τῶν ἐς τριςκαίδεκα τέλος τῆς ἕκτης, ἀρχὴ τῆς ἑβδόμης. — 6. *Παρὰ τοὺς ἐπιτηδείους*] τοὺς φίλους. (λ. Αὐγ.) — 7. *Διάγειν*] διαβιβάζειν. (λ. Αὐγ.) — 10. *Ἐπορεύετο*] ὁ Βρασίδας. — 11. *Ἦγον*] ὡδήγουν. (λ. Αὐγ.) — 12. *Ἐπιτήδειος ὢν*] φίλος. (λ. Αὐγ.) — 13. *Διϊέναι*] διοδεῦσαι. (λ. Κασ. Αὐγ.)

Τἆλλα. It. Vat. *πολλά*. Mosqu. *τ' ἄλλα*. Bekk. *τἄλλα*.

Ὡς om. Vat. C. Reg. (G.)

Cap. LXXVIII. *Τραχῖνι*. Pal. I. *Τραχίνῃ*. Frustra Ae. Port. *Τραχινίᾳ* coniecit. Cf. I. 2. p. 302.

Ἀξιοῦντος. Ar. Chr. Dan. *καὶ ἀξιοῦντος*.

Ἑαυτόν. Cod. Bas. *ἑαυτόν τε*.

Μελιτίαν. I. *Μελητίαν*. At vid. I. 2. p. 312.

Πάναιρος. C. Reg. *Πάραιρος*. m. quidem *Πάναιρος*, sed ᾱ s. αῖ.

Τότε δή. *Δή* om. cod. Bas.

2. *Θεσσαλῶν*. D. *Θεσσαλοί*.

Λαρίσης Cass. Aug. Pal. Goell. Vulgo (Haack. Bekk.) *Λαρίσσης*. Cf. I. 1. p. 210. Antea *ἑαυτῶν* ed. Bas.

Νικονίδας. Gr. *Δικονίδας*. Statim Mosqu. *Περδίκᾳ ἐπιτήδιος*.

Οὐκ εὔπορον — — ἀγωγοῦ. „Thom. Mag. in *ἀγωγός*." WASS. „Emenda ibi *ἐν τῇ τετάρτῃ* pro *ἐν τῇ δευτέρᾳ*." DUK.

καὶ μετὰ ὅπλων γε δή· καὶ τοῖς πᾶσί γε ὁμοίως Ἕλλησιν ὕποπτον καθεστήκει τὴν τῶν πέλας μὴ πείσαντας διιέναι· τοῖς τε Ἀθηναίοις ἀεί ποτε τὸ πλῆθος τῶν Θεσσαλῶν εὔνουν ὑπῆρχεν· ὥστε, εἰ μὴ δυναστείᾳ μᾶλλον ἢ ἰσονομίᾳ ἐχρῶντο τὸ ἐγχώριον οἱ Θεσσαλοί, οὐκ 5 ἄν ποτε προῆλθεν. 3. ἐπεὶ καὶ τότε πορευομένῳ αὐτῷ ἀπαντήσαντες ἄλλοι τῶν τἀναντία τούτοις βουλομένων ἐπὶ τῷ Ἐνιπεῖ ποταμῷ, ἐκώλυον, καὶ ἀδικεῖν ἔφασαν ἄνευ τοῦ πάντων κοινοῦ πορευόμενον. 4. οἱ δὲ ἄγοντες οὔτε ἀκόντων ἔφασαν διάξειν, αἰφνίδιόν τε παραγενόμενον ξένοι ὄντες κομίζειν. ἔλεγε δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Βρασίδας τῇ Θεσσαλῶν γῇ καὶ αὐτοῖς φίλος ὢν ἰέναι, καὶ Ἀθηναίοις, πολεμίοις οὖσι, καὶ οὐκ ἐκείνοις, ὅπλα ἐπιφέρειν· Θεσσαλοῖς τε οὐκ εἰδέναι καὶ Λακεδαιμονίοις

οη'. 1. Ἕλλησιν] Ἕλληνας λέγει τοὺς περὶ τὰ Φάρσαλα, οἳ Ἀχαιοὶ λέγονται (λ. Κασσ.) — 4. Δυναστείᾳ μᾶλλον —] [ὅτι] μᾶλλον δυναστείᾳ ἤπερ ἰσονομίᾳ ἐγχωρίως ἐχρῶντο οἱ Θεσσαλοί. — 6. Αὐτῷ] τῷ Βρασίδᾳ (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 7. Τούτοις] ἤγουν τοῖς ἐάσασι τὸν Βρασίδαν διιέναι (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 9. Οἱ δὲ ἄγοντες] οἱ περὶ τὸν Πάναιρον. — 11. Ξένοι ὄντες] φίλοι. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Γε δή. Omnem interpunctionem hic sustulerunt Bekk. et Goell. Vid. adnot. Vulgo hic et ante τοῖς τε atque ὥστε punctum. Verba καὶ τοῖς — διιέναι genus parenthesis efficiunt.

Τοῖς πᾶσι. Τοῖς om. Mosqu.

Καθεστήκει. C. Reg. (G.) Mosqu. καθειστήκει. Cf. I. 1. p. 228.

Πείσαντας. D. πείσας.

Ἀθηναίοις. D. Ἀθηναίοις οἷς. Tum Pal. rursus αἰεί. Cf. I. 1. p. 211. Huc aut ad c. 103. respiciunt Bekk. Anecdd. p. 77.

Ὥστε, εἰ — Θεσσαλοί. „Dion. Hal. II. 134. [799 R.] Ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν καὶ οὐδετέρων ἀντιμετατάξεις etc. hic neutrum femininum, inquit, facit, τῷ ἐπιχωρίῳ pro τῇ ἐπιχωρίᾳ. Sed ms. et Schol. ἐγχώριον servant." WASS. „Τὸ ἐγχώριον est pro κατὰ τὸ ἐγχώριον, scil. ἔθος, ut alia huiusmodi." DUK. Cf. I. 1. p. 100. Vat. et H. τὸ χωρίον, H. tamen εγ s. v. al. man.

Προῆλθεν. Mosqu. Steph. 1. προῆλθον. Comma hic posuerunt Bekk. et Goell. Nos ἐπεὶ interpretamur *nam*, quum ob οἱ δὲ ἄγοντες etc. haec tam arcte cum antecedd. iungi nolimus.

3. Ἀπαντήσαντες om. C. Reg. (G.)

Τούτοις om. I. Mox Mosqu. τῶν Ἐνιπεῖ.

4. Διάξειν. C. διαλξειν.

Παραγενόμενον. It. H. παραγενόμενοι.

Αὐτοῖς. D. αὐτός.

ἔχθραν οὖσαν, ὥστε τῇ ἀλλήλων γῇ μὴ χρῆσθαι· νῦν τι ἀκόντων ἐκείνων οὐκ ἂν προελθεῖν, (οὐδὲ γὰρ ἂν δύνασθαι,) οὐ μέντοι ἀξιοῦν γε εἴργεσθαι. 5. καὶ οἱ μὲν, ἀκούσαντες ταῦτα, ἀπῆλθον· ὁ δὲ, κελευόντων 5 τῶν ἀγωγῶν, πρίν τι πλέον ξυστῆναι τὸ κωλῦσον, ἐχώρει οὐδὲν ἐπισχὼν δρόμῳ. καὶ ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ ἐκ τῆς Μελιτίας ἀφώρμησεν, ἐς Φάρσαλόν τε ἐτέλεσε, καὶ ἐστρατοπεδεύσατο ἐπὶ τῷ Ἀπιδανῷ ποταμῷ· ἐκεῖθεν δὲ ἐς Φάκιον, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐς Περαιβίαν. 6. ἀπὸ δὲ τούτου ἤδη οἱ μὲν τῶν Θεσσαλῶν ἀγωγοὶ πάλιν ἀπῆλθον· οἱ δὲ Περαιβοὶ αὐτὸν, ὑπήκοοι ὄντες Θεσσαλῶν, κατέ-

οη'. 2. Οὐκ ἂν προελθεῖν] ἤγουν ἔφασκεν οὐκ ἂν προελθεῖν. (1. Λύγ.) — 5. Ξυστῆναι τὸ κωλῦσον] συναθροισθῆναι τοὺς κωλύσοντας. (1. Λύγ.)

Ἔχθραν οὖσαν. G. οὖσαν ἔχθραν.

Γῇ μή. Gr. γνώμῃ. „Perperam.“ WASS. Facile tamen inde etiam γῇ alicui suspectum fiat; saltem τῇ ἀλλήλων βοηθεῖν legimus I, 44. III, 114. et similia alibi.

Νῦν τε. Vat. νῦν δέ. Mox οὐδὲ — δύν. cum Bekk. in parenthesim redegimus. Idem Bekk. rursus εἴργ. Cf. de Art. crit. p. 152. et Buttm. Ind. verb.

5. Ἀγωγῶν. H. B. ἀγαγῶν.

Πρίν. Pal. It. Vat. H. cod. Bas. Gr. I. m. Dan. male πλήν, nostrum tamen I. in marg. al. man. Idem error in nonnullis libris c. 83.

Ἀφώρμησεν. Cam. marg. Steph. ἀφώρμηκεν.

Ἐτέλεσε. „Phot. [κατήνυσε· Θουκυδίδης· ἐς Φάρσαλον ἐτέλεσε.]“ WASS. „Sc. δρόμον vel ὁδόν. Ita II, 97. Abr. 446.“ GOTTL. Cf. Markl. ad Eurip. Suppl. v. 1142. Wess. ad Diod. XVI, 18.

Φάκιον. E. Vind. (de quo falsa narrat Bekk.,) Mosqu. m. Ar. Chr. Φάσκιον. „Φάκιον legebat Steph. περὶ πόλεων.“ HUDS. Cf. I. 2. p. 311.

Περαιβίαν. E. Παραιβίαν et mox Παραιβοί. Ar. Chr. Dan. Παρεβίαν, et Dan. mox Παρεβοί. m; quidem Περαιβίαν et Παραιβοί, sed ε utrobique supra scr. Pal. Περραιβοί. Cf. I. 2. p. 808.

6. Ἤδη οἱ μὲν τῶν Θεσσαλῶν Pal. It. Vat. m. Bekk. Goell. et haud dubie etiam Cass. Aug. Cl. F. C. Reg. (G.) Gr. B. D. E. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. aut omnes aut plerique, ex quibus ἤδη οἱ μὲν Θεσσ. affertur, quod recepit Haack. Vulgo ἤδη μὲν τῶν Θεσσ.

Αὐτόν Cass. Aug. m. Haack. Bekk. Goell. Vulgo αὐτῶν virgula post Περαιβοί posita et αὐτόν post κατέστησαν inserto. Sed *ipsorum Thessalorum* hic male dici quisque intelligit, et αὐτόν mox om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. B. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas.

στησαν ἐς Δῖον τῆς Περδίκκου ἀρχῆς, ὃ ὑπὸ τῷ Ὀλύμπῳ Μακεδονίας πρὸς Θεσσαλοὺς πόλισμα κεῖται.

(Διὰ τί οἱ Χαλκιδῆς καὶ Περδίκκας μετεπέμψαντο τὸν Βρασίδαν.)

οθ'. Τούτῳ τῷ τρόπῳ Βρασίδας Θεσσαλίαν φθάσας διέδραμε, πρίν τινα κωλύειν παρασκευάσασθαι, καὶ ἀφίκετο ὡς Περδίκκαν καὶ ἐς τὴν Χαλκιδικήν. 2. ἐκ γὰρ τῆς Πελοποννήσου, ὡς τὰ τῶν Ἀθηναίων εὐτύχει, δείσαντες οἵ τε ἐπὶ Θρᾴκης ἀφεστῶτες Ἀθηναίων καὶ Περδίκκας ἐξήγαγον τὸν στρατὸν, οἱ μὲν Χαλκιδῆς, νομίζοντες ἐπὶ σφᾶς πρῶτον ὁρμήσειν τοὺς Ἀθηναίους, (καὶ ἅμα αἱ πλησιόχωροι πόλεις αὐτῶν, αἱ οὐκ ἀφεστηκυῖαι, ξυνεπῆγον κρύφα,) Περδίκκας δὲ, πολέμιος μὲν οὐκ ὢν ἐκ τοῦ φανεροῦ, φοβούμενος δὲ καὶ αὐτὸς τὰ παλαιὰ διάφορα τῶν Ἀθηναίων, καὶ μάλιστα βουλόμενος Ἀῤῥιβαῖον τὸν Λυγκηστῶν βασιλέα παραστήσασθαι.

οθ'. 8. † Ἐξήγαγον †] οἱ ἐκ τῆς Πελοποννήσου δηλονότι. (l. Κασσ. Αὐγ.) — 11. Πολέμιος μὲν οὐκ ὢν] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Δῖον. Aug. Pal. It. Gr. (et It. etiam infra c. 109.) Δίον. „Quod fortasse verius; constat enim nomina propria et appellativa, ubi literis non differunt, accentu discerni. Vid. Heyn. ad Hom. Il. t. VIII. p. 139. 141." GOELL. Haec huc non pertinent. Δῖον tuetur Steph. Byz. cum aliis scriptoribus I. 2. p. 429. nominatis. Mox I. Περδίκου, sed κ s. κ.

Κεῖται. Mosqu. καλεῖται.

Cap. LXXIX. Τούτῳ τῷ τρόπῳ. F. τοιούτῳ τρόπῳ.

Κωλύειν. D. I. κωλύσειν. Post παρασκ. punctum in virgulam mutavit Haack.

Καὶ ἐς. Ἐς om. Ar. Ald. ed. Bas. (non item cod. Bas.) sed abesse non posse contra Abresch. et Gottl. animadvertit Bauer.

2. Εὐτύχει. C. Reg. (G.) Mosqu. ηὐτύχει. At vid. I. 1. p. 227.

Ἀφεστῶτες Ἀθηναίων. Posterius om. cod. Bas.

Οἱ μὲν Χαλκ. Ante haec verba et ante Περδ. δέ vulgo punctum, quod quum illa nomina ad ἐξήγαγον pertineant, in comma mutandum esse iam Reisk. vidit. Verba καὶ ἅμα — κρύφα autem in parenthesim redigenda erant. Paruit primus Haack. Caeterum Χαλκιδῆς Pal. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) Χαλκιδεῖς. Cf. I. 1. p. 221. et 474.

Ἀῤῥιβαῖον. It. Ar. Chr. Ἀῤῥίβαιον. „Infra tamen Ἀῤῥιβαῖον." HUDS. „Sic et Cass." DUK. Infra Ἀῤῥίβαιος Gr. c. 83. et vulgg. edd. c. 124. Ἀῤῥάβαιος vocatur Aristot. Polit. V, 8. Add. I. 2. p. 418. Statim It. Chr. τῶν.

Λυγκηστῶν. Cass. Pal. Mosqu.

3. ξυνέβη δὲ αὐτοῖς, ὥστε ῥᾷον ἐκ τῆς Πελοποννήσου στρατὸν ἐξαγαγεῖν, ἡ τῶν Λακεδαιμονίων ἐν τῷ παρόντι κακοπραγία.

(Διὰ τί οἱ Λακεδαιμόνιοι πρόθυμοι ἦσαν ἐκπέμψαι αὐτόν. ὑποψία καὶ κακούργημα αὐτῶν ἐς τοὺς Εἵλωτας.)

π'. Τῶν γὰρ Ἀθηναίων ἐγκειμένων τῇ Πελοποννήσῳ καὶ οὐχ ἥκιστα τῇ ἐκείνων γῇ, ἤλπιζον * ἀποστρέψαι * αὐτοὺς μάλιστα, εἰ ἀντιπαραλυποῖεν, πέμψαντες ἐπὶ τοὺς ξυμμάχους αὐτῶν στρατιὰν, ἄλλως τε καὶ ἑτοίμων ὄντων τρέφειν τε, καὶ ἐπὶ ἀποστάσει σφᾶς ἐπικαλουμένων. 2. καὶ ἅμα τῶν Εἱλώτων βουλομένοις ἦν ἐπὶ προφάσει ἐκπέμψαι, μή τι πρὸς τὰ παρόντα, τῆς

οθ'. 1. Αὐτοῖς] ἤγουν τῷ Περδίκκᾳ καὶ τοῖς ἐπὶ Θρᾴκης ἀφεστῶσι τῶν Ἀθηναίων. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

π'. 5. Τῇ ἐκείνων γῇ] ἤγουν τῇ Λακωνικῇ. (λ. Κασσ.) — 8. Ἑτοίμων ὄντων] τῶν Χαλκιδέων καὶ τοῦ Περδίκκου. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Ἐπικαλουμένων] ἀντὶ τοῦ προκαλουμένων. (λ. Αὐγ.) — 9. Βουλομένοις ἦν] ἤγουν τοῖς Λακεδαιμονίοις. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

fortasse recte Αυγκιστῶν, cum Strab. et Steph. Cf. I. 2. p. 417.

3. Ἐν τῷ παρόντι om. Gr. Omnis autem haec paragraphus rectius novum caput inciperet.

Cap. LXXX. Ἀποστρέψαι. Cass. F. B. D. I. E. Ald. Flor. ed. Bas. ἀποτρέψαι. Ar. Chr. Dan. ἀποτρέψειν. In ἀποστρέψαι et ἀποτρέψαι rursus fluctuatur scriptura V, 75. VIII, 108. Cf. etiam ad VI, 18.

Ἀντιπαραλυποῖεν. Gr. Vind. Ar. Chr. ἄν τι παραλυποῖεν. De sinceritate verbi ἀντιπαραλυπεῖν male dubitant Schneid. et Passow. Lex.

Ἐπὶ ἀποστάσει Cass. Cl. Pal. It. Vat. H. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. E. Vind. Ar. Chr. Dan. Bekk. Goell. Ἐπὶ ἀποστάσεις Vind., et ἀποστάσεις etiam Mosqu. Vulgo ἐπὶ τῇ ἀποστάσει, quod τῇ Haack. uncis inclusit. Sic ἐπὶ ἀποστάσει III, 2., ἐπὶ δουλείᾳ IV, 114., ἐπὶ καταδουλώσει τῶν Ἑλλήνων III, 10. VII, 66.

2. Παρόντα. Post hoc in H. erasum ἐπικαλούμενον. Tum E. νεωτερήσωσιν. Post quod Bekk. et Goell. comma posuerunt. Nobis ut 88, 2. maiorem interpunctionem retinere placuit, ut ἐπεί sit *nam*, *quippe*, et ante id suppleatur brevis enunciatio, qualis est *hanc causam fuisse manifestum est.*

Πύλου ἐχομένης, νεωτερίσωσιν. 3. ἐπεὶ καὶ τόδε ἔπραξαν, φοβούμενοι αὐτῶν τὴν νεότητα καὶ τὸ πλῆθος· (ἀεὶ γὰρ τὰ πολλὰ Λακεδαιμονίοις πρὸς τοὺς Εἵλωτας τῆς φυλακῆς πέρι μάλιστα καθεστήκει·) προεῖπον, αὐτῶν ὅσοι ἀξιοῦσιν ἐν τοῖς πολεμίοις γεγενῆσθαι σφίσιν ἄριστοι, κρίνεσθαι, ὡς ἐλευθερώσοντες, πεῖραν ποιούμενοι, καὶ ἡγούμενοι τούτους σφίσιν ὑπὸ φρονήματος, οἵπερ καὶ ἠξίωσαν πρῶτος ἕκαστος ἐλευθεροῦσθαι, μάλιστα ἂν καὶ ἐπιθέσθαι. 4. καὶ προκρίναντες ἐς δισχιλίους, οἱ μὲν ἐστεφανώσαντό τε καὶ τὰ ἱερὰ περιῆλθον, ὡς ἠλευθερωμένοι, οἱ δὲ οὐ πολλῷ ὕστερον ἠφάνισάν τε αὐτούς, καὶ οὐδεὶς ᾔσθετο ὅτῳ τρόπῳ ἕκαστος διε-

π΄. 1. Καὶ τόδε ἔπραξαν — —] σημείωσαι τὸ Λακωνικὸν ἔργον τὸ εἰς τοὺς Εἵλωτας γενόμενον, καὶ ὅπως αὐτοὺς λαθραίως διέφθειραν. — 7. ** Φρονήματος] ἀλαζονείας. (Βασ.) — 9. Προκρίναντες] ἀντὶ τοῦ προκριθέντων. — 10. ** Οἱ μέν] οἱ δισχίλιοι. (Βασ.) — 11. Οἱ δέ] ἤγουν οἱ Λακεδαιμόνιοι. (1. Ἀνγ.)

3. Τόδε. Cl. F. C. Reg. (G.) τάδε. Post ἔπραξαν Haack. cum Kistem. colon posuit, ut φοβούμ. ad προεῖπον, ante quod commate interpunxit, pertineat. Vulgarem interpunctionem servarunt Bekk. et Goell.

Αὐτῶν post νεότητα collocat E.

Τὴν νεότητα. Vat. H. τὴν σκαιότητα, in H. tamen νεότητα s. v. Contra in It. σκαιο superscr.

Ἀεί Cass. Aug. E. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo αἰεί. Cf. I. 1. p. 211. D. καὶ γάρ. Parenthesis signa sustulerunt Bekk. et Goell.

Τὰ πολλά. Τά om. Ar. Chr.

Λακεδαιμονίοις. It. H. Λακεδαιμονίους.

Καθεστήκει. C. Reg. Mosqu. καθειστήκει, ut 78, 2., nisi quod ex C. nunc κατειστ. affertur. Post hoc verbum Bekk. et Goell. punctum collocarunt. Sed τόδε ἔπραξαν explicantur verbo προεῖπον. Cf. Matth. Gr. §. 630. 2. e. et nos ad Cyr. I, 6, 19.

Αὐτῶν. Cam. marg. Steph. αὐτοῖς. Pro πολεμίοις fortasse aliquis malit πολέμοις, neque tamen necessarium est. Post ἐλευθ. ante Haack. punctum erat.

Ἠξίωσαν. B. ἀξίωσαν.

4. Ἐς δισχιλίους. Chr. ἐς χιλίους. Mosqu. ἐς in marg. ponit.

Περιῆλθον. H. παρῆλθον, περι s. παρ al. man.

Ἠλευθερωμένοι. Hic cum Bekk. et Goell. comma pro colo posuimus, quod structura totius ambitus verborum ea est, quam I. 1. p. 108. illustravimus.

Καὶ οὐδείς in marg. ab al. man. habet D. Καί etiam in G. s. v. al. man.

Ἤισθετο. D. ἔγνω. Hoc I. in marg. al. man. habet, in contextu autem ἕκαστος, quod nihilominus post τρόπῳ repetit.

φθάσῃ. 5. καὶ τότε προθύμως τῷ Βρασίδᾳ αὐτῶν ξυνέπεμψαν ἑπτακοσίους ὁπλίτας, τοὺς δ' ἄλλους ἐκ τῆς Πελοποννήσου μισθῷ πείσας ἐξήγαγεν. 6. αὐτόν τε Βρασίδαν βουλόμενον μάλιστα Λακεδαιμόνιοι ἀπέστειλαν.

(Ὅτι Βρασίδας καὶ τότε καὶ ἐς τὸ ὕστερον ὠφελιμώτατος Λακεδαιμονίοις ἐγένετο.)

πα΄. Προὐθυμήθησαν δὲ καὶ οἱ Χαλκιδῆς ἄνδρα ἔν τε τῇ Σπάρτῃ δοκοῦντα δραστήριον εἶναι ἐς τὰ πάντα, καί, ἐπειδὴ ἐξῆλθε, πλείστου ἄξιον Λακεδαιμονίοις γενόμενον. 2. τό τε γὰρ παραυτίκα ἑαυτὸν παρασχὼν δίκαιον καὶ μέτριον ἐς τὰς πόλεις, ἀπέστησε τὰ πολλά, τὰ δὲ προδοσίᾳ εἷλε τῶν χωρίων, ὥστε τοῖς Λακεδαιμονίοις γίγνεσθαι, ξυμβαίνειν τε βουλομένοις, ὅπερ ἐποίησαν, ἀνταπόδοσιν καὶ ἀποδοχὴν χωρίων, καὶ τοῦ πολέ-

πα΄. 8. Πλείστου ἄξιον] ἤγουν ὠφελοῦντα τὴν Λακεδαίμονα. (l. Αὐγ.) — 10. Μέτριον] ταπεινόν. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Αὐτῶν. Cam. (non tamen ex cod. Bas.) marg. Steph. ἐξ αὐτῶν. Mosqu. αὐτῷ. Pessime Bauer. αὐτῶν legi vult; spectat pronomen ad Helotas.

Ξυνέπεμψαν. Cod. Bas. ἐξέπεμψαν.

5. Βρασίδαν. Cl. Mosqu. τὸν Βρασίδαν. Quo non opus. Vid. Ind. verb. in αὐτός. Omnis autem haec enunciatio magis ad proximum caput pertinet, et male ante Bekk. colo tantum ab ἐξήγαγε seiungebatur.

Cap. LXXXI. Προὐθυμήθησαν. Cass. Aug. It. Vat. H. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. προὐθύμησαν, quod etiam in m. superscr. non est Graecum. Unde „Benedictus fingit προὐτίμησαν, qua coniectura nihil unquam infelicius vidi. Aperte Thucydides demonstrat, quemadmodum προθύμως οἱ Λακεδαιμόνιοι ξυνέπεμψαν ὁπλίτας, αὐτόν τε Βρασίδαν βουλόμενον μάλιστα, ita et ipsos Chalcidenses hunc virum cupide sibi exóptasse, προθυμηθῆναι." HAACK. Cum accusativo hoc verbum Thucyd. saepe iungit. Vid. Ind. verb. et adnot. ad VIII, 90. Alibi tamen semper accusativus rei est.

Χαλκιδῆς Pal. Bekk. Goell. Vulgo hic Χαλκιδῆς, plerique libri Χαλκιδεῖς, ut vulgo 79, 2. Mox τέ om. ed. Bas.

Ἐξῆλθε. E. ἐξῆλθον.

Πλείστου. It. πλεῖστον.

2. Τό τε. Cass. Gr. m. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. τότε. „Cum Kistem. Bredovius legit τότε. Equidem vulgatam retineo propter seqq. ἔς τε τὸν χρόνῳ ὕστερον." HAACK.

Ἐς τάς. D. καὶ τάς.

μου ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου λάψησιν· ἔς τε τὸν χρόνῳ ὕστερον μετὰ τὰ ἐκ Σικελίας πόλεμον ἡ τότε Βρασίδου ἀρετὴ καὶ ξύνεσις, τῶν μὲν πείρᾳ αἰσθομένων, τῶν δὲ ἀκοῇ νομισάντων, μάλιστα ἐπιθυμίαν ἐνεποίει τοῖς Ἀθηναίων ξυμμάχοις ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους. 3. πρῶτος γὰρ ἐξελθὼν, καὶ δόξας εἶναι κατὰ πάντα ἀγαθὸς, ἐλπίδα ἐγκατέλιπε βέβαιον ὡς καὶ οἱ ἄλλοι τοιοῦτοί εἰσι.

(Οἱ Ἀθηναῖοι ἀντιμηχανῶνται.)

πβ'. Τότε δ' οὖν ἀφικομένου αὐτοῦ ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης, οἱ Ἀθηναῖοι, πυθόμενοι, τόν τε Περδίκκαν πολέμιον ποιοῦνται, νομίσαντες αἴτιον εἶναι τῆς παρόδου, καὶ τῶν ταύτῃ ξυμμάχων φυλακὴν πλέονα κατεστήσαντο.

(β'. Βρασίδας, ἐπὶ Ἀῤῥιβαῖον στρατεύσας, ἄκοντος Περδίκκου τούτῳ σπένδεται.)

πγ'. Περδίκκας δὲ, Βρασίδαν καὶ τὴν στρατιὰν εὐθὺς λαβὼν μετὰ τῆς ἑαυτοῦ δυνάμεως, στρατεύει ἐπὶ

Ἔς τε. I. ὥςτε. D. ὥςτε περί. Ante Haack. male punctum praecedebat.

Χρόνῳ Cass. Aug. Vat. H. C. Reg. (G.) Gr. B. D. I. E. (in hoc tamen ον s. ῳ al. man.,) m. Haack. Bekk. Goell. Vulgo χρόνον. „Χρόνῳ est etiam in edd. Bas. Steph. 2. et Port. Suspicor χρόνον in ed. Huds. esse vitium operarum typographicarum, eo quod ipse nullam ex edd. illis varietatem scripturae memorat, in qua adnotanda alioqui est diligentissimus. Ordo verborum est ἔς τε τὸν χρόνῳ ὕστερον πόλεμον μετὰ τὰ ἐκ Σικελίας, quem qui non perspexerunt, pro τά, τόν substituerunt. Χρόνῳ ὕστερον ubique legitur. Thuc. [I. 8. not.] III, 85. VI, 3. Plut. Lyc. p. 81. Dion. Hal. IX, 18.“ DUK. „Mihi placeat χρόνον pro glossemate eliminari; nam aut omitti solet apud ὕστερον aut postponi.“ BAUER. Fallitur. Vid. I, 64. 100.

Τὰ ἐκ. Cass. Aug. Cl. It. H. E. Flor. marg. Steph. τὸν ἐκ, et χρόνον servato aut sic legi aut πόλεμον expungi voluit Reisk. non cogitans ἐς τὸν χρόνον ὕστερον soloecum esse. I. τά in marg. al. man.

Τότε. Syllaba το s. v. al. man. in G.

Ἐνεποίει in marg. al. man. I. *Ἀθηναίων.* E. Ἀθηναίοις, sed corr. Ἀθηναίων.

3. *Οἱ ἄλλοι.* Οἱ de. Mosqu. Mox Bekk. minn. exempl. εἰσίν cum F. Vid. Farr. discr. script.

Cap. LXXXII. *Τῆς παρόδου.* C. τοῖς παρόδου.

Φυλακήν. Cod. Bas. καὶ φυλακήν.

Cap. LXXXIII. *Ἐπί.* D. I. ἐς τόν.

Ἀῤῥιβαῖον τὸν Βρομεροῦ, Λυγκηστῶν Μακεδόνων βασιλέα, ὅμορον ὄντα, διαφορᾶς τε αὐτῷ οὔσης, καὶ βουλόμενος καταστρέψασθαι. 2. ἐπεὶ δὲ ἐγένετο τῷ στρατῷ μετὰ τοῦ Βρασίδου ἐπὶ τῇ ἐσβολῇ τῆς Λύγκου, Βρασίδας λόγοις ἔφη βούλεσθαι πρῶτον ἐλθὼν πρὸ πολέμου Ἀῤῥιβαῖον ξύμμαχον Λακεδαιμονίων, ἢν δύνηται, ποιῆσαι. 3. καὶ γάρ τι καὶ Ἀῤῥιβαῖος ἐπεκηρυκεύετο, ἑτοιμος ὢν Βρασίδᾳ μέσῳ δικαστῇ ἐπιτρέπειν· καὶ οἱ Χαλκιδέων πρέσβεις ξυμπαρόντες ἐδίδασκον αὐτὸν μὴ ὑπεξελεῖν τῷ Περδίκκᾳ τὰ δεινά, ἵνα προθυμοτέρῳ ἔχοιεν καὶ ἐς τὰ ἑαυτῶν χρῆσθαι· 4. ἅμα δέ τι καὶ εἰρήκεσαν τοιοῦτον οἱ παρὰ τοῦ Περδίκκου ἐν τῇ Λακεδαίμονι, ὡς πολλὰ αὐτοῖς τῶν περὶ αὐτὸν χωρίων ξύμμαχα ποιήσοι· ὥςτε ἐκ τοῦ τοιούτου κοινῇ μᾶλλον ὁ Βρασίδας τὰ τοῦ Ἀῤῥιβαίου ἠξίου πράσσειν. 5. Περδίκκας δὲ οὔτε

πγ΄. 8. Μέσῳ δικαστῇ] ἀντὶ τοῦ μεσίτῃ καὶ διαιτητῇ. [Ἡ τῶν προὐχόντων ἀρετὴ ἔν τε πόλεσι καὶ ἐν στρατείαις πανταχοῦ καθίσταται τὸ ὑπήκοον, καὶ τῶν ἐναντίων ποιεῖ μὴ καταφρονεῖν. ἐν μὲν τοῖς Ἕλλησι τὸν Βρασίδαν καὶ τὴν αὐτοῦ στρατιάν, ἐν τοῖς ἡμετέροις δὲ Βελισάριον εἰς παράστασιν τοῦ παρόντος λόγου παραβάλλομεν. (Βασ.)] — 13. Περὶ αὐτόν] τὸν Περδίκκαν. (λ. Αὐγ.)

Ἀῤῥιβαῖον. Gr. Ἀῤῥίβαιον. Sic etiam paulo post, ut et Ἀῤῥίβαιος. Cf. 79, 2.

Λυγκηστῶν. F. Mosqu. Λυγκιστῶν. Cf. ibid. E. Ληγκηστῶν. Statim cod. Bas. βασιλέα Μακεδόνων ex emend.

Αὐτῷ. Mosqu. αὐτῶν. Proxima usque ad αὐτῷ στρατῷ om. C.

Καταστρέψασθαι. Mosqu. καταστρέψαι.

2. Ἐπεί. Aug. It. E. ἐπειδή, sed in illo cum punct. s. δή.

Τοῦ Βρασίδου. Τοῦ om. C.

Τῆς Λύγκου. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. τοῦ Λύγκου. At vid. c. 129. 132.

Λόγοις ἔφη. C. Reg. (G.) ἔφη λόγοις. Mox post Ἀῤῥιβ. apud Duk. male comma.

Ποιῆσαι. D. ποιήσειν. I. ποιήση, cum ειν s. η.

3. Γάρ τι. Reg. (G.) E. γάρ τοι.

Ὑπεξελεῖν Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. Mosqu. Ar. Chr. Heilm. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ὑπεξελθεῖν, quod in Cass. et Reg. int. vers. man. rec., in Cl. in marg. scriptum, et in C. quoque al. man. θ appictum est. Cf. adnot.

4. Παρά. C. περί.

Ποιήσοι. C. ποιήσοιν. E. Vind. Dan. ποιῆσαι aut ποιήσαι. Syllaba ποι in G. s. v. al. man. Hic et post χρῆσθαι cum Haack. colo interpungendum putavimus, ut verba ὥςτε — πράσσειν ad omnia tria argumenta antea allata pertineant.

δικαστὴν ἔφη Βρασίδαν τῶν σφετέρων διαφορῶν ἀγαγεῖν, μᾶλλον δὲ καθαιρέτην ὧν ἂν αὐτὸς ἀποφαίνῃ πολεμίων, ἀδικήσειν τε, εἰ, αὐτοῦ τρέφοντος τὸ ἥμισυ τοῦ στρατοῦ, ξυνέσται Ἀῤῥιβαίῳ. 6. ὁ δὲ ἄκοντος καὶ ἐκ διαφορᾶς ξυγγίγνεται, καὶ πεισθεὶς τοῖς λόγοις, ἀπήγαγε τὴν στρατιὰν, πρὶν ἐςβαλεῖν ἐς τὴν χώραν. Περδίκκας δὲ μετὰ τοῦτο τρίτον μέρος ἀνθ' ἡμίσεος τῆς τροφῆς ἐδίδου, νομίζων ἀδικεῖσθαι.

(γ'. Ἐπὶ Ἄκανθον στρατεία. πδ' — πη'. οἱ Ἀκάνθιοι στασιάζοντες λόγον διδόασι Βρασίδᾳ.)

Ὀλ. πθ'. ἔτ. α'. πρὸ Χρ. υκε'. Αὐγ. μην.

πδ'. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει εὐθὺς ὁ Βρασίδας, ἔχων καὶ Χαλκιδέας, ἐπὶ Ἄκανθον τὴν Ἀνδρίων ἀποικίαν ὀλίγον πρὸ τρυγήτου ἐστράτευσεν. 2. οἱ δὲ περὶ τοῦ δέχεσθαι αὐτὸν κατ' ἀλλήλους ἐστασίαζον, οἵ τε μετὰ τῶν Χαλκιδέων ξυνεπάγοντες, καὶ ὁ δῆμος· ὅμως δὲ, διὰ τοῦ καρποῦ τὸ δέος ἔτι ἔξω ὄντος, πεισθὲν τὸ

πγ'. 4. Ἄκοντος] τοῦ Περδίκκου δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 5. Τοῖς λόγοις] τοῦ Ἀῤῥιβαίου. (λ. Αὐγ.)

πδ'. 9. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει] μετάβασις. (λ. Αὐγ.) — 11. Οἱ δέ] οἱ Ἀκάνθιοι. (λ. Αὐγ.)

5. Διαφορῶν om. Ar. Chr. Dan.
Ὧν ἄν. Ἄν. om. cod. Bas.
Ἀδικήσειν. B. ἀδικησιν.
6. Ἀπήγαγε. D. ἐπήγαγε. Post ξυγγίγν. punctum in comma mutavit Haack. Mox Pal. στρατίαν, quod explodit Schaef. ad Dem. I. p. 339.
Πρίν. C. G. πλὴν, in G. tamen ρι s. πλ al. man. Mox cod. Bas. Περδίκκα.
Ἡμίσεος It. Vat. H. Mosqu. m. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἡμίσεως. Cf. I. 1. p. 221. et Buttm. Gr. max. I. p. 252.
Cap. LXXXIV. Ἐν δέ. Δέ de. Ar. Chr.
Καὶ Χαλκιδέας. Καί om. D. nec expressit Valla. At vid. Fritzsch. ad Lucian. p. 8.
Τὴν Ἀνδρίων. Gr. τῶν Ἀνδρίων. Cod. Bas. τὴν Ἄνδρων.
Ὀλίγον. Cl. ὀλίγῳ. H. ὀλίγον.
Πρὸ τρυγήτου. Mosqu. πρὸ τοῦ τρυγήτου. Sed articulo non magis opus est quam in ἅμ' ἡμέρα, ἕῳ, ἦρι, ὑπὸ νύκτα et similibus temporis formulis. Ipsum τρυγήτου in H. legi nequit.
2. Ἀλλήλους. Ar. Chr. ἀλλήλων, quod non debebat praeferre Reisk. Κατ' ἀλλήλους idem est quod I, 24. ἐν ἀλλήλοις.
Χαλκιδέων. G. Χαλθηναίων, sed super κα pictum δ.
Ἔτι ἔξω ὄντος. Chr. Dan. ἔξω ὄντος ἔτι.

πλῆθος ὑπὸ τοῦ Βρασίδου δέξασθαί τε αὐτὸν μόνον, καὶ † ἀκούσαντας † βουλεύσασθαι, δέχεται· καὶ καταστὰς ἐπὶ τὸ πλῆθος, (ἦν δὲ οὐδὲ ἀδύνατος, ὡς Λακεδαιμόνιος, εἰπεῖν,) ἔλεγε τοιάδε.

(Δημηγορία Βρασίδου. πε΄ — πζ΄. Ἀπολογεῖται ὑπὲρ τοῦ χρόνῳ ἐπελθεῖν, καὶ κελεύει σφᾶς δέξασθαι, εἰ μὴ βούλονται ἢ ἀδίκους ἢ ἀσθενεῖς δοκεῖν.)

πε΄. „Ἡ μὲν ἔκπεμψίς μου καὶ τῆς στρατιᾶς ὑπὸ Λακεδαιμονίων, ὦ Ἀκάνθιοι, γεγένηται τὴν αἰτίαν ἐπαληθεύουσα ἣν ἀρχόμενοι τοῦ πολέμου προείπομεν, Ἀθηναίοις ἐλευθεροῦντες τὴν Ἑλλάδα πολεμήσειν. 2. εἰ δὲ χρόνῳ ἐπήλθομεν, σφαλέντες τῆς ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πολέμου δόξης, ᾗ διὰ τάχους αὐτοὶ ἄνευ τοῦ ὑμετέρου κινδύνου ἠλπίσαμεν Ἀθηναίους καθαιρήσειν, μηδεὶς μεμφθῇ· νῦν γάρ, ὅτε παρέσχεν, ἀφιγμένοι, καὶ μετὰ ὑμῶν πειρασόμεθα κατεργάζεσθαι αὐτούς. 3. θαυμάζω δὲ τῇ τε

πδ΄. 2. Δέχεται] τὸ πλῆθος τὸν Βρασίδαν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 8. Ὡς Λακεδαιμόνιος] οἱ γὰρ Λάκωνες βραχυλόγοι. Ὅμηρος· [Ἤτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε, (λ. Κασσ. Αὐγ.)] Παῦρα μὲν, ἀλλὰ [μάλα λιγέως. (λ. Κασσ. Αὐγ.)]

πε΄. 5. Ἔκπεμψις] ἀποστολή. — 6. Ἐπαληθεύουσα] βεβαιοῦσα, κυροῦσα. — 7. Ἀθηναίοις] τὸ ἑξῆς, Ἀθηναίοις πολεμήσειν. — 8. Εἰ δὲ χρόνῳ ἐπήλθομεν — —] εἰ δὲ βραδέως παρεγενόμεθα, μηδεὶς ἡμῖν μέμψηται· ἐλπίσαντες γὰρ τοὺς Ἀθηναίους ταχέως καταλύσειν, καὶ τοῦ κατὰ τὴν Ἀττικὴν πολέμου παύσεσθαι ῥᾳδίως, τῆς δοκήσεως ἐσφάλημεν. — 10. Τοῦ ὑμετέρου κινδύνου] τῆς ὑμετέρας συμμαχίας. — 11. Νῦν γάρ, ὅτε παρέσχεν] νῦν γάρ, ὅτε τὰ πράγματα παρουσίας ἡμῖν ἐξουσίαν παρέσχεν. — 12. ** Παρέσχεν] ἔδωκεν ὁ καιρός. (Βασ.).

Ἀκούσαντας. E. ἀκούσαντες. Quod, quia τὸ πλῆθος primus casus est, non displiceat. Vid. tamen Haack.

Ἐπί. C. Reg. (G.) ἐς.

Cap. LXXXV. Ἔκπεμψις. C. ἐκπεμψις. Mox Pal. στρατίας.

Ὦ Ἀκάνθιοι om. C., in marg. ab al. man. habet G.

Ἀθηναίοις. Comma vulgo post hoc vocab. positum. At vid. Schol.

2. Τοῦ ἐκεῖ πολέμου. F. τοῦ ἐκεῖ τοῦ πολέμου.

Δόξης Mosqu. καὶ δόξης.

Ἀθηναίους. C. Ἀθηναίοις.

Μεμφθῇ· ἀντὶ τοῦ μέμψηται. Θουκυδίδης τετάρτῳ. Bekk. Anecdd. p. 109. Cf. Phot. p. 190. et Buttm. Gr. max. II. p. 188. In B. φ. om.

Κατεργάζεσθαι. Mosqu. κατεργάσ. Photius: Κατεργάσασθαι (D. κατεργάζεσθαι); ἀντὶ τοῦ κα-

ἀποκλήσει μου τῶν πυλῶν, καὶ εἰ μὴ ἀσμένοις ὑμῖν ἀφῖγμαι. 4. ἡμεῖς μὲν γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι, οἰόμενοί τε παρὰ ξυμμάχους, καὶ πρὶν ἔργῳ ἀφικέσθαι, τῇ γοῦν γνώμῃ ἥξειν, καὶ βουλομένοις ἔσεσθαι, κίνδυνόν [τε] τοσόνδε ἀνεῤῥίψαμεν, διὰ τῆς ἀλλοτρίας πολλῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἰόντες, καὶ πᾶν τὸ πρόθυμον παρεχόμενοι. 5. ὑμεῖς δὲ, εἴ τι ἄλλο ἐν νῷ ἔχετε, ἢ εἰ ἐναντιώσεσθε τῇ τε ὑμετέρᾳ αὐτῶν ἐλευθερίᾳ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, δεινὸν ἂν εἴη. 6. καὶ γὰρ οὐ μόνον ὅτι αὐτοὶ ἀνθίστα-

πε'. 2. Ἡμεῖς μὲν γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι — —] ἡμεῖς μὲν γὰρ εἰς κίνδυνον τηλικοῦτον κατέστημεν, διὰ τῆς ἀλλοτρίας ὁδοιπορήσαντες, καὶ προθυμίαν ἅπασαν ἐνεδεξάμεθα, ἐλπίσαντες τὴν παρουσίαν ἡμῶν ἀσμένοις ὑμῖν ἔσεσθαι, οὓς γε, καὶ πρὶν ἀφικέσθαι, τῇ γοῦν προαιρέσαι φίλους εἶναι, ἥξειν τε ὁπότε βουλοίμεθα, ὡς παρὰ φίλους ἀφικέσθαι. — 4. Βουλομένοις ἔσεσθαι] αὐτοῖς δηλονότι τοῖς ξυμμάχοις. ἡ δὲ σύνταξις Θουκυδίδειος. — 5. Ἀνεῤῥίψαμεν] ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κύβων. (Κασσ. Αὐγ.)

ταπονῆσαι· Θουκυδίδης. Cf. Suid. et Phav. Qui tamen etiam ad ἣν κατεργασώμεθα αὐτοὺς VI, 33. respicere possunt.

3. Ἀποκλήσει Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. C. Reg. Gr. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) ἀποκλείσει. Cf. I. 1. p. 212. sq. Mox Mosqu. ἀφίγμαι.

4. Γάρ om. E. Ar. Chr. Dein τέ, quod hyperbaton facit (cf. I. 1. p. 300.), in γὲ male mutaturus erat Haack.

Ἀφικέσθαι impugnat Krüg. ad Dion. p. 291. At vid. Goell. ad h. l. et adnot. Ἀφικεῖσθαι exarat Mosqu. Mire Valla: *existimantes praeter id quod fecimus, huc ad socios venire nos posse, hoc autem animo etiam ad cupidos esse venturos.*

Κίνδυνόν τε. „Defendi potest more Thucydidis. [in παρεχόμενοι] a verbo finito ad participium transeuntis.“ HAACK. Talem transitum Thucydides nec habet nec potest habere, quanquam vicissim post participium verbum finitum passim infert. (cf. I. 1. p. 275.) Qui ab Haack. allati sunt loci II, 78. IV, 40. I, 25., eorum duo emendata interpunctione ei sunt erepti, de tertio vid. adnot. Hic κίνδυνον ἀνεῤῥίψαμεν παρεχόμενοι vel ad sententiam accommodatius est quam καὶ παρεσχόμεθα. Τέ igitur uncis notavimus.

Ἀνεῤῥίψαμεν. Cl. (in cuius marg. tamen ἀνεῤῥ.) F. C. Reg. (G.) Gr. B. E. Bar. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. ἀπεῤῥίψαμεν. Valla: *contempsimus.* At vid. adnot.

Καὶ πᾶν — προεχόμενοι. „Ex hoc loco Ammonius ostendit discrimen inter παρέχειν et παρέχεσθαι.“ DUK.

5. Ἢ εἰ. Εἰ om. D. Ar. Chr. Dan. Statim B. ἐναντιώσεσθαι.

Τῇ τε. Τέ om. Chr. Mox καὶ τῇ si cui placeat, eum refutant αἵ τε Κορινθίων νῆες καὶ Ἀμπρακιωτῶν VII, 7. cf. VIII, 16. et Schaef. ad Dem. I. p. 191.

Ἂν. Mosqu. γὰρ (cum spir.)

σθε, ἀλλὰ καὶ, οἷς ἂν ἐπίω, ἧσσόν τις ἐμοὶ πρόςεισι, δυςχερὲς ποιούμενοι, εἰ ἐπὶ οὓς πρῶτον ἦλθον ὑμᾶς, καὶ πόλιν ἀξιόχρεων παρεχομένους, καὶ ξύνεσιν δοκοῦντας ἔχειν, μὴ ἐδέξασθε· καὶ τὴν αἰτίαν οὐχ ἕξω πιστὴν ἀποδεικνύναι, ἀλλ' ἢ ἄδικον τὴν ἐλευθερίαν ἐπιφέρειν, ἢ ἀσθενὴς καὶ ἀδύνατος τιμωρῆσαι τὰ πρὸς Ἀθηναίους, ἢν ἐπίωσιν, ἀφῖχθαι. 7. καίτοι στρατιᾷ γε τῇδ' ἣν νῦν ἐγὼ ἔχω, ἐπὶ Νίσαιαν ἐμοῦ βοηθήσαντος, οὐκ ἠθέλησαν Ἀθηναῖοι, πλέονες ὄντες, προςμῖξαι· ὥςτε οὐκ εἰκὸς νηίτῃ γε αὐτοὺς τῷ ἐν Νισαίᾳ στρατῷ ἴσον πλῆθος ἐφ' ὑμᾶς ἀποστεῖλαι."

ἰδ. κεφ. ο'.—ογ'.

πϛ. „Αὐτός τε οὐκ ἐπὶ κακῷ, ἐπ' ἐλευθερώσει

πζ. 4. *Καὶ τὴν αἰτίαν οὐχ ἕξω πιστὴν — —*] καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἐμῆς ἐξόδου λέγων οὐ πιστευθήσομαι, ἀλλὰ προφασίζεσθαι δόξω, ἐλευθεροῦν ἐπαγγελλόμενος τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ τῷ ἀδικεῖν τι αὐτούς, ἢ ἀδύνατος εἶναι βοηθεῖν πρὸς Ἀθηναίους, ἂν ἐπίωσι τοῖς συμμάχοις.

6. *Οἷς ἂν ἐπίω.* Valla: *quos adsuefacio.* „Videtur ἐθίζω legisse pro ἐπίω." STEPH.

Πρόςεισι. Inter secundum σ et ι una litera deleta in C. Tum vulgo colo posito καί ante δυςχερές addebatur, quod om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Neque tamen ideo ποιούμενος cum Reisk. legendum; quis enim ignorat usum plural. post τίς?

Εἰ ἐπί. Pal. ἢ ἐπί.

Παρεχομένους. It. παρασχομένους.

Ἐδέξασθε. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. δέξεσθε. Aug. ἐδέξεσθε, media litera erasa. E. δέξασθαι, cum ἐ ante δ s. v. al. man. et ε s. αι al. man.

Οὐχ ἕξω. Cass. οὐκ ἔχω.

Πιστήν. H. in marg. al. man. πίστιν. Tum Pal. ἀποδεικνῦναι.

Ἀφῖχθαι. Pal. Mosqu. ἀφίχθαι. Dan. ἀφῖγμαι.

7. *Στρατιᾷ.* De articuli defectu vid. I. 1. p. 196. et Blum. I. I. p. 2. sq.

Νῦν ἐγὼ ἔχω. Νῦν om. Gr., ἐγώ D. I. Vind., utrumque Chr. Pro ἐγὼ ἔχω E. Mosqu. ἔχω ἐγώ.

Ἀθηναῖοι. Gr. οἱ Ἀθηναῖοι. Tum E. πλέοντες.

Νηίτῃ γε. D. νηίτῃ δέ. In Pal. ι sub η fin. eras.

Ἐν Νισαίᾳ. Pal. ἐκεῖ.

Ὑμᾶς. Cass. ἡμᾶς.

Cap. LXXXVI. *Αὐτός τε.* Male hinc novum caput incipit, quum verborum ἢ ἄδικον τὴν ἐλευθερίαν ἐπιφέρειν ἢ ἀσθενὴς καὶ ἀδύνατος ἀφῖχθαι c. 85. §. 5. prior pars §. 7., altera c. 86. §. 1. illustretur.

Ἐλευθερώσει. F. ἐλευθερίᾳ, quod potuisse ita dici ex IV, 114. οὐ γὰρ ἐπὶ δουλείᾳ δρᾶσαι τοῦτο, ἀλλ' ἐπὶ ἀγαθῷ καὶ ἐλευθερίᾳ τῆς πόλεως patet, quanquam nemo praeferet.

δὲ τῶν Ἑλλήνων παρελήλυθα, ὅρκοις τε Λακεδαιμονίων καταλαβὼν τὰ τέλη τοῖς μεγίστοις, ἦ μὴν, οὓς ἂν ἔγωγε προςαγάγωμαι ξυμμάχους, ἔσεσθαι αὐτονόμους, καὶ ἅμα οὐχ ἵνα ξυμμάχους ὑμᾶς ἔχωμεν ἢ βίᾳ ἢ ἀπάτῃ προςλαβόντες, ἀλλὰ τοὐναντίον, ὑμῖν δεδουλωμένοις ὑπὸ Ἀθηναίων ξυμμαχήσοντες. 2. οὔκουν ἀξιῶ οὔτ' † αὐτὸς † ὑποπτεύεσθαι, πίστεις γε διδοὺς τὰς μεγίστας, οὔτε τιμωρὸς ἀδύνατος νομισθῆναι, προςχωρεῖν τε ὑμᾶς θαρσήσαντας."

(Ὅτι οὐκ ἀσαφῆ οὐδὲ ἐπὶ τοῖς ὀλίγοις οὖσαν τὴν ἐλευθερίαν ἐπιφέρει.)

3. „Καὶ εἴ τις ἰδίᾳ τινὰ δεδιὼς ἄρα, μὴ ἐγώ τισι προςθῶ τὴν πόλιν, ἀπρόθυμός ἐστι, πάντων μάλιστα

πς'. 1. Ὅρκοις τε Λακεδαιμονίων — —] τὸ ἑξῆς, ὅρκοις μεγίστοις τὰ τῶν Λακεδαιμονίων τέλη καταλαβών· [ἀντὶ τοῦ, ποιήσας ὀμόσαι τοὺς ἄρχοντας τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Κασσ. Αὐγ.)] — 4. Οὐχ ἵνα — ἔχωμεν] οὐ γὰρ δεόμεθα συμμαχίας. (Κασσ. Αὐγ.)

Παρελήλυθα. Mosqu. παραγέγονα.

Ὅρκοις τε. E. ὅ τε, nisi erraverunt Gallii typothetae.

Λακεδαιμονίων post τέλη collocat E.

Καταλαβών in marg. al. man. D.

Ἦ μήν. Pal. ἤμην. In D. de.

Ξυμμάχους. F. C. καὶ ξυμμάχους, quod καί in G. eras.

Ἔσεσθαι αὐτονόμους — ξυμμάχους Pal. in marg. rec. man. scripta habet. Post αὐτόν. apud Duk. male punctum.

Ἔχωμεν. Syllaba χω in G. s. v.

Ξυμμαχήσοντες. Mosqu. συμμαχίσαντες.

2. Οὔκουν. Pal. οὐκοῦν. Vide statim.

Αὐτός nobis suspectum, nec ab ullo interprete translatum; etenim non opponuntur οὔτ' αὐτὸς ὑποπτεύεσθαι — προςχωρεῖν τε ὑμᾶς, quae posteriora cum οὔκουν cohaerere nequeunt, sed οὐθ' ὑποπτ. οὔτε τιμωρ. ἀδύν. νομισθῆναι. At quum αὐτός expungi nequeat, nec hyperbaton, quod I. 1. p. 301. statuimus, nunc placeat, fortasse conjicias οὐκοῦν ἀξιῶ οὔτ' αὐτὸς ὑποπτεύεσθαι — οὐδὲ τιμ. ἀδύν. νομισθῆναι, προςχωρεῖν τε ὑμᾶς. Magis tamen placet, ut ἄλλως (*temere*) vel ἀδίκως pro αὐτός reponatur.

Πίστεις γε. Inepte vulgo πίστεις τε. Γέ nobiscum rescripsit Haack., commendarunt etiam Reisk. et Goell. In Ar. Chr. Dan. particula om., quam Bekk. et Goell. uncis notarunt. Mox Bekk. προςχωρεῖν δέ legendum suspicatur.

πιστευσάτω. 4. οὐ γὰρ ξυστασιάσων ἥκω, οὐδὲ * ἀσαφῆ * τὴν ἐλευθερίαν νομίζω ἐπιφέρειν, εἰ, τὸ πάτριον παρεὶς, τὸ πλέον τοῖς ὀλίγοις, ἢ τὸ ἔλασσον τοῖς πᾶσι δουλώσαιμι. 5. χαλεπωτέρα γὰρ ἂν τῆς ἀλλοφύλου ἀρχῆς εἴη· καὶ ἡμῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις οὐκ ἂν ἀντὶ πόνων χάρις καθίσταιτο, ἀντὶ δὲ τιμῆς καὶ δόξης αἰτία μᾶλλον· οἷς τε τοὺς Ἀθηναίους ἐγκλήμασι καταπολεμοῦ-

πϛ́. 1. Ἀσαφῆ τὴν ἐλευθερίαν] γράφεται ἀσφαλῆ· καὶ ὁ νοῦς ἔχει ὧδε· οὐδὲ γὰρ φανερὰν ἐπιφέρειν νομίζω τὴν ἐλευθερίαν, εἰ, καταλείψας τὸ πάτριον, (ἤγουν τὴν ἀρχαίαν ἐλευθερίαν,) δουλώσω τὸ πλέον τοῖς ὀλίγοις, ἤτοι τοὺς ἄλλους Ἀκανθιαίους τοῖς στασιάζουσιν, ἢ τὸ ἔλασσον, τοὺς αὐτοὺς Ἀκανθιαίους, τοῖς πᾶσιν, ἤγουν τοῖς Μακεδόσιν ἢ Θεσσαλοῖς, ἢ τυχὸν τοῖς Λακεδαιμονίοις. τοὺς γὰρ αὐτοὺς Ἀκανθιαίους πολλούς τε καὶ ὀλίγους ἔφησεν εἶναι, πρὸς μὲν τοὺς στασιαστὰς πολλοὺς, πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους, Μακεδόνας τυχὸν καὶ Λακεδαιμονίους, ἐλάσσους. (λ. Αὐγ.) — 2. ** Εἰ, τὸ πάτριον παρεὶς —] εἰ, τὴν πάτριον ἑκάστοις πολιτείαν καταλύσας, ἢ τὸν δῆμον † καταδουλώσω † τοῖς ὀλίγοις, ἢ τοὺς ὀλίγους τῷ δήμῳ. (Κασσ. Αὐγ.) — 4. Τῆς ἀλλοφύλου ἀρχῆς] τῆς τῶν Ἀθηναίων. — 7. Οἷς τε] ἤγουν ἐφ' οἷς. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

3. *Πιστευσάτω.* E. πιστευσάτων.

4. *Ξυστασιάσων.* Libri tam scripti quam editi praeter Goell. συστασιάσων. Cf. I. 1. p. 209. cum Farr. discr. script.

Οὐδὲ ἀσαφῆ. Cass. in marg., item Cl. in marg. οὐδὲ ἀσφαλῆ, et sic „marg. [Steph.] Bar. Ald. Flor. Bas. [ed., non item cod. Bas.]" HUDS. In Lips. ed. mentio Flor. in his de., et deinde legitur: „Flor. ἀσαφῆ, quod Aug. in marg. a man. 2." Sed de Aug. haud dubie falsa narrantur, quem ἀσφαλῆ, non ἀσαφῆ in marg. habere coniicimus. „Fort. legendum οὐδ' αὖ σαφῆ. Exempla petantur ex Pind. Aelian. Aeschyl. c. Theb. v. 40." WASS. „Praeferam ἀσφαλῆ, aut legerim οὐδ' ἂν σαφῆ; placet enim hic σαφής, *certa, manifesta, liquida* libertas." BAU. Vulgatam retinet Hemsterh. ad Lucian. Necyom. 7. [p. 387. Lehm.], nec sollicitarunt recentiores. Cf. adnot.

Ἐπιφέρειν in marg. al. man. F.

Εἰ τό. D. ἐς τό, sed εἰ s. ἐς al. man. Cod. Bas. εἰς τό.

Ἢ τό. Τό om. C.

Δουλώσαιμι. E. δηλώσαιμι.

5. *Χαλεπωτέρα.* Reg. χαλεπώτερα, quasi huc (et ad c. 108, 1.) pertinerent quae I. 1. p. 94. disputata sunt. Quare D. χαλεπώτερον. Cf. etiam Vall. Nunc supple ἡ ἀσαφὴς ἐλευθερία, sed obstat aliquantum γάρ.

Εἴη. F. ἂν εἴη. Hic non cum Duk. et Bekk. comma posuimus, quod alioquin post μᾶλλ. idem faciendum esset, ubi Duk. adeo punctum habet. Pro καθίσταιτο cod. Bas. καθίστατο.

μεν, αὐτοὶ ἂν φαινοίμεθα ἐχθίονα ἢ ὁ μὴ ὑποδείξας ἀρετὴν κατακτώμενοι. 6. ἀπάτῃ γὰρ εὐπρεπεῖ αἴσχιον τοῖς γε ἐν ἀξιώματι πλεονεκτῆσαι ἢ βίᾳ ἐμφανεῖ· τὸ μὲν γὰρ ἰσχύος δικαιώσει, ἣν ἡ τύχη ἔδωκεν, ἐπέρχεται, τὸ δὲ γνώμης ἀδίκου ἐπιβουλῇ."

(*Ἀπειλαὶ εἰ οἱ Ἀκάνθιοι ἡσυχίαν ἄγειν προέλοιντο. τὸ τέλος παραινέσεις.*)

πζ. „Οὕτω πολλὴν περιωπὴν τῶν ἡμῖν ἐς τὰ μέγι-

πϛ. 1. ** Ἐχθίονα —] χειρόνως καὶ ... πλείονος μίσους κατακτώμενοι τὴν ἀρχήν. (*Αὐγ.*) — Ὁ μὴ ὑποδείξας] ὁ μὴ προεπαγγειλάμενος. τὸν Ἀθηναῖον ἀνίττεται. — 2. Κατακτώμενοι] ἀναδεξάμενοι. — Ἀπάτῃ γὰρ εὐπρεπεῖ — —] τοῖς γὰρ ἐν δυνάμει, φησὶν, οὖσιν, ὥςπερ ἐσμὲν ἡμεῖς, αἰσχιόν ἐστι μετὰ ἀπάτης εὐπρεποῦς κτήσασθαι, ἤπερ βιασαμένοις ἐκ τοῦ φανεροῦ· τὸ μὲν γὰρ βιάσασθαι τῷ τῆς ἰσχύος δικαίῳ γίνεται, καὶ ὡς παρέσχεν ἰσχὺν ἡ τύχη, τὸ δὲ ἀπατῆσαι ἀπὸ γνώμης ἀδίκου γίνεται. — ** Ἀπάτῃ — αἴσχιον] Ὅμηρος· Ἀλλ' οὐ γάρ τ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἐόντα Λάθρῃ * ὀπιπτεύσας *, ἀλλ' ἀμφαδὸν, αἴκε * τύχωμι * (*Κασσ. Αὐγ.*) — 3. Τὸ μὲν γάρ] τὸ βίᾳ ἐμφανεῖ. — 5. Τὸ δὲ] τὸ ἀπάτῃ εὐπρεπεῖ.

πζ. 6. Περιωπήν] [ἀντὶ τοῦ] περίσκεψιν, ἢ περιάθρησιν, ἢ πρόνοιαν, [ἢ ἐξέτασιν. (*l. Κασσ. Αὐγ.*)]

Φαινοίμεθα. Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. H. D. I. E. m. Ar. Chr. φαινώμεθα, quod male excusat Haack. Cf. I. 1. p. 138. sq. Gr. φαινόμεθα.

Ὁ μὴ ὑποδείξας. Cl. οἱ μὴ ὑποδείξαντες, sed in marg. nostrum. Mosqu. ὁ μὴ δείξας.

Ἀρετήν. Mosqu. B. Bar. Ald. Flor. Bas. ed. (non item cod. Bas.) ἀρχήν, sicut marg. Cass. cum γρ. At „ἀρχήν si *imperium* hic notet, sensu careat; si sit *omnino*, non habet ὑποδεῖξαι quo referatur, aut quid ille dicatur ὑποδεῖξαι. Quare ἀρετήν potius teneam." BAU. Cf. adnot.

6. *Ἀπάτῃ — ἐπιβουλῇ.* „Stob. p. 366." DUK.

Αἴσχιον. Stob. αἰσχιόν τι.

Τοῖς γε. Cass. Aug. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Gr. D. E. Dan. Bar. Ald. Flor. Bas. inepte τοῖς τε. Particulam om. Ar. Chr.

Ἀξιώματι. Reg. (G.) E. ἀξιώμασι, E. tamen cum τ s. σ alman.

Ἐμφανεῖ. Stob. cod. A. ἐμφανῇ

Ἐπέρχεται. B. ὑπέρχεται.

Cap. LXXXVII. *Οὕτω.* Hinc non ab *Καὶ οὐκ*, cum Heilm. et Kistem. novum caput ordiendum erat, nisi omnem hanc paragraphum ad anteced. cap. referre malumus.

Περιωπήν. Gr. I. περιοπήν. „Inter auctoris glossematica referunt Dion. Hal. t. II. p. 18 [p. 793. R.] et Suidas [cum Phot. et Phav. *Καλεῖ δὲ (Θουκ.)* περιωπὴν τὴν φροντίδα καὶ τὴν περίσκεψιν, οὐ τὸν τόπον, ὡς Ὅμηρος, Il. ἑ. 205.] Περιάθρησιν expl. Pollux II, 54. Usus est Agathias II, 54. Περιωπῆς, πρ

σθα διαφόρων ποιούμεθα. καὶ οὐκ ἂν μείζω πρὸς τοῖς ὅρκοις βεβαίωσιν λάβοιτε, ἢ οἷς τὰ ἔργα, ἐκ τῶν λόγων ἀναθρούμενα, δόκησιν ἀναγκαίαν παρέχεται ὡς καὶ ξυμφέρει ὁμοίως ὡς εἶπον. 2. εἰ δ', ἐμοῦ ταῦτα προϊσχομένου, ἀδύνατοι μὲν φήσετε εἶναι, εὖνοι δ' ὄντες ἀξιώσετε μὴ κακούμενοι διωθεῖσθαι, καὶ τὴν ἐλευθερίαν μὴ ἀκίνδυνον ὑμῖν φαίνεσθαι, δίκαιόν τε εἶναι, οἷς καὶ δυνατὸν δέχεσθαι αὐτὴν, τούτοις καὶ ἐπιφέρειν, ἄκοντα δὲ μηδένα προσαναγκάζειν, μάρτυρας μὲν θεοὺς καὶ

κζ. 1. *Διαφόρων*] [ἀντὶ τοῦ] διαφερόντων. — *Πρὸς τοῖς ὅρκοις βεβαίωσιν* — +] πρὸς τοῖς ὅρκοις, φησὶν, οὓς ὤμοσα, οὐκ ἂν σχοίητε παρ' ἐμοῦ πίστιν βεβαιοτέραν λαβεῖν, εἰ μὴ ἀναμείνητε τὰ ἔργα, καὶ θεάσησθε αὐτὰ ἀφομοιούμενα τοῖς λόγοις οἷς νῦν λέγω, πίστιν βεβαίαν τοῦ συμφέρειν αὐτὰ τῶν λόγων παρεχομένων. — 3. *'Αναθρούμενα*] φανερὰ γινόμενα. (λ. Αὐγ.) — 4. *Εἰ δ' ἐμοῦ ταῦτα* —] εἰ δ', ἐμοῦ ταῦτα προτείνοντος καὶ ἐπαγγελλομένου, φήσετε μὴ δύνασθαι ἤτοι ἐλευθερωθῆναι ἢ συμμαχεῖν, μενούσης δὲ τῆς φιλίας ἀξιώσετε ἡμᾶς διωθεῖσθαι, ὑφορώμενοι μὴ ἄρα οὐκ ἀκίνδυνος ὑμῖν ἡ ἐλευθερία γένηται· ἔτι δὲ εἰ λέγοιτε ὡς δίκαιον τούτους ἐλευθεροῦν οἳ καὶ δύνανται δέξασθαί τε καὶ κατασχεῖν τὴν ἐλευθερίαν, ἄκοντα δὲ μηδένα ἀναγκάζειν ἐλευθεροῦσθαι· μάρτυρας μὲν θεοὺς καὶ [ἥρωας καὶ τὰ ἑξῆς. (λ. Αὐγ.)] — ** *'Εμοῦ*] τὸ ἐμοῦ ὀρθοτονητέον. (Αὐγ.) — 5. *'Αδύνατοι*] προσέρχεσθαι δηλονότι ἡμῖν. (λ. Αὐγ.) — 6. *Κακούμενοι*] ὑφ' ἡμῶν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — *Διωθεῖσθαι*] ἡμᾶς δηλονότι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 9. *Προσαναγκάζειν*] ἐλευθεροῦσθαι δηλονότι. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

ὄψεως Hesych." DUK. Cf. I. 1. p. 240.

Διαφόρων Reg. Bekk. Goell. volente Dukero. Pessime vulgo (et Haack.) διαφορῶν, quod valeret *discriminum* vel *inimicitiarum*. Add. not. et script. dissert. ad c. 61.

Πρός de. C. Reg. (G.), in hoc tamen s. v. man. rec. adscr., et in contextu ante τοῖς trea literae erasae. (Etiam μείζω in G. s. v. al. man. esse dicitur, sed erasse videntur Gailii operae.)

Λάβοιτε. G. λάβητε.

'Αναθρούμενα. Gr. ἀφομοιούμενα. E. ἀναθεωρούμενα. „Suidas ἀναθρούμενα, ἀνασκοπούμενα. Scriptura Gr. videtur orta ex interpretatione Scholiastae." DUK. Cum Suid. consentiunt Phav. et Zon., ubi graviter fallitur Tittmann., qui a θρέω ducat, quum derivetur ab ἀθρέω.

2. *Προϊσχομένου.* Mosqu. προϊσχουμένου.

'Υμῖν. Cass. Aug. F. Pal. Vat. H. Mosqu. ἡμῖν, quod quanquam a sententia alienum est, recepit Bekk., sed rursus expulit Goell. In Aug. ῦ s. ῆ al. man. Valla: *vobis.*

Αὐτήν. F. αὐτοῖς.

Καὶ ἐπιφέρειν. *Καί* om. D. I. E. Ar. Chr. Dan., sed germanum est.

ἥρωας τοὺς ἐγχωρίους ποιήσομαι ὡς, ἐπ' ἀγαθῷ ἥκων, οὐ πείθω, γῆν δὲ τὴν ὑμετέραν δῃῶν, πειράσομαι βιάζεσθαι. 3. καὶ οὐκ ἀδικεῖν ἔτι νομιῶ, προσεῖναι δέ τί μοι καὶ κατὰ δύο ἀνάγκας τὸ εὔλογον, τῶν μὲν Λακεδαιμονίων, ὅπως μὴ τῷ ὑμετέρῳ εὔνῳ, εἰ μὴ προσαχθήσεσθε, τοῖς ἀπὸ ὑμῶν χρήμασι φερομένοις παρ' Ἀθηναίους βλάπτωνται, οἱ δὲ Ἕλληνες ἵνα μὴ κωλύωνται ὑφ' ὑμῶν δουλείας ἀπαλλαγῆναι. 3. οὐ γὰρ δὴ εἰκότως γ' ἂν τάδε πράσσοιμεν, οὐδὲ ὀφείλομεν οἱ Λακεδαιμόνιοι μὴ κοινοῦ τινος ἀγαθοῦ αἰτίᾳ τοὺς μὴ βουλομένους ἐλευθεροῦν. 4. οὐδ' αὖ ἀρχῆς ἐφιέμεθα, παῦσαι δὲ μᾶλλον ἑτέρους σπεύδοντες, τοὺς πλείους ἂν ἀδικοῖμεν, εἰ, ξύμπασιν αὐτονομίαν ἐπιφέροντες, ὑμᾶς τοὺς ἐναντιουμένους περιίδοιμεν. 5. Πρὸς ταῦτα βου-

πζ'. 1. ** Ἐπ' ἀγαθῷ] τῶν Λακεδαιμονίων, Βρασίδα, ἐπ' ἄλλων * μὴν * οὔ· πῶς γὰρ ἄν, ἐπ' ἀγάθῳ † ἀφίξων †, ἦλθε σὺν βαρείᾳ τῇ στρατιᾷ, δῃῶν αὐτῶν τὴν γῆν; (Βασ.) — 4. Ἀνάγκας] [ἤγουν] αἰτίας. — Τῶν μὲν Λακεδαιμονίων] λείπει τὸ ἕνεκεν. (λ. Αὐγ.) — 5. Προσαχθήσεσθε] ἡμῖν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 7. Οἱ δὲ Ἕλληνες] ἀντὶ τοῦ τῶν Ἑλλήνων. — 8. Οὐ γὰρ δὴ εἰκότως γ' ἂν —] οὐ γὰρ ἂν εὐλόγως ἐγχειροῖμεν ἐλευθεροῦν τοὺς Ἕλληνας, οὐδ' ἂν δικαίως τοὺς μὴ βουλομένους ἐλευθεροῦσθαι ἐλευθεροῦν ἐπεχειροῦμεν, εἰ μὴ κοινῇ πᾶσι τοῖς Ἕλλησι τοῦτο συνέφερε. — 12. Ἑτέρους] τοὺς Ἀθηναίους. — 13. Αὐτονομίαν] ἰσότητα. — 14. ** Πρὸς ταῦτα] οἱ ἐπίλογοι. (Αὐγ.) — Πρὸς ταῦτα] ἀφορῶντες δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

Τὴν ὑμετέραν. F. om. τήν. Pro ὑμετέραν D. ἡμετέραν.

Δῃῶν in marg. ead. man. D. Post βιάζ. punctum in virgulam mutavit Bekk.

3. *Δέ τι.* Τί om. Gr. et Reisk.

Δύο. Ar. Chr. Dan. τὰς δύο. Ita fortasse etiam I., qui τάς omittere dicitur, quod tamen in verbis scriptoris non exstat.

Τῶν μέν. Frustra Reisk. τὴν μέν.

Εἰ μή s. v. al. man. E.

Ἀπό. Cl. E. ὑπό, frustra.

3. *Πράσσοιμεν.* Mosqu. πράσσομεν, sed ι superscr. Placeat fortasse cuipiam πράσσοιτε. Cf. tamen adnot.

Αἰτίᾳ om. E. *Αἰτίαν* habet cod. Bas.

4. *Σπεύδοντες.* G. σπεύδοντας.

Πλείους. F. πλείονας.

Ἐπιφέροντες — ἀγωνίσασθε om. D.

Ἐναντιουμένους. F. ἐναντίους.

Περιίδοιμεν. Ar. ὑπερίδοιμεν, ex interpr.

λεύεσθε εὖ, καὶ ἀγωνίσασθε τοῖς τε Ἕλλησιν ἄρξαι πρῶ-
10 τοι ἐλευθερίας, καὶ ἀΐδιον δόξαν καταθέσθαι, καὶ αὐτοὶ
τά τε ἴδια μὴ βλαφθῆναι, καὶ ξυμπάσῃ τῇ πόλει τὸ
κάλλιστον ὄνομα περιθεῖναι."

(Ἄκανθος καὶ ὕστερον καὶ Στάγειρος πρὸς Βρασίδαν ἀφίσταται.)

5 πη'. Ὁ μὲν Βρασίδας τοσαῦτα εἶπεν. οἱ δὲ Ἀκάν-
θιοι, πολλῶν λεχθέντων πρότερον ἐπ' ἀμφότερα, κρύφα
διαψηφισάμενοι, διά τε τὸ ἐπαγωγὰ εἰπεῖν τὸν Βρασί-
δαν, καὶ περὶ τοῦ καρποῦ φόβῳ, ἔγνωσαν οἱ πλείους
ἀφίστασθαι Ἀθηναίων· καὶ πιστώσαντες αὐτὸν τοῖς ὅρ-
10 κοις, οὓς τὰ τέλη τῶν Λακεδαιμονίων ὀμόσαντα αὐτὸν

πζ'. 3. Καταθέσθαι] ἑαυτοῖς δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 3. Τὸ κάλλιστον ὄνομα] τὴν ἐλευθερίαν.

πη'. 6. Πολλῶν λεχθέντων — ἐπ' ἀμφ.] ἀμφιβόλων λόγων λεχθέντων. (λ. Αὐγ.) — 6. Κρύφα ψηφισάμενοι] κατάστασιν κρίσεως ποιήσαντες. (λ. Αὐγ.) — 9. Καὶ πιστώσαντες αὐτὸν τοῖς ὅρκοις] ἀντὶ τοῦ, ὅρκον ἐξ αὐτοῦ λαβόντες, [εἰς ὅρκον αὐτὸν ἐμβαλόντες, καὶ ἐκ τούτου πίστιν δεξάμενοι. (Κασσ.)] ὅτε γὰρ λέγομεν, πιστῶ σε ὅρκῳ, ἀντὶ τοῦ, ὅρκον ἐκ σοῦ λαμβάνω· πιστοῦμαί σε δὲ ὅρκῳ, ἀντὶ τοῦ, ὅρκον σοι δίδωμι.

5. Καὶ ἀγωνίσασθε — ἐλευθερίας. Thom. Mag. in βούλομαι p. 163. Καί om. E.

Τοῖς τε Ἕλλησι. Τέ om. C. et Thom Mag., s. v. al. man. habet G.

Πρῶτοι. C. Reg. (G.) πρῶτον, sed Reg. (G.) int. vers. rec. man. πρῶτοι. „Recte; nam et sic Thom. Mag. cum ceteris mss." DUK. Cf. ad VI, 3.

Τά τε. G. τα δε, sed al. man. τέ s. δέ eras.

Τὸ κάλλιστον. Τό om. It.

Cap. LXXXVIII. Ὁ μέν. Ar. Dan. ὁ μὲν οὖν. „Sed alterum apud nostrum [finitis orationibus in hoc transitu] usitatius." WASS. „Supra c. 21. huius libri semel Οἱ μὲν οὖν Λακεδαιμόνιοι τοσαῦτα εἶπον· sed ibi quoque οὖν a nonnullis mss. abest." DUK.

Διαψηφισάμενοι Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. B. I. E. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ψηφισάμενοι. „Abresch. p. 456. probat lectionem διαψηφ., i. e. calculis et suffragiis certantes." GOTTL. Hanc interpretationem merito reiicit Bau. Constat nunc διαψηφίζεσθαι significare *omnes deinceps suffragia ferre.*

Ἐπαγωγά. B. ἐπαγωγά. Tum I. Βρασίδα. Post Ἀθην. punctum in comma mutavit Bekk.

Πιστώσαντες — ὅρκοις. „Haec non nominato auctore una cum interpretatione Scholiastae leguntur in Suid. v. πιστώσαντες." DUK.

ἐξέπεμψαν, ἦ μὴν ἔσεσθαι ξυμμάχους αὐτονόμους οὓς ἂν προσαγάγηται, οὕτω δέχονται τὸν στρατόν. 2. καὶ οὐ πολλῷ ὕστερον καὶ Στάγειρος, Ἀνδρίων ἀποικία, ξυναπέστη. ταῦτα μὲν οὖν ἐν τῷ θέρει τούτῳ ἐγένετο.

(B. Χειμών. — Κεφ. ρις΄.)

(1. Μάχη ἐν Δηλίῳ καὶ Δηλίου ἅλωσις. πθ΄ — ρα΄. Δημοσθένης ταῖς Σίφαις ἐπιβουλεύων ἄπρακτος γίγνεται.)

Ὀλ. πθ΄. ἔτ. α΄. πρὸ Χρ. υκδ΄. μετὰ τὴν ιγ΄. τοῦ Ὀκτωβρ. μην. ἰδ. κεφ. ος΄.

πθ΄. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος εὐθὺς ἀρχομένου, ὡς τῷ Ἱπποκράτει καὶ Δημοσθένει, στρατηγοῖς οὖσιν Ἀθηναίων, τὰ ἐν τοῖς Βοιωτοῖς ἐνεδίδοτο, καὶ ἔδει τὸν μὲν Δημοσθένην ταῖς ναυσὶν ἐς τὰς Σίφας ἀπαντῆσαι, τὸν δ' ἐπὶ τὸ Δήλιον, γενομένης διαμαρτίας τῶν ἡμερῶν ἐς ἃς ἔδει ἀμφοτέρους στρατεύειν, ὁ μὲν Δημοσθένης, πρότερον πλεύσας πρὸς τὰς Σίφας, καὶ ἔχων ἐν ταῖς ναυσὶν Ἀκαρνᾶνας καὶ τῶν ἐκεῖ πολ-

πη΄. 3. ** Στάγειρος] ἡ τοῦ φιλοσόφου Ἀριστοτέλους πατρίς. (Κασσ. Αὐγ.) — 4. Ξυναπέστη] τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.)

Τοῦ κεφαλαίου τούτου τὰ σχόλια πάντα λ. Αὐγ.

πθ΄. 5. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος] μετάβασις. — 9. Ἐπὶ τὸ Δήλιον] δηλονότι ἀπαντῆσαι. — Διαμαρτίας] ἀστοχίας. — 10. Τῶν ἡμερῶν] τῶν συμπεφωνημένων. — Εἰς ἃς] ἤγουν ἐν αἷς.

Ἐξέπεμψαν. C. ἐξέπεψαν. Mosqu. ἐξέπεμψεν. Et τὰ τέλη ὑπέσχετο nunc legimus I, 58. Sed alterum aeque bonum.

Προσαγάγηται. Dan. προσάγηται. Antea pro μήν Vind. μή.

2. Καὶ οὐ. Καί om. Cass., sed deinde adscr.

Πολλῷ. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. πολύ, quod probat Bened. „Sed meliorum codd. consensus deest, et utroque utitur Thucydides." HAACK.

Ὕστερον καί. Ὕστερον om. C. G., nisi falsa scribit Gail., et in his quoque deest καί, sicut in Ol. et Chr.

Cap. LXXXIX. Ἱπποκράτει. D. I. Ἱποκράτει, ut alibi ἵππαρχος et ὕπαρχος confunduntur.

Τοῖς Βοιωτοῖς. Τοῖς om. Chr.

Ἐνεδίδοτο. D. ἐνεδίδοντο. At vid. I. 1. p. 97. sqq.

Δημοσθένην. E. m. Dan. Δημοσθένῃ. Cf. adnot. ad III, 107.

Ταῖς ναυσίν. Ταῖς om. cod. Bas.

Ἀπαντῆσαι. Mosqu. ἀπατῆσαι.

Τὸ Δήλιον. Τό om. Ar. Chr. Dan. In Mosqu. τὸν Δήλιον.

Διαμαρτίας. Syllaba δι s. v. in I.

Ες Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) εἰς. Cf. I. 1. p. 212. Mox de πρότερον cf. ad c. 90. init.

Πρὸς τάς. Cam. ἐς τάς. Mox m. Ἀκαρνάνας.

λοὺς ξυμμάχων, ἄπρακτος γίγνεται, μηνυθέντος τοῦ ἐπιβουλεύματος ὑπὸ Νικομάχου, ἀνδρὸς Φωκέως ἐκ Φανοτέως, ὃς Λακεδαιμονίοις εἶπεν, ἐκεῖνοι δὲ Βοιωτοῖς. 2. καὶ βοηθείας γενομένης πάντων Βοιωτῶν, (οὐ 5 γάρ πω Ἱπποκράτης παρελύπει ἐν τῇ γῇ ὤν,) προκαταλαμβάνονται αἵ τε Σίφαι καὶ ἡ Χαιρώνεια. ὡς δὲ ᾔσθοντο οἱ πράσσοντες τὸ ἁμάρτημα, οὐδὲν ἐκίνησαν τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν.

(Ἱπποκράτης Δήλιον τειχίζει, τοῦτο δὲ ἀποτελέσας μέρος τῆς στρατιᾶς ἀποπέμπει.)

Ϟ'. Ὁ δὲ Ἱπποκράτης, ἀναστήσας Ἀθηναίους παν-10 δημεὶ, αὐτοὺς καὶ τοὺς μετοίκους, καὶ ξένων ὅσοι παρῆσαν, ὕστερος ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸ Δήλιον, ἤδη τῶν Βοιωτῶν ἀνακεχωρηκότων ἀπὸ τῶν Σιφῶν· καὶ καθίσας τὸν στρατὸν, Δήλιον ἐτείχιζε τοιῷδε τρόπῳ, τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. 2. τάφρον μὲν κύκλῳ περὶ

πθ'. 3. Ἐκεῖνοι δὲ Βοιωτοῖς] ἐξεῖπον. — 4. Βοηθείας — πάντων Βοιωτῶν] ἤγουν πάντων τῶν Βοιωτῶν συνδραμόντων εἰς τὸ βοηθῆσαι. — 5. Προκαταλαμβάνονται] ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν. — 6. **Ἡ Χειρώνεια] πόλις Βοιωτῶν. (Βασ.) — 7. Τὸ ἁμάρτημα] τὴν προδοσίαν.

Ἐπιβουλεύματος. Gr. βουλεύματος. „Male.“ WASS.
Φανοτέως. C. Φανοτέρου. Mosqu. Φανωτέως. At vid. script. discr. ad c. 76.
2. Πάντων Βοιωτῶν. D. I. πάντων τῶν Βοιωτῶν.
Ἱπποκράτης. Hinc ad ἀναστήσας in I. ob repetitum Ἱπποκρ. lacuna al. man. in marg. suppleta.
Χαιρώνεια. D. Ar. Χερώνεια.
Οὐδὲν ἐκίνησαν. Ar. Chr. Dan. οὐδὲ ἐκινήθησαν. Pro ἐκίνησαν Par E. aut F. ἐνίκησαν, sed κιν s. νικ al. man. Mox C. πόλαισιν.
Cap. XC. Τοὺς μετοίκους. Τοὺς om. E.

Ὕστερος. F. E. ὕστερον, et cap. praeced. omnes libri ὁ μὲν Δημοσθένης πρότερον πλεύσας, nisi ibi quoque malis πρότερος.
Ἀπό. D. ὑπό. Mox Pal. Σίφων.
Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. „Valde mihi suspecta sunt haec verba, primum quod superflua sunt, quum statim sequatur περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὸν νεών, atque supra c. 76. iam dixerit Δήλιον καταλαβεῖν, τὸ ἐν τῇ Ταναγραίᾳ Ἀπόλλωνος ἱερόν; deinde quod minus apto loco ponuntur post verba τοιῷδε τρόπῳ, quibus alibi semper ipsa rei descriptio subiungitur.“ HAACK. At neutrum argumentum idoneum est, quum Thucydides et tales repetitiones

τὸ ἱερὸν καὶ τὸν νεὼν ἔσκαπτον, ἐκ δὲ τοῦ ὀρύγματος ἀνέβαλλον ἀντὶ τείχους τὸν χοῦν, καὶ σταυροὺς * παρακαταπηγνύντες *, ἄμπελον κόπτοντες τὴν περὶ τὸ ἱερὸν, ἐςέβαλλον, καὶ λίθους ἅμα καὶ πλίνθον ἐκ τῶν οἰκοπέδων τῶν ἐγγὺς καθαιροῦντες, καὶ παντὶ τρόπῳ ἐμετεώριζον τὸ ἔρυμα. πύργους τε ξυλίνους κατέστησαν, ᾗ καιρὸς ἦν, καὶ τοῦ ἱεροῦ οἰκοδόμημα οὐδὲν ὑπῆρχεν· ἧπερ γὰρ ἦν στοὰ, κατεπεπτώκει. 3. ἡμέρᾳ δὲ ἀρξάμενοι τρίτῃ, ὡς οἴκοθεν ὥρμησαν, ταύτην τε εἰργάζοντο, καὶ τὴν τετάρτην, καὶ τῆς πέμπτης μέχρι ἀρίστου.

ϟϛ'. 1. ** Τὸ ἱερὸν καὶ τὸν νεὼν] ἱερὸν ναοῦ διαφέρει· ἱερὸν μὲν † αὐτὸς † ὁ προσιερωμένος τόπος τῷ θεῷ, νεὼς δὲ ἔνθα ἵδρυται αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ. (Αὐγ.) — Ἀνέβαλλον] ἀναῤῥίπτοντες ἐτίθουν. (λ. Αὐγ.) — 2. Σταυροὺς] ὀρθὰ ξύλα. (λ. Αὐγ.) — 6. Ἡ καιρὸς ἦν] ἕως ἐδίδου ὁ καιρός. (Βασ.) §. [ἤγουν ἐν ᾧ ἦν ἐπικαιρότατον καὶ ἁρμοδιώτατον (λ. Αὐγ.)] — 10. Μέχρις ἀρίστου] ἄριστον τὸ νῦν λεγόμενον ἐν τῇ κοινῇ συνηθείᾳ. οὐ γὰρ δυνάμεθα ἐπὶ ἑσπέρας λαβεῖν αὐτὸ, ἐπεὶ ἔλεγεν ἂν καὶ τὴν πέμπτην, ὡς καὶ τὰς ἄλλας.

atque interpretationes amet (vid. de Art. crit. p. 11. et 141.), et appositionem passim a nomine suo avellat. (vid. I. 1. p. 299.)

2. Τὸν νεών. Pal. τῶν νεῶν. At vid. adnot.

Ὀρύγματος. C. ὀρύμματος.

Ἀνέβαλλον. F. E. male ἀνέβαλον.

Τείχους. C. Reg. (G.) τοῦ τείχους. Post χοῦν punctum in comma mutavit Bekk.

Παρακαταπηγνύντες. Cass. Aug. Cl. F. Vat. H. καταπηγνύντες, παρά tamen Cl. in marg., H. s. v. al. man. adscriptum habet. Etiam in It. praepositio in litura posita. Est tamen hic aptissima et vix potuit temere oriri. Sic ξύλα παροικοδομεῖν II, 75. Σταυροὺς κατέπηξαν tamen legimus VII. 25. Pal. παρακαταπηγνῦντες.

Ἐςέβαλλον. m. ἐςέβαλον. Ante hoc verbum comma delevit Bekk. At vid. adnot. Post ἐςέβαλλον ante Bekk. inepte punctum erat.

Πλίνθον. Mosqu. Chr. πλίνθους. Sic c. 68. λίθοις καὶ πλίνθοις χρώμενοι. Nihilominus servandus singularis. Cf. ad Xen. Anab. I, 7, 10. Post τρόπῳ ed. Lips. comma posuit. At vid. adnot.

Ἐμετεώριζον. Pal. ἐμετώριζον.

Ἧπερ It. Vind. Vall. Bened. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) minus apte ἧπερ, ubi. Gr. εἴπερ.

3. Ταύτην τε. Τέ om. Aug. It. Vat. I.

Μέχρι Cass. Aug. C. Reg. (G.) Gr. Haack. Bekk. Goell. Vulgo μέχρις. Cf. I. 1. p. 215.

Ἀρίστου ἔπειτα post πλεῖστα ponunt D. I. Vind. Ar. Chr. Dan. et, suffecta illi ἔπειτα voce ἔπειδε (? ἐπεὶ δέ?), E.

4. ἔπειτα, ὡς τὰ πλεῖστα ἀπετετέλεστο, τὸ μὲν στρατόπεδον προαπεχώρησεν ἀπὸ τοῦ Δηλίου οἷον δέκα σταδίους, ὡς ἐπ' οἴκου πορευόμενον, καὶ οἱ μὲν ψιλοὶ οἱ πλεῖστοι εὐθὺς ἐχώρουν, οἱ δ' ὁπλῖται θέμενοι τὰ ὅπλα 5 ἡσύχαζον· Ἱπποκράτης δὲ, ὑπομένων ἔτι, καθίστατο φυλακάς τε, καὶ τὰ περὶ τὸ προτείχισμα, ὅσα ἦν ὑπόλοιπα, ὡς χρῆν ἐπιτελέσαι.

(Οἱ Βοιωτοὶ ξυλλέγονται ἐς Τάναγραν, καὶ Παγώνδας αὐτοὺς πείθει μάχην ποιεῖσθαι.)

ϟα΄. Οἱ δὲ Βοιωτοὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ξυνελέγοντο ἐς τὴν Τάναγραν· καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ πασῶν τῶν 10 πόλεων παρῆσαν, καὶ ᾔσθάνοντο τοὺς Ἀθηναίους προχωροῦντας ἐπ' οἴκου, τῶν ἄλλων Βοιωταρχῶν, οἵ εἰσιν ἕνδεκα, οὐ ξυνεπαινούντων μάχεσθαι, ἐπειδὴ οὐκ ἐν τῇ

ϟ΄. 5. Ὑπομένων] ἤγουν ὑπολειφθεὶς ἐν τῷ Δηλίῳ. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

ϟα΄. 10. Προχωροῦντας ἐπ' οἴκου] ἤγουν * ἀπομακρύναντας * τοῦ Δηλίου. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 11. Βοιωταρχῶν] Βοιώταρχος καὶ Βοιωτάρχης.

4. Ἀπετετέλεστο. C. I. ἀπετέλεστο, in posteriore tamen ετ s. v. al. man. E. ἀποτετέλεστο. F. ἀπεστέλλετο.

Τὸ μὲν om. Dan. Ad haec respicit fortasse Antiatticista in Bekk. Anecdd. I. p. 113.: Στρατόπεδον ἀντὶ τοῦ στρατεύματος· Θουκυδίδης τετάρτῳ· τὸ στρατόπεδον ἀνεχώρησεν. Sed quanquam saepe Thucydides στρατόπεδον de exercitu et ἀναχωρεῖν de receptu exercitus dicit, ipsa tamen illa verba nec in quarto libro, nec, si recte meminimus, alibi apud eum leguntur. Post πορευόμενον punctum in comma mutavit Bekk.

Προτείχισμα. Reg. (G.) Mosqu. τείχισμα.

Ἐπιτελέσαι. C. Reg. (G.) ἀποτελέσαι, ut ab initio huius par. Sed E. m. Ar. Chr. Dan. ὑποτελέσαι.

Cap. XCI. Προχωροῦντας Cass. Aug. Cl. It. Vat. F. C. Reg. (G.) Cam. Gr. D. E. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo προςχωρ., quod male defendunt Abresch. et Bened. „Προχωρεῖν etsi non est *recedere*, sed *procedere*, tamen saepe de regredientibus usurpatur, ut motum omnino significet, ut Latinum *procedere*." HAACK.

Βοιωταρχῶν. Noli Βοιωτάρχων desiderare ob I. 1. p. 221. Βοιωτάρχαι V, 37. 38. Cf. Bornem. ad Xenoph. Conviv. 1, 4.

Οὐ ξυνεπαινούντων. Mosqu. οὖν (ita) ξυνεπ.

Βοιωτίᾳ ἔτι εἰσὶ, (μάλιστα γὰρ ἐν μεθορίοις τῆς Ὠρωπίας οἱ Ἀθηναῖοι ἦσαν, ὅτε ἔθεντο τὰ ὅπλα,) Παγώνδας ὁ Αἰολάδου, Βοιωταρχῶν ἐκ Θηβῶν μετ' Ἀριανθίδου τοῦ Λυσιμαχίδου, καὶ ἡγεμονίας οὔσης αὐτοῦ, βουλόμενος τὴν μάχην ποιῆσαι, καὶ νομίζων ἄμεινον εἶναι 5 κινδυνεῦσαι, προςκαλῶν ἑκάστους κατὰ λόχους, ὅπως μὴ ἀθρόοι ἐκλίποιεν τὰ ὅπλα, ἔπειθε τοὺς Βοιωτοὺς ἰέναι ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους, καὶ τὸν ἀγῶνα ποιεῖσθαι, λέγων τοιάδε.

(Παρακέλευσις Παγώνδου.)

ϟβ΄. „Χρῆν μὲν, ὦ ἄνδρες Βοιωτοὶ, μηδ' ἐς ἐπί- 10 νοιάν τινα ἡμῶν ἐλθεῖν τῶν ἀρχόντων ὡς οὐκ εἰκὸς Ἀθηναίοις, ἢν ἄρα μὴ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἔτι καταλάβωμεν

ϟα΄. 6. Κινδυνεῦσαι] διὰ κινδύνου χωρῆσαι. (Λ. Λόγ.)

ϟβ΄. 10. Χρῆν μὲν, ὦ ἄνδρες Βοιωτοὶ — —] διαιρεῖται ἡ δημηγορία αὕτη τῷ συμφέροντι καὶ τῷ δικαίῳ, ὑποφαίνει δὲ ὀλιγάκις καὶ τὸ δυνατόν. [§. Ἡ παροῦσα δημηγορία πλεῖον ἔχει τοῦ ἀναγκαίου, ἀφ' οὗ καὶ ἄρχεται, ὥστε ἀνάγκη πολεμεῖν πολεμίοις οὖσι. (Βασ.)] §. Ἡ μὲν πρότασις ἐξ ἐπιπλήξεως τῶν μὴ συνεπαινούντων μάχεσθαι· ἡ δὲ κατασκευὴ ἐκ διαβολῆς τῶν Ἀθηναίων, ὅτι πανταχοῦ ἐχθροί· τὸ δὲ συμπέρασμα προτρεπτικὸν εἰς τὰ πρακτέα κατὰ διορισμὸν τίσι τῶν ἀνθρώπων ἔτι μᾶλλον προμηθητέον.

Ἔτι om. Vat. H., sed hic s. v. ead. man. habet. Ante ἐν ponunt E. Mosqu., utroque loco praebet F.

Μάλιστα γάρ. Chr. μάλιστα δέ.

Οἱ Ἀθηναῖοι ἦσαν. F. Mosqu. ἦσαν οἱ Ἀθηναῖοι.

Παγώνδας. Mosqu. Παγόνδας. Apud Diod. XII, 69. scribitur Παντοιάδας vel Παντόδας. Vulgatam tuetur Athen. V, 15. Verum Stobaei cod. A. t. II. p. 394. (Gesf.) Παγωνίδας.

Αἰολάδου. I. Αἰολάνδου. Dan. Αἰλάδου.

Μετ' Ἀριανθίδου. It. Vat. H. μετὰ Ῥιανθίδου. Gr. μετὰ Ῥιαντίδου.

Λυσιμαχίδου. D. I. Mosqu. Λυσιμάχου.

Λόχους. Gr. male τάχος, cum emend. int. vers. script. τάχους.

Τοιάδε. Vind. m. Ar. Chr. Dan. τάδε. At vid. Wass. ad VI, 8.

Cap. XCII. Χρῆν. Cod. Bas. Gr. D. I. ἐχρῆν. At vid. script. discr. ad I, 39. Ar. Dan. χρή.

Μὲν. Dan. μὲν οὖν.

Ἐς Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) εἰς. Cf. I. 1. p. 212.

Ἐπίνοιαν. Cam. marg. Steph. ἔννοιαν. At vid. III. 46. fin. In Dan. desiderantur omnia inter ἐπίνοιαν et ἔτι καταλ.

Οὐκ εἰκός. Mosqu. εἰκοκός.

Ἢν. Mosqu. εἰ.

Τῇ Βοιωτίᾳ. Τῇ om. D. I. E. m. Ar. Chr.

αὐτοὺς, διὰ μάχης ἐλθεῖν· τὴν γὰρ Βοιωτίαν, ἐκ τῆς ὁμόρου ἐλθόντες, τεῖχος ἐνοικοδομησάμενοι μέλλουσι φθείρειν, καὶ εἰσὶ δήπου πολέμιοι, ἐν ᾧ τε ἂν χωρίῳ καταληφθῶσι, καὶ ὅθεν ἐπελθόντες πολέμια ἔδρασαν.
5 2. νυνὶ δ', εἴ τῳ καὶ ἀσφαλέστερον ἔδοξεν εἶναι, μεταγνώτω. οὐ γὰρ τὸ προμηθὲς, οἷς ἂν ἄλλος ἐπίῃ, περὶ τῆς σφετέρας ὁμοίως ἐνδέχεται λογισμὸν, καὶ ὅςτις τὰ μὲν ἑαυτοῦ ἔχει, τοῦ πλείονος δὲ ὀρεγόμενος, ἑκὼν τινι
92. ἐπέρχεται. 3. πάτριόν τε ὑμῖν στρατὸν ἀλλόφυλον ἐπελ-
10 θόντα καὶ ἐν τῇ οἰκείᾳ καὶ ἐν τῇ τῶν πέλας ὁμοίως ἀμύνεσθαι. Ἀθηναίους δὲ, καὶ προςέτι ὁμόρους ὄντας,

ϞΒ'. 1. ** *Διὰ μάχης ἐλθ.*] τὸ ἑξῆς, Ἀθηναίοις διὰ μάχης ἐλθεῖν. (*Αὐγ.*) — 5. *Ἀσφαλέστερον ἔδ.*] τὸ μὴ πολεμῆσαι. — 6. *Οὐ γὰρ τὸ προμηθὲς — —*] ὁ νοῦς οὕτως· οὐχ ὁμοίως δεῖ τὸν ἐπιβουλεύοντα καὶ τὸν ἐπιβουλευόμενον ἀσφαλῶς μεταχειρίζειν, ἀλλὰ δῆλον ὅτι δεῖ προκινδυνεύειν τὸν ἐπιβουλευόμενον. Ὅμηρος· Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος Ἱπποδάμοιο. [** οὐ γὰρ ὅμοιόν ἐστι τὸ ὑπὲρ τῆς σφετέρας * μάχεσθαι * καὶ ὑπὲρ πλείονος· τοῦτο μὲν γὰρ φανερῶς ἄδικον, ἐκεῖνο δὲ καὶ μᾶλλον δίκαιον. (*Βασ.*)] — *Οἷς ἂν ἄλλος ἐπίῃ*] ἐκ τῶν τοῦ Αἰσώπου μύθων, ἄλλος ἄλλον ἀγρεῦσαι θέλων τρέχει τις, ἄλλος δ' ἄλλον ἐκ κακοῦ σώζων. — 8. *Ὀρεγόμενος*] ὥςπερ οἱ Ἀθηναῖοι. — 9. *Πάτριόν τε ὑμῖν*] ἀπὸ τοῦ ἔθους ἡ ἐργασία τοῦ δυνατοῦ· προαναφωνεῖ δ' ὃ μέλλει διὰ παραδείγματος ὕστερον ἀποδεῖξαι. — 11. *Ἀθηναίους δὲ —*] τὸ συμφέρον μεταληπτικὸν ἀπὸ προςώπου καὶ τρόπου.

Τεῖχος. E. καὶ τεῖχος. At vid. Matth. Gr. §. 556. 2.

Φθείρειν. Reg. (G.) διαφθείρειν. Cf. script. discr. ad II, 91. Punctum post hoc verbum in virgulam mutavit Haack.

Δήπου. Cod. Bas. πού.

2. *Νυνί.* Mosqu. νῦν.

Εἴ τῳ. Vind. εἴπω.

Ἄλλος. E. ἄλλως, sicut Cass. int. vers. rec. man.

Ἐπίῃ. Mosqu. male ἐπίοι. Virgulam autem, quae in omnibus edd. post σφετέρας est, huc transponere nonnemini placuit.

Τὰ μέν. Μέν om. Gr.

Τοῦ πλείονος δέ Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. I. m. Haack. Bekk. Goell. Vulgo τοῦ δὲ πλείονος. Cf. I. 1. p. 302. Tum Mosqu. ἑκόν.

3. *Ὑμῖν.* Reg. (G.) ἡμῖν.

Ἀλλόφυλον. C. (?G.?) Reg. ἀλλότριον. „Ἀλλότριον sine dubio ex interpretatione est. Ἀλλόφυλος crebro est apud Thuc. Vid. I, 2. IV, 86. Ibid. c. 64. τοὺς δὲ ἀλλοφύλους ἐπελθόντας ἀθρόοι [ἀεὶ], ἢν σωφρονῶμεν, ἀμυνούμεθα.“ DUK.

Οἰκείᾳ. Reg. Gr. m. Dan. οἰκία.

Ἀμύνεσθαι. D. I. m. ἀμύνασθαι.

πολλῷ μάλιστα δεῖ. 4. πρός τε γὰρ τοὺς ἀστυγείτονας πᾶσι τὸ ἀντίπαλον καὶ ἐλεύθερον καθίσταται, καὶ πρὸς τούτους γε δή, οἳ καὶ μὴ τοὺς ἐγγύς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄπωθεν πειρῶνται δουλοῦσθαι, πῶς οὐ χρὴ καὶ ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἀγῶνος ἐλθεῖν; (παράδειγμα δὲ ἔχομεν τούς τε ἀντιπέρας Εὐβοέας, καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος τὸ πολύ, ὡς αὐτοῖς διάκειται·) καὶ γνῶναι ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις οἱ πλησιόχωροι περὶ γῆς ὅρων τὰς μάχας ποιοῦνται, ἡμῖν δὲ ἐς πᾶσαν, ἢν νικηθῶμεν, εἷς ὅρος οὐκ ἀντίλεκτος παγήσεται· ἐσελθόντες γάρ, βίᾳ τὰ ἡμέτερα ἕξου-

ϟβ΄. 1. ** Πρός τε γὰρ τοὺς — —] τοῖς πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας ἀντιπάλοις ἴσοις καθισταμένοις ἐλευθερία περιγίγνεται. διόπερ καὶ ὁ καί σύνδεσμος περιττός. (Κασσ. Αὐγ.) §. [ἤγουν οἱ γὰρ πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας ἀντιπαλαίοντες καὶ ἀντιμαχόμενοι καὶ ἐλεύθεροί εἰσιν. (λ. Κασσ. Αὐγ.)] — 2. Πρὸς τούτοις] τοῖς εἰρημένοις. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 4. Ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἀγῶνος ἐλθεῖν] ἤγουν ἀγωνίσασθαι μέχρι θανάτου. (λ. Αὐγ.) — 5. ** Ἀγῶνος] ἀντὶ τοῦ κινδύνου τοῦ ἐκ τῆς μάχης ἀπαντῶντος. (Κασσ. Αὐγ.) — 7. Διάκειται] ὑπόκειται. ὡς αὐτοῖς ὑποτέτακται, ὡς ἔχει πρὸς αὐτούς. — 9. Οὐκ ἀντίλεκτος] ἀντὶ τοῦ ἀναμφίβολος. (λ. Αὐγ.) — ** Εἷς ὅρος οὐκ ἀντίλεκτος] ὡς μηδένα ὅλως ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἡμῶν ὅρον

Μάλιστα. Chr. *μᾶλλον*. „*Πολλῷ μᾶλλον* dicit Thuc. IV, 114., *πολὺ μᾶλλον* III, 12. et *παραπολὺ μᾶλλον* VIII, 6. Sed *πολλῷ μάλιστα* etiam e Pausan. adnotavit Budaeus Commentar. p. 395. Ἐμοὶ δὲ παρέσχε μὲν καὶ τοῦτο θαυμάσαι, παρέσχε δὲ πολλῷ μάλιστα Αἰγυπτίων ὁ κολοσσός. Locus est in Attic. c. 42. Itaque non est habenda ratio scripturae cod. Chr." DUK. Cf. Matth. Gr. §. 461.

4. *Ἀστυγείτονας*. G. *ἀστείγονας*. Post *καθίσταται* ante Haack. male punctum erat. Haack. et Bekk. colon posuerunt, nos cum Goell. ob praecedens *τέ* (in *πρός τε γάρ*) comma.

Τούτους. Ita scribendum vidit Duk. et ediderunt Bekk. et Goell. Vulgo (et Haack.) *τούτοις*. Cf. adnot. Eaedem adnotationes consulantur de insolentioribus verbis *οἳ καὶ μὴ τοὺς ἐγγύς, ἀλλὰ καὶ τούς*, in quibus post prius *καί* fortasse non male virgula ponatur.

Ἄπωθεν It. Vat. Mosqu. m. Bekk. Goell. *ἄποθεν*, aeque bene. Cf. adnot. ad II, 82.

Παράδειγμα δέ. *Δέ* male om. Cass. Aug. It. Vat. Mosqu. Parenthesis notas toti enunciationi addidit Bauer, ut sequens *γνῶναι* ex *χρή* pendere intelligatur.

Ἔχομεν τούς τε. Gr. *τούς τε ἔχομεν*.

Εὐβοέας. Mosqu. Ar. Chr. Bar. *Εὐβοίας*, quod corrumpit sententiam.

Πᾶσαν, ἤν. I. *πασανη*, sed in marg. al. man. *ἤν*.

Εἷς ὅρος οὐκ ἀντίλεκτοι. „Agnoscit Poll. V, 153." WASS. „Et II, 120." DUK.

Ἐσελθόντες Haack. Vulgo (Bekk. Goell.) *εἰσελθ*. Cf. §. 1.

σι. 5. τοσούτῳ ἐπικινδυνοτέραν ἑτέρων τὴν παροίκησιν τῶνδε ἔχομεν. εἰώθασί τε οἱ ἰσχύος που θράσει τοῖς πέλας, ὥσπερ Ἀθηναῖοι νῦν, ἐπιόντες τὸν μὲν ἡσυχάζοντα, καὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ μόνον ἀμυνόμενον, ἀδεέστερον 5 ἐπιστρατεύειν, τὸν δὲ ἔξω ὅρων προαπαντῶντα, καί, ἢν καιρὸς ᾖ, πολέμου ἄρχοντα, ἧσσον ἑτοίμως κατέχειν. 6. πεῖραν δὲ ἔχομεν ἡμεῖς αὐτοῦ ἐς τούσδε. νικήσαντες γὰρ ἐν Κορωνείᾳ αὐτούς, ὅτε τὴν γῆν ἡμῶν στασιαζόντων κατέσχον, πολλὴν ἄδειαν τῇ Βοιωτίᾳ μέχρι τοῦδε κατεστήσαμεν. 7. ὧν χρὴ μνησθέντας ἡμᾶς, τούς τε πρεσβυτέρους ὁμοιωθῆναι τοῖς πρὶν ἔργοις, τούς τε

Ἰδ. Βιβλ. α'. κεφ. ριγ'.

ἀναμφισβήτητον πρὸς αὐτοὺς καταλειφθῆναι. ἐξ οὗ δηλοῦται ὅτι πᾶσαν καταδουλώσονται τὴν Βοιωτίαν. (Κασσ. Αὐγ.)

ϟβ'. 1. ** Τοσούτῳ ἐπικινδυνοτέραν —] τοσοῦτον ἡ τούτων γειτνίασίς ἐστι φοβερώτερον, ἤπερ τῶν ἄλλων, οἷς γειτνιῶμεν. (Κασσ. Αὐγ.) — 2. Ἰσχύος που θράσει] ἤγουν μετὰ θρασείας ἰσχύος. (λ. Αὐγ.) — 5. Ἔξω ὅρων] τῶν ἑαυτοῦ. (λ. Αὐγ.) — 9. Πολλὴν ἄδειαν τῇ Βοιωτίᾳ — κατεστ.] ἤγουν ἄφοβον πεποιήκαμεν τὴν Βοιωτίαν. (λ. Αὐγ.) — 11. Τοῖς πρὶν ἔργοις] τοῖς ἑαυτῶν. (λ. Αὐγ.)

Interpunctionem hic et post ποιοῦντ. leviter correxit Bekk. Mox Bekk. minn. exempll. ἔξουσιν cum Cass. Aug. Cf. Farr. discr. script.

5. Τοσούτῳ. Mosqu. τοσοῦτον.

Ἐπικινδυνοτέραν Pal. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἐπικινδυνωτέραν. Cf. ad 64, 2. Mosqu. ἐπικίνδυνον.

Εἰώθασί τε — κατέχειν. „Stob. p. 364." WASS.

Οἱ om. C. Vulgo (et Haack.) male οἳ exaratur. Verum habent Reg. Gr. Bekk. Goell.

Τοῖς πέλας. D. τοὺς πέλας. Cf. I. 1. p. 132.

Ἀθηναῖοι. Vat. H. Mosqu. οἱ Ἀθηναῖοι.

Ἑαυτοῦ. Mosqu. αὐτοῦ. Stobaei cod. A. ἑαυτῶν.

Ἀμυνόμενον. E. Ar. Chr. ἀμυνούμενον.

Τὸν δέ. Stob. τὸν δὲ καί. „Quod et sententiam adiuvat." WASS.

Προαπαντῶντα. H. Gr. προαπατῶντα, sed H. cum ν a. v. al. man.

6. Ἡμεῖς αὐτοῦ. C. Reg. (G.) αὐτοῦ ἡμεῖς minus bene, quum ἡμ. fortius sit vocabulum. Placeat alicui ἡμεῖς αὐτοί. Tum Vind. Κορωνία. At vid. I. 2. p. 290.

Τῇ Βοιωτίᾳ. Vulgo ἐν τῇ Β., sed ἐν om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. B. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Schol. Haack. Bekk. Goell. Idem error redit c. 94. Antea Valla *ad Chaeroneam*, negligentia, opinor.

7. Ὁμοιωθῆναι — νεωτέρους om. I., ut videtur.

νεωτέρους, πατέρων τῶν τότε ἀγαθῶν γενομένων παῖδας, πειρᾶσθαι μὴ αἰσχῦναι τὰς προσηκούσας ἀρετὰς, πιστεύσαντας δὲ τῷ θεῷ, πρὸς ἡμῶν ἔσεσθαι, οὗ τὸ ἱερὸν ἀνόμως τειχίσαντες νέμονται, καὶ τοῖς ἱεροῖς ἃ ἡμῖν θυσαμένοις καλὰ φαίνεται, ὁμόσε χωρῆσαι τοῖσδε, καὶ δεῖξαι ὅτι, ὧν μὲν ἐφίενται, πρὸς τοὺς μὴ ἀμυνομένους ἐπιόντες κτάσθωσαν, οἷς δὲ γενναῖον τήν τε αὑτῶν ἀεὶ ἐλευθεροῦν μάχῃ, καὶ τὴν ἄλλων μὴ δουλοῦσθαι ἀδίκως, ἀνανταγώνιστοι ἀπ' αὐτῶν οὐκ ἀπίασι."

ϟβ'. 2. Τὰς προσηκούσας] [ἤγουν τὰς συγγενικάς. (λ. Αὐγ.)] Ὅμηρος· Μηδὲ γένος πατέρος αἰσχυνέμεν. — 3. ** Πιστεύσαντες δὲ τῷ θεῷ] ἐντεῦθεν ὁ Δημοσθένης ὁρμώμενος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Ὀλυνθιακῶν, καὶ τῶν θεῶν εὔνοιαν ἱκανὴν ἔφη εἶναι νίκην ἐπαγαγεῖν Ἀθηναίοις, εἰ βούλωνται πολεμεῖν Φιλίππῳ. (Βασ.) — Πρὸς ἡμῶν ἔσεσθαι] ἤγουν βοηθήσειν ἡμῖν τὸν θεόν. (λ. Αὐγ.) — 7. Οἷς δὲ γενναῖον] ἤγουν πάτριον καὶ ἀπὸ γένους. (λ. Αὐγ.) — 8. Καὶ τὴν ἄλλων] δηλονότι γῆν. (λ. Αὐγ.)

Τότε. Ar. Chr. Dan. male πώποτε.
Γενομένων. F. Reg. (G.) cod. Bas. D. I. E. γενομένους, et sic probabiliter etiam Cl., ex quo et Gr. ex emend. Hudson quidem γενομένου adnotavit, sed in Gr. ex emend. saltem est γενομένων. Valla: *egregiis illis orti parentibus.* Accusativum male probat Bened.
Αἰσχῦναι Pal. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) perperam αἰσχύναι.
Πιστεύσαντας. Cass. Bar. Ald. Flor. Bas. corrupte πιστεύσαντες.
Καλά. D. I. καλλα.
Ὅτι om. Ar. At vid. adnot. hic et ad Xen. Cyr. II, 3, 21.
Μὴ ἀμυνομένους. Μή om. C. Μέν pro eo habet F. Tum Mosqu. ἀμιν.
Ἐπιόντες. In Cass. man. rec. superscr. τας. Contra Gr. in contextu ἐπιόντας, cum superscr. emend. ἐπιόντες.
Αὑτῶν Aug. Cl. Pal. Gr. m. Ar. Chr. Bar. Ald. Flor. Bas. et fortasse plures. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) αὐτῶν. Cf. Farr. discr. script.
Ἀεί Cass. Aug. H. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo αἰεί. Cf. I. 1. p. 211. In Mosqu. de.
Τὴν ἄλλων. F. E. Ar. Chr. τὴν ἄλλην. D. I. τῶν ἄλλων. Mosqu. τὴν ἄλλω.
Ἀνανταγώνιστοι Cass. Aug. Cl. It. Vat. D. Vind. Mosqu. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἀναγώνιστοι, cui in m. superscr. ἀντ. In F. I. ἀνταγώνιστοι, sed I. in marg. al. man. ἀναντ. „Ἀνανταγώνιστοι noster supra II, 45. Herodian. Ioseph. p. 1301. Illud tamen apud Platonem et Xenoph. [Cyr. I, 5, 10.] exstat. Hesychius tamen agnoscit ἀνανταγώνιστος, ἀήττητος: ἀναγώνιστος tantum Pollux: neuter auctorem prodit. Scriptura Cl. a Thuc. et eius aemulis adserta mihi placet." WASS. „Est etiam apud Lucianum, qui Thucydideis crebro utitur, Dial. mort. p. 321. [XXVIII.] et Hermot. 537." DUK. Add. Dio. Cass.
Ἀπ' αὐτῶν. I. ἐπ' αὐτῶν. Tum Mosqu. Bekk. Goell. ἀπίασιν.

(Οἵ τε Βοιωτοὶ καὶ Ἱπποκράτης παρασκευάζονται ὡς ἐς μάχην. Βοιωτῶν διάκοσμος.)

ϟγ΄. Τοιαῦτα ὁ Παγώνδας τοῖς Βοιωτοῖς παραινέσας, ἔπεισεν ἰέναι ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους. καὶ κατὰ τάχος ἀναστήσας ἦγε τὸν στρατόν· (ἤδη γὰρ καὶ τῆς ἡμέρας ὀψὲ ἦν·) καὶ ἐπειδὴ προσέμιξεν ἐγγὺς τοῦ στρατεύματος αὐτῶν, ἐς χωρίον καθίσας ὅθεν, λόφου ὄντος μεταξὺ, οὐκ ἐθεώρουν ἀλλήλους, ἔτασσέ τε καὶ παρεσκευάζετο ὡς ἐς μάχην. 2. τῷ δὲ Ἱπποκράτει, ὄντι περὶ τὸ Δήλιον, ὡς αὐτῷ ἠγγέλθη ὅτι Βοιωτοὶ ἐπέρχονται, πέμπει ἐς τὸ στράτευμα, κελεύων ἐς τάξιν καθίστασθαι· καὶ αὐτὸς οὐ πολλῷ ὕστερον ἐπῆλθε, καταλιπὼν ὡς τριακοσίους ἱππέας περὶ τὸ Δήλιον, ὅπως φύλακές τε ἅμα εἶεν, εἴ * τις * ἐπίοι αὐτῷ, καὶ τοῖς Βοιωτοῖς, καιρὸν φυλάξαντες, ἐπιγένοιντο ἐν τῇ μάχῃ. 3. Βοιωτοὶ δὲ πρὸς τούτους ἀντικατέστησαν τοὺς ἀμυ-

ϟγ΄. 3. Τῆς ἡμέρας ὀψὲ ἦν] ἤγουν ἑσπέρα ἦν κλίναντος τοῦ ἡλίου. (λ. Αὐγ.) — 4. Προσέμιξεν ἐγγὺς] ἐπλησίασεν. (λ. Αὐγ.) — 5. Καθίσας] τὸ στράτευμα δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 8. Αὐτῷ] τῷ Δηλίῳ. (λ. Αὐγ.) — 12. Καὶ τοῖς Βοιωτοῖς] κατὰ τῶν Βοιωτῶν. (λ. Αὐγ.)

Cap. XCIII. Ἀναστήσας post στρατὸν collocat F.
Ὀψὲ ἦν. E. ἦν ὀψέ. Post ἦν Duk. comma, Bekk. et Goell. punctum. Bauer verba ἤδη — ἦν parenthesis notis inclusit, quas cum Haack. intactas reliquimus.
Καὶ ἐπειδή. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. D. I. καὶ ἐπεὶ δέ. Marg. Steph. καὶ ἐπειδὴ δέ. Ar. Chr. Ald. Flor. Steph. 1. Bekk. Goell. ἐπεὶ δέ. Sed Valla: et postquam.
Προσέμιξεν. F. προσέμιξαν.
Παρεσκευάζετο. B. παρασκευάζετο.
Ὡς om. F. E. Ar. Chr. Dan. In m. rec. man. inseruit. At vid. I, 62. et alibi.
2. Ἱπποκράτει. In G. η s. ει. Δήλιον. Quae sequuntur ad ὅπως φύλακες (vel potius ad περὶ τὸ Δήλ.) om. I., sed marg. ead. man. suppl.
Ἠγγέλθη. Mosqu. ἐγέλθη.
Κελεύων om. Ar. Vid. adnot.
Ἐπῆλθε. Cod. Bas. ex emend. (Cam.) marg. Steph. ἀπῆλθε.
Εἴ τις Pal. F. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. E. Vind. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. Kistem. Bekk. Goell. (nisi quod ex E. F. G. ει τις τις errore affert Gail.) Valla: si quis. Vulgo (et Haack.) εἴ τι, quod verba ἦν τι — βουλόμενον τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα ἐνδοῦναι VII, 48. et similia I. 1. p. 104. (cf. VI, 18.) vix satis defendant. Tum D. ἐπίει.
3. Ἀντικατέστησαν. Vat. ἀντεκατέστησαν. Ar. ἀντικαθέστησαν. Idem Ar. om. τοὺς ἀμυνομένους — τὰ ὅπλα.

νομένους, καὶ ἐπειδὴ καλῶς αὐτοῖς εἶχεν, ὑπερεφάνησαν τοῦ λόφου, καὶ ἔθεντο τὰ ὅπλα, τεταγμένοι ὥςπερ ἔμελλον, ὁπλῖται ἑπτακιςχίλιοι μάλιστα, καὶ ψιλοὶ ὑπὲρ μυρίους, ἱππῆς τε χίλιοι, καὶ πελτασταὶ πεντακόσιοι. 4. εἶχον δὲ δεξιὸν μὲν κέρας Θηβαῖοι καὶ οἱ ξύμμοροι αὐτοῖς· μέσοι δὲ Ἁλιάρτιοι, καὶ Κορωναῖοι, καὶ Κωπαιῆς, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ περὶ τὴν λίμνην· τὸ δὲ εὐώνυμον εἶχον Θεσπιῆς, καὶ Ταναγραῖοι, καὶ Ὀρχομένιοι. ἐπὶ δὲ τῷ κέρᾳ ἑκατέρῳ οἱ ἱππῆς καὶ ψιλοὶ ἦσαν. ἐπ' ἀσπίδας δὲ πέντε μὲν καὶ εἴκοσι Θηβαῖοι ἐτάξαντο, οἱ δὲ ἄλλοι, ὡς ἕκαστοι ἔτυχον. 5. αὕτη μὲν Βοιωτῶν παρασκευὴ καὶ διάκοσμος ἦν.

(Ἀθηναίων τάξις. Ἱπποκράτης παρακελεύεται τοῖς Ἀθηναίοις.)

ϞΔʹ. Ἀθηναῖοι δὲ οἱ μὲν ὁπλῖται ἐπὶ ὀκτὼ πᾶν τὸ στρατόπεδον ἐτάξαντο, ὄντες πλήθει ἰσοπαλεῖς τοῖς ἐναντίοις, ἱππῆς δὲ ἐφ' ἑκατέρῳ τῷ κέρᾳ. ψιλοὶ δὲ ἐκ πα-

ϞΓʹ. 1. *Καλῶς αὐτοῖς εἶχε*] τοῖς Βοιωτοῖς [δηλονότι] τὰ τῆς συντάξεως. (λ. Κασσ.) — 2. *Ἔθεντο*] περιέθεντο. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — *Ὥςπερ ἔμελλον*] μαχέσασθαι. (λ. Αὐγ.) — 9. * * *Ἐπ' ἀσπίδας δὲ πέντε μὲν καὶ εἴκοσι* —] οἷον ὡς ἐπὶ πάντας τοὺς στρατηγοὺς [τοὺς] ἑαυτῶν εἰς κʹ καὶ εʹ τάξεις ἔταξαν κατὰ βάθος. (Κασσ. Αὐγ.)

ϞΔʹ. 13. *Ἀθηναῖοι μὲν οἵδε ὁπλῖται*] Ἀθηναίων· Ὁμηρικόν. (λ. Αὐγ.)

Μάλιστα — χίλιοι om. Cass. Ar. Antea Mosqu. ὁπλίται.

Ἱππῆς hic et §. 4. Pal. Bekk. Goell. Vulgo ἱππῆς, multi libri et Haack. ἱππεῖς. Idem valet in c. 94. 96. et in *Κωπαιῆς* et *Θεσπιῆς* §. 4. Cf. I. 1. p. 221. 472. et 475.

4. *Δεξιὸν μέν*. *Μέν* om. F.

Ξύμμοροι. Pal. Gr. D. I. *ξύμμαχοι*, quod H. s. v. al. man. cum γρ. praebet, sed ex interpretatione ortum est. Cf. adnot.

Κωπαιῆς. Cl. I. E. *Κωπεεῖς*, I. tamen αι s. ε al. man. Cod. Bas. *Κωπταεῖς*. At vid. Steph. Byz. Antea in *Ἁλιάρτιοι* quem spiritum habeant libri, non constat.

Θεσπιῆς. *Οἱ* praefigunt Vat. H., ut mox nomini *Ὀρχομένιοι* Gr.

Ἑκατέρῳ. Gr. *ἑκάστῳ*.

Ἀσπίδας δέ. *Δέ* de. Dan.

Εἴκοσι Θηβαῖοι Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Gr. Dan. Bekk. Goell., et *εἴκοσι* saltem etiam D. E. Vulgo (et Haack.) *εἴκοσιν οἱ Θηβαῖοι*.

5. *Καὶ διάκοσμος*. *Καί* om. cod. Bas.

Cap. XCIV. *Δὲ οἱ μέν*. E. μὲν οι δε. Ald. Flor. ed. Bas. Steph. 1. et marg. Steph. 2. cum cap. Schol. *μὲν οἵδε*.

Ὀκτώ om. Reg. (G.), in marg. habet C.

[μουσικ]ῆς μὲν ὡπλισμένοι οὔτε τότε παρῆσαν, οὔτε ἐγέ-νοντο τῇ πόλει· οἵπερ δὲ ξυνεσέβαλον, ὄντες πολλα-πλάσιοι τῶν ἐναντίων, ἄοπλοί τε πολλοὶ ἠκολούθησαν, ἅτε πανστρατιᾶς ξένων τῶν παρόντων καὶ ἀστῶν γενο-μένης, καὶ ὡς τὸ πρῶτον ὥρμησαν ἐπ' οἴκου, οὐ πα-ρεγένοντο, ὅτι μὴ ὀλίγοι. 2. καθεστώτων δὲ ἐς τὴν τά-ξιν, καὶ ἤδη μελλόντων ξυνιέναι, Ἱπποκράτης ὁ στρα-τηγός, ἐπιπαριὼν τὸ στρατόπεδον τῶν Ἀθηναίων, πα-ρεκελεύετό τε καὶ ἔλεγε τοιάδε.

(Παρακέλευσις Ἱπποκράτους.)

ϟε'. „Ὦ Ἀθηναῖοι, δι' ὀλίγου μὲν ἡ παραίνεσις γίγνεται, τὸ ἴσον δὲ πρός * τε * τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας δύναται, καὶ ὑπόμνησιν μᾶλλον ἔχει ἢ ἐπικέλευσιν. 2. παραστῇ δὲ μηδενὶ ὑμῶν ὡς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ, οὐ προς-

ϟδ'. 7. Μελλόντων ξυνιέναι] ἑκατέρων τῶν στρατῶν. (λ. Αὐγ.)
ϟε'. 10. Δι' ὀλίγου] λόγου δηλονότι· [** ἢ ἐν βραχεῖ χρόνῳ. τὸ ἴσον δὲ ἔχει τοῖς πολλοῖς λόγοις, καὶ ὑπομιμνήσκειν μᾶλλον ἢ προ-τρέπειν δύναται. (Κασσ. Αὐγ.)]

Ἐγένοντο τῇ Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. C. Cam. Gr. D. I. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἐγένοντο ἐν τῇ. Cf. 92, 6.
Ξυνεσέβαλον. Cod. Bas. ξυνέ-βαλον. F. D. E. συνέβαλον.
Ἄοπλοί τε. Hinc ad καὶ ὡς τὸ πρ. lacuna in C., suppl. marg. al. man.
Πανστρατιᾶς. Pal. πάνστρα-τιᾷ, qui unus casus huius voca-buli sane alibi legitur. Cf. Lexx. Gr. Sed hic reliquorum ver-borum natura dativum non fert.
Ἐπ' οἴκου. Pessime Reisk. ἐς οἶκον. Respicitur ad 90, 4.
Οὐ. E. οὔτε.
2. Τὴν τάξιν. Τήν omittere putatur Cl., sed incertum est.
Καὶ ἤδη Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. E. m. Ar. Chr. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἤδη καί, cum commate post ἤδη, non post τάξιν. F. καί om.
Παρεκελεύετο. Gr. παρεκέλευε, sed recte adscript. το.
Τέ s. v. al. man. habet E., om. Mosqu.
Cap. XCV. Ὦ Ἀθηναῖοι. Ὦ om. I.
Ἴσον. Pal. ἴσον. At vid. I. 1. p. 214.
Πρός τε. Nobis cum Reisk. πρός γε placet. Vulgatam tra-iectione particulae τέ tuetur Haack., cuius exempla vid. I. 1. p. 300. sq. et in Ind. verb., quan-quam hic nec Elmsleio ad Eur. Heracl. 622. nec Schaefero ad Poet. gnom. 73. et ad Demosth. I. p. 191. probetur.
Ἔχει. E. ἔχειν.
2. Ὑμῶν. D. ἡμῶν. Mox in προσῆκον quis credat viros do-

ἥκον, τοσόνδε κίνδυνον ἀναῤῥιπτοῦμεν. ἐν γὰρ τῇ του-
των ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ὁ ἀγὼν ἔσται· καὶ ἢν νικήσω-
μεν, οὐ μή ποτε ὑμῖν Πελοποννήσιοι ἐς τὴν χώρα
ἄνευ τῆς τῶνδε ἵππου ἐςβάλωσιν· ἐν δὲ μιᾷ μάχῃ τήνδ
τε προςκτᾶσθε, καὶ ἐκείνην μᾶλλον ἐλευθεροῦτε. 3. χω-
ρήσατε οὖν ἀξίως ἐς αὐτοὺς τῆς τε πόλεως, ἣν ἕκαστο
πατρίδα ἔχων πρώτην ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἀγάλλεται, κα
τῶν πατέρων, οἳ, τούςδε μάχῃ κρατοῦντες μετὰ Μυρω-
νίδου ἐν Οἰνοφύτοις, τὴν Βοιωτίαν ποτὲ ἔσχον."

Ἰδ. Βιβλ. α΄. κεφ. ρη΄.

(Τὰ στρατόπεδα ἐς χεῖρας εἰσι, καὶ πρῶτον μὲν τὸ εὐώνυμον τῶν Βοιωτῶν ἡσσᾶται ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, τὸ δὲ δεξιὸν κρατεῖ. ἔπειτα δὲ φυγὴ γίγνεται παντὸς τοῦ στρατεύματος τῶν Ἀθη-ναίων.)

Ϟϛ΄. Τοιαῦτα τοῦ Ἱπποκράτους παρακελευομένου καὶ μέχρι μὲν μέσου τοῦ στρατοπέδου ἐπελθόντος, τ δὲ πλέον οὐκέτι φθάσαντος, οἱ Βοιωτοὶ, παρακελευσα-

Ϟε΄. 1. Ἀναῤῥιπτοῦμεν] ῥιψοκινδύνως λαμβάνομεν. (Ι. Αὐγ.) [ἀντὶ τοῦ, οὐ προςηκόντως τοσόνδε κίνδυνον ἀναδεχόμεθα. (Κασ. Αὐγ.)] — Ἐν γὰρ τῇ τούτων] γῇ δηλονότι. (Ι. Αὐγ.) — 5. Χωρήσατε οὖν —] τὸ ἑξῆς, χωρήσατε οὖν ἐς αὐτοὺς ἀξίως τῆς πόλεως — 6. Ἐς αὐτούς] τοὺς ἐναντίους. (Ι. Αὐγ.) — 7. Καὶ τῶν πατέρων] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀξίως.

Ϟϛ΄. 11. Τὸ δὲ πλέον] τοῦ στρατοῦ. (Ι. Αὐγ.) — 12. Φθάσαντος] νῦν ἀντὶ τοῦ καταλαβόντος.

ctos haesisse! Cf. Matth. Gr. §. 564., quocum virgulas addidimus.

Τοσόνδε. Mosqu. *τοσοῦτον.* „Thom. Mag. p. 783. [ex Thuc.] citat *τοσόν δὲ κίνδυνον ἀνεῤῥιπτοῦντο*, nescio an ex hoc loco. Vid. adnot. c. 85.“ GOELL.

Γὰρ τῇ. Gr. *τῇ γάρ.*

Ἡμετέρας Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Gr. D. E. Vind. Ar. Chr. Bar. Ald. Flor. Bas. Vall. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *ὑμετέρας.*

Οὐ μή ποτε. C. D. I. *οὐδέ ποτε*, quod etiamsi *οὐδέποτε* scribas, non fert coniunctivus *ἐςβάλωσιν.*

Ὑμῖν. E. Mosqu. *ἡμῖν.* Sed „variat saepe auctor in eadem periodo haec pronomina.“ HAACK.

Ἐςβάλωσιν. C. Ar. Chr. *ἐςβάλωσιν.* Reg. (G.) *ἐςβαίωσιν*, et Reg. rec. man. *βάλουσι.* Mosqu. *ἐςβάλουσι*, quod licet in *ἐςβαλοῦσι* mutaveris, Elmsleii saltem sectatores improbabunt.

Τήνδε τε. *Τέ* om Ar. Statim Mosqu. *προςκτᾶσθαι.* Deinde Vind. *ἐλευθεροῦτο.*

3. *Χωρήσατε.* C. *χρήσατε.*

Τῆς τε. *Τέ* om. Mosqu.

Τῶν πατέρων. *Τῶν* om.

CAP. XCVI. *Μέσου τοῦ.* Mosqu. *τοῦ μέσου.* At vid. Buttm. §. 111. adnot. 3.

Τὸ δὲ — φθάσαντας om.

Παρακελευσαμένου. H. Vat. *παρακελευσάμενοι.*

μένου καὶ σφίσιν ὡς διὰ ταχέων καὶ ἐνταῦθα Παγών-
δου, παιωνίσαντες ἐπῄεσαν ἀπὸ τοῦ λόφου. ἀντεπῄεσαν
δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ προςέμιξαν δρόμῳ. 2. καὶ ἑκα-
τέρων τῶν στρατοπέδων τὰ ἔσχατα οὐκ ἦλθεν ἐς χεῖρας,
ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἔπαθε· ῥύακες γὰρ ἐκώλυσαν. τὸ δὲ ἄλλο
καρτερᾷ μάχῃ καὶ ὠθισμῷ ἀσπίδων ξυνεστήκει. 3. καὶ
τὸ μὲν εὐώνυμον τῶν Βοιωτῶν καὶ μέχρι μέσου ἡσσᾶτο
ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἐπίεσαν τούς τε ἄλλους ταύτῃ,

ϞϚ. 3. Προςέμιξαν δρόμῳ] αὐτοῖς δηλονότι † προσεχόντες †. (λ. Αὐγ.) — 4. Οὐκ ἦλθεν ἐς χεῖρας] ἤγουν οὐ συνέμιξεν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 5. Ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἔπαθεν] ἑκατέρων δηλονότι τὰ ἔσχατα. (λ. Αὐγ.) — Ῥύακες] ῥεύματα * ὑδρηγά *. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — ** Ξυνεστήκει] ἑκατέρωθεν ἑστὼς ἐμάχετο. (Κασσ. Αὐγ.) — 8. Καὶ ἐπῄεσαν] οἱ Ἀθηναῖοι. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Καὶ σφίσι. Καὶ om. Mosqu.
Παιωνίσαντες Cass. (in quo tamen rec. man. ō s. ε̄ posuit,) Aug. ... Vat. F. C. Reg. (G.) Cam. Gr. ... D. E. Vind. m. Ar. Chr. Vall. Haack. Bekk. Goell. et, ut videtur, etiam Cl., nisi quod D. E. παιωνίσαντες, C. παιονήσαντες habent, in Aug. corrector ...ιων ex παιων fecit, quod παιωνίσαντες habent Ar. Chr. Cf. I. p. 212. Vulgo παιωνίσαντες (cod. Bas. ab emend. παιαν.) ... distinctione post ταχέων et ...ων., non post Παγώνδου. ...pertum est legendum esse ...ωνίσαντες. Distinctio non suo ...co posita causam praebuit ...rrumpendae scripturae. Παι...ίσαντες est in maxima parte ...storum, et post Παγώνδου distinctionem habent unus cod. ...dsoni et Gr. Valla quoque ... ita in suo exemplari invenit, ... coniecturam secutus sic legendum putavit; nam vertit: ...eoti, adhortante eos hic quoque Pagonda perpaucis, paeana ...dulati. Eum sine causa deseruerunt Portus et alii." DUK. Verba καὶ ἐνταῦθα respiciunt ... c. 91., ubi προςκαλέσας ἑκάστους κατὰ λόχους Pagondas dicebatur." HAACK.

Ἐπῄεσαν bis ponit G. In D. ἀπῄεσαν. Mox Mosqu. ἀντεπίεσαν.

Οἱ Ἀθηναῖοι. Οἱ om. Gr.

2. Ἑκατέρων τῶν στρατοπέδων. F. ἑκατέρω τω στρατοπέδω. In τὰ ἔσχατα temere haeret Lindav. Vid. adnot.

Ἦλθεν. C. G. cod. Bas. Gr. D. E. Vind. m. Ar. Chr. ἦλθον. Sed sequitur ἔπαθε, pro quo ἔπαθεν Cass. Aug. Pal. C. et in minn. exempll. Bekk. Cf. Farr. discr. script.

Ἐκώλυσαν. Gr. ἐκώλυον, per se non male, sed σαν super ον.

Τὸ δὲ ἄλλο. Gr. τῷ δὲ ἄλλῳ. Unde τῷ δὲ ἄλλῳ καρτερᾷ μάχῃ fortasse Thucydidem scripsisse temere suspicatur Bened.

Ξυνεστήκει. Mosqu. ξυνειστήκει. Cf. I. 1. p. 228.

3. Τῶν Βοιωτῶν. Τῶν om. I.

Μέσου. Vulgo τοῦ μέσου, sed τοῦ om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. I. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. Bekk. Goell. Cf. I. 1. p. 195.

Ἐπίεσαν Aug. Cl. Pal. It. H. D. I. E. (nisi quod in hoc al.

καὶ οὐχ ἥκιστα τοὺς Θεσπιέας. ὑποχωρησάντων γὰ[ρ] αὐτοῖς τῶν παρατεταγμένων, καὶ κυκλωθέντων ἐν ὀλί[γ]γῳ; οἵπερ διεφθάρησαν Θεσπιέων, ἐν χερσὶν ἀμυνόμε[νοι] κατεκόπησαν. καί τινες καὶ τῶν Ἀθηναίων, διὰ τὴν κύκλωσιν ταραχθέντες, ἠγνόησάν τε καὶ ἀπέκτειναν ἀλλήλους. 4. τὸ μὲν οὖν ταύτῃ ἡσσᾶτο τῶν Βοιωτῶν καὶ πρὸς τὸ μαχόμενον κατέφυγε. τὸ δὲ δεξιὸν, ᾗ οἱ Θηβαῖοι ἦσαν, ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων, καὶ ὠσάμενοι κατὰ βραχὺ τὸ πρῶτον ἐπηκολούθουν. 5. καὶ ξυνέβη Παγώνδου περιπέμψαντος δύο τέλη τῶν ἱππέων ἐκ τοῦ ἀφανοῦς περὶ τὸν λόφον, ὡς ἐπόνει τὸ εὐώνυμον αὐτῶν, καὶ ὑπερφανέντων αἰφνιδίως, τὸ νικῶν τῶν Ἀθηναίων κέρας, νομίσαν ἄλλο στράτευμα ἐπιέναι, ἐς φόβον καταστῆναι. 6. καὶ ἀμφοτέρωθεν ἤδη, ὑπό τε τοῦ

ϟϛʹ. 2. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Κυκλωθέντων ἐν ὀλίγῳ] ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐν ὀλίγῳ τόπῳ. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 7. Πρὸς τὸ μαχόμενον] μέρος τῶν Βοιωτῶν τὸ ἔτι μάχη[ν] ὑπομένον. (λ. Αὐγ.) §. πρὸς τὸ οἰκεῖον καὶ μὴ ἡττημένον. (Κασσ. Αὐγ.) — 8. Ἐκράτει] κρεῖττον ἦν (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Ὠσάμενοι τοὺς Ἀθηναίους δηλονότι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 9. Ξυνέβη — — τὸ ἑξῆς, ξυνέβη ἐς φόβον καταστῆναι. — 12. Ὑπερφανέντων] τῶν ἱππέων τῶν Βοιωτῶν δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

man. post ι aliud ι inseruit,) Vind. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἐπῄεσαν, sed in Cass. ῃ ex alia litera factum. „Aptior hic lectio ἐπίεσαν a πιέζειν. Sane ἐπιέναι hic langueat, quum iam *vicisse* dicat Athenienses." BAU. Add. I. 1. p. 132.

Παρατεταγμένων. B. πεπραγμένων.

Καὶ κυκλωθέντων. Καί om. Dan.

Ἀμυνόμενοι. Dan. ἀμυνούμενοι.

4. *Μὲν οὖν. Οὖν* om. I. Statim Mosqu. ταύτην.

Πρὸς τό. D. I. τὸ πρὸς τό. Mox H. et Bekk. in minn. exempll. κατέφυγεν.

Θηβαῖοι. Gr. Ἀθηναῖοι, sed emendatum in marg. Cf. d[e] hoc vitio VI, 95. Post Ἀθηναίων ante Bekk. punctum erat. Ma[gis] utrum post βραχύ, ut vulgo, a[n] post ὠσάμ. interpungendum sit dubitatur. Cf. adnot.

5. *Περιπέμψαντος δύο τέλη.* Cod. Bas. περιτρέψαντος δ. τ. (Reg. (G.) δύο τέλη περιπέμψ. ut Herodicus apud Athen. q[ui] ad finem usque cap. consulen[-] dus. Vid. adnot.

Τῶν ἱππέων om. C. et Duke[-] ro teste Reg., agnoscit Her[o-] dicus (et Gailio auctore G.).

Ἐκ τοῦ. Reg. (G.) αὐτοῦ.

Αἰφνιδίως. D. αἰφνηδίως. Mo[x] κέρας bis ponit C.

Καταστῆναι. In Gr. emend[atum] ex κατεστῆναι.

τοιούτου καὶ ὑπὸ τῶν Θηβαίων ἐφεπομένων καὶ παραῤῥηγνύντων, φυγὴ καθειστήκει παντὸς τοῦ στρατοῦ τῶν Ἀθηναίων. 7. καὶ οἱ μὲν πρὸς τὸ Δήλιόν τε καὶ τὴν θάλασσαν ὥρμησαν, οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ Ὠρωποῦ, ἄλλοι δὲ πρὸς Πάρνηθα τὸ ὄρος, οἱ δὲ, ὡς ἕκαστοί τινα εἶχον ἐλπίδα σωτηρίας. 8. Βοιωτοὶ δὲ ἐφεπόμενοι ἔκτεινον, καὶ μάλιστα οἱ ἱππῆς, οἵ τε αὐτῶν, καὶ οἱ Λοκροὶ, βεβοηθηκότες ἄρτι τῆς τροπῆς γιγνομένης. νυκτὸς δὲ ἐπιλαβούσης τὸ ἔργον, ῥᾷον τὸ πλῆθος τῶν φευγόντων διεσώθη. 9. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ οἵ τε ἐκ τοῦ Ὠρωποῦ καὶ οἱ ἐκ τοῦ Δηλίου, φυλακὴν ἐγκαταλιπόντες, (εἶχον γὰρ αὐτὸ ὅμως ἔτι,) ἀπεκομίσθησαν κατὰ θάλασσαν ἐπ' οἴκου.

(Οἱ νικήσαντες τῷ Δηλίῳ μέλλουσι προσβαλεῖν. κηρύγματα ἑκατέρων. οἱ Βοιωτοὶ προαγορεύουσι τοὺς Ἀθηναίους ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἀπιόντας ἀποφέρεσθαι τοὺς νεκρούς.)

Ϟζ'. Καὶ οἱ Βοιωτοὶ, τροπαῖον στήσαντες, καὶ τοὺς ἑαυτῶν ἀνελόμενοι νεκροὺς, τούς τε τῶν πολεμίων σκυλεύσαντες, καὶ φυλακὴν καταλιπόντες, ἀνεχώρησαν ἐς

Ϟϛ'. 3. Οἱ μὲν] τινὲς τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.) — 7. Αὐτῶν] τῶν Βοιωτῶν. (λ. Αὐγ.) — 8. Ἐπιλαβούσης τὸ ἔργον] κωλυσάσης τὸν πόλεμον. (λ. Αὐγ.) — 11. Φυλακήν] δηλονότι τῶν πολεμίων νεκρῶν, ἵνα μὴ ἀσπόνδους αὐτοὺς ἀνέλωνται οἱ Ἀθηναῖοι. (Κασσ. Αὐγ.) — Φυλακὴν ἐγκαταλιπόντες] ἐν τῷ Δηλίῳ. (λ. Κασσ. Αὐγ.)
Ϟζ'. 14. Ἀνελόμενοι] ἀνελόντες. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

6. Καθειστήκει Cass. Aug. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. I. E. Mosqu. Ar. Chr. Haack. Bekk. Goell. Vulgo aeque bene καθεστήκει. Cf. §. 2.
7. Δήλιόν τε. Τέ om. C. Οἱ δέ. Mosqu. οὐδέ. Post Ὠρ. ante Haack. punctum.
Πάρνηθα. Aug. Σπάρνηθα. C. Πάρνηθον. D. I. Πάρνιθα. At vid. I. 2. p. 260.
8. Βοιωτοὶ δέ. Δέ om. F. Οἱ ἱππῆς, οἵ τε αὐτῶν Cass. Aug. Pal. It. Vat. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. E. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell., nisi quod in his omnibus praeter Pal. Bekk. Goell. et fortasse It. Vat. cod. Bas. ἱππεῖς exaratur. Valla: *equites tum ipsorum tum Locrensium*. Herodicus οἱ ἱππεῖς οἵ τε ἑαυτῶν καὶ Λοκρῶν. Vulgo οἵ τε ἱππῆς αὐτῶν. D. οἱ ἱππεῖς sine τέ et αὐτῶν. Virgulam post ἱππῆς nos addidimus.
Γιγνομένης. C. γενομένης.
Διεσώθη. Pal. διεσφώθη. Vid. de Art. crit. p. 150.
CAP. XCVII. Τροπαῖον. Pal. rursus τρόπαιον. Cf. I. 1. p. 214.

τὴν Τάναγραν, καὶ τῷ Δηλίῳ ἐπεβούλευον, ὡς προ-
βαλοῦντες. 2. ἐκ δὲ τῶν Ἀθηναίων κήρυξ πορευόμεν-
ἐπὶ τοὺς νεκροὺς, ἀπαντᾷ κήρυκι Βοιωτῷ, ὅς, αὐτ-
ἀποστρέψας, καὶ εἰπὼν ὅτι οὐδὲν πράξει πρὶν ἂν αὐ-
ἀναχωρήσῃ πάλιν, καταστὰς ἐπὶ Ἀθηναίους, ἔλεγε
παρὰ τῶν Βοιωτῶν, ὅτι οὐ δικαίως δράσειαν παραβ-
νοντες τὰ νόμιμα τῶν Ἑλλήνων· 3. πᾶσι γὰρ εἰ-
καθεστηκὸς, ἰόντας ἐπὶ τὴν ἀλλήλων, ἱερῶν τῶν ἐν-
των ἀπέχεσθαι· Ἀθηναίους δὲ Δήλιον τειχίσαντας ἐν-
κεῖν, καὶ ὅσα ἄνθρωποι ἐν βεβήλῳ δρῶσι, πάντα
γνεσθαι αὐτόθι, ὕδωρ τε, ὃ ἦν ἄψαυστον σφίσι πλ-
πρὸς τὰ ἱερὰ χέρνιβι χρῆσθαι, ἀνασπάσαντας ὑδρευ-
σθαι. 4. ὥςτε ὑπέρ τε τοῦ θεοῦ καὶ ἑαυτῶν Βοιωτ-

ϞΖ. 1. Ἐπεβούλευον] ἐσκέπτοντο. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 3. Ἐ-
τοὺς νεκρούς] ἐπὶ τῇ ἀναιρέσει τῶν νεκρῶν. — 4. ** Πρὶν ἂν α-
τὸς ἀναχωρήσῃ] πρὶν, φησὶ, ἐπανέλθῃ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων αὐτ-
(Κασσ. Αὐγ.) — 6. Δράσειαν] ἔδρασαν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Παρ-
βαίνοντες] ἀθετοῦντες. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 7. Τὰ νόμιμα] ἤγο-
τοὺς νόμους. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 8. Καθεστηκός] ἔννομον. (
Κασσ. Αὐγ.) — Ἰόντας ἐπὶ τὴν ἀλλήλων] ἤγουν εἰςβάλλοντας πο-
μικῶς κατὰ τῆς ἀλλήλων γῆς. (λ. Αὐγ.) — 11. Αὐτόθι] ἐν τῷ ἱε-
(λ. Αὐγ.) — Πλὴν — χρῆσθαι] ἄνευ τοῦ χρῆσθαι. — Πλὴν -
χέρνιβι χρῆσθαι] ἤγουν οὗ οὐκ ἦν θεμιτὸν ψαῦσαι αὐτοὺς, ἤγουν
τοὺς Θηβαίους, εἰ μὴ ὅτε τὰς χεῖρας καθαίροιεν δι᾽ αὐτοῦ, δηλον-
ότι τοῦ ὕδατος, μέλλοντες τῶν θυμάτων ἅψεσθαι. (λ. Αὐγ.) — 12.
Ἀνασπάσαντας] ἀνιμησαμένους. ἤγουν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὕδατος ἀνι-
μωμένους πρὸς τὰς κοινὰς χρείας χρῆσθαι. (λ. Αὐγ.)

Τῷ Δηλίῳ. Τῷ om. Reg. (G.) Post Τάναγραν ante Haack. punctum erat. Omnis autem haec paragr. ad anteced. cap. referenda erat.

2. Κήρυξ. Pal. κῆρυξ. Ita fortasse etiam Mosqu., ex quo nostrum temere affertur. Cf. de Art. crit. p. 151.

Ἀπαντᾷ κήρυκι. B. ἀπαντα κήρυκε.

Βοιωτῷ. F. cod. Bas. Mosqu. Dan. Βοιωτῶν.

Ἀναχωρήσῃ. Gr. ἀναχωρήσει.

Ἐπὶ Ἀθηναίους Cass. Aug. It. Vat. H. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους.

Τὰ παρά. Τά om. C. G. D. I
Sed Dukero teste Reg. παρά om

Παραβαίνοντες. D. παραβαί-
νοντας, sed ε s. α al. man. Tun
post Ἑλλήνων, ἀπέχεσθαι, αὐ-
τόθι, ὑδρεύεσθαι vulgo plen
interpungitur, Bekk. post ἀπε
et αὐτ. virgulas posuit.

3. Δήλιον. Vat. H. καὶ Δήλιο

Τειχίσαντας. D. I. τειχίσαντε

Ἄνθρωποι. Mosqu. ἄλλοι. M
ad βεβήλῳ respiciunt Bekk.
necdd. p. 223.

Ἱερά s. v. al. man. E. Tu
D. χύρνιβι, E. χέρνιβα.

Ὑδρεύεσθαι. I. ἱδρεύεσθ
Mosqu. ὑδρεύεσθε.

4. Τοῦ θεοῦ. Τοῦ om. Cl.

ἐπικαλουμένους τοὺς ὁμωχέτας δαίμονας καὶ τὸν Ἀπόλλω, προαγορεύειν αὐτοὺς, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἀπιόντας, ἀποφέρεσθαι τὰ σφέτερα αὐτῶν.

(Ἀπόκρισις τῶν Ἀθηναίων.)

ϞΗ'. Τοσαῦτα τοῦ κήρυκος εἰπόντος, οἱ Ἀθηναῖοι, πέμψαντες παρὰ τοὺς Βοιωτοὺς ἑαυτῶν κήρυκα, τοῦ μὲν ἱεροῦ οὔτε ἀδικῆσαι ἔφασαν οὐδὲν, οὔτε τοῦ λοιποῦ ἑκόντες βλάψειν· οὐδὲ γὰρ τὴν ἀρχὴν ἐσελθεῖν ἐπὶ τούτῳ, ἀλλ' ἵνα ἐξ αὐτοῦ τοὺς ἀδικοῦντας μᾶλλον σφᾶς ἀμύνωνται. 2. τὸν δὲ νόμον τοῖς Ἕλλησιν εἶναι, ὧν ἂν ᾖ τὸ κράτος τῆς γῆς ἑκάστης, ἤν τε πλέονος, ἤν τε βραχυτέρας, τούτων καὶ τὰ ἱερὰ ἀεὶ γίγνεσθαι, τρόποις θεραπευόμενα οἷς ἂν πρὸς τοῖς εἰωθόσι καὶ δύνωνται. 3. καὶ γὰρ Βοιωτοὺς καὶ τοὺς πολλοὺς τῶν ἄλλων, ὅσοι

ϞΖ'. 1. Τοὺς ὁμωχέτας] ὁμωχέται οἱ συμμετέχοντες τῶν αὐτῶν ναῶν καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν. — 2. † Αὐτούς] τοὺς Βοιωτούς. (λ. Αὐγ.) † — Ἀπιόντας] τοὺς Ἀθηναίους. (λ. Αὐγ.)

ϞΗ'. 6. Οὔτε ἀδικῆσαι ἔφασαν οὐδέν] ἤγουν οὐδὲν παραλυμήνασθαι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 7. Ἐπὶ τούτῳ] ἐπὶ τῷ ἀδικῆσαι τὸ ἱερόν. (λ. Αὐγ.) — 8. Τοὺς ἀδικοῦντας] ἤγουν τοὺς Θηβαίους. (λ. Αὐγ.) — Σφᾶς] τοὺς Ἀθηναίους. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Ἐπικαλουμένους. E. καλουμ. Idem statim om. τούς.

Ὁμωχέτας. „Ex Hesych. ὁμοχέτας legendum [at vid. ibi Intt.], ex Suid. ὁμοχαίτας." HUDS. „Suidas habet quidem ὁμοχαίτας, sed apud alios quoque per ε in penultima scribi adnotat ibi Kuster. Addit Suidas, Βοιωτικὴ δὲ ἡ λέξις." DUK. Photius: Ὁμωχέτας Θουκυδίδης τοὺς συννάους θεοὺς καὶ ὁμορόφους [l. e. Suid. ὁμωροφίους]. Add. Phav. et adnot. ad III, 59.

Προαγορεύειν. E. Mosqu. προςαγορεύειν.

Ἐκ τοῦ. Chr. αὐτοῦ.

Cap. XCVIII. Οἱ Ἀθηναῖοι. Οἱ om. D. I. E. Ar. Chr. Dan.

Βοιωτούς. Post hoc nomen C. inserit, sed ipse expungit ἐπικαλουμένους, quod c. 97. fin. post Βοιωτούς legebatur.

Ἑαυτῶν κήρυκα de. Mosqu.

Ἀδικῆσαι ἔφασαν. E. ἔφασαν ἀδικῆσαι.

Τοῦ λοιποῦ. Cam. ἐκ τοῦ λοιποῦ.

Ἐσελθεῖν. Gr. ἐπελθεῖν.

Ἵνα om. Aug. Pal. It. Vat. H. in Aug. tamen recte man. 2. in marg. additum. Cam. ἢ ἕνα scribit.

Ἀμύνωνται. It. Vat. I. ἀμύνονται.

2. Ὧν. Cod. Bas. ᾧ. Mosqu. ὡς. Idem mox ᾖ om.

Ἀεὶ Cass. Aug. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo αἰεί. Cf. I. 1. p. 211.

3. Γάρ om. F. Proximi Βοιω-

ἐξαναστήσαντές τινα βίᾳ νέμονται γῆν, ἀλλοτρίοις ἱεροῖς τὸ πρῶτον ἐπελθόντας, οἰκεῖα νῦν κεκτῆσθαι. 4. καὶ αὐτοὶ εἰ μὲν ἐπὶ πλέον δυνηθῆναι τῆς ἐκείνων κρατῆσαι, τοῦτ' ἂν ἔχειν· νῦν δὲ, ἐν ᾧ μέρει εἰσίν, ἑκόντες εἶναι ὡς ἐκ σφετέρου οὐκ ἀπιέναι. 5. ὕδωρ τε ἐν τῇ ἀνάγκῃ 5 κινῆσαι, ἣν οὐκ αὐτοὶ ὕβρει προσθέσθαι, ἀλλ' ἐκείνους, προτέρους ἐπὶ τὴν σφετέραν ἐλθόντας, ἀμυνόμενοι βιάζεσθαι χρῆσθαι. 6. πᾶν δ' εἰκὸς εἶναι † τῷ † πολέμῳ καὶ δεινῷ τινι κατειργόμενον ξύγγνωμόν τι γίγνεσθαι καὶ πρὸς τοῦ θεοῦ. καὶ γὰρ τῶν ἀκουσίων ἁμαρτημά- 10

ϟη'. 1. Ἐξαναστήσαντες] ἀπελάσαντες, μεταναστήσαντες. (λ. Αὐγ.) — 5. Ἐν τῇ ἀνάγκῃ] ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τοῦ καιροῦ. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 6. Ἐκείνους] τοὺς Θηβαίους. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 7. Ἐπὶ τὴν σφετέραν] τὴν τῶν Ἀθηναίων. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — ** Βιάζεσθαι] ἀντὶ τοῦ βιασθῆναι. (Αὐγ.) — 9. Ξύγγνωμόν τινα γίγνεσθαι] ἤγουν ξυγγνώμην λαμβάνειν. (λ. Αὐγ.)

τούς primae duae literae in G. primo fuerunt πρ.

Τινά. Pal. *εἶναι*.

Τὸ πρῶτον. Cam. τὸ πρότερον.

4. *Εἰ μέν* in marg. al. man. D.

Δυνηθῆναι Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. F. C. Reg. cod. Bas. Gr. E. m. Haack. Bekk. Goell. „Mendose." WASS. Fallitur. Vid. Matth. Gr. §. 537. Vulgo δυνηθεῖεν. Mox boni libri νῦν δ' pro νῦν δέ. Cf. Farr. discr. script. Sed ob sequentem distinctionem et opposita incisa minus placet. Verba ἑκόντες εἶναι apud Duk. male ad ἐν ᾧ — εἰσίν referuntur.

5. *Προςθέσθαι*. D. προθέσθαι.

6. *Τῷ πολέμῳ*. Aug. τὸ πολέμῳ, quod placet Bauero, Haack. et Schneid. in Lex. s. συγγνώμων, et articulus ante πολέμῳ in sententia generali sane minus aptus. Cf. Rost. Gr. §. 98. 3. Sed omnis hic locus multis dubitationibus obnoxius est. Apud Duk. Haack. Bekk. Goell. male virgula posita est post κατειργόμενον, in Lips. et ibi et post εἶναι. Valla post πολέμῳ distinxit, hac exhibita interpretatione: *omnia vero licere bello, et adversitate aliqua circumventis veniam esse quandam etiam apud deos*. Reiskius κατειργομένῳ coniiciebat, nescio utrum Vallae interpunctionem probans, an sic, ut simul πᾶν in πάνυ aut παντί mutandum censeret. Nos in adnotationibus plenius de his dicturi interea, ut lectori liberum esset iudicium, omnes virgulas omisimus. Caeterum D. κατειργασμένον, quod ne quis probet, et δεινῷ τινι, et quodammodo ipsum compositum κατεργάζεσθαι, denique natura libri graviter prohibet.

Ξύγγνωμόν τι in Pal. rec. man. superscr. Ξύγγνωμόν τινα praebent Cam. (non tamen ex cod. Bas.) caput Schol. et inde marg. Steph.

Ἀκουσίων. It. Vat. H. B. E. ἑκουσίων, sed H. recte ἀ s. ἑ al. man.

των καταφυγὴν εἶναι τοὺς βωμοὺς, παρανομίαν τε ἐπὶ τοῖς μὴ ἀνάγκῃ κακοῖς ὀνομασθῆναι, καὶ οὐκ ἐπὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ξυμφορῶν τι τολμήσασι. 7. τούς τε νεκροὺς πολὺ μειζόνως ἐκείνους ἀντὶ ἱερῶν ἀξιοῦντας ἀποδιδό-
5 ναι ἀσεβεῖν, ἢ τοὺς μὴ ἐθέλοντας ἱεροῖς τὰ μὴ πρέποντα κομίζεσθαι. 8. σαφῶς τε ἐκέλευον σφίσιν εἰπεῖν, μὴ ἀπιοῦσιν ἐκ τῆς Βοιωτῶν γῆς, (οὐ γὰρ ἐν τῇ ἐκείνων ἔτι εἶναι, ἐν ᾗ δὲ δορὶ ἐκτήσαντο,) ἀλλὰ κατὰ τὰ πάτρια τοὺς νεκροὺς † σπένδουσιν † ἀναιρεῖσθαι.

(Ἕτερος λόγος τῶν Βοιωτῶν.)

10 ϟθ΄. Οἱ δὲ Βοιωτοὶ ἀπεκρίναντο, εἰ μὲν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ εἰσὶν, ἀπιόντας ἐκ τῆς ἑαυτῶν, ἀποφέρεσθαι

ϟη΄. 3. Ἀπὸ τῶν ξυμφορῶν] ἀπὸ τῶν ἐπιῤῥεόντων δεινῶν. (λ. Αὐγ.) — Τολμήσασι] τολμηρῶς πράξασι παρὰ τὰ καθεστηκότα. — 4. Ἐκείνους] τοὺς Βοιωτούς. [τοὺς Θηβαίους, ἀξιοῦντας κομίζεσθαι μὲν τὸ ἱερὸν τὸ ἐπὶ Δηλίῳ, ἀνταποδιδόναι δὲ τοὺς νεκροὺς τοῖς Ἀθηναίοις, ἀσεβεῖν μᾶλλον ἤπερ τοὺς Ἀθηναίους, μὴ θέλοντας κομίσασθαι τὰ μὴ πρέποντα τοῖς ἱεροῖς, μηδὲ νεκροὺς θεῶν ἀντικαταλλάττεσθαι. (Κασσ. Αὐγ.)] — 6. Μὴ ἀπιοῦσιν] ἀντὶ τοῦ μὴ ἀπιόντες. (λ. Αὐγ.) — ** Μὴ ἀπιοῦσιν] ὅτι οὐκ ἀναχωρήσουσιν. (Αὐγ.)

ϟθ΄. 11. Ἑαυτῶν] τῶν Βοιωτῶν. (Αὐγ.)

Καὶ οὐκ ἐπὶ τοῖς ἀπό. Reg. (G.) καὶ μὴ ἀπό, sed deinde ἐπὶ τοῖς int. vers. scripta man. rec.

Τί om. It. Vat. D.

Τολμήσασι. E. Vind. Mosqu. Ar. Chr. Dan. τολμῶσι.

7. Ἀποδιδόναι. H. καταδιδόναι.

Ἀσεβεῖν. Mosqu. Ar. Chr. Dan. inepte εὐσεβεῖν.

Ἐθέλοντας. Post hoc Reg. (G.) addit ὥςπερ τιμήματι. „Sunt ex interpretatione ad praecedd. ἀντὶ ἱερῶν ἀξιοῦντας ἀποδιδόναι, quibus quum adscriptum fuisset ὥςπερ τίμημά τι, id deinde e margine εἰς τὸ κείμενον venit.“ DUK. Pro ἱεροῖς H. ἱερεῖς.

Τὰ μὴ πρέποντα Cass. Schol. Bekk. Goell. In Mosqu. τὰ προςήκοντα. Vulgo sine negatione τὰ πρέποντα, quod frustra defendit Haack. Vid. adnot.

8. Ἀπιοῦσιν. Mosqu. ἀπιέναι κελεύειν.

Βοιωτῶν. C. τῶν Βοιωτῶν. Deinde post γῆς ante Bauer. inepte punctum erat, et proxima parenthesis signis carebant.

Οὐ γὰρ ἐν. Mosqu. οὐδὲ γὰρ ἂν ἐν.

Κατὰ τά. Τά om. It.

Σπένδουσιν. Σπεύδουσιν coniecimus I. 1. p. 191. Eadem verba nonnulli libri confundunt V, 39. Cf. etiam adnot.

Cap. XCIX. Ἑαυτῶν. Cl. (pro quo Bekk. male Gr. memorat) et Mosqu. αὐτῶν.

τὰ σφέτερα· εἰ δὲ ἐν τῇ ἐκείνων, αὐτοὺς γιγνώσκειν τὸ ποιητέον· νομίζοντες τὴν μὲν Ὠρωπίαν, ἐν ᾗ τοὺς νεκροὺς, ἐν μεθορίοις τῆς μάχης γενομένης, κεῖσθαι ξυνέβη, Ἀθηναίων κατὰ τὸ ὑπήκοον εἶναι, καὶ οὐκ ἂν αὐτοὺς βίᾳ σφῶν κρατῆσαι αὐτῶν· (οὐδ' αὖ ἐσπένδοντο δῆθεν ὑπὲρ τῆς ἐκείνων·) τὸ δὲ „ἐκ τῆς ἑαυτῶν" εὐπρεπὲς εἶναι ἀποκρίνασθαι „ἀπιόντας, καὶ ἀπολαβεῖν ἃ ἀπαιτοῦσιν." ὁ δὲ κήρυξ τῶν Ἀθηναίων, ἀκούσας, ἀπῆλθεν ἄπρακτος. 5 297

(Οἱ Βοιωτοὶ μηχανὴν προσαγαγόντες τὸ Δήλιον αἱροῦσι.)

ρ'. Καὶ οἱ Βοιωτοὶ, εὐθὺς μεταπεμψάμενοι ἔκ τε τοῦ Μηλιέως κόλπου ἀκοντιστὰς καὶ σφενδονήτας, καὶ βεβοηθηκότων αὐτοῖς μετὰ τὴν μάχην Κορινθίων τε δισχιλίων ὁπλιτῶν, καὶ τῶν ἐκ Νισαίας ἐξεληλυθότων 10

1. Εἰ δὲ — —] εἰ δὲ δοκοῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι ἰδίαν εἶναι τὴν γῆν ἐν ᾗ οἱ νεκροὶ κεῖνται, αὐτοὶ τὸ ποιητέον γιγνωσκέτωσαν. (Κασσ. Αὐγ.) — 2. Νομίζοντες] οἱ Βοιωτοί. (Αὐγ.) — 4. Καὶ οὐκ ἂν — —] καὶ οὐκ ἂν τοὺς Βοιωτοὺς κατισχύσειν τῶν Ἀθηναίων ἐν τῇ Ὠρωπίᾳ, ὥς[τε] τοὺς νεκροὺς κατασχεῖν αὐτῶν. (Κασσ. Αὐγ.) — 5. Οὐδ' αὖ — —] οὐδ' αὖ ἐσπένδοντο προφάσει ὡς δῆθεν Ἀθηναίων οὔσης τῆς γῆς. τί γὰρ καὶ ἔδει περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ τοῖς Βοιωτοῖς σπένδεσθαι; (Κασσ. Αὐγ.) — 6. Τὸ δὲ — —] εὐπρεπὲς δὲ εἶναι ἀποκρίνασθαι ἐκ τῆς Βοιωτῶν ἀπιόντας τοὺς Ἀθηναίους ἀπολαβεῖν ἅπερ αἰτοῦσιν. (Κασσ. Αὐγ.)

Γιγνώσκειν — τῆς μάχης om. Dan. Post ποιητέον ante Haack. inepte punctum erat.

Αὐτούς. Dan. αὐτός.

Βίᾳ σφῶν. F. σφῶν βίᾳ.

Οὐδ' αὖ. „Ante verba οὐδ' αὖ — ἐκείνων et post eadem verba minus plene interpunxi, ne hoc interiecto brevi membro sequentia a partic. νομίζοντες divellerentur." HAACK. Nos insuper parenthesis notas posuimus. Prius ν̄ verb. ἐσπένδοντο in I. s. πε al. man. Praeterea C. τοῖς ἐκείνων.

Ἑαυτῶν. Cl. rursus αὐτῶν.

Ἀπιόντας. Dan. ἅπαντας.

Ἃ Aug. man. 2. superscr., Ald. Bas. ed. (non cod. Bas.) om. In B. pro eo ὃ s. v.

Cap. C. Μηλιέως. Dan. Μηλίως, in quo latet Μηλιῶς, quod VIII, 3. plerique libri habent. Cf. tamen I. 1. p. 222. et de Art. crit. p. 135.

Σφενδονήτας. Pal. σφενδονήστας. D. I. Mosqu. σφενδονίτας. Mox post μάχην ante Haack. perperam comma, post τειχίσματι, ubi Bekk. comma habet, et §. 2. post αὐλόν punctum erat.

Πελοποννησίων φρουρῶν, καὶ Μεγαρέων ἅμα, ἐστράτευσαν ἐπὶ τὸ Δήλιον, καὶ προςέβαλόν τῷ τειχίσματι· ἄλλῳ τε τρόπῳ πειράσαντες, καὶ μηχανὴν προςήγαγον, ἧπερ εἷλεν αὐτὸ, τοιάνδε. 2. κεραίαν μεγάλην δίχα
5 πρίσαντες, ἐκοίλαναν ἅπασαν, καὶ ξυνήρμοσαν πάλιν ἀκριβῶς ὥςπερ αὐλόν· καὶ ἐπ' ἄκραν λέβητά τε ἤρτησαν ἁλύσεσι, καὶ ἀκροφύσιον ἀπὸ τῆς κεραίας σιδηροῦν ἐς αὐτὸν νεῦον καθεῖτο, καὶ ἐσεσιδήρωτο ἐπὶ μέγα καὶ τοῦ ἄλλου ξύλου. 3. προςῆγον δὲ ἐκ πολλοῦ ἁμάξαις
10 τῷ τείχει, ᾗ μάλιστα τῇ ἀμπέλῳ καὶ τοῖς ξύλοις ᾠκοδόμητο· καὶ ὁπότε εἴη ἐγγὺς, φύσας μεγάλας ἐςθέντες ἐς τὸ πρὸς ἑαυτῶν ἄκρον τῆς κεραίας, ἐφύσων. 4. ἡ δὲ πνοὴ, ἰοῦσα στεγανῶς ἐς τὸν λέβητα, ἔχοντα ἄνθρακάς τε ἡμμένους καὶ θεῖον καὶ πίσσαν, φλόγα ἐποίει
15 μεγάλην, καὶ ἧψε τοῦ τείχους, ὥςτε μηδένα ἔτι ἐπ' αὐτοῦ μεῖναι, ἀλλὰ ἀπολιπόντας ἐς φυγὴν καταστῆναι, καὶ τὸ τείχισμα τούτῳ τῷ τρόπῳ ἁλῶναι. 5. τῶν δὲ

ρ'. 6. Ἀκριβῶς] κατὰ φύσιν. (λ. Αὐγ.) — 8. ** Ἐσεσιδήρωτο] ὥςτε ὑπὸ τοῦ πυρὸς μὴ βλάπτεσθαι τὴν κεραίαν. (Κασσ. Αὐγ.) — 13. Στεγανῶς] ταυτὸν εἰπεῖν διὰ στεγανοῦ σώματος. (λ. Αὐγ.)

Ἧπερ εἷλεν. Gr. ἥπερ εἷλον, et εἷλον saltem etiam D. I. E.

2. Ἅπασαν. Cod. Bas. ἀνὰ πᾶσαν.

Πάλιν om. Reg.

Λέβητά τε. Τέ om. Ar. Chr. Dan.

Ἤρτησαν. F. ἤρτυσαν.

Ἀκροφύσιον. Chr. ἀκροφύγιον. Mox B. κερέας.

Ἐς αὐτόν. Cl. ὡς αὐτόν. „Ut alibi noster pro ἐς.“ WASS. At hic perperam. Vid. not. ad I, 50. Vind. m. ἐς αὐτό.

Ἐσεσιδήρωτο. Vind. ἐσεσιδήρωντο.

Ξύλου. Post hoc τὸ πλέον inserunt Mosqu. Ar. ob non intellectum ἐπὶ μέγα, de quo vid. Schoem. Obss. p. 22.

3. Ἁμάξαις. Reg. (G.) ἁμάξας.

Ἐςθέντες. Cod. Bas. ἐνθέντες. Etiam C. ν s. ςθ. Gr. θέντες.

4. Πνοή. „Agnoscit Poll. II, 77.“ WASS.

Ἔχοντα. Reg. (G.) ἔχοντά τε, quod τέ utrum post ἄνθρακας repetatur necne, ignoramus.

Ἄνθρακάς τε. Cod. Bas. ἄνθρακας πυρός (sine τέ).

Ἧψε. F. ἧψαι.

Ἔτι ἐπ' αὐτοῦ Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. I. E. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. In D. ἔτι ἀπ' αὐτοῦ, sed ε̄ s. ᾱ ead. man. Vulgo ἀπ' αὐτοῦ ἔτι.

Καταστῆναι. Gr. καταστῆσαι, sed cum emend. supra scr. καταστῆναι.

Τούτῳ τῷ τρόπῳ. Τῷ om. Cass. Aug. Pal. It. H., sed male.

φρουρῶν οἱ μὲν ἀπέθανον, διακόσιοι δὲ ἐλήφθησαν· τῶν δὲ ἄλλων τὸ πλῆθος, ἐς τὰς ναῦς ἐσβὰν, ἀπεκομίσθη ἐπ' οἴκου.

(Οἱ νεκροὶ ἀποδίδονται. ἀριθμὸς τῶν ἀποθανόντων.)

Νοεμβρ-μην. ρά. Τοῦ δὲ Δηλίου ἑπτακαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ληφθέντος μετὰ τὴν μάχην, καὶ τοῦ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων κήρυκος, οὐδὲν ἐπισταμένου τῶν γεγενημένων, ἐλθόντος οὐ πολὺ ὕστερον αὖθις περὶ τῶν νεκρῶν, ἀπέδοσαν οἱ Βοιωτοὶ, καὶ οὐκέτι ταὐτὰ ἀπεκρίναντο. 2. ἀπέθανον δὲ Βοιωτῶν μὲν ἐν τῇ μάχῃ ὀλίγῳ ἐλάσσους πεντακοσίων, Ἀθηναίων δὲ ὀλίγῳ ἐλάσσους χιλίων, καὶ Ἱπποκράτης ὁ στρατηγὸς, ψιλῶν δὲ καὶ σκευοφόρων πολὺς ἀριθμός.

(Δημοσθένης ἐς τὴν Σικυωνίαν ἀπόβασιν ποιεῖται.)

3. Μετὰ δὲ τὴν μάχην ταύτην καὶ ὁ Δημοσθένης ὀλίγῳ ὕστερον, ὡς αὐτῷ τότε πλεύσαντι τὰ περὶ τὰς

Ubi οὗτος sine articulo ponatur, vidimus I. 1. p. 169. quibuscum cf. ad Luci. D. D. IV. item Blume l. l. et Engelh. ad Plat. Lach. init.

5. Ἐσβὰν ἀπεκομίσθη Cass. Aug. Cl. It. Vat. H. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell., et ἐσβάν etiam Pal. et Cam. Vulgo ἐμβὰν ἀπεκομίσθησαν. Posterius, quod, quanquam alibi πλῆθος cum plurali iungitur (cf. Matth. Gr. §. 301. et adnot. ad I, 106.), hic propter ἐσβάν durius esset, ex c. 96. fin. ortum est. Ἐσβῆναι et ἐμβῆναι, quorum illud praefert Thucydides, sine discrimine dici vidimus III, 80. IV, 25., et hic Aug. in marg. ἐμβάν. Caeterum si οἱ ἄλλοι pariter sint φρουροὶ Δηλίου, post ἐλήφθ., ubi vulgo punctum, comma ponendum. Cf. adnot.

Cap. CI. Κήρυκος. Virgula ante Haack. aberat.

Ταὐτά. Cass. Gr. ταῦτα, quod aptius iudicare Kistemakerum mirum est. Tum Mosqu. ἀπεκρίνατο.

2. Ψιλῶν. C. ψιλοῦ. „Haec discrepare videntur cum iis, quae leguntur c. 94. extr. ψιλοὶ δὲ — οὐ παρεγένοντο, ὅτι μὴ ὀλίγοι. Sed quum h. l. dicat καὶ σκευοφόρων, quibus adiectis maxime numerum auctum esse credibile sit, non est de lectionis veritate dubitandum." HAACK. Καί ante σκευοφ. om. cod. Bas.

3. Μετὰ δέ. Δέ om. D. Hinc autem novum caput ordiendum erat.

Ταύτην om. D.

Τότε. E. τε.

Σίφας τῆς προδοσίας πέρι οὐ προὐχώρησεν, ἔχων τὸν στρατὸν ἐπὶ τῶν νεῶν, τῶν τε Ἀκαρνάνων καὶ Ἀγραίων
10 καὶ Ἀθηναίων τετρακοσίους ὁπλίτας, ἀπόβασιν ἐποιήσατο ἐς τὴν Σικυωνίαν. 4. καὶ πρὶν πάσας τὰς ναῦς
5 καταπλεῦσαι, βοηθήσαντες οἱ Σικυώνιοι τοὺς ἀποβεβηκότας ἔτρεψαν, καὶ κατεδίωξαν ἐς τὰς ναῦς· καὶ τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ζῶντας ἔλαβον· τροπαῖον δὲ στήσαντες, τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν.

(Σιτάλκου θάνατος.)

5. Ἀπέθανε δὲ καὶ Σιτάλκης Ὀδρυσῶν βασιλεὺς
10 ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τοῖς ἐπὶ Δηλίῳ, στρατεύσας ἐπὶ Τριβαλλοὺς, καὶ νικηθεὶς μάχῃ. Σεύθης δὲ ὁ † Σπαραδόκου †, ἀδελφιδοῦς ὢν αὐτοῦ, ἐβασίλευσεν Ὀδρυσῶν τε καὶ τῆς ἄλλης Θρᾴκης ἧσπερ καὶ ἐκεῖνος.

(2. Βρασίδας στρατεύει ἐς Ἀμφίπολιν, ἣν αἱρεῖ. ρβ' — ρη'. περὶ τῆς κτίσεως, τοῦ τόπου καὶ τοῦ ὀνόματος ταύτης τῆς πόλεως. ρβ'.)

ρβ'. Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος Βρασίδας, ἔχων τοὺς

Ολ. πθ'. ἔτ. α'. πρὸ Χρ. υκδ'. τελευτ.

ρα'. 12. Αὐτοῦ] τοῦ Σιτάλκου. (1. Αὐγ.)
ρβ'. 14. Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος] μετάβασις.

Προὐχώρησεν Cass. Aug. Pal. Vat. F. C. Reg. (G.) Gr. B. D. E. Ar. Chr. Ald. Bas. Haack. Bekk. Goell., nisi quod Cass. προχώρησεν, et in Aug. quoque ῦ a man. 2. add., Pal. et Reg. autem ν ephelc. non agnoscere videntur. Vulgo προὐχώρησαν. At vid. I. 1. p. 97.

Ἔχων. m. ἐχῶ. (sic!) Tum νεῶν in G. obscurius scriptum, ut legas θῶν.

Καὶ Ἀγραίων. E. καὶ τῶν Ἀγρ. cum vacuo spatio trium quatuorve literarum post τῶν.

Τετρακοσίους. D. τετρακιςχιλίους.

Ἐποιήσατο. I. Ar. Chr. Dan. ἐποιήσαντο.

Ἐς τήν. Gr. ἐπὶ τήν. Mox Συκιών. Mosqu.

4. Τροπαῖον. Pal. τρόπαιον, ut c. 97.

5. Τοῖς ἐπί. Mosqu. man. 2. corr. in τῷ ἐπί. Antea Pal. Ὀδρυσῶν.

Τριβαλλούς. Reg. (G.) Mosqu. Ar. Chr. male Τριβαλούς.

Σπαραδόκου. Imo Σπαρδόκου seu Σπαρδάκου, sicut libri II, 101., nisi ibi nostrum cum Steph. restituere vis. Σπαρδόκου recepit Haack. In D. Σπαραδίκου. Mosqu. Περσίδου.

Ἀδελφιδοῦς. It. Reg. ἀδελφιδοὺς. Mox Vat. ἑαυτοῦ.

Ἐβασίλευσεν. F. ἐβασίλευεν. Nostrum significat *rex factus est*, ut II, 15.

ἐπὶ Θρᾴκης ξυμμάχους, ἐστράτευσεν ἐς Ἀμφίπολιν τὴν ἐπὶ Στρυμόνι ποταμῷ, Ἀθηναίων ἀποικίαν. 2. τὸ δὲ χωρίον τοῦτο, ἐφ' οὗ νῦν ἡ πόλις ἐστὶν, ἐπείρασε μὲν πρότερον καὶ Ἀρισταγόρας ὁ Μιλήσιος, φεύγων βασιλέα Δαρεῖον, κατοικίσαι, ἀλλὰ ὑπὸ Ἠδώνων ἐξεκρούσθη· ἔπειτα δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἔτεσι δύο καὶ τριάκοντα ὕστερον, ἐποίκους μυρίους σφῶν τε αὐτῶν καὶ τῶν ἄλλων τὸν βουλόμενον πέμψαντες, οἳ διεφθάρησαν ἐν Δραβήσκῳ ὑπὸ Θρᾳκῶν. 3. καὶ αὖθις ἑνὸς δέοντι τριακοστῷ ἔτει ἐλθόντες οἱ Ἀθηναῖοι, Ἅγνωνος τοῦ Νι-

Ὀλ. ο΄. ἔτ. γ΄. πρὸ Χρ. υϛζ΄. Ὀλ. οη΄. ἔτ. δ΄. πρὸ Χρ. υξε΄. Ὀλ. πε΄. ἔτ. δ΄. πρὸ Χρ. υλζ΄. ἢ μᾶλλον υλϛ΄.

ϱβ΄. 3. Ἡ πόλις] ἡ Ἀμφίπολις. (Ἰ. Αὐγ.) — 4. ** Ἀρισταγόρας] οὗτινος καὶ Ἡρόδοτος μέμνηται πολλάκις. (Κασσ. Αὐγ.) — 5. ** Ἠδώνων] ἀπὸ τῆς Ἤδωνες κλ[άσσεται], καὶ οὐκ ἀπὸ τῆς Ἠδωνοί. ὅθεν ὑποκατιὼν Ἤδωνας ἔφη, καὶ οὐχὶ Ἠδωνούς. (Κασσ. Αὐγ.)

Cap. CII. Ξυμμάχους. Gr. συμμάχους ὥςπερ καὶ ἐκεῖνος ξυμμάχους.

Ἐπὶ Στρυμόνι. „Ἐπιστρυμονια (marg. al. man.) Στρυμμονι I.“ Haec verba Gailii.

2. Μιλήσιος. Pal. Μιλίσιος, ante Μηλίσιος.

Κατοικίσαι. Pal. κατοικῆσαι. Valla *incolere*. Vulgatam confirmat Diod. l. XII. c. 68. Vid. adnot.

Ὑπό. D. E. Ar. Chr. Dan. ἀπό. Vulgato etiam Diod. patrocinatur.

Ἠδώνων. Cass. Chr. Dan. Ἡδώνων, et asperi spiritus vestigia in nonnullis libris redeunt mox et c. 108. At vid. I, 100. II, 99. D. E. Ἠδόνων, nisi, quod probabile videtur, fallunt Gailii typothetae. Mox C. ἐπίκους.

Αὐτῶν Cass. Reg. Mosqu. Ar. Chr. Haack. Goell. Vulgo (et Bekk.) αὑτῶν. Cf. adnot. ad I, 5. Post hoc vocabulum nonnulli virgula interpungunt, ne ad βουλόμ. referatur.

Πέμψαντες. F. μεταπέμψαντες.

Δραβήσκῳ. Cass. Vat. Gr. Ar. Chr. Ald. Bas. Δραβησκῷ. At vid. I. 2. p. 879. et Diod. l. l. Marg. Steph. 2. Θραβησκῷ. Reg. Θεαβησκῷ. (G. Θεασβησκῳ.) In Dan. cum praeced. ἐν in Ἐνδραβησκῶν coaluit.

3. Δέοντι Cass. Cl. Pal. It. Vat. H. Bekk. Goell. et correctus m. Vulgo (et Haack.) δέοντος. „Priscian. p. 1181. δέον legit pro ἑνὸς δέοντος. Noster VIII, 6. καὶ ἑνὸς δέον εἰκοστὸν ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα. Vid. VII, 53.“ WASS. „In his casus participii plerumque convenit cum casu nominis, ut hic in Cl. et Cass. ἑνὸς δέοντι τριακοστῷ ἔτει. Interdum sine respectu ad casum nominis in genitivo ponitur, ut in ceteris mss. ἑνὸς δέοντος, τριακοστῷ ἔτει, anno trigesimo, *deficiente uno*. Exempla utriusque structurae sunt in Budaei Comment. Ling. Gr. p. 1052.“ DUK. Cf. Matth. Gr. § 141. adnot. 1.

Ἅγνωνος Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) Ἄγνωνος. Vid. discr. script. ad I, 117. Diodorus *Ariona* memorat. At vid. adnot.

κίου οἰκιστοῦ ἐκπεμφθέντος, Ἠδωνας ἐξελάσαντες, ἔκτισαν τὸ χωρίον τοῦτο, ὅπερ πρότερον Ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλοῦντο. 4. ὡρμῶντο δὲ ἐκ τῆς Ἠϊόνος, ἣν αὐτοὶ εἶχον ἐμπόριον ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ ποταμοῦ ἐπιθαλάσσιον, πέντε καὶ εἴκοσι σταδίους ἀπέχον ἀπὸ τῆς νῦν πόλεως, ἣν Ἀμφίπολιν Ἅγνων ὠνόμασεν, ὅτι, ἐπ' ἀμφότερα περιῤῥέοντος τοῦ Στρυμόνος, διὰ τὸ περιέχειν αὐτὴν, τείχει μακρῷ ἀπολαβὼν ἐκ ποταμοῦ ἐς ποταμὸν, περιφανῆ ἐς θάλασσάν τε καὶ τὴν ἤπειρον ᾤκισεν.

(Βρασίδας προδοσίᾳ Ἀργιλίων, οἳ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀφίσταντο, τὴν γέφυραν τοῦ Στρυμόνος διαβαίνει, καὶ τὰ ἔξω τῶν Ἀμφιπολιτῶν αἱρεῖ.)

ργ'. Ἐπὶ ταύτην οὖν ὁ Βρασίδας, ἄρας ἐξ Ἀρνῶν τῆς Χαλκιδικῆς, ἐπορεύετο τῷ στρατῷ· καὶ ἀφικόμενος περὶ δείλην ἐπὶ τὸν Αὐλῶνα καὶ † Βρωμίσκον †, ᾗ ἡ

ρβ'. 7. Διὰ τὸ περιέχειν αὐτήν] τὸν Στρυμόνα. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 8. Ἀπολαβών] ἀποκόψας. (λ. Αὐγ.) — ** Περιφανῆ — ᾤκισεν] ἐν τοιούτῳ χωρίῳ κατῴκισεν, ὃ καταφανὲς ἔκ τε γῆς καὶ θαλάσσης ἐστί. (Κασσ. Αὐγ.)

Ἤδωνας. Reg. Ar. Chr. Bekk. Goell. Ἠδῶνας, ut II, 99. Gr. Ἥδωνας. Vind. Ἠδωνούς. Cf. I. 2. p. 339.

Ὅπερ. D. E. Vind. Ar. Chr. Dan. ὅ.

Ἐκαλοῦντο Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. B. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἐκαλεῖτο. Cf. 1. 1. p. 99.

4. Ἠϊόνος. Bekk. Ἠιόνος, et sic etiam in proxx. capp. Cf. script. discr. ad c. 7. Vind. Ἠειόνος.

Ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ ποταμοῦ. C. Reg. (G.) τοῦ ποτ. ἐπὶ τῷ στόματι, quod in Praefat. temere probat Wass. In D. ἐπὶ στόματι τοῦ ποταμοῦ.

Περιῤῥέοντος τοῦ Στρυμόνος. „Haec ante oculos habuit Steph. in Ἀμφίπολις, et, ut Iungermannus putat, Poll. IX, 27." DUK. D. Ar. Στρυμμόνος.

Ὤικισεν. Vind. ᾤκησεν.

Cap. CIII. Ἄρας (pro quo Pal. ἄρας) post Χαλ. collocat E., in quo Ἄρνης legi male scribit Bekk.

Ἐπί. C. Reg. (G.) περί. Statim Pal. δήλην.

Αὐλῶνα. Aliis minuscula litera exarandum videtur. Cf. I 2, p. 355. sq.

Βρωμίσκον. It. Vat. Bekk. Goell. Βρομίσκον. H. Βρομύσκον. Stephani Βορμίσκον videri esse iam I. 2. p. 352. cum Duk. adnotavimus, et ita scriptum malebat Palmer.

Βόλβη λίμνη ἐξίησιν ἐς θάλασσαν, καὶ δειπνοποιησάμενος, ἐχώρει τὴν νύκτα. 2. χειμὼν δὲ ἦν, καὶ ὑπένειφεν· ᾗ καὶ μᾶλλον ὥρμησε, βουλόμενος λαθεῖν τοὺς ἐν τῇ Ἀμφιπόλει, πλὴν τῶν προδιδόντων. 3. ἦσαν γὰρ Ἀργιλίων τε ἐν αὐτῇ οἰκήτορες, (εἰσὶ δὲ οἱ Ἀργίλιοι Ἀνδρίων ἄποικοι,) καὶ ἄλλοι, οἳ ξυνέπρασσον ταῦτα, οἱ μὲν Περδίκκᾳ πειθόμενοι, οἱ δὲ Χαλκιδεῦσι. 4. μάλιστα δὲ οἱ Ἀργίλιοι, ἐγγύς τε προσοικοῦντες, καὶ ἀεί ποτε τοῖς Ἀθηναίοις ὄντες ὕποπτοι, καὶ ἐπιβουλεύοντες τῷ χωρίῳ, ἐπειδὴ παρέτυχεν ὁ καιρὸς, καὶ Βρασίδας ἦλθεν, ἔπραξάν τε ἐκ πλείονος πρὸς τοὺς ἐμπολιτεύον-

τοῦ κε- ρνʹ. 8. Ἐγγύς τε προσοικοῦντες] τῇ Ἀμφιπόλει. — 10. Παρέ-
φαλαί- τυχε] συνέβη. — 11. Ἐκ πλείονος] καιροῦ δηλονότι. — Πρὸς τοὺς
ου τοῦ- ἐμπολιτεύοντας] μετέχοντας τῆς πολιτείας τῶν Ἀμφιπολιτῶν.
του τὰ

Βόλβη λίμνη ἐξίησιν ἐς θάλασσαν. „Ἐξίησιν ὁ ποταμὸς εἰς θάλασσαν Attice dici ex h. l. docet Thom. Mag. in ἐκβάλλει.“ DUK. Cf. I. 1. p. 186. E. Βόλνη. At vid. I. 2. p. 393.

Δειπνοποιησάμενος. Reg. (G.) D. δεῖπνον ποιησάμενος. Cf. Lob. ad Phryn. p. 200.

2. Ὑπένειφεν Cass. Aug. F. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. I. Vind. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ὑπένιφεν. Cf. III, 23. Νείφειν igitur *seram* et alibi *dubiam* formam non recte appellat Passow. Lex.

Καὶ μᾶλλον. Καί om. Mosqu.

3. Ἀργιλίων — δὲ οἱ ob repetitum Argiliorum nomen om. Ar. Chr.

Καὶ ἄλλοι Cass. Aug. Cl. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. E. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo καὶ οἱ ἄλλοι, quod iam Fr. Portus damnabat.

Περδίκκᾳ post πειθόμ. reiicit E. In m. Περδίκκου legitur.

4. Ἀεί ποτε. „Θουκυδίδης τετάρτῳ.“ Bekk. Anecdd. p. 77. Nisi ibi potius ad c. 78. respicitur. Cf. etiam Ind. in ἀεί. Pal. rursus αἰεί. Cf. I. 1. p. 211.

Ἐπειδή. Mosqu. ἐπεὶ δέ.

Παρέτυχεν. G. παρέσχεν, quod potius sine ὁ καιρός diceretur, ut IV, 85.

Καὶ Βρασίδας. Cl. καὶ ὁ Βρασίδας.

Ἔπραξαν Aug. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) B. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Abresch. Haack. Bekk. Goell. „Non deterius est ἔπραξαν, quod Valla et Acacius secuti sunt, qui hoc potius ad Argilios, qui Argilium urbem vicinam incolebant, quam ad Brasidam pertinere existimarunt. Nec male Acacius haec ἔπραξαν — ἡ πόλις tanquam in parenthesi dicta accepit.“ DUK. Postrema male scripta, ut docent particulae τὲ — καί. Sed etiam apodosin ab ἔπραξάν τε ob naturam sententiae (vid. adnot.) non bene videmur incipere posse, nisi cum Krügero πράξαντες legimus pro ἔπραξάν τε. Vid. Seebod. Archiv. III. 1. p. 536.

τας σφῶν ἐκεῖ, ὅπως ἐνδοθήσεται ἡ πόλις, καὶ τότε δεξάμενοι αὐτὸν τῇ πόλει, καὶ ἀποστάντες τῶν Ἀθηναίων, ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ κατέστησαν τὸν στρατὸν † πρόσω † ἐπὶ τὴν γέφυραν τοῦ ποταμοῦ. 5. ἀπέχει δὲ τὸ πόλισμα πλέον τῆς διαβάσεως, καὶ οὐ καθεῖτο τείχη ὥσπερ νῦν, φυλακὴ δέ τις βραχεῖα καθειστήκει· ἣν βιασάμενος ῥᾳδίως ὁ Βρασίδας, ἅμα μὲν τῆς προδοσίας οὔσης, ἅμα δὲ καὶ χειμῶνος ὄντος, καὶ ἀπροσδόκητος προσπεσὼν, διέβη τὴν γέφυραν, καὶ τὰ ἔξω τῶν Ἀμφιπολιτῶν, οἰκούντων κατὰ πᾶν τὸ χωρίον, εὐθὺς εἶχε.

ργ'. 1. Δεξάμενοι] οἱ Ἀργίλιοι. — 2. Τῇ πόλει] τῇ οἰκείᾳ. — σχόλια 5. Τὸ πόλισμα] ἡ Ἀμφίπολις. — 5. Τῆς διαβάσεως] τῆς γεφύρας. λ. Αὐγ. — 8. Προσπεσὼν] ἤγουν ἐπιπεσών. ὤθαυ-τως καὶ τὰ τοῦ ρδ'.

Ἐκείνῃ. Vulgo ἐν ἐκείνῃ, sed ἐν de. Cass. Cl. Pal. It. Vat. H. C. Reg. Gr. B. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Haack. Bekk. Goell. „Delenda est praepositio.“ WASS. in Praef., cui nescio cur refragetur Schaef. ad Lamb. Bos. p. 701. Sic ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ c. 106. „Cum Acacio illa ἐκείνῃ τῇ νυκτί malim coniungere cum seqq. κατέστησαν τὸν στρατόν quam cum praecedd. ἀποστάντες τῶν Ἀθην.“ DUK. Paruimus cum Haack.

Πρόσω. Pal. πρὸς ἕω. Cass. in marg. man. rec. γρ. καὶ πρὸ ἕω. „Πρόσω Valla et Portus in versione praeterierunt, Acacius vertit *ad caput* pontis. Mihi consideranda videtur scriptura, quae est in marg. cod. Cass.“ DUK. Consentit Valcken. ad Hrdt. VIII, 83. „Dixi iam olim ad Dion. p. 199. mihi vehementer probari hanc scripturam [πρὸ ἕω], ut quae doceat, quare Brasidas imprudentibus Amphipolitis exercitum traiecerit.“ GOELL., qui cum Bekk. recepit. Equidem licet virorum doctissimorum auctoritati libenter parerem, tamen, ut verum fatear, cur a librorum scriptura recedam, idoneam causam non video. Nam temporis notio iam satis inest in ἐκείνῃ τῇ νυκτί, πρόσω autem significat Argilios non satis habuisse Brasidam in suam urbem recipere, sed hac ipsa nocte eum *protinus* seu *ulterius* (*vorwärts*) ad pontem duxisse. Notandum tamen hoc vocabulum, ab Herodoto, Xenophonte aliisque frequentatum, apud Thuc. alibi non exstare.

5. Καθειστήκει. C. Reg. (G.) καθεστήκει. Cf. I. 1. p. 228.

Τὰ ἔξω. Τά om. Chr. Mox εἶχεν H. et Bekk. minn. exempll. Cf. Farr. discr. script.

(Θόρυβος ἐν τῇ πόλει. οἱ ἐναντίοι τοῖς προδιδοῦσι πέμπουσιν ἐπὶ Θουκυδίδην, κελεύοντες βοηθεῖν.)

ρδ'. Τῆς δὲ διαβάσεως αὐτοῦ ἄφνω τοῖς ἐν τῇ πόλει γεγενημένης, καὶ τῶν ἔξω πολλῶν μὲν ἁλισκομένων, τῶν δὲ καὶ καταφευγόντων ἐς τὸ τεῖχος, οἱ Ἀμφιπολῖται ἐς θόρυβον μέγαν κατέστησαν, ἄλλως τε καὶ ἀλλήλοις ὕποπτοι ὄντες. 2. καὶ λέγεται Βρασίδαν, εἰ ἠθέλησε μὴ ἐφ' ἁρπαγὴν τῷ στρατῷ τραπέσθαι, ἀλλ' εὐθὺς χωρῆσαι πρὸς τὴν πόλιν, δοκεῖν ἂν ἑλεῖν. 3. νῦν δὲ ὁ μὲν, ἱδρύσας τὸν στρατὸν, ἐπὶ τὰ ἔξω ἐπέδραμε, καὶ ὡς οὐδὲν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ἔνδον, ὡς προςεδέχετο, ἀπέβαινεν, ἡσύχαζεν. 4. οἱ δὲ ἐναντίοι τοῖς προδιδοῦσι, κρατοῦντες τῷ πλήθει, ὥςτε μὴ αὐτίκα τὰς πύλας ἀνοίγεσθαι, πέμπουσι μετὰ Εὐκλέους τοῦ στρατηγοῦ, ὃς ἐκ τῶν Ἀθηναίων παρῆν αὐτοῖς φύλαξ τοῦ χωρίου, ἐπὶ τὸν ἕτερον στρατηγὸν † τὸν † ἐπὶ Θρᾴκης, Θουκυ-

ρδ'. 1. Διαβάσεως] διαπεραιώσεως. (λ. Κασσ.) — 6. Τῷ στρατῷ] σὺν τῷ στρατῷ. (λ. Κασσ.) — 8. Ἐπὶ τὰ ἔξω ἐπέδραμεν] ἤγουν ἐληΐσατο τὰ ἐκτός. — 11. Τὰς πύλας] τῆς Ἀμφιπόλεως. (λ. Κασσ.) — 13. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀμφιπολίταις.

Cap. CIV. Τοῖς ἐν. F. It. Vat. cod. Bas. D. τῆς ἐν. Aug. τοὺς ἐν, sed τοῖς superscr. man. 2.

Δὲ καί. Καί om. Aug. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. Mox Mosqu. Ἀμφιπολίται exarat.

2. Βρασίδαν. Vulgo τὸν Βρασίδαν, sed τόν om. Cass. Aug. Cl. F. It. Vat. H. Gr. D. I. E. m. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Haack. Bekk. Goell. Insuper H. D. I. Βρασίδας non deterius scribunt.

Ἠθέλησε. E. ἐθέλησε. At vid. I. 1. p. 211.

Τραπέσθαι. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. τρέπεσθαι, in m. tamen pusillum atramenti super ε adspersum nostram scripturam significare credas.

Ἂν ἑλεῖν. Aug. Gr. I. ἀνελεῖν, in I. tamen nostrum in marg. ab al. man.

3. Ὡς οὐδέν. Ὡς om. Cass. (in quo corrector adscripsit,) Aug. Pal. It. Vat. F. C. cod. Bas. Gr., et s. v. habet G. Sed deesse non posse, nisi eius loco γάρ post οὐδέν inserueris, facile apparet.

4. Οἱ δέ. Δέ pro δ' scripsimus cum Cass. Aug. Pal. H. F. C. Reg. (G.) Gr. B. D. I. E. Ar. Chr. „Maiorem, quam ut elidatur, emphasin habet.“ Klstem.

Ἐκ τῶν. Ἐκ s. v. habet G. Statim si Ἀθηνῶν malis, Haackius comparat ἐκ δὲ τῶν Ἀθηναίων κῆρυξ c. 97. Cf. adnot. ad II, 86. Antea Pal. Εὐκλεοῦς.

Τὸν ἐπί. It. Vat. H. Bekk. Goell. τῶν ἐπί, quod fortasse

δίδην τὸν Ὀλόρου, ὃς τάδε ξυνέγραφεν, ὄντα περὶ Θάσον, (ἔστι δὲ ἡ νῆσος, Παρίων ἀποικία, ἀπέχουσα τῆς Ἀμφιπόλεως ἡμίσεος ἡμέρας μάλιστα πλοῦν,) κελεύοντες σφίσι βοηθεῖν. 5. καὶ ὁ μὲν, ἀκούσας, κατὰ τάχος ἑπτὰ ναυσὶν, αἳ ἔτυχον παροῦσαι, ἔπλει, καὶ ἐβούλετο φθάσαι μάλιστα μὲν οὖν τὴν Ἀμφίπολιν, πρίν τι ἐνδοῦναι, εἰ δὲ μὴ, τὴν Ἠιόνα προκαταλαβών.

(Βρασίδας, δεδιὼς τὴν βοήθειαν, ξύμβασιν μετρίαν ὑποτείναι.)

ρε'. Ἐν τούτῳ δὲ ὁ Βρασίδας, δεδιὼς καὶ τὴν ἀπὸ τῆς Θάσου τῶν νεῶν βοήθειαν, καὶ πυνθανόμενος τὸν Θουκυδίδην κτῆσίν τε ἔχειν τῶν χρυσείων μετάλλων ἐργασίας ἐν τῇ περὶ ταῦτα Θράκῃ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ δύνασθαι ἐν τοῖς πρώτοις τῶν ἠπειρωτῶν, ἠπείγετο προκα-

ρδ'. 3. Κελεύοντες] τὸν Θουκυδίδην. (l. Kass.)

verius, sed a Valla quoque lectum esse ex eius interpretatione *ad alterum ducem Thraciae praesidem* non eruas. Articulum om. B., qui cum H. ἐπιθράκης exarat.

Τὸν Ὀλόρου. Vat. αὐτὸν Ὀλόρου.

Θάσον. Post hoc F. repetit verba οἱ δὲ ἐναντίοι — τῷ πλ. ἤς. (? ὥςτε ?) Vind. Θᾶσον praebet, Mosqu. Θάσσον. At vid. I. 2. p. 342.

Ἡ νῆσος. Ἡ om F.

Ἡμίσεος. It. Vat. H. ἡμισείας, quam grammaticorum manifestam correctionem male secuti sunt Bekk. et Goell. Vid. Buttm. Gr. max. I. p. 252. Ut hic ἥμισυ ἡμέρας, ita saepe μέσον ἡμέρας, μέσον νυκτῶν (vid. ad Xen. Cyr. IV, 4, 1.), quae locutiones a Matth. Gr. §. 119. b. in nostra et Buttmanni explicatione articulum male desiderari satis declararent, nisi idem ex natura sententiae iam pateret. Mosqu. om. ἡμίσεος.

5. *Προκαταλαβών* Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. F. C. Gr. B. D. I. E. Vind. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Abresch. Haack. Bekk. Vulgo προκαταλαβεῖν, quod non soloecum saltem esse docet Matth. Gr. §. 553. 3. adnot. 2., quanquam hic nemo tenebit. Antea Bekk. rursus Ἠιόνα.

Cap. CV. *Δεδιὼς καί.* Καί (non, ut Bekk. scribit, τήν) om. E., sed per eam synchysin, quae frequens est in τέ (vid. I. 1. p. 300. sq.), defendi potest.

Θάσου. Ar. Chr. Dan. θαλάσσης.

Χρυσείων. Cass. E. χρυσίων. Ut hic χρύσεια μέταλλα, ita alibi bis ἀργύρεια μέταλλα habet Thuc.

Πρώτοις. „Fortasse legendum πρῶτον." BEKK. At vid. de Art. crit. p. 160. sq. Portus: *hinc opibus valere inter primores eorum, qui continentem incolebant.*

τασχεῖν, εἰ δύναιτο, τὴν πόλιν, μὴ, ἀφικνουμένου αὐτοῦ, τὸ πλῆθος τῶν Ἀμφιπολιτῶν, ἐλπίσαν ἐκ θαλάσσης ξυμμαχικὸν καὶ ἀπὸ τῆς Θρᾴκης ἀγείραντα αὐτὸν περιποιήσειν σφᾶς, οὐκέτι προσχωροῖ. 2. καὶ τὴν ξύμβασιν μετρίαν ἐποιεῖτο, κήρυγμα τόδε ἀνειπὼν, Ἀμφιπολιτῶν καὶ Ἀθηναίων τῶν ἐνόντων τὸν μὲν βουλόμενον ἐπὶ τοῖς ἑαυτοῦ, τῆς ἴσης καὶ ὁμοίας μετέχοντα, μένειν, τὸν δὲ μὴ ἐθέλοντα, ἀπιέναι, τὰ ἑαυτοῦ ἐκφερόμενον, πέντε ἡμερῶν.

(Ἡ ὁμολογία γίγνεται. Θουκυδίδης ἐς Ἠιόνα καταπλεῖ.)

ρς'. Οἱ δὲ πολλοὶ, ἀκούσαντες, ἀλλοιότεροι ἐγένοντο τὰς γνώμας, ἄλλως τε καὶ βραχὺ μὲν Ἀθηναίων ἐμπολιτεῦον, τὸ δὲ πλεῖον ξύμμικτον. καὶ τῶν ἔξω ληφθέντων συχνοὶ οἰκεῖοι ἔνδον ἦσαν, καὶ τὸ κήρυγμα

ρε'. 1. Ἀφικνουμένου αὐτοῦ] τοῦ Θουκυδίδου. — 3. Αὐτὸν] τὸν Θουκυδίδην. — 4. Περιποιήσειν] σώσειν. — 5. Ἀνειπὼν] ἀνακηρύξας. — 7. Ἐπὶ τοῖς ἑαυτοῦ] κτήμασι δηλονότι. — Καὶ ὁμοίας] πολιτείας.

ρς'. 10. Ἀλλοιότεροι ἐγένοντο τὰς γνώμας] ἤγουν μετεβλήθησαν τὴν προαίρεσιν. (λ. Αὐγ.) — 12. Τὸ δὲ πλεῖον ξύμμικτον] οἱ πλείους οἰκήτορες σύμμικται ἦσαν, ἤγουν ἐκ διαφόρων γενῶν. (λ. Αὐγ.)

Μή. Supra hoc in Aug. a man. 1. scr. ἢ μήπως.

Ἀφικνουμένου. Ar. Chr. ἀφικομένου.

Ἐλπίσαν. Vind. ἐλπίσας.

Ἀγείραντα. Gr. ἐγείραντα.

Προσχωροῖ. Reg. (G.) D. προσχωρεῖ, sed Reg. (G.) cum οῖ s. ει al. man. Cass. C. προχωρεῖ, sed Cass. cum ς rec. man. super σ posito. Aug. It. Vat. E. Mosqu. προχωροῖ, sed E. cum ς et in fine cum ε al. man. super δ. „Προχωροῖ hic locum haud habet propter voc. πλῆθος." BAU. Pal. προσχωροίη, quod sane Ἀττικώτατον. At vid. I. 1. p. 228.

2. Μετρίαν om. cod. Bas.

Κήρυγμα τόδε. G. κήρυμα τόδε. D. κήρυγμα δέ.

Τῶν ἐνόντων. Τῶν om. D. I.

Τοῖς ἑαυτοῦ. Chr. et in marg. Cl. τῆς ἑαυτοῦ. Cf. ad 118, 4.

Τῆς ἴσης. Τῆς om. H.

Cap. CVI. Πολλοί. Mosqu. πολέμιοι.

Ἐμπολιτεῦον. Syllaba λι in C. s. v. al. man. Ἐπολιτεύοντο Vat. H. At vid. Matth. Gr. §. 562. not. Nam fallitur Haackius de accusativis absolutis loquens et ἐξὸν ac talia comparans. Ἐμπολιτεύειν de eadem re adfuit c. 103. Post ξύμμικτον apud Haack. perperam comma est, ante ἄλλως colon.

Συχνοί. Pal. συχνοῖς, ne id quidem inepte.

πρὸς τὸν φόβον δίκαιον εἶναι ὑπελάμβανον, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, διὰ τὸ ἄσμενοι ἂν ἐξελθεῖν, ἡγούμενοι οὐκ ἐν ὁμοίῳ σφίσιν εἶναι τὰ δεινὰ, καὶ ἅμα οὐ προςδεχόμενοι βοήθειαν ἐν τάχει· ὁ δὲ ἄλλος ὅμιλος, πόλεώς τε ἐν τῷ ἴσῳ οὐ στερισκόμενοι, καὶ κινδύνου παρὰ δόξαν ἀφιέμενοι. 2. ὥςτε τῶν πρασσόντων τῷ Βρασίδᾳ ἤδη καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ διαδικαιούντων αὐτὰ, ἐπειδὴ καὶ τὸ πλῆθος ἑώρων τετραμμένον, καὶ τοῦ παρόντος Ἀθηναίων στρατηγοῦ οὐκέτι ἀκροώμενον, ἐγένετο ἡ ὁμολογία, καὶ προςεδέξαντο ἐφ' οἷς ἐκήρυξε. 3. καὶ οἱ μὲν τὴν πόλιν τοιούτῳ τρόπῳ παρέδοσαν· ὁ δὲ Θουκυδίδης καὶ αἱ νῆες ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ὀψὲ κατέπλεον ἐς τὴν Ἠϊόνα. καὶ τὴν μὲν Ἀμφίπολιν Βρασίδας ἄρτι εἶχε, τὴν δὲ Ἠϊόνα παρὰ νύκτα ἐγένετο λαβεῖν· εἰ γὰρ μὴ ἐβοήθησαν αἱ νῆες διὰ τάχους, ἅμα ἕῳ ἂν εἴχετο.

ϙϛ. 6. *Πρασσόντων*] ἤγουν συνεργούντων εἰς τὴν προδοσίαν. (*l. Αὐγ.*) — 7. *Διαδικαιούντων αὐτά*] δίκαια κρινόντων τὰ τοῦ Βρασίδα. — 8. *Τετραμμένον*] μεταβεβλημένον τὴν γνώμην. — 10. *Καὶ προςεδέξαντο*] τὸν Βρασίδαν. (*l. Κασσ. Αὐγ.*) — 12. *Ὀψέ*] μετὰ δυσμὰς ἡλίου. (*l. Κασσ. Αὐγ.*)

Ὑπελάμβανον Cass. Cl. (hic tamen ἐλάμβανον in marg.,) F. D. I. m. Ar. Chr. Dan. Vulgo (Haack, Bekk. Goell,) ἐλάμβανον. „Ὑπελάμβανον cum Kistem. probat Bened. Mihi interpretamentum vulgatae lectionis esse videtur.“ HAACK. Dummodo demonstrasset λαμβάνειν cum infinitivo coniungi posse. Nam significat in talibus *accipere in bonam aut malam partem, interpretari* (cf. Steph. Thes. Gr.); quare recte VI, 53. πάντα ὑπόπτως λαμβάνειν (cf. VI, 27.), et apud Dion. Hal. et Dion. Cass. πρὸς ὀργὴν et πρὸς τὸ προϋπάρξαν ἔχθος τι λαμβάνειν.

Οἱ μέν. C. οἱ δέ. Comma post Ἀθηναῖοι delevit Bekk. Ita causa τοῦ δίκαιον ὑπολαμβάνειν non in ἡγούμενοι et προςδεχόμενοι inerit, sed in διὰ τό.

Διὰ τό. Post τό in G. erasum δίκαιον.

Οὐκ ἐν. D. I. οὐκ ἄν.

Σφίσιν εἶναι τὰ δεινά. D. I. E. m. Chr. Dan. σφίσι τὰ δεινὰ εἶναι. Mox C. ὅμιλλος.

2. Τετραμμένον. Ar. Chr. Dan. τεταραγμένον.

Οὐκέτι. It. Vat. οὐδ' ἔτι.

Ἡ ὁμολογία. G. ἡ μολογία.

3. Ἠϊόνα. Cass. Ἰόνα. Bekk. Ἠιόνα. Cf. ad c. 7.

Ἀμφίπολιν. H. πόλιν, s. v. al. man. γρ. ἀμφίπολιν.

Βρασίδας. Vulgo ὁ Βρασίδας, sed ὁ (ut c. 104. τόν) om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. I. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell.

Ἄρτι. D. I. ἔτι.

(Βρασίδας Ἠϊόνος μάτην πειρᾷ· Μύρκινος δὲ καὶ Γαληψὸς προσχωροῦσιν αὐτῷ.)

ρζ. Μετὰ δὲ τοῦτο ὁ μὲν τὰ ἐν τῇ Ἠϊόνι καθίστατο, ὅπως καὶ τὸ αὐτίκα, ἢν ἐπίῃ ὁ Βρασίδας, καὶ τὸ ἔπειτα ἀσφαλῶς ἕξει, δεξάμενος τοὺς ἐθελήσαντας ἐπιχωρῆσαι ἄνωθεν κατὰ τὰς σπονδάς. 2. ὁ δὲ πρὸς μὲν τὴν Ἠϊόνα κατά τε τὸν ποταμὸν πολλοῖς πλοίοις ἄφνω καταπλεύσας, εἴ πως, τὴν προύχουσαν ἄκραν ἀπὸ τοῦ τείχους λαβὼν, κρατοίη τοῦ ἔσπλου, καὶ κατὰ γῆν ἀποπειράσας ἅμα, ἀμφοτέρωθεν ἀπεκρούσθη· τὰ δὲ περὶ τὴν Ἀμφίπολιν ἐξηρτύετο. 3. καὶ Μύρκινός τε αὐτῷ προσεχώρησεν, Ἠδωνικὴ πόλις, Πιττακοῦ τοῦ Ἠδώνων βασιλέως ἀποθανόντος ὑπὸ τῶν Γοάξιος παί-

ρζ. 1. Ὁ μέν] ὁ Θουκυδίδης. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 3. Δεξάμενος] ὁ Θουκυδίδης. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 4. Ἄνωθεν] ἤγουν ἐκ τῆς ἄνω πόλεως (λ. Αὐγ.) — Ὁ δέ] ὁ Βρασίδας. (λ. Κασσ.) — 5. Κατά τε τὸν ποταμόν] ἤγουν διὰ τοῦ ποταμοῦ. (λ. Αὐγ.) — 8. Ἀμφοτέρωθεν] ἤγουν ἀπὸ γῆς καὶ θαλάττης. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 10. Αὐτῷ] τῷ Βρασίδᾳ. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Cap. CVII. *Μετὰ δέ.* *Δέ* om. Gr.

Καθίστατο. F. *καθίσταται.*

Ἐπίῃ. Dan. *ἀπίῃ.*

Δεξάμενος. Vat. H. *δεξαμένους*, sed H. cum *ος* s. *ους* al. man.

Ἐθελήσαντας. C. *θελήσαντας.* At vid. I. 1. p. 211.

Ἐπιχωρῆσαι Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. E. m. Chr. Dan. Ald. Bas. marg. Steph. Haak. Bekk. Goell. Valla *transire* dixit. Vulgo *ἀποχωρῆσαι.* „Librarii, qui *ἀποχ.* scripserunt, in mente habuisse videntur verba *ἀπιέναι τὰ ἑαυτοῦ ἐκφερόμενον* c. 105. extr. Sed hoc loco agitur de receptione eorum, qui *ad eum concedere* volebant.“ HAACK. Verbo *ἐπιχωρεῖν* tamen alibi Thucyd. non utitur.

Κατά om. Ar. Chr. Dan.

2. *Ἀπό.* H. *ἐκ*, sed *ἀπό* s. *ἐκ* al. man. Cf. ad V, 3.

Ἀμφοτέρωθεν. Mosqu. *καὶ ἀμφοθέρωθεν.* Post *ἀπεκρούσθη* vulgo punctum est, apud Bekk. comma; cohaerent enim *πρὸς μὲν τὴν Ἠϊόνα — τὰ δὲ περὶ τὴν Ἀμφ.*

3. *Μύρκινος.* Pal. *Μυρκυνός.* Reg. (G.) et cod. Bas. *Μύρκινος*, sicut ante Berkel. apud Steph. Byz. In G. Mosqu. Ar. Chr. Dan. *Μυρκῖνος.* At vid. I. 2. p. 378. Diod. XII, 68. male *Μύρκινον.*

Ἠδωνική. Pal. *Ἠδονική.* In I. syllaba *νι* s. v. al. man. *O* pro *ω* etiam in hoc videtur comparere.

Τοῦ Ἠδώνων. B. I. Ar. Chr. *τῶν* pro *τοῦ*, B. I. insuper, si vera dicunt Gailii operae, *Ἠδόνων.*

Γοάξιος. D. *Γοάξιδος.* At vid. I. 1. p. 231.

ίων καὶ Βραυροῦς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ Γαληψὸς οὐ πολλῷ ὕστερον, καὶ Οἰσύμη· εἰσὶ δὲ αὗται Θασίων ἀποικίαι. παρὼν δὲ καὶ Περδίκκας εὐθὺς μετὰ τὴν ἅλωσιν, ξυγκαθίστη ταῦτα.

(Μέγα δέος τῶν Ἀθηναίων διὰ τῆς Ἀμφιπόλεως τὴν ἅλωσιν. προθυμία τῶν ξυμμάχων ἐς τὸ νεωτερίζειν. Βρασίδας τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπιβοήθειαν ἄλλως αἰτεῖ.)

ρη'. Ἐχομένης δὲ τῆς Ἀμφιπόλεως, οἱ Ἀθηναῖοι ἐς μέγα δέος κατέστησαν, ἄλλως τε καὶ ὅτι ἡ πόλις ἦν αὐτοῖς ὠφέλιμος ξύλων τε ναυπηγησίμων πομπῇ καὶ

ρζ'. 2. Καὶ Οἰσύμη] ἀπὸ κοινοῦ τὸ προσεχώρησε. (λ. Αὐγ.) — 4. Ξυγκαθίστη] συνεβεβαίου. (λ. Αὐγ.)

Βραυροῦς. F. Γαυροῦς. Pal. Βραυρεύς. Valla *Braure* (?).

Γαληψός Haack. Goell. Vulgo (et Bekk.) Γάψηλος. Reg. Γαψηλός. Nostrum ex Diod. et Steph. Byz. reponendum esse iam Huds. et Duk. viderunt. Gattererum nos refutavimus I. 2. p. 368. „Quum [hic et V, 6. Thucydides] urbem Thasiorum coloniam fuisse dicat, quum in illo ipso loco, quo Gattererus Danvillium secutus collocavit Gapselum, Straboni sita sit Galepsus: εἶτα αἱ τοῦ Στρυμόνος ἐκβολαί, εἶτα Φάγρης, Γαληψός, Ἀπολλωνία, πᾶσαι πόλεις, εἶτα τὸ Νέσσου (sive Νέστου) στόμα, quum accedat Diodori et Stephani Byz. auctoritas, qui et ipse in suo Thucydidis exemplari Γαληψός invenit: Γαληψός, πόλις Θρᾴκης — Θουκυδίδης τετάρτῃ ἑτέραν λέγει· καὶ Γαληψὸς οὐ πολλῷ ὕστερον καὶ Οἰσύμη, (quanquam immerito ex una urbe duas fecisse videtur;) non dubitavi Γαληψός recipere.“ GOELL.

Καὶ Οἰσύμη. Reg. (G.) Gr. καὶ ἡ Σύμη. At vid. I. 2. p. 379.

Θασίων. Inter Θα et σι G. signum habet, quod lacunam aliquot literarum indicare solet.

CAP. CVIII. Δέος. Reg. (G.) δέους, sed int. vers. al. man. γρ. δέος. „Lectionem δέους auctor ipse tuetur l. II. [c. 97.] ἐπὶ μέγα ἰσχύος ἦλθεν. Aelian. Var. Hist. I. 19. ἐπὶ μέγα δυνάμεως προελθοῦσα ἀρχή.“ WASS. Sed haec comparari nequeunt, quum ἐπὶ μέγα adverbialiter dicatur (vid. Schoem. Obss. p. 22.), ἐς μέγα non item.

Ἦν αὐτοῖς. It. Vat. H. Bekk. Goell. αὐτοῖς ἦν. Pendet hoc maxime ex iudicio de illis libris ferendo, de quibus vid. de Art. crit. p. 11. sqq. et 132. sqq. Cod. Bas. ἦν ἐν τοῖς ὠφελίμοις.

Ξύλων — πομπῇ. „Suidas in πομπήν interpretatur πέμψιν, ἀποστολήν.“ WASS. Cf. Phot. Etiam Schol. Lucian. ad Dial. Mar. XIV. πομπή, inquit, ἡ πρόπεμψις καὶ ἡ πέμψις παρὰ Θουκυδίδῃ.

χρημάτων προσόδῳ, καὶ ὅτι μέχρι μὲν τοῦ Στρυμόνος ἦν πάροδος, Θεσσαλῶν διαγόντων, ἐπὶ τοὺς ξυμμάχους σφῶν τοῖς Λακεδαιμονίοις· τῆς δὲ γεφύρας μὴ κρατούντων, ἄνωθεν μὲν μεγάλης οὔσης ἐπὶ πολὺ λίμνης τοῦ ποταμοῦ, τὰ δὲ πρὸς Ἠϊόνα τριήρεσι τηρουμένων, οὐκ ἂν δύνασθαι προελθεῖν· τότε δὲ ῥᾴδια ἤδη [ἐνομίζετο] γεγενῆσθαι. 2. καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐφοβοῦντο μὴ ἀποστῶσιν. ὁ γὰρ Βρασίδας ἔν τε τοῖς ἄλλοις μέτριον

ρη'. 2. *Διαγόντων*] διαβιβαζόντων. (1. Αὐγ.) — 3. *Σφῶν*] τῶν Ἀθηναίων. (1. Αὐγ.) — *Τοῖς Λακεδαιμονίοις*] τὸ ἑξῆς, πάροδος τοῖς Λακεδαιμονίοις. (1. Κασσ.) — 5. *Τριήρεσι τηρουμένων*] ἀντὶ τοῦ τηρούντων τῶν Ἀθηναίων.

Στρυμόνος. D. Ar. Chr. *Στρυμμόνος*. Cl. (et Wassio teste Acac.) post *Στρυμόνος* inserit *ποταμοῦ*. Deinde ante Haack. virgula perperam post *σφῶν*, non post *διαγ*. collocabatur.

Μὲν μεγάλης. Gr. *καὶ μεγάλης*.

Τοῦ ποταμοῦ. *Τοῦ* om. E.

Τὰ δέ. Reisk. *τῶν δέ* scribendum putabat. At vid. adnot.

Προελθεῖν. Cass. Aug. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. Vall. *προςελθεῖν*, quod male cum Bened. recepit Haack., dicens de *accessu* ad urbem sermonem esse. Imo scriptor declarat Athenienses intellexisse, quam diu ipsi Amphipolim tenerent, Lacedaemonios accedere ad Strymonem (*ἐπὶ τοῦ Στρυμόνος πάροδος*) posse, ulterius (trans Strym.) *progredi* non posse.

Τότε δέ. *Δέ* om. D. E. Mosqu. Ar. Chr.

Ῥᾴδια Ald. Flor. Bas. marg. Steph. Haack. Bekk. Vulgo *ῥαδία*, ad quod supplent *ἡ πάροδος*. Sed vide statim ad *ἐνομίζετο*. Similis dubitatio affuit c. 80, 5. Mosqu. *ῥαδίως*. Deinde *ἤδη* om. Vat. Mosqu.

Ἐνομίζετο. Cl. Pal. It. Vat. F. C. Reg. (G.) Gr. B. E. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. *ἐνόμιζε*, nisi quod in E. το s. v. erasum. Cass. Aug. *ἐνόμιζεν*, sed in Cass. rec. man. dedit *ἐνόμιζον*, quod habet D. „Recte opinor, modo *ῥᾴδια* scribas.“ BEKK. Hinc Valla: *tunc autem Athenienses haec facilia factu existimabant.* At „neque vulg. lectio *ἐνομίζετο*, ut ut plana videatur, [nec, quod unus corruptus D. habet, *ἐνόμιζον*,] placet mihi, quum praecedentia modo infinito proferantur, adeoque et haec *τότε δέ* etc. similiter proferri debeant. At vero alia lectio, quam caeteri codd. omnes repraesentant, *ἐνόμιζε*, locum omnino nequit habere. Quare, si me audias, otiosum et inconcinnum id supplementum intrusum a quodam enarratore putes. Neutrius esse generis *ῥᾴδια* credas. [cf. I. 1. p. 94.]“ KISTEM. cui nos cum Haack. prorsus suffragamur. Una causa, ob quam *ἐνόμιζον* placeat, sit, quod ita virgula post *γεγεν*. posita melius adnectatur *καὶ ἐφοβοῦντο*.

Ἄλλοις. Verba ab *ἄλλοις* ad *ἐν τοῖς* de. Mosqu.

ἑαυτὸν παρείη, καὶ ἐν τοῖς λόγοις πανταχοῦ ἐδήλου ὡς ἐλευθερώσων τὴν Ἑλλάδα ἐκπεμφθείη. 3. καὶ αἱ πόλεις πυνθανόμεναι αἱ τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοοι τῆς τε Ἀμφιπόλεως τὴν ἅλωσιν, καὶ ἃ παρέχεται, τήν τε ἐκείνου πρᾳότητα, μάλιστα δὴ ἐπήρθησαν ἐς τὸ νεωτερίζειν· καὶ ἐπεκηρυκεύοντο πρὸς αὐτὸν κρύφα, ἐπιπαριέναι τε κελεύοντες, καὶ βουλόμενοι αὐτοὶ ἕκαστοι πρῶτοι ἀποστῆναι. 4. καὶ γὰρ καὶ ἄδεια ἐφαίνετο αὐτοῖς, ἐψευσμένοις μὲν τῆς Ἀθηναίων δυνάμεως ἐπὶ τοσοῦτον, ὅση ὕστερον διεφάνη, τὸ δὲ πλέον βουλήσει κρίνοντες ἀσαφεῖ, ἢ προνοίᾳ ἀσφαλεῖ, εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι, οὗ μὲν ἐπιθυμοῦσιν, ἐλπίδι ἀπερισκέπτῳ διδόναι, ὃ δὲ μὴ προσίενται, λογισμῷ αὐτοκράτορι διωθεῖσθαι. 5. ἅμα δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐν τοῖς Βοιωτοῖς νεωστὶ πεπληγμένων, καὶ τοῦ Βρασίδου ἐφολκὰ καὶ οὐ τὰ ὄντα λέγοντος, ὡς αὐτῷ ἐπὶ * Νίσαιαν * τῇ ἑαυτοῦ μόνῃ στρατιᾷ

ρη΄. 10. ** Ἀσαφεῖ — ἀσφαλεῖ] πάρισον. (Κασσ. Αὐγ.) — 11. ** Εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι — —] τοῦτο ἐξηγητικόν ἐστι τοῦ προτέρου· εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι, οὗ μὲν ἂν * ἐπιθυμῶσι *, τούτου ἐλπίζειν τεύξεσθαι ἄνευ λογισμοῦ· (τοῦτο γάρ ἐστιν ἐλπίδι ἀπερισκέπτῳ διδόναι·) οὗ δὲ ἂν μὴ ἐπιθυμῶσι, τοῦτο μόνον λογισμῷ ἐξακριβοῦντες ὡς ἀνέλπιστον παραιτεῖσθαι. (Κασσ. Αὐγ.) — 12. Διδόναι] ἑαυτοὺς δηλονότι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 15. Ἐφολκά] ἤγουν ἐπαγωγά. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Ἑαυτόν. Reg. (G.) αὐτόν. Gr. m. Ar. Chr. αὐτόν. Alterutrum etiam I.

Ὡς s. v. al. man. I. Statim in ἐκπεμφθείη φ om. C.

3. Αἱ τῶν. Αἱ om. Dan.

Παρέχεται. Dan. παρέρχεται.

Ἐς Cass. Aug. F. Pal. D. E. Mosqu. m. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) εἰς. Cf. I. 1. p. 212. Post νεωτερίζειν vulgo punctum, apud Bekk. comma.

Αὐτοὶ ἕκαστοι. D. αυτο τα εκαστοι.

4. Γὰρ καί. Καί om. D.

Ἐψευσμένοις. Reg. (G.) ἐψευσμένης. Mosqu. ἐψευμένης. Pal. ἐψευσμένοι, quod non praeferes, quanquam sequitur κρίνοντες. De omni structura vid. I. 1. p. 110. Statim μέν om. D.

Τῆς Ἀθηναίων. Dan. τῶν Ἀθηναίων.

Ἐπὶ τοσοῦτον. Ἐπί om. Reg. (G.)

Ὅση. In D. ον s. η al. man.

Ἀπερισκέπτῳ. D. ἀπερίσκεπτος. Mox Vind. διαθεῖσθαι.

5. Ἐφολκὰ — λέγοντος Phot., ubi λέγοντες, et Thom. Mag., ubi λέγεται. It. ἔφολκα. Adde not.

Ἐπὶ Νίσαιαν. „Ἐπὶ Νίσαιαν habent quidem omnes libri, sed suspectum est pro ἐπὶ Νισαίᾳ nam solent in his adhibere casum tertium. Thuc. III, 54.

οὐκ ἠθέλησαν οἱ Ἀθηναῖοι ξυμβαλεῖν, ἐθάρσουν, καὶ ἐπίστευον μηδένα ἂν ἐπὶ σφᾶς βοηθῆσαι. 6. τὸ δὲ μέγιστον, διὰ τὸ ἡδονὴν ἔχον ἐν τῷ αὐτίκα, καὶ ὅτι τὸ πρῶτον Λακεδαιμονίων ὀργώντων ἔμελλον πειράσεσθαι, κινδυνεύειν παντὶ τρόπῳ ἑτοῖμοι ἦσαν. 7. ὧν αἰσθανόμενοι οἱ μὲν Ἀθηναῖοι φύλακας, ὡς ἐξ ὀλίγου καὶ ἐν χειμῶνι, διέπεμπον ἐς τὰς πόλεις· ὁ δὲ ἐς τὴν Λακεδαίμονα ἐφιέμενος στρατιάν τε προσαποστέλλειν ἐκέλευε, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Στρυμόνι ναυπηγίαν τριήρων παρεσκευάζετο. 8. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι τὰ μὲν καὶ φθόνῳ ἀπὸ τῶν πρώτων ἀνδρῶν οὐχ ὑπηρέτησαν αὐτῷ, τὰ δὲ καὶ βουλόμενοι μᾶλλον τούς τε ἄνδρας τοὺς ἐκ τῆς νήσου κομίσασθαι, καὶ τὸν πόλεμον καταλῦσαι.

ρη'. 4. ** Ὀργώντων] ὀργωμένων, προθυμουμένων. (Καν. Λέξ.)

ἐναυμαχήσαμεν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ. Luci. II. Var. Hist. p. 678. [t. II. p. 121. ubi Dukero assentitur Io. Fr. Reiz,] ἐπὶ Δηλίῳ ἐμάχετο. Harpocr. ἐπὶ Δηλίῳ μάχη. Et sic millies apud omnes. Ex ῖ adscripto facile fieri potuit ν, ut saepe in aliis." DUK. Quem vera dixisse crederemus (cf. 72, 4.), nisi ita aut αὐτῷ aut τῇ ἑαυτοῦ στρατιᾷ supervacanea essent. Nunc praegnantem, quem dicunt, sensum agnoscimus; nam plene c. 85. στρατιᾷ τῇδε ἐπὶ Νίσαιαν ἐμοῦ βοηθήσαντος, οὐκ ἠθέλησαν Ἀθηναῖοι, πλέονες ὄντες, προσμίξαι. Cf. Thiersch. Gr. §. 313. 16. c. et not. I. 1. p. 292. sq.

Οὐκ ἠθέλησαν post οἱ Ἀθην. ponit E.

Ἐθάρσουν. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) ἐθάῤῥουν. At vid. I. 1. p. 209.

6. Ἔχον. Ne ἔχειν coniicias, vid. I. 1. p. 150., ubi nostrum exemplum adde.

Ἐν τῷ. Ἐν om. D.

Ὀργώντων. Reg. Mosqu. ὀργόντων. „Suid. in ὀργῶν, ὀργῶντες παρὰ Θουκυδίδῃ, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμοῦντες." DUK. Melius exponit Schol. Cass.

Πειράσεσθαι. Mosqu. πειράσασθαι, quod ferri potest. Mox Bekk., ut solet, ἑτοῖμοι. Cf. I. 1. p. 213. sq.

7. Αἰσθανόμενοι. Vat. H. Ar. Chr. Dan. αἰσθόμενοι.

Ὡς ἐξ. Ὡς om. Reg. (G.) Tum Pal. χείμονι. Post πόλεις Duk. punctum, Bekk. comma habet.

Ὁ δὲ — ἐκέλευε Thom. Mag. et Phav. in ἐφιέμενος. Vulgo (et apud Haack.) verba ἐς τὴν — ἐφιέμενος virgulis includuntur, quum ἐφιέμενος velint significare πέμπων. At vid. I. 1. p. 183. Κελεύειν ἐς dici potest ut πράσσειν ἐς. Cf. adnot. ad c. 93. Vind. Ar. Flor. ἀφιέμενος.

Στρατιάν τε. Τε de. Chr. Dan.

Στρυμόνι. D. Ar. Chr. rursus Στρυμμόνι. De τριήρων cf. ad c. 26.

8. Καὶ φθόνῳ. Καί om. D.

(1. Μεγαρῆς τὰ μακρὰ τείχη κατασκάπτουσι, καὶ Βρασίδας, ἐπὶ τὴν Ἀκτὴν στρατεύσας, τὰ πλεῖστα αὐτῆς πολίσματα προςποιεῖται.)

Ol. πθ'. ἔτ. α'. πρὸ Χρ. υκγ'.

ρθ'. Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος Μεγαρῆς τά τε μακρὰ τείχη, ἃ σφῶν οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον, κατέσκαψαν ἑλόντες ἐς ἔδαφος, καὶ Βρασίδας μετὰ τὴν Ἀμφιπόλεως ἅλωσιν, ἔχων τοὺς ξυμμάχους, στρατεύει ἐπὶ τὴν Ἀκτὴν καλουμένην. 2. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ βασιλέως * διορύγματος * ἔσω προὔχουσα, καὶ ὁ Ἄθως αὐτῆς ὄρος ὑψηλὸν τελευτᾷ ἐς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. 3. πόλεις δὲ ἔχει Σάνην μὲν, Ἀνδρίων ἀποικίαν, παρ' αὐτὴν τὴν διώρυχα, ἐς τὸ πρὸς Εὔβοιαν πέλαγος τετραμμένην, τὰς δὲ ἄλλας, Θύσσον, καὶ Κλεωνὰς, καὶ Ἀκροθώους, καὶ Ὀλόφυξον, καὶ Δῖον· 4. αἳ οἰκοῦνται ξυμμίκτοις ἔθνεσι βαρβάρων

ρθ'. 6. ** Ὁ Ἄθως αὐτῆς] μέρος ὢν τῆς Ἀκτῆς δηλονότι. (Κασσ. Αὐγ.)

Cap. CIX. *Χειμῶνος*. Mosqu. *θέρους*. At vid. c. 102.

Μεγαρῆς Pal. Bekk. Goell. Vulgo *Μεγαρῆς*, multi libri et Haack. *Μεγαρεῖς*. Cf. I. 1. p. 221. et 473.

Τά τε. „Sic quidem codices omnes. Sed vitiosam esse lectionem patet, quum *τέ* non habeat, quo referatur. Aut delendum *τέ*, aut mutato ordine legendum *Μεγαρεῖς τε τά*." Haak. Cf. tamen I. 1. p. 300. sq. Colon saltem post *ἔδαφος* cum Bekk. corrigendum, cum eodemque virgula post *ἅλωσιν* addenda erat.

Ἀκτὴν καλουμένην. Mosqu. *καλουμένην Ἀκτήν*, sicut Diod. XII, 68.; sed noster ordo longe usitatior. Vid. Ind. verb. et Matth. Gr. §. 556. 3.

2. *Διορύγματος*. Pal. Vat. *διωρύγματος*, fortasse recte. Cf. Lob. ad Phryn. p. 231.

3. *Σάνην*. Cl. in marg. *Σάμην*. Vid. ad fin. cap.

Διώρυχα. Vat. H. *διώρυγα*. At vid. Phryn. p. 230. Cf. I, 109.

Εὔβοιαν. D. *Εὐοίαν*.

Θύσσον. D. Mosqu. *Θύσον*. E. *Θασσον*. At vid. I. 2. p. 364.

Κλεωνάς. Pal. *Κλεονάς*. Strab. p. 510. *Κλεώνας*. Sed nostram scripturam confirmat Argolidis urbis appellatio, de qua vid. I. 2. p. 215. Praecedens *καί* om. C.

Ἀκροθώους. Vat. H. *Ἀκροάθους*, sed H. s. v. al. man. γρ. *Ἀκροθώους*. Chr. *Ἀκροθόους*. At vid. I. 2. p. 363. Apud Strab. l. d. corrupte *Ἀκρεσθώους*. Praecedens *καί* om. D.

Ὀλόφυξον. D. *Ὀλόφιξον*. At vid. l. l.

Δῖον. Pal. (hic et infra §. 5.) et It. (ut videtur, pariter utrobique,) *Δίον*. Sic Strab. l. d., et infra §. 5. Mosqu. Cf. script. discr. ad c. 78. extr.

διγλώσσων, καί τι καὶ Χαλκιδικὸν ἔνι βραχὺ, τὸ δὲ πλεῖστον Πελασγικὸν τῶν καὶ Λῆμνόν ποτε καὶ Ἀθήνας Τυρσηνῶν οἰκησάντων, καὶ Βισαλτικὸν, καὶ Κρηστωνικὸν, καὶ Ἠδωνες· κατὰ δὲ μικρὰ πολίσματα οἰκοῦσι. 5. καὶ οἱ μὲν πλείους προσεχώρησαν τῷ Βρασίδᾳ, Σάνη δὲ καὶ Δῖον ἀντέστη· καὶ αὐτῶν τὴν χώραν ἐμμείνας τῷ στρατῷ ἐδῄου.

(4. Βρασίδας, ἐπὶ Τορώνην στρατεύσας, τήν τε πόλιν καὶ τὴν Λήκυθον, τὸ φρούριον αἱρεῖ. ρι' — ρις'. Οἱ πράσσοντες αὐτῷ πρῶτον ἑπτὰ ἄνδρας ἐσάγουσιν, οἵπερ πυλίδα διαιροῦσιν.)

ρι'. Ὡς δ' οὐκ ἐσήκουον, εὐθὺς στρατεύει ἐπὶ Τορώνην τὴν Χαλκιδικὴν, κατεχομένην ὑπὸ Ἀθηναίων. καὶ αὐτὸν ἄνδρες ὀλίγοι ἐπήγοντο, ἕτοιμοι ὄντες τὴν πόλιν παραδοῦναι· καὶ ἀφικόμενος νυκτὸς ἔτι καὶ περὶ ὄρθρον, τῷ στρατῷ ἐκαθέζετο πρὸς τὸ † Διοσκούρειον †,

ρθ'. 1. ** Διγλώσσων] ἀντὶ τοῦ πολυγλώσσων. (Κασσ. Αὐγ.) — Χαλκιδικόν] ἔθνος δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 4. Κατὰ δὲ μικρὰ πολίσματα] ἤγουν ἐν μικροῖς πολίσμασι. (λ. Αὐγ.)

ρι'. 10. Τὴν πόλιν] τὴν Τορώνην. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 12. Τῷ στρατῷ] σὺν τῷ στρατῷ. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

4. Καί τι καὶ — Τυρσηνῶν. „De hoc loco consule Dion. Hal. l. I. Antiqu. p. 20. [67 R.]." HUDS. Ibi est ἔνι δέ τι καὶ Χαλκιδικόν. Alterum καί om. I. Ante prius ubique plene interpungitur; sed quum populi illi commixti nunc nominentur, nobis comma placuit.

Ἔνι βραχύ. F. ἔνι καὶ βραχύ.

Τυρσηνῶν οἰκησάντων. Dion. οἰκήσάντων Τυῤῥηνῶν. Pro Τυρσηνῶν E. Θυρσηνον.

Κρηστωνικόν. Mosqu. Κρηστονικόν. At vid. I. 2. p. 384.

Ἠδωνες. Cass. Aug. Gr. Ἠδωνες. Ar. Chr. Ἡδῶνες. Reg. (G.) ed. Lips. Ἠδῶνες. Cf. I. 2. p. 339. et de spiritu ad c. 102, 2.

5. Σάνη. Aug. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. B. E. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Σάμη. „Procul dubio Σάνη scribendum." HUDS. Cf. §. 3. (ubi etiam de Dii accentu dictum,) V, 18. 35. et I. 2. p. 363. Mox D. τη χώραν.

Cap. CX. Τορώνην. Gr. Τιθώνην. „Inepte." WASS.

Ἕτοιμοι om. Vat. Ἑτοῖμοι hic quoque dedit Bekk. Idem post Ἀθην. colon posuit, post παραδοῦναι punctum.

Διοσκούρειον. It. Reg. Gr. Mosqu. Ar. Chr. Διοσκούριον. Ac Διοσκόριον legi iubent Lob. ad Phryn. p. 235. et 368. ac Bekk. in Praef. minn. exempll. p. IV. Cf. III, 75.

ὃ ἀπέχει τῆς πόλεως τρεῖς μάλιστα σταδίους. 2. τὴν μὲν οὖν ἄλλην πόλιν τῶν Τορωναίων καὶ τοὺς Ἀθηναίους τοὺς ἐμφρουροῦντας ἔλαθεν· οἱ δὲ πράσσοντες αὐτῷ, εἰδότες ὅτι * ἥξοι *, καὶ προςελθόντες τινὲς αὐτῶν λάθρα ὀλίγοι, ἐτήρουν τὴν πρόςοδον, καὶ ὡς ᾔσθοντο παρόντα, ἐςκομίζουσι παρ' αὐτοὺς ἐγχειρίδια ἔχοντας ἄνδρας ψιλοὺς ἑπτά· (τοσοῦτοι γὰρ μόνοι, ἀνδρῶν εἴκοσι τὸ πρῶτον ταχθέντων, οὐ κατέδεισαν ἐςελθεῖν· ἦρχε δὲ αὐτῶν Λυσίστρατος Ὀλύνθιος·) οἳ, διαδύντες διὰ τοῦ πρὸς τὸ πέλαγος τείχους, καὶ λαθόντες, τούς τε ἐπὶ τοῦ ἀνώτατα φυλακτηρίου φρουρούς, οὔσης τῆς

ρι'. 3. Πράσσοντες] ἤγουν συνεργοῦντες τὰ τῆς προδοσίας. (l. Αὐγ.) — 5. ** Ἐτήρουν τὴν πρόςοδον] παρεφύλαττον τὸ τῆς παρουσίας. (Κασσ.) — 11. ** Φρουρούς] τὸ ἑξῆς, τοὺς φρουροὺς διέφθειραν. (Κασσ. Αὐγ.)

2. *Τὴν μὲν οὖν ἄλλην.* Marg. Steph. καὶ τὴν μὲν ἄλλην.

Ἐμφρουροῦντας. It. Vat. Vind. ἐμφοροῦντας. E. φρουροῦντας, qui simul verba sic collocat, καὶ τοὺς φρουρ. ἔλαθεν Ἀθ.

Ἥξοι. C. Reg. (G.) E. Mosqu. Dan. Bened. ἥξει. „Quod non improbamus, licet necessarium non sit.“ HAACK. Vid. I. 1. p. 138. In Dan. nostra scriptura int. vers. scripta.

Καὶ προςελθόντες. Καί om. I. E. m. Ar. Chr. Dan. et fortasse Vall. Quibus deterioribus libris temere obediri vult. Bened. Nos uncos, quibus vulgo (et apud Haack.) includitur, removimus. Praeterea Vat. Bekk. Goell. προελθόντες. Quod non necessarium. Ex Vallae interpretatione, *aliquot, qui eum clam adierant,* αὐτῷ eum legisse colligas, nisi hoc facile ex antecedd. subaudiatur.

Τινές om. Gr.

Λάθρα. „Thom. Mag. in πρόςοδος, λάθρα ἐτήρουν τ. πρ. [om. ὀλίγοι.]“ WASS.

Παρ' αὐτούς. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) παρ' αὐτούς. „Haud dubie leg. αὐτούς.“ BAU. Consentit Bred.

Τοσοῦτοι. „Parentheseos notam vulgo ante verba ἦρχε δέ demum positam iam ante haec verba ponendam curavi, quia in seqq. relativum οἵ pertinet ad ἄνδρας ἑπτά.“ HAACK. Ita etiam Bekk.

Μόνοι Cass. Aug. Cl. F. It. Vat. Reg. (G.) Gr. I. Vind. Mosqu. Ar. Chr. Haack. Goell. Vulgo μόνον. Cf. tamen ad VI, 55.

Ἦρχε — Ὀλύνθιος om. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H., sed in Cass. Aug. Pal. man. rec. in marg. adscr., et sic, ut in Cass. αὐτῶν, in Aug. ὁ Ὀλύνθ. exstet.

Διὰ τοῦ In I. erasum τό.

Λαθόντες, τούς. I. λαθόντες βαλόντες τούς.

Ἀνώτατα. H. cod. Bas. Ar. Chr. Dan. Kistem. ἀνωτάτου. In m. ἀνώτάτα (ου supra scr.). At vid. Buttm. Gr. max. §. 69. adnot. 2. Xen. Anab. VII, 4, 11. ἐν τῇ ὑπὸ τὸ ὄρος ἀνωτάτω κώμῃ, ubi tantum deterr. codd. ἀνωτάτῃ. Apud Thuc. etiam I. marg.

[illegible] πρὸς λόφον, ἀναβάντες διέφθειραν, καὶ τὴν κατὰ Καναστραῖον πυλίδα διῄρουν.

(Ἑκατὸν πελτασταὶ Βρασίδου ἐσκομίζονται.)

ρια'. Ὁ δὲ Βρασίδας τῷ μὲν ἄλλῳ στρατῷ ἡσύχαζεν, ὀλίγον προελθών· ἑκατὸν δὲ πελταστὰς προπέμπει, ὅπως, ὁπότε πύλαι τινὲς ἀνοιχθεῖεν, καὶ τὸ σημεῖον ἀρθείη ὃ ξυνέκειτο, πρῶτοι ἐσδράμοιεν. 2. καὶ οἱ μέν, χρόνου ἐγγιγνομένου, καὶ θαυμάζοντες, κατὰ μικρὸν ἔτυχον ἐγγὺς τῆς πόλεως προσελθόντες· οἱ δὲ τῶν Τορωναίων ἔνδοθεν παρασκευάζοντες μετὰ τῶν ἐσεληλυθότων, ὡς αὐτοῖς ἥ τε πυλὶς διῄρητο, καὶ αἱ κατὰ τὴν ἀγορὰν πύλαι, τοῦ μοχλοῦ διακοπέντος, ἀνεῴγοντο, πρῶτον μὲν κατὰ τὴν πυλίδα τινὰς περιαγαγόντες ἐσεκόμισαν, ὅπως κατὰ νώτου καὶ ἀμφοτέρωθεν τοὺς ἐν

ρια'. 6. Οἱ μέν] οἱ πελτασταί. (λ. Ἀγ.)

Steph. ἀνωτάτω. „Praeferendum videtur ἀνωτάτω." DUK. Ἀνώτατα tamen ex Herodot. II, 125. affert Matth. Gr. §. 132., et sic ἐγγύτατα et ἐγγυτάτω sine discrimine dicimus. Vid. ad Xen. Cyr. V, 4, 42.

Πρὸς λόφον. Vulgo πρὸς τὸν λόφον, sed τόν, iam olim uncis inclusum, om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. E. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. „Recte." WASS.

Κατὰ Καναστραῖον. Cass. Aug. Chr. Dan. κατὰ Κανάστραιον. Posterius etiam Ar., qui κατά om., et Mosqu., qui τήν interponit. Nostrum accentum retinere satius visum est ex Etym. M. p. 7. v. 42. et Arcad. p. 43. praeceptis, quanquam cum his pugnat aliquantum ipse Arcad. p. 120. v. 20. sqq. Accedit usus scriptorum. Vid. I. 2. p. 371. Caeterum F. I. depravate κατὰ νάστραιον, Vind. κατὰ Ἀναστραῖον.

Cap. CXI. Ὀλίγον. D. E. ὀλίγῳ (? ὀλίγῳ?), E cum ον s. v. al. man. Postea D. ξυνέκοιτο.

2. Πυλίς. Cod. Bas. Gr. D. πόλις, quod etiam C., in quo πυλίς ex correct., prius videtur dedisse.

Ἀνεῴγοντο. E. ἀνεώγνυντο, quod subscripto iota et ipsum ferri posset.

Κατά. D. περί, et deinde πολιδα.

Ἐσεκόμισαν Cl. D. I. Mosqu. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἐσεκομίσαντο. Cass. Aug. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. ἐξεκόμισαν. „Hoc Bened. e codd. recepit, sed res manifesto exigit ἐσεκόμισαν vel ἐσεκομίσαντο, ex quibus dedimus id, quod librorum plurimorum scripturae proxime accedit." HAACK. Valla introducunt. Cf. 110, 2. Medium Thucydidi significat sua importare.

Νώτου. E. νῶτον. At vid. ad III, 107.

τῇ πόλει, οὐδὲν εἰδότας, ἐξαπίνης φοβήσειαν· ἔπειτα, τὸ σημεῖόν τε τοῦ πυρὸς, ὡς εἴρητο, ἀνέσχον, καὶ διὰ τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν πυλῶν τοὺς λοιποὺς ἤδη τῶν πελταστῶν ἐσεδέχοντο.

(Καὶ ὁ ἄλλος στρατὸς ἐσπίπτει.)

ριβ'. Καὶ ὁ Βρασίδας, ἰδὼν τὸ ξύνθημα, ἔθει δρόμῳ, ἀναστήσας τὸν στρατὸν, ἐμβοήσαντά τε ἀθρόον, καὶ ἔκπληξιν πολλὴν τοῖς ἐν τῇ πόλει παρασχόντα. 2. καὶ οἱ μὲν κατὰ τὰς πύλας εὐθὺς ἐσέπιπτον, οἱ δὲ κατὰ δοκοὺς τετραγώνους, αἳ ἔτυχον τῷ τείχει, πεπτωκότι καὶ οἰκοδομουμένῳ, πρὸς λίθων ἀνολκὴν προσκείμεναι. 3. Βρασίδας μὲν οὖν καὶ τὸ πλῆθος εὐθὺς ἄνω καὶ ἐπὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως ἐτράπετο, βουλόμενος κατ' ἄκρας καὶ βεβαίως ἑλεῖν αὐτήν· ὁ δὲ ἄλλος ὅμιλος κατὰ πάντα ὁμοίως ἐσκεδάννυντο.

Εἴρητο. B. Flor. Bas. εἴρηται.

Cap. CXII. Ἐμβοήσαντα — παρασχόντα Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. F. G. Reg. (G.) Gr. Mosqu. Bekk. Goell. ac παρασχόντα etiam cod. Bas. et I. Vulgo (et Haack.) ἐμβοήσαντας et παρασχόντας, quibus in m. ᾱ est superscriptum. B. ἐμβοήσαντες, pariter cum ᾱ s. ες. Vulgatum quanquam cum στρατὸν recte coniungeretur, tamen ob ἀθρόον damnandum esse patet. Nam hoc non posse cum Haack. pro ἀθρόως, quod ipsum adverbium nec Thuc. habet nec in tali nexu Xenophon, accipi consuetudo linguae satis docet. Nec prosa oratio veterum scriptorum, si pauca notissima adiectiva excipimus, talem singularis (nam te plurali vid. Krüg. ad Xen. Anab. VI, 1, 5.) neutrius generis adiectivorum usum fert. Cf. Buttm. Gr. med. §. 102. 4. V, 58. VI, 49. Caeterum collective pariter pluralem vulgo male adiunctum vidimus c. 100. extr.

2. Ἐσέπιπτον. Pal. ἐσπέπιπτον. Δοκούς. Reg. (G.) δολούς. Καὶ οἰκοδομουμένῳ. C. καιοιδο δομουμένω.

Ἀνολκήν. In summo marg. Cass. scriptum erat γρ. ἀναβολήν, sed non apparebat, quo pertineret; fortassis tamen huc referendum.

3. Εὐθὺς om. E.

Ἐπὶ τὰ — αὐτήν. „Suid. qui κατάκρας." WASS. „Suidas pro adverbio habet. In Hesychio quoque ita emendarunt e Casaub. ad Theophr. Charact. c. 8. in fine pro eo, quod ante legebatur κατ' ἄκρας ἑλεῖν." DUK. Cf. I. 1. p. 461. Exempla locutionis congessit Blomf. ad Aeschyl. Choeph. v. 679.

Καὶ βεβαίως. Καὶ om. Ar. Chr. Dan.

Ἐσκεδάννυντο. Ar. Chr. ἐσκεδάννυτο. At vid. adnot. ad I, 106. D. ἐσκεδάννυτο.

πόλεως πρὸς λόφον, ἀναβάντες διέφθειραν, καὶ τὴν κατὰ Καναστραῖον πυλίδα διῄρουν.

(Ἑκατὸν πελτασταὶ Βρασίδου ἐςκομίζονται.)

ρια'. Ὁ δὲ Βρασίδας τῷ μὲν ἄλλῳ στρατῷ ἡσύχαζεν, ὀλίγον προελθών· ἑκατὸν δὲ πελταστὰς προπέμπει, ὅπως, ὁπότε πύλαι τινὲς ἀνοιχθεῖεν, καὶ τὸ σημεῖον ἀρθείη ὃ ξυνέκειτο, πρῶτοι ἐςδράμοιεν. 2. καὶ οἱ μὲν, χρόνου ἐγγιγνομένου, καὶ θαυμάζοντες, κατὰ μικρὸν ἔτυχον ἐγγὺς τῆς πόλεως προςελθόντες· οἱ δὲ τῶν Τορωναίων ἔνδοθεν παρασκευάζοντες μετὰ τῶν ἐςεληλυθότων, ὡς αὐτοῖς ἥ τε πυλὶς διῄρητο, καὶ αἱ κατὰ τὴν ἀγορὰν πύλαι, τοῦ μοχλοῦ διακοπέντος, ἀνεῴγοντο, πρῶτον μὲν κατὰ τὴν πυλίδα τινὰς περιαγαγόντες ἐςεκόμισαν, ὅπως κατὰ νώτου καὶ ἀμφοτέρωθεν τοὺς ἐν

ρια'. 6. Οἱ μέν] οἱ πελτασταί. (λ. Αὐγ.)

Steph. ἀνωτάτω. „Praeferendum videtur ἀνωτάτω." DUK. Ἀνώτατα tamen ex Herodot. II, 125. affert Matth. Gr. §. 132., et sic ἐγγύτατα et ἐγγυτάτω sine discrimine dicimus. Vid. ad Xen. Cyr. V, 4, 42.

Πρὸς λόφον. Vulgo πρὸς τὸν λόφον, sed τόν, iam olim uncis inclusum, om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. E. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. „Recte." WASS.

Κατὰ Καναστραῖον. Cass. Aug. Chr. Dan. κατὰ Κανάστραιον. Posterius etiam Ar., qui κατά om., et Mosqu., qui τήν interponit. Nostrum accentum retinere satius visum est ex Etym. M. p. 7. v. 42. et Arcad. p. 43. praeceptis, quanquam cum his pugnat aliquantum ipse Arcad. p. 120. v. 20. sqq. Accedit usus scriptorum. Vid. I. 2. p. 371. Caeterum F. I. depravate κατὰ νάστραιον, Vind. κατὰ Ἀναστραῖον.

Cap. CXI. Ὀλίγον. D. E. ὀλίγῳ (? ὀλίγῳ?), E cum ὃν s. v. al. man. Postea D. ξυνέκοιτο.

2. Πυλίς. Cod. Bas. Gr. D. πόλις, quod etiam C., in quo πυλίς ex correct., prius videtur dedisse.

Ἀνεῴγοντο. E. ἀνεῴγνυντο, quod subscripto iota et ipsum ferri posset.

Κατά. D. περί, et deinde πολιδα.

Ἐςεκόμισαν Cl. D. I. Mosqu. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἐςεκομίσαντο. Cass. Aug. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. ἐξεκόμισαν. Hoc „Bened. e codd. recepit, sed res manifesto exigit ἐςεκόμισαν vel ἐςεκομίσαντο, ex quibus dedimus id, quod librorum plurimorum scripturae proxime accedit." HAACK. Valla *introducunt*. Cf. 110, 2. Medium Thucydidi significat *sua importare*.

Νώτου. E. νῶτον. At vid. ad III, 107.

τῇ πόλει, οὐδὲν εἰδότας, ἐξαίφνης φοβήσειαν· ἔπειτα τὸ σημεῖόν τε τοῦ πυρὸς, ὡς εἴρητο, ἀνέσχον, καὶ διὰ τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν πυλῶν τοὺς λοιποὺς ἤδη τῶν πελταστῶν ἐσεδέχοντο.

(*Καὶ ὁ ἄλλος στρατὸς ἐσπίπτει.*)

ριβ΄. Καὶ ὁ Βρασίδας, ἰδὼν τὸ ξύνθημα, ἔθει δρόμῳ, ἀναστήσας τὸν στρατὸν, ἐμβοήσαντά τε ἀθρόον, καὶ ἔκπληξιν πολλὴν τοῖς ἐν τῇ πόλει παρασχόντα. 2. καὶ οἱ μὲν κατὰ τὰς πύλας εὐθὺς ἐσέπιπτον, οἱ δὲ κατὰ δοκοὺς τετραγώνους, αἳ ἔτυχον τῷ τείχει, πεπτωκότι καὶ οἰκοδομουμένῳ, πρὸς λίθων ἀνολκὴν προςκείμεναι. 3. Βρασίδας μὲν οὖν καὶ τὸ πλῆθος εὐθὺς ἄνω καὶ ἐπὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως ἐτράπετο, βουλόμενος κατ' ἄκρας καὶ βεβαίως ἑλεῖν αὐτήν· ὁ δὲ ἄλλος ὅμιλος κατὰ πάντα ὁμοίως ἐσκεδάννυντο.

Εἴρητο. B. Flor. Bas. *εἴρηται*.

Cap. CXII. *Ἐμβοήσαντα — παρασχόντα* Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. Mosqu. Bekk. Goell. ac *παρασχόντα* etiam cod. Bas. et I. Vulgo (et Haack.) *ἐμβοήσαντας* et *παρασχόντας*, quibus in m. $\bar{\alpha}$ est superscriptum. B. *ἐμβοήσαντες*, pariter cum $\bar{\alpha}$ s. *ες*. Vulgatum quanquam cum *στρατόν* recte coniungeretur, tamen ob *ἀθρόον* damnandum esse patet. Nam hoc non posse cum Haack. pro *ἀθρόως*, quod ipsum adverbium nec Thuc. habet nec in tali nexu Xenophon, accipi consuetudo linguae satis docet. Nec prosa oratio veterum scriptorum, si pauca notissima adiectiva excipimus, talem singularis (nam te plurali vid. Krüg. ad Xen. Anab. VI, 1, 5.) neutrius generis adiectivorum usum fert. Cf. Buttm. Gr. med. §. 102. 4. V, 58. VI, 49. Caeterum collective pariter pluralem vulgo male adiunctum vidimus c. 100. extr.

2. *Ἐσέπιπτον*. Pal. *ἐσπέπιπτον*. *Δοκούς*. Reg. (G.) *δολούς*. *Καὶ οἰκοδομουμένῳ*. C. *καιοιδο δομουμένω*.

Ἀνολκήν. In summo marg. Cass. scriptum erat *γρ. ἀναβολήν*, sed non apparebat, quo pertineret; fortassis tamen huc referendum.

3. *Εὐθύς* om. E.

Ἐπὶ τὰ — αὐτήν. „Suid. qui *κατάκρας*." WASS. „Suidas pro adverbio habet. In Hesychio quoque ita emendarunt e Casaub. ad Theophr. Charact. c. 8. in fine pro eo, quod ante legebatur *κατ' ἄκρας ἑλεῖν*." DUK. Cf. I. 1. p. 461. Exempla locutionis congessit Blomf. ad Aeschyl. Choeph. v. 679.

Καὶ βεβαίως. *Καί* om. Ar. Chr. Dan.

Ἐσκεδάννυντο. Ar. Chr. *ἐσκεδάννυτο*. At vid. adnot. ad I, 106. D. *ἐσκεδάννυτο*.

οὐκ ἠθέλησαν οἱ Ἀθηναῖοι ξυμβαλεῖν, ἐθάρσουν, καὶ ἐπίστευον μηδένα ἂν ἐπὶ σφᾶς βοηθῆσαι. 6. τὸ δὲ μέγιστον, διὰ τὸ ἡδονὴν ἔχον ἐν τῷ αὐτίκα, καὶ ὅτι τὸ πρῶτον Λακεδαιμονίων ὀργώντων ἔμελλον πειράσεσθαι, κινδυνεύειν παντὶ τρόπῳ ἑτοῖμοι ἦσαν. 7. ὧν αἰσθανόμενοι οἱ μὲν Ἀθηναῖοι φυλακὰς, ὡς ἐξ ὀλίγου καὶ ἐν χειμῶνι, διέπεμπον ἐς τὰς πόλεις· ὁ δὲ ἐς τὴν Λακεδαίμονα ἐφιέμενος στρατιάν τε προςαποστέλλειν ἐκέλευε, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Στρυμόνι ναυπηγίαν τριήρων παρεσκευάζετο. 8. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι τὰ μὲν καὶ φθόνῳ ἀπὸ τῶν πρώτων ἀνδρῶν οὐχ ὑπηρέτησαν αὐτῷ, τὰ δὲ καὶ βουλόμενοι μᾶλλον τούς τε ἄνδρας τοὺς ἐκ τῆς νήσου κομίσασθαι, καὶ τὸν πόλεμον καταλῦσαι.

ρη'. 4. ** Ὀργώντων] ὡρμημένων, προθυμουμένων. (Κασσ. Αὐγ.)

ἐναυμαχήσαμεν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ. Luci. II. Var. Hist. p. 678. [t. II. p. 121. ubi Dukero assentitur Io. Fr. Reiz,] ἐπὶ Δηλίῳ ἐμάχετο. Harpocr. ἐπὶ Δηλίῳ μάχη. Et sic millies apud omnes. Ex ι adscripto facile fieri potuit ν, ut saepe in aliis." DUK. Quem vera dixisse crederemus (cf. 72, 4.), nisi ita aut αὐτῷ aut τῇ ἑαυτοῦ στρατιᾷ supervacanea essent. Nunc praegnantem, quem dicunt, sensum agnoscimus; nam plene c. 85. στρατιᾷ τῇδε ἐπὶ Νίσαιαν ἐμοῦ βοηθήσαντος, οὐκ ἠθέλησαν Ἀθηναῖοι, πλέονες ὄντες, προςμῖξαι. Cf. Thiersch. Gr. §. 313. 16. c. et not. I. 1. p. 292. sq.

Οὐκ ἠθέλησαν post οἱ Ἀθην. ponit E.

Ἐθάρσουν. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) ἐθάῤῥουν. At vid. I. 1. p. 209.

6. Ἔχον. Ne ἔχειν coniicias, vid. I. 1. p. 150., ubi nostrum exemplum adde.

Ἐν τῷ. Ἐν om. D.

Ὀργώντων. Reg. Mosqu. ὀργόντων. „Suid. in ὀργῶν· ὀργῶντες παρὰ Θουκυδίδῃ, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμοῦντες." DUK. Melius exponit Schol. Cass.

Πειράσεσθαι. Mosqu. πειράσασθαι, quod ferri potest. Mox Bekk., ut solet, ἑτοῖμοι. Cf. I. 1. p. 213. sq.

7. Αἰσθανόμενοι. Vat. H. Ar. Chr. Dan. αἰσθόμενοι.

Ὡς ἐξ. Ὡς om. Reg. (G.) Tum Pal. χείμονι. Post πόλεις Duk. punctum, Bekk. comma habet.

Ὁ δὲ — ἐκέλευε Thom. Mag. et Phav. in ἐφιέμενος. Vulgo (et apud Haack.) verba ἐς τὴν — ἐφιέμενος virgulis includuntur, quum ἐφιέμενος velint significare πέμπων. At vid. I. 1. p. 183. Κελεύειν ἐς dici potest ut πράσσειν ἐς. Cf. adnot. ad c. 93. Vind. Ar. Flor. ἀφιέμενος.

Στρατιάν τε. Τε de. Chr. Dan.

Στρυμόνι. D. Ar. Chr. rursus Στρυμμόνι. De τριήρων cf. ad c. 26.

8. Καὶ φθόνῳ. Καί om. D.

(3. *Μεγαρῆς τὰ μακρὰ τείχη κατασκάπτουσι, καὶ Βρασίδας, ἐπὶ τὴν Ἀκτὴν στρατεύσας, τὰ πλεῖστα αὐτῆς πολίσματα προςποιεῖται.*)

ρθ'. Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος Μεγαρῆς τά τε μακρὰ τείχη, ἃ σφῶν οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον, κατέσκαψαν ἑλόντες ἐς ἔδαφος, καὶ Βρασίδας μετὰ τὴν Ἀμφιπόλεως ἅλωσιν, ἔχων τοὺς ξυμμάχους, στρατεύει ἐπὶ τὴν Ἀκτὴν 5 καλουμένην. 2. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ βασιλέως * διορύγματος * ἔσω προὔχουσα, καὶ ὁ Ἄθως αὐτῆς ὄρος ὑψηλὸν τελευτᾷ ἐς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. 3. πόλεις δὲ ἔχει Σάνην μὲν, Ἀνδρίων ἀποικίαν, παρ' αὐτὴν τὴν διώρυχα, ἐς τὸ πρὸς Εὔβοιαν πέλαγος τετραμμένην, τὰς δὲ ἄλλας, 10 Θύσσον, καὶ Κλεωνὰς, καὶ Ἀκροθώους, καὶ Ὀλόφυξον, καὶ Δῖον· 4. αἳ οἰκοῦνται ξυμμίκτοις ἔθνεσι βαρβάρων

Ὀλ. πθ'. ἔτ. α'. πρὸ Χρ. υκγ'.

ρθ'. 6. ** Ὁ Ἄθως αὐτῆς] μέρος ὢν τῆς Ἀκτῆς δηλονότι. (Κασσ. Αὐγ.)

Cap. CIX. *Χειμῶνος*. Mosqu. θέρους. At vid. c. 102.

Μεγαρῆς Pal. Bekk. Goell. Vulgo *Μεγαρῆς*, multi libri et Haack. *Μεγαρεῖς*. Cf. I. 1. p. 221. et 473.

Τά τε. „Sic quidem codices omnes. Sed vitiosam esse lectionem patet, quum *τέ* non habeat, quo referatur. Aut delendum *τέ*, aut mutato ordine legendum *Μεγαρεῖς τε τά*." HAAK. Cf. tamen I. 1. p. 300. sq. Colon saltem post *ἔδαφος* cum Bekk. corrigendum, cum eodemque virgula post *ἅλωσιν* addenda erat.

Ἀκτὴν καλουμένην. Mosqu. *καλουμένην Ἀκτήν*, sicut Diod. XII, 68.; sed noster ordo longe usitatior. Vid. Ind. verb. et Matth. Gr. §. 556. 3.

2. *Διορύγματος*. Pal. Vat. *διωρύγματος*, fortasse recte. Cf. Lob. ad Phryn. p. 231.

3. *Σάνην*. Cl. in marg. *Σάμην*. Vid. ad fin. cap.

Διώρυχα. Vat. H. *διώρυγα*. At vid. Phryn. p. 230. Cf. I, 109.

Εὔβοιαν. D. *Εὐοίαν*.

Θύσσον. D. Mosqu. *Θύσον*. E. *Θασσον*. At vid. I. 2. p. 364.

Κλεωνάς. Pal. *Κλεονάς*. Strab. p. 510. *Κλεώνας*. Sed nostram scripturam confirmat Argolidis urbis appellatio, de qua vid. I. 2. p. 215. Praecedens *καί* om. C.

Ἀκροθώους. Vat. H. *Ἀκροώθους*, sed H. s. v. al. man. γρ. *Ἀκροθώους*. Chr. *Ἀκροθόους*. At vid. I. 2. p. 363. Apud Strab. l. d. corrupte *Ἀκρεσθώους*. Praecedens *καί* om. D.

Ὀλόφυξον. D. *Ὀλόφιξον*. At vid. l. l.

Δῖον. Pal. (hic et infra §. 5.) et It. (ut videtur, pariter utrobique,) *Δίον*. Sic Strab. l. d., et infra §. 5. Mosqu. Cf. script. discr. ad c. 78. extr.

διγλώσσων, καί τι καὶ Χαλκιδικὸν ἐνὶ βραχὺ, το δὲ πλεῖστον Πελασγικὸν τῶν καὶ Λῆμνόν ποτε καὶ Ἀθήνας Τυρσηνῶν οἰκησάντων, καὶ Βισαλτικὸν, καὶ Κρηστωνικὸν, καὶ Ἤδωνες· κατὰ δὲ μικρὰ πολίσματα οἰκοῦσι. 5. καὶ οἱ μὲν πλείους προςεχώρησαν τῷ Βρασίδᾳ, Σάνη δὲ καὶ Δῖον ἀντέστη· καὶ αὐτῶν τὴν χώραν ἐμμείνας τῷ στρατῷ ἐδῄου.

(4. Βρασίδας, ἐπὶ Τορώνην στρατεύσας, τήν τε πόλιν καὶ τὴν Λήκυθον, τὸ φρούριον αἱρεῖ. ρι' — ρις'. Οἱ πράσσοντες αὐτῷ πρῶτον ἑπτὰ ἄνδρας ἐςάγουσιν, οἵπερ πυλίδα διαιροῦσιν.)

ρι'. Ὡς δ' οὐκ ἐςήκουον, εὐθὺς στρατεύει ἐπὶ Τορώνην τὴν Χαλκιδικὴν, κατεχομένην ὑπὸ Ἀθηναίων. καὶ αὐτὸν ἄνδρες ὀλίγοι ἐπήγοντο, ἕτοιμοι ὄντες τὴν πόλιν παραδοῦναι· καὶ ἀφικόμενος νυκτὸς ἔτι καὶ περὶ ὄρθρον, τῷ στρατῷ ἐκαθέζετο πρὸς τὸ † Διοςκούρειον †,

ρθ'. 1. ** Διγλώσσων] ἀντὶ τοῦ πολυγλώσσων. (Κασσ. Αὐγ.) — Χαλκιδικόν] ἔθνος δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 4. Κατὰ δὲ μικρὰ πολίσματα] ἤγουν ἐν μικροῖς πολίσμασι. (λ. Αὐγ.)
ρι'. 10. Τὴν πόλιν] τὴν Τορώνην. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 12. Τῷ στρατῷ] σὺν τῷ στρατῷ. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

4. *Καί τι καὶ — Τυρσηνῶν.* „De hoc loco consule Dion. Hal. l. I. Antiqu. p. 20. [67 R.].“ HUDS. Ibi est ἔνι δέ τι καὶ Χαλκιδικόν. Alterum καί om. I. Ante prius ubique plene interpungitur; sed quum populi illi commixti nunc nominentur, nobis comma placuit.

Ἔνι βραχύ. F. ἔνι καὶ βραχύ.

Τυρσηνῶν οἰκησάντων. Dion. οἰκησάντων Τυῤῥηνῶν. Pro Τυρσηνῶν E. Θυρσηνον.

Κρηστωνικόν. Mosqu. Κρηστονικόν. At vid. I. 2. p. 384.

Ἤδωνες. Cass. Aug. Gr. Ἠδωνες. Ar. Chr. Ἡδῶνες. Reg. (G.) ed. Lips. Ἠδῶνες. Cf. I. 2. p. 339. et de spiritu ad c. 102, 2.

5. *Σάνη.* Aug. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. B. E. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Σάμη. „Proсul dubio Σάνη scribendum.“ HUDS. Cf. §. 3. (ubi etiam de Dii accentu dictum,) V, 18. 35. et I. 2. p. 363. Mox D. τη χώραν.

CAP. CX. *Τορώνην.* Gr. Τιθώνην. „Inepte.“ WASS.

Ἕτοιμοι om. Vat. Ἑτοῖμοι hic quoque dedit Bekk. Idem post Ἀθην. colon posuit, post παραδοῦναι punctum.

Διοςκούρειον. It. Reg. Gr. Mosqu. Ar. Chr. Διοςκούριον. Ac Διοςκόριον legi iubent Lob. ad Phryn. p. 235. et 368. ac Bekk. in Praef. minn. exempll. p. IV. Cf. III, 75.

ὃ ἀπέχει τῆς πόλεως τρεῖς μάλιστα σταδίους. 2. τὴν μὲν οὖν ἄλλην πόλιν τῶν Τορωναίων καὶ τοὺς Ἀθηναίους τοὺς ἐμφρουροῦντας ἔλαθεν· οἱ δὲ πράσσοντες αὐτῷ, εἰδότες ὅτι * ἥξοι *, καὶ προςελθόντες τινὲς αὐτῶν
5 λάθρα ὀλίγοι, ἐτήρουν τὴν πρόςοδον, καὶ ὡς ᾔσθοντο παρόντα, ἐςκομίζουσι παρ' αὐτοὺς ἐγχειρίδια ἔχοντας ἄνδρας ψιλοὺς ἑπτά· (τοσοῦτοι γὰρ μόνοι, ἀνδρῶν εἴκοσι τὸ πρῶτον ταχθέντων, οὐ κατέδεισαν ἐςελθεῖν· ἦρχε δὲ αὐτῶν Λυσίστρατος Ὀλύνθιος·) οἳ, διαδύντες
10 διὰ τοῦ πρὸς τὸ πέλαγος τείχους, καὶ λαθόντες, τούς τε ἐπὶ τοῦ ἀνώτατα φυλακτηρίου φρουροὺς, οὔσης τῆς

ρι'. 3. Πράσσοντες] ἤγουν συνεργοῦντες τὰ τῆς προδοσίας. (I. Αὐγ.) — 5. ** Ἐτήρουν τὴν πρόςοδον] παρεφύλαττον τὸ τῆς παρουσίας. (Κασσ.) — 11. ** Φρουρούς] τὸ ἑξῆς, τοὺς φρουροὺς διέφθειραν. (Κασσ. Αὐγ.)

2. Τὴν μὲν οὖν ἄλλην. Marg. Steph. καὶ τὴν μὲν ἄλλην.

Ἐμφρουροῦντας. It. Vat. Vind. ἐμφοροῦντας. E. φρουροῦντας, qui simul verba sic collocat, καὶ τοὺς φρουρ. ἔλαθεν Ἀθ.

Ἥξοι. C. Reg. (G.) E. Mosqu. Dan. Bened. ἥξει. „Quod non improbamus, licet necessarium non sit.“ HAACK. Vid. I. 1. p. 138. In Dan. nostra scriptura int. vers. scripta.

Καὶ προςελθόντες. Καὶ om. I. E. m. Ar. Chr. Dan. et fortasse Vall. Quibus deterioribus libris temere obediri vult. Bened. Nos uncos, quibus vulgo (et apud Haack.) includitur, removimus. Praeterea Vat. Bekk. Goell. προελθόντες. Quod non necessarium. Ex Vallae interpretatione, *aliquot, qui eum clam adierant*, αὐτῷ eum legisse colligas, nisi hoc facile ex antecedd. subaudiatur.

Τινὲς om. Gr.

Λάθρα. „Thom. Mag. in πρόςοδος, λάθρα ἐτήρουν τ. πρ. [om. ὀλίγοι.]“ WASS.

Παρ' αὐτούς. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) παρ' αὐτούς. „Haud dubie leg. αὐτούς.“ BAU. Consentit Bred.

Τοσοῦτοι. „Parentheseos notam vulgo ante verba ἦρχε δὲ demum positam iam ante haec verba ponendam curavi, quia in seqq. relativum οἳ pertinet ad ἄνδρας ἑπτά.“ HAACK. Ita etiam Bekk.

Μόνοι Cass. Aug. Cl. F. It. Vat. Reg. (G.) Gr. I. Vind. Mosqu. Ar. Chr. Haack. Goell. Vulgo μόνον. Cf. tamen ad VI, 55.

Ἦρχε — Ὀλύνθιος om. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H., sed in Cass. Aug. Pal. man. rec. in marg. adscr., et sic, ut in Cass. αὐτῶν, in Aug. ὁ Ὀλύνθ. exstet.

Διὰ τοῦ In I. erasum τό.

Λαθόντες, τούς. I. λαθόντες βαλόντες τούς.

Ἀνώτατα. H. cod. Bas. Ar. Chr. Dan. Kistem. ἀνωτάτου. In m. ἀνωτάτα (ου superscr.). At vid. Buttm. Gr. max. §. 69. adnot. 2. Xen. Anab. VII, 4, 11. ἐν τῇ ὑπὸ τὸ ὄρος ἀνωτάτω κώμῃ, ubi tantum deterr. codd. ἀνωτάτῃ. Apud Thuc. etiam I. marg.

πόλεως πρὸς λόφον, ἀναβάντες διέφθειραν, καὶ τὴν κατὰ Καναστραῖον πυλίδα διήρουν.

(Ἑκατὸν πελτασταὶ Βρασίδου ἐςκομίζονται.)

ρια΄. Ὁ δὲ Βρασίδας τῷ μὲν ἄλλῳ στρατῷ ἡσύχαζεν, ὀλίγον προελθών· ἑκατὸν δὲ πελταστὰς προπέμπει, ὅπως, ὁπότε πύλαι τινὲς ἀνοιχθεῖεν, καὶ τὸ σημεῖον ἀρθείη ὃ ξυνέκειτο, πρῶτοι ἐςδράμοιεν. 2. καὶ οἱ μὲν, χρόνου ἐγγιγνομένου, καὶ θαυμάζοντες, κατὰ μικρὸν ἔτυχον ἐγγὺς τῆς πόλεως προςελθόντες· οἱ δὲ τῶν Τορωναίων ἔνδοθεν παρασκευάζοντες μετὰ τῶν ἐςεληλυθότων, ὡς αὐτοῖς ἥ τε πυλὶς διῄρητο, καὶ αἱ κατὰ τὴν ἀγορὰν πύλαι, τοῦ μοχλοῦ διακοπέντος, ἀνεῴγοντο, πρῶτον μὲν κατὰ τὴν πυλίδα τινὰς περιαγαγόντες ἐςεκόμισαν, ὅπως κατὰ νώτου καὶ ἀμφοτέρωθεν τοὺς ἐν

ρια΄. 6. Οἱ μὲν] οἱ πελτασταί. (λ. Αὐγ.)

Steph. ἀνωτάτω. „Praeferendum videtur ἀνωτάτω.“ DUK. Ἀνώτατα tamen ex Herodot. II, 125. affert Matth. Gr. §. 132., et sic ἐγγύτατα et ἐγγυτάτω sine discrimine dicimus. Vid. ad Xen. Cyr. V, 4, 42.

Πρὸς λόφον. Vulgo πρὸς τὸν λόφον, sed τόν, iam olim uncis inclusum, om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. I. E. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. „Recte.“ WASS.

Κατὰ Καναστραῖον. Cass. Aug. Chr. Dan. κατὰ Κανάστραιον. Posterius etiam Ar., qui κατά om., et Mosqu., qui τήν interponit. Nostrum accentum retinere satius visum est ex Etym. M. p. 7. v. 42. et Arcad. p. 43. praeceptis, quanquam cum his pugnat aliquantum ipse Arcad. p. 120. v. 20. sqq. Accedit usus scriptorum. Vid. I. 2. p. 371. Caeterum F. I. depravate κατὰ νάστραιον, Vind. κατὰ Ἀναστραῖον.

Cap. CXI. *Ὀλίγον.* D. E. ὀλίγῳ (? ὀλίγῳ?), E cum ὀν s. v. al. man. Postea D. ξυνέκοιτο.

2. *Πυλίς.* Cod. Bas. Gr. D. πόλις, quod etiam C., in quo πυλίς ex correct., prius videtur dedisse.

Ἀνεῴγοντο. E. ἀνεῴγνυντο, quod subscripto iota et ipsum ferri posset.

Κατά. D. περί, et deinde πόλιδα.

Ἐςεκόμισαν Cl. D. I. Mosqu. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἐςεκομίσαντο. Cass. Aug. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. ἐξεκόμισαν. Hoc „Bened. e codd. recepit, sed res manifesto exigit ἐςεκόμισαν vel ἐξεκομίσαντο, ex quibus dedimus id, quod librorum plurimorum scripturae proxime accedit.“ HAACK. Valla *introducunt.* Cf. 110, 2. Medium Thucydidi significat *sua importare.*

Νώτου. E. νῶτον. At vid. ad III, 107.

τῇ πόλει, οὐδὲν εἰδότας, ἐξαπίνης φοβήσειαν· ἔπειτα, τό σημεῖόν τε τοῦ πυρὸς, ὡς εἴρητο, ἀνέσχον, καὶ διὰ τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν πυλῶν τοὺς λοιποὺς ἤδη τῶν πελταστῶν ἐσεδέχοντο.

(Καὶ ὁ ἄλλος στρατὸς ἐσπίπτει.)

ριβ΄. Καὶ ὁ Βρασίδας, ἰδὼν τὸ ξύνθημα, ἔθει δρόμῳ, ἀναστήσας τὸν στρατὸν, ἐμβοήσαντά τε ἀθρόον, καὶ ἔκπληξιν πολλὴν τοῖς ἐν τῇ πόλει παρασχόντα. 2. καὶ οἱ μὲν κατὰ τὰς πύλας εὐθὺς ἐσέπιπτον, οἱ δὲ κατὰ δοκοὺς τετραγώνους, αἳ ἔτυχον τῷ τείχει, πεπτωκότι καὶ οἰκοδομουμένῳ, πρὸς λίθων ἀνολκὴν προσκείμεναι. 3. Βρασίδας μὲν οὖν καὶ τὸ πλῆθος εὐθὺς ἄνω καὶ ἐπὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως ἐτράπετο, βουλόμενος κατ' ἄκρας καὶ βεβαίως ἑλεῖν αὐτήν· ὁ δὲ ἄλλος ὅμιλος κατὰ πάντα ὁμοίως ἐσκεδάννυντο.

Εἴρητο. B. Flor. Bas. εἴρηται.

Cap. CXII. Ἐμβοήσαντα — παρασχόντα Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. F. G. Reg. (G.) Gr. Mosqu. Bekk. Goell. ac παρασχόντα etiam cod. Bas. et I. Vulgo (et Haack.) ἐμβοήσαντας et παρασχόντας, quibus in m. ᾱ est superscriptum. B. ἐμβοήσαντες, pariter cum ᾱ s. ες. Vulgatum quanquam cum στρατόν recte coniungeretur, tamen ob ἀθρόον damnandum esse patet. Nam hoc non posse cum Haack. pro ἀθρόως, quod ipsum adverbium nec Thuc. habet nec in tali nexu Xenophon, accipi consuetudo linguae satis docet. Nec prosa oratio veterum scriptorum, si pauca notissima adiectiva excipimus, talem singularis (nam te plurali vid. Krüg. ad Xen. Anab. VI, 1, 5.) neutrius generis adiectivorum usum fert. Cf. Buttm. Gr. med. §. 102. 4. V, 58 VI, 49. Caeterum collective pariter pluralem vulgo male adiunctum vidimus c. 100. extr.

2. Ἐσέπιπτον. Pal. ἐσπέπιπτον. Δοκούς. Reg. (G.) δολούς.

Καὶ οἰκοδομουμένῳ. C. καιοιδο δομουμένω.

Ἀνολκήν. In summo marg. Cass. scriptum erat γρ. ἀναβολήν, sed non apparebat, quo pertineret; fortassis tamen huc referendum.

3. Εὐθὺς om. E.

Ἐπὶ τὰ — αὐτήν. „Suid. qui κατάκρας." WASS. „Suidas pro adverbio habet. In Hesychio quoque ita emendarunt e Casaub. ad Theophr. Charact. c. 8. in fine pro eo, quod ante legebatur κατ' ἄκρας ἑλεῖν." DUK. Cf. I. 1. p. 461. Exempla locutionis congessit Blomf. ad Aeschyl. Choeph. v. 679.

Καὶ βεβαίως. Καί om. Ar. Chr. Dan.

Ἐσκεδάννυντο. Ar. Chr. ἐσκεδάννυτο. At vid. adnot. ad I, 106. D. ἐσκεδάννυτο.

(*Τῶν παρόντων Ἀθηναίων οἱ πολλοὶ καὶ τῶν Τορωναίων οἱ αὐτοῖς ἐπιτήδειοι καταφεύγουσιν ἐς τὴν Λήκυθον.*)

ριγ΄. Τῶν δὲ Τορωναίων, γιγνομένης τῆς ἁλώσεως, τὸ μὲν πολὺ, οὐδὲν εἰδὸς, ἐθορυβεῖτο, οἱ δὲ πράσσοντες, καὶ οἷς ταῦτα ἤρεσκε, μετὰ τῶν ἐςελθόντων εὐθὺς ἦσαν. 2. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι (ἔτυχον γὰρ ἐν τῇ ἀγορᾷ ὁπλῖται καθεύδοντες ὡς πεντήκοντα) ἐπειδὴ ᾔσθοντο, οἱ μέν τινες ὀλίγοι διαφθείρονται ἐν χερσὶν αὐτῶν, τῶν δὲ λοιπῶν οἱ μὲν πεζῇ, οἱ δὲ ἐς τὰς ναῦς, αἳ ἐφρούρουν δύο, καταφυγόντες, διασώζονται ἐς τὴν Λήκυθον τὸ φρούριον, ὃ εἶχον αὐτοὶ, καταλαβόντες ἄκρον τῆς πόλεως ἐς τὴν θάλασσαν ἀπειλημμένον ἐν στενῷ ἰσθμῷ. 3. κατέφυγον δὲ καὶ τῶν Τορωναίων ἐς αὐτοὺς ὅσοι ἦσαν σφίσιν ἐπιτήδειοι.

(*Βρασίδας τοῖς μὲν ἐν Ληκύθῳ σπένδεται δύο ἡμέρας, τῶν δὲ Τορωναίων ξύλλογον ποιήσας, παραθαρσύνει.*)

ριδ΄. Γεγενημένης δὲ ἡμέρας ἤδη, καὶ βεβαίως τῆς πόλεως ἐχομένης, ὁ Βρασίδας τοῖς μὲν μετὰ τῶν Ἀθηναίων Τορωναίοις καταπεφευγόσι κήρυγμα ἐποιήσατο,

ριγ΄. 2. *Οἱ δὲ πράσσοντες*] τὰ τῆς προδοσίας. (λ. Αὐγ.) — 6. *Αὐτῶν*] τῶν περὶ τὸν Βρασίδαν. (λ. Αὐγ.) — 9. *Τῆς πόλεως*] ἤγουν τῆς Τορώνης. (λ. Αὐγ.) — 12. *Ἐπιτήδειοι*] φίλοι.

Cap. CXIII. *Ἐθορυβεῖτο*. Pal. *ἐθορυβῆτο*.

Ἐςελθόντων Haack. Vulgo (Bekk. Goell.) *εἰςελθόντων*. Cf. I. 1. p. 212. cum Farr. discr. script.

2. *Διαφθείρονται*. D. *διέφθειρον*.

Ἐν χερσίν. C. *ταῖς χερσίν*. At vid. Ind. in *χείρ*. Mox Pal. rursus *διασώζονται*. Vid. de Art. crit. p. 150.

Ἐς τὴν Λήκυθον. *Ἐς* om. D. I. Pro *Λήκυθον* Cass. Pal. *Λήκυνθον*, Aug. *Λήκ θον* media eras., K. *Λύκηθον*. Cf. c. 114. 115. 116. Mox Mosqu. fortasse *ἀπειλημμένον*.

3. *Σφίσιν*. In eo si haereas, vid. Blume l. l. p. 18.

Cap. CXIV. *Βεβαίως* post *πόλεως* ponunt Ar. Chr. Dan.

Τοῖς μέν. *Μέν* om. cod. Bas., qui statim simplex *πεφευγ*. habet.

Κήρυγμα. G. *κήρυμα*, sicut iam c. 105. In Vat. *κήρυκα*. Mox *ἐπί* ed. Bas. (non item cod. Bas.) om. putatur.

τὸν βουλόμενον, ἐπὶ τὰ ἑαυτοῦ ἐξελθόντα, ἀδεῶς πολιτεύειν· τοῖς δὲ Ἀθηναίοις κήρυκα προςπέμψας, ἐξιέναι ἐκέλευσεν ἐκ τῆς Ληκύθου ὑποσπόνδους καὶ τὰ ἑαυτῶν ἔχοντας, ὡς οὔσης Χαλκιδέων. 2. οἱ δὲ ἐκλείψειν μὲν οὐκ ἔφασαν, σπείσασθαι δὲ σφίσιν ἐκέλευον ἡμέραν τοὺς νεκροὺς ἀνελέσθαι· ὁ δὲ ἐσπείσατο δύο. ἐν ταύταις δὲ αὐτός τε τὰς ἐγγὺς οἰκίας ἐκρατύνατο, καὶ Ἀθηναῖοι τὰ σφέτερα. 3. καὶ ξύλλογον τῶν Τορωναίων ποιήσας, ἔλεξε τοῖς ἐν τῇ Ἀκάνθῳ παραπλήσια, ὅτι οὐ δίκαιον εἴη οὔτε τοὺς πράξαντας πρὸς αὐτὸν τὴν λῆψιν τῆς πόλεως χείρους οὐδὲ προδότας ἡγεῖσθαι· (οὐδὲ γὰρ ἐπὶ δουλείᾳ οὐδὲ χρήμασι πεισθέντας δρᾶσαι τοῦτο,

Δ. κεφ. πε'. κ. τ. λ.

ριδ'. 1. Ἐξελθόντα] τῆς Ληκύθου. (λ. Αὐγ.) — Πολιτεύειν] πράττειν κατὰ τὸ ἔθος τῆς πολιτείας. (λ. Αὐγ.) — 5. Ἡμέραν] μίαν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 6. Ἐν ταύταις δέ] ταῖς ἡμέραις δηλονότι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 9. Ἔλεξε τοῖς ἐν τῇ Ἀκάνθῳ παραπλήσια] ἐν τῷ † ς' † τῶν συγγραφῶν διάλεξις Βρασίδου πρὸς Τορωναίους. — 10. Τὴν λῆψιν] ἤγουν τὴν χείρωσιν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 12. Ἐπὶ δουλείᾳ] τῆς πόλεως δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

Κήρυκα. Ar. Chr. Dan. *κήρυγμα.* Ante *τοῖς δέ* vulgo punctum est, apud Bekk. comma.

Προςπέμψας. Cass. Aug. It. Vat. Reg. Ar. Dan. *προπέμψας*, Cass. tamen cum superscr. emend. *προςπ.* In m. *σ* deletum erasumve. „Male." WASS. Vid. Duk. ad VII, 8.

Ἐκέλευσεν Cass. Aug. It. Vat. H. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) *ἐκέλευεν.* Cf. §. 5., sed etiam adnot. ad I, 119. et ad Xen. Anab. IV, 3, 13.

Ληκύθου. Pal. rursus *Ληκύνθου* ut c. 113. et 115.

Ὑποσπόνδους. Reg. male *ὑποσπόνδως.* Ita probabiliter etiam C., ex quo et G. *ὑποσπονδος* affert Gail.

2. *Ἐκλείψειν.* Vat. *ἐκλείψιν.*

Ἐγγύς. C. Reg. (G.) *ἐν γῇ.*

Ἐκρατύνατο. Dan. *ἐκρατύνετο.*

Καὶ Ἀθην. — σφέτερα om. Gr. Pro *Ἀθην.* Mosqu. praebet *οἱ Ἀθην.*

3. *Τοὺς πράξαντας.* H. *τὰς πράξαντας.*

Αὐτόν. I. *αὐτήν*, sed s. v. *αὐτόν.*

Οὐδέ. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. E. m. Ar. Chr. Dan. *οὐ*, quod male Benedicto obsecutus recepit Haack. Sic Latini *neque enim*, nos *denn auch nicht.* Cf. IV, 78. 98. al. Parenthesis notae ante Lips. edit. deerant.

Δουλείᾳ. It. Vat. C. Reg. (G.) *δουλείαν.* Aug. *δουλεία* sine ι subscr., et ν videtur erasum. At vid. II, 71. al.

Χρήμασι. Vind. m. Ar. Chr. Dan. *χρήματι.* „Male; nam pro bonis [*pecunia*] pluralis adhibetur, et *χρήμασι πεισθῆναι*, non *χρήματι* noster [scriptor I, 137.] II, 21. sine var. lect. Et prae-

ἀλλὰ ἐπὶ ἀγαθῷ καὶ ἐλευθερίᾳ τῆς πόλεως·) οὔτε τοὺς μὴ μετασχόντας οἴεσθαι μὴ τῶν αὐτῶν τεύξεσθαι· ἀφῖχθαι γὰρ οὐ διαφθερῶν οὔτε πόλιν οὔτε ἰδιώτην οὐδένα. 4. τὸ δὲ κήρυγμα ποιήσασθαι τούτου ἕνεκα τοῖς παρ' Ἀθηναίους καταπεφευγόσιν, ὡς ἡγούμενος οὐδὲν χείρους τῇ ἐκείνων φιλίᾳ· οὐδ' ἂν σφῶν πειρασαμένους αὐτοὺς, τῶν Λακεδαιμονίων, δοκεῖν ἧσσον, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον, ὅσῳ δικαιότερα πράσσουσιν, εὔνους ἂν σφίσι γενέσθαι· ἀπειρίᾳ δὲ νῦν πεφοβῆσθαι. 5. τούς τε πάντας παρασκευάζεσθαι ἐκέλευσεν ὡς βεβαίους τε ἐσομένους ξυμμάχους, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε ἤδη, ὅ τι ἂν ἁμαρτάνωσιν, αἰτίαν ἕξοντας· τὰ δὲ πρότερα οὐ σφεῖς ἀδικεῖσθαι, ἀλλ' ἐκείνους μᾶλλον ὑπ' ἄλλων κρεισσόνων, καὶ ξυγγνώμην εἶναι, εἴ τι ἠναντιοῦντο.

ριδ'. 2. Τῶν αὐτῶν] τοῖς προδόταις. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 5. Ἡγούμενος — φιλίᾳ] ἡγούμενος μὴ χείρους φανήσεσθαι παρ' ἡμῖν αὐτοὺς διὰ τὸ Ἀθηναίοις γεγονέναι φίλους. (Κασσ. Αὐγ.) — 11. Ξυμμάχους] τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

eunte δουλείᾳ gratius ob numeri varietatem χρήμασι." WASS. Statim Mosqu. δράσαι.

Ἀλλά plene pro ἀλλ' Cass. Aug. H. Gr. Cf. I. 1. p. 216. In simillima tamen sententia III, 10. οὐκ ἐπὶ καταδουλώσει —, ἀλλ' ἐπ' ἐλευθερώσει.

4. Ἀθηναίους. F. cod. Bas. D. I. Mosqu. Ἀθηναίοις, quod aeque recte dici posset ac ταῖς ἐν τῇ γῇ καταπεφευγυίαις. Cf. I. 1. p. 178.

Αὐτούς. Mosqu. αὐτῶν.

Τῶν Λακεδαιμονίων. Haec noli cum Heilm. sollicitare. Vid. I. 1. p. 205.

Δικαιότερα. C. Reg. (G.) δικαιότερον.

Ἀπειρίᾳ — πεφοβῆσθαι om. Gr.

Νῦν s. v. al. man. H.

5. Πάντας de. D.

Ἐκέλευσεν Cass. It. Vat. H. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) ἐκέλευεν. Cf. §. 1.

Τὸ ἀπὸ τοῦδε. Τό om. D. I. Ar. Chr. Dan. At vid. II, 46. et Matth. Gr. §. 282.

Αἰτίαν om. C.

Πρότερα. Cl. πρότερον.

Σφεῖς. E. σφᾶς, cum εις s. ας al. man. Vulgata unice vera. Cf. Buttm. Gr. med. §. 129. adnot. 3. et V, 55. Aliter VI, 49.

Ἄλλων. Cass. ἄκρων, sed supra rec. man. ἄλλων. D. I. ἀλλήλων.

Εἴ τι. Pal. ἤτι. F. I. ὅτι.

Ἠναντιοῦντο. B. ἠναντιοῦτο, cum ν̄ s. ο̄ῡ ead. man. Singularis quidem etiam ex F. I. affertur, sed, ut videtur, operarum errore.

(Βρασίδας προσβάλλει τῇ Ληκύθῳ. τῇ ὑστεραίᾳ οἴκημα καταῤῥαγὲν φυγὴν τῶν φρουρῶν ποιεῖ.)

ριε'. Καὶ ὁ μὲν, τοιαῦτα εἰπὼν, καὶ παραθαρσύνας, διελθουσῶν τῶν σπονδῶν, τὰς προσβολὰς ἐποιεῖτο τῇ Ληκύθῳ. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἠμύνοντό τε ἐκ φαύλου τειχίσματος, καὶ ἀπ' οἰκιῶν ἐπάλξεις ἐχουσῶν. 2. καὶ 5 μίαν μὲν ἡμέραν ἀπεκρούσαντο· τῇ δ' ὑστεραίᾳ, μηχανῆς μελλούσης προσάξεσθαι αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ἐναντίων, ἀφ' ἧς πῦρ ἐνήσειν διενοοῦντο ἐς τὰ ξύλινα παραφράγματα, καὶ προσιόντος ἤδη τοῦ στρατεύματος, ᾗ ᾤοντο μάλιστα αὐτοὺς προσκομιεῖν τὴν μηχανὴν, καὶ ἦν ἐπι10 μαχώτατον, πύργον ξύλινον ἐπ' οἴκημα ἀντέστησαν, καὶ ὕδατος ἀμφορέας πολλοὺς καὶ πίθους ἀνεφόρησαν, καὶ λίθους μεγάλους, ἄνθρωποί τε πολλοὶ ἀνέβησαν. 3. τὸ δὲ οἴκημα, λαβὸν μεῖζον ἄχθος, ἐξαπίνης κατεῤῥάγη,

ριε'. 2. Τῶν σπονδῶν] τῶν ἡμερῶν τῶν σπονδῶν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 3. Φαύλου] μικροῦ. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 5. Ἀπεκρούσαντο] οἱ ἐν τῇ Ληκύθῳ Ἀθηναῖοι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 11. Ἀνεφόρησαν] ἀνεβίβασαν. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Cap. CXV. Τοιαῦτα. Ar. ταῦτα, emendat. tamen in τοιαῦτα.

Καὶ παραθαρσύνας. Καί om. D. I. In Dan. παραθρασύνας exaratur.

Προσβολάς. Dan. προβολάς.

Ληκύθῳ. Pal. rursus Ληκύνθῳ. Cf. c. 113, 2.

Ἠμύναντο Cass. Aug. F. Pal. It. Vat. H. Bekk. Goell. In H. tamen ον s. αν al. man. Cf. c. 35. Vulgo (et Haack.) ἠμύνοντο, quod sane praecedenti προσβολὰς ἐποιεῖτο est convenientius. Ita c. 11. προσέβαλλε — καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἠμύνοντο. Et Valla hic *sese defensabant, unumque diem vim arcuerunt.* Cf. etiam 68, 2.

2. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ. C. G. τὴν δ' ὑστεραίαν, quanquam ex Reg. τὴν ὑστεραίαν adnotatur. Τῇ ὑστεραίᾳ Ar. Chr. Dan. Praecedit vulgo punctum, apud recentt. comma. Sic etiam post μεγάλους et post ἐφόβησεν §. 3.

Μελλούσης. D. μελούσης, sed λ s. λ. I. μενούσης.

Προσάξεσθαι in Cass. emendatum erat ex προσάξασθαι. D. I. πράξασθαι, sed in marg. al. man. προσάξεσθαι. Vulgata certissima. Cf. I. 1. p. 192., ubi v. 4. ab ult. pro 105. leg. 115.

Παραφράγματα. Pal. παραφρυάγματα.

Ἦι. Ante hoc vocabulum virgula apud Duk. male deest, quum ᾗ — ἐπιμαχώτατον ad seqq. pertineant.

Πύργον. Vat. H. male πύργον δέ.

Ἀντέστησαν. H. ἀντικατέστησαν, sed in marg. al. man. γρ. ἀντέστησαν.

3. Λαβόν. Cass. λαβών.

καὶ, ψόφου πολλοῦ γενομένου, τοὺς μὲν ἐγγὺς καὶ ὁρῶντας τῶν Ἀθηναίων ἐλύπησε μᾶλλον ἢ ἐφόβησεν· οἱ δὲ ἄπωθεν, καὶ μάλιστα οἱ διὰ πλείστου, νομίσαντες ταύτῃ ἑαλωκέναι ἤδη τὸ χωρίον, φυγῇ ἐς τὴν θάλασσαν καὶ τὰς ναῦς ὥρμησαν.

(Λῆψις τοῦ τειχίσματος, ὃ καθαιρεθὲν ἀνατίθεται τέμενος.)

ρις΄. Καὶ ὁ Βρασίδας ὡς ᾔσθετο αὐτοὺς ἀπολείποντάς τε τὰς ἐπάλξεις, καὶ τὸ γιγνόμενον ὁρῶν, ἐπιφερόμενος τῷ στρατῷ, εὐθὺς τὸ τείχισμα λαμβάνει, καὶ ὅσους ἐγκατέλαβε, διέφθειρε. 2. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι τοῖς τε πλοίοις καὶ ταῖς ναυσὶ, τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐκλιπόντες τὸ χωρίον, ἐς Παλλήνην διεκομίσθησαν· ὁ δὲ Βρασίδας, (ἔστι γὰρ ἐν τῇ Ληκύθῳ Ἀθηνᾶς ἱερὸν, καὶ ἔτυχε κηρύξας, ὅτε ἔμελλε * προςβάλλειν *, τῷ ἐπιβάντι πρώτῳ τοῦ τείχους τριάκοντα μνᾶς ἀργυρίου δώσειν,) νομίσας ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ ἢ ἀνθρωπείῳ τὴν ἅλωσιν γενέσθαι, τάς τε τριάκοντα μνᾶς τῇ θεῷ ἀπέδωκεν ἐς τὸ ἱερὸν, καὶ τὴν Λήκυθον καθελὼν, καὶ ἀνασκευάσας,

ρις΄. 7. Ἐπιφερόμενος τῷ στρατῷ] ἐπιτιθέμενος σὺν τῷ στρατῷ. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 17. Τὴν Λήκυθον] τὸ τεῖχος τῆς Ληκύθου. (λ. Αὐγ.) — Ἀνασκευάσας] ἀνοικοδομήσας. (λ. Αὐγ.)

Ἄπωθεν. It. Vat. D. E. Vind. Mosqu. Bekk. Goell. ἄποθεν, fortasse recte. Cf. adnot. ad II, 81. et Lob. ad Phryn. p. 9.

Νομίσαντες. Syllabam τες I. in marg. ab. al. man. habet.

Ταύτῃ om. F.

Cap. CXVI. Τὸ τείχισμα. Τό om. Cl. Gr.

2. Τούτῳ. F. C. τούτων.

Ἐκλιπόντες. B. ἐλλιπόντες.

Τὸ χωρίον. Τό in Pal. rec. man. superscr.

Παλλήνην. F. Gr. Παλήνην, et ita Gr. passim. At vid. I. 2. p. 370.

Ληκύθῳ. Pal. rursus Ληκύνθῳ et inferius Λήκυνθον. Cf. c. 113, 2.

Ἔτυχε. I. ετυ, sed in marg. al. man. ἔτυχε.

Προςβάλλειν. Cass. Aug. It. Vat. βάλλειν, et πρός etiam in H. s. v. al. man. Simplex receperunt Bekk. et Goell., verum quo pacto hic dici queat, nos non perspicimus. Praeced. cap. legimus προςβολὰς ἐποιεῖτο et §. 2., quo nostra respiciunt, προσιόντος ἤδη τοῦ στρατεύματος. Pal. προςβαλεῖν exarat.

Τρόπῳ. C. πρώτῳ. Mox Pal. ἀνθρωπίῳ.

Τῇ θεῷ. Mosqu. τῷ θεῷ.

τέμενος ἀνῆκεν ἅπαν. 3. καὶ ὁ μὲν τὸ λοιπὸν τοῦ χειμῶνος ἅ τε εἶχε τῶν χωρίων καθίστατο, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπεβούλευε. καὶ τοῦ χειμῶνος διελθόντος, ὄγδοον ἔτος ἐτελεύτα τῷ πολέμῳ.

IX. Ἔνατον ἔτος τοῦ πολέμου. — Κεφ. ρλέ.

(A. Θέρος. — Κεφ. ρλγ΄.)

(1. Ἐκεχειρία ἐνιαύσιος Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων. ριζ΄—ριθ΄. Διὰ τί ἑκάτεροι ἐπεθύμουν τῆς ἐκεχειρίας.)

5 ριζ΄. ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΙ ΔΕ ΚΑΙ ἈΘΗΝΑΙΟΙ ἅμα ἦρι τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους εὐθὺς ἐκεχειρίαν ἐποιήσαντο ἐνιαύσιον, νομίσαντες Ἀθηναῖοι μὲν οὐκ ἂν ἔτι τὸν Βρασίδαν σφῶν προσαποστῆσαι οὐδὲν, πρὶν παρασκευάσαιντο καθ' ἡσυχίαν, καὶ ἅμα, εἰ καλῶς σφίσιν 10 ἔχοι, καὶ ξυμβῆναι τὰ πλείω, Λακεδαιμόνιοι δὲ ταῦτα

Ὀλ. πθ΄. ἔτ. α΄. πρὸ Χρ. υκγ΄.

ριζ΄. 6. Ἐκεχειρίαν] ἀργίαν τοῦ πολέμου. (λ. Αὐγ.) — 8. Προσαποστῆσαι] ἤγουν πρὸς οἷς ἀπέστησε. (λ. Αὐγ.) — 9. Ἅμα, εἰ καλῶς σφίσιν ἔχοι] ἤγουν σὺν τούτῳ, εἰ συμφέροι αὐτοῖς ἡ ἐκεχειρία. (λ. Αὐγ.)

Τέμενος ἀνῆκεν ἅπαν. „In quibusdam lexicis auctiora citantur, post ἅπαν additis τὸ χωρίον, quae ab auctoribus eorum ellipseos supplendae gratia adiecta sunt, nec in ullo ms. leguntur.“ DUK. Quae sint illa lexica, nos ignoramus.

3. Ἅ τε εἶχε — καθίστατο. „Thom. Mag. p. 487.“ GOELL. F. τω χωριω.

Ἐπεβούλευε. Cass. Aug. H. Bekk. in minn. exempl. ἐπεβούλευεν. Cf. Farr. discr. script. Pal. ἐπεβούλευσε.

Τῷ πολέμῳ. F. post πολ. addit τῷδε. At vid. V, 39. 51.

Cap. CXVII. Ἔτι. I. ἐπί.

Προσαποστῆσαι. Cl. Gr. προσαποστῆναι. Ar. Chr. Dan. προαποστῆναι.

Παρασκευάσαιντο. D. I. E. Dan. παρεσκευάσαντο, sed in D. ᾱ s. ε̄, ω̄ s. σα al. man., in I. marg. al. man. perspicue παρασκευάσωνται, in E. αιν s. αν.

Εἰ. F. Reg. (G.) οἰ. (In G. tamen ει̅ s. οι̅ al. man.)

Ἔχοι. D. I. E. Dan. ἔχει. Reg. (G.) ἔχειν. (In G. tamen οι̅ s. ει̅ al. man.)

Ξυμβῆναι. Cass. ξυμβῇ.

Λακεδαιμόνιοι δέ. Cass. Aug. It. Vat. G. Gr. E. Λακεδαιμόνιοί τε, cui defendendo exempla I. 1. p. 277. posita vix quisquam credat sufficere; nam nimis aperta hic est disiunctio duorum nominum.

τοὺς Ἀθηναίους ἡγούμενοι ἅπερ ἔδεισαν φοβεῖσθαι, καὶ, γενομένης ἀνακωχῆς κακῶν καὶ ταλαιπωρίας, μᾶλλον ἐπιθυμήσειν αὐτοὺς, πειρασαμένους, ξυναλλαγῆναί τε, καὶ τοὺς ἄνδρας σφίσιν ἀποδόντας σπονδὰς ποιήσασθαι καὶ ἐς τὸν πλείω χρόνον. 2. τοὺς γὰρ δὴ ἄνδρας περὶ πλείονος ἐποιοῦντο κομίσασθαι, † ὡς † ἔτι Βρασίδας εὐτύχει· καὶ ἔμελλον, ἐπὶ μεῖζον χωρήσαντος αὐτοῦ, καὶ ἀντίπαλα καταστήσαντος, τῶν μὲν στέρεσθαι, * τοῖς *

ριζ'. 2. Ἀνακωχῆς] ἤγουν διακοπῆς. (λ. Αὐγ.) — Μᾶλλον ἐπιθυμήσειν αὐτούς] ἡγούμενοι δηλονότι ἐπιθυμήσειν τοὺς Ἀθηναίους. (λ. Αὐγ.) — 7. Εὐτύχει] ἤγουν τὰ κατὰ τὸν πόλεμον εὐωδοῦτο. (λ. Αὐγ.) — Καὶ ἔμελλον — —] ἐν ἀδήλῳ εἶναι εἰ κρατήσουσιν αὐτῶν. Ἄλλως. ἔμελλον γὰρ, ἰσοῤῥόπως ἀγωνιζόμενοι, κρατήσειν μὲν τῶν Ἀθηναίων, τοὺς δὲ ἄνδρας ἀπολέσειν.

Τοὺς Ἀθηναίους. It. Vat. H. τοῖς Ἀθηναίοις, quo structura orationis corrumpitur.

Ἔδεισαν. Cass. Aug. (sed hic e correct.) F. ἐδεδίεσαν. Pro quo saltem ἐδέδισαν exspectes. Vid. ad 54, 3.

Πειρασαμένους. C. D. I. πειρασομένους, sed D. cum α s. σ al. man. Mox cod. Bas. πλεῖστον pro πλείω.

2. *Τοὺς γὰρ — εὐτύχει.* „Schol. Aristoph. ad Pac. v. 478.“ WASS.

Πλείονος. Cam. πλείστου. Valla *plurimi.* „Πλείονος vim comparandi habet, non positum pro πλείστου, aut ita legendum, ut seqq. ostendunt. Abresch. 477.“ GOTTL. Male Bauer. et Haack. *tum temporis malebant eos recipere quam postea.* Imo *pluris faciebant illos recipere quam ad maiora Brasidam sic progredi pati, ut illis priventur* (Atheniensium ira ad caedem commota, cf. c. 41. init.)

Ὡς ἔτι. Schol. Aristoph. ἕως ὅ τε. „Ἕως utique amplectendum.“ BEKK. Ita etiam Reisk. iudicavit; nam sane ὡς non potest significare *dum.* Vid. adnot. ad VIII, 1. Si germanum, debet *quia* valere, ut c. 79. ὡς τὰ τῶν Ἀθηναίων εὐτύχει, δείσαντες ἐξήγαγον.

Εὐτύχει. F. ηὐτύχει. At vid. I. 1. p. 227. Gr. εὐτυχεῖ.

Μεῖζον. Chr. πλεῖστον.

Τοῖς δ' ἐκ. D. E. τοὺς δ' ἐκ seu τοὺς δὲ ἐκ. Dativus quo modo ferri possit, non videmus. Interpretantur quidem verba *cum illis certantes*, sed ἀμύνεσθαί τινι dici ut ἀγωνίζεσθαι, μάχεσθαι et similia (de quibus Matth. Gr. §. 399. d.) nemo demonstravit. Neque tamen hoc incredibile est, quum in ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης et similibus pugnandi vis tandem insit. Τούς nec natura illorum codd. commendatnr (cf. de Art. crit. c. 5.), nec placet hic ἀμύνεσθαί τινα, *aliquem a se propulsare, ulcisci.* Sed fort. dativus ad verbum pro κρατ. reponendum referri debet.

δ' ἐκ τοῦ ἴσου ἀμυνόμενοι κινδυνεύειν † καὶ κρατήσειν †. 3. γίγνεται οὖν ἐκεχειρία αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ξυμμάχοις ἥδε.

(Αἱ σπονδαὶ αὗται. α) καθὰ ξυγχωροῦσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι.)

ριη'. „Περὶ μὲν τοῦ ἱεροῦ καὶ τοῦ μαντείου τοῦ 5 Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου δοκεῖ ἡμῖν, χρῆσθαι τὸν βουλόμενον ἀδόλως καὶ ἀδεῶς κατὰ τοὺς πατρίους νόμους. 6. 2. τοῖς μὲν Λακεδαιμονίοις ταῦτα δοκεῖ καὶ τοῖς ξυμμάχοις τοῖς παροῦσι· Βοιωτοὺς δὲ καὶ Φωκέας πείσειν φασὶν ἐς δύναμιν προςκηρυκευόμενοι. 3. περὶ δὲ τῶν

ριζ'. 2. Ἐκεχειρία] ὁμολογία Λακεδαιμονίων καὶ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων. (λ. Αὐγ.)

ριη'. 6. Κατὰ τοὺς πατρίους νόμους] ἤγουν κατὰ τὴν προσταγὴν τῶν πατρίων νόμων. (λ. Κασσ.) — 7. Δοκεῖ] ἀρεστὰ φαίνεται. — 8. Προςκηρυκευόμενοι] ἤγουν διὰ κηρυκείας.

Ἀμυνόμενοι. D. ἀμυνομένοις. Valla; *alios, qui ex aequo resisterent, tentare ac vincere.*

Κινδυνεύειν Cass. Aug. Pal. It. Vat. D, Bekk, Goell. Vulgo (et Haack.) κινδυνεύσειν, et in D. σ s. v. al. man. Utrum melius sit, et per se et propter seqq. dubitari potest.

Καὶ κρατήσειν. Haec corrupta sunt. Vid. adnot. Καὶ προςκταίσειν eleganter, sed paulo audacius coniicit Reisk., μὴ κρατήσειν vel etiam καὶ μὴ κρατήσειν Coray., εἰ κρατήσειαν Haack. Postremum saltem damnandum, pro quo εἰ κρατήσοιεν vel potius εἰ κρατήσουσι, ut Schol. scribit, requireretur. Proponas etiam καὶ κρατήσεσθαι.

3. Αὐτοῖς τε. Τέ om. D. I.

Ἥδε. D. ηδη, in marg. al. man. ὧδε.

Cap. CXVIII. Τοῦ Ἀπόλλωνος. Τοῦ om. B. At vid. Krüg. de Authent. Anab. p. 61. (quanquam Δία τὸν Ὀλύμπιον Thuc. III, 14. dixit.) Deinde G. Πυθίου.

Καὶ ἀδεῶς om. Aug. (in quo tamen in marg. add. man. 1.) Pal. It. Vat. H. C. Reg. (G.) Gr. E. (in quo s. v. al. man. add.) „Prave. Noster alibi [V, 18.] ἀδόλους καὶ ἀβλαβεῖς et δικαίως καὶ ἀδόλως, [V. 23.] δικαίως καὶ προθύμως καὶ ἀδόλως, et ἄδεια fere semper in pactis conventis. In foedere V, 18. ἰέναι καὶ θεωρεῖν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀ δ ε ῶ ς. In foedere Hierapytn. inter marmora Oxon. ἁπλόως καὶ ἀδόλως." WASS.

2. Δοκεῖ. Pro eo δοκεῖν in marg. ab al. man. habent D. I. Tum G. Βιωτούς. Postea D. πείσει, sed ν s. v. al. man. Omnis haec paragraphus parenthesis genus efficit.

Φασίν. I. Vind. Chr. Dan. σφᾶς. D. σφεῖς.

Προςκηρυκευόμενοι. Ar. Chr. Dan. προκηρυκευόμενοι. Nostrum male dubium vocat Schneideri Lex. Gr.

3. Περὶ δέ. Mosqu. περὶ μέν.

χρημάτων τοῦ θεοῦ, ἐπιμελεῖσθαι ὅπως τοὺς ἀδικοῦντας ἐξευρήσομεν, ὀρθῶς καὶ δικαίως τοῖς πατρίοις νόμοις χρώμενοι καὶ ὑμεῖς καὶ ἡμεῖς, καὶ τῶν ἄλλων οἱ βουλόμενοι τοῖς πατρίοις νόμοις χρώμενοι πάντες. 4. περὶ μὲν οὖν τούτων ἔδοξε Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς [ἄλλοις] ξυμμάχοις, ἐὰν σπονδὰς ποιῶνται οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπὶ τῆς

σχόλια ρικ'. 1. Ἐπιμελεῖσθαι] ἔδοξε δηλονότι. — Ὅπως] ἤγουν πῶς. μέχρι §. (λ. Κασσ.) — 2. Ἐξευρήσομεν] ἡ ἒξ περισσή. — Ὀρθῶς] ἀληθ'. τε-θῶς. λευτ. λ. Αὐγ.

Τοῦ θεοῦ. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *τῶν τοῦ θεοῦ*, sed *τῶν* de. Cass. Aug. F. It. Vat. H. Mosqu. Aeque recte tamen addi constat. Verbum *ἐπιμελεῖσθαι* in Lips. et Haack. ed. duabus virgulis a reliqua oratione disiungitur, quasi *περί* cum *τοὺς ἀδικοῦντας* cohaereat, quod genitivus *τῶν χρημ.* non permittit. Imo cum supplendo *δοκεῖ ἡμῖν* (vid. §. 1.) coniungendum.

Ἐξευρήσομεν Pal. It. Vat. m. Ar. Chr. margo Steph. Schol. in cap. Bekk. Goell. et a correct. Aug. Vulgo (et Haack.) barbare *ἐξευρήσωμεν*, quasi aoristus esset *εὕρησα!* Mosqu. *εὑρέσωμεν*.

Πατρίοις. F. D. E. Vind. Ar. Chr. Dan. *πατρῴοις*. Nostrum et praecedit et sequitur. Cf. adnot. hic et maxime ad VIII, 76. Gr. servat quidem *πατρίοις*, sed post *νόμοις* collocat.

Καὶ ὑμεῖς — χρώμενοι ob iteratum *χρώμενοι* om. Gr. D. E. Vind. Ar. Chr. Dan., sed in Gr. adscripta in marg., ubi *καὶ ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς*, sicut C. Reg. (G.) Mosqu. et s. v. al. man. E. In cod. Bas. *νόμοις χρῆσθαι* ex emend. pro *νόμ. χρώμενοι*. Virgulam, quae vulgo et post *ἡμ.* et post *βουλομ.* ponitur, Bekk. priore loco, nos altero abiecimus.

Τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις. *Ἄλλοις* om. Aug. (ubi tamen man. rec. supra scr.,) It. Vat. C. G. cod. Bas. Gr. E. Bekk. Goell. Sed quanquam inutile videatur (nam vix apte suppleas ex §. 2. *πλὴν Βοιωτῶν καὶ Φωκέων*,) tamen excusari potest, et temere ortum esse vix est probabile. Cf. ad Xen. Cyr. III, 2, 18. et Ind. Anab. Post *ξυμμάχοις* Aug. adnotat supplementum *κατὰ ταῦτα· τάτε* (l. *τάδε*) *δὲ ἔδοξε Λακεδ. καὶ τοῖς ξυμμ.* Habet haec etiam F., nisi quod *τάδε* pro *τάτε δέ* et *τοῖς ἄλλοις ξυμμ.* praebet. Et sane simile additamentum aliquis desideret, quum in vulg. *τούτων* ad seqq. debeat pertinere, cui explicationi nec particulae *μὲν οὖν* favent, nec ipsa verba *περὶ τούτων ἔδοξε*, quae si interpretere *convenerunt de his, ut*, non *ἔδοξε*, sed *ὡμολόγησαν* vel simile verbum exspectes. Heilmannus quidem vertit: *In Ansehung unserer gegenwärtigen Händel finden die Laced. — für gut;* sed *περὶ τούτων* quomodo *de rebus* seu *certaminibus praesentibus* significet, non perspicimus. Facillime etiam repetita *Λακεδ. καὶ τοῖς* [*ἄλλοις*] *ξυμμ.* effecerint, ut nonnulla hic exciderent. In supplemento tamen, quod Aug. et F. servarunt, aegre caremus vocabulo *ἔτι* vel simili. (*ἔτι δὲ τάδε ἔδ.*)

Ἐπὶ τῆς. Cass. cod. Bas. Mosqu. *ἐπὶ τοῖς*. „Ut c. 105. *τὸν μὲν*

αὐτῶν μένειν ἑκατέρους, ἔχοντας ἅπερ νῦν ἔχομεν, τοὺς μὲν ἐν τῷ Κορυφασίῳ ἐντὸς τῆς Βουφράδος καὶ τοῦ Τομέως μένοντας, τοὺς δὲ ἐν Κυθήροις μὴ ἐπιμισγομένους ἐς τὴν ξυμμαχίαν, μήτε ἡμᾶς πρὸς αὐτούς, μήτε αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς, τοὺς δὲ ἐν Νισαίᾳ καὶ Μινώᾳ μὴ ὑπερβαίνοντας τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ τῶν πυλῶν τῶν † παρὰ τοῦ Νίσου † ἐπὶ τὸ Ποσειδώνιον, ἀπὸ δὲ τοῦ Ποσειδωνίου εὐθὺς ἐπὶ τὴν γέφυραν τὴν ἐς Μίνωαν, (μηδὲ Μεγαρέας καὶ τοὺς ξυμμάχους ὑπερβαίνειν τὴν

ριη'. 1. Ἑκατέρους] τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς Ἀθηναίους μετὰ τῶν συμμάχων. — 4. Πρὸς αὐτούς] ἤγουν τοὺς Λακεδαιμονίους.

βουλόμενον ἐπὶ τοῖς ἑαυτοῦ μένειν." DUK. Ibi tamen *bona* seu *facultates* designantur. Cf. VIII, 86. I. hic habet ἐπὶ τῶν.

Αὐτῶν Cass. Aug. Cl. Pal. m. Ar. Chr. Dan. et haud dubie plures pro vulg. αὐτῶν. Cf. Farr. discr. script. Reg. (G.) tamen ἑαυτῶν. Deinde vulgo male comma erat ante ἐν τῷ Κορυφ. et ante ἐν Κυθήροις, quasi, quod Valla clare interpretatione sua expressit, alteri ibi, alteri hic remanere iussi essent.

Τῆς Βουφράδος. H. G. (?) τοῦ Βουφράδος. Cod. Bas. τῆς Βουβράδος.

Τομέως. Ar. Τομέρος. At vid. I. 2 p. 194.

Τοὺς δὲ ἐν Κυθήροις. F. I. τοῖς δὲ ἐν Κυθηρίοις. Chr. τοὺς δὲ ἐν τοῖς Κυθήροις.

Μὴ ἐπιμισγομένους. Μή om. Aug. Dan. (non Cass. quem Bekk. nominat.) Pro ἐπιμισγομένους F. ἐπιμισγομένοις.

Μινώᾳ. Nonnulli Μινῴᾳ. Cf. mox.

Πυλῶν. Minusculam literam maiusculae primus substituit Bekk. Cf. I. 2. p. 236.

Παρά. Cass. Aug. (sed hic a corr., videtur fuisse παρά,) F. D. I. E. Vind. ἀπό, quod aut verum est, aut vim saltem eius habet παρά. Diiudicandum hoc quodammodo ex proximo nomine; nam cum Νίσου melius convenit παρά, cum Νισαίου melius ἀπό.

Τοῦ Νίσου. Cass. Aug. (sed hic a corr.) F. D. I. Vind. Mosqu. τοῦ Νισαίου, quam scripturam nobis non displicere I. 2. p. 236. adnotavimus. Fortasse tamen pro interpretatione habenda est secundum ea, quae ad ἐς τὸν Ἐνυάλιον IV, 67. exposuimus. Haack. τῷ Νίσου frustra coniecit.

Ποσειδώνιον. Pal. Ποσιδώνιον. Mosqu. Ποσειδώνειον. At vid. Lob. ad Phryn. p. 368.

Μίνωαν. Pal. Μινῴαν. Bar. Ald. Flor. Bas. Μίνῳαν et antea cum Pal. Μινῴᾳ. Bekk. Goell. Μινώαν. Cf. ad c. 67. C. Reg. (G.) male Μίνωα, I. Μίναν, sed in marg. Μίνωαν.

Μηδέ. Ante hoc vocabulum vulgo (Haack. Bekk.) punctum ponitur, post ταύτην comma, et ἔχοντας ad Megarenses refertur, quod fieri nequit. Vid. adnot. Goell. A Goell. post Μιν. comma, post ταύτην punctum collocatum est. Nos verba μηδὲ — ταύτην in parenthesin re-

ὁδὸν ταύτην,) καὶ τὴν νῆσον ἥνπερ ἔλαβον οἱ Ἀθηναῖοι ἔχοντας, * μηδὲ * ἐπιμισγομένους μηδετέρους μηδετέρωσε· καὶ τὰ ἐν Τροιζῆνι ὅσαπερ νῦν ἔχουσι, καὶ οἷα ξυνέθεντο πρὸς Ἀθηναίους. 5. καὶ τῇ θαλάσσῃ χρωμένους, ὅσα ἂν κατὰ τὴν ἑαυτῶν καὶ κατὰ τὴν ξυμμαχίαν, Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους πλεῖν μὴ μακρᾷ νηΐ, ἄλλῳ δὲ κωπήρει πλοίῳ, ἐς πεντακόσια τάλαντα ἄγοντι μέτρα. 6. κήρυκι δὲ καὶ πρεσβείᾳ, καὶ ἀκολούθοις ὁπόσοις ἂν δοκῇ, περὶ καταλύσεως τοῦ πολέμου καὶ δικῶν ἐς Πελοπόννησον καὶ Ἀθήναζε σπονδὰς εἶναι

ριη'. 2. Μηδετέρους] ἤγουν Ἀθηναίους καὶ Μεγαρέας. — 8. Πρεσβείᾳ] ἤγουν πρεσβευταῖς. — Ἀκολούθοις] τῶν πρεσβευτῶν καὶ τῶν κηρύκων.

degimus, ut ἔχοντας apte ad τοὺς ἐν Νισ. μὴ ὑπερβαίνοντας referatur.

Ἔχοντας in marg. ab al. man. habet I. Ἔχοντες male coniicit Reingan. Megar. p. 163.

Μηδέ. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) μήτε, quod quo modo tam diu ferri potuerit, non intelligimus.

Ἐπιμισγομένους. Pal. ἐπισγομένους. Mosqu. ἐπισμιγομένους.

Μηδετέρους de. Gr. In Cass. μηδ' ἑτέρους et deinde cum Bar. Ald. Flor. Bas. μηδ' ἑτέρωσε exaratur. H. μηδετέρως.

Καὶ τά. Ante haec virgulam colo substituit Haack. At vid. Goell. et adnot.

Τροιζῆνι. It. Vat. Reg. Τροίζηνι. Cf. ad I, 115. et IV, 45. Gr. τῇ Τροιζῆνι. Post Τροιζ. Fr. Port. additurus erat ἔχοντας, quod facile subaudimus.

5. Ὅσα ἄν. Ἄν om. Gr.

Τὴν ξυμμαχίαν. Τήν in marg. ead. man. D. Post ξυμμ. vulgo (Bekk. Goell.) punctum legitur, ante καὶ τῇ θαλ. colon. Correxit Haack., quem vid. in adnot.

Πλεῖν. Mosqu. πλήν.

Μὴ μακρᾷ. D. I. οὐ μακρᾷ, sed οὐ I. s. v. al. man. Negatione omissa μικρᾷ praebent Gr. E. Vind. Dan. Etenim quum μακρᾷ, sicut c. 73. in μικρᾷ transisset, negatio deleta est.

Ἄλλῳ δὲ κωπήρει. I. ἄλλω καπλήρει, sed in marg. al. man. corr. Κωπῆρες πλοῖον hinc memorant Suid. Phot. Phavor.

Πεντακόσια. „Aliter legisse videtur Valla; nam reddit *duum millium talentorum*." HUDS. ex Steph. In numeralibus Valla aliquoties lapsus est. Cf. ad III, 70.

6. Πρεσβείᾳ. Cod. Bas. πρεσβείαν.

Ἄν. Cass. Aug. Cl. Vat. H. C. Reg. I. Vind. m. ἐάν. Sic etiam Gr. ex emend., ante ἄν aliud scriptum fuerat. Verum ita loquuntur scriptores Iudaici (vid. Winer Gr. N. T. §. 36.), non Attici, quibus temere hunc usum vindicare studet Zeun. ad Vig. p. 516.

Τοῦ πολέμου. Τοῦ om. Mosqu. Mox Gr. Πελοπόννησσον. Cf. ad I, 1.

ἰοῦσι καὶ ἀπιοῦσι, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. 7. τοὺς δὲ αὐτομόλους μὴ δέχεσθαι ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, μήτε ἐλεύθερον μήτε δοῦλον, μήτε ὑμᾶς μήτε ἡμᾶς. 8. δίκας τε διδόναι ὑμᾶς τε ἡμῖν καὶ ἡμᾶς ὑμῖν κατὰ τὰ πάτρια, τὰ ἀμφίλογα δίκῃ διαλύοντας ἄνευ πολέμου. 9. τοῖς μὲν Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις ταῦτα δοκεῖ· εἰ δέ τι ὑμῖν εἴτε κάλλιον εἴτε δικαιότερον τούτων δοκεῖ εἶναι, ἰόντες ἐς Λακεδαίμονα διδάσκετε· οὐδενὸς γὰρ ἀποστήσονται, ὅσα ἂν δίκαια λέγητε, οὔτε οἱ Λακεδαιμόνιοι οὔτε οἱ ξύμμαχοι. 10. οἱ δὲ ἰόντες τέλος ἔχοντες ἰόντων, ἧπερ καὶ ὑμεῖς ἡμᾶς κελεύετε. αἱ δὲ σπονδαὶ ἐνιαυτὸν ἔσονται.

ριη΄. 2. Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ] τῆς ἐνιαυσιαίας ἐκεχειρίας δηλονότι. — 5. Τὰ ἀμφίλογα] ἤγουν τὰ ἀμφίβολα. — 7. Εἴτε καλλιώτερον εἴτε δικ. τούτων] τῶν παρ' ἡμῶν λεγομένων δηλονότι. — 11. Τέλος ἔχοντες] ἀντὶ τοῦ, αὐτοκράτορες ὄντες· ὡς κύριοι εἶναι συμβῆναι ἄνευ τῶν πόλεων, οἷς ἐπῄρχοντο.

Καὶ ἀπιοῦσι om. Ar. Chr., male.

7. *Μήτε ὑμᾶς μήτε ἡμᾶς.* Reg. (G.) μήτε ἡμ. μήτε ὑμ. In Dan. μήτε ἡμᾶς de.

8. *Ἡμᾶς* om. Pal. It., s. v. al. man. habet H.

Κατὰ τὰ πάτρια. Τά om. Pal. G. Gr. At vid. II, 2. V, 79. al.

Τὰ ἀμφίλογα. Ar. Chr. Dan. καὶ τὰ ἀμφίλογα.

9. *Δέ τι.* D. I. δέ τις.

Κάλλιον Cass. Aug. Cl. It. Vat. H. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. B. D. I. E. Vind. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. Haack. Bekk. Goell. Vulgo καλλιώτερον. „Damnat Phryn. nec alibi occurrit. Abresch. p. 408. sed ἀμεινότερος reperitur apud Mimnerm Stob. VII." GOTTL. Cf. Matth. Gr. §. 136. et Buttm. Gr. max. §. 69. adnot. 9. Posterior vulgatam excusare studet, quia verba sint pacti. Sed iure dissentit Lob. ad Phryn. p. 136. Cf. etiam ad Xen. Cyr. II, 1, 25.

Διδάσκετε. Cass. διδάσκεσθε, quod in marg. etiam Aug. adnotavit.

Οὐδενὸς γάρ. Cass. καὶ οὐδ' ἑνὸς γάρ.

Ἀποστήσονται. I. ἀποστήσωνται, sed ο s. ω al. man.

Ὅσα ἄν. Ἄν om. D. I. Statim D. δίκαι.

Λέγητε. Reg. ἄγητε, sed ead. man. int. vers. λέγητε.

10. *Οἱ δέ* om. D. Pro iis ἂν καί habet I.

(β'. Αἱ σπονδαὶ ἐπικυροῦνται ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων.)

11. Ἔδοξε τῷ δήμῳ. Ἀκαμαντὶς ἐπρυτάνευε, Φαίνιππος ἐγραμμάτευε, Νικιάδης ἐπεστάτει. Λάχης εἶπε, τύχῃ ἀγαθῇ τῇ Ἀθηναίων, ποιεῖσθαι τὴν ἐκεχειρίαν, καθὰ ξυγχωροῦσι Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν· καὶ ὡμολόγησαν ἐν τῷ δήμῳ τὴν ἐκεχειρίαν εἶναι ἐνιαυτόν. 12. ἄρχειν δὲ τήνδε τὴν ἡμέραν, τετράδα ἐπὶ δέκα τοῦ Ἐλαφηβολιῶνος μηνός. 13. ἐν τούτῳ τῷ

τῇ κβ'. ἢ κγ'. τοῦ Μαρτ. μηνός.

ριη'. 1. Τῷ δήμῳ] τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Αὐγ.) — Ἐπρυτάνευε] τῆς πρυτανείας ἦρχε. πρυτανεία δὲ ἡμέρα, καθ' ἣν ἔχει τις ἐξουσίαν. (λ. Αὐγ.) — 2. Εἶπεν] ἀπεφήνατο. (λ. Αὐγ.) — 7. ** Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ] ἐν τῷ ἐνιαυτῷ. (Αὐγ.)

11. Ἀκαμαντίς Gr. Vulgo Ἀκάμαντις. Reg. Ἀκαμάντις. m. Ἀκαμᾶντις. Scriptura Gr. vera visa est; nam τὰ εἰς τῖς πολυσύλλαβα ν πρὸ τοῦ τ ἔχοντα μὴ παρακείμενα τοῖς εἰς της, teste Arcad. p. 35., ὀξύνεται. Et Ἀκαμαντίς Harpocr. Quod confirmant reliqua tribuum nomina.

Ἐπρυτάνευε. Mosqu. ἐπρυτάνευσε.

Φαίνιππος ἐγραμμάτευε om. Gr. Pro ἐγράμμ. Aug. ἐγγράμμ. exarat.

Καὶ ὡμολόγησαν. Ante haec fortasse comma tantum ponendum. Vid. adnot.

Τῇ Ἀθηναίων. Gr. Mosqu. τῶν Ἀθηναίων.

Ποιεῖσθαι. I. γενέσθαι.

Ξυγχωροῦσι Λακεδαιμόνιοι. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. ξυγχωροῦσιν οἱ Λακεδ. Et ξυγχωροῦσιν saltem etiam C.

12. Ἄρχειν. H. F. C. G. Gr. B. D. I. E. Vind. ἀρχήν. In marg. F. tamen ead. man. γρ. ἄρχειν. Ἀρχήν probat Bened., vulgatam rectius Haack. Supplendum τῆς ἐκεχειρίας. Plene II, 12. ἥδε ἡ ἡμέρα τοῖς Ἕλλησι μεγάλων κακῶν ἄρξει. V, 16. ἄρχει τῶν σπονδῶν ἔφορος Πλειστόλας.

Δέκα. Cass. δεκάτ. It. Vat. δεκάτου. „Δωδεκάτην malit Dodwellus et mox [c. 119.] τετράδι ἐπὶ δέκα pro δωδεκάτῃ [quia eundem diem utrobique designari verisimile sit, et V, 19, τετάρτῃ φθίνοντος apud Lacedaemonios ἕκτῃ φθίνοντος mensis Attici respondeat]." HUDS. „Emendatio Dodwelli, quam indicat Huds., est Dissert. VIII. de Cyclis Sect. 10. et in Annall. Thucc. ad Ann. IX. Belli Pelop." DUK. „Malim altero loco [c. 119.] scribere ἑκκαιδεκάτῃ." GOELL. Nos miramur viros doctos dierum numeros tentasse, antequam menses conciliassent. Nam quo pacto tandem Elaphebolionis secunda decas hic *Gerastii* Laconici secundae, at V, 19. eiusdem Elaphebolionis tertia decas *Artemisii* Laconici tertiae respondeat! Idleri Chronol. I. p. 363. frustra evolvimus. „Abresch. malit distinctionem ponere post τήνδε et subint. ἐκεχειρίαν, delereque incisum post ἡμέραν." GOTTL. Ita distingueretur dies decreti ab eo, quo coeperint induciae. Quod tamen nec per rei naturam probabile est, nec lingua concedit,

χρόνῳ ἰόντας ὡς ἀλλήλους πρέσβεις καὶ κήρυκας ποιεῖσθαι τοὺς λόγους καθότι ἔσται ἡ κατάλυσις τοῦ πολέμου. 14. ἐκκλησίαν δὲ ποιήσαντας τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς πρυτάνεις, πρῶτον περὶ τῆς εἰρήνης βουλεύσασθαι Ἀθηναίους, καθότι ἂν ἐςίῃ ἡ πρεσβεία περὶ τῆς καταλύσεως τοῦ πολέμου. σπείσασθαι δὲ αὐτίκα μάλα τὰς πρεσβείας ἐν τῷ δήμῳ τὰς παρούσας, ἦ μὴν ἐμμενεῖν ἐν ταῖς σπονδαῖς τὸν ἐνιαυτόν."

(Ὀνόματα τῶν σπεισαμένων.)

ριθ'. Ταῦτα ξυνέθεντο † Λακεδαιμόνιοι, καὶ ὤμόσαν † καὶ οἱ ξύμμαχοι, Ἀθηναίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις μηνὸς ἐν Λακεδαίμονι Γεραστίου δωδεκάτῃ. 2. ξυνετίθεντο δὲ καὶ ἐσπένδοντο Λακεδαιμονίων μὲν οἵδε,

ριη'. 6. Τὰς πρεσβείας] ἤγουν τοὺς πρεσβευτὰς τοὺς παρόντας. (λ. Αὐγ.)

ριθ'. 9. Ὡμολόγησαν] συνεφώνησαν. (λ. Αὐγ.)

quae ἄρχειν δὲ αὐτὴν τῇ τετράδι ἐπὶ δέκα requireret.

13. Ὡς ἀλλήλους. D. ἐς ἀλλήλους. Mosqu. ὡς ἀληθῶς.

14. Ἐκκλησίαν. D. I. ἐκκλησίας.

Πρῶτον. Reg. (G.) πρῶτον μέν.

Τῆς εἰρήνης. Τῆς om. D. I.

Ἐςίῃ Cass. Aug. F. Pal. H. Mosqu. (sed Aug. aut Mosqu. tantum in marg.) Haack. Bekk. Goell. Vulgo εἰςίῃ.

Σπείσασθαι. Cass. Aug. Vat. corrupte πείσασθαι.

Μάλα om. cod. Cass. Sed passim cum αὐτ. iungitur.

Ἐμμενεῖν. Pal. ἐμμένειν. Quod non plane damnandum esse V, 38. docebimus. Antea idem Pal. μήν.

Cap. CXIX. Καὶ ὤμοσαν Cass. Vat. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. D. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. Sed Cass. Vind. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. post ξυνέθεντο collocant, quem ordinem I. 1. p. 304. probavimus. In vulg. καὶ ὡμολόγησαν virgulam post ξύμμ. Bekk. addidit. Ita verba significabunt: *haec composuerunt Lacedaemonii, et probarunt* (vel ex nostra scriptura *iure iurando firmarunt*) *etiam socii*. Nobis tamen non bene τὸ ξυνθέσθαι sociis adimi et τὸ ὀμόσαι obscurius de Lacedaemoniis praedicari videtur. (V, 17. ἐσπείσαντο καὶ ὤμοσαν.) Nec καὶ ὤμοσαν nec καὶ ὡμολόγησαν agnoscit Cl. Ante Λακεδ. I. addit οἱ.

2. Ξυνετίθεντο. Cl. Gr. ξυνέθεντο. Sed V, 19. ὤμνυον δὲ καὶ ἐσπένδοντο.

Ἐσπένδοντο. E. ἔσπενδον. Tum οἵδε om. I.

Ταῦρος Ἐχετιμίδα, Ἀθήναιος Περικλείδα, Φιλόχαρίδας Ἐρυξιδαΐδα· Κορινθίων δὲ Αἰνέας Ὠκύτου, Εὐφαμίδας Ἀριστωνύμου· Σικυωνίων δὲ Δαμότιμος Ναυκράτους, Ὀνάσιμος Μεγακλέους· Μεγαρέων δὲ Νίκασος Κεκάλου, Μενεκράτης Ἀμφιδώρου· Ἐπιδαυρίων δὲ Ἀμφίας Εὐπαΐδα· Ἀθηναίων δὲ οἱ στρατηγοὶ, Νικόστρατος Διϊτρέφους, Νικίας Νικηράτου, Αὐτοκλῆς Τολμαίου. 3. ἡ μὲν δὴ ἐκεχειρία αὕτη ἐγένετο, καὶ ξυνήεσαν ἐν αὐτῇ περὶ τῶν μειζόνων σπονδῶν διὰ παντὸς ἐς λόγους.

(2. Σκιώνη ἀφίσταται πρὸς Βρασίδαν, καὶ περὶ αὐτῆς οἱ Λακεδαιμόνιοι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διαφέρονται. ρκ' — ρκβ'. Ἡ ἀπόστασις γίγνεται. Βρασίδας ἐς Σκιώνην διαπλεῖ. οἱ ἐνταῦθα λόγοι αὐτοῦ.)

ρκ'. Περὶ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας, αἷς ἐπήρχοντο, Σκιώνη ἐν τῇ Παλλήνῃ πόλις ἀπέστη ἀπ' Ἀθηναίων

ριθ'. 7. Ἡ μὲν δὴ ἐκεχειρία] ἡ ἀνακωχὴ τοῦ πολέμου. (1. Αὐγ.)

ρκ'. 10. Περὶ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας] ἡ περὶ ἀντὶ τῆς κατά. (1. Αὐγ.) — Ἐπήρχοντο] εἰς ἀλλήλους ἑκάτεροι. (1. Αὐγ.)

Ταῦρος Ἐχετιμίδα. „Horum pleraque perperam scribuntur in Schol. Aristoph. Equ. 791., quae hinc corrigenda sunt.“ DUK.

Ἐχετιμίδα in Pal. rec. man. superscr. In Chr. Ἐχεμενίδα. Schol. Aristoph. Ἐχετιμίδης.

Ἀθήναιος. Vat. Gr. Ἀθηναῖος. At vid. Arcad. p. 43. Tum Schol. Aristoph. Περικλείδας.

Ἐρυξιδαΐδα. Ἐρυξιλαΐδα mavult Valck. ad Herodot. p. 346. Ἐξυξιδαΐδα Mosqu.

Αἰνέας. Cass. Aug. It. Vat. C. Reg. (G.) Mosqu. Ἐνέας. F. Ἐννέας. D. I. Εἰνέας. Αἰνείας aliquis malit cum Schol. Aristoph., nam ita etiam Xen. Anab. IV, 7, 13. duo optimi libri, ut de Aenea Troiano et de Aenea Tactico taceamus. Αἰνέας tamen legitur Act. Apost. IX, 33.

Ὠκύτου. Gr. Ὠκύου. E. Ὠκύπου.

Εὐφαμίδας Ἀριστωνύμου om. D. I. E. Ar. Chr. Dan. Σισυφαμίδας Ἀριστοδήμου praebet Schol. Aristoph.

Δαμότιμος. Reg. (G.) Δειμότιμος. Schol. Aristoph. Δημότιμος Ναυκράτου. Mox C. Μεγαρέω.

Εὐπαΐδα. Pal. Εὐπλιαίδα. Bekk. et Goell. Εὐπαΐδα.

Ἀθηναίων. Ar. Chr. Ἀθηναῖοι.

Διϊτρέφους. Cum hoc accentu Bekk. Goell. Vulgo Διϊτρεφοῦς. Mosqu. Διοτρεφοῦς. Cf. script. discr. ad III, 75. Diotrephes hic etiam Vall.

3. Ἐν αὐτῇ. Mosqu. αὐτοί.

Cap. CXX. Σκιώνη. D. I. E. Σικυώνη.

Παλλήνῃ. Ita legendum esse viderunt Ae. Port. et Duk., quos secuti sunt Haack. et Goell. Val-

πρὸς Βρασίδαν. φασὶ δὲ οἱ Σκιωναῖοι Πελληνῆς μὲν εἶναι ἐκ Πελοποννήσου, πλέοντας δ' ἀπὸ Τροίας σφῶν τοὺς πρώτους κατενεχθῆναι ἐς τὸ χωρίον τοῦτο τῷ χειμῶνι ᾧ ἐχρήσαντο Ἀχαιοί, καὶ αὐτοῦ οἰκῆσαι. 2. ἀποστᾶσι δ' αὐτοῖς ὁ Βρασίδας διέπλευσε νυκτὸς ἐς τὴν Σκιώνην, τριήρει μὲν φιλίᾳ προπλεούσῃ, αὐτὸς δὲ ἐν κελητίῳ ἄπωθεν ἐφεπόμενος, ὅπως, εἰ μέν τινι τοῦ κέλητος μείζονι πλοίῳ περιτυγχάνοι, ἡ τριήρης * ἀμύνοι *

ρκ'. 2. Σφῶν] ἤγουν τῶν Πελληνῶν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 5. Διέπλευσε — —] ὁ Βρασίδας εἰς τὴν Σκιώνην ἔπλει ἐν πλοίῳ μικρῷ, προαγούσης τριήρους, ὅπως, εἰ μὲν αὐτὸς ἐντύχοι πολεμίῳ πλοίῳ, ἡ τριήρης ἐπελθοῦσα βοηθήσειεν αὐτῷ, εἰ δὲ ἀντίπαλος τριήρης ἐξ ἐναντίας ἐπιφέροιτο, αὐτὸς ἐν τῷ κελητίῳ διασωθείη· ἔμελλεν γὰρ ἡ τριήρης ἡ πολεμία οὐκ ἐπὶ τὸ κελήτιον ὁρμῆσαι, ἀλλ' ἐπὶ τὴν τριήρη. (Κασσ. Αὐγ.)

go (et Bekk.) male Πελλήνῃ. Vid. I. 2. p. 370.

Οἱ Σκιωναῖοι. D. E. οἱ Σικυώνιοι. I. οἱ Σικυωνάνιοι.

Πελληνῆς Pal. Bekk. Goell. Vulgo Πελληνῆς. Gr. Πελινῆς. Plurimi libri (ut F. G. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan.) Πελληνεῖς. Cf. I. 1. p. 221. et 474. „Polyaen. de Strategem. l. VII. c. 47. Παλληνεῖς ἀναπλέοντες ἐκ Τροίας κατέσχον εἰς Φλέγραν. Ex quo loco conjecit Casaub. Παλληνῆς pro Πελληνῆς.“ HUDS. „Dubitari potest an pro Πελληνῆς Casaub. ad Polyaen. recte legi velit Παλληνῆς. In Peloponneso enim, unde hi se esse dicebant, non Παλλήνη, sed Πελλήνη memoratur. Steph. Byz. Πελλήνη, πόλις Ἀχαΐας. Paus. VII, 26. Πελληνεῖς — Ἀχαιῶν οἰκοῦσιν ἔσχατοι. Strab. VIII. p. 385. sq. et alii apud Holsten. ad Steph. [Schol. ad Apoll. Rhod. I, 177.] Itaque in Polyaeno quoque potius restituendam putem scripturam vulgatam Πελληνεῖς, quam cum Casaub. legendum Παλληνεῖς. Ἐν τῇ Παλλήνῃ autem est in Chersoneso, quae Pallene vocabatur, ut Dion. Hal. Strab. et Steph. testantur.“ DUK.

Ἀπὸ Τροίας. H. ἐκ Τροίας.

Χειμῶνι al. man. exaratum in I. Post χειμ. Gr. addit τούτῳ.

2. Σκιώνην. E. Σικυώνην.
Tum C. φιλίᾳ.

Προπλεούσῃ. H. F. C. (Reg.) Cam. D. E. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. προςπλεούσῃ. Mosqu. πλεούσῃ. Vulgatam recte tuetur Polyaen. I, 38, 4.

Κελητίῳ. E. Mosqu. κελλητίῳ, et Mosqu. etiam mox κέλλητος.

Ἄπωθεν. It. Vat. D. E. Mosqu. m. Bekk. Goell. ἄποθεν, fortasse recte. Cf. adnot. ad II, 81. Κατόπιν ei vel praepositioni ἐπί, quae in proximo verbo inest, substituit Polyaen.

Μείζονι. C. πλείονι.

Περιτυγχάνοι. D. I. περιτυγχάνει.

Ἀμύνοι. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Mosqu. ἀμύνῃ, fortasse recte. Cf. I. 1. p. 141. sq. Ob εἰ παρατυγχάνοι tamen vulgatam a Polyaeno redditam retinuimus, quanquam ne sic quidem optativum necessarium esse ex iis,

† αὐτή †· ἀντιπάλου δὲ ἄλλης τριήρους ἐπιγενομένης, οὐ πρὸς τὸ ἔλασσον νομίζων * τρέψεσθαι *, ἀλλ' ἐπὶ τὴν ναῦν, καὶ ἐν τούτῳ αὐτὸν διασώσειν. 3. περαιωθεὶς δὲ, καὶ ξύλλογον ποιήσας τῶν Σκιωναίων, ἔλεγεν ἅ τε ἐν τῇ Ἀκάνθῳ καὶ Τορώνῃ, καὶ προσέτι, φάσκων ἀξιωτάτους αὐτοὺς εἶναι ἐπαίνου, οἵτινες, τῆς Παλλήνης ἐν τῷ ἰσθμῷ ἀπειλημμένης ὑπὸ [τῶν] Ἀθηναίων Ποτίδαιαν ἐχόντων, καὶ ὄντες οὐδὲν ἄλλο ἢ νησιῶται, αὐτεπάγγελτοι ἐχώρησαν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, καὶ οὐκ ἀνέμειναν ἀτολμίᾳ ἀνάγκην σφίσι προσγενέσθαι περὶ τοῦ

ιδ. κεφ. πέ. καὶ ριδ.

κέ. 9. ** Οὐκ ἀνέμειναν] οὐχ ὑπέμειναν † οἰκήσαντες † περὶ τῆς ἐλευθερίας ἐν ἀνάγκῃ γενέσθαι· οἰκεῖον γὰρ ἀγαθὸν τὴν ἐλευθερίαν λέγει. (Κασσ. Αὐγ.) — 10. Ἀτολμίᾳ] δι' ἀτολμίαν. (λ. Αὐγ.) — Σφίσι] τοῖς Σκιωναίοις. (λ. Αὐγ.)

quae de ὅτι Heindorfius ad Plat. Phaedon. §. 16. adnotavit, apparet.

Αὐτή. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) αὐτῷ. Cass. Aug. Cl. It. Vat. Reg. cod. Bas. Gr. αὐτῇ, et ita probabiliter etiam C. D. E. F. G. H. I., ex quibus αυτη protulit Gail. Αὐτή legi voluit Benedict., quam scripturam Hermannus in Ephemerr. Ienn. a. 1816. no. 13. de *solo triremis adspectu* („*das Schiff schon allein*, „*ohne Gefecht*") intelligit. Cui refragari noluimus, quanquam ita potius αὐτὴ ἡ ὄψις τῆς τριήρους exspectemus, et ῃ in αὐτῇ fortasse ex diversa scriptura verbo ἀμύνοι superscripta ortum sit. Sed totum hoc pronomen, quod Polyaenus omisit, et ab interpretibus addi potuit, nobis suspectum.

Τρέψεσθαι. Aug. Cl. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) D. I. E. Vind. Mosqu. Bened. Haack. τρέψασθαι. Quod sicut I, 1. p. 275. significavimus, recepissemus (cf. etiam supra 24, 4.), si *me converti* Graece ἐτρεψάμην pro ἐτραπόμην dici posse constaret. At. vid. Ind. verb. in h. v.

Αὐτόν. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Reg. Gr. m. Chr. Ald. Flor. Bas. et haud dubie plures αὐτόν. „Scil. τὸν κέλητα· fore ut lembus ipsum [interea] in tutum perferret. Vel lege αὐτόν." BAU. Prius durius. Αὐτόν legit etiam Polyaen., qui διασωθῆναι pro διασῶσαι αὐτόν posuit.

8. Τῇ Ἀκάνθῳ. Τῇ de. Chr.

Προσέτι. Post hoc vocabulum cum Bauero virgulam posuimus. Vid. adnot. Post Τορώνῃ virgulam pro colo primus dedit Bekk.

Οἵτινες. Chr. Dan. εἴ τινες.

Παλλήνης. Vulgo (et Bekk.) rursus Πελλήνης. Cf. ad init. cap.

Τῶν Ἀθηναίων. Articulum, qui vulgo (et apud Haack.) de., addunt Aug. Cl. It. Vat. Mosqu. Bekk. Goell., sed in Aug. punctis notatur.

Ὄντες. Mosqu. ὄντως.

Ἄλλο ἢ νησιῶται. Cass. ἄλλο νησιῶται.

Οὐκ ἀνέμειναν. Haec et proxima (praeter ἀτολμίᾳ) habet Thom. Mag. p. 160.

Ἀνάγκην. Cass. Vind. et Thomae Leid. 1. ἀνάγκη, sed in Cass. man. rec. ν super η scripsit.

Προσγενέσθαι. Ar. Chr. προ-

φανερῶς οἰκείου ἀγαθοῦ· σημεῖόν τ' εἶναι τοῦ καὶ ἄλλο τι ἂν αὐτοὺς τῶν μεγίστων ἀνδρείως ὑπομεῖναι, εἰ τεθήσεται κατὰ νοῦν τὰ πράγματα· πιστοτάτους τε τῇ ἀληθείᾳ ἡγήσεσθαι αὐτοὺς Λακεδαιμονίων φίλους, καὶ τἄλλα τιμήσειν.

(Οἱ Σκιωναῖοι τὸν Βρασίδαν λαμπρῶς τιμῶσιν. ὁ δὲ πλείω στρατιὰν περαιοῖ.)

ρκα'. Καὶ οἱ μὲν Σκιωναῖοι ἐπήρθησάν τε τοῖς λόγοις, καὶ θαρσήσαντες πάντες ὁμοίως, καὶ οἷς πρότερον μὴ ἤρεσκε τὰ πρασσόμενα, τόν τε πόλεμον διενοοῦντο προθύμως οἴσειν, καὶ τὸν Βρασίδαν τά τ' ἄλλα καλῶς ἐδέξαντο, καὶ δημοσίᾳ μὲν χρυσῷ στεφάνῳ ἀνέδησαν, ὡς ἐλευθεροῦντα τὴν Ἑλλάδα, ἰδίᾳ δὲ ἐταινίουν τε, καὶ προσήρχοντο ὥσπερ ἀθλητῇ. 2. ὁ δὲ τό τε πά-

ρκ'. 2. Τῶν μεγίστων] ἤγουν τῶν ἀναγκαιοτάτων· δεινῶν δηλονότι.

ρκα'. 6. Ἐπήρθησαν] ἐπτερώθησαν. — 7. † Καὶ οἷς πρότερον] † ἤγουν θάρσους καὶ ἀγαθῶν ἐλπίδων. — 8. Τόν τε πόλεμον] τὸν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. -τὰ τοῦ-δε τοῦ κεφαλαίου

γενέσθαι. Thom. Mag. γενέσθαι.

Σημεῖόν τ' εἶναι. Mosqu. σημ. δ' εἶν. Deinde Steph. ἄλλό τι. Cf. de Art. crit. p. 150.

Τῇ ἀληθείᾳ post ἡγήσεσθαι αὐτοὺς ponit E.

Τἄλλα. Ar. Chr. Dan. τὰ ἄλλα. At cf. I. 1. p. 215. Mosqu. τ' ἄλλα. Bekk. τἆλλα.

Cap. CXXI. Ἐπήρθησαν. Iota subscr. cum Bekk. delevimus. Cf. de Art. crit. p. 150.

Προθύμως. C. Reg. (G.) ταχέως.

Καλῶς. Dan. κακῶς.

Ἰδίᾳ δέ. D. ἰδίᾳ τε. I. δέ in marg. ab al. man. habet.

Προσήρχοντο. Pal. προσήργοντο. Bauer. προσήρχοντο, προκατήρχοντο, προενήρχοντο, *primitias dabant*, suspicabatur, quo sensu ex illis tribus solum προκατήρχοντο, quod a vulg. nimis recedit, et verbis ὥσπερ ἀθλητῇ minus convenit, ponitur. „Huc spectant illa deplorata et intellecta adhuc nemini Prisciani verba XVIII. p. 1202. π. ὡς ΔΕΔΕΝΓΗΗ. lege ἀθλητῇ." WASS. Apud Priscian. προσήρχοντο ὥσπερ ἀθλητῇ. Krehlius edidit, sed προσηρχ. ὡς ἀθλητὴν cod. Mon., et ita Priscianum apud Thuc. legisse certum est Spangelio p. 648. „Pollux III, 152. pro προσήρχοντο [de quo cf. Elmsl. ad Eur. Heracl. v. 210.] habet προσῄεσαν [„ἐταινίουν τε καὶ προσῄεσαν ὥσπερ ἀθλητῇ"], et memoria lapsus Xenophontem pro Thuc. nominat." DUK. Add. adnot.

2. Τό τε. Cass. Gr. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. male in τότε con-

ραυτικὰ φυλακήν τινα αὐτοῖς ἐγκαταλιπὼν, διέβη πάλιν, καὶ ὕστερον οὐ πολλῷ στρατιὰν πλείω ἐπεραίωσε, βουλόμενος μετ' αὐτῶν τῆς τε Μένδης καὶ τῆς Ποτιδαίας ἀποπειρᾶσαι, ἡγούμενος καὶ τοὺς Ἀθηναίους βοηθῆσαι ἂν ὡς ἐς νῆσον, καὶ βουλόμενος φθάσαι· καί τι αὐτῷ καὶ ἐπράσσετο ἐς τὰς πόλεις ταύτας προδοσίας πέρι. καὶ ὁ μὲν ἔμελλεν ἐγχειρήσειν ταῖς πόλεσι ταύταις.

(Ἡ ἐκεχειρία Βρασίδᾳ ἀγγέλλεται. διαφορὰ γίγνεται περὶ Σκιώνης, ἐς ἣν οἱ Ἀθηναῖοι στρατεύειν ψηφίζονται.)

ρκβ'. Ἐν τούτῳ δὲ τριήρει οἱ τὴν ἐκεχειρίαν περιαγγέλλοντες ἀφικνοῦνται παρ' αὐτὸν, Ἀθηναίων μὲν Ἀριστώνυμος, Λακεδαιμονίων δὲ Ἀθήναιος. 2. καὶ ἡ μὲν στρατιὰ πάλιν διέβη ἐς Τορώνην· οἱ δὲ τῷ Βρασί-

σχόλια ρκα'. 1. Διέβη πάλιν] εἰς τὴν Τορώνην δηλονότι. — 2. Ἐπεραίωσε] διεβίβασε διὰ * νεῶν * εἰς τὴν Σκιώνην. — 3. Μετ' αὐτῶν] τῶν Σκιωναίων. — 4. Βοηθῆσαι — νῆσον] ἤγουν ὡς ναυτικοὺς ταχέως ἂν ἐλθεῖν εἰς βοήθειαν. — 5. Φθάσαι] ἤγουν προλαβεῖν ἐκείνους. — 7. Ἐγχειρήσειν] † ἐπιθήσειν. †
ρκβ'. 9. Παρ' αὐτόν] τὸν Βρασίδαν. — 11. Διέβη] ἀπὸ τῆς Σκιώνης.

πάντα 1. Λόγ. — Πάλιν 1. Λόγ. πλὴν

iungunt. Post πάλιν ante Haack. male punctum.

Αὐτῶν. Ar. Chr. αὐτοῦ. At vid. Matth. Gr. §. 434. 2.

Μένδης. D. *Μένδος*. Tum vulgo (et Haack.) ἀποπειράσαι. Cf. script. discr. ad II, 77.

Ὡς ἐς. Ὡς om. Pal. Chr. Dan. et fortasse E. „Non recte." DUK. Cf. adnot. ad c. 120, 2. (ὄντες οὐδὲν ἄλλο ἢ νησ.)

Καί τι αὐτῷ καί Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. C. Reg. (G.) Gr. I. Mosqu. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *καί τι καὶ αὐτῷ*, qui ordo est quidem usitatior, sed noster redit V, 36. init. In cod. Bas. D. E. Ar. Chr. Dan. (et Cl., nisi de hoc, ut de Gr., fallitur Wass.) alterum *καί* de. „Male. *Καί τις καί* et *καί τι καί* saepe dicunt Thuc. et alii, in quibus posterius *καί* abundat. [Imo *etiam* significat.] Exempla habet Steph. Animadvv. in Libr. de Dial. p. 34. et Append. ad Script. de Dial. p. 79. [et nos adnot. ad I, 107.] Itaque recte Wass. supra IV, 5. probat scripturam *καί τι καὶ αὐτούς*, ubi alii itidem omittunt *καί* ante *αὐτούς*." DUK. Add. id. ad VIII, 83.

Cap. CXXII. *Τριήρει*. F. Reg. (G.) E. τριήρεις. Gr. a pr. man. τριήρης, correct. τριήρεις.

Οἱ τήν. G. οἱ οἱ τήν. D. ἐς τήν.

Ἀφικνοῦνται. Schol. in cap. et inde marg. Steph. ἀφικνοῦντο.

Ἀθήναιος. Dan. male Ἀθηναῖος.

2. *Ἡ μὲν στρατιά*. Gr. ἡ στρατ. μέν.

δᾳ ἀνήγγελλον τὴν ξυνθήκην, καὶ ἐδέξαντο πάντες οἱ ἐπὶ Θρᾴκης ξύμμαχοι Λακεδαιμονίων τὰ πεπραγμένα. 3. Ἀριστώνυμος δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις κατῄνει, Σκιωναίους δὲ αἰσθόμενος ἐκ λογισμοῦ τῶν ἡμερῶν ὅτι ὕστερον ἀφεστήκοιεν, οὐκ ἔφη ἐνσπόνδους ἔσεσθαι. Βρασίδας δὲ ἀντέλεγε πολλά, ὡς πρότερον, καὶ οὐκ ἀφίει τὴν πόλιν. 4. ὡς δ' ἀπήγγειλεν ἐς τὰς Ἀθήνας ὁ Ἀριστώνυμος περὶ αὐτῶν, οἱ Ἀθηναῖοι εὐθὺς ἕτοιμοι ἦσαν στρατεύειν ἐπὶ τὴν Σκιώνην. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, πρέσβεις πέμψαντες, παραβήσεσθαι ἔφασαν αὐτοὺς τὰς σπονδάς, καὶ τῆς πόλεως ἀντεποιοῦντο, Βρασίδᾳ πιστεύοντες, δίκῃ τε ἕτοιμοι ἦσαν περὶ αὐτῆς κρίνεσθαι. 5. οἱ δὲ δίκῃ μὲν οὐκ ἤθελον κινδυνεύειν, στρατεύειν δὲ ὡς τάχιστα, ὀργὴν ποιούμενοι, εἰ καὶ οἱ ἐν ταῖς νήσοις ἤδη ὄντες ἀξιοῦσι σφῶν ἀφίστασθαι, τῇ κατὰ γῆν Λακεδαιμονίων ἰσχύϊ ἀνωφελεῖ πιστεύοντες. 6. εἶχε δὲ

ρκβ'. 3. Κατῄνει] συνετίθετο, κατένευσε συναινῶν. — 10. Αὐτοὺς] τοὺς Ἀθηναίους. — 11. Τῆς πόλεως] τῆς Σκιώνης. — 12. Περὶ αὐτῆς] τῆς Σκιώνης. — 15. Σφῶν] τῶν Ἀθηναίων. — 16. Ἀνωφελεῖ] λείπει, ἐν θαλάσσῃ.

τοῦ πρὸς τὸ ἀνωφελεῖ.

Ἀνήγγελλον. D. ἀνήγγειλαν. Idem deinde ἐδέξατο, cum ν s. α al. man. Mox Mosqu. ἐπιθράκης.

3. Ἀριστώνυμος — κατῄνει. „Corrigendus est Thom. Mag. in κατανεύω, ubi Ἀριστώνυμος est Ἀριστόδημος." DUK. Ἀριστώνυμος ex Leid. 1. reposuit Oudendorp. Cf. Phavor. in συναινῶ.

Ὅτι. F. καὶ ὅτι. In ἐνσπόνδους syllaba σπον in G. s. v. al. man.

Ἀντέλεγε. I. ἀντέλεγχε, cum ῃ s. τε ead. man. et ἀντέλεγε in marg. al. man. D. ἀνέλεγχε.

Καὶ οὐκ. Οὐκ s. v. al. man. I.

Ἀφίει. E. ηφιε, quod ἠφίει esse debebat, sicut II. 49. Sed nostrum redit VIII. 41. Cf. Buttm. Gr. max. §. 108. I. 4. Ἤφιε Iudaici dumtaxat scriptores dicunt.

4. Ἀπήγγειλεν Cass. Aug. It. Vat. H. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) ἀπήγγελλεν, sicut §. 2. ἀνήγγελλον, sed ibi paulo alia ratio. I. ἐπήγγελλεν.

Ὁ Ἀριστώνυμος. Ὁ om. Mosqu. Sed in eodem οἱ ante proximum Ἀθηναῖοι deesse male scribit Bekk., qui de more ἑτοῖμοι exarat. Cf. I. 1. p. 213. sq.

Πιστεύοντες. Hinc usque ad proximum πιστεύοντες lacuna in I., suppleta in marg. al. man. Post prius πιστ. apud Duk. punctum.

5. Δὲ ὡς τάχιστα. Mosqu. τε ἐς τάχ.

Οἱ ἐν. Οἱ om. Mosqu.

Ἰσχύϊ om. Reg. (G.)

Ἀνωφελεῖ om. D. I. In articuli

καὶ ἡ ἀλήθεια περὶ τῆς ἀποστάσεως μᾶλλον ἢ οἱ Ἀθηναῖοι ἐδικαίουν· δύο γὰρ ἡμέραις ὕστερον ἀπέστησαν οἱ Σκιωναῖοι. ψήφισμά τ' εὐθὺς ἐποιήσαντο, Κλέωνος γνώμῃ πεισθέντες, Σκιωναίους ἐξελεῖν τε καὶ ἀποκτεῖναι. καὶ τἄλλα ἡσυχάζοντες, ἐς τοῦτο παρεσκευάζοντο. 5

(3. Καὶ Μένδη ἀφίσταται. παρασκευαὶ ἑκατέρων.)

ρκγ΄. Ἐν τούτῳ δὲ Μένδη ἀφίσταται αὐτῶν, πόλις ἐν τῇ Παλλήνῃ, Ἐρετριέων ἀποικία. καὶ αὐτοὺς ἐδέξατο ὁ Βρασίδας, οὐ νομίζων ἀδικεῖν, ὅτι ἐν τῇ ἐκεχειρίᾳ φανερῶς προσεχώρησαν· ἔστι γὰρ ἃ καὶ αὐτὸς ἐνεκάλει τοῖς Ἀθηναίοις παραβαίνειν τὰς σπονδάς. 2. διὸ καὶ οἱ Μενδαῖοι μᾶλλον ἐτόλμησαν, τήν τε τοῦ Βρασίδου γνώμην ὁρῶντες ἑτοίμην, τεκμαιρόμενοι καὶ ἀπὸ τῆς Σκιώνης, ὅτι οὐ προὐδίδου, καὶ ἅμα τῶν πρασ-

ρκβ΄. 2. Ὕστερον] ἤγουν μετὰ τὴν ἐκεχειρίαν.
ρκγ΄. 9. Φανερῶς] ἀντὶ τοῦ ἑκουσίως, ἄνευ προδοσίας. (Πάντα πάλιν l. Καδς.) — 11. Ἐτόλμησαν] ἐθάῤῥησαν προσιέναι τῷ Βρασίδᾳ. — Αὐγ. 12. Ἑτοίμην] εἰς τὸ βοηθῆσαι. — 13. Οὐ προὐδίδου] ὁ Βρασίδας.

collocatione non haerebis, quum ἀνωφελεῖ significet *quanquam illa sit inutilis.*

6. Ἡ ἀλήθεια. Ἡ om. Cl. Gr. Ἡι Reg. Gr. Reisk. Levesqu. Bekk. Goell. Ἡ m. Vulgo ἤ, quod volunt significare *quod de defectione dicebatur, magis verum erat, quam ipsi Athenienses censerent.* Sed non posse εἶχεν ἡ ἀλήθεια sine οὕτως vel simili additamento hanc vim habere manifestum est. Contrario modo erratum vidimus I, 60. et III, 22.

Οἱ Ἀθηναῖοι. Gr. οἱ Ἀθηναίων. Mosqu. Ἀθηναῖοι sine οἱ.

Ἡμέραις. Cl. D. I. ἡμέρας. „Rectum est ἡμέραις. Xenoph. I. Hellen. princ. μετὰ δὲ ταῦτα οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον. Thuc. I, 14. et II, 68. πολλαῖς γενεαῖς ὕστερον. Et sic omnes alii." DUK. Cf. ad Xen. Anab. I, 8, 25.

Σκιωναίους. „Σκιωναίους ἐξελεῖν καὶ ἀποκτεῖναι Thom. Mag. in ἐξεῖλε." DUK. Τέ om. etiam I. et Phav. Ἐξελθεῖν exarat B. Mox Pal. et Bekk. τἄλλα.

Cap. CXXIII. Δὲ Μένδη. Chr. μὲν δή (om. δέ). Mox Valla *Pellena*, quod vitium c. 120. omnes libros invasit.

Ἐρετριέων. D. Ἐριτριέων. Gr. Ἐρετρίων. Ob quod Bekk. Ἐρετριῶν scripsit. Sed vid. I. 1. p. 222. et de Art. crit. p. 135. Vulgatam revocavit Goell.

Γὰρ ἃ καί. Cass. Aug. γὰρ καὶ ἃ καί.

Ἐνεκάλει. In G. primae duae literae male pictae locum alius deletae tenent.

Τὰς σπονδάς. Τάς om. Mosqu.

2. Τοῦ Βρασίδου. Τοῦ om. It. Vat. Dan.

Προὐδίδου. D. προδίδου. Post προυδ. autem apud Duk. pun-

σόντων σφίσιν ὀλίγων τε ὄντων, καὶ, ὡς τότε ἐμέλλησαν, οὐκέτι ἀνέντων, ἀλλὰ περὶ σφίσιν αὐτοῖς φοβουμένων τὸ κατάδηλον, καὶ καταβιασαμένων παρὰ γνώμην τοὺς πολλούς. 3. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, εὐθὺς πυθόμενοι, πολλῷ ἔτι μᾶλλον ὀργισθέντες, παρεσκευάζοντο ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς πόλεις. 4. καὶ Βρασίδας, προσδεχόμενος τὸν ἐπίπλουν αὐτῶν, ὑπεκκομίζει ἐς Ὄλυνθον τὴν Χαλκιδικὴν παῖδας καὶ γυναῖκας τῶν Σκιωναίων καὶ Μενδαίων, καὶ τῶν Πελοποννησίων αὐτοῖς πεντακοσίους ὁπλίτας διέπεμψε, καὶ πελταστὰς τριακοσίους Χαλκιδέων, ἄρχοντά τε τῶν ἁπάντων Πολυδαμίδαν. καὶ οἱ μὲν τὰ περὶ σφᾶς αὐτούς, ὡς ἐν τάχει παρεσομένων τῶν Ἀθηναίων, κοινῇ ἐντρεπίζοντο.

(4. Βρασίδου καὶ Περδίκκου ἐπὶ Ἀῤῥιβαῖον στρατεία δευτέρα, ἐν ᾗ Βρασίδας μεγίστῳ κινδύνῳ περιπίπτει. ρκδ'—ρκη'. Ἐς τὴν Λύγκον ἀφικόμενος, τοὺς μὲν Λυγκηστὰς τρέπει, Ἰλλυριεὺς δὲ ἄλλως μένει. διαφορὰ πρὸς Περδίκκαν.)

ρκδ'. Βρασίδας δὲ καὶ Περδίκκας ἐν τούτῳ στρατεύουσιν ἅμα ἐπὶ Ἀῤῥιβαῖον τὸ δεύτερον ἐς Λύγκον.

ρκγ'. 3. Ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς πόλεις] τὴν Μένδην καὶ Σκιώνην. — 11. Καὶ οἱ μὲν] οἱ ὑπολειφθέντες ἐν Σκιώνῃ καὶ Μένδῃ.

ctum, quanquam τήν τε — καὶ ἅμα cohaerent.

Ὀλίγων τε — περὶ σφίσιν ob repetitum σφ. om. E., sed al. man. suppl.

Ἐμέλλησαν. I. ἐμέλλησεν, sed αν s. εν al. man.

3. Ἔτι om. D. Vind.

4. Ὄλυνθον. Mosqu. Ὄλην-θον.

Χαλκιδικήν. Gr. Καλχιδικήν.

Σκιωναίων. Reg. (G.) Σκιωνέων. „A Σκιώνη gentilia sunt Σκιωναῖος et Σκιωνεύς. Steph. Σκιωνεῖς etiam Schol. Aristoph. Vesp. v. 210. Sed idem cod. Reg. alibi [c. 120. sqq.] semper cum ceteris consentit, ut probabile sit hic errorem scribae esse." DUK.

Μενδαίων. Mosqu. τῶν Μενδαίων. Post Μενδ. ante Haack. punctum.

Αὐτοῖς. Vat. H. αὐτούς, sed in H. οῖς s. οὺς al. man.

Τριακοσίους. D. τριακοσίων.

Ἄρχοντά τε. Τὲ om. Mosqu.

Ἁπάντων. Reg. (G.) Gr. Ald. Bas. marg. Steph. ἀπ' αὐτῶν.

Πολυδαμίδαν. D. I. Πολυδαμίαν.

Ἐν τάχει. Ἐν om. Mosqu.

Cap. CXXIV. Ἀῤῥιβαῖον Cass. Aug. It. Vat. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) Ἀῤῥίβαιον hic et 125, 2. At vid. ad c. 79, 2. E.

καὶ ἦγον ὁ μὲν ὧν ἐκράτει Μακεδόνων τὴν δύναμιν καὶ τῶν ἐνοικούντων Ἑλλήνων ὁπλίτας, ὁ δὲ πρὸς τοῖς αὐτοῦ περιλοίποις τῶν Πελοποννησίων Χαλκιδέας, καὶ Ἀκανθίους, καὶ τῶν ἄλλων κατὰ δύναμιν ἑκάστων. ξύμπαν δὲ τὸ ὁπλιτικὸν τῶν Ἑλλήνων τρισχίλιοι μάλιστα. ἱππῆς δ' οἱ πάντες ἠκολούθουν Μακεδόνων ξὺν Χαλκιδεῦσιν ὀλίγου ἐς χιλίους, καὶ ἄλλος ὅμιλος τῶν βαρβάρων πολύς. 2. ἐσβαλόντες δὲ ἐς τὴν Ἀῤῥιβαίου, καὶ εὑρόντες ἀντεστρατοπεδευμένους αὐτοῖς τοὺς Λυγκηστάς, ἀντεκαθέζοντο καὶ αὐτοί. 3. καὶ ἐχόντων τῶν μὲν πεζῶν λόφον ἑκατέρωθεν, πεδίου δὲ τοῦ μέσου ὄντος, οἱ ἱππῆς, ἐς αὐτὸ καταδραμόντες, ἱππομάχησαν πρῶτα ἀμφοτέρων· ἔπειτα δὲ καὶ ὁ Βρασίδας καὶ ὁ Περδίκκας, προελθόντων πρότερον ἀπὸ τοῦ λόφου μετὰ τῶν ἱππέων τῶν Λυγκηστῶν ὁπλιτῶν, καὶ ἑτοίμων ὄντων μάχεσθαι, ἀντεπαγαγόντες καὶ αὐτοὶ ξυνέβαλον,

Πάλιν Λύγ. πλὴν — ρκδ'. 1. Ὁ μὲν] ἤγουν ὁ Περδίκκας. — 9. + Τοὺς Λυγκηστάς] + τοὺς περὶ τὸν Περδίκκαν καὶ Βρασίδαν. — 14. Ἀπὸ τοῦ λόφου] τοῦ ὑψηλοῦ.

Ἀρίβαν, deinde correct. al. man. Ἀῤῥιβαίου.

Ἦγον. It. Vat. ἦγεν. Deinde ὁ μὲν duplicat B.

Καὶ Ἀκανθίους om. C. Reg. (G.) Ante post ὁπλίτας Duk. pessime punctum.

Τὸ ὁπλιτικόν. D. τὸ ὁπλιτικῶν.

Ἱππῆς Pal. Priscian. I. XVIII. p. 1192. Bekk. Goell. Vulgo hic et infra ἱππῆς, plerique libri (et Haack.) ἱππεῖς. Cf. I. 1. p. 227. et 475.

Οἱ πάντες. Prisciani cod. Mon. οὐ πάντες.

Ὀλίγου Priscian. Haack. Bekk. Goell. Vulgo soloece ὀλίγῳ. E. ὀλίγων. Cf. ad VIII, 35.

2. Ἀντεστρατοπεδευμένους. D. ἀντεστρατευομένους. Mox malumus αὐτοῖς.

Λυγκηστῶν. Mosqu. Λυγκιστῶν et infra Λυγκιστάς. Vid. I. 2. p. 417.

3. Πεδίου. It. πεδίον.

Δὲ τοῦ. Steph. δέ του. „Vid. Steph. Append. ad al. scripta de Dial. Att. p. 184.“ HUDS. „Abresch. probat Steph. emendat. δέ του.“ GOTTL. Male; verba τοῦ μέσου subiectum sunt, πεδίου praedicatum.

Ἐς αὐτό. F. καὶ αὐτό. Post ἀμφοτ. vulgo punctum, apud Bekk. comma.

Προελθόντων. Chr. προσελθόντων.

Πρότερον Cass. (a pr. man., deinde emendat.) Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. E. Mosqu. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) προτέρων.

Τοῦ λόφου. Τοῦ om. D. I.

Ἀντεπαγαγόντες. I. ἀντεπάγοντες, marg. al. man. ἀντεπα-

καὶ ἔτρεψαν τοὺς Λυγκηστάς· καὶ πολλοὺς μὲν διέφθειραν, οἱ δὲ λοιποί, διαφεύγοντες πρὸς τὰ μετέωρα, ἡσύχαζον. 4. μετὰ δὲ τοῦτο, τροπαῖον στήσαντες, δύο μὲν ἢ τρεῖς ἡμέρας ἐπέσχον, τοὺς Ἰλλυριοὺς μένοντες, οἳ ἔτυχον τῷ Περδίκκᾳ μισθοῦ μέλλοντες ἥξειν· ἔπειτα ὁ Περδίκκας ἐβούλετο προϊέναι ἐπὶ τὰς τοῦ Ἀῤῥιβαίου κώμας, καὶ μὴ καθῆσθαι, Βρασίδας δέ, τῆς τε Μένδης περιορώμενος, μή, τῶν Ἀθηναίων πρότερον ἐπιπλευσάντων, τι πάθῃ, καὶ ἅμα τῶν Ἰλλυριῶν οὐ παρόντων, οὐ πρόθυμος ἦν, ἀλλὰ ἀναχωρεῖν μᾶλλον.

(Τῶν Ἰλλυριῶν αὐτομολησάντων οἱ μὲν Μακεδόνες ἐξαίφνης φεύγουσι, Βρασίδας δὲ τοὺς ἑαυτοῦ καλῶς τάσσει καὶ θαρσύνει.)

ρκε'. Καὶ ἐν τούτῳ, διαφερομένων αὐτῶν, ἠγγέλθη ὅτι [καὶ] οἱ Ἰλλυριοὶ μετ' Ἀῤῥιβαίου, προδόντες Περδίκκαν, γεγένηνται· ὥστε ἤδη ἀμφοτέροις μὲν δοκοῦν

ρκδ'. 2. Οἱ δὲ λοιποί] Λυγκησταί. — 3. Τρόπαιον στήσαντες] τοῦ οἱ περὶ τὸν Βρασίδαν. — 4. Ἐπέσχον] αὐτοὺς δηλονότι κατὰ τὸν πρὸς τὸ πόλεμον. — Οἳ ἔτυχον — μέλλ. ἥξ.] ἤγουν οἳ ἔμελλον ἥξειν. (λ. Κασσ.) — 6. Ἐπὶ τὰς τοῦ Ἀῤῥιβαίου κώμας] ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν Ἀῤῥιβαίου κωμῶν. (λ. Κασσ.) — 7. Καθῆσθαι] ἀργὸς εἶναι. — περιο-ρώμε-νος. 8. Περιορώμενος] εὐλαβούμενος περὶ αὐτῆς, [κηδόμενος. (λ. Αὐγ.)] — 9. Οὐ πρόθυμος ἦν] προϊέναι δηλονότι.

ρκε'. 13. Δοκοῦν] ἀντὶ τοῦ δοκοῦντος. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

γαγόντες. Ante καὶ πολλ. Duk. punctum, Bekk. comma.

Λοιποί. D. Ar. Chr. Dan. πολλοί.

4. Τροπαῖον. Pal. rursus τρόπαιον. Cf. I. 1. p. 214.

Μένοντες. E. ἐμμένοντες. Mosqu. μένοντας.

Μισθοῦ. Gr. μισθοῦσθαι.

Ἔπειτα. I. ἔπειτα δέ, et deinde Περδίκκας.

Βρασίδας δέ. D. I. E. Βρασίδας μέν.

Περιορώμενος. „Φροντίζων exponit Thom. Mag. h. v." DUK. Is τῆς τε Μένδης περιορώμ. agnoscit, sed Phot. καὶ ὁ Βρασίδας τῆς Μένδης περιορώμ. Similiter Suid. „Emendandus est ex h. l. Suid. in περιοράσθαι, ubi pro Μένδης legitur μάχης." DUK.

Τῶν Ἀθηναίων. Τῶν om. Mosqu. In uno Par. verba μὴ — πρότερον obtegunt alia deleta.

Οὐ παρόντων. Οὐ om. Vind.

CAP. CXXV. Καὶ οἱ. Καί om. Vat. H. Mosqu. Bekk. Goell. Si germanum est, sane non ad οἱ Ἰλλυριοί, sed ad totam sententiam pertinet, significans adeo. Οἱ om. I. (in quo καί deesse male scribit Bekk.). Praeterea H. Ἰλυριοί, sed alterum λ s. v. al. man.

Ἤδη de. Ar. Chr.

ἀναχωρεῖν διὰ τὸ δέος αὐτῶν, ὄντων ἀνθρώπων μαχίμων, κυρωθὲν δὲ οὐδὲν ἐκ τῆς διαφορᾶς, ὁπηνίκα χρὴ ὁρμᾶσθαι, νυκτός τε ἐπιγενομένης, οἱ μὲν Μακεδόνες καὶ τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων, εὐθὺς φοβηθέντες, (ὅπερ φιλεῖ μεγάλα στρατόπεδα ἀσαφῶς ἐκπλήγνυσθαι,) καὶ νομίσαντες πολλαπλασίους μὲν ἢ ἦλθον ἐπιέναι, ὅσον δὲ οὔπω παρεῖναι, καταστάντες ἐς αἰφνίδιον φυγήν, ἐχώρουν ἐπ' οἴκου, καὶ τὸν Περδίκκαν, τὸ πρῶτον οὐκ

ρκέ. 1. Λυγκῶν] τῶν Ἰλλυριῶν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 2. Κυρωθὲν δὲ οὐδέν] [ὁρισθέν. (λ. Αὐγ.)] §. ἀντὶ τοῦ κυρωθέντος οὐδενός. — Ἐκ τῆς διαφορᾶς] ἤγουν διὰ τὴν ἔχθραν. (λ. Αὐγ.) — 5. Ἀσαφῶς ἐκπλήγνυσθαι] ἀντὶ τοῦ ἀδήλως [ἐκπλήττεσθαι (λ. Αὐγ.)], ἄνευ αἰτίας, σφαλερῶς.

Ἀνθρώπων de. Mosqu.

Μαχίμων. Mosqu. *μαχιμωτάτων.* Post hoc vocab. apud Duk. inepte punctum.

Κυρωθέν. „Hoc et alia huius generis nominativos esse, qui ab Atticis pro genitivis ponantur, putat [Greg.] Corinth. [p. 40. ubi profert verba *κυρωθὲν — ἐπιγενομένης, ἐχώρουν ἐπ' οἴκου,* sed in libris eius legitur etiam *οὐδέ, ἐκ τῇ διαφορᾷ, ἐπιγομένης, ἐπ' οἶκον.*] Errare eum et accusativos esse pro genitivis absolutis docet Henr. Steph. Animadvv. in Libr. de Dial. p. 22. et Append. ad al. Script. de Dial. p. 161.“ DUK. Cum Greg. consentit Matth. Gr. §. 564., cum Steph. facit Buttm. *Δέ* post *κυρ.* om. E.

Νυκτός τε. *Τέ* om. C. Reg. (G.), et sine causa delebat Reisk.

Ὅπερ. Mosqu. *ὥςπερ,* quod ne praeferas, vid. I. 1. p. 133., quae qui impugnat Goeller, debebat accuratius inspicere; ita enim non dissentire ab iis, quae Krüg. ad Dion. p. 291. adnotavit, intellexisset. *Ὅπερ* tuetur etiam Thom Mag. p. 286.

Ἀσαφῶς Cass. Aug. m. (sed duo posteriores et K. in Gail. Obss. a man. 2.) marg. Steph. Schol. Vall. (qui *incertis causis* interpretatur,) Thom. Mag. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *σαφῶς,* quod iam Duk. damnabat. Vid. adnot.

Ἐκπλήγνυσθαι. Cass. *ἐκπλήγνυσθαι.* Cl. in marg. *ἐκπήγνυσθαι.* D. *ἐκπλήγνεσθαι.* Mosqu. Ar. Chr. Dan. *ἐκπλήττεσθαι.* At vid. adnot., ubi Lexicc. Gr. loci afferentur.

Ἦλθον. Vind. *ἦλθεν.*

Ὅσον δέ. D. *ὅσον δέ τε.*

Οὔπω Cass. Aug. Cl. It. Vat. Reg. (G.) Cam. Gr. D. E. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Vulgo *οὐδέπω.* „Sic Thuc. VI, 34. *ὅσον οὔπω πάρεισι.* Non minus recte dicitur *ὅσον οὐδέπω* quam *ὅσον οὔπω.* Sed nulla causa est, cur a libris recedatur.“ DUK. Nec umquam alibi *ὅσον οὐδέπω* Thuc. dixit, passim *ὅσον οὔπω.* Vid. Ind. verb. in *ὅσος.*

Αἰφνίδιον. D. *ἀφνήδιον.* I. *φνήδιον,* cum *αἰ* s. v.

Ἐχώρουν. D. *ἀνεχώρουν.* Post οἴκου ante Haack. punctum erat.

αἰσθανόμενον, ὡς ἔγνω, ἠνάγκασαν, πρὶν τὸν Βρασίδαν ἰδεῖν, (ἄπωθεν γὰρ πολὺ ἀλλήλων ἐστρατοπεδεύοντο,) προαπελθεῖν. 2. Βρασίδας δὲ ἅμα τῇ ἕῳ, ὡς εἶδε τοὺς Μακεδόνας προκεχωρηκότας, τούς τε Ἰλλυριοὺς καὶ τὸν
5 Ἀῤῥιβαῖον μέλλοντας ἐπιέναι, ξυναγαγὼν καὶ αὐτὸς ἐς τετράγωνον τάξιν τοὺς ὁπλίτας, καὶ τὸν ψιλὸν ὅμιλον ἐς μέσον λαβὼν, διενοεῖτο ἀναχωρεῖν. 3. ἐκδρόμους δὲ, εἴ πῃ προςβάλλοιεν αὐτοῖς, ἔταξε τοὺς νεωτάτους, καὶ αὐτὸς, λογάδας ἔχων τριακοσίους, τελευταῖος, γνώ-
10 μην εἶχεν, ὑποχωρῶν, τοῖς τῶν ἐναντίων πρώτοις προςκεισομένοις ἀνθιστάμενος ἀμύνεσθαι. 4. καὶ πρὶν τοὺς πολεμίους ἐγγὺς εἶναι, ὡς διὰ ταχέων παρεκελεύσατο τοῖς στρατιώταις τοιάδε.

ρκε'. 1. Πρὶν τὸν Βρασίδαν ἰδεῖν] πρὶν διαλεχθῆναι τῷ Βρασίδᾳ· οὕτω γὰρ οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, [ὡς τὸ (λ. Αὐγ.)] ἰδεῖν τί σε ἐβουλόμην, ἀντὶ τοῦ διαλεχθῆναι σοί τι. — 5. Ἐπιέναι] αὐτοῖς δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 7. Ἐς μέσον λαβὼν] ἀντὶ τοῦ περιλαβὼν τοῖς ὁπλίταις. (λ. Αὐγ.) — Ἐκδρόμους δὲ — —] ἤγουν ἔταξε τοὺς νεωτάτους ἐκτρέχειν, καὶ ἐπιέναι τοῖς μετὰ τοῦ Ἀῤῥιβαίου, εἰ ἐπιχειροῖεν προςβάλλειν τοῖς μετὰ τοῦ Βρασίδου. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 8. Προςβάλλοιεν] οἱ μετὰ τοῦ Ἀῤῥιβαίου. (λ. Αὐγ.) — 9. Τελευταῖος] τῆς συντάξεως. (λ. Αὐγ.)

Αἰσθανόμενον. Ar. Chr. Dan. αἰσθόμενον.

Βρασίδαν. I. Βρασίδα.

Ἄπωθεν. It. Vat. m. Bekk. Goell. ἄποθεν. Cf. adnot. ad II, 81.

Προαπελθεῖν. B. προςελθεῖν.

2. Προκεχωρηκότας. Ar. Chr. Dan. προςκεχωρηκότας. Accentum in Ἀῤῥιβαῖον cum Bekk. correximus. Vid. c. 124, 1.

Ὅμιλον. Mosqu. ὅμοιον, et antea τετράγωνον.

Λαβών. Chr. βαλών, sed emendat. λαβών.

3. Ἐκδρόμους. D. ἐκδρόμου.

Εἴ πῃ. Cass. Aug. Pal. Bekk. εἴ πῃ. (cf. de Art. crit. p. 149.) C. Reg. E. εἰ καί.

Προςβάλλοιεν. C. Reg. (G.) E. Mosqu. προςβάλοιεν.

Νεωτάτους. Chr. νεωτέρους. Post hoc vocab. ante Bekk. punctum erat. In seqq. apud Duk. comma deest post τελευτ., adest post εἶχεν. Sed quum τελευτ. aperte ad ὑποχ. pertineat, Bauer. alterum comma addidit. Peius etiam vulgo (et apud Haack.) virgula non post ὑποχ., sed post προςκεισ. ponitur, licet dativos τοῖς — προςκ. iam Reisk. adnotaverit ex ἀνθιστ. pendere. Cf. 127, 2. Omnes virgulas delevit Bekk.

Ὑποχωρῶν. Mosqu. ὑποχωρεῖν.

Προςκεισομένοις. Cod. Bas. προκεισομένοις.

Ἀμύνεσθαι. Mosqu. ἀμύνασθαι.

4. Ὡς om. C. At vid. IV, 96.

Τοιάδε. Gr. D. τάδε. At vid. adnot. ad VI, 8. Cl. λέξας τοιά-

(Παρακέλευσις Βρασίδου.)

ρκϛ΄. „Εἰ μὲν μὴ ὑπώπτευον, ἄνδρες Πελοποννήσιοι, ὑμᾶς τῷ τε μεμονῶσθαι, καὶ ὅτι βάρβαροι οἱ ἐπιόντες καὶ πολλοὶ, ἔκπληξιν ἔχειν, οὐκ ἂν ὁμοίως διδαχὴν ἅμα τῇ παρακελεύσει ἐποιούμην· νῦν δὲ πρὸς μὲν τὴν ἀπόλειψιν τῶν ἡμετέρων καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων βραχεῖ ὑπομνήματι καὶ παραινέσει τὰ μέγιστα πειράσομαι πείθειν. 2. ἀγαθοῖς γὰρ εἶναι ὑμῖν προσήκει τὰ πολέμια οὐ διὰ ξυμμάχων παρουσίαν ἑκάστοτε, ἀλλὰ δι' οἰκείαν ἀρετὴν, καὶ μηδὲν πλῆθος πεφοβῆσθαι ἑτέρων, οἵ γε μηδὲ ἀπὸ πολιτειῶν τοιούτων ἥκετε ἐν αἷς * οὐ * πολλοὶ ὀλίγων ἄρχουσιν, ἀλλὰ πλειόνων μᾶλλον ἐλάσσους, οὐκ ἄλλῳ τινὶ κτησάμενοι τὴν δυναστείαν, ἢ τῷ μαχόμενοι κρατεῖν. 3. βαρβάρους δὲ, οὓς νῦν ἀπειρίᾳ δέδιτε, μαθεῖν χρὴ ἐξ ὧν τε προηγώνισθε τοῖς

ρκϛ΄. 1. Εἰ μὲν μὴ ὑπώπτευον — —] προοιμιακὴ ἔννοιά ἐστι, καὶ οὔτε κατασκευὴν ἔχει οὔτε συμπέρασμα. — 2. Μεμονῶσθαι] τῆς συμμαχίας † τὸν Περδίκκαν †. (λ. Αὐγ.) — 10. Τοιούτων —] τὴν δημοκρατίαν λέγει. — 14. Προηγώνισθε] προεπολεμήσατε. (λ. Αὐγ.)

φε. „Quod suspectum est tanquam e glossa. Saepe quidem in Thuc. legitur παρεκελεύσατο καὶ ἔλεξε τοιάδε; sed non minus utitur altero illo, quod hic alii omnes libri habent, sine additamento illo ἔλεξε et λέξας. II, 88. τοιαῦτα μὲν τοῖς Πελοποννησίοις οἱ ἄρχοντες παρεκελεύσαντο. VI, 67. καὶ ξύμπασι τοιάδε παρεκελεύσατο. Et cum παραινέω VI, 9. et 15. παρῄνει τοῖς Ἀθηναίοις τάδε." DUK.

Cap. CXXVI. Ὑπώπτευον. Mosqu. ὑπόπτευον.

Ὁμοίως. Ar. ὁμοίων. Chr. ὁμοίων.

Ἀπόλειψιν. D. ἀπόληψιν.

Ὑπομνήματι. F. ὑπομνήματα.

2. Παρουσίαν. Mosqu. παροῦσαν. Post ἀρετὴν et post ἑτέρων apud Duk. male punctum.

Μηδέ. F. μή. E. μηδέν.

Οὐ πολλοί. „Videtur legi οὐ pro οἱ." STEPH. „Ex eo, quod ad ὀλίγων omissus est articulus, οὐ πολλοί, non οἱ πολλοί veram lectionem esse apparet." KRÜG. ad Dion. p. 383. „Abresch., si quid emendandum sit, vult οὐ, et ἐν αἷς esse cancellandum [!] tanquam eius glossam. Bauer. probat Abreschii οὐ, vel delendum censet." GOTTL. Haack, quem Krüg. sequitur, post ἥκετε colo interpunxit. At vid. adnot. et Reisig. Coniectt. in Aristoph. p. 80.

Ἄρχουσιν. Reg. (G.) ἔχουσιν.

3. Ἀπειρίᾳ. B. ἀπειρίᾳ, sed ει s. ε ead. man.

Μακεδόσιν αὐτῶν, καὶ ἀφ' ὧν ἐγὼ εἰκάζων τε καὶ ἄλλων ἀκοῇ ἐπίσταμαι, οὐ δεινοὺς ἐσομένους. 4. καὶ γὰρ ὅσα μὲν τῷ ὄντι ἀσθενῆ ὄντα τῶν πολεμίων δόκησιν ἔχει ἰσχύος, διδαχὴ ἀληθὴς προσγενομένη περὶ αὐτῶν ἐθάρσυνε μᾶλλον τοὺς ἀμυνομένους· οἷς δὲ βεβαίως τι πρόσεστιν ἀγαθὸν, μὴ προειδώς τις ἂν αὐτοῖς τολμηρότερον προσφέροιτο. 5. οὗτοι δὲ τὴν μέλλησιν μὲν ἔχουσι τοῖς ἀπείροις φοβεράν· καὶ γὰρ πλήθει ὄψεως δεινοὶ, καὶ βοῆς μεγέθει ἀφόρητοι, ἥ τε διὰ κενῆς ἐπανάσεισις

ρκς'. 2. Δεινοὺς] τὰ πολέμια. (l. Αὐγ.) — 3. "Οσα μὲν τῷ ὄντι ἀσθενῆ ὄντα — —] ὅσοι πολέμιοι, ἀσθενεῖς ὄντες, δόκησιν ἰσχύος παρέχουσι τοῖς ἐναντίοις, περὶ τούτων τἀληθῆ μαθόντες οἱ δι' ἐναντίας θαρσύνονται μᾶλλον· ὅσοι δὲ τῷ ὄντι εἰσὶν ἰσχυροὶ, τούτους εἰ μή τις ἔμπροσθεν μάθοι, τολμηρότερον καὶ οὐκ ὀρθῶς αὐτοῖς προσενεχθήσεται. — Δόκησιν ἔχει ἰσχύος] ὥσπερ τὰ τῶν ἐναντίων βαρβάρων — 5. Οἷς δὲ βεβαίως τι πρόσεστιν ἀγαθόν] ὥσπερ ἡμῖν. [ἤγουν οἵτινές εἰσι τῇ ἀληθείᾳ ἀνδρεῖοι. (l. Αὐγ.)] — ** 7. Οὗτοι] οἱ βάρβαροι. (Κασσ. Αὐγ.) — Οὗτοι δὲ τὴν μέλλησιν μὲν —] τοῦ ἐπιέναι δηλονότι. ἤγουν ἐκφοβοῦσι μέλλοντες ἐπιέναι. (l. Κασσ. Αὐγ.) §. οἱ δὲ Αυγκησταὶ φοβεροί εἰσι μέλλοντες, οὐκ ἐν χερσὶν ὄντες. — 8. Πλήθει ὄψεως δεινοί] δέος ἐμποιοῦσι. (l. Κασσ. Αὐγ.)

Εἰκάζων Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. C. G. Gr. E. m. marg. Steph. Abresch. Haack. Valla: *quae ego partim coniectura partim fama intelligo.* Vulgo (Bekk. Goell.) εἰκάζω. „Ad codd. fidem reponendum est εἰκάζων, ut huic participio respondeat dativus ἀκοῇ, quae structurae ratio Thucydidi maxime est familiaris." HAACK. Cf. I. 1. p. 277. Philosophicus quidem scriptor non dicat *coniectura scire*, quum coniectura non paret veram scientiam; sed nunc quis hoc urgeat!

Τὲ om. D. I.

4. Καὶ γάρ. Γάρ om. D. I. Mox Mosqu. τωόντι.

Προσγενομένη. „Aptius videtur προγενομένη." BEKK.

Προειδώς. Gr. προϊδών.

Τολμηρότερον. F. τολμηρός (?τολμηρότερος?) Cod. Bas. βεβαιότερον.

5. Μέλλησιν. Mosqu. μέλησιν.

Πλήθει ὄψεως. Male Reisk. coniicit πλήθει ἀπ' ὄψεως, barbare Lipsius ad Tac. Ann. IV, 47. πλήξει ὄψεως. Vid. I. 1. p. 162. et quae in adnot. de Corayi explicatione addentur. Omnia verba καὶ γὰρ — ἀπειλῆς Haack. parenthesis notis inclusit, quod fieri non potest ob pronomen αὐτά post ὑπομ. positum et ex illa ratione ad nomina in parenthesi posita, ὄψις, βοή, ἐπανάσεισις, referendum. Plena tamen interpunctio post ἀφόρ. et (ubi etiam Bekk. et Goell. eam retinuerunt) post ἀπειλ. erat tollenda. Post ὄψεως E. interponit εἰσί.

Ἐπανάσεισις. Gr. ἐπανάστασις. Hinc ad οὐχ ὅμοιοι lacuna in D., suppl. in marg. al. man.

(Παραίνεσις Βρασίδου.)

ρκϛ'. „ΕΙ μὲν μὴ ὑπώπτευον, ἄνδρες Πελοποννήσιοι, ὑμᾶς τῷ τε μεμονῶσθαι, καὶ ὅτι βάρβαροι οἱ ἐπιόντες καὶ πολλοὶ, ἔκπληξιν ἔχειν, οὐκ ἂν ὁμοίως διδαχὴν ἅμα τῇ παρακελεύσει ἐποιούμην· νῦν δὲ πρὸς 5 μὲν τὴν ἀπόλειψιν τῶν ἡμετέρων καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων βραχεῖ ὑπομνήματι καὶ παραινέσει τὰ μέγιστα πειράσομαι πείθειν. 2. ἀγαθοῖς γὰρ εἶναι ὑμῖν προσήκει τὰ πολέμια οὐ διὰ ξυμμάχων παρουσίαν ἑκάστοτε, ἀλλὰ δι' οἰκείαν ἀρετὴν, καὶ μηδὲν πλῆθος πεφοβῆσθαι 10 ἑτέρων, οἵ γε μηδὲ ἀπὸ πολιτειῶν τοιούτων ἥκετε ἐν αἷς * οὐ * πολλοὶ ὀλίγων ἄρχουσιν, ἀλλὰ πλειόνων μᾶλλον ἐλάσσους, οὐκ ἄλλῳ τινὶ κτησάμενοι τὴν δυναστείαν, ἢ τῷ μαχόμενοι κρατεῖν. 3. βαρβάρους δὲ, οὓς νῦν ἀπειρίᾳ δέδιτε, μαθεῖν χρὴ ἐξ ὧν τε προηγώνισθε τοῖς 15 312

ρκϛ'. 1. Εἰ μὲν μὴ ὑπώπτευον — —] προοιμιακὴ ἔννοιά ἐστι, καὶ οὔτε κατασκευὴν ἔχει οὔτε συμπέρασμα. — 2. Μεμονῶσθαι] τῆς συμμαχίας † τὸν Περδίκκαν †. (λ. Αὐγ.) — 10. Τοιούτων —] τὴν δημοκρατίαν λέγει. — 14. Προηγώνισθε] προεπολεμήσατε. (λ. Αὐγ.)

φε. „Quod suspectum est tanquam e glossa. Saepe quidem in Thuc. legitur παρεκελεύσατο καὶ ἔλεξε τοιάδε; sed non minus utitur altero illo, quod hic alii omnes libri habent, sine additamento illo ἔλεξε et λέξας. II, 88. τοιαῦτα μὲν τοῖς Πελοποννησίοις οἱ ἄρχοντες παρεκελεύσαντο. VI, 67. καὶ ξύμπασι τοιάδε παρεκελεύσατο. Et cum παραινέω VI, 9. et 15. παρῄνει τοῖς Ἀθηναίοις τάδε." DUK.

Cap. CXXVI. Ὑπώπτευον. Mosqu. ὑπόπτευον.

Ὁμοίως. Ar. ὁμοίων. Chr. ὁμοίων.

Ἀπόλειψιν. D. ἀπόληψιν.

Ὑπομνήματι. F. ὑπομνήματα.

2. Παρουσίαν. Mosqu. παροῦσαν. Post ἀρετήν et post ἑτέρων apud Duk. male punctum.

Μηδέ. F, μή. E. μηδέν.

Οὐ πολλοί. „Videtur legi οὐ pro οἱ." STEPH. „Ex eo, quod ad ὀλίγων omissus est articulus, οὐ πολλοί, non οἱ πολλοί veram lectionem esse apparet." KRÜG. ad Dion. p. 383. „Abresch., si quid emendandum sit, vult οὐ, et ἐν αἷς esse cancellandum [!] tanquam eius glossam. Bauer. probat Abreschii οὐ, vel delendum censet." GOTTL. Haack, quem Krüg. sequitur, post ἥκετε colo interpunxit. At vid. adnot. et Reisig. Coniectt. in Aristoph. p. 80.

Ἄρχουσιν. Reg. (G.) ἔχουσιν.

3. Ἀπειρίᾳ. B. ἀπειρίᾳ, sed ει s. ι ead. man.

Μακεδόσιν αὐτῶν, καὶ ἀφ᾽ ὧν ἐγὼ εἰκάζων τε καὶ ἄλλων ἀκοῇ ἐπίσταμαι, οὐ δεινοὺς ἐσομένους. 4. καὶ γὰρ ὅσα μὲν τῷ ὄντι ἀσθενῆ ὄντα τῶν πολεμίων δόκησιν ἔχει ἰσχύος, διδαχὴ ἀληθὴς προςγενομένη περὶ αὐτῶν ἐθάρσυνε μᾶλλον τοὺς ἀμυνομένους· οἷς δὲ βεβαίως τι πρόςεστιν ἀγαθὸν, μὴ προειδώς τις ἂν αὐτοῖς τολμηρότερον προςφέροιτο. 5. οὗτοι δὲ τὴν μέλλησιν μὲν ἔχουσι τοῖς ἀπείροις φοβεράν· καὶ γὰρ πλήθει ὄψεως δεινοὶ, καὶ βοῆς μεγέθει ἀφόρητοι, ἥ τε διὰ κενῆς ἐπανάσεισις

ρκϛ΄. 2. *Δεινοὺς*] τὰ πολέμια. (1. Αὐγ.) — 3. *Ὅσα μὲν τῷ ὄντι ἀσθενῆ ὄντα — —*] ὅσοι πολέμιοι, ἀσθενεῖς ὄντες, δόκησιν ἰσχύος παρέχουσι τοῖς ἐναντίοις, περὶ τούτων τἀληθῆ μαθόντες οἱ δὲ ἐναντίας θαρσύνονται μᾶλλον· ὅσοι δὲ τῷ ὄντι εἰσὶν ἰσχυροὶ, τούτους εἰ μή τις ἔμπροσθεν μάθοι, τολμηρότερον καὶ οὐκ ὀρθῶς αὐτοῖς προςενεχθήσεται. — *Δόκησιν ἔχει ἰσχύος*] ὥςπερ τὰ τῶν ἐναντίων βαρβάρων — 5. *Οἷς δὲ βεβαίως τι πρόςεστιν ἀγαθόν*] ὥςπερ ἡμῖν. [ἤγουν οἵτινές εἰσι τῇ ἀληθείᾳ ἀνδρεῖοι. (1. Αὐγ.)] — ** 7. *Οὗτοι*] οἱ βάρβαροι. (Κασσ. Αὐγ.) — *Οὗτοι δὲ τὴν μέλλησιν μὲν —*] τοῦ ἐπιέναι δηλονότι. ἤγουν ἐκφοβοῦσι μέλλοντες ἐπιέναι. (1. Κασσ. Αὐγ.) §. οἱ δὲ Λυγκησταὶ φοβεροί εἰσι μέλλοντες, οὐκ ἐν χερσὶν ὄντες. — 8. *Πλήθει ὄψεως δεινοί*] δέος ἐμποιοῦσι. (1. Κασσ. Αὐγ.)

Εἰκάζων Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. C. G. Gr. E. m. marg. Steph. Abresch. Haack. Valla: *quae ego partim coniectura partim fama intelligo.* Vulgo (Bekk. Goell.) εἰκάζω. „Ad codd. fidem reponendum est εἰκάζων, ut huic participio respondeat dativus ἀκοῇ, quae structurae ratio Thucydidi maxime est familiaris.“ HAACK. Cf. I. 1. p. 277. Philosophicus quidem scriptor non dicat *coniectura scire*, quum coniectura non paret veram scientiam; sed nunc quis hoc urgeat!

Τέ om. D. I.

4. *Καὶ γάρ.* Γάρ om. D. I. Mox Mosqu. τωόντι.

Προςγενομένη. „Aptius videtur προγενομένη.“ BEKK.

Προειδώς. Gr. προϊδών.

Τολμηρότερον. F. τολμηρός (? τολμηρότερος?) Cod. Bas. βεβαιότερον.

5. *Μέλλησιν.* Mosqu. μέλληψιν.

Πλήθει ὄψεως. Male Reisk. coniicit πλήθει ἀπ᾽ ὄψεως, barbare Lipsius ad Tac. Ann. IV, 47. πλήξει ὄψεως. Vid. I. 1. p. 162. et quae in adnot. de Corayi explicatione addentur. Omnia verba καὶ γὰρ — ἀπειλῆς Haack. parenthesis notis inclusit, quod fieri non potest ob pronomen αὐτά post ὑπομ. positum et ex illa ratione ad nomina in parenthesi posita, ὄψις, βοή, ἐπανάσεισις, referendum. Plena tamen interpunctio post ἀφόρ. et (ubi etiam Bekk. et Goell. eam retinuerunt) post ἀπειλ. erat tollenda. Post ὄψεως E. interponit εἰσί.

Ἐπανάσεισις. Gr. ἐπανάστασις. Hinc ad οὐχ ὅμοιοι lacuna in D., suppl. in marg. al. man.

τῶν ὅπλων ἔχει τινὰ δήλωσιν ἀπειλῆς· προσμῖξαι δὲ τοῖς ὑπομένουσιν αὐτὰ οὐχ ὅμοιοι· οὔτε γὰρ τάξιν ἔχοντες αἰσχυνθεῖεν ἂν λιπεῖν τινὰ χώραν βιαζόμενοι, ἥ τε φυγὴ καὶ ἡ ἔφοδος αὐτῶν, ἴσην ἔχουσα δόξαν τοῦ καλοῦ, ἀνεξέλεγκτον καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἔχει· (αὐτοκράτωρ δὲ μάχη μάλιστ' ἂν καὶ πρόφασιν τοῦ σώζεσθαί τινι πρεπόντως πορίσειε·) τοῦ τε ἐς χεῖρας ἐλθεῖν πιστότερον τὸ ἐκφοβήσειν ἡμᾶς ἀκινδύνως ἡγοῦνται· ἐκείνῳ γὰρ ἂν πρὸ τούτου ἐχρῶντο. 6. σαφῶς τε πᾶν τὸ προϋπάρχον δεινὸν ἀπ' αὐτῶν ὁρᾶτε ἔργῳ μὲν βραχὺ ὄν, ὄψει δὲ

ρκϛ'. 1. ** Δήλωσιν ἀπειλῆς] ἔμφασιν καταπλήξεως. (Κασσ. Αὐγ.) — 3. Αἰσχυνθεῖεν ἂν] ὥσπερ ἡμεῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι δηλονότι. — Ἥ τε φυγὴ καὶ ἡ ἔφοδος αὐτῶν — —] ὁμοίως καὶ τὸ φυγεῖν καὶ τὸ διώκειν καλὸν φαίνεται τοῖς βαρβάροις, καὶ οὐκ ἐξετάζεται, πότεροί εἰσιν ἀνδρειότεροι, οἱ φεύγοντες ἢ οἱ διώκοντες. — 5. Αὐτοκράτωρ δὲ μάχη —] μάχη δὲ αὐτεξούσιος, ἐν ᾗ ἔξεστιν ὃ βούλεταί τις πράττειν, παρέχει πρόφασιν [τοῦ] φεύγειν τοῖς ὁπωσοῦν βουλομένοις σώζεσθαι. — 8. Ἐκείνῳ] τῷ ἐς χεῖρας ἐλθεῖν. (λ. Αὐγ.) — 10. Ἀπ' αὐτῶν ὁρᾶται — —] ὁρᾶται δὲ σαφῶς, ὅτι τὸ ἀπ' αὐτῶν δοκοῦν δεινὸν ὄψιν μὲν καὶ ἀκοὴν καταπλήττεται, δυνάμει δὲ οὐδέν ἐστι. τοῦτο οὖν ὑπομείναντες, (τὴν

Προσμῖξαι. Pal. προσμῖξαι. Cf. de Art. crit. p. 151. et Buttm. Gr. Ind. verb. anom. Deinde Bekk. ὁμοῖοι. Cf. I. 1. p. 213. sq.

Αἰσχυνθεῖεν ἄν. Post ἂν D. I. (et Vall.) ὥσπερ ἡμεῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι, ex Schol.

Λιπεῖν. I. λυπεῖν. Post βιαζ. ante Haack. perperam punctum.

Ἡ ἔφοδος. Ἡ om. Gr.

Ἔχουσα. I. ἔχουσαν, cum ᾶ s. αν dimidia ex parte delet.

Ἀνεξέλεγκτον. Mosqu. ἀνεξέλεκτον.

Αὐτοκράτωρ. Haec ad πορίσειε punctis in cola mutatis in parenthesim redegimus, ne verba τοῦ τε — ἡγοῦνται abrupte posita sint. Nunc aut cum ἥ τε φυγὴ — ἔχει, aut cum οὐχ ὅμοιοί (εἰσι) cohaerent. Posterius, quo egregia totius ambitus verborum tres enunciationes primarias cum tribus causalibus continentis concinnitas oriretur, solum probaremus, si τοῦ δὲ scribi liceret.

Σώζεσθαι. Pal. rursus σώζ. Cf. de Art. crit. p. 150.

Τοῦ τε. C. τὸ τε, sed ῦ al. man. eras. Dan. τοῦτο.

Ἐς Aug. H. Gr. D. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo εἰς. Cf. I. 1. p. 212.

Τὸ ἐκφοβήσειν. C. τοῦ ἐκφοβήσειν.

Ἡμᾶς. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) Gr. I. m. Ar. Chr. Bekk. ὑμᾶς. Sed offenderet hic Brasidas militum animos, si ab iis se secerneret.

Ἐκείνῳ. Cass. Pal. ἐκεῖνο.

6. *Πᾶν τό.* H. πᾶν τε τό.

Ὁρᾶτε. Schol. et inde marg. Steph. ὁρᾶται.

Βραχὺ ὄν. D. βραχεῖον. I. βραχει ον.

καὶ ἀκοῇ κατασπέρχον. ὃ ὑπομείναντες ἐπιφερόμενον, καὶ, ὅτ' ἂν καιρὸς ᾖ, κόσμῳ καὶ τάξει αὖθις ὑπαγαγόντες, ἔς τε τὸ ἀσφαλὲς θᾶσσον ἀφίξεσθε, καὶ γνώσεσθε τὸ λοιπὸν ὅτι οἱ τοιοῦτοι ὄχλοι τοῖς μὲν τὴν πρώτην
5 ἔφοδον δεξαμένοις ἄπωθεν ἀπειλαῖς τὸ ἀνδρεῖον μελλήσει ἐπικομπούσιν, οἳ δ' ἂν εἴξωσιν αὐτοῖς, κατὰ πόδας τὸ εὔψυχον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὀξεῖς ἐνδείκνυνται."

(Βρασίδου ἀνδρείως ὑφισταμένου, οἱ πολλοὶ τῶν βαρβάρων ἀπέρχονται στενόν τι προκαταληψόμενοι.)

8 ρκζ'. Τοιαῦτα ὁ Βρασίδας παραινέσας, ὑπῆγε τὸ στράτευμα. οἱ δὲ βάρβαροι, ἰδόντες, πολλῇ βοῇ καὶ
10 θορύβῳ προσέκειντο, νομίσαντες φεύγειν τε αὐτὸν, καὶ

φωνὴν αὐτῶν φημὶ καὶ τὴν ἀπειλὴν,) καὶ εὐκόσμως ἐν καιρῷ τοῦ ἀναχωρεῖν ὑποχωρήσαντες, ἀσφαλῶς ὑπονοστήσετε, καὶ γνώσεσθε τοῦ λοιποῦ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ καθεστῶτες.

ρκϛ'. 1. Κατασπέρχον] κινοῦν εἰς δειλίαν, ἐκπλῆττον. (λ. Αὐγ.) — 4. Οἱ τοιοῦτοι — —] τὸ τῶν βαρβάρων πλῆθος τοῖς μὲν τὴν πρώτην ἐμβολὴν δεξαμένοις ἄπωθέν ἐστι φοβερὸν ἀνδρείας ἀνάτασιν μέλλουσαν ἀπειλοῦν· τοῖς δὲ μὴ δεξαμένοις, ἀλλὰ φεύγουσι, τὸ διῶκον εὐψύχως ὀξέως ἐπιφέρεται, ἅτε δὴ ἐν ἀσφαλεῖ καθεστῶτες, ὡς ἂν τῶν φευγόντων οὐ μαχομένων. — 5. Μελλήσει] προσδοκίᾳ. (λ. Αὐγ.)

ρκζ'. 8. Ὑπῆγε] ἠρέμα καὶ κατ' ὀλίγον ἦγεν.

Τὰ τοῦδε τοῦ

Καὶ ἀκοῇ. Καί s. v. al. man. I.
Ἔς τε. Τέ de. Mosqu.
Θᾶσσον. Cass. Θᾶσον.

Τὴν πρώτην. Τήν om. D. I.

Ἄπωθεν. It. Vat. D. E. m. Thom. Mag. Bekk. Goell. ἄποθεν. Cf. ad II, 81.

Ἐπικομποῦσιν. „Laudat [ab ἄποθεν] Thom. Mag. in κομπάζω, ubi vitio operarum quaedam corrupta sunt." DUK. Quippe olim ibi μελήσει, ut in Mosqu. legebatur, quod nunc correctum est. Cod. Bas. μελλήσειν, D. καὶ μελλήσει praebet. Post ἐπικ. olim punctum.

Εἴξωσιν. Pal. It. ἔξωσιν. Vat. ἔξωσιν. E. m. ἥξωσιν.

Αὐτοῖς. „Distinctionem [quae vulgo post πόδας est] post αὐτοῖς locandam puto; nam vix Graece dici potest εἴκειν τινὶ κατὰ πόδας. Est autem oratio elliptica, quam ita suppleas, οἳ δ' ἂν εἴξωσιν αὐτοῖς, τούτοις, κατὰ πόδας διώκοντες, ἐλθόντες, vel aliud eorum, quae phrasi κατὰ πόδας iungi solent, τὸ εὔψυχον ἐνδείκνυνται." DUK. Frustra renititur Abresch. in Auctar.

Εὔψυχον. Vat. (non, quem Bekk. addit, E.) ἔμψυχον.

Ἐν τῷ. E. αὐτῷ.

Cap. CXXVII. Παραινέσας — στράτευμα. Thom. Mag. in ὑπάγω. Cf. not. Mosqu. ἐπῆγε.

καταλαβόντες διαφθείρειν. 2. καὶ ὡς αὐτοῖς αἵ τε ἐκδρομαί, ὅπῃ προςπίπτοιεν, ἀπήντων, καὶ αὐτός, ἔχων τοὺς λογάδας, ἐπικειμένους ὑφίστατο, τῇ τε πρώτῃ ὁρμῇ παρὰ γνώμην ἀντέστησαν, καὶ τὸ λοιπὸν ἐπιφερομένους μὲν δεχόμενοι ἠμύνοντο, ἡσυχαζόντων δὲ αὐτοὶ ὑπεχώρουν, τότε δὴ τῶν μετὰ τοῦ Βρασίδου Ἑλλήνων ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ οἱ πολλοὶ τῶν βαρβάρων ἀπέσχοντο, μέρος δέ τι καταλιπόντες αὐτοῖς ἐπακολουθοῦν προςβάλλειν, οἱ λοιποί, χωρήσαντες δρόμῳ ἐπί τε τοὺς φεύγοντας τῶν Μακεδόνων, οἷς ἐντύχοιεν, ἔκτεινον, καὶ τὴν ἐςβολήν, ἥ ἐστι μεταξὺ δυοῖν λόφοιν στενὴ ἐς τὴν Ἀῤῥιβαίου, φθάσαντες προκατέλαβον, εἰδότες οὐκ οὖσαν ἄλλην τῷ Βρασίδᾳ ἀναχώρησιν. καὶ προςιόντος αὐτοῦ ἐς αὐτὸ ἤδη τὸ ἄπορον τῆς ὁδοῦ, κυκλοῦνται ὡς ἀπολῃψόμενοι.

κεφάλαιον σχῆμα τὴν τοῦ πρὸς τὰ παρὰ γνώμην λ. Λύγ.

ρκζ΄. 1. Αἵ τε ἐκδρομαί] οἱ τεταγμένοι δηλονότι πρὸς τὸ ἐκτρέχειν. — 4. Παρὰ γνώμην ἀνέστησαν] παρ' ἐλπίδα τὴν τῶν Λυγκηστῶν ἀνέστησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι. — Ἐπιφερομένους μέν] τοὺς βαρβάρους. — 9. Οἱ λοιποί] τῶν βαρβάρων. — 11. Τὴν ἐςβολήν] εἴςοδον. — 12. Φθάσαντες] προλαβόντες οἱ βάρβαροι. — 13. Ἀναχώρησιν] φυγήν. — Καὶ προσιόντος οὐτοῦ] τοῦ Βρασίδα. — 14. Τὸ ἄπορον τ. ὁ.] καθ' ἣν οὐκ ἦν πόρος ἐξελθεῖν. — Κυκλοῦνται] ἤγουν κυκλοῦσιν οἱ βάρβαροι. — Ἀπολῃψόμενοι] ἀποκόψοντες.

Καταλαβόντες. Ar. λαβόντες.

2. Ὄπῃ. Cass. Aug. Pal. Bas. Bekk. ὅπῃ, ut πῄ c. 125.

Ἀντέστησαν. B. κατέστησαν.

Αὐτοί. C. αὐτῶν.

Μετὰ τοῦ. I. Ar. Chr. Dan. μετ' αὐτοῦ. Ante μετά Reisk. μέν insertum cupiebat.

Βρασίδου. Reg. (G.) D. I. E. Βρασίδα. In m. α superscr. Cf. I. 1. p. 231.

Ἀπέσχοντο. B. ἀπίσχον.

Καταλιπόντες. Pal. It. Vat. καταλιπόντας.

Οἱ λοιποί om. D. I. Post δρόμῳ apud Duk. male comma.

Ἥ ἐστι. Pal. ᾗ ἐστί.

Εἰδότες. D. I. εἰδόντες.

Ὁδοῦ. Virgula olim non hic erat, sed post αὐτοῦ. A Kistem. monitus correxit Haack. Pendet haec quaestio aliqua ex parte inde, utrum ἐπιόντας an ἐπόντας 128, 1. legatur.

(Βρασίδας τὸ στενὸν διαπερᾷ. οἱ αὐτοῦ στρατιῶται λείαν ποιοῦνται τὰ Μακεδόνων. Περδίκκας πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἀποκλίνει.)

ρκη΄. Ὁ δὲ, γνοὺς, προεῖπε τοῖς μετ' αὐτοῦ τριακοσίοις, ὃν ᾤετο μᾶλλον ἂν ἑλεῖν τῶν λόφων, χωρήσαντας πρὸς αὐτὸν δρόμῳ, ὡς τάχιστα ἕκαστος δύναται, ἄνευ τάξεως, πειρᾶσαι ἀπ' αὐτοῦ ἐκκροῦσαι τοὺς ἤδη * ἐπόντας * βαρβάρους, πρὶν καὶ τὴν πλείονα κύκλωσιν σφῶν αὐτόσε προςμῖξαι. 2. καὶ οἱ μὲν, προςπεσόντες, ἐκράτησάν τε τῶν ἐπὶ τοῦ λόφου, καὶ ἡ πλείων ἤδη στρατιὰ τῶν Ἑλλήνων ῥᾷον πρὸς αὐτὸν ἐπορεύοντο. οἱ γὰρ βάρβαροι καὶ ἐφοβήθησαν, τῆς τροπῆς αὐτοῖς ἐνταῦθα γενομένης σφῶν ἀπὸ τοῦ με-

ρκη΄. 5. Πρὶν καὶ τὴν πλείονα κύκλωσιν —] πρὶν τοὺς πολλοὺς τῶν κυκλοῦν τοὺς Λακεδαιμονίους μελλόντων παρεῖναι. — 6. Σφῶν] τῶν βαρβάρων.

Cap. CXXVIII. Μετ' αὐτοῦ Cass. Aug. Pal. It. Vat. (quanquam duos postremos μετ' habere non clare significatur,) H, (in quo s. v. al. man. γρ. μεθ' αὐτοῦ,) Mosqu. m. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) μεθ' αὐτοῦ. Cf. Part. script. discr. Gr. μετ' ἑαυτοῦ. E. Ar. Chr. Dan. μεθ' ἑαυτοῦ.

Τῶν λόφων. I. Vind. Ar. Chr. τὸν λόφον.

Ἕκαστος. C. G. (?) D. E. Bened. ὡς ἕκαστος. Reg. (?) cod. Bas. Gr. Ar. Chr. Flor. ὡς ἕκαστοι, cui scripturae Kistem. male favebat. Virgula post δύν. apud Duk. de.

Πειρᾶσαι Haack. Bekk. Goell. Libri πειράσαι. Cf. ad II, 77.

Ἤδη s. v. al. man. H.

Ἐπόντας ex coniectura scripsimus. Libri ἐπιόντας, quod excuses quidem sic, ut barbaros aut dicas prius fauces quidem inter duos colles (c. 127. fin.) sitas seu vallem occupasse, sed iam ipsum iugum ascensuros, aut collibus prius occupatis nunc adeo longius occursuros fuisse, quum Peloponnesii iis obviam facti sint. Sed quum barbari utraque ratione nimiae stultitiae arguantur, et maxime propter verba, quae statim adduntur, ἐκράτησάν τῶν ἐπὶ τοῦ λόφου, ubi *in montem ascendentes* ne cum Haack. intelligas lingua vetat, nostrum praeferendum erat, quod etiam verbis πλείονα κύκλωσιν αὐτόσε, quae nostrum locum ab ἐςβολῇ et τῷ ἀπόρῳ distingui non patiuntur, commendatur et Goellero placet. Idem vitium c. 131. deprehendemus.

2. Ἤδη στρατιά. F. ἡδίστη (aut pro utroque vocab. aut pro solo ἤδη.)

Οἱ γάρ. Mosqu. Ar. οἱ δέ.

Καὶ ἐφοβήθησαν. Καί om. E.

Γενομένης. E. γιγνομένης. Statim in σφῶν si cum Reisk. haereas, vid. not.

Ἀπό. H. ἐκ, sed ἀπό superscr.

τεώρου, καὶ ἐς τὸ πλεῖον οὐκέτ' ἐπηκολούθουν, νομίζοντες καὶ ἐν μεθορίοις εἶναι αὐτοὺς ἤδη, καὶ διαπεφευγέναι. 3. Βρασίδας δὲ ὡς ἀντελάβετο τῶν μετεώρων, κατὰ ἀσφάλειαν μᾶλλον ἰών, αὐθημερὸν ἀφικνεῖται ἐς Ἄρνισσαν πρῶτον τῆς Περδίκκου ἀρχῆς. 4. καὶ αὐτοὶ ὀργιζόμενοι οἱ στρατιῶται τῇ προαναχωρήσει τῶν Μακεδόνων, ὅσοις ἐνέτυχον κατὰ τὴν ὁδὸν ζεύγεσιν αὐχῶν βοεικοῖς, ἢ εἴ τινι σκεύει ἐκπεπτωκότι, (οἷα ἐν νυκτερινῇ καὶ φοβερᾷ ἀναχωρήσει εἰκὸς ἦν ξυμβῆναι,) τὰ μὲν ὑπολύοντες κατέκοπτον, τῶν δὲ οἰκείωσιν ἐποιοῦντο. 5. ἀπὸ τούτου τε πρῶτον Περδίκκας Βρασίδαν τε πολέμιον ἐνόμισε, καὶ ἐς τὸ λοιπὸν Πελοποννησίων τῇ μὲν γνώμῃ δι' Ἀθηναίους οὐ ξύνηθες μῖσος εἶχε, τῶν δὲ ἀναγκαίων ξυμφόρων διαναστὰς, ἔπρασσεν ὅτῳ τρόπῳ τάχιστα τοῖς μὲν ξυμβήσεται, τῶν δὲ ἀπαλλάξεται.

ρκη'. 2. Ἐν μεθορίοις] τοῦ τόπου τοῦ Περδίκκα. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 10. Τὰ μέν] τὰ ζεύγη δηλονότι (λ. Αὐγ.) — 12. Πελοποννησίων — —] τοὺς Πελοποννησίους ἐμίσει οὐ κατὰ γνώμης προαίρεσιν, οὐδὲ ἔθος * ἔχων *· τοὺς γὰρ Ἀθηναίους μᾶλλον πρὶν ἐμίσει. — 13. Τῶν δ' ἀναγκαίων ξυμφόρων] ἕνεκεν τοῦ ἀναγκαίου

Post μετ. apud Duk. male punctum.

Νομίζοντες. E. *νομίσαντες.*

Διαπεφευγέναι. Syllabam *ναι* om. F.

3. Ἐς F. D. E. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) εἰς. Cf. I. 1. p. 212.

Ἄρνισσαν. F. D. *Ἄρνισαν.* Cf. I. 1. p. 210. et Buttm. II. p. 387.

Πρῶτον. „*Πρώτην* legit Valesius. Vid. etiam Palmer. Graec. ant. p. 128." HUDS. *Πρῶτον* tuetur Kistem.

4. *Αὐτοί.* Vind. *αὐτῷ.* Aut hoc, quod pro dativo affectus habendum, aut *αὐτοῦ* placeat alicui, sed vere animadvertit Haack. nostrum significare *sponte, non iussi a Brasida,* et pertinere ad *κατέκοπτον.*

Ἐνέτυχον. B. *ἀνέτυχον.*

Ἢ εἰ. Ἢ om. Gr., εἰ om. Cl. At subaudiendum *ἐνέτυχον.*

Τὰ μέν. In H. *μέν* s. *δέ* eras.

Ὑπολύοντες. D. I. E. Vind. Mosqu. Ar. Chr. Dan. *ἀπολύοντες.* „*Ὑπολύοντες* etiam Thomas: *Ὑπολύω τὸν βοῦν,* ἤγουν ὑπὸ τὸν ζυγὸν ὄντα δεδεμένον λύω· Θουκυδίδης τετάρτῃ· τὰ μὲν ὑπολύοντες — ἐποιοῦντο. In ed. Franecqu. ibi quaedam vitiose edita sunt, quae recte habent in Vascc. [et Bern.] Hom. Il. ψ'. v. 513. ὁ δ' ἔλυεν ὑφ' ἵππους." DUK.

5. *Βρασίδαν τε.* Τέ om. F. C. Reg. (G.) D.

Ξυμφόρων. *Ξυμφορῶν* male coniicit Heilm. quem sequitur Bened. (Valla: *calamitatibus.*) Vid. not.

Τάχιστα. Cl. *μάλιστα,* sed in marg. *τάχιστα.*

Ἀπαλλάξεται. I. *ἀπαλλαται,* sed in marg. al. man. *ἀπαλλάξεται.*

(5. Ἀθηναῖοι Μένδην μὲν ἀναλαμβάνουσι, Σκιώνην δὲ περικάθηνται. ρκθ' — ρλα'. Ὁ στόλος αὐτῶν. Μενδαῖοι καὶ οἱ ἐπίκουροι ἀντιτάσσονται, καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ καλῶς ἀγωνίζονται.)

ρκθ'. Βρασίδας δὲ, ἀναχωρήσας ἐκ Μακεδονίας ἐς Τορώνην, καταλαμβάνει Ἀθηναίους Μένδην ἤδη ἔχοντας· καὶ αὐτοῦ ἡσυχάζων, ἐς μὲν τὴν Παλλήνην ἀδύνατος ἤδη ἐνόμιζεν εἶναι διαβὰς τιμωρεῖν, τὴν δὲ Το-
5 ρώνην ἐν φυλακῇ εἶχεν. 2. ὑπὸ γὰρ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῖς ἐν τῇ Λύγκῳ ἐξέπλευσαν ἐπί τε τὴν Μένδην καὶ τὴν Σκιώνην οἱ Ἀθηναῖοι, ὥσπερ παρεσκευάζοντο, ναυσὶ μὲν πεντήκοντα, ὧν ἦσαν δέκα Χῖαι, ὁπλίταις δὲ χιλίοις ἑαυτῶν, καὶ τοξόταις ἑξακοσίοις, καὶ Θρᾳξὶ μι-
10 σθωτοῖς χιλίοις, καὶ ἄλλοις τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων πελταστοῖς· ἐστρατήγει δὲ Νικίας ὁ Νικηράτου καὶ Νικόστρατος ὁ Διϊτρέφους. 3. ἄραντες δὲ ἐκ Ποτιδαίας ταῖς ναυσὶ, καὶ σχόντες κατὰ τὸ Ποσειδώνιον, ἐχώρουν ἐς τοὺς Μενδαίους. οἱ δὲ, αὐτοί τε, καὶ Σκιωναίων
15 τριακόσιοι βεβοηθηκότες, Πελοποννησίων τε οἱ ἐπίκουροι, ξύμπαντες δὲ ἑπτακόσιοι ὁπλῖται, καὶ Πολυδαμί-

Ol. πθ'. Et. α' — β'. Χρ. πρὸ Χρ. υκγ'. πρὸ τοῦ Σεπτεμβρ.

συμφέροντος. (λ. Αὐγ.) §. διὰ τὴν ἀνάγκην συμφέρειν νομίσας μισεῖν τοὺς Λακεδαιμονίους, ἀποστὰς διεπράττετο, πῶς Ἀθηναίοις μὲν φίλος ἔσται, Λακεδαιμονίων δὲ ἀπαλλάξεται.

ρκθ'. 9. Ἑαυτῶν] τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.) — 12. Ἄραντες δὲ] οἱ Ἀθηναῖοι. (λ. Αὐγ.) — 14. Οἱ δ' αὐτοί τε] ἤγουν αὐτοὶ δὲ οἱ Μενδαῖοι. (λ. Αὐγ.)

Cap. CXXIX. Μένδην ἤδη. I. μὲν ἤδη, in marg. al. man. Μένδην. Post ἔχ. vulgo punctum, apud Bekk. comma.

Αὐτοῦ. D. I. αὐτός.

Παλλήνην. Gr. Παλήνην.

Ἤδη om. D.

Τὴν δέ. Δέ om. Pal. It. Gr.

2. Καὶ ἄλλοις om. B. Καὶ ἄλλων habet I.

Νικόσρατος. Gr. ὁ Νικόστρατος. Cf. ad III, 36. IV, 57.

Διϊτρέφους Bekk. Goell. Vulgo Διϊτρεφοῦς. D. Διοτρεφοῦς. Nec aliter Vall. Cf. ad III, 75.

3. Κατὰ τό. Τό om. E.

Ποσειδώνιον. Chr. Ποσειδώνειον. At vid. Lob. ad Phryn. p. 368.

Οἱ δέ. Boni libri (vid. I. 1. p. 135.) οἱ δ', sed post δέ aliquantum subsistendum, et virgula ponenda.

Τριακόσιοι. Dan. τριακοσίοις.

Ἑπτακόσιοι. Numerus corruptus videtur, nam supra c. 123. Brasidas quingentos Peloponnesiorum hoplitas transmisisse dicitur, qui trecentis Scionaeis et insuper Mendaeis, quorum utro-

δας ὁ ἄρχων αὐτῶν, ἔτυχον ἐξεστρατοπεδευμένοι ἔξω τῆς πόλεως ἐπὶ λόφου καρτεροῦ. 4. καὶ αὐτοῖς Νικίας μὲν, Μεθωναίους τε ἔχων εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ψιλοὺς, καὶ λογάδας τῶν Ἀθηναίων ὁπλιτῶν ἑξήκοντα, καὶ τοὺς τοξότας ἅπαντας, κατὰ ἀτραπόν τινα τοῦ λόφου πειρώμενος προςβῆναι, καὶ τραυματιζόμενος ὑπ' αὐτῶν, οὐκ ἠδυνήθη βιάσασθαι· Νικόστρατος δὲ, ἄλλῃ ἐφόδῳ ἐκ πλείονος παντὶ τῷ ἄλλῳ στρατοπέδῳ ἐπιὼν τῷ λόφῳ, ὄντι δυςπροςβάτῳ, καὶ πάνυ ἐθορυβήθη, καὶ ἐς ὀλίγον ἀφίκετο πᾶν τὸ στράτευμα τῶν Ἀθηναίων νικηθῆναι.

ρκθ'. 6. Τραυματιζόμενος] βαλλόμενος ὑπ' αὐτῶν. ἔνιοι δὲ ἀναφέρουσιν ἐπὶ τοὺς σὺν αὐτῷ. — 7. Βιάσασθαι] βίαν προςαγαγεῖν αὐτοῖς. (λ. Αὐγ.) — Ἄλλῃ ἐφόδῳ ἐκ πλ.] ἄλλῃ μακροτέρᾳ ὁδῷ [κατ' ἐκείνων. (λ. Κασσ. Αὐγ.)] — Ἐκ πλείονος] διαστήματος δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 9. Δυςπροςβάτῳ] δυςαναβάτῳ. (λ. Αὐγ.) — Ἐθορυβήθη] ἐδειλίασεν. (λ. Αὐγ.)

rumque plurimos graviter armatos esse verisimile est, iuncti maiorem numerum (fortasse ἐνακόσιοι) efficiunt. Statim Mosqu. ὁπλῖται.

Ἐξεστρατοπεδευμένοι. Vat. H. ἐστρατοπεδευμένοι, ob squ. ἔξω.

Καρτεροῦ. Gr. κρατεροῦ. „Et Polyaen. I, 38, 1. ἐπὶ λόφου κρατεροῦ. Sed apud Thuc. rursus λόφος καρτερός [c. 132.] V, 7. et 8. et alibi καρτερά pro locis arduis, asperis et natura munitis. Vid. III, 18. et 110.“ DUK.

4. Αὐτοῖς. Reg. et ex corr. m. αὐτός.

Νικίας. Gr. ὁ Νικίας. Mox Pal. ψιλοῦς.

Τοὺς τοξότας. Τούς de. Reg. D. I.

Κατὰ ἀτραπόν. I. καὶ ἀτραπόν.

Προςβῆναι. G. ἐςβῆναι, sed πρός s. v. al. man.

Τῷ ἄλλῳ. Τῷ om. E. Vind. Ar. Chr. Dan.

Ἐπιών. „Προςιών habet Thom. Mag. v. δυςπρόςοδος.“ WASS.

Δυςπροςβάτῳ. Ante Duk. δυςβάτῳ, sicut C. Reg. (G.) B. E. „Quidam mss. [Cl. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. et, quantum ex silentio collatorum colligere licet, Pal. It. Vat. Vind. m. et aliquot Parr.] Schol. et Thom. Mag. v. δυςπρόςοδος, δυςπροςβάτῳ. Sic apud Plutarch. Pomp. δυςπρόςπέλαστος. Ad hanc formam δυςεςβολώτατος ἡ Λοκρίς III, 101. Δυςπρόςβατον bis terque agnoscit Poll. [Similiter scriptura fluctuatur Xen. Anab. IV, 1, 25.]“ WASS. „In Cass. [et Aug., quanquam in eo σ superscr. man. 2.] et Thom. errore scribarum [apud Thom. nunc sublato] est δυςπροβάτῳ. Δυςπροςβάτῳ in contextu scribi voluerat Wasse.“ DUK.

Ἐς ὀλίγον. Cass. ὀλίγῳ. Cl. ὀλίγα. At vid. Vig. p. 597.

5. καὶ ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ ὡς οὐκ ἐνέδοσαν οἱ Μενδαῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, οἱ Ἀθηναῖοι ἀναχωρήσαντες ἐστρατοπεδεύσαντο· καὶ οἱ Μενδαῖοι, νυκτὸς ἐπελθούσης, ἐς τὴν πόλιν ἀπῆλθον.

(Τῇ ὑστεραίᾳ ἡ γῆ τῶν Μενδαίων δῃοῦται· τῇ δὲ τρίτῃ στάσεως γενομένης ἡ πόλις αὐτὴ αἱρεῖται πλὴν τῆς ἀκροπόλεως, ἐν ᾗ οἱ Πελοποννήσιοι φρουροὶ ἀποτειχίζονται.)

ρλ'. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, περιπλεύσαντες ἐς τὸ πρὸς Σκιώνης, τό τε προάστειον εἷλον, καὶ τὴν ἡμέραν ἅπασαν ἐδῄουν τὴν γῆν, οὐδενὸς ἐπεξιόντος· ἦν γάρ τι καὶ στασιασμοῦ ἐν τῇ πόλει. οἱ δὲ τριακόσιοι τῶν Σκιωναίων τῆς ἐπιούσης νυκτὸς ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου. 2. καὶ τῇ ἐπιγιγνομένῃ ἡμέρᾳ Νικίας μὲν, τῷ ἡμίσει τοῦ στρατοῦ προϊὼν ἅμα ἐς τὰ μεθόρια, τῶν Σκιωναίων τὴν γῆν ἐδῄου· Νικόστρατος δὲ τοῖς λοιποῖς κατὰ τὰς ἄνω πύλας, ᾗ ἐπὶ Ποτιδαίας ἔρχονται, προσεκάθητο τῇ πόλει. 3. ὁ δὲ Πολυδαμίδας (ἔτυχε γὰρ ταύτῃ τοῖς Μενδαίοις καὶ ἐπικούροις ἐντὸς τοῦ

ρκθ'. 1. Ὡς οὐκ ἐνέδοσαν] οὐχ ὑπεῖξαν. (λ. Αὐγ.) — 2. Ἀναχωρήσαντες] ἐπὶ πόδα ἐλθόντες. (λ. Αὐγ.) — 3. Οἱ Μενδαῖοι] οἱ ἐπὶ τοῦ λόφου. (λ. Αὐγ.) — Ἐς τὴν πόλιν] τὴν Μένδην. (λ. Αὐγ.)

ρλ'. 5. ** Τῇ δ' ὑστεραίᾳ] σημείωσαι ἡμέρας ἀπάσας. (Αὐγ.) — 7. Τὴν γῆν] τὴν Σκιώνην. (λ. Αὐγ.) — Οὐδενὸς ἐπεξιόντος] τῶν Σκιωναίων. (λ. Αὐγ.) — 8. Ἦν γάρ τι καὶ στασιασμοῦ] ἤγουν ἦσάν τινες στασιάζοντες. (λ. Αὐγ.)

5. Ὡς οὐκ — Ἀθηναῖοι om. Pal.

Cap. CXXX. Πρὸς Σκιώνης. Cass. Aug. It. Gr. (non G., quem Bekk. addit,) πρὸ Σκιώνης. Pal. προςκιώνης. „Πρός recte plerique libri. In Cass. et Gr. σ a fine excidit, quia erat in capite voc. sequ. Vid. ad IV, 31." DUK.

Προάστειον. Aug. solus προάστιον. Cf. ad III, 102. et IV, 69.

Ἐπεξιόντος. E. ἐπιξιόντος.

2. Στρατοῦ προϊὼν in marg. ab al. man. habet D. Pro προϊὼν I. praebet περιών, sed προϊὼν in marg. al. man. E. προϊὼν post ἅμα ponit. Post ἐδῄου vulgo punctum, apud Bekk. comma.

Κατὰ τάς. D. καταστάς. In eodem ᾗ s. ἃς in πύλας, et mox, nisi Gail. nos fallit, ἐπὶ Ποτίδαια.

3. Μενδαίοις s. v. B. Hinc ad alterum Μενδ. lacuna in C. Μενδέοις exarat Mosqu.

τείχους τὰ ὅπλα κείμενα) διατάσσει τε ὡς ἐς μάχην, καὶ παραινεῖ τοῖς Μενδαίοις ἐπεξιέναι. 4. καί τινος αὐτῷ τῶν ἀπὸ τοῦ δήμου ἀντειπόντος κατὰ τὸ στασιωτικὸν, ὅτι οὐκ ἐπέξεισιν, οὐδὲ † δέοιτο † πολεμεῖν, καὶ, ὡς ἀντεῖπεν, ἐπισπασθέντος τῇ χειρὶ ὑπ' αὐτοῦ, καὶ θορυ- 5 βηθέντος, ὁ δῆμος, εὐθὺς ἀναλαβὼν τὰ ὅπλα, περιοργὴς ἐχώρει ἐπί τε Πελοποννησίους καὶ τοὺς τὰ ἐναντία σφίσι μετ' αὐτῶν πράξαντας. 5. καὶ προςπεσόντες, τρέπουσιν ἅμα μὲν μάχῃ αἰφνιδίῳ, ἅμα δὲ, τοῖς Ἀθηναίοις τῶν

ρλ'. 2. Καί τινος αὐτῷ τῶν ἀπὸ τοῦ δήμου ἀντειπόντος] ἤγουν δημότου ἐναντιωθέντος, κατὰ τὸ ἔθος τῶν στασιαζόντων, ἀντιλέγειν δηλονότι. — 3. ** Κατὰ τὸ στασιωτικόν] κατὰ τὸ ἀντιστασιάζειν. (Κασσ. Αὐγ.) — 4. Ὡς ἀντεῖπεν] ὁ δημότης. — 6. Περὶ ὀργῆς ἐχώρει] ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ὀργῆς.

4. Ἀντειπόντος. Cod. Bas. ἀπειπόντος.

Στασιωτικόν. C. D. I. E. m. Ar. Chr. Dan. στασιαστικόν. „Illud etiam habet Thom. Mag. et melius esse dicit quam στασιαστικόν [quanquam etiam hoc probi scriptores utuntur. Vid. ad Thom. Intt.]" DUK. Fluctuat scriptura etiam Dion. Hal. Antiqu. p. 1096. R. Στασιωτικός redit Thuc. VIII, 92., ubi unus Mosqu. στασιαστικός.

Δέοιτο. Vind. δέοι τό. Imo δέοι, sine τό, legendum. In simili re c. 68. οὐκ ἔφασαν χρῆναι οὔτε ἐπεξιέναι οὔτε ἐς κίνδυνον φανερὸν τὴν πόλιν καταγαγεῖν. Non desunt tamen vestigia verborum δεῖσθαι et δεῖν commutatorum. Vid. Schaef. ad Dion. Hal. p. 94. et Buttm. ad Plat. Men. c. 12. Qualia vide quo modo explicet Herm. ad Soph. Oed. Col. v. 576.

Ἐπισπασθέντος. Vulgo ἐπισπασθέντος τε, sed τε om. Cass. Aug. It. Vat. Bekk. Goell. Vulgatum Portus interpretatur *quum ab ipso manu pertractus ac perturbatus fuisset*. Sed τε deleto θορυβηθέντος, ut Haack. vidit, rectius absolute accipi potest, *tumultu exorto*.

Περιοργής Cam. (?) marg. Steph. Haack. Bekk. Goell. et fortasse Vall., qui *indignatus* dixit. In Cass. et Aug. περιοργῆς. Vulgo περὶ ὀργῆς. F. Reg. (G.) ὑπ' ὀργῆς. Gr. ὑπὸ ὀργῆς, sicut cod. Bas. ex emend., sed a pr. man. περὶ ὀργῆς. „Vid. Schol." WASS. „Scholiastes dicit περὶ pro ὑπὸ esse. Probarem, si exemplis confirmasset hunc usum praepositionis περί. Interim non reiecerim περιοργής, quod est in quibusdam libris. Suid. περιοργής, ὀργισμένος· et affert verba incerti scriptoris, ὁ δὲ Καῖσαρ περιοργὴς ἐπὶ τούτοις γενόμενος. Hesych. quoque adverbium περιόργως habet." DUK. Photius: περιοργής (in Herm. ed. male περιεργῆς), ὡς περιχαρής· ἐν δ' Θουκυδίδης εἴρηκεν ὀργιζόμενος (D. rectius ὀργιζόμενον).

Ἐπί τε. Mosqu. ἐπὶ τούς.

5. Αἰφνιδίῳ. C. D. I. αἰφνηδίῳ.

πυλῶν ἀνοιγομένων, φοβηθέντων· ᾠήθησαν γὰρ ἀπὸ προειρημένου τινὸς αὐτοῖς τὴν ἐπιχείρησιν γενέσθαι. 6. καὶ οἱ μὲν ἐς τὴν ἀκρόπολιν, ὅσοι μὴ αὐτίκα διεφθάρησαν, κατέφυγον, ἥνπερ καὶ τὸ πρότερον αὐτοὶ εἶχον· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, (ἤδη γὰρ καὶ ὁ Νικίας, ἐπαναστρέψας, πρὸς τῇ πόλει ἦν,) ἐςπεσόντες ἐς τὴν Μένδην πόλιν, ἅτε οὐκ ἀπὸ ξυμβάσεως ἀνοιχθεῖσαν, ἁπάσῃ τῇ στρατιᾷ, ὡς κατὰ κράτος ἑλόντες διήρπασαν· καὶ μόλις οἱ στρατηγοὶ κατέσχον ὥςτε μὴ καὶ τοὺς ἀνθρώπους διαφθείρεσθαι. 7. καὶ τοὺς μὲν Μενδαίους μετὰ ταῦτα πολιτεύειν ἐκέλευον ὥςπερ εἰώθεσαν, αὐτοὺς κρίναντας ἐν σφίσιν αὐτοῖς, εἴ τινας ἡγοῦνται αἰτίους εἶναι τῆς ἀποστάσεως· τοὺς δ' ἐν τῇ ἀκροπόλει ἀπετείχισαν ἑκατέρωθεν τείχει ἐς θάλασσαν, καὶ φυλακὴν * ἐπικαθίσταντο *. ἐπειδὴ δὲ τὰ περὶ τὴν Μένδην κατέσχον, ἐπὶ τὴν Σκιώνην ἐχώρουν.

ρλ'. 1. Φοβηθέντων] ἀντὶ τοῦ † φοβηθέντες †. ἐφοβήθησαν δὲ, ὅτι ᾠήθησαν ἀπὸ τῆς πρὸς τοὺς Ἀθηναίους συνθήκης αὐτοῖς ἐπιθέσθαι. — 2. Προειρημένου] συμφώνου. (λ. Αὐγ.) — Τὴν ἐπιχείρησιν] ἀντὶ τοῦ τὴν προδοσίαν (λ. Αὐγ.) — 8. Διήρπασαν] τὰ ἐνόντα αὐτῇ. (λ. Αὐγ.) — 11. Πολιτεύειν ἐκέλευον ὥςπερ εἰώθεσαν] τὴν οἰκείαν πολιτείαν ἔχειν. (λ. Αὐγ.) — 12. Τὰ περὶ τὴν Μένδην κατέσχον] ἐκυρίευσαν τῆς Μένδης. (λ. Αὐγ.)

Φοβηθέντων. Cod. Bas. ex emend. et marg. Steph. φοβηθέντας, temere. Vid. I. 1. p. 121.

Αὐτοῖς τήν. Gr. αὐτοῖς τοῦ λοιποῦ τήν, male.

6. Ἐς τήν. C. καὶ τήν. In Vat. τήν de.

Ἐπαναστρέψας. C. ἐπανατρέψας.

Πρὸς τῇ. C. D. I. ἐν τῇ.

Ἅτε. Dan. οὔτε.

Ἀπό. H. ἐκ, sed ἀπό s. ἐκ al. man. Cf. ad V, 3.

Ἀνοιχθεῖσαν. B. ἀνοιχθῆσαν. Post διήρπασαν vulgo punctum, apud Bekk. comma.

7. Τοὺς μέν. Μέν om. D. Mosqu.

Κρίναντας. It. Vat. G. κρίναντες.

Ἐπικαθίσταντο. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) ἐπεκαθίσαντο. At primum nunquam legimus καθίζω φυλακήν, sexcenties καθίστημι et καθίσταμαι. Vid. Ind. verb. et Sturz. Lex. Xen. Deinde καθίζομαι semper habet vim reflexivam, eiusque aoristus καθεζόμην sive ἐκαθεζόμην est, non ἐκαθισάμην. Vid. Buttm. Ind. verb. anom. in Gr. max. Ar. Chr. ἐπεκαθίσαντο, quod tacite probavit Schneid. in Lex. Gr., sed ob augmentum syllabicum pariter soloecum est. Mosqu. ἐπεκαθήσαντο.

Ἐπειδή Aug. Pal. It. Vat. H. F. G. B. D. I. E. m. Gail. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἐπειδάν, quod vitium affuit iam c. 48. et redit c. 132.

Τὰ περί. Cod. Bas. τὸ περί.

(*Λόφου τινὸς ληφθέντος καὶ Σκιώνη πολιορκεῖται, ὅποι οἱ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως τῆς Μένδης διαφεύγουσιν.*)

ρλα'. Οἱ δὲ, ἀντεπεξελθόντες, αὐτοὶ καὶ Πελοποννήσιοι, ἱδρύθησαν ἐπὶ λόφου καρτεροῦ πρὸ τῆς πόλεως, ὃν εἰ μὴ ἕλοιεν οἱ ἐναντίοι, οὐκ ἐγίγνετο σφῶν περιτείχισις. 2. προςβαλόντες δ' αὐτῷ κατὰ κράτος οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ μάχῃ ἐκκρούσαντες τοὺς * ἐπόντας *, ἐστρατοπεδεύσαντό τε, καὶ ἐς τὸν περιτειχισμὸν, τροπαῖον στήσαντες, παρεσκευάζοντο. 3. καὶ αὐτῶν οὐ πολὺ ὕστερον ἤδη ἐν ἔργῳ ὄντων, οἱ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ἐν τῇ Μένδῃ πολιορκούμενοι ἐπίκουροι, βιασάμενοι παρὰ θάλασσαν τὴν φυλακὴν, νυκτὸς ἀφικνοῦνται, καὶ διαφυγόντες οἱ πλεῖστοι τὸ ἐπὶ τῇ Σκιώνῃ στρατόπεδον, ἐςῆλθον ἐς αὐτήν.

ρλα'. 4. Αὐτῷ] τῷ λόφῳ. (l. Αὐγ.) — 7. Αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων. (l. Αὐγ.) — 9. Βιασάμενοι.—.—] ὑπερβατόν· βιασάμενοι τὴν φυλακὴν, νυκτὸς ἀφικνοῦνται πρὸς θάλασσαν. — 11. Τὸ ἐπὶ τῇ Σκιώνῃ στρατόπεδον] τοὺς φυλάσσοντας τὴν Σκιώνην.

Cap. CXXXI. *Αὐτοί.* C. I. *αὐτοί τε.*

Ἱδρύθησαν. Pal. *ἱδρύνθησαν.* At vid. ad I, 131.

Λόφου καρτεροῦ Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. F. C. Reg. (G.) cod. Bas. Mosqu. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Cf. c. 129. D. I. *λόφου ὑψηλοῦ*, ex interpr. Vulgo *καρτεροῦ λόφου.* Gr. *καρτεροῦ* om., quem sequendum et adiectivum e loco c. 129. repetitum esse ex illis codd. fluctuationibus levis orietur suspicio, impugnata ab Haack.

Περιτείχισις. I. *περιτείχησις.* In *σφῶν* si haereas, vid. adnot.

2. *Κράτος.* Gr. *τάχος*, cum emend. superscr. *κράτος.*

Μάχῃ. Ar. *μάχης.*

Ἐπόντας. Vulgo *ἐπιόντας*, quasi Scionaei et Peloponnesii colle, in quo consederant, relicto obviam Atheniensibus processerint eosque aggressi sint. Quod quum stolidum videatur, sicut c. 128., *ἐπόντας* coniecimus, quod receperunt Haack. Bekk. Goell. invito Krügero ad Dion. p. 150. Mox Pal. rursus *τρόπαιον.* Cf. I. 1. p. 214.

3. *Μένδῃ.* C. *Μένδει.* Ante *ἐν* nonnemo *τῆς* desiderabat.

Βιασάμενοι. Vat. *βιωσάμενοι.* Post *ἀφικν.* ante Bekk. punctum erat.

Διαφυγόντες. Cass. Aug. Vat. H. Mosqu. (et fortasse Vall.) *διαφεύγοντες*, sed H. cum *φυγόντες* s. v. al. man., et praesentis participium iis, quae ad III, 40. disputata sunt, non defenditur. Cf. tamen supra 124, 3.

Τὸ ἐπί. *Τό* om. Vat.

Τῇ Σκιώνῃ. *Τῇ* om. F. G., ex quibus *Σικιωνι* dant Gallii typothetae.

(6. *Περδίκκου ξύμβασις πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. Ἰσχαγόρας οὐ δύναται ἐπικουρίαν προςάγειν Βρασίδᾳ, αὐτός γε μέντοι ὡς αὐτὸν ἀφικνεῖται.)*

ρλβ'. Περιτειχιζομένης δὲ τῆς Σκιώνης, Περδίκκας, τοῖς τῶν Ἀθηναίων στρατηγοῖς ἐπικηρυκευσάμενος, ὁμολογίαν ποιεῖται πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διὰ τὴν τοῦ Βρασίδου ἔχθραν περὶ τῆς ἐκ τῆς Λύγκου ἀναχωρήσεως,
5 εὐθὺς τότε ἀρξάμενος πράσσειν. 2. καὶ — ἐτύγχανε γὰρ τότε Ἰσχαγόρας ὁ Λακεδαιμόνιος στρατιὰν μέλλων πεζῇ
6 πορεύσειν ὡς Βρασίδαν — ὁ δὲ Περδίκκας, ἅμα μὲν κελεύοντος τοῦ Νικίου, ἐπειδὴ ξυνεβεβήκει, ἔνδηλόν τι ποιεῖν τοῖς Ἀθηναίοις βεβαιότητος πέρι, ἅμα δ' αὐτὸς
10 οὐκέτι βουλόμενος Πελοποννησίους ἐς τὴν αὐτοῦ ἀφικνεῖσθαι, παρασκευάσας τοὺς ἐν Θεσσαλίᾳ ξένους, χρώμενος αἰεὶ τοῖς πρώτοις, διεκώλυσε τὸ στράτευμα καὶ τὴν παρασκευὴν, ὥςτε μηδὲ πειρᾶσθαι Θεσσαλῶν.
3. Ἰσχαγόρας μέντοι καὶ Ἀμεινίας καὶ Ἀριστεὺς αὐτοὶ

ρλβ'. 2. Ὁμολογίαν] ξύμβασιν. (λ. Αὐγ.) — 8. ** Ἐπειδὴ — ἔνδηλόν τι ποιεῖν] ἐπειδὴ φίλος ἐγεγόνει τοῖς Ἀθηναίοις, ἠξίουν αὐτὸν τεκμήριόν τι παρέχειν φιλίας. (Κασσ. Αὐγ.) — 9. Αὐτός] ὁ Περδίκκας δηλονότι. — 11. Χρώμενος αἰεὶ τοῖς πρώτοις] δηλονότι ξένοις καὶ φίλοις. ἤγουν τοὺς πρώτους φίλους ποιήσας. (λ. Αὐγ.) — 12. Τὸ στράτευμα] τῶν Πελοποννησίων. (λ. Αὐγ.)

Cap. CXXXII. Τοὺς Ἀθηναίους. Τούς om. I.

Περὶ τῆς. Mosqu. ἐκ τῆς.

Τῆς Λύγκου. E. τοῦ Λύγκου. Cf. c. 83.

2. Καὶ — ἐτύγχανε. De hoc loco, quem, quoniam non plane iustam parenthesim continet, lineolis distinximus, vid. I. 1. p. 306. sq. Vulgo punctum post Βρασ. Primum ε in ἐτύγχανε s. v. habet G.

Ἰσχαγόρας. F. Ἰσαγόρας hic et infra. At vid. V, 21.

Στρατιάν. Mosqu. στρατιά.

Πορεύσειν. Chr. πορεύειν.

Ὡς Βρασίδαν. E. ἐς Βρασίδαν.

Ἐπειδή Pal. It. Vat. et omnes Parr. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἐπειδάν. Cf. c. 48. 130. In m. utra scriptura fuerit, per glires non potest cognosci.

Ποιεῖν. Mosqu. ποιεῖ. Mox C. αμη δ' αὐτός.

Αὐτοῦ Cass. Aug. Pal. Gr. m. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. et haud dubie plures. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) αὑτοῦ. Cf. Farr. discr. script. E. αὐτήν.

Θεσσαλίᾳ. B. Θαλίᾳ.

Ξένους — πρώτοις. E. ξένοις ἀεὶ χρώμενος τοῖς αὐτοῖς. Pal. rursus αἰεί hic et cap. sequ. Cf. I. 1. p. 211.

3. Μέντοι. G. μέν τι.

το ὡς Βρασίδαν ἀφίκοντο, ἐπιδεῖν πεμφάντων Λακεδαιμονίων τὰ πράγματα, καὶ τῶν ἡβώντων αὐτῶν παρανόμως ἄνδρας ἐξῆγον ἐκ Σπάρτης, ὥστε τῶν πόλεων ἄρχοντας καθιστάναι, καὶ μὴ τοῖς ἐντυχοῦσιν ἐπιτρέπειν. καὶ Κλεαρίδαν μὲν τὸν Κλεωνύμου καθίστησιν ἐν Ἀμφιπόλει, Ἐπιτελίδαν δὲ τὸν Ἡγησάνδρου ἐν Τορώνῃ. 5

(7. Θηβαῖοι Θεσπιέων τεῖχος περιαιροῦσιν. ὁ νεὼς τῆς Ἥρας ἐν Ἄργει κατακαίεται.)

ρλγ'. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει Θηβαῖοι Θεσπιέων † τεῖχος περιεῖλον, ἐπικαλέσαντες Ἀττικισμὸν, βουλόμενοι μὲν καὶ ἀεὶ, παρεστηκὸς δὲ ῥᾷον, ἐπειδὴ καὶ ἐν τῇ

ρλβ'. 2. Καὶ τῶν ἡβώντων αὐτῶν παρανόμως] ὡς οὐκ ὄντος νομίμου ἐξάγειν τοὺς ἡβῶντας. ἢ οὐκ ὄντος νομίμου ἄρχοντας καθιστάνειν ταῖς πόλεσι τοὺς ἡβῶντας, ἀλλὰ τοὺς προβεβηκότας καθ' ἡλικίαν. — Παρανόμως] ἤγουν παρὰ τὸ καθεστηκὸς ἔθος. (λ. Αὐγ.) — 4. Τοῖς εὐτυχοῦσι] γράφεται ἐντυχοῦσι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) καὶ τὰς πόλεις μὴ τοῖς τυχοῦσι πιστεύειν, ἀλλὰ Λακεδαιμονίοις ἐγχειρίζειν.

ρλγ'. 8. Ἐπικαλέσαντες] ἤγουν ἐγκαλέσαντες. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 9. Παρεστηκὸς δὲ ῥᾷον — —] ἐξεγένετο δὲ αὐτοῖς ῥαδίως περιελεῖν τὸ τεῖχος, ἐπειδὴ τῶν Θεσπιέων ἐν τῇ πρὸς Ἀθηναίους μάχῃ τὸ ἀκμαιότατον ἀπολώλει.

Ἀφίκοντο. Aug. It. H. ἀφίκοιντο.

Τῶν ἡβώντων. Cod. Bas. τῶν ἡκόντων. Ar. τῶν Σπαρτιατῶν ἡβώντων, ex interpr. Mosqu. Chr. Dan. solum τῶν Σπαρτιατῶν (sine ἡβ.)

Καθιστάναι. C. καθεστάναι. „Τῶν πόλεων ἄρχοντας καθιστάναι descripsit Thom. in καθίσταμαι." DUK.

Ἐντυχοῦσιν. E. marg. Steph. εὐτυχοῦσιν. „Scholiastes quoque agnoscit scripturam marginis τοῖς εὐτυχοῦσιν, et simul monet de altera lectione, quae est in omnibus aliis. Sed haec pars Scholii non est in Cass. [et Aug.] Quos autem hic τοὺς ἐντυχόντας vocat Thuc., hos alii τοὺς τυχόντας magis dicunt." DUK.

Noster scriptor alibi τοὺς παρατυχόντας vocare solet. Vid. Ind. verb. In nostro nescio quam emphasin quaerit Gramm., quem vid. in adnot.

Κλεαρίδαν. D. I. Λεαρίδαν. At vid. V, 6. 8. al.

Καθίστησιν. Noli καθίστασιν conjicere. Vid. I. 1. p. 97.

Ἐπιτελίδαν. Reg. Ἐπιτελλίδαν.

Cap. CXXXIII. Θεσπιέων. B. Θεσπεσίων.

Τεῖχος. Ar. Chr. Dan. τὸ τεῖχος, quod sane exspectes. I, 108. Ταναγραίων τὸ τεῖχος περιεῖλον. Verum non solum ibidem in plurali τείχη περιελόντες, sed etiam I, 100. 117. τεῖχος καθελόντες, de iis tamen, qui sua moenia diruunt, de quibus ipsis ali-

πρὸς Ἀθηναίους μάχῃ, ὅ τι ἦν αὐτῶν ἄνθος * ἀπολώλει *. 2. καὶ ὁ νεὼς τῆς Ἥρας τοῦ αὐτοῦ θέρους ἐν Ἄργει κατεκαύθη, Χρυσίδος τῆς ἱερείας λύχνον τινὰ θείσης ἡμμένον πρὸς τὰ στέμματα, καὶ ἐπικαταδαρθούσης· ὥστε ἔλαθεν ἀφθέντα πάντα, καὶ καταφλεχθέντα. 3. καὶ ἡ Χρυσὶς μὲν εὐθὺς τῆς νυκτὸς, δείσασα τοὺς Ἀργείους, ἐς Φλιοῦντα φεύγει· οἱ δὲ ἄλλην ἱέρειαν ἐκ τοῦ νόμου τοῦ προκειμένου κατεστήσαντο, Φαεινίδα ὄνομα. ἔτη δὲ Χρυσὶς τοῦ πολέμου τοῦδε ἐπέλαβεν ὀκτὼ, καὶ ἔνατον ἐκ μέσου, ὅτε ἐπεφεύγει. 4. καὶ ἡ Σκιώνη τοῦ θέρους ἤδη τελευτῶντος περιετετείχιστό τε παντελῶς, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπ' αὐτῇ φυλακὴν καταλιπόντες, ἀνεχώρησαν τῷ ἄλλῳ στρατῷ.

Ὀλ. πθ'. ἔτ. β'. πρὸ Χρ. υκγ'. Σεπτεμβρ. τελευτ.

ρλγ'. 1. Αὐτῶν] τῶν Θεσπιέων. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Ἄνθος διεφθάρη] γράφεται ἀπολώλει. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 7. Οἱ δέ] οἱ Ἀργεῖοι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 9. Ἐπέλαβεν] κατέσχε. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 10. Καὶ ἔννατον ἐκ μέσου] τὸ ὄγδοον ἐπλήρωσε, τὸ δὲ ἔννατον ἡμιτελὲς ἦν, [ὥστε τὰ πάντα πεντήκοντα ἓξ ἥμισυ ἔτη διήνυσεν ἡ Χρυσὶς ἱέρεια. (Κασσ. Αὐγ.)]

bi τὸ τεῖχος καθελεῖν I, 57. et περιελεῖν dicitur. Statim Mosqu. Ἀττικησμόν.

Ἀπολώλει. It. Vat. ἀπωλώλει, quod Bekk. (et Goell.) sibi non constans hic (et Demosth. de Cor. §. 49. ac saepius) repudiavit, VII, 28. ex iisdem fere libris (et semel apud Antiph.) recepit. Cf. Matth. Gr. §. 168. adnot. 2. Marg. Steph. διεφθάρη. „Quod habet etiam Schol. cum scriptura aliorum librorum. A Cass. [et Aug.] abest haec adnotatio." DUK.

2. Νεώς. C. I. ναός, quo Xenophon aeque atque altero utitur, Thucydides abstinet.

Ἐπικαταδαρθούσης. Mosqu. ἐπιδαρθείσης. Sequitur apud Duk. punctum, apud Bekk. comma. Mox Pal. ἀφθέννα.

3. Ἡ Χρυσίς. Ἡ om. Mosqu. De nomine ipso vid. not.

Δείσασα. Vind. δείσαντα.

Φλιοῦντα. Cass. Aug. F. Vind. corrupte Φιλιοῦντα.

Ἱέρειαν. „Omnino ἱερείαν scribendum Atticorum more. Vid. Etym. Magn. in v. ἐγχείησι." HUDS. „De accentu in ἱέρεια aliter sentit Thom. Mag. h. v." DUK. Hoc vel pueri sciunt ex Buttm. Gr. max. §. 34. adnot. 7.

Χρυσίς. Vat. ἡ Χρυσίς.

Ἔνατον Cass. Aug. It. Pal. Bekk. Goell. In Vat. ἔνατον. Vulgo (et Haack.) ἔννατον. Cf. ad I, 46. et 117.

4. Περιετετείχιστό τε. Τέ om. C. D. I.

Αὐτῇ. Gr. αὐτήν. Idem φυλακήν om.

(B. Χειμών. — ρλδ'. ρλε'.)

(1. Μαντινέων καὶ Τεγεατῶν ξυμβολὴ ἐν Λαοδικίῳ.)

μετὰ τὴν γ' Οκτωβρ. ρλδ'. Ἐν δὲ τῷ ἐπιόντι χειμῶνι τὰ μὲν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων ἡσύχαζε διὰ τὴν ἐκεχειρίαν, Μαντινῆς δὲ καὶ Τεγεᾶται, καὶ οἱ ξύμμαχοι ἑκατέρων, ξυνέβαλον ἐν Λαοδικίῳ τῆς * Ὀρεσθίδος *, καὶ νίκη ἀμφιδήριτος ἐγένετο· κέρας γὰρ ἑκάτεροι τρέψαντες τὸ καθ' αὑτοὺς, τροπαῖά τε ἀμφότεροι ἔστησαν, καὶ σκῦλα ἐς Δελφοὺς ἀπέπεμψαν. 2. διαφθαρέντων μέντοι πολλῶν ἑκατέροις, καὶ ἀγχωμάλου τῆς μάχης γενομένης, καὶ ἀφελομένης νυκτὸς τὸ ἔργον, οἱ Τεγεᾶται μὲν ἐπηυλί-

ρλδ'. 4. Ἀμφιδήριτος] ἀμφισβητήσιμος. — 8. Ἀγχωμάλου] ἴσης. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — ** Ἀγχωμάλου τῆς μάχης] σημείωσαι ἀγχώμαλος μάχη. (Κασσ. Αὐγ.) — 9. Ἐπηυλίσαντο] κατεσκήνωσαν. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Cap. CXXXIV. Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων. Ar. Chr. Dan. Λακεδαιμ. καὶ Ἀθην.

Ἡσύχαζε. C. ἡσύχαζέ τε. Post ἐκεχ. ante Bekk. punctum. Idem post Ὀρεσθ. et ἐγεν. melius interpunxit.

Μαντινῆς hic et infra Pal. Bekk. Goell. Vulgo Μαντινῆς. Plerique libri Μαντινεῖς. Cf. I. 1. p. 221. et 475.

Τεγεᾶται hic et infra Haack. Bekk. Goell. Vulgo Τεγεάται. Cf. de Art. crit. p. 149.

Ξυνέβαλον. D. I. ξυνέλαβον, sed in marg. al. man. βαλον.

Λαοδικίῳ Cass. Aug. Cl. F. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. Haack. Bekk. Goell., suadente Duk., quem vid. apud nos I. 2. p. 185. Mosqu. m. Ar. Λαοδικίῳ. G. D. Λαδικίῳ. Vulgo Λαοδικείᾳ. B. ed. Bas. Λαοδικείῳ.

Ὀρεσθίδος Aug. Pal. It. Vat. H. F. G. B. D. Vind. Ar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Bekk. Goell. In C. Ὀρεθίδος E. Ἐρεσθίδος. Vulgo (et Haack.) Ὀρεστίδος. Pro quo et V, 64. pro Ὀρέστειον pugnat sane aliorum scriptorum consensus. Vid. I. 2. p. 185. et 186. Θ tamen quum ex Pausaniae narratione ibidem memorata leviter defendatur, a libris plerisque dissentire noluimus.

Ἀμφιδήριτος. „Moer. ἀμφιδήριτον, τὸν ἀγχώμαλον, ὡς Θουκυδίδης, Ἀττικῶς. Ἀμφήριτος μάχη apud Suid. ex incerto auctore." DUK.

Ἐγένετο. Reg. (G.) ἐγεγόνει, quod non debebat magis placere Wassio in Praef.

Κέρας γάρ. Ar. Chr. μέρος δέ.

Αὐτούς. Cass. Aug. Gr. αὐτούς, quanquam ad καθ' nihil diversitatis adnotatum. Mox Pal. rursus τρόπαια et infra τρόπαιον. Cf. I. 1. p. 214. Praeterea Mosqu. σκῦλα.

Ἀπέπεμψαν. D. ἔπεμψαν.

2. Ἀγχωμάλου, G. ἀ ωμάλου, relicto vacuo spatio trium quatuorve literarum capaci.

Οἱ Τεγεᾶται. Gr. οἱ Τεγεαται. Pal. οἵ τε γεάται.

σαντό τε, καὶ εὐθὺς ἔστησαν τροπαῖον· Μαντινῆς δὲ ἀπεχώρησάν τε ἐς Βουκολίωνα, καὶ ὕστερον ἀντέστησαν.

(2. Βρασίδας Ποτιδαίας ἀποπειρᾷ.)

ρλε'. Ἀπεπείρασε δὲ τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος καὶ ὁ Βρασίδας τελευτῶντος, καὶ πρὸς ἔαρ ἤδη, Ποτιδαίας. προςελθὼν γὰρ νυκτὸς, καὶ κλίμακα προςθεὶς, μέχρι μὲν τούτου ἔλαθε· (τοῦ γὰρ κώδωνος παρενεχθέντος, οὕτως ἐς τὸ διάκενον, πρὶν ἐπανελθεῖν τὸν παραδιδόντα αὐτὸν, ἡ πρόςθεσις ἐγένετο·) ἔπειτα μέντοι, εὐθὺς αἰσθομένων, πρὶν προςβῆναι, ἀπήγαγε πάλιν κατὰ τάχος τὴν στρατιὰν, καὶ οὐκ ἀνέμεινεν ἡμέραν γενέσθαι. 2. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα, καὶ ἔνατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψεν.

Ολ. πθ'. ἔτ. β'. πρὸ Χρ. υκβ'. Μαρτ. τελευτ.

ρλε'. 6. Τούτου] τοῦ προςθεῖναι τὴν κλίμακα. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Τοῦ γὰρ κώδωνος] Θουκυδίδης τοῦ γὰρ κώδωνος παρενεχθέντος, ἀρσενικῶς· Σοφοκλῆς δὲ, Χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς, [εἶπε] θηλυκῶς. — 7. Τὸ διάκενον] διάκενον μὲν τὸ ἀφύλακτον λέγει. ἔλαθε δὲ ὁ Βρασίδας † προςθεῖναι † τὴν κλίμακα· ἕως γὰρ ὁ περιϊὼν μετὰ τοῦ κώδωνος ἄλλῳ παρεδίδου τὸν κώδωνα, χρόνου ἐγγινομένου, ἔλαθε προςθεὶς τὴν κλίμακα. ὑπερβατόν· τοῦ γὰρ κώδωνος [, φησὶ,] παρενεχθέντος ἐς τὸ διάκενον, οὕτως ἡ πρόςθεσις ἐγένετο. — 8. Ἡ πρόςθεσις ἐγένετο] τῆς κλίμακος [δηλονότι.] — 12. ** Θουκυδίδης ξυνέγρ.] ἀπορσῦσί τινες ψυχρὰν ἀπορίαν, διὰ * τί * Θουκυδίδης, ἔχων τὸ ὄνομα ἀπὸ * τοῦ * θ', η' συνεγράψατο ἱστορίας, ὁ δὲ Ἡρόδοτος, ἔχων ἀπὸ τοῦ η', * ἔλιπε * θ'. ὧν ἡ λύσις ψυχροτέρα, ὅτι ἐπειδὴ, φασίν,

Ἔστησαν. C. I. (de quibus falsa docet Bekk.) ἀνστησαν sive ἀνέστησαν. At vid. ad I, 54. Post τροπ. olim punctum.

Βουκολίωνα. Cass. Aug. Βουκολιῶνα. Cf. Goettl. de Acc. p. 63.

Cap. CXXXV. Καὶ ὁ Βρασίδας. Ad transpositionem ne confugias, vid. Dorv. ad Char. p. 320. ed. Bat. (394. Lips.) et nos l. 1. p. 304.

Τοῦ γὰρ — ἐγένετο. Haec, quae vulgo punctum antecedit et sequitur, Haack. in parenthesim redegit.

Παραδιδόντα. B. παραδόντα.

Πρόςθεσις. Cass. Aug. It. Pal. Reg. Dan. male πρόθεσις. Praeterea Pal. addit τῆς κλίμακος, ex Schol.

2. Ἔνατον Cass. Aug. It. Pal. H. Bekk. Goell., etiam m., sed uno ν eraso, „ut saepius supra." Vat. ἔνατον. Vulgo (et Haack.) ἔννατον. Cf. ad I, 48. et 117. Καὶ ἔν. — ἐτελ. om. Mosqu.

Ξυνέγραψεν Cass. Aug. F. Reg. Gr. Mosqu. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) ξυνέγραψε. Cf. ad II, 103. III, 116. al.

ἀπὸ τοῦ η′ ἕως τοῦ ϙ′, θ′ στοιχεῖά εἰσιν, ἀπὸ δὲ τοῦ θ′ ἕως τοῦ σ′ ὀκτώ εἰσι· τὸ πρῶτον ἐνταῦθα τοῦ ὀνόματος γράμμα ἀριθμήσαντες καὶ τὸ ὕστερον. ἡ δὲ ἀληθεστέρα λύσις τοιαύτη, ὅτι ὁ Θουκυδίδης οὐ διεῖλεν εἰς ἱστορίας, ἀλλὰ α′ συνεγράψατο. καὶ δῆλον ἐκ τῆς διαφωνίας τῶν κριτικῶν· οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν διεῖλον εἰς ὀκτὼ, οἱ δέ εἰς ιγ′, τὴν πρώτην εἰς β′ καὶ τὰς ἄλλας ἑπτὰ εἰς ια′. ξ. Ἰστέον ὅτι εἰς τὸ κομψὸν τῆς φράσεως Θουκυδίδης Αἰσχύλον καὶ Πίνδαρον ἐμιμήσατο, εἰς δὲ τὸ γόνιμον τῶν ἐνθυμημάτων τὸν ἑαυτοῦ διδάσκαλον Ἀντιφῶντα, εἰς δὲ τὴν λέξιν Πρόδικον, ὅθεν καὶ Προδίκου λέξεις ἐν τῷ κειμένῳ σημειούμεθα, εἰς δὲ τὸ γνωμικὸν τοὺς * Σωκρατικοὺς *, Εὐριπίδην καὶ τοὺς ἄλλους, (τοῖς γὰρ αὐτοῖς χρόνοις ἦσαν,) εἰς δὲ τὴν οἰκονομίαν τὸν ποιητήν. (Κασσ. Αὐγ.)

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ
ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Ε.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Ε.

ΔΙΑΘΕΣΙΣ.

Χ. *Δεκάτου ἔτος τοῦ πολέμου.* Κεφ. α'—κδ'.

Α. Θέρος. Κεφ. α'—ιβ'.

1) *Ἡ ἐκεχειρία διαλύεται, ἐν ᾗ Ἀθηναῖοι Δηλίους ἀνέστησαν.* α'.
2) *Κλέωνος στρατεία ἐς Τορώνην.* β'. γ'.
3) *Φαίακος πλοῦς ἐς τὴν Σικελίαν.* δ'. ε'.
4) *Κλέωνος στρατεία ἐς Ἀμφίπολιν. μάχη ἐπ' Ἀμφιπόλει. θάνατος Κλέωνος καὶ Βρασίδου.* ς'—ια'. *Παρακέλευσις Βρασίδου.* θ'.
5) *Ῥαμφίας ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης βοήθειαν ἄγων ἐς Ἡράκλειαν ἀφικνεῖται.* ιβ'.

Β. Χειμών. Κεφ. ιγ'—κδ'.

1) *Ῥαμφίας ἀναχωρεῖ ἐπ' οἴκου.* ιγ'.

Scripturae discrepantia.

In inscriptione cum Bekk. secuti sumus Cass. In Pal. legitur Θουκ. συγγραφῆς ε' ※※, recentiori manu ξυγγρ. et cum cod. Bas. ἀρχὴ τῆς ε' τῶν Θουκυδίδου ἱστοριῶν ἐνταῦθα. Reg. Θουκ. ξυγγραφῆς πέμπτον. Cl. Θουκ. ξυγγραφῆς τὸ πέμπτον. Gr. Ξυγγραφῆς πέμπτη. Flor. Θουκ. ξυγγραφῆς πέμπτη. Ar. Ald. Bas. Θουκ. ξυγγραφῆς πέμπτης. Editt. vulgg. Θουκ. Ὀλόρου (vel τοῦ Ὀλόρου) ξυγγραφῆς τὸ πέμπτον. Inscriptione caret Chr. Ex Aug. Parr. Itt. Vind. Dan. nihil adnotatum. In m. inscriptio a glitibus derosa.

2) Αἰτίαι, δι' ἃς οἵ τε Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὴν εἰρήνην τὴν γνώμην εἶχον. ιδ'—ιζ'.
3) Γίγνονται σπονδαὶ Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων. ιζ'—κ'.
   Αἱ σπονδαὶ αὗται. ιη'.
4) Λακεδαιμόνιοι λαγχάνουσι πρότεροι τὰ τῆς ὁμολογίας ἀποτελεῖν. ἀπορίαι γίγνονται περὶ Ἀμφιπόλεως· οὐδὲ οἱ ἄλλοι ξύμμαχοι πάντες δέχονται τὰς σπονδάς. κα'.
5) Γίγνεται ξυμμαχία Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων πεντηκοντούτης. κβ'—κδ'.
   Ἡ ξυμμαχία αὕτη. κγ'.

XI. Ἑνδέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. κε'—λθ'.

A. Θέρος. Κεφ. κε'—λε'.

1) Ὅτι αὐτίκα πάλιν ταραχαὶ καὶ ὑποψίαι ἦσαν, ὕστερον δὲ αὖθις ἐς πόλεμον φανερὸν κατέστησαν. κε'.
2) Ὅτι τῆς ξυμβάσεως οὐκ ἀληθοῦς εἰρήνης οὔσης ὁ πόλεμος ἑπτὰ καὶ εἴκοσι ἔτη ἐγένετο, καὶ Θουκυδίδης διὰ παντὸς αὐτοῦ ἐπεβίω. κϛ'.
3) Οἱ Κορίνθιοι τοὺς Ἀργείους πείθουσι τοὺς βουλομένους τῶν Ἑλλήνων προκαλεῖσθαι ἐς ξυμμαχίαν. κζ'. κη'.
4) Μαντινῆς πρῶτοι τοῖς Ἀργείοις προσχωροῦσι. τότε δὲ καὶ ἡ ἄλλη Πελοπόννησος διαθορυβεῖται, καὶ πρὸς τοὺς Ἀργείους ῥέπει. κθ'.
5) Λακεδαιμόνιοι Κορινθίοις ἄλλως παρακελεύονται ἐσιέναι ἐς τὰς τῶν Ἀθηναίων σπονδάς. λ'.
6) Καὶ μὴν Ἠλεῖοι, Λακεδαιμονίοις περὶ Λεπρέου διαφερόμενοι, γίγνονται Ἀργείων ξύμμαχοι. τούτοις δὲ ἕπονται Κορίνθιοι καὶ Χαλκιδῆς. λα'.
7) Ἀθηναῖοι Σκιώνην μὲν αἱροῦσι, Δηλίους δὲ κατάγουσι. πόλεμος Λοκρῶν καὶ Φωκέων. λβ'. §. α'. β'.
8) Κορίνθιοι οὔτε Τεγεάτας οὔτε Βοιωτοὺς οἷοί τέ εἰσιν ἐς τὴν Ἀργείων ξυμμαχίαν ἐσάγειν. λβ'. §. γ'.

9) Λακεδαιμονίων στρατεία ἐς Παῤῥασίους, οὓς ἐλευθεροῦσι. λγ′.
10) Τρόπος, ὃν οἱ Λακεδαιμόνιοι τούς τε μετὰ Βρασίδου Εἵλωτας μαχεσαμένους καὶ τοὺς ἐκ Σφακτηρίας αἰχμαλώτους διατιθέασι. λδ′.
11) Θύσσος αἱρεῖται. λε′. §. α′.
12) Ὑποψίαι καὶ διαφοραὶ Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων· διαμένει γε μέντοι ἡ ἡσυχία, καὶ οἱ ἐκ Πύλου Εἵλωτες ἐξάγονται. λε′. §. β′.

B. Χειμών. Κεφ. λϛ′—λθ′.

1) Κλεόβουλος καὶ Ξενάρης πειρῶνται τὰς σπονδὰς τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων διαλῦσαι. λϛ′—λη′.
2) Μηκύβερνα αἱρεῖται. λθ′. §. α′.
3) Λακεδαιμόνιοι Βοιωτοῖς ξυμμαχίαν ἰδίαν ποιοῦνται. Πάνακτον καθαιρεῖται. λθ′.

XII. Δωδέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. μ′—να′.

A. Θέρος. Κεφ. μ′—ν′.

1) Ἀργεῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι ἐς λόγους ξυνέρχονται. μ′.—μα′.
2) Ἀθηναῖοι τῇ Πανάκτου καθαιρέσει καὶ τῇ ἰδίᾳ Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν ξυμμαχίᾳ ἀγανακτοῦσιν. μβ′.
3) Ὑπὸ Ἀλκιβιάδου πεισθέντες Ἀθηναῖοι Ἀργείοις καὶ τοῖς τούτων ξυμμάχοις Μαντινεῦσι καὶ Ἠλείοις ξυμμαχίαν ποιοῦνται. μγ′—μζ′.
Ἡ ξυμμαχία αὐτή. μζ′.
4) Αἱ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων σπονδαὶ ἔτι διαμένουσιν. οἱ Κορίνθιοι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους πάλιν τὴν γνώμην ἔχουσι. μη′.
5) Λακεδαιμονίους Ἠλεῖοι τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἱεροῦ εἴργουσιν. ἀμφιλογίαι αὐτῶν περὶ καταδίκης. Λίχας. μθ′. ν′.

B. Χειμών. Κεφ. να′.

Ἡρακλεῶται οἱ ἐν Τραχῖνι ἡσσῶνται Αἰνιάνων καὶ ἄλλων προσχώρων. να′.

XIII. Τρίτον καὶ δέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. νβ—νς.

A. Θέρος. Κεφ. νβ—νε.

1) Ἡράκλειαν Βοιωτοὶ παραλαμβάνουσιν. νβ. §. α.

2) Ἀλκιβιάδης, ἐς Πελοπόννησον στρατεύσας, τείχη οἰκοδομεῖ. νβ. §. 2.

3) Πόλεμος Ἐπιδαυρίων καὶ Ἀργείων. νγ—νε.

B. Χειμών. Κεφ. νς.

Λακεδαιμονίων φρουροὺς ἐς Ἐπίδαυρον ἐσπεμψάντων Ἀθηναῖοι τοὺς Εἵλωτας ἐς Πύλον ἀνακομίζουσιν. Ἐπιδαύρου Ἀργεῖοι ἀποπειρῶσι.

XIV. Τέταρτον καὶ δέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. νζ—πα.

A. Θέρος. Κεφ. νζ—οε. Πόλεμος Ἀργείων καὶ Λακεδαιμονίων.

1) Πρώτη στρατεία Λακεδαιμονίων Ἄγιδος ἡγουμένου ἐπὶ Ἄργος. τετράμηνοι σπονδαί. νζ—ξ.

2) Αἱ σπονδαὶ λύονται. Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι Ὀρχομενὸν μὲν αἱροῦσι, παρασκευάζονται δὲ καὶ ὡς ἐπὶ Τεγέαν. ξα. ξβ.

3) Δευτέρα στρατεία Ἄγιδος ἐπὶ Ἄργος. ξγ—οε.

α) Πορεῖαι καὶ ἀντιστρατοπεδεύσεις ἑκατέρων. ξγ—ξε.

β) Μάχη μεγίστη μεταξὺ Μαντινείας καὶ Τεγέας, ἐν ᾗ ἡσσῶνται Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι. ξς—οδ.

γ) Λακεδαιμόνιοι οὐ χρῶνται τῇ νίκῃ. οε.

4) Ἐπιδαυρίων ἐς τὴν Ἀργείαν ἐσβαλόντων, Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἔρχονται Ἐπίδαυρον περιτειχίζειν. οε. §. δ.

B. Χειμών. Κεφ. ος—πα.

1) Σπονδαὶ καὶ ξυμμαχία Λακεδαιμονίων καὶ Ἀργείων. ος—οθ.

Αἱ σπονδαὶ αὗται. οζ.

Ἡ ξυμμαχία αὐτή, οθ.

2) Ἀθηναῖοι κελεύονται τῆς Πελοποννήσου ἐξελθεῖν. Περδίκκας καὶ οἱ Χαλκιδῆς ξυνομνύασι Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀργείοις. Δημοσθένους δόλος. Ἐπιδαυρίοις τὸ τείχισμα ἀποδίδοται. πʹ.

3) Μαντινῆς ξυμβαίνουσι Λακεδαιμονίοις. 4) Ἐν Σικυῶνι καὶ ἐν Ἄργει ὀλιγαρχία καθίστανται. παʹ.

XV. Πέμπτον καὶ δέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. πβʹ. πγʹ.

A. Θέρος. πβʹ.

1) Περὶ Δίων καὶ Ἀχαΐας.

2) Ἀργείων ὁ δῆμος τῶν ὀλίγων, οἷς οἱ Λακεδαιμόνιοι μέλλουσι βοηθεῖν, ἐπικρατεῖ, καὶ Ἀθηναίοις πάλιν σπεισάμενος μακρὰ τείχη τειχίζει.

B. Χειμών. πγʹ.

1) Λακεδαιμονίων στρατεία, ἐν ᾗ τὰ Ἀργείων τείχη καὶ Ὑσίας λαμβάνουσιν.

2) Ἀργείων στρατεία ἐς τὴν Φλιασίαν.

3) Περδίκκας κατακλῄεται.

XVI. Ἕκτον καὶ δέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. πδʹ—Βιβλ. ϛʹ. κεφ. ζʹ.

A. Θέρος. Κεφ. πδʹ—ριεʹ.

1) Μηλίων πολιορκία. πδʹ—ριδʹ.

Διάλογος Μηλίων καὶ Ἀθηναίων. πεʹ—ριγʹ.

2) Ἀργείων δευτέρα ἐσβολὴ ἐς τὴν Φλιασίαν. Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων λῃστεῖαι. πόλεμος Κορινθίων καὶ Ἀθηναίων. ριεʹ.

3) Μηλίων ἐπέξοδος.

B. Χειμών. Κεφ. ριϛʹ—Βιβλ. ϛʹ. κεφ. ζʹ.

1) Λακεδαιμόνιοι μέλλουσιν ἐς τὴν Ἀργείαν στρατεύειν.

2) Μηλίων μετὰ δευτέραν ἐπέξοδον ἅλωσις καὶ ὑπερτάτη τιμωρία.

ἀπὸ τοῦ η΄ ἕως τοῦ ρ΄, θ΄ στοιχεῖά εἰσιν, ἀπὸ δὲ τοῦ θ΄ ἕως τοῦ ο΄ ὀκτώ εἰσι· τὸ πρῶτον ἐνταῦθα τοῦ ὀνόματος γράμμα ἀριθμήσαντες καὶ τὸ ὕστερον. ἡ δὲ ἀληθεστέρα λύσις τοιαύτη, ὅτι ὁ Θουκυδίδης οὐ διεῖλεν εἰς ἱστορίας, ἀλλὰ α΄ συνεγράψατο. καὶ δῆλον ἐκ τῆς διαφωνίας τῶν κριτικῶν· οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν διεῖλον εἰς ὀκτώ, οἱ δὲ εἰς ιγ΄, τὴν πρώτην εἰς β΄ καὶ τὰς ἄλλας ἑπτὰ εἰς ια΄. ζ. Ἰστέον ὅτι εἰς τὸ κομψὸν τῆς φράσεως Θουκυδίδης Αἰσχύλον καὶ Πίνδαρον ἐμιμήσατο, εἰς δὲ τὸ γόνιμον τῶν ἐνθυμημάτων τὸν ἑαυτοῦ διδάσκαλον Ἀντιφῶντα, εἰς δὲ τὴν λέξιν Πρόδικον, ὅθεν καὶ Προδίκου λέξεις ἐν τῷ κειμένῳ σημειούμεθα, εἰς δὲ τὸ γνωμικὸν τοὺς * Σωκρατικοὺς *, Εὐριπίδην καὶ τοὺς ἄλλους, (τοῖς γὰρ αὐτοῖς χρόνοις ἦσαν,) εἰς δὲ τὴν οἰκονομίαν τὸν ποιητήν. (Κασσ. Αὐγ.)

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ
ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Ε.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Ε.

ΔΙΑΘΕΣΙΣ.

X. Δέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. α' — κδ'.

A. Θέρος. Κεφ. α' — ιβ'.

1) Ἡ ἐκεχειρία διαλύεται, ἐν ᾗ Ἀθηναῖοι Δηλίους ἀνέστησαν. α'.

2) Κλέωνος στρατεία ἐς Τορώνην. β'. γ'.

3) Φαίακος πλοῦς ἐς τὴν Σικελίαν. δ'. ε'.

4) Κλέωνος στρατεία ἐς Ἀμφίπολιν. μάχη ἐπ' Ἀμφιπόλει. θάνατος Κλέωνος καὶ Βρασίδου. ς' — ια'. Παρακέλευσις Βρασίδου. θ'.

5) Ῥαμφίας ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης βοήθειαν ἄγων ἐς Ἡράκλειαν ἀφικνεῖται. ιβ'.

B. Χειμών. Κεφ. ιγ' — κδ'.

1) Ῥαμφίας ἀναχωρεῖ ἐπ' οἴκου. ιγ'.

Scripturae discrepantia.

In inscriptione cum Bekk. secuti sumus Cass. In Pal. legitur Θουκ. συγγραφῆς ε' ※※, rec. man. ξυγγρ. et cum cod. Bas. ἀρχὴ τῆς ε' τῶν Θουκυδίδου ἱστοριῶν ἐνταῦθα. Reg. Θουκ. ξυγγραφῆς πέμπτον. Cl. Θουκ. ξυγγραφῆς τὸ πέμπτον. Gr. Ξυγγραφῆς πέμπτη. Flor. Θουκ. ξυγγραφῆς πέμπτη. Ar. Ald. Bas. Θουκ. ξυγγραφῆς πέμπτης. Editt. vulgg. Θουκ. Ὀλόρου (vel τοῦ Ὀλόρου) ξυγγραφῆς τὸ πέμπτον. Inscriptione caret Chr. Ex Aug. Parr. Itt. Vind. Dan. nihil adnotatum. In m. inscriptio a glutinis derosa.

2) Αἰτίαι, δι' ἃς οἵ τε Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὴν εἰρήνην τὴν γνώμην εἶχον. ιδ'—ιζ'.

3) Γίγνονται σπονδαὶ Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων. ιζ'—κ'.
Αἱ σπονδαὶ αὗται. ιη'.

4) Λακεδαιμόνιοι λαγχάνουσι πρότεροι τὰ τῆς ὁμολογίας ἀποτελεῖν. ἀπορίαι γίγνονται περὶ Ἀμφιπόλεως· οὐδὲ οἱ ἄλλοι ξύμμαχοι πάντες δέχονται τὰς σπονδάς. κα'.

5) Γίγνεται ξυμμαχία Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων πεντηκοντούτης. κβ'—κδ'.
Ἡ ξυμμαχία αὐτή. κγ'.

XI. Ἑνδέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. κε'—λθ'.

A. Θέρος. Κεφ. κε'—λε'.

1) Ὅτι αὐτίκα πάλιν ταραχαὶ καὶ ὑποψίαι ἦσαν, ὕστερον δὲ αὖθις ἐς πόλεμον φανερὸν κατέστησαν. κε'.

2) Ὅτι τῆς ξυμβάσεως οὐκ ἀληθοῦς εἰρήνης οὔσης ὁ πόλεμος ἑπτὰ καὶ εἴκοσι ἔτη ἐγένετο, καὶ Θουκυδίδης διὰ παντὸς αὐτοῦ ἐπεβίω. κς'.

3) Οἱ Κορίνθιοι τοὺς Ἀργείους πείθουσι τοὺς βουλομένους τῶν Ἑλλήνων προκαλεῖσθαι ἐς ξυμμαχίαν. κζ'. κη'.

4) Μαντινῆς πρῶτοι τοῖς Ἀργείοις προσχωροῦσι. τότε δὲ καὶ ἡ ἄλλη Πελοπόννησος διαθορυβεῖται, καὶ πρὸς τοὺς Ἀργείους ῥέπει. κθ'.

5) Λακεδαιμόνιοι Κορινθίοις ἄλλως παρακελεύονται ἐσιέναι ἐς τὰς τῶν Ἀθηναίων σπονδάς. λ'.

6) Καὶ μὴν Ἠλεῖοι, Λακεδαιμονίοις περὶ Λεπρέου διαφερόμενοι, γίγνονται Ἀργείων ξύμμαχοι. τούτοις δὲ ἕπονται Κορίνθιοι καὶ Χαλκιδῆς. λα'.

7) Ἀθηναῖοι Σκιώνην μὲν αἱροῦσι, Δηλίους δὲ κατάγουσι. πόλεμος Λοκρῶν καὶ Φωκέων. λβ'. §. α'. β'.

8) Κορίνθιοι οὔτε Τεγεάτας οὔτε Βοιωτοὺς οἷοί τέ εἰσιν ἐς τὴν Ἀργείων ξυμμαχίαν ἐξάγειν. λβ'. §. γ'.

9) Λακεδαιμονίων στρατεία ἐς Παῤῥασίους, οὓς ἐλευθεροῦσι. λγ΄.

10) Τρόπος, ὃν οἱ Λακεδαιμόνιοι τούς τε μετὰ Βρασίδου Εἵλωτας μαχεσαμένους καὶ τοὺς ἐκ Σφακτηρίας αἰχμαλώτους διατιθέασι. λδ΄.

11) Θύσσος αἱρεῖται. λε΄. §. α΄.

12) Ὑποψίαι καὶ διαφοραὶ Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων· διαμένει γε μέντοι ἡ ἡσυχία, καὶ οἱ ἐκ Πύλου Εἵλωτες ἐξάγονται. λε΄. §. β΄.

B. Χειμών. Κεφ. λϛ΄—λθ΄.

1) Κλεόβουλος καὶ Ξενάρης πειρῶνται τὰς σπονδὰς τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων διαλῦσαι. λϛ΄—λη΄.

2) Μηκύβερνα αἱρεῖται. λθ΄. §. α΄.

3) Λακεδαιμόνιοι Βοιωτοῖς ξυμμαχίαν ἰδίαν ποιοῦνται. Πάνακτον καθαιρεῖται. λθ΄.

XII. Δωδέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. μ΄—να΄.

A. Θέρος. Κεφ. μ΄—ν΄.

1) Ἀργεῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι ἐς λόγους ξυνέρχονται. μ΄.—μα΄.

2) Ἀθηναῖοι τῇ Πανάκτου καθαιρέσει καὶ τῇ ἰδίᾳ Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν ξυμμαχίᾳ ἀγανακτοῦσιν. μβ΄.

3) Ὑπὸ Ἀλκιβιάδου πεισθέντες Ἀθηναῖοι Ἀργείοις καὶ τοῖς τούτων ξυμμάχοις Μαντινεῦσι καὶ Ἠλείοις ξυμμαχίαν ποιοῦνται. μγ΄—μζ΄.

Ἡ ξυμμαχία αὐτή. μζ΄.

4) Αἱ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων σπονδαὶ ἔτι διαμένουσιν. οἱ Κορίνθιοι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους πάλιν τὴν γνώμην ἔχουσι. μη΄.

5) Λακεδαιμονίους Ἠλεῖοι τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἱεροῦ εἴργουσιν. ἀμφιλογίαι αὐτῶν περὶ καταδίκης. Λίχας. μθ΄. ν΄.

B. Χειμών. Κεφ. να΄.

Ἡρακλεῶται οἱ ἐν Τραχῖνι ἡσσῶνται Αἰνιάνων καὶ ἄλλων προςχώρων. να΄.

XIII. Τρίτον καὶ δέκατον ἔτος τοῦ πολ[έμου]. Κεφ. νβ—νς.

A. Θέρος. Κεφ. νβ—νέ.

1) Ἡράκλειαν Βοιωτοὶ παραλαμβάνουσιν. νβ. §[. 1].
2) Ἀλκιβιάδης, ἐς Πελοπόννησον στρατεύσας, [...] οἰκοδομεῖ. νβ. §. 2.
3) Πόλεμος Ἐπιδαυρίων καὶ Ἀργείων. νγ—νέ.

B. Χειμών. Κεφ. νς.

Λακεδαιμονίων φρουροὺς ἐς Ἐπίδαυρον ἐσπεμψάν[των] Ἀθηναῖοι τοὺς Εἵλωτας ἐς Πύλον ἀνακομ[ίζου]σιν. Ἐπιδαύρου Ἀργεῖοι ἀποπειρῶσι.

XIV. Τέταρτον καὶ δέκατον ἔτος τοῦ π[ολέ]μου. Κεφ. νζ—πα.

A. Θέρος. Κεφ. νζ—οέ. Πόλεμος Ἀργείων κα[ὶ Λα]κεδαιμονίων.

1) Πρώτη στρατεία Λακεδαιμονίων Ἄγιδος ἡγουμ[ένου] ἐπὶ Ἄργος. τετράμηνοι σπονδαί. νζ—ξ.
2) Αἱ σπονδαὶ λύονται. Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι [...]χομενὸν μὲν αἱροῦσι, παρασκευάζονται δὲ κα[ὶ] ἐπὶ Τεγέαν. ξα. ξβ.
3) Δευτέρα στρατεία Ἄγιδος ἐπὶ Ἄργος. ξγ—οδ.
   α) Πορεῖαι καὶ ἀντιστρατοπεδεύσεις ἑκατέρων. ξγ[—...]
   β) Μάχη μεγίστη μεταξὺ Μαντινείας καὶ Τεγέας, [...] ᾗ ἡσσῶνται Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι. ξς—ο[δ].
   γ) Λακεδαιμόνιοι οὐ χρῶνται τῇ νίκῃ. οέ.
4) Ἐπιδαυρίων ἐς τὴν Ἀργείαν ἐσβαλόντων, Ἀργε[ῖοι] καὶ οἱ ξύμμαχοι ἄρχονται Ἐπίδαυρον περιτειχί[ζειν]. οέ. §. δ.

B. Χειμών. Κεφ. ος—πα.

1) Σπονδαὶ καὶ ξυμμαχία Λακεδαιμονίων καὶ Ἀργεί[ων]. ος—οθ.

Αἱ σπονδαὶ αὗται. οζ.
Ἡ ξυμμαχία αὕτη. οθ.

Ἀθηναῖοι κελεύονται τῆς Πελοποννήσου ἐξελθεῖν. Περδίκκας καὶ οἱ Χαλκιδῆς ξυνομνύασι Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀργείοις. Δημοσθένους δόλος. Ἐπιδαυρίοις τὸ τείχισμα ἀποδίδοται. π'.

3) Μαντινῆς ξυμβαίνουσι Λακεδαιμονίοις. 4) Ἐν Σικυῶνι καὶ ἐν Ἄργει ὀλιγαρχία καθίσταται. πα'.

Πέμπτον καὶ δέκατον ἔτος τοῦ πολέμου.
Κεφ. πβ'. πγ'.

Θέρος. πβ'.

1) Περὶ Διῶν καὶ Ἀχαΐας.

2) Ἀργείων ὁ δῆμος τῶν ὀλίγων, οἷς οἱ Λακεδαιμόνιοι μέλλουσι βοηθεῖν, ἐπικρατεῖ, καὶ Ἀθηναίοις πάλιν σπεισάμενος μακρὰ τείχη τειχίζει.

Χειμών. πγ'.

1) Λακεδαιμονίων στρατεία, ἐν ᾗ τὰ Ἀργείων τείχη καὶ Ὑσίας λαμβάνουσιν.

2) Ἀργείων στρατεία ἐς τὴν Φλιασίαν.

3) Περδίκκας κατακλῄεται.

VI. Ἕκτον καὶ δέκατον ἔτος τοῦ πολέμου.
Κεφ. πδ'—Βιβλ. ς'. κεφ. ζ'.

A. Θέρος. Κεφ. πδ'—ριε'.

1) Μηλίων πολιορκία. πδ'—ριδ'.
Διάλογος Μηλίων καὶ Ἀθηναίων. πε'—ριγ'.

2) Ἀργείων δευτέρα ἐσβολὴ ἐς τὴν Φλιασίαν. Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων λῃστεῖαι. πόλεμος Κορινθίων καὶ Ἀθηναίων. ριε'.

3) Μηλίων ἐπέξοδος.

B. Χειμών. Κεφ. ρις'—Βιβλ. ς'. κεφ. ζ'.

1) Λακεδαιμόνιοι μέλλουσιν ἐς τὴν Ἀργείαν στρατεύειν.

2) Μηλίων μετὰ δευτέραν ἐπέξοδον ἅλωσις καὶ ὠμοτάτη τιμωρία.

XIII. Τρίτον καὶ δέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. νβ—νς.

A. Θέρος. Κεφ. νβ—νέ.

1) Ἡράκλειαν Βοιωτοὶ παραλαμβάνουσιν. νβ. §. ά.
2) Ἀλκιβιάδης, ἐς Πελοπόννησον στρατεύσας, τείχη οἰκοδομεῖ. νβ. §. 2.
3) Πόλεμος Ἐπιδαυρίων καὶ Ἀργείων. νγ—νέ.

B. Χειμών. Κεφ. νς.

Λακεδαιμονίων φρουροὺς ἐς Ἐπίδαυρον ἐςπεμψάντων Ἀθηναῖοι τοὺς Εἵλωτας ἐς Πύλον ἀνακομίζουσιν. Ἐπιδαύρου Ἀργεῖοι ἀποπειρῶσι.

XIV. Τέταρτον καὶ δέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. νζ—πά.

A. Θέρος. Κεφ. νζ—οέ. Πόλεμος Ἀργείων καὶ Λακεδαιμονίων.

1) Πρώτη στρατεία Λακεδαιμονίων Ἄγιδος ἡγουμένου ἐπὶ Ἄργος. τετράμηνοι σπονδαί. νζ—ξ.
2) Αἱ σπονδαὶ λύονται. Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι Ὀρχομενὸν μὲν αἱροῦσι, παρασκευάζονται δὲ καὶ ὡς ἐπὶ Τεγέαν. ξά. ξβ.
3) Δευτέρα στρατεία Ἄγιδος ἐπὶ Ἄργος. ξγ—οέ.
   α) Πορεῖαι καὶ ἀντιστρατοπεδεύσεις ἑκατέρων. ξγ—ξέ.
   β) Μάχη μεγίστη μεταξὺ Μαντινείας καὶ Τεγέας, ἐν ᾗ ἡσσῶνται Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι. ξς—οδ.
   γ) Λακεδαιμόνιοι οὐ χρῶνται τῇ νίκῃ. οέ.
4) Ἐπιδαυρίων ἐς τὴν Ἀργείαν ἐςβαλόντων, Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἄρχονται Ἐπίδαυρον περιτειχίζειν. οέ. §. δ.

B. Χειμών. Κεφ. ος—πά.

1) Σπονδαὶ καὶ ξυμμαχία Λακεδαιμονίων καὶ Ἀργείων. ος—οθ.
   Αἱ σπονδαὶ αὐταί. οζ.
   Ἡ ξυμμαχία αὐτή. οθ.

2) Ἀθηναῖοι κελεύονται τῆς Πελοποννήσου ἐξελθεῖν. Περδίκκας καὶ οἱ Χαλκιδῆς ξυνομνύασι Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀργείοις. Δημοσθένους δόλος. Ἐπιδαυρίοις τὸ τείχισμα ἀποδίδοται. π'.
3) Μαντινῆς ξυμβαίνουσι Λακεδαιμονίοις. 4) Ἐν Σικυῶνι καὶ ἐν Ἄργει ὀλιγαρχία καθίστανται. πα'.

XV. Πέμπτον καὶ δέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. πβ'. πγ'.

A. Θέρος. πβ'.
1) Περὶ Δίων καὶ Ἀχαΐας.
2) Ἀργείων ὁ δῆμος τῶν ὀλίγων, οἷς οἱ Λακεδαιμόνιοι μέλλουσι βοηθεῖν, ἐπικρατεῖ, καὶ Ἀθηναίοις πάλιν σπεισάμενος μακρὰ τείχη τειχίζει.

B. Χειμών. πγ'.
1) Λακεδαιμονίων στρατεία, ἐν ᾗ τὰ Ἀργείων τείχη καὶ Ὑσίας λαμβάνουσιν.
2) Ἀργείων στρατεία ἐς τὴν Φλιασίαν.
3) Περδίκκας κατακλήεται.

XVI. Ἕκτον καὶ δέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. πδ'—Βιβλ. ς'. κεφ. ζ'.

A. Θέρος. Κεφ. πδ'—ρις'.
1) Μηλίων πολιορκία. πδ'—ριδ'.
Διάλογος Μηλίων καὶ Ἀθηναίων. πε'—ριγ'.
2) Ἀργείων δευτέρα ἐσβολὴ ἐς τὴν Φλιασίαν. Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων λῃστεῖαι. πόλεμος Κορινθίων καὶ Ἀθηναίων. ριε'.
3) Μηλίων ἐπέξοδος.

B. Χειμών. Κεφ. ρις'—Βιβλ. ς'. κεφ. ζ'.
1) Λακεδαιμόνιοι μέλλουσιν ἐς τὴν Ἀργείαν στρατεύειν.
2) Μηλίων μετὰ δευτέραν ἐπέξοδον ἅλωσις καὶ ὑπερτάτη τιμωρία.

X. Δέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. α'—κδ'.

Α. Θέρος. Κεφ. α'—ιϛ'.

(1. Ἡ ἐκεχειρία διαλύεται, ἐν ᾗ Ἀθηναῖοι Δηλίους ἀνέστησαν.)

Ol. πθ'. α'. Ἔτ. β'. πρὸ Χρ. υκβ'.

ΤΟΥ Δ' ΕΠΙΓΙΓΝΟΜΕΝΟΥ ΘΕΡΟΥΣ αἱ μὲν ἐνιαύσιοι σπονδαὶ διελέλυντο μέχρι Πυθίων· καὶ ἐν τῇ ἐκεχειρίᾳ Ἀθηναῖοι Δηλίους ἀνέστησαν ἐκ Δήλου, ἡγησάμενοι κατὰ παλαιάν τινα αἰτίαν οὐ καθαροὺς ὄντας ἱερῶσθαι, καὶ ἅμα ἐλλιπὲς σφίσιν εἶναι τοῦτο τῆς καθάρ-

α'. 1. Ἐνιαύσιοι σπονδαί] ἡ ἐφ' ἑνὸς χρόνου γενομένη ἐκεχειρία. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 2. Ἐν τῇ ἐκεχειρίᾳ] ἡ πρὸς ὀλίγον χρόνον τοῦ πολέμου ἀναβολὴ καὶ ἡσυχία· παρὰ τὸ ἔχειν τὰς χεῖρας, οἱονεὶ ἐχεχειρία. — 3. Ἀνέστησαν ἐκ Δήλου] μετανάστας ἐποίησαν ἐξοικίσαντες. (λ. Αὐγ.) — 4. Ἱερῶσθαι] τουτέστιν ἱερῶς ἀνακεῖσθαι τῷ θεῷ. — 5. Ἐλλιπὲς σφίσιν εἶναι τοῦτο —] μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν τοὺς ζῶντας ἔτι * δοκοῦντες ἐλλείπειν τῇ καθάρσει, τὰς θήκας τῶν τεθνεώτων ἀνείλοντο ἐκ τῆς νήσου.

Cap. I. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου. Boni libri τοῦ δὲ ἐπιγιγν. Vid. I. 1. p. 435. Litera initialis T. de. F. B.

Ἐνιαύσιοι] Ἐνιαύσιαι. „Ἐνιαύσιος Attici, non ἐνιαυσιαῖος. Thom. M. h. v. [ubi αἱ δὲ ἐνιαύσιοι σπονδαί, et olim ἐνιαύσιαι.] Thuc. IV, 117. ἐκεχειρίαν ἐποιήσαντο ἐνιαύσιον." DUK. Cf. V, 15. Ἐνιαυσίαν ἀρχήν tamen optimi libri VI, 54. et ἐνιαυσία φυγή Eur. Hipp. 37. Sed etiam Dion. Hal. Ant. p. 1029. αἱ ἐνιαύσιοι ἀνοχαὶ διελέλυντο. Cf. Matth. Gr. § 117. 8. adnot.

Διελέλυντο. D. E. διελύοντο. At vid. Matth. Gr. § 505. IV. Cf. supra IV, 13. 47. et adnot.

Ἀθηναῖοι. Vat. H. οἱ Ἀθηναῖοι.

Δηλίους. C. I. Δηλίοις, I. tamen in marg. Δηλίους.

Ἡγησάμενοι —. „Suid. (v. ἱερῶσθαι) νομίσαντες κατὰ δή τινα παλ. αἰτ. [cum Phot.], memoriae nimium tribuens. Illud tamen δή haud prorsus alienum, sed mss. non accedunt. Etym. [p. 486. sine αὐτῷ. vel πολλ.] κατὰ δή τινα παλ. αἰτ." WASS. Δή valde speciosum. Vid. adnot. ad I, 24.

Ἱερῶσθαι. F, cod. Bas, Gr. (hic tam in contextu quam in marg.) ἱεράσθαι. At alterum tuentur lexicographi. Vid. adnot.

Ἐλλιπές. F. ἐλλειπές.

Σφίσιν εἶναι τοῦτο. E. εἶναι τοῦτο σφίσι.

9. σεως, * ᾗ * πρότερόν μοι δεδήλωται ὡς ἀνελόντες τὰς θήκας τῶν τεθνεώτων ὀρθῶς ἐνόμισαν ποιῆσαι. καὶ οἱ μὲν Δήλιοι * Ἀτραμύττειον, * Φαρνάκου δόντος αὐτοῖς, ἐν τῇ Ἀσίᾳ ᾤκησαν οὕτως ὡς ἕκαστος ὥρμητο.

ἔθ. Βιβλ. γ'. κεφ. ρδ'.

(2. Κλέωνος στρατεία ἐς Τορώνην β'. γ'., ἥντινα Βρασίδου ἀπόντος προσβάλλει.)

5 β'. Κλέων δέ, Ἀθηναίους πείσας, ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης χωρία ἐξέπλευσε μετὰ τὴν ἐκεχειρίαν, Ἀθηναίων μὲν ὁπλίτας ἔχων διακοσίους καὶ χιλίους καὶ ἱππέας τριακοσίους, τῶν δὲ ξυμμάχων πλείους, ναῦς δὲ τριάκοντα. 2. σχὼν δὲ ἐς Σκιώνην πρῶτον, ἔτι πολιορκουμένην, 10 καὶ προσλαβὼν αὐτόθεν ὁπλίτας τῶν φρουρῶν, κατέπλευσεν ἐς τὸν Κολοφωνίων λιμένα, τῶν Τορωναίων ἀπέ-

μετὰ κβ'. Μαρτ.

α'. 3. Ἀτραμύττειον] Ἄρον· Ἀδραμύττειον Εὔπολις, Ἀτραμύττειον Θουκυδίδης. — 4. Ὤικησαν] λείπει τὸ ἐνταῦθα.

β'. 6. Μετὰ τὴν ἐκεχειρίαν] μετὰ τὴν λύσιν αὐτῶν τῶν σπονδῶν. (1. Αὐγ.) — 9. Σχὼν] ἐλλιμενίσας. (1. Αὐγ.)

Ἧι. Reisk. ᾗν, Bened. ᾗ coniiciebat. Neutrum quidem displicet, non tamen alterutrum necessarium est; nam „casus pendet ex participio et ad ποιῆσαι supplendum αὐτήν. Cf. Krueg. ad Dion. p. 119.“ GOELL. Commuta igitur post δεδήλ. et τεθν. delenda erant.

Τεθνεώτων. C. θνεώτων.

Ἀτραμύττειον. Cod. Bas. Ἀτραμύττιον. It. E. Vind. K. Ar. Chr. Dan. Bekk. Goell. Ἀτραμύττιον. Quod fortasse probandum, quamquam invito Oro apud Schol., Suid. et Phav. In C. D. I. Ἀτραμύτιον, Pal. Ἀδραμύττειον, altero τ eraso. Cf. I. 2. p. 441. sq. Nummos accuratiores δ et in tertia syllaba simplex τ habere adnotat Creuzer ad Ioa. Lydum. p. 170. Roeth.

Φαρνάκου Vat. Ar. Chr. Bekk. Goell. In C. D. I. Φαρνάκα. Vulgo (et Haack.) Φαρνάκους. At „cf. I, 129. VIII, 58.“ BEKK. Adde Aristoph. Av. 1030.

Ὤικησαν. F. ᾤκισαν. Mox ὡς in Bekk. maii. exempll. excidit.

Cap. II. Ἀθηναίων μὲν. Μὲν om. E.

2. Σχὼν Lugd. σχεδόν, sed supra scr. σχὼν ἐν ἄλλῳ.

Ἐς Σκιώνην. C. ἐς Κιώνην.

Πρῶτον. Mosqu. πρώτην. Tam hoc quam ἔτι πολιορκ. om. D. I. Πολιορκ. exarat Mosqu.

Καὶ προσλαβὼν — „Phavor. in προσλαμβάνω citat καὶ προσλαβὼν αὐτόθεν ὁπλίτας τε καὶ φρουρούς.“ GOELL. Αὐτόθεν om. C. D. I.

Κολοφωνίων. F. Κολοφώνιον, quod fortasse alicui placeat. „Sic distinguunt codd. nonnulli Κολοφωνίων λιμένα τῶν Τορωναίων, ἀπέχοντα.“ HUDS. Cf. I. 2. p. 870.

των τῶν Ἀθηναίων, ἠμύνοντο. καὶ ὡς ἐβιάζοντο, καὶ αἱ νῆες ἅμα περιέπλεον [αἱ] ἐς τὸν λιμένα περιπεμφθεῖσαι, δείσας ὁ Πασιτελίδας μὴ αἵ τε νῆες φθάσωσι λαβοῦσαι ἐρήμου τὴν πόλιν, καὶ τοῦ τειχίσματος ἁλισκομένου ἐγκαταληφθῇ, ἀπολιπὼν αὐτὸ, δρόμῳ ἐχώρει ἐς τὴν πόλιν. 2. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι φθάνουσιν οἵ τε ἀπὸ τῶν νεῶν ἑλόντες τὴν Τορώνην, καὶ ὁ πεζὸς ἐπισπόμενος αὐτοβοεὶ, κατὰ τὸ διῃρημένον τοῦ παλαιοῦ τείχους ξυνεσπεσών. καὶ τοὺς μὲν ἀπέκτειναν τῶν Πελοποννησίων

1. Ἐβιάζοντο] [ἤγουν,] ὑπὸ [τῆς] βίας τῶν Ἀθηναίων ἡττῶντο οἱ περὶ τὸν Πασιτελίδαν. — 5. Δρόμῳ ἐχώρει ἐς τὴν πόλιν] πῶς ἐντὸς τοῦ τείχους ὢν ὁ Πασιτελίδας, δείσας ἀνεχώρει πρὸς τὴν πόλιν; μή ποτε ἦν μὲν ἐν τῷ καινῷ τείχει τῷ περιέχοντι τὸ προάστειον, δείσας δὲ μὴ ἡ πόλις ἁλῷ, ἥτις ἦν ἐν τῷ παλαιῷ τείχει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ καινῷ καταληφθῇ, καταλιπὼν τὸ προάστειον ἐς τὴν πόλιν ἐχώρει ὡς περιποιήσων αὐτήν.

Αἱ νῆες. *Αἱ* male om. Vat., s. v. habet H.

Αἱ ἐς. „Adieci articulum *αἱ* e cod. Cass. Nam et res et linguae usus flagitat articulum propter verba c. 2. ναῦς δὲ περιέπεμψε δέκα ἐς τὸν λιμένα περιπλεῖν." HAACK. Rursus expunxerunt Bekk. et Goell.

Περιπεμφθεῖσαι. C. περιπεμφθῆναι.

Ἁλισκομένου. Mosqu. ἁλομένου.

Ἐγκαταληφθῇ. F. ἐγκαταλειφθῇ.

Δρόμῳ. Dan. δρόμον.

Ἐς τήν. F. πρὸς τήν.

2. *Φθάνουσιν.* C. I. φθάνωσιν, sed I. cum ου s. ω.

Οἵ τε. Dan. οἵτινες.

Ἀπό. H. ἐκ, sed ἀπό s. ἐκ. Hic codex odio paene implacabali persequitur praepositionem ἀπό. Nam idem solus ἐκ IV, 120. et infra c. 6. 9. 20. 22. 26. 27. 55. al.

Ἐπισπόμενος Cass. (in quo tamen ἐπισπώμενος fuisse videtur, quum aliquid abrasum et vacuum spatium inter σ et μ relictum sit,) Aug. It. Vat. Mosqu. m. ed. Steph. Haack. Bekk. Goell. Valla: *insecutus.* Vulgo ἐπισπώμενος. At vid. Haack. et ad III, 43.

Αὐτοβοεί. „Quum hoc vocabulum longe aptius cum ξυνεσπεσών iungatur, comma migrare iussi ante αὐτοβοεί." HAACK. „Non dubito, quin αὐτοβοεί cum ἑλόντες iungendum sit. Cf. III, 74. 113. II, 81." KRUEG. ad Dion. p. 296. Ita comma ante καὶ ὁ om. aut alterum addiciendum post ἐπισπ.

Κατά. Gr. καὶ κατά.

Διῃρημένον τοῦ. C. D. I. εἰρημένον τοῦ.

Τοῦ παλαιοῦ τείχους. Pal. It. Vat. H. τείχους τοῦ παλαιοῦ, non multo deterius. Sed c. 2., ut hic, ἑλὼν τοῦ παλαιοῦ τείχους.

Ξυνεσπεσών. C. ξυνεπεσων. Pal. D. I. ξυνέπεσον. Cod. Bas. ξυμπεσών.

Ἀπέκτειναν. D. I. ἀπέκτεινον.

Τῶν Πελοποννησίων. Τῶν om. D. Pro Πελοποννη. I. Πελοποννη.

(3. Φαίακος πλοῦς ἐς τὴν Σικελίαν. δ'. ε'. Στάσεις τῶν Λεοντίνων, οὓς Φαίαξ πέμπεται περιποιήσων· τῷ δὲ ἐν Γέλᾳ οὐ προχωρήσαντος τοῦ πράγματος, πάλιν ἀποπλεῖ.)

δ'. Φαίαξ δὲ ὁ Ἐρασιστράτου τρίτος αὐτός, Ἀθηναίων πεμπόντων, ναυσὶ δύο ἐς Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν πρεσβευτὴς ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐξέπλευσε. 2. Λεοντῖνοι γάρ, ἀπελθόντων Ἀθηναίων ἐκ Σικελίας μετὰ τὴν
5 ξύμβασιν, πολίτας τε ἐπεγράψαντο πολλούς, καὶ ὁ δῆμος τὴν γῆν ἐπενόει ἀναδάσασθαι. 3. οἱ δὲ δυνατοί, αἰσθόμενοι, Συρακοσίους τε ἐπάγονται, καὶ ἐκβάλλουσι τὸν δῆμον. καὶ οἱ μὲν ἐπλανήθησαν ὡς ἕκαστοι· οἱ δὲ δυνατοί, ὁμολογήσαντες Συρακοσίοις, καὶ τὴν πόλιν

δ'. 1. Τρίτος αὐτός] τουτέστι μετ' ἄλλων δύο. — 4. Μετὰ τὴν ξύμβασιν] τὴν κοινὴν τῶν Σικελιωτῶν. (λ. Αὐγ.) — 5. Πολίτας ἐπεγράψαντο] [ᾠκειώσαντο. (λ. Αὐγ.)] ἑτέρους ἐπὶ τοῖς οὖσιν ἐνεγράψαντο εἰς τὴν πολιτείαν. — 6. Ἐπενόει] προεθυμεῖτο, ἠξίου. — Ἀναδάσασθαι] ἐξ ὑπαρχῆς δασμὸν καὶ μερισμὸν ποιῆσαι. (λ. Αὐγ.) — Οἱ δὲ δυνατοί] τῶν Λεοντίνων. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 7. Ἐπάγονται] εἰς βοήθειαν τῆς πόλεως. (λ. Αὐγ.) — 8. Ἐπλανήθησαν ὡς ἕκαστοι] πλανηθέντες διέστησαν. (λ. Αὐγ.) — 9. Ὁμολογήσαντες] συνθέμενοι.

Cap. IV. Φαίαξ. C. Φάλαξ, hic et infra. At vid. Ruhnken. Hist. Orat. p. 135—138.

Ἐρασιστράτου. Vat. H. Ἐρεσιστράτου.

Πρεσβευτὴς — ἐξέπλευσε. „Laudat haec Thom. Mag. in πρέσβεις, et scribit πρέσβεις dici numero plurali, non πρεσβευταί, et contra πρεσβευτής numero singulari, non πρέσβυς. Sic quoque Ammon. Sed certum est scriptores Atticos etiam πρεσβευταί in plurali dicere. [Sic VIII, 77. Alia exempla habet Abresch. p. 495.] Apud Ammon. πρέσβεις, οἱ πρεσβευταί, vel ita accipiendum est, ut in Etym. M. οἱ νῦν πρεσβευταί, vel pro οἱ legendum est ὡς." DUK. „Vid. Buttm. Gr. max. t. I. p. 238. Dorv. ad Char. p. 638."

GOELL. Bekk. in minn. exempll. cum H. ἐξέπλευσεν, quod adde Farragini discr. script.

2. Λεοντῖνοι — ἀναδάσασθαι. „Dion. Hal., qui structuram velut ἐξηλλαγμένην improbat p. 136. [802], ubi ἐπενόει τὴν γῆν ἀναδάσασθαι." WASS. „Videtur opinatus esse τὸν δῆμον hic intelligi populum Leontinorum, quum nonnisi plebs dicatur." KRUEG.

Ἐπεγράψαντο. Reg. (G.) ἐγράψαντο.

3. Αἰσθόμενοι. D. ἐσθόμενοι.

Συρακοσίους Cass. Aug. Pal. Bekk. Goell., Pal. tamen mox Συρακουσσίοις. Vulgo (et Haack.) Συρακουσίους et mox Συρακουσίοις. C. D. Συῤῥακοσίους, et D. constanter Συῤῥ. Cf. script. discr. ad III, 86.

ἐκλιπόντες, καὶ ἐρημώσαντες, Συρακούσας ἐπὶ πολιτείᾳ ᾤκησαν. 4. καὶ ὕστερον πάλιν αὐτῶν τινὲς, διὰ τὸ μὴ ἀρέσκεσθαι, ἀπολιπόντες ἐκ τῶν Συρακουσῶν, * Φωκαίας *, τε, τῆς πόλεώς τι τῆς Λεοντίνων χωρίον καλούμενον, καταλαμβάνουσι, καὶ Βρικιννίας, ὂν ἔρυμα ἐν 5 τῇ Λεοντίνῃ. καὶ τῶν τοῦ δήμου τότε ἐκπεσόντων οἱ πολλοὶ ἦλθον ὡς αὐτοὺς, καὶ καταστάντες, ἐκ τῶν τειχῶν ἐπολέμουν. 5. ἃ πυνθανόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι, τὸν Φαίακα πέμπουσιν, εἴ πως, πείσαντες τοὺς σφίσιν ὄντας αὐτόθι ξυμμάχους καὶ τοὺς ἄλλους, ἢν δύνωνται, 10 Σικελιώτας κοινῇ, ὡς Συρακοσίων δύναμιν περιποιουμένων, ἐπιστρατεῦσαι, διασώσειαν τὸν δῆμον τῶν Λεοντίνων. 6. ὁ δὲ Φαίαξ, ἀφικόμενος, τοὺς μὲν Καμαριναίους

1. Ἐρημώσαντες] καταλιπόντες ἐρήμην. — Ἐπὶ πολιτείᾳ] ἐπ' ἴσῃ πολιτείᾳ τῶν Συρακουσίων. (λ. Λύγ.) — 3. Φωκέας] οἱ μὲν ἐκτεταμένως ἀναγινώσκουσιν, ὡς Πρασίας, οἱ δὲ συνεσταλμένως. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ Βρικιννίας. — 5. † Καταλαμβάνουσιν] ἤγουν λαμβάνοντες † εἰς κατοίκησιν. (λ. Λύγ.) ** τὸ ἑξῆς, καταλαμβάνουσι χωρίον τι τῶν Λεοντίνων καλούμενόν τε Φωκέας. (Λουγδ.) — 8. Ἐπολέμουν] πρὸς τοὺς Συρακουσίους. — 9. Πείσαντες —] τὸ ἑξῆς, πείσαντες τοὺς ξυμμάχους ἐπιστρατεῦσαι. §. ὅπως, κοινῇ ἐπιστρατεύσαντες Συρακουσίοις ὡς δύναμιν περιποιουμένοις, διασώσειαν τοὺς Λεοντίνους. — Τοὺς σφίσιν ὄντας] * τοῖς Ἀθηναίοις * (λ. Λύγ.) — 11. ** Περιποιουμένων] αὐξανομένων. (Λουγδ.)

Ἐρημώσαντες. Incisum ante Bauer. inepte post Συρακ. demum erat. Sed rectius Reg. Ar. Chr. Flor.

Συρακούσας. Cass. Aug. Pal. Συρακούσσας, et mox Συρακουσσῶν, fortasse recte. Cf. ad III, 86. et Buttm. Gr. II. p. 387.

Πολιτείᾳ. K. πολυτείᾳ, sed s. v. γρ. πολιτείᾳ. K. πολυτείᾳ.

Ὤκησαν. Marg. Steph. ᾤκισαν.

4. Ἀπολιπόντες. Mosqu. ἐκλιπόντες, quod usitatius in hac structura, de qua vid. adnot.

Φωκέας. It. Vat. H. Bekk. Goell. et in marg. Cl. Φωκαίας, etsi Gail. ex H. Φοκαίας affert. Utrum melius sit, nos ignoramus.

Τῆς Λεοντίνων. C. D. τῶν Λεοντίνων.

Βρικιννίας. Gr. Βρικινίας hic et paulo post. D. hic Βρικιννίας, mox Βρικινίας. Mosqu. utroque loco Βρικυννίας. At vid. I. 2. p. 527. In Aug. Βρικιννιάς in Schol., in contextu fuerat Βρικιννίας, sed man. rec. accentum posuit in ultima.

Τότε. Cam. ποτέ. At vid. ad I, 101.

5. Κοινῇ om. Gr. Ante hoc vocabulum Haack. virgulam posuit, quod, si incisum post ξυμμάχους servamus, fieri necesse est.

Ὡς om. Gr. B. Ald. Flor. Bas. (ed., non item cod. Bas.) Mox Pal. διασώσειαν. Cf. de Art. crit. p. 150.

πείθει καὶ Ἀκραγαντίνους· ἐν δὲ Γέλᾳ ἀντιστάντος αὐτῷ τοῦ πράγματος, οὐκέτι ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἔρχεται, αἰσθόμενος οὐκ ἂν πείθειν αὐτούς· ἀλλ' ἀναχωρήσας διὰ τῶν Σικελῶν ἐς Κατάνην, καὶ ἅμα ἐν τῇ παρόδῳ καὶ ἐς τὰς Βρικιννίας ἐλθών, καὶ παραθαρσύνας, ἀπέπλει.

(Ἐν τῇ παρακομιδῇ Λοκροῖς ἐντυγχάνει, οἷς ὁμολογία ἐγεγένητο πρὸς αὐτόν.)

ε'. Ἐν δὲ τῇ παρακομιδῇ τῇ ἐς τὴν Σικελίαν καὶ πάλιν ἀναχωρήσει καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ τισὶ πόλεσιν ἐχρημάτισε περὶ φιλίας τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ Λοκρῶν ἐντυγχάνει τοῖς ἐκ Μεσσήνης ἐποίκοις ἐκπεπτωκόσιν, οἳ μετὰ τὴν Σικελιωτῶν ὁμολογίαν, στασιασάντων Μεσσηνίων, καὶ ἐπαγαγομένων τῶν ἑτέρων Λοκρούς, ἔποικοι ἐξεπέμφθησαν, καὶ ἐγένετο Μεσσήνη Λοκρῶν τινὰ χρόνον.

2. ** Ἐπὶ τοὺς ἄλλους] πρὸς τοὺς ἄλλους. (Αὐγ.)
ε'. 6. ** Παρακομιδῇ] παρελεύσει. (Βασ.) — 7. Ἐχρημάτισε] ὡμίλησε. — Ἐχρημάτ. περὶ φιλίας] λόγους προσήνεγκε πειστικούς. [** ἔταξε δοῦναι χρήματα ὑπὲρ φιλίας καὶ συμμαχίας. (Βασ.)] — 10. Σικελιωτῶν] ἰστέον δὲ ὅτι οἱ μὲν Ἕλληνες οἱ ἐν Σικελίᾳ Σικελιῶται λέγονται, οἱ δὲ βάρβαροι οἱ ἐν αὐτῇ Σικελοί. οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ Ἰταλιωτῶν. — Ὁμολογίαν] τὴν κοινὴν δηλονότι.

6. Γέλᾳ. C. Γέλει. Vind. Γέλωτι. K. Γάλα, cum ει (? ε ?) s. γα et ωτι s. λα.

Ἀναχωρήσας. C. ἀναχωρησαι.

Παραθαρσύνας Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. I. m. Chr. Haack. Bekk. Goell. In Cl. C. Gr. B. E. Vind. K. Ar. Dan. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. παραθρασύνας. Vulgo παραθαῤῥύνας. At vid. I. 1. p. 209. et adnot.

Cap. V. Παρακομιδῇ. „Id est προσελεύσει. Thom. Mag. ex h. l. [qui cum Phav. habet verba ἐν δὲ — ἀναχ.]" DUK. Post Ἀθην. cum Bekk. comma pro puncto posuimus, ut καὶ ante ἐν τῇ respondeat eidem particulae ante Λοκρῶν.

Ἐκ Μεσσήνης. Gr. E. Mosqu. m. Ar. Chr. ἐκ Μεσήνης. Cf. I. 2. p. 531. et Bekk. ad I, 101. C. D. I. ἐν Μεσήνοις.

Μετὰ τήν. Τήν in marg. Mosqu.

Σικελιωτῶν. Vulgo τῶν Σικ., sed τῶν om. Cass. Aug. Cl. Pal. H. F. Lugd. Gr. B. C. E. K. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Uncis inclusit Haack., servarunt Bekk. et Goell.

Μεσσηνίων. D. I. Ἀθηναίων, sed in marg. Μεσηνίων. Posterius in contextu E. K. Sic iidem et Ar. Chr. mox Μεσήνη.

Ἐπαγαγομένων. Cass. D. E. ἐπαγομένων. Mox B. ἔποχοι, Pal., ut solet, Λωκρούς. De ἔποικοι cf. I. 1. p. 235.

2. τούτοις οὖν ὁ Φαίαξ ἐντυχὼν † τοῖς κομιζομένοις, † οὐκ ἠδίκησεν· ἐγεγένητο γὰρ τοῖς Λοκροῖς πρὸς αὐτὸν ὁμολογία ξυμβάσεως πέρι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. 3. μόνοι γὰρ τῶν ξυμμάχων, ὅτε Σικελιῶται ξυνηλλάσσοντο, οὐκ ἐσπείσαντο Ἀθηναίοις· οὐδ' ἂν τότε, εἰ μὴ αὐτοὺς κατεῖχεν ὁ πρὸς * Ἰτωνέας καὶ Μελαίους * πόλεμος, ὁμόρους τε ὄντας καὶ ἀποίκους. καὶ ὁ μὲν Φαίαξ ἐς τὰς Ἀθήνας χρόνῳ ὕστερον ἀφίκετο. 5

(4. Κλέωνος στρατεία ἐς Ἀμφίπολιν. μάχη ἐπ' Ἀμφιπόλει. θάνατος Κλέωνος καὶ Βρασίδου. ϛ'—ια'. Κλέων μὲν Γαληψὸν ἑλὼν ἐν Ἠϊόνι αὐλίζεται, Βρασίδας δὲ ἐπὶ Κερδυλίῳ ἀντικαθήμενος παρασκευάζεται στρατόν.)

ϛ'. Ὁ δὲ Κλέων ὡς ἀπὸ τῆς Τορώνης τότε περιέπλευσεν ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν, ὁρμώμενος ἐκ τῆς Ἠϊόνος, 10 Σταγείρῳ μὲν προςβάλλει, Ἀνδρίων ἀποικίᾳ, καὶ οὐχ

1. ** Κομιζομένοις] ἀποδεχομένοις αὐτὸν τὸν Φαίακα. (Λογγ.) — 2. ** Ἠδίκησεν] βλάβην ἐποίησε. (Λογγ.) — 4. Ξυνηλλάσσοντο] ἀντὶ τοῦ † συνῄεσαν †, [** εἰρήνην ἐποίουν. (Βασ.)] — 7. Ἀποίκους] ἑαυτῶν, τῶν Λοκρῶν.

2. Ὁ Φαίαξ. Ὁ om. Gr.

Τοῖς κομιζομένοις. Aug. προςκομιζομένοις. „Imo ἀποκομιζομένοις [revehentibus].“ BEKK. Articulus saltem ferri nequit.

Ἐγεγένητο. C. ἐγεγένοντο. G. ἐγεγένετο, s. v. ead. man. ἐγεγένητο.

3. Ὅτε. Aug. It. Vat. οἵτε.

Ξυνηλλάσσοντο. Pal. ξυναλλάσσοντο, sed rec. man. fuerat ξυνηλλ. K. ξυναλάσσοντο.

Ἐσπείσαντο. K. ἐπείσαντο.

Ἀθηναίοις. Mosqu. τοῖς Ἀθηναίοις.

Ἰτωνέας. Aug. F. E. Mosqu. Ἰτωναίας. C. D. I. Ἰωνέας. Cf. I. 2. p. 553.

Μελαίους. Gr. Μελέους.

Ἀθήνας. C. ἀλλήλους.

Cap. VI. Ὡς Pal. It. Vat. Reg. Gr. C. Ar. Chr. Reisk. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ὅς. „Cursum hunc ipsum iam supra c. 3. extr. demonstraverat. Ergo ὡς, quod eo spectat, aptius est quam ὅς, quod pronomen rem tanquam novam indicat.“ HAACK. Locos III, 69. V, 10. (VIII, 31.) comparat Krueg. ad Dion. p. 332.

Ἀπὸ τῆς Τορώνης τότε. Cod. Bas. D. E. τότε ἀπὸ τῆς Τορώνης. Gr. C. D. τότε ἀπὸ Τορώνης, quod temere commendat Bened. K. inepte ἀπὸ τῆς τότε Τορώνης. H. in ordine vulg. nihil mutat, sed rursus ἐκ habet pro ἀπό. Vid. c. 3.

Ἠϊόνος. Aug. G. (?) C. K. m. Bekk. Ἠιόνος, fortasse recte. Cf. ad I, 98. et IV, 7. Cass. Reg. (?) Chr. Dan. Ἠόνος, et paulo post Ἠόνι, ubi accedunt G. C. D. K. In F. Ar. Ἰηόνος et mox Ἰηόνι. Gr. Κόνος. D. I. Ρηονος.

εἶλε, Γαληψὸν δὲ τὴν Θασίων ἀποικίαν λαμβάνει κατὰ κράτος. 2. καὶ πέμψας ὡς Περδίκκαν πρέσβεις, ὅπως παραγένοιτο στρατιᾷ κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν, καὶ ἐς τὴν Θρᾴκην ἄλλους παρὰ * Πόλλην * τὸν Ὀδομάντων βασιλέα, ἄξοντα μισθοῦ Θρᾷκας ὡς πλείστους, αὐτὸς ἡσύχαζε περιμένων ἐν τῇ Ἠϊόνι. 3. Βρασίδας δὲ, πυνθανόμενος ταῦτα, ἀντεκάθητο καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῷ Κερδυλίῳ. ἔστι δὲ τὸ χωρίον τοῦτο Ἀργιλίων, ἐπὶ μετεώρου, πέραν τοῦ ποταμοῦ, οὐ πολὺ ἀπέχον τῆς Ἀμφιπόλεως, καὶ κατεφαίνετο πάντα αὐτόθεν, ὥστε οὐκ ἂν ἔλαθεν αὐτό-

ϛ'. 4. Πολλῆν] ὄνομα κύριον. (Αὐγ.) — 10. Κατεφ. πάντα αὐτόθεν] ἤγουν πάντα, τὰ τοῦ Κλέωνος δηλονότι, ἐφαίνετο τῷ Βρασίδᾳ ἀπὸ τοῦ Κερδυλίου. (1 Αὐγ.)

Εἶλε. C. D. I. οἷοι, in marg. D. I. αἱρεῖ.

Γαληψόν. Ar. Chr. Dan. Γαψηλόν, quod male probabat Gatterer. Vid. I. 2. p. 368.

Θασίων. It. Θασίαν. Cod. Bas. θαλασσίων.

Λαμβάνει om. Mosqu.

2. Ὡς. C. D. I. ἐς.

Παραγένοιτο. C. παραγένητο. Mox pro παρά Vind. ad marg. περί.

Πόλλην. Cass. Πολλ. abrasis ceteris. Aug. It. Bekk. Goell. et ad marg. Vind. Πολλῆν, quasi contractum sit ex Πολλέας. Cf. Goettl. de Accent. p. 89. Cl. Gr. Πολλήν. C. Πολλην καί (auctore Gail.) Vind. Πολῦν, corr. Πολλῆν. E. Πολυν, accentum tacuit Gail. Mosqu. Πόλυν (non, ut Bekk. scribit, Πολύν). K. ex corr. Πόλιν. Placeat Reiskii coniectura Πόλλιν; notus saltem Πόλλις Lacedaemonius apud Xen. et alios.

Τὸν Ὀδομάντων. Τόν Aug. C. E. Mosqu. K. Ar. Chr. Dan. Goell. cum Vind. ad marg. et Krueg. ad Dion. p. 303. pro vulg. (Haack. Bekk.) τῶν. Vind. τήν. Pro Ὀδομάντων Aug. Ὀδομόντων, Pal. Ἀδομάντων. At vid. I. 2. p. 391.

Ἄξοντα Aug. (sed hic a corr.) cod. Bas. (Cam., qui „addit, quod verum iudico; nec sine ratione.“ DUK.) D. Mosqu. Steph. Reisk. Abresch. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) pessime ἄξαντα. Si Polles copias iam adduxisset, profecto non essent legati ad eum missi. Conducere (mercede) autem, ut Valla interpretatur, ἄγειν non significat. Formam ipsam aoristi προςῆξαν II, 97. satis tueretur. Cf. Lob. ad Phryn. p. 287. Mox Pal. Θράκας.

3. Κερδυλίῳ. F. Κερδαλίῳ, hic et infra. Mosqu. Κερδυλλίῳ, et sic infra cum eo E. Antea Mosqu. ἀντεκάθιτο.

Ἀργιλίων. Mosqu. Ἀργιλλίων. Dan. Port. Ἀργυλίων.

Ἀπέχον. In marg. Pal. διέχον. Mosqu. ἀπέχων.

Καὶ κατεφαίνετο. Καί om. Gr. Ante καί et mox ante ὥστε puncta in virgulas mutavit Bekk.

Αὐτόθεν om. C. D. I. Αὐτόν praebent Cam. Gr.

θεν ὁρμώμενος ὁ Κλέων τῷ στρατῷ· ὅπερ προσεδέχετο ποιήσειν αὐτὸν, ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν, ὑπεριδόντα σφῶν τὸ πλῆθος, τῇ παρούσῃ στρατιᾷ ἀναβήσεσθαι. 4. ἅμα δὲ καὶ παρεσκευάζετο Θρᾷκάς τε μισθωτοὺς πεντακοσίους καὶ χιλίους, καὶ τοὺς Ἠδῶνας πάντας παρακαλῶν, πελταστὰς καὶ ἱππέας· καὶ Μυρκινίων καὶ Χαλκιδέων χιλίους πελταστὰς εἶχε πρὸς τοῖς ἐν Ἀμφιπόλει. 5. τὸ δ' ὁπλιτικὸν ξύμπαν ἠθροίσθη δισχίλιοι μάλιστα, καὶ ἱππῆς Ἕλληνες τριακόσιοι. τούτων Βρασίδας μὲν ἔχων ἐπὶ Κερδυλίῳ ἐκάθητο ἐς πεντακοσίους καὶ χιλίους· οἱ δ' ἄλλοι ἐν Ἀμφιπόλει μετὰ Κλεαρίδου ἐτετάχατο.

(Κλέων πρὸς τὴν Ἀμφίπολιν προσάγει, καὶ τὴν θέσιν αὐτῆς θεᾶται.)

ζ. Ὁ δὲ Κλέων τέως μὲν ἡσύχαζεν, ἔπειτα ἠναγκά-

1. Προσεδέχετο] ὁ Βρασίδας. (Λ. Αὐγ.) — 2. Αὐτὸν] τὸν Κλέωνα. (Λ. Αὐγ.) — Σφῶν] τῶν Λακεδαιμονίων. (Λ. Αὐγ.) — 3. Τῇ παρούσῃ στρατιᾷ ἀναβήσεσθαι] τὸ ἑξῆς, ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν ἀναβήσεσθαι τὸν Κλέωνα μετὰ τῶν παρόντων στρατιωτῶν, οὐ περιμείναντα πάντας. — 4. Παρεσκευάζετο] ** ὁ Βρασίδας δηλονότι. — Θρᾷκας] ἀπὸ τῶν ἄνωθεν. (Λουγδ.)

Προσεδέχετο. Syllaba δε s. v. in B.

Αὐτόν. Dan. αὐτόθ'.

Ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν. „Haec Portus coniungit cum ὁρμώμενος, Scholiastes cum ἀναβήσεσθαι. Utrumque admitti potest. Sed ellipsis copulae scabram facit orationem." DUK. Nihil hic scabri. Iunge ἐπὶ τ. Ἀμφ. cum ἀναβ. et cf. Matth. Gr. §. 476. et Heind. ad Plat. Phaedon. p. 79.

Ὑπεριδόντα. Pal. Vat. Lugd. ὑπεριδόντας; sed in Pal. ς eras., in Lugd. nostrum in marg. Mox D. ἀναβίσεσθαι.

4. Δὲ καί. Καί om. Gr.

Θρᾷκάς τε. Τέ om. Vat. H. C. I.

Ἠδωνάς. Cl. Reg. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. Ἠδῶνας. Uti lubet. Vid. I. 2. p. 339. Cass. Ἤδονας. Gr. Ἠδόνας.

Καὶ ἱππέας — πελταστάς ob repetitum πελτ. om. It. Vat. H.

Μυρκινίων. Dan. Μυρκιινίων. Statim Mosqu. Χαλκιδαίων.

Χιλίους πελταστάς. E. πελταστὰς χιλίους. Mosqu. χιλίους πεντακοσίους.

Ἐν Ἀμφιπόλει. Ἐν om. Mosqu.

5. Ὁπλιτικόν. Pal. ὁπλητικόν.

Ἱππῆς Pal. Bekk. Goell. Vulgo ἱππῆς. Plerique libri (et Haack.) ἱππεῖς. Cf. I. 1. p. 221. et 475.

Κλεαρίδου. Unus Pal. Κλεωρίδου.

σθη ποιῆσαι ὅπερ ὁ Βρασίδας προςεδέχετο. 2. τῶν γὰρ στρατιωτῶν ἀχθομένων μὲν τῇ ἕδρᾳ, ἀναλογιζομένων δὲ τὴν ἐκείνου ἡγεμονίαν, πρὸς οἵαν ἐμπειρίαν καὶ τόλμαν μετὰ οἵας ἀνεπιστημοσύνης καὶ μαλακίας γενήσοιτο, καὶ οἴκοθεν ὡς ἄκοντες αὐτῷ ξυνῆλθον, αἰσθόμενος τὸν θροῦν, καὶ οὐ βουλόμενος αὐτοὺς διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ καθημένους βαρύνεσθαι, ἀναλαβὼν ἦγε. 3. καὶ ἐχρήσατο τῷ τρόπῳ ᾧπερ καὶ ἐς τὴν Πύλον εὐτυχήσας ἐπίστευσέ τι φρονεῖν· ἐς μάχην μὲν γὰρ οὐδὲ ἤλπισέν οἱ ἐπεξιέναι οὐδένα, κατὰ θέαν δὲ μᾶλλον ἔφη ἀναβαίνειν τοῦ χωρίου, καὶ τὴν μείζω παρασκευὴν περιέμενεν, οὐχ ὡς τῷ ἀσφαλεῖ, ἢν ἀναγκάζηται, περισχήσων, ἀλλ' ὡς κύκλῳ περιστὰς, βίᾳ αἱρήσων τὴν πόλιν. 4. ἐλθών τε, καὶ καθίσας ἐπὶ λόφου καρτεροῦ πρὸ τῆς Ἀμφιπόλεως

ζ. 1. *Τῶν γὰρ στρατιωτῶν ἀχθομένων*] τὸ ἑξῆς, τῶν γὰρ στρατιωτῶν ἀχθομένων, αἰσθόμενος τὸν θροῦν, ὁ Κρέων δηλονότι. — 2. *Τῇ ἕδρᾳ*] [τῇ προσμονῇ, (λ. Αὐγ.)] τῇ διατριβῇ καὶ τῇ ἀργίᾳ. — 3. *Τόλμαν*] τὴν τοῦ Βρασίδου. — 4. *Ἀνεπιστημοσύνης*] δηλονότι τοῦ Κλέωνος. — 7. *Καθημένους*] ἐνήλλαξεν, [εἰπὼν καθημένους (λ. Αὐγ.)] ἀντὶ τοῦ καθημένων. — *Βαρύνεσθαι*] ἤτοι ἄχθεσθαι. — *Ἐχρήσατο τῷ τρ. — —*] τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἐπῆλθεν ὁ Κλέων τῇ Ἀμφιπόλει, ᾧ καὶ πρόσθεν ἐπὶ Πύλον. τουτέστιν ἀλογίστως εὐτυχήσας ἐν τῇ Πύλῳ, ᾠήθη φρόνιμος εἶναι. — 10. ** *Θέαν*] θεωρίαν. (Λουγδ.) — 11. ** *Τοῦ χωρίου*] τῆς Ἀμφιπόλεως. (Αὐγ.) — *Οὐχ ὡς τῷ ἀσφαλεῖ, ἢν ἀναγκάζηται — —*] οὐχ ὡς τῷ πλήθει τῶν ἐναντίων κρατήσων, εἰ ἀναγκάζοιτο πολεμεῖν, (ὅς οὐδὲ τῇ παρούσῃ στρατιᾷ τοὺς πολεμίους ᾤετο ἀντιτάξασθαι,) ἀλλ' ὡς μετὰ τῶν ἐπελευσομένων αὐτῷ συμμάχων πᾶσαν ἐν κύκλῳ περιστήσων τὴν στρατιὰν, καὶ βίᾳ ἐκπολιορκήσων τὴν Ἀμφίπολιν. — 12. *Περισχήσων*] ἀντὶ τοῦ ὑπερσχήσων καὶ νικήσων.

Cap. VII. *Ποιῆσαι* om. It.
Ὁ Βρασίδας. *Ὁ* om. Dan.
2. *Στρατιωτῶν*. H. *στρατιωτικῶν*.
Ἕδρα. Huc respiciunt Suid. et Phav. Vid. adnot.
Ὡς s. v. E.
3. *Εὐτυχήσας* om. Gr. Mox *τί* om. cod. Bas.
Τοῦ χωρίου. Ar. Chr. Dan. *τὸ χωρίον*, sicut rec. man. etiam Pal.
Περιέμενεν Aug. It. Vat. H. G. cod. Bas. C. D. I. K. Mosqu. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) *περιέμεινεν*.
Περιστάς. H. Lugd. *παραστάς*.
Αἱρήσων. Prima syllaba in Pal. rec. man. et cum spir. leni superscr.
4. *Καρτεροῦ*. F. Gr. I. *κρατεροῦ*, sed Gr. in marg. recte *καρτεροῦ*. Cf. ad. IV, 129.
Πρὸ τῆς Ἀμφιπόλεως om. I.

τὸν στρατὸν, αὐτὸς ἐθεᾶτο τὸ λιμνῶδες τοῦ Στρυμόνος καὶ τὴν θέσιν τῆς πόλεως ἐπὶ τῇ Θρᾴκῃ, ὡς ἔχοι. 5. ἀπιέναι τε ἐνόμιζεν, ὁπότ' ἂν βούληται, ἀμαχεί· καὶ γὰρ οὐδὲ ἐφαίνετο οὔτ' ἐπὶ τοῦ τείχους οὐδεὶς, οὔτε κατὰ πύλας ἐξῄει, κεκλῃμέναι τε ἦσαν πᾶσαι· ὥστε καὶ μηχανὰς ὅτι οὐ † κατῆλθεν † ἔχων, ἁμαρτεῖν ἐδόκει· ἑλεῖν γὰρ ἂν τὴν πόλιν διὰ τὸ ἔρημον.

(Παρασκευαὶ Βρασίδου.)

η΄. Ὁ δὲ Βρασίδας εὐθὺς ὡς εἶδε κινουμένους τοὺς Ἀθηναίους, καταβὰς καὶ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ Κερδυλίου, ἐσέρχεται ἐς τὴν Ἀμφίπολιν. 2. καὶ ἐπέξοδον μὲν καὶ ἀν-

3. Ὁπόταν βούληται, ἀμαχεί] λείπει τὸ δυνατὸν εἶναι. — 6. ** Ἐδόκει] οἱ αὐτῷ. (Λουγδ.)
η΄. 8. Κινουμένους] παραγινομένους ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν.

Τὸν στρατὸν — πόλεως ob eandem terminationem nominis Ἀμφιπόλ. om. Dan.

Αὐτός. Gr. αὐτὸς δέ. D. αὐτόν et mox λυμνῶδες.

Ἐθεᾶτο. Pal. ἐθεάσατο.

Στρυμόνος. D. Ar. Chr. Στρυμμόνος, ut passim.

Τῇ Θρᾴκῃ Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. Reg. (G.) F. Gr. Haack. Bekk. Goell. Vulgo τὴν Θρᾴκην. „Non solum Thraciam versus, sed etiam in vicinia et confiniis Thraciae sita erat Amphipolis ad Strymonem fluvium, qui tum Thraces a Macedonia [et Chalcidice] disiungebat." Haack. Cf. I. 2. p. 347.

5. Οὔτε κατά. „Οὐδέ exhibent libri aliqui." HUDS. Quinam tandem?

Κεκλῃμέναι nobiscum Goell. Vulgo (et Haack.) κεκλεισμέναι. Aug. Pal. It. Vat. Bekk. κεκλεισμέναι. Cf. l. 1. p. 213. et Buttm. Ind. verb. anom.

Ὥστε καί. Καί om. Mosqu.

Οὐ κατῆλθεν. Gr. K. Ar. Chr. οὐκ ἀπῆλθεν. „Quo nihil proficias. Quum Eione, quae urbs in litore sita erat, Amphipolin et in collem quendam progrederetur Cleo, ἀνῆλθεν potius quam κατῆλθεν dicendum videtur. Cf. [supra §. 3. et] c. 9. ἀναβῆναι πρὸς τὸ χωρίον. [Itaque οὐκ ἀνῆλθεν recepit Goell.] Vulgatam tamen veram puto, relatam ad omnem Cleonis adversus Thraciae urbes expeditionem. Ita c. 2. κατέπλευσεν ἐς τὸν Κολοφωνίων λιμένα." HAACK. „Κατῆλθεν pro ἦλθεν positum putat Ae. Portus. Abr. 496." GOTTL. Mox Brasidas c. 8. dicitur καταβῆναι καὶ αὐτός. Itaque etiam Cleo de suo colle descenderat et ulterius progressus erat. c. 10, 2. Haackii locus nihil probat.

Ἁμαρτεῖν Cass. Aug. Pal. Vat. H. G. F. C. I. Vind. Mosqu. m. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἁμαρτάνειν.

Ἄν s. v. E.

Cap. VIII. Εὐθύς om. Mosqu. Mox D. κεινουμένους exarat.

Καταβὰς καί. Lugd. καὶ καταβὰς καί.

Ἐσέρχεται Cass. Aug. Pal. H. G.

ἀντέταξιν οὐκ ἐποιήσατο πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, δεδιὼς τὴν αὑτοῦ παρασκευὴν, καὶ νομίζων * ὑποδεέστερος * εἶναι οὐ τῷ πλήθει, (ἀντίπαλα γάρ πως ἦν,) ἀλλὰ τῷ ἀξιώματι· (τῶν γὰρ Ἀθηναίων ὅπερ ἐστράτευε, καθαρὸν ἐξῆλθε, καὶ Λημνίων καὶ Ἰμβρίων τὸ κράτιστον·) τέχνῃ δὲ παρεσκευάζετο ἐπιθησόμενος. 8. εἰ γὰρ δείξειε τοῖς ἐναντίοις τό τε πλῆθος καὶ τὴν ὅπλισιν ἀναγκαίαν οὖσαν τῶν μεθ' ἑαυτοῦ, οὐκ ἂν ἡγεῖτο μᾶλλον περιγενέσθαι, ἢ ἄνευ προόψεώς τε αὐτῶν καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ ὄν-

1. Δεδιὼς τὴν αὑτοῦ παρασκευήν] οὐ θαῤῥῶν τῇ ἰδίᾳ παρασκευῇ. — 2. Ὑποδεεστέρους εἶναι] τοὺς ἑαυτοῦ δηλονότι. (l. Αὐγ.) — 3. Ἀντίπαλα] ἰσοστάσια ἑκάτερα τὰ στρατεύματα τῶν ἐναντίων. (l. Αὐγ.) — Τῷ ἀξιώματι] τῇ δυνάμει. (l. Αὐγ.) — 4. Καθαρὸν ἐξῆλθε] οὐχὶ * συγκλύδων * οὐδὲ ἐπικούρων, ἀλλ' αὐτῶν τῶν πολιτῶν. — 5. Τέχνῃ] δόλῳ. (l. Αὐγ.) — 7. Ἀναγκαίαν] εὐτελῆ καὶ οὐκ ἐκ παρασκευῆς. — 9. Ἢ ἄνευ προόψεώς τε αὐτῶν —] [ἤγουν, οὕτως ἐνόμισε περιγενέσθαι Κλέωνος καὶ τῶν περὶ αὐτὸν, ἐπιτεθησόμενος κρύφα, ὅπερ ἐστὶ τὸ ἄνευ προόψεως, καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ φανεροῦ, ὅπερ ἐστὶ τὸ καταφρονήσεως τοῦ ὄντος. §. Ἢ ἄνευ προόψεώς τε αὐτῶν (l. Κασσ. Αὐγ.)] ἄνευ τοῦ μὴ ἐπιδεῖξαι τοῖς ἐναντίοις τὸ ἴδιον πλῆθος καὶ τὴν ὅπλισιν αὐτῶν· τοῦτο γάρ ἐστιν ἄνευ προόψεως· καταφρονηθήσεσθαι γὰρ ὑπὸ Ἀθηναίων [ᾤετο], εἰ τὴν οὖσαν αὐτοῖς ἐπιδείξειε παρασκευήν. — ** Ἄνευ προόψεως] ἀπροσδοκήτως. (Λουγδ.) — ** Τοῦ ὄντος] τῆς ἀληθείας. (Λουγδ.)

F. cod. Bas. Gr. I. E. K. m. Chr. Haack. Bekk. Goell. Vulgo εἴσ-ἐξι. Cf. I. 1. p. 212.

2. Αὐτοῦ. Plerique libri αὐτοῦ. Cf. I. 1. p. 394. Καί ante ἀντίταξιν om. ed. Bas.

Παρασκευὴν, καὶ νομίζων. „E. παρασκευην (ην sec. man., deinde τῶν s. ην) νομίζων.“ GAIL.

Ὑποδεέστερος. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) ὑποδεεστέρους, quasi ex τὴν αὐτοῦ παρασκευήν supplendum sit τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας. Nostrum tamen, quod I. 1. p. 94. coniecimus, perspicuitas et consuetudo linguae commendat.

Ἀντίπαλα. Mosqu. Ar. Chr. Dan. ἀντίπαλον. At vid. I. 1. p. 94.

Τῶν γάρ. C. D. τῆς γάρ, sed in C. sec. man. τῶν.

Ἐστράτευε. Reg. Gr. ἐστράτευσε. Tum Pal. Διμνίων.

8. Δείξειε. Cass. Aug. It. Vat. δείξοιεν. Nec aliter G., quanquam ex Reg. δείξειεν affertur. Gr. δείξοιε. Quod saltem δείξοι esse debebat, sicut H. Sed praestat si ostendisset.

Τό τε. In H. τε s. τὸ, deinde ποτὲ eras. Mox I. Mosqu. ὅπλησιν, sed in I. ι s. η.

Ἑαυτοῦ. It. Vat. H. ἑαυτῶν, sed H. cum ου s. ων.

Μὴ ἀπὸ τοῦ ὄντος. In m. hic locus valde a gliribus corrosus. Omnia tamen videntur sana, quanquam Reisk. τῆς pro μὴ coniiciebat. Cf. adnot.

τας καταφρονήσεως. 4. ἀπολεξάμενος οὖν αὐτὸς πεντή-
κοντα καὶ ἑκατὸν ὁπλίτας, καὶ τοὺς ἄλλους Κλεαρίδ[α]
προστάξας, ἐβουλεύετο ἐπιχειρεῖν αἰφνιδίως, πρὶν ἀπε[λ-]
θεῖν τοὺς Ἀθηναίους, οὐκ ἂν νομίζων αὐτοὺς ὁμοί[ως]
ἀπολαβεῖν αὖθις μεμονωμένους, εἰ τύχοι ἐλθοῦσα αὐ-
τοῖς ἡ βοήθεια. 5. ξυγκαλέσας δὲ τοὺς πάντας στρατιώ-
τας, καὶ βουλόμενος παραθαρσῦναί τε, καὶ τὴν ἐπίνοια[ν]
φράσαι, ἔλεγε τοιάδε.

(Παραίνεσις Βρασίδου.)

θ'. „Ἄνδρες Πελοποννήσιοι, ἀπὸ μὲν οἵα[ς]
χώρας ἥκομεν, ὅτι ἀεὶ διὰ τὸ εὔψυχον ἐλευθέρας, κα[ὶ]
ὅτι Δωριῆς μέλλετε Ἴωσι μάχεσθαι, ὧν εἰώθατε κρεί[σ-]

1. Ἀπολεξάμενος] ἀποκόψας ἐπιλεκτικῶς. (λ. Αὐγ.) — 2. Κλε[α-]
ρίδᾳ προστάξας] μετὰ Κλεαρίδα τάξας. — 5. Αὖθις μεμονωμένου[ς]
τῆς συμμαχίας δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Ἀπολαβεῖν αὖθις μεμονωμ[έ-]
νους, εἰ τύχοι —] ἄνευ τῶν ἄλλων λαβεῖν συμμάχων, εἰ τύχοι ἐ[λ-]
θοῦσα αὐτοῖς βοήθεια ἡ παρὰ τοῦ Περδίκκου καὶ τοῦ † Πόλη[ς]
θ'. 11. Ὧν εἰώθατε κρείσσους εἶναι] ἀντὶ τοῦ οὓς εἰώθατε ν[ι-]
κᾶν. (λ. Αὐγ.)

4. Αὐτός om. Cl. aut Gr.

Καὶ τοὺς — προστάξας. „Thom. Mag. quasi ex l. VIII. citat, et Κλεαρίδαν legit, inemendate." WASS. Utrumque vitium nunc ibi sublatum.

Κλεαρίδᾳ. Pal. Κλεαρίδα. C. Κλεαρίδους. Mosqu. Κλεαρίδας. Dan. Κλεαρίδι.

Ἐβουλεύετο. C. D. Vind. K. Ar. Chr. Dan. ἐβούλετο, nisi quod in K. ευ s. λε.

Αἰφνιδίως. D. I. αἰφνηδίως.

Ἀπελθεῖν. It. ἐπελθεῖν, cum ᾶ s. επ.

Νομίζων αὐτοὺς ὁμοίως Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (?) cod. Bas. Gr. Haack. Bekk. Goell. In deterioribus libris G. (?) C. D. E. K. m. Ar. Chr. Dan. νομίζων ὁμοίως αὐτούς. Vulgo ὁμοίως αὐτοὺς νομίζων.

Ἀπολαβεῖν. It. ἀποβαλεῖν.

Αὖθις. It. Pal. D. E. m. Ionic[e] αὖτις, D. tamen ex corr. et i[n] E. αὖθις superscr. Denique [...] ἄν τις.

Εἰ. Mosqu. καὶ εἰ.

Τύχοι. C. τύχοιεν. Gr. τύχ[...] sed int. vers. τύχοι.

Ἡ βοήθεια. Ἡ om. Ar. C[hr.] Schol.

5. Καὶ βουλόμενος. Καί om. Lugd.

Cap. IX. Ἥκομεν. Valla quan[...] quam secundam personam p[o-] suit, tamen non aliter legiss[e] existimandus est. Vid. de Ar[...] crit. p. 74. Caeterum cf. I. 1. [...] 276.

Ἀεί. Pal. Bar. Ald. Flor. Ba[s.] Steph. 1. αἰεί. Cf. I. 1. p. 211.

Ἐλευθέρας. Vind. ἐλευθερίας.

Δωριῆς Pal. Bekk. Goell. Vu[l-] go Δωριεῖς. Multi libri cum Haack Δωριεῖς. Cf. I. 1. p. 221. et 472.

ους εἶναι, ἀρκείτω βραχέως δεδηλωμένον. 2. τὴν δὲ ἐπιχείρησιν ᾧ τρόπῳ διανοοῦμαι ποιεῖσθαι, διδάξω, ἵνα μὴ * τό τε * κατ' ὀλίγον καὶ μὴ ἅπαντας κινδυνεύειν, ἐνδεὲς φαινόμενον, ἀτολμίαν παράσχῃ. 3. τοὺς γὰρ ἐναντίους εἰκάζω καταφρονήσει τε ἡμῶν, καὶ οὐκ ἂν ἐλπίσαντας ὡς ἂν ἐπεξέλθοι τις αὐτοῖς ἐς μάχην, ἀναβῆναί τε πρὸς τὸ χωρίον, καὶ νῦν ἀτάκτως κατὰ θέαν τετραμμένους ὀλιγωρεῖν. 4. ὅστις δὲ τὰς τοιαύτας ἁμαρτίας τῶν ἐναντίων κάλλιστα ἰδὼν, καὶ ἅμα πρὸς τὴν ἑαυ-

1. Τὴν δὲ ἐπιχείρησιν] τὴν ἐπίθεσιν τὴν κατὰ τῶν πολεμίων. (λ. Αὐγ.) — 2. Ἵνα μὴ — —] ἵνα μηδεὶς ὑμῶν, διὰ τὸ κατ' ὀλίγους ὑμᾶς μέλλειν ἐξιέναι τῆς πόλεως, καὶ μὴ ἅπαντας ἀθρόους κινδυνεύειν πρὸς Ἀθηναίους, οὐκ ἀξιόμαχον νομίσας τὴν παρασκευὴν, ἀτολμότερος γένηται. — 4. ** Ἀτολμίαν] δειλίαν. (Κασσ.) — Παράσχῃ] ὑμῖν δηλονότι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Τοὺς γὰρ ἐναντίους εἰκάζω — —] εἰκάζω δὲ τοὺς ἐναντίους, καταφρονοῦντας ἡμῶν, καὶ οὐ προσδοκήσαντας ὅτι ἐπεξελευσόμεθα αὐτοῖς, ἀναβῆναι πρὸς τὴν Ἀμφίπολιν κατὰ θέαν, καὶ νῦν διὰ τὴν θέαν ἀτάκτως ἐσκεδασμένους ὀλιγωρεῖν, τουτέστι ῥαθυμεῖν. — 3. Ὅστις δὲ τὰς τοιαύτας ἁμαρτίας — —] ὅστις δὲ τὰ τῶν πολεμίων ἁμαρτήματα

Ἀρκείτω. Cass. Aug. Cl. It. Vat. H. Reg. Mosqu. et in marg. cum γρ. m. ἀρκεῖ τό. „Mendose. In marg. Cl. cum vulg." WASS. Et tamen ἀρκεῖ τό potuit commendare Bened., atque Haack. vulgatam tantum maiorem vim habere dicit, quum sola ferri possit. Recte igitur in Aug. man. 2. ω super ο et acutus super εῖ positus. Pal. Lugd. ἀρκεῖτο, Lugd. cum ω s. ο.

Δεδηλωμένον. Cl. in marg. δεδηλωμένων.

2. Ὧι Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. C. D. I. E. Vind. Mosqu. K. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. In Cl. τῷ. Vulgo ὅτῳ, non deterius. Post διδάξω ante Bekk. aut colon aut adeo punctum.

Τό τε. Aug. Pal. It. Vat. τοῦ τε. Gr. τῷ τε. Alterutrum etiam Cass. H. et in marg. E. In Cass. Aug. Pal. tamen man. sec. emendatum τό τε aut τότε. Τό om. D. I. Vind., sed I in marg. habet. Τέ s. v. dat K., om. Ar. Chr. Non displiceat fortasse alicui τῳ τό. Τέ quod per transpositionem excusandum, sed vel sic parum aptum est, uncis notarunt Bekk. et Goell., in γέ mutari volebat Reisk.

Φαινόμενον. D. ὑμῖν φαινόμενον.

3. Ἐπεξέλθοι. D. ὑπεξέλθοι. F. ὑπεξέλθῃ. Lugd. ἐπεξέλθοι (η). Mosqu. ἐξέλθοι. Pro ὡς Pal. in marg. πῶς.

Τὶς αὐτοῖς. D. τι αὐτοῖς.

Ἀτάκτως. Chr. ἀτάκτους.

4. Δέ. Gr. δὲ καί.

Κάλλιστα. D. I. Ar. μάλιστα.

Καὶ ἅμα. Καί aut abesse aut post ἅμα legi velis. Bauer et Haack. post δύναμιν virgulam posuerunt, quasi verba καὶ — δύναμ. ad ἰδών pertinerent, quod

τοῦ δύναμιν τὴν ἐπιχείρησιν ποιῆται, μὴ ἀπὸ τοῦ προφανοῦς μᾶλλον καὶ ἀντιπαραταχθέντος, ἢ ἐκ τοῦ πρὸς τὸ παρὸν ξυμφέροντος, πλεῖστ' ἂν ὀρθοῖτο. 5. καὶ τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἔχει, ἃ τὸν πολέμιον μάλιστ' ἄν τις ἀπατήσας, τοὺς φίλους μέγιστ' ἂν ὠφελήσειεν. 6. ἕως οὖν ἔτι ἀπαράσκευοι θαρσοῦσι, καὶ τοῦ ὑπαπιέναι πλέον ἢ τοῦ μένοντος, ἐξ ὧν ἐμοὶ φαίνονται, τὴν διάνοιαν ἔχουσιν, ἐν τῷ ἀνειμένῳ αὐτῶν τῆς γνώμης, καὶ πρὶν ξυνταχθῆναι μᾶλλον τὴν δόξαν, ἐγὼ μὲν, ἔχων τοὺς μετ' ἐμαυτοῦ, καὶ φθάσας, ἢν δύνωμαι, προσπεσοῦμαι δρόμῳ κατὰ μέσον τὸ στράτευμα. 7. σὺ δὲ, Κλεαρίδα, ὕστερον, ὅτ' ἂν ἐμὲ ὁρᾷς ἤδη προσκείμενον, καὶ κατὰ τὸ εἰκὸς φοβοῦντα αὐτοὺς, τοὺς μετὰ σεαυτοῦ, τούς τ' Ἀμφιπολίτας καὶ τοὺς ἄλλους ξυμμά-

ἰδὼν, καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν ἐπιχειρῶν, μὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ ἀντιτάττηται. ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν ἁρματτόμενος, ὀρθῶς ἂν πράττοι. — 8. ** Τὰ κλέμματα] τὰ στρατηγήματα. (Κασσ. Αὐγ.) — 4. Ἔχει] παρέχει. (λ. Αὐγ.) — Ἃ] ἀντὶ τοῦ δι' ὧν. — 6. Ἕως οὖν ἔτι ἀπαράσκευοι — —] ἕως ἔτι διὰ τὸ θαῤῥεῖν ἀπαράσκευοί εἰσιν, ἀπιέναι τε διανοοῦνται μᾶλλον ἢ μένειν, ῥαθύμως αὐτοῖς διακειμένοις, καὶ πρὸ τοῦ συνταχθῆναι, ἐγὼ μὲν ἔχων — —.

sententia vix permittit. Imo vid. Herm. ad Vig. p. 888.

Ἑαυτοῦ. Pal. B. E. K. m. Ar. Chr. Dan. αὑτοῦ; sed m. ad marg. γρ. ἑαυτοῦ, et ita Pal. a man. 2.

Τὴν ἐπιχείρησιν. Τὴν om. Gr. In Pal. ad marg. rec. man. leguntur μὴ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ προφ. ποιῆται τὴν ἐπιχείρ.

Ἀπό. H. rursus ἐκ, sed ἀπό superscr. Cf. c. 3. Caeterum utrumque ita ponit Thucyd. Vid. Ind. in προφανής.

Ἐκ τοῦ om. D.

Ὀρθοῖτο. D. ὀρθοῖντο, sed οι s. ει.

5. Πολέμιον. Pal. It. Vat. πόλεμον, sed in Pal. rec. man. corr.

Ἀπατήσας. In Pal. rec. man. superscr. τέχνῃ.

Μέγιστ' ἄν. Gr. Ar. Chr. Dan. μάλιστ' ἄν.

6. Μένοντος. D. μένειν, ex interpr. Cf. I, 1. p. 148. et p. 100.

Ἐγὼ μὲν ἔχων om. D. Pro ἔχων Vind. dat. ἔχω. Pro ξυνταχθῆναι Reiskio ξυνταθῆναι placebat.

Ἐμαυτοῦ. Prius ε in G. s. v. Αὐτοῦ D. Mox Mosq. ἦν pro ἢν.

7. Κλεαρίδα. Dan. Κλεαρίδαν.

Ἐμὲ ὁρᾷς. C. D. I. E. K. m. Ar. Chr. Dan. ὁρᾷς ἐμέ. Male, quum pondus hic insit in ἐμέ.

Προσκείμενον — αὐτούς. „Thom. Mag. et Phav. in πρόσκειμαι." GOELL.

Τούς τ'. Cam. τούτους. Mox virgula ante ἄγων vulgo deerat, quasi οἱ μετὰ Κλεαρίδου essent Lacedaemonii et τέ significaret

χους, ἄγων, αἰφνιδίως τὰς πύλας ἀνοίξας ἐπεκθεῖν, καὶ ἐπείγεσθαι ὡς τάχιστα ξυμμῖξαι· (8. ἐλπὶς γὰρ μάλιστα αὐτοὺς οὕτω φοβηθῆναι· τὸ γὰρ ἐπιὸν ὕστερον δεινότερον τοῖς πολεμίοις τοῦ παρόντος καὶ μαχομένου·) 9. καὶ αὐτός τε ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου, ὥσπερ σε εἰκὸς, ὄντα Σπαρτιάτην, καὶ ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες ξύμμαχοι, ἀκολουθήσατε ἀνδρείως, καὶ νομίσατε εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν τὸ ἐθέλειν, καὶ [τὸ] αἰσχύνεσθαι, καὶ τοῖς ἄρχουσι πεί-

1. Ἐπεκθεῖν] θέλησον δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 2. Ἐλπὶς γάρ] ἡμῖν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 3. Οὕτω] δηλονότι ποιούντων ἡμῶν. (λ. Αὐγ.) — Τὸ γὰρ ἐπιὸν ὕστερον —] οἱ γὰρ ὕστερον ἐπιόντες φοβερώτατοι [φαίνονται. (λ. Κασσ. Αὐγ.)] — 7. Εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν —] [ὅτι] ἐκ τριῶν γίνεται τὸ καλῶς πολεμεῖν. — 8. Αἰσχύνεσθαι] Ὅμηρος· Αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται.

atque. Res decernenda ex c. 6, §. 5.

Αἰφνιδίως. D. I. ἀφνηδίως sive potius αἰφνηδίως, ut c. 8.

Ἐπεκθεῖν. Reg. D. E. ἐπελθεῖν. Caeterum cf. I, 1. p. 146.

Ἐπείγεσθαι. Mosqu. ἐπεὶ γενέσθαι.

8. Ἐλπὶς — μαχομένου. Parenthesis notas plenis distinctionibus positis sustulerunt Haack. Bekk. Goell. Sed verborum καὶ αὐτός τε copulatio vulgatam interpunctionem commendat.

Μάλιστα in Pal. rec. man. in marg. adscr.

Οὕτω. Cass. Aug. Lugd. E. Mosqu. οὕτως. Cf. I, 1. p. 216. et 418.

Φοβηθῆναι. Ar. Chr. Dan. θορυβηθῆναι. K. φορυβηθῆναι. „Aelian. I. Var. Hist. 32. θορυβηθῆναι δέει τοῦ νόμου καὶ αἰδοῖ τοῦ νόμου. [Cf. Aeschin. Παραπρ. 2.] Noster etiam alibi [III, 22.] ἐθορυβοῦντο. Xenophon [Cyr. V, 3, 55.] θορυβουμένους opponit τοῖς εὐτάκτως ἰοῦσι. Sed codd. meliores αἰδέομαι." WASS. „Mox quidem c. 10. de eruptione Clearidae agens dicit θορυβηθῆναι; sed non necessarium est id hic quoque recipi, et φοβηθῆναι legit etiam Thom. Mag. in βούλομαι [verba ἐλπὶς — φοβηθ. afferens]." DUK.

Τὸ γὰρ — μαχομένου. „Stob. p. 364." WASS. „Aeneas in Poliorc. c. XXXVIII. Τὸ γὰρ ἐπιὸν μᾶλλον οἱ πολέμιοι φοβοῦνται τοῦ ὑπάρχοντος καὶ παρόντος ἤδη. Sumsit a Thuc. Vid. ibi Casaub." DUK.

9. Αὐτός τε. Τέ om. E., sicut mox σέ post εἰκός.

Ἀνδρείως. Mosqu. ἀνδρίως. Lugd. γενδρείως.

Καὶ νομίσατε — πείθεσθαι. „Stob. p. 364." WASS. Post πειθ. apud Duk. punctum.

Εἶναι. „Stob. τρία εἶναι. Bene. Vid. [adnot. ad] I, 122. in fin." WASS. Cf. Schol.

Τὸ αἰσχύνεσθαι. Apud Stob. cod. A. om. τό, quod concinnitatem laedit, nisi repetitur ante tertium infinit. Et καὶ τό pergunt apud Stob. cod. A. B. cum Thucydidis cod. D., sed postremus τοῖς om. „Deleverim articulum ante αἰσχ." BEKK. post Reisk.

θεσθαι· καὶ τῇδε ὑμῖν τῇ ἡμέρᾳ ἢ ἀγαθοῖς γενομένοις ἐλευθερίαν τε ὑπάρχειν, καὶ Λακεδαιμονίων ξυμμάχοις κεκλῆσθαι, ἢ Ἀθηναίων τε δούλοις, ἢν τὰ ἄριστα ἄνευ ἀνδραποδισμοῦ ἢ θανατώσεως πράξητε, καὶ δουλείαν χαλεπωτέραν ἢ πρὶν εἴχετε· τοῖς δὲ λοιποῖς Ἕλλησι κωλυταῖς γενέσθαι ἐλευθερώσεως. 10. ἀλλὰ μήτε ὑμεῖς μαλακισθῆτε, ὁρῶντες περὶ ὅσων ὁ ἀγών ἐστιν, ἐγώ τε δείξω οὐ παραινέσαι οἷός τε ὢν μᾶλλον τοῖς πέλας, ἢ καὶ αὐτὸς ἔργῳ ἐπεξελθεῖν."

(Κλέωνος ἤδη ἀναχωροῦντος, Βρασίδας τε καὶ Κλεαρίδας ἐπεξέρχονται. οἱ Ἀθηναῖοι ἡσσῶνται, καὶ Κλέων ἀποθνήσκει. τελευτᾷ δὲ καὶ Βρασίδας.)

ι΄. Ὁ μὲν Βρασίδας, τοσαῦτα εἰπὼν, τήν τε ἔξοδον παρεσκευάζετο αὐτὸς, καὶ τοὺς ἄλλους μετὰ τοῦ Κλεαρίδα καθίστη ἐπὶ τὰς Θρᾳκίας καλουμένας τῶν πυλῶν, ὅπως, ὥςπερ εἴρητο, ἐπεξίοιεν. 2. τῷ δὲ Κλέωνι, φανεροῦ γενομένου αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Κερδυλίου καταβάν-

9. Δούλοις —] ἂν γὰρ νικηθῆτε, καὶ μὴ θανάτῳ ζημιωθῆτε ὑπ' αὐτῶν, ἀλλὰ εὐτυχήσητε καὶ ἄριστα πράξητε, δοῦλοι ἔσεσθε Ἀθηναίων, καὶ δουλείαν χαλεπωτέραν ἢ πρὶν εἴχετε. — 7. Περὶ ὅσων] ἐπάθλων. (λ. Δύγ.)

ι. 13. Τῷ δὲ Κλέωνι.] τὸ ἑξῆς, τῷ δὲ ἀγγέλλεται, φανεροῦ γενομένου τοῦ Βρασίδου, καὶ ταῦτα πράσσοντος.

Ὑμῖν. Mosqu. Ar. ἡμῖν.
Ἢ ἀγαθοῖς. Ἢ om. D. E.
Γενομένοις. Ar. γινομένοις.
Ξυμμάχοις. K. ξυμμάχους.
Ἀθηναίων τε. Τέ om. F. Mosqu. In D. verba ἢ Ἀθην. τε δούλ. hic exciderant, sed leguntur post πράξητε. Τά ante ἄρ. num om. Schol.?
Πράξητε. Gr. πράξησθε.
Χαλεπωτέραν. In Pal. superscr. χαλεπεστέραν.
Εἴχετε. Vat. ἔχετε.
10. Ὅσων. Mosqu. ὅσον.
Ὁ ἀγών. Ὁ om. B. C. D. I., ex quibus C. D. I. simul ἀγαθῶν pro ἀγών, quod tamen D. in marg. ead. man. habet, suppeditant.
Ἐγώ τε. Gr. ἐγὼ δέ. Mox Vind. παραινέσαις.
Μᾶλλον om. Chr.
Cap. X. Παρεσκευάζετο. Mosqu. παρασκευάζετο.
Κλεαρίδα. Mosqu. Chr. Κλεαρίδου. Cf. I. 1, p. 231.
Καθίστη. Pal. καθίστει.
Τὰς Θρᾳκίας. Mosqu. τῆς Θρᾳκ.
Ὥςπερ. Gr. ὅπερ. Mox C. ἐπεξίειεν.
Εἴρητο. Cod. Bas. εἴρηται.
2. Ἀπὸ τοῦ. C. D. I. ἀπό τε.

τος, καὶ ἐν τῇ πόλει, ἐπιφανεῖ οὔσῃ ἔξωθεν, περὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς θυομένου, καὶ ταῦτα πράσσοντος, ἀγγέλλεται (προὐκεχωρήκει γὰρ τότε κατὰ τὴν θέαν) ὅτι ἥ τε στρατιὰ ἅπασα φανερὰ τῶν πολεμίων ἐν τῇ πόλει, καὶ ὑπὸ τὰς πύλας ἵππων τε πόδες πολλοὶ καὶ ἀνθρώπων ὡς ἐξιόντων ὑποφαίνονται. 3. ὁ δὲ, ἀκούσας, ἐπῆλθε· καὶ ὡς εἶδεν, οὐ βουλόμενος μάχῃ διαγωνίσασθαι πρὶν οἱ καὶ τοὺς βοηθοὺς ἥκειν, καὶ οἰόμενος φθήσεσθαι ἀπελθὼν, σημαίνειν τε ἅμα ἐκέλευεν ἀναχώρησιν, καὶ * παρήγγειλε * τοῖς ἀπιοῦσιν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κέρας, ὥσπερ μόνον οἷόν τ' ἦν, ὑπάγειν ἐπὶ τῆς

3. Κατὰ τὴν θέαν] διὰ τὴν θέαν. (λ. Αὐγ.) — 7. Ἐπῆλθεν] ὁ Κλέων δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 8. Τοὺς βοηθούς] τοὺς ἀπὸ τοῦ Περδίκκου. (λ. Αὐγ.) — 9. ** Ἀναχώρησιν] ἀντὶ τοῦ ἀπιέναι. (Λουγδ.) — 11. ** Ὥςπερ μόνον οἷόν τ' ἦν] καθάπερ μόνον ἐξῆν δὴ ἐπὶ τὸ εὐώνυμον. (Λουγδ.)

Ἐπιφανεῖ οὔσῃ. C. ἐπιφανῆ οὖσα. „Interpunctionem correxi deleto post οὔσῃ commate, posito post ἔξωθεν. Non enim extra urbem tum versabatur Brasidas, et ἐπιφανεῖ οὔσῃ ἔξωθεν dictum est ut supra c. 6. καὶ κατεφαίνετο πάντα αὐτόθεν.“ HAACK.

Περὶ — θυομένου. „Habet Thom, Mag. p. 457.“ GOELL.

Προὐκεχωρήκει. Mosqu. προκεχωρήκει. Antea C. ἀγγέλεται.

Ὅτι ὅτε. E. K. m.

Ἥ τε. Dan. ἤρετο.

Φανερά. om. Chr.

Ὡς ἐξιόντων in marg. ponit L. Ἐς pro ὡς dat Mosqu.

Ὑποφαίνονται. Reg. Mosqu. ἀποφαίνονται.

3. Ἐπῆλθε. Gr. Mosqu. ἀπῆλθε.

Οὐ βουλόμενος. Vind. om. οὐ.

Πρὶν οἱ. D. πρὶν ἢ, quibus solum πρὶν praetulisset Thuc.

Φθήσεσθαι Cass. Aug. (sed in hoc ὁ ab init. eras.) Reg. (G.) Vind. m. Ar. Chr. Tus. Heilm. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ὀφθήσεσθαι, cum commate post hoc verbum. „Portus ita exponit [vulgatam]: *quamvis putaret se visum iri reducentem copias suas*, quod periculosum est; dat enim animos hosti, suis terrorem affert. Multo melior sententia est in altera lectione οἰόμενος φθήσεσθαι, quam Vallam quoque in suo cod. invenisse ex illius versione [quamvis perplexa] intelligi potest.“ DUK. „Cf. Valcken. ad Thom. Mag. pone Ruhnkenii et aliorum epistolas ad Ernest. p. 181.“ GOELL. Consensit Eichstaedt ad Mitford. Hist. Gr. III. p. 403.

Παρήγγειλε Cass. Aug. It. Vat. Mosqu. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) παρήγγελλε, quod antecedens ἐκέλευε commendat. C. παρήγγελε.

Ἀπιοῦσιν. Hinc ad Ἠϊόνος lacuna in D.

Μόνον. E. μόνην. „Paulo post distinctio videtur ponenda post οἷόν τ' ἦν.“ DUK. Posuerunt

Ἠϊόνος. 4. ὡς δ' αὐτῷ ἐδόκει * σχολὴ * γίγνεσθαι, αὐτὸς ἐπιστρέψας τὸ δεξιὸν, καὶ τὰ γυμνὰ πρὸς τοὺς πολεμίους δοὺς, ἀπῆγε τὴν στρατιάν. 5. κἀν τούτῳ Βρασίδας ὡς ὁρᾷ τὸν καιρὸν, καὶ τὸ στράτευμα τῶν Ἀθηναίων κινούμενον, λέγει τοῖς μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τοῖς ἄλ- 5 λοις ὅτι „οἱ ἄνδρες ἡμᾶς οὐ μένουσι· δῆλοι δὲ τῶν τε δοράτων τῇ κινήσει καὶ τῶν κεφαλῶν· οἷς γὰρ ἂν τοῦτο γίγνηται, οὐκ εἰώθασι μένειν τοὺς ἐπιόντας. ἀλλὰ τάς τε πύλας τις ἀνοιγέτω ἐμοὶ ἃς εἴρηται, καὶ ἐπεξίωμεν ὡς τάχιστα θαρσοῦντες." 6. καὶ ὁ μὲν, κατὰ τὰς 10 ἐπὶ τὸ σταύρωμα πύλας καὶ τὰς πρώτας τοῦ μακροῦ τείχους τότε ὄντος ἐξελθὼν, ἔθει δρόμῳ τὴν ὁδὸν ταύτην εὐθεῖαν, ᾗπερ νῦν κατὰ τὸ καρτερώτατον τοῦ χωρίου

1. Σχολὴ γίγνεσθαι] χρόνος ἐγγίγνεσθαι. — 3. Τοῦτο] ὅπερ πάσχουσιν αὐτοί. (λ. Αὐγ.) — 7. Οἷς γὰρ — οὐκ εἰώθασι μέν. τ. ἐ.] οἱ κινοῦντες τὰς κεφαλὰς καὶ τὰ δόρατα, καὶ μὴ ἡσύχως ἀπιόντες καὶ τὸ ὅλον ἀτρόμως, οὐκ εἰώθασιν ὑπομένειν τοὺς πολεμίους. — 10. Ὁ μέν] ὁ Βρασίδας. (λ. Αὐγ.) — 11. ** Σταύρωμα] χάραξ. (Λουγδ.) — 13. Εὐθεῖαν] ἤγουν εὐθέως. (λ. Αὐγ.) — ** Καρτερώτατον] ὑψηλὸν δή. (Λουγδ.)

recentiores, et Haack. atque Goell. perspicuitatis causa insuper post ἀπιοῦσιν interpunxerunt. Cf. adnot.

Ἠϊόνος Pal. Haack. Goell. Vulgo Ἠόνος. Aug. Mosqu. m. Bekk. Ἠιόνος. Aut hoc aut Ἠϊόνος H. E. In Reg. (G.) Ἤονος cum ι s. v. F. Ἰηόνος. Cf. ad I, 98. et IV, 7.

4. Ὡς. Litera ς in C. s. v.

Αὐτῷ. Cl. ex emend. αὐτό. E. αὐτοῦ.

Σχολή. Ar. σχολῇ, fortasse recte. Lugd. ἡ σχολή.

Αὐτός de Ar.

Αὐτός om. D. I.

5. Κἀν. Vat. καί.

Ὡς om. C. I.

Ἑαυτοῦ. G. αὐτοῦ.

Δῆλοι. Gr. Ald. Flor. Bas. atque ex emend. Ar. δηλοῖ.

Δέ om. Gr.

Τῇ κινήσει. Τῇ om. C. D. I.

Ἐπιόντας. Lugd. στρατιώτας, sed nostrum subscr.

Τὶς ἀνοιγέτω. Mosqu. ἀνοιγέτω τις. „Moeridis tempore hic scriptum fuisse ἀνοιγνύτω Pierson. ad Moer. p. 31. observat." At non idonea de causa hoc suspicatur. Ἀνοίγειν saepius, ἀνοιγνύναι nunquam usurpat Thuc. Vid. Ind. verb.

6. Κατά. Vat. μετά. H. κατά s. μετά.

Τὸ σταύρωμα. Mosqu. τῷ σταυρώματι.

Πρώτας. F. πόρτας. Mox C. τείχου.

Ὄντος. G. ὄντας.

Τὴν ὁδόν om. cod. Bas., cui si unus alterve suffragaretur, neque pareas, ut Bekk. fecit Demosth. de Cor. §. 111.

Τὸ καρτερώτατον. D. om. τό.

τον οὐ διενοεῖτο μένειν, εὐθὺς φεύγων, καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ Μυρκινίου πελταστοῦ, ἀποθνήσκει· οἱ δὲ αὐτοῦ ξυστραφέντες ὁπλῖται ἐπὶ τὸν λόφον τόν τε Κλεαρίδαν ἠμύνοντο, † καὶ δὶς ἢ † τρὶς προσβαλόντα, καὶ οὐ πρότερον ἐνέδοσαν, πρὶν ἥ τε Μυρκινία καὶ ἡ Χαλκιδι- 5 κὴ ἵππος καὶ οἱ πελτασταὶ περιστάντες καὶ ἐσακοντίζοντες αὐτοὺς ἔτρεψαν. 10. οὕτω δὲ τὸ στράτευμα πᾶν ἤδη τῶν Ἀθηναίων φυγὸν χαλεπῶς, καὶ πολλὰς ὁδοὺς τραπόμενοι κατὰ ὄρη, ὅσοι μὴ διεφθάρησαν ἢ αὐτίκα ἐν χερσὶν, ἢ ὑπὸ τῆς Χαλκιδικῆς ἵππου καὶ τῶν πελταστῶν, 10 οἱ λοιποὶ ἀπεκομίσθησαν ἐς τὴν Ἠιόνα. 11. οἱ δὲ, τὸν Βρασίδαν ἄραντες ἐκ τῆς μάχης, καὶ διασώσαντες, ἐς τὴν πόλιν ἔτι ἔμπνουν ἐσεκόμισαν· καὶ ᾔσθετο μὲν ὅτι νικῶσιν οἱ μεθ' αὐτοῦ, οὐ πολὺ δὲ διαλιπὼν ἐτελεύτη-

2. Οἱ δὲ αὐτοῦ] ἤτοι [οἱ] αὐτοῦ τοῦ Κλέωνος. ἢ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. — 4. Καὶ δίς] περιττὸς ὁ καὶ σύνδεσμος. — 10. Ἢ ὑπὸ τῆς Χαλκιδικῆς] ἤγουν ὕστερον μετὰ τὴν μάχην φεύγοντες. (λ. Αὐγ.) — 11. Ἀπεκομίσθησαν] διεσώθησαν.

Καὶ καταληφθείς. *Καί* non male om. D. I. Mosqu. et, ut videtur, Vall. Proxima confirmant Aristid. et Suid. Vid. adnot. Statim Pal. *ἀποθνήσκει.*

Ξυστραφέντες. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *συστρ.* Cf. I. 1. p. 209. cum Farr. discr. script. Statim Mosqu. *ὁπλίται.*

Τόν τε Κλεαρίδαν. Mosqu. *τόν τε Κλεανίδαν.*

Ἠμύνοντο. D. I. *ἠμύναντο.* Cf. ad IV, 115.

Καὶ δὶς ἢ τρίς. I. *ἢ δὶς ἢ καὶ τρίς.* Mosqu. *καὶ δὶς καὶ τρίς.* In vulg. *καί* adeo significat, et *ἠμύνοντο καὶ προσβαλόντα* cohaerent. Non tamen placet. II, 4. *καί* in *καὶ δὶς μὲν ἢ τρὶς ἀπεκρούσαντο* valet *atque.* Sic *δὶς ἢ τρίς* IV, 88. *ἢ δὶς ἢ τρίς* Aristoph. Lys. v. 360. *Δὶς καὶ τρίς* legimus Soph. Philoct. 1222., *καὶ δὶς καὶ τρίς* Plat. Phaedon. c. 8. Hinc optimi libri supra I, 82. *ἐτῶν καὶ δύο καὶ τριῶν*, ut videtur recte.

Μυρκινία. C. D. I. *Μυρσινία.*

Καὶ ἡ. *Καί* om. Mosqu.

Ἐσακοντίζοντες. D. I. *ἀκοντίζοντες.*

10. *Ἢ αὐτίκα.* *Ἤ* om. Ar. Chr. Dan. Antea Mosqu. *ὄρη.*

Τραπόμενοι nemo sollicitabit. Vid. I, 1. p. 94.

Ἢ ὑπό. *Ἤ* om. B.

11. *Διασώσαντες.* Pal. rursus *διασφάσαντες.* Cf. de Art. crit. p. 150.

Ἐσεκόμισαν. Reg. (G.) Gr. C. D. I. *ἐκόμισαν.* Antea Mosqu. *ἔμπνουν.*

Μεθ' αὐτοῦ. Cass. Pal. Lugd. Vulgo (et Haack.) *μετ' αὐτοῦ.* Aug. It. Vat. Gr. Mosqu. Bekk. Goell. *μεθ' ἑαυτοῦ.* Mox Bekk. in minn. exempll. cum C. D. *ἐτελεύτησεν*, et §. 11. cum Cass. Aug. H. *ἔστησαν.*

σε. 12. καὶ ἡ ἄλλη στρατιὰ, ἀναχωρήσασα μετὰ τοῦ Κλεαρίδου ἐκ τῆς διώξεως, νεκρούς τε ἐσκύλευσε, καὶ τροπαῖον ἔστησε. . . .

(Ταφὴ καὶ τιμαὶ Βρασίδου. ἀριθμὸς τῶν ἀποθανόντων. οἱ Ἀθηναῖοι ἀποπλέουσι.)

ια'. Μετὰ δὲ ταῦτα τὸν Βρασίδαν οἱ ξύμμαχοι πάντες, ξὺν ὅπλοις ἐπισπόμενοι, δημοσίᾳ ἔθαψαν ἐν τῇ πό-
5 λει πρὸ τῆς νῦν ἀγορᾶς οὔσης. καὶ τὸ λοιπὸν οἱ Ἀμφιπολῖται, * περιέρξαντες * αὐτοῦ τὸ μνημεῖον, ὡς ἥρωΐ τε ἐντέμνουσι, καὶ τιμὰς δεδώκασιν ἀγῶνας καὶ ἐτησίους θυσίας, καὶ τὴν ἀποικίαν ὡς οἰκιστῇ προςέθεσαν, κα-
10 ταβαλόντες τὰ Ἁγνώνεια οἰκοδομήματα, καὶ ἀφανίσαντες εἴ τι μνημόσυνόν που ἔμελλεν αὐτοῦ τῆς οἰκίσεως περιέσεσθαι, νομίσαντες τὸν μὲν Βρασίδαν σωτῆρά τε

ια'. 7. Περιέρξαντες] ἤγουν περιφράξαντες. (λ. Αὐγ.) — 8. Ἐντέμνουσιν] ἐναγίζουσιν, ἐναγίσματα προςφέρουσιν, [θύουσιν. (λ. Αὐγ.)] — Ἀγῶνας καὶ ἐτησίους θυσίας] ἤγουν δι' ἔτους θυσιάζειν καὶ ἀγωνίζεσθαι. (λ. Αὐγ.) — 10. Τὰ Ἁγνώνεια οἰκοδομήματα] Ἁγνώνεια τὰ τοῦ Ἅγνωνος· ἐπειδὴ ὁ Ἅγνων Ἀθηναῖος ἦν, ὁ οἰκιστὴς τῆς Ἀμφιπόλεως. — 12. Περιέσεσθαι] φυλαχθήσεσθαι. (λ. Αὐγ.)

12. Καὶ ἡ. C. D. ἡ δέ. Mox Pal. στρατία.

Τοῦ Κλεαρίδου. Τοῦ om. cod. Bas. Mox C. ἐς τῆς.

Cap. XI. Ἐπισπόμενοι. Pal. Reg. (G.) m. (Ald. ed. Bas.?) ἐπισπώμενοι, sed in m. ō s. ω̄.

Νῦν de. Mosqu., sed. add. in marg. man. 1. Mox idem Ἀμφιπολίται.

Περιέρξαντες. D. περιείρξαντες, fortasse recte. Cf. Buttm. II. 1. p. 124. not.

Μνημεῖον. G. Mosqu. μνῆμα. Ad proxima nonnulli scriptores respiciunt. Vid. adnot.

Ἁγνώνεια. C. ἀγνώμονα. Hinc urbem Ἁγνώνειαν, πλησίον Ἀμφιπόλεως, effinxit Steph. Byz. De spiritu vid. mox.

Εἴ τι μνημόσυνον etc. Bekk. Anecd. I. p. 107. Μνημόσυνον· Θουκυδ. πέμπτῳ· εἴ τι (Montf. Bibl. Coisl. p. 483. ἤτοι) μνημόσυνόν ποτε ἔμελλεν ἔσεσθαι.

Ἔμελλεν. F. G. ἐκέλευεν.

Οἰκίσεως. Cass. Aug. Cl. It. Vat. Reg. (G.) F. Lugd. Gr. C. D. I. E. K. m. Ar. Ald. Flor. Bas. οἰκήσεως „Videatur Poll. IX, 7." WASS. „Ubi etiam libri scripti habent οἴκησις, ut hic οἰκήσεως. Sed res ipsa docet hic οἰκίσεως, ibi οἴκισις legendum esse. Vid. Jungerm. ad Poll. l. d." DUK. Cf. IV., 102.

Περιέσεσθαι. C. J. περιεθῆσθαι, sed posterior in marg. περιέσεσθαι.

Νομίσαντες—γεγενῆσθαι om. Mosqu.

σωτῆρα γεγενῆσθαι, καὶ ἐν τῷ παρόντι ἅμα τὴν τῶν Λακεδαιμονίων ξυμμαχίαν φόβῳ τῶν Ἀθηναίων θεραπεύοντες, τὸν δὲ Ἅγνωνα κατὰ τὸ πολέμιον τῶν Ἀθηναίων οὐκ ἂν ὁμοίως σφίσι ξυμφόρως οὐδ' ἂν ἡδέως τὰς τιμὰς ἔχειν. 2. καὶ τοὺς νεκροὺς τοῖς Ἀθηναίοις ἀπέδοσαν. ἀπέθανον δὲ Ἀθηναίων μὲν περὶ ἑξακοσίους, τῶν δ' ἐναντίων ἑπτά, διὰ τὸ μὴ ἐκ παρατάξεως, ἀπὸ δὲ τοιαύτης ξυντυχίας καὶ προεκφοβήσεως τὴν μάχην μᾶλλον γενέσθαι. 3. μετὰ δὲ τὴν ἀναίρεσιν οἱ μὲν ἐπ' οἴκου ἀπέπλευσαν, οἱ δὲ μετὰ τοῦ Κλεαρίδου τὰ περὶ τὴν Ἀμφίπολιν καθίσταντο. 10

(4. Ῥαμφίας Βρασίδᾳ βοήθειαν ἄγων ἐς Ἡράκλειαν ἀφικνεῖται.)

Ὀλ. πθ'. ἔτ. γ'. πρὸ Χρ. υκβ'. πρὸ

ιβ'. Καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τελευτῶντος Ῥαμφίας, καὶ Αὐτοχαρίδας, καὶ Ἐπικυδίδας, Λακεδαιμόνιοι, ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης χωρία βοήθειαν ἦγον ἐνακοσίων ὁπλιτῶν· καὶ ἀφικόμενοι ἐς Ἡράκλειαν τὴν 15

1. Ἐν τῷ παρόντι] πρὸς τὸ παρόν. — 3. Τὸν δὲ Ἅγνωνα ——] οὐ τοῦτο λέγει, ὅτι ὁ Ἅγνων οὐχ ἥδετο ταῖς τιμαῖς, ἀλλὰ οὔτε συμφέρειν τοῖς Ἀμφιπολίταις τιμᾶσθαι τὸν Ἅγνωνα, διὰ τὸ πολεμεύειν τοὺς Λακεδαιμονίους, οὔτε ἡδὺ ἦν τοῖς Ἀμφιπολίταις τὸ τιμᾶν αὐτόν. — 9. Οἱ μὲν] οἱ Ἀθηναῖοι. (L. Aug.)

ιβ'. 12. ** Καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους] Τζέτζου·
Ἐκ τῆς τρίτης ἔασα † λίπος † ὡς γράφειν·
ἐντεῦθεν ἠρξάμην δὲ τῆς γραφῆς πάλιν·
τὸ κλῆθρον ἦν δὲ τῶν ὀπισθίων λόγων. (Ital.)

15. Ἐς Ἡράκλειαν] Ἡράκλεια ἡ ἐν Τραχῖνι τῆς Θρᾴκης.

Ἅγνωνα Bekk. Goell. et antea Ἁγνώνεια. Vulgo (et Haack.) utrobique cum spiritu leni. Cf. ad I., 117. Accentum in ultima collocat Steph. Byz. in Ἁγνώνεια.

2. Ἀθηναίων μέν. Μέν. om. F. Post. ἑπτά apud Duk. punctum.

Ἐκ παρατάξεως. Ἐκ om. D.

Ξυντυχίας. It. Vat. H. ξυμμαχίας. Quem errorem iam I, 33. offendimus.

Προεκφοβήσεως. Mosqu. προσεκφοβήσεως.

3. Τὰ περὶ om. E.

Cap. XII. Ῥαμφίας. Dan. Ῥομφία. At vid. c. 13. 14. et I, 139.

Ἐπικυδίδας. Vind. Ἐπικύδας.

Θρᾴκης. Mosqu. Θρᾴκην.

Ἐνακοσίων Cass. Gr. Mosqu. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) ἐννακοσίων, sicut Cass. e correct. At vid. ad I, 46. Post ὁπλ. vulgo punctum, apud Bekk. comma.

ἐν Τραχῖνι, καθίσταντο ὅ τι αὐτοῖς ἐδόκει μὴ καλῶς ἔχειν. 2. ἐνδιατριβόντων δὲ αὐτῶν, ἔτυχεν ἡ μάχη αὕτη γενομένη, καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

Σεπτ. κα΄.

B. Χειμών. — Κεφ. ιγ΄—κδ΄.

(1. Ῥαμφίας ἀναχωρεῖ ἐπ᾽ οἶκον.)

ιγ΄. Τοῦ δ᾽ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος εὐθὺς μέχρι μὲν Πιερίου τῆς Θεσσαλίας διῆλθον οἱ περὶ τὸν Ῥαμφίαν· κωλυόντων δὲ τῶν Θεσσαλῶν, καὶ ἅμα Βρασίδου τεθνεῶτος, ᾧπερ ἦγον τὴν στρατιὰν, ἀπετράποντο ἐπ᾽ οἴκου, νομίσαντες οὐδένα καιρὸν ἔτι εἶναι, τῶν τε Ἀθηναίων ἥσσῃ ἀπεληλυθότων, καὶ οὐκ ἀξιόχρεων αὐτῶν ὄντων δρᾷν τι ὧν κἀκεῖνος ἐπενόει. 2. μάλιστα δὲ ἀπῆλθον εἰδότες τοὺς Λακεδαιμονίους, ὅτε ἐξῄεσαν, πρὸς τὴν εἰρήνην μᾶλλον τὴν γνώμην ἔχοντας.

(2. Αἰτίαι, δι᾽ ἃς οἵ τε Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὴν εἰρήνην τὴν γνώμην εἶχον. ιδ΄—ιζ΄. α) Τὰ τὰς πόλεις αὐτὰς προτρεπόμενα πρὸς ξύμβασιν. ιδ΄. ιε΄.)

ιδ΄. Ξυνέβη τε εὐθὺς μετὰ τὴν ἐν Ἀμφιπόλει μάχην καὶ τὴν Ῥαμφίου ἀναχώρησιν ἐκ Θεσσαλίας, ὥστε πολέ-

2. Μάχη αὕτη] ἡ κατὰ τὴν Ἀμφίπολιν τοῦ Βρασίδου. (λ. Αὐγ.)
ιγ΄. 8. Οὐδένα καιρὸν ἔτι εἶναι] οὐκ ἐν καιρῷ ἔτι εἶναι. — Τῶν τε Ἀθηναίων — —] τῶν μὲν Ἀθηναίων διὰ τὸ ἡσσηθῆναι ἀποκεχωρηκότων, τῶν δὲ περὶ τὸν Ῥαμφίαν οὐκ ὄντων δυνατῶν δρᾷν τι ὧν ὁ Βρασίδας διενοεῖτο.
ιδ΄. 14. * * Ὥστε] Τζέτζου·

Βιβλογράφου ὥστε πᾶν παρῆκα μὴ ξέων.

§. Ἐν τῷ μὲν † ὥστε ξείας † ὡς Τζέτζης γράφει·

2. Αὐτῶν. F. αὐτῶν αὐτοῦ, ex interpr. Mosqu. solum αὐτοῦ. Idem praeced. δέ om.
Ἔτυχεν. It. ἐτύγχανεν.
Cap. XIII. Πιερίου. Sic etiam Pal., sed fuerat Πειρίου. Cf. l. 2. p. 312.
Θεσσαλίας. D. θαλασσίας.
Τὸν Ῥαμφίαν. C. τὴν Ῥαμφίαν. Dan. τὴν Ῥόμφαιο.
Θεσσαλῶν om. Ar.
Ὥιπερ. Vat. H. ὥσπερ.
Ἐπ᾽ οἴκου. Gr. ἐς οἶκον.
Νομίσαντες. Mosqu. νομίσαντες δέ.
Ἔτι εἶναι. It. Vat. H. Bekk. εἶναι ἔτι. Cf. de Art. crit. p. 182.
2. Ὅτε. F. ὅτι.
Cap. XIV. Ῥαμφίου. Dan. Ῥομφίου. Deinde B. Θεσσαλίας.

μου μὲν μηδὲν ἔτι ἅψασθαι μηδετέρους, πρὸς δὲ τὴν εἰρήνην μᾶλλον τὴν γνώμην εἶχον, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, πληγέντες ἐπὶ τῷ Δηλίῳ καὶ δι' ὀλίγου αὖθις ἐν Ἀμφιπόλει, καὶ οὐκ ἔχοντες τὴν ἐλπίδα τῆς ῥώμης πιστὴν ἔτι, ᾗπερ οὐ προσεδέχοντο πρότερον τὰς σπονδάς, δοκοῦντες τῇ παρούσῃ εὐτυχίᾳ καθυπέρτεροι γενήσεσθαι· (2. καὶ τοὺς ξυμμάχους ἅμα † ἐδεδίεσαν † σφῶν, μή, διὰ τὰ σφάλματα ἐπαιρόμενοι, ἐπὶ πλέον ἀποστῶσι, μετεμέλοντό τε ὅτι μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ, καλῶς παρασχόν, οὐ ξυνέβησαν·) 3. οἱ δ' αὖ Λακεδαιμόνιοι, παρὰ γνώμην μὲν ἀποβαίνοντος σφίσι τοῦ πολέμου, ἐν ᾧ ᾤοντο ὀλίγων ἐτῶν καθαιρήσειν τὴν τῶν Ἀθηναίων δύναμιν,

ἰδ. Βιβλ. δ΄. κεφ. κά΄.

ἀρξῃ δ' ἀπαρτὶ τοῦ τῆς εἰρήνης λόγου.
σολοικοειδὲς καὶ σόλοικον † τάχα. (Παλ.)

1. Μηδετέρους] Ἀθηναίους καὶ Πελοποννησίους. (λ. Αὐγ.) — 3. Πληγέντες] ζημιωθέντες. (λ. Αὐγ.) — Καὶ δι' ὀλίγου αὖθις] ἀντὶ τοῦ μετ' ὀλίγον. — 4. Καὶ οὐκ ἔχ. —] καὶ οὐκέτι πιστεύοντες τῇ ἰσχύϊ τῇ αὐτῶν, δι' ἣν τὸ πρότερον οὐ προσεδέχοντο τὰς σπονδάς. — 6. Καθυπέρτεροι] τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Αὐγ.) — 8. Ἐπαιρόμενοι] δινούμενοι. (λ. Αὐγ.) — Ἐπιπλέον ἀποστῶσι] τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.) — 9. Καλῶς παρασχὸν οὐ ξ.] ἐξὸν καλῶς, καιροῦ ἐπιτηδείου παρατυχόντος [τοῦ πράγματος], οὐ συνέβησαν [τοῖς Λακεδαιμονίοις]. — Μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ] κατορθώματα. (λ. Αὐγ.) — 10. Οἱ δ' αὖ Λακεδαιμόνιοι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ μετεμέλοντο. ** ἀπὸ κοινοῦ εἶχον τὴν γνώμην πρὸς τὴν εἰρήνην νοητέον. (Βασ.) — 12. Ὀλίγων ἐτῶν καθαιρήσειν] ἤγουν δι' ὀλίγων ἐτῶν ταπεινώσειν (λ. Αὐγ.)

Μηδέν. Vat. οὐδέν.

Μηδετέρους. Gr. μηδ' ἑτέρους.

Πρὸς δέ. Δέ om. G.

Τὴν γνώμην εἶχον om. Ar. Chr. Dan.

Πληγέντες. Lugd. οἱ πληγέντες.

Ἐπὶ τῷ. Vulgo (et Haak.) ἐπί τε τῷ, sed τέ om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. Reg. (G.) Bekk. Goell.

Ὀλίγου. E. Chr. ὀλίγον.

Καὶ οὐκ. Καί om. K. Ar. Chr. Dan.

Οὐ προσεδέχοντο. Οὐ s. v. E.

Καὶ τοὺς — ξυνέβησαν. Haec in parenthesim redegimus, ut οἱ μὲν Ἀθηναῖοι — οἱ δ' αὖ Λακεδ. apte cohaereant. Bekk. et Goell. saltem cola punctis substituerunt.

2. Ἐδεδίεσαν. Imo ἐδέδισαν, sicut Goell. Vid. ad IV, 55.

Ἀποστῶσι. Vind. Mosqu. ἀπιστῶσι, quod male non contemnendum dicit Bauer.

Μετεμέλοντο. E. m. Chr. Ald. Flor. Bas. μετεμέλλοντο.

Μετὰ τά. Τά om. D.

Παρασχόν. Pal. D. παρασχών, cum ο̄ rec. man. superscr.

3. Παρά. B. περί.

Καθαιρήσειν. F. καθαιρήσειν.

εἰ τὴν γῆν τέμνοιεν, περιπεσόντες δὲ τῇ ἐν τῇ νήσῳ ξυμφορᾷ, οἵα οὔπω γεγένητο τῇ Σπάρτῃ, καὶ λῃστευομένης τῆς χώρας ἐκ τῆς Πύλου καὶ Κυθήρων, αὐτομολούντων τε τῶν Εἱλώτων, καὶ ἀεὶ προσδοκίας οὔσης μή τι καὶ οἱ ὑπομένοντες, τοῖς ἔξω πίσυνοι, πρὸς τὰ παρόντα σφίσιν, ὥσπερ καὶ πρότερον, νεωτερίσωσι. 4. ξυνέβαινε δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ἀργείους, αὐτοῖς τὰς † τριακονταέτεις † σπονδὰς ἐπ' ἐξόδῳ εἶναι· καὶ ἄλλας οὐκ ἤθελον σπένδεσθαι οἱ Ἀργεῖοι, εἰ μή τις αὐτοῖς τὴν Κυνουρίαν γῆν ἀποδώσει· ὥστ' ἀδύνατα εἶναι ἐφαίνετο Ἀργείοις καὶ Ἀθηναίοις ἅμα πολεμεῖν. τῶν τε ἐν Πελοπον-

1. Ἐν τῇ νήσῳ] τῇ Σφακτηρίᾳ. (λ. Αὐγ.) — 3. Αὐτομολούντων] παρὰ τοὺς ἐν Πύλῳ [δηλαδὴ] Ἀθηναίους. ἡ δὲ ἔννοια· μήπως αὐτομολήσωσιν οἱ Εἵλωτες οἱ ὑπομένοντες παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις, πιστεύοντες τοῖς ἔξω, τουτέστι τοῖς ηὐτομοληκόσι διὰ τὰ συμβεβηκότα τοῖς Λακεδαιμονίοις. — 5. Οἱ ὑπομένοντες] οἱ ὑπόλοιποι. (λ. Αὐγ.) — Τοῖς ἔξω] αὐτομολήσασι δηλαδή. (λ. Αὐγ.) — 6. ** Ξυνέβαινε δέ] ἐνταῦθα ἡ ἀπόδοσις τῆς ὅλης ἐννοίας ἀπὸ τοῦ, πρὸς τὴν εἰρήνην μᾶλλον τὴν γνώμην εἶχον. (Βασ.) — 7. Αὐτοῖς] τοῖς Λακεδαιμονίοις. (λ. Αὐγ.) — 8. Ἐπ' ἐξόδῳ] λήξει. (λ. Αὐγ.) — 9. Σπένδεσθαι] ἤγουν μετὰ σπονδῶν ποιεῖσθαι. (λ. Αὐγ.)

Περιπεσόντες δέ. Δέ om. K. Proximum τῇ (ante ἐν) om. C. I.

Γεγένητο. C. I. γεγένοιτο, in marg. ἐγεγένητο. „Atticis usitatum est omittere augmentum in hoc tempore. Multa huius generis collegit Jungerm. ad Poll. III, 102." DUK. Cf. I. 1. p. 228.

Τῆς χώρας om. F.

Τῆς Πύλου καί om. Chr.

Κυθήρων. Chr. Κυθαίρων.

Αὐτομολούντων τε. C. D. αὐτολμούντων δέ τε. I. ἀτολμούντων δέ τε, sed in marg. αὐτομολούντων. Statim Aug. Εἱλώτων. Cf. adnot. ad I, 101. Sequebatur male colon. Tum Pal. rursus αἰεί.

Οἱ ὑπομένοντες. Οἱ om. Mosqu.

Πίσυνοι. D. πίσσυνοι. C. πίσσυνοι. At vid. adnot.

Ὥσπερ. Cod. Bas. ὡς.

Νεωτερίσωσι. C. νεωτερήσωσι. Gr. et Bekk. in minn. exempll. νεωτερίσωσιν.

4. Αὐτοῖς post τριακοντ. collocant Reg. (G.) F.

Τριακονταέτεις. Vat. Bekk. Goell. At cum E. legendum τριακοντούτεις, sicut I, 23. 115. II, 2. Cf. Buttm. Gr. max. §. 71. adnot. 7. Matth. §. 113. adnot. 3. Lob. ad Phryn. p. 408. not. Vulgo (et Haack.) τριακονταετεῖς. It. τριακονταέτις. H. τριάκοντα ἔτις, cum ει s. ις. F. τριακοντέτεις. Add. I. 1. p. 230.

Ἐξόδῳ. Chr. Dan. ἐξόδων.

Κυνουρίαν. It. Vat. Bekk. Κυνοσουρίαν. Cf. I. 2. p. 205. et infra c. 41.

Ἀποδώσει. F. ἀποδώσειν.

νήσῳ πόλεων ὑπώπτευόν τινας ἀποστήσεσθαι πρὸς τοὺς Ἀργείους· ὅπερ καὶ ἐγένετο.

(Μάλιστα οἱ Λακεδαιμόνιοι τὸ πρᾶγμα ἐσπουδάζοντο.)

ιε'. Ταῦτ' οὖν ἀμφοτέροις αὐτοῖς λογιζομένοις ἐδόκει ποιητέα εἶναι ἡ ξύμβασις, καὶ οὐχ ἧσσον τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπιθυμίᾳ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκ τῆς νήσου κομίσασθαι· ἦσαν γὰρ οἱ Σπαρτιᾶται αὐτῶν πρῶτοί τε, καὶ ὁμοίως σφίσι ξυγγενεῖς. 2. ἤρξαντο μὲν οὖν καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν ἅλωσιν αὐτῶν πράσσειν· ἀλλ' οἱ Ἀθη-

ιε'. 3. Ἀμφοτέροις αὐτοῖς] Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις δηλονότι. — 5. ** Τῶν ἀνδρῶν κομίσασθαι]

Γλώσσης νόησον Ἀττικῆς εἶναι τόδε,
ψωμοῦ * φαγεῖν * τε, καὶ λαβεῖν ἀνδρῶν, λέγειν,
οἴνων πιεῖν τε, καὶ τὰ τοιοῦτον τρόπον·
μηδ' αὖ σόλοικον μηδαμῶς νόει τόδε.
§. Πολὺς πόνος καὶ * τουτονὶ * ξεῖν καὶ γράφειν,
καὶ τῆς ἑκάστης ἡμέρας περιδρόμῳ,
καίπερ νοσοῦντα, δυςπνοοῦντα τὴν νόσον,
φύλλων ἀναγνῶναι τοιάςδε † ὦ †.
διπλῆν διεκτρέχειν με † πεντηκοντέρα †,
ὅθεν † στρατωρεὶ † τὴν βιβλογράφου κόπρον.
ἐατέον νῦν ἐκφορεῖν τε καὶ ξέειν. (Παλ.)

6. Ἦσαν γὰρ οἱ Σπαρτιᾶται] τὸ οἱ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἔνιοι. ἦσαν γάρ τινες αὐτῶν Σπαρτιᾶταί τε καὶ πρῶτοι καὶ τοῖς πρώτοις ξυγγενεῖς. ὡς τὸ εἰκὸς οὖν, οἱ ξυγγενεῖς αὐτῶν σπουδὴν ἐποιοῦντο. — 8. Πράσσειν] τὴν εἰρήνην δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

Ὅπερ. C. D. E. Vind. m. Ar. Chr. ὥςπερ, sed in m. superscr. γρ. ὅ. Valla *prout*.

Cap. XV. Ταῦτ' — καταλύεσθαι. „Schol. Aristoph. ad Pac. 478., qui ταῦτα, ἧττον, οὔπω θέλοντες. Ibi pro φησί legendum σφίσι." WASS.

Αὐτοῖς de. G.

Σπαρτιᾶται Mosqu. „qui ita semper" (quod de Art. crit. p. 149. adnotare negleximus) Haack. Bekk. Goell. Vulgo Σπαρτιάται. Antea οἳ cum accentu (ἦσαν οἳ) ne quis cum Abresch. (cf. Schol.) exspectet, vid. adnot.

Πρῶτοί τε. Τέ de. D.

ναῖοι * οὔπως * ἤθελον, εὖ φερόμενοι, ἐπὶ τῇ ἴσῃ καταλύεσθαι. σφαλέντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τῷ Δηλίῳ, παραχρῆμα οἱ Λακεδαιμόνιοι, γνόντες νῦν μᾶλλον ἂν ἐνδεξομένους, ποιοῦνται τὴν ἐνιαύσιον ἐκεχειρίαν, ἐν ᾗ ἔδει 5 ξυνιόντας καὶ περὶ τοῦ πλείονος χρόνου βουλεύεσθαι.

(β'. Διὰ τί οἱ τὰ πρῶτα ἐν Λακεδαίμονι καὶ ἐν Ἀθήναις φερόμενοι, Πλειστοάναξ τε καὶ Νικίας, τὴν ξύμβασιν προὐθυμοῦντο. ιϛ'—κ'.)

ιϛ'. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ ἐν Ἀμφιπόλει ἧσσα τοῖς Ἀθηναίοις ἐγεγένητο, καὶ ἐτεθνήκει Κλέων τε καὶ Βρασίδας, οἵπερ ἀμφοτέρωθεν μάλιστα ἠναντιοῦντο τῇ εἰρήνῃ, ὁ μὲν διὰ τὸ εὐτυχεῖν τε καὶ τιμᾶσθαι ἐκ τοῦ πολεμεῖν,

1. Οὔπως ἤθελον] οὐδὲ ὅλως ἤθελον. — Εὖ φερόμενοι] ἤγουν εὐτυχοῦντες. (λ. Αὐγ.) — Ἐπὶ τῇ ἴσῃ] ὥστε τὸ προσῆκον αὐτοῖς μόνον ἔχειν, ἀλλὰ δηλονότι καὶ περιττότερον. — 3. Ἐνδεξομένους] ἤτοι προσδεξομένους· λείπει τὴν εἰρήνην.
ιϛ'. 8. Ὁ μέν] ὁ Βρασίδας.

2. Οὔπως. Cl. Reg. (G.) F. Gr. C. D. I. E. m. (sed hic abraso ς) Ar. Dan. marg. Steph. Schol. Aristoph. Vall. οὔπω. Sed Phot. et Suid. Οὔπως· οὐδένα τρόπον· καὶ Θουκυδίδης ἐν ε̄ καὶ Ὅμηρος. Post πράσσ. vulgo punctum, apud Bekk. comma.

Εὖ φερόμενοι. H. s. v. γρ. εὐφορούμενοι.

Καταλύεσθαι. „Post hanc vocem sequentia inserit contra libros omnes Schol. Aristoph. Pac. 478. Μάλιστα δὲ οἱ τῶν δεδεμένων συγγενεῖς ἐνῆγον, καὶ ἐσπούδαζον, ὡς ἂν εἰρήνη γένηται." WASS.

Ἐπὶ τῷ. F. ἐπὶ τῶν ἐν. Reg. (G.) ἐν, sine τῷ.

Γνόντες — ἐνδεξ. „Thom. Mag. in ἐνδέχεται." WASS.

Ἂν ἐνδεξομένους. Ἂν om. Gr. D. Ar. Chr. Pro ἐνδεξομένους m. Thom. Mag. ἐνδεξαμένους, quo ducunt etiam Chr. Dan., qui δεξαμένους praebent. At vulgata sincera. Vid. I. 1. p. 160. Caeterum D. ἐνδεξομένοις, sed cum υς s. ις.

Ποιοῦνται. H. ποιεῖται, cum ου s. ει.

Τοῦ πλείονος. Τοῦ s. v. E.

CAP. XVI. Ἐπειδὴ δέ. Δέ om. K. Ar. Chr. Dan. „Om. etiam Schol. Arisoph. Equ. 790, qui et ἧττα, ἐγένετο, τεθνήκει, ἀμφότεροι· pro ἡσυχίας, εὐτυχίας, et τε νομίζων εἶναι, et ἀξιοπιστότερος διαβ. omissa voce μάλιστα. Corrupte." WASS.

Ἡ ἐν. G. F. K. οἱ ἐν.

Ἐγεγένητο. H. γεγένητο, ut c. 14. In Gr. nostrum ex emend., fuerat ἐγένετο.

Ἠναντιοῦντο. C. ἠναντιοῦτο.

Τῇ εἰρήνῃ. Τῇ de K.

Ὁ μέν. „Verba ὁ μὲν — διαβάλλων olim parentheseos inclusa erant signis." DAU.

ὁ δὲ, γενομένης ἡσυχίας, καταφανέστερος νομίζων ἂν εἶναι κακουργῶν, καὶ ἀπιστότερος διαβάλλων· τότε δὲ * οἱ ἐν * ἑκατέρᾳ τῇ πόλει σπεύδοντες τὰ μάλιστα τὴν ἡγεμονίαν, Πλειστοάναξ τε ὁ Παυσανίου, βασιλεὺς Λακεδαιμονίων, καὶ Νικίας ὁ Νικηράτου, πλεῖστα τῶν τότε εὖ φερόμενος ἐν στρατηγίαις, πολλῷ δὴ μᾶλλον προεθυμοῦντο· Νικίας μὲν, βουλόμενος, ἐν ᾧ ἀπαθὴς ἦν, καὶ ἠξιοῦτο, διασώσασθαι τὴν εὐτυχίαν, καὶ ἔς τε τὸ

1. Ὁ δὲ] ὁ Κλέων. — 5. Πλεῖστα] ἤτοι ἐν πλείστοις πράγμασι. (1. Αὐγ.) — 7. ** Ἀπαθὴς] εὐτυχής. (Λουγδ.)

Ἂν om. Vat. et Schol. Arist., s. v. habet H.

Διαβάλλων. Pal. Vat. H. διαβαλών, sed in Pal. antea fuerat διαβάλλων.

Τότε δέ. Ar. Chr. τότε δή. „Quod est etiam infra c. 17. Et sic saepe Lucianus. Timon. p. 161. Καὶ λόγοι πολλοὶ παρὰ τῇ κύλικι τότε δὴ καὶ μάλιστα περὶ σωφροσύνης. [Hoc tamen exemplum plane huc non pertinet.] De Sacrif. p. 869. Ἢν δ' εἰς τὴν Αἴγυπτον ἔλθῃς, τότε δὴ, τότε ὄψει πολλὰ τὰ σεμνά. Quom. conscrib. sit Histor. p. 635. et Demosth. encom. 707.“ DUK. At nihil mutandum. Vid. ad I, 11. ad Xen. Cyr. I, 6, 41. et δέ in Ind. Xen. Anab. Apodosin hinc incipere perperam negat Haack., dubitat Heilm. At vid. Goell.

Οἱ ἐν. Haec ex Reg. (G.) F. Lugd. Gr. inseruimus cum Haack. et Goell. „Etenim qui principatum civitati suae parare student, [quod inest in vulg. scriptura,] eos belli magis quam pacis cupidos esse consentaneum est. Sed principes suae uterque civitatis esse voluerunt Plistoanax Niciasque, idque se tantum pacem republica agente consecuturos esse sperabant.“ GOELL. Nec dicimus σπεύδειν τινί τι, parare alicui aliquid, sed absolute σπεύδειν τι, ut προθυμεῖσθαί τι, studiose ambire, affectare aliquid. Cf. VI, 39. 79.

Τὴν ἡγεμονίαν. Τήν om. Mosqu. Τὴν ἡσυχίαν aut ὁμόνοιαν Reisk., τὴν ὁμολογίαν Dindorf. conficiebat, quae omnia ut audaciora, ita, si antea οἱ ἐν inseris, non necessaria sunt.

Βασιλεὺς Λακεδαιμονίων. C. Λακεδαιμ. βασιλεύς.

Φερόμενος. „Fort. leg. φερόμενοι.“ GOELL. Minime. Plistoanax res insignes in bello nondum gesserat. Statim G. στρατιγίαις, sed η s. ι ead. man.

Πολλῷ. It. H. C. D, I. E. K. m. πολλῶν, sed I. in marg. πολλῷ.

Ἠξιοῦτο. Cass. Aug. Reg. Gr. ἠξίου τό. „Mendose.“ WASS. Mosqu. ἀξιοῦτο. Virgula post ἠξιοῦτο vulgo (ante Bekk.) abest, et Haak. ἠξιοῦτο διασώσασθαι interpretatur dum existimaretur conservasse, licet καί ante ἔς τε aperte doceat iam praecessisse infinitivum ad βουλόμ. pertinentem. Supple igitur τοῦ ἀπαθὴς εἶναι vel interpretare dum honorabatur. Pal. rursus διασῴσ. Cf. de Art. crit. p. 150.

Ἔς τε. Mosqu. ἔν τε. Lugd. ἔσται.

αὐτίκα πόνων πεπαῦσθαι καὶ αὐτὸς, καὶ τοὺς πολίτας παῦσαι, καὶ τῷ μέλλοντι χρόνῳ καταλιπεῖν ὄνομα ὡς οὐδὲν σφήλας τὴν πόλιν διεγένετο, νομίζων ἐκ τοῦ ἀκινδύνου τοῦτο ξυμβαίνειν, καὶ ὅςτις ἐλάχιστα τύχῃ αὑτὸν παραδίδωσι, τὸ δὲ ἀκίνδυνον τὴν εἰρήνην παρέχειν· Πλειστοάναξ δὲ, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν διαβαλλόμενος περὶ τῆς καθόδου, καὶ ἐς ἐνθυμίαν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀεὶ προβαλλόμενος ὑπ' αὐτῶν, ὁπότε τι πταίσειαν, ὡς διὰ τὴν ἐκείνου κάθοδον παρανομηθεῖσαν ταῦτα ξυμβαίνοι. 2. τὴν γὰρ πρόμαντιν τὴν ἐν Δελφοῖς ἐπῃτιῶντο αὐτὸν πεῖσαι μετὰ Ἀριστοκλέους τοῦ ἀδελφοῦ, ὥςτε χρῆσαι

3. ** Τοῦ ἀκινδύνου] τῆς ἀσφαλείας. (Λουγδ.) — 4. Καὶ ὅςτις ἐλάχιστα τύχῃ αὐτὸν παραδίδωσι] τῇ ἀλόγῳ φορᾷ τῆς τύχης. (λ. Αὐγ.) — 5. † Τὴν εἰρήνην παρέχειν] † ᾤετο δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 6. ** Πλειστοάναξ δὲ] Πλειστοάναξ ὁ Παυσανίου βασιλεὺς Λακεδαιμονίων, ὃς φεύγων κάθοδον εὕρετο· ἔφευγε δὲ διὰ τό ποτε πρότερον δόξαι δῶρα παρ' Ἀθηναίων λαβὼν ἀναχωρῆσαι [ἐκ] τῆς Ἀττικῆς. (Γ.) — Διαβαλλόμενος] ἤγουν ὑβριζόμενος. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 7. ** Καθόδου] ἀντὶ τοῦ ἀναχωρήσεως ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς δή. (Λουγδ.) — 8. Προβαλλόμενος] ἤγουν κατηγορούμενος. (λ. Αὐγ.) — 9. Παρανομηθεῖσαν] ἤγουν παρανόμως δοθεῖσαν αὐτῷ. (λ. Αὐγ.) — 10. Τὴν γὰρ πρόμαντιν] ἤγουν τὴν προαγορεύουσαν ἐκ μαντείας. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Καὶ τῷ. Gr. καὶ ἐν τῷ, non inepte.

Οὐδέν. Cod. Bas. οὐδένα.

Αὐτόν. Cass. Aug. Pal. Reg. Gr. Mosqu. αὑτόν. Cf. Farr. discr. script. „Pro τύχῃ hic debebat τῇ τύχῃ." BAU. Cf. Ind. verb. in h. v.

Ἐς ἐνθυμίαν — αὐτῶν Thom. Mag. in ἐνθυμ., ubi εἰς. It. Vat. cod. Bas. E. ἐς εὐθυμίαν. C. D. ἐς ἀθυμίαν. „Pol. II, 231. ἐνθυμία καὶ ἐνθύμησις [1, 132.] Θουκυδ." DUK. Cf. adnot.

Ἀεί om. Reg. (G.) Αἰεί rursus exarat Pal. Cf. I, 1. p. 211.

Προβαλλόμενος. Cod. Bas. a corr. προβαλλομένοις.

Τι πταίσειαν. Τί om. Reg. (G.) At vid. Valck. ad Herodot. VIII, 21.

Ξυμβαίνοι Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) F. B. C. I. E. Vind. K. m. Ar. Ald. Flor. Bas. Haack.. Bekk. Goell. Vulgo ξυμβαίνει, quod habet D., sed cum οι s. ει al. man.

2. Πρόμαντιν. Syllaba τιν s. v. in C. Idem statim ἐπουτιῶντο.

Μετά plene pro vulg. (Haack. Bekk. Goell.) μετ' Cass. Aug. C. et fortasse plures. Cf. Farr. discr. script. ubi I. 1. p. 421. lege C. pro G. Lugd. μητ'.

Χρῆσαι Λακεδαιμονίοις. „Suid. et ex eo Phav. Χρῶσαν· τὴν χρησμῳδοῦσαν. Χρῶσαν Λακεδαιμονίοις· Θουκυδίδης. Quaerendum est, ubi haec dicat Thuc. Sed dubito nonnihil, an Suidas ea male ex hoc loco de-

Λακεδαιμονίοις ἐπὶ πολὺ τάδε θεωροῖς ἀφικνουμένοις, Διὸς υἱοῦ ἡμιθέου τὸ σπέρμα ἐκ τῆς ἀλλοτρίας ἐς τὴν ἑαυτῶν ἀναφέρειν· εἰ δὲ μὴ, ἀργυρέᾳ * εὐλάκᾳ * εὐλάξειν. 3. χρόνῳ δὲ προτρέψαι τοὺς Λακεδαιμονίους, φεύ-

1. ** Ἐπὶ πολὺ] πολλάκις. (Λουγδ.) — 2. Διὸς υἱοῦ ἡμιθέου τὸ σπέρμα] ἡμιθέου μὲν τοῦ Ἡρακλέους λέγει, σπέρμα δὲ τὸν ἀπόγονον· οὗτος δ' ἦν ὁ Πλειστοάναξ. ἀναφέρειν δὲ τὸ κατάγειν. εὐλάκαν δὲ τὴν ὕνιν Λακεδαιμόνιοι λέγουσιν· ἔνιοι δὲ, τὴν δίκελλαν, ἀπὸ τοῦ * λακαίνειν *, ὅ ἐστι σκάπτειν. εὐλάξειν δὲ ἀρόσειν. τοιοῦτο δέ τι λέγει, ἀργυρέᾳ εὐλάκᾳ εὐλάξειν, τουτέστι λιμὸν ἔσεσθαι, καὶ πολλοῦ σφόδρα τὸν σῖτον ὠνήσεσθαι, ὥσπερ ἀργυροῖς ἐργαλείοις χρωμένους. ἔνιοι δὲ οὐ λυσιτελήσειν φασὶν αὐτοῖς τὴν γῆν γεωργεῖν, ὥσπερ εἰ ἀργυροῖς ἐργαλείοις ἐχρῶντο. — Ἐκ τῆς ἀλλοτρίας] ἤγουν ὑπερορίας. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 3. Ἀναφέρειν] ἀνακαλεῖσθαι. (λ. Αὐγ.) — ** Ἀργυρέαιε] Ὄζει κόπρος κάκιστον ἡ βιβλιογράφου. (Παλ.) — ** Χρόνῳ δὲ — —] ἡ σύνταξις οὕτως· χρόνῳ δὲ προτρέψαι τοὺς Λακεδαιμονίους * αὐτὸν * καταγαγεῖν τοῖς

scripserit." DUK. Cf. Abresch. Diluc. p. 502.

Ἐπὶ πολύ. Cod. Bas. ab emend. ἐπιπλεῖστον.

Τάδε. Reg. (G.) F. Lugd. Gr. τάδε εἰπεῖν. „Ex interpretatione τοῦ χρῆσαι opinor." WASS. Εἰπεῖν si probes, antea χρῶσαν legendum, cui Suid. et Phav. patrocinantur. Neque tamen nos assentimur.

Ἀφικνουμένοις. It. ἀφικνούμενος. Ar. Chr. Dan. ἀφικομένοις.

Υἱοῦ ἡμιθέου. C. I. θεοῦ ἡμιθνέου. Statim F. ἐς τῆς ἀλλ.

Ἐς Cass. Aug. Pal. F. Mosqu. Haack. Vulgo. (Bekk. Goell.) εἰς. Cf. Farr. discr. script.

Ἀργυρέᾳ. Pal. ἀργυρεαις. It. ἀργυρᾷ. Vat. H. (quanquam posterioris accentus non appictus) ἀργυραιέ, sed H. cum α s. ε. Gr. ἀργύραις, B. C. D. I. E. K. ἀργυραια. Vind. m. ἀργυραίᾳ. Vulgatum tuentur Hesych. et Phav. In Reg. ἀργυρέαν.

Εὐλάκᾳ. Cl. in marg. εὐλάχᾳ. It. Vat. ευλα καί. Gr. εὐλὰ καί. H. ευλακα καί. Reg. εὔλακα. K. εὔλακα, sed κ sec. man. mutatum in χ. „Huc spectat Hesych. in v. ἀργυρέα ὕννις, qui emendandus ἀργυρέα εὐλάκα pro ἀργυρέα αὖλαξ." [Verba Hesychii sunt: Ἀργυρέα ὕννις, ἢ ἀργυρέα αὖλαξ, παρὰ Θουκ. Ubi Hemsterhus. „Ego ordinem invertendum puto Ἀργυρέα αὐλάχα, ἡ ἀργυρέα ὕννις, παρὰ Θουκ. Αὐλάχα inquam; hanc enim olim variam exstitisse lectionem in Thuc. libris Hesychius satis ostendit in Αὔλαχα, ἡ ὕνις. Vomerem ita vocari non abhorret, qui sulcos ducit." Cf. Kust. ad Suid.] „Ἄροτρον male reddit Suid., et scribit εὔλαχα, quomodo et Phav. [atque Zon.]" WASS. Εὐλάκᾳ tuetur Phot. et αὖλαξ, ἄλοξ ac similia nomina, non χ adsciscunt. De sententia vid. not.

Εὐλάξειν. Cl. in marg., It. Vat. Reg. Gr. εὐλάζειν.

3. Προτρέψαι. Dan. περιτρέψαι.

Λακεδαιμονίους. Perspicuitatis causa virgulam cum Haack. addidimus.

γοντα αὐτὸν ἐς Λύκαιον διὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀττικῆς ποτὲ μετὰ δώρων † δόκησιν † ἀναχώρησιν, καὶ ἥμισυ τῆς οἰκίας τοῦ ἱεροῦ τότε τοῦ Διὸς οἰκοῦντα φόβῳ * τῶν * Λακεδαιμονίων, ἔτει ἑνὸς δέοντι εἰκοστῷ τοῖς ὁμοίοις 5 χοροῖς καὶ θυσίαις καταγαγεῖν, ὥςπερ ὅτε τὸ πρῶτον, Λακεδαίμονα κτίζοντες, τοὺς βασιλέας καθίσταντο.

ιδ. Βιβλ. β'. κεφ. κα'.

ιζ'. Ἀχθόμενος οὖν τῇ διαβολῇ ταύτῃ, καὶ νομίζων ἐν εἰρήνῃ μὲν, οὐδενὸς σφάλματος γιγνομένου, καὶ ἅμα

ὁμοίοις χοροῖς καὶ θυσίαις· τὰ δὲ λοιπὰ μεταξὺ λεκτέον· ἔστι γὰρ περιβολὴ διττή. (Βασ.) — 2. Μετὰ δώρων δ.] οἱ μὲν τὴν δόκησιν ἀντὶ τοῦ δοκήσεώς φασι κεῖσθαι, διὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀττικῆς ποτὲ μετὰ δώρων δοκήσεως ἀναχώρησιν· οἱ δὲ, τηρήσαντες τὴν δόκησιν, τὴν ἀναχώρησιν [μᾶλλον] ἀντ' ἀναχωρήσεως ἐδέξαντο· ἄλλοι δὲ τὴν δόκησιν ἐπὶ τῆς λήψεως τῶν δώρων ἔλαβον, ἵν' ᾖ, ἤτοι διὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀττικῆς ποτὲ μετὰ δώρων λῆψιν ἀναχώρησιν· καὶ δεκτέον τοῦτο. §. ** διὰ τὴν ἀναχώρησιν ἐκ τῆς Ἀττικῆς μετὰ δόκησιν δώρων, ἀντὶ τοῦ μετὰ δωροδόκησιν, τοῦτ' ἔστι μετὰ τὸ λαβεῖν δῶρα ὑπ' Ἀθηναίων. (Λουγδ.) — Ἥμ. τῆς οἰκίας — οἰκοῦντα] ὁ Πλειστοάναξ διαφυγὼν ᾤκησεν ἐν Λυκαίῳ. τοῦ δὲ τόπου, καθ' ὃν ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν, τὸ μὲν ἥμισυ ἦν ἱερὸν, τὸ δὲ ἥμισυ βέβηλον. — 4. Ἔτει ἑνὸς δέοντι] τοῦτο συντακτέον τῷ χρόνῳ δὲ προτρέψαι [ἤγουν μετὰ τὸν χρόνον τῆς προῤῥήσεως τῆς μαντείας προτρέψαι (λ. Κασσ. Αὐγ.)] τοὺς Λακεδαιμονίους· ἵν' ᾖ, χρόνῳ δὲ προτρέψαι τοὺς Λακεδαιμονίους ἑνὸς δέοντι εἰκοστῷ.

ιζ'. 7. Τῇ διαβολῇ] τῇ ὕβρει τῇ τῶν ἐχθρῶν. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Δόκησιν Cass. (in cuius marg. man. rec. γρ. δοκοῦσαν,) Aug. (sed hic a correct. post δοκ. voc. eras.,) Cl. (cuius marg. δοκήσεως,) F. (in cuius marg. ead. man. γρ. δοκοῦσαν ἕως.) Mosqu. m. Chr. Dan. marg. Steph. Schol. Haack. „Etiam Suidas in δώρων hic legit δώρων δόκησιν, et exponit δωροδοκίαν.“ DUK. It. Vat. H. E. δόκησιν ἕως, C. D. I. K. m. δόκησιν ἐς, Vind. δόκησιν εἰς, in quibus omnibus latet scriptura marg. Cl. δοκήσεως, quae placuit Benedicto et Goell. Vulgo (Bekk. Goell.) δοκοῦσαν. Cf. adnot.

Οἰκίας. E. οἰκείας.

Φόβῳ τῶν. Cass. Aug. Pal. F. m. Ar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Schol. in cap. Haack. Bekk. Goell. φόβῳ τῷ. At c. 11. φόβῳ τῶν Ἀθηναίων. I, 26. δέει τῶν Κερκυραίων.

Ἔτει Vat. cod. Bas. D. E. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Reisk. Haack. Bekk. Goell. et rec. man. Reg. ac m., denique in marg. Gr. Vulgo inepte ἔτι.

Τὸ πρῶτον. Cass. τό om., ut videtur. Comma ante τὸ πρ. posuit Haack. Postrema syllaba voc. κτίζοντες in G. s. v.

Cap. XVII. Νομίζων. Apud Duk. male hic, non post μέν interpungitur. Omnis autem haec paragr. ad anteced. caput pertinet.

τῶν Λακεδαιμονίων τοὺς ἄνδρας κομιζομένων, κἂν αὐτὸς τοῖς ἐχθροῖς ἀνεπίληπτος εἶναι, πολέμου δὲ καθεστῶτος, ἀεὶ ἀνάγκην εἶναι τοὺς προὔχοντας ἀπὸ τῶν ξυμφορῶν διαβάλλεσθαι, προὐθυμήθη τὴν ξύμβασιν.

(3. Σπονδαὶ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων, ιη´—κ´. Ὁ τρόπος, ὃν ἐγένοντο.)

2. Καὶ τόν τε χειμῶνα τοῦτον ᾖσαν ἐς λόγους, 5 καὶ πρὸς τὸ ἔαρ ἤδη· παρασκευή τε προεπανεσείσθη ἀπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, περιαγγελλομένη κατὰ πόλεις ὡς ἐπὶ τειχισμὸν, ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι μᾶλλον ἐσακούοιεν· καὶ ἐπειδὴ ἐκ τῶν ξυνόδων, ἅμα πολλὰς δικαιώσεις προενεγ-

2. Ἀνεπίληπτος εἶναι] μὴ ἂν αὐτὸς * παρέξειν * κατηγορίας ἀφορμὴν, [προὐθυμήθη τὴν ξύμβασιν.] — 5. Ἤιεσαν ἐς λόγους] ἀλλήλοις δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 6. Παρασκευή τε προεπανεσείσθη] [ἡ πολεμικὴ παρασκευὴ (λ. Αὐγ.)] προηπειλήθη. — 7. Ὡς ἐπιτειχισμόν] ὡς μελλόντων φρούρια ἐπιτειχίσειν ἐν τῇ Ἀττικῇ τῶν Λακεδαιμονίων. §. ** ἵνα τειχίζωσι τὰ ἑαυτῶν χωρία. (Λουγδ.) — 9. Ἐκ τῶν συνόδων] ἐπειδὴ συνερχόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ ἐπιζητοῦντες κατὰ τὸ δίκαιον παρ' ἀλλήλων τινά[ς], συνέβησαν. — Δικαιώσεις] αἰτήματα δίκαια. (λ. Αὐγ.) — Προενεγκόντων] προβαλόντων. (λ. Αὐγ.)

Αὐτός. Gr. αὐτοῖς. C. αὐτοί. Pro κἂν cod. Bas. καί.

Ἀνάγκην. It. Vat. ἀνάγκη. Ante πολέμου vulgo male colon. Pro ἀεί Pal. rursus αἰεί.

Προὐθυμήθη. C. I. προὐθυμήθει, sed I. η s. ει.

2. Καὶ πρός. Καί om. E. Pro πρός Reg. (G.) ἐς. Distinctio post ἤδη apud Bekk. de. Sed ratio, qua particulae τέ — καί in τόν τε χειμ. — καὶ πρὸς τὸ ἔαρ positae sunt, minus permittit, ut posteriora ad προεπανεσ. referamus.

Προεπανεσείσθη. Mosqu. προανεσείσθη.

Περιαγγελλομένη. C. D. περιαγγελομένη. E. περιαγαλλομένη. Vind. περιαγγελομένην.

Ὡς ἐπὶ τειχισμόν Gr. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ὡς ἐπιτειχισμόν. „Ὡς nominibus locorum [at vid. adnot. ad I, 50.] et hominum apud omnes apponitur pro *ad* [de profectione ad al.] An sic quoque dici possit ὡς ἐπιτειχ., *ad munitiones exstruendas*, mihi non liquet. In scriptura cod. Gr. nulla haesitatio est." DUK. Exspectes quidem cum Abresch. ἐπιτειχισμόν ob I, 122. 144., ideoque coniicias ὡς ἐς ἐπιτειχισμόν. Cf. Schol. Sed simplex τειχισμός de obsidione paranda legitur etiam VIII, 34. Virgulam Bred. ante ὡς poni vult, et post ἐσακ. plene interpungit.

Μᾶλλον s. v. H., om. Vat.

Ξυνόδων cod. Bas. Haack. Vulgo (Bekk. Goell.) συνόδων.

κόντων ἀλλήλοις, ξυνεχωρεῖτο ὥςτε, ἃ ἑκάτεροι πολέμῳ ἔσχον, ἀποδόντας τὴν εἰρήνην ποιεῖσθαι, Νίσαιαν δ' ἔχειν Ἀθηναίους· (ἀνταπαιτούντων γὰρ Πλάταιαν, οἱ Θηβαῖοι ἔφασαν οὐ βίᾳ, ἀλλ' ὁμολογίᾳ, αὐτῶν προςχωρησάντων, καὶ οὐ προδόντων, ἔχειν τὸ χωρίον· καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τῷ αὐτῷ τρόπῳ τὴν Νίσαιαν·) τότε δὴ παρακαλέσαντες τοὺς ἑαυτῶν ξυμμάχους οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ ψηφισαμένων, πλὴν Βοιωτῶν, καὶ Κορινθίων, καὶ Ἠλείων, καὶ Μεγαρέων, τῶν ἄλλων ὥςτε καταλύεσθαι, (τούτοις δὲ οὐκ ἤρεσκε τὰ πρασσόμενα,) ποιοῦνται τὴν ξύμβασιν, καὶ ἐσπείσαντο πρὸς τοὺς Ἀθηναίους καὶ ὤμοσαν, ἐκεῖνοί τε πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, τάδε.

(Αἱ σπονδαὶ αὗται.)

ιή. „Σπονδὰς ἐποιήσαντο Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι κατὰ τάδε, καὶ ὤμοσαν κατὰ

3. Ἀνταπαιτούντων γάρ] τῶν Ἀθηναίων. (Ι. Αὐγ.) — 4. Ἀλλ' ὁμολογίᾳ] ἑκουσίῳ θελήματι. (λ. Αὐγ.) — 5. Ἔχειν τὸ χωρίον] τὴν Πλάταιαν. (λ. Αὐγ.) — 6. Τὴν Νίσαιαν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔχειν. — 10. ** Τούτοις δὲ οὐκ — —]

Ὑποστροφὴν γίνωσκε τὸ σχῆμα τόδε·
τὸ δ' αὖ σκοτεινὸν καὶ περίξυλον λόγου
ἄλλοις παρεὶς ῥήτορσιν αἰνεῖν ἀσκόπως,
τίς ἱστορούντων ἀκριβὴς κανὼν, μάθε·
σαφὴς μετ' ὄγκου, καὶ ταχὺς, πειθοῦς γέμων.
τοῦτον χρεὼν δ' ἦν τῆς δρυὸς καὶ τοῦ ξύλου
υἱὸν καλεῖσθαι, τὸν ξυλουργοῦντα λόγοις,
οὐ τὸν μελιχρὸν Ἡρόδοτον ἐν τοῖς λόγοις. (Παλ.)

Cf. I. 1. p. 209. cum Farr. discr. script.

Θηβαῖοι. Gr. B. Ἀθηναῖοι, sed alterum Gr. in marg. Cf. ad VI, 95. Parenthesis notas verbis ἀνταπαιτ. — Νίσαιαν primus addidit Bauer., ut a τότε δή apodosis incipiat.

Αὐτῶν. K. αὐτῷ.

Προςχωρησάντων. Cod. Bas. προχωρ.

Ἠλείων. B. Ἠλίων.

Τῶν ἄλλων. Mosqu. καὶ ἄλλων.

Πρὸς τοὺς Ἀθην. — ἐκεῖνοί τε ob repetitum πρὸς τοὺς om. Gr. „Interpunctionem correximus commate fixo post ὤμοσαν, quum vulgo post Ἀθην. vel plene vel minus plene interpungeretur, unde factum est, ut interpretes non haberent, quo referrent τέ. Item post Λακεδ. comma posui, ut τάδε melius cum antecc. verbis iungatur." HAACK. post Abresch.

πόλεις. 2. περὶ μὲν τῶν ἱερῶν τῶν κοινῶν, θύειν, καὶ ἰέναι, καὶ μαντεύεσθαι, καὶ θεωρεῖν κατὰ τὰ πάτρια τὸν βουλόμενον, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, ἀδεῶς. τὸ δ' ἱερὸν καὶ τὸν νεὼν τὸν ἐν Δελφοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Δελφοὺς αὐτονόμους εἶναι, καὶ αὐτοτελεῖς, καὶ αὐτοδίκους καὶ αὑτῶν καὶ τῆς γῆς τῆς ἑαυτῶν, κατὰ τὰ πάτρια. 3. ἔτη δὲ εἶναι τὰς σπονδὰς πεντήκοντα Ἀθηναίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις τοῖς Ἀθηναίων, καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις τοῖς Λακεδαιμονίων, ἀδόλους καὶ ἀβλαβεῖς, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.

ιη'. 2. Θεωρεῖν] θεωροὺς πέμπειν. (λ. Αὐγ.) — 5. Αὐτονόμους εἶναι] ἤγουν τοῖς καθ' αὐτοὺς νόμοις χρωμένους. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — Αὐτοτελεῖς] αὐτοτελεῖς αὐτοὺς καὶ μὴ ἄλλοις συντελοῦντας. — 6. Αὐτοδίκους] αὐτόδικοι ἄνθρωποι οἱ [παρ' αὐτοῖς δίκας διδόντες καὶ λαμβάνοντες, καὶ μὴ ὑπ' ἄλλων κρινόμενοι, (Κασσ. Αὐγ.)] ἐν αὐτοῖς τὴν διαφορὰν δίκῃ λύοντες, καὶ μὴ μετάγοντες αὐτὴν εἰς ὑπερορίους ἀνθρώπους. — 10. Ἀβλαβεῖς — ὅπλα δὲ — —]

Σπονδὰς μὲν ἐξώρκωσαν ἀβλαβεῖς μένειν,
ὅπλα φέρειν δὲ μηδαμῶς ἔστω, λέγειν
Τζέτζης σολοικίζουσιν ἐντάττει λόγοις·
οὐκ ἀττικισμὸς τουτοῒ γράφειν.
οὕτω γράφων δὲ σοῖς περιστρόφοις λόγοις
πέφευγας ὅσον κρίνειν σε τεχνικῶς θέλει.
πηλὸς λιθουργῶν συγκαλύπτει φαυλίαν,
γραφῆς σκότος δὲ τοὺς σολοίκους τῶν λόγων. (Παλ.)

Cap. XVIII. *Πόλεις.* Ante Haack. hic virgula duntaxat interpungebatur.

2. *Περὶ μέν. Μέν* om. C. I.

Νεών. K. *νεόν.*

Αὐτονόμους. F. *δικους* habet s. *νομους* aut hic, aut sic ut paulo post pro *αὐτοδίκους* nostrum praebeat.

Αὑτῶν. Cass. Pal. Reg. Gr. Chr. Ald. Flor. Bas. *αὐτῶν.*

Τῆς ἑαυτῶν om. F., solum *τῆς* om. Gr. D. Pro *ἑαυτῶν* Aug. rursus *αὐτῶν.* Mire interpretatur Valla: *et ipsos uti suis legibus, vectigalibus, iudiciis, sua denique terra.* Fortasse verba *καὶ αὑτῶν* non legit, quae in Pal. rec. man. inserta.

3. *Τοῖς Ἀθηναίων.* Reg. (G.) Lugd. cod. Bas. C. D. I. Mosqu. *τῶν Ἀθηναίων.* Gr. *τῶν Λακεδαιμονίων Ἀθηναίων*, sed punctis subscriptis notata. K. *τοῖς Ἀθηναίοις*, sed corr. *Ἀθηναίων.* In Cass. et H. *τοῖς Ἀθ. καὶ Λακ. καὶ τ. ξ.* de., sed in Cass. deinde in marg. adscr.

Καὶ Λακεδαιμονίοις. Gr. *καὶ τοῖς Λακεδ.*

Τοῖς Λακεδαιμονίων. Cl. Reg. (G.) cod. Bas. D. E. Vind. K. Ar. Chr. Dan. *τῶν Λακεδαιμονίων.*

Καὶ κατὰ γῆν om. C. D. E. K. Ab al. man. habet I.

4. ὅπλα δὲ μὴ ἐξέστω ἐπιφέρειν ἐπὶ πημονῇ, μήτε Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐπ' Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους, μήτε Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐπὶ Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους, μήτε τέχνῃ μήτε μηχανῇ μηδεμιᾷ· ἤν δέ τι διάφορον ᾖ πρὸς ἀλλήλους, * δικαίῳ * χρήσθων καὶ ὅρκοις, καθότι ἂν ξύνθωνται. 5. ἀποδόντων δὲ Ἀθηναίοις Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι Ἀμφίπολιν. ὅσας δὲ πόλεις παρέδοσαν Λακεδαιμόνιοι Ἀθηναίοις, ἐξέστω ἀπιέναι ὅποι ἂν βούλωνται, αὐτοὺς καὶ τὰ ἑαυτῶν ἔχοντας· τὰς δὲ πόλεις, φε-

5. Πρὸς ἀλλήλους] ἤγουν Λακεδαιμονίους καὶ Ἀθηναίους. (λ. Αὐγ.) — 6. Δίκαις] ἤγουν κρίσει δικαίᾳ. (λ. Αὐγ.) — 8. ** Ὅσας δὲ πόλεις]

Τὸ σὸν σκοτεινὸν καὶ τὸ τοῦ βιβλογράφου
† Χαρυβδίαν δίαν † ἐξεγείρουσιν λόγοις.
λοιπὸν τὰ πολλὰ σῶν περιτρέχων λόγων,
τὰ συμφανῆ σύμπασιν ἐγγράφω μόνα·
σὲ γὰρ σολοικίζοντα πικρὸν δεικνύειν. (Παλ.)

10. Φερούσας τὸν φόρον] διδούσας τὸ ἐτήσιον τέλος. (λ. Αὐγ.)

4. Ἐξέστω s. v. habet H., nec tamen suspectum putamus.

Ἐπιφέρειν. Mosqu. φέρειν. In Vat. de.

Μήτε Λακεδαιμονίους. Hinc lacuna ad καὶ τοὺς ξυμμ. μήτε τέχνῃ in E.

Ἐπ' Ἀθηναίους. K. (hic a pr. man.) Ar. Chr. ἐπ' Ἀθήνας. In Reg. (G.) ἐπ' Ἀθ. καὶ τ. ξ. de.

Μήτε Ἀθην. κ. τ. ξ. Hinc lacuna ad μήτε τέχνῃ in D.

Ἢν δὲ — Ἀμφίπολιν. „Thom. Mag. in χρήσθων, intermissis vocibus καὶ ὅρκ. κ. ἂν ξ. et καὶ οἱ ξύμμ." WASS.

Δέ τι. Chr. Dan. δέ τι καί. Ar. δέ που καί. Statim Mosqu. διόφορον. Tum I. ἦν pro ᾖ.

Δικαίῳ. Reg. (G.) F. cod. Bas. Gr. Ar. marg. Steph. Schol. Haack. et in marg. man. rec. Cass. δίκαις. „Δίκαις huic loco magis convenire videtur quam δικαίῳ. Et Thucydides etiam alibi δίκην, δίκας et διάφορα coniungit. I, 78. τὰ δὲ διάφορα δίκῃ λύεσθαι. Et I, 140. εἰρημένον γὰρ δίκας μὲν τῶν διαφόρων ἀλλήλοις διδόναι καὶ δέχεσθαι." DUK. „Nolim quidquam mutari. Quidni Thucydides, licet semel vel raro, diceret *iure utuntor* (δικαίῳ) pro *iudicio* (δίκαις) *disceptanto?*" GOELL.

Ξύνθωνται. Pal. ξυνθῶνται. At vid. I. 1. p. 228. sq. et Ephemm. Hall. a. 1826. p. 520.

5. Ὅσας δέ. Δέ a man. rec. in Pal.

Ὅποι. Cl. D. I. E. ὅπῃ.

Βούλωνται Cass. Aug. Pal. It. Vat. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Haack. Bekk. Goell. et ex emend. Gr. Vulgo soloece βούλονται.

Φερούσας. C. Vind. Mosqu. K. Ar. Chr. Dan. τὰς φερούσας, quod Valla expressit, male, quum ad praedicatum pertineat partici-

ρούσας τὸν φόρον τὸν ἐπ' Ἀριστείδου, αὐτονόμους εἶναι· ὅπλα δὲ μὴ ἐξέστω ἐπιφέρειν Ἀθηναίους μηδὲ τοὺς ξυμμάχους ἐπὶ κακῷ, ἀποδιδόντων τὸν φόρον, ἐπειδὴ αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο. εἰσὶ δὲ Ἄργιλος, Στάγειρος, Ἄκανθος, Σκῶλος, Ὄλυνθος, Σπάρτωλος. ξυμμάχους δ' εἶναι μηδετέρων, μήτε Λακεδαιμονίων μήτε Ἀθηναίων· ἢν δὲ Ἀθηναῖοι πείθωσι τὰς πόλεις, βουλομένας ταύτας ἐξέστω ξυμμάχους ποιεῖσθαι αὐτοὺς Ἀθηναίοις. 6. Μηκυβερναίους δὲ, καὶ Σαναίους, καὶ Σιγγαίους, οἰκεῖν

1. *Τὸν ἐπ' Ἀριστείδου*] ταχθέντα δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — ** *Ἀριστείδου*] τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Πλαταιαῖς ἐπὶ τῶν Μηδικῶν, τοῦ κληθέντος δικαίου, τοῦ υἱοῦ Λυσιμάχου. (Αὐγ.) — 2. *Ὅπλα δὲ μὴ ἐξέστω —*] ἐὰν ἀποδιδῶσι τὸν φόρον οἱ σύμμαχοι τοῖς Ἀθηναίοις, ὅπλα μὴ ἐπιφερέτωσαν αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ τὰς σπονδάς. — 3. *Ἐπὶ κακῷ*] τῶν πόλεων. (λ. Αὐγ.) — *Ἀποδιδόντων τὸν φόρον*] τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐν ταῖς πόλεσι. (λ. Αὐγ.)

pium: „*Ita liberas agere, ut tamen tributum pendant.*" BAU.

Μηδέ. Vat. *μήτε.* Etiam in H. *τέ* s. *δέ.*

Ἀποδιδόντων. F. Mosqu. *τῶν μὴ ἀποδιδόντων*, male.

Τὸν φόρον. Mosqu. om. *τόν.* Tum I. *ἐγέγοντο*, sed in marg. *ἐγένοντο.*

Εἰσὶ δέ. Vulgo *εἰσὶ δὲ αἵδε*, sed *αἵδε* om. Cass. Aug. Cl. Pal. Vat. H. Lugd. D. I. E. m. Ar. (quanquam in hoc ex alicuius emend. reponitur,) Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Bened. Haack. Mirum est igitur a Bekk. et Goell. revocari potuisse, licet etiam c. 23. et apud Xenoph. saepissime ab interpretibus inculcatum sit. Cf. Praef. Cyr. p. XXXI. Gr. aucta interpretatione *εἰσὶ δὲ αἱ πόλεις αἵδε.*

Σπάρτωλος. Mosqu. *Σπάρτολος.* At vid. I. 2. p. 359.

Μηδετέρων. Gr. Mosqu. *μηδ' ἑτέρων.*

Μήτε Λακεδαιμονίων μήτε Ἀθηναίων. Gr. *μήτε Ἀθηναίων μήτε Λακεδαιμονίων.* Cam. vulgato ordine servato post alterum *μήτε* addit *μήν.*

Ἢν δὲ Ἀθηναῖοι. I. *οἱ δὲ Ἀθην.*, in marg. *ἢν.* B. C. *οἱ δ' Ἀθην.*

Ἀθηναίοις. Pal. *Ἀθηναίους.* Quod leviter confirmare videatur Haackii suspicionem hoc vocabulum ab interpretibus profectum conlicientis, qui sane non potuissent dativo uti. Sed in foederum formulis elegantia posthabita soli perspicuitati studeri ipse intellexit. Adde I. 1. p. 165.

6. *Μηκυβερναίους.* Mosqu. *Μηκυβερνίους.* Valla *Cyvernaeos.* At vid. Steph. Byz.

Σιγγαίους. Cass. Bas. *Συγγαίους.* Pal. Reg. (G.) Gr. *Σιγγέους.* Mosqu. *Συγγέους.* „*Σίγγος, πόλις περὶ τὸν Ἄθων.* [in Sithonia. Vid. I. 2. p. 366.] Steph." DUK. Idem Steph.: *τὸ ἐθνικὸν Σίγγιος — καὶ Σιγγαῖος* (vulgo *Συγγ.*) Apud Thuc. *καὶ Σιγγ.* om. B.

Οἰκεῖν. C. *οἰκα* (*ειν* s. *α* eras.) *να.* Valla negationem simul invenit; nam interpretatur: *Non*

τὰς πόλεις τὰς ἑαυτῶν, καθάπερ Ὀλύνθιοι καὶ Ἀκάνθιοι. 7. ἀποδόντων δὲ Ἀθηναίοις Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι Πάνακτον· ἀποδόντων δὲ καὶ Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίοις Κορυφάσιον, καὶ Κύθηρα, καὶ Μεθώνην, 5 καὶ † Πτελεὸν †, καὶ Ἀταλάντην, καὶ τοὺς ἄνδρας ὅσοι εἰσὶ Λακεδαιμονίων ἐν τῷ δημοσίῳ τῷ Ἀθηναίων, ἢ ἄλλοθί που ὅσης Ἀθηναῖοι ἄρχουσιν ἐν δημοσίῳ. καὶ τοὺς ἐν Σκιώνῃ πολιορκουμένους Πελοποννησίων ἀφεῖναι, καὶ τοὺς ἄλλους ὅσοι Λακεδαιμονίων ξύμμαχοι ἐν Σκι- 10 ώνῃ εἰσὶ, καὶ ὅσους Βρασίδας ἐξέπεμψε, καὶ εἴ τις τῶν ξυμμάχων τῶν Λακεδαιμονίων ἐν Ἀθήναις ἐστὶν ἐν τῷ δημοσίῳ, ἢ ἄλλοθί που ἧς Ἀθηναῖοι ἄρχουσιν ἐν δημο-

2. Ἀποδόντων] ἀποδότωσαν. (λ. Αὐγ.) — 4. Κορυφάσιον] τὴν Πύλον λέγει. — 6. Ἐν τῷ δημοσίῳ] ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. (λ. Αὐγ.)

tamen Cyvernaeos — suas ipsorum urbes incolere.

Πόλεις τάς om. Cam. Post Ἀκάνθιοι Valla inepte addit *Lacedaemonii ac socii.*

7. Ἀποδόντων δέ. Δέ om. Mosqu., qui καὶ Λακεδ. habet.

Οἱ ξύμμαχοι. Οἱ om. B. C.

Ἀθηναῖοι. Vulgo οἱ Ἀθην., sed οἱ om. Cass. Aug. Pal. Vat. H. Reg. (G.) F. Gr. B. C. D. I. E. Vind. K. m. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. Haack. Bekk. Goell. et correctus fortasse It.

Πτελεόν. Nomen vix sanum; nam nec Thessaliae nec Asiae Pteleum, de quibus vid. I. 2. p. 452., hic locum habet. Neque aptius videtur Πτελεὸν τῶν παραθαλαττίων Ἀχαιῶν, quod Steph. Byz. addit; nam ne id quidem ad societatem Laconicam pertinebat.

Τῷ Ἀθηναίων Cass. Aug. Pal. Reg. Vind. Bened. Haacke. Vulgo (Bekk. Goell.) non deterius τῶν Ἀθηναίων. Nostrum probat Wass. in Praef. et Schaef. Mell. critt. p. 8. Similes dubitationes oriuntur c. 23. 28.

Ὅσης. Cass. cod. Bas. ὅσοις. Sed „γῆς per synesin latet in ἄλλοθι, i. e. ἐν ἄλλῃ χώρᾳ." BAU. E. ὅσα.

Καὶ τοὺς ἐν — ἄρχουσιν ἐν δημοσίῳ om. E. ob repetitum ἐν δημοσίῳ, sed in marg. restituta. Ante καί vulgo (et Haack.) male comma.

Πολιορκουμένους. Reg. (G.) καθημένους.

Ἐν Σκιώνῃ. Ar. ἐν τῇ Σκιώνῃ.

Ὅσους. E. in marg. ὅσοι, sed ους s. οι.

Ἐξέπεμψε. D. ἐξέπεμψε. Ante Bekk. sequebatur colon.

Τῶν ξυμμάχων. Τῶν de. Gr.

Ἀθήναις. Cass. Ἀθηναίοις.

Ἢ ἄλλοθι — ἐν δημοσίῳ om. Cass., qui in marg. supplet, et a pr. man. Aug. Pro ἄλλοθί που Mosqu. ἄλλο δή που.

Ἐν δημοσίῳ. Mosqu. ἐν τῷ δημοσίῳ.

σιῳ. ἀποδόντων δὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι οὕςτινας ἔχουσιν Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων, κατὰ ταυτά. 8. Σκιωναίων δὲ, καὶ Τορωναίων, καὶ Σερμυλίων, καὶ εἴ τινα ἄλλην πόλιν ἔχουσιν Ἀθηναῖοι, Ἀθηναίους βουλεύεσθαι περὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἄλλων πόλεων ὅ τι ἂν δοκῇ αὐτοῖς. 9. ὅρκους δὲ ποιήσασθαι Ἀθηναίους πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους κατὰ πόλεις. ὀμνύντων δὲ τὸν ἐπιχώριον ὅρκον ἑκάτεροι τὸν μέγιστον ἐξ ἑκάστης πόλεως. ὁ δ' ὅρκος ἔστω ὅδε, „Ἐμμενῶ ταῖς ξυνθήκαις καὶ ταῖς σπονδαῖς ταῖςδε δικαίως καὶ ἀδόλως.“ ἔστω δὲ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις κατὰ ταυτὰ ὅρκος πρὸς Ἀθηναίους. 10. τὸν δὲ ὅρκον ἀνανεοῦσθαι κατ' ἐνιαυτὸν ἀμφοτέρους. στήλας δὲ στῆσαι Ὀλυμπίασι, καὶ Πυθοῖ, καὶ † Ἰσθμῷ †, καὶ [ἐν]

2. Κατὰ ταυτά] ἤγουν κατὰ τὴν ὁμοίαν συμφωνίαν. (λ. Ἀύγ.) — 8. Τὸν μέγιστον] ἤγουν τὸν ἰσχυρότατον. (λ. Ἀύγ.)

Ἀποδόντων. H. I. ἀποδόντες. D. ἀποδιδόντων.

Δὲ καί. Καί om. Lugd.

Λακεδαιμόνιοι. Vat. H. D. (non C., quem Bekk. nominat,) f. Mosqu. οἱ Λακεδ.

Οὕςτινας. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. εἴ τινας.

8. Δοκῇ. Mosqu. δοκῶ.

9. Ποιήσασθαι. Valla in interpretatione futurum posuit. Ante Mosqu. ὅρκους et mox ὅρκον.

Ἑκάτεροι om. D. Antea Vind. ὀμνυόντων.

Ἐμμενῶ ex Fr. Porti coniectura reposuit Goell. [Vulgo (Haack. Bekk.) ἐμμένω.] „Frustra, reclamantibus codd. Et ita noster etiam p. 347. [c. 47]“ WASS. „Porti coniecturam ne id quidem defendit, quod posterius laudato loco sequitur καὶ οὐ παραβήσομαι. Nam praesens cum futuro iungitur et alibi.“ HAACK. Vid. I. 1. p. 274. Et in infinitivo praesens post iurandi verba frequens est; sed id ipsum qui firmat Schaeferus ad Eur. Med. v. 751. Pors., quum in indicativo hic et c. 47. ferre nolit, in re tenuissima dissentire a viro praestantissimo noluimus.

Καὶ ταῖς σπονδαῖς s. v. al. man. E.

Κατά. Cass. Aug. Vat. Lugd. καὶ κατά.

Ταυτά Reg. Haack. Bekk. Goell., et supra recte ita omnes. Hic vulgo ταῦτα.

10. Ὀλυμπίασι Haack. Goell. Vulgo (et Bekk.) Ὀλυμπιάσι. Pal. Ὀλυμπιᾶσι. Cf. ad I, 130. et 143.

Ἰσθμῷ. „Ἐν Ἰσθμῷ. Ἰσθμοῖ.“ AE. PORP. „Veram puto coniecturam Porti Ἰσθμοῖ: nam sic et alii scriptores. Lucian. de Gymnas. p. 272. et Neron. p. 802.“ DUC. Consentiunt Haack. et Goell. Cf. Buttm. Gr. II. p. 275.

Καὶ ἐν Ἀθήναις. Ἐν om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. F. Gr. C. D. I. E. Vind. Mosqu. K., et uncis inclusit Haack. „Fort. legendum καὶ Ἀθήναις ἐν πόλει

Ἀθήναις ἐν πόλει, καὶ ἐν Λακεδαίμονι ἐν Ἀμυκλαίῳ. 11. εἰ δέ τι ἀμνημονοῦσιν ὁποτεροίουν καὶ * ὅτου * πέρι, λόγοις δικαίοις χρωμένοις εὔορκον εἶναι ἀμφοτέροις ταύτῃ μεταθεῖναι ὅπῃ ἂν δοκῇ ἀμφοτέροις, Ἀθη-
5 ναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις."

4. Ὅπῃ ἂν δοκῇ] ἤγουν ὡς ἂν δοκῇ. (λ. Αὐγ.)

καὶ Λακ. ἐν Ἀμυκλ. At c. 23. ad eundem modum locutus est." WASS. Καὶ Ἀθήνησιν praebet Reg. (G.), ut c. 25. 47. „Mallem quidem Ἰσθμοῖ καὶ Ἀθήνησι, si unus et alter probatus liber addiceret. Quum refragentur omnes, scripsi καὶ Ἰσθμῷ καὶ Ἀθήναις ἐν πόλει, etsi sequitur ἐν Λακεδαίμονι ἐν πόλει et iterum c. 23. ut hic vulgo." HAACK. Praepositionem (quam Bekk. et Goell. servarunt,) omitti posse deinde verbis ἐν Δελφοῖς καὶ Ὀλυμπίᾳ I, 121. demonstrare infelicissime conatus est. Utilius conferes not. ad I, 73. et Matth. Gr. §. 405. 8. b.

Ἀμυκλαίῳ. Reg. (G.) Gr. Ἀμυκλέῳ, sed in Reg. (G.) αῖ int. vers. scriptum. D. I. Ἀμικλαίῳ. Cf. c. 23.

Ὁποτεροιοῦν. Reg. (G.) Gr. καὶ ὁπότεροι οὖν.

Ὅτου Mosqu. Lindav. p. 9. Bekk. Goell. Vulgo εἴ του cum distinctione non post πέρι, sed post ὁποτεροιοῦν et post χρωμ., quasi εἰ ad participium referri possit. Cf. Seidl. ad Eur. El. v. 533. Haack. cum Kistemak. comma post πέρι addidit, post χρωμ. delevit, quo, vulgatam si servamus, ridicula distinctio inter τὶ ἀμνημονεῖν et τινὸς πέρι ἀμνημονεῖν oritur. Valla post ἀμφοτ. distinxisse videtur, quum transtulerit: *et si quid rationibus discussum aequum utrisque visum sit, hoc commutari;* sed *visum sit* in Graecis nusquam legitur. Debebat saltem post εὔορκον interpungere, ut εἶναι valeret *licere.* Sed ne id quidem ob εὔορκον fieri potest. Cf. c. 23. fin. In Cass. aliud pro εἰ scriptum ac deinde emendatum fuerat; sed neque vera scriptura neque emendatio legi potest; in marg. est γρ. κατὰ τοῦ. Aug. Pal. It. Vat. οἱ τοῦ, in Aug. tamen corr. εἴτου. H. solum του. Lugd. εἰ τοῦ. In nostro ὅτου pro ὁτουοῦν accipere videntur; sed dubitat de hoc usu Hermannus ad Soph. Aj. v. 179., et exspectetur potius καὶ ὁτιοῦν, ut IV, 16. ὅ τι δ' ἂν παραβαίνωσι καὶ ὁτιοῦν. Repetas etiam, si tibi commodum videatur, cogitatione ἀμνημονοῦσι, et interpretere: *si quid obliti fuerint et quod(cunque) obliti fuerint;* quanquam sic καὶ ὅτου ἂν (ἀμνημονῶσι) exspectes. Fortasse igitur scriptura nondum perpurgata est.

Χρωμένοις. Reg. (G.) Gr. et ex emend. Cass. χρωμένους. Et mox G. Gr. ἀμφοτέρους. Accusativos non deteriores putat Abresch., sed nec sententia aeque commoda est, et c. 23. aliique loci vulgatam tuentur.

Ταύτῃ om. Ar. Chr. Dan. Statim Pal. μεταθῆναι, sicut etiam Mosqu., sed sine accentu. Deinde Cass. Aug. Pal. Bekk. ὅπῃ. Cf. de Art. crit. p. 149.

Δοκῇ. Mosqu. δοκεῖ, sicut Lugd. in marg.

(Ὅρα τῶν σπονδῶν ὀνόματα τῶν ὀμοσάντων.)

ιθ'. Ἄρχει δὲ τῶν σπονδῶν Ἔφορος Πλειστόλας, τῇ ι' (ἢ Ἀρτεμισίου μηνὸς τετάρτῃ φθίνοντος, ἐν δὲ Ἀθήναις ς ἢ δ') Ἄρχων Ἀλκαῖος, Ἐλαφηβολιῶνος μηνὸς ἕκτῃ φθίνοντος. 2. ὤμνυον δὲ οἵδε καὶ ἐσπένδοντο, Λακεδαιμονίων μὲν Πλειστόλας, Δαμάγητος, Χίονις, Μεταγένης, Ἄκανθος, Δάϊθος, Ἰσχαγόρας, Φιλοχαρίδας, Ζευξίδας, Ἄντιππος, Τέλλις, † Ἀλκινίδας †, Ἐμπεδίας, Μηνᾶς, * Λάφιλος *· Ἀθηναίων δὲ οἵδε, Λάμπων, Ἰσθμιόνικος, Νικίας, Λάχης, Εὐθύδημος, Προκλῆς, Πυθόδωρος, Ἅγνων, Μυρ-

(τοῦ Ἀπριλ. μην.) 5 33

Cap. XIX. Τῶν σπονδῶν. Τῶν om. Ar.

Ἔφορος. Mosqu. Εὔφορος. Idem mox Ἀρτεμησίου.

Τετάρτῃ — ἕκτῃ. Aug. τετάρτῃ — ἕκτῃ. Pro φθίνοντος Mosqu. solum φθινο.

2. Οἵδε. It. Vat. H. οἵδε Λακεδαιμονίων, quod nomen tamen etiam post ἐσπένδ. servant. I. αὐτοί pro οἵδε.

Λακεδαιμονίων μέν. E. Λακεδ. δέ. Idem post πλεῖστ. addere videtur καί.

Δαμάγητος. D. Δαμαγήτου.

Χίονις. D. Χίονος. I. Κίονος. E. Vind. Χιόνης.

Δάϊθος. G. Δαϊδος. Port. Δάϊδος. Gr. Δαΐθος. Ar. Δάϊος.

Ζευξίδας. Infra c. 24. in optimis libris Ζευξίλας.

Ἄντιππος Cass. Cl. Pal. (nisi quod hic Ἀντίππος,) Reg. (G.) F. cod. Bas. Gr. Ald. Bekk. Goell. Vulgo Ἀνθίππος. m. Ar. Chr. Flor. Steph. Haack. Ἄνθιππος. Formam τ habentem satis tuetur Buttm. Gr. max. §. 17. adnot. 3.

Τέλλις Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. Gr. B. C. D. I. E. Vind. K. m. Ar. Ald. Flor. Bas. Vall. Haack. Bekk. Goell. „Sic c. 24." WASS. „II, 25. III, 69. IV, 70. Βρασίδας ὁ Τέλλιδος." DUK. Vulgo Τέλλης. Chr. Dan. Τέλλιος (non Κέλλιος, quod Bekkeri operae exhibuerunt.)

Ἀλκινίδας. Reg. (G.) Ἀκινίδας. B. C. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Ἀλκινίδης. Cam. (invito cod. Bas.) et Vall. Ἀλκινάδας, haud dubie coniectura ex c. 24. ducta, quae recte placet Haackio.

Ἐμπεδίας. C. ἐν πεδίοις.

Μηνᾶς. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Vind. K. Μίνας, hic tamen cum η s. ι. C. Μίνης. At vid. Lob. ad Phryn. p. 434.

Λάφιλος. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) Λάμφιλος. Sed infra c. 24. Λάφιλος, ubi ex nostro loco Λάμφιλος reposuit Goell. Nobis haec nominis forma non videtur Graeca. Vid. Heilm.

Ἰσθμιόνικος. Aug. Ἰσθιμιόνικος.

Προκλῆς. Ar. Chr. Πατροκλῆς. Cf. III, 91. 98.

Ἅγνων Bekk. Goell. Vulgo Ἄγνων. Cf. ad I, 117. Reg. (G.) Gr. Ἄγων, sed in Gr. emend.

Μυρτίλος. I. Μιρτυλος.

τίλος, Θρασυκλῆς, Θεαγένης, * Ἀριστοκράτης *, Ἰώλκιος, Τιμοκράτης, Λέων, Λάμαχος, Δημοσθένης.

(Μῆκος τοῦ πρώτου πολέμου κατὰ θέρη καὶ χειμῶνας.)

κ'. Αὗται αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο τελευτῶντος τοῦ χειμῶνος ἅμα ἦρι, ἐκ Διονυσίων εὐθὺς τῶν ἀστικῶν, αὐτόδεκα ἐτῶν διελθόντων καὶ ἡμερῶν ὀλίγων παρενεγκουσῶν, ἢ ὡς τὸ πρῶτον ἡ ἐσβολὴ ἡ ἐς τὴν Ἀττικὴν καὶ ἡ ἀρχὴ

ἤρχετο τὰ Διονύσια ἀπὸ

κ'. 4. Ἐκ Διονυσίων] ἤγουν μετὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Διονύσου. (l. Αὐγ.) — Αὐτοδεκαετῶν] ὁλοκλήρων. (l. Αὐγ.) ** πρὸς ἀκρίβειαν. (Κασσ. Αὐγ.) §. τουτέστιν ἐν ἀκμῇ τῶν δέκα ἐτῶν. (Λουγδ.) — 5. Παρενεγκουσῶν] παρελθουσῶν.

Θεαγένης. Pal. It. Vat. Reg. (G.) F. C. E. Vind. K. Bas. Vall. Θεογένης. Cf. ad IV, 27.

Ἀριστοκράτης. Vulgo (Haack. Bekk.) Ἀριστοκοίτης. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) F. Gr. D. I. E. Vind. Mosqu. K. m. Ἀριστοκίτης. „Nomen Ἀριστοκοίτης inauditum est. Infra c. 24., ubi eadem nomina repetuntur, Ἀριστοκράτης legitur, quod in hunc quoque locum revocavi vel invitis codd.“ GOELL. Praeivit Krueg. ad Dion. p. 331. De Aristocrate vid. ad VIII, 9.

Ἰώλκιος. I. Ἰώλαιος.

Τιμοκράτης. C. Δημοκράτης.

Cap. XX. Ἀστικῶν. C. E. Mosqu. ἀστυκῶν, quod etiam corrector Cass. fecit ex ἀστικῶν. „Ἀστικός et ἀστυκός scribi tradunt Steph. in Thes. et Iungerm. ad Poll. IX, 17.“ DUK. Add. Lob. ad Phryn. p. 210. Nostrum praefert Bremi ad Lys. περὶ δημοσ. χρημ. §. 3. Gr. Ἀττικῶν, sed emend. tam int. vers. quam in marg. ἀστικῶν.

Αὐτόδεκα ἐτῶν. Reg. Haack. Bekk. Goell. Vulgo αὐτοδεκαετῶν. At vid. Schneid. Lex. Gr.

Ἡμερῶν ὀλίγων. E. ὀλίγων ἡμερῶν.

Ἢ ὡς. D. I. E. Mosqu. ἢ ἐς.

Πρῶτον. Mosqu. πρότερον.

Ἡ ἐς. Ἡ ex Cass. Aug. It. Vat. H. cum Wass. in Praef. et Schaef. Mell. critt. p. 8. addiderunt Bekk. et Goell. „Non additum vult Krueg. ad Dion. p. 153. Articulus et abest recte et additur, sed diversa interpretatione; prius si fit, haec erit interpretatio: *quo primum irruptio in Atticam facta est;* alterum si praefertur, haec: *quo primum irruptio in Atticam facta contigit.*“ GOELL.

δευτέρας μεσοῦντος Ἐλαφηβολιῶνος ἀρχὴ τοῦ πολέμου τοῦδε ἐγένετο. 2. σκοπείτω δέ τις κατὰ τοὺς χρόνους, καὶ μὴ τῶν ἑκασταχοῦ ἢ ἀρχόντων ἢ ἀπὸ τιμῆς τινὸς τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ προγεγενημένα σημαινόντων πιστεύσας μᾶλλον. οὐ γὰρ ἀκριβές ἐστιν, οἷς καὶ ἀρχομένοις, καὶ μεσοῦσι, καὶ ὅπως ἔτυχέ τῳ, ἐπεγένετό τι. 3. κατὰ θέρη δὲ καὶ χειμῶνας ἀριθμῶν, ὥσπερ γέγραπται, εὑρήσει, ἐξ ἡμισείας ἑκατέρου τοῦ ἐνιαυτοῦ τὴν δύναμιν ἔχοντος, δέκα μὲν θέρη, ἴσους δὲ χειμῶνας τῷ πρώτῳ πολέμῳ τῷδε γεγενημένους.

(4. *Λακεδαιμόνιοι λαγχάνουσι πρότεροι τὰ τῆς ὁμολογίας ἀποτελεῖν. ἀπορίαι γίγνονται περὶ Ἀμφιπόλεως, οὐδὲ οἱ ἄλλοι ξύμμαχοι πάντες δέχονται τὰς σπονδάς.*)

κα΄. Λακεδαιμόνιοι δὲ (ἔλαχον γὰρ πρότεροι ἀποδι-

2. ** *Καὶ μή*] πιστεύσας τὴν ἀπαρίθμησιν. (*Λουγδ.*) — 4. *Σημαινόντων*] σημασίαν καὶ δήλωσιν διδόντων. (*λ. Αὐγ.*) — *Οὐ γὰρ ἀκριβές ἐστιν* —] [ἤγουν ἀκριβὴς ἡ ἀλήθειά ἐστιν (*λ. Κασσ.*)] ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἷς καὶ ἀρχομένοις (ἤγουν ἐν τῇ ἀρχῇ οὖσι τοῦ πολέμου) καὶ μεσοῦσιν (ἤγουν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πολέμου οὖσιν) ἐπεγένετό τι. (*λ. Αὐγ.*) — 1—6. *Σκοπείτω δέ τις — κατὰ θέρη δὲ καὶ χειμῶνας*] κατὰ θέρη, φησί, καὶ χειμῶνας τὰ δέκα ἔτη σκοπείτω τις, καὶ μὴ ἐξαριθμείσθω μήτε τοὺς ἄρχοντας μήτε τοὺς ἀπὸ ἄλλης τινὸς τιμῆς ἐπωνύμους τοῖς ἔτεσι γεγενημένους. οὐ γὰρ ἀκριβῶς ἐντεῦθεν οἱ χρόνοι τῶν πράξεων λαμβάνονται, ἐπειδὴ καὶ κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῶν ἀρχόντων καὶ κατὰ τοὺς μέσους καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους πολλὰ ἐπράχθη. αἴτιον δὲ τοῦτό ἐστι τοῦ τὸν Θουκυδίδην κατὰ θέρη καὶ χειμῶνας τὸν χρόνον διῃρηκέναι καὶ μὴ κατ' ἐνιαυτόν. — 7. ** *Ἐξ ἡμισείας*] τοῦ μέρους. (*Λουγδ.*) — 8. *Δέκα — γεγενημένους*] ὅτι δέκα ἔτη ἐπολέμησαν Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀθηναῖοι. (*λ. Αὐγ.*)

Τοῦδε. om. D.
2. *Μὴ τῶν.* C. *μὴ τόν.*
Ἑκασταχοῦ. Mosqu. *ἑκαστοῦ.*
Ἀπό. H. rursus solus *ἐκ*, cui *ἀπό* superscr. Cf. c. 3.
Σημαινόντων post *τινός* audacissime transposuit Goell. Apud Haack post *καὶ μή* virgula distinctum. Virgulas post *ἀρχ.* et *σημαιν.* delevit Bekk. Cf. adnot.
Καὶ ὅπως ἔτυχέ τῳ. A Valla non expressa mala coniectura sollicitavit Bened. Vid. Haack. et adnot.

Ἐπεγένετό τι. E. *ἐπεγένετό τε.*
3. *Εὑρήσει.* Ante Haack. virgula non hic, sed male post *ἑκατ.* erat. Bekk. utrobique om., et tamen post *ἐχ.* servavit. At vid. adnot. Mosqu. *ἡμισίας.*
Πρώτῳ om. It.
Τῷδε om. D.
Cap. XXI. *Ἔλαχον γάρ.* *Γάρ* om. F.
Ἀποδιδόναι. D. I. *ἀποδιδόντες.* At vid. c. 35, 3.

δόντας ἃ εἶχον) τούς τε ἄνδρας εὐθὺς τοὺς παρὰ σφίσιν αἰχμαλώτους ἀφίεσαν, καὶ πέμψαντες ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης πρέσβεις, Ἰσχαγόραν, καὶ Μηνᾶν, καὶ Φιλοχαρίδαν, ἐκέλευον τὸν Κλεαρίδαν τὴν Ἀμφίπολιν παραδιδόναι τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ τοὺς ἄλλους τὰς σπονδὰς, ὡς εἴρητο ἑκάστοις, δέχεσθαι. 2. οἱ δ' οὐκ ἤθελον, νομίζοντες οὐκ ἐπιτηδείας εἶναι· οὐδὲ ὁ Κλεαρίδας παρέδωκε τὴν πόλιν, χαριζόμενος τοῖς Χαλκιδεῦσι, λέγων ὡς οὐ δυνατὸς εἴη βίᾳ ἐκείνων παραδιδόναι. 3. ἐλθὼν δὲ αὐτὸς κατὰ τάχος μετὰ πρέσβεων αὐτόθεν ἀπολογησόμενός τε ἐς τὴν Λακεδαίμονα, ἢν κατηγορῶσιν οἱ περὶ τὸν Ἰσχαγόραν ὅτι οὐκ ἐπείθετο, καὶ ἅμα βουλόμενος εἰδέναι εἰ ἔτι μετακινητὴ εἴη ἡ ὁμολογία, ἐπειδὴ εὗρε κατειλημμένας, αὐτὸς μὲν, πάλιν πεμπόντων τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ κελευόντων μάλιστα μὲν καὶ τὸ χωρίον παραδοῦναι, εἰ δὲ μὴ, ὁπόσοι Πελοποννησίων ἔνεισιν ἐξαγαγεῖν, κατὰ τάχος ἐπορεύετο.

κα'. 5. *Καὶ τοὺς ἄλλους*] συμμάχους. (λ. Αὐγ.) — *Ὡς εἴρητο*] συνεφωνήθη. (λ. Αὐγ.) — 6. *Οὐκ ἤθελον*] δέξασθαι τοὺς Ἀθηναίους. (λ. Αὐγ.) — 7. *Τὴν πόλιν*] τὴν Ἀμφίπολιν. (λ. Αὐγ.) — 9. *Ἐκείνων*] τῶν Χαλκιδέων. (λ. Αὐγ.) — 10. *Αὐτόθεν*] ἤγουν ἀπὸ τῆς Ἀμφιπόλεως. (λ. Αὐγ.) — 12. *Μετακινητή*] ἤγουν δυνατὴ κινηθῆναι. (λ. Αὐγ.) — 13. *Κατειλημμένας*] ἰσχυράς. ** τὰς σπονδάς. (Λουγδ.)

Εὐθὺς post *αἰχμαλώτους* ponit Reg. (G.) Pro *αἰχμαλώτους* I. *αἰχμαλώτας*.

Μηνᾶν. G. (?) Gr. E. *Μίναν*. (Reg. *Μίμαν*.?) C. D. I. *Μήραν*. Cf. ad c. 19.

Κλεαρίδαν. F. D. I. *Κλεαρίδα*.

Παραδιδόναι. Mosqu. *παραδοῦναι*, ex §. 3.

Ὡς εἴρητο etiam ante *τὰς σπονδ*. habet I., sed eras.

2. *Ἐπιτηδείας*. Gr. F. C. D. *ἐπιτηδείους*. At vid. c. 81. VIII, 11. et Matth. Gr. §. 117. fin.

Δυνατός. Ar. *δυνατόν*.

Ἐκείνων. Reg. *ἐκείνην*.

3. *Κατά*. E. *καὶ κατά*. Deinde Lugd. *αὐτόθι*.

Ἀπολογησόμενος. Pal. It. Vat. H. Gr. *ἀπολογησάμενος*, sed in Pal. ο eras. Vulgo praecedit comma, quod Haack. delevit. Idem post *ἐπείθ*. atque Bekk. post *ὁμολ*. colon in comma mutavit.

Ἡ ὁμολογία. *Ἡ* de Dan.

Κατειλημμένας. Coniicias *κατειλημμένους*, *obstrictos* (*τῇ ὁμολογίᾳ*), fortasse tamen non opus. Cf. Schol. et Duk. ad VIII, 63. „Non retulit ad *ὁμολογίαν*, quod proxime praecedit, sed remotum *σπονδάς*." GOTTL. ex Abresch. Mox Kistem. comma post *πάλιν*, non post *μέν* ponit.

Κατά. Lugd. *καὶ κατά*.

(5. Ξυμμαχία Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων πεντηκοντούτης. κβ' — κδ'. Αἰτίαι ταύτης τῆς ξυμμαχίας.)

κβ'. Οἱ δὲ ξύμμαχοι ἐν τῇ Λακεδαίμονι † αὐτοὶ † ἔτυ-χον ὄντες, καὶ αὐτῶν τοὺς μὴ δεξαμένους τὰς σπονδὰς ἐκέλευον οἱ Λακεδαιμόνιοι ποιεῖσθαι. οἱ δὲ, τῇ αὐτῇ προφάσει ἥπερ καὶ τὸ πρῶτον ἀπεώσαντο, οὐκ ἔφασαν δέξασθαι, ἢν μή τινας δικαιοτέρας τούτων ποιῶνται. 2. ὡς δ' αὐτῶν οὐκ ἐσήκουον, ἐκείνους μὲν ἀπέπεμψαν, αὐτοὶ δὲ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ξυμμαχίαν ἐποιοῦντο, νομίζοντες ἥκιστα ἂν σφίσι τούς τε Ἀργείους, ἐπειδὴ οὐκ ἤθελον, Ἀμπελίδου καὶ Λίχου ἐλθόντων, ἐπισπένδε-

κβ'. 1. Οἱ δὲ ξύμμαχοι] τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Αὐγ.) — 2. Αὐτῶν] ἐξ αὐτῶν τῶν συμμάχων. (λ. Αὐγ.) — 4. ** Ἀπεώσαντο] τὰς σπονδάς. (Λουγδ.) — 5. Δικαιοτέρας] ἰσχυροτέρας τῷ δικαίῳ. (λ. Αὐγ.) — Τούτων] τῶν γενομένων. (λ. Αὐγ.) — 6. Αὐτῶν] τῶν συμμάχων. (λ. Αὐγ.) — Οὐκ ἐσήκουον] οἱ Λακεδαιμόνιοι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 8. Ἐπειδὴ οὐκ ἤθελον — —] οὐ βουλομένων, φησὶ, τῶν ἄλλων συμμάχων σπένδεσθαι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, οἱ Λακεδαιμόνιοι καθ' ἑαυτοὺς ἐσπείσαντο, νομίζοντες ἥκιστα ἂν οὕτω πρὸς Ἀθηναίους χωρήσειν τοὺς Ἀργείους προσθησομένους αὐτοῖς. πεποιημένοι γὰρ ἔμπροσθεν πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδὰς, τότε τῶν

Cap. XXII. *Αὐτοί.* *Αὐτοῦ* coniicit Krueg. ad Dion. p. 280. Non male. Cf. I. 1. p. 205. sed etiam p. 123. Estne pro *et ipsi* (*sicut Clearidas*)? Comma post *ξύμμ.* primus delevit Haack.

Μὴ δεξαμένους. Pal. *μὲν δεξαμένους.*

Λακεδαιμόνιοι. Post hoc nomen *αὐτοί* addit I. in marg.

Ποιεῖσθαι. F. Mosqu. *δέχεσθαι.*

Ἥπερ. Reg. (G.) *οἵπερ.* Proximum *καί* om. Gr.

Τὸ πρῶτον. E. *τὸ πρότερον.* D. I. *πρότερον* sine artic.

Οὐκ. C. Lugd. Mosqu. K. Ar. Chr. Dan. *καὶ οὐκ.* Statim C. *εφασι*, sec. man. *ἔφασαν.*

Δέξασθαι. Noli *δέξεσθαι* scribere cum Markl. ad Lys. p. 454. Vid. I. 1. p. 138. et Lob. ad Phryn. p. 749.

Ἢν. G. *εἰ*, sed int. vers. *ἤν.*

Ποιῶνται. Gr. *ποιῶντας*, et int. vers. emend. *ποιοῦνται.*

2. *Ἀπέπεμψαν.* Literae *πε* s. v. ead. man. in C.

Τοὺς Ἀθηναίους. *Τούς* om. Cass.

Ἐποιοῦντο Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. C. D. I. Vind. Mosqu. Bekk. Goell. Vulgo *ἐποιήσαντο.* Sed sententia non est, *societatem fecerunt*, quod demum post adventum legatorum Atheniensium *γενομένων λόγων* factum esse finis capitis docet, verum *societatem facturi erant, moliebantur.* Noli igitur curare *ἐποιήσαντο σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν* c. 46. et similia.

Ἐπειδὴ — ἐπισπένδεσθαι parenthesis notis inclusit Haack. Rectius locum explicat Goell. Vid. adnot.

σθαι, νομίσαντες αὐτοὺς ἄνευ Ἀθηναίων οὐ δεινοὺς εἶναι, καὶ τὴν ἄλλην Πελοπόννησον μάλιστ' ἂν ἡσυχάζειν· πρὸς γὰρ ἂν τοὺς Ἀθηναίους, εἰ ἐξῆν, χωρεῖν. 3. παρόντων οὖν πρέσβεων ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ γενομένων λόγων, ξυνέβησαν· καὶ ἐγένοντο ὅρκοι καὶ ξυμμαχία ἥδε κατὰ τάδε.

(Ἡ ξυμμαχία αὐτή.)

κγ'. „Ξύμμαχοι ἔσονται Λακεδαιμόνιοι πεντήκοντα ἔτη. ἢν δέ τινες ἴωσιν ἐς τὴν γῆν πολέμιοι τὴν Λακεδαιμονίων, καὶ κακῶς ποιῶσι Λακεδαιμονίους, ὠφε-

*Ἀθηναίων εὖ φερομένων, οὐκ ἐβούλοντο πρὸς Λακεδαιμονίους ἐπισπένδεσθαι, ἐλθόντων Ἀμπελίδου καὶ Λίχου. οὐκ ἐβούλοντο δὲ ἐπισπένδεσθαι οἱ Ἀργεῖοι, νομίζοντες χωρὶς Ἀθηναίων οὐ δεινοὺς εἶναι Λακεδαιμονίους. πρὸς τούτῳ δὲ καὶ τὴν ἄλλην Πελοπόννησον οἱ Λακεδαιμόνιοι ᾤοντο ἡσυχάζειν, γενομένων τῶν σπονδῶν. εἰ γὰρ μὴ ἐγεγόνεσαν, ἀλλὰ ἐξῆν προςχωρεῖν τοῖς Ἀθηναίοις, τούς τε Ἀργείους καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς πρὸς Ἀθηναίους ἂν ἀποστῆναι. — 1. ** Νομίσαντες] ἐκ παραλλήλου. (Λουγδ.) — 3. Χωρεῖν] τοὺς Πελοποννησίους. (λ. Αὐγ.) — 5. Λόγων] συμβατικῶν. (λ. Αὐγ.)*

Αὐτούς om. It.

Οὐ δεινούς. E. *οὐδενός. Οὐκ*, imo omnia verba *νομίσαντες* — *οὐ* sollicitabat Heilm. Aeque infeliciter praecedens *ἥκιστα* tentabat Lindav.

Ἄν om. Ar. et una cum *γάρ* et *τούς* Mosqu.

Εἰ ἐξῆν. C. et ex emend. Gr. *μὴ ἐξῆν.*

3. *Ἀπό.* H. rursus *ἐκ.* Cf. c. 3.

Ὅρκοι s. v. al. man. K.

Ἥδε om. D. I. In Pal. *ἥδε* exaratur. Statim *τα* in *κατά* s. v. K.

Cap. XXIII. *Λακεδαιμόνιοι.* „Adde *καὶ Ἀθηναῖοι.*“ FR. PORT.

Ἴωσιν. C. *Ἴωνες.*

Τὴν Λακεδαιμονίων. C. D. Mosqu. *τῶν Λακεδ.* Cf. c. 47, 3.

Ποιῶσι. Chr. *ποιήσωσι.*

Καὶ κακῶς. Καί om. Dan.

Ὠφελεῖν Ἀθηναίους Λακεδαιμονίους. „Thom. Mag. [et Phav.] in *ὠφελῶ* scribit, *ὠφελεῖν* cum dativo apud solos poetas inveniri, [quod non plane verum esse docent ibi Intt.,] sed Thucydidem hic quoque dativum ei addere. *Λακεδαιμονίοις* etiam Dan. [m. et a corr. Aug.] Sed non est recedendum a recepta et omnium aliorum mss. auctoritate confirmata scriptura.“ DUK. Dativum cum *ὠφελεῖν* deteriores libri iungebant III, 61., ubi quem adscripsimus locum VIII, 96., in eo dativus aliam vim habet. Sed hic „durus binorum concursus accusativorum. Hactenus praestat *Λακεδαιμονίοις*. Sed hoc nomen plane delendum puto, quippe ortum ex interpretamento glossatoris. Cf. quae paulo post sequuntur *ὠφελεῖν Λακεδαιμονίους*, ubi, si illud genuinum est, item subiungendum *Ἀθηναίους* s. *Ἀθηναίοις* [quae sententia est

λεῖν Ἀθηναίους † Λακεδαιμονίους † τρόπῳ ὁποίῳ ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ κατὰ τὸ δυνατόν· ἢν δὲ δῃώσαντες οἴχωνται, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις, καὶ κακῶς πάσχειν ὑπὸ ἀμφοτέρων· καταλύειν δὲ ἅμα ἄμφω τὼ πόλεε. ταῦτα δ' εἶναι δικαίως, καὶ προθύμως, καὶ ἀδόλως. 2. καὶ ἤν τινες ἐς τὴν [τῶν] Ἀθηναίων γῆν ἴωσι πολέμιοι, καὶ κακῶς ποιῶσιν Ἀθηναίους, ὠφελεῖν Λακεδαιμονίους τρόπῳ ὅτῳ ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ κατὰ τὸ δυνατόν· ἢν δὲ δῃώσαντες οἴχωνται, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις, καὶ κακῶς πάσχειν ὑπ' ἀμφοτέρων· καταλύειν δὲ ἅμα ἄμφω τὼ πόλεε. ταῦτα δ' εἶναι δικαίως, καὶ προθύμως, καὶ ἀδόλως. 3. ἢν δὲ ἡ δουλεία ἐπανιστῆται, ἐπικουρεῖν Ἀθηναίους Λακεδαιμονίοις παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατόν. 4. ὀμοῦν-

κγ'. 3. Ταύτην τὴν πόλιν] τῶν κακῶς ποιησάντων τοὺς Λακεδαιμονίους. (λ. Αὐγ.) — 5. Καταλύειν — ἄμφω τὼ πόλεε] λείπει, τὴν ἐπελθοῦσαν πόλιν. — 14. Ἢν δὲ ἡ δουλεία ἐπανιστῆται] ἀντὶ τοῦ, ἢν δὲ οἱ Εἵλωτες ἐπανίστωνται. [ἤγουν τὸ πλῆθος τῶν δούλων. (λ. Κασσ. Αὐγ.)] — 15. Παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατόν] ἤγουν κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. (λ. Αὐγ.)

Abresch. p. 511.] In talibus enim foederum formulis opposita sibi ad amussim, non quidem ordine et syllabis verborum, at tamen phrasibus respondere debent." SCHAEF. ad Eur. Or. v. 793. Omnia verba ὠφ. Ἀθ. Λακ. s. v. in E.

Ὁποίῳ. E. Vind. K. m. Ar. Chr. οἵῳ. D. I. Thom. Mag. Phav. ᾧ. G. οἱ. „V, 47. [bis] τρόπῳ ὁποίῳ ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ κατὰ τὸ δυνατόν." WASS.

Ὑπό. Reg. (G.) C. D. E. non male ὑπ', sicut §. 2.

Ἄμφω. G. ἀμφοτέρω, sed s. v. γρ. ἄμφω ead. man. Statim Pal. τῷ.

Ἀδόλως. H. ἀδούλως.

2. Καὶ ἤν τινες. „Usque ad ταῦτα δ' εἶναι etc. de. in Ar. Chr., margini tamen cod. Ar. adscribuntur a man. al." HUDS. Probabiliter de. usque ad ἀδόλως, sicut in K. et Dan.

Τῶν Ἀθηναίων. Τῶν om. Vat. F. C. D. Bekk. Goell. Utrum praeferendum sit, quis definiat! Sine articulo tamen ἐς τὴν Κρανίων γῆν II, 33. et κατὰ τὴν Σικελῶν γῆν III, 88.

Πολέμιοι om. D.

3. Δουλεία. „Τὸ πλῆθος τῶν οἰκετῶν sic dici ex h. l. docet Poll. III, 75." DUK. „Et Thom. Mag." GOELL. Cf. I. 1. p. 259.

Ἐπανιστῆται Cass. Aug. It. Vat. Bekk. Goell. Vulgo ἐπανίστηται. Cf. I. 1. p. 229. Gr. Mosqu. ἐπανίσταται. Thom. Mag. non male ἐπανιστῶνται, sed Leid. 1. ἐπανιστῆται.

ται δὲ ταῦτα οἵπερ καὶ τὰς ἄλλας σπονδὰς ὤμνυον ἑκατέρων. ἀνανεοῦσθαι δὲ κατ' ἐνιαυτὸν Λακεδαιμονίους μὲν, ἰόντας ἐς Ἀθήνας πρὸς τὰ Διονύσια, Ἀθηναίους δὲ, ἰόντας ἐς Λακεδαίμονα πρὸς τὰ Ὑακίνθια. 5. στήλην δὲ ἑκατέρους στῆσαι, τὴν μὲν ἐν Λακεδαίμονι, παρ' Ἀπόλλωνι ἐν Ἀμυκλαίῳ, τὴν δὲ ἐν Ἀθήναις, ἐν πόλει παρ' Ἀθηνᾷ. 6. ἢν δέ τι δοκῇ Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις προςθεῖναι καὶ ἀφελεῖν περὶ τῆς ξυμμαχίας, ὅ τι ἂν δοκῇ, εὔορκον ἀμφοτέροις εἶναι."

(Ὀνόματα τῶν ὀμοσάντων τὸν ὅρκον.)

κδ'. Τὸν δὲ ὅρκον ὤμνυον Λακεδαιμονίων μὲν οἵδε, Πλειστοάναξ, Ἆγις, Πλειστόλας, Δαμάγητος, Χίονις, Μεταγένης, Ἄκανθος, Δάϊθος, Ἰσχαγόρας, Φιλοχαρίδας, Ζευξίδας, Ἄντιππος, Ἀλκινάδας, Τέλλις, Ἐμπεδίας, Μηνᾶς, * Λάφιλος *· Ἀθηναίων δὲ Λάμπων, Ἰσθμιόνικος, Λάχης, Νικίας, Εὐθύδημος, Προκλῆς, Πυθόδωρος, Ἅγνων,

4. Οἵπερ καί. Vat. οἵπερ διά.
Ἀνανεοῦσθαι δέ. Vulgo ἀνανεοῦσθαι δὲ ταῦτα, sed ταῦτα om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. Reg. (G.) F. cod. Bas. Gr. E. Haack. Bekk. Goell. Τὸν ὅρκον (τοὺς ὅρκους) additum c. 18, 10. c. 47, 10.
Διονύσια. C. D. Διονύσεια.
5. Ἀμυκλαίῳ. Cass. E. Dan. (non, ut Bekk. vult, Gr. et Mosqu.) Ἀμυκλέῳ. D. I. Ἀμικλαίῳ.
Ἐν Ἀθήναις. Ἐν om. Mosqu. Cf. ad c. 18, 9.
6. Δοκῇ. Lugd. D. δοκεῖ, sed in Lugd. olim nostrum videtur fuisse. De reliquis cf. adnot.
Cap. XXIV. Μὲν οἵδε. Cl. Gr. οἱ μέν.
Ἆγις. Ἆγις (properispom.) temere ubique exaravit Haack.
Χίονις. Ald. Flor. Χιόνις.
Μεταγένης. Pal. male Μεταγενής.
Δάϊθος. Gr. Δαΐθος. Ed. Bas. et Ae. Port. Δάϊδος.
Φιλοχαρίδας. Ar. Φιλοχαρίδης.
Ζευξίδας. Cass. Aug. Cl. Pal. It. H. Reg. (G.) F. Gr. Ζευξίλας. Vid. tamen c. 19.
Ἄντιππος Cass. Pal. Reg. Gr. et fortasse plures cum Haack. Bekk. Goell. Vulgo Ἀνθίππος. Aug. m. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Ἄνθιππος. Cf. c. 19.
Ἀλκινάδας. H. Ἀτβινάδας. Mosqu. Ἀλκιδάμας. Chr. Ὀλκινάδας. Supra c. 19. Ἀλκινίδας.
Ἐμπεδίας. Vat. H. Ἀμπεδίας.
Μηνᾶς. Reg. (G.) Gr. C. D. I. E. Vind. K. Μίνας. Cf. ad c. 19.
Λάφιλος. Dan. Goell. Λάμφιλος, et Ar. saltem Λάμφυλος, Mosqu. Λάμφυος. Vid. ad c. 19.
Ἰσθμιόνικος. C. Ἰσθειμιόνικος. B. Ἰσθμίοκος.
Προκλῆς. Ar. Chr. Πατροκλῆς. Dan. Πρόκλης. Cf. c. 19. C. Πρακλης.
Πυθόδωρος — Θρασυκλῆς om. Ar. Ἅγνων cum aspero hic bene

Μυρτίλος, Θρασυκλῆς, Θεαγένης, Ἀριστοκράτης, Ἰώλκιος, Τιμοκράτης, Λέων, Λάμαχος, Δημοσθένης.

(Οἱ αἰχμάλωται ἀποδίδονται.)

2. Αὕτη ἡ ξυμμαχία ἐγένετο μετὰ τὰς σπονδὰς οὐ πολλῷ ὕστερον· καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐκ τῆς νήσου ἀπέδοσαν οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς Λακεδαιμονίοις· καὶ τὸ θέρος ἦρχε τοῦ ἑνδεκάτου ἔτους. ταῦτα δὲ τὰ δέκα ἔτη ὁ πρῶτος πόλεμος ξυνεχῶς γενόμενος γέγραπται.

XI. Ἑνδέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. κε'—λθ'.

A. Θέρος. Κεφ. κε'—λε'.

(1. Ὅτι αὐτίκα πάλιν ταραχαὶ καὶ ὑποψίαι ἐγένοντο, ὕστερον δὲ αὖθις ἐς πόλεμον φανερὸν κατέστησαν.)

κε'. ΜΕΤΑ ΔΕ τὰς σπονδὰς καὶ τὴν ξυμμαχίαν τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν Ἀθηναίων, αἳ ἐγένοντο μετὰ τὸν δεκαετῆ πόλεμον, ἐπὶ Πλειστόλα μὲν ἐν Λακεδαίμονι Ἐφόρου, Ἀλκαίου δ' Ἄρχοντος Ἀθήνησι, τοῖς μὲν δεξαμένοις αὐτὰς εἰρήνη ἦν· οἱ δὲ Κορίνθιοι καὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πόλεών τινες διεκίνουν τὰ πεπραγμένα,

κδ'. 3. Μετὰ τὰς σπονδάς] τὰς κοινὰς δηλονότι, [ὧν μετεῖχον καὶ οἱ σύμμαχοι. (λ. Κασσ.)] (λ. Αὐγ.) — 4. Τοὺς ἐκ τῆς νήσου] ληφθέντας δηλονότι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 7. Ξυνεχῶς] ἀδιαστάτως, συνημμένως. (λ. Αὐγ.)

κε'. 13. Διεκίνουν τὰ πεπραγμένα] ἐκίνουν τὰ κατὰ τὰς σπον-

Mosqu. Vulgo rursus cum leni. Idem Mosqu. Μυρτῖλος.

Λέων om. Ar. Chr.

2. Ξυμμαχία. Ar. Chr. Dan. ξύμβασις.

Ἐγένετο. C. D. ἐγίνετο. Mox pro punctis bis virgulas posuit Bekk., nos cola.

Οἱ Ἀθηναῖοι: Οἱ om. F. Lugd. Mox D. τοῦ θέρος.

Ἑνδεκάτου. Syllaba ἐν in H. s. v.

Ταῦτα δέ. Δέ om. Ar. Chr.

Ὁ πρῶτος πόλεμος. Cod. Bas. πρῶτος ὁ πόλεμος.

Γενόμενος. C. γινόμενος. I. γιγνόμενος.

Γέγραπται. Lugd. ἐπιγέγραπται.

Cap. XXV. Δεκαετῆ. Cf. ad I, 112. C. I. ἕνδεκα ἔτη.

Ἐπί om. E.

Ἀθήνησι. „Ἀθήνησι ubique rescripsimus, vera putantes quae disputat Buttm. Gr. [med. §. 103. 3.*]" HAACK. Secus Bekk. et Goell.

Διεκίνουν. C. Διεκίνουν. Vat. H. διενόουν. Post πεπρ. virgu-

καὶ εὐθὺς ἄλλη ταραχὴ καθίστατο τῶν ξυμμάχων πρὸς τὴν Λακεδαίμονα. 2. καὶ ἅμα καὶ τοῖς Ἀθηναίοις οἱ Λακεδαιμόνιοι, προϊόντος τοῦ χρόνου, ὕποπτοι ἐγένοντο, ἔστιν ἐν οἷς οὐ ποιοῦντες ἐκ τῶν ξυγκειμένων ἃ εἴ-
5 ρητο. 3. καὶ ἐπὶ ἓξ ἔτη μὲν καὶ δέκα μῆνας ἀπέσχοντο μέχρι μὴ ἐπὶ τὴν ἑκατέρων γῆν στρατεῦσαι, ἔξωθεν δὲ μετ' ἀνακωχῆς οὐ βεβαίου ἔβλαπτον ἀλλήλους τὰ μάλιστα· ἔπειτα μέντοι καὶ ἀναγκασθέντες λῦσαι τὰς μετὰ τὰ δέκα ἔτη σπονδάς, αὖθις ἐς πόλεμον φανερὸν κατέ-
0 στησαν.

Ολ. ϟα'. ἔτ. β'. πρὸ Χρ. υιδ'. Ιουν. μην. ιδ. Βιβλ. ς'. κεφ. ϙε'.

(2. Ὅτι τῆς ξυμβάσεως οὐκ ἀληθοῦς εἰρήνης οὔσης ὁ πόλεμος ἑπτὰ καὶ εἴκοσι ἔτη ἐγένετο, καὶ Θουκυδίδης διὰ παντὸς αὐτοῦ ἐπεβίω.)

κς'. Γέγραφε δὲ καὶ ταῦτα ὁ αὐτὸς Θουκυδίδης Ἀθηναῖος ἑξῆς, ὡς ἕκαστα ἐγένετο, κατὰ θέρη καὶ χειμῶνας, μέχρι οὗ τήν τε ἀρχὴν κατέπαυσαν τῶν Ἀθηναίων Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ τὰ μακρὰ

δάς. (λ. Αὐγ.) — 2. Καὶ ἅμα] σὺν τούτῳ. (λ. Αὐγ.) — 3. Ὕποπτοι] ἤγουν διάφοροι. (λ. Αὐγ.) — 4. Ἃ εἴρητο] ἐν ταῖς σπονδαῖς. (λ. Αὐγ.) — 5. Καὶ ἐπὶ ἓξ ἔτη μὲν καὶ δέκα μῆνας —] ἓξ ἔτη καὶ δέκα μῆνας ἡ ἀβέβαιος εἰρήνη Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ δεκάτου ἔτους, παρέτεινεν. — 6. Ἐπὶ τὴν ἑκατέρων] ἐπὶ τὴν ἀλλήλων. — ** Ἔξωθεν] τῆς ἑκατέρων γῆς. (Λουγδ.)

Iam puncto primus substituit Haack.

Καθίστατο. F. καθίσταται.

2. Προϊόντος. C. προϊόντες.

Οὐ ποιοῦντες. C. D. ἐκποιοῦντες, posterior in marg. ἐκλιπόντες.

Εἴρητο. F. Mosqu. εἴρηται.

3. Δέκα μῆνας. Mosqu. μῆνας δέκα. Cf. I, 109. II, 65. Numeros non iniuria impugnant Acacius et Dodwell. Cf. adnot.

Μή. C. τὸ (s. v. τὴν) μή. I. τὸ τὴν μή. Τό non inepte additur. Cf. Xen. Cyr. I, 6, 32.

Τὴν ἑκατέρων. Τήν om. C. Gr. Τὴν ἑκατέραν praebent Pal. It. Vat.

Λῦσαι. Pal. λύσαι.

Τὰ δέκα. Τά om. Mosqu.

Κατέστησαν. Vat. H. καθίσταντο, in H. tamen γρ. κατέστησαν.

Cap. XXVI. Δὲ καί. Καί om. D. I.

Ἀθηναῖος om. F. At vid. I, 1.

Ὡς ἕκαστα. Ὡς om. Dan. In Mosqu. scriptum atramento nigriore.

Κατὰ θέρη. K. Ar. Chr. Dan. κατὰ τὰ θέρη. At vid. c. 20.

Μέχρι Cass. Aug. H. Reg. (G.)

τείχη καὶ τὸν Πειραιᾶ κατέλαβον. ἔτη δὲ ἐς τοῦτο τὰ ξύμπαντα ἐγένετο τῷ πολέμῳ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι. 2. καὶ τὴν διὰ μέσου ξύμβασιν εἴ τις μὴ ἀξιώσει πόλεμον νομίζειν, οὐκ ὀρθῶς δικαιώσει. τοῖς τε γὰρ ἔργοις ὡς διῄρηται, ἀθρείτω, καὶ εὑρήσει οὐκ εἰκὸς ὂν εἰρήνην αὐτὴν κριθῆναι, ἐν ᾗ οὔτε ἀπέδοσαν πάντα, οὔτ' ἀπεδέξαντο ἃ ξυνέθεντο, ἔξω τε τούτων πρὸς τὸν Μαντινικὸν καὶ Ἐπιδαύριον πόλεμον καὶ ἐς ἄλλα ἀμφοτέροις ἁμαρτήματα ἐγένοντο, καὶ οἱ ἐπὶ Θρᾴκης ξύμμαχοι οὐδὲν ἧσσον πολέμιοι ἦσαν, Βοιωτοί τε ἐκεχειρίαν δεχήμε-

κϛ'. 2. Ἑπτὰ καὶ εἴκοσιν] εἴκοσι ἑπτὰ ἔτη ὁ πόλεμος τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων παρέτεινεν. — 4. Οὐκ ὀρθῶς δικαιώσει] ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀληθῶς καὶ δικαίως κρινεῖ. (λ. Δύγ.) — 7. Ἔξω τε τούτων] ἄνευ τούτων. (λ. Δύγ.) — 9. Οὐδὲν ἧσσον πολέμιοι ἦσαν] καὶ μετὰ τὴν εἰρήνην δηλονότι. (λ. Δύγ.) — Βοιωτοί τε ἐκεχειρίαν δεχήμερον ἦγον] Βοιωτοί τε πρὸς δέκα ἡμέρας ἐκεχειρίαν ἐπεσπένδοντο πρὸς Ἀθηναίους.

K, m. Haack. Bekk. Goell. Vulgo μέχρις. Cf. I. 1. p. 215.

Πειραιᾶ. Gr. Πειρεᾶ, sed cum emend. superscr. Πειραιᾶ. H. Πηραια.

Κατέλαβον. F. et ex emend. Gr. κατέβαλον. „Si unus alterve bonae notae codex cum ea scriptura, quam corrector in Gr. int. vers. scripsit, consentiret, eam non reiiciendam putarem. Plutarch Lysandr. p. 806. [c. 14.] τὰ δὲ τέλη τῶν Λακεδαιμονίων ἔγνω, καββαλόντες τὸν Πειραιᾶ καὶ τὰ μακρὰ σκέλη. Καθελεῖν dicit Xenophon II. Graec. p. 460. [2, 20.] ἐποιοῦντο εἰρήνην, ἐφ' ᾧ τά τε μακρὰ τείχη καὶ τὸν Πειραιᾶ καθελόντες. Diod. Sic. p. 389. περιελεῖν." DUK.

Ἐς τοῦτο. F. ἐν τούτῳ.

Τὰ ξύμπαντα. C. I. τὲ ξύμπαντα.

Ἐγένετο. Vind. m. Ar. Chr. Dan. ἐγένοντο (cf. I. 1. p. 98.), iidemque praeter m. ante τὰ ξύμπ. collocant. Mox Cass. et Bekk. in minn. exempll. εἴκοσιν.

2. Εἴ τις. C. ἤ τις.

Ἀξιώσει. B. C. D. I. K. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. ἀξιώσοι.

Διῄρηται. C. D. I. Ar. Chr. διείρηται, sed in D. ῃ s. ει, et in marg. l. διῄρηται. Vulgata sincera. Vid. not.

Οὔτ'. „Malim οὐδ'." BEKK. Hic igitur τέ post ἔξω refert ad prius οὔτε. Ita vero τέ in τοῖς τε γὰρ ἔργοις, ob quod punctum post ξυνέθεντο primus sustulit Haack., non habeat quo spectet. Vid. tamen ad VI, 17.

Μαντινικόν. I. E. Μαντικόν, sed in I. νι s. τι. Etiam in H. Μαντινικόν ex correct. demum legitur. Mox Lugd. Ἐπιδάβριον.

Ἐγένοντο Cass. Aug. It. Vat. H. Reg. (G.) cod. Bas. F. C. D. I. Vind. Mosqu. K. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. pro ἐγένετο. Cf. I. 1. p. 98. (ubi corrige errorem typogr. in ἐγένετο.) et Krüg. ad Dion. p. 247. Post ἐγέν. et post ἦσαν puncta in commata mutavit Bekk.

ρον ἦγον. 3. ὥςτε ξὺν τῷ πρώτῳ πολέμῳ τῷ δεκαετεῖ, καὶ τῇ μετ' αὐτὸν ὑπόπτῳ ἀνακωχῇ, καὶ τῷ ὕστερον ἐξ αὐτῆς πολέμῳ, εὑρήσει τις τοσαῦτα ἔτη, λογιζόμενος κατὰ τοὺς χρόνους, καὶ ἡμέρας οὐ πολλὰς παρενεγκούσας,
5 καὶ τοῖς ἀπὸ χρησμῶν τι ἰσχυρισαμένοις μόνον δὴ τοῦτο ἐχυρῶς ξυμβάν. 4. ἀεὶ γὰρ ἔγωγε μέμνημαι, καὶ ἀρχομένου τοῦ πολέμου, καὶ μέχρι οὗ ἐτελεύτησε, προφερόμενον ὑπὸ πολλῶν ὅτι τρὶς ἐννέα ἔτη δέοι γενέσθαι αὐτόν. 5. ἐπεβίων δὲ διὰ παντὸς αὐτοῦ, αἰσθανόμενός
10 τε τῇ ἡλικίᾳ, καὶ προσέχων τὴν γνώμην, ὅπως ἀκριβές τι εἴσομαι· καὶ ξυνέβη μοι φεύγειν τὴν ἐμαυτοῦ ἔτη εἴκοσι μετὰ τὴν ἐς Ἀμφίπολιν στρατηγίαν, καὶ γενομένῳ παρ' ἀμφοτέροις τοῖς πράγμασι, καὶ οὐχ ἧσσον τοῖς

ἴδ. Βιβλ. δ'. κεφ. ρδ'.

1. Τῷ δεκαετεῖ] τῷ προειρημένῳ. (λ. Αὐγ.) — 4. ** Παρενεγκούσας] προςθεμένας. (Λουγδ.) — 5. Ἰσχυρισαμένοις] προτείνουσί τι ἰσχυρόν. (λ. Αὐγ.) — Μόνον δὴ τοῦτο ἐχυρῶς ξυμβάν] [ἤτοι] μόνον δὴ τοῦτο ἰσχυρῶς μαρτυρῆσαν. — 7. Προφερόμενον] προλεγόμενον. (λ. Αὐγ.) — 8. Ὅτι τρὶς ἐννέα] περὶ τοῦ χρησμοῦ, ὅτι τρὶς ἐννέα ἔτη ὁ πόλεμος παρέτεινεν [οὗτος]. — 9. Ἐπεβίων δέ] ἤγουν μετὰ τὴν κίνησιν τοῦ πολέμου. (λ. Αὐγ.) — Αἰσθανόμενός τε —] ἀντὶ τοῦ ἀκμάζων, διὰ τὸ μὴ παρηβηκέναι τὴν ἡλικίαν, παρακολουθῶν πᾶσι. — 13. Παρ' ἀμφοτέροις] τοῖς τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.)

3. Δεκαετεῖ. C. δεκα ετη.
Οὐ πολλάς om. Gr.
Καὶ τοῖς — ἐξηγήσομαι. „Dion. Hal. t. II. p. 142. [p. 838. Reisk.]“ WASS. Τοῖς om. Gr.
Ἀπό. H. ἐκ, sed ἀπό superscr. Cf. c. 3. Praepos. om. Dion. Hal.
Ἐχυρῶς. Cl. Gr. ἰσχυρῶς. „At illud genuinum est.“ WASS. „Ἰσχυρῶς fortassis est ab interpretatione Scholiastae.“ DUK. Dion. Hal. ὀχυρῶς. Cf. adnot. ad I, 35.
4. Ἀεί. Pal. rursus αἰεί.
Ἔγωγε. Dion. Hal. ἐγώ.
Μέχρι Cass. Aug. H. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. Mosqu. K. m. Haack, Bekk. Goell. Vulgo μέχρις. „Dion. Hal. agnoscit μέχρις, non μέχρι, quomodo nostrum scripsisse tamen suspicor.“ WASS. Cf. §. 1.

Προφερόμενον. Dan. προςφερόμενον.
Τρίς. Cass. Aug. Mosqu. τρεῖς. Vulg. habet Dion. Hal. et Plut. Nic. c. 9.
5. Αἰσθανόμενος. Ar. Chr. Dan. αἰσθόμενος. „Ab editis stat Dion. Hal.“ WASS.
Τὴν γνώμην. D. E. τῇ γνώμῃ. Cf. adnot. ad I, 95. et VII, 23. I. habet quidem τὴν γνώμην, sed ῃ in τὴν s. v.
Ἀκριβές. E. Dion. Hal. ἀκριβῶς. Valla *diligenter*. Pro proximo τί D. I. τέ, sed D. cum ί s. ε, et I. in marg. τί.
Γενομένῳ. I. γενομένων, alterum in marg. al. man. Mox conjicias ἀμφοτέρων, si sanum Πελοποννησίων. Cf. tamen Krüg. ad Dion. p. 46.

* Πελοποννησίων * διὰ τὴν φυγήν, καθ' ἡσυχίαν τι αὐτῶν μᾶλλον * αἰσθέσθαι *. 6. τὴν οὖν μετὰ τὰ δέκα ἔτη διαφοράν τε καὶ ξύγχυσιν τῶν σπονδῶν, καὶ τὰ ἔπειτα ὡς ἐπολεμήθη, ἐξηγήσομαι.

(3. Οἱ Κορίνθιοι τοὺς Ἀργείους πείθουσι τοὺς βουλομένους τῶν Ἑλλήνων προκαλεῖσθαι ἐς ξυμμαχίαν. κζ'. κη'.)

κζ'. Ἐπειδὴ γὰρ αἱ πεντηκοντούτεις σπονδαὶ ἐγένοντο καὶ ὕστερον αἱ ξυμμαχίαι, καὶ αἱ ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου πρεσβεῖαι, αἵπερ παρεκλήθησαν ἐς αὐτά, ἀνεχώρουν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος. 2. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἐπ' οἴκου ἀπῆλθον· Κορίνθιοι δὲ ἐς Ἄργος τραπόμενοι πρῶ- 5

1. Αὐτῶν] τῶν πραγμάτων. (l. Αὐγ.) — Καθ' ἡσυχίαν — αἰσθέσθαι] διὰ τὸ ἡσυχάζειν, καὶ μὴ πολεμεῖν † αὐτοῦ †, μᾶλλον παρηκολούθησα τοῖς γενομένοις. — 4. Ὡς ἐπολεμήθη] μετὰ τοῦ πολέμου κατέστη. (l. Κασσ. Αὐγ.)
κζ'. 5. Αἱ πεντηκοντούτεις] αἱ κοιναί. (l. Αὐγ.) — 6. Αἱ ξυμμαχίαι] ἤγουν αἱ ἰδικαί, αἱ πρὸς Ἀθηναίους ἐκ Λακεδαίμονος, καὶ ἀνάπαλιν (l. Αὐγ.) — 7. ** Ἐς αὐτά] τὰ αὐτὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις. (Λογγδ.) — 9. Τραπόμενοι] ἀπελθόντες. (l. Αὐγ.)

Πελοποννησίων. Aug. It. H. Reg. (G.) Dion. Hal. Πελοποννησίοις. „Minus eleganter, ut fere alias." WASS. Vid. tamen adnot. ad VIII, 23. et mox c. 31.
Αἰσθέσθαι. Aug. It. Vat. Goell. Bekk. αἴσθεσθαι. Vid. de Art. crit. p. 134. et ad II, 93. Hic tamen praesentis infinitivum aptiorem videri negari nequit. C. εσθεσθαι.
6. Τὴν οὖν. Gr. τὴν μὲν οὖν.
Μετὰ τά. Τά om. E. Dion. Hal. At vid. c. 25.
Διαφοράν τε. Τέ om. C. D.
Cap. XXVII. Πεντηκοντούτεις. It. H. πεντηκοντούτις.
Καὶ αἱ. Cass. Aug. It. Vat. H. αἱ καί, Aug. tamen cum lineolis superscr. Καί om. Reg. cod. Bas. Gr. E. Dan. „Vulgata recte habet; nam Peloponnesii legati h. l. [memorantur] cum respectu Atheniensium, qui et ipsi domum revertisse putandi sunt. Corruptioni ansam dedit, quod ab his verbis apodosis incipit, ubi καί alienum videbatur." HAACK. „Καί respondet voci Latinorum continuo." GOELL. Perperam Heilm. et Kistem. apodosin a καὶ οἱ μέν §. 2. incipere putaverunt.
Ἀπό. H. ἐκ. Cf. ad c. 3.
Τῆς Πελοποννήσου. Τῆς om. Ar. Statim Pal. πρεσβεῖαι.
Αἵπερ. Aug. αἵ.
Αὐτά. „Debebat αὐτάς, sed neutrum est ac si sit ταῦτα πάντα." BAU. Cf. I. 1. p. 106.
2. Καὶ οἱ. Καί om. Ar. Chr. Dan. Post ἀπῆλθ. vulgo punctum, apud Bekk. comma.
Πρῶτον. Distinctio fortassis cum Krueg. ad Dion. p. 150. ante hoc vocab. potius ponenda, ut πρῶτόν τινες τῶν ἐν τέλει opponantur ταῖς ἀρχαῖς καὶ τῷ δή-

τον, λόγους ποιοῦνται πρός τινας τῶν ἐν τέλει ὄντων Ἀργείων, ὡς χρὴ, ἐπειδὴ Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ, ἀλλ' ἐπὶ καταδουλώσει τῆς Πελοποννήσου σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν πρὸς Ἀθηναίους τοὺς πρὶν ἐχθίστους πεποίηνται, ὁρᾶν τοὺς Ἀργείους ὅπως σωθήσεται ἡ Πελοπόννησος, καὶ ψηφίσασθαι τὴν βουλομένην πόλιν τῶν Ἑλλήνων, ἥτις αὐτόνομός τε ἐστὶ, καὶ δίκας ἴσας καὶ ὁμοίας δίδωσι, πρὸς Ἀργείους ξυμμαχίαν ποιεῖσθαι, ὥςτε τῇ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν· ἀποδεῖξαι δὲ ἄνδρας ὀλίγους ἀρχὴν αὐτοκράτορας, καὶ μὴ πρὸς τὸν δῆμον τοὺς λόγους εἶναι, τοῦ μὴ καταφανεῖς γίγνεσθαι τοὺς μὴ πείσαντας τὸ πλῆθος. ἔφασαν δὲ πολλοὺς προςχωρήσεσθαι μίσει τῶν Λακεδαιμονίων. 3. καὶ οἱ μὲν Κορίνθιοι, διδάξαντες ταῦτα, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου.

1. Πρός τινας τῶν ἐν τέλει ὄντων Ἀργείων] ἤγουν πρός τινας ἄρχοντας τῶν Ἀργείων. (λ. Αὐγ.) — 2. Οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ] οὐκ ἐπὶ συμφέροντι. (λ. Αὐγ.) — 5. Ὁρᾶν] τὸ ἑξῆς, χρὴ ὁρᾶν. (Αὐγ.) — 6. Καὶ ψηφίσασθαι] τοὺς Ἀργείους. (λ. Αὐγ.) — 9. Τῇ ἀλλήλων] ἀσθενεῖ δηλονότι οὔσῃ, καὶ κατατριβομένῃ ὑπὸ τῶν ἐναντίων. (λ. Αὐγ.) — ** Ἐπιμαχεῖν] ἐπιμαχεῖν καὶ ἐν τῇ πρώτῃ. (Αὐγ.) — Κεφ. μδ'. Ἀποδεῖξαι] ἤγουν γνωρίμους καταστῆσαι ἡμῖν. (λ. Αὐγ.) — 10. Αὐτοκράτορας] ἀνάθεσιν τῶν ὅλων πραγμάτων ἔχοντας. (λ. Αὐγ.) — Μὴ πρὸς τὸν δῆμον τοὺς λόγους εἶναι] τοὺς σπενδομένους τοῖς Ἀργείοις μὴ τῷ δήμῳ διαλέγεσθαι, ἀλλὰ τοῖς αὐτοκράτορα ἔχουσιν ἀρχήν. — 11. Τοῦ μὴ καταφανεῖς — —] ἵνα μὴ φωραθῶσιν ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων οἱ συνθέμενοι τοῖς Ἀργείοις. — ** Τοὺς μὴ πεισ.] ἐὰν μὴ πείσωσι. (Λουγδ.) — Τοὺς μὴ πεισ.] τοὺς Κορινθίους ἢ ἄλλους. (λ. Αὐγ.) — 12. Τὸ πλῆθος] τῶν Ἀργείων. (λ. Αὐγ.) — Προςχωρήσεσθαι] τοῖς Ἀργείοις. (λ. Αὐγ.)

μφ c. 28. init. Renititur tamen Goell.

Σπονδάς. H. τὰς σπονδάς.

Ξυμμαχίαν. C. D. K. m. Ar. Chr. Dan. ξυμμαχίας, sicut ab init. cap. Singularem habes c. 25. et alibi. Cf. ad c. 79.

Πρός. H. ἐποιήσαντο πρός. Num omittat postea πεποίηνται, ex Gail. verbis non apparet.

Ἀθηναίους. H., ut videtur, νέους, in marg. Ἀθηναίους.

Σωθήσεται. Pal. rursus σφθήσεται. Cf. de Art. crit. p. 150.

Αὐτόνομος. F. (non, ut Bekk. scribit, H.) αὐτόματος.

Ὥςτε — ἐπιμαχεῖν habent Anecdd. Bekk. p. 144., ubi male Θουκυδ. τετάρτῳ.

Ἀποδεῖξαι δέ. Gr. ἀποδεῖξαί τε.

Τοὺς λόγους Cass. Aug. Cl. It. Vat. H. Reg. (G.) F. cod. Bas. Gr. C. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Schol. Haack. Bekk. Goell. Vulgo artic. de.

Τοῦ. I. τούς, in marg. τοῦ.

Προσχωρήσεσθαι. Cod. Bas. προχωρ.

(Αἰτίαι, δι' ἃς οἱ Ἀργεῖοι τοὺς Κορινθίων λόγους ἐδέξαντο.)

κή. Οἱ δὲ τῶν Ἀργείων ἄνδρες, ἀκούσαντες, ἐπειδὴ ἀνήνεγκαν τοὺς λόγους ἔς τε τὰς ἀρχὰς καὶ τὸν δῆμον, ἐψηφίσαντο Ἀργεῖοι, καὶ ἄνδρας εἵλοντο δώδεκα, πρὸς οὓς τὸν βουλόμενον τῶν Ἑλλήνων ξυμμαχίαν ποιεῖσθαι, πλὴν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων· τούτων δὲ μηδετέροις ἐξεῖναι ἄνευ τοῦ δήμου * τῶν * Ἀργείων σπείσασθαι. 2. ἐδέξαντό τε ταῦτα οἱ Ἀργεῖοι μᾶλλον, ὁρῶντες τόν τε τῶν Λακεδαιμονίων σφίσι πόλεμον ἐσόμενον, (ἐπ' ἐξόδῳ γὰρ πρὸς αὐτοὺς αἱ σπονδαὶ ἦσαν,) καὶ ἅμα ἐλπίσαντες τῆς Πελοποννήσου ἡγήσεσθαι. κατὰ γὰρ τὸν χρόνον τοῦτον ἥ τε Λακεδαίμων μάλιστα δὴ κακῶς ἤκουσε, καὶ ὑπερώφθη διὰ τὰς ξυμφοράς, οἵ τε Ἀργεῖοι ἄριστα ἔσχον τοῖς πᾶσιν, οὐ ξυναράμενοι τοῦ Ἀττικοῦ

5 335

10

Τὰ σχόλια τοῦ κεφαλαίου τοῦδε πάντα πλὴν τοῦ τελευταίου λ. Λύγ. (Λουγδ.)

κή. 1. Ἀκούσαντες] τῶν Κορινθίων. — 2. Ἀνήνεγκαν τοὺς λόγους] τῶν Κορινθίων. — Ἔς τε τὰς ἀρχάς] εἰς τοὺς ἐν τέλει. — 5. Τούτων] τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων. — 9. ** Ἐπ' ἐξόδου] ἐπὶ τέλους. (Λουγδ.) — Αἱ σπονδαί] τῶν Λακεδαιμονίων. — 10. Ἡγήσεσθαι] ἡγεμόνες ἔσεσθαι. — Τὸν χρόνον τοῦτον] τὸν τοῦ πολέμου δηλονότι. — 11. Μάλιστα δή] ὑπερβαλλόντως. — Κακῶς ἤκουσεν] ὑβρίσθη. — 12. Καὶ ὑπερώφθη] ἐξουδενώθη. — Διὰ τὰς ξυμφοράς] διὰ τὰς ταλαιπωρίας, ἃς ἔπαθον οἱ Ἕλληνες. — 13. Ἄριστα ἔσχον] διετέθησαν. — ** Οὐ ξυναράμενοι τοῦ Ἀττ. πολ.] ὅτι οὐ ξυνεπολέμησαν τοῖς Λακεδαιμονίοις κατὰ τῶν Ἀθηναίων.

Cap. XXVIII. Ἔς τε. Τέ om. Mosqu.

Πλὴν Ἀθηναίων καί om. Vind.

Μηδετέροις. Pal. μηδ' ἑτέροις. Gr. μηδετέρους.

Τούτων — σπείσασθαι Bekk. Anecdd. p. 173., ubi δέ om. et male Θουκυδ. τετάρτῳ.

Τῶν Ἀργείων. Pal. It. Vat. H. Anecdd. l. l. et Bekk. τοῦ Ἀργείων, fortasse recte cf. ad c. 18, 7., quanquam de Pal. et Anecdd. nihil cogitantes vulgatam defendimus de Art. crit. p. 132. Cf. ad III, 47.

Σπείσασθαι. Vat. ποιήσασθαι.

2. Τόν τε om. C. I. K., solum τέ om. Ar. Chr. Dan. At vid. I. 1. p. 300. et Haack. ad h. l. Τῶν τε praebet m., et proximum τῶν om.

Ἐσόμενον de E.

Αὐτούς. Gr. αὐτάς, sed nostrum in marg.

Ἡγήσεσθαι. Pal. C. I. K. ἡγήσασθαι.

Κατὰ γάρ. Mosqu. καὶ γάρ.

Ὑπερώφθη. C. ὑπερώσθη. Mox Pal. ξυμφορᾶς.

Ξυναράμενοι. Pal. ξυνάράμενοι. C. ξυναρα(μενοι s. v.) το. G. ξυναραμεν.

πολέμου, ἀμφοτέροις δὲ μᾶλλον ἔνσπονδοι ὄντες ἐκκαρπωσάμενοι. 3. οἱ μὲν οὖν Ἀργεῖοι οὕτως ἐς τὴν ξυμμαχίαν προςεδέχοντο τοὺς ἐθέλοντας τῶν Ἑλλήνων.

(4. *Μαντινῆς πρῶτοι τοῖς Ἀργείοις προςχωροῦσι. τότε δὲ καὶ ἡ ἄλλη Πελοπόννησος διαθορυβεῖται, καὶ πρὸς τοὺς Ἀργείους ῥέπει.*)

κθ'. Μαντινῆς δ' αὐτοῖς καὶ οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν
5 πρῶτοι προςεχώρησαν, δεδιότες τοὺς Λακεδαιμονίους. τοῖς γὰρ Μαντινεῦσι μέρος τι τῆς Ἀρκαδίας κατέστραπτο ὑπήκοον, ἔτι τοῦ πρὸς Ἀθηναίους πολέμου ὄντος, καὶ ἐνόμιζον οὐ περιόψεσθαι σφᾶς τοὺς Λακεδαιμονίους ἄρχειν, ἐπειδὴ καὶ σχολὴν ἦγον· ὥςτε ἄσμενοι πρὸς τοὺς
10 Ἀργείους ἐτράποντο, πόλιν τε μεγάλην νομίζοντες, καὶ Λακεδαιμονίοις ἀεὶ διάφορον, δημοκρατουμένην τε ὥςπερ καὶ αὐτοί. 2. ἀποστάντων δὲ τῶν Μαντινέων, καὶ ἡ ἄλλη Πελοπόννησος ἐς θροῦν καθίστατο ὡς καὶ σφίσι

1. *Ἀμφοτέροις*] τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις. — *Ἐκκαρπωσάμενοι*] τοὺς καρποὺς καὶ τὰς προσόδους λαβόντες ἀπὸ τῆς γῆς ἀκεραίους, διὰ τὸ μὴ πολεμεῖν.
κθ'. 4. *Αὐτοῖς*] τοῖς Ἀργείοις. (λ. Αὐγ.) — *Αὐτῶν*] τῶν Μαντινέων. (λ. Αὐγ.) — 6. *Κατέστραπτο*] ἐδεδούλωτο. — 7. *Ὑπήκοον*] τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Αὐγ.) — 8. *Οὐ περιόψεσθαι σφᾶς — —*] οὐκ ἐπιτρέψειν τοῖς Μαντινεῦσι τοὺς Λακεδαιμονίους ἄρχειν τῶν κατεστραμμένων, καὶ ταῦτα σχολὴν ἄγοντας τοὺς Λακεδαιμονίους. — 9. *Σχολὴν ἦγον*] οἱ Λακεδαιμόνιοι. — *Ὥςτε ἄσμενοι*] οἱ Μαντινεῖς. (λ. Αὐγ.) — 10. *Μεγάλην*] ἰσχυράν. (λ. Αὐγ.) — ** *Πόλιν τε μεγάλην*] τὸ Ἄργος. (Αὐγ.) — 11. *Διάφορον*] μαχομένην. (λ. Αὐγ.) — *Δημοκρατουμένην*] εὐνομουμένην. (λ. Αὐγ.)

3. *Προςεδέχοντο*. Vat. H. οὐ προςεδέχοντο, H. tamen cum signo dubitationis. E. προςδέχονται.

Cap. XXIX. *Μαντινῆς* Pal. Bekk. Goell. Vulgo *Μαντινῆς*. Plerique libri et Haack. *Μαντινεῖς*. Cf. I. 1. p. 221. et 472.

Πρῶτοι om. Gr.

Κατέστραπτο. Reg. (G.) κατέστραπτον. Mosqu. κατέστρατο.

Οὐ περιόψεσθαι. C. I. τοῦ περιόψεσθαι, posterior tamen in marg. οὐ. Pro ἄρχειν Reisk. temere ἔχειν coniiciebat.

Ἐπειδὴ καί. *Καί* om. Mosqu. At innuit Lacedaemoniis praeter otium etiam voluntatem rei impediendae fuisse.

Ἀεί. Pal. rursus *αἰεί*. Cf. I. 1. p. 211.

2. *Ἐς θροῦν*. Dan. ὡς θροῦν. *Καὶ σφίσι*. *Καί* s. v. K.

ποιητέον τοῦτο, νομίσαντες πλέον τέ τι εἰδότας μεταστῆναι αὐτοὺς, καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἅμα δι' ὀργῆς ἔχοντες, ἐν ἄλλοις τε, καὶ ὅτι ἐν ταῖς σπονδαῖς ταῖς Ἀττικαῖς ἐγέγραπτο εὔορκον εἶναι προσθεῖναι καὶ ἀφελεῖν ὅ τι ἂν ἀμφοῖν τοῖν πολέοιν δοκῇ, Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις. 3. τοῦτο γὰρ τὸ γράμμα μάλιστα τὴν Πελοπόννησον διεθορύβει, καὶ ἐς ὑποψίαν καθίστη μὴ μετὰ Ἀθηναίων σφᾶς βούλωνται Λακεδαιμόνιοι δουλώσασθαι· δίκαιον γὰρ εἶναι πᾶσι τοῖς ξυμμάχοις γεγράφθαι τὴν μετάθεσιν. 4. ὥστε φοβούμενοι οἱ πολλοὶ ὥρμηντο πρὸς τοὺς Ἀργείους καὶ αὐτοὶ ἕκαστοι ξυμμαχίαν ποιεῖσθαι.

(5. Λακεδαιμόνιοι Κορινθίοις ἄλλως παρακελεύονται ἐξιέναι ἐς τὰς τῶν Ἀθηναίων σπονδάς.)

λʹ. Λακεδαιμόνιοι δὲ, αἰσθόμενοι τὸν θροῦν τοῦτον ἐν τῇ Πελοποννήσῳ καθεστῶτα, καὶ τοὺς Κορινθίους διδασκάλους τε γενομένους, καὶ αὐτοὺς μέλλοντας σπεί-

1. Τοῦτο] ἤγουν τὸ προσελθεῖν τοῖς Ἀργείοις. (λ. Αὐγ.) — Νομίσαντες] οἱ Πελοποννήσιοι. (λ. Αὐγ.) — Εἰδότας] τοὺς Μαντινέας [εἰδότας]. — 3. † Ἐν ταῖς σπονδαῖς ταῖς Ἀττικαῖς] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοὺς Ἀττικούς. † (λ. Αὐγ.) — 6. Τὴν Πελοπόννησον διεθορύβει] διὰ πάσης τῆς Πελοποννήσου θόρυβον καθίστη. (λ. Αὐγ.) — 9. Πᾶσι τοῖς ξυμμάχοις] ἤγουν σὺν πᾶσιν. (λ. Αὐγ.) — 10. Οἱ πολλοί] τῶν Πελοποννησίων. (λ. Αὐγ.)

Ποιητέον. Gr. πονητέον. Post τοῦτο ante Bekk. colon. Deinde Mosqu. νομήσ.

Πλέον τέ τι Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) F. Gr. I. K. m. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. Haack. Bekk. Goell. Cf. I, 1. p. 300. et Haack. ad cap. praeced. Vind. πλέον δέ τι. Vulgo τέ de.

Ταῖς σπονδαῖς. Ταῖς om. Reg. (G.)

Ἐγέγραπτο. H. ἐγγέγραπτο.

Τοῖν. C. τοῖς, sed corr. τοῖν. K. a sec. man. ταῖν. At „vid. V, 23, 1. ἄμφω τὼ πόλεε." GAIL.

Πολέοιν Aug. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) πόλεσιν. At vid. Goettl. de Accent. §. 27. III.

3. Διεθορύβει. Pal. διεθορύβη.

Βούλωνται. Reg. Mosqu. Port. βούλονται.

Δουλώσασθαι. C. δουλώσεσθαι.

Εἶναι. Vat. αὐτῶν. H. αὐτω.

Cap. XXX. Τοῦτον Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. cod. Bas. Gr. D. I. E. K. Ar. Chr. marg. Steph. Vall. Haack. Bekk. Goell. Vulgo non recte τόν.

Κορινθίους. I. Κορινθίους τε.

Σπείσασθαι. m. et a sec. man. K. σπείσεσθαι.

σασθαι πρὸς τὸ Ἄργος, πέμπουσι πρέσβεις ἐς τὴν Κόρινθον, βουλόμενοι προκαταλαβεῖν τὸ μέλλον· καὶ ᾐτιῶντο τήν τε ἐξήγησιν τοῦ παντὸς, καὶ εἰ Ἀργείοις, σφῶν ἀποστάντες, ξύμμαχοι ἔσονται· παραβήσεσθαί τε ἔφασαν αὐτοὺς τοὺς ὅρκους, καὶ ἤδη ἀδικεῖν, ὅτι οὐ δέχονται τὰς Ἀθηναίων σπονδὰς, εἰρημένον κύριον εἶναι ὅ τι ἂν τὸ πλῆθος τῶν ξυμμάχων ψηφίσηται, ἢν μή τι θεῶν ἢ ἡρώων κώλυμα ᾖ. 2. Κορίνθιοι δὲ, παρόντων σφίσι τῶν ξυμμάχων, ὅσοι οὐδ' αὐτοὶ ἐδέξαντο τὰς σπονδὰς, (παρεκάλεσαν δὲ αὐτοὺς αὐτοὶ πρότερον,) ἀντέλεγον τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἃ μὲν ἠδικοῦντο, οὐ δηλοῦντες ἄντικρυς, ὅτι οὔτε Σόλλιον σφίσιν ἀπέλαβον παρ' Ἀθηναί-

λ'. 2. Προκαταλαβεῖν τὸ μέλλον] φθάσαι πρὶν μέλλειν τοὺς Κορινθίους προσχωρεῖν τοῖς Ἀργείοις. — ** Ἠτιῶντο —] ἐνεκάλουν ὅτι ἡγεμόνες ἦσαν τοῦ παντὸς κακοῦ, δὴ τῆς ἀποστάσεως. (Λουγδ.) — 3. Τήν τε ἐξήγησιν] τὸ εἰσηγήσασθαι δηλονότι προσχωρῆσαι τοῖς Ἀργείοις τοὺς Ἕλληνας. — Τοῦ παντός] δεινοῦ. (λ. Αὐγ.) — Καὶ εἰ] ἤγουν ᾐτιῶντο. (λ. Αὐγ.) — Σφῶν] τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Αὐγ.) — 6. Εἰρημένον] ἀντὶ τοῦ ὁρισθέντος. (λ. Αὐγ.) — Κύριον εἶναι] κεκυρωμένον, βέβαιον [εἶναι]. — 8. Κορίνθιοι] τὸ ἑξῆς, Κορίνθιοι δὲ ἀντέλεγον. (λ. Αὐγ.) — 9. Ξυμμάχων] αὐτῶν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Ἐδέξαντο τὰς σπονδάς] τὰς πρὸς Ἀθηναίους. (λ. Αὐγ.) §. τὰς τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων. — 10. Παρεκάλεσαν] λείπει τὸ παρεῖναι. — Αὐτοὺς αὐτοί] αὐτοὺς, τοὺς ξυμμάχους, αὐτοὶ, οἱ Κορίνθιοι. — Πρότερον] ἤγουν πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τοὺς πρέσβεις τῶν Λακεδαιμονίων. (λ. Αὐγ.) — Ἀντέλεγον τοῖς Λακεδαιμονίοις] τὸ ἑξῆς, Κορίνθιοι δὲ ἀντέλεγον. — 12. Οὔτε Σόλειον σφίσιν] ἀντὶ τοῦ αὐτῶν. (λ. Αὐγ.) — Ἀπέλαβον] οἱ Κορίνθιοι. (λ. Αὐγ.)

Ἐς τήν. Mosqu. πρὸς τήν.

Προκαταλαβεῖν. Vat. προκαταβαλεῖν. H. προκαταβάλλειν. Post μέλλον et ἔσονται vulgo puncta, apud Bekk. virgulae.

Καὶ εἰ. Εἰ om. E. Statim Mosqu. Ἀργεῖοι.

Παραβήσεσθαί τε. It. Vat. παραβήσεσθαί τι.

Αὐτούς om. Vat., s. v. habet I.

Τοὺς ὅρκους. Τούς om. Reg. (G.)

Τὰς Ἀθηναίων. C. I. τῶν Ἀθηναίων.

Ὅ τι ἄν. Cod. Bas. ὅ τε ἄν.

Μή τι. C. D. I. μή τις. Statim Valla *vel deorum vel hominum.* At vid. §. 3.

2. Ὅσοι. Mosqu. καὶ ὅσοι.

Αὐτοὺς αὐτοί. Reg. (G.) D. I. αὐτοὶ αὐτούς.

Ἄντικρυς. Mosqu. ἄντικρυς.

Ὅτι. Ar. Chr. ὅτι δέ.

Σόλλιον Haack. Goell. Vulgo Σόλειον. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Bekk. Σόλλειον. At vid. I. 2. p. 155.

των, οὔτε Ἀνακτόριον, εἴ τέ τι ἄλλο ἐνόμιζον ἐλασσοῦσθαι, πρόσχημα δὲ ποιούμενοι τοὺς ἐπὶ Θρᾴκης μὴ προδώσειν· ὀμόσαι γὰρ αὐτοῖς ὅρκους ἰδίᾳ τε, ὅτε μετὰ Ποτιδαιατῶν τὸ πρῶτον ἀφίσταντο, καὶ ἄλλους ὕστερον. 3. οὔκουν παραβαίνειν τοὺς τῶν ξυμμάχων ὅρκους ἔφασαν, οὐκ ἐσιόντες ἐς τὰς τῶν Ἀθηναίων σπονδάς· θεῶν γὰρ πίστεις ὀμόσαντες ἐκείνοις, οὐκ ἂν εὐορκεῖν προδιδόντες αὐτούς. εἰρῆσθαι δ' ὅτι, ἢν μὴ θεῶν ἢ ἡρώων κώλυμα ᾖ· φαίνεσθαι οὖν σφίσι κώλυμα θεῖον τοῦτο. 4. καὶ περὶ μὲν τῶν παλαιῶν ὅρκων τοσαῦτα εἶπον. περὶ δὲ τῆς * Ἀργείας * ξυμμαχίας, μετὰ τῶν φίλων βου-

18 Βιβλ. α'. κεφ. νη'.

3. Αὐτοῖς] τοῖς ἐπὶ Θρᾴκης. (l. Αὐγ.) — Μετὰ Ποτιδαιατῶν] ἀφισταμένων. (l. Αὐγ.) — 4. Ἀφίσταντο] οἱ ἐπὶ τῆς Θρᾴκης. (l. Αὐγ.) — ** Ἄλλους] ἀντὶ τοῦ ἄλλους ὅρκους. (Κασσ. Αὐγ.) — 6. Θεῶν γὰρ πίστεις] ἤγουν θεῶν ὅρκους ἐπὶ πίστει. (l. Αὐγ.) — 8. Αὐτούς] τοὺς ἐπὶ Θρᾴκης. (l. Αὐγ.) — Εἰρῆσθαι] ἔφασαν δὲ εἰρῆσθαι ἐν ταῖς σπονδαῖς δηλονότι. (l. Αὐγ.) — 10. Τῶν παλαιῶν ὅρκων] τῶν πρὸς τοὺς ἐπὶ Θρᾴκης. (l. Αὐγ.)

Ἀνακτόριον. Mosqu. Ἀνακτόριον.

Εἴ τε. Ante Haack. male coniunctim εἴτε.

Τοὺς ἐπί. Vat. τῆς ἐπί. Post ἐλασσ. ante Bekk. colon, post προδ. punctum.

Ὅρκους. I. ὅρκον. Cod. Bas. ὅρκοις.

Ὅτε. Lugd. Gr. ed. Bas. ὅτι.

Μετά de Gr. Ald. Bas., pessime.

Ποτιδαιατῶν. Mosqu. τῶν Ποτιδ.

3 Οὔκουν. Pal. οὐκοῦν.

Ἐσιόντες Cass. Aug. Pal. H. Reg. (G.) Mosqu. Haack. Bekk. Goell. Vulgo εἰσιόντες. Cf. Farr. discr. script. Mox Mosqu. τούς pro τάς.

Ὀμόσαντες, ἐκείνοις οὐκ ἂν εὐορκεῖν. „Ita haec vulgo distinguuntur. Sed distinctio potius post ἐκείνοις videtur ponenda. Paulo ante ὀμόσαι γὰρ αὐτοῖς ὅρκους. Et infra c. 38. ὀμόσαι ὅρκους ἀλλήλοις. Sic quoque accepit Valla, et rectius vertit quam Portus." DUK. Mirum est non paruisse Haackium, qui ἐκείνους perperam Athenienses esse vult, fortasse quod de τοῖς ἐπὶ Θρᾴκης pronomen αὐτούς sequitur. At vid. I. 1. p. 269. Mox Pal. ἢν μή.

4. Παλαιῶν. Reg. (G.) καλῶν. Statim H. ὅρκον, sed ω s. ο al. man.

Ἀργείας Cass. a pr. man. (deinde emend. Ἀργείων,) Aug. Cl. Pal. It. H. Reg. Mosqu. Haack. Valla *ad Argivam societatem.* Vulgo (Bekk. Goell.) Ἀργείων. „Non verisimile est Ἀργείων a librariis vel correctoribus tentari, quae usitatior dicendi ratio est. Sed ne alteram quidem alibi ignorat Thucydides, qui c. 29. dicit ὅ τι ἐν ταῖς σπονδαῖς ταῖς Ἀττικαῖς ἐγέγραπτο. Cf. c. 36. ἐς τὰς Ἀττικὰς σπονδὰς ἐσελθεῖν." HAACK.

λευσάμενοι, ποιήσειν ὅ τι ἂν δίκαιον ᾖ. 5. καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμονίων πρέσβεις ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου. ἔτυχον δὲ παρόντες ἐν Κορίνθῳ καὶ Ἀργείων πρέσβεις, οἳ ἐκέλευον τοὺς Κορινθίους ἰέναι ἐς τὴν ξυμμαχίαν, καὶ μὴ μέλλειν· οἱ δὲ ἐς τὸν ὕστερον ξύλλογον αὐτοῖς τὸν παρὰ σφίσι προεῖπον ἥκειν.

(6. *Καὶ μὴν Ἠλεῖοι, Λακεδαιμονίοις περὶ Λεπρέου διαφερόμενοι, γίγνονται Ἀργείων ξύμμαχοι. τούτοις δὲ ἕπονται Κορίνθιοι καὶ Χαλκιδῆς.*)

λα'. Ἦλθε δὲ καὶ Ἠλείων πρεσβεία εὐθὺς, καὶ * ἐποιήσαντο * πρὸς Κορινθίους ξυμμαχίαν πρῶτον· ἔπειτα ἐκεῖθεν ἐς Ἄργος ἐλθόντες, καθάπερ προείρητο, Ἀργείων) ξύμμαχοι ἐγένοντο· διαφερόμενοι γὰρ ἐτύγχανον τοῖς Λακεδαιμονίοις περὶ Λεπρέου. 2. πολέμου γὰρ γενομένου ποτὲ πρὸς Ἀρκάδων τινὰς Λεπρεάταις, καὶ Ἠλείων παρακληθέντων ὑπὸ Λεπρεατῶν ἐς ξυμμαχίαν ἐπὶ τῇ

5. Οἱ δέ] οἱ Κορίνθιοι. (λ. Αὐγ.) — Παρὰ σφίσι] τοῖς Κορινθίοις. (λ. Αὐγ.) — 6. Προεῖπον ἥκειν] τοὺς Ἀργείους. (λ. Αὐγ.) λα'. 9. Ἐκεῖθεν] ἀπὸ τῆς Κορίνθου. (λ. Αὐγ.) — Ἐλθόντες] οἱ Ἠλεῖοι. (λ. Αὐγ.) — 10. Ξύμμαχοι ἐγένοντο] οἱ Ἠλεῖοι δηλονότι. — Διαφερόμενοι] ἐχθροί. (λ. Αὐγ.) — 13. Ἐπὶ τῇ ἡμισείᾳ τῆς γῆς] ἤγουν ἐπὶ τῷ καρποῦσθαι τὸ ἥμισυ τῆς γῆς. (λ. Αὐγ.)

Cf. ad VIII, 23. Ἀργείων tamen redit c. 32, 6. et 45, 1. Sic §. 3. τὰς τῶν Ἀθηναίων σπονδάς, c. 40. τὰς Ἀθηναίων et τὰς Λακεδαιμονίων σπονδάς, c. 46. τὴν Βοιωτῶν ξυμμαχίαν. De discrimine talium cf. Herm. ad Eur. Bacch. v. 1. Mox Mosqu. ποιείσειν.

5. Τοὺς Κορινθίους. Articulus apud Bekk. excidit.

Καὶ μή. Καί s. v. H.

Μέλλειν. Mosqu. μέλειν.

Οἱ δέ. Dan. (non, ut Bekk. scribit, Gr.) εἰ δέ. Mox C. ξύλογον.

CAP. XXXI. Ἐποιήσαντο. Aug. G. F. Lugd. cod. Bas. C. E. Vind. Mosqu. K. m. Steph. ἐποιήσατο, quae correctio inutilis iudicetur, nisi alterum in Duk. ed. temere irrepserit. Gr. ἐποίησαν.

Ἐς Ἄργος. Mosqu. πρὸς Ἄργος. Post πρῶτ vulgo punctum, apud Bekk. comma.

Προείρητο. Mosqu. προείρηται. At vid. §. 5.

Ἐγένοντο. s. v. habent H. E., om. Vat.

Ἐτύγχανον. Pal. F. οἱ Ἠλεῖοι ἐτύγχανον, ex interpr.

Λεπρέου. Cl. Reg. (G.) Λεπρίου. Cf. I. 2. p. 178. sq.

2. Πολέμου. B. πολεου.

Ὑπό. C. I. ὡς ὑπό.

ἐρισσίᾳ τῆς γῆς, καὶ λυσάντων τὸν πόλεμον, Ἠλεῖοι τὴν γῆν νεμομένοις αὐτοῖς τοῖς Λεπρεάταις τάλαντον ἔταξαν τῷ Διῒ τῷ Ὀλυμπίῳ ἀποφέρειν. 3. καὶ μέχρι τοῦ Ἀττικοῦ πολέμου ἀπέφερον· ἔπειτα παυσαμένων διὰ πρόφασιν τοῦ πολέμου, οἱ Ἠλεῖοι ἐπηνάγκαζον· οἱ δ' ἐτράποντο πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. καὶ δίκης Λακεδαιμονίοις ἐπιτραπείσης, ὑποτοπήσαντες οἱ Ἠλεῖοι μὴ

4. Παυσαμένων] τοῦ ἀποφέρειν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 5. Ἐπηνάγκαζον] ἀποφέρειν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Οἱ δ'] Ἠλεῖοι. (λ. Αὐγ.) — 7. Ἐπιτραπείσης] δοθείσης. (λ. Αὐγ.) — Μὴ ἴσον ἕξειν] [ἀντὶ τοῦ] μὴ ἕξειν τὸ δίκαιον.

Λυσάντων. Cod. Bas. κωλυσάντων. Cam. marg. Steph. καταλυσάντων. „In Cass. man. rec. int. vers. scribitur ἤγουν καταλυσάντων. Unde apparet scripturam, quae in marg. et Cam. est, ex interpretatione esse." DUK.

Αὐτοῖς τοῖς. Τοῖς om. Ar. Chr. Dan. Τῶν pro eo habet C., τὸν D., τοῦ I., postremus tamen in marg. τοῖς.

Λεπρεάταις. Reg. (G.) Λεπρεάταις.

Τάλαντον. B. Vind. K. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. marg. 1. Steph. τάλαντα. Marg. 2. τάλαντα ν. Cam. τάλαντα ν'. „Thom. Mag. (in ἀποφέρεσθαι) τάλαντον legit. Fort. rescribendum τάλαντα ν'. Tale mendum Alexandrini Clementis Codices inquinat Strom. I, 141. Ἀσαμάν pro Ἀσὰ μά." WASS. „Apparet talentorum numerum deesse, quamvis ingens ille (ν') videatur, et fieri possit ut corruptus sit." CAMERAR. Nos vulgatam tenemus.

Ἔταξαν. D. I. male ἐτάξαντο.

Τῷ Διῒ Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. G. cod. Bas. Gr. C. D. I. E. Vind. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo τῷ de. „Recte τῷ Διῒ τῷ Ὀλ. et sic Thom. Mag. in ἀποφέρεσθαι, quomodo c. 53. τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθαέως. Vid. et p. 39. [I, 13.] 59. [II, 15.] et 127, [III, 104.]" WASS. Cf. I, 103. III, 96. et Krueg. de Authent. Anab. p. 61. Δία τὸν Ὀλύμπιον tamen III, 14.

Ἀποφέρειν. H. ἐκφέρειν, sed ἀπό s. ἐκ. „Thom. l. d. ἀποφέρειν καὶ ἀποφορὰ τὰ παρὰ τῶν ἡττόνων τοῖς μείζοσι παρεχόμενα χρηστά. Vid. Vales. ad notas Maussaci in Harpocrat. v. ἀποφορά. Pro χρηστά Ammonius melius, quam Thomas, χρήματα." DUK.

3. *Μέχρι*. F. Lugd. μέχρι μέν.

Ἀττικοῦ πολέμου. Hinc ad proximum πολέμου lacuna in I., suppl. in marg.

Ἐπηνάγκαζον. Mosqu. ἐπήνεγκαζον. I. ὑπηνέγκαζον, cum ἀ s. ε. Pal. ἐπηνάγκαζον.

Τοὺς Λακεδαιμονίους. C. I. αὐτοὺς Λακεδαιμονίους.

Δίκης. Mosqu. Ar. Chr. τῆς δίκης. At vid. c. 41, 2.

Τοῖς Λακεδαιμονίοις. Chr. τῶν Λακεδαιμονίων.

Ἐπιτραπείσης. Reg. (G.) et a pr. man. Gr. ἐπιτραπήσης. Mox Pal. ἴσον. At vid. L. 1. p. 214.

ἴσον ἕξειν, ἀνέντες τὴν ἐπιτροπὴν, Λεπρεατῶν τὴν γῆν ἔτεμον. 4. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι οὐδὲν ἧσσον ἐδίκασαν αὐτονόμους εἶναι Λεπρεάτας, καὶ ἀδικεῖν Ἠλείους· καὶ, ὡς οὐκ ἐμμεινάντων τῇ ἐπιτροπῇ, φρουρὰν ὁπλιτῶν
5 ἐξέπεμψαν ἐς Λέπρεον. 5. οἱ δὲ Ἠλεῖοι, νομίζοντες πόλιν σφῶν ἀφεστηκυῖαν δέξασθαι τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ τὴν ξυνθήκην προφέροντες, ἐν ᾗ εἴρητο, ἃ ἔχοντες ἐς τὸν Ἀττικὸν πόλεμον καθίσταντό τινες, ταῦτα ἔχοντας καὶ ἐξελθεῖν, ὡς οὐκ ἴσον ἔχοντες ἀφίστανται πρὸς
10 τοὺς Ἀργείους· καὶ τὴν ξυμμαχίαν, ὥςπερ προείρητο, καὶ οὗτοι ἐποιήσαντο. 6. ἐγένοντο δὲ καὶ οἱ Κορίνθιοι εὐθὺς μετ' ἐκείνους, καὶ οἱ ἐπὶ Θρᾴκης Χαλκιδῆς, Ἀρ-

1. Ἀνέντες τὴν ἐπιτροπὴν] [ἀντὶ τοῦ] παυσάμενοι τοῦ ἐπιτρέψαι τὴν δίκην Λακεδαιμονίοις. — 2. Ἔτεμον] ἐδῄουν. (λ. Αὐγ.) — Οὐδὲν ἧσσον] ἀντὶ τοῦ ἐπίσης. (λ. Αὐγ.) — 4. Ἐμμεινάντων] τῶν Ἠλείων δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Τῇ ἐπιτροπῇ] τῆς δίκης δηλονότι. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 5. Πόλιν] τὸ Λέπρεον. (λ. Αὐγ.) — 6. Σφῶν] τῶν Ἠλείων. (λ. Αὐγ.) — 7. Ξυνθήκην] ξύμβασιν. (λ. Αὐγ.) — 9. Καὶ ἐξελθεῖν] τοῦ πολέμου. (λ. Αὐγ.) — Ἴσον] τὸ δίκαιον. (λ. Αὐγ.) ** διότι τὴν αὐτῶν πόλιν εἶχον Λακεδαιμόνιοι λήγοντος πολέμου. (Λουγδ.) — 11. Ἐγένοντο δὲ καὶ οἱ Κορίνθιοι] σύμμαχοι δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 12. Μετ' ἐκείνους] τοὺς Ἠλείους δηλονότι.

Ἀνέντες τὴν ἐπιτροπήν. „Omisso articulo citat Etym. [in ἐπιτροπή]" WASS. Add. not.

Ἔτεμον. Vat. ἔτεμνον.

4. *Οἱ δέ.* Vat. οὐδέ. Mox G. ἦσαν.

Ἐξέπεμψαν. Gr. ἔπεμψαν. Antea Mosqu. ὁπλητῶν, et Pal. φρουρᾶν.

Λέπρεον. I. Λέπρεσον. E. Λῆπραν πεντήκοντα.

5. *Πόλιν* om. D. I.

Σφῶν. D. I. σφῶν αὐτῶν.

Προφέροντες. E. προςφέροντες. Deinde Lugd. εἴρηται.

Ἔχοντας. F. Lugd. ἔχοντες. Post ἐξελθ. apud Duk. male colon. Post Ἀργ. vulgo punctum, apud Bekk. comma.

Προείρητο. Reg. (G.) προήρητο. Valla *praedictum est*, quasi προείρηται legerit. At vid. §. 1.

Καὶ οὗτοι. *Καί* om. B., et ante Haack. uncis includebatur. At significat *sicut Mantinenses* c. 29.

6. *Ἐγένοντο δὲ καί.* *Καί* om. Gr. Ald. Flor. ed. Bas. (non item cod. Bas.), et olim sicut praecedens uncis notabatur, quos sustulit Haack.

Χαλκιδῆς Pal. H. C. K. m. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) Χαλκιδεῖς et mox Μεγαρεῖς. Aug. utrobique terminationem ῆς habet. Cf. I. 1. p. 221. cum Farr. discr. script.

γείων ξύμμαχοι. Βοιωτοὶ δὲ καὶ Μεγαρῆς τὸ αὐτὸ λέγοντες, ἡσύχαζον, περιορώμενοι ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ νομίζοντες σφίσι τὴν Ἀργείων δημοκρατίαν, αὐτοῖς ὀλιγαρχουμένοις, ἧσσον ξύμφορον εἶναι τῆς Λακεδαιμονίων πολιτείας.

(7. Ἀθηναῖοι Σκιώνην μὲν αἱροῦσι, Δηλίους δὲ κατάγουσι. πόλεμος Φωκέων καὶ Λοκρῶν. §. α΄. β΄. 8. Κορίνθιοι οὔτε Τεγεάτας οὔτε Βοιωτοὺς οἷοί τε εἰσὶν ἐς τὴν Ἀργείων ξυμμαχίαν ἐσάγειν.)

λβ΄. Περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τούτου Σκιωναίους μὲν Ἀθηναῖοι ἐκπολιορκήσαντες, ἀπέκτειναν τοὺς ἡβῶντας, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἠνδραπόδισαν, καὶ τὴν γῆν Πλαταιεῦσιν ἔδοσαν νέμεσθαι· Δηλίους δὲ κατήγαγον πάλιν ἐς Δῆλον, ἐνθυμούμενοι τάς τε ἐν ταῖς μάχαις ξυμφορὰς, καὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς θεοῦ χρήσαντος.

2. Καὶ Φωκῆς καὶ Λοκροὶ ἤρξαντο πολεμεῖν.

1. Τὸ αὐτὸ λέγοντες] τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες.
λβ΄. 7. Ἐκπολιορκήσαντες] ἤγουν ἑλόντες καὶ δουλώσαντες ἐκ πολιορκίας. (λ. Αὐγ.) — 12. Χρήσαντος] [τὸ] κατάγειν δηλονότι Δηλίους. — 13. Ἤρξαντο πολεμεῖν] πρὸς ἀλλήλους δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

Βοιωτοὶ δὲ καί. Καί om. Vat. Mox Λακεδαιμ. sollicitat Levesqu. Cf. adnot.

Τὴν Ἀργείων. C. I. τὸν Ἀργείων.

Αὐτοῖς om. C. D. I. E. K. (in quo s. v.) m. Ar. Chr. Dan. Comma in ed. Lips. est post αὐτοῖς, sed Benedicto iubente transposuit Haack.

Πολιτείας. F. εἶναι πολιτείας.

Cap. XXXII. Περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς — νέμεσθαι. „Dion. Hal. t. II, p. 143. [p. 858.] περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τούτους Σικυωνείους Ἀθην., sed corrupte.“ WASS. Δέ om. Vat.

Σκιωναίους. Vat. Σκιωναίων, ex inutili correct. Mox F. ἠνδραπόδησαν.

Ἔδοσαν. F. Lugd. marg. Steph. Dion. Hal. ἔδωκαν, in hoc numero contra morem Thucydidis, quanquam non Atticorum omnium. Cf. Xen. Cyr. I, 5, 5. (dub.) IV, 6, 12. Ind. Anab. in διδόναι et Buttm. Gr. max. §. 107. adnot. 15. Cod. Bas. ἔδοκαν.

Ἐνθυμούμενοι. „Poll. II, 231. tanquam e Thuc. citat ἐνθυμιζόμενοι τὰς ἐν τῇ μάχῃ συμφοράς. Vid. ibi Iungerm.“ DUK. Cf. adnot. ad VII, 18. Ταῖς om. F. Ξυμφορᾶς scribit Pal., ξυμφοραῖς I.

Θεοῦ χρήσαντος. F. θεοῦ χρ. κατάγειν Δηλίους. Ar. κατάγειν θεοῦ χρήσαντος. Alius κατάγειν Δηλίους θεοῦ χρ. Ex Schol.

2. Φωκῆς Pal. Bekk. Goell. Vulgo Φωκεῖς. Plerique libri et

3. Καὶ Κορίνθιοι καὶ Ἀργεῖοι, ἤδη ξύμμαχοι ὄντες, ἔρχονται ἐς Τεγέαν, ἀποστήσοντες Λακεδαιμονίων, ὁρῶντες μέγα μέρος ὄν, καὶ, εἰ σφίσι προςγένοιτο, νομίζοντες ἅπασαν ἂν ἔχειν Πελοπόννησον. 4. ὡς δὲ οὐδὲν ἂν ἔφασαν ἐναντιωθῆναι οἱ Τεγεᾶται Λακεδαιμονίοις, οἱ Κορίνθιοι, μέχρι τούτου προθύμως πράσσοντες, ἀνεῖσαν τῆς φιλονεικίας, καὶ ὠῤῥώδησαν μὴ οὐδεὶς σφίσιν ἔτι τῶν ἄλλων προςχωρῇ. 5. ὅμως δὲ ἐλθόντες ἐς τοὺς Βοιωτοὺς, ἐδέοντο σφῶν τε καὶ Ἀργείων γίγνεσθαι ξυμμάχους, καὶ τἆλλα κοινῇ πράσσειν· τάς τε δεχημέρους ἐπισπονδὰς, αἳ ἦσαν Ἀθηναίοις καὶ Βοιωτοῖς πρὸς ἀλλήλους οὐ πολλῷ ὕστερον γενόμεναι τούτων τῶν πεντηκονταετίδων σπονδῶν, ἐκέλευον οἱ Κορίνθιοι τοὺς Βοιωτοὺς, ἀκολουθήσαντας Ἀθήναζε, καὶ σφίσι ποιῆσαι,

3. *Μέγα μέρος ὂν*] τῆς Πελοποννήσου. (λ. Αὐγ.) — *Προςγένοιτο*] προςκτηθείη. (λ. Αὐγ.) — 4. *Οὐδὲν ἂν*] ἤγουν οὐκ ἄν. (λ. Αὐγ.) — 5. *Ἐναντιωθῆναι*] ἐνάντιοι γενέσθαι. (λ. Αὐγ.) — 6. *Ἀνεῖσαν τῆς φιλονεικίας*] ἀπέστησαν τῆς μάχης. (λ. Αὐγ.) — 8. *Ἐλθόντες*] οἱ Κορίνθιοι. (λ. Αὐγ.) — 14. † *Ποιῆσαι*] † λείπει τὸ ἠξίουν.

Haack. Φωκεῖς. Cf. I. 1. p. 221. et 474.

3. *Καὶ Κορίνθιοι*. Καί om. D. I.

Τεγέαν. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) Τέγεαν. Nec aliter c. 62. 64. bis (ubi semel apud Bekk. Τεγέα,) 74. 76. At vid. Additam. ad Luci. D. D. „Solum Τέγεα proparoxytonon putatur; melius tamen id quoque παροξύνεται. Eustath. p. 271. 86." GOETTL. de Accent. §. 21. I. c.

Ἀποστήσοντες. Vind. ἀποστήσονται. Marg. Steph. ἀποστήσοντες αὐτήν.

Ἂν ἔχειν. Pal. ἀνέχειν.

4. *Δὲ οὐδέν*. I. δ' εν, in marg. οὐδέν. D. om. δέ.

Τεγεᾶται Haack. Bekk. Goell. Vulgo Τεγεάται.

Φιλονεικίας. I. φειλονεικίας.

Σφίσιν. K. φησίν.

Προςχωρῇ. Cass. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Lugd. προςχωρεῖ. C. D. I. προςχωρεῖν, I. cum ῇ s. εῖ.

5. *Καὶ Ἀργείων*. It. H. G. F. κἀργείων, quae crasis in prosa oratione non est ferenda.

Τἆλλα. Chr. ἄλλα. Bekk., ut solet, τἄλλα.

Τάς τε. Reg. τὰς δέ.

Βοιωτοῖς. Cod. Bas. τοῖς Βοιωτοῖς.

Πολλῷ. F. πολλα.

Τούτων τῶν. Τῶν om. Dan. Potius τούτων deesse velis, quum eae σπονδαί, quae c. 23. expositae sunt, intelligantur. Male Valla *post alia quadraginta annorum*.

Πεντηκονταετίδων. Gr. male πενταετίδων. De forma cf. Lob. ad Phryn. p. 407.

Ἀκολουθήσαντας. C. I. ἀκολουθήσαντες, I. cum ες s. ας. Prae-

ὥσπερ Βοιωτοὶ εἶχον, μὴ δεχομένων δὲ Ἀθηναίων, ἀπειπεῖν τὴν ἐκεχειρίαν, καὶ τὸ λοιπὸν μὴ σπένδεσθαι ἄνευ αὐτῶν. 6. Βοιωτοὶ δὲ, δεομένων τῶν Κορινθίων, περὶ μὲν τῆς Ἀργείων ξυμμαχίας ἐπισχεῖν αὐτοὺς ἐκέλευον· ἐλθόντες δὲ Ἀθήναζε μετὰ Κορινθίων, οὐχ εὕροντο τὰς 5 δεχημέρους σπονδάς· ἀλλ' ἀπεκρίναντο οἱ Ἀθηναῖοι Κορινθίοις εἶναι σπονδὰς, εἴπερ Λακεδαιμονίων εἰσὶ ξύμμαχοι. 7. Βοιωτοὶ μὲν οὖν οὐδὲν μᾶλλον ἀπεῖπον τὰς δεχημέρους, ἀξιούντων καὶ αἰτιωμένων Κορινθίων ξυνθέσθαι σφίσι· Κορινθίοις δὲ ἀνακωχὴ ἄσπονδος ἦν πρὸς 10 Ἀθηναίους.

(9. Λακεδαιμονίων στρατεία ἐς Παῤῥασίους, οὓς ἐλευθεροῦσι.)

Ὀλ. πθ'. ἔτ. γ'. πρὸ Χρ. υκα'. λγ'. Λακεδαιμόνιοι δὲ τοῦ αὐτοῦ θέρους πανδημεὶ ἐστράτευσαν, Πλειστοάνακτος τοῦ Παυσανίου, Λακεδαιμονίων βασιλέως, ἡγουμένου, τῆς Ἀρκαδίας ἐς Παῤῥασίους, Μαντινέων ὑπηκόους ὄντας, κατὰ στάσιν ἐπικα- 15

9. Ἀξιούντων καὶ αἰτιωμένων Κορινθίων] ἠτιῶντο οἱ Κορίνθιοι δηλονότι τοὺς Βοιωτοὺς, ὅτι συνέθεντο αὐτοῖς ἀπειπεῖν τὰς πρὸς Ἀθηναίους σπονδάς.
λγ'. 15. Ἐπικαλεσαμένων] τῶν Παῤῥασίων. (l. Ἀνγ.)

cedentem virgulam addidimus; aliter etiam post Ἀθήν. abiicienda. Post εἶχον apud Duk. punctum.

Ἀπειπεῖν. Mosqu. ἀναπειπεῖν.

6. Ἀργείων. Marg. Steph. Ἀργείας. Vid. ad c. 30, 4.

Ἐλθόντες. E. ἐλθόντων, sed ες per correct. Idem mox οὐχ εὗρ(ον s. v.) τάς.

Κορινθίοις. E.Bas. Κορινθίους, sed E. cum οις s. ους.

Εἰσί. Pro hoc C. D. I. εἰ.

7. Αἰτιωμένων. D. αἰτουμένων. Sed recte Portus: *quamvis Corinthii hoc flagitarent, et cum expostulatione dicerent ita inter se convenisse*, sive, ut Bauer interpretatur, *et obiicerent Boeotis, quod ita pacti essent, nec tamen efficerent.* Valla tamen cum D. *postulantibus atque flagitantibus*, sicut αἰτοῦνται καὶ δέονται Xen. Anab. VI, 6, 31. et similia multa apud Latinos.

Ξυνθέσθαι. Dan. ξυνθέσεως.

Κορινθίοις γάρ. Cod. Bas. ex emend. Κορινθίοις δέ.

Cap. XXXIII. Πανδημεί. C. πανδημί. Cf. de Art. crit. p. 154.

Ἀρκαδίας. Reg. (G.) Ἀρκαδίους. K. Ἀκαρδίας.

Ἐς. m. Ar. Chr. Dan. ἐπί. E. K. solum ς, sed E. cum πι s. ς.

Παῤῥασίους. Reg. (G.) Σπαρασίους. C. Πτασίους.

Μαντινέων. Reg. (G.) Μαντιναίων (sed ε s. αι G.) Deinde ἀποίκους pro ὑπηκόους cod. Bas. ex emend.

Ὄντας in marg. habet I.

λεσαμένων σφᾶς, ἅμα δὲ καὶ τὸ ἐν Κυψέλοις τεῖχος ἀναιρήσοντες, ἢν δύνωνται, ὃ ἐτείχισαν Μαντινῆς, καὶ αὐτοὶ ἐφρούρουν, ἐν τῇ Παῤῥασικῇ κείμενον, ἐπὶ τῇ Σκιρίτιδι τῆς Λακωνικῆς. 2. καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι τὴν γῆν τῶν Παῤῥασίων ἐδῄουν· οἱ δὲ Μαντινῆς, τὴν πόλιν Ἀργείοις φύλαξι παραδόντες, αὐτοὶ τὴν ξυμμαχίαν ἐφρούρουν· ἀδύνατοι δ' ὄντες διασῶσαι τό τε ἐν Κυψέλοις τεῖχος καὶ τὰς ἐν Παῤῥασίοις πόλεις, ἀπῆλθον. 3. Λακεδαιμόνιοι δὲ, τούς τε Παῤῥασίους αὐτονόμους ποιήσαντες, καὶ τὸ τεῖχος καθελόντες, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου.

(10. Τρόπος, ὃν οἱ Λακεδαιμόνιοι τούς τε μετὰ Βρασίδου Εἵλωτας μαχεσαμένους καὶ τοὺς ἐκ Σφακτηρίας αἰχμαλώτους διέθεσαν.)

λδ'. Καὶ τοῦ αὐτοῦ θέρους ἤδη ἡκόντων αὐτοῖς τῶν ἀπὸ Θρᾴκης μετὰ Βρασίδου ἐξελθόντων στρατιωτῶν, οὓς ὁ Κλεαρίδας μετὰ τὰς σπονδὰς ἐκόμισεν, οἱ Λακεδαιμό- ἰδὲ κεφ. κα'.
5 νιοι ἐψηφίσαντο τοὺς μὲν μετὰ Βρασίδου Εἵλωτας μαχεσαμένους ἐλευθέρους εἶναι, καὶ οἰκεῖν ὅπου ἂν βού-

1. Σφᾶς] τοὺς Λακεδαιμονίους. (Ἀ. Αἰμ.) — 3. Αὐτοὶ] οἱ Μαντινεῖς. — ** Αὐτοὶ ἐφρούρουν] οἱ Παῤῥάσιοι· ἤτοι τοὺς Παῤῥασίους, οἳ ἦσαν ἐν Κυψέλῳ. (Βασ.) — Κείμενον ἐπὶ τῇ Σκ.] ἐπιτετειχισμένον ὥστε βλάπτειν τὴν Σκιρῖτιν. — 5. ** Τὴν ξυμμαχίαν] τὰς † ξυμμαχίας † πόλεις. (Λουγδ.)

Δὲ καί. Καί om. Ar. Chr. Dan.

Κυψέλοις. Mosqu. Κυψέλλοις, et sic rursus infra. At vid. I. 2. p. 186. sqq.

Ἀναιρήσοντες. G. ἀναιρήσοντες. Marg. Steph. καθαιρήσοντες, quod sane de munitionibus evertendis longe usitatius est, ac statim sequitur §. 3. Nostrum tamen redit c. 77.

Μαντινῆς hic et paulo post Pal. Bekk. Goell. Vulgo Μαντινῆς. Plerique libri Μαντινεῖς. Cf. I. 1. p. 221. et 472.

Παῤῥασικῇ. K. m. Παρασικῇ. R. Vat. παρασκευῇ.

Σκιρίτιδι. E. Ar. Chr. Dan. Σκειρίτιδι. At vid. I. 2. p. 200.

2. Τῶν Παῤῥασίων. Τῶν om. D. Mosqu. Dan.

Δ' ὄντες. Δ' s. v. I. Statim Pal. rursus διασῶσαι.

Cap. XXXIV. Τοὺς μέν. Τούς s. v., sed ead. man. G. Proximum μετά om. E.

Εἵλωτας. m. Εἵλωτας. Cf. adnot. ad I. 101.

λονται· καὶ ὕστερον οὐ πολλῷ αὐτοὺς μετὰ τῶν Νεοδαμωδῶν ἐς Λέπρεον κατέστησαν, κείμενον ἐπὶ τῆς Λακωνικῆς καὶ τῆς Ἠλείας, ὄντες ἤδη διάφοροι Ἠλείοις· 2. τοὺς δὲ ἐκ τῆς νήσου ληφθέντας σφῶν, καὶ τὰ ὅπλα παραδόντας, δείσαντες μή τι διὰ τὴν ξυμφορὰν νομίσαντες ἐλασσωθήσεσθαι, [καὶ] ὄντες ἐπίτιμοι, νεωτερίσωσιν, ἤδη καὶ ἀρχάς τινας ἔχοντας, ἀτίμους ἐποίησαν, ἀτιμίαν δὲ τοιάνδε, ὥστε μήτε ἄρχειν, μήτε πριαμένους τι ἢ πωλοῦντας κυρίους εἶναι· ὕστερον δὲ αὖθις χρόνῳ ἐπίτιμοι ἐγένοντο.

λδ'. 1. Μετὰ τῶν Νεοδαμ.] μετὰ τῶν ἐκ τῶν Εἱλώτων ἐλευθέρων. §. ** νέων πολιτῶν. (Λουγδ.) — 4. Ἐκ τῆς νήσου] τῆς Πύλου. (l. Αὐγ.) — Τὰ ὅπλα παραδόντας] τότε ἐν τῇ μάχῃ πρὸς Ἀθηναίους. (l. Αὐγ.) — 8. Μήτε πριαμένους τι ἢ πωλοῦντας κυρ. εἶν.] ἤγουν μὴ εἶναι κυρίους ἢ πρίασθαι ἢ πωλεῖν. (l. Αὐγ.) — 10. Ἐπίτιμοι] ἤγουν ἔντιμοι. (l. Αὐγ.)

Καὶ ὕστερον. Haec ad Ἠλείοις genus quoddam parenthesis efficiunt; itaque saltem cum Haack. et Bekk. post βούλ. et Ἠλείοις minus plene interpungendum erat, ut τοὺς μὲν — τοὺς δέ ad se referantur.

Νεοδαμωδῶν Cass. Aug. Cl. Pal. Reg. Gr. Vind. Ar. Chr. Haack. Vulgo (Bekk. Goell.) Νεοδαμώδων. „Omnia in ης exeuntia genitivum pluralem habent in ων perispomenon." BAUER. Fallitur quidem, de omnibus si loquitur; vid. Buttm. Gr. max. §. 49. adnot. 5. Goettl. ad Theod. p. 224. et de Accent. §. 34. I.; in nostro tamen non videmus, cur a libris recedamus. C. Νεομάδων.

Ὄντες s. v. ead. man. I.

Τῆς Λακωνικῆς καὶ τῆς Ἠλείας. Malis τῇ Λακωνικῇ καὶ τῇ Ἠλείᾳ, ut modo c. 33. κείμενον — ἐπὶ τῇ Σκιρίτιδι et passim. Valent verba *in confiniis Lacon. et El.*

Ἤδη s. v. ead. man. I.

Ἠλείοις. Mosqu. Ἡλίοις. K. Ἠλε(ι al. man.)οις.

2. Τοὺς δέ. Δέ plene Cass. Aug. Pal. H. Reg. (G.) F. Gr. C. I. K. Mosqu. m. Ar. Chr. pro vulg. δ'. Cf. Farr. discr. script.

Ἐκ τῆς νήσου. Mosqu. ἐν τῇ νήσῳ. At vid. I. 1. p. 177. Solum νήσου sine ἐκ τῆς habet Gr.

Ἐλασσωθήσεσθαι. F. ἐλαττωθήσεσθαι.

Ὄντες ἐπίτιμοι νεωτερίσωσιν. „Laudat [praefixo μή ex antecedd.] Thom. Mag. in ἐπίτιμος." DUK. Cod. Bas. ἐπὶ τιμῇ. I. νεωτερίσ., sed ῑ s. ῆ. Quod ante ὄντες legitur καί, non agnoscit haec Vallae interpretatio: *veriti ne propter calamitatem acceptam illi, opinantes suam imminutam esse* (debebat saltem dicere *imminutum iri*) *conditionem, aliquid molirentur rerum novarum, si honoribus uterentur.* Cf. adnot.

Ἢ πωλοῦντας om. Vind.

Χρόνῳ om. Gr. „At rectius alibi. Vid. I, 8. et VI, 3." WASS. „Sic III, 85. IV, 81. V, 5." DUK.

(11. Θύσσος αἱρεῖται. §. α΄. 12. Ὑποψίαι καὶ διαφοραὶ Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων· μένει γε μέντοι ἡσυχία.)

λε΄. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους καὶ Θύσσον τὴν ἐν τῇ Ἄθῳ * Διῆς * εἷλον, Ἀθηναίων οὖσαν ξύμμαχον.

2. Καὶ τὸ θέρος τοῦτο πᾶν ἐπιμιξίαι μὲν ἦσαν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις, ὑπώπτευον δὲ ἀλλήλους εὐθὺς μετὰ τὰς σπονδὰς οἵ τε Ἀθηναῖοι καὶ [οἱ] Λακεδαιμόνιοι κατὰ τὴν τῶν χωρίων ἀλλήλοις οὐκ ἀπόδοσιν. 3. τὴν γὰρ Ἀμφίπολιν πρότεροι λαχόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀποδιδόναι καὶ τὰ ἄλλα, οὐκ ἀποδεδώκεσαν· οὐδὲ τοὺς ἐπὶ Θρᾴκης παρεῖχον ξυμμάχους τὰς σπονδὰς δεχομένους, οὐδὲ Βοιωτούς, οὐδὲ Κορινθίους, λέγοντες ἀεὶ ὡς μετ' Ἀθηναίων τούτους, ἢν μὴ θέλωσι, κοινῇ

ἰδὲ κεφ. κα΄.

λε΄. 1. ** Ἐν τῇ Ἄθῳ] ἐν τῷ Ἄθῳ. (Αὐγ.) — 3. ** Ἐπιμιξίαι] ὁμιλίαι, συνήθειαι. (Λουγδ.) — 6. Κατὰ τὴν τῶν χωρίων — —] διὰ τὸ ἀλλήλοις μὴ ἀνταποδιδόναι τὰ χωρία.

Mox ἐγένετο in uno incerto Par. s. v., sed ead. man.

Cap. XXXV. Θύσσον. It. Θῦσσον. Ar. et Gr. ex emend. Θᾶσσον. Mosqu. Θάσον. At vid. I. 2. p. 364.

Τῇ Ἄθῳ. Mosqu. Ar. Chr. Dan. τῷ Ἄθῳ. „Quod, ne inconstantiae arguatur Thucyd., probandum censet Benedictus. Equidem libenter sequerer, nisi his ipsis codd., quorum tenuior fides est, lectio alioqui bona quodammodo de correctione suspecta fieret.“ HAACK. Cf. I. 1. p. 103.

Διῆς Goell. cum Gatterero. Vid. I. 2. p. 365. Vulgo (Haack. et sine ι subscr. Bekk.) Δικτιδιῆς. Cass. Aug. Vat. Reg. (G.) Gr. Δικτηδίης, Lugd. cum gloss. ἡ εὐθεῖα Δικτηδίως. Pal. Δικτηδι ῆς. E. in marg. Δικτυδιῆς. C. D. I. m. et s. v. K. (Vall.) Δικτυδιεῖς. Mosqu. Δικτιδεῖς. Plane om. Ar. Chr. Dan., primo tamen in marg. adscr. al. man.

Quum tamen Dienses IV, 109. fideles manserint Atheniensibus, et demum V, 82. ab iis defecisse narrentur, nos malimus Χαλκιδῆς sive οἱ (quod in Δι lateat), Χαλκιδῆς.

2. Οἱ Λακεδαιμόνιοι. Artic. ex Cass. Aug. Cl. Vat. Reg. (G.) Gr. addidit Haack. Ex corr. aut s. v. habent H. K. m. Rursus om. Bekk. et Goell., ut videtur, recte. Vid. c. 39. et adnot. ad I, 71. Hinc lacuna usque ad proximum Λακεδ. in I.

Τὴν τῶν. Τὴν om. D. I., τῶν om. cod. Bas. E. (de quo falsa scribit Bekk.) et Dan.

Ἀπόδοσιν. Dan. ἀποδίδοσιν.

3. Καὶ τὰ ἄλλα. Καί om. Ar. Chr. Pro τὰ ἄλλα Gr. Bekk. Goell. τἄλλα (nisi quod Bekk. τάλλα), fortasse recte. Cf. I. 1. p. 214. Mox Pal. rursus αἰεί. Cf. ibid. p. 211.

Τὰς σπονδάς. Τάς om. cod. Bas.

Ὡς om. It.

ἀναγκάσουσι· χρόνους τε προὔθεντο ἄνευ ξυγγραφῆς, ἐν οἷς χρῆν τοὺς μὴ ἐσιόντας ἀμφοτέροις πολεμίους εἶναι. 4. τούτων οὖν ὁρῶντες οἱ Ἀθηναῖοι οὐδὲν ἔργῳ γιγνόμενον, * ὑπετόπευον * τοὺς Λακεδαιμονίους μηδὲν δίκαιον διανοεῖσθαι· ὥστε οὔτε Πύλον ἀπαιτούντων αὐτῶν ἀπεδίδοσαν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκ τῆς νήσου δεσμώτας μετεμέλοντο ἀποδεδωκότες, τά τε ἄλλα χωρία εἶχον, μένοντες ἕως σφίσι κἀκεῖνοι ποιήσειαν τὰ εἰρημένα. 5. Λακεδαιμόνιοι δὲ τὰ μὲν δυνατὰ ἔφασαν πεποιηκέναι· τοὺς γὰρ παρὰ σφίσι δεσμώτας ὄντας Ἀθηναίων ἀποδοῦναι, καὶ τοὺς ἐπὶ Θρᾴκης στρατιώτας ἀπαγαγεῖν, καὶ εἴ του ἄλλου ἐγκρατεῖς ἦσαν· Ἀμφιπόλεως δὲ οὐκ ἔφασαν κρατεῖν, ὥστε παραδοῦναι· Βοιωτοὺς δὲ πειράσεσθαι καὶ

Τὰ ἀπὸ τοῦ Προὔθεντο σχόλια

1. Προὔθεντο] ἔταξαν. — Ξυγγραφῆς] συμφωνίας γεγραμμένης. — 2. Ἐσιόντας] εἰς τὰς σπονδάς. — 4. Γιγνόμενον] ἀντὶ τοῦ πραττόμενον. — 7. Ἄλλα χωρία εἶχον] τῶν Λακεδαιμονίων οἱ Ἀθηναῖοι. — 8. Εἰρημένα] τεταγμένα.

Ἀναγκάσουσι Gr. D. Haack. Bekk. Goell. Vulgo soloece ἀναγκάσωσι. „Ὡς nisi [si non] consilium seu finem significat, sed est loco τοῦ ὅτι, nunquam cum coniunctivo iungitur.“ HAACK. Plenam interpunctionem correxit Bekk.

Χρόνους τε. Gr. χρόνους δέ.

Χρῆν. C. D. I. ἐχρῆν. At vid. ad I, 39. E. χρή.

Τοὺς μή. Reg. (G.) καὶ τοὺς μή.

Ἐσιόντας. C. D. I. E. Vind. K. ἐπιόντας, nisi quod in E. ἐς s. επ et in K. π correctum in ς. Sic c. 30. οὐκ ἐσιόντες ἐς τὰς Ἀθηναίων σπονδάς, et ita alibi.

Πολεμίους. Lugd. πολεμίοις.

4. Ἔργῳ. Gr. D. I. ἔργον.

Ὑπετόπευον Cass. Aug. It. Vat. H. Reg. cod. Bas. K. marg. Steph. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) ὑπώπτευον, sicut §. 2. Vind. ὑπεπτώπευον. E. Ar. Chr. ὑπεπώπτευον. Nusquam alibi ὑποτοπεύειν dicit Thucyd., quam verbi formam Schneideri Lexicon ignorat, Passowii, nescimus unde, habet, sed modo ὑποτοπεῖν scribit, modo ὑποπτεύειν. Vid. Ind. Verb. Placet igitur ὑπετόπουν. Mox ante ὥστε vulgo punctum, apud Bekk. comma.

Αὐτῶν om. D. I. E. Ar. Chr. Dan., et potest deesse.

Ἀπεδίδοσαν. H. D. I. ἀπέδοσαν. At vid. ad IV. 23.

Ἐκ τῆς. C. ἐκ τούς, sed a sec. man. τῆς. Mox Vind. K. δεσμότας, tum H. F. D. I. Vind. μετεμέλλοντο. Post ἀποδεδ. vulgo (et apud Haack.) male colon; τέ in τά τε ad οὔτε refertur.

Μένοντες. Mosqu. μένοντας.

5. Λακεδαιμόνιοι δέ. Vat. H. Λακεδ. μέν, sed H. δέ s. v.

Πεποιηκέναι a sec. man. C.

Καὶ εἰ. Aug. εἰ καί.

Εἴ του. D. I. εἴ τι, I. tamen in marg. εἴ του.

Βοιωτοὺς δέ. Δέ om. It. Vat. H.

Κορινθίους ἐς τὰς σπονδὰς ἐςαγαγεῖν, καὶ Πάνακτον ἀπολαβεῖν, καὶ Ἀθηναίων ὅσοι ἦσαν ἐν Βοιωτοῖς αἰχμάλωτοι, κομιεῖν. 6. Πύλον μέντοι ἠξίουν σφίσιν ἀποδοῦναι· εἰ δὲ μή, Μεσσηνίους * τε * καὶ τοὺς Εἵλωτας ἐξαγαγεῖν, ὥςπερ καὶ αὐτοὶ τοὺς ἀπὸ Θρᾴκης, Ἀθηναίους δὲ φρουρεῖν τὸ χωρίον αὐτούς, εἰ βούλονται. 7. πολλάκις δὲ καὶ πολλῶν λόγων γενομένων ἐν τῷ θέρει τούτῳ, ἔπεισαν τοὺς Ἀθηναίους ὥςτε ἐξαγαγεῖν ἐκ Πύλου Μεσσηνίους καὶ τοὺς ἄλλους Εἵλωτάς τε καὶ ὅσοι ηὐτομολήκεσαν ἐκ τῆς Λακωνικῆς· καὶ κατῴκισαν αὐτοὺς ἐν Κρανίοις τῆς Κεφαλληνίας. 8. τὸ μὲν οὖν θέρος τοῦτο ἡσυχία ἦν καὶ ἔφοδοι παρ' ἀλλήλους.

12. Ἡσυχία ἦν] ἀπραξία πολέμου. — Καὶ ἔφοδοι παρ' ἀλλήλους] ἐπιμιξίαι.

τοῦ κεφαλ. τοῦδε λ. Αὐγ.

Καὶ Κορινθίους. Καί om. cod. Bas.

Ἐςαγαγεῖν. D. I. ἐπαγαγεῖν. At nostro supra respondent ἐςιέναι et ἐςελθεῖν. Cod. Bas. solum ἀγαγεῖν habet.

Πάνακτον. Reg. Πανακτόν. At vid. I. 2. p. 261.

6. Πύλον. Vind. Πόλον.

Μεσσηνίους. Lugd. Gr. C. D. E. Mosqu. K. Ar. Chr. Μεσηνίους hic et iidem, vel saltem plerique eorum, etiam paulo post. At vid. I. 2. p. 531. et Bekk. ad I, 101. Statim Reisk. Bekk. Goell. γέ pro τέ sane probabiliter. Nam quanquam Messenii commode ab Helotis sic distingui posse videantur, ut sint Μεσσήνιοι οἱ ἐκ Ναυπάκτου, quos Pylum praesidium misisse IV, 41. audivimus, tamen, quod §. 7. Μεσσηνίους καὶ τοὺς ἄλλους Εἵλωτας legimus, et ipsae, quae antecedunt, particulae εἰ δὲ μή commendant γέ.

Καὶ τούς. Vat. καὶ τά.

Τοὺς ἐπί. Cod. Bas. τοὺς ἀπό.

Ἐξαγαγεῖν. I. ἐγαγεῖν, cum nostro in marg.

Αὐτούς. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) F. K. marg. Steph. αὐτοῖς, quod nec de Lacedaemoniis nec de Atheniensibus (αὐτοῖς) intellectum videtur probari posse.

Βούλονται. Gr. βούλωνται, sed corr. βούλονται.

7. Πύλου. Nonnulli Parr., si Gailium recte intelligimus, Πύλοι. Cod. Bas. τῆς Πύλου.

Ὅσοι. Gr. ὅσους, quae VI, 17. rursus confusa videbimus. In C. de.

Ηὐτομολήκεσαν. Mosqu. ηὐτομόλησαν.

Κρανίοις. C. Κρενίοις. K. Ar. Chr. Dan. Καρανίοις. „Procul dubie mendose." HUDS. Vid. ad II, 30.

Κεφαλληνίας. Pal. Vind. K. Mosqu. m. Κεφαληνίας. At vid. I. 2. p. 152. sq.

8. Ἀλλήλους. Cass. Vat. G. ἀλλήλοις. At ἐπεμίγνυντο παρ' ἀλλήλους I, 146. II, 1.

Β. Χειμών. Κεφ. λϛ′—λθ′.

(1. Κλεόβουλος καὶ Ξενάρης πειρῶνται τὰς σπονδὰς διαλῦσαι. λϛ′—λη′. παραινοῦσιν οὖν τοῖς Βοιωτοῖς καὶ Κορινθίοις Ἀργείους Λακεδαιμονίοις φίλους ποιῆσαι.)

Ὀλ. πθ′. ἔτ. δ′. πρὸ Χρ. υκα′. μετὰ τὴν η′. τοῦ Ὀκτωβρ. μην.

λϛ′. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος (ἔτυχον γὰρ Ἔφοροι ἕτεροι, καὶ οὐκ ἐφ' ὧν αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο, ἄρχοντες ἤδη, καί τινες αὐτῶν καὶ ἐναντίοι σπονδαῖς,) ἐλθουσῶν πρεσβειῶν ἀπὸ τῆς ξυμμαχίδος, καὶ παρόντων Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν καὶ Κορινθίων, καὶ πολλὰ ἐν ἀλλήλοις εἰπόντων, καὶ οὐδὲν ξυμβάντων, ὡς ἀπῄεσαν ἐπ' οἴκου, τοῖς Βοιωτοῖς καὶ Κορινθίοις Κλεόβουλος καὶ Ξενάρης, οὗτοι οἵπερ τῶν Ἐφόρων ἐβούλοντο μάλιστα διαλῦσαι τὰς σπονδὰς, λόγους ποιοῦνται

λϛ′. 4. Ἐλθουσῶν πρεσβειῶν] εἰς τὴν Λακεδαίμονα. (Λ. Ἀνγ.) — 6. Οὐδὲν ξυμβάντων] ἤγουν κατ' οὐδέν. (Λ. Ἀνγ.) — Ὡς ἀπῄεσαν] οἱ Βοιωτοὶ καὶ οἱ Κορίνθιοι. (Λ. Ἀνγ.) — 9. Λόγους ποιοῦνται ἰδίους] ἰδίᾳ διελέχθησαν αὐτοῖς. (Λ. Ἀνγ.) [τοῦ λῦσαι τὰς σπονδάς.]

Cap. XXXVI. Δ' ἐπιγιγνομένου. Ar. δὲ γιγνομένου.

Ἔτυχον γάρ. Γάρ om. Lugd. Mosqu.

Ἔφοροι ἕτεροι. Reg. (G.) ἕτεροι Ἔφοροι. Pro Ἔφοροι Vind. ἔφοδοι.

Καὶ οὐκ. Οὐκ hic om. et post ἐγέν. habet D.

Αὐτῶν. Lugd. Ar. Flor. ed. Bas. Steph. 1. καὶ αὐτῶν.

Ἐναντίοι. Aug. G. ἐναντίοις, in priore tamen superscr. οῖ.

Σπονδαῖς. Cl. Ar. Chr. Dan. et a rec. man. int. vers. Reg. (G.) ταῖς σπονδαῖς, quod cum Kistem. recepit Haack., articulum hic non minus necessarium esse arbitratus quam antea in αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο. At hic scriptor in universum dicere potest illos Ephoros minus ad pacem quam ad bellum proclives fuisse, antea de certis foederibus loquitur. Cf. Krueg. ad Xen. Anab. II, 3, 7. quem noli sequi ibid. §. 6.

Ἐλθουσῶν. G. F. Mosqu. ἐλθόντων.

Πρεσβειῶν. Cass. (in quo man. rec. πρεσβειῶν,) Aug. Reg. (G.) Lugd. cod. Bas. πρέσβεων. Pal. πρεσβέων. Alterutrum etiam F. E. In Gr. fuerat πρεσβεῶν, deinde circumflexus deletus et accentus in prima syllaba scriptus.

Καὶ Βοιωτῶν. Καί om. Mosqu.

Ἐν ἀλλήλοις. Ἐν om. Gr.

Καὶ Κορινθίοις. Καί om. E.

Ξενάρης. It. Vat. H. (non Cass., quem nominavit Bekk. et nos cum eo de Art. crit. p. 185.) Ξενάρκης, quod hic recepit Bekk. At vid. de Art. crit. l. d. Mosqu. Ξενάρας. Reg. (G.) Ξεναρίδης. Vulgata in H. s. v. cum γρ. adnotata est.

Οἵπερ. H. E. ὑπέρ, sed in H. οἱ s. v. Mox Mosqu. διαλύσαι.

ἰδίους, παραινοῦντες ὅτι μάλιστα ταὐτά τε γιγνώσκειν, καὶ πειρᾶσθαι Βοιωτοὺς, Ἀργείων γενομένους πρῶτον αὐτοὺς ξυμμάχους, αὖθις μετὰ Βοιωτῶν Ἀργείους Λακεδαιμονίοις ποιῆσαι ξυμμάχους· οὕτω γὰρ ἥκιστα
5 † ἀναγκασθῆναι Βοιωτοὺς ἐς τὰς Ἀττικὰς σπονδὰς ἐσελθεῖν· ἑλέσθαι γὰρ Λακεδαιμονίους πρὸ τῆς Ἀθηναίων ἔχθρας καὶ διαλύσεως τῶν σπονδῶν Ἀργείους σφίσι φίλους καὶ ξυμμάχους γενέσθαι. τὸ γὰρ Ἄργος ἀεὶ ἠπίσταντο ἐπιθυμοῦντας τοὺς Λακεδαιμονίους κα-
10 λῶς σφίσι φίλιον γενέσθαι, ἡγούμενοι τὸν ἔξω Πελοποννήσου πόλεμον ῥᾴω ἂν εἶναι. 2. τὸ μέντοι Πάνακτον ἐδέοντο † Βοιωτοὺς † ὅπως * παραδώσουσι * Λα-

1. Γιγνώσκειν] † εἰς νοῦν † ἔχειν. §. ** τὴν αὐτὴν τῇ προτέρᾳ γνώμην ἔχειν. (Λουγδ.) — 6. ** Ἑλέσθαι] προελέσθαι. (Λουγδ.) — 9. ** Ἠπίσταντο] ἔγνωσαν. (Λουγδ.) — Καλῶς σφίσι φίλιον γενέσθαι] βεβαίως φίλιον τοῖς Λακεδαιμονίοις γενέσθαι· ἢ αὐτοὶ βεβαίως ἠπίσταντο· ὃ καὶ μᾶλλον. — 10. Ἡγούμενοι] τὸ ἡγούμενοι οὐκ ἔστι κατάλληλον πρὸς τὸ ἐπιθυμοῦντας τοὺς Λακεδαιμονίους, ἀλλ' ἐσχημάτισται ἀντὶ τοῦ ἡγουμένων. — 11. ** Ῥᾴω] εὐκολώτερον. (Λουγδ.) — 12. Ὅπως παραδώσωσιν] οἱ Βοιωτοὶ δηλονότι. (λ. Λόγ.) — Ἐδέοντο — Λακεδαιμονίοις] τὸ μέντοι Πά-

Ἰδίους. Ar. Chr. Dan. ἰδία. „Vid. Dorv. ad Char. p. 451." GOELL.

Ταὐτά Reisk. Heilm. Bredow. et Haack. Vulgo (Bekk. Goell.) ταῦτα. Cf. not.

Τέ. It. γέ. In Ar. Chr. Dan. de.

Ἀργείων. C. I. Ἀργείους, quod in Gr. supra scr. Contra I. ων s. οῦ.

Γενομένους. Lugd. γινομένους. E. γιγνομε.

Βοιωτῶν. Hinc in I. lacuna ad Βοιωτούς, suppl. in marg.

Λακεδαιμονίοις. C. Λακεδαιμονίους. I. et ex emend. cod. Bas. Λακεδαιμονίων.

Ἥκιστα. Imo ἥκιστ' ἄν, quum in οὕτως lateat sententia conditionalis. Sequitur quidem statim rursus ἑλέσθαι, sed ibi ἄν, si antea positum fuerit, cogitatione suppleri potest.

Ἐσελθεῖν. It. Vat. cod. Bas. I. ἐπελθεῖν, sicut nonnulli ἐπιόντας c. 35, 3. et ἐπαγαγεῖν c. 35, 6. Lugd. ἐλθεῖν. Nostrum redit c. 48.

Τὸ γὰρ — γενέσθαι om. D., sed suppl. in marg. Omnis enunciatio a τὸ γὰρ — ἂν εἶναι genus quoddam parenthesis efficit. Pal. rursus αἰεί habet.

Φίλιον. B. C. D. I. Dan. φίλον. At vid. ad c. 41.

Ἡγούμενοι. Non sollicitaverim. Vid. I. 1. p. 125.

2. *Μέντοι.* Reg. (G.) μέντι.

Βοιωτούς. Mira structura pro Βοιωτῶν, quod Reiskius coniecit. Scholiasta nonnulla addit. „Habet structuram verbi αἰτεῖν. cf. Matth. Gr. §. 531. adnot. 2. [ubi tamen tantum de ὅπως post δέομαι posito agitur.]" GOELL.

Παραδώσουσι Cass. Gr. Ar. Chr.

κεδαιμονίοις, ἵνα, ἀντ' αὐτοῦ Πύλον, ἣν δύνωνται, ἀπολαβόντες, ῥᾷον καθιστῶνται Ἀθηναίοις ἐς πόλεμον.

(Ἀργεῖοι δοκοῦσι τῶν αὐτῶν ἐπιθυμεῖν· καὶ δὴ καὶ οἱ Βοιωτάρχαι ἀρέσκονται τοῖς λόγοις.)

λζ. Καὶ οἱ μὲν Βοιωτοὶ καὶ Κορίνθιοι, ταῦτα ἐπεσταλμένοι ἀπό τε τοῦ Ξενάρους καὶ Κλεοβούλου, καὶ ὅσοι φίλοι ἦσαν αὐτοῖς τῶν Λακεδαιμονίων, ὥςτε ἀπαγγεῖλαι ἐπὶ τὰ κοινὰ, ἑκάτεροι ἀνεχώρουν. 2. Ἀργείων δὲ δύο ἄνδρες τῆς ἀρχῆς τῆς μεγίστης ἐπετήρουν ἀπιόντας αὐτοὺς καθ' ὁδόν· καὶ ξυγγενόμενοι ἐς λόγους ἦλθον, εἴ πως οἱ Βοιωτοὶ σφίσι ξύμμαχοι γένοιντο, ὥςπερ Κορίνθιοι καὶ Ἠλεῖοι καὶ Μαντινῆς· νομίζειν γὰρ

νακτον ἐδέοντο Βοιωτοὺς οὕτω ποιῆσαι ὅπως παραδώσουσι Λακεδαιμονίοις.

λζ. 3. Ταῦτα ἐπεσταλμένοι] ἀντὶ τοῦ τούτων ἐντεταλμένοι αὐτοῖς ὑπὸ τῶν Ἐφόρων. — ** Ἐπεσταλμένοι] δεδιδαγμένοι. (Δουγδ.) — 6. Ἐπὶ τὰ κοινά] βουλευτήρια δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 8. Ξυγγενόμενοι] ἤγουν συναφθέντες. (λ. Αὐγ.) — Ἐς λόγους] ἐς κοινολογίαν. (λ. Αὐγ.) — 9. Σφίσι] τοῖς Ἀργείοις. (λ. Αὐγ.)

Ald. Flor. Bas. et longe plurimi libri. „Antea παραδώσωσι, sicut Aug. et Mosqu., in Aug. tamen, ου man. sec. supersc.“ BAU. „Παραδώσουσι vel παραδῶσι, legendum esse monet Ae. Port.“ HUDS. Παραδῶσι It. Vat. H. Bekk. Goell., nisi quod in H. σουσι s. ῶσι. Utrum melius sit, quis definiat! Cf. II. 1. p. 422. Ind. Xenoph. Anab. in ὅπως et Ind. Thucyd. ibid.

Ἦν. Lugd. εἰ.

Ἀπολαβόντες. Mosqu. ἀποβάντες.

Καθιστῶνται. Dan. καθιστῶντες.

Ἀθηναίοις. C. D. Ἀθηναίων.

Cap. XXXVI. Καὶ οἱ μὲν —, Κλεοβούλου. Zon. in ἐπίσταλμαι, ubi ὑπὸ τοῦ Ξελάρους.

Καὶ Κορίνθιοι. Vulgo καὶ οἱ Κορίνθιοι, sed οἱ om. Aug. Pal. It. Vat. Reg. (G.) cod Bas. Gr. E. Mosqu. K. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. „C. 35. οἵ τε Ἀθηναῖοι καὶ [οἱ] Λακεδαιμόνιοι.“ WASS. Τοῖς Βοιωτοῖς καὶ Κορινθίοις c. 36. „Cf. ad I, 71.“ HAACK.

Κλεοβούλου. Mosqu. τοῦ Κλεοβούλου.

Ὅσοι. H. ὅσα.

2. Ἀργείων. Vind. Ἀργεῖοι. In K. syllaba ων a man. sec.

Ἐπετήρουν. Cod. Bas. ἐπεχείρουν.

Ἀπιόντας. C. D. F. Mosqu. et a sec. man. E. ἐπιόντας. Dan. ἀ ἐπιόντας. Pal. ἀπιοναυτούς pro ἀπιόντας αὐτούς.

Εἴ πως. D. ὅπως.

Ὥςπερ. D. ὥςπερ καί.

Μαντινῆς Pal. Bekk. Goell. Vulgo rursus Μαντινῆς, et plerique codd. cum Haack. Μαν-

ἄν, σφίσιν προχωρήσαντος, ῥᾳδίως ἤδη καὶ πολεμεῖν καὶ σπένδεσθαι καὶ πρὸς Λακεδαιμονίους, εἰ βούλοιντο, κοινῷ λόγῳ χρωμένους, καὶ εἴ τινα πρὸς ἄλλον δέοι. 3. τοῖς δὲ τῶν Βοιωτῶν πρέσβεσιν ἀκούουσιν ἤρεσκε· κατὰ τύχην γὰρ ἐδέοντο τούτων ὧνπερ καὶ οἱ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος αὐτοῖς φίλοι ἐπεστάλκεσαν. καὶ οἱ τῶν Ἀργείων ἄνδρες ὡς ᾔσθοντο αὐτοὺς δεχομένους τὸν λόγον, εἰπόντες ὅτι πρέσβεις πέμψουσιν ἐς Βοιωτούς, ἀπῆλθον. 4. ἀφικόμενοι δὲ οἱ Βοιωτοὶ ἀπήγγειλαν τοῖς Βοιωτάρχαις τά τε ἐκ τῆς Λακεδαίμονος καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ξυγγενομένων Ἀργείων, καὶ οἱ Βοιωτάρχαι ἠρέσκοντό τε, καὶ πολλῷ προθυμότεροι ἦσαν, ὅτι ἀμφοτέρωθεν ξυνεβεβήκει αὐτοῖς, τούς τε φίλους τῶν Λακεδαιμονίων τῶν αὐτῶν δεῖσθαι, καὶ τοὺς Ἀργείους ἐς τὰ ὅμοια σπεύδειν. 5. καὶ οὐ πολλῷ ὕστερον πρέσβεις παρῆσαν Ἀργείων, τὰ εἰρημένα προκαλούμενοι. καὶ αὐτοὺς ἀπέπεμψαν ἐπαινέσαντες τοὺς λόγους οἱ Βοιωτάρχαι, καὶ

2. Κοινῷ λόγῳ χρωμένους] ὁμοφρονοῦντας, [δηλονότι] Ἀργείους τε καὶ Κορινθίους καὶ Βοιωτούς. — 5. Οἱ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος] οἱ περὶ τὸν Κλεόβουλον δηλονότι. — 6. Ἐπεστάλκεσαν] προσέταξαν. (λ. Αὐγ.) — 13. Τούς τε φίλους] τοὺς ἐκ Λακεδαίμονος δηλονότι αὐτοῖς φίλους. — 16. Προκαλούμενοι] [γράφεται] παρακινοῦντες (λ. Αὐγ.)

τινές. Cf. I. 1. p. 221. et 473. Sequebatur vulgo punctum. Antea Pal. Ἵπποι.

Γὰρ ἄν. Pal. γὰρ ἀν.

Προχωρήσαντος, C. D. I. K. m. Ar. Chr. Dan. χωρήσαντος, sed in K. et m. προ a corr. adscr.

Βούλοιντο. Ar. βούλονται.

3. Τῶν Βοιωτῶν. Τῶν om. Mosqu.

Πρέσβεσιν. D. πρεσβευσιν.

Ἀκούουσιν. Mosqu. ἀκούσασιν.

Ὧνπερ. Mosqu. ὥσπερ. Ab ἐπεστάλκεσαν ad δεχομ. τὸν λόγ. lacuna in D. I. Inferius E. βοιωτοὺς pro πρέσβεις.

4. Οἱ Βοιωτάρχαι. Οἱ om. Ar. Chr.

Ξυνεβεβήκει. H. ξυνεβεβλήκει, sed s. v. βεβη. E. ξυνεβεβήκοι. Mox Bekk., ut solet, ὁμοῖοι. Cf. I. 1. p. 213. sq.

5. Προκαλούμενοι. E. παρακαλοῦμ., sed προ s. v. „Non admittendum arbitror παρακινοῦντες, quod margo [Steph.] habet et pro varia lectione adnotat Scholiastes. In cod. Cass. hoc int. vers. scribitur, ut aliae interpretationes a magistris profectae.“ DUK. Cf. id. in adnot.

Ἀπέπεμψαν. D. ἔπεμψαν. I. ἀπέπαμψαν, α s. ε eras.

πρέσβεις [illegible] ἀποστελεῖν περὶ τῆς ξυμμαχίας ἐς Ἄργος.

(Τῶν τεσσάρων βουλῶν τῶν Βοιωτῶν ἀντιστασῶν γίγνεται ἀμέλεια τοῦ παντὸς πράγματος.)

λη'. Ἐν δὲ τούτῳ ἐδόκει πρῶτον τοῖς Βοιωτάρχαις, καὶ Κορινθίοις, καὶ Μεγαρεῦσι, καὶ τοῖς ἀπὸ Θρᾴκης πρέσβεσιν, ὀμόσαι ὅρκους ἀλλήλοις, ἦ μὴν ἔν τε τῷ 5 παρατυχόντι * ἀμύνειν * τῷ δεομένῳ, καὶ μὴ πολεμήσειν τῳ μηδὲ ξυμβήσεσθαι ἄνευ κοινῆς γνώμης· καὶ οὕτως ἤδη τοὺς Βοιωτοὺς καὶ Μεγαρέας (τὸ γὰρ αὐτὸ ἐποίουν) πρὸς τοὺς Ἀργείους σπένδεσθαι. 2. πρὶν δὲ τοὺς ὅρκους γενέσθαι, οἱ Βοιωτάρχαι ἐκοίνωσαν ταῖς 10 τέσσαρσι βουλαῖς τῶν Βοιωτῶν ταῦτα, αἵπερ ἅπαν τὸ κῦρος ἔχουσι, καὶ παρῄνουν γενέσθαι ὅρκους ταῖς πόλεσιν ὅσαι βούλονται ἐπ' ὠφελείᾳ σφίσι ξυνομνύναι. 3. οἱ δ' ἐν ταῖς βουλαῖς τῶν Βοιωτῶν ὄντες οὐ προσδέχονται τὸν λόγον δεδιότες μὴ ἐναντία Λακεδαιμονίοις 15 ποιήσωσι, τοῖς ἐκείνων ἀφεστῶσι Κορινθίοις ξυνομνύντες· οὐ γὰρ εἶπον αὐτοῖς οἱ Βοιωτάρχαι τὰ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος, ὅτι τῶν τε Ἐφόρων Κλεόβουλος καὶ Ξενά-

λη'. 3. Ἐν δὲ τούτῳ] τῷ καιρῷ (λ. Λόγ.) — 8. Τὸ γὰρ αὐτὸ ἐποίουν] ἤγουν τὴν κοινὴν πρᾶξιν ἐποίησαν. (λ. Λόγ.) — 13. Ἐπ' ὠφελείᾳ] συμμαχίᾳ. (λ. Λόγ.)

Ἀποστελεῖν. L. ἀποστέλλειν, sed alterum l. [illegible]. Mosqu. ἀποστελλεῖν. Idem mox om. ἐς.

Cap. XXXVIII. Ἀμύνειν. Cam. [illegible] ἀμυνεῖν. Vid. tamen I. 1. p. 274. item ad Xenoph. Anab. II, 3, 27. ac Schaef. ad Theocr. XXVII, 60. et Eur. Med. I. 751. Statim Vind. τὸ δεομένῳ. Mox ante ed. Lips. πολεμήσειν τῷ, sicut Pal. „Recte Abr. τῳ. Sic ed. Porti." GOTTL.

Πρὸς τοὺς Ἀργείους om. D. I.

2. Κῦρος. Mosqu. m. male κύρας.

Ὅρκους. C. ὅρκος. I. ὅρκας, in marg. ὅρκους. [illegible]

Ὠφελείᾳ. Pal. Gr. Bekk. ὠφελίᾳ. Cf. de Art. crit. p. 153.

Ξυνομνύναι Mosqu. Haack. Bekk. Goell. Vulgo male ξυνομνῦναι.

3. Προσδέχονται. Mosqu. προσδέχοντο. Ar. Chr. προσεδέχοντο.

Ποιήσωσι. Gr. ποιήσουσι. Cf. ad I, 86. et II, 72.

Τὰ ἐκ. Τὰ om. Vat.

Παραινοῦσιν. B. παροῦσιν, sed cum αιν s. ου ead. man.

Τὰ ἐκ. Τὰ om. Vat.

Ξενάρης. Cod. [illegible]

ρης καὶ οἱ φίλοι παραινοῦσιν, Ἀργείων πρῶτον καὶ Κορινθίων γενομένους ξυμμάχους, ὕστερον μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων γίγνεσθαι, οἰόμενοι τὴν βουλήν, κἂν μὴ εἴπωσιν, οὐκ ἄλλα ψηφιεῖσθαι ἢ ἃ σφίσι προδιαγνόντες παραινοῦσιν. 4. ὡς δὲ ἀντέστη τὸ πρᾶγμα, οἱ μὲν Κορίνθιοι καὶ οἱ ἀπὸ Θρᾴκης πρέσβεις ἄπρακτοι ἀπῆλθον· οἱ δὲ Βοιωτάρχαι, μέλλοντες πρότερον, εἰ ταῦτα ἔπεισαν, καὶ τὴν ξυμμαχίαν πειράσεσθαι πρὸς Ἀργείους ποιεῖν, οὐκέτι ἐσήνεγκαν περὶ Ἀργείων ἐς τὰς βουλάς, οὐδὲ ἐς τὸ Ἄργος τοὺς πρέσβεις οὓς ὑπέσχοντο ἔπεμπον, ἀμέλεια δέ τις ἐνῆν καὶ διατριβὴ τῶν πάντων.

(2. Μηκύβερνα αἱρεῖται. §. α΄. 3. Λακεδαιμόνιοι Βοιωτοῖς ξυμμαχίαν ἰδίαν ποιοῦνται· τούτου δὲ γενομένου Πάνακτον καθαιρεῖται.)

λθ΄. Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι τούτῳ Μηκύβερναν Ὀλύνθιοι, Ἀθηναίων φρουρούντων, ἐπιδραμόντες εἷλον.

πρὸ Χρ. υκά. τελευτ. ἢ υκ΄. ἀρχομ.

2. Μετὰ δὲ ταῦτα (ἐγίγνοντο γὰρ αἰεὶ λόγοι τοῖς τε Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις περὶ ὧν εἶχον ἀλλήλων) ἐλπίζοντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, εἰ Πάνακτον Ἀθηναῖοι παρὰ Βοιωτῶν ἀπολάβοιεν, κομίσασθαι ἂν αὐτοὶ Πύλον,

3. Τὴν βουλήν] τοὺς βουλευτάς. (Λ. Αὐγ.) — Κἂν μὴ εἴπωσιν, οὐκ ἄλλα ψηφιεῖσθαι —] [ἀντὶ τοῦ,] οἱ Βοιωτάρχαι ἕκαστος ᾤετο τὴν ἰδίαν βουλήν, κἂν μὴ † μαθὼν † τὰ ὑπὸ τῶν Ἐφόρων ἐπεσταλμένα, μηδὲν ἄλλο ψηφίσεσθαι, ἤπερ ταῦτα, ἅπερ οἱ μαθόντες ἐκ Λακεδαίμονος παραινοῦσιν. — 5. Ἀντέστη] [ἀντὶ τοῦ] ἄλλως ἀπέβη. ** ἐκωλύθη. (Λαυγβ.)

Καὶ Κορινθίων. C. καὶ Κορινθίους. D. I. Κορινθίους sine καί.

Ξυμμάχους ὕστερον. Reg. (G.) ὕστερον ξυμμάχους. In ξυμμ. C. ων s. ους.

4. Πρότερον, εἰ. In I. αι s. ν. Pro εἰ cod. Bas. οἱ.

Πειράσεσθαι. Mosqu. πειράσασθαι.

Πρὸς Ἀργείους. E. προς (s. v. περὶ) Ἀργείων.

Βουλάς. K. βολάς, s. v. ex corr. βουλ.

Ἔπεμπον. E. K. non male ἔπεμψαν, sed in K. πον s. ψαν.

Cap. XXXIX. Τούτῳ om. Reg. (G.)

2. Εἶχον. Ar. εἷλον. Antea Pal. rursus αἰεί.

Εἰ. C. ου, sec. man. εἰ.

Κομίσασθαι. Dan. κομίσεσθαι.

Αὐτοί. Ar. αὐτούς.

ἦλθον ἐς τοὺς Βοιωτοὺς πρεσβευόμενοι, καὶ ἐδέοντο σφίσι Πάνακτόν τε καὶ τοὺς Ἀθηναίων δεσμώτας παραδοῦναι, ἵνα ἀντ' αὐτῶν Πύλον κομίσωνται. 3. οἱ δὲ Βοιωτοὶ οὐκ ἔφασαν ἀποδώσειν, ἢν μὴ σφίσι ξυμμαχίαν ἰδίαν ποιήσωνται, ὥσπερ Ἀθηναίοις. Λακεδαιμόνιοι δὲ, εἰδότες μὲν ὅτι ἀδικήσουσιν Ἀθηναίους, εἰρημένον ἄνευ ἀλλήλων μήτε σπένδεσθαί τῳ μήτε πολεμεῖν, βουλόμενοι δὲ τὸ Πάνακτον παραλαβεῖν, ὡς τὴν Πύλον ἀντ' αὐτοῦ κομιούμενοι, καὶ ἅμα τῶν ξυγχέαι σπευδόντων τὰς σπονδὰς προθυμουμένων * τὰ * ἐς Βοιωτοὺς, ἐποιήσαντο τὴν ξυμμαχίαν, τοῦ χειμῶνος τελευτῶντος ἤδη καὶ πρὸς ἔαρ· καὶ τὸ Πάνακτον εὐθὺς καθῃρεῖτο· καὶ ἑνδέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

Ὀλ. πθ'. ἔτ. δ'. πρὸ Χρ. υκ'. πρὸ τῆς ε'. Ἀπριλ. μην.

λθ'. 1. Ἦλθον ἐς τοὺς Βοιωτοὺς] οἱ Λακεδαιμόνιοι. — 12. Καθῃρεῖτο] ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν. (*l.* Αὐγ.)

Πρεσβευόμενοι. F. Ald. Flor. ed. Bas. Steph. 1. et marg. Steph. 2. πρεσβευσόμενοι. Cf. 1, 31.

Ἐδέοντο — παραδοῦναι. „Thom. Mag. in βούλομαι, ubi emendandus est numerus libri." DUK.

Ἀθηναίων. Ar. Chr. Dan. Ἀθηναίους.

3. Ἰδίαν om. Reg. (G.) At vid. 40, 1.

Λακεδαιμόνιοι. Ar. Chr. Dan. καὶ Λακεδ.

Ἀθηναίους. Vat. H. Ἀθηναίων.

Εἰρημένον. Reg. (G.) εἰρημένων.

Ἄνευ ἀλλήλων. E. ἀλλήλων ἄνευ. Cf. ad Xen. Cyr. VI, 1, 14.

Μήτε — μήτε. F. μὴ — μηδέ. Μὴ etiam Lugd.

Ξυγχέαι. C. ξυμμαχέαι. Antea Mosqu. ἅμα τῷ.

Σπευδόντων. H. Mosqu. σπευδόντων, sed H. cum ευ s. ευ.

Τὰ ἐς Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. Haack. Artic. om. Ar. Chr. Dan. Vulgo (Bekk. Goell.) τὰς ἐς, et sane supra c. 17. legimus προὐθυμήθη τὴν ξύμβασιν, ac similia alibi. Vid. ad VIII, 90. Nostrum tamen comparamus cum σπονδὰς ποιησαμένοις τὰ περὶ Πύλον IV, 15., τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐπάγεσθαι αὐτοὺς III, 68. et similibus, de quibus vid. Ind. in ὁ, ἡ, τό. Etiam VI, 2, 2. librariis haec locutio fraudi fuit.

Τοῦ χειμῶνος. Ar. Chr. Dan. τοῦ χειμῶνος δέ.

Πρὸς ἔαρ· καὶ τό. Cod. Bas. πρὸς ἔαρ τό.

Ἐτελεύτα. Mosqu. ἐτελεύτα τῷδε.

XII. Δωδέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. μ'—να'.

Α. Θέρος. Κεφ. μ'—ν'.

(1. Ἀργεῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι ἐς λόγους ξυνέρχονται. μ'. μα'. διὰ τί Ἀργεῖοι ἐς Λακεδαίμονα πρέσβεις ἔπεμψαν.)

μ'. ἍΜΑ ΔΕ ΤΩι ἮΡΙ εὐθὺς τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους οἱ Ἀργεῖοι, ὡς οἵ τε πρέσβεις τῶν Βοιωτῶν, οὓς ἔφασαν πέμψειν, οὐχ ἵκοντο, τό τε Πάνακτον ᾔσθοντο καθαιρούμενον, καὶ ξυμμαχίαν ἰδίαν γεγενημένην τοῖς Βοιωτοῖς πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, ἔδεισαν μὴ μονωθῶσι, καὶ ἐς Λακεδαιμονίους πᾶσα ἡ ξυμμαχία χωρήσῃ. 2. τοὺς γὰρ Βοιωτοὺς ᾤοντο πεπεῖσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων τό τε Πάνακτον καθελεῖν, καὶ ἐς τὰς Ἀθηναίων σπονδὰς ἐσιέναι, τούς τε Ἀθηναίους εἰδέναι ταῦτα, ὥςτε οὐδὲ πρὸς Ἀθηναίους ἔτι σφίσιν εἶναι ξυμμαχίαν ποιήσασθαι, πρότερον ἐλπίζοντες ἐκ τῶν διαφορῶν, εἰ μὴ μείνειαν αὐτοῖς αἱ πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδαὶ, τοῖς γοῦν Ἀθηναίοις ξύμμαχοι ἔσεσθαι. 3. ἀποροῦντες οὖν ταῦτα οἱ Ἀργεῖοι, καὶ φοβούμενοι μὴ Λακεδαιμονίοις

Ὀλ. πθ'. ἔτ. δ'. πρὸ Χρ. υκ μετὰ τὴν ε'. Ἀπριλ. μην.

μ'. 1. Ἅμα δὲ τῷ ἦρι] ἀρχομένῳ. (λ. Αὐγ.) — ** Ἐπιγιγνομένου] ἑπομένου. (Λουγδ.) — 2. Οὓς ἔφασαν πέμψειν] οἱ Βοιωτοί. (λ. Αὐγ.) — 4. Ἰδίαν] μονομερῆ. (λ. Αὐγ.) — 5. Μὴ μονωθῶσι] τῆς συμμαχίας. (λ. Αὐγ.) — 9. Τούς τε Ἀθηναίους εἰδέναι ταῦτα] ᾤοντο δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

Cap. XL. Ἀργεῖοι, ὡς οἱ. Pro his Dan. Πάνακτον.
Ἵκοντο. Aug. Pal. Lugd. Gr. ἥκοντο, sed in Aug. recte ἡ in ἱ mutat. Cf. Buttm. Gr. max. in ἱκνέομαι, quod simplex in prosa rarum.
Πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. Pal. πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίοις. (Quae de E. hic narrat Bekk., falsissima sunt.)
Χωρήσῃ. Nescio qui Par. χωρήσει.
2. Πεπεῖσθαι. C. I. πεποιεῖσθαι, sed I. in marg. πεπεῖσθαι.
Οὐδὲ. Μηδὲ si exspectes, vid. adnot. Ante ὥςτε apud Duk. colon.
Πρὸς Ἀθηναίους. E. πρὸς τοὺς Ἀθηναίους.
Ποιήσασθαι. E. ποιήσεσθαι.
Διαφορῶν Cass. Aug. Cl. Pal. It. Reg. Gr. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Haack. Bekk. Goell. Vulgo διαφόρων. „Add. infra c. 45." WASS. „Permutantur haec etiam IV, 86." DUK. Comma Haack. cum Abresch. ante ἐκ posuit, nos cum Bekk. post διαφ.; non enim cum Huds. controversias Lacedaemoniorum et Argivorum, sed Lacedaemoniorum et Atheniensium intelligimus. Mox alii malint αὐτοῖς. Praeterea G. μεῖναν, sed ει superscr.

καὶ Τεγεάταις, Βοιωτοῖς καὶ Ἀθηναίοις ἅμα πολεμεῖν, πρότερον οὐ δεχόμενοι τὰς Λακεδαιμονίων σπονδὰς, ἀλλ' ἐν φρονήματι ὄντες τῆς Πελοποννήσου ἡγήσεσθαι, ἔπεμπον ὡς ἐδύναντο τάχιστα ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρέσβεις Εὔστροφον καὶ Αἴσωνα, οἳ ἐδόκουν προςφιλέστατοι αὐτοῖς εἶναι, ἡγούμενοι, ἐκ τῶν παρόντων κράτιστα πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδὰς ποιησάμενοι, ὅπῃ ἂν ξυγχωρῇ, ἡσυχίαν ἔχειν.

(Περὶ τῆς Κυνουρίας γῆς ἄτοπα αἰτούντων τῶν Ἀργείων, ὅμως ξυγγράφονται αἱ σπονδαὶ, οὐ μέντοι κῦρός πω ἔχουσι.)

μα'. Καὶ οἱ πρέσβεις ἀφικόμενοι αὐτῶν λόγους ἐποιοῦντο πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, ἐφ' ᾧ ἂν σφίσιν αἱ σπονδαὶ γίγνοιντο. 2. καὶ τὸ μὲν πρῶτον οἱ Ἀργεῖοι ἠξίουν δίκης ἐπιτροπὴν σφίσι γενέσθαι, ἢ ἐς πόλιν τινὰ, ἢ ἰδιώτην, περὶ τῆς Κυνουρίας γῆς, ἧς ἀεὶ πέρι

3. Ἀλλ' ἐν φρονήματι ὄντες] διανοίᾳ ἐπηρμένῃ. ἀντὶ τοῦ ἐλπίζοντες· [ἤτοι φροντίζοντες.] — 6. Ἡγούμενοι ἐκ τῶν παρόντων κράτιστα — —] ὡς ἐν τῷ παρόντι, [φησὶν,] ἡγοῦντο κράτιστον εἶναι πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδὰς ποιήσασθαι, ὡς ἂν ἐνδέχηται, καὶ ἡσυχάζειν. — Ἐκ τῶν παρόντων] ἤγουν ἐκ τῶν δυνατῶν. (λ. Αὐγ.) — 7. Ὅπῃ ἂν ξυγχωρῇ] ἤγουν καθὼς ἂν συγχωρῇ ὁ καιρός. (λ. Αὐγ.)

μα'. 9. Αὐτῶν] τῶν Ἀργείων. (λ. Αὐγ.) — 12. Δίκης ἐπιτροπήν] κρίσεως φροντίδα. (λ. Αὐγ.)

3. Πρότερον. Dan. πρότεροι.

Αἴσωνα. Cass. Aug. G. Ἔσωνα, sed G. cum αι s. s. Pal. Αἴσωνα super rasura. Vind. Ἄλσωνα.

Ἡγούμενοι. Alii non hic, sed cum Schol. post. κράτ. interpungunt. At vid. adnot. C. παρόντων.

Ὅπῃ. Cass. Aug. Pal. Bekk. ὅπῃ. Lugd. ὅποι. Mox Pal. ἔχει.

Cap. XLI. Ἐποιοῦντο. Gr. ἐποιήσαντο, sed in marg. ἐποιοῦντο.

2. Τὸ μέν. F. τὸ μὲν οὖν.

Δίκης. Gr. τῆς δίκης. „Sed in hac voce noster fere articulum respuit." WASS. Cf. c. 31, 2.

Ἢ ἰδιώτην Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) F. Gr. B. C. D. I. K. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἢ ἐς ἰδιώτην. Sic altero ἐς expuncto III, 21. scripsimus ἔς τε τὸ ἔσω μέτωπον καὶ οἱ αὐτοὶ καὶ τὸ ἔξω. Cf. VI, 78. init.

Κυνουρίας. It. Vat. H. Bekk. Κυνοσουρίας. D. I. Κυνουργίας. F. Κινουρίας. „Respicit ad hunc Thucididis locum Strabo VIII. 376." WASS. „Vide supra IV, 56." DUK. Cf. I. 2. p. 205.

Γῆς om. D. I., sed additum est etiam IV, 56. V, 14.

Ἀεί. Pal. rursus αἰεί. Statim Mosqu. περιδιαφερ.

διαφέρονται μεθορίας αἰεὶ πέρι (ἔστι δὲ ἐν αὐτῇ Θυρέα καὶ *Ἀνθήνη* πόλις· νέμονται δ' αὐτὴν Λακεδαιμόνιοι)· ἔπειτα δ' οὐκ ἐώντων Λακεδαιμονίων μεμνῆσθαι περὶ αὐτῆς, ἀλλ' εἰ βούλονται σπένδεσθαι ὥσπερ πρότερον, ἕτοιμοι εἶναι, οἱ Ἀργεῖοι τάδε ὅμως ἐπηγάγοντο τοὺς Λακεδαιμονίους ξυγχωρῆσαι, ἐν μὲν τῷ παρόντι σπονδὰς ποιήσασθαι ἔτη πεντήκοντα, ἐξεῖναι δ' ὁποτεροισοῦν προκαλεσαμένοις, μήτε νόσου οὔσης μήτε πολέμου Λακεδαίμονι καὶ Ἄργει, διαμάχεσθαι περὶ τῆς γῆς ταύτης ὥσπερ καὶ πρότερόν ποτε, ὅτε αὐτοὶ ἑκάτεροι ἠξίωσαν νικᾶν, διώκειν δὲ μὴ ἐξεῖναι περαιτέρω τῶν πρὸς Ἄργος καὶ Λακεδαίμονα ὅρων. 3. τοῖς δὲ Λακεδαιμονίοις τὸ μὲν πρῶτον ἐδόκει μωρία εἶναι ταῦτα· ἔπειτα (ἐπεθύμουν γὰρ τὸ Ἄργος πάντως

2. *Νέμονται δ' αὐτὴν Λακεδαιμόνιοι*] ἤγουν τὴν νομὴν καὶ τὸ κέρδος ἔχουσι. (λ. Αὐγ.) — 14. *Πάντως*] ἐξ ἀνάγκης. (λ. Αὐγ.)

Αὐτῇ. Cass. Aug. Pal. Reg. Gr. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. αὐτῇ. Mosqu. ἑαυτῇ. Similes locos vid. in Farr. discr. script.

Θυρέαν. Pal. H. B. C. I. et in marg. Cl. Θυραίαν. „Sed Steph. Herodot, alii ab editis stant. Dixi supra.“ WASS. Vid. I. 2. p. 206. unde scripturam non valde certam esse disces.

Ἀνθήνην. Cass. Aug. Pal. It. Vat. Reg. Ἀθήνην, quod quum etiam a Paus. confirmetur, fortasse non spernendum. Repugnant tamen reliqui scriptores. Vid. I. 2. p. 207. Mosqu. Ἀθίνην.

Πόλιν om. Gr.

Οὐκ ἐώντων. Vind. Mosqu. K. οὐκ ἐόντων.

Λακεδαιμονίων. Lugd. Gr. τῶν Λακεδ.

Βούλονται. Marg. Steph. βούλοιντο.

Ἕτοιμοι. Syllaba μοι in G. s. v. Structuram satis tuiti sumus I. 1. p. 116. Cf. Lob. ad Phryn. p. 756.

Ἐπηγάγοντο. Ar. Chr. Dan. ἀπηγάγοντο.

Ἐξεῖναι. D. I. ἐξῆναι. Statim ὁποτέροις οὖν distinguunt plerique libri, ut similia I. 1. p. 467.

Προκαλεσαμένοις. Cass. Aug. Cl. It. Vat. G. F. Gr. Vall. Haack. Bekk. Goell. suadente Dukero. Cf. adnot. Vulgo προσκαλεσαμένοις.

Ἄργει. „Post Ἄργει virgula distinximus praeeunte Kistem., ut οὔσης his dativis iungatur.“ HAACK.

Διαμάχεσθαι. F. μάχεσθαι, sed nostrum valet *pugna decernere*.

Ὅτε. Dan. ὅτι.

Νικᾶν. D. νικῶντες. I. νικῶν, in marg. νικᾶν.

Ἐξεῖναι. E. ἐξιέναι.

Καὶ Λακεδαίμονα. *Καὶ* om. D.

3. *Τοῖς δέ*. Mosqu. καὶ τοῖς. Ar. τοῖς μὲν οὖν.

Μωρία. Reg. (G.) μυρία, sed cum ω rec. man. superscr.

Πάντως. O. πάντων. In Gr. I. de. „Male. Ita Aristot. Plat. Xe-

κοινῇ Ἀθηναίοις καὶ Βοιωτοῖς ἐκ διαφορᾶς περὶ αὐτοῦ ὅρκοι παλαιοὶ μηδετέρους οἰκεῖν τὸ χωρίον, ἀλλὰ κοινῇ νέμειν· τοὺς δ' ἄνδρας, οὓς εἶχον αἰχμαλώτους Βοιωτοὶ Ἀθηναίων, παραλαβόντες οἱ περὶ τὸν Ἀνδρομέδην ἐκόμισαν τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ἀπέδοσαν· τοῦ τε Πανάκτου τὴν καθαίρεσιν ἔλεγον αὐτοῖς, νομίζοντες καὶ τοῦτο ἀποδιδόναι· πολέμιον γὰρ οὐκέτι ἐν αὐτῷ Ἀθηναίοις οἰκήσειν οὐδένα. 2. λεγομένων δὲ τούτων, οἱ Ἀθηναῖοι δεινὰ ἐποίουν, νομίζοντες ἀδικεῖσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων τοῦ τε Πανάκτου τῇ καθαιρέσει, ὃ ἔδει ὀρθὸν παραδοῦναι, καὶ πυνθανόμενοι ὅτι καὶ Βοιωτοῖς ἰδίᾳ ξυμμαχίαν πεποίηνται, φάσκοντες πρότερον κοινῇ τοὺς μὴ δεχομένους τὰς σπονδὰς προσαναγκάσειν. τά τε ἄλλα ἐσκόπουν ὅσα ἐξελελοίπεσαν τῆς ξυνθήκης, καὶ ἐνόμιζον ἐξηπατῆ-

μβ. 2. Μηδετέρους] Ἀθηναίους καὶ Βοιωτούς. — Κοινῇ νέμειν] ἤγουν κοινὴν νομὴν ἔχειν ἐν αὐτῷ. — 9. Δεινὰ ἐποίουν] ἐδεινοπάθουν. — 11. Ἰδίᾳ] ἄνευ τῶν Ἀθηναίων. — 13. Ἐσκόπουν] ἐπιμελῶς ἀνελογίζοντο. — 14. Ὅσα ἐξελελοίπεσαν] ὅσα [illegible] λύσαντες τὴν συνθήκην.

Τὰ τοῦ κεφαλ. τοῦδε σχόλια πλὴν

Περὶ αὐτοῦ post ὅρκοι ponit E. In Chr. περὶ τοῦ αὐτοῦ.

Ὅρκοι παλαιοί. C. I. E. K. m. Ar. Chr. Dan. παλαιοὶ ὅρκοι. Valla: *quoddam olim—iusiurandum intercessisse*, unde noli aliter ab eo lectum putare quam παλαιοί.

Μηδετέρους. Gr. μηδ' ἑτέρους. Post νέμειν cum Haack. colo pro commate interpunximus.

Αἰχμαλώτους post οἱ Βοιωτοί collocant F. Lugd. Mosqu.

Βοιωτοί. Vulgo οἱ Βοιωτοί, sed οἱ om. Cass. Aug. Cl. It. Vat. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. C. D. E. K. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell.

Ἀνδρομέδην. Mosqu. Ἀνδρομένη. Caeterum vid. supra.

Τὴν καθαίρεσιν. Gr. καὶ καθαίρεσιν.

Ἔλεγον s. v. G.

Ἐν αὐτῷ. Ἐν om. Vat. H.

2. Ἐποίουν, Noli ἐποιοῦντο coniicere. Vid. ad h. l. Bredow. et Intt. Herodot. III, 155.

Βοιωτοῖς. In m. super οις script. ούς.

Ἰδίᾳ. Ald. Flor. ed Bas. marg. Steph. ἰδίαν. Et sane c. 39. ἢν μὴ σφίσι ξυμμαχίαν ἰδίαν ποιήσωνται, atque c. 40. ξυμμαχίαν ἰδίαν γεγενημένην. Valla neutrum interpretatus est. Gr. ἰδία et deinde ξυμμαχία.

Ξυμμαχίαν. C. I. καὶ ξυμμαχίαν.

Τοὺς μή. Gr. τοὺς δὲ μή.

Ἐξελελοίπεσαν. Mosqu. ἐξελελείπ. Mox F. Dan. ἐξηπατεῖσθαι. Sequitur vulgo punctum, apud Bekk. comma.

πολέμῳ ὑποτιμώμενοι, ἀποστελεῖν περὶ τῆς ξυμμαχίας ἐς Ἄργος.

(Τῶν τεσσάρων βουλῶν τῶν Βοιωτῶν ἀντιστασῶν γίγνεται ἀμέλεια τοῦ παντὸς πράγματος.)

λη'. Ἐν δὲ τούτῳ ἐδόκει πρῶτον τοῖς Βοιωτάρχαις, καὶ Κορινθίοις, καὶ Μεγαρεῦσι, καὶ τοῖς ἀπὸ Θρᾴκης πρέσβεσιν, ὀμόσαι ὅρκους ἀλλήλοις, ἦ μὴν ἔν τε τῷ παρατυχόντι * ἀμύνειν * τῷ δεομένῳ, καὶ μὴ πολεμήσειν τῳ μηδὲ ξυμβήσεσθαι ἄνευ κοινῆς γνώμης· καὶ οὕτως ἤδη τοὺς Βοιωτοὺς καὶ Μεγαρέας (τὸ γὰρ αὐτὸ ἐποίουν) πρὸς τοὺς Ἀργείους σπένδεσθαι. 2. πρὶν δὲ τοὺς ὅρκους γενέσθαι, οἱ Βοιωτάρχαι ἐκοίνωσαν ταῖς τέσσαρσι βουλαῖς τῶν Βοιωτῶν ταῦτα, αἵπερ ἅπαν τὸ κῦρος ἔχουσι, καὶ παρῄνουν γενέσθαι ὅρκους ταῖς πόλεσιν ὅσαι βούλονται ἐπ' ὠφελείᾳ σφίσι ξυνομνύναι. 3. οἱ δ' ἐν ταῖς βουλαῖς τῶν Βοιωτῶν ὄντες οὐ προσδέχονται τὸν λόγον δεδιότες μὴ ἐναντία Λακεδαιμονίοις ποιήσωσι, τοῖς ἐκείνων ἀφεστῶσι Κορινθίοις ξυνομνύντες· οὐ γὰρ εἶπον αὐτοῖς οἱ Βοιωτάρχαι τὰ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος, ὅτι τῶν τε Ἐφόρων Κλεόβουλος καὶ Ξενά-

λη'. 3. Ἐν δὲ τούτῳ] τῷ καιρῷ (l. Λύγ.) — 8. Τὸ γὰρ αὐτὸ ἐποίουν] ἤγουν τὴν κοινὴν πρᾶξιν ἐποίησαν. (l. Λύγ.) — 13. Ἐπ' ὠφελείᾳ] συμμαχίᾳ. (l. Λύγ.)

Ἀποστελεῖν. L. ἀποστέλλειν, sed alterum l. m. Mosqu. ἀποστελλεῖν. Idem mox om. ἐς.

Cap. XXXVIII. Ἀμύνειν. Coislinianus ἀμυνεῖν. Vid. tamen I. 1. p. 274. item ad Xenoph. Anab. II, 3, 27. ac Schaef. ad Theocr. XXVII, 60. et Eur. Med. I. 751. Statim Vind. τὸ δεομένῳ. Mox ante ed. Lips. πολεμήσειν τῷ, sicut Pal. „Recte Abr. τῳ. Sic ed. Porti." GOTTL.

Πρὸς τοὺς Ἀργείους om. D. L.

2. Κῦρος. Mosqu. m. male κύρας.

Ὅρκους. C. ὅρκος. I. ὅρκας, in marg. ὅρκους.

Ὠφελείᾳ. Pal. Gr. Bekk. ὠφελίᾳ. Cf. de Art. crit. p. 153.

Ξυνομνύναι Mosqu. Haack. Bekk. Goell. Vulgo male ξυνομνῦναι.

3. Προσδέχονται. Mosqu. προσδέχοντο. Ar. Chr. προσεδέχοντο.

Ποιήσωσι. Gr. ποιήσουσι. Cf. ad I, 86. et II, 72.

Τὰ ἐκ. Τὰ om. Vat.

Παραινοῦσιν. B. παροῦσιν, sed cum αιν s. ῥο ead. man.

Τὰ ἐκ. Τὰ om. Vat.

Ξενάρης. Cod. [illegible]

ρης καὶ οἱ φίλοι παραινοῦσιν, Ἀργείων πρῶτον καὶ Κορινθίων γενομένους ξυμμάχους, ὕστερον μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων γίγνεσθαι, οἰόμενοι τὴν βουλὴν, κἂν μὴ εἴπωσιν, οὐκ ἄλλα ψηφιεῖσθαι ἢ ἃ σφίσι προδιαγνόντες παραινοῦσιν. 4. ὡς δὲ ἀντέστη τὸ πρᾶγμα, οἱ μὲν Κορίνθιοι καὶ οἱ ἀπὸ Θρᾴκης πρέσβεις ἄπρακτοι ἀπῆλθον· οἱ δὲ Βοιωτάρχαι, μέλλοντες πρότερον, εἰ ταῦτα ἔπεισαν, καὶ τὴν ξυμμαχίαν πειράσεσθαι πρὸς Ἀργείους ποιεῖν, οὐκέτι ἐσήνεγκαν περὶ Ἀργείων ἐς τὰς βουλὰς, οὐδὲ ἐς τὸ Ἄργος τοὺς πρέσβεις οὓς ὑπέσχοντο ἔπεμπον, ἀμέλεια δέ τις ἐνῆν καὶ διατριβὴ τῶν πάντων.

(2. Μηκύβερνα αἱρεῖται. §. ά. 3. Λακεδαιμόνιοι Βοιωτοῖς ξυμμαχίαν ἰδίαν ποιοῦνται· τούτου δὲ γενομένου Πάνακτον καθαιρεῖται.)

λθ́. Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι τούτῳ Μηκύβερναν Ὀλύνθιοι, Ἀθηναίων φρουρούντων, ἐπιδραμόντες εἷλον.

πρὸ Χρ. υκά. τελευτ. ἢ υκ́. ἀρχομ.

2. Μετὰ δὲ ταῦτα (ἐγίγνοντο γὰρ ἀεὶ λόγοι τοῖς τε Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις περὶ ὧν εἶχον ἀλλήλων) ἐλπίζοντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, εἰ Πάνακτον Ἀθηναῖοι παρὰ Βοιωτῶν ἀπολάβοιεν, κομίσασθαι ἂν αὐτοὶ Πύλον,

3. Τὴν βουλὴν] τοὺς βουλευτάς. (Λ. Αὐγ.) — Κἂν μὴ εἴπωσιν, οὐκ ἄλλα ψηφιεῖσθαι —] [ἀντὶ τοῦ,] οἱ Βοιωτάρχαι ἕκαστος ᾤετο τὴν ἰδίαν βουλὴν, κἂν μὴ † μαθὼν † τὰ ὑπὸ τῶν Ἐφόρων ἐπεσταλμένα, μηδὲν ἄλλο ψηφίσεσθαι, ἤπερ ταῦτα, ἅπερ οἱ μαθόντες ἐκ Λακεδαίμονος παραινοῦσιν. — 5. Ἀντέστη] [ἀντὶ τοῦ] ἄλλως ἀπέβη. ** ἐκωλύθη. (Λουγδ.)

Καὶ Κορινθίων. C. καὶ Κορινθίους. D. I. Κορινθίους sine καί.

Ξυμμάχους ὕστερον. Reg. (G.) ὕστερον ξυμμάχους. In ξυμμ. C. ων s. ους.

4. Πρότερον, εἰ. In I. αι s. v. Pro εἰ cod. Bas. οἱ.

Πειράσεσθαι. Mosqu. πειράσασθαι.

Πρὸς Ἀργείους. E. προς (s. v. περὶ) Ἀργείων.

Βουλάς. K. βολάς, s. v. ex corr. βουλ.

Ἔπεμπον. E. K. non male ἔπεμψαν, sed in K. πον s. ψαν.

Cap. XXXIX. Τούτῳ om. Reg. (G.)

2. Εἶχον. Ar. εἶλον. Antea Pal. rursus αἰεί.

Εἰ. C. ου, sec. man. εἰ.

Κομίσασθαι. Dan. κομίσεσθαι.

Αὐτοί. Ar. αὐτούς.

ἦλθον ἐς τοὺς Βοιωτοὺς πρεσβευόμενοι, καὶ ἐδέοντο σφίσι Πάνακτόν τε καὶ τοὺς Ἀθηναίων δεσμώτας παραδοῦναι, ἵνα ἀντ' αὐτῶν Πύλον κομίσωνται. 3. οἱ δὲ Βοιωτοὶ οὐκ ἔφασαν ἀποδώσειν, ἢν μὴ σφίσι ξυμμαχίαν ἰδίαν ποιήσωνται, ὥσπερ Ἀθηναίοις. Λακεδαιμόνιοι δὲ, εἰδότες μὲν ὅτι ἀδικήσουσιν Ἀθηναίους, εἰρημένον ἄνευ ἀλλήλων μήτε σπένδεσθαί τῳ μήτε πολεμεῖν, βουλόμενοι δὲ τὸ Πάνακτον παραλαβεῖν, ὡς τὴν Πύλον ἀντ' αὐτοῦ κομιούμενοι, καὶ ἅμα τῶν ξυγχέαι σπευδόντων τὰς σπονδὰς προθυμουμένων * τὰ * ἐς Βοιωτοὺς, ἐποιήσαντο τὴν ξυμμαχίαν, τοῦ χειμῶνος τελευτῶντος ἤδη καὶ πρὸς ἔαρ· καὶ τὸ Πάνακτον εὐθὺς καθῃρεῖτο· καὶ ἑνδέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

Ὀλ. πθ'. ἔτ. δ'. πρὸ Χρ. υκ'. πρὸ τῆς ε'. Ἀπριλ. μην.

λθ'. 1. Ἦλθον ἐς τοὺς Βοιωτούς] οἱ Λακεδαιμόνιοι. — 12. Καθῃρεῖτο] ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν. (λ. Αὐγ.)

Πρεσβευόμενοι.] F. Ald. Flor. ed. Bas. Steph. 1. et marg. Steph. 2. πρεσβευσόμενοι. Cf. I, 31.

Ἐδέοντο — παραδοῦναι. „Thom. Mag. in βούλομαι, ubi emendandus est numerus libri." DUK.

Ἀθηναίων. Ar. Chr. Dan. Ἀθηναίους.

3. Ἰδίαν om. Reg. (G.) At vid. 40, 1.

Λακεδαιμόνιοι. Ar. Chr. Dan. καὶ Λακεδ.

Ἀθηναίους. Vat. H. Ἀθηναίων.

Εἰρημένον. Reg. (G.) εἰρημένων.

Ἄνευ ἀλλήλων. E. ἀλλήλων ἄνευ. Cf. ad Xen. Cyr. VI, 1, 14.

Μήτε — μήτε. F. μὴ — μηδέ. Μὴ etiam Lugd.

Ξυγχέαι. C. ξυμμαχέαι. Antea Mosqu. ἅμα τῷ.

Σπευδόντων. H. Mosqu. σπευδόντων, sed H. cum ευ s. εν.

Τὰ ἐς Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. Haack. Artic. om. Ar. Chr. Dan. Vulgo (Bekk. Goell.) τὰς ἐς, et sane supra c. 17. legimus προὐθυμήθη τὴν ξύμβασιν, ac similia alibi. Vid. ad VIII, 90. Nostrum tamen comparamus cum σπονδὰς πεποιημένους τὰ περὶ Πύλον IV, 15., τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐπάγεσθαι αὐτοὺς III, 68. et similibus, de quibus vid. Ind. in ὁ, ἡ, τό. Etiam VI, 2, 2. librariis haec locutio fraudi fuit.

Τοῦ χειμῶνος. Ar. Chr. Dan. τοῦ χειμῶνος δέ.

Πρὸς ἔαρ· καὶ τό. Cod. Bas. πρὸς ἔαρ τό.

Ἐτελεύτα. Mosqu. ἐτελεύτα τῷδε.

XII. Δωδέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. μ΄—να΄.

Α. Θέρος. Κεφ. μ΄—ν΄.

(1. Ἀργεῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι ἐς λόγους ξυνέρχονται. μ΄. μα΄. διὰ τί Ἀργεῖοι ἐς Λακεδαίμονα πρέσβεις ἔπεμψαν.)

μ΄. ῞ΑΜΑ ΔΕ ΤΩι ῎ΗΡΙ εὐθὺς τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους οἱ Ἀργεῖοι, ὡς οἵ τε πρέσβεις τῶν Βοιωτῶν, οὓς ἔφασαν πέμψειν, οὐχ ἵκοντο, τό τε Πάνακτον ᾔσθοντο καθαιρούμενον, καὶ ξυμμαχίαν ἰδίαν γεγενημένην τοῖς Βοιωτοῖς πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, ἔδεισαν μὴ μονωθῶσι, καὶ ἐς Λακεδαιμονίους πᾶσα ἡ ξυμμαχία χωρήσῃ. 2. τοὺς γὰρ Βοιωτοὺς ᾤοντο πεπεῖσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων τό τε Πάνακτον καθελεῖν, καὶ ἐς τὰς Ἀθηναίων σπονδὰς ἐσιέναι, τούς τε Ἀθηναίους εἰδέναι ταῦτα, ὥστε οὐδὲ πρὸς Ἀθηναίους ἔτι σφίσιν εἶναι ξυμμαχίαν ποιήσασθαι, πρότερον ἐλπίζοντες ἐκ τῶν διαφορῶν, εἰ μὴ μείνειαν αὐτοῖς αἱ πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδαί, τοῖς γοῦν Ἀθηναίοις ξύμμαχοι ἔσεσθαι. 3. ἀποροῦντες οὖν ταῦτα οἱ Ἀργεῖοι, καὶ φοβούμενοι μὴ Λακεδαιμονίοις

Ὀλ. πθ΄. ἔτ. δ΄. πρὸ Χρ. υκ μετὰ τὴν ε΄. Ἀπρίλ. μην.

μ΄. 1. ῞Αμα δὲ τῷ ἦρι] ἀρχομένῳ. (λ. Αὐγ.) — ** Ἐπιγιγνομένου] ἑπομένου. (Λουγδ.) — 2. Οὓς ἔφασαν πέμψειν] οἱ Βοιωτοί. (λ. Αὐγ.) — 4. Ἰδίαν] μονομερῆ. (λ. Αὐγ.) — 5. Μὴ μονωθῶσι] τῆς συμμαχίας. (λ. Αὐγ.) — 9. Τούς τε Ἀθηναίους εἰδέναι ταῦτα] ᾤοντο δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

Cap. XL. Ἀργεῖοι, ὡς οἱ. Pro his Dan. Πάνακτον.

῞Ικοντο. Aug. Pal. Lugd. Gr. ἥκοντο, sed in Aug. recte ῆ in ῖ mutat. Cf. Buttm. Gr. max. in ἱκνέομαι, quod simplex in prosa rarum.

Πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. Pal. πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίοις. (Quae de E. hic narrat Bekk., falsissima sunt.)

Χωρήσῃ. Nescio qui Par. χωρήσει.

2. Πεπεῖσθαι. C. I. πεποιεῖσθαι, sed I. in marg. πεπεῖσθαι.

Οὐδέ. Μηδέ si exspectes, vid. adnot. Ante ὥστε apud Duk. colon.

Πρὸς Ἀθηναίους. E. πρὸς τοὺς Ἀθηναίους.

Ποιήσασθαι. E. ποιήσεσθαι.

Διαφορῶν Cass. Aug. Cl. Pal. It. Reg. Gr. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Haack. Bekk. Goell. Vulgo διαφόρων. „Add. infra c. 45.“ WASS. „Permutantur haec etiam IV, 86.“ DUK. Comma Haack. cum Abresch. ante ἐκ posuit, nos cum Bekk. post διαφ.; non enim cum Huds. controversias Lacedaemoniorum et Argivorum, sed Lacedaemoniorum et Atheniensium intelligimus. Mox alii malint αὐτοῖς. Praeterea G. μειναν, sed ει superscr.

καὶ Τεγεάταις, Βοιωτοῖς καὶ Ἀθηναίοις ἅμα πολεμεῖν, πρότερον οὐ δεχόμενοι τὰς Λακεδαιμονίων σπονδάς, ἀλλ' ἐν φρονήματι ὄντες τῆς Πελοποννήσου ἡγήσεσθαι, ἔπεμπον ὡς ἐδύναντο τάχιστα ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρέσβεις Εὔστροφον καὶ Αἴσωνα, οἳ ἐδόκουν προσφιλέστατοι αὐτοῖς εἶναι, ἡγούμενοι, ἐκ τῶν παρόντων κράτιστα πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδὰς ποιησάμενοι, ὅπῃ ἂν ξυγχωρῇ, ἡσυχίαν ἔχειν.

(Περὶ τῆς Κυνουρίας γῆς ἄτοπα αἰτούντων τῶν Ἀργείων, ὅμως ξυγγράφονται αἱ σπονδαί, οὐ μέντοι κῦρός πω ἔχουσι.)

μα'. Καὶ οἱ πρέσβεις ἀφικόμενοι αὐτῶν λόγους ἐποιοῦντο πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, ἐφ' ᾧ ἂν σφίσιν αἱ σπονδαὶ γίγνοιντο. 2. καὶ τὸ μὲν πρῶτον οἱ Ἀργεῖοι ἠξίουν δίκης ἐπιτροπὴν σφίσι γενέσθαι, ἢ ἐς πόλιν τινὰ, ἢ ἰδιώτην, περὶ τῆς Κυνουρίας γῆς, ἧς ἀεὶ πέρι

3. *Ἀλλ' ἐν φρονήματι ὄντες*] διανοίᾳ ἐπηρμένῃ. ἀντὶ τοῦ ἐλπίζοντες· [ἤτοι φροντίζοντες.] — 6. *Ἡγούμενοι ἐκ τῶν παρόντων κράτιστα — —*] ὡς ἐν τῷ παρόντι, [φησὶν,] ἡγοῦντο κράτιστον εἶναι πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδὰς ποιήσασθαι, ὡς ἂν ἐνδέχηται, καὶ ἡσυχάζειν. — *Ἐκ τῶν παρόντων*] ἤγουν ἐκ τῶν δυνατῶν. (l. Αὐγ.) — 7. *Ὅπῃ ἂν ξυγχωρῇ*] ἤγουν καθὼς ἂν συγχωρῇ ὁ καιρός. (l. Αὐγ.)

μα'. 9. *Αὐτῶν*] τῶν Ἀργείων. (l. Αὐγ.) — 12. *Δίκης ἐπιτροπήν*] κρίσεως φροντίδα. (l. Αὐγ.)

3. *Πρότερον.* Dan. πρότεροι.

Αἴσωνα. Cass. Aug. G. Ἔσωνα, sed G. cum αι s. s. Pal. Αἴσανα super rasura. Vind. Ἄλσωνα.

Ἡγούμενοι. Alii non hic, sed cum Schol. post. κράτ. interpungunt. At vid. adnot. C. παρόντων.

Ὅπῃ. Cass. Aug. Pal. Bekk. ὅπῃ. Lugd. ὅποι. Mox Pal. ἔχει.

Cap. XLI. *Ἐποιοῦντο.* Gr. ἐποιήσαντο, sed in marg. ἐποιοῦντο.

2. *Τὸ μέν.* F. τὰ μὲν οὖν.

Δίκης. Gr. τῆς δίκης. „Sed in hac voce noster fere articulum respuit." WASS. Cf. c. 31, 2.

Ἢ ἰδιώτην Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) F. Gr. B. C. D. I. K. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἢ ἐς ἰδιώτην. Sic altero ἐς expuncto III, 21. scripsimus ἔς τε τὸ ἔσω μέτωπον καὶ οἱ αὐτοὶ καὶ τὸ ἔξω. Cf. VI, 78. init.

Κυνουρίας. It. Vat. H. Bekk. Κυνοσουρίας. D. I. Κυνουργίας. F. Κινουρίας. „Respicit ad hunc Thucididis locum Strabo VIII. 376." WASS. „Vide supra IV, 56." DUK. Cf. I. 2. p. 205.

Γῆς om. D. I., sed additum est etiam IV, 56. V, 14.

Ἀεί. Pal. rursus αἰεί. Statim Mosqu. περιδιαφερ.

διαφέρονται, μεθορίας οὔσης· (ἔχει δὲ ἐν αὐτῇ Θυρέαν καὶ *Ἀνθήνην* πόλιν· νέμονται δ' αὐτὴν Λακεδαιμόνιοι·) ἔπειτα δ' οὐκ ἐώντων Λακεδαιμονίων μεμνῆσθαι περὶ αὐτῆς, ἀλλ' εἰ βούλονται σπένδεσθαι ὥσπερ πρότερον, ἑτοῖμοι εἶναι, οἱ Ἀργεῖοι πρέσβεις τάδε ὅμως ἐπηγάγοντο τοὺς Λακεδαιμονίους ξυγχωρῆσαι, ἐν μὲν τῷ παρόντι σπονδὰς ποιήσασθαι ἔτη πεντήκοντα, ἐξεῖναι δ' ὁποτεροισοῦν προκαλεσαμένοις, μήτε νόσου οὔσης μήτε πολέμου Λακεδαίμονι καὶ Ἄργει, διαμάχεσθαι περὶ τῆς γῆς ταύτης, ὥσπερ καὶ πρότερόν ποτε, ὅτε αὐτοὶ ἑκάτεροι ἠξίωσαν νικᾶν, διώκειν δὲ μὴ ἐξεῖναι περαιτέρω τῶν πρὸς Ἄργος καὶ Λακεδαίμονα ὅρων. 3. τοῖς δὲ Λακεδαιμονίοις τὸ μὲν πρῶτον ἐδόκει μωρία εἶναι ταῦτα· ἔπειτα (ἐπεθύμουν γὰρ τὸ Ἄργος πάντως

2. *Νέμονται δ' αὐτὴν Λακεδαιμόνιοι*] ἤγουν τὴν νομὴν καὶ τὸ κέρδος ἔχουσι. (λ. Αὐγ.) — 14. *Πάντως*] ἐξ ἀνάγκης. (λ. Αὐγ.)

Αὐτῇ. Cass. Aug. Pal. Reg. Gr. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. αὐτῇ. Mosqu. ἑαυτῇ. Similes locos vid. in Farr. discr. script.

Θυρέαν. Pal. H. B. C. I. et in marg. Cl. Θυραίαν. „Sed Steph. Herodot. alii ab editis stant. Dixi supra." WASS. Vid. I. 2. p. 206. unde scripturam non valde certam esse disces.

Ἀνθήνην. Cass. Aug. Pal. It. Vat. Reg. Ἀθήνην, quod quum etiam a Paus. confirmetur, fortasse non spernendum. Repugnant tamen reliqui scriptores. Vid. I. 2. p. 207. Mosqu. Ἀθίνην.

Πόλιν om. Gr.

Οὐκ ἐώντων. Vind. Mosqu. K. οὐκ ἐόντων.

Λακεδαιμονίων. Lugd. Gr. τῶν Λακεδ.

Βούλονται. Marg. Steph. βούλοιντο.

Ἕτοιμοι. Syllaba μοι in G. s. v. Structuram satis tuiti sumus I. 1. p. 116. Cf. Lob. ad Phryn. p. 756.

Ἐπηγάγοντο. Ar. Chr. Dan. ἀπηγάγοντο.

Ἐξεῖναι. D. I. ἐξῆναι. Statim ὁποτέροις οὖν distinguunt plurique libri, ut similia I. 1. p. 467.

Προκαλεσαμένοις. Cass. Aug. Cl. It. Vat. G. F. Gr. Vall. Haack. Bekk. Goell. suadente Dukero. Cf. adnot. Vulgo προσκαλεσαμένοις.

Ἄργει. „Post Ἄργει virgula distinximus praeeunte Kistem., ut οὔσης his dativis iungatur." HAACK.

Διαμάχεσθαι. F. μάχεσθαι, sed nostrum valet *pugna decernere*.

Ὅτε. Dan. ὅτι.

Νικᾶν. D. νικῶντες. I. νικᾷν, in marg. νικᾷν.

Ἐξεῖναι. E. ἐξιέναι.

Καὶ Λακεδαίμονα. *Καὶ* om. D.

3. *Τοῖς δὲ*. Mosqu. καὶ τοῖς. Ar. τοῖς μὲν οὖν.

Μωρία. Reg. (G.) μυρία, sed cum ω rec. man. superscr.

Πάντως. O. πάντων. In Gr. I. de. „Male. Ita Aristot. Plat. Xe-

ποτε Ἀθηναίοις καὶ Βοιωτοῖς ἐκ διαφορᾶς περὶ αὐτοῦ ὅρκοι παλαιοὶ μηδετέρους οἰκεῖν τὸ χωρίον, ἀλλὰ κοινῇ νέμειν· τοὺς δ' ἄνδρας, οὓς εἶχον αἰχμαλώτους Βοιωτοὶ Ἀθηναίων, παραλαβόντες οἱ περὶ τὸν Ἀνδρομέδην ἐκό-
5 μισαν τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ἀπέδοσαν· τοῦ τε Πανάκτου τὴν καθαίρεσιν ἔλεγον αὐτοῖς, νομίζοντες καὶ τοῦτο ἀποδιδόναι· πολέμιον γὰρ οὐκέτι ἐν αὐτῷ Ἀθηναίοις οἰκήσειν οὐδένα. 2. λεγομένων δὲ τούτων, οἱ Ἀθηναῖοι δεινὰ ἐποίουν, νομίζοντες ἀδικεῖσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων
10 τοῦ τε Πανάκτου τῇ καθαιρέσει, ὃ ἔδει ὀρθὸν παραδοῦναι, καὶ πυνθανόμενοι ὅτι καὶ Βοιωτοῖς ἰδίᾳ ξυμμαχίαν πεποίηνται, φάσκοντες πρότερον κοινῇ τοὺς μὴ δεχομένους τὰς σπονδὰς προσαναγκάσειν. τά τε ἄλλα ἐσκόπουν ὅσα ἐξελελοίπεσαν τῆς ξυνθήκης, καὶ ἐνόμιζον ἐξηπατῆ-

μβ'. 2. *Μηδετέρους*] Ἀθηναίους καὶ Βοιωτούς. — *Κοινῇ νέμειν*] ἤγουν κοινὴν νομὴν ἔχειν ἐν αὐτῷ. — 9. *Δεινὰ ἐποίουν*] ἐδεινοπάθουν. — 11. *Ἰδίᾳ*] ἄνευ τῶν Ἀθηναίων. — 13. *Ἐσκόπουν*] ἐπιμελῶς ἀνελογίζοντο. — 14. *Ὅσα ἐξελελοίπεσαν*] ὅσα ἐποίησαν ἐάσαντες τὴν συνθήκην.

Τὰ τοῦ κεφαλ. τοῦδε σχόλια πλὴν

Περὶ αὐτοῦ post ὅρκοι ponit E. In Chr. περὶ τοῦ αὐτοῦ.

Ὅρκοι παλαιοί. C. I. E. K. m. Ar. Chr. Dan. παλαιοὶ ὅρκοι. Valla: *quoddam olim—iusiurandum intercessisse*, unde noli aliter ab eo lectum putare quam παλαιοί.

Μηδετέρους. Gr. μηδ' ἑτέρους. Post νέμειν cum Haack. colo pro commate interpunximus.

Αἰχμαλώτους post οἱ Βοιωτοὶ collocant F. Lugd. Mosqu.

Βοιωτοί. Vulgo οἱ *Βοιωτοί*, sed οἱ om. Cass. Aug. Cl. It. Vat. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. C. D. E. K. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell.

Ἀνδρομέδην. Mosqu. Ἀνδρομένη. Caeterum vid. supra.

Τὴν καθαίρεσιν. Gr. καὶ καθαίρεσιν.

Ἔλεγον s. v. G.

Ἐν αὐτῷ. Ἐν om. Vat. H.

2. *Ἐποίουν*. Noli ἐποιοῦντο coniicere. Vid. ad h. l. Bredow. et Intt. Herodot. III, 155.

Βοιωτοῖς. In m. super οις script. ούς.

Ἰδίᾳ. Ald. Flor. ed Bas. marg. Steph. ἰδίαν. Et sane c. 39. ἢν μὴ σφίσι ξυμμαχίαν ἰδίαν ποιήσωνται, atque c. 40. ξυμμαχίαν ἰδίαν γεγενημένην. Valla neutrum interpretatus est. Gr. ἰδία et deinde ξυμμαχία.

Ξυμμαχίαν. C. I. καὶ ξυμμαχίαν.

Τοὺς μή. Gr. τοὺς δὲ μή.

Ἐξελελοίπεσαν. Mosqu. ἐξελελείπ. Mox F. Dan. ἐξηπατεῖσθαι. Sequitur vulgo punctum, apud Bekk. comma.

πάππου ἀπειπόντος, αὐτὸς, τοὺς ἐκ τῆς νήσου αὐτῶν αἰχμαλώτους θεραπεύων, διενοεῖτο ἀνανεώσασθαι. 3. πανταχόθεν τε νομίζων ἐλασσοῦσθαι, τό τε πρῶτον ἀντεῖπεν, οὐ βεβαίους φάσκων εἶναι Λακεδαιμονίους, ἀλλ' 5 ἵνα Ἀργείους σφίσι σπεισάμενοι ἐξέλωσι, καὶ αὖθις ἐπ' 344. Ἀθηναίους μόνους ἴωσι, τούτου ἕνεκα σπένδεσθαι αὐτούς· καὶ τότε, ἐπειδὴ ἡ διαφορὰ ἐγεγένητο, πέμπει εὐθὺς ἐς Ἄργος ἰδίᾳ, κελεύων ὡς τάχιστα ἐπὶ τὴν ξυμμαχίαν προκαλουμένους ἥκειν μετὰ Μαντινέων καὶ Ἠλείων, 10 ὡς καιροῦ ὄντος, καὶ αὐτὸς ξυμπράξων τὰ μάλιστα.

(Οἱ Ἀργεῖοι καὶ οἱ αὐτῶν ξύμμαχοι πέμπουσι πρέσβεις.)

μδ΄. Οἱ δὲ Ἀργεῖοι, ἀκούσαντες τῆς τε ἀγγελίας, καὶ ἐπειδὴ ἔγνωσαν οὐ μετ' Ἀθηναίων πραχθεῖσαν τὴν τῶν Βοιωτῶν ξυμμαχίαν, ἀλλ' ἐς διαφορὰν μεγάλην καθε-

βιάδου προγόνων πρόξενον ἦν Λακεδαιμονίων· ὁ δὲ πάππος ὁ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἀπεῖπε τὴν προξενίαν. αὖθις δὲ ὁ Ἀλκιβιάδης ἀνέλαβεν αὐτὴν, καὶ ἤχθετο ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι διὰ Νικίου τὰς σπονδὰς ἐποιήσαντο, αὐτὸν δὲ, πρόξενον ὄντα, ὑπερεῖδον καὶ ἠτίμασαν. — 1. ** Πάππου] Περικλέους. (Λουγδ.) — 2. Διενοεῖτο] σκοπὸν εἶχεν. (λ. Αὐγ.) — 3. Ἐλασσοῦσθαι] ἀδικεῖσθαι. (λ. Αὐγ.) ** ἀτιμᾶσθαι. (Λουγδ.) — 4. ** Οὐ βεβαίους] ἀσθενεῖς. (Λουγδ.) — 5. Σφίσι] τοῖς Ἀθηναίοις. (λ. Αὐγ.)

μδ΄. 13. Καθεστῶτας αὐτούς] τοὺς Ἀθηναίους. (λ. Αὐγ.)

Ἐκ τῆς νήσου. Mosqu. ἐν τῇ νήσῳ.

Διενοεῖτο ἀνανεώσασθαι. „Citat h. l. Thom. Mag. p. 164." GOELL.

3. Πανταχόθεν. C. D. πανταχοῦ. Pro proximo τέ iidem cum K. Ar. Chr. Dan. δέ.

Τό τε Aug. Haack. Bekk. Goell. Vulgo τότε. Sed „τό τε legendum censuit Fr. Port." HUDS. „Sequitur enim καὶ τότε." HAACK.

Οὐ βεβαίους. Οὐ om. Vat. H.

Βεβαίους. E. βεβαίως, sed literis rubris ους s. ως.

Αὖθις. Pal. m. Bas. αὖτις, Jonice. Vind. αὖτι. Plenam interpunctionem ante καὶ τότε correxit Haack.

Ἐγεγένητο. K. ἐγε μνητο, sed sec. man. ἐγεγένητο.

Προκαλουμένους. Reg. C. D. I. E. Vind. K. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. προκαλούμενος, sed I. recte in marg. προκαλουμένους.

Μαντινέων. G. (?) τῶν Μαντινέων.

Ξυμπράξων. D. I. ξυμπράσσων. Gr. συμπράσσων. H. συμπράξων cum σ s. ξ sec. man.

Cap. XLIV. Τῆς τε om. Dan. At vid. I. 1. p. 301. Solum τῆς om. Lugd.

Τῶν Βοιωτῶν. Τῶν om. Mosqu.

πείσεις αὐτοὺς πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, τῶν μὲν ἐν Λακεδαίμονι πρέσβεων, οἳ σφίσι περὶ τῶν σπονδῶν ἔτυχον ἀπόντες, ἠμέλουν, πρὸς δὲ τοὺς Ἀθηναίους μᾶλλον τὴν γνώμην εἶχον, νομίζοντες πόλιν τε σφίσι φιλίαν ἀπὸ παλαιοῦ, καὶ δημοκρατουμένην ὥςπερ καὶ αὐτοὶ, καὶ 5 *δύναμιν μεγάλην ἔχουσαν τὴν κατὰ θάλασσαν, ξυμπολεμήσειν σφίσιν, ἢν καθιστῶνται ἐς πόλεμον.* 2. *ἔπεμπον οὖν εὐθὺς πρέσβεις ὡς τοὺς Ἀθηναίους περὶ τῆς ξυμμαχίας· ξυνεπρεσβεύοντο δὲ καὶ οἱ Ἠλεῖοι καὶ Μαντινῆς.* 10

(*Ἔρχονται καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβεις, οὓς Ἀλκιβιάδης μηχανήματι ἐξαπατᾷ.*)

8. *Ἀφίκοντο δὲ καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβεις κατὰ τάχος, δοκοῦντες ἐπιτήδειοι εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις, Φιλοχαρίδας, καὶ Λέων, καὶ Ἔνδιος, δείσαντες μὴ τήν τε ξυμμαχίαν ὀργιζόμενοι πρὸς τοὺς Ἀργείους ποιήσωνται, καὶ ἅμα Πύλον ἀπαιτήσοντες ἀντὶ Πανάκτου, καὶ περὶ τῆς* 15

4. *Σφίσι*] τοῖς Ἀργείοις. (λ. Αὐγ.) — 14. *Ὀργιζόμενοι*] τοῖς Λακεδαιμονίοις. (λ. Αὐγ.)

Περὶ τῶν σπονδῶν. Mosqu. *περὶ σπονδῶν.*

Ἀπόντες. Pal. Chr. Dan. *ἅπαντες*, in Chr. cum distinctione post *ἔτυχον*, sed in Pal. corr. rec. man.

Πόλιν. D. *πάλιν.*

Ἀπὸ παλαιοῦ ante *φιλίαν* collocat Thom. Mag., qui habet verba inde a *νομίζ.* Vid. adnot.

Μεγάλην ἔχουσαν τήν. Gr. *τὴν μεγάλην ἔχουσαν.* Mox Mosqu. *ἣν καθιστ.*

2. *Ὡς τούς.* E. *ἐς τούς.*

Τῆς ξυμμαχίας. Τῆς om. Ar., non male quidem, sed articulus significat *de ea societate, quam eos meditatos esse diximus.*

Ξυνεπρεσβεύοντο. H. *πρεσβεύοντο.*

Οἱ Ἠλεῖοι Cass. Aug. It. Vat. H. Mosqu. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) *οἱ* de.

Μαντινῆς rursus Pal. Bekk. Goell. Vulgo *Μαντινῆς.* Plerique libri et Haack. *Μαντινεῖς.* Cf. I. 1. p. 221. et 473.

3. *Ἀφίκοντο.* Hinc novum caput ordiri debebat.

Δὲ καί. Καί om. Lugd.

Ἐπιτήδειοι. Cass. Lugd. a pr. man. (nam a corr. *ἐπιτήδειοι*,) Aug. Pal. It. H. et ex emend. Cl. *ἐπιτήδειον*, male.

Ἔνδιος. Cass. *Ἔνδειος.* At vid. VIII, 6. 12.

Τήν τε. Τέ hic durius transpositum et nobis nonnihil suspectum.

Ἀπαιτήσοντες. Pal. *ἀπαιτήσαντες.*

Τῆς Βοιωτῶν. Mosqu. (non Gr., ut Bekk. vult,) *τῆς τῶν Β.*

Βοιωτῶν ξυμμαχίας ἀπολογησόμενοι, ὡς οὐκ ἐπὶ κακῷ τῶν Ἀθηναίων ἐποιήσαντο.

με'. Καὶ λέγοντες ἐν τῇ βουλῇ περί τε τούτων, καὶ ὡς αὐτοκράτορες ἥκουσι περὶ πάντων ξυμβῆναι τῶν 5 διαφόρων, τὸν Ἀλκιβιάδην ἐφόβουν, μή, καὶ ἢν ἐς τὸν δῆμον ταῦτα λέγωσιν, ἐπαγάγωνται τὸ πλῆθος, καὶ ἀπωσθῇ ἡ Ἀργείων ξυμμαχία. 2. μηχανᾶται δὲ πρὸς αὐτοὺς τοιόνδε τι ὁ Ἀλκιβιάδης· τοὺς Λακεδαιμονίους πείθει, πίστιν αὐτοῖς δούς, ἢν μὴ ὁμολογήσωσιν ἐν τῷ δήμῳ 10 αὐτοκράτορες ἥκειν, Πύλον τε αὐτοῖς ἀποδώσειν, (πείσειν γὰρ αὐτὸς Ἀθηναίους, ὥςπερ καὶ νῦν ἀντιλέγειν,)

με'. 4. Αὐτοκράτορες περὶ πάντων] ἐξουσίαν ἔχοντες περὶ τῶν ὅλων, ὡς, ὅ τι ἂν οὗτοι κατάστήσωσιν, ἀρέσκον ἂν γένοιτο τοῖς Λακεδαιμονίοις. — 6. Ἐπαγάγωνται] καταπείσωσι. — Ἀπωσθῇ] γράφεται ἀποστῇ. (λ. Κασσ.) — 9. Πίστιν] ὅρκον βέβαιον. — Ἢν μὴ ὁμολογήσωσιν] ἢν μὴ φανερῶς εἴπωσι.

Τὰ τοῦδε τοῦ κεφαλ. καὶ τοῦ

Ἀπολογησόμενοι. Gr. ἀπολογησάμενοι.

Cap. XLV. Περί τε. Τέ s. v. al. man. E.

Καὶ ὡς. C. D. I. E. K. Ar. Chr. Dan. ὡς καί, sed I. K. sec. man. καὶ ὡς.

Ἥκουσι. Pal. H. ἥκασι.

Διαφόρων. Cass. Aug. Cl. Pal. Pl. It. Ar. διαφορῶν. In Pal. circumfl. eras. Cf. ad c. 40. Hic praecedens πάντων nomen διαφορά non admittit.

Καὶ ἤν. Καί om. C. D. I. Malim ἢν καί, saltem καί ad ἐς τὸν δῆμον pertinet, nec apte virgula vulgo (et apud Haack.) post καί ponitur. Plut. Nic. c. 10. huc respiciens μὴ καὶ τὸν δῆμον ἀπὸ τῶν αὐτῶν λόγων ἐπαγάγωνται.

Ἐπαγάγωνται. C. ἐπαγαγω καί. Dan. ἐπαγάγωντι. Vind. ἐπαπάγονται.

Ἀπωσθῇ Cass. Reg. Gr. marg. Steph. Schol. Vall. et plerique alii libri. Mosqu. ἀποσθῇ. „Antea ἀποστῇ [sicut Vind. m.] Dion. Hal. VII, 466. ἀπώσασθαι φίλων δέησιν. Hom. Il. μ'. 276. νεῖκος ἀπωσαμένους. Demosth. Olynth. I. ἅπαντας βοηθεῖν, καὶ ἀπωθεῖν ἐκεῖσε τὸν πόλεμον. [Hoc tamen exemplum alienum est.] Plat. Polit. II. τὰ ἐξ ἀδικίας κέρδη ἀπωσόμεθα.“ WASS. „Haud dubie rectum est ἀπωσθῇ. Vid. Thuc. I, 35. 37. III, 55. 67. V, 22.“ DUK. Post ξυμμ. ante Haack. minus plene interpungebatur.

2. Πρὸς αὐτοὺς τοιόνδε τι. C. D. I. E. K. Ar. Chr. Dan. τοιόνδε τι πρὸς αὐτούς.

Ὁ Ἀλκιβιάδης. Ὁ om. Gr.

Δούς. Cod. Bas. διδούς.

Αὐτοῖς. Aut pro hoc aut pro sequ. αὐτός Mosqu. αὐτούς. „Ut τέ post Πύλ. habeat quo referatur, et totius loci sententia constet, minus plene interpungendum ante πείσειν, et haec verba parentheseos signis includenda curavimus, monente iam Bauero.“ HAACK.

Ὥςπερ καί. Καί om. Dan. In particula ne haereas, cogita

καὶ τἆλλα ξυναλλάξειν. 3. βουλόμενος δὲ αὐτοὺς Νικίου τε ἀποστῆσαι, ταῦτα ἔπρασσε, καὶ ὅπως, ἐν τῷ δήμῳ διαβαλὼν αὐτοὺς ὡς οὐδὲν ἀληθὲς ἐν νῷ ἔχουσιν, οὐδὲ λέγουσιν οὐδέποτε ταὐτά, τοὺς Ἀργείους καὶ Ἠλείους καὶ Μαντινέας ξυμμάχους ποιήσῃ. καὶ ἐγένετο οὕτως. 4. ἐπειδὴ γὰρ ἐς τὸν δῆμον παρελθόντες, καὶ ἐπερωτώμενοι, οὐκ ἔφασαν, ὥσπερ ἐν τῇ βουλῇ, αὐτοκράτορες ἥκειν, οἱ Ἀθηναῖοι οὐκέτι ἠνείχοντο, ἀλλὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου πολλῷ μᾶλλον ἢ πρότερον καταβοῶντος τῶν Λακεδαιμονίων, ἐσήκουόν τε, καὶ ἕτοιμοι ἦσαν εὐθὺς παραγαγόντες τοὺς Ἀργείους καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν ξυμμάχους ποιεῖσθαι· σεισμοῦ δὲ γενομένου πρίν τι ἐπικυρωθῆναι, ἡ ἐκκλησία αὕτη ἀνεβλήθη.

(Νικίας πείθει Ἀθηναίους ἔτι πρέσβεις πέμψαι ἐς Λακεδαίμονα. §. α'—γ'. τούτων δὲ οὐδὲν διαπραξάντων, οἱ Ἀθηναῖοι ξυμμαχίαν ἐποιήσαντο Ἀργείοις καὶ τοῖς τούτων ξυμμάχοις.)

μϛ'. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐκκλησίᾳ ὁ Νικίας, καίπερ τῶν Λακεδαιμονίων αὐτῶν ἠπατημένων, καὶ αὐτὸς ἐξηπατημένος περὶ τοῦ μὴ αὐτοκράτορας ὁμολογῆσαι ἥκειν,

ἔπειτα σχόλια πάντα l. Αὐγ. — 1. Νικίου τε ἀποστῆσαι] ἤγουν τῆς φιλίας τοῦ Νικίου ἀποστῆσαι τοὺς Λακεδαιμονίους. ** ἀντὶ τοῦ ἐχθροὺς ποιῆσαι. (Λουγδ.) — 3. Διαβαλὼν] ὑβρίσας. — 6. Παρελθόντες] οἱ πρέσβεις τῶν Λακεδαιμονίων. — 10. Ἐσήκουον] οἱ Ἀθηναῖοι. — Παραγαγόντες] ἤγουν εἰσαγαγόντες.

Graecos dicere ὥσπερ καὶ ἀντιλέγω, οὕτω καὶ πείσω.
Τἆλλα. D. τὰ ἄλλα. At vid. I. 1. p. 214.
3. Δὲ αὐτούς. F. γὰρ αὐτούς. D. δι' αὐτούς.
Νικίου τε. D. I. τε Νικίου.
Ἔπρασσε Haack. Vulgo (Bekk. Goell.) ἔπραττε. At vid. I. 1. p. 210. et 406. Gr. ἔλεγέ τε habet.
Ἐν νῷ. I. K. ἐν ᾧ, sed in marg. al. man. ἐν νῷ.
Ποιήσῃ. Cod. Bas. ποιήσειν.
4. Ὥσπερ. Reg. (G.) ὥσπερ καί.
Οἱ Ἀθηναῖοι. Οἱ om. Gr. Post ἠνείχ. vulgo punctum.
Ἐσήκουόν τε. Gr. ἐσηκούοντο. Deinde Bekk., ut solet, ἑτοῖμοι. Mox pro uno τοὺς Vat. τῶν.
Μετ' αὐτῶν. Mosqu. μετ' αὐτοῦ.
Γενομένου. Reg. (G.) γεγονότος.
Cap. XLVI. Αὐτοκράτορας Aug. It. Vat. H. G. F. C. D. E. Vind. Steph. Haack. Bekk. Goell. et haud dubie plures. Vulgo soloece αὐτοκράτορες, quod ex cap. praeced. operarum errore apud Duk. ortum est.

ὅμως τοῖς Λακεδαιμονίοις ἔφη χρῆναι φίλους μᾶλλον
γίγνεσθαι, καὶ ἐπισχόντας τὰ πρὸς Ἀργείους, πέμψαι
ἔτι ὡς αὐτοὺς, καὶ εἰδέναι ὅ τι διανοοῦνται, λέγων ἐν
μὲν τῷ σφετέρῳ καλῷ, ἐν δὲ τῷ ἐκείνων ἀπρεπεῖ, τὸν
5 πόλεμον ἀναβάλλεσθαι· σφίσι μὲν γὰρ εὖ ἑστώτων τῶν
πραγμάτων, ὡς ἐπὶ πλεῖστον ἄριστον εἶναι διασώσασθαι
τὴν εὐπραγίαν, ἐκείνοις δὲ δυστυχοῦσιν ὅτι τάχιστα εὕ-
ρημα εἶναι διακινδυνεῦσαι. 2. ἔπεισέ τε πέμψαι πρέ-
σβεις, ὧν καὶ αὐτὸς ἦν, κελεύσοντας Λακεδαιμονίους,
10 εἴ τι δίκαιον διανοοῦνται, Πάνακτόν τε ὀρθὸν ἀποδιδό-
ναι καὶ Ἀμφίπολιν, καὶ τὴν Βοιωτῶν ξυμμαχίαν ἀνεῖ-
ναι, ἢν μὴ ἐς τὰς σπονδὰς ἐσίωσι, καθάπερ εἴρητο ἄνευ
ἀλλήλων μηδενὶ ξυμβαίνειν. 3. εἰπεῖν τε ἐκέλευον, ὅτι
καὶ σφεῖς, εἰ ἐβούλοντο ἀδικεῖν, ἤδη ἂν Ἀργείους ξυμ-
15 μάχους πεποιῆσθαι· ὡς παρεῖναί γ' αὐτοὺς αὐτοῦ τού-

μς'. 2. Τὰ πρὸς Ἀργείους] ἤγουν τὴν συμμαχίαν τῶν Ἀργείων. — 3. Ὡς αὐτούς] τοὺς Λακεδαιμονίους. — Λέγων] ὁ Νικίας. — 5. Εὖ ἑστώτων] καλῶς φερομένων. — 9. Ὧν καὶ αὐτὸς ἦν] εἷς δηλονότι. — 12. Ἄνευ ἀλλήλων] τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων. — 15. Ὡς παρεῖναί γε αὐτούς] γράφεται ὡσπερεί γ' αὐτούς. (λ. Κασσ.)

Χρῆναι. Ita emendata erat vetus scriptura χρῆσαι in Reg. In F. ν s. σ.

Τὰ πρός. Dan. τοὺς πρός. Nostrum habet etiam Plut. Nic. c. 10.

Ἔτι. Cl. in marg. εἴ τι, quod tamen potius ad proximum ὅ τι pertinet.

Ὡς αὐτούς. Mosqu. πρὸς αὐτούς. Dan. ὡς αὐτά.

Ὅ τι. It. Vat. H. εἴ τι.

Ἑστώτων. Cass. Gr. ἑσταότων.

Ἐπὶ πλεῖστον. Cl. Reg. ἐπὶ τὸ πλεῖστον; quod tam exigua auctoritate munitum non debebat recipere Haack.

Ἄριστον. E. ἄριστος. Statim Pal. rursus διασώσασθαι.

Εὕρημα om. C. D. I.

2. Πέμψαι πρέσβεις. F. πρέσβεις πέμψαι. In C. πέμψαι dee.

Κελεύσοντας. Aug. Pal. It. Vat. Lugd. D. E. Vind. male κελεύσαντας.

Δίκαιον om. Vat. H.

Ἀποδιδόναι. Mosqu. ἀποδοῦναι. Supra c. 42, 1. ἀποδιδόναι, §. 2. παραδοῦναι.

Βοιωτῶν ξυμμαχίαν. F. Lugd. Mosqu. ξυμμαχίαν Βοιωτῶν. At ἡ Ἀργείων ξυμμαχία c. 32, 6.

Ἀνεῖναι. D. εἶναι, alterum in marg.

Εἴρητο. C. ηρητο. Mosqu. εἴρηται. Valla dictum est.

3. Ἐβούλοντο. Ar. Chr. Dan. βούλοιντο.

Ὡς παρεῖναι. B. C. I. Vind. K. Ald. Flor. ed. Bas. (non item cod. Bas.) marg. Steph. ὥσπερ ἂν vel-

του ἕνεκα, καὶ εἴ τι ἄλλο Ἐνυάλιον, πάντα ἐκπεπληρωκότας, ἀπέπεμψαν τοὺς περὶ τὸν Νικίαν πρέσβεις.

4. Καὶ ἀφικομένων αὐτῶν, καὶ ἀπαγγειλάντων τά τε ἄλλα, καὶ τέλος εἰπόντων ὅτι, εἰ μὴ τὴν ξυμμαχίαν ἀνήσουσι Βοιωτοῖς μὴ ἐσιοῦσιν ἐς τὰς σπονδὰς, ποιήσονται καὶ αὐτοὶ Ἀργείους καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν ξυμμάχους, τὴν μὲν ξυμμαχίαν οἱ Λακεδαιμόνιοι Βοιωτοῖς οὐκ ἔφασαν ἀνήσειν, ἐπικρατούντων τῶν περὶ τὸν Ξενάρη τὸν Ἔφορον ταῦτα γίγνεσθαι, καὶ ὅσοι ἄλλοι τῆς αὐτῆς γνώμης ἦσαν· τοὺς δὲ ὅρκους, δεομένου Νικίου, ἀνενεώσαντο· ἐφοβεῖτο γὰρ μὴ πάντα ἀτελῆ ἔχων ἀπέλθῃ, καὶ διαβληθῇ, ὅπερ καὶ ἐγένετο, αἴτιος δοκῶν εἶναι τῶν πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδῶν. 5. ἀναχωρήσαντός τε αὐτοῦ, ὡς ἤκουσαν οἱ Ἀθηναῖοι οὐδὲν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος πεπραγμένον, εὐθὺς δι' ὀργῆς εἶχον· καὶ νομίζοντες ἀδικεῖσθαι, ἔτυχον γὰρ παρόντες οἱ Ἀρ-

ὥσπερεί, quam scripturam adnotat etiam Schol. vulg. In Chr. ὥσπερ οἶμαι. Dan. ὥσπερ εἶμαι.

Τούτου. C. I. τοῦ τε, ille cum τούτου al. man., hic cum τούτ' in marg. Mox ante Haack. ἕνεκα coniunctim.

Ἐνυάλιον. Dan. ἀνυάλιον.

Ἀπέπεμψαν. Reg. (G.) F. ἀντέπεμψαν.

Τὸν Νικίαν. Τόν om. Mosqu.

4. Καὶ ἀφικομένων. Καί om. Mosqu.

Εἰ om. C. D. Mosqu.

Ἐσιοῦσιν. C. ἐκιοῦσιν.

Τὴν μέν. Μέν om. Mosqu.

Βοιωτοῖς. B. C. D. I. E. Vind. Ald. Flor. ed. Bas. Βοιωτούς, in I. cum ων s. ους.

Τῶν περί. K. m. τὸν περί. Verba ἐπικρατ. ad ἦσαν male in parenthesin redegit Haack.

Ξενάρη τόν. Reg. (G.) Ξενάρην τόν. Cf. adnot ad III, 107. Chr. Ξενάρη sine τόν. „Antea Ξενάρητον, [ut Lugd.] Emendo e mss. [Cl. Gr. Ar. al.] et Thuc. Vid. p. 314. [c. 38.] et 323. [c. 51.]" WASS. „Utroque loco est Ξενάρης nominativus, ut et c. 36., et secundus casus Ξενάρους c. 37." DUK. De τὸν Ξενάρη τόν cf. Krueg. de Authent. Anab. p. 61.

Ἔφορον. Pal. Lugd. marg. Steph. Ἐφόρων. Post. ἦσαν vulgo punctum, apud Bekk. comma.

Ἀνενεώσαντο. I. ἀνανεώσαντο.

Διαβληθῇ. D. I. διαλυθῇ, sed in illo βλη superscr., in hoc διαβληθῇ ad marg.

5. Τὲ αὐτοῦ. D. I. τοῦ αὐτοῦ.

Οἱ Ἀθηναῖοι. Οἱ om. Lugd. D. I. K. Post εἶχ. vulgo punctum, apud Bekk. comma. Verba ἔτυχον — Ἀλκιβ. apud Bau. Haack. Bekk. parenthesin constituunt, quod non secuti sumus, ne pronomen αὐτούς extra parenthesin positum ad substantivum in parenthesi latens referretur. Caeterum cf. Matth. Gr. §. 615.

γεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, παραγαγόντος Ἀλκιβιάδου, ἐποιήσαντο σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν πρὸς αὐτοὺς τήνδε.

(Αἱ σπονδαὶ Ἀθηναίων καὶ Ἀργείων καὶ Μαντινέων καὶ Ἠλείων.)

μζ. „Σπονδὰς ἐποιήσαντο ἑκατὸν Ἀθηναῖοι ἔτη καὶ Ἀργεῖοι καὶ Μαντινῆς καὶ Ἠλεῖοι ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων ὧν ἄρχουσιν ἑκάτεροι, ἀδόλους καὶ ἀβλαβεῖς, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. 2. ὅπλα δὲ μὴ ἐξέστω ἐπιφέρειν ἐπὶ πημονῇ μήτε Ἀργείους καὶ Ἠλείους καὶ Μαντινέας καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐπὶ Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ὧν ἄρχουσιν Ἀθηναῖοι, μήτε Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐπὶ Ἀργείους καὶ Ἠλείους καὶ Μαντινέας καὶ τοὺς ξυμμάχους, τέχνῃ μηδὲ μηχανῇ μηδεμιᾷ. 3. κατὰ τάδε ξυμμάχους εἶναι Ἀθηναίους καὶ Ἀργείους καὶ Ἠλείους καὶ Μαντινέας ἑκατὸν ἔτη·

μζ. 3. Ἐπὶ Ἀθηναίους] τὸ, ἐπὶ Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἕως τοῦ καὶ Μαντινέας καὶ τοὺς ξυμμάχους, ἐν ἄλλῳ οὐ κεῖται. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Παραγαγόντος. Cod. Bas. παραγεγονότος.

Ἐποιήσαντο. Gr. (non K., ut apud Bekk. scribitur,) ἐποίησαν τάς.

Τήνδε. Cl. C. E. Vind. K. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. τοιάνδε. D. om. „Nihil mutandum. Noster in foederibus voces αἵδε, τάδε, ἥδε, τάςδε nunquam non adhibet. Vid. V, 22. VIII, 17. 36. 57. In orationibus fere τοιάδε et τοσαῦτα [τοιαῦτα]. Vid. nos ad VI, 9." WASS.

Cap. XLVII. Ἑκατὸν Ἀθηναῖοι. Gr. Ἀθηναῖοι ἑκατόν.

Ἀργεῖοι. Gr. οἱ Ἀργεῖοι.

Μαντινῆς Pal. Bekk. Goell. hic et §. 8. Vulgo Μαντινῆς, sed §. 8. Μαντινεῖς, sicut utrobique Haack. et plerique libri. Cf. I, 1. p. 221. et 473.

Καὶ κατὰ γῆν bis habet G. Καὶ om. D. I. Ar.

2. Ὅπλα δέ. Δέ om. Gr.

Μαντινέας. Gr. Μαντινεῖς.

Ἐπὶ Ἀθηναίους. Haec et proxima usque ad id ξυμμ., quod ante τέχνῃ legitur, om. H. G. Gr., sed in H. restituta in marg. ead. man. Adnotat etiam Schol. vulg. haec in alio libro desiderari. Sola ἐπὶ Ἀθην. καὶ τοὺς ξυμμ om. Cass. Aug. It. Vat. Ald. Flor. Bas. „Plura etiam infra om. cod. Chr., procul dubio librarii incuria." HUDS.

3. Κατὰ τάδε. Ar. κατά τε τάδε. K. κατὰ τε (τε pr. man. et δέ s. v.) δε. Mox ξυμμ. bis habet G.

Ἑκατὸν — Μαντινέας om. G.

ἢν πολέμιοι ἴωσιν ἐς τὴν γῆν τὴν Ἀθηναίων, βοηθεῖν Ἀργείους καὶ Ἠλείους καὶ Μαντινέας Ἀθήναζε, καθότι ἂν ἐπαγγέλλωσιν Ἀθηναῖοι, τρόπῳ ὁποίῳ ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ κατὰ τὸ δυνατόν· ἢν δὲ δῃώσαντες οἴχωνται, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Ἀργείοις καὶ Μαντινεῦσι καὶ Ἠλείοις καὶ Ἀθηναίοις, καὶ κακῶς πάσχειν ὑπὸ πασῶν τῶν πόλεων τούτων· καταλύειν δὲ μὴ ἐξεῖναι τὸν πόλεμον πρὸς ταύτην τὴν πόλιν μηδεμιᾷ τῶν πόλεων, ἢν μὴ ἁπάσαις δοκῇ. 4. βοηθεῖν δὲ καὶ Ἀθηναίους ἐς Ἄργος καὶ Μαντίνειαν καὶ Ἦλιν, ἢν πολέμιοι ἴωσιν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν Ἠλείων ἢ τὴν Μαντινέων ἢ τὴν Ἀργείων, καθότι ἂν ἐπαγγέλλωσιν αἱ πόλεις αὗται, τρόπῳ ὁποίῳ ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ κατὰ τὸ δυνατόν· ἢν δὲ δῃώσαντες οἴχωνται, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Ἀθηναίοις καὶ Ἀργείοις καὶ Μαντινεῦσι καὶ Ἠλείοις, καὶ κακῶς πάσχειν ὑπὸ πασῶν τούτων τῶν πόλεων· καταλύειν δὲ μὴ ἐξεῖναι τὸν πόλεμον πρὸς ταύτην τὴν πόλιν, ἢν μὴ ἁπάσαις δοκῇ ταῖς πόλεσιν. 5. ὅπλα δὲ

3. Ἐπαγγέλλωσιν] ζητῶσι. (l. Αὐγ.) — 5. Ταύτην τὴν πόλιν] ἐξ ἧς οἱ πολέμιοι ὡρμήθησαν. (l. Αὐγ.) — 18. Ὅπλα δὲ μὴ ἐᾶν

Ἢν. Vulgo (et Haack.) καὶ ἤν, sed καί om. Cass. Aug. (qui a sec. man. inserit.) It. Vat. H. Reg. (G.) F. cod. Bas. Gr. C. Vall. Bekk. Goell. Quare antea colon posuimus, ut, quae sequuntur, explicent verba κατὰ τάδε. Mosqu. ἢν δὲ habet, et Ἠλίους.

Τὴν Ἀθηναίων Cass. Aug. Pal. It. marg. Steph. Haack. Bekk. Goell. „Sic alibi Thuc." WASS. Cf. § 4. et c. 23, 1. Aliter c. 33, 2.

Ἀργείους. Gr. Ἀργείους τε. Lugd. inverso ordine Ἠλείους καὶ Ἀργείους.

Ἐπαγγέλλωσιν. Lugd. I. ἐπαγγέλωσιν.

Κατά. Ar. Chr. Dan. καὶ κατά. At vid. c. 24, 2.

Πολεμίαν. Dan. πολεμίας.

Πασῶν om. Ar. Chr. Dan. At vid. § 4.

Τὸν πόλεμον. I. τοῦτον τὸν πόλεμον.

Ταύτην τὴν πόλιν. H. τὴν πόλιν ταύτην.

4. Τὴν Ἠλείων. Lugd. C. K. Ar. Chr. τῶν Ἠλείων.

Ἐπαγγέλλωσιν. Vat. H. ἐπαγγείλωσιν. Lugd. D. I. ἐπαγγέλωσιν.

Ὁποίῳ om. C. Ὡς praebet I. Cf. ad 23, 1. Statim post ἂν cod. Bas. addit καί.

Ἰσχυροτάτῳ male om. Ar. Chr. Dan., s. v. habet K.

Τούτων τῶν πόλεων. Vat. H. τῶν πόλεων τούτων. At vid. § 3. C. τούτων πόλεων.

Τὴν πόλιν om. Mosqu.

Ἁπάσαις. Gr. (non K., ut apud

μὴ ἐᾶν ἔχοντας διιέναι ἐπὶ πολέμῳ διὰ τῆς γῆς τῆς σφετέρας αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων ὧν ἂν ἄρχωσιν ἕκαστοι, μηδὲ κατὰ θάλασσαν, ἢν μὴ ψηφισαμένων τῶν πόλεων ἁπασῶν τὴν δίοδον εἶναι, Ἀθηναίων καὶ Ἀργείων καὶ Μαντινέων καὶ Ἠλείων. 6. τοῖς δὲ βοηθοῦσιν ἡ πόλις ἡ πέμπουσα παρεχέτω μέχρι μὲν τριάκοντα ἡμερῶν σῖτον, ἐπὴν ἔλθῃ ἐς τὴν πόλιν τὴν ἐπαγγείλασαν βοηθεῖν, καὶ ἀπιοῦσι κατὰ ταὐτά· ἢν δὲ πλέονα βούλωνται χρόνον τῇ στρατιᾷ χρῆσθαι, ἡ πόλις ἡ μεταπεμψαμένη διδότω σῖτον, τῷ μὲν ὁπλίτῃ καὶ ψιλῷ καὶ τοξότῃ τρεῖς ὀβολοὺς Αἰγιναίους τῆς ἡμέρας ἑκάστης, τῷ δ' ἱππεῖ δραχμὴν Αἰγιναίαν. 7. ἡ δὲ πόλις ἡ μεταπεμψαμένη τὴν ἡγεμονίαν ἐχέτω, ὅτ' ἂν ἐν τῇ * αὐτῆς * ὁ πόλεμος ᾖ· ἢν δέ ποι δόξῃ ταῖς πόλεσι κοινῇ στρατεύεσθαι, τὸ ἴσον τῆς ἡγεμονίας μετεῖναι πάσαις ταῖς πόλεσιν. 8. ὀμόσαι δὲ

ἔχοντας] τινάς. (l. Αὐγ.) — 7. Τὴν ἐπαγγείλασαν] ζητήσασαν. (l. Αὐγ.)

Bekk. legitur,) πάσαις. Mox ταῖς in K. ex corr.

5. Ἐπί. Vind. ἐν.

Τῆς σφετέρας. Τῆς s. v. ead. man. B.

Ὧν ἂν ἄρχωσιν. Pal. ὧν ἄρχωσιν. E. ὧν ἄρχουσιν.

Ἢν. D. εἰ.

Εἶναι. Hic distinguunt Ar. Chr. Haack. Bekk. Goell. „atque ita distinguendum esse monuit Ae. Port., ut, quae sequuntur, sint explicatio τῶν πόλεων ἁπασῶν." HUDS. Mox Mosqu. Μαντιναίων.

6. Μέχρι om. Dan. Antea ἡ πόλ. bis habet G.

Ἔλθῃ. C. ἦλθεν. De ἐπήν cf. I. 1. p. 231.

Τὴν ἐπαγγείλασαν. Vat. τὴν ἀπαγγείλ. Artic. om. Dan. Statim C. βουθεῖν.

Ἀπιοῦσιν. It. Vat. et in marg. Cl. ἀπιοῦσιν ἔσται.

Ταὐτά. Cass. Aug. Pal. Gr. ταῦτα.

Ἢν δέ. D. εἰ δέ. Statim Mosq. πλέον.

Στρατιᾷ. Cass. Aug. H. Lugd. Gr. D. F. E. K. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. στρατείᾳ, noto errore.

7. Ἡγεμονίαν. Pal. ἡγεμονείαν et paulo post ἡγεμονείας, per se non deterius, sed contra morem scriptoris. Vid. Ind. verb.

Τῇ αὐτῆς Bekk. Goell. Vulgo τῇ αὐτῇ. „An τῇ αὐτῆς? ut alibi τὴν ἑαυτῶν, τὴν Ἀργείων et plura huiusmodi dicit." DUK. Placebat etiam Reiskio et Haackio.

Δέ ποι. C. D. E. Lugd. Mosqu. δέ πη. Ar. δὲ πῇ. Mox Pal. ἴσον. At vid. I. 1. p. 214.

Πάσαις Cass. Aug. It. Vat. C. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) ἁπάσαις.

τὰς σπονδὰς Ἀθηναίους μὲν ὑπέρ τε σφῶν αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων· Ἀργεῖοι δὲ καὶ Μαντινῆς καὶ Ἠλεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τούτων κατὰ πόλεις ὀμνύντων. ὀμνύντων δὲ τὸν ἐπιχώριον ὅρκον ἕκαστοι τὸν μέγιστον κατὰ ἱερῶν τελείων. ὁ δὲ ὅρκος ἔστω ὅδε· „Ἐμμενῶ τῇ ξυμμαχίᾳ κατὰ τὰ ξυγκείμενα, δικαίως καὶ ἀβλαβῶς καὶ ἀδόλως, καὶ οὐ παραβήσομαι τέχνῃ οὐδὲ μηχανῇ οὐδεμιᾷ.“ 9. ὀμνύντων δὲ Ἀθήνησι μὲν ἡ βουλὴ καὶ αἱ ἔνδημοι ἀρχαί, ἐξορκούντων δὲ οἱ πρυτάνεις· ἐν Ἄργει δὲ ἡ βουλὴ καὶ οἱ ὀγδοήκοντα καὶ οἱ ἀρτῦναι, ἐξορκούντων δὲ οἱ ὀγδοήκοντα· ἐν δὲ Μαντινείᾳ οἱ δημιουργοὶ καὶ ἡ βουλὴ καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαί, ἐξορκούντων δὲ οἱ θεω-

8. *Αἱ ἔνδημοι ἀρχαί*] οἱ ἐπιδημοῦντες ἄρχοντες. ἐν Ἀθήναις ἡ βουλή, αἱ ἔνδημοι ἀρχαί, οἱ πρυτάνεις· ἐν Ἄργει ἡ βουλή, οἱ ὀγδοήκοντα, αἱ ἀρτύναι· ἐν Μαντινείᾳ οἱ δημιουργοί, ἡ βουλή, αἱ ἄλλαι ἀρχαί, οἱ θεωροί, οἱ πολέμαρχοι· ἐν Ἤλιδι οἱ δημιουργοί, οἱ τὰ τέλη ἔχοντες, οἱ ἑξακόσιοι, οἱ θεσμοφύλακες. (*Κασσ. Λόγ.*) — 12. *Θεωροί*] μάντεις. (*Λουγδ.*)

8. *Τὰς σπονδάς*. Ald. Flor. ed. Bas. marg. Steph. ταῖς σπονδαῖς. „Alterum est etiam c. 23. τὰς ἄλλας σπονδὰς ὤμνυον.“ DUK.

Ἀθηναίους μέν. Pro *μέν* in I. fuerat *μή*, quod eras.

Καὶ οἱ — τούτων om. It. Vat. H. Pro *τούτων* Lugd. *τουτωνί*.

Ἕκαστοι post *μέγιστον* ponere dicitur G.

Κατὰ ἱερῶν Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. C. K. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *κατὰ τῶν ἱερῶν*. At vid. adnot.

Ἐμμενῶ Goell. ex Fr. Port. coniectura. Vulgo (Haack. Bekk.) *ἐμμένω*. Cf. ad c. 18, 9. Antea Gr. *ὁ δὲ* pro *ὅδε*.

Κατὰ τά ex corr. habet K.

9. *Ὀμνύντων δέ*. *Δέ* de. Ar. Chr., ex corr. habet K.

Ἀθήνησι — ἐξορκούντων δέ (ante *οἱ πρυτάν.*) om. Cass., pro quibus in marg. scriptum est *ἐν Ἀθήναις ἡ βουλή. αἱ ἔνδημοι ἀρχαί*. De *Ἀθήνησι* cf. ad c. 25.

Ἡ βουλή B. bis habet. *Αἱ βουλαί* praebet E., sed *ἡ* s. *αι*. Statim *αἱ* ante *ἔνδημοι* om. cod. Bas.

Οἱ πρυτάνεις. ἐν Ἄργει δὲ ἡ βουλή. Ar. Chr. Dan. *οἱ πρυτάνεις ἐν Ἄργει καὶ ἡ β.* (Falsa adnotat Bekk.) Statim Mosqu. *καὶ ἡ ὀγδ.*

Οἱ ἀρτῦναι Goell., et *οἱ* iam Duk. desiderabat atque nos restituendum esse alibi diximus. Cf. adnot. Vulgo *αἱ ἀρτύναι*. Bekk. *αἱ ἀρτῦναι*, nam *ῡ* necesse est producatur. Artic. om. Mosqu.

Οἱ ὀγδοήκοντα· ἐν δὲ Μαντινείᾳ. K. Ar. Chr. Dan. *οἱ ὀγδοήκοντα ἐν Μαντινείᾳ*. Verba *ἐξορκ. δὲ οἱ ὀγδοήκ.* non expressit Valla. Pro *Μαντινείᾳ* Pal. *Μαντινίᾳ* et mox *Μαντηνίαν*.

ροὶ καὶ οἱ πολέμαρχοι· ἐν δὲ Ἤλιδι οἱ δημιουργοὶ καὶ οἱ τὰ τέλη ἔχοντες καὶ οἱ ἑξακόσιοι, ἐξορκούντων δὲ οἱ δημιουργοὶ καὶ οἱ θεσμοφύλακες. 10. ἀνανεοῦσθαι δὲ τοὺς ὅρκους Ἀθηναίους μὲν, ἰόντας ἐς Ἦλιν καὶ ἐς Μαντίνειαν καὶ ἐς Ἄργος, τριάκοντα ἡμέραις πρὸ Ὀλυμπίων, ἰδὲ κεφ. μθ΄. Ἀργείους δὲ καὶ Ἠλείους καὶ Μαντινέας, ἰόντας Ἀθήναζε, δέκα ἡμέραις πρὸ Παναθηναίων τῶν μεγάλων. 11. τὰς δὲ ξυνθήκας τὰς περὶ τῶν σπονδῶν καὶ τῶν ὅρκων καὶ τῆς ξυμμαχίας ἀναγράψαι ἐν στήλῃ λιθίνῃ, Ἀθηναίους μὲν ἐν πόλει, Ἀργείους δὲ ἐν ἀγορᾷ, ἐν τοῦ Ἀπόλλωνος τῷ ἱερῷ, Μαντινέας δὲ ἐν τοῦ Διὸς τῷ ἱερῷ, ἐν τῇ ἀγορᾷ. καταθέντων δὲ καὶ Ὀλυμπίασι στήλην χαλκῆν κοινῇ Ὀλυμπίοις τοῖς νυνί. 12. ἐὰν δέ τι δοκῇ ἄμεινον εἶναι ταῖς πόλεσι ταύταις[,] προςθεῖναι πρὸς τοῖς ξυγκειμένοις[·] ὅ τι [δ'] ἂν δόξῃ ταῖς πόλεσιν ἁπάσαις κοινῇ βουλευομέναις, τοῦτο κύριον εἶναι."

3. ** Θεσμοφύλακες] νομοφύλακες. (Λουγδ.)

Οἱ ἑξακόσιοι. Valla *sexaginta viri*, quasi ἑξήκοντα legerit. Sed in numeris eundem saepius labi vidimus ad III, 70. Antea cod. Bas. καὶ ἄλλαι αἱ ἀρχαί.

10. Ἀνανεοῦσθαι δέ. Δέ om. D.

Ἐς Ἦλιν. Ἐς om. C. I. K. Contra Lugd. ἐς ante Ἄργ. om.

Ἡμέραις. K. Ar. Chr. Dan. ἡμέρας priore loco, C. D. posteriore. At vid. ad. IV, 122.

11. Περί. Mosqu. τέ. Pro λιθίνῃ D. λιθήνῃ. Mosqu. ληθίνῃ.

Ἀπόλλωνος. Vind. Διός. In K. Ἀπόλλ. eras. At vid. Muell. Dor. I. p. 249. In D. E. verba ἐν τοῦ Ἀπόλλ. — ἐν τῇ ἀγορᾷ de., pro quibus E. in marg. ἐν τῷ Ἀπόλλωνι τῷ ἱερῷ.

Ἐν τοῦ Διὸς τῷ ἱερῷ. C. ἐν τῷ Διὸς ἱερῷ. I. ἐν τῷ τοῦ Διὸς ἱερῷ. At vid. ad III, 70. E. Vind. ἐν τῷ Διὸς τῷ ἱερῷ. Pro ἐν Mosq. ἐς.

Τῇ ἀγορᾷ. Τῇ om. Reg. et sic antea ἐν ἀγορᾷ.

Καταθέντων. Reg. κατέθεντο.

Ὀλυμπίασι Haack. Goell. Vulgo (et Bekk.) Ὀλυμπιάσι. Pal. Ὀλυμπιᾶσι. Cf. ad I, 130. et 143. C. Ὀλυμπιάδι. E. ἐν Ὀλυμπιάσι.

Τοῖς νυνί. Mosqu. τοῖ (? τοῖς?) νῦν. Antea idem χαλκοῦν.

12. Δοκῇ. Mosqu. δοκεῖ.

Ταῖς πόλεσι ταύταις. Gr. ταῖς ταύταις πόλεσι. Lugd. post ταύταις pergit Ὀλυμπίοις τοῖς νυνὶ προςθεῖναι

Ὅτι δ' ἄν. Δ' iure suspectum Bekkero et Goellero. Valla: *Quod si quidpiam videatur esse satius his civitatibus addi ad conventa, quicquid cunctis communiter videbitur, id ratum sit.* Cf. c. 23. fin. In vulg. προςθεῖναι pro imperativo dictum volunt. Cf. Matth. Gr. §. 546.

Βουλευομέναις Aug. Pal. It. Vat. H. G. cod. Bas. C. D. I. E.

(4. Αἱ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων σπονδαὶ ἔτι διαμένουσι. Κορίνθιοι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους πάλιν τὴν γνώμην ἔχουσιν.)

μη'. Αἱ μὲν σπονδαὶ καὶ αἱ ξυμμαχίαι οὕτως ἐγένοντο· καὶ αἱ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων οὐκ ἀπείρηντο τούτου ἕνεκα οὐδ' ὑφ' ἑτέρων. 2. Κορίνθιοι δὲ, Ἀργείων ὄντες ξύμμαχοι, οὐκ ἐσῆλθον ἐς αὐτάς, ἀλλὰ καὶ γενομένης πρὸ τούτου Ἠλείοις καὶ Ἀργείοις καὶ Μαντινεῦσι ξυμμαχίας, τοῖς αὐτοῖς πολεμεῖν καὶ εἰρήνην ἄγειν, οὐ ξυνώμοσαν, ἀρκεῖν δ' ἔφασαν σφίσι τὴν πρώτην γενομένην ἐπιμαχίαν, ἀλλήλοις βοηθεῖν, ξυνεπιστρατεύειν δὲ μηδενί. 3. οἱ μὲν Κορίνθιοι οὕτως ἀπέστησαν τῶν ξυμμάχων, καὶ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους πάλιν τὴν γνώμην εἶχον.

(5. Λακεδαιμονίους Ἠλεῖοι τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἱεροῦ εἴργουσιν. ἀμφιλογίαι αὐτῶν περὶ καταδίκης. Λίχας. μθ'. ν'.)

Ὀλ. ϟ'. πρὸ Χρ. υκ'. μετὰ τὴν ιδ'. Ἰουλ. μῆν.

μθ'. Ὀλύμπια δ' ἐγένετο τοῦ θέρους τούτου, οἷς Ἀνδροσθένης Ἀρκὰς παγκράτιον τὸ πρῶτον ἐνίκα· καὶ Λακεδαιμόνιοι τοῦ ἱεροῦ ὑπὸ Ἠλείων εἴρχθησαν, ὥστε μὴ θύειν μηδ' ἀγωνίζεσθαι, οὐκ ἐκτίνοντες τὴν δίκην

μη'. 2. Οὐκ ἀπείρηντο] οὐκ ἀπηγορεύθησαν. (L. Αὐγ.) — 10. Τῶν ξυμμάχων] ἤγουν τῶν Ἀργείων. (L. Αὐγ.)

(in quo tamen σα superscr.) Vind. K. m. Ar. Chr. Bekk. Goell. Ex Cass. Cl. Reg. Gr. βουλευομένοις affertur, vix recte, quum G. βουλευομέναις habere audiverimus. Vulgatum βουλευσαμέναις, quod grammaticae sane non adversatur, defendit Haack.

Cap. XLVIII. Καὶ Ἀθηναίων. Reg. (G.) καὶ αἱ Ἀθην.
2. Ἀρκεῖν. Ad ᾱ B. s. v. ος. Antea Mosqu. Ἠλίοις.

3. Οἱ μέν. D. οἱ μὲν οὖν.

Τὴν γνώμην. Τήν om. Reg. (G.) At vid. Ind. verb.

Cap. XLIX. Εἴρχθησαν. Cass. Vind. ἤρχθησαν. Mosqu. ἔρχθησαν. K. ὄρχθησαν, sed ειρ sec. man. Bekk., ut solet, εἵρχθησαν. Cf. de Art. crit. p. 152.

Ἐκτίνοντες. C. Vind. Mosqu. Dan. ἐκτείνοντες.

αὐτοῖς, ἣν ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ νόμῳ Ἠλεῖοι κατεδικάσαντο αὐτῶν, φάσκοντες † σφᾶς † ἐπὶ Φύρκον τε τεῖχος ὅπλα ἐπενεγκεῖν, καὶ ἐς Λέπρεον αὐτῶν ὁπλίτας ἐν ταῖς Ὀλυμπιακαῖς σπονδαῖς ἐςπέμψαι. ἡ δὲ καταδίκη διςχίλιαι μναῖ ἦσαν, κατὰ τὸν ὁπλίτην ἕκαστον δύο μναῖ, ὥςπερ ὁ νόμος ἔχει. 2. Λακεδαιμόνιοι δὲ, πρέσβεις πέμψαντες, ἀντέλεγον μὴ δικαίως σφῶν καταδεδικάσθαι, λέγοντες μὴ ἐπηγγέλθαι πω ἐς Λακεδαίμονα τὰς σπονδὰς, ὅτ᾽ ἐςέπεμψαν τοὺς ὁπλίτας. 3. Ἠλεῖοι δὲ τὴν παρ᾽ αὐτοῖς ἐκεχειρίαν ἤδη ἔφασαν εἶναι, (πρώτοις γὰρ σφίσιν αὐτοῖς ἐπαγγέλλουσι,) καὶ ἡσυχαζόντων σφῶν, καὶ

μθ΄. 1. Ἣν ἐν τῷ Ὀλυμπικῷ] γράφεται, ἣν ἔκτῳ Ὀλυμπικῷ. (l. Κασσ. Αὐγ.) — 3. ** Ἐν ταῖς Ὀλυμπ. σπονδαῖς] ἀντὶ τοῦ οὐσῶν Ὀλυμπιακῶν σπονδῶν. (Λουγδ.) — 7. Μὴ δικαίως σφῶν καταδεδικάσθαι] ἤγουν καταδικάσαι τοὺς Ἠλείους [εἰς τὸ Λέπρεον]. (l. Αὐγ.) — 11. Σφῶν] τῶν Ἠλείων. (l. Αὐγ.)

Ἣν — αὐτῶν. „Thom. Mag. [p. 648.]" WASS. Pro ἣν D. τήν.

Ἐν τῷ. Cam. (non tamen ex cod. Bas.) Vind. (in quo ἔκτῳ) Mosqu. marg. Steph. ἔκτῳ, quae scriptura Goellero non prorsus despicienda videtur. Cf. Schol. et adnot. K. et m. ἐν ex corr. habent, prius in iis deerat.

Ὀλυμπιακῷ. C. cod. Bas. (Cam.) Mosqu. K. m. (in quibus duobus ad marg. Ὀλυμπιακῷ,) marg. Steph. Ὀλυμπικῷ. „Thom. Mag. in Ὀλυμπικός reiicit Ὀλυμπιακός, et hic legit Ὀλυμπικῷ, et paulo post Ὀλυμπικαῖς, quod Gr. [cod. Bas. D. I. Vind. m. et a pr. man. E.] habet, non Ὀλυμπιακαῷ. De quo ad I, 6. actum est." DUK. De medio κατεδικάσαντο vid. I. 1. p. 189.

Σφᾶς. Σφῶν coniiciebat Goell. Actt. Monn. II. 3. p. 341. Vulgatam defendit Blume in libello scholastico Stralsundiae a. 1825. edito p. 21., qui nobis non persuasit. Cf. adnot.

Φύρκον. Vat. H. Φύρ, hic s. v. κοντε. Castellum ignotum est.

Ἐς C. D. I. Mosqu. Haack. Bekk. Goell. Vulgo εἰς. Cf. I. 1. p. 212.

Καταδίκη. „Agnoscit [ex h. l. vel c. 50.] Poll. VIII, 23. Τὴν καταδίκην ἀπαριθμεῖν Dion. Hal. p. 586. Τὰς καταδίκας προςεπέλεγεν Aelian. XIV. Var. Hist. 43." WASS.

Διςχίλιαι. C. I. διςχίλιοι.

2. Καταδεδικάσθαι. Gr. καταδικάσθαι. I. καταδεδικασθαι, sed ᾰ s. ῶ.

Ἐπηγγέλθαι. F. C. D. I. K. ἐπεγγέλθαι, si fides Gailii typothetis.

Πώ Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) F. (non E., quem Bekk. nominat,) Gr. Mosqu. K. m. Haack. Bekk. Goell. Vulgo male πότ᾽ (C. D. I. Ar. Chr. Dan. ποτέ).

3. Παρ᾽ αὐτοῖς. C. παρ᾽ αὐτῆς.

Ἐπαγγέλλουσι. Ald. Flor. ed. Bas. marg. Steph. ἀπαγγέλλουσι. At vid. Abresch. Haec maiore

οὐ προσδεχομένων ὡς ἐν σπονδαῖς, αὐτοὺς λαθεῖν ἀδικήσαντας. 4. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ὑπελάμβανον οὐ χρεὼν εἶναι αὐτοὺς ἐπαγγεῖλαι ἔτι ἐς Λακεδαίμονα, εἰ ἀδικεῖν γε ἤδη ἐνόμιζον αὐτούς· ἀλλ' οὐχ ὡς νομίζοντας τοῦτο δρᾶσαι· καὶ ὅπλα οὐδαμόσε ἔτι αὐτοῖς ἐπενεγκεῖν. 5. Ἠλεῖοι δὲ τοῦ αὐτοῦ λόγου εἴχοντο, ὡς μὲν οὐκ ἀδικοῦσι, μὴ ἂν πεισθῆναι· εἰ δὲ βούλονται σφίσι Λέπρεον ἀποδοῦναι, τό τε αὐτῶν μέρος ἀφιέναι τοῦ ἀργυρίου, καὶ ὃ τῷ θεῷ γίγνεται, αὐτοὶ ὑπὲρ ἐκείνων ἐκτίσειν.

ν'. Ὡς δ' οὐκ ἐσήκουον, αὖθις τάδε ἠξίουν, Λέπρεον μὲν μὴ ἀποδοῦναι, εἰ μὴ βούλονται, † ἀναβάντες † δὲ ἐπὶ τὸν βωμὸν τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου, ἐπειδὴ προθυμοῦνται χρῆσθαι τῷ ἱερῷ, ἀπομόσαι ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων ἦ μὴν ἀποδώσειν ὕστερον τὴν καταδίκην.

1. Οὐ προσδεχομένων] πόλεμον δηλονότι. (λ. Αὐγ.) ** προσδοκώντων. (Λουγδ.) — 2. Ὑπελάμβανον] ἀντὶ τοῦ ἀντέλεγον, [ἐκ διαδοχῆς ἀπεκρίνοντο. (λ. Αὐγ.)] — 4. ** Νομίζοντας] ἀδικεῖν δή. (Λουγδ.) — 9. Γίγνεται] ὀφείλεται. (λ. Αὐγ.)

ν'. 10. Ἐσήκουον] οἱ Λακεδαιμόνιοι. (λ. Αὐγ.) — Αὖθις τάδε ἠξίουν] οἱ Ἠλεῖοι. (λ. Αὐγ.) — 13. Ἱερῷ] νεῷ. (Λουγδ.) — Ἀπομόσαι ἐναντίον] κυρῶσαι δι' ὅρκου ἐνώπιον. (λ. Αὐγ.)

distinctione post εἶναι sublata in parenthesin primus redegit Haack.

Ὡς om. C. D. I. E. Ar. Chr. Dan., a sec. man. habet K.

4. Ὑπελάμβανον — ἐπαγγεῖλαι. „Thom. Mag. in ὑπολαμβάνω." WASS. Οὐ a Valla non expressum male deleturus erat Ae. Portus. At vid. Heilm. Post αὐτούς et δρᾶσαι cum Haack. paulo plenius interpunximus. Cf. adnot.

Ἐπαγγεῖλαι. E. Mosqu. Ar. Chr. ἀπαγγεῖλαι, sed E. cum ε̄ s. ᾱ.

Τοῦτο. I. τους τοῦτο. Statim Mosqu. δράσαι.

Αὐτοῖς. F. Mosqu. ἐν αὐτοῖς.

Ἐπενεγκεῖν. Cass. ἀπενεγκεῖν.

5. Βούλονται. Ar. βούλωνται.

Αὐτῶν. Goell. αὑτῶν. Cf. tamen Haack. et Farr. discr. script.

Μέρος om. Gr.

Τῷ θεῷ. Τῷ om. C. I.

Cap. L. Μὲν μή. Μή s. v. B.

Ἀναβάντες. Ἀναβάντας invitis omnibus libris tacite scripsit Bekk. Vid. tamen I. 1. p. 116. Nominativum revocavit. Goell. Apud Duk. punctum praecedit.

Ἀπομόσαι ἐναντίον. G. ἀπομοσαιεν αντιον, εν cum signo dubitat.

Ἐναντίον. Aug. Pal. F. et a pr. man. Cass. ἐναντίων. Statim τῶν bis habet Mosqu.

Τὴν καταδίκην. Τήν om. I.

2. ὡς δὲ οὐδὲ ταῦτα ἤθελον, Λακεδαιμόνιοι μὲν εἴργοντο τοῦ ἱεροῦ, θυσίας καὶ ἀγώνων, καὶ οἴκοι ἔθυον· οἱ δὲ ἄλλοι Ἕλληνες ἐθεώρουν, πλὴν Λεπρεατῶν. 3. ὅμως δὲ οἱ Ἠλεῖοι, δεδιότες μὴ βίᾳ θύσωσι, ξὺν ὅπλοις τῶν
5 νεωτέρων φυλακὴν εἶχον. ἦλθον δὲ αὐτοῖς καὶ Ἀργεῖοι καὶ Μαντινῆς, χίλιοι ἑκατέρων, καὶ Ἀθηναίων ἱππῆς, οἳ ἐν Ἄργει ὑπέμενον τὴν ἑορτήν. 4. δέος δ' ἐγένετο τῇ πανηγύρει μέγα μὴ ξὺν ὅπλοις ἔλθωσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ καὶ Λίχας ὁ Ἀρκεσιλάου
10 Λακεδαιμόνιος ἐν τῷ ἀγῶνι ὑπὸ τῶν ῥαβδούχων πληγὰς ἔλαβεν, ὅτι, νικῶντος τοῦ ἑαυτοῦ ζεύγους, καὶ ἀνακηρυχθέντος Βοιωτῶν δημοσίου κατὰ τὴν οὐκ ἐξουσίαν

3. Ἐθεώρουν] τῆς θεωρίας μετεῖχον. (λ. Αὐγ.) — 4. Μὴ βίᾳ θύσωσιν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. (λ. Αὐγ.) — 5. Αὐτοῖς] τοῖς Ἠλείοις. (λ. Αὐγ.) — 6. Χίλιοι ἑκατέρων] τουτέστι δισχίλιοι. — 7. Ὑπέμενον τὴν ἑορτήν] προσεδέχοντο τὴν ἑορτὴν τῶν Ὀλυμπίων. (λ. Αὐγ.) — 11. Τοῦ ἑαυτοῦ ζεύγους] τοῦ ἅρματος. (λ. Αὐγ.) — ** Ἀνακηρυχθέντος] ἀποδεχθέντος. (Λουγδ.) — 12. ** Βοιωτῶν δημοσίου] τοῦ δημοσίου τῶν Βοιωτῶν. §. ὑπηρέτου δημοτικοῦ. (Λουγδ.) — Κατὰ τὴν οὐκ ἐξουσίαν τῆς ἀγωνίσεως] διὰ τὸ μὴ ἐξεῖναι Λακεδαιμονίοις ἀγωνίζεσθαι.

2. Οὐδέ. Cass. C. D. I. οὐ.
Εἴργοντο. Cass. Pal. It. Vat. H. male εἶργον. Bekk. rursus εἴργοντο.
Τοῦ ἱεροῦ, θυσίας. „Valla legit τοῦ ἱεροῦ θυσίας, non interiecta hypodiastole [nam interpretatur *prohibiti sunt ab immolatione apud templum.*]“ STEPH. Arripuit hoc Haack., cui Vallae ratio non solum doctior, sed, quum sequatur καὶ οἴκοι ἔθυον, etiam verior videtur. Cap. 49. τοῦ ἱεροῦ εἴρχθησαν, ὥστε μὴ θύειν μηδ' ἀγωνίζεσθαι. Τὸ ἱερόν, quod plerique de templo intelligunt, Heilmannus utroque loco interpretatur *die Feierlichkeit.* Post ἔθυον vulgo punctum, apud Bekk. comma.
3. Δεδιότες. I. δεδιοντες, sed ῦ eras.

Μαντινῆς et mox ἱππῆς Pal. Bekk. Goell. Vulgo Μαντινῆς et ἱππῆς, plerique libri cum Haack. bis εις. Cf. I. 1. p. 221. 473. 475.

4. Λίχας Cass. Aug. Pal. (hi duo tamen a correct.) It. Vat. H. K. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) Λείχας. „Rectius scribi puto Λίχας. Cf. c. 22. [76.] Herodot. I, 67. Xenoph. Mem. I, 2, 61. Paus. VI, 2, 1. sq. Plut. Cim. 10. — Sed Xenoph. Hell. III, 2, 21. Λείχας legitur [verum ibi quoque aliquot codd. Λίχας.]“ KRUEG. ad Dion. p. 281. Priorem syllabam corripi docent poetae in comite Herculis, ut Ovid. Met. IX, 155. I. Μειχάς, et om. praeced. καί.

Οὐκ om. Lugd.

τῆς ἀγωνίσεως, προελθὼν ἐς τὸν ἀγῶνα, ἀνέδησε τὸν ἡνίοχον, βουλόμενος δηλῶσαι ὅτι ἑαυτοῦ ἦν τὸ ἅρμα· ὥστε πολλῷ δὴ μᾶλλον ἐπεφόβηντο πάντες, καὶ ἐδόκει τι νέον ἔσεσθαι. οἱ μέντοι Λακεδαιμόνιοι ἡσύχασάν τε, καὶ ἡ ἑορτὴ αὐτοῖς οὕτω διῆλθεν.

(*Κορινθίοις λόγοι προςφέρονται.*)

Ἰουλ. μην. τελευτ.

5. Ἐς δὲ Κόρινθον μετὰ τὰ Ὀλύμπια Ἀργεῖοί τε καὶ οἱ ξύμμαχοι ἀφίκοντο, δεησόμενοι αὐτῶν παρὰ σφᾶς ἐλθεῖν. καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβεις ἔτυχον παρόντες· καὶ πολλῶν λόγων γενομένων, τέλος οὐδὲν ἐπράχθη, ἀλλὰ, σεισμοῦ γενομένου, διελύθησαν ἕκαστοι ἐπ' οἴκου. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

Β. Χειμών. Κεφ. να'.

(*Ἡρακλεῶται οἱ ἐν Τραχῖνι ἡσσῶνται Αἰνιάνων καὶ ἄλλων προςχώρων.*)

Ὀλ. ϙ'. ἔτ. α'. πρὸ Χρ. υκ'.

να'. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Ἡρακλεώταις τοῖς ἐν Τραχῖνι μάχη ἐγένετο πρὸς Αἰνιᾶνας, καὶ Δόλοπας, καὶ Μηλιέας, καὶ Θεσσαλῶν τινάς.

1. ** Ἀνέδησε] ἐστεφάνωσε. (Λουγδ.) — 5. Αὐτοῖς οὕτω διῆλθε] τοῖς Λακεδαιμονίοις οὕτω παρῆλθεν. (λ. Αὐγ.)

Ἀγωνίσεως. „Agnoscit Poll. III, 141." WASS.

Προελθὼν — ἡνίοχον. „Suid. in ἀγών. Cl. in marg. προςελθών, male. Vid. Hesych. Photius in Lex. προελθών etiam servat." WASS. In Hermanni exemplis Photii προςελθών, sicut Vat. H.; sed cf. Porsonis exempla.

Ἑαυτοῦ. Mosqu. καὶ ἑαυτοῦ, quod inepte defendit Bau. Mox C. ἐπεφόβητο.

Ἡσύχασάν τε. It. H. ἡσυχάσαντες. E. ἡσύχασόν τε. Cl. in marg. ἡσύχαζόν τε.

5. Μετὰ τά. Cod. Bas. μετὰ ταῦτα.

Θέρος. H. θέλος, s. v. θέρος. Vat. τέλος.

Cap. LI. Ἡρακλεώταις. Vat. K. Ἡρακλειώταις. Etiam in. m. ει superscr. Atque sic Xen. Anab. VI, 2. aliquoties optimus liber Vat. At ἐν τῇ Ἡρακλεώτιδι (Ponti) IV, 75. et mox §. 2. bis constanter Ἡρακλεωτ.

Τραχῖνι. Cass. Τραχίνῃ.

Αἰνιᾶνας. E. Αἰνειαδας, cum ν s. δ. Et Αἰνιᾶνες aliis vocantur. Vid. I. 2. p. 303. et ad Xen. Anab. VI, 1, 7. Vind. K. Αἰνιῶνας, sed in K. marg. ead. man. Αἰνιᾶνας. Pal. a pr. man. Ἀινιᾶνας. m. Αἰνίων.

Δόλοπας. Mosqu. Δόλωπας.

2. προσοικοῦντα γὰρ τὰ ἔθνη ταῦτα τῇ πόλει πολέμια ἦν· οὐ γὰρ ἐπ' ἄλλῃ τινὶ γῇ ἢ τῇ τούτων τὸ χωρίον ἐτειχίσθη· καὶ εὐθύς τε καθισταμένῃ τῇ πόλει ἠναντιοῦντο, ἐς ὅσον ἐδύναντο φθείροντες, καὶ τότε τῇ μάχῃ ἐνίκησαν τοὺς Ἡρακλεώτας, καὶ Ξενάρης ὁ Κνίδιος Λακεδαιμόνιος ἄρχων αὐτῶν ἀπέθανε, διεφθάρησαν δὲ καὶ ἄλλοι τῶν Ἡρακλεωτῶν. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα, καὶ δωδέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

ἀπὸ τῆς λʹ. Σεπτεμβρ. μην. μέχρι νιθʹ. Μαρτ. μην. τελευτ.

XIII. Τρίτον καὶ δέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. νβʹ—νϛʹ.

Α. Θέρος. Κεφ. νβʹ—νεʹ.

(1. Ἡράκλειαν Βοιωτοὶ παραλαμβάνουσι.)

νβʹ. ΤΟΥ Δ' ΕΠΙΓΙΓΝΟΜΕΝΟΥ ΘΕΡΟΥΣ εὐθὺς ἀρχομένου τὴν Ἡράκλειαν, ὡς μετὰ τὴν μάχην κα-

Ὀλ. ϟʹ. ἔτ. αʹ. πρὸ Χρ.

ναʹ. 2. Οὐ γὰρ ἐπ' ἄλλῃ τινὶ γῇ] [ἀντὶ τοῦ] οὐκ ἐπὶ βλάβῃ ἄλλης τινὸς γῆς. — Τὸ χωρίον] ἡ Ἡράκλεια. (1. Αὐγ.)

2. Προσοικοῦντα γάρ. Γάρ om. H., s. v. habet K., ex quo et Lugd. προσηκοῦντα affertur.

Ταῦτα Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) F. cod. Bas. Gr. C. D. E. Vind. Mosqu. K. m. Ar. Chr. Vall. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ταύτῃ.

Ἢ τῇ. Vat. H. ἢ πῇ. Post ἐτειχίσθη Bekk. plene interpunxit. Nos plenam interpunctionem post ἦν mutasse satis habuimus.

Καθισταμένῃ. E. K. m. Ar. Chr. Dan. ἀνισταμένῃ, sed in K. m. καθι superscr. Mox in ἠναντιοῦντο tertium ν s. v. G.

Ἐδύναντο. Cass. It. ἐδύνοντο. Etiam in Aug. nostrum demum a correct.

Τότε om. Mosqu. Post φθείρ. in ed. Lips. male punctum.

Κνίδιος. I. Νίδιος. „Illa ὁ Κνίδιος delenda censet Fr. Port., verum sine ratione; nam quum Cnidii sint Lacedaemoniorum coloni, ut docet Herodotus l. I., hinc Xenares, quum esset Cnidius, etiam Lacedaemonius dicitur a Thuc.“ HUDS. „Inconsulte disputat; nam si erat Cnidius, quid opus erat et qui licebat eum Lacedaemonium vocare?“ HAACK. „Palm. suspecta vox, ut e nomine patris Xenar, orta. Abr. 532. Heilm. accipit pro gen. *filius Cnidis*.“ GOTTL. Ita nos quoque. Cf. I. 1. p. 231. „Nomen istud nuspiam [*nusquam*] alibi legitur. Fortasse cognomen est.“ GOELL.

Ἄλλοι. Cl. οἱ ἄλλοι. C. ἄλλῃ.

Καὶ δωδέκατον — ἐτελεύτα om. Gr., s. v. al. man. habet H.

: νιθ'. ἀπὸ τῆς κς'. Μαρτ. μην.

πῶς ἐφθείρετο, Βοιωτοὶ παρέλαβον, καὶ Ἡγησιππίδαν τὸν Λακεδαιμόνιον, ὡς οὐ καλῶς ἄρχοντα, ἐξέπεμψαν. δείσαντες δὲ παρέλαβον τὸ χωρίον, μὴ, Λακεδαιμονίων τὰ κατὰ Πελοπόννησον θορυβουμένων, Ἀθηναῖοι λάβωσι· Λακεδαιμόνιοι μέντοι ὠργίζοντο αὐτοῖς. 5

(2. Ἀλκιβιάδης, ἐς Πελοπόννησον στρατεύσας, τείχη οἰκοδομεῖ.)

2. Καὶ τοῦ αὐτοῦ θέρους Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου, στρατηγὸς ὢν Ἀθηναίων, Ἀργείων καὶ τῶν ξυμμάχων ξυμπρασσόντων, ἐλθὼν ἐς Πελοπόννησον μετ' ὀλίγων Ἀθηναίων ὁπλιτῶν καὶ τοξοτῶν, καὶ τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων παραλαβὼν, τά τε ἄλλα ξυγκαθίστη περὶ τὴν 10 ξυμμαχίαν, διαπορευόμενος Πελοπόννησον τῇ στρατιᾷ, καὶ Πατρέας τε τείχη καθεῖναι ἔπεισεν ἐς θάλασσαν, καὶ αὐτὸς ἕτερον διενοεῖτο τειχίσαι ἐπὶ τῷ Ῥίῳ τῷ Ἀχαϊκῷ· Κορίνθιοι δὲ καὶ Σικυώνιοι, καὶ οἷς ἦν ἐν βλάβῃ τειχισθὲν, βοηθήσαντες διεκώλυσαν. 15

νβ'. 2. Ἐξέπεμψαν] ἐξεδίωξαν [οἱ Βοιωτοί. (λ. Αὐγ.)] — 4. *,* Τὰ κατά] λείπει διά. (Λουγδ.) — 9. Αὐτόθεν] ἀπὸ Πελοποννήσου. (λ. Αὐγ.) — 10. Καὶ παραλαβών] τινὰς δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Ξυγκαθίστη] † βεβαιοτέρους † ἐποίει. (λ. Αὐγ.) — 12. ** Ἐς θάλασσαν] ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς τῆς θαλάσσης. (Λουγδ.) — 15. Βοηθήσαντες] μετὰ βοηθείας δραμόντες. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

Cap. LII. Ἐφθείρετο. C. ἐσθήρετο.

Ἡγησιππίδαν. Gr. C. Ἡγεσιππίδαν.

Τὰ κατά. C. τοὺς κατά.

Ὠργίζοντο. Reg. Mosqu. ὀργίζοντο.

2. Ἀλκιβιάδης. Gr. ὁ Ἀλκ. Cf. ad III, 36. IV, 58.

Κλεινίου. Dan. Κλεινιδίου.

Ξυμπρασσόντων. Mosqu. πρασσόντων.

Ἀθηναίων ὁπλιτῶν. Reg. (G.) ὁπλιτῶν Ἀθηναίων.

Παραλαβών. Vulgo καὶ παραλ. cum virgula ante καί, sed καί om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. cod. Bas. Gr. C. I. K. Haack. Bekk. Goell., et eras. in m. „Abest recte, ut opinor; nam turbat sensum, qui constat, si τινάς suppleas cum Scholiaste, etsi is quoque [in cap.] agnoscit καί." DUK. „Abest recte, nam cum sociis, qui ibi iam essent, venisse nequit." BAU.

Πελοπόννησον. Dan. Πελοποννήσου.

Ἔπεισεν. Reg. (G.) ἔπεσεν.

Ἐς θάλασσαν. Mosqu. ἐπὶ θάλ.

Ἕτερον. Vind. ἕτερος.

Σικυώνιοι. E. οἱ Σικυώνιοι.

(3. Πόλεμος Ἐπιδαυρίων καὶ Ἀργείων: νγ'—νε'. — αἰτίαι τοῦ πολέμου.)

νγ'. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους Ἐπιδαυρίοις καὶ Ἀργείοις πόλεμος ἐγένετο, προφάσει μὲν περὶ τοῦ θύματος τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ * Πυθαέως *, ὃ δέον ἀπαγαγεῖν οὐκ ἀπέπεμπον ὑπὲρ * παραποταμίων * Ἐπιδαύριοι (κυριώτατοι δὲ τοῦ ἱεροῦ ἦσαν Ἀργεῖοι) ἐδόκει δὲ καὶ ἄνευ τῆς αἰτίας τὴν Ἐπίδαυρον τῷ τε Ἀλκιβιάδῃ καὶ τοῖς Ἀργείοις προσλαβεῖν, ἢν δύνωνται, τῆς τε Κορίνθου ἕνεκα ἡσυχίας, καὶ ἐκ τῆς Αἰγίνης βραχυτέραν ἔσεσθαι τὴν βοήθειαν, ἢ Σκύλλαιον περιπλεῖν, τοῖς Ἀθηναίοις. παρεσκευάζοντο οὖν οἱ Ἀργεῖοι ὡς αὐτοὶ ἐς τὴν Ἐπίδαυρον διὰ τοῦ θύματος τὴν ἔσπραξιν ἐσβαλοῦντες.

Ol. ϟ'. ἔτ. β'. πρὸ Χρ. υιθ'. μετὰ τὴν κβ'. Ἰουλ. μην.

νγ'. 6. Τῆς αἰτίας] ταύτης δηλονότι. (l. Αὐγ.) — 8. Βραχυτέραν] διὰ βραχέος διαστήματος. (l. Αὐγ.)

Cap. LIII. Πυθαέως Wesseling. ad Diod. XII, 78. Vulgo (Haack. Bekk.) Πυθέως. Vat. Πιθέως. Mosqu. Πυθέος. Reg. (G.) F. Gr. Πυθιέως. E. Πειθαιως. Valcken. Epist. ad Roev. p. LXXIV. coniiciebat Πυθαιέως, quod recepit Goell. „Apud nostrum fere Πύθιος. [At „de Apolline Pythio nihil habebant causae, cur essent solliciti; de suo cogitabant Argivi.“ VALCK.] Agnoscit et Πυθεύς Steph. [de Pythio], ex cuius genitivo Πυθῆος possessivum Πυθήϊος. Est et Πυθαιεύς.“ WASS. „Hermionici agri [apud Asinen] templum fuisse e Paus. l. II. hic adnotat Acacius. Sed ibi Πυθαεύς est c. 35. [§. 2. ubi vid. Sieb.] et c. 36. [§. 5.]“ DUK. Hoc igitur recepimus.

Δέον. E. δέ.

Ἀπαγαγεῖν. Pal. ἐπαγαγεῖν.

Ἀπέπεμπον. Pal. ἐπέπεμπον. K. quidem ἀπέπεμπον, sed postrema syllaba ex corr.

Παραποταμίων Reg. (G.) Cam. marg. Steph. Wessel. ad Diod. l. l. Bened. Haack. In Gr. παρὰ ποταμίων. F. παραβοταμίων. Vulgo (Bekk. Goell.) βοταμίων. Lugd. ποταμίων, in marg. βοταμίων. C. D. I. βοταμένων. Hariolatur Lindav. p. IX. Cf. adnot.

Κυριώτατοι — Ἀργεῖοι. „Haec verba ceteris tanquam parenthesin interiecta esse docet ratio particularum μὲν — δέ et illud καὶ ἄνευ τῆς αἰτίας, quod respicit ad προφ. Vulgo post Ἐπιδ. et Ἀργ. plene interpungitur.“ HAACK. Mosqu. καὶ κυριώτ. D. ἦσαν Ἀργείοις, sed ς eras.

Ἐδόκει. C. I. ἐδεδόκει, sed I. in marg. ἐδόκει.

Καὶ ἄνευ. Καί om. Gr. B.

Τῆς αἰτίας. I. τὶ αἰτίας.

Σκύλλαιον. C. I. Σκύλαιον. At vid. Strab. Steph. al. Post περιπλεῖν virgula ante Haack. deerat.

Τοῖς Ἀθηναίοις. D. τοὺς Ἀθηναίους, sed οις s. ους.

Οἱ Ἀργεῖοι. Οἱ om. Lugd. et ed. Bas.

Διὰ τοῦ. Mosqu. διὰ τό.

Ἐσβαλοῦντες. Cass. Aug. Pal.

(Λακεδαιμόνιοι μὲν ἐς Λεῦκτρα ἐκστρατεύουσιν, Ἀργεῖοι δὲ τὴν Ἐπιδαυρίαν δῃοῦσιν.)

νδ'. Ἐξεστράτευσαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους πανδημεὶ ἐς Λεῦκτρα τῆς ἑαυτῶν μεθορίας πρὸς τὸ Λύκαιον, Ἄγιδος τοῦ Ἀρχιδάμου βασιλέως ἡγουμένου· ᾔδει δὲ οὐδεὶς ὅποι στρατεύουσιν, 5 οὐδὲ αἱ πόλεις ἐξ ὧν ἐπέμφθησαν. 2. ὡς δ' αὐτοῖς τὰ διαβατήρια θυομένοις οὐ προὐχώρει, αὐτοί τε ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου, καὶ τοῖς ξυμμάχοις περιήγγειλαν μετὰ τὸν μέλλοντα (Καρνεῖος δ' ἦν μήν, ἱερομήνια Δωριεῦσι,) παρασκευάζεσθαι ὡς στρατευσομένους. 3. Ἀργεῖοι δ' ἀναχωρησάντων αὐτῶν, τοῦ πρὸ τοῦ Καρνείου μηνὸς 10

Μεταγειτν. μην. Ἀττικ. Ἑκατομβ. μην. Ἀττικ.

νδ'. 5. Πόλεις] αἱ Λακωνικαί. — 6. Οὐ προὐχώρει] ἤγουν οὐ καλὰ ἐφαίνετο. — 7. Μετὰ τὸν μέλλοντα] μῆνα δηλονότι. — 8. ** Καρνεῖος] Μάϊος. (Λευνδ.) — Καρνεῖος δ' ἦν μὴν] τοῦ γὰρ Καρνείου πολλὰς ἔχοντος ἱερὰς ἡμέρας, ἢ καὶ πάσας ἱερὰς μᾶλλον, οὐκ ἐστρατεύοντο. — Ἱερομήνια] ἡ ἑορτώδης ἡμέρα.

In Vat. Mosqu. ἐςβαλόντες, sed in Cass. Aug. recte correctum.

Cap. LIV. Ἐξεστράτευσαν. D. ἐστράτευσαν.

Πρὸς. E. ἐπί.

Ὅποι. Reg. C. I. Mosqu. ὅπη, Ar. ὅπου. Statim στρατεύσουσιν nobis placere adnotavimus I. 1. p. 154. et ita cod. Bas. Cf. Matth. Gr. §. 507. I. 1. 2.

Ἐπέμφθησαν. Mosqu. ἐξεπέμφησαν (? ἐξεπέμφθ?)

2. Αὐτοί τε. Τὲ om. E.

Τοῖς ξυμμάχοις. C. I. K. Ar. Chr. τοὺς ξυμμάχους.

Περιήγγειλαν. H. περιήγγελλον, sed ει s. λλ et αν s. ον.

Τὸν μέλλοντα. Mosqu. Ar. Chr. τὰ μέλλοντα. Omnia verba μετὰ τὸν μελλ. in marg. habet I., sed ead. man.

Καρνεῖος. Reg. (G.) Gr. E. Κρανεῖος. D. I. Καρναος. At vid. not.

Μήν om. Mosqu.

Ἱερομήνια. Cl. Reg. ἱερομηνία (G. ἱερομνια, sed η s. μ.) „Quod habet etiam Schol. in edd. Bas. Steph. 2. et Huds., Ἱερομήνια in Port." DUK. Cf. adnot. hic et III, 56. Post ἱερομ. in Ald. Flor. Bas. male virgula, in reliquis edd. ante Lips. aeque prave distinguebatur (Καρ. δ' ἦν μήν,) ἱερομ. Δωρ. παρασκευάζεσθαι. Sed „illa ἱερομ. Δωρ. non minus quam praecedentia per parenthesin inseruntur, quod recte observavit Portus." DUK.

Παρασκευάζεσθαι. Reg. (G.) παρεσκευάζετο, sed corr. int. vers. man. rec.

Στρατευσομένους. G. στρατευσομένοις, quod etiam in F. superscr. Neque tamen opus. Vid. I. 1. p. 128.

3. Ἀργεῖοι δ'. In Vat. H. δ' de.

Καρνείου. Reg. (G.) Gr. C. rursus Κρανείου. In m. nostrum ex corr.

ἐξελθόντες τετράδι φθίνοντος, καὶ ἄγοντες τὴν ἡμέραν ταύτην, πάντα τὸν χρόνον * ἐσέβαλλον † ἐς τὴν Ἐπιδαυρίαν, καὶ ἐδῄουν. 4. Ἐπιδαύριοι δὲ τοὺς ξυμμάχους ἐπεκαλοῦντο· ὧν τινὲς, οἱ μὲν τὸν μῆνα προυφασίσαν-
5 το, οἱ δὲ, καὶ ἐς μεθορίαν τῆς Ἐπιδαυρίας ἐλθόντες, ἡσύχαζον.

(Λόγοι μάταιοι περὶ εἰρήνης. Λακεδαιμόνιοι μὲν ἐς Καρύας ἐκστρατεύουσιν, Ἀλκιβιάδης δὲ Ἀργείοις βοηθεῖ.)

νε'. Καὶ καθ' ὃν χρόνον ἐν τῇ Ἐπιδαύρῳ οἱ Ἀργεῖοι ἦσαν, ἐς Μαντίνειαν πρεσβεῖαι ἀπὸ τῶν πόλεων ξυνῆλθον, Ἀθηναίων παρακαλεσάντων. καὶ γιγνομένων λόγων, Εὐφαμίδας ὁ Κορίνθιος οὐκ ἔφη τοὺς λόγους

1. *Καὶ ἄγοντες τὴν ἡμέραν ταύτην*] ἐπιτηροῦντες [καὶ] καιροφυλακοῦντες. ἔνιοι δὲ, ἑορτάζοντες διὰ παντὸς τὴν ἡμέραν ταύτην, τότε ἀπροσδοκήτως [τοῖς] Ἐπιδαυρίοις ἐπέπεσον. — *Ἄγοντες*] τὸν στρατόν. (Λουγδ.) — 4. *Ἐπεκαλοῦντο*] εἰς βοήθειαν δηλονότι. — *Ὧν τινές*] ἀφ' ὧν. (λ. Αὐγ.) — *Τὸν μῆνα προυφασίσαντο*] τοῦ μὴ ἐξελθεῖν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) ἀντὶ τοῦ λέγοντες εἶναι ἱερομηνίαν.

Ἐξελθόντες. Reg. (G.) C. D. I. E. ἐξελθόντος, sed D. I. cum ες s. ος.

Τετράδι. Lugd. τετράδην. E. τετάρτῃ. C. D. I. εἰκοστῇ ἑβδόμῃ, ex interpr.

Ἡμέραν. G. ἡμετέραν. Virgulam non post ταύτην, sed post χρόνον perperam collocavit Bekk. *Ἀέντες* pro ἄγοντες aliquando coniiciebat Reisk. Vid. adnot.

Ἐσέβαλλον Vat. H. Gr. Bredov. Goell. Vulgo (Haack. Bekk.) ἐσέβαλον. „Fortassis praestat lectio ἐσέβαλλον propter verba πάντα τὸν χρόνον, quod sive de tota aestate cum Bredov. intelligas, sive de tempore τῶν ἱερομηνιῶν, quod mihi verisimilius videtur, certe non conveniat aoristo, nisi si hunc statueris accipiendum esse pro participio ἐσβαλόντες ἐδῄουν, ut magis ad ἐδῄουν quam ad ἐσέβαλον pertineant verba πάντα τὸν χρόνον. Quae ratio ferri posse videtur.“ HAACK. Ita haec comparanda essent cum τὸ αὐτὸ ἕνα ἕκαστον παραγαγόντες καὶ ἐρωτῶντες III, 68. ubi vid. adnot. Non plane similia sunt quae ex Homero adnotavit Matth. Gr. p. 1098.

Ἐπιδαυρίαν. D. Ἐπιδαυρίων.

4. *Προυφασίσαντο*. E. marg. Steph. προφασίσαντες.

CAP. LV. *Ἐπιδαύρῳ*. Pal. Ἐπιδαυρίῳ.

Οἱ Ἀργεῖοι Cass. Aug. Cl. It. Vat. H. Reg. cod. Bas. Gr. C. D. I. E. K. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo οἱ δε.

Ἀπό. H. rursus ἐκ. Cf. ad c. 3.

Παρακαλεσάντων. Lugd. παρακελευσάντων, sed ᾱ s. ε et ε s. ευ.

Εὐφαμίδας Cass. Aug. Cl. Pal.

τοῖς ἔργοις ὁμολογεῖν· σφεῖς μὲν γὰρ περὶ εἰρήνης ξυγκαθῆσθαι, τοὺς δ' Ἐπιδαυρίους καὶ τοὺς ξυμμάχους καὶ τοὺς Ἀργείους μεθ' ὅπλων ἀντιτετάχθαι· διαλῦσαι οὖν πρῶτον χρῆναι * ἐφ' * ἑκατέρων ἐλθόντας τὰ στρατόπεδα, καὶ οὕτω πάλιν λέγειν περὶ τῆς εἰρήνης. 2. καὶ πεισθέντες ᾤχοντο, καὶ τοὺς Ἀργείους ἀπήγαγον ἐκ τῆς Ἐπιδαυρίας. ὕστερον δὲ ἐς τὸ αὐτὸ ξυνελθόντες, οὐδ' ὣς ἐδυνήθησαν ξυμβῆναι, ἀλλ' οἱ Ἀργεῖοι πάλιν ἐς τὴν Ἐπιδαυρίαν ἐσέβαλον, καὶ ἐδῄουν. 3. ἐξεστράτευσαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐς Καρύας· καὶ ὡς οὐδ' ἐνταῦθα τὰ διαβατήρια αὐτοῖς ἐγένετο, ἐπανεχώρησαν. 4. Ἀργεῖοι δὲ, τεμόντες τῆς Ἐπιδαυρίας ὡς τὸ τρίτον μέρος, ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου. καὶ Ἀθηναίων αὐτοῖς χίλιοι ἐβοήθη-

Σεπτεμβριν.

νε'. 1. Ὁμιλεῖν] γράφεται ὁμολογεῖν. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 3. ** Διαλῦσαι —] τὸ ἑξῆς, διαλῦσαι ἐλθόντας ἀφ' † ἑκατέρας † (Λουγδ.) — 6. Ὤιχοντο] οἱ πρέσβεις δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 7. Ἐς τὸ αὐτὸ ξυνελθόντες] ἑνωθέντες. (λ. Αὐγ.) — 11. ** Τὰ διαβατήρια] τὰ ἱερεῖα εἰς διάβασιν. (Λουγδ.) — Τὰ διαβατήρια αὐτοῖς ἐγένετο] καλὰ δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 13. Ἐβοήθησαν] μετὰ

It. Vat. Reg. (G.) cod. Bas. Gr. C. K. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo Ἐφαμίδας. H. Ἀφαμίδας. „Vid. Valck. ad Herodot. IV, 150." GOTTL. Cf. II, 33. IV, 119.

Ὁμολογεῖν. Cam. et marg. Steph. ex Schol. vulg. ὁμιλεῖν. Cf. adnot. Deinde bis colon puncto substituit Bekk.

Σφεῖς. Lugd. σφᾶς. At vid. ad IV, 114.

Καὶ τοὺς Ἀργείους. „Aliter [κατὰ τ. Ἀ.] legisse videtur Valla; nam vertit: *Epidaurios autem et socios cum armis adversus Argivos in acie stare.*" HUDS. Potuit tamen etiam nostrum sic interpretari.

Ἀντιτετάχθαι. C. ἀντετάχθαι. K. ἀτιτετάχθαι. Statim C. διαλυσα, Mosqu. διαλύσαι.

Ἐφ' Cass. (in quo rec. man. in ἀφ' mutavit,) Goell. Idem in m. superscr. Vulgo (Haack. Bekk.) ἀφ'. Cf. adnot.

Ἐλθόντας. Pal. ἐλθόντα, sicut Ae. Portus coniiciebat. At vid. adnot.

Περὶ τῆς εἰρήνης. „Cl. περὶ εἰρήνην. Fort. περὶ εἰρήνης." WASS. K. εἰρήνης. Articulus non sollicitandus.

2. Ἀπήγαγον. C. ἐπηγαγονν (? ἐπήγαγον?)

Ξυνελθόντες. H. G. ξυνελθόντας.

Ἐσέβαλον. H. ἐσέβαλλον, sed hic alia ratio est quam c. 54, 3.

3. Τὰ διαβατήρια. Τά om. Reg. At vid. c. 54, 2. (G. διαβατήριον, cum ᾱ s. ον ead. man.)

4. Ὡς s. v. habet H., om. Vat. Antea B. τῆς τῆς Ἐπιδ. Post οἴκ. vulgo colon, post στρατ. punctum, quod recte invertit Bekk.

σαν ὁπλῖται, καὶ Ἀλκιβιάδης στρατηγός· πυθόμενοι δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐξεστρατεῦσθαι, καὶ ὡς οὐδὲν ἔτι αὐτῶν ἔδει, ἀπῆλθον. καὶ τὸ θέρος οὕτω διῆλθε.

B. Χειμών. Κεφ. νϛ.

(Λακεδαιμονίων ἐς Ἐπίδαυρον φρουροὺς ἐσπεμψάντων Ἀθηναῖοι τοὺς Εἵλωτας ἐς Πύλον ἀνακομίζουσιν. Ἐπιδαύρου Ἀργεῖοι ἀποπειρῶσι.)

νϛ. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Λακεδαιμόνιοι, λαθόντες Ἀθηναίους, φρουρούς τε τριακοσίους καὶ Ἀγησιππίδαν ἄρχοντα κατὰ θάλασσαν ἐς Ἐπίδαυρον ἐσέπεμψαν. 2. Ἀργεῖοι δ' ἐλθόντες παρ' Ἀθηναίους ἐπεκάλουν ὅτι, γεγραμμένον ἐν ταῖς σπονδαῖς διὰ τῆς ἑαυτῶν ἑκάστους μὴ ἐᾶν πολεμίους διϊέναι, ἐάσειαν κατὰ θάλασσαν παραπλεῦσαι· καὶ εἰ μὴ κἀκεῖνοι ἐς Πύλον κομιοῦσιν ἐπὶ Λακεδαιμονίους τοὺς Μεσση-

Ὀλ. ϟ. ἔτ. β. πρὸ Χρ. υιθ'. ἀπὸ τῆς ιγ' Ὀκτωβρ. μην.

βοηθείας ἦλθον. (λ. Αὐγ.) — 2. ** Ὡς] ὅτι. (Λουγδ.)

νϛ. 7. Ἐσέπεμψαν] εἰσέβαλον πέμψαντες. — 9. Ἐάσειαν] οἱ Ἀθηναῖοι. — 10. Καὶ εἰ μὴ κἀκεῖνοι ἐς Πύλον — —] οἱ Ἀργεῖοι τοῖς Ἀθηναίοις ἔλεγον ὅτι, ἐὰν μὴ εἰσαγάγωσι πάλιν ἐς Πύλον τοὺς Εἵλωτας καὶ Μεσσηνίους, οὓς ἐξήγαγον ἐκ Πύλου διὰ τὰς πρὸς † Μεσσηνίους † συνθήκας, ἀδικήσεσθαι αὐτοὶ οἱ Ἀργεῖοι. ἔνιοι δὲ, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἤκουσαν. — 11. ** Ἐπὶ Λακεδαιμονίους] κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων. (Λουγδ.)

Τὰ τοῦ κεφαλαίου τούτου σχόλια πλὴν τοῦ τρίτου λ. Αὐγ.

Ἀλκιβιάδης. Gr. ὁ Ἀλκιβ. Antea Mosqu. ὁπλῖται.
Πυθόμενοι. Cass. Aug. Reg. (G.) F. Lugd. cod. Bas. Gr. C. D. E. K. πυθόμενος. „Sic legit et distinguit Fr. Port. στρατηγὸς, πυθόμενοι τοὺς Λακεδ." HUDS. Reiskio οὐκ ante ἐξεστρ. excidisse videbatur. Consule adnot. Pessime Levesqu. Καρύαις pro praeced. αὐτοῖς coniecit.
Ἀπῆλθον. D. I. ἀπῆλθε. Deinde H. I. θῆρος, E. οὕτως.
Διῆλθε. Cass. Pal. H. C. I. Bekk. bene διῆλθεν, ut in fine librorum.
Cap. LVI. Ἀθηναίους. D. τοὺς Ἀθην.
Τε τριακοσίους. Gr. τετρακοσίους. Cod. Bas. τέ om.
Ἀγησιππίδαν. Pal. Ἀγησιπίδαν. Lugd. Ἀγισιππίδαν. „Supra [c. 52] Ἡγησιππίδαν [si idem est]." HUDS.
Ἐς. Cl. ὡς. „Quomodo noster IV, 50. 79. VIII, 31." WASS. „Sed omnibus his locis de hominibus dicitur." DUK. Cf. adnot. ad I, 50. In Vat. de.
Ἐπίδαυρον. F. Ἐπιδαυρίαν.
Ἐσέπεμψαν. Cod. Bas. ἔπεμψαν.
Ἑκάστους. Mosqu. ἑκάστου. Mox C. παραπλῆσαι.
Καὶ εἰ. Gr. κεί, quod pedestris oratio non admittit.
Μεσσηνίους. Gr. C. D. I. E.

νίους καὶ Εἵλωτας, ἀδικήσεσθαι αὐτοί. 3. Ἀθηναῖοι δέ, Ἀλκιβιάδου πείσαντος, τῇ μὲν Λακωνικῇ στήλῃ ὑπέγραψαν ὅτι οὐκ ἐνέμειναν οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖς ὅρκοις, ἐς δὲ Πύλον ἐκόμισαν τοὺς ἐκ Κρανίων Εἵλωτας λῄζεσθαι· τὰ δ' ἄλλα ἡσύχαζον. 4. τὸν δὲ χειμῶνα τοῦτον πολεμούντων Ἀργείων καὶ Ἐπιδαυρίων, μάχη μὲν οὐδεμία ἐγένετο ἐκ παρασκευῆς, ἐνέδραι δὲ καὶ καταδρομαί, ἐν αἷς ὡς τύχοιεν ἑκατέρων τινὲς διεφθείροντο. 5. καὶ τελευτῶντος τοῦ χειμῶνος πρὸς ἔαρ ἤδη κλίμακας ἔχοντες οἱ Ἀργεῖοι ἦλθον ἐπὶ τὴν Ἐπίδαυρον, ὡς ἐρήμου οὔσης διὰ τὸν πόλεμον, βίᾳ αἱρήσοντες· καὶ ἄπρακτοι ἀπῆλθον. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα, καὶ τρίτον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

ιδ'. κεφ. λε'. πρὸ Χρ. υιθ'. τελευτ. καὶ υιη'. ἀρχομ. πρὸ Χρ. υιη'. πρὸ τῆς ιγ'. Ἀπρίλ. μην.

κεφ. ιη'. κγ'. 1. Ἀδικήσεσθαι αὐτοί] ἤγουν ἀδικηθήσεσθαι οἱ Ἀργεῖοι. — 2. Τῇ μὲν Λακωνικῇ στήλῃ] ἣν ἔστησαν οἱ Ἀθηναῖοι, ἔχουσαν τὰς Λακωνικὰς σπονδάς. — 4. Λῄζεσθαι] ὥστε λῄζεσθαι. — 5. Τὰ δ' ἄλλα] ἤγουν κατὰ τὰ ἄλλα. — 7. Ἐκ παρασκευῆς] ἤγουν ἐκ φανερᾶς παρατάξεως. — Ἐνέδραι δὲ καὶ καταδρομαί] λεληθυῖαι ἐπιθέσεις. — 10. Ὡς ἐρήμου οὔσης] συμμαχίας δηλονότι.

Mosqu. K. rursus *Μεσηνίους*. Cf. I., 2. p. 531. et Bekk. ad I, 101. Pro praecedente *τούς* I. *καί*.

Εἵλωτας. Cass. *Εἴλωτας*, „ut et paulo post et plerumque." Cf. adnot. ad I, 101.

3. *Ὑπέγραψαν*. Vind. *ἐπέγραψαν*.

Ἐκ Κρανίων. Reg. (G.) *ἐν Κρανίῳ*. At vid. I. 2. p. 176. E. *ἐκ Κρανείω*.

Τὰ — ἡσύχαζον om. D. I.

4. *Ἀργείων*. Vat. H. *τῶν Ἀργείων*.

Καταδρομαί. H. *ἐκδρομαί*, sed *κατα* s. v. Antea C. *ἐναιδραι*.

Διεφθείροντο. Gr. Mosqu. *ἐφθείροντο*, in Gr. tamen nostrum superscr.

5. *Ἦλθον*. Vat. H. *ἐλθόντες*, at sequitur *καὶ ἀπῆλθον*. Virgula post *ὡς* ante Haack. deerat, et tamen altera post *πόλ.* exstabat.

Αἱρήσοντες. D. *αἱρήσονται*.

Καὶ τρίτον — ἐτελεύτα om. D. Pro *τρίτον* Reg. (G.) *τὸ τρίτον*. At vid. ad II, 70. et Engelh. ad Plat. Menex §. 2.

XIV. Τέταρτον καὶ δέκατον ἔτος τοῦ πολέμου. Κεφ. νζ'—πα'.

Α. Θέρος. Κεφ. νζ'—οε'. Πόλεμος Ἀργείων καὶ Λακεδαιμονίων.

(1. Πρώτη στρατεία Λακεδαιμονίων Ἄγιδος ἡγουμένου ἐπ' Ἄργος. τετράμηνοι σπονδαί. νζ'—ξ'. Αἰτίαι τῆς στρατείας. καταρίθμησις τοῦ ξυλλεγέντος στρατεύματος.)

νζ'. ΤΟΥ Δ' ΕΠΙΓΙΓΝΟΜΕΝΟΥ ΘΕΡΟΥΣ μεσοῦντος Λακεδαιμόνιοι, ὡς αὐτοῖς οἵ τε Ἐπιδαύριοι, ξύμμαχοι ὄντες, ἐταλαιπώρουν, καὶ τἄλλα ἐν τῇ Πελοποννήσῳ τὰ μὲν ἀφειστήκει, τὰ δ' οὐ καλῶς εἶχε, νομίσαντες, εἰ μὴ προκαταλήψονται ἐν τάχει, ἐπὶ πλέον χωρήσεσθαι αὐτά, ἐστράτευον αὐτοὶ καὶ οἱ Εἵλωτες πανδημεὶ ἐπ' Ἄργος· ἡγεῖτο δὲ Ἄγις ὁ Ἀρχιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς. 2. ξυνεστράτευον δ' αὐτοῖς Τεγεᾶται καὶ ὅσοι ἄλλοι Ἀρκάδων Λακεδαιμονίοις ξύμμαχοι ἦσαν. οἱ δ' ἐκ τῆς ἄλλης Πελοποννήσου ξύμμαχοι καὶ οἱ ἔξωθεν ἐς Φλιοῦντα ξυνελέγοντο, Βοιωτοὶ μὲν πεντακισχίλιοι ὁπλῖται, καὶ τοσοῦτοι ψιλοί, καὶ ἱππῆς πεν-

Ὀλ. 9ʹ. ἔτ. ϛʹ. πρὸ Χρ. υιη'. ἀπὸ τῆς ιβ'. Ἰουν. μην. μέχρι τῆς ια'. Ἰουλ.

νζ'. 3. Καὶ τἄλλα] ἔθνη δηλονότι. — 4. Τὰ μὲν ἀφειστήκει] τῶν Λακεδαιμονίων δηλονότι. τουτέστιν Ἦλις καὶ Μαντίνεια. — Τὰ δ' οὐ καλῶς εἶχεν] ἤγουν ἐστασίαζον. τουτέστιν ἡ Κόρινθος. — 5. Ἐπὶ πλέον] ἤγουν κακόν. (l. Αὐγ.) — 10. Καὶ οἱ ἔξωθεν] Πελοποννήσου δηλονότι. (l. Αὐγ.)

Cap. LVII. Μεσοῦντος om. Mosqu.

Τἄλλα. D. τ' αλα. Bekk. τἆλλα.

Ἀφειστήκει. It. Vat. H. Bekk. ἀφεστήκει. Nihil refert. Vid. I. 1. p. 228. C. F. ἀφιστήκει.

Προκαταλήψονται. Aug. It. Vat. H. καταλήψονται, sed in Aug. προ additum a corr.

Αὐτά. Gr. τὰ αὐτά. C. αὐτούς.

Ἐπ'. Gr. C. D. I. ἐς.

Ἄργος. Mosqu. Ἄργους.

Ὁ Ἀρχιδάμου. Ὁ om. H. At vid. II, 19. Haackium ubique Ἆγις exarare iam c. 24. adnotavimus.

Λακεδαιμονίων om. Reg. (G.)

2. Τεγεᾶται. Vulgo Τεγεᾶταί τε, sed τέ om. Cass. Aug. It. Vat. F. E. Mosqu. Bekk. Goell.

Ἀρκάδων. Mosqu. Ar. Chr. Dan. Ἀρκάδες.

Φλιοῦντα. Pal. Φλειοῦντα, sed corr. rec. man. I. Φλοιοῦντα. Vat. H. Φιλιοῦντα. Mosqu. Φιλοῦντα.

Καὶ τοσοῦτοι — δισχίλιοι ὁπλῖται om. I. Caeterum vulgo ἱππῆς, plerique libri ἱππεῖς. Cf. I. 1. p. 221. et 475.

πεντακόσιοι, καὶ ἅμιπποι ἴσοι· Κορίνθιοι δὲ δισχίλιοι ὁπλῖται· οἱ δ' ἄλλοι, ὡς ἕκαστοι· Φλιάσιοι δὲ πανστρατιᾷ, ὅτι ἐν τῇ ἐκείνων ἦν τὸ στράτευμα.

(Ἆγις, τοὺς Ἀργείους λαθών, τρισὶ τάγμασιν ἐς τὴν αὐτῶν ἐσβάλλει.)

νη'. Ἀργεῖοι δὲ, προαισθόμενοι τό τε πρῶτον τὴν παρασκευὴν τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ ἐπειδὴ ἐς τὸν Φλιοῦντα, βουλόμενοι τοῖς ἄλλοις προςμῖξαι, ἐχώρουν, τότε δὴ ἐξεστράτευσαν καὶ αὐτοί. ἐβοήθησαν δ' αὐτοῖς καὶ Μαντινῆς, ἔχοντες τοὺς σφετέρους ξυμμάχους, καὶ Ἠλείων τριςχίλιοι ὁπλῖται. 2. καὶ προϊόντες ἀπαντῶσι τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐν Μεθυδρίῳ τῆς Ἀρκαδίας. καὶ καταλαμβάνουσιν ἑκάτεροι λόφον· καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι ὡς μεμονωμένοις τοῖς Λακεδαιμονίοις παρεσκευάζοντο

2. ** Ὡς ἕκαστοι] ἐδύναντο. (Λουγδ.)
νη'. 4. Ἀργεῖοι δὲ προαισθόμενοι τό τε πρῶτον — —] Ἀργεῖοι προαισθόμενοι τήν τε πρώτην τῶν Λακεδαιμονίων παρασκευὴν, καὶ αὖθις προςχωροῦντας τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπὶ Φλιοῦντος ὑπὲρ τοῦ τοῖς ἰδίοις συμμῖξαι συμμάχοις, τότε καὶ αὐτοὶ ἐξεστράτευσαν. ἔνιοι δὲ τὸ τότε πρῶτον ᾠήθησαν σημαίνειν ἐν τῷ τότε καιρῷ. — 5. ** Ἐς τὸν Φλιοῦντα] τὸν Φλιοῦντα, ἀρσενικῶς. (Αὐγ.) — 6. Ἐχώρουν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. (1. Αὐγ.) — 7. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀργείοις. (1. Αὐγ.) — 12. Ὡς μεμονωμένοις] ἐρήμοις συμμάχων. (1. Αὐγ.)

Ἄμιπποι. „Antea nullo sensu ἄνιπποι." WASS. Ita Aug. Pal. It. Vat. G. Lugd. C. K. m. Vall. et haud dubie plures. At vid. adnot.
Ἴσοι. Pal. ἴσοι. It. Vat. ὅσοι. In E. καὶ ἅμ. ἴσ. de.
Φλιάσιοι. Pal. Φλειάσιοι, corr. rec. man. G. Φλιάσιος. Deinde Mosqu. πανστρατιά.
CAP. LVIII. Τό τε. Ante Haack. τότε. Correxit Heilm.
Φλιοῦντα. Pal. Φλειοῦντα, ut mox H., qui hic s. v. cum γρ. habet, et infra Pal. Φλειάσιοι ac cap. sequ. Φλειασίων, et sic semper. C. I. Φλοιοῦντα, sicut infra solus I. In Vat. H. Φιλιοῦντα, sic ut infra solus Vat. In Mosqu. Φιλοῦντα.
Τότε δή. Mosqu. τότε δέ.
Μαντινῆς. Vulgo rursus Μαντινῆς, in plerisque Μαντινεῖς. Nostrum Pal. Bekk. Goell. Sic rursus c. 59. bis et in proximis, ubi non amplius memorabitur, usque ad c. 81. constanter, nisi quod c. 61. 62. 72. 73. de Pal. tacetur.
Τοὺς σφετέρους. Τούς om. D.
2. Προϊόντες. Ar. Chr. Dan. προσιόντες.
Καταλαμβάνουσιν. Vind. λαμβάνουσιν.
Μεμονωμένοις. H. μεμονωμένοι. I. μενωμένοις, sed με s. v.

μάχεσθαι, ὁ δὲ Ἄγις, τῆς νυκτὸς ἀναστήσας τὸν στρατὸν, καὶ λαθὼν, ἐπορεύετο ἐς Φλιοῦντα παρὰ τοὺς ἄλλους ξυμμάχους. 3. καὶ οἱ Ἀργεῖοι, αἰσθόμενοι, ἅμα ἕῳ ἐχώρουν πρῶτον μὲν ἐς Ἄργος, ἔπειτα δὲ, ᾗ προςεδέχοντο τοὺς Λακεδαιμονίους μετὰ τῶν ξυμμάχων καταβήσεσθαι, τὴν κατὰ Νεμέαν ὁδόν. 4. Ἄγις δὲ ταύτην μὲν, ἣν προςεδέχοντο, οὐκ ἐτράπετο, παραγγείλας δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀρκάσι καὶ Ἐπιδαυρίοις, ἄλλην ἐχώρησε χαλεπὴν, καὶ κατέβη ἐς τὸ Ἀργείων πεδίον· καὶ Κορίνθιοι καὶ Πελληνῆς καὶ Φλιάσιοι * ὄρθιον * ἑτέραν ἐπορεύοντο· τοῖς δὲ Βοιωτοῖς καὶ Μεγα-

2. Λαθών] τοὺς Ἀργείους δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 9. Χαλεπήν] δύςοδον. (λ. Αὐγ.)

3. Οἱ Ἀργεῖοι. Οἱ om. F. „Fortasse distinguendum post ἕῳ, nam sensus erit apertior" AE. PORT. Initium tamen proximi cap. aliquantum repugnat.

Ἔπειτα δέ. Δέ non male om. It. Vat. H. Bekk. Goell.

Προςεδέχοντο. Hinc ad ἐτράπετο lacuna in C. D. I.

Τοὺς Λακεδαιμονίους μετὰ τῶν ξυμμάχων. Aug. It. Vat. H. Bekk. μετὰ τῶν ξυμμ. τοὺς Λακεδ., sed in Aug. literis β' α' vulgaris ordo indicatus. Cf. de Art. crit. p. 132. sq.

4. Ἐτράπετο. Mosqu. ἐτράποντο. B. ἐτράποτο.

Ἀργείων. Gr. Dan. Ἀργεῖον, sed in marg. Gr. Ἀργείων.

Πελληνῆς. Vat. H. perperam Παλληνεῖς. Cf. ad IV, 120. et I. 2. p. 370. Plerique libri Πελληνεῖς, vulgo Πελληνῆς, nostrum Pal. Bekk. Goell. Sic etiam c. 59. 60.

Φλιάσιοι. Gr. οἱ Φλιάσιοι.

Ὄρθιον. Gr. ὁδόν. Cass. Aug. It. Vat. H. Reg. Lugd. B. C. I. E. Vind. K. Dan. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. ὄρθριον. Ar. Chr. κατὰ ὄρθριον. m. κτ τ'' ὄρθρ. D. ὀρθρειοι. Mosqu. ὄρθριει, i. e. ὄρθριοι. Ita „legebat Valla; nam vertit *diverso itinere matutini perrexere.*" HUDS. post Steph. Ad ὄρθιον „subintellige ὁδόν, et respondent τοῖς, ἄλλην χαλεπήν. Nihil ergo mutandum." WASS. „Scriptura, quam Vallam secutum esse putat Stephanus, defendi posset ex hoc Menandri in Ὀργῇ apud Athenaeum VI, 10. ὄρθριος πρὸς τὴν σελήνην ἔτρεχε. [Cf. Matth. Gr. §. 446. 8.] Sed haud dubie rectum est ὄρθιον. Vel pueris notum est hoc Hesiodi μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτήν." DUK. „Ὄρθιον aptum sane videtur loco. In altera lectione magis diceret ὄρθριοι [quam ὄρθριον], et ineptum plane fuerit *aliam matutinam viam ingressi.* Ceterum ὄρθιος in femin. habet ὀρθίαν; sed plura hoc faciunt adiectiva. [Cf. Matth. Gr. §. 117. 8.]" BAU. „Nolunt quidem interpretes codicum lectionem admittere. Sed haud dubie est vera et ex Herodoti dictione deprompta. Sic ille l. II. c. 173. scripsit: τὸ μὲν ὄρθριον μέχρι ὅτου πληθούσης ἀγορῆς προθύμως ἔπρησσε τὰ προςφερόμενα πρήγματα. Nostro

ρινθίοις καὶ Σικυωνίοις εἴρητο τὴν ἐπὶ Νεμέας ὁδὸν καταβαίνειν, ᾗ οἱ Ἀργεῖοι καθῆντο, ὅπως, εἰ οἱ Ἀργεῖοι ἐπὶ σφᾶς ἰόντες ἐς τὸ πεδίον βοηθοῖεν, ἐφεπόμενοι τοῖς ἵπποις χρῷντο. 5. καὶ ὁ μὲν, οὕτω διατάξας, καὶ ἐσβαλὼν ἐς τὸ πεδίον, ἐδῄου Σάμινθόν τε καὶ ἄλλα.

(Ἀργεῖοι πανταχόθεν ἀποκλῄονται.)

ΝΘʹ. Οἱ δὲ Ἀργεῖοι, γνόντες, ἐβοήθουν ἡμέρας ἤδη ἐκ τῆς Νεμέας, καὶ περιτυχόντες τῷ Φλιασίων καὶ Κορινθίων στρατοπέδῳ, τῶν μὲν Φλιασίων ὀλίγους ἀπέκτειναν, ὑπὸ δὲ τῶν Κορινθίων † αὐτοὶ † οὐ πολλῷ πλείους διεφθάρησαν. 2. καὶ οἱ Βοιωτοὶ καὶ οἱ Μεγαρῆς καὶ οἱ Σικυώνιοι ἐχώρουν, ὥσπερ εἴρητο αὐτοῖς, ἐπὶ τῆς Νεμέας, καὶ τοὺς Ἀργείους οὐκέτι κατέλαβον·

1. Εἴρητο] ὥριστο (l. Αὐγ.)

loco igitur illud ὄρθριον apte respondet antecedenti ἅμα ἕῳ." BENED. Paruit Haack. Sed primum quod in τὸ ὄρθριον Herodotus fecit, in solo ὄρθριον admisisse Thucydidem nondum probabile est. Nec multum iuvat Aristophanis ὄρθριον ᾄδει (de gallo). Nos igitur aut vulgatam tenemus, aut legimus ὄρθριοι. Caeterum cf. init. prox. cap. et de αἰφνίδιον atque αἰφνίδιοι dicta VI, 49.

Εἴρητο. Dan. ἤρητο, et paulo inferius. Mox D. Νομέας, sed ε s. ο ead. man.

Ἧι οἱ. Οἱ om. Mosqu.

Καθῆντο Pal. Bekk. Goell. In Cass. Aug. It. Vat. cod. Bas. Gr. (nisi quod hic οι s. η) et in marg. Cl. κάθηντο. Alterutrum etiam H. Vulgo ἐκάθηντο, ut III, 97. IV, 44. E. ἐπεκάθηντο. Sed nostrum non deterius. Cf. Pors. Praef. ad Eur. Hec. p. XVII. et Buttm. Gr. §. 86. adnot. 2.

Εἰ οἱ. Εἰ om. C. D., s. v. habet I. K. Οἱ om. Reg. (G.) F. Lugd. cod. Bas., ὁ pro eo habet Mosqu., qui mox σφας sine accent.

Ἰόντες ἐς. Ἐς pro vulg. εἰς Cass. Aug. Cl. H. Reg. (G.) Gr. I. Ar. Chr. Ald. Bas. Steph. 1. Haack. Bekk. Goell.

Βοηθοῖεν. C. D. βοηθειεν.

Χρῷντο. C. D. I. ἐχρῶντο.

5. Ἐς τὸ πεδίον om. D. I. Statim Gr. ἐδῄουν habet.

CAP. LIX. Ἐβοήθουν. Mosqu. ἐσεβοήθουν.

Τῷ Φλιασίων. B. C. D. I. Ald. Flor. Bas. τῶν Φλιασίων.

Αὐτοί. Reiskius αὐτοῖς coniecit, quod iure placet Goellero. Valla; *ex ipsis haud multo plures a Corinth. obtruncantur.*

Πλείους. F. πλείω.

2. Βοιωτοὶ καὶ οἱ. Οἱ om. Gr. (et G.?) Mox Μεγαρῆς hic et c. 60. Pal. Bekk. Goell. Vulgo Μεγαρῆς, plerique codd. Μεγαρεῖς.

ἀλλὰ καταβάντες, ὡς ἑώρων τὰ ἑαυτῶν δηούμενα, ἐς μάχην παρετάσσοντο. ἀντιπαρεσκευάζοντο δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι. 3. ἐν μέσῳ δὲ ἀπειλημμένοι ἦσαν οἱ Ἀργεῖοι· ἐκ μὲν γὰρ τοῦ πεδίου οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶργον τῆς πόλεως καὶ οἱ μετ' αὐτῶν, καθύπερθεν δὲ Κορίνθιοι καὶ Φλιάσιοι καὶ Πελληνῆς, τὸ δὲ πρὸς Νεμέας Βοιωτοὶ καὶ Σικυώνιοι καὶ Μεγαρῆς. ἵπποι δὲ αὐτοῖς οὐ παρῆσαν· οὐ γάρ πω οἱ Ἀθηναῖοι μόνοι τῶν ξυμμάχων ἧκον.

(Θράσυλλος καὶ Ἀλκίφρων ἀφ' ἑαυτῶν Ἄγιδι μόνῳ σπένδονται τέσσαρας μῆνας, ὃ καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀργεῖοι ἀγανακτοῦσι.)

4. Τὸ μὲν οὖν πλῆθος τῶν Ἀργείων καὶ τῶν ξυμμάχων οὐχ οὕτω δεινὸν τὸ παρὸν ἐνόμιζον, ἀλλ' ἐν καλῷ ἐδόκει ἡ μάχη ἔσεσθαι, καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἀπειληφέναι ἐν τῇ αὐτῶν τε καὶ πρὸς τῇ πόλει. 5. τῶν

νθ'. 1. Καταβάντες] οἱ Ἀργεῖοι. — Ἐς μάχην] φανερὰν δηλονότι. — 4. Οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶργον — πόλ.] ὥςτε μὴ ἔρχεσθαι εἰς τὴν πόλιν. — 5. Τῆς πόλεως] τοῦ Ἄργους. — 7. Αὐτοῖς] ἤγουν τοῖς Ἀργείοις. — 11. Ἐν καλῷ] ἐπὶ συμφέροντι.

Τὰ τοῦ κεφαλαίου τούτου σχόλια

Ἑαυτῶν δηούμενα. C. ἑ δειούμενα.

Ἀντιπαρεσκευάζοντο. Cass. Aug. (hic tamen a man. rec.,) F. Lugd. Gr. B. G. I. Vind. K. ἀντεπαρεσκευάζοντο, quod vitium redit VII, 3. et in ἀντιπαρατάσσειν VII, 5. D. ἀντιπαρασκευάζοντο.

Καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι. Καί om. Gr. Proxima ab ἐν (ante quod Haack. non recte colon posuit) ad alterum Λακ. om. I. E.

3. Μέσῳ. Gr. μέσσῳ.

Μὲν γάρ. Μέν s. v. ead. man. G. Γάρ om. C. I.

Εἶργον om. D. I. Caeterum εἶργον Pal. Bekk. Cf. de Art. crit. p. 152. et Buttm. Ind. verb. Sequebatur vulgo ἀπό, quod om. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) F. Gr. Ar. Chr. Dan. Ald. Bas. Haack. Bekk. Goell. Noster II, 85. καὶ μὴ ὑπ' ὀλίγων νεῶν εἴργεσθαι τῆς θαλάσσης." WASS. Cf. Matth. Gr. §. 353. 3.

Καθύπερθεν H. Reg. (G.) D. I. E. K. m. Ar. Chr. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) male καθύπερθε. Vid. Lob. ad Phryn. p. 285., cui tamen non assentitur Schaef. Appar. ad Demosth. II. p. 273. Cass. κάθυπερ. Aug. Pal. καθύπερ, in Aug. tamen man. 2. add. θεν.

Κορίνθιοι. Gr. οἱ Κορίνθιοι.

Πελληνῆς. H. rursus Παλληνεῖς. C. Πεληνεῖς. Cf. c. 58, 3.

Μόνοι om. C., in marg. habet I.

4. Οὐχ. Gr. οὐκ.

Αὐτῶν Cass. Aug. Cl. Pal. Gr. Mosqu. m. Ar. Chr. et haud dubie plures pro vulg. (Haack. Bekk. Goell.) αὐτῶν. Cf. Farr. discr. script.

δὲ Ἀργείων δύο ἄνδρες, Θράσυλλός τε, τῶν πέντε στρατηγῶν εἷς ὤν, καὶ Ἀλκίφρων, πρόξενος Λακεδαιμονίων, ἤδη τῶν στρατοπέδων ὅσον οὐ ξυνιόντων, * προσελθόντε * Ἄγιδι, διελεγέσθην μὴ ποιεῖν μάχην· ἑτοίμους γὰρ εἶναι Ἀργείους δίκας δοῦναι καὶ δέξασθαι ἴσας καὶ ὁμοίας, εἴ τι ἐπικαλοῦσιν Ἀργείοις Λακεδαιμόνιοι, καὶ τὸ λοιπὸν εἰρήνην ἄγειν, σπονδὰς ποιησαμένους.

ξ. Καὶ οἱ μὲν ταῦτα εἰπόντες τῶν Ἀργείων ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ οὐ τοῦ πλήθους κελεύσαντος, εἶπον· καὶ ὁ Ἄγις, δεξάμενος τοὺς λόγους αὐτὸς, καὶ οὐ μετὰ τῶν πλειόνων οὐδὲ αὐτὸς βουλευσάμενος, ἀλλ' ἢ ἑνὶ ἀνδρὶ κοινώσας τῶν ἐν τέλει ξυστρατευομένων, σπένδεται τέσσαρας μῆνας, ἐν οἷς ἔδει ἐπιτελέσαι αὐτοὺς τὰ ῥηθέντα· καὶ ἀπήγαγε τὸν στρατὸν εὐθὺς, οὐδενὶ φράσας τῶν ἄλλων ξυμμάχων. 2. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ

ἀπὸ Ἰουλ. μην. ἀρχομ.

2. Πρόξενος] φίλος. — 3. Ὅσονοὺ ξυνιόντων] ἤγουν ὁσονοὺκ ἤδη μελλόντων.
ξ. 14. Ἀπήγαγε] ἔστρεψεν. (λ. Αὐγ.)

πλὴν τοῦ τελευταίου λ. Αὐγ.

5. Θράσυλλος. Pal. Θράσυλος. Aut hoc aut Θρασύλος F. D. E. Cf. c. 66. et ad VIII, 73.

Οὐ ξυνιόντων. It. Vat. H. οὐκ ἐξιόντων. E. οὔπω ξυνιόντων.

Προσελθόντε. Cass. Aug. Cl. It. F. Lugd. cod. Bas. C. E. Vind. K. (nisi quod hic προσελφόντες,) m. Ar. Chr. προσελθόντες. D. I. προσελθόντες. Illud praeferunt Aa. Port. et Bened., sed quum διελεγέσθην sequatur, vide ne iis, quae a Matth. Gr. §. 301. et Buttm. §. 116. 7. adnot. 4. observata sunt, non satis confirmetur.

Ἄγιδι. Cass. τῷ Ἄγιδι. Mox Mosqu. διετεγ. Pro μάχην C. μάχη.

Cap. LX. Τῶν Ἀργείων om. D.

Ἀφ' ἑαυτῶν. Lugd. ἐφ' ἑαυτῶν. At vid. adnot. ad VI, 40.

Κελεύσαντος. E. κελεύοντος. Antea Lugd. οὐδέ pro οὐ.

Ὁ Ἄγις. Ὁ om. D. I. Post Ἄγις ante δεξ. Abresch. δέ ob praeced. μέν excidisse suspicabatur, quod probant Gottl. et Bau. Restituitur Haack.,

Τῶν πλειόνων. Τῶν om. Gr., non repugnante Wassio. Incisum post πλ. Abreschio auctore sustulit Bau., post λόγους Bekk.

Ἢ om. D.

Ἑνί in marg. ponit I., om. K., post ἀνδρί habet Ar.

Κοινώσας. Aug. It. H. Lugd. K. κοινώσασθαι, sed Lugd. nostrum in marg. Mosqu. κοινωσάμενος, non contra linguam (cf. Schneid. ad Xen. Anab. V, 6, 36.), sed contra consuetudinem Thucydidis. Vid. Ind. verb.

Ξυστρατευομένων. Gr. et fortasse D., ex quo nostrum temere affertur, ξυστρατευσαμένων.

Φράσας. C. φράσαι.

ξύμμαχοι εἵποντο μὲν ὡς ἡγεῖτο, διὰ τὸν νόμον, ἐν αἰτίᾳ δ' εἶχον κατ' ἀλλήλους πολλῇ τὸν Ἄγιν, νομίζοντες, ἐν καλῷ παρατυχὸν σφίσι ξυμβαλεῖν, καὶ πανταχόθεν αὐτῶν ἀποκεκλῃμένων καὶ ὑπὸ ἱππέων καὶ πεζῶν, οὐ-
5 δὲν δράσαντες ἄξιον τῆς παρασκευῆς ἀπιέναι. 3. στρατόπεδον γὰρ δὴ τοῦτο κάλλιστον Ἑλληνικὸν τῶν μέχρι τοῦδε ξυνῆλθεν· ὤφθη δὲ μάλιστα, ἕως ἔτι ἦν ἀθρόον ἐν Νεμέᾳ, ἐν ᾧ Λακεδαιμόνιοί τε πανστρατιᾷ ἦσαν, καὶ Ἀρκάδες, καὶ Βοιωτοὶ, καὶ Κορίνθιοι, καὶ Σικυώνιοι,
10 καὶ Πελληνῆς, καὶ Φλιάσιοι, καὶ Μεγαρῆς· καὶ οὗτοι πάντες λογάδες ἀφ' ἑκάστων, ἀξιόμαχοι δοκοῦντες εἶναι οὐ τῇ Ἀργείων μόνον ξυμμαχίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἄλλῃ ἔτι προσ-

1. Ὡς ἡγεῖτο] ἤγουν προηγεῖτο. (λ. Αὐγ.) — 3. Ἐν καλῷ παρατυχὸν σφίσι ξυμβαλεῖν] τοῖς Ἀργείοις τῆς τύχης δούσης ἐπὶ συμφέροντι συμβαλεῖν. (λ. Αὐγ.) — 4. Αὐτῶν] τῶν Ἀργείων. (λ. Αὐγ.) — 5. Ἄξιον τῆς παρασκευῆς] οὔσης μεγάλης δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 6. Τῶν μέχρι τοῦδε] τῶν στρατοπέδων. (λ. Αὐγ.) — 7. Μάλιστα] ἀκριβῶς. (λ. Αὐγ.) — Ἕως ἔτι ἦν ἀθρόον ἐν Νεμέᾳ] ζητεῖται πῶς, τριχῇ διαιρεθέντος τοῦ τῶν Πελοποννησίων στρατεύματος εἰς Φλιοῦντα, καὶ ἑνὸς μόνου μέρους τὴν ἐπὶ Νεμέαν ἰόντος, τῶν δὲ ἄλλων ἄλλαις χρησαμένων ὁδοῖς καὶ οὐδαμοῦ συμμιξάντων, ἔφη ἀθρόους αὐτοὺς ὦφθαι περὶ Νεμέαν. μήποτε δὲ μετὰ τὰς σπονδὰς ἀναχωροῦντα τὰ τρία μέρη ὀπίσω ἐπὶ Φλιοῦντα, ἐν Νεμέᾳ πάντα ἐγένετο· εὔπορος γὰρ ἥδε ἡ ὁδός· καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ Ἀργεῖοι, ἐγγύθεν πάντας ἥξειν ἐπὶ τὴν μάχην προσδεχόμενοι, προαπήντων εἰς τὴν Νεμέαν. — 11. Λογάδες] ἐκλελεγμένοι (λ. Αὐγ.) — 12. Ἔτι προσγενομένῃ] προστεθείσῃ. (λ. Αὐγ.)

2. Πολλῇ ante κατ' ponit Dan. Ἐν καλῷ. Gr. ἐν τῷ καλῷ. „Male." WASS. „Thuc. cap. praeced. ἀλλ' ἐν καλῷ ἐδόκει ἡ μάχη ἔσεσθαι." DUK.

Παρατυχόν. Pal. παρὰ τυχόν. At vid. Matth. Gr. §. 564. Mox πανταχόθεν in K. ex corr.

Ἀποκεκλῃμένων Aug. K. m. (hic et K. sine ι subscr.) Ar. Chr. Bekk. Goell., etiam Reg. teste Duk., sed G. ἀποκεκλιμ. teste Gail. In Cass. detrita erat scriptura inter λ et μ, sed spatium tantum unius literae capax erat. Pal. It. Vat. H. ἀποκλειμένων. Cod. Bas. ἀποκεκλιμένων. Vulgo (et Haack.) ἀποκεκλεισμένων. Cf. I. 1. p. 213. Lugd. ἐπικεκλεισμένων, cum απο s. επι et ι s. ει.

Ὑπό. D. ἀπό.

3. Λακεδαιμόνιοι. Gr. οἱ Λακεδ.

Καὶ Πελλ. καὶ Φλιάσιοι om. Gr.

Ἀφ'. E. ἐφ'.

Καὶ ἄλλῃ om. Dan. Κἂν ἄλλῃ mavult Bekk., non idonea de causa.

Ἔτι. Ar. Chr. Dan. τῇ ἔτι.

Προσγενομένῃ. Dan. (non Mos-

γενομένη. 4. τὸ μὲν οὖν στρατόπεδον, οὕτως ἐν αἰ- ἔχοντες τὸν Ἆγιν, ἀνεχώρουν τε καὶ διελύθησαν ἐ- οἴκου ἕκαστοι. 5. Ἀργεῖοι δὲ καὶ αὐτοὶ ἔτι ἐν πολ- πλέονι αἰτίᾳ εἶχον τοὺς σπεισαμένους ἄνευ τοῦ πλή- θους, νομίζοντες κἀκεῖνοι, μὴ ἂν σφίσι ποτὲ κάλλι- παρασχὸν, Λακεδαιμονίους διαπεφευγέναι· πρός τε γὰρ τῇ σφετέρᾳ πόλει καὶ μετὰ πολλῶν καὶ ἀγαθῶν ξυμμά- χων τὸν ἀγῶνα ἂν γίγνεσθαι. 6. τόν τε Θράσυλλον ἀναχωρήσαντες, ἐν τῷ Χαράδρῳ, οὗπερ τὰς * ἀπὸ στρα- τείας ‹* δίκας, πρὶν ἐσιέναι, κρίνουσιν, ἤρξαντο λεύειν. ὁ δὲ, καταφυγὼν ἐπὶ τὸν βωμὸν, περιγίγνεται· τὰ μέν- τοι χρήματα ἐδήμευσαν αὐτοῦ.

2. ** Ἔχοντες] σημείωσαι τὴν σύνταξιν. (Κασσ.) — Ἐπ' οἴκου ἕκαστοι] μεμερισμένως εἰς τὴν ἑαυτῶν πατρίδα. (λ. Αὐγ.) — 5. Κἀ- κεῖνοι] οἱ Ἀργεῖοι. (λ. Αὐγ.) — 6. Πρός] πλησίον. (λ. Αὐγ.) — 9. Ἀναχωρήσαντες] εἰς τὴν πόλιν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 11. Περι- γίγνεται] σώζεται. (λ. Αὐγ.) — 12. Ἐδήμευσαν] δημόσια ἐποίησαν. (λ. Αὐγ.)

qu., quem Bekk. memorat,) προσ- γινομένη.

4. Ἐν αἰτίᾳ. D. I. ἐναντίᾳ, I. tamen in marg. ἐν αἰτίᾳ.

Ἐν πολλῷ. Ἐν om. Mosqu., post πολλῷ ponunt Ar. Chr. „Aliter solet noster.“ WASS.

Αἰτίᾳ om. Dan. Mox. C. τὸ (pro τοῦ) πλήθους habet.

Ποτέ om. cod. Bas.

Παρασχόν. D. I. male παρα- σχεῖν. Cf. 63, 1.

Ξυμμάχων. Mosqu. καὶ ξυμμ.

6. Θράσυλλον. Pal. Θράσυλον. Cum uno λ etiam E. Cf. ad 59, 5.

Χαράδρῳ. D. I. male Χαράν- δρῳ. Vid. Paus. II, 25, 2.

Ἀπὸ στρατείας Ar. Chr. „atque ita legendum esse docuit Ae. Port.“ HUDS. Consentit Kistem., receperunt Haack. et Goell., in- telligentes lites in expeditionibus ortas. Cass. Aug. ἀποστρατείας.

Quae „lectio, utut haud contem- nenda, [et probata Schneidero in Lex. Gr.,] angustior tamen est; quippe et alia indicaban- tur.“ BAU. Unde hoc cognitum habeat vir doctus, nos ignoran- tes ad scripturam ἀποστρατείας amplectendam inclinamus. Vul- go (et Bekk.) ἀπὸ στρατιᾶς. H. rursus ἐκ στρατιᾶς.

Ἐσιέναι. Cl. ex emend. male ἐπιέναι.

Λεύειν. Gr. λέγειν, nostrum int. vers. In Reg. super vers. ead. man. est γρ. λιθεύειν. In incer- to Par. λειθίζειν (? λιθάζειν?). „Λεύειν poeticum paene; adie- ctivum tamen frequentius paulo λιθόλευστος.“ BAU. Compositum καταλεύειν usurpant Herodot. Xenoph.

Καταφυγὼν — περιγίγνεται. „Thom. Mag. in περιεγένετο.“ DUK.

Ἐδήμευσαν. C. ἐδήμησαν.

… σπονδαὶ λύονται. Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι Ὀρχομενὸν μὲν αἱροῦσι, παρασκευάζονται δὲ καὶ ὡς ἐπὶ Τεγέαν. ξα΄. ξβ΄.)

ξα΄. Μετὰ δὲ τοῦτο, Ἀθηναίων βοηθησάντων χιλίων ὁπλιτῶν καὶ τριακοσίων ἱππέων, ὧν ἐστρατήγουν Λάχης καὶ Νικόστρατος, οἱ Ἀργεῖοι (ὅμως γὰρ τὰς σπονδὰς ὤκνουν λῦσαι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους) ἀπιέναι ἐκέλευον αὐτοὺς, καὶ πρὸς τὸν δῆμον οὐ προσῆγον, βουλομένους χρηματίσαι, πρὶν ἡ Μαντινῆς καὶ Ἠλεῖοι (ἔτι γὰρ παρῆσαν) κατηνάγκασαν δεόμενοι. 2. καὶ ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι, Ἀλκιβιάδου πρεσβευτοῦ παρόντος, ἔν τε τοῖς Ἀργείοις καὶ ξυμμάχοις ταῦτα, ὅτι οὐκ ὀρθῶς αἱ σπονδαὶ ἄνευ τῶν ἄλλων ξυμμάχων καὶ γένοιντο, καὶ νῦν (ἐν καιρῷ γὰρ παρεῖναι σφεῖς) ἅπτεσθαι χρῆναι τοῦ πολέμου. 3. καὶ πείσαντες ἐκ τῶν λόγων τοὺς ξυμμάχους, εὐθὺς ἐχώρουν ἐπὶ Ὀρχομενὸν τὸν Ἀρκαδικὸν πάντες, πλὴν Ἀργείων· οὗτοι δὲ, ὅμως καὶ πεισθέντες, ὑπελείποντο πρῶτον, ἔπειτα δ' ὕστερον καὶ οὗτοι ἦλθον.

Ὀλ. ϛ. ἔτ. γ΄. μετὰ τὴν ια΄. Ἰουλ. μην.

ξα΄. 6. ** Χρηματίσαι] ἀποκρίνεσθαι. (Δουγδ.) — 13. Τὸν Ἀρκαδικόν] τὸν παρ' Ὁμήρῳ πολύμηλον.

Cap. LXI. Ὁπλιτῶν καὶ τριακοσίων ἱππέων. H. ἱππέων καὶ τριακοσίων ὁπλιτῶν. Pro trecentis equitibus Diod. l. XII. c. 79. ducentos nominat.

Ἐστρατήγουν. D. I. ἐστρατήγει, ne id quidem vitiose.

Λῦσαι. Hinc ad χρηματίσαι lacuna in D. In Mosqu. χριματ. exaratur.

Πρὶν ἤ. D. πρὶν οἱ.

2. Οἱ Ἀθηναῖοι. Οἱ om. Gr. Mox ante Βαυ. virgula non post παρόντος erat, sed post ξυμμ.

Γένοιντο. D. ἐγεγένηντο. I. ἐγεγένοιντο. E. γεγένοιντο. Iidem tres antecedens καί omittere videntur.

Σφεῖς. F. σφᾶς. Cf. ad IV, 8. Statim Vind. K. ἅπτεσθε.

3. Ἐκ τῶν λόγων. Gr. ἐν τῷ λόγῳ. „Hoc defendi quidem posset, sed non est recedendum a scriptura vulgata, quam tuentur alii omnes scripti et editi libri. Lucian. Catapl. p. 440. ἐκ τοῦ λόγου δείξω φανερώτερον. Idem de Sacrific. p. 363. κατεδυσώπησεν αὐτὸν ἐκ τῶν λόγων. Plutarch. Romul. p. 45. πεπεισμένον ἔκ τινων ἄρα λογίων.“ DUK.

Ὀρχομενόν. Cl. τὸν Ὀρχομενόν. At sic alibi Ὀρχομενὸς ὁ Μινύειος, ὁ Βοιώτιος.

Πάντες om. D. Verba οὗτοι δὲ — ἦλθον Haack. parenthesin esse voluit, quod quanquam ob repetitum πάντες ante ἐπολιόρκουν non necessarium videtur, saltem cum Goell. ante οὗτοι minus plene interpungendum erat.

4. καὶ προςκαθεζόμενοι τὸν Ὀρχομενὸν πάντες ἐπολιόρκουν, καὶ προςβολὰς ἐποιοῦντο, βουλόμενοι ἄλλως τε προςγενέσθαι σφίσι, καὶ ὅμηροι ἐκ τῆς Ἀρκαδίας ἦσαν αὐτόθι ὑπὸ Λακεδαιμονίων κείμενοι. 5. οἱ δὲ Ὀρχομένιοι, δείσαντες τήν τε τοῦ τείχους ἀσθένειαν, καὶ τοῦ 5 στρατοῦ τὸ πλῆθος, καί, ὡς οὐδεὶς αὐτοῖς ἐβοήθει, μὴ προαπόλωνται, ξυνέβησαν ὥςτε ξύμμαχοί τε εἶναι, καὶ ὁμήρους σφῶν τε αὐτῶν δοῦναι Μαντινεῦσι, καὶ οὓς κατέθεντο Λακεδαιμόνιοι, παραδοῦναι.

ξβ'. Μετὰ δὲ τοῦτο, ἔχοντες ἤδη τὸν Ὀρχομενόν, 10 ἐβουλεύοντο οἱ ξύμμαχοι ἐφ' ὅ τι χρὴ πρῶτον ἰέναι τῶν λοιπῶν. καὶ Ἠλεῖοι μὲν ἐπὶ Λέπρεον ἐκέλευον, Μαντινῆς δὲ ἐπὶ Τεγέαν· καὶ προςέθεντο οἱ Ἀργεῖοι καὶ Ἀθηναῖοι τοῖς Μαντινεῦσι. 2. καὶ οἱ μὲν Ἠλεῖοι, ὀργισθέντες ὅτι οὐκ ἐπὶ Λέπρεον ἐψηφίσαντο, ἀνεχώρησαν ἐπ' 15 οἴκου· οἱ δὲ ἄλλοι ξύμμαχοι παρεσκευάζοντο ἐν τῇ Μαν-

Τὰ ἀπὸ τοῦ προςγενέσθαι

3. Προςγενέσθαι] προςκτηθῆναι. — 4. Αὐτόθι] ἐν τῷ Ὀρχομενῷ.

ξβ'. 13. Προςέθεντο] συνῆλθον τῇ γνώμῃ.

4. Προςκαθεζόμενοι. Gr. B. C. Chr. Dan. Ald. Flor. ed. Bas. (non item cod. Bas.) προκαθεζόμενοι. At vid. Ind. verb. in προςκαθεζ. Statim Lugd. ἐπολιώρκουν.

Ὅμηροι. B. ὅμοιροι.

5. Ὀρχομένιοι. Pal. Ὀρχόμενοι. H. s. v. γρ. Ὀρχόμεναι. G. ἀρχόμενοι.

Τήν τε. Τέ hoc, (non, ut Bekk. scribit, id quod post ἄλλως legitur,) om. D. Ar. Chr. Dan.

Προαπόλωνται. F., qui etiam ante ἐβοήθη, ἀπροαπόλωνται. G. ἀπόλωνται. „*Ante* quod ergo tempus? Nempe, priusquam auxilio quisquam veniret.“ BAU.

Μαντινεῦσι. Vulgo καὶ Μαντινεῦσι, sed ineptum καί om. Cass. Aug. Cl. It. Vat. H. Reg. cod. Bas. Gr. Mosqu. Vall. Haack. Bekk. Goell. In K. erasum est. „Rem illustrat locus c. 77. καὶ τὼς ἄνδρας τὼς ἐν Μαντινείᾳ.“ HAACK. Mox errore typogr. apud Duk. κατέθοντο, quod repetiverunt Lips. et Alter.

Cap. LXIII. Ἐβουλεύοντο. Lugd. ἐβούλοντο, sed nostrum in marg.

Τεγέαν. De accentu vid. ad c. 32, 3.

Καὶ Ἀθηναῖοι. Καί om. Pal.

2. Ἀνεχώρησαν. Mosqu. ἀνεχωρήσαντους.

Μαντινείᾳ. Pal. Gr. Μαντινίᾳ.

τινεία ὡς ἐπὶ Τεγέαν ἰόντες. καί τινες αὐτοῖς καὶ αὐτῶν Τεγεατῶν ἐν τῇ πόλει ἐνεδίδοσαν τὰ πράγματα.

(3. Δευτέρα στρατεία Ἄγιδος ἐπ' Ἄργος. ξγ'—οε'. α) Πορεῖαι καὶ ἀντιστρατοπεδεύσεις ἑκατέρων. ξγ'—ξς'. Λακεδαιμόνιοι Ἄγιδι χαλεπαίνουσι, καὶ δέκα αὐτῷ ξυμβούλους διδόασι.)

ξγ'. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐπειδὴ ἀνεχώρησαν ἐξ Ἄργους τὰς τετραμήνους σπονδὰς ποιησάμενοι, Ἄγιν ἐν
5 μεγάλῃ αἰτίᾳ εἶχον, οὐ χειρωσάμενον σφίσιν Ἄργος, παρασχὸν καλῶς, ὡς οὔπω πρότερον αὐτοὶ ἐνόμιζον· ἀθρόους γὰρ τοσούτους ξυμμάχους καὶ τοιούτους οὐ ῥᾴδιον εἶναι λαβεῖν. 2. ἐπειδὴ δὲ καὶ περὶ Ὀρχομενοῦ ἠγγέλλετο ἑαλωκέναι, πολλῷ δὴ μᾶλλον ἐχαλέπαινον, καὶ ἐβού-
10 λευον εὐθὺς ὑπ' ὀργῆς, παρὰ τὸν τρόπον τὸν ἑαυτῶν, ὡς χρὴ τήν τε οἰκίαν αὐτοῦ κατασκάψαι, καὶ δέκα μυριάσι δραχμῶν ζημιῶσαι. 3. ὁ δὲ παρῃτεῖτο μηδὲν τούτων δρᾶν· ἔργῳ γὰρ ἀγαθῷ ῥύσεσθαι τὰς αἰτίας στρα-

2. Ἐν τῇ πόλει ἐνεδίδοσαν τὰ πράγματα] ἠμέλουν τῶν κατὰ τὴν πόλιν πραγμάτων. (λ. Κασσ.)
ξγ'. 5. Σφίσιν] τοῖς Λακεδαιμονίοις. — Παρασχὸν καλῶς] ἀντὶ τοῦ συμβάντος καλῶς τοῦ χειρώσασθαι αὐτούς. — 7. Τοσούτους] ἤγουν πολλούς. — Τοιούτους] ἤγουν ἀνδρείους. — 8. Λαβεῖν] ἀντὶ τοῦ συλλαβεῖν. ** ἀθροίζειν. (Λουγδ.) — 12. Ὁ δέ] ὁ Ἄγις. — 13. Ῥύσεσθαι] ἀπολύσειν.

μέχρι τοῦ ξ ὀλίγου κεφ. ξδ'. σχόλια λ. Λύγ.

Ἰόντες. Vat. ἰόντας.
Αὐτοῖς om. Reg. (G.)
Αὐτῶν Τεγεατῶν. Vulgo (et Bekk.) post αὐτῶν interponitur τῶν, quod om. Cass. Aug. Cl. Pal. Vat. H. Lugd. Gr. B. C. I. K. (quorum multos tacuit Bekk.) m. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. Haack. Goell. Cf. Krueg. ad Dion. p. 454 sq. et Ind. verb. in αὐτός.
Ἐνεδίδοσαν. Mosqu. K. ἐνέδοσαν.
Cap. LXIII. Τετραμήνους. Vat. τετραμμένους. H. τετραμμένας.
Αἰτίᾳ in marg. ponit Mosqu.
Χειρωσάμενον. H. χειρωσάμενοι. D. κοινωσάμενον. Valla: quod secum rem non communicasset in tanta cum Argivis opportunitate bene pugnandi.
Παρασχόν. D. rursus παρασχεῖν. Cf. 60, 5.
Καλῶς. E. καλόν.
2. Ἑαλωκέναι. Mosqu. ἑαλών. Antea C. ἠγγέλετο.
Ἐβούλευον. Mosqu. ἐβούλοντο.
Εὐθὺς de. Dan.
Τὸν ἑαυτῶν. K. Ar. Ald. Flor. Bas. τῶν ἑαυτῶν. In cod. Bas. vulgata est ex emend.
Τήν τε. Τέ om. C. D. I. Ar. Chr. Dan., s. v. habet K.
3. Ῥύσεσθαι. Cl. Ar. ῥύσασθαι.
Στρατευσάμενος. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. στρατευσόμενος.

τευσάμενος· ἢ τότε ποιεῖν αὐτοὺς ὅ τι βούλονται. 4. οἱ δὲ τὴν μὲν ζημίαν καὶ τὴν κατασκαφὴν ἐπέσχον, νόμον δὲ ἔθεντο ἐν τῷ παρόντι, ὃς οὔπω πρότερον ἐγένετο αὐτοῖς· δέκα γὰρ ἄνδρας Σπαρτιατῶν προςείλοντο αὐ- 358 τῷ ξυμβούλους, ἄνευ ὧν μὴ κύριον εἶναι ἀπάγειν στρα- 5 τιὰν ἐκ τῆς πόλεως.

(Λακεδαιμόνιοι μετὰ τῶν ἐξ Ἀρκαδίας ξυμμάχων ἐς Τεγέαν ἀφικόμενοι, ἐς τὴν Μαντινικὴν ἐςβάλλουσιν.)

ξδ'. Ἐν τούτῳ δ' ἀφικνεῖται αὐτοῖς ἀγγελία παρὰ τῶν ἐπιτηδείων ἐκ Τεγέας ὅτι, εἰ μὴ παρέσονται ἐν τάχει, ἀποστήσεται αὐτῶν Τεγέα πρὸς Ἀργείους καὶ τοὺς ξυμμάχους, καὶ ὅσον οὐκ ἀφέστηκεν. 2. ἐνταῦθα δὴ βοή- 10 θεια τῶν Λακεδαιμονίων γίγνεται αὐτῶν τε καὶ τῶν Εἱλώτων πανδημεὶ ὀξεῖα, καὶ οἵα οὔπω πρότερον. 3. ἐχώ-

3. Ἐν τῷ παρόντι] τῷ τοτε καιρῷ, ὅτε ὠργίζοντο. — 5. Μὴ κύριον] τὸν Ἆγιν.
ξδ'. 7. Παρὰ τῶν ἐπιτηδείων] τῶν ἐν τῇ Τεγέᾳ. — 8. Εἰ μὴ παρέσονται] οἱ Λακεδαιμόνιοι. §. ἡ στρατιὰ ἡ βοηθήσουσα. — 10. ** Ὅσον οὐκ] μόνον οὐχί. (Λουγδ.) — 12. Καὶ οἵα οὔπω] γράφεται καὶ ὡς οὔπω. (λ. Κασσ.) — Ἐχώρουν δὲ ἐς Ὀρέστειον]

„Quod praeferendum vulgato [cum Levesqu.] non est. Sensus est: „simulac *profectus fuerit* in bellum“, non *profecturus*.“ HAACK.

4. Τὴν μέν. Μέν om. D.
Ἐπέσχον. Lugd. ὑπέσχον.
Ἀπάγειν. Mosqu. ἐπάγειν.
Ἐκ τῆς πόλεως. „Si, in quo rex antea deliquerit, probe meministi, non dubitabis scribere ἐκ τῆς πολεμίας. In eo enim res vertebatur, ut rex, quod ante ipse fecerat, ne in posterum faceret, iniussuque horum decemvirorum copias ex agro hostium reduceret.“ LINDAU. Spicil. p. 10. At scriptor nihil aliud dicere vult quam non licuisse amplius regi sine his comitibus in bellum proficisci. Diod. l. XII. c. 78. παρακατέστησαν συμβούλους καὶ προςέταξαν μηδὲν ἄνευ τῆς τούτων γνώμης πράττειν.

Cap. LXIV. Αὐτοῖς ante ἀφικνεῖται ponit Ar. Antea δέ plene Cass. Aug. Gr.
Ὅτι. H. s. v. γρ. ὡς.
Τεγέα. H. s. v. addit ται.
Ἀφεστήκει. Reg. (G.) in marg. ἀφειστήκει. Mosqu. ἀφέστησαν.
2. Εἱλώτων. Gr. Ἑλλώτων. Cf. adnot. ad I, 101.
Ὀξεῖα om. D.
Οἵα Cass. It. Vat. Reg. (G.) cod. Bas. Vind. m. Dan. Haack. Bekk. Goell. et ex corr. Aug. In Cl. Gr. Mosqu. et cap. Schol. οἷα, uti Tus. Alterutrum etiam H. C. D. I. E. K., utrumque marg. Steph. Vulgo ὡς. „Si quid mutandum sit, malim οἷα; nam οἷα plurale neutrum hic vix potest locum habere. Thuc. V, 14. τῇ ἐν τῇ νήσῳ

ρουν δὲ ἐς Ὀρέσθειόν τῆς Μαιναλίας· καὶ τοῖς μὲν Ἀρκάδων σφετέροις οὖσι ξυμμάχοις προεῖπον ἀθροισθεῖσιν ἰέναι κατὰ πόδας αὐτῶν ἐς Τεγέαν· αὐτοὶ δὲ, μέχρι μὲν τοῦ Ὀρεσθείου πάντες ἐλθόντες, ἐκεῖθεν δὲ τὸ ἕκτον μέ-
5 ρος σφῶν αὐτῶν ἀποπέμψαντες ἐπ' οἴκου, ἐν ᾧ τὸ πρεσβύτερόν τε καὶ τὸ νεώτερον ἦν, ὥςτε τὰ οἴκοι φρουρεῖν, τῷ λοιπῷ στρατεύματι ἀφικνοῦνται ἐς Τεγέαν. καὶ οὐ πολλῷ ὕστερον οἱ ξύμμαχοι ἀπ' Ἀρκάδων παρῆσαν.
4. πέμπουσι δὲ καὶ ἐς τὴν Κόρινθον, καὶ Βοιωτοὺς, καὶ
10 Φωκέας, καὶ Λοκροὺς, βοηθεῖν κελεύοντες κατὰ τάχος ἐς Μαντίνειαν. ἀλλὰ τοῖς μὲν ἐξ ὀλίγου τε ἐγίγνετο, καὶ οὐ ῥᾴδιον ἦν μὴ ἀθρόοις καὶ ἀλλήλους περιμείνασι διελθεῖν τὴν πολεμίαν· (ξυνέκλῃε γὰρ διὰ μέσου·) ὅμως δὲ

οἱ βοηθήσοντες. [γράφεται ἐς Ὀρίσειον. (λ. Κασσ.)] — 1. Ἀρκάδων] ἤγουν ἐκ τῶν Ἀρκάδων. — 5. Ἐπ' οἴκου] ἤγουν εἰς τὴν Λακεδαίμονα. — 11. Ἐξ ὀλίγου] ἐξαίφνης. §. ** διαστήματος. (Λουγδ.) — ** Ἐγίγνετο] ἐλθεῖν. (Λουγδ.) — 13. Ξυνέκλειε γὰρ διὰ μέσου] [ἀντὶ τοῦ] ἐν μέσῳ γὰρ οὖσα ἡ πολεμία γῆ ἐφύλαττεν αὐτούς. ἦ,

ξυμφορᾷ, οἵα οὔπω γεγένητο τῇ Σπάρτῃ." DUK. Ὡς interpretationem esse corruptae scripturae οἵα addit Haack.

3. Ὀρέσθειον et mox Ὀρεσθείου Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. cod. Bas. m. Bekk. Goell., nisi quod Cass. infra cum Cl. Ὀρισθείου. Ald. Flor. Ὀρίσθειον. (?) Vulgo (et Haack.) Ὀρέσνειον. Mosqu. Ὀρεστίειον. Gr. Ὀρέστιον hic in contextu et marg., sed infra Ὀρεσθίου, ubi Reg. (G.) E. Ὀρεστίου. Cass. in marg. et Aug. ibid. γρ. Ὀρίστειον. Cl. in marg. et m. ibid. γρ. Ὀρίσειον, quam scripturam etiam Schol. atque marg. Vind. et marg. Steph. adnotavit. Vid. ad IV, 134.

Προεῖπον om. Gr.

Μέχρι μέν. Μέν om. D.

Ἐκεῖθεν δέ. C. ἐκεῖθέν τε.

Ἀποπέμψαντες. H. ἐκπέμψ., ne in composito quidem odium praeposit. ἀπό occultans.

Πρεσβύτερόν τε. Τέ om. Dan.

Τὸ νεώτερον. Τό om. C. Ar. Chr. Dan., s. v. habet K. Utrumque Thucydideum. Vid. I. 1. p. 196. Caeterum Mosqu. νεότερ. Parenthesis notas ante ἐν et ὥςτε sustulit Haack.

Τὰ οἴκοι. D. Ar. Chr. τὰ οἴκου. C. τοὺς οἴκους.

4. Λοκρούς. Pal. rursus Λωκρούς. Mox βοηθεῖν in marg. ponit I.

Ἐγίγνετο. F. ἐγένετο.

Ἀλλήλους. Cass. Aug. Pal. E. ἀλλήλοις, in E. tamen ους s. οις ead. man.

Τὴν πολεμίαν om. Cl., s. v. habet H., in marg. Aug. et Vat., Aug. tamen a man. vet. addito signo λ" (i. e. λείπει). Ob sequens ξυνέκλῃε deesse nequeunt. Solum τήν om. Mosqu.

Ξυνέκλῃε Reg. (G.) Gr. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) ξυνέκλειε. Cf. I. 1. p. 213.

ἠπείγοντο. 5. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ἀναλαβόντες τοὺς παρόντας Ἀρκάδων ξυμμάχους, ἐσέβαλον ἐς τὴν Μαντινικὴν, καὶ στρατοπεδευσάμενοι πρὸς τῷ Ἡρακλείῳ, ἐδῄουν τὴν γῆν.

(*Ἆγις ὀλίγου δεῖ μάχεσθαι ἐν χωρίῳ ἀνεπιτηδείῳ· ἀναχωρεῖ μέντοι ἐς τὴν Τεγεᾶτιν, καὶ οἱ Ἀργεῖοι ἐπιδιώκοντες αὐτὸν προέρχονται ἐς τὸ ὁμαλόν.*)

ξε'. Οἱ δ' Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ὡς εἶδον αὐτοὺς, καταλαβόντες χωρίον ἐρυμνὸν καὶ δυςπρόςοδον, παρετάξαντο ὡς ἐς μάχην. 2. καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι εὐθὺς αὐτοῖς ἐπῄεσαν· καὶ μέχρι μὲν λίθου καὶ ἀκοντίου βολῆς ἐχώρησαν· ἔπειτα τῶν πρεσβυτέρων τις Ἄγιδι ἐπεβόησεν, ὁρῶν πρὸς χωρίον καρτερὸν ἰόντας σφᾶς, ὅτι διανοεῖται κακὸν κακῷ ἰᾶσθαι, δηλῶν τῆς ἐξ Ἄργους ἐπαιτίου 5 10

ὃ μᾶλλον, ἀπέκλειε τοῖς ἐξ Ἄργους. — 1. Ἀναλαβόντες] ἤγουν ἀναστήσαντες, καὶ λαβόντες. (λ. Αὐγ.) — 2. Ἀρκάδων] ἤγουν ἐκ τῶν Ἀρκάδων. (λ. Αὐγ.) — 3. Πρὸς τῷ Ἡρακλείῳ] ναῷ δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

ξε'. 6. Ἐρυμνόν] ὀχυρόν. (λ. Αὐγ.) — Δυςπρόςοδον] δυςέμβατον. (λ. Αὐγ.) — 7. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀργείοις δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 9. Τῶν πρεσβυτέρων] Λακεδαιμονίων. — Ἄγιδι ἐπεβόησεν] ἤγουν ἐνώπιον πάντων. (λ. Αὐγ.) — 10. Διανοεῖται] ὁ Ἄγις. — 11. Κακὸν κακῷ ἰᾶσθαι] τὸ προγεγονὸς τῷ νῦν δηλονότι. τὴν ἀρχαίαν παροιμίαν ἐξ Ὀρέστου τοῦ Ἀγαμέμνονος ῥηθεῖσαν, ὅςτις τὸν τοῦ πατρὸς θάνατον τῷ τῆς μητρὸς φόνῳ ἐθεράπευσε. — Τῆς ἐξ Ἀρ-

5. *Παρόντας* s. v. G.

Ξυμμάχους. Gr. *ξυμμάχων*, sed nostrum int. vers.

Μαντινικήν. D. I. *Μαντινειικήν*.

Cap. LXV. *Οἱ δ' Ἀργεῖοι*. *Δ'* per apostrophum plerique libri. Vid. I. 1. p. 437. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *δέ*.

Αὐτούς. K. *ἀστούς*.

Καταλαβόντες. Gr. *ἀπολαβόντες*.

Χωρίον. Vat. *τὸ χωρίον*.

Δυςπρόςοδον. „Thom. Mag. h. v. exponit *δύςκολον περὶ τὴν εἴςοδον*. Add. eundem in *εὐπρόςοδος*. Priore loco interposita particula *τέ* legit *ἐρυμνόν τε καὶ δυςπρόςοδον*." DUK.

2. *Ἄγιδι*. Gr. *τῷ Ἄγιδι*.

Ἐπεβόησεν. Vat. *ἐβόησεν*. H. *διεβόησεν*, sed επε s. διε. C. *ἐπεβοήθησεν*.

Ὁρῶν. C. D. I. *ἰδών*.

Πρός. Cam. C. D. I. *ἐς*.

Χωρίον. Cam. *χωρίων*. Ar. Chr. Dan. *τὸ χωρίον*.

Κακὸν κακῷ ἰᾶσθαι. „Citat Plutarch. in Moral. p. 797., et legit *ἰάσασθαι*." WASS. Similes locos vid. in adnot.

Τῆς ἐξ. Cass. a. pr. man. (nam deinde factum *τῆς*,) Aug. Gr. *τὴν ἐξ*.

Ἐπαιτίου. Cass. Aug. *ἐπ' αἰτίου*. Plutarch. l. d. *εὐπετοῦς* et

ἀναχωρήσεως τὴν παροῦσαν ἄκαιρον προθυμίαν ἀνάληψιν βουλομένην εἶναι. 3. ὁ δὲ, εἴτε καὶ διὰ τὸ ἐπιβόημα, εἴτε καὶ αὐτῷ ἄλλο τι, ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ, δόξαν ἐξαίφνης, πάλιν τὸ στράτευμα κατὰ τάχος, πρὶν ξυμμῖξαι, 5 ἀπῆγε. 4. καὶ ἀφικόμενος πρὸς τὴν Τεγεᾶτιν, τὸ ὕδωρ ἐξέτρεπεν ἐς τὴν Μαντινικὴν, περὶ οὗπερ, ὡς τὰ πολλὰ βλάπτοντος ὁποτέρωσε ἂν ἐσπίπτῃ, Μαντινῆς καὶ Τεγεᾶ-

57.

γους ἐπαιτίου ἀναχωρήσεως] διὰ τὴν ἐξ Ἄργους δηλονότι ἀναχώρησιν ἐν αἰτίᾳ γενόμενον, νῦν ἀκαίρως αὐτὴν προθυμεῖσθαι ἀναλαβεῖν καὶ ἐπανορθῶσαι [τὴν τότε γενομένην ἁμαρτίαν. (λ. Αὐγ.)] — 1. Ἀνάληψιν] θεραπείαν. (λ. Αὐγ.) ** κατόρθωσιν. (Λουγδ.) — 3. Ἄλλο τι, ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ, δόξαν] ἀντὶ τοῦ ἄλλο τι δόξαν ἤπερ τὸ αὐτό. (λ. Κασσ.) — 5. Ἀπῆγεν] εἰς τοὐπίσω ἔστρεψε. (λ. Αὐγ.) — 6. Ἐξέτρεπε] μετωχέτευεν. (λ. Αὐγ.) — 7. Ὁποτέρωσε ἂν ἐσπίπτῃ] εἰς ὁποτέραν πόλιν ῥέῃ. (λ. Αὐγ.)

βουλόμενον. [C. βουλομένων.] Non videtur recedendum a scriptura recepta." DUK.

3. Ὁ δὲ — ἀπῆγε. „Laudat Suidas in ἐπιβόημα, ὁ δὲ εἴτε τὸ ἐπ. [sic etiam Zon., et εἴπε pro εἴτε Phav.] qui ex h. l. emendandus εἴτε καὶ διὰ τὸ ἐπιβ." WASS. Εἴτε s. v. H. Καί ante διά om. etiam Mosqu. At vid. Ind. Xen. Cyr. in εἰ. Ipsum διά om. etiam Dan.

Ἐπιβόημα. „Σκληρόν esse autumat Pollux VI, 208., pro quo ἐπιβόησις apud Dion. Hal. in Arte VII, 2. Noster ἐπιβούλευμα et ex illo Iosephus pro ἐπιβούλευσις." WASS. „Si ἐπιβόημα tam durum videbatur Polluci, non debebat ipse eo uti IX, 123." DUK. Cf. I. 1. p. 250.

Εἴτε καὶ αὐτῷ. Suid. ἢ καὶ αὐτῷ. Καί rursus om. Mosqu.

Ἄλλο τι. Gr. ἀλλότι. Proxima virgula vulgo abest, et tamen post αὐτό interpungitur.

Δόξαν ἐξαίφνης. „Post δόξαν in Suida [et Pal.] distinctio ponitur, et ἐξαίφνης coniungitur cum sequentibus; non deterius quam in edd. Thuc." DUK. Nec multum obstat κατὰ τάχος.

Ξυμμῖξαι. Vat. H. ξυμβῆναι, sed in H. s. v. γρ. ξυμμῖξαι.

4. Τεγεᾶτιν. Pal. C. I. Τεγεάτην. m. Τεάτιν. K. Γεάτιν. Ante Haack. Τεγεάτιν et mox Τεγεάται.

Ἐξέτρεπεν ἐς Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) F. Cam. Gr. C. D. I. E. Mosqu. K. m. Ar. Chr. Dan. Valck. ad Herodot. VII. c. 208. Haack. Bekk. Goell., nisi quod Ar. Chr. Dan. εἰς. Vulgo ἐξέτρεπε πρός.

Τὴν Μαντινικήν. Τήν om. Ar. Chr.

Ὡς. D. E. ἐς. Reg. C. (?G?) K. Ar. Chr. Dan. ὡς ἐς. Statim C. βλάπτοντες, sed ο̃ s. ε.

Ὁποτέρωσε ἄν. Cass. Aug. Pal. It. pessime ὁποτέρως ἐάν. Vat. ὁποτέρων ἐάν. Lugd. ὁποτέρωσε ἐάν. De ἐάν vid. ad IV, 118.

Ἐσπίπτῃ. Gr. ἐμπίπτῃ. E. (non F., quem Bekk. nominat,) ἐσπίπτοι. Schol. ἐκπίπτῃ?

Καὶ Τεγεᾶται in marg. ponit K.

ται πολεμοῦσιν. ἐβούλετο δὲ τοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου, βοηθοῦντας ἐπὶ τὴν τοῦ ὕδατος ἐκτροπὴν, ἐπειδὰν πύθωνται, καταβιβάσαι τοὺς Ἀργείους καὶ τοὺς ξυμμάχους, καὶ ἐν τῷ ὁμαλῷ τὴν μάχην ποιεῖσθαι. 5. καὶ ὁ μὲν, τὴν ἡμέραν ταύτην μείνας αὐτοῦ περὶ τὸ ὕδωρ, ἐξέτρεπεν· οἱ δ' Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, τὸ μὲν πρῶτον καταπλαγέντες τῇ ἐξ ὀλίγου [αἰφνιδίῳ] αὐτῶν ἀναχωρήσει, οὐκ εἶχον ὅ τι εἰκάσωσιν· εἶτα, ἐπειδὴ ἀναχωροῦντες ἐκεῖ-

1. Πολεμοῦσιν] ἀλλήλοις δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Βοηθοῦντας] βοηθήσοντας. (λ. Αὐγ.) — 3. Καταβιβάσαι] ἀντὶ τοῦ ἀνάγκην αὐτοῖς τοῦ καταβῆναι παρασχεῖν. — 5. Περὶ τὸ ὕδωρ] πρὸς τῷ ὕδατι. — 7. Ἐξ ὀλίγου] καιροῦ δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 8. Ἀναχωροῦντες] οἱ Λακεδαιμόνιοι. (λ. Αὐγ.)

Τοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου, βοηθοῦντας. „Participium βοηθοῦντας si iungatur cum verbis τοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου, pro futuro βοηθήσοντας accipiatur necesse est, etsi ne sic quidem commoda sententia efficiatur, quum neque ad hoc constituti fuerint in colle, neque illud Agidis inceptum suspicari potuerint. Ergo βοηθοῦντας non potest iungi cum τοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου, sed post λόφου comma ponendum est. Thucydides brevitatis studiosus τοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου καταβιβάσαι dixit pro τοὺς ἐπὶ τοῦ λόφου (ἱδρυθέντας) καταβιβάσαι ἀπ' αὐτοῦ." HAACK. Cf. I. 1. p. 176.

Πύθωνται. Cl. It. Vat. H. Gr. B. C. E. Vind. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. πείθωνται, sed E. recte ϑ s. ει. Mox τοὺς Ἀργ. καὶ τοὺς ξυμμ. male olim suspecta erant Haackio, quem vide. Cf. I. 1. p. 205.

Καὶ ἐν — ποιεῖσθαι laudat Phot. p. 241. Post ποιεῖ. Bekk. et Goell. male colon habent.

5. Περί. H. παρά, sed s. v. περί. Antea Pal. μεῖνας.

Τῇ ἐξ. C. τῆς ἐξ.

Αἰφνιδίῳ. C. D. I. Mosqu. αἰφνηδίῳ. In Reg. de. „Et potest suspectum esse, tanquam ex interpretatione, [praesertim quum ad c. 64. hoc exstet scholion, ἐξ ὀλίγου· ἐξαίφνης et iterum c. 66. δι' ὀλίγου· ἐξαίφνης. HAACK.] Nam ἡ ἐξ ὀλίγου ἀναχώρησις eadem est quae αἰφνίδιος. Thuc. II, 61. μεταβολῆς μεγάλης καὶ ταύτης ἐξ ὀλίγου ἐμπεσούσης. IV, 108. οἱ μὲν Ἀθηναῖοι φυλακὰς ὡς ἐξ ὀλίγου καὶ ἐν χειμῶνι διέπεμπον ἐς τὰς πόλεις. V, 64. ἀλλὰ τοῖς μὲν ἐξ ὀλίγου τε ἐγένετο, ubi schol. Cass. itidem supplet καιροῦ. Et c. 71. ἐν αὐτῇ τῇ ἐφόδῳ καὶ ἐξ ὀλίγου παραγγείλαντι." DUK. „Ἐξ ὀλίγου ad loci intervallum referendum." AE. PORT. „Vix est quin pro glossemate habeatur αἰφνιδίῳ et eiiciatur." BAU. Consentiunt Abresch. aliique. Uncos addidit Haack., non item Bekk. et Goell.

Αὐτῶν om. Gr.

Ὅ τι Reg. ὅ τι ἄν, male. Vid. I. 1. p. 137. et Matth. Gr. §. 516. 3.

Εἶτα, Plerique libri (vid. I. 1. p. 421.) εἶτ'. Nostrum ante distinctionem (quam Duk. male

νοί τε ἀπέκρυψαν, καὶ σφεῖς ἡσύχαζον, καὶ οὐκ ἐπηκολούθουν, ἐνταῦθα τοὺς ἑαυτῶν στρατηγοὺς αὖθις ἐν αἰτίᾳ εἶχον, τό τε πρότερον καλῶς ληφθέντας πρὸς Ἄργει Λακεδαιμονίους ἀφεθῆναι, καὶ νῦν ὅτι ἀποδιδράσκον-
5 τας οὐδεὶς ἐπιδιώκει, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν οἱ μὲν σώζονται, σφεῖς δὲ προδίδονται. 6. οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐθορυβήθησαν μὲν τὸ παραυτίκα, ὕστερον δὲ ἀπάγουσιν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου, καὶ προελθόντες ἐς τὸ ὁμαλὸν, ἐστρατοπεδεύσαντο, ὡς ἰόντες ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

(β'. Μάχη ἰσχυρὰ μεταξὺ Μαντινείας καὶ Τεγέας, ἐν ᾗ ἡσσῶνται Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι. ξς'—οε'. Λακεδαιμόνιοι, τῶν πολεμίων ἐξαίφνης ἐπιφανέντων, κατὰ τάχος ἐς κόσμον τὸν ἑαυτῶν καθίστανται.)

10 ξς'. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ οἵ τε Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ξυνετάξαντο ὡς ἔμελλον μαχεῖσθαι, ἢν περιτύχωσιν· οἵ τε Λακεδαιμόνιοι, ἀπὸ τοῦ ὕδατος πρὸς τὸ Ἡράκλειον πάλιν ἐς τὸ αὐτὸ στρατόπεδον ἰόντες, ὁρῶσι δι' ὀλίγου

Αὐγ. μην. ἀρχομ.

1. Ἀπέκρυψαν] ἑαυτοὺς δηλονότι. ἀφανεῖς ἐγένοντο. ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν πλοϊζομένων καὶ οὐκέτι ὁρωμένων λέγεται ὅτι ἀπέκρυψαν. — Σφεῖς] οἱ Ἀργεῖοι. (λ. Αὐγ.) — 2. Αὖθις ἐν αἰτίᾳ εἶχον] ἐμέμφοντο. (λ. Αὐγ.) — 3. Καλῶς ληφθέντας] εὐκαίρως καὶ βεβαίως ἀποληφθέντας. — 5. Οἱ μέν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. (λ. Αὐγ.) — 6. Σφεῖς δέ] οἱ Ἀργεῖοι. (λ. Αὐγ.)
ξς'. 11. Ἢν περιτύχωσι] τοῖς Λακεδαιμονίοις. (λ. Αὐγ.) — 13. Δι' ὀλίγου] ἐξαίφνης. (λ. Αὐγ.)

post ἀναχ. habet,) praestare putes. Cf. tamen I. 1. p. 218.
Ἀπέκρυψαν. Mosqu. ἐπέκρυψαν. At vid. adnot. Mox G. K. ἐπικολουθοῦν.
Αὖθις. H. s. v. γρ. εὐθύς.
Ἐν αἰτίᾳ. Vind. ἐναντίᾳ, qui error affuit iam 60, 4.
Πρότερον. Mosqu. πρῶτον.
Καλῶς. C. κακῶς. Mox Pal. rursus σώζονται. Cf. de Art. crit. p. 150.
6. Ἐθορυβήθησαν. It. Vat. H. et in marg. Cl. perperam ἐθορύβησαν.
Προελθόντες. Aug. (in quo tamen ς eras.,) Vat. H. D. I. Mosqu. Ar. Chr. et in marg. Cl. ac Dan. προσελθόντες. „Non recte. Mox cap. sequ. ἀπὸ τοῦ λόφου προεληλυθότας." DUK. Vulgatam agnoscit etiam Phot. p. 241. Add. Halbkart. ad Xen. Anab. IV, 2, 16.
Cap. LXVI. Μαχεῖσθαι. Dan. μάχεσθαι. Verba οἵ τε Ἀργ. καὶ οἱ ξυμμ. non expressit Valla.
Ἢν περιτύχωσιν. K. ἤνπερ τύχωσιν, non male.
Οἵ τε. I. s. v. ead. man. δέ.
Ἐς τὸ αὐτὸ στρατόπεδον. Cod. Bas. ἐστρατοπέδευον.

τοὺς ἐναντίους ἐν τάξει τε ἤδη πάντας, καὶ ἀπὸ τοῦ λόφου προεληλυθότας. 2. μάλιστα δὴ Λακεδαιμόνιοι, ἐς ὃ ἐμέμνηντο, ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἐξεπλάγησαν· διὰ βραχείας γὰρ μελλήσεως ἡ παρασκευὴ αὐτοῖς ἐγίγνετο· καὶ εὐθὺς ὑπὸ σπουδῆς καθίσταντο ἐς κόσμον τὸν ἑαυτῶν, 5 Ἄγιδος τοῦ βασιλέως ἕκαστα ἐξηγουμένου κατὰ τὸν νόμον. 3. βασιλέως γὰρ ἄγοντος, ὑπ' ἐκείνου πάντα ἄρχεται, καὶ τοῖς μὲν πολεμάρχοις αὐτὸς φράζει τὸ δέον, οἱ δὲ τοῖς λοχαγοῖς, ἐκεῖνοι δὲ τοῖς πεντηκοντῆρσιν, αὖθις δ' οὗτοι τοῖς ἐνωμοτάρχαις, καὶ οὗτοι τῇ ἐνωμοτίᾳ. 10 4. καὶ αἱ παραγγέλσεις, ἤν τι βούλωνται, κατὰ τὰ αὐ-

1. Ἐν τάξει] παρατεταγμένους. — 2. ** Ἐς ὃ ἐμέμνηντο] μετὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων μνήμην. (Λουγδ.) — 3. Διὰ βραχείας γὰρ μελλήσεως] χωρὶς ἀναβολῆς καὶ μελλήσεως. — 4. Ἡ παρασκευή] ἐφόπλισις. (λ. Αὐγ.) — 5. Ἐς κόσμον] εἰς τὴν σύνταξιν. (λ. Αὐγ.) — 6. Ἐξηγουμένου] ἀντὶ τοῦ διατάττοντος, ἑρμηνεύοντος. — 7. Βασιλέως γὰρ ἄγοντος] ἡγεμονεύοντος. [ὅρα τὴν τάξιν τῆς ἀρχῆς· πρῶτος] βασιλεύς, [δεύτερος] πολέμαρχος, [τρίτος] λοχαγός, [τέταρτος] πεντηκοντήρ, [πέμπτος] ἐνωμοτάρχης, [ἕκτη] ἐνωμοτία. — 11. Κατὰ τὰ αὐτὰ χωροῦσι] διὰ † τούτων † χωροῦσι καὶ ταχέως

Τάξει τε. Τέ om. incertus Par. Pro πάντας Par. nescio quis πάντες.

2. Μάλιστα δή. Mosqu. μάλιστα δὲ καί. „Legendum videtur μάλιστα δέ. Saepissime quidem Thucydides δή usurpat post superlativos, etiam post μάλιστα. Sed h. l. particula adversativa aptior est, ne dicam necessaria." HAACK. Non displiceret μάλιστα δὲ δή.

Ἐμέμνηντο. Gr. in contextu et marg. ἐμέμνητο.

Βραχείας. Cass. βραχίας. Proximum γάρ ante βραχ. collocant C. I. (non G., ut Bekk. affirmat.) At vid. I. 1. p. 302.

Μελλήσεως. Mosqu. μελήσεως. „Διὰ βραχ. μελλ. i. e. μετὰ βραχ. ut parum aut nil temporis superesset ad cunctandum. In voc. μελλ. autem, si cunctationem notat, non urgeatur haec notio; frigidum enim fuerit breve tempus erat cunctandi, quasi cunctandum omnino foret in tali casu. [Verum nos quoque da durfte man nicht lange zaudern!] Μελήσεως, quod est in Mosqu., non est Graecum satis. [Habent tamen Schneid. et Pass.]" BAU. Mox in ὑπὸ σπ. aliquantum haeremus. Vid. adnot.

3. Πεντηκοντῆρσιν Cass. Aug. Cl. It. Vat. H. Reg. (G.) F. Gr. D. I. E. K. (nisi quod hic ν ephelc. om.) m. Ar. Chr. Bas. Schol. Haack. Bekk. Goell. In C. πεντηκοντέρσιν. Vulgo male πεντηκοντατῆρσιν. „Xenophonti πεντηκοστῆρες dicuntur." HUDS. Sed etiam πεντηκοντῆρες Anab. III, 4, 21. 22. Hinc corrige Schneid. et Pass. Lex.

Ἐνωμοτάρχαις. Ἐνωμοτάρχοις si malis ob I. 1. p. 220., vid. ad Xenoph. Anab. III, 4, 21.

4. Ἤν τι. Pal. ἦν τι.

τὰ χωροῦσι, καὶ ταχεῖαι ἐπέρχονται. σχεδὸν γάρ τι πᾶν, πλὴν ὀλίγου, τὸ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων ἄρχοντες ἀρχόντων εἰσὶ, καὶ τὸ ἐπιμελὲς τοῦ δρωμένου πολλοῖς προςήκει.

(Τάξις ἀμφοτέρων.)

5 ξζ. Τότε δὲ κέρας μὲν εὐώνυμον Σκιρῖται αὐτοῖς καθίσταντο, ἀεὶ ταύτην τὴν τάξιν μόνοι Λακεδαιμονίων ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἔχοντες· παρὰ δ' αὐτοῖς οἱ ἐπὶ Θρᾴκης Βρασίδειοι στρατιῶται καὶ Νεοδαμώδεις μετ' αὐτῶν· ἔπειτ' ἤδη Λακεδαιμόνιοι αὐτοὶ ἑξῆς καθίστασαν τοὺς 10 λόχους, καὶ παρ' αὐτοὺς Ἀρκάδων Ἡραιῆς, μετὰ δὲ τούτους Μαινάλιοι, καὶ ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρᾳ Τεγεᾶται καὶ Λακεδαιμονίων ὀλίγοι, τὸ ἔσχατον ἔχοντες· καὶ οἱ ἱππῆς

διέρχονται. — 1. Σχεδὸν γάρ τοι πᾶν — —] σχεδὸν ἅπαν τὸ τῶν Λακεδαιμονίων στρατόπεδον ἄρχοντες ἀρχόντων εἰσί. — 3. Τὸ ἐπιμελές] ἡ ἐπιμέλεια τοῦ πράγματος. (λ. Αὐγ.) — Τοῦ δρωμένου] ἀντὶ τοῦ τῶν ἐπιγινομένων, γινομένων.

ξζ΄. 5. Σκιρῖται] λόχος Λακωνικὸς οὕτω λεγόμενος. — 8. Βρασίδειοι] οἱ μετὰ Βρασίδου. — ** Νεοδαμώδεις] νεοπολῖται. (Λουγδ.) — 10. Παρ' αὐτούς] πλησίον. (λ. Αὐγ.) — Ἡραιῆς] λεγόμενοι δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

Γάρ τι Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) F. Gr. B. C. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Haack. Bekk. Goell. Vulgo γάρ τοι. Cf. Duk. ad VII, 33.

Πλὴν ὀλίγου — εἰσίν. „Aristides t. I. p. 387. ed. Cant. [sive p. 211.] ὀλίγων minus eleganter laudat.“ WASS. C. D. I. ὀλίγον.

CAP. LXVII. Εὐώνυμον. H. τὸ εὐώνυμον. At vid. I. 1. p. 195. Statim Mosqu. Σκιρίται. Mox Pal. rursus αἰεί. Cf. I. 1. p. 211.

Τὴν τάξιν. Τήν om. Aug. Pal. It. Vat. H. At vid. I. 1. p. 196.

Παρὰ δ' αὐτοῖς. Ar. παρ' αὐτοῖς.

Βρασίδειοι. Aug. (in quo man. rec. corr. in ει,) It. Vat. D. E. m. Ar. Chr. Βρασίδιοι. H. F. I. K., si Gailius vera tradit, Βρασίδιοι. Cf. c. 71. 72.

Νεοδαμώδεις. Mosqu. Νεοδαμώδας.

Ἑξῆς. Mosqu. εὐθύς.

Καθίστασαν. Mosqu. καθίσταντο, non male. Vid. tamen I. 1. p. 187.

Αὐτούς. E. αὐτοῖς. Mox Ἡραιῆς, ἱππῆς, Μαντινῆς Pal. Bekk. Goell. Vulgo omnia cum ῖ subscr., in multis libris εις. Cf. I. 1. p. 472 sqq.

Τεγεᾶται καί. Καί s. v. H., om. It. Vat. Ante Haack. rursus Τεγεάται.

Οἱ ἱππῆς. Οἱ om. Gr. E. Ante καί οἱ paulo plenius interpunximus.

αὐτῶν ἐφ' ἑκατέρῳ τῷ κέρᾳ. 3. Λακεδαιμόνιοι μὲν οὕτως ἐτάξαντο. οἱ δ' ἐναντίοι αὐτοῖς, δεξιὸν μὲν κέρας Μαντινῆς εἶχον, ὅτι ἐν τῇ ἐκείνων τὸ ἔργον ἐγίγνετο· παρὰ δ' * αὐτοὺς * οἱ ξύμμαχοι Ἀρκάδων ἦσαν· ἔπειτα Ἀργείων οἱ χίλιοι λογάδες, οἷς ἡ πόλις ἐκ πολλοῦ ἄσκησιν τῶν ἐς τὸν πόλεμον δημοσίᾳ παρεῖχε· καὶ ἐχόμενοι αὐτῶν οἱ ἄλλοι Ἀργεῖοι, καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν, Κλεωναῖοι καὶ Ὀρνεᾶται, ἔπειτα Ἀθηναῖοι ἔσχατοι, τὸ εὐώνυμον κέρας ἔχοντες, καὶ ἱππῆς μετ' αὐτῶν οἱ οἰκεῖοι.

(Ἀριθμὸς Λακεδαιμονίων ἐκ λογισμοῦ τινὸς γιγνόμενος.)

ξη'. Τάξις μὲν ἥδε καὶ παρασκευὴ ἀμφοτέρων ἦν· τὸ δὲ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων μεῖζον ἐφάνη.

2. Οἱ δ' ἐναντίοι] [οἱ] Ἀργεῖοι καὶ οἱ σύμμαχοι [αὐτῶν]. — Αὐτοῖς] τοῖς Λακεδαιμονίοις. (l. Αὐγ.) — 6. Τῶν ἐς τὸν πόλεμον] τῶν πολεμικῶν. (l. Αὐγ.) — Δημοσίᾳ παρεῖχε] ἤτοι δημοσίᾳ ἤσκει αὐτούς. ἤ, ὥς τινες, ἐξουσίαν παρεῖχε τοῦ ἀσκεῖν αὐτούς. — 9. Τὸ εὐώνυμον κέρας ἔχοντες] τῶν ἀριστερῶν συντάξεων δηλονότι. (l. Αὐγ.)

Ἑκατέρῳ. Cass. Aug. ἑκατέρων, quae scriptura in K. superscr., eiusque vestigia etiam in m. comparent.

2. Δεξιὸν μέν. Μέν om. D. E. Τῇ ἐκείνων. Ar. γῇ ἐκείνων.

Αὐτούς Cass. Aug. Cl. Vat. H. Reg. Gr. B. C. D. I. E. K. m. Ar. Chr. Dan. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) αὐτοῖς. „Παρ' αὐτοὺς non minus recte ea significatione, quam hic habere debet, dicitur quam παρ' αὐτοῖς. Thuc. hoc ipso cap. καὶ παρ' αὐτοὺς Ἀρκάδων Ἡραιῆς.“ DUK. At ibi praecedit καθίστασαν. (Cf. VI, 67.) „Quod verbum accusativo sane aptius quam nostro loco ἦσαν. Et afferri similiter ex hoc ipso cap. potest exemplum dativi, quod qui non cupide agit, dissimulare non debet παρὰ δ' αὐτοῖς οἱ ἐπὶ Θρᾴκης Βρασ. στρατ. [Nihilo minus] vulgatum iam ipse dixerim abrogandum, quia παρά de [quiete in] loco intelligendum et alibi cum accusativo iungi constat. Cuius tamen usus exemplum nonnisi unum apud Thuc. inveni VII, 39. extr.“ HAACK. Ibi παρά est *iuxta*, längs, et accusativus nihil difficultatis habet. Nec παρεῖναι παρά τινα III, 8. comparari potest. Paulo aptiora aliorum scriptorum exempla habet Matth. Gr. §. 588. 4. c. Cf. nos ad Xen. Cyr. I, 4, 18. et maxime in Ind. ad Anab.

Καὶ μετ' — Κλεωναῖοι om. Pal. Solum καί om. K.

Ὀρνεᾶται. Ante Haack. Ὀρνεάται. It. Ὀρναιάται. Vat. et Lugd. Ὀρναιᾶται. Sic It. H. c. 72. 74. iidemque cum Cl. VI, 7. At vid. I. 2. p. 213.

Ἔσχατοι. Ed. Bas. οἱ ἔσχ.

CAP. LXVIII. Ἐφάνη om. D. I.

2. ἀριθμὸν δὲ γράψαι, ἢ καθ' ἑκάστους ἑκατέρων ἢ ξύμπαντας, οὐκ ἂν ἐδυνάμην ἀκριβῶς· τὸ μὲν γὰρ Λακεδαιμονίων πλῆθος διὰ τῆς πολιτείας τὸ κρυπτὸν ἠγνοεῖτο, τῶν δ' αὖ διὰ τὸ ἀνθρώπειον κομπῶδες ἐς τὰ οἰκεῖα πλήθη ἠπιστεῖτο· ἐκ μέντοι τοιοῦδε λογισμοῦ ἔξεστί τῳ σκοπεῖν τὸ Λακεδαιμονίων τότε παραγενόμενον πλῆθος. 3. λόχοι μὲν γὰρ ἐμάχοντο ἑπτὰ, ἄνευ Σκιριτῶν, ὄντων ἑξακοσίων· ἐν δὲ ἑκάστῳ λόχῳ πεντηκοστύες

ξη'. 1. Ἑκατέρων] τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀργείων. (l. Ἀὐγ.) — 3. Διὰ τῆς πολιτείας τὸ κρυπτόν] διὰ τὸ ἔθος εἶναι Λακεδαιμονίοις πάντα κρύφα πράττειν. — 4. Διὰ τὸ ἀνθρώπειον κομπῶδες] διὰ τὸ περὶ τῶν οἰκείων καὶ μάλιστα περὶ τοῦ ἰδίου πλήθους κομπάζειν τοὺς ἀνθρώπους. — 6. Παραγενόμενον πλῆθος —] ἡ πεντηκοστὺς συνίσταται ἀπὸ ἀνδρῶν ἑκατὸν εἴκοσι ὀκτώ, ὁ δὲ λόχος, τούτων τετραπλάσιος, γίνεται ἀνδρῶν πεντακοσίων καὶ δυοκαίδεκα. οἱ δὲ ἑπτὰ λόχοι ἄνδρες τρισχίλιοι πεντακόσιοι ὀγδοήκοντα τέσσαρες. ὥστε μετὰ τῶν ἑξακοσίων Σκιριτῶν γίνονται ἄνδρες οἱ πάντες Λακεδαιμονίων τετρακισχίλιοι ἑκατὸν ὀγδοήκοντα τέσσαρες. ἡ γὰρ πεντηκοστὺς ἑκκαίδεκα εἶχε [τοὺς] πρωτοστάτας· ὁ δὲ λόχος ἑξήκοντα τέσσαρας. οἱ δὲ ἑπτὰ λόχοι γίνονται τετρακόσιοι τεσσαράκοντα ὀκτώ. — 8. Ἐν δὲ ἑκάστῳ λόχῳ πεντηκοστύες ἦσαν δ.] ἔχει ἕκαστος λόχος πεντηκοστύας δ', καὶ γίνονται τῶν ζ' λόχων πεντηκοστύες κη'. ἔχει ἑκάστη πεντηκοστὺς ἐνωμοτίας δ', καὶ γίνονται τῶν κη' πεντηκοστύων ἐνωμοτίαι ριβ'. ἔχει ἑκάστη

2. Ἑκατέρων. D. I. ἀμφοτέρων, ex antecedd.
Ἐδυνάμην. I. δυνάμην, cum ι s. v. et δυναίμην in marg.
Μὲν γάρ. Γάρ om. Lugd.
Τῶν δ' αὖ. C. τὸ δ' αὖ.
Κομπῶδες. „[Ex Thuc.] laudat Poll. IX, 148. et agnoscit Hesych., ut recte observat Hemsterhus." WASS. Comparativum κομπωδέστερος legimus II, 62. G. hic κομπωκομπωδες.
Πλήθη. Cass. Aug. Vind. πλήθει.
Μέντοι. Reg. μέν. Mox Pal. ἔξεστι τῷ.
Τότε παραγενόμενον. H. τὸ περιγενόμενον.
3. Μὲν γάρ. Γάρ om. Dan.
Ἐμάχοντο. E. ἐγένοντο.
Ἑπτά. „Πέντε reponendum censet Meursius Att. Lect. I, I. c. 26. Vide Cragium de Republ. Laced. I. IV. c. 3. et Vales. in not. ad Maussac. in Harpocr. p. 123. [309.]" HUDS. Nituntur hi Schol. ad IV, 8. et Photio, qui scribit: Λόχοι Λακεδαιμονίων δ', ὡς Ἀριστοφάνης· Θουκυδίδης δὲ ε', Ἀριστοτέλης ζ'. At errare eum et Aristotelem quinque lochos memorasse discimus ex Hesych. Tum Schol. Aristoph. ad Lysi. 454. ὁ δὲ Θουκυδίδης ζ' φησὶ χωρὶς τῶν Νικηριτῶν, ubi Σκιριτῶν legendum cum Valck. ad Herodot. IX, 53. Vide plura in adnot. ad IV, 8.
Σκιριτῶν. E. Σκυριτῶν. Ita F. in fine cap. Utroque loco Σκιτῶν Mosqu. Infra Σκιρτῶν D. At vid. c. 67. et I, 2. p. 200. Ante ἐν δέ et ἐπὶ δέ vulgo puncta, apud alios commata.

ἦσαν τέσσαρες, καὶ ἐν τῇ πεντηκοστύϊ ἐνωμοτίαι τέσσαρες. τῆς τε ἐνωμοτίας ἐμάχοντο ἐν τῷ πρώτῳ ξυγῷ τέσσαρες· ἐπὶ δὲ βάθος ἐτάξαντο μὲν οὐ πάντες ὁμοίως, ἀλλ' ὡς λοχαγὸς ἕκαστος ἐβούλετο, ἐπὶ πᾶν δὲ κατέστησαν ἐπὶ ὀκτώ. παρὰ δὲ ἅπαν, πλὴν Σκιριτῶν, τετρακόσιοι καὶ δυοῖν δέοντες πεντήκοντα ἄνδρες ἡ πρώτη τάξις ἦν. 5

(Παραινέσεις ἑκατέρων.)

ξθ'. Ἐπεὶ δὲ ξυνιέναι ἔμελλον ἤδη, ἐνταῦθα καὶ παραινέσεις καθ' ἑκάστους ὑπὸ τῶν οἰκείων στρατηγῶν τοιαίδε ἐγίγνοντο, Μαντινεῦσι μὲν, ὅτι ὑπέρ τε πατρίδος ἡ μάχη ἔσται, καὶ ὑπὲρ ἀρχῆς ἅμα καὶ δουλείας, τὴν 10 μὲν μὴ πειρασαμένοις ἀφαιρεθῆναι, τῆς δὲ μὴ αὖθις πειρᾶσθαι· Ἀργείοις δὲ, ὑπὲρ τῆς τε παλαιᾶς ἡγεμονίας,

ἐνωμοτία ἄνδρας λβ', ὡς γίνεσθαι τὸν πάντα στρατὸν ἄνδρας τρισχιλίους πεντακοσίους ὀγδοήκοντα τέσσαρας.

Λόχοι	ζ.	α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'
Πεντηκοστύες	κη'.	δ' δ' δ' δ'	δ' δ' δ' δ'	δ' δ' δ' δ'	δ' δ' δ' δ'	δ' δ' δ' δ'	δ' δ' δ' δ'	δ' δ' δ' δ'
Ἐνωμοτίαι	ριβ'.	ις'	ις'	ις'	ις'	ις'	ις'	ις'

2. ** Ζυγῷ] τάξει. (Δουγδ.)

ξθ'. 8. Ξυνιέναι ἔμελλον ἤδη] ἀλλήλοις δηλονότι τὰ στρατεύματα. (1. Αὐγ.) — 11. Τὴν μὲν] τουτέστι τὴν ἀρχήν. ** τὸ ἑξῆς, τὴν μὲν μὴ ἀφαιρεθῆναι πειρασαμένοις. (Δουγδ.) — 12. Τῆς δὲ] τῆς δουλείας. — ** Αὖθις] ὀπίσω. (Δουγδ.)

Καὶ ἐν τῇ — ἐνωμοτ. τέσσαρες om. Gr. E., sed in illo adscr. in marg.

Πεντηκοστύϊ. C. Dan. et in marg. Ar. et Chr. ἑκατοστύϊ, sicut ex corr, etiam K. At vid. Xenoph. de Repbl. Lac. 11, 4. Suid. et Harpocr. in μορῶν.

Τῆς τε. Τέ s. v. K.

Ἐνωμοτίας. Pal. C. Gr. ἐνωμοσίας. Cf. Lob. ad Phryn. p. 521.

Ἐπὶ δέ. Δέ om. cod. Bas.

Λοχαγός. Chr. ὁ λοχαγός, non contra linguam.

Παρά. D. περί. Mox K. τετρακόσσοι.

Cap. LXIX. Ἐπεί. D. I. Mosqu. ἐπειδή.

Ἐγίγνοντο. G. ἐγένοντο.

Ὑπέρ τε. Τέ om. cod. Bas.

Καὶ ὑπέρ. Καί om. Ar.

Μὲν μή. Μή om. C. Πειρασαμένοις virgulis perspicuitatis causa circumdedit Haack.

Τῆς δέ. F. E. τοῖς δέ.

Ὑπὲρ τῆς τε. F. ὑπέρ τε τῆς. Ald. Flor. ed. Bas. Steph. 1. ὑπέρ τε τῆς τε. Neutro loco τε habet Ar.

καὶ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ ποτὲ ἰσομοιρίας, μὴ διὰ παντὸς στερισκομένους ἀνέχεσθαι, καὶ ἄνδρας ἅμα ἐχθροὺς καὶ ἀστυγείτονας ὑπὲρ πολλῶν ἀδικημάτων ἀμύνασθαι· τοῖς δὲ Ἀθηναίοις, καλὸν εἶναι μετὰ πολλῶν καὶ ἀγαθῶν ξυμμάχων ἀγωνιζομένους μηδενὸς λείπεσθαι, καὶ ὅτι, ἐν Πελοποννήσῳ Λακεδαιμονίους νικήσαντες, τήν τε ἀρχὴν βεβαιοτέραν καὶ μείζω ἕξουσι, καὶ οὐ μή ποτέ τις αὐτοῖς ἄλλος ἐς τὴν γῆν ἔλθῃ. 2. τοῖς μὲν Ἀργείοις καὶ ξυμμάχοις τοιαῦτα παρῃνέθη. Λακεδαιμόνιοι δὲ, καθ' ἑκάστους τε, καὶ μετὰ τῶν πολεμικῶν νόμων, ἐν σφίσιν

10. *Μετὰ τῶν πολεμικῶν νόμων*] νόμους πολεμικοὺς λέγει τὰ ᾄσματα, ἅπερ ᾖδον οἱ Λακεδαιμόνιοι μέλλοντες μάχεσθαι· ἣν δὲ

Ἐν Πελοποννήσῳ. E. ἐν τῇ Πελοπονν.

Ἰσομοιρίας. I. ἰσομηρίας, cum οι s. η. „Ne impedita sit loci structura, post ἰσομοιρίας [cum Duk.] virgula interpungendum est.“ HAACK. Mirum est non secutos esse Bekk. et Goell., licet iam antecedens enunciatio et locus, quem particula μή occupat, hanc rationem suaderet.

Στερισκομένους. In Cass. man. sec. mutatum in στερισκομένοις.

Ἀνέχεσθαι. It. Vat. H. ἀμύνασθαι, sed in H. s. v. γρ. ἀνέχεσθαι.

Ἐχθρούς. G. καὶ ἐχθρούς.

Ἀμύνασθαι. It. Vat. H. ἀνέχεσθαι, sed in H. s. v. γρ. ἀνέχεσθαι. Mox I. ξυμμαχίαν, cum ας s. ων.

Καὶ ἀγαθῶν. Καί om. Mosqu. (de quo falsa narrat Bekk.) Ante τοῖς δέ et ante καὶ ὅτι apud Duk. puncta. Post Πελοπ. Bauerus aliquando comma ponere cogitabat.

Ἄλλος om. Gr.

Ἔλθῃ. Cam. marg. Steph. ἐπέλθῃ. E. Mosqu. ἔλθοι. Optativum post οὐ μή ob praecedens ὅτι fortasse aliquis desideret, sicut Sophocles scripsit Phil. 611. ἐθέσπισεν τἀπὶ Τροίας πέργαμα ὡς οὐ μή ποτε πέρσοιεν. Cf. Matth. Gr. p. 990. Sed ita futuri optativus requireretur. Vulgarem autem particularum οὐ μή structuram (de qua Matth. §. 517.) nonnunquam etiam post ὅτι servari docet Plutarchus De cap. ex inimic. util. p. 352. E. ἀλλὰ μεῖζον καὶ κάλλιστον, ὅτι, τῷ δικαίῳ χρῆσθαι καὶ πρὸς ἐχθροὺς ἐθισθέντες, οὐδέποτε μὴ προςενεχθῶμεν ἀδίκως καὶ πανούργως τοῖς συνήθεσι καὶ φίλοις. (Post ὅτι *quia* Plat. Phaedon. c. 11.)

2. *Ἀργείοις.* H. ων s. οι. In eodem proximum καί eras. Verba τοῖς μὲν Ἀργ.— παρῃνέθη om. Gr.

Τοιαῦτα Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) F. Cam. C. I. K. m. Ar. Chr. Dan. Vall. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ταῦτα. Cf. ad VI, 9.

Παρῃνέθη. Dan. παρῃνέχθη.

Λακεδαιμόνιοι. Gr. Λακεδαιμονίων.

Ἑκάστους τε. Τέ om. C.

Πολεμικῶν. F. πολιτικῶν. Quae etiam II, 40. et alibi confusa sunt.

αὐτοῖς ἂν ἠπίσταντο τὴν παρακέλευσιν τῆς μνήμης ἀγαθοῖς οὖσιν ἐποιοῦντο, εἰδότες ἔργων ἐκ πολλοῦ μελέτην πλείω σώζουσαν ἢ λόγων δι' ὀλίγου καλῶς ῥηθεῖσαν παραίνεσιν.

(Ξύνοδος ἑκατέρων.)

ο'. Καὶ μετὰ ταῦτα ἡ ξύνοδος ἦν, Ἀργεῖοι μὲν καὶ 5 οἱ ξύμμαχοι ἐντόνως καὶ ὀργῇ χωροῦντες, Λακεδαιμόνιοι δὲ βραδέως καὶ ὑπὸ αὐλητῶν πολλῶν * νόμου *, ἐγκαθεστώτων οὐ τοῦ θείου χάριν, ἀλλ' ἵνα ὁμαλῶς μετὰ ῥυθμοῦ βαίνοντες προέλθοιεν, καὶ μὴ διασπασθείη 360

προτρεπτικά. ἐκάλουν δὲ ἐμβατήρια. ἡ δὲ διάνοια· ἕκαστος τῶν Λακεδαιμονίων αὐτοῖς παρεκελεύοντο, ἀγαθοῖς οὖσι, μεμνῆσθαι ἂν μεμαθήκεσαν καὶ ἠπίσταντο. ἐποίουν δὲ τοῦτο ᾄδοντες. — 2. Εἰδότες ἔργων ἐκ πολλοῦ μελέτην — —] εἰδότες ὅτι [τὰ] πλείω σώζεται ὑπὸ τῆς ἐν τοῖς ἔργοις μελέτης, ἐκ πολλοῦ γεγονυίας, ἢ ὑπὸ [τῶν] καλῶς ῥηθέντων λόγων.

ο'. 5. Ἡ ξύνοδος] ἡ ξυνέλευσις τῶν στρατευμάτων. (l. Αὐγ.) — 6. Ἐντόνως καὶ ὀργῇ χωροῦντες] ἰσχυρῶς καὶ σὺν ὀργῇ. (l. Αὐγ.) — 7. Ὑπὸ αὐλητῶν] ἤγουν μετά. (l. Αὐγ.) — 8. Οὐ τοῦ θείου χάριν] ὕμνου δηλονότι. (l. Αὐγ.) — Ὁμαλῶς] ἠρεμαίως. (l. Αὐγ.) — 9. Προσέλθοιεν — —] καὶ ὅπως, εἰ προσέλθοιεν, μὴ διασπα-

Ἠπίσταντο. I. ἐπίσταντο, sed in marg. ἠπ.

Μνήμης. C. D. I. γνώμης.

Ἔργων — παραίνεσιν. „Stob. p. 201., qui μελέτη habet." WASS. „Stobaeus omittit participium εἰδότες, nec utitur oratione infinita, ob eamque causam etiam σώζει et παραίνεσις dicit. In eo magis a scriptura, quae in Thuc. est, abit, quod pro ῥηθεῖσαν habet ῥηθέντων: Quae lectio confirmari potest alio loco Thuc. VI, 68. [ubi] καλῶς λεχθέντες λόγοι." DUK. C. ἔργοις, Vind. K. ἔργον, sed hic a man. sec. ἔργων. Πλείω om. F. Pro σώζουσαν Pal. rursus σῴζουσαν.

Cap. LXX. Μετὰ om. Mosqu.

Ὀργῇ. „Ὁρμῇ in quibusdam exemplaribus Auli Gellii locum hunc citantis l. I. c. 11." HUDS. Consentit Heringa Observv. VI, 54., teste Gottl. „Nec dubium quin et addito ἐντόνως et opposito βραδέως aptius sit ὁρμῇ. Neque vero *irae* sat congrua hic mentio; utut studium quoque, ardorem, vehementiam, nostro notet vocab. ὀργῆς· illud tamen praetulerim." BAU. „Ὁρμῇ idem est quod ἐντόνως et vitium librarii." HAACK. *Hitzig und mit starken Schritten* posuit Heilm., *schnell und hitzig* Jacobi.

Νόμου Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. G. (in quo et Cass. ου s. ου, in Cass. rec. man. in G. ead. man.) F. cod. Bas. Gr. Vind. m. Haack. In H. I. ὁμοῦ. Vulgo (Bekk. Goell.) νόμῳ cum distinctione aut post ἐγκαθεστώτων aut (apud Goell.) ante νόμῳ. Res dubia. Vid. adnot.

Ἐγκαθεστώτων. F. ἐγκαθεστῶτος.

Προέλθοιεν. „Gellius et Schol. habent προσέλθοιεν." DUK. Ita

αὐτοῖς ἡ τάξις, ὅπερ φιλεῖ τὰ μεγάλα στρατόπεδα ἐν ταῖς προσόδοις ποιεῖν.

("Αγιδος ἐπίνοια πρὸς τὸ ἐξισῶσαι τὸ ἑαυτοῦ εὐώνυμον κέρας τοῖς πολεμίοις.)

οα΄. Ξυνιόντων δ' ἔτι, Ἆγις ὁ βασιλεὺς τοιόνδε ἐβουλεύσατο δρᾶσαι. τὰ στρατόπεδα ποιεῖ μὲν καὶ ἅπαντα τοῦτο· ἐπὶ τὰ δεξιὰ κέρατα αὐτῶν ἐν ταῖς ξυνόδοις μᾶλλον ἐξωθεῖται, καὶ περιΐσχουσι κατὰ τὸ τῶν ἐναντίων εὐώνυμον ἀμφότεροι τῷ δεξιῷ, διὰ τὸ φοβουμένους προστέλλειν τὰ γυμνὰ ἕκαστον ὡς μάλιστα τῇ τοῦ ἐν δεξιᾷ παρατεταγμένου ἀσπίδι, καὶ νομίζειν τὴν πυκνότητα τῆς ξυγκλήσεως εὐσκεπαστότατον εἶναι· καὶ ἡγεῖ-

σθείη αὐτῶν ἡ τάξις. — 1. Ἐν ταῖς προσόδοις] ἐν ταῖς προσβολαῖς, ἐν ταῖς ἐνώσεσι.

οα΄. 6. ** Ἐξωθεῖται] ἐκτείνεται. (Λουγδ.) — 8. Προστέλλειν τὰ γυμνὰ ἕκαστον] ἀντὶ τοῦ σκέπειν καὶ προσάγειν. ἀπὸ μὲν [οὖν] τοῦ στέλλειν καὶ στολὴ ὠνομάσθη· † ἀπὸ † δὲ τοῦ προσάγειν τὸ προστέλλειν δύναται λέγεσθαι. δῆλον δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπάγειν [καὶ] ἀποστέλλειν, [προσάγεσθαι.] — 9. Καὶ νομίζειν — —] καὶ νομίζειν τὸ πεπυκνῶσθαι καὶ ὑπ' ἀλλήλων πεφράχθαι εὐσκεπαστότερον, ἤπερ τὸ διεστάναι ὑπ' ἀλλήλων.

F. Cf. Abresch. „Illud rei aptius hoc προσόδοις. Mihi tamen προσέλθοιεν placet." BAU. „Pollux III, 92. βαίνοιεν male pro βαίνοντες προσέλθοιεν." WASS. Etiam Schol. dubitationem de scriptura movet.

Μεγάλα. Ante Wass. μέγιστα, sicut Gr, Lugd., sed nostrum cum Gell. Cass. Cl. Reg. Cam. Gr. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. et omnes libri recentius inspecti. Cf. IV, 125.

Προσόδοις. K. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. προόδοις, sed in K, m. s. v. γρ. προσόδοις, et in m. erasum videtur. Gellius προσόδοις tuetur, sed ποιεῖν ante ἐν ponit.

Cap. LXXI. *Δ' ἔτι.* D. I. solum δέ.

Τοιόνδε. D. τοσόνδε, E. τοιόνδε τι. Mox Pal. δράσαι.

Τὰ στρατόπεδα. Τά om. Mosqu.

Ποιεῖ μέν. Dan. μὲν ποιεῖ.

Ἅπαντα. E. ἅπαν.

Περιΐσχουσι. It. Vat. H. περιΐσχύουσι. At vid. §. 2. Mosqu. περιέσχ. Dan. περιίσχουσι.

Τῶν ἐναντίων. Lugd. ἐναντίον (sine art.), nescio utrum in contextu an in gloss.

Διὰ τό. C. D. I. διὰ τούς.

Προστέλλειν. Cl. περιστέλλειν. Nostrum satis defendit imitatio Dionis Cass. XL, 23. Pal. πρὸς πέλλειν. Non apte Lugd. interpretatur προτείνειν.

Ἐν δεξιᾷ. Ἐν s. v. ead. man. G.

Ξυγκλήσεως Cass. Aug. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. Bekk. Goell. (nisi quod It. Vat. H. D. I. σ. pro ξ.) Vulgo ξυγκλείσεως. Cf. I. 1. p. 213.

Εὐσκεπαστότατον. E. εὐσκεπτότατον.

ται μὲν τῆς αἰτίας ταύτης ὁ πρωτοστάτης τοῦ δεξιοῦ κέ-
ρως, προθυμούμενος ἐξαλλάσσειν ἀεὶ τῶν ἐναντίων τὴν
ἑαυτοῦ γύμνωσιν, ἕπονται δὲ διὰ τὸν αὐτὸν φόβον καὶ
οἱ ἄλλοι. 2. καὶ τότε περιέσχον μὲν οἱ Μαντινῆς πολὺ
* τῷ κέρα * τῶν Σκιριτῶν, ἔτι δὲ πλέον οἱ Λακεδαιμό- 5
νιοι καὶ Τεγεᾶται τῶν Ἀθηναίων, ὅσῳ μεῖζον τὸ στρά-
τευμα εἶχον. 3. δείσας δὲ Ἆγις μὴ σφῶν κυκλωθῇ τὸ
εὐώνυμον, καὶ νομίσας ἄγαν περιέχειν τοὺς Μαντινέας,
τοῖς μὲν Σκιρίταις καὶ Βρασιδείοις ἐσήμηνεν † ἐπεξαγα-
γόντας † ἀπὸ σφῶν ἐξισῶσαι τοῖς Μαντινεῦσιν· ἐς δὲ 10
τὸ διάκενον τοῦτο παρήγγελλεν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέρως

2. Ἐξαλλάττειν ἀεὶ — —] μὴ κατὰ δόρυ τοῦ ἐναντίου ἔχειν τὰ γυμνὰ τοῦ σώματος, τουτέστι τὰ δεξιά. — 4. Περιέσχον] ἐκυκλώσαντο ἐπικάμψαντες. — 9. * Ἐπεξαγαγόντας] ἐξαπλώσαντας. (Λουγδ.) — 11. Τὸ διάκενον τοῦτο] τὸ ἐν μέσῳ κενόν.

Ἐξαλλάσσειν Haack. Goell. Reliqui ἐξαλλάττειν. Cf. I. 1. p. 210. Statim Pal. rursus αἰεί.

Γύμνωσιν. G. cod. Bas. Gr. γνῶσιν, sed in primo s. v. ead. man. γρ. γύμνωσιν. „Γνῶσιν e compendio scripturae est." DUK.

Οἱ ἄλλοι. Οἱ om. Mosqu.

2. Πολὺ τῷ κέρα Aug. Pal. It. Vat. H. G. (?). cod. Bas. F. C. I. Mosqu. K. Ar. Chr. Dan. Bekk. Goell. In Cass. Reg. (?) D. E. πολὺ τὸ κέρα. Gr. πολὺ τὸ κέρας. Vulgo τῷ κέρα πολύ. „Non solum alio ordine scribi iubent codd., sed [etiam] τὸ κέρας recipiendum, ut περιέχειν, quod non potest cum genitivo iungi, habeat quo referatur. Et pro τῶν Ἀθηναίων fortasse legendum τὸ Ἀθην. vel τὸ τῶν Ἀθην." HAACK. Valla: *multum Sciritarum cornu superabant.* Dativum ob περιΐσχουσι τῷ δεξιῷ §. 1. et περιέσχον τῷ κέρᾳ III, 108. aegre sollicites. In genitivo videtur scriptor analogiam verborum περιγίγνεσθαι et ὑπερέχειν secutus esse.

Μεῖζον. K. μείζω. Ante Haack. rursus Τεγεάται.

3. Δείσας δέ. Δέ om. C.

Ἆγις. Reg. ὁ Ἆγις.

Βρασιδείοις. It. Vat. E. Βρασιδίοις. Cl. τοῖς Βρασιδίοις. Cf. c. 67. C. Βασιδείοις.

Ἐσήμηνεν. Ante Haack. ἐσήμηνεν. Reg. (G.) Gr. ἐσήμαινεν. Lugd. ἐσήμεινεν. Cod. Bas. ἐσήμανεν, quod Xenophonti facilius quam Thucydidi concedendum. Vid. ad Cyr. IV, 5. 36.

Ἐπεξαγαγόντας. „Ἐπί notat *ad hostem.* Quid tamen si scripsit Thucyd. ὑπεξαγαγόντας? quod plane respondeat Latino unice hic apto *subducere.*" BAU. Cf. Xen. Cyr. III, 3, 60. Quod Haack. commentus est ἐπεξάγειν esse artis militaris vocabulum significans *eine Flankenbewegung machen*, hoc veremur ut demonstrare possit. Aliter ἐπεξάγειν legitur VII, 52. Mox Vind. ἐξισῶσαι.

Ἐς δέ. Ante Haack. εἰς δέ. Cf. I. 1. p. 212. cum Farr. discr. script.

Παρήγγελλεν. D. Mosqu. παρήγγειλεν.

δύο λόχους τῶν πολεμάρχων Ἱππονοΐδᾳ καὶ Ἀριστοκλεῖ ἔχουσι παρελθεῖν, καὶ ἐςβαλόντας πληρῶσαι, νομίζων τῷ θ' ἑαυτῶν δεξιῷ ἔτι περιουσίαν ἔσεσθαι, καὶ τὸ κατὰ τοὺς Μαντινέας βεβαιότερον τετάξεσθαι.

(Δύο πολεμάρχων Ἄγιδι οὐχ ὑπακουσάντων, τὸ εὐώνυμον τῶν Λακεδαιμονίων ἡσσᾶται· τὸ δὲ μέσον τρέπει τοὺς ἐναντίους.)

5 οβ΄. Ξυνέβη οὖν αὐτῷ, ἅτε ἐν αὐτῇ τῇ ἐφόδῳ καὶ ἐξ ὀλίγου παραγγείλαντι, τόν τε Ἀριστοκλέα καὶ τὸν Ἱππονοΐδαν μὴ θελῆσαι παρελθεῖν, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦτο τὸ αἰτίαμα ὕστερον φεύγειν ἐκ Σπάρτης, δόξαντας μαλακισθῆναι, καὶ τοὺς πολεμίους φθάσαι τῇ προςμίξει, καὶ 10 κελεύσαντος αὐτοῦ, ἐπὶ τοὺς Σκιρίτας ὡς οὐ παρῆλθον οἱ λόχοι, πάλιν αὖ σφίσι προςμίξαι, μὴ δυνηθῆναι ἔτι μηδὲ τούτους ξυγκλῇσαι. 2. ἀλλὰ μάλιστα δὴ κατὰ πάν-

2. Πληρῶσαι] τὸ διάκενον δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Νομίζων τῷ θ' ἑαυτῶν δεξιῷ — —] νομίζων τό τε δεξιὸν τῶν Λακεδαιμονίων ἔτι ὑπερέχειν τῶν ἐναντίων, καὶ τὸ εὐώνυμον τὸ κατὰ τοὺς Μαντινεῖς ἐν ἀσφαλείᾳ ἔσεσθαι, ὡς ἂν μὴ δυνάμενον κυκλωθῆναι.

οβ΄. 5. **Ἅτε] καθάπερ, ὡςανεί. (Λουγδ.) — 7. Μὴ θελῆσαι παρελθεῖν] καὶ οἱ πολέμαρχοι οὐκ ἠθέλησαν ἐς τὸ διάκενον ἀγαγεῖν τοὺς λόχους. — 8. Φεύγειν] συνέβη δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — Μαλακισθῆναι] χαύνους γενέσθαι. (λ. Αὐγ.) — 9. Καὶ τοὺς πολεμίους φθάσαι τ. πρ.] καὶ φθάσαι τοὺς πολεμίους τοῖς Λακεδαιμονίοις προςμίξαι, πρὶν εἰς τὸ διάκενον παρελθεῖν τοὺς δύο λόχους. — 10. Αὐτοῦ] τοῦ Ἄγιδος. (λ. Αὐγ.) — Ὡς οὐ παρῆλθον] ἤγουν ἐπὶ τὸ μέρος τῶν Σκιριτῶν. (λ. Αὐγ.)

Τῷ θ' ἑαυτῶν. Reg. τό θ' ἑαυτῶν. F. E. Mosqu. τῷ μεθ' ἑαυτῶν. D. I. τῷ καθ' ἑαυτῶν.

Τὸ κατά. Τό om. Ar. Chr. Dan.

Τοὺς Μαντινέας. Τούς om. E.

Τετάξεσθαι. Ar. Chr. τε τάξεσθαι. Bas. τετάξασθαι. D. I. τάξασθαι.

Cap. LXXII. Ἱπποναΐδαν. G. D. I. Ἱππονοΐδα.

Φθάσαι s. v. G. Antea F. Σπάρτεις.

Κελεύσαντος. Gr. κελεύοντος, sed cum superscr. emend. κελεύσαντος. Virgula ante Bauer. male post Σκιρίτας demum erat. Neutro loco habent Bekk. et Goell. At vid. adnot. Caeterum D. Σκρίτας.

Οὐ παρῆλθον. Οὐ om. Reg. (G.)

Μὴ δυνηθῆναι. D. I. οὐ δυνηθῆναι. Pessime vulgo (Bekk. Goell.) non post προςμίξαι, sed post ἔτι interpungitur. Utroque loco distinxit Haack. Melius Reisk. Vid. adnot.

Ξυγκλῇσαι Goell. Reliqui ξυγκλεῖσαι. Cf. §. 2. Syllaba σαι in K. a sec. man.

*α τῇ ἐμπειρίᾳ Λακεδαιμόνιοι ἐλασσωθέντες τότε, τῇ ἀνδρείᾳ ἔδειξαν οὐχ ἧσσον περιγενόμενοι. 3. ἐπειδὴ γὰρ ἐν χερσὶν ἐγίγνοντο τοῖς ἐναντίοις, τὸ μὲν τῶν Μαντινέων δεξιὸν τρέπει αὐτῶν τοὺς Σκιρίτας καὶ τοὺς Βρασιδείους· καὶ ἐσπεσόντες οἱ Μαντινῆς καὶ οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν, καὶ τῶν Ἀργείων οἱ χίλιοι λογάδες, κατὰ τὸ διάκενον καὶ οὐ ξυγκλῃσθὲν, τοὺς Λακεδαιμονίους διέφθειρον, καὶ κυκλωσάμενοι ἔτρεψαν, καὶ ἐξέωσαν ἐς τὰς ἁμάξας, καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐπιτεταγμένων ἀπέκτεινάν τινας. 4. καὶ ταύτῃ μὲν ἡσσῶντο οἱ Λακεδαιμόνιοι· τῷ δὲ ἄλλῳ στρατοπέδῳ, καὶ μάλιστα τῷ μέσῳ, ᾗπερ ὁ βασιλεὺς Ἆγις ἦν, καὶ περὶ αὐτὸν οἱ τριακόσιοι ἱππῆς καλούμενοι, προσπεσόντες τῶν [τε] Ἀργείων τοῖς πρεσβυτέροις καὶ πέντε λόχοις ὠνομασμένοις, καὶ Κλεω-

1. ** Τῇ ἐμπειρίᾳ] τῇ στρατηγικῇ. (Λουγδ.) — 3. Ἐν χερσὶν ἐγίγνοντο] οἱ Λακεδαιμόνιοι δηλονότι. (Λ. Αὐγ.) — 8. Ἔτρεψαν] τοὺς Λακεδαιμονίους. (Λ. Αὐγ.) — Ἐς τὰς ἁμάξας] ἀντὶ τοῦ ἔσω τῶν ἁμαξῶν. — 14. Πεντελόχοις] ἅμα ἀναγνωστέον πενταλόχοις, [ὡς ἀρχιλόχοις. (Κασσ. Αὐγ.)]

2. Ἀνδρείᾳ. Cass. Aug. (sed hic a corr.) H. et a pr. man. Gr. cum Bekk. ἀνδρίᾳ. Cf. de Art. crit. p. 153.

Περιγενόμενοι. F. περιγενέσθαι, sed nostrum in marg. ead. man. Malim περιγιγνόμενοι, *se vincere* (*solere*), vel ἂν περιγενόμενοι, *se vincere posse* (Heilm.: dass sie zu siegen wüssten).

3. *Μὲν τῶν.* *Τῶν* om. C.

Βρασιδείους. It. H. E. Dan. *Βρασιδίους.* Cf. c. 67.

Διάκενον. D. διακείμενον. At vid. 71, 3.

Ξυγκλῃσθέν. Vulgo (et Haack.) ξυγκλεισθέν. Cass. Aug. Gr. συγκλῃσθέν. Nostrum Bekk. Goell. Cf. I. 1. p. 213.

Διέφθειρον. D. I. E. διέφθειραν. K. διέφθηραν, man. sec. διέφθειραν.

Ἐξέωσαν. Mosqu. ἐξώεσαν. Proximum ἐς om. C.

Ἐπιτεταγμένων. Cass. τεταγμένων. Sed nostrum valet *in subsidiis collocatorum.* Cf. VI, 67.

4. *Τῷ δέ.* *Δέ* plene pro vulg. δ' longe plurimi libri. Vid. I. 1. p. 437. ubi adde cod. Bas.

Ἦν om. Dan., ante *Ἆγις* ponunt Reg. (G.) cod. Bas. Gr. C. D. E. K. m. Ar. Chr.

Προσπεσόντες. Gr. προσπεσοῦντες, sed nostrum in marg.

Τῶν τε. *Τέ* de. Cass. Aug. Pal. It. Vat.

Πέντε λόχοις separatim Cl. Reg. Gr. Ar. Chr. al. „atque ita, reclamante licet Scholiaste, legendum esse olim docuit Meursius Att. Lect. l. I. c. 16." HUDS. Wassio iubente ita edidit Duk. Prius πεντελόχοις, „quod Huds. ex edd. praecedentibus dederat, et in Cass. ac Dan. est." DUK. Sic etiam Aug., sed hic eraso accentu super πέν.

ναίοις, καὶ Ὀρνεάταις, καὶ Ἀθηναίων τοῖς παρατεταγμένοις, ἔτρεψαν οὐδὲ ἐς χεῖρας τοὺς πολλοὺς ὑπομείναντας, ἀλλ', ὡς ἐπήεσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, εὐθὺς ἐνδόντας, καὶ ἔστιν οὓς καὶ καταπατηθέντας, τοῦ μὴ
5 φθῆναι τὴν ἐγκατάληψιν.

(Ἄγιδος τῷ εὐωνύμῳ σφῶν βοηθήσαντος, πᾶν τὸ στράτευμα τῶν ἐναντίων ἐς φυγὴν τρέπεται.)

ογ'. Ὡς δὲ ταύτῃ ἐνεδεδώκει τὸ τῶν Ἀργείων καὶ ξυμμάχων στράτευμα, παρεῤῥήγνυντο ἤδη ἅμα καὶ ἐφ' ἑκάτερα, καὶ ἅμα τὸ δεξιὸν τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Τεγεατῶν ἐκυκλοῦτο τῷ περιέχοντι σφῶν τοὺς Ἀθηναίους.
10 καὶ ἀμφοτέρωθεν αὐτοὺς κίνδυνος περιειστήκει, τῇ μὲν κυκλουμένους, τῇ δὲ ἤδη ἡσσημένους· καὶ μάλιστ' ἂν τοῦ στρατεύματος ἐταλαιπώρησαν, εἰ μὴ οἱ ἱππῆς παρόντες αὐτοῖς ὠφέλιμοι ἦσαν. 2. καὶ ξυνέβη τὸν Ἆγιν, ὡς ᾔσθετο τὸ εὐώνυμον σφῶν πονοῦν τὸ κατὰ τοὺς
15 Μαντινέας καὶ τῶν Ἀργείων τοὺς χιλίους, παραγγεῖλαι

2. Οὐδὲ ἐς χεῖρας τοὺς πολλοὺς ὑπομεῖν.] ἐλθεῖν δηλονότι. — 3. Ἐνδόντας] τραπέντας. (λ. Αὐγ.) — 4. ** Τοῦ μὴ φθῆναι τὴν ἐγκατ.] ὅτι μὴ ἔφθασαν τὸ * ἐγκατειλῆφθαι * ὑπ' αὐτῶν τῶν Λακεδαιμονίων. (Λουγδ.)

ογ'. 9. Ἐκυκλοῦτο] ἐκύκλου. (λ. Αὐγ.) — Τῷ περιέχοντι] τῷ ἰσχυρῷ. (λ. Αὐγ.)

Ὀρνεάταις. It. H. Ὀρναιάταις. Cf. c. 67.

Ἐς. Ante Haack. εἰς ut c. 71.

Ὑπομείναντας. Cod. Bas. ὑπομείνοντας. E. ὑπομένοντας. D. ὑπομείναντες, sed ᾱ s. ες.

Ἐπήεσαν. Lugd. ἀπήεσαν, sed ἐ s. ᾱ.

Ἐνδόντας, καί. Καί om. E. (qui ἰδόντας?)

Καὶ καταπατηθέντας. Καί om. Gr.

Cap. LXXIII. Καὶ ξυμμάχων. Marg. Steph. καὶ τὸ τῶν ξυμμ.

Παρεῤῥήγνυντο. C. D. I. ἐπεῤῥήγνυντο. At vid. IV, 96. VI, 70. Mosqu. παρεῤῥήγνηντο.

Ἤδη ἅμα. Reg. (G.) δὴ ἅμα.

Τὸ δεξιὸν — τοὺς Ἀθηναίους. „Thom. Mag. in κυκλέω [omissis τῷ περιεχ. σφῶν]." DUK.

Ἐκυκλοῦτο. It. Vat. H. C. ἐκυκλοῦντο.

Αὐτοὺς κίνδυνος. Gr. κίνδυνος αὐτούς.

Περιειστήκει. B. περιεστήκει.

Ἤδη om. It. Mox Aug. ἡσσημέν. exarat, Vind. ἠσσομένους.

Οἱ ἱππῆς. G. οἱππης. E. om. οἱ.

2. Τὸ κατά. Τό om. C. I. E.

παντὶ τῷ στρατεύματι χωρῆσαι ἐπὶ τὸ νικώμενον. 3. καὶ γενομένου τούτου, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐν τούτῳ, ὡς παρῆλθε, καὶ ἐξέκλινεν ἀπὸ σφῶν τὸ στράτευμα, καθ' ἡσυχίαν ἐσώθησαν, καὶ τῶν Ἀργείων μετ' αὐτῶν τὸ ἡσσηθέν. οἱ δὲ Μαντινῆς καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ τῶν Ἀργείων οἱ λογάδες, οὐκέτι πρὸς τὸ ἐγκεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις τὴν γνώμην εἶχον, ἀλλ' ὁρῶντες τούς τε σφετέρους νενικημένους, καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπιφερομένους, ἐς φυγὴν ἐτράποντο. 4. καὶ τῶν μὲν Μαντινέων † καὶ † πλείους διεφθάρησαν, τῶν δὲ Ἀργείων λογάδων τὸ πολὺ ἐσώθη. ἡ μέντοι φυγὴ καὶ ἀποχώρησις οὐ βίαιος οὐδὲ μακρὰ ἦν· οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι μέχρι μὲν τοῦ τρέψαι χρονίους τὰς μάχας καὶ βεβαίους τῷ μένειν ποιοῦνται, τρέψαντες δὲ, βραχείας καὶ οὐκ ἐπὶ πολὺ τὰς διώξεις.

(*Μέγεθος τῆς μάχης. ἀριθμὸς τῶν ἀποθανόντων.*)

οδ'. Καὶ ἡ μὲν μάχη τοιαύτη † καὶ † ὅτι ἐγγύτατα τούτων ἐγένετο, πλείστου * δὲ * χρόνου μεγίστη δὴ τῶν Ἑλληνικῶν, καὶ ὑπὸ ἀξιολογωτάτων πόλεων ξυνελ-

1. Ἐπὶ τὸ νικώμενον] μέρος δηλονότι. (Ι. Αὐγ.) — 12. Μακρά] ἐπὶ πολὺ διάστημα. (Ι. Αὐγ.)
οδ'. 16. **Ὅτι] λίαν. (Λουγδ.) — 17. Τούτων] τῶν ῥηθέντων. (Λουγδ.) — Πλείστου δὴ χρόνου] ἤγουν διὰ πλείστου. §. ** δὴ μακρά. (Λουγδ.)

Στρατεύματι. Mosqu. στρατοπέδῳ.

3. *Ἐν τούτῳ.* Haec ante Haack. temere uncis inclusa erant.

Ἡσσηθέν. I. ἡσσημένον.

Καὶ τῶν Ἀργείων. Καί om. D. Mox ἐγκῆσθαι exarat C.

4. *Τῶν μέν. Μέν* om. Cl.

Καὶ πλείους. Cl. (non, ut Bekk. vult, Chr.) Ar. marg. Steph. οἱ πλείους. Nec καί omnibus placeat.

Διεφθάρησαν. Mosqu. διέφθειραν.

Ἐσώθη. Cl. διεσώθη. Pal. rursus ἐσῴθη, et supra ἐσῴθησαν.

Ἡ μέντοι om. Ar.

Χρονίους. D. χρονίους τε.

Cap. LXXIV. *Τοιαύτη καί. Καί* om. I. Pro eo ἦ probabiliter coniicit Duk. ad VII, 87.

Ἐγγύτατα. Mosqu. ἐγγυτάτω. Cf. ad III, 40.

Πλείστου δέ. Cass. Aug. Pal. It. Vat. Reg. (G.) F. Gr. K. m. et Schol. in cap. πλείστου δή. *Δέ* pro δή hic positum esse male putabat Bau.

Ἀξιολογωτάτων. Lugd. τῶν ἀξιολογ.

θοῦσα. 2. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, προθέμενοι τῶν πολεμίων νεκρῶν τὰ ὅπλα, τροπαῖον εὐθὺς ἵστασαν, καὶ τοὺς νεκροὺς ἐσκύλευον, καὶ τοὺς αὐτῶν ἀνείλοντο καὶ ἀπήγαγον ἐς Τεγέαν, οὗπερ ἐτάφησαν, καὶ τοὺς τῶν πολεμίων ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν. 3. ἀπέθανον δὲ Ἀργείων μὲν καὶ Ὀρνεατῶν καὶ Κλεωναίων ἑπτακόσιοι, Μαντινέων δὲ διακόσιοι, καὶ Ἀθηναίων ξὺν Αἰγινήταις διακόσιοι καὶ οἱ στρατηγοὶ ἀμφότεροι. Λακεδαιμονίων δὲ οἱ μὲν ξύμμαχοι οὐκ ἐταλαιπώρησαν, ὥςτε καὶ ἀξιόλογόν τι ἀπογενέσθαι· αὐτῶν δὲ χαλεπὸν μὲν ἦν τὴν ἀλήθειαν πυθέσθαι, ἐλέγοντο δὲ περὶ τριακοσίους ἀποθανεῖν.

(γ'. Λακεδαιμόνιοι οὐ χρῶνται τῇ νίκῃ, ἀνακτῶνταί γε μέντοι τὴν παλαιὰν δόξαν.)

οε'. Τῆς δὲ μάχης μελλούσης ἔσεσθαι, καὶ Πλειστοάναξ ὁ ἕτερος βασιλεὺς, ἔχων τούς τε πρεσβυτέρους καὶ νεωτέρους, ἐβοήθησε· καὶ μέχρι μὲν Τεγέας ἀφίκετο, πυθόμενος δὲ τὴν νίκην ἀπεχώρησε. 2. καὶ τοὺς ἀπὸ Κο-

3. Ἐσκύλευον] ἀπεγύμνουν. (λ. Αὐγ.) — 8. Οἱ στρατηγοί] τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.) — 9. Οὐκ ἐταλαιπώρησαν] οὐ κακῶς ἔσχον ἐν τῷ πολέμῳ. (λ. Αὐγ.) — 10. Ἀπογενέσθαι] ἀποβῆναι. (λ. Αὐγ.) ** ἀποθανεῖν. (Λουγδ.)

2. Προθέμενοι om. F.

Πολεμίων. Vat. πόλεων. Mox Pal. rursus τρόπαιον. Cf. I, 1. p. 214.

Ἵστασαν. It. ἕστασαν. Vat. ἕστασαν. Ar. Chr. Dan. ἔστησαν, ut sexcenties, et, si recte meminimus, praeter VI, 70. fere ubique in hac formula, etiam cum imperfectis ἐσκύλευον et ἀνῃροῦντο IV, 44.

Αὐτῶν. Cass. Aug. Cl. Pal. Gr. m. Chr. Dan. αὑτῶν, quod hic et II, 79. recepissemus (cf. Farr. discr. script.), nisi ἑαυτῶν IV, 44. legeretur. Statim K. ἀνειλοντον.

Τεγέαν. De accentu vid. ad c. 32, 3. Mox Pal. ἀπέδωσαν.

2. Ὀρνεατῶν. It. H. Lugd. Ὀρναιατῶν. Vid. ad. c. 67.

Κλεωναίων. Gr. Κλαιωναίων.

Καὶ Ἀθην. — Αἰγιν. (? διακοσ.?) om. Vind. Αἰγινίταις scribit G.

Ὥςτε καί. Καί om. Reg. (G., non Gr., quem Bekk. addit.) Non redundat, ut Bau. scribit, sed significat Lacedaemonios non adeo pressos esse, ut praeter laborem praesentem *etiam* magnam iacturam facerent.

Ἐλέγοντο. D. I. ἐλέγετο. Statim pro δέ H. δ' οὖν, non ineleganter. Cf. Ind. Xen. Anab.

Τριακοσίους. Gr. Chr. τετρακοσίους.

Cap. LXXV. Ἀπεχώρησε. Cass. Aug. Pal. H. et Bekk. in minn.

ρίνθου καὶ ἔξω Ἰσθμοῦ ξυμμάχους ἀπέστρεψαν πέμψαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι· καὶ αὐτοὶ ἀναχωρήσαντες, καὶ τοὺς ξυμμάχους ἀφέντες, (Κάρνεια γὰρ αὐτοῖς ἐτύγχανον ὄντα,) τὴν ἑορτὴν ἦγον. 3. καὶ τὴν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τότε ἐπιφερομένην αἰτίαν ἔς τε μαλακίαν διὰ τὴν ἐν τῇ νήσῳ ξυμφορὰν, καὶ ἐς τὴν ἄλλην ἀβουλίαν τε καὶ βραδυτῆτα, ἑνὶ ἔργῳ τούτῳ ἀπελύσαντο, τύχῃ μὲν, ὡς ἐδόκουν, κακιζόμενοι, γνώμῃ δὲ οἱ αὐτοὶ ἔτι ὄντες. 5

Δὴγ. μμ.

(4. Ἐπιδαυρίων ἐς τὴν Ἀργείαν ἐσβαλόντων, Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἄρχονται Ἐπίδαυρον τειχίζειν.)

4. Τῇ δὲ * προτεραίᾳ * ἡμέρᾳ ξυνέβη τῆς μάχης ταύτης καὶ τοὺς Ἐπιδαυρίους πανδημεὶ ἐσβαλεῖν ἐς τὴν * Ἀρ- 1[illegible]

οε΄. 3. Κάρνεια] τὴν ἐπὶ τῷ Ἀπόλλωνι ἑορτὴν λέγει. (2. Δὴγ.)

exempll. ἀπεχώρησαν. Cf. Parr. discr. script.

2. Ἀπέστρεψαν Cass. Aug. Cl. Pal. Vat. Gr. G. K. m. Ar. Chr. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἀπέτρεψαν. „Magis placet ἀπέστρεψαν. Thuc. IV, 97. ἀπαντᾷ κήρυκι Βοιωτῷ, ὃς αὐτὸν ἀποστρέψας." DUK. „Recte haud dubie. Ἀποτρέπειν magis notat avertere, dehortari, dissuadere; ἀποστρέφειν autem retro convertere, iubere redire." BAU. Scriptura pariter fluctuatur IV, 80. VIII, 108, Cf. etiam ad VI, 18.

Πέμψαντες. E. πάντες, ex compend.

Καὶ τούς. I. τούς τε.

Ἐτύγχανον. E. ἐτύγχανεν. At vid. I. 1. p. 98. ubi noster locus addendus. Dobreum ad Aristoph. Plut, 145. consuli iubet Bekk.

Ἦγον. Ar. Chr. Dan. εἶχον. At vid. §. 5.

3. Τῶν Ἑλλήνων. Τῶν om. Vat. H.

Καὶ ἐς. Ἐς om. Gr.

4. Προτεραίᾳ. Cass. Aug. Cl. It. Vat. Lugd. Mosqu. προτέρᾳ. „Ammonius et Thom. Mag. hoc discrimen statuunt inter προτέρα et προτεραία: προτέρα, ἐπὶ τάξεως· προτεραία δὲ ἐπὶ μόνης ἡμέρας. Itaque ex illorum sententia non recte dicitur τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ τῆς μάχης. Sed non minus recte dici τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ quam τῇ προτεραίᾳ ostendit Steph. ex Hom. Il. φ΄. v. 5. Od. π΄. 50. et ex Aristot. V. Polit. 12. εἰ τῇ προτέρᾳ ἐγένετο τῆς τροπῆς, pridie solstitii vel brumae. Poll. I. 65. φαίης δ' ἂν — καὶ τῇ προτεραίᾳ, καὶ τῇ προτέρᾳ." DUK. Cf. id. ad VII, 51. Etiam Xen. Cyr. IV, 2, 6. scriptura incerta est, sed Anab. II, 1, 4. vulgatum προτέρᾳ ex libris correctum.

Ξυνέβη Cass. Aug. Pal. It. Vat. Reg. (G.) F. Gr. D. E. m. Haack. Bekk. Goell. Vulgo συνέβη. „Male. Poetae omnes ξ pro σ passim usurparunt, oratores perraro, Isocrates bis tantum, si libri non fallunt, [Xenophon nonnunquam.] Circa Alexandri Magni tempora usus elementi ξ exole-

χεῖαν*, ὡς ἔρημον οὖσαν, καὶ τοὺς ὑπολοίπους φύλακας τῶν Ἀργείων ἐξελθόντων [αὐτῶν] διαφθεῖραι πολλούς. 5. καὶ Ἠλείων τρισχιλίων ὁπλιτῶν βοηθησάντων Μαντινεῦσιν ὕστερον τῆς μάχης, καὶ Ἀθηναίων χιλίων πρὸς τοῖς προτέροις, ἐστράτευσαν ἅπαντες οἱ ξύμμαχοι οὗτοι εὐθὺς ἐπὶ Ἐπίδαυρον, ἕως οἱ Λακεδαιμόνιοι Κάρνεια ἦγον: καὶ διελόμενοι τὴν πόλιν περιετείχιζον. 6. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἐξεπαύσαντο, Ἀθηναῖοι δὲ, ὥσπερ προσετάχθησαν, τὴν ἄκραν τὸ Ἡραῖον εὐθὺς ἐξειργάσαντο, καὶ ἐν τούτῳ ξυγκαταλιπόντες ἅπαντες τῷ τειχίσματι φρουρὰν, ἀνεχώρησαν κατὰ πόλεις ἕκαστοι. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

B. Χειμών. Κεφ. ος΄—πα΄.

(1. Σπονδαὶ καὶ ξυμμαχία Λακεδαιμονίων καὶ Ἀργείων. ος΄—οθ΄. αἰτία τῶν σπονδῶν. Λίχου πρεσβεία.)

ος΄. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος ἀρχο- Ὀλ. ϙ. ἔτ. γ΄.

1. Ὡς ἔρημον οὖσαν] τοῦ στρατεύματος. (λ. Αὐγ.) — 3. Ἐξεπαύσαντο] [ἀντὶ τοῦ] ἀπέκαμον [τοῦ περιτειχίζειν.] — 9. ** Τὸ Ἡραῖον] τῆς Ἥρας τὸν ναόν. (Λουγδ.)

visse videtur. Apud Polybium vix invenias. [Revocavit passim Lucian.]" WASS. in Praef. Cf. I. 1. p. 209. cum Farr. discr. script.

Ἀργείαν. It. Vat. F. C. D. I. Mosqu. Ἀργείων, aeque bene.

Ἔρημον. D. ἐρήμην. Ne id quidem falsum. Vid. ad IV, 26.

Ἐξελθόντων. Mosqu. ἐξελθόντας, quod erunt qui non improbent; sed ἐπεξελθόντας esse debebat.

Αὐτῶν inserunt Cass. Aug. Cl. Vat. H. G. Lugd. Cam. G. I. Vind. K. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. Bened. Haack. Ex quibus Bened. distinctione cum Cam. Ar. Chr. post ἐξελθ. posita refert ad πολλούς, Haack. ad Ἀργείων. Illud ambiguitatem parat, secundum hanc rationem ante ἐξελθ. collocandum erat. Quibus causis Bekk. et Goell. adducti videntur, ut rursus omitterent. Haud facile tamen hic interpretibus originem debuerit. Statim Bal. διαφθῆραι.

5. Ὁπλιτῶν — χιλίων om. C. (ob praeced. τρισχιλ.).

Ἐπὶ Ἐπίδαυρον. Cam. ἐς Ἐπίδαυρον.

Κάρνεια. Ar. Κράνεια hic et passim. At vid. adnot. ad c. 54. Pal. etiam peius Κάρνειαν cum cod. Bas. Verb. Καρν. ἦγ. καὶ ad marg. reiicit et διελόμενοι om. Lugd.

6. Ἡραῖον. Mosqu. Ἥρειον.

Ξυγκαταλιπόντες. Mosqu. ξυγκαταλείποντες. Pal. ξυγκαταλιπόντες. Hoc verbum Schneid. et Pass. Lexicis addendum.

Ἅπαντες om. B. *Coniuncto simul relicto praesidio communi* interpretatur Bauer.

πρὸ Χρ. υιη'. Σεπτεμβρ. ἀρχ.

μένου εὐθὺς οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἐπειδὴ τὰ Κάρνεια ἤγαγον, ἐξεστράτευσαν, καὶ ἀφικόμενοι ἐς Τεγέαν, λόγους προὔπεμπον ἐς τὸ Ἄργος ξυμβατηρίους. 2. ἦσαν δὲ αὐτοῖς πρότερόν τε ἄνδρες ἐπιτήδειοι, καὶ βουλόμενοι τὸν δῆμον τὸν ἐν Ἄργει καταλῦσαι, καὶ ἐπειδὴ ἡ μάχη ἐγεγένητο, πολλῷ μᾶλλον ἐδύναντο πείθειν τοὺς πολλοὺς ἐς 5 τὴν ὁμολογίαν. ἐβούλοντο δὲ, πρῶτον σπονδὰς ποιήσαντες πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, αὖθις ὕστερον καὶ ξυμμαχίαν, καὶ οὕτως ἤδη τῷ δήμῳ ἐπιτίθεσθαι. 3. καὶ ἀφικνεῖται πρόξενος ὢν Ἀργείων Λίχας ὁ Ἀρκεσιλάου, παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων δύο λόγω φέρων ἐς τὸ Ἄργος, 10 τὸν μὲν, καθ' ὅ τι εἰ βούλονται πολεμεῖν, τὸν δ', ὡς εἰ εἰρήνην ἄγειν. καὶ γενομένης πολλῆς ἀντιλογίας, (ἔτυχε γὰρ καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης παρὼν,) οἱ ἄνδρες οἱ τοῖς Λακεδαιμονίοις πράσσοντες, ἤδη καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ τολ- 15

οϛ'. 1. Ἤγαγον] ἑώρτασαν. (λ. Αὐγ.) — 3. Ἦσαν δὲ αὐτοῖς] ἐν τῷ Ἄργει. (λ. Αὐγ.) — 4. Ἐπιτήδειοι] φίλοι. (λ. Αὐγ.) — Τὸν δῆμον] τὴν δημοκρατίαν. (λ. Αὐγ.) — 6. Πείθειν τοὺς πολλοὺς — ὁμολ.] ἤγουν καταπεῖσαι ὁμολογῆσαι καὶ συνθέσθαι. — 13. Γενομένης πολλῆς ἀντιλογίας] ἐν τῷ Ἄργει. (λ. Αὐγ.) — 15. Πράσσοντες] τὸ τῆς ἑνώσεως. (λ. Αὐγ.) — Ἐκ τοῦ φανεροῦ τολμῶντες] ἤγουν ἀναισχυντοῦντες καὶ εἰς τὸ φανερὸν λέγοντες. (λ. Αὐγ.)

Cap. LXXVI. 2. Πρότερόν τε. Τέ om. I.

Καὶ ἐπειδή. Καί in marg. habet I. Apud Duk. male punctum praecedit.

Ξυμμαχίαν. I. ξυμμαχίας, cum ν s. c. Statim in καί si haereas, vid. Herm. ad Vig. p. 772.

Ἤδη om. Lugd.

3. Ἀργείων om. Chr.

Λίχας. G. F. C. D. E. Vind. K. Ar. Chr. Dan. Λείχας, in K. tamen ε eras. „Vide supra c. 50. VIII, 39. et 43.“ HUDS.

Δύο λόγω post Ἄργος ponunt C. I. K. m. Ar. Chr. Dan. Praeterea Vind. δύω contra morem Atticorum. Etiam m. ω super ο. Pal. λόγῳ pro λόγω.

Καθότι εἰ—ὡς εἰ. Εἰ utroque loco om. Gr., altero etiam C. Pro priore εἰ I. habet ἦν (in marg. ἂν), pro altero H. ἄν. Ἔσται supplent Haack. et Goell. (*duas afferebat conditiones, alteram, quemadmodum, si bellum mallent, foret, alteram, quomodo si pacem*), πολεμήσουσι et εἰρήνην ἄξουσι alii. Adde adnot. ad VI, 88.

Ἄγειν. H. ἀγοίην. Deinde Lugd. καὶ πολλῆς ἀντιλογ. γενομένης. „Ante ἔτυχε Mosqu. repetit γενομένης, nil tamen notatur, an omiserit antea.“ BAU.

Γὰρ καί. m. καὶ γὰρ καί.

Ὁ Ἀλκιβιάδης. Ὁ om. Ar. Chr. Dan.

Καὶ ἐκ. C. I. καὶ οὐκ ἐκ.

μαῦντες, ἔπεισαν τοὺς Ἀργείους προςδέξασθαι τὸν ξυμβατήριον λόγον. ἔστι δὲ ὅδε.

(*Αἱ σπονδαὶ αὗται.*)

οζ'. „Καττάδε δοκεῖ τᾷ ἐκκλησίᾳ τῶν Λακεδαιμονίων ξυμβαλέσθαι ποττὼς Ἀργείως, ἀποδιδόντας τὼς
5 παῖδας τοῖς Ὀρχομενίοις, καὶ τὼς ἄνδρας τοῖς Μαιναλίοις, καὶ τὼς ἄνδρας τὼς ἐν Μαντινείᾳ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀποδιδόντας, καὶ ἐξ Ἐπιδαύρου ἐκβῶντας, καὶ τὸ τεῖχος ἀναιροῦντας. 2. αἰ δέ κα μὴ εἴκωντι τοὶ Ἀθηναῖοι ἐξ Ἐπιδαύρου, πολεμίους εἶμεν τοῖς Ἀργείοις καὶ

οζ'. 3. *Καττάδε*] Δωριστί, [ἀντὶ τοῦ κατὰ τάδε.] — 7. Ἐξ Ἐπιδαύρου] ἐξελθεῖν δηλονότι. (*λ. Αὐγ.*)

Ξυμβατήριον Pal. It. Vat. m. Steph. Haack. Bekk. Goell. Vulgo συμβατ., operarum, ut videtur, errore. Vid. I. 1. p. 403.

Ὅδε. Gr. ὁ δέ.

Cap. LXXVII. *Καττάδε*. Cass. Aug. κατγάδε. G. ἅττα δέ. D. I. E. κάττα δε, I. adeo bis deinceps. Gr. Ar. Chr. Dan. κατὰ τάδε, repugnante dialecto.

Τᾷ. D. I. K. m. τᾷ vel τῶ, I. in marg. τό. Gr. Ar. Chr. Dan. τῇ.

Ποττώς. Cass. πότ τώς. Aug. a corr. et Gr. ποτώς. Pal. Lugd. ποττῶς. Lugd. cum al. πρὸς τούς. Ar. Chr. ποτὶ τώς. „Vid. Eustath. ad Il. ι'. p. 828. et Il. ρ'. p. 1106. πὸτ τῶ Διός, ἤγουν πρὸς τοῦ Διός. Etym. M. coniungit: Ποττάν, ἀντὶ τοῦ πρὸς τάν, Δωρικῶς. ποττὸ πῦρ, ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸ πῦρ. Posterius est ex Aristoph. Acharn. v. 751., qui ibid. v. 732. ποττὰν μάδδαν, Lysistr. v. 1105. ποττὰν Ἑλλάδα, v. 1266. ποττὰς σπονδάς. Et Theocr. XI, 1. ποττὸν Ἔρωτα.“ DUK. Cf. Matth. Gr. §. 38.

Ἀργείως. C. Ἀργίως. Sequitur punctum apud Duk.

Μαιναλίοις. F. Μαναλίοις.

Ἐξ om. Gr.

Ἐπιδαύρου hic et statim §. 2. Cass. Aug.. Pal. It. Reg. F. Lugd. Gr. C. E. Vind. m. Ar. Chr., altero loco, sed, ut videtur, etiam nostro, D. I. K., duntaxat altero loco H. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) Ἐπιδαύρω. Cf. I. 1. p. 234.

Ἐκβῶντας. Pal. ἐκβοῶντας. Reg. ἐκβάντας, quod mavult Fr. Port., sed tempus adversatur, et nostrum satis tuetur Matth. Gr. §. 226. D. I. K. ἐκβαλέοντας. C. ἐκβαλόντες.

Καὶ τό. Τό om. D. I.

2. Αἰ δέ κα. Pal. αἰ δὲ αἰ κα.

Εἴκωντι. Cass. Aug. It. Lugd. Mosqu. Ar. Chr. εἴκοντι, soloece, quum αἴ κα valeat ἐάν. Pal. εἴκονται. D. εἴκωντα, cum 7 s. d.

Ἀθηναῖοι. D. Ἀθηναίοις.

Εἶμεν Cl. It. Reg. (?) cod. Bas. Vind. m. Ar. Bekk. Goell. In Pal. ειμεν sine accentu. Mosqu. εἶμεν. Cass. Aug. Vat. Gr. εἰ μέν. Ex H. G. F. C. I. K. ει μεν accentu, ut ubique, non addito affert Gail. Vulgo (et Haack.) ἦμεν, non deterius. Cf. Buttm. Gr. §. 108. p. 550. et Matth. Gr.

τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ τοῖς τῶν Λακεδαιμονίων ξυμμάχοις καὶ τοῖς τῶν Ἀργείων ξυμμάχοις. 3. καὶ αἴ τινα τοὶ Λακεδαιμόνιοι παῖδα ἔχοντι, ἀποδόμεν ταῖς πολίεσι πάσαις. 4. περὶ δὲ τῶ σιῶ * σύματος εἶμεν * λῆν τοῖς

§. 217. p. 415. Sed vid. §. 5. et c. 79.

Καὶ τοῖς Λακεδ. om. Cass. (in quo deinde man. rec. int. vers. scripta,) Pal. Vat. Mosqu. Καὶ τοῖς om. Ar. Chr., solùm τοῖς om. Dan., et a man. 2. habet K.

3. Αἴ τινα Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. F. C. D. I. E. Vind. m. Ar. Chr. Bar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἄν τινα. Καὶ ἄν om. Mosq.

Ἔχοντι Cass. Aug. Cl. Pal. It. H. Reg. Lugd. cod. Bas. Gr. I. Vind. Mosqu. Ar. Chr. Haack. Vulgo (Goell. Bekk.) ἔχωντι, quod defendi potest. Cf. ad αἰ δέ τι δοκῇ §. 9.

Ἀποδόμεν. H. ἀποδόμεναι. D. f. Vind. m. ἀποδῶμεν, sed D. I. in marg. ἀποδόμεν. Cf. §. 4.

Πολίεσι. Lugd. πολίεσσι. Gr. πολίεσσι. Cf. c. 79. ubi boni libri πολίεσσι. Vid. Boeckh. ad Pind. Pyth. VII, sed etiam Buttm. Gr. §. 46. p. 182.* et Matth. Gr. §. 80. adnot. 6.

4. Τῶ σιῶ. Gr. Ar. Chr. τὼ σιώ. C. D. I. τως εω. E. Vind. K. τὼς ἴσσι. Haack. τῶ τῶ σιῶ ex coniectura Valck. Ep. ad Roev. p. 73. et ad Adon. p. 284. Sed hoc non est Graecum, quum nunquam articuli plane eiusdem formae, ut τοῦ τοῦ, τὴν τήν, iuxta ponantur.

Σύματος εἶμεν λῆν. Vulgo συμβατόσαιμεν λῆν. Gr. συμβατόσαι μὲν λην. Reg. (G.) F. συματόσαι μὲν λῆν, sed Reg. (G.) in marg. rec. man. συμβατῶσαι μέν. Cod. Bas. συματώσαιμεν. Ae. Port. ξυμβατοσέμεν λῆν coniiciebat. Sed Aug. Pal. σύματος εμεν λῆν. Lugd. σύματος αἰμὲν λῆν (cum gl. ἀντὶ τοῦ ζητου Σεμέλην.) Cum Aug. et Pal. consentit Cass., nisi quod ἐμέν, in marg. ἔμεν et γρ. εἰθέλην vel ἐθέλην (nam vix legi poterat) habet. „Erant in eiusdem marg. etiam haec scripta: αἱ μὲν ὕλην τοῖς επι, sed deinde transversa linea traiecta." (DUK.) Nostrum ex optt. codd. scriptura eruerunt Reisk. Heilm. (nisi quod ἔμεν pro εἶμεν legi voluit,) et Valck. ad Adon. l. l. (postquam in Ep. ad Roev. coniecerat σύματος σέμεν, i. e. θεῖναι, λῆν.) Receperunt Haack. (nisi quod ἦμεν pro εἶμεν dedit,) Bekk. Goell. „Equidem malim σύματος, αἱ μὲν λῆν τὼς Ἐπιδαυρίως, ὅρκον δόμεναι αὐτοῖς ὀμόσαι." BEKK. In It. Vat. H. marg. Vict. σύματος ἐμέλην. (In marg. Vict. tamen adscr. αἱ μὲν ὅλην τοῖς, nisi pro ὅλην sit ὕλην, ut in Cass.) Mosqu. σύγματος ἐμέλην. Ar. σύγματος λῆν. Dan. συμτοι λην. Chr. σύμτολην. C. σύματι ει μεν λῆν. D. I. σύματι εμεν λῆν. E. ματην (μὰ τὴν) Σεμέλην. Vind. μὰ τὸν Σεμέλην. Item K. μὰ τὸν Σεμέλην. Valla: *Qui exigunt ab Epidauriis iusiurandum, id exigant per Semelen.* Cf. adnot.

Τοῖς Ἐπιδαυρίοις. Vind. K. Ar. Chr. Dan. τὸν Ἐπιδαυρίοις. Sic etiam m., quantum per glires licuit videre, quorum dentes hic quoque acerbissime in verba grassati sunt.

Ἐπιδαυρίοις ὅρκον, δόμεν δὲ αὐτοὺς ὀμόσαι. 5. τὰς δὲ
4. πόλιας τὰς ἐν Πελοποννάσῳ, καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας,
αὐτονόμους εἶμεν πάσας καττὰ πάτρια. 6. αἰ δέ κα τῶν
ἐκτὸς Πελοποννάσου τις ἐπὶ τὰν Πελοπόννασον γᾶν ἴῃ

Δόμεν Cass. Aug. Pal. It. Vat. Reg. cod. Bas. Gr. I. Mosqu. Haack. Bekk. Goell. In H. *δόμεναι*. Vulgo *δῶμεν*. „[Magis] *δόμεν* [dicunt Dores], quod et hic quidam libri habent, ut paulo ante [fere] omnes *ἀποδόμεν* pro *ἀποδοῦναι*· non *δῶμεν*, nec *ἀποδῶναι*." DUK. Cf. Buttm. Gr. §. 107. not. 27.

Αὐτούς. C. I. Vind. (non quem Bekk. addit, H.) *αὐτοῖς*. „Magis *αὐτώς*, ut puto, dicunt Dores, quam *αὐτούς*, ut *καθαρώς*, *ὀφθαλμώς* et alia huiusmodi apud Theocritum." DUK. Vid. tamen I. 1. p. 132.

5. *Πελοποννάσῳ*. Pal. Reg. (G.) *Πελοποννήσῳ*. Cod. Bas. K. *Πελοπονάσῳ*. Vind. *Πελοπονήσῳ*. Cass. Aug. *Πελοπονάσσῳ* et mox *Πελοπονάσσου*, *Πελοπόνασσον*. Gr. ubique cum duplici ν et duplici σ. Cf. ad I, 1.

Πάσας om. Dan. (pro quo Vind. male nominat Bekk.)

Εἶμεν It. Reg. (?) cod. Bas. Gr. Vind. Mosqu. m. Dan. Bekk. Goell. In Pal. *ειμεν* sine accentu. Cass. Vat. *εἰ μέν*, in Cass. tamen corr. *ἦμεν*. Ex H. G. F. D. I. E. K. *εἰ μέν* apposuit Gail. Vulgo (et Haack.) *ἦμεν*. Cf. §. 2.

Καττά in K. a sec. man. In Reg. *κὰτ τά*. Gr. D. Vind. Ar. Chr. Dan. *κατὰ τά*.

6. *Πελοποννάσου*. „Etsi ita in omnibus scriptis et editis est, non dubitem legere *Πελοποννάσω*, ut paulo inferius *ἐκτὸς Πελοποννάσω*. Scio a quibusdam dici, non ubique servari dialectum Doricam; sed nulla causa est, cur in eadem voce servari non debeat. Nec improbabile est saepe scribis librariis, qui communi linguae Graecae magis adsueti erant, tribuendum esse, quod interdum dialecti Doricae ratio non habetur. Cui rei vel sola varietas editionum Theocriti in iisdem vocabulis argumento esse potest." DUK. Nobis in hac quidem re dissentiendum videtur. Cf. I. 1. p. 232.

Τὰν Πελοπόννασον. F. *τὰν Πελοποννάσου*. G. D. I. *τὴν Πελοπόννασον*. Cod. Bas. K. *τὰν Πελοπόνασον*, et antea *Πελοπονάσου*.

Γᾶν. Gr. *γᾶς*.

ἐπὶ κακῷ, ἀλεξέμεναι * ἀμόθι * βουλευσαμένους, ὅπα κα δικαιότατα δοκῇ τοῖς Πελοποννασίοις. 7. ὅσοι δ' ἐκτὸς Πελοποννάσου τῶν Λακεδαιμονίων ξύμμαχοί ἐντι, ἐν τῷ αὐτῷ ἐσσοῦνται ἐν τῷπερ καὶ τοὶ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τοὶ τῶν Ἀργείων ξύμμαχοί ἐντι, τὰν αὐτῶν ἔχοντες. 8. ἐπιδείξαντας δὲ τοῖς ξυμμάχοις ξυμβαλέσθαι, αἴ

1. Ἐπὶ κακῷ] αὐτῆς, τῆς γῆς δηλονότι. (λ. Αὐγ.)

Κακῷ. H. G. κακῷ γε. At vid. c. 18. al.

Ἀλεξέμεναι. H. in marg. γρ. ἀλέξαι μεν. Malis ἀλεξέμεν.

Ἀμόθι. Cass. Aug. (de quibus et Gr. noli credere Bekkero,) It. Vat. H. F. Gr. E. K m. Bekk. ἀμοθεί, sed m. ex corr. et K. cum ῑ s. v. ead. man. Reg. ἀμοθεῖ. Lugd. ει s. ι. Ἀμοθεί commendabat Heilm., ab μόθος duci et vi („mit gewafneter Hand") vel κατὰ δημεί significare posse ratus. Ἀμόθε, i. e. ὁμόσε, coniicit Schneid. in Lex. Gr. Ἀμόθι (quod in Cass. man. rec. in marg. script.) tuetur Bred. qui οὐδαμόθι comparat, et *usquam, ubicunque, ubique* vertit. Est potius *quovis modo*, ut ἀμοῦ γέ που apud Lys. de Invalid. §. 20. ubi vid. Bremi. et de Homerico ἀμόθεν Passow. et Goell. Vulgo *una, pariter* interpretantur, quasi esset ἀμᾶ. Ἀμάδις proponit Buttm. Gr. II. p. 285.

Βουλευσαμένους. Posterius ς s. v. I.

Ὅπα κα. Vulgo ὅπα καί. Cass. Aug. Cl. Vat. D. E. Vind. K. m. Ar. Chr. ὅπακα. Gr. ὅπα κᾶν. „Sine dubio rectum est ὅπακα. vel, si quis hoc mavult, ὅπα κα. C. 79. ὅπα κα δικαιότατα κρίναντες. Huiusmodi sunt αἴ κα, ἐπεί κα et alia huius generis in scriptoribus Doricis et monumentis veteribus Dorica dialecto scriptis." DUK. Itaque ὅπα κα Haack. Goell., ὅπᾳ κα Bekk. (ὅπᾳ cum Pal.)

Δοκῇ. F. δοκεῖ.

Πελοποννασίοις. G. D. L. Mosqu. Πελοποννησίοις, in G. tamen ά s. η ead. man. Cass. rursus Πελοποννασσίοις, E. K. Πελοποννασίοις. In K. proxima ad τὰν αυτ. εχ. sec. man. scripta.

7. *Πελοποννάσου* Cass. Aug. Pal. Reg. (G.) F. C. D. E. Mosqu. m., nisi quod Cass. Aug. Mosqu. Πελοποννάσσου, Pal. Πελοποννήσου. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) Πελοποννάσω. Cf. ad §. 6. In Gr. ὅσοι — Πελοπ. de.

Τῶν Λακεδαιμονίων. Τῶν om. C. D. I. Proxima ad alterum Λακεδ. om. Ar. Chr., margini tamen in Ar. adscripta. Ἔντι cum accentu in priore hic et postea habet Gr.

Ἐσσοῦνται Cass. Aug. Vat. Gr. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) ἐσοῦνται. Vid. ad c. 79.

Αὐτῶν Cass. Aug. Cl. Pal. m. Chr. Bar. Ald. Bas. et haud dubie plures pro vulg. (Haack. Bekk. Goell.) αὐτῶν. Cf. Farr. discr. script. Gr. αὐτόν.

8. *Ἐπιδείξαντας.* C. K. ἐπιδείξαντες.

και αὐτοῖς δοκῇ. αἰ δέ τι δοκῇ τοῖς ξυμμάχοις, οἴκαδ' ἀπιάλλειν."

(Γίγνεται καὶ ξυμμαχία.)

οη'. Τοῦτον μὲν τὸν λόγον προσεδέξαντο πρῶτον οἱ Ἀργεῖοι, καὶ τῶν Λακεδαιμονίων τὸ στράτευμα ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Τεγέας ἐπ' οἶκον. μετὰ δὲ τοῦτο, ἐπιμιξίας οὔσης ἤδη παρ' ἀλλήλους, οὐ πολλῷ ὕστερον ἔπραξαν αὖθις οἱ αὐτοὶ ἄνδρες ὥστε τὴν Μαντινέων † καὶ Ἠλείων καὶ τὴν Ἀθηναίων † ξυμμαχίαν ἀφέντας Ἀργείους σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν ποιήσασθαι πρὸς Λακεδαιμονίους. καὶ ἐγένοντο αἵδε.

ἴσως Οκτωβρ. μην.

(Ἡ ξυμμαχία αὐτή.)

οθ'. „Κ α τ τ ά δ ε ἔδοξε τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀρ-

2. Ἀπιάλλειν] ἐπιπέμπειν, στέλλειν. ** τέλος τῆς Δωριστὶ ὁμιλίας. (Κασσ.)

Δέ τι. Sequebantur καὶ ἄλλο, quae om. Cass. Aug. It. Vat. G. D. I. E. Mosqu. K. m. Ar. Chr. Dan. Bekk. Solum καί om. H. Pro καί Haack. coniecit κα, quod quanquam I, 1. p. 139. satis refutavimus (cf. Matth. Gr. §. 525. c.), tamen recepit Goell., qui simul ἄλλο restituit. Τί parum placet; pro eo I. s. v. μή. Cf. adnot.

Ἀπιάλλειν. Vat. ἀπιάλλην. Quod ob Buttm. Gr. §. 88. adnot. 10. et Matth. Gr. §. 202. facile alicui placeat. Habes tamen ἐλθεῖν c. 79. Cf. I. 1. p. 232.

Cap. LXXVIII. *Οἱ Ἀργεῖοι. Οἱ* om. E. Ar. Chr. Dan.

Ἀνεχώρησεν. E. ἀνεχώρησαν, per se non male, Cf. adnot. ad I, 106. Post οἴκου vulgo (et Bekk.) colon.

2. *Ἤδη* om. D. I.

Καὶ Ἠλείων καὶ τὴν Ἀθηναίων. Aug. Pal. It. Vat. cod. Bas. Lugd. Mosqu. καὶ τὴν Ἀθηναίων καὶ Ἠλείων. Eodem ordine Cass. G. Gr., qui tamen τῶν habent pro τήν, et E., qui nec τήν nec τῶν agnoscit, denique Valla. Mantinenses tamen non bene interpositis Atheniensibus ab Eleis dirimi videantur.

Ἀφέντας. Mosqu. ἀφέντες.

Ἀργείους om. Ar. Chr. Dan.

Ξυμμαχίαν. Ar. Dan. ξυμμαχίας. Vid. ad prox. cap. Hinc ad ξυμμαχίαν c. 79. lacuna in Cass., sed in marg. manu vetusta expleta.

Ἐγένοντο. Gr. ἐλέγετο. I. ἐγένετο, sed ον s. ε.

Cap. LXXIX. *Καττάδε.* Gr. Vind. Ar. Chr. Dan. κατὰ τάδε. Cf. c. 77. C. αττα δε. K. κατ. in marg., deinde τάδε.

Καὶ Ἀργείοις om. D. I. *Καὶ τοῖς Ἀργ.* praebet G.

γείοις σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν εἶμεν πεντήκοντα ἔτη, ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις δίκας διδόντας καττὰ πάτρια· ταὶ δὲ ἄλλαι πόλιες ταὶ ἐν Πελοποννάσῳ κοινανεόντων τᾶν σπονδᾶν καὶ τᾶν ξυμμαχιᾶν, αὐτόνομοι καὶ αὐτοπόλιες, τὰν αὐτῶν ἔχοντες, καττὰ πάτρια δίκας διδόντες τὰς 5 ἴσας καὶ ὁμοίας. 2. ὅσοι δὲ ἔξω Πελοποννάσου Λακεδαιμονίοις ξύμμαχοί ἐντι, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐσσοῦνται τοῖς-

Εἶμεν Pal. It. H. Reg. (G.) F. Gr. C. D. I. E. Vind. Mosqu. K. m. Bekk. Goell. In Cass. Aug. Pal. *αἰ μέν*. Vulgo (et Haack.) *ἦμεν*. Cf. c. 77, 2.

Πεντήκοντα ἔτη Cass. Aug. Pal. It. Vat. Bekk. Goell., quae scriptura etiam in m. per *γρ. ν̄ ἔτη* adnotata est. Vulgo (et Haack.) *πεντηκονταετῆ*. Cf. c. 47. (init.) al.

Διδόντας. F. *δόντας*. C. D. I. *διδόναι*. „Participium ostendit scriptorem huius foederis eam structuram vel locutionem, qua periodum ingrediebatur, oblitum esse, et aliam ei in mente fuisse, quae accusativum postularet, veluti *καττάδε ἔδοξε τοῖς Λακεδ. καὶ Ἀργ. σπονδὰς καὶ ξυμμ. ποιεῖσθαι — δίκας διδόντας*." HAACK.

Καττά. Reg. *κὰτ τά*. Vind. *κατὰ τά*. C. D. I. *καττὰ τά*. Gr. Dan. *κατὰ τάδε*.

Ταὶ δέ. C. D. I. *ταὶ δ' αἱ*. In Cass. et Aug. *ταί* emendatum erat ex *καί*, quod habent It. Vat.

Πόλιες. Lugd. *πόλεις*.

Ταὶ ἐν. F. E. *αἱ ἐν*. *Ταὶ ἐν — αὐτοπόλιες* ob praeced. *πόλιες* om. Gr.

Πελοποννάσῳ. Cass. Aug. *Πελοποννάσσῳ*, et ita infra. Pal. *Πελοποννήσῳ*. E. K. *Πελοπονάσῳ*.

Κοινανεόντων ex Valck. ad Eur. Phoen. p. 65. coniectura receperunt Haack. Bekk. Goell. Vulgo *κοινᾶν ἐόντων*. Cass. (a pr. man., nam deinde omnia mutata erant ut in editis,) Aug. Pal. Reg. Vind. *κοινὰν ἐόντων*. Mosqu. *κοινὰν ἐχόντων*. Vat. H. *κοινᾶν δὲ ἐόντων*. F. *κοιραννεόντων*. Cf. adnot.

Τᾶν σπονδᾶν. Cass. (a pr. man.) Aug. Pal. Reg. Gr. Mosqu. *τὰν σπονδάν*.

Τῶν ξυμμαχιᾶν. Cass. (a pr. man.) Aug. Pal. Reg. Gr. Mosqu. *τὰν ξυμμαχίαν*. *Τᾶς ξυμμαχίας* scripsit Bekk. (et Goell.) comparans c. 27. (§. 2.) et 78. Poterat addere III, 114. V, 24. 25. 47. (§. 11.) Sed pluralem tuentur V, 27. init. et 48. init.

Αὐτῶν hic et infra Cass. Aug. Cl. Pal. Gr. Vind. m. Ar. Chr. Ald. Flor. Bas. et haud dubie plures. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *αὐτῶν*. Cf. Farr. discr. script.

Καττά. Reg. rursus *κὰτ τά*. Gr. C. *κατὰ τά*. D. I. *καττὰ τά*.

Δίκας διδόντες. F. *διδόντες δίκας*.

2. *Ὅσοι*. Cass. Aug. It. Gr. *ὅσσοι*. Quod solis poetis tribuere videtur Buttm. Gr. §. 21. adnot. 7. Usum eius apud Dores latius patere coniicias ex Greg. Cor. p. 200. cf. Matth. §. 16. At *ὅσοι* affuit 77, 2.

Πελοποννάσου. Cass. *Πελοποννάσσου*. Gr. *Πελοπονάσσου*. K. *Πελοπονάσου*. Qui tres sic etiam paulo post. H. Haack. Bekk. Goell. *Πελοποννάσω*. Cf. ad c. 77, 6.

Λακεδαιμονίοις. C. D. I. *καὶ Λακεδαιμονίοις*.

Ἐσσοῦνται Cass. Aug. Cl. It. Vat. Gr. hic et statim ac plerique eorum iam c. 77. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *ἐσοῦνται*.

περ καὶ τοὶ Λακεδαιμόνιοι· καὶ τοὶ τῶν Ἀργείων ξύμμαχοι ἐν τῷ αὐτῷ ἐσσοῦνται τῷπερ καὶ τοὶ Ἀργεῖοι, τὰν αὐτῶν ἔχοντες. 3. αἰ δέ ποι στρατείας δέῃ κοινᾶς, βουλεύεσθαι Λακεδαιμονίως καὶ Ἀργείως, ὅπα κα δικαιότατα † κρίναντας † τοῖς ξυμμάχοις. 4. αἰ δέ τινι τᾶν πολίων ᾖ ἀμφίλογα, ἢ τᾶν ἐντὸς ἢ τᾶν ἐκτὸς Πελοποννάσου, αἴτε περὶ ὅρων, αἴτε περὶ ἄλλου τινός, διακριθῆμεν. αἰ δέ τις τῶν ξυμμάχων πόλις πόλει ἐρίζοι, ἐς πόλιν ἐλθεῖν, ἅντινα

„Ἐσσοῦνται fort. rescribendum; ita enim Archimed. Theocrit. [Homer. cf. Matth. Gr. §. 217.] alii." WASS. Usus Archimedis, de quo cf. Sturz. de Dial. p. 276., non solis poetis hoc tribuendum esse docet.

Καὶ τοί. Καί s. v. habet K., om. Ar. Chr. Dan. Τοί om. F. Τοῖςπερ καὶ τοὶ — ἐσσοῦνται ob repetitum verbum om. Vat.

Τὰν αὐτῶν. F. τῶν αὐτῶν.

3. *Δέ ποι.* Cass. Aug. δέσποι, sed corr. δέ ποι. H. δέ πῃ, sed οι s. ῃ ead. man.

Στρατείας. Vulgo (Bekk. Goell.) στρατιᾶς. Cass. Aug. στρατιάς, sed corr. στρατιᾶς. Pal. Gr. στρατίας. „Στρατείας malit Ae. Port." HUDS. Quod ob particulam ποί requiri ratus recepit Haack., quem secuti sumus.

Δέῃ. Lugd. C. I. δέοι. Vid. tamen I. 1. p. 139. K. (non Gr., quem Bekk. memorat,) et m. δέει.

Κοινᾶς. Cass. Aug. κοινάς, sed mut. in κοινᾶς.

Ὅπα κα. Cass. Aug. ὅπακα. Gr. ὀπάκα.

Κρίναντας. Male Haack. supplet εἴη. Si germanum, breviter dictum pro κρίναντας ὅπα κα δικαιότατα κρίνωντι. Sed hoc ipsum κρίνωντι malim. Vid. c. 77.

4. *Τινὶ τᾶν.* Cass. τινὶ τάν. Pal. τινὶ ταν. Gr. I. Vind. τινὶ τῶν. D. τινὲς τῶν.

Ἀμφίλογα. Cass. Aug. (alter λ eraso,) Pal. It. ἀμφίλλογα. Mosqu. τὰ ἀμφίλογα. Ante Vind. ἢ pro ᾖ.

Τᾶν ἐντὸς ἢ τᾶν ἐκτός. Utrobique τάν Cass. Aug. Gr. Vind. Prius τάν om. F. Lugd., alterum una cum ἢ om. C. D., in marg. habet I.

Πελοποννάσου. Haack. Πελοποννάσω. Vid. ad c. 75, 6.

Αἴτε — αἴτε. Cass. Gr. Vind. αἶτε — αἶτε hic et priores supra aliquoties.

Διακριθῆμεν. Dan. διακριθεῖμεν. At vid. Matth. Gr. §. 205. 7.

Ἐρίζοι. D. ἐρίζει, cum οι s. ει. Utinam potius ἐρίζῃ praeberet! Ἐρίδδοι malebat Valck. ad Roev. p. 75., quem non sequimur. Vid. I. 1. p. 232.

Ἅντινα. Cass. Aug. It. Vat. Gr. Vind. Ar. Chr. Fr. Port. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἄν τινα invita syntaxi et dialecto Dorica, invita etiam consuetudine scriptoris omnino. E. αἴ τινα.

ἴσαν ἀμφοῖν ταῖς πόλεσι δοκοίη. τοῖς δὲ ἔταις καττὰ πάτρια δικάζεσθαι.

(2. Ἀθηναῖοι κελεύονται τῆς Πελοποννήσου ἐξελθεῖν. Περδίκκας καὶ οἱ Χαλκιδῆς ξυνομνύασι. Δημοσθένους δόλος. Ἐπιδαυρίοις τὸ τείχισμα ἀποδίδοται.)

π'. Αἱ μὲν σπονδαὶ καὶ ἡ ξυμμαχία αὕτη ἐγεγένητο· καὶ ὁπόσα ἀλλήλων πολέμῳ ἢ εἴ τι ἄλλο εἶχον, διελύσαντο. κοινῇ δὲ ἤδη τὰ πράγματα τιθέμενοι, ἐψηφίσαντο κήρυκα καὶ πρεσβείαν παρὰ Ἀθηναίων μὴ προςδέχεσθαι, ἢν μὴ ἐκ Πελοποννήσου ἐξίωσι, τὰ τείχη ἐκλιπόντες, καὶ μὴ ξυμβαίνειν τῳ, μηδὲ πολεμεῖν, ἀλλ' ἢ ἅμα. 2. καὶ τά τε ἄλλα θυμῷ ἔφερον, καὶ ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης χωρία καὶ ὡς Περδίκκαν ἔπεμψαν ἀμφότεροι πρέσβεις, καὶ ἀνέπεισαν Περδίκκαν ξυνομόσαι σφίσιν· (οὐ μέντοι

οθ'. 1. Τοῖς δὲ ἔταις καττὰ πάτρια δικάζεσθαι] τοὺς δὲ πολιτευομένους ἐν μιᾷ ἑκάστῃ πόλει δι' ἀλλήλων λύειν τὰ διάφορα. (1. Αὐγ.)

π'. 5. Τιθέμενοι] διατιθέμενοι, οἰκονομοῦντες. (1. Αὐγ.) — 7. Τὰ τείχη] τῆς Ἐπιδαύρου. (1. Αὐγ.) — 9. Θυμῷ ἔφερον] ἐφέροντο. (1. Αὐγ.) §. ** ἐς τὰ ἄλλα † θυμὸν † ἐφωρμῶντο.] (Λουγδ.) — 10. Ἀμφότεροι] Ἀργεῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι. (1. Αὐγ.)

Ἀμφοῖν ταῖς. Pal. ἀμφι τας.

Πόλεσι. Cass. Aug. Vat. πολέσσι. Sic etiam Lugd. Vid. ad 77, 3. „Πολεσι E. Πόλεσι (s. v. λεσι) E. G.“ GAIL. mire errans.

Δοκοίη. Ita quidem Aug., sed a corr., prior scriptura legi non poterat. H. δοκείη, sed ο s. ε. Cass. a pr. man. (nam deinde factum δοκείη.) Pal. It. Vat. Lugd. Gr. et, si Gailio fides, F. G. δοκεοῖ. Sed Reg. Mosqu. δοκεῖ οἱ, quod Hermannus apud Haack. non spernendum censet.

Δὲ ἔταις. Vat. H. K. δὲ ἔτταις. At vid. Lexicc. et Goell. ad h. l. In K. adscriptum insuper γρ. [π.] πολίταις. Gr. δεέταις.

Καττά. Gr. D. E. Vind. Dan. κατὰ τά.

Δικάζεσθαι. Mosqu. ed. Bas. δικάσεσθαι. Valck. l. d. coniiciebat δίκας ἔσεσθαι (ἐξεῖσθαι). In vulgata τοὺς δὲ ἔτας desideres. Cf. adnot.

Cap. LXXX. Ἐγεγένητο. Mosqu. ἐγένητο.

Πολέμῳ post ἄλλο ponunt C. D. I., post ἀλλήλων et iterum post εἶχον E. Pro ἄλλο malis fortasse ἄλλως. Vide tamen Krueg. ad Dion. p. 267. et ad Anab. III, 2, 32.

Παρά plene Pal. H. G. F. Gr. D. I. E. Mosqu. m. et haud dubie plures pro vulg. παρ'. Cf. l. 1. p. 216. sq.

Ξυμβαίνειν τῳ. Pro τῳ Pal. m. τῷ, Aug. Gr. τῷ.

2. Καὶ τά. D. καὶ κατά. Vind. solum κατά. Ita a pr. man. etiam K. in quo proximorum ad ἔφερον prima scriptura adeo erat

ὐθὺς γε ἀπέστη τῶν Ἀθηναίων, ἀλλὰ διενοεῖτο, ὅτι καὶ τοὺς Ἀργείους ἑώρα· ἦν δὲ καὶ αὐτὸς τὸ ἀρχαῖον ἐξ Ἄργους·) καὶ τοῖς Χαλκιδεῦσι τούς τε παλαιοὺς ὅρκους ξυνεπώσαντο, καὶ ἄλλους ὤμοσαν. 3. ἔπεμψαν δὲ καὶ παρὰ τοὺς Ἀθηναίους οἱ Ἀργεῖοι πρέσβεις, τὸ ἐξ Ἐπιδαύρου τεῖχος κελεύοντες ἐκλιπεῖν. οἱ δ', ὁρῶντες ὀλίγοι πρὸς πλείους * ὄντες * τοὺς ξυμφύλακας, ἔπεμψαν Δημοσθένην, τοὺς σφετέρους ἐξάξοντα. ὁ δὲ, ἀφικόμενος, καὶ ἀγῶνά τινα πρόφασιν γυμνικὸν ἔξω τοῦ φρουρίου ποιήσας, ὡς ἐξῆλθε τὸ ἄλλο * φρουρικὸν *, ἀπέ-

1. ** Διενοεῖτο] ἀφίστασθαι δή. (Λουγδ.) — Καὶ τοὺς Ἀργείους ἑώρα] ἀποστάντας. (λ. Λύγ.) — 9. ** Ἀγῶνά τινα —] ἀντὶ τοῦ ὑποκρίνας ποιεῖν ἀγῶνά τινα γυμνικόν. (Λουγδ.)

deleta, ut legi non posset, deinde nostra reposita erat.

Εὐθὺς γε. Γέ om. E. Parenthesis nota prior ante Haack. demum post ἑώρα erat. Utramque a Bauero additam sustulit Bekk.

Ἦν δέ. G. η ουν δέ.

Καὶ αὐτός. Καί om. D. I. Chr. (Male Bekk. pro his G. Ar. Chr. nominat, male etiam ad antecedens καί refert.)

Τὸ ἐξ Ἐπιδαύρου. Cf. I. 1. p. 177. Haackius breviter dictum putat pro τὸ ἐν Ἐπιδαύρῳ τεῖχος ἐκλιπεῖν ἐξιόντας ἐξ αὐτῆς. Sed quum non essent Epidauri, verum ad Epidaurum (vid. c. 75.), non poterant egredi urbe. Valla *ut Epidauri murum relinquerent* vertit.

Ὁρῶντες ὀλίγοι πρὸς πλείους ὄντες. Vulgo ὄντας. „Hoc in loco ὄντες subaudiendum relinqui videtur, quod propter sequens ὄντας reticetur, quum tamen potuisset contra hic omitti ὄντας, si illic ὄντες positum fuisset. Verum illud tanquam a scriptore καινοπρεπείας ubique affectatore accipiendum est. Vid. Steph. Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 164.“ HUDS. „Nemo Graece dicere, opinor, potest ὁρῶσι ὀλίγοι πρὸς πολλούς pro ὀλίγοι ὄντες. Quare Abreschii coniecturam, ὄντας facili errore ex ὄντες ortum esse, veram puto.“ HAACK., qui ita edidit. Et licet non fugiant nos exempla a Matth. Gr. §. 549. adnot. 3. allata, tamen miramur non secutos esse Bekk. et Goell. Apparet autem ὄντες post πλείους collocatum esse, ut opposita ὀλίγοι — πλείους prope ponerentur. Cf. Buttm. Gr. §. 138. III, 1. Caeterum Cl. ὀλίγους.

Ἐξάξοντα. D. ἐξελάσοντα. I. ἐξετάζοντα, in marg. ἐξελάσοντα.

Φρουρικόν Cam. Gr. Lugd. marg. Steph. et ex emend. Ar., item Haack. Goell. Vulgo φρούριον. „Retinendum est φρούριον, si ostendi possit vocabulum illud non tantum de loco, sed etiam de hominibus, qui custodiae et praesidii causa in eo sunt, dici. Sin, praeferrem φρουρικόν, etsi nusquam alibi lectum. [Legitur Dio Cass. LVI, 42.]. Nam, quin eodem modo dici possit τὸ φρουρικόν pro ἡ φρουρά sive οἱ φρουροί, quo τὸ Ἑλληνικόν, τὸ βαρβαρικόν pro οἱ Ἕλληνες, οἱ βάρ-

κλῃσε τὰς πύλας. καὶ ὕστερον Ἐπιδαυρίοις ἀνανεωσάμενοι τὰς σπονδὰς αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέδοσαν τὸ τείχισμα.

(3. Μαντινῆς ξυμβαίνουσι Λακεδαιμονίοις. 4. ἐν Σικυῶνι καὶ ἐν Ἄργει ὀλιγαρχία καθίσταται.)

πα'. Μετὰ δὲ τὴν τῶν Ἀργείων ἀπόστασιν ἐκ τῆς ξυμμαχίας καὶ οἱ Μαντινῆς, τὸ μὲν πρῶτον ἀντέχοντες, ἔπειτ' οὐ δυνάμενοι ἄνευ τῶν Ἀργείων, ξυνέβησαν καὶ αὐτοὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ τὴν ἀρχὴν ἀφεῖσαν τῶν πόλεων.

2. Καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀργεῖοι, χίλιοι ἑκάτεροι, ξυστρατεύσαντες, τά τ' ἐν Σικυῶνι ἐς ὀλίγους μᾶλλον κατέστησαν αὐτοὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐλθόντες, καὶ μετ' ἐκεῖνα ξυναμφότεροι ἤδη καὶ τὸν ἐν Ἄργει δῆμον κατέλυσαν· καὶ ὀλιγαρχία ἐπιτηδεία τοῖς Λακεδαιμονίοις κατέστη. καὶ πρὸς ἔαρ ἤδη ταῦτα ἦν, τοῦ χειμῶνος λήγοντος, καὶ τέταρτον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

Ὀλ. ϟ. ἔτ. γ'. πρὸ Χρ. υιζ'. πρὸ τῆς β'. Ἀπριλ. μην.

πα'. 4. Ἐκ τῆς ξυμμαχίας] τῶν Ἀθηναίων. (l. Ἀργ.)

βαροι, et alia id genus, dubitari non potest." DUK. „Φρούριον tuetur Göttl. ex Abresch. Quidni, ut vicissim Lat. *praesidium* de loco, ubi sit praesidium? Ita στρατόπεδον, *castra*, pro στρατεύματι, exercitu. Adde φυλακήν, *custodiam*." BAU. Simili modo φρούριον de re, quam aliquis cavere debeat, sive praesidio legi Aeschyl. Prom. v. 801. (807.) adnotant Lexicographi. Sed vel sic recepimus φρουρικόν. Cf. I. 1. p. 249.

Ἀπέκλῃσε Cass. (a pr. man.,) emendatum ἀπέκλεισε,) Aug. (hic sine ι subscr.) Gr. Bekk. Goell. Vulgo (Haack.) ἀπέκλεισε. Cf. I. 1. p. 213.

Οἱ Ἀθηναῖοι. Οἱ om. C. I., non invita lingua.

Cap. LXXXI. Τῶν Ἀργείων. Τῶν om. K. Ar. Chr.

Καὶ οἱ. C. I. καὶ οἱ μέν. De Μαντ. cf. ad c. 58.

Τῶν Ἀργείων. Τῶν de. Ar.

Τοῖς Λακεδαιμονίοις. F. καὶ (voluit εἰς) τὰς τῶν Λακεδαιμονίων σπονδάς.

Ξυστρατεύσαντες. Lugd. ξυστρατεύοντες.

2. Τά τ' ἐν. Gr. τὰ ἐν. Unus Par. τ' ἐν. Statim F. Σικυωνη.

Ἐλθόντες. Gr. οἱ ἐλθόντες.

Ξυναμφότεροι F. Gr. Ar. Bekk. Goell. „atque ita legendum esse docuit Fr. Port., ut opponatur τῷ αὐτοὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι." HUDS. Refragatur Haack. At vid. adnot. Vulgo ξυναμφότερα. In G. literae νν in ξυν s. v., sed ead. man.

Ἤδη ταῦτα. Reg. (G.) ταῦτα ἦν.

Χειμῶνος. G., si vera scribit Gail., πολέμου.

XV. Πέμπτον καὶ δέκατον ἔτος τοῦ πολέμου.

Κεφ. πβ'. πγ'.

Α. Θέρος. Κεφ. πβ'.

(1. Περὶ Διῶν καὶ Ἀχαΐας. 2. Ἀργείων ὁ δῆμος τῶν ὀλίγων, οἷς οἱ Λακεδαιμόνιοι μέλλουσι βοηθεῖν, ἐπικρατεῖ, καὶ Ἀθηναίοις πάλιν σπεισάμενος μακρὰ τείχη τειχίζει.)

πβ'. ΤΟΥ Δ' ΕΠΙΓΙΓΝΟΜΕΝΟΥ ΘΕΡΟΥΣ Διῆς τε οἱ ἐν Ἄθῳ ἀπέστησαν Ἀθηναίων πρὸς Χαλκιδέας, καὶ Λακεδαιμόνιοι τὰ ἐν Ἀχαΐᾳ, οὐκ ἐπιτηδείως πρότερον ἔχοντα, καθίσταντο. *(μετὰ τὴν β'. Ἀπριλ. μην.)*

2. Καὶ Ἀργείων ὁ δῆμος, κατ' ὀλίγον ξυνιστάμενός τε, καὶ ἀναθαρσήσας, ἐπέθεντο τοῖς ὀλίγοις, τηρήσαντες αὐτὰς τὰς γυμνοπαιδίας τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ μάχης γενομένης ἐν τῇ πόλει, ἐπεκράτησεν ὁ δῆμος, καὶ τοὺς μὲν ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ ἐξήλασεν. 3. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἕως μὲν αὐτοὺς μετεπέμποντο οἱ φίλοι, οὐκ ἦλθον ἐκ πλείονος· ἀναβαλόμενοι δὲ τὰς γυμνοπαιδίας, *(Ὀλ. ϟ'. ἔτ. δ'. Ἑκατομβ. μην. Ἀττικ.)*

πβ'. 3. Ἐπιτηδείως] συμφερόντως τοῖς Λακεδαιμονίοις, [ἁρμοζόντως.] (λ. Αὐγ.) — 6. Ἀναθαρσήσας] ἀναλαβόντες αὖθις ἐλπίδας ἀγαθάς. (λ. Αὐγ.) — Ἐπέθεντο τοῖς ὀλίγοις] τοῖς ἐν αὐτοῖς ὀλιγαρχοῦσι. (λ. Αὐγ.) — 7. Τὰς γυμνοπαιδίας] ἑορτὴ τῶν Λακεδαιμονίων, ἐν ᾗ γυμνοὶ ἠγωνίζοντο. — 8. Ἐν τῇ πόλει] τῶν Ἀργείων. (λ. Αὐγ.) — 10. Οἱ φίλοι] οἱ ἐν τῷ Ἄργει. (λ. Αὐγ.) — 11. Ἐκ πλείονος] ἤτοι πρὸ πλείονος χρόνου.

CAP. LXXXII. Διῆς Cass. Aug. It. Reg. (G.) Gr. B. Ald. Flor. Bas. marg. 2. Steph. Goell., nisi quod omnes praeter Goell. et fortasse It. B. ι subscribunt. Vat. H. δι ῆς. Cl. cod. Bas. Lugd. Διεῖς. Unus Par., ut videtur F., Δικτιεῖς. Mosqu. Δικτυεῖς. Vulgo Δικτιδιῆς (Pal. et Bekk. sine ι subscr.) Ar. Chr. Δικτιδιεῖς C. D. I. E. m. Dan. Δικτυδιεῖς. Marg. 1. Steph. Δικτυδιῆς. „De hac gente nihil videor legisse." WASS. „Διεῖς et Διῆς fortassis sunt compendia scripturae." DUK. At vid. I. 2. p. 365.

Γυμνοπαιδίας Aug. Reg. hic et infra γυμνοπαιδιάς. Hoc accentu Schneid. Lex. Gr., utrumque agnoscit Passow. Cf. Sturz. Lex. Xenoph. Nescio quis γυμνοπαιδείας.

Ἐκ πλείονος. Ante haec virgula distinguit Ae. Port., ad ἀναβαλ. refert Reisk. Cf. adnot.

Ἀναβαλόμενοι Cass. Aug. Pal. It. Vat. C. D. I. E. K. m. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) ἀναβαλλόμενοι.

Γυμνοπαιδίας. It. γυμνοπαιδείας et hic et infra. C. γυμνοπαιδιαι. Cf. Ernest. ad. Xen. Mem. I, 2, 61. et Sturz. l. d.

ἐβοήθουν. καὶ ἐν Τεγέᾳ πυθόμενοι ὅτι νενίκηνται οἱ ὀλίγοι, προελθεῖν μὲν οὐκέτι ἠθέλησαν, δεομένων τῶν διαπεφευγότων· ἀναχωρήσαντες δὲ ἐπ' οἴκου, τὰς γυμνοπαιδίας ἦγον. 4. καὶ ὕστερον ἐλθόντων πρέσβεων ἀπό τε τῶν ἐν τῇ πόλει † ἀγγέλων † καὶ τῶν ἔξω Ἀργείων, παρόντων τε τῶν ξυμμάχων, καὶ ῥηθέντων πολλῶν ἀφ' ἑκατέρων, ἔγνωσαν μὲν ἀδικεῖν τοὺς ἐν τῇ πόλει, καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς στρατεύειν ἐς Ἄργος· διατριβαὶ δὲ καὶ μελλήσεις ἐγίγνοντο. 5. ὁ δὲ δῆμος τῶν Ἀργείων ἐν τούτῳ, φοβούμενος τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ τὴν τῶν Ἀθηναίων ξυμμαχίαν πάλιν προσαγόμενός τε, καὶ νομίζων μέγιστον ἂν σφᾶς ὠφελήσειν, τειχίζει μακρὰ τείχη ἐς θάλασσαν, ὅπως, ἢν τῆς γῆς εἴργωνται, ἡ κατὰ θάλασσαν σφᾶς μετὰ τῶν Ἀθηναίων ἐπαγωγὴ τῶν ἐπιτηδείων ὠφελῇ. 6. ξυνῄδεσαν δὲ τὸν τειχισμὸν καὶ τῶν

2. Δεομένων τῶν διαπεφευγότων] ἤγουν, καὶ ταῦτα δεομένων. (λ. Αὐγ.) — 4. Ἦγον] ἑώρταζον. (λ. Αὐγ.) — 11. Προσαγόμενος] οἰκειούμενος. (λ. Αὐγ.) — 12. Σφᾶς ὠφελήσειν] τοὺς Ἀργείους δηλονότι τοὺς Ἀθηναίους. (λ. Αὐγ.) — 13. Ἐς θάλασσαν] ἕως τῆς θαλάσσης. — 15. Τειχισμόν] τῶν Ἀργείων. (λ. Αὐγ.)

Πυθόμενοι. Mosqu. πειθόμενοι.

Νενίκηνται. Vind. ἐνενίκηνται. Statim οἱ om. Lugd. Mox E. διαπεφευγόντων.

Τὰς γυμνοπαιδίας. K. Dan. τῆς pro τάς.

4. Πρέσβεων — ἀγγέλων. „Ἀγγέλων delendum censent Fr. et Ae. Port, utpote e margine intrusum.“ HUDS. „Appositio est: *legati* (*qui essent*) *nuntii*, ut Heilm. vertit.“ BAU. „Sed quidnam tandem nuntiant vel nuntiaturi erant, [quum, quid gestum esset, Lacedaemonii iam comperissent.] Potius quod defenderent, vel postularent, habebant. Indigna esset tam otiosa h. l. vox nostro scriptore, qui nunquam de legatis ita loquitur.“ HAACK., qui ἀγγέλων uncis inclusit. Nos ex Ἀργείων ortum et alterum Ἀργείων (post ἔξω) ab interpretibus adiectum esse suspicamur.

Ἀφ' ἑκατέρων. F. ἐξ ἑκατ. At vid. III, 82, 7. IV, 73. et adnot. ad I, 17.

Διατριβαὶ δέ. Δὲ om. Chr.

Μελλήσεις. E. Mosqu. μελήσεις.

5. Ὁ δέ. Δὲ om. Reg. (G.)

Τὴν τῶν. C. I. ἐκ τῶν. In K. τὴν legi nequit, s. v. est γρ.

Ὠφελήσειν. m. ὠφελῆσαι. At vid. I. 1. p. 160.

Ἐς θάλασσαν. Reg. (G.) πρὸς θαλ. Mox Bekk. rursus εἴργ.

Τῶν Ἀθηναίων. Τῶν om. E. Antea Vind. ἢ pro ἡ.

Ἐπαγωγή in Cass. man. rec. pro ἐπαγωγῇ.

Ὠφελῇ. Reg. (G.) ὠφελεῖ. Mox Lugd. τείχισμος.

ἐν Πελοποννήσῳ τινὲς πόλεων. καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι πανδημεὶ, καὶ αὐτοὶ, καὶ γυναῖκες, καὶ οἰκέται, ἐτείχιζον· καὶ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν αὐτοῖς ἦλθον τέκτονες καὶ λιθουργοί. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

B. Χειμών. Κεφ. πγ'.

(1. Λακεδαιμονίων στρατεία, ἐν ᾗ τὰ Ἀργείων τείχη καὶ Ὑσιὰς λαμβάνουσιν. 2. Ἀργείων στρατεία ἐς τὴν Φλιασίαν. 3. Περδίκκας κατακλῄεται.)

πγ'. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Λακεδαιμόνιοι ὡς ᾔσθοντο τειχιζόντων, ἐστράτευσαν ἐς τὸ Ἄργος, αὐτοί τε καὶ οἱ ξύμμαχοι, πλὴν Κορινθίων. ὑπῆρχε δέ τι αὐτοῖς καὶ ἐκ τοῦ Ἄργους αὐτόθεν πρασσόμενον. ἦγε δὲ τὴν στρατιὰν Ἄγις ὁ Ἀρχιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς. 2. καὶ τὰ μὲν ἐκ τῆς πόλεως δοκοῦντα προϋπάρχειν οὐ προὐχώρησεν ἔτι· τὰ δὲ οἰκοδομούμενα τείχη ἑλόντες καὶ καταβαλόντες, καὶ Ὑσιὰς χωρίον τῆς Ἀργείας λαβόντες, καὶ τοὺς ἐλευθέρους ἅπαντας οὓς ἔλαβον ἀποκτείναντες, ἀνεχώρησαν, καὶ διελύ-

Ὀλ. 𐅃. ἔτ. δ'. πρὸ Χρ. υιζ. μετὰ τὴν κς'. Ὀκτωβρ. μην.

πγ'. 8. Αὐτοῖς] τοῖς Λακεδαιμονίοις. (l. Aug.) — Αὐτόθεν] ἐκ τοῦ Ἄργους. (l. Aug.) — 14. Διελύθησαν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. (l. Aug.)

Cap. LXXXIII. Δ' ἐπιγιγνομένου. Ar. δὲ γιγνομένου.
Ὡς in Aug. superscr. man. rec.
Ἐκ τοῦ Ἄργους αὐτόθεν. „Alterum horum supervacuum videtur. Ex adnotatione Scholiastae colligas eum non habuisse in exemplari suo verba ἐκ τοῦ Ἄργους." DUK. „A Dukeri iudicio non dissentio, quia semper sic αὐτόθεν simpliciter ponit Thuc., cuius etiam Scholiastes VII, 87. ad αὐτόθεν] ἐκ τῆς Σικελίας adscripsit; quantumvis Ἄργεος ἐξ ἱεροῖο αὐτόθεν legatur in Theocr. XXV, 170." VALCK. ad Herodot. IV, 185. Vid. tamen nos I. 1. p. 205. Adde Krueg. ad Dion. p. 280. Schneid. ad Xen. Cyr. VII, 1, 23. Intt. Paus. IX, 41, 3. Cic. Philipp. XIV, 8. pro Sext. 4.
Ἀρχιδάμου. Vind. Ἀρχιδάμνου.
2. Προὐχώρησεν. Cl. προσεχώρησεν.
Ὑσιάς. It. Vat. Ar. Chr. Ὑσίας. „Supra p. 161. [III, 24.] Ὑσίας invenimus, sed in Boeotia sitas." HUDS. Ibi accentum correximus. Hic utrumque accentum habet m. In Aug. Ὑσσίας. Vind. Σιάς. Etiam in K. T man. sec.
Χωρίον. Vind. Ar. Chr. χωρία. K. ον s. v.

θησαν κατὰ πόλεις. 3. ἐστράτευσαν δὲ μετὰ τοῦτο καὶ Ἀργεῖοι ἐς τὴν Φλιασίαν, καὶ δῃώσαντες ἀπῆλθον, ὅτι σφῶν τοὺς φυγάδας ὑπεδέχοντο· οἱ γὰρ πολλοὶ αὐτῶν ἐνταῦθα κατῴκηντο. 4. † κατέκλῃσαν δὲ τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος καὶ Μακεδονίας Ἀθηναῖοι Περδίκκαν †, ἐπικαλοῦντες τήν τε πρὸς Ἀργείους καὶ Λακεδαιμονίους γενομένην ξυνωμοσίαν, καὶ ὅτι, παρασκευασαμένων αὐτῶν στρατιὰν ἄγειν ἐπὶ Χαλκιδέας τοὺς ἐπὶ Θρᾴκης καὶ Ἀμφίπολιν, Νικίου τοῦ Νικηράτου στρατηγοῦντος, ἔψευσε τὴν ξυμμαχίαν, καὶ ἡ στρατιὰ μάλιστα διελύθη ἐκείνου ἀπάραντος· πολέμιος οὖν ἦν. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα οὗτος, καὶ πέμπτον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

(Margin: ἴσως. Νοεμβρ. μην. Ὀλ. ϟ. ἔτ. δ. πρὸ Χρ. υιϛ'. πρὸ τῆς κβ'. Μαρτ. μην.)

3. Οἱ γὰρ πολλοὶ αὐτῶν] τῶν φυγάδων τῶν Ἀργείων. (λ. Αὐγ.) — 4. Ἐνταῦθα κατ.] ἐν τῇ Φλιασίᾳ κατῴκηντο. (λ. Αὐγ.) — Κατέκλεισαν] τουτέστι τῶν εἰςαγωγίμων [ἢ] τῆς θαλάττης αὐτοὺς ἀπέκλεισαν. (λ. Αὐγ.) — 7. Ξυνωμοσίαν] ἔνορκον ξυμμαχίαν. — 11. Ἀπάραντος] ἀντὶ τοῦ † ἀναπεισθέντος †.

3. Ἐς τήν. Τήν om. C.

Φλιασίαν. Pal. Φλειασίαν. Reg. Φλιασιάν. In Mosqu. ια man. rec. superscr.

Ὑπεδέχοντο Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. Reg. (G.) C. D. Vind. Mosqu. K. Haack. Bekk. Goell. Male vulgo ἀπεδέχοντο, quod ita plane non dicitur. „Melius puto ὑπεδέχοντο, quasi λάθρα id fecissent.“ WASS. „Ὑπεδέχοντο praetulerim de confugientibus et veluti furtim absconditis in perfugio.“ BAU. Cf. Xen. Anab. I, 6, 3.

4. Κατέκλῃσαν Cass. Aug. Reg. (G.) Gr. Bekk. Goell. Vulgo κατέκλεισαν. In m. ῃ superscr. Cf. I. 1. p. 213. Ἐγκατέκλεισαν coniecit Valck. ad Herodot. VI, 133. Cf. adnot. Ἀπέκλῃσαν sententiae prorsus repugnaret.

Χειμῶνος καί. Καί om. C. D.

Μακεδονίας. C. Μακεδονίαν, fortasse recte, ut deinde cum Goell. mutata distinctione Περδίκκᾳ scribatur. Hic vir doctus ipse ad Dion. p. 131. Μακεδόνας coniecit, quod nunc exhibuit. Haack. ἐν Μακεδονίᾳ legendum proponit.

Ἐπικαλοῦντες. Mosqu. Ar. Chr. Dan. καὶ ἐπικαλοῦντες, quod καί in K. paene deletum.

Καὶ Λακεδαιμονίους. Καί s. v. ead. man. B.

Παρασκευασαμένων. Gr. παρασκευασμένων.

Ἀπάραντος. Pal. ἀπαύραντος. Ante Bekk. ἀπάραντος.

Οὗτος Cass. Aug. (hi duo a corr. pro οὕτως,) Reg. (G.) F. Lugd. Mosqu. Vall. In Gr. et Vind. οὕτως. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) οὕτω. At vid. II, 103. III, 25.

XVI. Ἕκτον καὶ δέκατον ἔτος τοῦ πολέμου.

Κεφ. πδ΄—Βιβλ. ς΄. κεφ. ζ΄.

Α. Θέρος. Κεφ. πδ΄ — ριε΄.

(1. Μηλίων πολιορκία. διάλογος Μηλίων καὶ Ἀθηναίων. — ριδ΄. Ἀργείων οἱ ὕποπτοι ξυλλαμβάνονται. στρατεία ἐπὶ Μῆλον. αἱ αἰτίαι αὐτῆς. πρέσβεις πέμπονται ἐς τὴν πόλιν.)

πδ΄. ΤΟΥ Δ' ΕΠΙΓΙΓΝΟΜΕΝΟΥ ΘΕΡΟΥΣ Ἀλκιβιάδης τε, πλεύσας ἐς Ἄργος ναυσὶν εἴκοσιν, Ἀργείων τοὺς δοκοῦντας ἔτι ὑπόπτους εἶναι καὶ τὰ Λακεδαιμονίων φρονεῖν ἔλαβε, τριακοσίους ἄνδρας, καὶ κατέθεντο αὐτοὺς Ἀθηναῖοι ἐς τὰς ἐγγὺς νήσους ὧν ἦρχον· καὶ ἐπὶ Μῆλον τὴν νῆσον Ἀθηναῖοι ἐστράτευσαν ναυσὶν ἑαυτῶν μὲν τριάκοντα, Χίαις δὲ ἕξ, Λεσβίαις δὲ δυοῖν, καὶ ὁπλίταις ἑαυτῶν μὲν διακοσίοις καὶ χιλίοις, καὶ τοξόταις τριακοσίοις, καὶ ἱπποτοξόταις εἴκοσι, τῶν δὲ ξυμμάχων καὶ νησιωτῶν ὁπλίταις μάλιστα πεντακοσίοις καὶ χιλίοις. 2. οἱ δὲ Μήλιοι Λακεδαιμονίων μέν εἰσιν ἄποικοι, τῶν δ' Ἀθηναίων οὐκ ἤθελον ὑπακούειν, ὥςπερ οἱ ἄλλοι νησιῶται· ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον οὐδετέρων ὄντες, ἡσύχαζον,

Ὀλ. $\frac{\text{ϟ}}{\text{ϟα΄}}$. ἔτ. $\frac{\delta}{\alpha'}$. πρὸ Χρ. υιε΄. ἀπὸ τῆς κβ΄. Μαρτ. μην.

πδ΄. 13. Οὐδετέρων ὄντες] [γράφεται, μεθ' ἑτέρων, (l. Κασσ.)] τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.)

Cap. LXXXIV. Ἀλκιβιάδης. Gr. ὁ Ἀλκιβιάδης.
Ὑπόπτους. E. ἐνυπόπτοις.
Τὰ Λακεδαιμονίων φρονεῖν. Ar. Chr. Dan. male τοὺς Λακεδαιμονίων φρουρούς. Nostrum Ar. in marg. habet. In K. pro τά a pr. man. τό.
Ἔλαβε. C. ἔλαθε.
Καὶ ἐπί. Καί quum refertur ad τέ post Ἀλκ., punctum cum Bekk. in colon mutavimus.
Ἑαυτῶν μέν. F. μὲν ἑαυτῶν.
Χίαις. Ex H. G. F. C. E. χιλίαις afferunt Gailii typothetae.
Δὲ ἕξ. Δέ om. Cass. Aug. Pal. It. Reg. (G.) F. Lugd. Gr. C. E. K. m., at deesse non posse apparet.

Λεσβίαις Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) F. Lugd. Gr. C. E., quod, licet cum Elmslejo repugnet Buttmannus Gr. §. 70. p. 282. **, cum Haack. recepimus. Cf. adnot. ad IV, 8. et interea Matth. §. 436. p. 815. Vulgo (Bekk. Goell.) Λεσβίαιν. In. K. post Λεσβίαιν δέ ante δυοῖν tres quatuorve literae deletae.
Καὶ χιλ. καὶ τοξ. τριακ. om. Vind.
Τοξόταις τριακοσίοις. F. τριακοσίοις τοξόταις.
2. Λακεδαιμονίων μέν. Μέν om. F.
Οὐδετέρων. Marg. Steph. μεθ' ἑτέρων ex Schol. vulg. Volu-

ἔχουσα, ὡς αὐτοὺς ἠνάγκαζον οἱ Ἀθηναῖοι δῃοῦντες τὴν γῆν, ἐς πόλεμον φανερὸν κατέστησαν. 3. στρατοπεδευσάμενοι οὖν ἐς τὴν γῆν αὐτῶν τῇ παρασκευῇ ταύτῃ οἱ στρατηγοὶ Κλεομήδης τε ὁ Λυκομήδους καὶ Τισίας ὁ Τισιμάχου, πρὶν ἀδικεῖν τι τῆς γῆς, λόγους πρῶτον ποιησομένους ἔπεμψαν πρέσβεις· οὓς οἱ Μήλιοι πρὸς μὲν τὸ πλῆθος οὐκ ἤγαγον, ἐν δὲ ταῖς ἀρχαῖς καὶ τοῖς ὀλίγοις λέγειν ἐκέλευον περὶ ὧν ἥκουσιν. οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις ἔλεγον τοιάδε.

(Διάλογος Ἀθηναίων καὶ Μηλίων. πε΄—ριγ΄.)

πε΄. [ΑΘ.] „Ἐπειδὴ οὐ πρὸς τὸ πλῆθος οἱ λόγοι 10

5. Πρὶν ἀδικεῖν τι τῆς γῆς] βλάπτειν. (λ. Αὐγ.) — 7. Καὶ τοῖς ὀλίγοις λέγειν] διηριθμημένοις καὶ ἐντίμοις. (λ. Αὐγ.)

πε΄. 10. Ἐπειδὴ —] ἐν πᾶσι [μὲν] ὁ Θουκυδίδης ἔφυγε τὴν συνήθειαν τοῦ λόγου, οὐχ ἥκιστα δὲ ἐνταῦθα· ἀντὶ γὰρ δημηγορίας διάλογόν τινα τῶν Μηλίων καὶ Ἀθηναίων ἐτόλμησε συνθεῖναι. [ἐπεὶ δὲ ἐργάζεται τὴν ἀσάφειαν μάλιστα † διὰ † τὸ δύσκριτον τοῦ παρ' ἑκατέρων λόγου, διαιρετέον κατὰ πρόσωπον τὴν ῥῆσιν. (Κασσ. Αὐγ.)] — Ἐπειδὴ οὐ πρὸς τὸ πλῆθος — —] ἐπειδὴ οὐ παρὰ τῷ δήμῳ κελεύετε ἡμᾶς ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, ἵνα μὴ, συνεχοῦς ῥήσεως γινομένης καὶ ἑνὸς ἀποτεινομένου λόγου, ὑποπτεύσῃ τὸ πλῆθος ὑμῶν ἀπατᾶσθαι, ὡς ἂν ἅπαξ ἀκούσαντες πιθανῶν μὲν λόγων, ἐλέγχους δὲ οὐ παρεχομένων οὐδ' ἀποδείξεις· γιγνώσκομεν γὰρ ὅτι, ταῦτα ὑπονοήσαντες, πρὸς τοὺς ἄρχοντας ὑμῶν μόνους ἠγάγετε ἡμᾶς· [ὃ] ὑμεῖς οἱ προεστῶτες ἀσφαλέστερον ποιήσατε· ἕκαστον γὰρ ὧν λέγομεν δοκιμάζοντες, πρὸς τὸ μὴ δοκοῦν ἐπιτηδείως ἔχειν ὑποκρούετε, τουτέστι διὰ πλειόνων λόγων κρίνετε.

erunt hi οὐδὲ μεθ' ἑτέρων. Vid. II, 72. Nam sane aut hoc aut, ut I, 35. V, 94. VIII, 1. ξύμμαχοι additum cupias.

3. Ἐς πόλεμον — ἐς τὴν γῆν αὐτῶν om. Vind. et fortasse etiam G. C. I. E. K., in quibus lacuna usque ad τῇ παρασ. ταύτῃ pertinere dicitur. Suppleta in G. K. sec. man.

4. Αὐτῶν ante ἐς τὴν γῆν ponunt cod. Bas. Gr.

Ταύτῃ om. B.

Κλεομήδης. Reg. (G.) F. Κλεομίδης.

Λυκομήδους. Reg. Λυκομίδους, Vind. Λυμήδους.

Ἀδικεῖν τι. Τί om. K.

Cap. LXXXV. sqq. „Vide Dion. Hal., qui dialogum hunc ob varietatem venuste interpositam acerbe nimis exagitat in Iudic. de Thuc. §. 37." Wass. Cf. adnot. Nomina collocutorum, quae ab interpretibus addita esse scholiastae adnotatio declarat, aut omittit aut in marg. ponit Vat. In Pal. modo leguntur modo desunt. In m. ad marg. scripta, in Mosqu.

γίγνονται, ὅπως δὴ μὴ ξυνεχεῖ ῥήσει οἱ πολλοὶ, ἐπαγωγὰ καὶ ἀνέλεγκτα ἐς ἅπαξ ἀκούσαντες ἡμῶν, ἀπατηθῶσι, (γιγνώσκομεν γὰρ ὅτι τοῦτο φρονεῖ ὑμῶν ἡ ἐς τοὺς ὀλίγους ἀγωγὴ,) ὑμεῖς οἱ καθήμενοι ἔτι ἀσφαλέστερον
5 ποιήσατε· καθ' ἕκαστον γὰρ καὶ μηδ' ὑμεῖς ἑνὶ λόγῳ, ἀλλὰ πρὸς τὸ μὴ δοκοῦν ἐπιτηδείως λέγεσθαι εὐθὺς ὑπολαμβάνοντες, κρίνετε. καὶ πρῶτον, εἰ ἀρέσκει ὡς λέγομεν, εἴπατε." οἱ δὲ τῶν Μηλίων ξύνεδροι ἀπεκρίναντο·

πς'. [ΜΗΛ.] „Ἡ μὲν ἐπιείκεια τοῦ διδάσκειν καθ' ἡσυχίαν ἀλλήλους οὐ ψέγεται· τὰ δὲ τοῦ πολέμου, πα-

2. Ἡμῶν] τῶν Ἀθηναίων. (λ. Αὐγ.) — 3. Τοῦτο φρονεῖ] βούλεται. τοῦτό ἐστι σκοπὸς τῆς εἰς τοὺς † Ἕλληνας † προςαγωγῆς. (λ. Κασσ. Αὐγ.) — 4. Ἀγωγή] προςαγωγή. (λ. Κασσ.)

πς'. 10. Ἡ μὲν ἐπιείκεια τοῦ διδάσκειν καθ' ἡσυχ. — —] τῆς μὲν περὶ τοὺς λόγους εὐγνωμοσύνης οὐκ ἄν τις μέμψαιτο ὑμῖν· ἠρέμα γὰρ καὶ κατὰ σχολὴν ἀλλήλους ἀξιοῦτε πείθεσθαι· ἤδη δὲ πολεμοῦντες ἡμῖν οὐκέτι εὐγνωμονεῖτε, οὐδὲ ὅμοια οἷς λέγετε ποιεῖτε. κριταὶ γὰρ ἥκετε τῶν λόγων ὧν λέγετε αὐτοί· καὶ γνώριμον ἡμῖν τὸ τέλος ἐκ τῆς κρίσεως, ὅτι νικῶντες μὲν ὑμᾶς τοῖς δικαίοις, καὶ διὰ τοῦτο μὴ θέλοντες προςχωρεῖν, εἰς πόλεμον εὐθὺς καταστησόμεθα· πεισθέντες δὲ, ἴσως δικαιότερα ὑμῶν λεγόντων, δουλείαν καθ' αὐτῶν καταψηφιούμεθα.

ubique desunt vel Latine scripta sunt. Hic et prox. cap. *Ἀθ.* et *Μηλ.* om. Bekk.

Δή om. K. Ar. Chr. Dan., post *μή* ponit H. Mox Mosqu. *ῥήσεις*.

Ἀνέλεγκτα. Aug. Reg. Mosqu. *ἀνέλεκτα.*

Ὑμῶν. Ar. et Dion. Hal. p. 907. *ἡμῶν*, quod mavult Krueg.

Καθήμενοι. Ante hoc H. s. v. habet *προ.*

Ποιήσατε. Dion. Hal. *ποιήσετε.* Sic etiam Schol. in cod. Aug.

Καὶ μηδ'. Καί om. m.

Ἑνὶ λόγῳ. Cass. Aug. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) F. Lugd. Gr. D. E. Vind. K. m. Ar. Chr. Bar. Ald. Flor. Bas. Dion. Hal. *ἐν ὀλίγῳ*, sed in Cass. Reg. (G.) D. E. in marg. *γρ. ἑνὶ λόγῳ.* (in Cass. et Reg. man. rec.) „Merito plerorumque librorum lectionem reiicit Hemsterh. ad Luci. t. I. p. 244. [Nigr. p. 263.] Supra scriptor dixerat eodem sensu *ξυνεχεῖ ῥήσει.* [Valla etiam hic *perpetua oratione* vertit.] Ista confusio satis frequens est." KRUEG. ad Dion. p. 172. Similis permutatio VI, 34.

Ἀρέσκει. Ar. Chr. Bar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. et fortasse B., ex quo nostrum temere affertur, *ἀρέσκοι.*

Cap. LXXXVI. *Ἐπιείκεια.* m. *γρ. ἐπιείκεα* (ια). Mox in *κριτάς* litera *τ* a sec. man. in K.

ρόντα ἤδη, καὶ οὐ μέλλοντα, διαφέροντα αὐτοῦ φαίνεται. ὁρῶμεν γὰρ αὐτούς τε κριτὰς ἥκοντας ὑμᾶς τῶν λεχθησομένων, καὶ τὴν τελευτὴν ἐξ αὐτοῦ κατὰ τὸ εἰκὸς περιγενομένοις μὲν τῷ δικαίῳ, καὶ δι' αὐτὸ μὴ ἐνδοῦσι, πόλεμον ἡμῖν φέρουσαν, πεισθεῖσι δὲ δουλείαν." 5

πζ΄. ΑΘ. „Εἰ μὲν τοίνυν ὑπονοίας τῶν μελλόντων λογιούμενοι ἢ ἄλλο τι ξυνήκετε, ἢ ἐκ τῶν παρόντων καὶ ὧν ὁρᾶτε περὶ σωτηρίας βουλεύσοντες τῇ πόλει, παυοίμεθ' ἄν· εἰ δ' ἐπὶ τοῦτο, λέγοιμεν ἄν."

πη΄. ΜΗΛ. „Εἰκὸς μὲν καὶ ξυγγνώμη ἐν τῷ τοιῷδε 10 καθεστῶτας ἐπὶ πολλὰ καὶ λέγοντας καὶ δοκοῦντας τρέπεσθαι· ἡ μέντοι ξύνοδος καὶ περὶ σωτηρίας ἥδε πάρεστι, καὶ ὁ λόγος, ᾧ προκαλεῖσθε τρόπῳ, εἰ δοκεῖ, γιγνέσθω."

2. Τῶν λεχθησομένων] ὑπό τε ὑμῶν καὶ ἡμῶν δηλονότι. (λ. Αὐγ.) — 3. Καὶ τὴν τελ.] τῶν λόγων. (Αὐγ.) ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὁρῶμεν ἡμῖν δηλονότι.

πζ΄. 6. Εἰ μὲν τοίνυν ὑπονοίας τῶν μελλόντων — —] εἰ μὲν * ὑπονοήσαντες * περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι συνεληλύθατε, ἢ ἄλλο τι σκεψόμενοι, καὶ μὴ περὶ σωτηρίας τῆς δυνάμεως ἐκ τῶν παρόντων, ἡσυχίαν ἄγοιμεν ἄν· εἰ δὲ περὶ τοῦ δύνασθαι σωθῆναι συνεληλύθατε, λέγοιμεν ἄν. — 7. Ἢ ἄλλο τι] διαζευκτικὸς σύνδεσμος. — Ἢ ἐκ τῶν παρόντων] τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ ἤπερ.

πη΄. 10. Εἰκὸς μὲν καὶ ξυγγνώμη — —] εἰκὸς μὲν ἡμᾶς, ἐν τοιούτῳ καθεστῶτας, ἐπὶ πολλὰ καὶ * ἐπινοοῦντας * καὶ λέγοντας τρέπεσθαι· καὶ συγγινώσκετε ἡμῖν ὑποπτεύουσιν.

Περιγενομένοις Aug. It. Vat. Vind., omnes libri ante Wass. collati et omnes Parr. *Περιγιγνομένοις* ex uno Gr. reposuit Wass., quod cum Abresch. merito reiecerunt Haack. Bekk. Goell.

Πεισθεῖσι δέ. *Δὲ* om. It. Vat. H.

Cap. LXXXVII. *Εἰ μέν.* Vat. H. *οἱ μέν.*

Βουλεύσοντες. Cass. Aug. Pal. Vat. H. (in hoc tamen ον s. αν,) Reg. (G.) F. Dion. Hal. p. 908. male *βουλεύσαντες.*

Ἐπὶ τοῦτο. „Ἐπὶ ταύτῃ malit Sylburg." HUDS. Cf. Ind. ad Xen. Cyr. item. IV, 3.

Λέγοιμεν ἄν. *Ἂν* ex corr. K.

Cap. LXXXVIII. *Ξυγγνώμη.* Cass. Pal. It. Vat. H. Reg. Lugd. *ξυγγνώμην*, sed H. γρ. μη s. μην.

Προκαλεῖσθε. Reg. (G.) F. I. *προκαλεῖσθαι*, sed I. ε s. αι. Cod. Bas. *προσκαλεῖσθε.*

Εἰ. Mosqu. *ἤ.*

Γιγνέσθω. D. *γενέσθαι.*

πθ΄. „Ἡμεῖς τοίνυν οὔτε αὐτοὶ μετ' ὀνομάτων καλῶν, ὡς ἢ δικαίως, τὸν Μῆδον καταλύσαντες, ἄρχομεν, ἢ ἀδικούμενοι νῦν ἐπεξερχόμεθα, λόγων μῆκος ἄπιστον παρέξομεν· οὔθ' ὑμᾶς ἀξιοῦμεν, ἢ ὅτι Λακεδαιμονίων ἄποικοι ὄντες οὐ ξυνεστρατεύσατε, ἢ ὡς ἡμᾶς οὐδὲν ἠδικήκατε, λέγοντας, οἴεσθαι πείσειν, τὰ δυνατὰ δ' ἐξ ὧν ἑκάτεροι ἀληθῶς φρονοῦμεν διαπράσσεσθαι, ἐπισταμένους πρὸς εἰδότας ὅτι δίκαια μὲν ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ λόγῳ ἀπὸ τῆς ἴσης ἀνάγκης κρίνεται, δυνατὰ δὲ οἱ προὔχοντες πράσσουσι, καὶ οἱ ἀσθενεῖς ξυγχωροῦσιν."

ϙ΄. ΜΗΛ. „† Ἠ μὲν † δὴ νομίζομέν γε χρήσιμον (ἀνάγκη γὰρ, ἐπειδὴ ὑμεῖς οὕτω παρὰ τὸ δίκαιον τὸ ξυμφέρον λέγειν ὑπέθεσθε,) μὴ καταλύειν * ὑμᾶς * τὸ

πθ΄. 1. ** Ἡμεῖς τοίνυν] τὸ ἑξῆς, ἡμεῖς τοίνυν οὔτε λόγων μῆκος ἄπιστον παρέξομεν. (Κασσ. Αὐγ.) — Μετ' ὀνομάτων καλῶν] λέξεων εὐπρεπῶν. (λ. Αὐγ.) — 4. ** Οὔθ' ὑμᾶς ἀξιοῦμεν] τὸ ἑξῆς, οὔτε ἀξιοῦμεν οἴεσθαι λέγοντας ὑμᾶς πείσειν ἡμᾶς. (Κασσ. Αὐγ.) — 7. ** Διαπράσσεσθαι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀξιοῦμεν. (Κασσ. Αὐγ.) — Ἐπισταμένους πρὸς εἰδ.] [ἀντὶ τοῦ] ἐπισταμένων καὶ ὑμῶν καὶ ἡμῶν. — 8. Ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ λόγῳ] ὁ ἀνθρώπινος λογισμὸς, φασὶ, τότε τὸ δίκαιον ἐξετάζει, ὅταν ἴσην ἰσχὺν ἔχωσιν οἱ κρινόμενοι· ὅταν δὲ οἱ ἕτεροι προέχωσιν ἰσχύϊ, προστάττουσι πᾶν τὸ δυνατὸν, καὶ οἱ ἥττονες οὐκ ἀντιλέγουσιν.

ϙ΄. 11. Ἠ μὲν δὴ νομίζομέν γε — —] ἐπειδὴ ὑμεῖς, ὦ Ἀθηναῖοι, τοῦ συμφέροντος μᾶλλον ἀξιοῦτε στοχάζεσθαι, νομίζομεν

Cap. LXXXIX. Ἢ δικαίως. Lugd. εὐπρεπῶς ἢ δικαίως.
Ἐπεξερχόμεθα. Mosqu. ἐπερχόμεθα.
Οὐδέν. It. H. οὐδέ.
Ἠδικήκατε. C. I. Dan. ἠδικήσατε.
Λέγοντας. Vat. λέγοντες. Pal. λέγοντας τὸ ἑξῆς οὔτε ὑμᾶς λέγοντας οἴεσθαι ex Schol.
Οἴεσθαι. H. Gr. K. Ald. Flor. Bas. οἴεσθε.
Δ' ἐξ. Δ' om. It. Vat. Dan.
Ἐπισταμένους — ξυγχωροῦσι. „Stob. p. 303., ubi ἀνθρωπίνῳ perperam." WASS. Cf. ad I, 22.
Πρὸς εἰδότας. Cass. Aug. Reg. προςειδότας.
Κρίνεται om. Reg. (G.)
Ξυγχωροῦσιν Cass. Aug. Pal. H. Reg. (G.) F. Gr. D. I. E. K. m. Ante Haack. ξυγχωροῦσι.
Cap. XC. Ἠ μὲν δή. Vat. Gr. ἦ μὲν δή. Lugd. ἢ μὲν δή. Cass. in marg. (non, ut Bekk. scribit, G.) ἡμεῖς δή, quod Corayo auctore receperunt Bekk. et Goell. Nec Graeca est particularum ἦ μὲν δὴ — γε consociatio, sed aut cum Bekk. faciendum, aut ἡμεῖς μὲν δή scribendum. Posterius ob c. 91. init. placet.
Ὑμεῖς. Reg. (G.) ἡμεῖς.
Ὑμᾶς Cass. Aug. Coray. Bekk. Goell. Vulgo ἡμᾶς. „Scri-

κοινὸν ἀγαθὸν, ἀλλὰ τῷ ἀεὶ ἐν κινδύνῳ γιγνομένῳ εἶναι τὰ εἰκότα [καὶ] δίκαια, καί τι καὶ ἐντὸς τοῦ ἀκριβοῦς * πείσοντά * τινα ὠφεληθῆναι. καὶ πρὸς ὑμῶν οὐχ ἧσσον τοῦτο, ὅσῳ καὶ ἐπὶ μεγίστῃ τιμωρίᾳ σφαλέντες ἂν τοῖς ἄλλοις παράδειγμα γένοισθε."

ϟα΄. ΑΘ. „Ἡμεῖς δὲ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς, ἢν καὶ παυθῇ, οὐκ ἀθυμοῦμεν τὴν τελευτήν· οὐ γὰρ οἱ ἄρ-

ὑμῖν προσήκειν μὴ καταλύειν τὸ κοινὸν ἀγαθὸν, τουτέστι τὸ πράως τοῖς ἀσθενεστέροις χρῆσθαι· δεῖ γὰρ τοῖς κινδυνεύουσι τὰ προσήκοντα καὶ τὰ δίκαια νέμεσθαι, καὶ μᾶλλον τῆς φιλανθρωπίας ἤπερ τοῦ πρὸς ἀκρίβειαν δικαίου τυγχάνειν τοὺς ἥττονας. ὃ δὴ καὶ ὑπὲρ ὑμῶν ἐστὶν, ὦ Ἀθηναῖοι· εἰ γὰρ δὴ μὴ πράως χρήσεσθε ἡμῖν, αὐτοὶ σφαλέντες ποτὲ παράδειγμα πάντως τοῖς ἄλλοις γενήσεσθε· μεγάλως γὰρ ὑμᾶς οἱ νικήσαντες τιμωρήσονται [καὶ αὐτοὶ, τοὺς] περὶ ἡμᾶς χαλεποὺς γενομένους. — 1. ** Τὸ κοινὸν ἀγαθόν] τὴν ἐλευθερίαν οὕτω φησί. (Κασσ.) — 4. Σφαλέντες ἂν] τοῦ δικαίου.

ϟα΄. 6. Ἡμεῖς δὲ τῆς ἡμετέρας — —] ἂν καὶ καταλυθῇ, φασὶν, ἡμῶν τὰ τῆς ἡγεμονίας, οὐκ ἀθυμοῦμεν περὶ τῆς καταστροφῆς. Λακεδαιμόνιοι γὰρ, καὶ πάντες οἱ ἄρχειν εἰωθότες ἑτέρων, οὐ χαλεπῶς τοῖς νικηθεῖσι προσφέρονται. ὥστε οὐ Λακεδαιμονίους δέδιμεν, ἀλλὰ τοὺς ὑπηκόους· οὗτοι γὰρ, ἅτε οὐκ εἰωθότες ἑτέρων ἄρχειν, ἐπειδὰν κρατήσωσι τῶν ἀρχόντων, ὠμότατα αὐτοῖς χρῶνται. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτου ἐν ἀδήλῳ κείσθω, ὅπως ποτὲ ἕξει.

ptura cod. Bass. ὑμᾶς melius videtur convenire sententiae; nam Melii de eo agunt, quod Atheniensibus utile futurum sit. Et sic etiam Schol. Cass. νομίζομεν ὑμῖν προσήκειν, non ἡμῖν." DUK. „Sed vulgatum referri potest ad utrosque, adeoque ad omnes, quod modestius dictum videtur, et sequuntur demum verba καὶ πρὸς ὑμῶν οὐχ ἧσσον τοῦτο, quae idem imprimis Atheniensibus utile esse declarant." HAACK.

Γιγνομένῳ. Mosqu. Ar. Chr. Dan. γενομένῳ. Pal. γιγνόμενα. Idem antea rursus αἰεί.

Καὶ δίκαια. *Καί* om. Cass. Aug. It. Vat. Reg. (G.), et s. v. ead. man. habet H., delent. K. m. Cf. adnot.

Καί τι. Reg. (G.) καί τοι.

Ἐντός Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Vind. K. m. Ar. Chr. Dan. Bar. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. Vall. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ἐκτός. Cf. adnot.

Πείσοντα. Ar. Chr. πείσαντα, „atque ita legendum esse monuit Fr. Port." HUDS. Idem nobis cum Coraye placet, quum utilitas demum perfecta persuasione effici possit.

Ὑμῶν. K. ἡμῶν. Mox Bauer virgulam posuit post τιμωρίᾳ. Cf. adnot.

Cap. XCI. *Παυθῇ* Pal. It. H. Reg. (G.) C. I. Vind. Mosqu. K. m. Ar. Chr. Dan. Dion. Hal. p. 911. Bekk. Goell. In Vat. πάθῃ. Vulgo (Haack.) παυσθῇ. Cf. ad I, 81. Adde V, 100. VI, 59.

χοντες ἄλλων, ὥςπερ καὶ Λακεδαιμόνιοι, οὗτοι δεινοὶ τοῖς νικηθεῖσιν, (ἔστι δὲ οὐ πρὸς Λακεδαιμονίους ἡμῖν ὁ ἀγὼν,) ἀλλ' ἢν οἱ ὑπήκοοί που τῶν ἀρξάντων, αὐτοὶ ἐπιθέμενοι, κρατήσωσι. 2. καὶ περὶ μὲν τούτου ἡμῖν
5 ἀφείσθω κινδυνεύεσθαι· ὡς δὲ ἐπ' ὠφελείᾳ τε πάρεσμεν τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς, καὶ ἐπὶ σωτηρίᾳ νῦν τοὺς λόγους ἐροῦμεν τῆς ὑμετέρας πόλεως, ταῦτα δηλώσομεν, βουλόμενοι ἀπόνως μὲν ὑμῶν ἄρξαι, χρησίμως δ' ὑμᾶς ἀμφοτέροις σωθῆναι."

10 ϟβ'. ΜΗΛ. „Καὶ πῶς χρήσιμον ἂν ξυμβαίη ἡμῖν δουλεῦσαι, ὥςπερ καὶ ὑμῖν ἄρξαι;"

ϟγ'. ἈΘ. „Ὅτι ὑμῖν μὲν πρὸ τοῦ τὰ δεινότατα παθεῖν ὑπακοῦσαι ἂν γένοιτο, ἡμεῖς δὲ, μὴ διαφθείραντες ὑμᾶς, κερδαίνοιμεν ἄν."

3. Τῶν ἀρξάντων] τοῦ πολέμου δηλονότι. [Ἀθηναῖοι γὰρ πρεσβεύουσι. (Κασσ.)] — 5. Ὡς δὲ ἐπ' ὠφελείᾳ — —] ὅτι δὲ ἐπ' ὠφελείᾳ πάρεσμεν, τοῦτο δηλώσομεν. βουλόμεθα γὰρ ἄνευ πραγμάτων αὐτοί τε ὑμῶν ἄρξαι, καὶ ὑμᾶς σωθῆναι συμφερόντως καὶ ἡμῖν καὶ ὑμῖν. — 8. Ἀμφοτέροις] καὶ ἡμῖν καὶ ὑμῖν. (λ. Αὐγ.)

ϟβ'. 10. Καὶ πῶς χρήσιμον — —] πῶς, φασὶν, ὁμοίως χρήσιμόν ἐστιν, ὥςπερ ὑμῖν ἄρξαι, οὕτως ἡμῖν [τὸ] δουλεῦσαι.

ϟγ'. 12. Ὅτι ὑμῖν μὲν πρὸ τοῦ τὰ δεινότατα — —] ὅτι ὑμεῖς μὲν, ἂν εὐθὺς ὑπακούσητε, οὐδὲν δεινὸν πείσεσθε· ἡμεῖς δὲ, μὴ διαφθείραντες ὑμᾶς, ἕξομεν ὑμῖν εἰς δέον χρῆσθαι, [καὶ γίνεται κέρδος ἡμῖν ἡ ὑμετέρα σωτηρία. (Κασσ.)] (λ. Αὐγ.)

Οὗτοι. m. οὗτοι. (οὔ τοι?) At vid. Krueg. ad Dion. p. 177.

Ἔστι δὲ — ἀγών. „Haec verba parentheseos notis inclusi, nam quae sequuntur ἀλλ' ἢν — κρατήσωσιν aperte respondent et opponuntur praecedentibus verbis οὐ γὰρ — νικηθεῖσι." HAACK. Non secuti sunt Bekk. et Goell., sed plenam interpunctionem ante ἔστι retinuerunt. E. πρὸς Λακεδαιμονίοις.

Οἱ ὑπήκοοι. Οἱ om. Cl. Mosqu. (Male Bekk. οἱ ante ἀρχ. in Ar. Mosqu. deesse scribit.)

2. Ἡμῖν. Gr. ἡμεῖν, et infra fere semper.

Ὠφελείᾳ. Gr. Bekk. ὠφελίᾳ. Cf. de Art. crit. p. 153.

Σωτηρίᾳ. K. σρίᾳ per compend. In eadem τῆς τῆς scriptum fuerat, sed semel deletum.

Χρησίμως. Reg. (G.) χρησίμους. Deinde Lugd. ἡμᾶς.

Ἀμφοτέροις. Cass. (a pr. man., deinde factum ἀμφοτέροις,) Aug. Pal. Vat. Reg. ἀμφοτέρους. Statim Pal. rursus σωθῆναι.

Cap. XCIII. Διαφθείραντες. C. διαφθείραντας. Antea Lugd. γένητο.

Ϟδ'. ΜΗΛ. „Ὥστε [δὲ] ἡσυχίαν ἄγοντας ἡμᾶς φίλους μὲν εἶναι ἀντὶ πολεμίων, ξυμμάχους δὲ μηδετέρων, οὐκ ἂν δέξοισθε;"

Ϟε'. ΑΘ. „Οὐ γὰρ τοσοῦτον ἡμᾶς βλάπτει ἡ ἔχθρα ὑμῶν, ὅσον ἡ φιλία μὲν ἀσθενείας, τὸ δὲ μῖσος δυνάμεως παράδειγμα τοῖς ἀρχομένοις δηλούμενον." 5

Ϟς'. ΜΗΛ. „Σκοποῦσι δ' ὑμῶν οὕτως οἱ ὑπήκοοι τὸ εἰκὸς, ὥςτε τούς τε μὴ προςήκοντας, καὶ ὅσοι ἄποικοι ὄντες οἱ πολλοὶ καὶ ἀποστάντες τινὲς κεχείρωνται, ἐς τὸ αὐτὸ τιθέασι;" 10

Ϟε'. 4. Οὐ γὰρ τοσοῦτον ἡμᾶς — —] ἐχθροὺς μὲν ὑμᾶς ἔχοντες οὐδὲν βλαβησόμεθα, μᾶλλον δὲ ὠφεληθησόμεθα, τεκμήριον τῆς ἰσχύος ἡμῶν καὶ δήλωμα τοῖς ἀρχομένοις παρέχοντες τὸ ὑμᾶς καταδουλώσασθαι· εἰ δὲ φίλους ποιησόμεθα, διὰ τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν τοῦτο δρᾶσαι νομισθησόμεθα, ὡς φοβούμενοι ὑμᾶς.

Ϟς'. 7. Σκοποῦσι δ' ὑμῶν οὕτως — —] εἰπόντων τῶν Ἀθηναίων ὅτι οἱ σύμμαχοι ἀσθένειαν ἡμῶν καταγνώσονται, οἱ Μήλιοι ὑποφέροντές φασιν, † εἰ † οἱ ὑπήκοοι ὑμῶν τοῦτο κρίνουσιν εὔλογον, ὥςτε ἐν τῷ αὐτῷ τιθέναι καὶ ὁμοίως ἀξιοῦν καταδουλοῦσθαι τούς τε μηδὲν προςήκοντας ὑμῖν, ὥςπερ ἡμᾶς, καὶ τοὺς ἀποίκους μὲν ὑμῶν ὄντας, ἀποστάντας δὲ, καὶ διὰ τοῦτο χειρωθέντας.

Cap. XCIV. Ὥςτε δέ. Δέ om. Cass. Aug. It. Vat. H. Reg. (G.) F. I., fortasse recte. Cf. adnot. Agnoscit tamen Dion. Hal. p. 912.

Ἡμᾶς. I. ὑμᾶς. Mox Mosqu. ἀντι sine acc. et Gr. μηδ' ἑτέρων.

Δέξοισθε. Vind. K. m. Ar. Chr. Dan. δέξησθε. Bekk. δέξαισθε e coniect. At vid. de Art. crit. p. 133. (Δόξοιτ' ἂν Lycurg. c. Leocr. c. 5.)

Cap. XCV. Ἡμᾶς. I. ὑμᾶς.

Ἡ φιλία μέν. „Miror neminem dum coniectasse ἡ φιλία ἡ μέν. Sanum tamen fuerit vulgatum, quod ita explico, ut verba ἡ φιλία bis cogitanda esse putem." KRUEG. ad Dion. p. 178. Cf. I. 1. 284. sq. et cogita ὁ μέν etiam alibi ante ὁ δέ durius omitti. Vid. Matth. Gr. §. 288. adnot. 4. Bis scripsisse Thucydidem ἡ φιλία aliquando suspicatus est Goell., quod ex Vallae interpretatione leviter confirmetur.

Cap. XCVI. Οὕτως om. Vind.

Τούς τε. Reg. (G.) τούτους.

Μή s. v. I.

Ὅσοι. I. ὅσον, in marg. ὅσοι.

Ἄποικοι. C. ἔποικοι.

Καὶ ἀποστάντες. Καί s. v. ead. man. B.

ϟζ'. ΑΘ. „Δικαιώματι γὰρ οὐδετέρους ἐλλείπειν ἡγοῦνται, κατὰ δύναμιν δὲ τοὺς μὲν περιγίγνεσθαι, ἡμᾶς δὲ φόβῳ οὐκ ἐπιέναι· ὥςτε, ἔξω καὶ τοῦ πλεόνων ἄρξαι, καὶ τὸ ἀσφαλὲς ἡμῖν διὰ τὸ καταστραφῆναι ἂν παράσχοιτε, ἄλλως τε καὶ νησιῶται ναυκρατόρων, καὶ ἀσθενέστεροι ἑτέρων ὄντες, εἰ μὴ περιγένοισθε."

ϟη'. ΜΗΛ. „Ἐν δ' ἐκείνῳ οὐ νομίζετε ἀσφάλειαν; (δεῖ γὰρ αὖ καὶ ἐνταῦθα, ὥςπερ ὑμεῖς, τῶν δικαίων λό-

ϟζ'. 1. Δικαιώματι γὰρ οὐδετέρους ἐλλείπειν ἡγοῦνται — —] οἱ ὑπήκοοι ἡμῶν δικαιολογίας μὲν οὔτε τοὺς ἡμετέρους ἀποίκους ἀποστάντας οὔτε τοὺς μὴ προςήκοντας ἀπορεῖν ἡγοῦνται, τοὺς δὲ μὴ καταστραφέντας ὑπὸ ἡμῶν οὐχὶ διὰ τὸ δίκαιον, ἀλλὰ δι' ἰσχὺν μένειν ἐλευθέρους, καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς μὴ ἀπιέναι οὐ διὰ δικαιοσύνην, ἀλλὰ φοβουμένους· ὥςτε, εἰ καταστραφείητε, οὐ μόνον ἡμῖν περιέσται τὸ πλεόνων ἄρχειν, ἀλλὰ καὶ ἀσφάλεια προςέσται, ὡς ἂν μὴ καταφρονουμένοις ὑπὸ τῶν συμμάχων. — 5. Νησιῶται] ἰσχύοντες ταῖς ναυσὶ μᾶλλον ἢ κατὰ τὴν ἤπειρον. (λ. Αὐγ.)

ϟη'. 7. Ἐν δ' ἐκείνῳ οὐ νομίζετε ἀσφάλειαν — —] ἐν δ' ἐκείνῳ οὐχ ἡγεῖσθε ἀσφάλειαν εἶναι, ἐν τῷ μὴ πειρᾶσθαι τοὺς μὴ προςήκοντας καταστρέφεσθαι; δεῖ γάρ, ὥςπερ ὑμεῖς ἐκκρούσαντες ἡμᾶς τῆς δικαιολογίας, ἀξιοῦτε πείθειν ὥςτε ὑπακούειν ὑμῖν, στοχαζόμενοι τοῦ ὑμῶν αὐτῶν συμφέροντος, οὕτω καὶ ἡμᾶς περὶ τοῦ ἡμῖν αὐτοῖς λυσιτελοῦς πειρᾶσθαι διδάσκειν, ὅτι καὶ ὑμῖν τὸ αὐτὸ σύμφορον, τουτέστι τὸ μὴ καταδουλώσασθαι τοὺς μὴ προςήκοντας. τοὺς γὰρ μηδετέροις ξυμμαχοῦντας πῶς οὐ ποιήσετε πολεμίους, ἐπειδάν, ἀποβλέψαντες εἰς τὴν γνώμην ὑμῶν, ὑποπτεύ-

Cap. XCVII. Δικαιώματι γάρ. Pro γάρ Mosqu. μέν.

Οὐδετέρους. Gr. οὐδ' ἑτέρους. Cam. μηδ' ἑτ.

Κατά. Mosqu. καὶ κατά.

Δύναμιν δέ. Pal. δύναμιν γάρ.

Καὶ τοῦ. Post καὶ I. in marg. μετά.

Ἄλλως τε καί ab al. man. in marg. Mosqu.

Ναυκρατόρων Cass. Aug. Cl. Reg. (G.) Cam. Gr. I. K. m. Ar. Chr. Dan. marg. Steph. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ναυτοκρατόρων hic et c. 109. Cf. VI, 18. „Ναυκρατόρων recte probat Portus; nam sic quoque Hesych., et ναυκρατεῖν dicunt Graeci, non ναυτοκρατεῖν." DUK. Cf. Valcken. ad Herodot. V, 36. Ante ναυκρατ. Haack. comma posuit.

Cap. XCVIII. Ἐν. Mosqu. τί. Valla: *Quid vos? nonne in eo* etc.

Ἐκείνῳ. K. ἐκεῖνο, quod aptum scripturae τί, sed simul ῳ s. ο.

Δεῖ γάρ. Haec ad πειρ. πείθ. parenthesis notis circumscripsit Bau., quas sustulerunt Bekk. et Goell.

Αὖ. Ar. Chr. ἄν.

Ἐνταῦθα. Litera θ ex corr. et mox υ in ὑμεῖς sec. man. K.

γων ἡμᾶς * ἐκβιβάσαντες *, τῷ ὑμετέρῳ ξυμφόρῳ ὑπακούειν πείθετε, καὶ ἡμᾶς τὸ ἡμῖν χρήσιμον διδάσκοντας, εἰ τυγχάνει καὶ ὑμῖν τὸ αὐτὸ ξυμβαῖνον, πειρᾶσθαι πείθειν.) ὅσοι γὰρ νῦν μηδετέροις ξυμμαχοῦσι, πῶς οὐ πολεμώσεσθε αὐτοὺς, ὅτ' ἂν, ἐς τάδε βλέψαντες, ἡγήσωνταί ποτε ὑμᾶς καὶ ἐπὶ σφᾶς ἥξειν; κἂν τούτῳ τί ἄλλο ἢ τοὺς μὲν ὑπάρχοντας πολεμίους μεγαλύνετε, τοὺς δὲ μηδὲ μελλήσοντας γενέσθαι ἄκοντας ἐπάγεσθε;" 5

ϟθ' ΑΘ. „Οὐ γὰρ νομίζομεν ἡμῖν τούτους δεινοτέρους καὶ αὐτοῖς ἐπιστρατεύσειν; κἂν τούτῳ τί ἄλλο ἢ καὶ τοὺς πρόσθεν πολεμίους αὐξήσετε, καὶ τοὺς μὴ διανοηθέντας ὑμῖν τὴν ἀρχὴν πολεμεῖν ἄκοντας αὐτὸ ποιεῖν ἀναγκάσετε; — 4. Μηδετέροις] μήτε τοῖς Ἀθηναίοις μήτε τοῖς Λακεδαιμονίοις. (l. Ἀὐγ.) — Πολεμώσεσθε] εἰς πόλεμον ἐμβαλεῖτε. (l. Ἀὐγ.) — 5. Ἐς τάδε] τὰ ἡμέτερα πάθη. (l. Ἀὐγ.)

ϟθ'. 9. Οὐ γὰρ νομίζομεν ἡμῖν τ. — —] οὐ γὰρ νομίζομεν τοὺς ἐλευθέρους τῶν ἠπειρωτῶν ἡμῖν ἔσεσθαι πολεμίους· μὴ δεδιότες γὰρ ἡμᾶς, ὡς ἂν κατὰ γῆν οὐ μέλλοντας αὐτοῖς ἐπιστρατεύειν, πολλὴν μέλλησιν τοῦ φυλάττεσθαί τε ἡμᾶς καὶ πολεμεῖν ποιήσονται· τοὺς δὲ ἐν ταῖς νήσοις ἐλευθέρους, ὥςπερ ὑμᾶς, καὶ τοὺς ὑπακούοντας μὲν ἤδη, διὰ δὲ τὸ ἐξ ἀνάγκης καὶ μὴ ἑκοντὶ ὑπακούειν παροξυνομένους καὶ ταραττομένους, τούτους ἡγούμεθα,

Ἐκβιβάσαντες. Cass. Aug. It. Vat. Reg. (G.) F. Lugd. Mosqu. ἐκβίασαντες, sicut fortasse etiam Schol. „Ἐκβιάσαντες non minus bene huic loco convenit quam vulgatum ἐκβιβάσαντες." DUK. „Utrumque aptum merito censet; in receptam tamen lectionem pronior fuerim; nec hic solum hae voces commiscentur." D'ORVILL. ad Charit. p. 662. Cf. VI, 64. „In altera lectione scriberet Thuc. ἐκβιασάμενοι." BAU. De dubio activo ἐκβιάζω vid. Schneid. Lex. Simplex βιάζω ex Homero habet idem, ex Alcaeo Bekk. Anecdd. p. 86. Passive βιάζομαι Thuc. saepe dixit (vid. I. 1. p. 184.), sed inde activum ei in usu fuisse non recte colligas.

Ἡμῖν. Cl. Reg. (G.) ὑμῖν.

Τυγχάνει Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. H. Reg. (G.) Gr. D. I. E. Mosqu. K. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo τυγχάνοι. „Non dubitanter Melii loquuntur, sed modeste affirmant idem et illis expedire." HAACK.

Καὶ ὑμῖν. Mosqu. καὶ ἡμῖν. Mox Vind. ξυμβαῖον.

Μηδετέροις. Gr. μηδ' ἑτέροις.

Ὑμᾶς. Reg. (G.) Ald. Flor. Bas. ἡμᾶς. Antea Mosqu. ἡγήσονται.

Κἂν τούτῳ. Pal. κἂν τοῦτο, κἂν cum Bekk.

Μηδέ. Gr. Ar. Chr. Dan. μή. Statim m. μελήσοντας, sed alterum λ exas. Μελλήσαντας malebat Reisk.

ρους; ὅσοι, ἠπειρῶταί που ὄντες, τῷ ἐλευθέρῳ πολλὴν
τὴν διαμέλλησιν τῆς πρὸς ἡμᾶς φυλακῆς ποιήσονται,
ἀλλὰ τοὺς νησιώτας τέ που ἀνάρκτους, ὥσπερ ὑμᾶς, καὶ
τοὺς ἤδη τῆς ἀρχῆς τῷ ἀναγκαίῳ παροξυνομένους· οὗ-
5 τοι γὰρ πλεῖστ' ἂν τῷ ἀλογίστῳ ἐπιτρέψαντες σφᾶς τε
αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς ἐς προὖπτον κίνδυνον καταστήσειαν."

1. ρ΄. ΜΗΛ. „Ἤπου ἄρα, εἰ τοσαύτην γε ὑμεῖς τε, μὴ
παυθῆναι ἀρχῆς, καὶ οἱ δουλεύοντες ἤδη, ἀπαλλαγῆναι,
τὴν παρακινδύνευσιν ποιοῦνται, ἡμῖν γε τοῖς ἔτι ἐλευ-

εἰ περιίδοιμεν ὑμᾶς ἐλευθέρους, ἐπαρθέντας ἀλογίστως καὶ ἀντιστάντας ἡμῖν, αὐτούς τε καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς εἰς κίνδυνον καταστήσειν. — 1. Τῷ ἐλευθέρῳ] ἐπὶ τῇ ἐλευθερίᾳ αὐτῶν. (λ. Αὐγ.) — 4. Τῆς ἀρχῆς τῷ ἀναγκαίῳ] τῇ ἀνάγκῃ τῆς ἀρχῆς· [ἤγουν τῇ δουλείᾳ. (λ. Κασσ.)]

ρ΄. 7. Ἤ που ἄρα, εἰ τοσαύτην — —] εἰ ὑμεῖς τε, ὦ Ἀθηναῖοι, σπουδὴν ποιεῖσθε πολλὴν ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀφαιρεθῆναι τῆς ἡγεμονίας, καὶ οἱ δουλεύοντες ὑμῖν ὑπὲρ τοῦ ἀπαλλαγῆναι τῆς ὑμετέρας ἀρχῆς διακινδυνεύειν θέλουσι, πῶς ἡμεῖς, οἱ ἔτι ἐλεύθεροι ὄντες, οὐκ ἂν κάκιστοι καὶ δειλότατοι κριθείημεν, μὴ πάντα κίνδυνον ὑπομείναντες πρὸ τοῦ δουλεῦσαι;

Cap. XCIX. *Διαμέλλησιν*. Ar. *μέλλησιν*, sed nostrum in marg.

Ποιήσονται Cass. Aug. Pal. It. Vat. Reg. cod. Bas. Vind. Mosqu. m. Ar. Chr. Haack. Bekk. Goell. (De Parr. tacet Gail.) Vulgo *ποιήσωνται*.

Ἀναγκαίῳ. C. *ἀναγκαίως*.

Γάρ. Ar. Chr. Dan. *γὰρ καί*, quod haud dubie fuerat etiam in K., ubi unum vocabulum deletum.

Ἡμᾶς. Mosqu. *ὑμᾶς*.

Καταστήσειαν. Lugd. *καταστήσειν*.

Cap. C. *Ἤπου*. D. *εἰ που*. Mosqu. solum *που*. „Scholiastes *ἐρωτηματικῶς* poni putavit; nam interpretatur *πῶς οὐκ ἄν*; Itaque ex illius sententia *ἤπου*, ut hic habet Gr., i. e. *nonne*, non *ἤπου* scribendum, et in fine periodi nota interrogationis ponenda est." DUK. At quanquam non est interrogatio, tamen *ἤπου* sive (cum Bekk.) *ἦ που* scribendum. Pro *ἤπου ἄρα* Elmsl. ad Eur. Heracl. v. 651. coniicit *ἦ τἄρα*. „Quod nusquam memini me legere apud hunc scriptorem, ideoque alienum ab hoc loco puto, quum praesertim nulla prorsus mutandi necessitas sit." GOELL. Valent particulae *doch wohl also*. Cf. Matth. Gr. §. 604. *Ἄρα* in G. s. v. sec. man.

Παυθῆναι It. Vat. H. Reg. (G.) I. Vind. K. m. Bekk. Goell. In C. *παυῆναι*. Mosqu. *παθεῖναι*. Vulgo (Haack.) *παυσθῆναι*. Cf. supra c. 91.

Δουλεύοντες. I. *δουλεύσαντες*.

Ἡμῖν γε. D. I. E. *ἡμῖν τε*.

θέροις πολλὴ κακότης καὶ δειλία μὴ πᾶν πρὸ τοῦ δουλεῦσαι ἐπεξελθεῖν."

ρα΄. ΑΘ. „Οὐκ, ἤν γε σωφρόνως βουλεύησθε· οὐ γὰρ περὶ ἀνδραγαθίας ὁ ἀγὼν ἀπὸ τοῦ ἴσου ὑμῖν, μὴ αἰσχύνην ὀφλεῖν, περὶ δὲ σωτηρίας μᾶλλον ἡ βουλὴ, πρὸς τοὺς κρείσσονας πολλῷ μὴ ἀνθίσταθαι."

ρβ΄. ΜΗΛ. „Ἀλλ' ἐπιστάμεθα τὰ τῶν πολέμων ἔστιν

2. Ἐπεξελθεῖν] εἰς τέλος ἐργάσασθαι.

ρα΄. 3. Οὐκ, ἤν γε σωφρόνως βουλεύησθε — —] ἐὰν σωφρόνως βουλεύσησθε, οὐ καταστήσετε ὑμᾶς αὐτοὺς εἰς κίνδυνον· οὐ γὰρ περὶ ἀρετῆς ἀγωνίζεσθε, καὶ * ἐλάσσονες ἡμῶν * ὄντες αἰσχρὸν * ἡγήσεσθε * τὸ αἰσχύνην ὄφλειν· περὶ δὲ σωτηρίας ὑμῖν ἡ βουλὴ πρόκειται. διὸ χρὴ μὴ ἀνθίστασθαι τοῖς πολλῷ κρείττοσιν.

ρβ΄. 7. Ἀλλ' ἐπιστάμεθα τὰ τῶν πολεμίων — —] ὀρθῶς ἐπιστάμεθα τὰ τῶν πολεμίων τύχῃ μᾶλλον ἢ πλήθους ὑπεροχῇ κρινόμενα· προσέτι δὲ καὶ τοῦτο γιγνώσκομεν ὅτι τὸ μὲν εὐθὺς εἶξαι οὐδεμίαν ἐλπίδα ἐλευθερίας ἔχει, ἐν δὲ τῷ ἀνθίστασθαι ἐλπίς τις ὑπολείπεται τοῦ * κατακρᾶξαι * ὀρθῶς.

Δειλία. Dan. *δουλεία.*

Cap. CI. *Οὐκ.* Praeeunte Stephano scripsimus cum accentu. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *οὐκ.* Cf. ad III, 66. Mox Schol. *βουλεύσησθε?*

Ἀνδραγαθίας. Syllaba γα s. v. ead. man. in G.

Ὀφλεῖν Bekk. in minn. exempll. et Goell. Vulgo (Haack.) *ὄφλειν.* Cf. Elmsl. ad Eur. Heracl. v. 985. et Buttm. Gr. Ind. verb. anom.

Μὴ ἀνθίσταθαι. Reg. a pr. man. *μᾶλλον ἵστασθαι.* („G. *μαλλθιστασθαι,* cum ¯ s. *μα* et ῡ s. λλ sec. man.")

Cap. CII. *Ἀλλ' ἐπιστάμεθα — πλῆθος.* „Stob. p. 364." WASS.

Πολέμων Mosqu. Bekk. Goell. Valla: *fortunam belli.* Vulgo (Haack.) *πολεμίων.* „*Τὰ τῶν πολεμίων* fortassis defendi potest. Si tamen in scripto aliquo invenissem *πολέμων*, id praeferrem, ut in loco Thuc. [statim laudando] et I, 78. *τοῦ πολέμου τὸν παράλογον.*" DUK. „*Πολεμίων* ineptum hic." BAU. Vulgatam legit Dion. Hal. p. 913. „Quam pro *πολεμούντων* sive *ἀντιπολεμούντων* poni potuisse, demonstrantibus credam, non affirmantibus, Abreschio et Haackio. II, 11. *ἄδηλα τὰ τῶν πολέμων.* I, 78. (ὁ πόλεμος) *φιλεῖ ἐς τύχας τὰ πολλὰ περιΐστασθαι.*" KRUEG. Dion. p. 178.

ὅτε * κοινοτέρας * τὰς τύχας λαμβάνοντα ἢ κατὰ τὸ διαφέρον ἑκατέρων πλῆθος· καὶ ἡμῖν τὸ μὲν εἶξαι εὐθὺς ἀνέλπιστον, μετὰ δὲ τοῦ δρωμένου ἔτι καὶ στῆναι ἐλπὶς ὀρθῶς."

ϱγ΄. ᾿Αθ. „᾿Ελπὶς δὲ, κινδύνῳ παραμύθιον οὖσα, τοὺς μὲν ἀπὸ περιουσίας χρωμένους αὐτῇ, κἂν βλάψῃ,

ϱγ. 5. ᾿Ελπὶς δὲ κινδύνῳ παραμύθιον οὖσα — —] τοὺς ἐν κινδύνῳ καθεστῶτας † αὐτὸ μόνον παρηγοροῦσιν †· ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐν δυνάμει τυγχάνοντας, κἂν σφαλῇ ποτὲ ἡ ἐλπὶς, οὐ κατέλυσε παντελῶς, διὰ τὸ ὑπολείπεσθαι δύναμιν αὐτοῖς· οἱ δὲ περὶ πάντων, ὧν ἔχουσιν, ἀγωνιζόμενοι ἐπ᾿ ἀδήλῳ ἐλπίδι, ἐπειδὰν ἡ ἐλπὶς σφαλῇ, ἅμα τε ἔγνωσαν ὅτι ἐσφάλησαν, καὶ οὐδὲν αὐτοῖς ὑπολείπεται, ἐν ᾧ, γνωρίσαντες τὸ ἀβέβαιον τῆς ἐλπίδος, * ἔτι * φυλάξονται. ὃ ὑμεῖς, ὦ Μήλιοι, ἀσθενεῖς ὄντες καὶ μηδεμιᾷ μάχῃ ἐξαρκέσαι δυνάμενοι, μὴ πάθητε, τὸ ἐλπίδι πιστεῦσαι· μηδὲ τοῖς

Κοινοτέρας. Mosqu. Dan. Stob. καινοτέρας. „Quod non contemnendum, et melius sententiae convenire videtur quam κοινοτέρας. Gesnerus apud Stob. non male ita Latine expressit: *in bellis interdum eventus inopinatos accidere, et longe alios quam pro multitudinis utrimque ratione.* Καινόν saepe idem esse quod παράλογον et παράδοξον nemo dubitat. Τὸ καινὸν τοῦ πολέμου Thuc. III, 30., i. e. ut Schol. τὸ παρ᾿ ἐλπίδα καὶ παρὰ δόξαν." DUK. „Praetulerim καινοτέρας vel ob rem vel ob verbum λαμβάνοντα. *Communem* enim fortunam non *capit* bellum, sed in se iam *habet. Aequiores* explicari κοινοτέρας cum Abr. et Gottl. inoongruum duxerim." BAU. „Κοινοτέρας propter codd. [et Dion. Hal.] consensum defendo." HAACK. „Κοιναὶ τύχαι proprie sunt *casus, qui utrisque possunt accidere*, adeoque *incerti, ancipites, inexspectati*, si accidunt potentioribus quae accidere posse non putares. Vide locos [Lys. Or. fun. p. 64. Plut. Nic. 27.] allatos a Krueg. ad Dion. p. 178." GOELL.

Τὰς τύχας. Τάς om. C. I. Pro τύχας Stob. cod. A. ψυχάς.

῾Ημῖν. Errore typogr. Bekk. in maii. exempll. et Goell. ὑμῖν. Pro εἶξαι C. ἧξαι.

Ἔτι — ὀρθῶς. „Thom. Mag. p. 167." GOELL.

CAP. CIII. *᾿Ελπὶς — λυμαίνεται*. „Dion. Hal. t. II. p. 156. [p. 913.] et λαβυρίνθων, inquit, σκολιώτερα. Stob. 364. ἐλπὶς — ἐλλείπει." WASS.

Κινδύνῳ. „Stob. κινδύνου legit; non audio. [Sic etiam] Proclus in Hesiod. p. 35. Schol. etiam [et marg. Steph.] κινδύνου." WASS.

Παραμύθιον. „Proclus in Hesiod. p. 35. παραμυθίαν legit. [Debebat saltem παραμυθία. Sed] Dion. Hal. παραμύθιον, hunc locum citans, exhibet, et bis terque in Antiqq. libris utitur. Plato apud Athen. XLV. ὅσα παραμύθια ἡδονῆς. Plut. Coriol. ἀτυχίας πάσης παραμύθιον. Soph. El. 129. ἥκετ᾿ ἐμῶν καμάτων παραμύθιον."

οὐ καθεῖλε· τοῖς δὲ ἐς ἅπαν τὸ ὑπάρχον ἀναῤῥιπτοῦσι (δάπανος γὰρ φύσει) ἅμα τε γιγνώσκεται σφαλέντων, καὶ ἐν ὅτῳ ἔτι φυλάξεταί τις αὐτὴν γνωρισθεῖσαν, οὐκ ἐλλείπει. 2. ὃ ὑμεῖς, ἀσθενεῖς τε καὶ ἐπὶ ῥοπῆς μιᾶς ὄντες, μὴ βούλεσθε παθεῖν, μηδὲ ὁμοιωθῆναι τοῖς πολλοῖς, οἷς παρὸν ἀνθρωπείως ἔτι σώζεσθαι, ἐπειδὰν πιεζομένους αὐτοὺς ἐπιλείπωσιν αἱ φανεραὶ ἐλπίδες, ἐπὶ τὰς

πολλοῖς ὁμοιωθῆτε, οἳ δυνάμενοι σώζεσθαι, ἐπειδὰν ὑπὸ τῶν φανερῶν ἐλπίδων καταλειφθῶσιν, ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καταφεύγουσι, μαντικήν τε καὶ χρησμοὺς δηλαδὴ, καὶ ὅσα τοιαῦτα [μετ' ἐλπίδων] λυμαίνεται ἀνθρώπους, ἐν ἐλπίδι ποιοῦντες. §. τὸ [δὲ] „ἐλπὶς δὲ κινδύνου παραμύθιον" σφόδρα βραχέως εἴρηται. τὸ δὲ „δάπανος γὰρ [τουτέστι δαπανηρὰ] ἡ ἐλπίς" καὶ αὐτὸ μὲν βραχὺ, δύναται δὲ τοιοῦτόν τι, ὅτι οἱ ἐλπίζοντές τινος τεύξεσθαι πολλὰ προςδαπανῶσι καὶ προςαναλίσκουσι. τὸ δὲ ἐπὶ κοπῆς, τουτ' ἔστι μιᾷ μάχῃ μόγις ἐξαρκεῖν δυνάμενοι. ἔνιοι δὲ ἀπὸ τῶν ἐν μιᾷ κοπῇ καὶ πληγῇ ζώων ἀναιρουμένων τὸ ὄνομά φασι πεποιῆσθαι, [ὥςτε εἶναι σύνθετον. (Αὐγ.)] — 4. Ἐπὶ ῥοπῆς] Ὅμηρος· ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς. — ** Ῥοπῆς] κινήσεως. (Κασσ.) — 5. Τοῖς πολλοῖς] τοῖς ἀπαιδεύτοις. (λ. Αὐγ.) — 6. Ἀνθρωπείως] κατὰ τὸ ὀφειλόμενον τῷ ἀνθρωπείῳ γένει. (λ. Αὐγ.)

WASS. *Παραμυθία* tamen aeque probum vocabulum.

Δέ plene Cass. Aug. Pal. H. Reg. I. Mosqu. K. Ar. Chr. Dan. Dion. Hal. Stob. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) *δ'*.

Ἀναῤῥιπτοῦσι. Dion. Hal. *ἀναῤῥίπτουσι.* Cf. Herm. ad Soph. Aj. v. 235. Pro *ἅπαν* Schneider in marg. ed. Duk. bibliothecae Francofurt. coniecit *ἅπαξ*. At. vid. adnot.

Δάπανος. It. *δάπονος.* Pal. *δ' ἄποιος.* „*Δάπανος γὰρ φύσει* citat Thom. Mag. in *δάπανος*." WASS.

Γιγνώσκεται. C. *γιγνώσκετε.*

Ἔτι om. C. I. Vind. K. m. Chr. Dan.

Φυλάξεται. G. *φυλάξαι*, sed *ετ* s. *αι* sec. man.

Γνωρισθεῖσαν. Chr. *γνωσθεῖσαν.*

2. *Ἀσθενεῖς.* G. *ἀσθενεῖ.*

Ῥοπῆς. F. *κοπῆς*, quod in Aug. man. rec. superscr. Cf. Schol. At vid. Baumg. Crus. ad Plut. Ages. c. 33.

Μιᾶς ante *ῥοπῆς* ponit E., om. Vind., s. v. habet K.

Βούλεσθε Aug. Pal. It. Vat. Reg. Gr. Haack. Bekk. Goell. Vulgo *βούλησθε*. Cf. I. 1. p. 139. Post *παθ.* apud Duk. punctum.

Παρόν. K. *παρών*, sed *ον* s. *ων*. Statim Pal. *ἀνθρωπίως* et *σώζεσθαι*. Valla *ἀνθρωπ.* non expressit.

Ἐπιλείπωσιν. It. Vat. H. *ἐπιλίπωσιν*, quod Bekk. recepit; sed quum utrumque recte dicatur, nos his tribus libris non paruimus. Vid. de Art. crit. p. 132. sq. In *φανεραί* litera *ρ* a man. sec. in K.

Ἐπὶ τὰς — λυμαίνεται in marg. ponunt Cass. Aug., hic tamen a man. ant. scr.

ἀφανεῖς καθίστανται, μαντικήν τε καὶ χρησμοὺς, καὶ ὅσα τοιαῦτα μετ' ἐλπίδων λυμαίνεται."

ϘΔ'. ΜΗΛ. „Χαλεπὸν μὲν καὶ ἡμεῖς, εὖ ἴστε, νομίζομεν πρὸς δύναμίν τε τὴν ὑμετέραν καὶ τὴν τύχην, 5 εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἔσται, ἀγωνίζεσθαι· ὅμως δὲ πιστεύομεν τῇ μὲν τύχῃ ἐκ τοῦ θείου μὴ ἐλασσώσεσθαι, ὅτι ὅσιοι πρὸς οὐ δικαίους ἱστάμεθα, τῆς δὲ δυνάμεως τῷ ἐλλείποντι τὴν Λακεδαιμονίων ἡμῖν ξυμμαχίαν προσέσε-12. σθαι, ἀνάγκην ἔχουσαν, καὶ εἰ μή του ἄλλου, τῆς γε 10 ξυγγενείας ἕνεκα καὶ αἰσχύνῃ βοηθεῖν· καὶ οὐ παντάπασιν οὕτως ἀλόγως θρασυνόμεθα."

ϘΕ'. ΑΘ. „Τῆς μὲν τοίνυν πρὸς τὸ θεῖον εὐμενείας οὐδ' ἡμεῖς οἰόμεθα λελείψεσθαι. οὐδὲν γὰρ ἔξω τῆς ἀνθρωπείας τῶν μὲν ἐς τὸ θεῖον νομίσεως, τῶν δ' ἐς σφᾶς

ϘΔ'. 3. Χαλεπὸν μὲν καὶ ἡμεῖς — —] τὸ ἑξῆς, πρὸς δύναμίν τε τὴν ὑμετέραν καὶ τὴν τύχην ἀγωνίζεσθαι. τὸ δὲ „εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἔσται" ὅτι πρὸς ἄνισόν τε καὶ τύχην καὶ δύναμιν τὴν ὑμετέραν ἀγωνιζόμεθα. — 7. Τῷ ἐλλείποντι] τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν. (λ. Αὐγ.) — 9. ** Τοῦ ἄλλου] τοῦ κατὰ δύναμιν ἐλλιποῦς. (Αὐγ.) — 10. ** Αἰσχύνῃ] δι' αἰσχύνην. (Αὐγ.) — 11. Θρασυνόμεθα] ἤγουν ἀνθιστάμεθα. (λ. Κασσ. Αὐγ.)

ϘΕ'. 14. Ἐς τὸ θεῖον νομίσεως] νομίσεως μὲν εἶπε διὰ τὰ νενομισμένα· εἰς σφᾶς δὲ αὐτοὺς βουλήσεως, τῆς εἰς ἀνθρώπους

Verba μαντικήν — λυμαίνεται in marg. man. rec. notata habet Reg.

Cap. CIV. Ἐλασσώσεσθαι. C. ἐλάσσεσθαι, cum ου s. ε.

Δικαίους. Gr. δικαίως.

Προσέσεσθαι. Vat. προσέσσεσθαι.

Ἔχουσαν. Vind. Dan. ἔχουσα. Lugd. οὖσαν.

Μή του Vat. Steph. Abresch. Bekk. Goell. Vulgo (et Haack.) μὴ τοῦ.

Τῆς γε. E. τῆς τε. Γε om. Dan. Praeterea καὶ ante τῆς habent G. I.

Οὕτως. Cass. Aug. Pal. Lugd. Gr. K. οὕτω. Cf. I, 1, p. 215. et 418.

Cap. CV. Τῆς μὲν — ἄρχειν. „Dion. Hal. p. 156. [p. 914.]" Wass. Τῆς πρὸς τὸ θεῖον εὐμενείας Thom. Mag. in εὔνοια. Vetus hic vitium latere et Thucydidem πρὸς τοῦ θείου scripsisse non improbabile est. Cf. adnot. Litera η in τῆς ex corr. in K.

Λελείψεσθαι. Ἐλλείψεσθαι frustra coniicit Doederlein. ad Soph. Oed. Col. p. 351.

Ἀνθρωπείας. Pal. rursus ἀνθρωπίας.

Νομίσεως. „Polluci V, 126. dictum videtur νόμισις." Duk. Cf. adnot.

Τῶν δ' ἐς. C. ἧς s. ων. Pal.

τῆς ἐκ τοῦ εἰκότος οὐ φοβούμεθα ἐλασσώσεσθαι· τῆς δὲ ἐς Λακεδαιμονίους δόξης, † ἣν † διὰ τὸ αἰσχρὸν δὴ βοηθήσειν ὑμῖν πιστεύετε αὐτούς, μακαρίσαντες ὑμῶν τὸ ἀπειρόκακον, οὐ ζηλοῦμεν τὸ ἄφρον. 4. Λακεδαιμόνιοι γὰρ πρὸς σφᾶς μὲν αὐτοὺς καὶ τὰ ἐπιχώρια νόμιμα πλεῖστα ἀρετῇ χρῶνται· πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους πολλὰ ἄν τις ἔχων εἰπεῖν ὡς προσφέρονται, ξυνελὼν μάλιστα ἂν δηλώσειεν ὅτι ἐπιφανέστατα ὧν ἴσμεν τὰ μὲν ἡδέα καλὰ νομίζουσι, τὰ δὲ ξυμφέροντα δίκαια. καίτοι οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας νῦν ἀλόγου σωτηρίας ἡ τοιαύτη διάνοια."

ρς΄. ΜΗΛ. „Ἡμεῖς δὲ κατ᾽ αὐτὸ τοῦτο ἤδη καὶ μάλιστα πιστεύομεν τῷ ξυμφέροντι αὐτῶν, Μηλίους, ἀποίκους ὄντας, μὴ βουλήσεσθαι προδόντας τοῖς μὲν εὔ-

6. ** Ἀρετῇ] εὐταξίᾳ. (Κασσ.)

ρς΄. 12. Ἡμεῖς δὲ κατ᾽ αὐτὸ τοῦτο — —] εἰκότων τῶν Ἀθηναίων, ὅτι Λακεδαιμόνιοι τοῦ ὑμετέρου συμφέροντος οὐ στοχάζονται, φασὶν οἱ Μήλιοι, ὅτι διὰ τὸ ἴδιον συμφέρον τοὺς Λακεδαιμονίους πιστεύομεν καὶ μάλιστα ἥξειν ἡμῖν βοηθούς, ὅπως μὴ τοῖς μὲν εὐνοοῦσι τῶν Ἑλλήνων ἄπιστοι φανῶσιν, ὑμᾶς δὲ τοὺς πολεμίους ὠφελήσωσι, προδόντες ἡμᾶς τοὺς συμμάχους.

3. Εἰκότος. Mosqu. εἰκότως.

Οὐ — ἐλασσώσεσθαι. „Thom. Mag. p. 167. et Phav. in φοβοῦμαι." GOELL.

Ἣν explicare studuimus I. 1. p. 134., sed sanum esse dubitavimus. Cass. Reg. ἦν, „ut suspiceris legendum esse ἣν — πιστεύητε, vel relicto indicativo scribendum ᾗ." GOELL. Ἣν πιστεύητε (wenn ihr glauben solltet), quoniam Melii sibi ea de re persuasum esse dixerunt, ferri nequit. Ἧι iam Reiskio placebat.

Δή non post αἰσχρ., sed ante διά habet F.

Πιστεύετε. Gr. πιστεύεται. Antea G. ἡμῖν.

4. Τὰ ἐπιχώρια. Τά om. Ar. Chr. Post νόμιμα ante Bekk. comma erat.

Μάλιστα plene Cass. Aug. H. G. F. C. I. Mosqu. K. m. Dan. pro vulg. μάλιστ᾽. Utrum praeferas, dubium. Vid. I. 1. p. 218.

Δηλώσειεν. Dan. ὡς (ὧς? οὕτως?) δηλώσειεν. Mox C. καλλά.

Ὑμετέρας. H. Gr. C. Bar. Ald. Bas. ἡμετέρας.

Cap. CVI. Μηλίους. Virgulam non, ut vulgo (Haack.) ante hoc nomen, sed post id collocavimus. Cf. adnot.

Βουλήσεσθαι Cass. Aug. Cl. It. Vat. Reg. (G.) F. C. E. (sed hic ex corr.) Schol. Haack. Bekk. Goell. Vulgo βούλεσθαι, cui in m. ησ superscr. Pal. βουλῆσθαι.

αὐτοὺς βουλήσεως, δικαιοῦμεν ἢ πράσσομεν. 2. ἡγούμεθα γὰρ τό τε θεῖον δόξῃ, τὸ ἀνθρώπειόν τε σαφῶς, διὰ παντὸς ὑπὸ φύσεως ἀναγκαίας, οὗ ἂν κρατῇ, ἄρχειν. καὶ ἡμεῖς οὔτε θέντες τὸν νόμον, οὔτε κειμένῳ πρῶτοι χρησάμενοι, ὄντα δὲ παραλαβόντες, καὶ ἐσόμενον ἐς αἰεὶ καταλείψοντες, χρώμεθα αὐτῷ, εἰδότες καὶ ὑμᾶς ἂν καὶ ἄλλους, ἐν τῇ αὐτῇ δυνάμει ἡμῖν γενομένους, δρῶντας ἂν αὐτό. 3. καὶ πρὸς μὲν τὸ θεῖον οὕ- 5

[δηλονότι φησί] προαιρέσεως. Τῆς μὲν τοίνυν — —] ὁ νοῦς· οὐκ ἔλαττον ἡγούμεθα εὐμενεῖς ἡμῖν ἔσεσθαι τοὺς θεοὺς ἤπερ ὑμῖν. οὐδὲν γὰρ ἔξω [illegible]τομεν οὔτε τῶν νενομισμένων περὶ τοὺς θεοὺς οὔτε τῶν πρὸς ἀνθρώπους δικαίων. τό τε γὰρ θεῖον θεραπεύομεν κατὰ τὸ κοινὸν πάντων ἀνθρώπων ἔθος, τούς τε ἀνθρώπους ἡγούμεθα φύσει γεγονέναι πρὸς τὸ ἄρχειν ὧν κρατοῦσιν. ὥστε οὔτε αὐτοὶ νομοθετήσαντες περὶ τοῦ ἄρχειν, οὔτε κειμένῳ νόμῳ πρῶτοι χρησάμενοι, παραλαβόντες δὲ τοῦτον, καὶ τοῖς ἔπειτα καταλείψοντες, ἄρχομεν ὧν ἂν κρατήσωμεν, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς καὶ ἄλλος ὁστισοῦν, ἐν τῇ ὁμοίᾳ δυνάμει γενόμενος ἡμῖν, τὸ αὐτὸ ἂν ἔπραττεν. — 3. Καὶ πρὸς μὲν τὸ θεῖον οὕτως ἐκ τοῦ εἰκότος — —] ὥστε οὐ διὰ τοῦτο φοβούμεθα ἔλαττον ὑμῶν εὐμενὲς ἕξειν τὸ θεῖον. ἐπεὶ δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους δοκεῖτε βοηθήσειν ὑμῖν, αἰσχρὸν νομίζοντας περιιδεῖν τοὺς ἀποίκους πολεμουμένους, τὸ μὲν ὑμῶν μακαρίζομεν ἀπειρόκακον, τὸ δὲ ἄφρον οὐκ ἐπαινοῦμεν. Λακεδαιμόνιοι γὰρ πρὸς μὲν ἀλλήλους καὶ τὴν κοινὴν πολιτείαν τὰ πλεῖστα μετ' ἀρετῆς πράττουσι· πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους ὅπως ἔχουσι, μάλιστα ἄν τις ὑμῖν ἐν βραχεῖ δηλώσειεν, καίτοι πολλὰ εἰπεῖν ἔχων, ὅτι πάντων ἀνθρώπων ὧν ἴσμεν ἐκφανέστατα Λακεδαιμόνιοι ἐν ταῖς πρὸς ἄλλους ξυναλλαγαῖς τὰ μὲν ἑαυτοῖς ἡδέα [illegible] καὶ καλὰ νομίζουσι, τὰ δὲ συμφέροντα αὐτοῖς καὶ δίκαια, ὥστε οὐκ ἔστιν ἀλογίστως διανοεῖσθαι περὶ τῆς σωτηρίας ὑμῶν, προσδεχομένων τὴν παρ' ἐκείνων βοήθειαν.

δέ pro δ' ἐς. Pro σφᾶς αὐτοὺς ed. Bas. σφᾶς αὐτῶν.

Δικαιοῦμεν. E. δικαιούμενοι, ex corr.

2. Τό τε. Ed. Bas. τε τό.

Τὸ ἀνθρώπειον. Dion. Hal. τἀνθρώπειον. Dan. τὸ δὲ ἀνθρ.

Σαφῶς s. v. H., om. Val., sed ob oppositum δόξῃ necessarium est. Post. σαφ. cum Kistem. et Haack. perspicuitatis causa comma posuimus. Cf. adnot.

Ἀναγκαίας. Dion. Hal. ἀναγκαίως.

Κρατῇ. Mosqu. κρατεῖ. Antea m. οὐ.

Κειμένῳ. H. s. v. γρ. καινῷ. Ita marg. Steph., fortasse ex Vallae interpretat.

Καταλείψοντες. Pal. (qui antea [illegible]) [illegible]. Vind. καταλήψοντες. Reg. (G.) καταλήψοντας. Mox Mosqu. χρώμεθ'. At vid. L. 1. p. 218.

Ὑμᾶς. Reg. (G.) At Ald. ed. Bas. ἡμᾶς.

Δρῶντας ἄν. Ἄν om. Vind. At vid. adnot. ad II, 41.

τως ἐκ τοῦ εἰκότος οὐ φοβούμεθα ἐλασσώσεσθαι· τῆς δὲ ἐς Λακεδαιμονίους δόξης, † ἣν † διὰ τὸ αἰσχρὸν δὴ βοηθήσειν ὑμῖν πιστεύετε αὐτούς, μακαρίσαντες ὑμῶν τὸ ἀπειρόκακον, οὐ ζηλοῦμεν τὸ ἄφρον. 4. Λακεδαιμό-
5 νιοι γὰρ πρὸς σφᾶς μὲν αὐτοὺς καὶ τὰ ἐπιχώρια νόμιμα πλεῖστα ἀρετῇ χρῶνται· πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους πολλὰ ἄν τις ἔχων εἰπεῖν ὡς προσφέρονται, ξυνελὼν μάλιστα ἂν δηλώσειεν ὅτι ἐπιφανέστατα ὧν ἴσμεν τὰ μὲν ἡδέα καλὰ νομίζουσι, τὰ δὲ ξυμφέροντα δίκαια. καίτοι οὐ
10 πρὸς τῆς ὑμετέρας νῦν ἀλόγου σωτηρίας ἡ τοιαύτη διάνοια."

ρϛʹ. ΜΗΛ. „Ἡμεῖς δὲ κατ' αὐτὸ τοῦτο ἤδη καὶ μάλιστα πιστεύομεν τῷ ξυμφέροντι αὐτῶν Μηλίους, ἀποίκους ὄντας, μὴ βουλήσεσθαι προδόντας τοῖς μὲν εὐ-

6. ** Ἀρετῇ] εὐταξίᾳ. (Κασσ.)
ρϛ. 12. Ἡμεῖς δὲ κατ' αὐτὸ τοῦτο — —] εἰκότων τῶν Ἀθηναίων, ὅτι Λακεδαιμόνιοι τοῦ ὑμετέρου συμφέροντος οὐ στοχάζονται, φασὶν οἱ Μήλιοι, ὅτι διὰ τὸ ἴδιον συμφέρον τοὺς Λακεδαιμονίους πιστεύομεν καὶ μάλιστα ἥξειν ἡμῖν βοηθούς, ὅπως μὴ τοῖς μὲν εὔνοοῦσι τῶν Ἑλλήνων ἄπιστοι φανῶσιν, ὑμᾶς δὲ τοὺς πολεμίους ὠφελήσωσι, προδόντες ἡμᾶς τοὺς συμμάχους.

3. Εἰκότος. Mosqu. εἰκότως.
Οὐ — ἐλασσώσεσθαι. „Thom. Mag. p. 167. et Phav. in φοβοῦμαι." GOELL.
Ἥν explicare studuimus I. 1. p. 134., sed sanum esse dubitavimus. Cass. Reg. ἥν, „ut suspiceris legendum esse ἣν — πιστεύητε, vel relicto indicativo scribendum ᾗ." GOELL. Ἣν πιστεύητε (wenn ihr glauben solltet), quoniam Melii sibi ea de re persuasum esse dixerunt, ferri nequit. Ἧι iam Reiskio placebat.
Δή non post αἰσχρ., sed ante διά habet F.
Πιστεύετε. Gr. πιστεύσαιτε. Antea G. ἡμῖν.
4. Τὰ ἐπιχώρια. Τά om. Ar. Chr. Post νόμιμα ante Bekk. comma erat.

Μάλιστα plenè Cass. Aug. H. G. F. C. I. Mosqu. K. m. Dan. pro vulg. μάλιστ'. Utrum praeferas, dubium. Vid. I. 1. p. 218.
Δηλώσειεν. Dan. ὡς (ὧς? οὕτως?) δηλώσειεν. Mox C. καλλά.
Ὑμετέρας. H. Gr. C. Bar. Ald. Bas. ἡμετέρας.
Cap. CVI. Μηλίους. Virgulam non, ut vulgo (Haack.) ante hoc nomen, sed post id collocavimus. Cf. adnot.
Βουλήσεσθαι Cass. Aug. Cl. It. Vat. Reg. (G.) F. C. E. (sed hic ex corr.) Schol. Haack. Bekk. Goell. Vulgo βούλεσθαι, cui in m. ησ superscr. Pal. βουλῆσθαι.

νοις τῶν Ἑλλήνων ἀπίστους καταστῆναι, τοῖς δὲ πολεμίοις ὠφελίμους."

ρζ. ΑΘ. „Οὔκουν οἴεσθε τὸ ξυμφέρον μὲν μετὰ ἀσφαλείας εἶναι, τὸ δὲ δίκαιον καὶ καλὸν μετὰ κινδύνου δρᾶσθαι· ὃ Λακεδαιμόνιοι ἥκιστα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τολμῶσιν." 5

ρη. ΜΗΛ. „Ἀλλὰ καὶ τοὺς κινδύνους τε ἡμῶν ἕνεκα μᾶλλον ἡγούμεθ' ἂν ἐγχειρίσασθαι αὐτούς, καὶ βεβαιοτέρους ἢ † ἐς † ἄλλους νομιεῖν, ὅσῳ πρὸς μὲν τὰ ἔργα τῆς Πελοποννήσου ἐγγὺς κείμεθα, τῆς δὲ γνώμης τῷ ξυγγενεῖ πιστότεροι ἑτέρων ἐσμέν." 10

ρζ. 3. Οὐκοῦν οἴεσθε — —] ἀλλ' οὖν, ὥσπερ ἴστε, συμφέρει μὲν τὸ μετ' ἀσφαλείας ἕκαστα πράττειν, τὸ δὲ καλὸν καὶ τὸ δίκαιον διὰ κινδύνων περιγίγνεται. Λακεδαιμόνιοι δὲ τοὺς κινδύνους † περιίστανται. †

ρη. 7. Ἀλλὰ καὶ τοὺς κινδύνους — —] ἀλλὰ καὶ τὸν κίνδυνον αὐτοὺς τὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀναδέξασθαι ἡγούμεθα, καὶ πεπείσμεθά γε μᾶλλον ὑπὲρ ἡμῶν ἢ ὑπὲρ ἄλλων αὐτοὺς διακινδυνεύσειν. εἴς τε γὰρ τὰς χρείας ὠφέλιμοι τυγχάνομεν αὐτοῖς, ἐγγὺς τῆς Πελοποννήσου κείμενοι, [καὶ] διὰ συγγένειαν.....

Cap. CVII. Οὔκουν marg. Steph. Levesqu. Bekk. Goell. Vulgo οὐκοῦν, contra sententiam loci. Cf. adnot.

Οἴεσθε. B. οἴεσθε. Lugd. οἴεσθαι, sed ε s. αι.

Μετά. Cass. Aug. Pal. F. μετ'. Sed μετά commendatur loco I, 120.

Κινδύνου. H. et fortasse Schol. κινδύνων.

Δρᾶσθαι. Cass. Aug. Cl. Pal. It. Vat. Lugd. Gr. Vind. m. Dan. δρᾶσαι. Reg. (G.) Ar. Chr. Bar. Ald. Flor. Bas. δράσαι. Alterutrum etiam omnes Parr. excepto H., de quo tacetur. „Δρᾶσαι priusquam amplecteretur Benedictus, demonstrandum ei fuisset primum, verba οἴεσθαι δρᾶσαι ut coniungantur, per loci sententiam licere; deinde εἶναι non solum in quibusdam formulis, sed ubique Attice redundare posse." HAACK. Nec εἶναι pro ἐξεῖναι bene intellexeris.

Ἐπὶ τὸ πολύ. K. Ar. Chr. ἐπὶ πολύ. In Mosqu. lineola articuli locum tenet.

Cap. CVIII. Καὶ τοὺς κινδύνους τε. Aut καί aut τέ libenter omittamus; nunc καί debet significare adeo.

Ἐγχειρίσασθαι. Pal. χειρίσασθαι. H. D. E. Vind. ἐγχειρήσασθαι, quo medio Graeci non utuntur. Insolentior tamen locutio κινδύνους ἐγχειρίζεσθαι, suscipere.

Ἐς ἄλλους. Ἐς abesse malim. In vulgata cum Bau. supplent ἡμᾶς ἐς αὐτούς.

Νομιεῖν. Cod. Bas. Gr. E. Vind. K. m. (hic tamen cum signo nostram scripturam fortasse indicante) νομίσειν, contra morem scriptoris. Cf. I. 1. p. 226.

ρθ΄. ΑΘ. „Τὸ δ' ἐχυρὸν γε τοῖς ξυναγωνιουμένοις, οὐ τὸ εὔνουν τῶν ἐπικαλεσαμένων φαίνεται, ἀλλ' ἢν τῶν ἔργων τις δυνάμει πολὺ προὔχῃ. ὃ Λακεδαιμόνιοι καὶ πλεῖόν τι τῶν ἄλλων σκοποῦσι. τῆς γοῦν οἰκείας 5 παρασκευῆς ἀπιστίᾳ καὶ μετὰ ξυμμάχων πολλῶν τοῖς πέλας ἐπέρχονται· ὥςτε οὐκ εἰκὸς ἐς νῆσόν γε αὐτούς, ἡμῶν ναυκρατόρων ὄντων, περαιωθῆναι."

ρι΄. ΜΗΛ. „Οἱ δὲ καὶ ἄλλους ἂν ἔχοιεν πέμψαι· πολὺ δὲ τὸ Κρητικὸν πέλαγος, δι' οὗ τῶν κρατούντων 10 ἀπορώτερος ἡ λῆψις, ἢ τῶν λαθεῖν βουλομένων ἡ σωτηρία. 2. καὶ εἰ τοῦδε σφάλλοιντο, τράποιντ' ἂν καὶ

ρθ΄. 1. Τὸ δ' ἐχυρόν γε τοῖς ξυναγωνιουμένοις — —] τοῖς ἐπὶ συμμαχίαν, [φησί,] παρακαλουμένοις ἐχυρὸν φαίνεται πρὸς τὸ βοηθῆσαι οὐχ ἡ εὔνοια τῶν παρακαλούντων, ἀλλ' ἡ δύναμις αὐτῶν, ἣν Λακεδαιμόνιοι μᾶλλον τῶν ἄλλων ἐξετάζουσι, καὶ διὰ τὸ ἐχυρῶς ἐξετάζειν καὶ τῇ ἰδίᾳ δυνάμει πολλάκις ἀπιστοῦσι. διὰ τοῦτό γέ τοι μετὰ συμμάχων πολλῶν ἐπιστρατεύουσι τοῖς πέλας. ὥςτε οὐκ εἰκὸς αὐτούς, ἡμῶν θαλαττοκρατούντων, εἰς νῆσον ἕνεκεν ὑμῶν περαιώσασθαι, εἰδότας ὅτι κατὰ τοῦτο ἥττους ἡμῶν εἰσίν.

ρι΄. 8. Οἱ δὲ καὶ ἄλλους ἂν ἔχοιεν πέμψαι — —] ἀλλά, εἰ καὶ αὐτοὶ πλεῦσαι ὀκνήσουσιν, ἔχουσί γε συμμάχους ἄλλους ἡμῖν πέμψαι βοηθούς· μεγάλου τε ὄντος τοῦ Κρητικοῦ πελάγους, δι' οὗ πέμψουσι τὴν βοήθειαν, μᾶλλον [γὰρ] οἱ πεμφθέντες δυνήσονται, λαθόντες ὑμᾶς θαλαττοκρατοῦντας, σωθῆναι πρὸς ἡμᾶς, ἤπερ ὑμεῖς, οἱ κρατοῦντες τῆς θαλάσσης, συλλαβεῖν αὐτούς. εἰ δὲ καὶ τούτου διαμάρτοιεν, τὴν γῆν ὑμῶν δῃώσουσι, καὶ τοὺς ἄλλους συμμάχους, ὅσους Βρασίδας οὐκ ἐπῆλθε, χειρώσονται· ὥςτε

Cap. CIX. Γὲ om. Ar. Chr. Dan.
Ἢν om. Dan.
Πολύ. Reg. (G.) E. πολλῇ.
Προὔχῃ. Pal. Reg. (G.) Gr. B. C. I. E. m. soloece προάγει, I. tamen cum ῃ s. ει.
Οἰκείας. H. οἰκίας.
Ναυκρατόρων Cass. Aug. Cl. It. Cam. Gr. C. D. E. Vind. K. m. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ναυτοκρατόρων. Reg. (G.) αὐτοκρατόρων. „Ναυκρατόρων rectius, opinor; illud alterum vix alibi invenitur." WASS. „Vid. supra c. 97." DUK. Statim περαιωθῆναι ad marg. reiicit H.
Cap. CX. Οἱ δέ. Reg. (G., non item K., quem Bekk. addit,) εἰ δέ.
Καὶ ἄλλους. Mosqu. Ar. Chr. Dan. μὴ καὶ ἄλλους. Etiam in K. ante καί aliquid deletum.
Ἂν ἔχοιεν. Reg. ἀνέχοιεν.
Πολὺ δέ. Δέ om. Vat. H., excidit apud Bekk.
Λαθεῖν. Vind. λαβεῖν.
2. Σφάλλοιντο. Vat. F. Mosqu. Dan. σφάλοιντο. Quod barbarum. Vid. Buttm. Gr. I. p. 413.

μιᾶς πώποτε πολιορκίας Ἀθηναῖοι δι' ἄλλων φόβον ἀπεχώρησαν. 2. ἐνθυμούμεθα δὲ ὅτι, φήσαντες περὶ σωτηρίας βουλεύσειν, οὐδὲν ἐν τοσούτῳ λόγῳ εἰρήκατε ᾧ ἄνθρωποι ἂν πιστεύσαντες νομίσειεν σωθήσεσθαι· ἀλλ' ὑμῶν τὰ μὲν ἰσχυρότατα ἐλπιζόμενα μέλλεται, τὰ δ' ὑπάρχοντα βραχέα πρὸς τὰ ἤδη ἀντιτεταγμένα περιγίγνεσθαι. πολλήν τε ἀλογίαν τῆς διανοίας παρέχετε, εἰ μὴ, μεταστησάμενοι ἔτι ἡμᾶς, ἄλλο τι τῶνδε σωφρονέστερον γνώσεσθε. 3. οὐ γὰρ δὴ ἐπί γε τὴν ἐν τοῖς αἰσχροῖς

αἰσχύνην μείζονα προςέλαβον ἢ ἔφευγον, μετὰ τοῦ ἀνοήτους αὐτοὺς νομίζεσθαι, καὶ οὐ δοκεῖν διὰ τύχην πταῖσαι. ἐν γὰρ τῷ „ἢ τύχῃ“ ὁ ἢ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ ἤπερ κεῖται. ὑμεῖς οὖν φυλάξεσθε τὴν πάντα λυμαινομένην αἰσχύνην, ἂν εὖ βουλεύσησθε· καὶ † μὴ † ἀπρεπὲς ἡγήσεσθε ὑπακοῦσαι πόλει τῇ μεγίστῃ, καὶ προκαλουμένῃ ὑμᾶς ἐπὶ μετρίοις, ὥςτε συμμάχους γενέσθαι, ἔχοντας τὴν ἰδίαν γῆν ὑποτελῆ. αἱρέσεως οὖν προσκειμένης ἢ πολεμεῖν ἢ ζῆν ἀσφαλῶς, μὴ τὸ χεῖρον ἕλησθε φιλονεικήσαντες. ὅσοι γὰρ τῶν ἀνθρώπων τοῖς μὲν ἴσοις μὴ ὑπείκουσι, τῶν δὲ κρειττόνων ἡττῶνται, τοῖς δὲ ἥττοσι μετρίως προςφέρονται, οὗτοι μέγιστα δὴ κατορθοῦσι. βουλεύσασθε οὖν, μεταστάντων ἡμῶν, καὶ πολλάκις πρὸ ὀφθαλμῶν λάβετε ὅτι περὶ πατρίδος ἡ σκέψις, μιᾶς οὔσης, περὶ ἧς ἐν μιᾷ βουλῇ ἢ κατορθώσετε ἢ σφαλήσεσθε. — 3. Σωφρονέστερον] φρονιμώτερον. (l. Αὐγ.)

Ἄλλων. Ar. ἄλλον.

2. *Ἐνθυμούμεθα δέ*. *Δέ* om. Mosqu. Statim ὅ τι disiuncte Bar. Ald. Bas.

Βουλεύσειν. Pal. βουλεύειν.

Οὐδὲν ἐν. D. οὐδὲ ἐς, sed in marg. οὐδὲν ἐν. In εἰρήκατε posterius ε ex corr.

Νομίσειεν. Formam tuetur φθάσειεν III, 49. ubi vid. Hinc corrige quae I. 1. p. 228. scripta sunt. Statim Pal. rursus σφθήσεσθαι.

Ἀλλ' ὑμῶν — περιγενέσθαι. „Dion. Hal. [p. 916.]“ WASS. Pro ὑμῶν I. ὑμᾶς, in marg. ὑμεῖς.

Ἰσχυρότατα. Ar. et Schol. ἰσχυρότερα. Dion. Hal. ἰσχυρὰ ὄντα.

Δ' ὑπάρχοντα. Dion. Hal. δὲ παρόντα, ex interpr. aut memoriae vitio.

Περιγίγνεσθαι. Dion. Hal. περιγενέσθαι. E. περιγίγνεται, sed ante τ una litera deleta.

Πολλήν τε. Dion. Hal. πολλήν γε.

Ἀλογίαν. F. ἀναλογίαν. Lugd. ἀντιλογίαν, sed in marg. nostrum.

Παρέχετε. Vat. H. Reg. (G.) παρέχεται.

Ἔτι om. Dion. Hal. Ad participium a scriptore appositum est, quum proprie alium locum tenere deberet. Sed hoc in ὅμως, ἅμα et aliis particulis saepe faciunt Graeci. Male Valla *nobis iterum semotis*.

Ἡμᾶς. Mosqu. ὑμᾶς.

Ἄλλο τι. Pal. Gr. ἄλλό τι. Cf. de Art. crit. p. 150.

καὶ προδήλοις κινδύνοις μάλιστα διαφθείρουσαν ἀνθρώπους αἰσχύνην τρέψεσθε. πολλοῖς γὰρ, προορωμένοις ἔτι ἐς οἷα φέρονται, τὸ αἰσχρὸν καλούμενον ὀνόματος ἐπαγωγοῦ δυνάμει ἐπεσπάσατο, ἡσσηθεῖσι τοῦ ῥήματος, ἔργῳ ξυμφοραῖς ἀνηκέστοις ἑκόντας περιπεσεῖν, καὶ αἰσχύνην αἰσχίω μετὰ ἀνοίας ἢ τύχης προςλαβεῖν. 4. ὃ ὑμεῖς, ἢν εὖ βουλεύησθε, φυλάξεσθε· καὶ οὐκ ἀπρεπὲς νομιεῖτε πόλεώς τε τῆς μεγίστης ἡσσᾶσθαι, μέτρια προκαλουμένης, ξυμμάχους γενέσθαι, ἔχοντας τὴν ὑμετέραν αὐτῶν ὑποτελεῖς, καὶ, δοθείσης αἱρέσεως πολέμου πέρι καὶ ἀσφαλείας, μὴ τὰ χείρω φιλονεικῆσαι· ὡς οἵτινες τοῖς μὲν ἴσοις μὴ εἴκουσι, τοῖς δὲ κρείσσοσι καλῶς προς-

2. Προορωμένοις] φανερῶς βλέπουσιν. (λ. Αὐγ.) — 3. Ἐπαγωγοῦ] ἐπισπαστικοῦ. (λ. Αὐγ.) — 12. Προςφέρονται] ὁμιλοῦσι. (λ. Αὐγ.)

8. Προὔπτοις. I. πλείστοις.

Διαφθείρασαν. H. s. v. γρ. διαβλάψασαν.

Ἔτι. Errore typogr. ed. Lips. ὅτι, quod repetiit Gail. Statim ἐς om. Mosqu.

Φέρονται. D. φέρεται.

Ἐπαγωγοῦ. Pal. ἐπαγωγῇ.

Ἑκόντας. I. ἑκόντες. In Mosqu. de.

4. Βουλεύησθε. Gr. βουλεύεσθαι.

Φυλάξεσθε. Lugd. E. φυλάξασθε. Dan. φυλάξησθε. In Mosqu. de.

Νομιεῖτε. E. νομιεῖται.

Ἡσσᾶσθαι. Reg. (G.) ἡσσᾶσθε.

Ὑποτελεῖς Aug. Cl. Pal. It. Vat. F Reg. (G.) F. Gr. B. G. D. I. E. Vind. Mosqu. K. m. Ar. Chr. Dan. Bar. Ald. Flor. Bas. marg. Steph. Haack. Bekk. Goell. Vulgo ὑποτελῆ, quod in Cass. corrector erasa vetere scriptura dedit. „Merces vectigali obnoxias ὑποτελεῖς dici docet Poll. IX, 31. An agri stipendiarii etiam ὑποτελεῖς dicantur, quaerant, qui vulgatam huius loci scripturam defendere volent. [„„ Terras quoque vel agros ὑποτελεῖς dici recentiorum quidem, sed tamen exemplis probat Abresch. ad h. l.““ BAU., qui Latina *vectigalis*, *stipendiarius* et linguae vernaculae similia adiectiva comparat.] Thucydides quidem ubique homines stipendiarios, non agros, ὑποτελεῖς vocat. Vid. I, 19. 56. II. 9. et VII, 57. Et eosdem ὑποτελεῖν dicit III, 46. Add. Luci. Catapl. p. 444.“ DUK. Sequitur apud Duk. punctum. Antea Bas. ἡμετ.

Ὡς οἵτινες — ὀρθοῖντο. „Stob. p. 270., qui κρείττοσι legit.“ WASS. Vind. καὶ ὡς habet, et in K. ante ὡς aliquid eras.

Οἵτινες. Stobaei cod. A. B. εἴ τινες.

φέρονται, πρὸς δὲ τοὺς ἥσσους μέτριοί εἰσι, πλεῖστ' ἂν ὀρθοῖντο. 5. σκοπεῖτε οὖν καὶ μεταστάντων ἡμῶν, καὶ ἐνθυμεῖσθε πολλάκις ὅτι περὶ πατρίδος βουλεύεσθε, † ἣν μιᾶς πέρι καὶ ἐς μίαν βουλὴν τυχοῦσάν τε καὶ μὴ κα-
5 τορθώσασαν ἔσται †."

ριβ'. Καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι μετεχώρησαν ἐκ τῶν λόγων· οἱ δὲ Μήλιοι, κατὰ σφᾶς αὐτοὺς γενόμενοι, ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς παραπλήσια καὶ ἀντέλεγον, ἀπεκρίναντο τάδε· 2. „Οὔτε ἄλλα δοκεῖ ἡμῖν ἢ ἅπερ καὶ τὸ πρῶτον,
10 ὦ Ἀθηναῖοι, οὔτ' ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πόλεως ἑπτακόσια ἔτη ἤδη οἰκουμένης τὴν ἐλευθερίαν ἀφαιρησόμεθα, ἀλλὰ τῇ τε μέχρι τοῦδε σῳζούσῃ τύχῃ ἐκ τοῦ θείου αὐτὴν καὶ τῇ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ Λακεδαιμονίων τιμωρίᾳ πιστεύοντες, πειρασόμεθα σώζεσθαι. 3. προκαλούμεθα δὲ
15 ὑμᾶς φίλοι μὲν εἶναι, πολέμιοι δὲ μηδετέροις, καὶ ἐκ

ἀπὸ ἀρις' πρὸ Χρ. ἢ τλθ' πρὸ τῆς α' Ολυμπ.

1. Μέτριοι] δίκαιοι. (λ. Αὐγ.)
ριβ'. 10. Οὔτε ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πόλεως ἑπτακόσια — —] ὅτι ἔτη ἑπτακόσια Μῆλος ἡ νῆσος ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐλευθέρας οἰκισθεῖσα, ὕστερον ὑπὸ Ἀθηναίων ἐπὶ δουλείᾳ ἐξεπολιορκήθη.

Πρὸς δέ. Stob. εἰς δέ, sed cod. A. πρός.
Ἥσσους. Cod. Bas. E. Chr. Dan. ἴσους. Ar. ἐλάσσους (non ἐλάττους, ut Bekk. adnotat.)
Τύχης. Schol., si omnia ibi integra, τύχῃ.
5. Καὶ ἐνθυμεῖσθε. Καί s. v. I.
Ἣν — ἔστι. Locus desperatus. Pro ἣν It. ἦν, m. ἤν, hic spiritu a man. rec. mutato. Haack. ex Heilm. coniectura ἣ scripsit, ut ad ἔσται suppleatur βουλεύεσθαι. Aut aliquid deesse aut ἣ — τυχοῦσά τε καὶ μὴ κατορθώσασα ἔσται scribendum esse coniiciebat Ae. Port. Pro ἔστε D., Vind. Tus. Vall. (qui quam — scitis interpretatur) ἴστε, quod iam Dukero placebat, et Goell. recepit, sed nequaquam satis facit. H. s. v. γρ. ἵσταται, ex quo ἵσταται eruit Doederl. Neues Archiv für Philol. I. 1. p. 138. Ἕξετε aliquando coniecerat Heilm. Cf. not. Caeterum μή om. E.

Cap. CXII. Παραπλήσια. Comma, quod sequebatur, om. Bekk., quum proximum καί valeat quam.
2. Ὦ Ἀθηναῖοι om. D. Antea Gr. ὑμῖν habet.
Σωζούσῃ. Pal. rursus σῳζούσῃ et mox σώζεσθαι.
Ἀνθρώπων, G. tantum α cum vacuo spatio.
Πειρασόμεθα. Gr. πειρασώμεθα.
3. Προκαλούμεθα δέ. Δέ om. Mosqu.
Μηδετέροις. Gr. Bar. μηδ' ἑτέροις. Mox C. ἐπιτήδιοι. Malis ἐπιτήδειοι. Vid. ad c. 21.

τῆς γῆς ὑμῶν ἀναχωρῆσαι, σπονδὰς ποιησαμένους αἵτινες δοκοῦσιν ἐπιτήδειοι εἶναι ἀμφοτέροις."

ριγ'. Οἱ μὲν δὴ Μήλιοι τοσαῦτα ἀπεκρίναντο· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, διαλυόμενοι ἤδη ἐκ τῶν λόγων, ἔφασαν· „Ἀλλ' οὖν μόνοι γε ἀπὸ τούτων τῶν βουλευμάτων, ὡς 5 ἡμῖν δοκεῖτε, τὰ μὲν μέλλοντα τῶν ὁρωμένων σαφέστερα κρίνετε, τὰ δὲ ἀφανῆ τῷ βούλεσθαι ὡς γιγνόμενα ἤδη θεᾶσθε· καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τύχῃ καὶ ἐλπίσι πλεῖστον δὴ παραβεβλημένοι καὶ πιστεύσαντες, πλεῖστον 375 καὶ σφαλήσεσθε." 10

(Οἱ Μήλιοι πολιορκοῦνται.)

ριδ'. Καὶ οἱ μὲν Ἀθηναίων πρέσβεις ἀνεχώρησαν ἐς τὸ στράτευμα· οἱ δὲ στρατηγοὶ αὐτῶν, ὡς οὐδὲν ὑπήκουον οἱ Μήλιοι, πρὸς πόλεμον εὐθὺς ἐτράποντο, καὶ διελόμενοι κατὰ πόλεις περιετείχισαν κύκλῳ τοὺς Μηλίους. 2. καὶ ὕστερον φυλακὴν σφῶν τε αὐτῶν καὶ τῶν 15 ξυμμάχων καταλιπόντες οἱ Ἀθηναῖοι καὶ κατὰ γῆν καὶ

ριγ'. 7. Τὰ δὲ ἀφανῆ τῷ βούλεσθαι — —] τὰ δὲ ἄδηλα διὰ τὸ βούλεσθαι οὕτως ἔχειν [ὡς] οἴεσθε, καθάπερ τὰ παρόντα καὶ γιγνόμενα θεᾶσθε. — Ὡς γιγνόμενα] ὁρώμενα, ἐνεργούμενα. (λ. Λόγ.) — 9. Παραβεβλημένοι] πρόβλημα αὐτοὺς καὶ ἔρυμα ἔχοντες. [ἢ ἐπιτρέψαντες παραβόλως. (Κασσ.)]

ριδ'. 14. ** Κατὰ πόλεις] τὰς συμμαχίδας. (Λογγῖ.)

Cap. CXIII. Ἀπὸ τούτων. H. ἐκ τούτων. Cf. ad c. 8. §. 3. Ante ἀπό, non post βουλευμ., comma posuit Haack.

Κρίνετε. Pal. κρίνεται.

Τὰ δέ. K. καί τα.

Βούλεσθαι. I. et s. v. cum γρ. H. βουλεύεσθαι. Dan. βουλεύεσθε. Gr. et K. nostrum quidem habent, sed ex emend.

Θεᾶσθε. Gr. θεᾶσθαι.

Ἐλπίσι. E. ἐλπίδι.

Πλεῖστον καί. Dan. πλεῖστοι καί.

Cap. CXIV. Ἐτράποντο ex Gr. Dan., quibus postea Aug. accessit, Wassio auctore reposuit Duk. Reliqui libri prius inspecti cum It. Vat. H. G. F. Lugd. I. Vind. ἐτρέποντο.

Περιετείχισαν. E. ἐτείχισαν, sec. man. praepos. περι. I. περιεκύκλωσαν. D. προσεκύκλωσαν.

2. Σφῶν τε. Reg. τὲ σφῶν.

Καταλιπόντες. Pal. καταλειπόντες, sed corr. rec. man.

Καὶ κατὰ γῆν. Καί om. Ar. Chr. Dan.

κατὰ θάλασσαν, ἀνεχώρησαν τῷ πλείονι τοῦ στρατοῦ· οἱ δὲ λειπόμενοι παραμένοντες ἐπολιόρκουν τὸ χωρίον.

(2. Ἀργείων ἐςβολὴ ἐς τὴν Φλιασίαν. Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων λῃστεῖαι. Κορίνθιοι Ἀθηναίοις πολεμοῦσι.)

ριε΄. Καὶ Ἀργεῖοι, κατὰ τὸν χρόνον τὸν αὐτὸν ἐςβαλόντες ἐς τὴν Φλιασίαν, καὶ λοχισθέντες ὑπό τε Φλιασίων καὶ τῶν σφετέρων φυγάδων, διεφθάρησαν ὡς ὀγδοήκοντα. 2. καὶ οἱ ἐκ τῆς Πύλου Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίων πολλὴν λείαν ἔλαβον· καὶ Λακεδαιμόνιοι δι' αὐτὸ τὰς μὲν σπονδὰς οὐδ' ὡς ἀφέντες ἐπολέμουν αὐτοῖς, ἐκήρυξαν δὲ, εἴ τις βούλεται παρὰ σφῶν Ἀθηναίους λῄζεσθαι. 3. καὶ Κορίνθιοι ἐπολέμησαν ἰδίων τινῶν διαφορῶν ἕνεκα τοῖς Ἀθηναίοις· οἱ δ' ἄλλοι Πελοποννήσιοι ἡσύχαζον.

Ὀλ. ϟα΄. ἔτ. δ΄. πρὸ Χρ. υιϛ΄.

(3. Μηλίων ἐπέξοδος.)

4. Εἷλον δὲ καὶ οἱ Μήλιοι τῶν Ἀθηναίων τοῦ περιτειχίσματος τὸ κατὰ τὴν ἀγορὰν, προςβαλόντες νυ-

Ἀνεχώρησαν. Mosqu. καὶ ἀνεχώρ.

Λειπόμενοι. Ar. Chr. Dan. πολέμιοι, sed Ar. in marg. sec. man. λειπόμενοι. Pal. λιπόμενοι.

Παραμένοντες. H. περιμένοντες, sed recte αρα s. ερι. Statim. Mosqu. ἐπιλιορκ.

Cap. CXV. Τὸν χρόνον. Τόν om. Lugd.

Φλιασίαν. Cl. Reg. (G.) Φλιασίων, sed ille ex emendat. Φλιασίων. Cf. c. 83. Pal. Φλειασίαν et mox Φλειασίων.

Λοχισθέντες. Dan. λογχισθέντες.

Φλιασίων. Vulgo τῶν Φλιασίων, sed τῶν om. Gass. Aug. Cl. Vat. H. Reg. (G.) C. D. I. E. Ar. Chr. Dan. Haack. Bekk. Goell.

2. Πολλήν. Pal. It. Vat. G. C. Lugd. πόλιν, sed G. s. v. λην, et Lugd. in marg. πολλήν.

Λείαν. Pal. λίαν.

Ἔλαβον. Hinc ad ἀφέντες lacuna in E.

Δι' αὐτό. It. Vat. H. et in marg. Cl. δ' αὐτοί.

Οὐδ' ὧς Steph. Haack, Bekk. Goell., ut in m. et haud dubie etiam aliis mss. Vulgo male οὐδ' ὡς. Verba τὰς — ἀφέντες perperam vulgo (Haack. Bekk.) virgulis includuntur, quae Lacedaemonios foederibus non renuntiatis tamen bellum contra Athenienses gessisse indicarent. Verum negatio etiam ad ἐπολέμουν pertinet.

Παρά. H. περί.

Ἀθηναίους. Reg. (G.) Ἀθηναίων. Mox Mosqu. Πελοποννη.

κοὺς, καὶ ἄνδρας τε ἀπέκτειναν, καὶ ἐξενεγκάμενοι σῖτόν τε καὶ ὅσα πλεῖστα ἐδύναντο χρήσιμα, ἀναχωρήσαντες ἡσύχαζον· καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἄμεινον τὴν φυλακὴν τὸ ἔπειτα παρεσκευάζοντο. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

B. Χειμών. Κεφ. ρις´—Βιβλ. ς´. κεφ. ζ´.

(1. Λακεδαιμόνιοι μέλλουσιν ἐς τὴν Ἀργείαν στρατεύειν.)

Ὀλ. ϟα´. Ἔτ. α´. πρὸ Χρ. υις´. ἀπὸ τῆς ιε´ Ὀκτωβρ. μην.

ρις´. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Λακεδαιμόνιοι, μελλήσαντες ἐς τὴν Ἀργείαν στρατεύειν, ὡς αὐτοῖς τὰ διαβατήρια ἱερὰ ἐν τοῖς ὁρίοις οὐκ ἐγίγνετο, ἀνεχώρησαν. καὶ Ἀργεῖοι, διὰ τὴν ἐκείνων μέλλησιν τῶν ἐν τῇ πόλει τινὰς ὑποτοπήσαντες, τοὺς μὲν ξυνέλαβον, οἱ δ' αὐτοὺς καὶ διέφυγον.

(2. Μηλίων μετὰ δευτέραν ἐπέξοδον ἅλωσις καὶ ὠμοτάτη τιμωρία.)

2. Καὶ οἱ Μήλιοι περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους αὖθις καθ' ἕτερόν τι τοῦ περιτειχίσματος εἷλον τῶν Ἀθηναίων, παρόντων οὐ πολλῶν τῶν φυλάκων. 3. καὶ ἐλθούσης στρατιᾶς ὕστερον ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἄλλης, ὡς ταῦτα ἐγίγνετο, ἧς ἦρχε Φιλοκράτης ὁ Δημέου, καὶ κατὰ κράτος

ριε´. 3. Τὴν φυλακὴν] τῆς Μήλου. (l. Αὐγ.)

4. Ἀπέκτειναν. Post hoc verbum Colo temere interpungi iubet Doederl. ad Soph. Oed. Col. v. 293.

Ἐξενεγκάμενοι. Ald. Flor. ed. Bas. marg. Steph. ἐπενεγκάμενοι.

Χρήσιμα. H. I. Haack. Bekk. Goell., atque ita legendum esse iam Wassius viderat. Valla: *quae ex usu forent*. Vulgo χρήμασιν. Ar. Chr. χρήματα, quod Duk., quem vid. in adnot., non improbabat, sed parum aptum est. Χρήμασι et χρήσιμα rursus confunduntur in F. VII, 49.

Cap. CXVI. Ἀργείαν. D. I. Ἀργείων. Cf. c. 75. Antea m. μελλήσαντες uno λ eras.

Ἀργεῖοι. Gr. οἱ Ἀργεῖοι.

2. Αὖθις. Cass. Cl. Pal. It. Vat. Gr. Vind. m. αὖτις, Ionice, Lugd. αὖτις.

3. Ἐκ τῶν. Gr. αὐτῶν.

Ἀθηνῶν. Lugd. Gr. Vind. Ἀθηναίων.

Δημέου. Vallam Εὐδήμου legisse adnotavit Steph. Proximum καὶ impugnat Reisk. At vid. adnot. ad III, 84.

ἤδη πολιορκούμενοι, γενομένης καὶ προδοσίας τινὸς ἀφ' ἑαυτῶν, ξυνεχώρησαν τοῖς Ἀθηναίοις, ὥστε ἐκείνους περὶ αὐτῶν βουλεῦσαι. 4. οἱ δὲ ἀπέκτειναν Μηλίων ὅσους ἡβῶντας ἔλαβον, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἠνδραπόδισαν· τὸ δὲ χωρίον αὐτοὶ ᾤκισαν, ἀποίκους ὕστερον πεντακοσίους πέμψαντες.

ριϛʹ. 1. *Πολιορκούμενοι*] οἱ Μήλιοι. (*Λ. Αὐγ.*) — 2. *Ἐκείνους*] τοὺς Ἀθηναίους. (*Λ. Αὐγ.*)

Γενομένης καί. Ar, Chr. Dan. καὶ γενομένης. At vid. I, 44. init.

Τινός om. Mosqu. Verba ἀφ' ἑαυτῶν vulgo (Haack.) ad ξυνεχώρησαν referuntur, sed Reg. post ἑαυτῶν distinguit, quod commendabant Port. et Bau., non, ut Haack. putat, ἀφ' ἑαυτῶν *sua sponte* significare posse dubitantes, sed hanc significationem hic ineptam esse intelligentes. Paruerunt Bekk. et Goell.

Ξυνεχώρησαν. E. ξυνεχωρήθησαν, sed s. v. γρ. ξυνεχώρησαν.

Ἀθηναίοις. Post hoc Μήλιοι inserit H. ex Schol.

Ὥστε plene Cass. Aug. Pal. H. Reg. (G.) Gr. I. K. m. Ar. Chr. Vulgo (Haack. Bekk. Goell.) ὥστ'.

Ἐκείνους. I. καὶ ἐκείνους.

4. *Οἱ δέ.* Post δέ H. pergit Ἀθηναῖοι τὴν πόλιν ἑλόντες (postremum satis legi nequit, Gail. ἑλόντος esse putat,) ἀπέκτειναν, ex interpr.

Ἡβῶντας. G. ἡγῶντας, sed β s. γ. E. ἡσῶντας.

Παῖδας δέ. Δέ om. F.

Ἠνδραπόδισαν. D. ἀνδραπόδισαν. K. Ar. Chr. Dan. ἠνδραποδίσαντο. Medium IV, 48, activum saepissime legitur. Cf. Ind. verb. H. s. v. addit καὶ πρὸς τὰ σφέτερα ἀπεκόμισαν, quae Valla expressit verbis *domumque asportarunt.*

Ὤκισαν Cl. Vat. Reg. m. Ar. Dan. Abresch. Haack. Vulgo (Bekk. Goell.) ᾤκησαν. „Ὤκησαν quidni aptum, quum *habitasse* ipsi Melum, missis eo civibus recte dicantur, nec *condenda* fuerit civitas, quae iam esset." BAU. At II, 70. ὕστερον ἐποίκους ἑαυτῶν ἔπεμψαν ἐς τὴν Ποτίδαιαν, καὶ κατῴκισαν. Sic etiam IV, 102. de Amphipoli.

Ad finem huius libri in m. adnotatum Τέλος Θουκυδίδου τοῦ τοῦ Ὀλόρου ἱστοριῶν E.

Sumptibus Gerhardi Fleischeri bibliopolae Lipsiensis hi quoque libri prodierunt:

Euripidis Jon. Recensuit G. Hermannus 8. 1827, 1 Thlr.

Hermanni, G., opuscula. Vol. I. II. 8 maj. 1827. 4 Thlr.

Petrarchae, F., historia J. Caesaris. Auctori vindicavit secundum codicem Hamburgensem correxit cum interpretatione italica contulit. C. E. Ch. Schneider. 8 maj. 1827. 2 Thlr. 12 Gr.

Richter, C. E., vollständige Wort- und Sach-Register zur dritten Auflage von F. Thierschs griechischer Grammatik vorzüglich des Homerischen Dialects. gr. 8. 1828. 16 Gr.